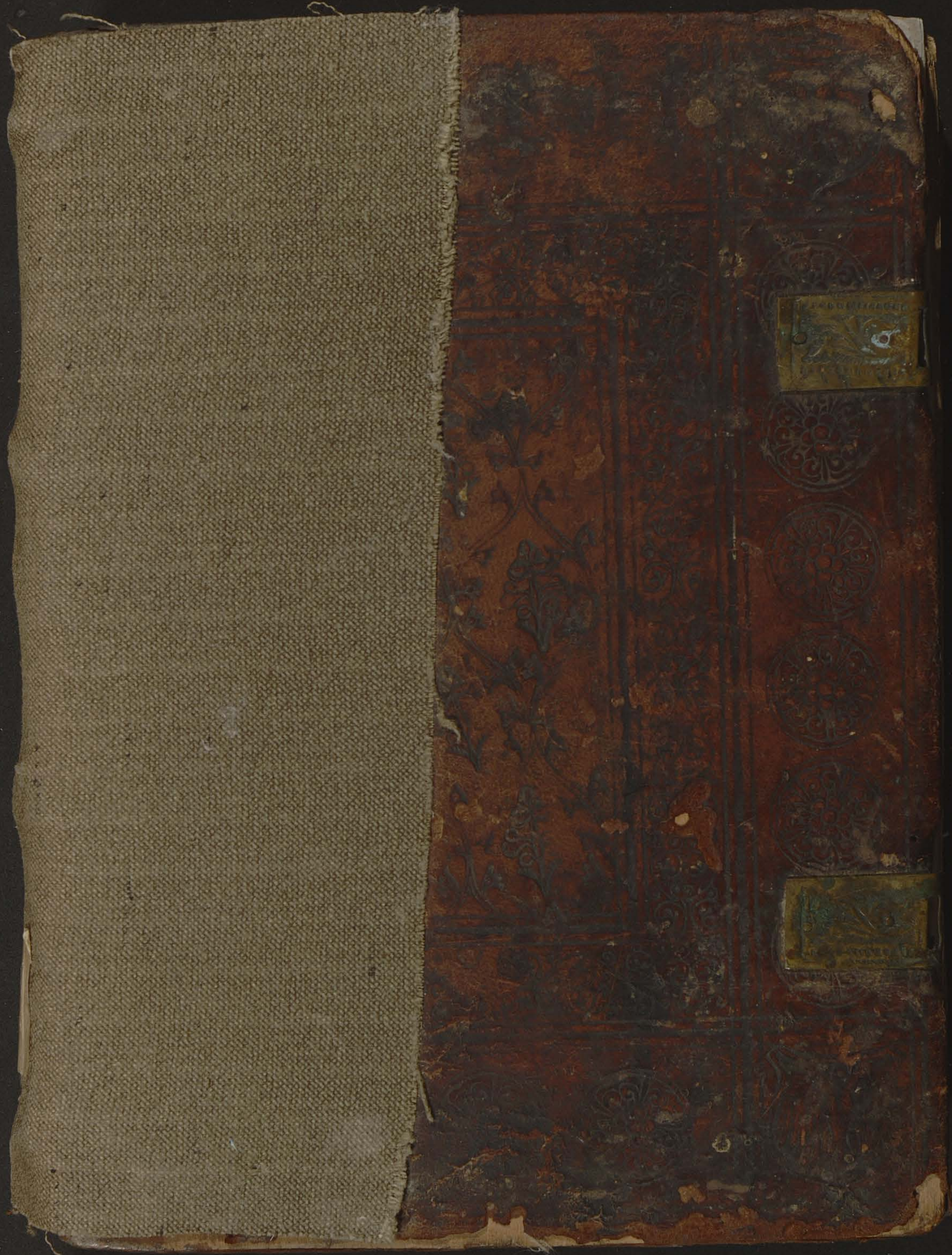

Armatosq; uident stantes in limine primo.
At domus iterior gemitu miseroq; tumultu
Miscetur: penitusq; cauæ plangoribus ædes
Fœmineis ululant: ferit aurea sydera clamor
Tū pauidæ tectis matres ingentibus errant.
Amplexæq; tenēt postes: atq; oscula figunt.
Instat ui patria pyrrhus: nec claustra nec ipsi
Custodes sufferre ualent: labat ariete crebro
Ianua & emoti procumbunt cardine postes.
Fit uia ui: rūpunt aditus: primosq; trucidant
Immissi danai: & late loca milite complent.
Non sic ageribus ruptis cū sp[illegible]eus amnis
Exiit: oppositasque euicit gurgite moles:
Fertur in arua furēs cumulo: cam[illegible] p oēs
Cum stabulis armēta trahit: uidi ipse furētē
Cæde neoptolemū: gemiosq; ī limie atridas

sub tectū cedūt & ē figura qa mūtatus ē casus. Bibē ni: hoc nomē seruauit antiqtatē: Nā ueteres pēnas dicebāt & nō pinas. Vellit: nō deiicit nā sequit paulo post. Labat ariete cre. s; mouet ut cithius aurē uellit & adm[illegible]ouit. Ingētē lato dedit ore fenestrā epitheto auget tapinosim ut solet. Armatosq; uidēt stātes: Vt supra. Strictis mucro[illegible]ibus imas obsedere fores. At domus iterior: De albāo excidio locus ē. Tumultus: q[illegible] timor multus dr. Misero: Bn additū qa ē ēt terribilis: Miscet: pturbat. Cauæ ædes: tecta camerata ī singulari tēplū tm̄ significat ī plurali tēplū & domū.
Ferit: scdm p[illegible]os q dūt uocē corpus eē. Aurea syd.
Multi stulte ad laquearia referūt: Pauidæ: p pauentes. Pauidus. n. q sp timet pauēs q ex cā. Amplexæ. q. t. p. Ex appollonio q īducit Medeā prtrē salutasse: dū domū relinqt. Vi pria: Est testioniū generi sui. ut de Hercule Salue uera iouis proles. Nō sic: Grauius uastata ē troia q̄ agri fluuiorū eruptiōe uastent. Cumulo: augmēto. Vidi: ut quæq; ipse miserrima uidi.
Gemios: Duos. Nā eodē partu nati [illegible] gēmi[illegible]
¶ Primoq; ī limine pyrrhus: Ferocem [illegible] DOn. ōndit q plene uictoriæ fiduciā cerner[illegible] describturus hostē natura ferrū ætate [illegible]

su supbū & ipse æneas hostilē aīum ī aduersariū gerēs huic aīali illū cōparādū putauit. Sæuiel[illegible] q uomit uenena q nescit aliqn̄ misereri q captat tpa qbus pcedat aut lateat. Hac igit cōparatio[illegible] [illegible]rrhū de format: Nā ut serpēs. Nō uirtute sed ueneno cōfidit ita huic nō arma sed īsidiæ ad uictoriā pferūt nec unq̄ in pliis uisus ē nisi cū alienis dolis pcurata ē uictoria. Dura limina: q facile supari nō possent. Pōt tn̄ uideri dixisse durā [illegible]pēnē. i. idoneā q frāgere potuerit firmitatē eratorū postiū alusit aūt de hostio ad fenestrā sed debuit dicere [illegible]nā factā ī hostio p quā nō igrederetur sed uideret iteriora. Ergo uidebāt itus armati. Intercepta āt [illegible]sa an[illegible]e domus patuit. Plang[illegible] [illegible]latibus pdebāt hostibus suā formidi nē [illegible]

[illegible]

Tabula Sermonū
Hyemalium
De Tempore

Venerādi patris Nicolai deniise sacre pagine professoris: fratꝝ Minoꝝ de obseruātia prouincie Francie Prouincialis vicarii.

[illegible]

Luce xxiiij	De resurrectione spirituali 198
Johannis xx	Resurrectio [illegible] secunda 202
Math 28	Resuscitatum [illegible] 206
Luce xi	Sapientia [illegible] 11
Luce xij	Sapientia divina [illegible] 108
Judic xiij	[illegible] 26
Luce 28	[illegible] 112
Johannis [illegible]	Sensus corporis [illegible] 32
Apoc viij	Signum [illegible] 89
Luce 21	Sponsa [illegible] 65 26
1 Reg xx	[illegible] 55
iiij Reg. vij	[illegible] 208
Luce vij	Tempus ad [illegible] 91
Exod x x	Tenebre [illegible] 13 15
iij Reg xi	Tribulacio [illegible] 201
iiij Reg 1	Tribulaciones [illegible] 52
Luce vij	Verbi dei [illegible] 66
Luce xiij	Verbi dei [illegible] 149 26
Ysa x Math 21	Via domini quam preparat 21
	Via ad [illegible] ambulanda [illegible]
	Via arta [illegible] 98
Luce xlij	Visio dei [illegible] 158 25
iij Reg xij	Voluptatibus [illegible]
Luce xix	Xpus [illegible]
Act xiij	Xpus nos [illegible] 33
Daniel iij	Xpus [illegible] illuminat 53
Exod 1	[illegible] 56
Luce 1	Xpus [illegible] 152 26
Johannis 16	Xpus [illegible] 150
Ezechiel xiij	Xpus [illegible]

Epigramma

Dns hortorum puteus aqua-
rum viuentiū/ipe altissimus (ꝑ quē cuncta subsistunt ⁊ sine q̄ nihil est va
f lidum nihil sanctū) manū sue bonitatis ⁊ clementie aperire nobis digna-
tus est dieb⁹ istis in filio suo: licꝫ non vnigenito ac consubstantiali ⁊ coe
terno, sed multo minorice stigmatigereq̄ꝫ ꝓpaginis a mūdo transmisso insito palmite/
venerando patre vicꝫ fratre Nicolao denyse/nuper Francoꝝ ꝓuincie/in Minoꝝ ob-
seruantia (iuxta Constañ concilij nominis impositionē) vice secunda vicario ꝓuincia-
li benemerito. nunc ꝟo Rothomageñ. eorundē minoꝝ conuent⁹ gardiano admodū
venerando. Cuius fama non mediocris est inter ꝓuigiles patrisfamilias vinee condu-
cticios excultores/cui⁹ vocis numerosa sonoritas/cuius man⁹ operosa sedulitas/ sui
affectus quanta sub iudicis arcano stet adhuc scrinio meritoꝝ sublimitas: non modi
cā nobis afferunt desiderabilē longanimitatis nr̄e spei expectationē. Qui si iubar cla
rissimū: suis non abs re videaᷣ in resolutionib⁹: validū iuuenib⁹: necdū aut mediocri-
bus afferens auxiliū in gemmario ꝓ predicatorib⁹: Suis tn̄ in sermonib⁹: q̊s dum ex-
clamaret ad ꝑpl'm (ꝑpl'm clerū ve dixero: imo verius tam prelatoꝝ doctoꝝ ṗncipum q̄ꝫ
reliquoꝝ quorūcunq̄ꝫ fidelium cetū necdū vrbium aut prouinciaꝝ sed plurīū etiam re
gnoꝝ) manuali non pigra solicitudine conscripsit. Sole clarius liquet/ q̄ꝫ mordaces in
malignos humani generis hostes latratus ediderit: q̄ꝫq̄ꝫ patenter latentes eorundē
versutas fraudes ꝓpalauerit. Ac in eosdē arma gladium scutū ⁊ bellū nō tm̄ ferrea vo
ce (potius imo manuali exēplari) vibrauerit. Ut eisdem tenebraꝝ principatib⁹ ac ꝑtā-
tibus profligatis: e diaboli ꝓstibulo sordib⁹ tersis templū dei effecerint. quantūq̄ꝫ in
tepentib⁹ ac torpentib⁹ multis ignēꝫ quē in terra attulerat dn̄s volens vt arderet dul
ci succenderit sibilo: multos non amodo tam timore pene q̄ꝫ zelo iusticie (vicioꝝ spre-
to cubili) surgere concitauerit. Hi nanq̄ꝫ admodū clare ꝓcedunt actu triplici hierar-
chico. Immundos nēpe (spretis cubiliū suoꝝ spurcitijs) purgant: Illuminatos (igno
rantie nequitie ve abiectis tenebris) caligantes: efficiunt/ remissiusq̄ꝫ agentes (succen
so tepore torpore ve suo) ꝑficiunt: ad ꝑfectionem saltem tendere cogūt. Hi prorsus ele
ganti stilo (vt non humana sperantis sed clare certius speculantis) seraphica arte (ꝓut
estimari potest) tradūt. quanta dei erga nos fuerit benignitas: quantaq̄ꝫ aduersus de
um nr̄a fuerit ingrata malignitas: q̄nta prorsus seui rugientisq̄ꝫ inimici ad nos frau-
dulenta dolositas: q̄ꝫq̄ꝫ in ipm̄ deses aut tepens nr̄a fuerit incauta sedulitas: q̄ꝫq̄ꝫ red
dende rōnis formidāda nobis sit opeꝝ seuera necessitas. Deficientib⁹ rursus q̄ꝫ terri
bilis ac tremēda sn̄ie ꝑferende penalis ac dānosa incōmoditas. Sed sufficientib⁹: q̄n
ta q̄ꝫq̄ꝫ diuturna ꝓ meritis munerosa spereᷣ felicitas. His opus exclamatoriū singu-
lū singuloꝝ (salua pace) sterniᷣ: laudis ꝓ meritis altitudo supponiᷣ: ac eorundē ꝓ q̄ntita
te pn̄s remuneratio minor censeᷣ. Sed nunq̇d ad modū ione iuste irasciᷣ ipe pr̄: cū sic
clam se (q̇d forsan nunq̄ꝫ ꝑmisisset) impmunᷣ: dū (vt sibi videᷣ) paucioribꝫ muniunᷣ sen
tentijs: autoritatib⁹ fulciunᷣ: mendisq̄ꝫ incorrectꝫ: ac q̊tationib⁹ aliq̄tiens fortuitu mi
nus numerate allegatꝫ dedecoranᷣ. Quis eū nouerit: q̇ q̄ꝫ bene (cū exp̄mioribꝫ ingenij
ei⁹ desudationib⁹ exciderint) correcti fuerint (nō inuectꝫ hm̄oi mēdis) ignoret. Sꝫ nec
tā modestus ac mitꝫ suspiceᷣ ꝟbosam mordaciū garrulitatē: vt eoꝝ telis inuidie liuore
venenatꝫ: signū stet erectū. Sꝫ sati⁹ opeꝝ ei⁹ reliquoꝝ pond⁹ in publicū ꝓdat ꝑciosūꝫ:
in q̇b⁹ q̄ntū sui fuerit ingenij exercitiū ptꝫ. Pro nūc pn̄tiū saltē cedat publicatiōi ꝟmo-
nū. Quoꝝ tabulatura apꝑme notāda Sꝫ m'ltitudini calam⁹ parcēs: irriguo iundāte
q̄ꝫ ex puteo paucula traxit: ad modū lucicinis in aceruo tritici verere soliti ex inumerꝫ
paucul' (ꝫ forsan nō ṗncipaliorib⁹) sumptꝫ: vt saltē mentꝫ rōnisq̄ꝫ tāillustratiōi q̄ꝫ inflā-
matiōi lectorꝫ ꝓuida sedulitas intēdēs. semꝑ inueniat q̄ se illuminatior feruētiorq̄ꝫ nō
abs re gaudeat: ac rectitudis ꝟtutum callem citiori gradu cōscendat. Tantꝫ igiᷣ au-
toris ꝓ meritꝫ diē (nō absq̄ꝫ chr̄o) claudere supremū. Sed beatoꝝ tandē aggregat⁹ cō-
sortio tot ꝑfect⁹ beatificeᷣ a q̊t eius exclamatorie voces audite fuere.

Incipit tabula:

tum quoddā repertoriū quorundā floscu lorum in horto sermonū venerādi pris fratris Nicolai deniyse: repertorum sub dupli ci quotatione designatorꝝ quarum prima folium significat: reliqua ꝯo eiusdem folij columnā. vt facilis pateat punctꝰ materiarum (absqꝫ lectoris grauamine) q̄sitarꝝ.

Primo de incipientibꝫ ab A.

De incipientibꝫ a B.

De incipientibꝫ a C

De incipientibus ab L.

De incipientib9 ab M

De incipientib9 ab N

De incipientibꝫ ab O

De incipientibꝫ a P

De incipientibꝫ ab R

De incipientibus ab S.

De incipientibus a T.

De incipientibus ab V

Tabula Alphabetica

De incipientibus ab X.

De incipientib' ab y.

Finit Tabula

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris. fratrũ Minoꝝ de obseruantia patris: et prouincie Francie prouincialis vicarii.

De Tempore

Hyemales

In Aduentu per singulas Dñicas ⁊ ferias Sermones duplices

In Quadragesima pariformiter per singulas ferias.

Sermones aduentuales venerabilis patris fris Nicolai deniise.

Dn̄ica prima aduent⁹.

Hora est iā nos de somno surgere. Rom. xiij. Vsqꝫquo piger dormis vsqꝫq̄ de somno ꝯsurges. parum inqꝫ dormies modicū dormitabis Prouer. xxiiij. Verba thematis/sūt verba Pauli q̄ hodie ꝓponunt in e[illegible]stola ab eccl'ia nos excitare volent ad ꝯsiderationē aduent⁹ dn̄ici ꝛ nr̄i p̄parationē animi. Ad qd̄ etiam spectant ꝟba ꝓthematꝫ nr̄i vicꝫ Vsqꝫq̄ piger ꝛc̄. Pro cui⁹ intelligentia tria sunt ibi cōsideranda. s. pctōris increpatio/ increpati excitatio/ excitati p̄munitio. Primū cū dr̄ Piger. s. q̇ tādiu tardas pn̄iam agere: neqꝫ vis: aut tepide vis bn̄ facere. Prouer. xiij. Vult et n̄ vult piger. Hec est dura illa increpatio q̄ feriet iudex etern⁹ tepidos ꝛ negligentes: dicēs illud Matt. xxv. Serue male ꝛ piger ꝛc̄. Et sequit̄ terribilis sn̄ia. Seruū illū eij. in tene. exterio. ꝛc̄. Scd̄m cū dr̄ Vsqꝫquo dormies. ꝛ iterꝫ: vsqꝫq̄ de somno nō cōsur. q. di. O miser cur tandiu in pctō dormis: Audi qd̄ dr̄ Prouerb. vj. Vade ad for. o piger ꝛ disce ab ea sapientiā ꝛc̄. Tertiū cū dr̄ Parꝫ inqꝫ ꝛc̄. q. d. Nisi temetipm̄ excitaueris cito: tn̄ velis nolis excitaberꝫ cū hora mortꝫ veniet sup te ira dei. Nā dicit iudex ille terribilis Apoc. vl. Ecce ego venio cito ꝛc̄. Ido sic hr̄. iij. Regū. xx. Cito vide q̇d facias. Hec bn̄ ꝯsiderata nos impellunt ad executionē ap̄lice exhortatiōis quā habem⁹ in verbis q̄ duxim⁹ ꝓ sermonis exordio premittere. vicꝫ Hora est ꝛc̄.

Fiat salutatio.

Hora est ꝛc̄. Sup his ꝟbis pro sermone pn̄ti ꝛ aliis sequētib⁹ tres articulos statuem⁹. In primo dabit̄ q̄stionis theologicał resolutio veritatꝫ declaratiua ꝛ ad cordis p̄parationē impulsiua. In scd̄o fiet nr̄i thematis specialis applicatio nr̄e fragilitatꝫ p̄muniтiua ꝛ ad saluatoris receptionē dispositiua. Tandē in tertio subiunget̄ breuis q̄dam parabolica exhortatio nr̄e volūtatꝫ excitatiua: ad diligentē executionē efficacit̄ inductiua. Eadem autem forma ipsis in sequentibus est obseruanda.

p Ro primo articulo querit̄: an possit pctōr a pctī somno ꝑ liberꝫarbitrium surgere absqꝫ gr̄a. Q, sic. q2 inter gr̄am ꝛ culpā mediat innocentia Contra. Ro. iij Iustificati gratis ꝑ gr̄am ipsius. Rn̄det Bonauen. in. ij. dis. xxviij. In huius q̄stionis determinatiōe aliter senserunt ph̄i: aliter heretici: ꝛ aliter catholici. Ph̄i eniꝫ ignorantes q̄liter ꝑ pctm̄ offendit̄ diuina maiestas dixerunt ꝙ hō ꝑ exercitationē fieri pōt iustus: sic̄ ꝑ inordinationeꝫ a recta rōne fit iniustus. Vn̄ Arist. ij. Eth. Plus ad meliores exercitationes deductus aut multū ꝓficiet: aut ꝑfecte in ꝯtrium habitū restituet̄. Heretici ꝟo aliqd̄ lumē fidei habentes: cognouerunt q̇dē ꝙ per pctm̄ offēditur diuina maiestas: sed nō considerauerunt qualiter ex culpa infirmat̄. Idō dixerunt ꝙ ad resurgendū a pctō nō ē necessaria aliqua gr̄a curās: sꝫ sufficit sola dei misericordia cuꝫ merito dn̄ice passionis. Catholici autē cognouerunt qm̄ pctm̄ est dei offensiuū ꝛ quodāmodo damnificatiuum dū se transfert hō de dei seruitio ad fruitutē diaboli: ꝛ etiā diuine imagis deformatiuū. Idō dicūt ꝙ ad resurgendū a pctō ꝯcurrit gratuita dei voluntas ꝯdonans offensam: ꝛ chr̄i passio curans morbū ꝛ satisfaciens: et gr̄a gratum faciens et reformans imaginē. Sic em̄ decreuit largitas diuine miscdie auferre mediū per qd̄ deo displicet vt simul det bonū ꝑ qd̄ deo placet. ideo nunqꝫ de facto expellit culpā quin sanctificet aiaꝫ: ꝛ inhabitet eā ꝑ gr̄aꝫ. Hoc Bon̄.

Pro fundamento dicendorum premittē ꝙ homo ex liberoarbitrio potest peccatum detestari: aut etiā pctō delectari. Idō Arist. iij. Eth. In nobis est vt praui efficiamur: aut boni. Et Horaci⁹ in epl'is. Nēo adeo fer⁹ ē q̇ n̄ mitescere possit. Est ḡ qd̄. An pctōr ꝛc̄ Dic rn̄sionē vt s̄. Ex q̄ ꝯclude

nullā esse pcti excusationē his qui in pec//
catis dormiūnt:q̇ vicȝ deū ⁊ animā obliui
oni tradunt. Nā vt dicit Aug⁹ sup Psal.
lxij. Somn⁹ anie est obliuio dei. Audite o
pctōres lubrici:qui ꝓpter voluptatē carnis
deū obliuiscimi/auari/raptores/ vsurarij/
sacrilegi/q̇ ꝓpter diuitias temporales. su//
perbi q̇ ꝓpter honoꝝ vanitatē/inuidi/ira//
cundi/periuri ⁊c̄. qui ꝓpter inordinatas af
fectiones deū ⁊ animā postponitꝭ. Exper
giscimini q̄so ⁊ videte quid facitis:⁊ q̄n//
tis periculis subiacetꝭ. Sed heu de mul//
tis dici pōt illud Ps̄. Nescierunt neq̧ in//
tellexerūt in tenebris ambulāt. Nescierūt
tn̄q̧.i.scire seu ꝯsiderare noluerūt q̧gra//
uiter dei offendūt maiestatē:neq̧ intelle//
xerunt/sue ꝯditionis vilitatē :et quantis
subijciunt̃ periculis. Figura Jone.j. Jo
nas sopore depressus in naui dormiēs tē//
pestatē maris ⁊ periculuȝ nō aduertebat/
cui⁹ tn̄ erat in causa. Expone de pctōre ⁊c̄.
Similes sūt certe peccatōres ceco sterco//
rib⁊ inq̇nato qui nihil horum videt. Vn̄
ps̄.q.in ꝑsona pctōris. Comphenderunt
me iniq̇tates mee:⁊ nō potui vt viderem.
Attendite o pctōres/qm̄ hec oīa si bn̄ con
siderent̃ nobis palā oñdūt voluntatē apo
stolice ꝓpositionis quā superius duximus
pro sermonis exordio prefigere vicȝ Ho
ra est ⁊c̄.

p Ro scd̄o articulo. Notanda est tri
plicis aduent⁹ consideratio palaȝ
oñdens q̧ hora ē iā nos ⁊c̄. Ex cuius tri//
plicis aduent⁹ ꝯsideratione sunt sumende
tres potissime rōnes a somno peccati ex//
citatiue.

Prima ē stimulatio feruentꝭ amoris.
Scd̄a est afflictio vrgentꝭ doloris.
Tertia ē solicitatio pungentꝭ timoris.
Hec em̄ sunt tria a somno excitatiua. Pa
tet de primo. Gen̄. xxxj. Jacob ꝓ rachel
fuiens dicebat. Fugiebat somnus ab ocu
lis meis. De scd̄o ptȝ:q⁊ infirmi dolorib⁊
morbi/⁊ pueri cum virgis excitant̃. Vn̄.j.
Machab.vj. dixit antiochus. Recessit so
mnus ab oculis meis ⁊c̄. Sequit̃: In q̄n//
tā tristiciā deueni. De tertio ptȝ: q⁊ vigi//
les sūt q̇ se sentiunt ab hostib⁊ circūdari:⁊
q̇ vehementer periculum iminens timēt.
Ideo dr̄ Mar.xiij. Vigilate/nescitis em̄
quando tp̄s sit.s.comparēdi coraȝ iudice.

Debet aūt esse in nobis solicitatio amo//
ris ex consideratiōe primi aduent⁹ .s.i car
ne. afflictio aūt doloris ex ꝯsideratiōe se//
cundi aduent⁹:qui est aduent⁹ in mentē.
Cum em̄ sic velit in nos venire: multū do
lendū est de pctis quib⁊ eū repellim⁹. So
licitatio aūt timorꝭ ex ꝯsideratione tertij:
q̇ est aduentus ad iudiciū. Prim⁹ q̇dē ad
uent⁹ est valde admirabilis. Scd̄s valde
desiderabilis Terti⁹ valde terribilis. De
his dante deo dicem⁹ in sequentib⁊ iuxta
exigentiā materie occurrentis. Sed ꝑ ser
monib⁊ hodiernis declaraturi sum⁹ q̧cō//
uenienter ꝑ somnū designet̃ pctm̄. Cuius
quidem conuenientie in hoc ꝯsiderabim⁹
triplicē rōnem.

Prima qm̄ aufert facultatē opationis.
Scd̄a qm̄ aufert ptātem defensionis.
Tertia qm̄ aufert ꝟitatē ꝯsiderationis.
Prima igit̃ ratio ē qm̄ aufert ⁊c̄. Dormi
ens q̇ppe seipsuȝ mouere nec aliq̇d lucrari
pōt aut operari. Sic dormiens in pctis ni
hil meritoriū operari pōt. Vn̄ de talibus
dr̄ Esa.lix. Opera coꝝ opera inutilia. Et
de tali pōt exponi illud Hiere.xvij. Erit
quasi mirice in deserto. quia scȝ sine fructu
vtili. O vere inutilis oīno stat⁹ pcti. ad ni
hil em̄ valet nisi ad mortē. Ro.vj. Stipē
dia pcti mors. Q, aūt dormiens in pecca
to nihil meritoriū agere possit ptȝ triplici
rōne. Prima dici pōt rō exclusionis. quia
vicȝ pctm̄ excludit radicē meriti.s.charita
tē ⁊ grām.ij. Coꝝ.vj. Que conuētio iusti
cie cū iniquitate. Scd̄a dici pōt ratio indi
gnationis. q⁊ vicȝ hō ꝑ pctm̄ incurrit indi
gnationeȝ dei q̇ impedit ne sit opus hoīs
deo gratū. Nam sic dr̄ Sap.xiiij. Odio ē
deo impi⁹ ⁊ impietas ei⁹. ⁊ sic ei⁹ operatio
nō potest esse deo placens neq̧ meritoria.
Tertia dici pōt rō obligationis. q⁊ scȝ per
pctm̄ obligat̃ hō ad penā eternā. iuxta il//
lud.ij.ad Thes.j. Qui nō obedierint euā
gelio dn̄i nr̄i Jesu christi:penas dabunt in
interitū eternas. Jd̄o nō pōt pctōr facere
opus dignū vita eterna qd̄ vocam⁹ opus
meritoriū. Scd̄a ratio est qm̄ pctm̄ au
fert ⁊c̄. Dormiens aūt se defendere nō pt.
Vn̄ legit̃.j. Re.xxv. q̧ saul dormiēs ami
sit scyphum ⁊ hastā. Et Judicū.xv. San
son dormiēs ꝑdidit fortitudinē. Sic dor
miens in peccato amittit fortitudinē spiri

tuales ⁊ ptãtem defensionis: qđ pbari põt triplici rõne. Prima est rõ pernitiose subiectiõis: qꝛ vicȝ homo ꝑ pctm̄ diabolo subijcit tanq̄ seruus q̄ dño resilire non põt. ij. Pe. ij. A quo quis superatus est: ei⁹ ⁊ seruus est. Dicunt naturales q̄ ex quo ceru⁹ victus est ab alio ceruo nunq̄ ei postea resistit. sed ei postea occurrenti caput incliat ⁊ cornua tãq̄ dño. Sic pctõꝛ diabolo. Audi aliud sile. Piscis ꝑ se intrat in nassam ⁊ qñ vult: sed tñ exire non põt qñ vult. Sic pctõꝛ intrat rete diaboli. Psal. Spūs vadens ⁊ nõ rediens. s. ꝑ se. Scđa est rõ damnose priuationis. qꝛ vicȝ hõ ꝑ pctm̄ priuatꝛ adiutorio diuine grẽ. ideo sicut nauis fracto gubernaculo. nõ q̄ vult nauta ducitur: sȝ q̄ eã ventus ipellit. Sicut đt Chry. Hõ qui est in pctõ diuine grẽ auxilio pditọ nõ qđ vult agit sȝ qđ diabol⁹. Threñ. j. Abierunt sine fortitudine añ faciẽ subsequentꝫ. Tertia est ratio ruinose debilitationis/ qꝛ vicȝ per pctm̄ debilitatꝛ hoĩs inclinatio ad bonū virtutꝫ vt declarat Thomas. j. ij. q. lxxxv. ꝑ quãto ꝑ pctm̄ inclinatur ad opa pcti. qđ ꝯtrariatꝛ bono virtutꝫ. Vñ pctm̄ dici posset paralysis spiritualis Vñ exponi põt illud Matth. viij. Puer meus iacet in domo paralyticus. Tertia est rõ qm̄ pctm̄ ⁊c̃. In somno em̄ sepe illuditꝛ hõ ꝑ sõnia/ sicᵗ pctõꝛ per ea q̄ iordinate diligit: diuitias vicȝ delitias ⁊ eminentias q̄ cito transeunt vt somnia Eccli. xxxiiij. Somnia extollunt imprudẽtes Et Job. xx. Velut somniū aduolans nõ iueniꝛ trãsibit sicut visio nocturna. Pone casum ⁊ expone de hoĩe q̄ somnians putat se regẽ eẽ: ⁊ diuitijs: ⁊ delitijs ⁊ honoꝛib⁹ affluere. q̄ a sõno excitat⁹/ nihil ãpli⁹ videt Sic de hoĩe quocunq̄ ⁊ quantūcūq̄ diuite cū per mortẽ excitatꝛ. q̄ prius ꝑ inconsiderationẽ dormiebat Job. xxv. Diues cū dormierit nihil secū aufꝛ. ape. os su. ⁊ nihil inueniet. Nota exẽplū de salagdino q̄ multa regna tenebat q̄ laborans ad exitū/ iussit sudariū ꝑ plateas ciuitatis deferri proclamãdo. Tãtū et nõ plus de bonis suis secū aufert princeps magn⁹ salagdin⁹ Dicite queso quid secū tulerunt oẽs pape: et epĩ: oẽs imperatores: reges: principes: et dñi: oẽs mercatores: oẽs generalitꝛ q̄ntūcūq̄ opulenti. Certe sicut dicit Ps̄. Dormierunt somnū s. et nihil inuene. oẽs viri di. i manib⁹ s. Nunc ḡ expergiscamini nec tardetis executioni dare qđ apl's hortatꝛ i prima ꝓpositione quã vicȝ duximus ꝑ sermonis exordio ponere vicȝ Hora ẽ iã ⁊c̃.

p Ro tertio articulo. Audistis qm̄ cõueniẽtꝛ significatꝛ pctm̄ per somnū/ ⁊ certe periculosus est talis somn⁹ q̄ hominẽ diuino priuat auxilio ad operandū ⁊ resistendū ⁊ preuidendū. Jura em̄ dicūt. Vigilantib⁹ ⁊ nõ dormientib⁹ fm̄ iura subueniendū est. De rerum ꝑmutatione c. Cuȝ vniuersoꝝ. ⁊ de dona. c. Inter dilectos et. ff. ad velleianū. l. ij. Notate verba. Vigilare solent paupes ꝑ victu lucrando: vigilare solent q̄ aliquod graue dispendium timent: puta obsessi ab hostib⁹ ⁊ in periculo constituti. Expone multo magis vigilandum est ꝑ vita eterna adquirenda: ⁊ dãnatione vitanda: nec differendū est. qm̄ hora est iã ⁊c̃. Matth. xxv. Vigilate/ qꝛ nescitꝫ diem neq̄ horã. Jđ vsq̄q̄ piger dormis.

Dñica prima aduent⁹ post meridiẽ.

Hora est iam

b ⁊c̃. Surge qui dormis ⁊ exurge a mortuis ⁊ illuminabit te chꝛs. Eph. v. Qm̄ hora est iã ⁊c̃. Jđo bñ dicit Paulus. Surge qui dormis. vbi sūt tria notanda.

Pctõꝛis excitatio.
Excitati miseranda ꝯditio.
Excitatiõis desideranda ꝯclusio.

Primū cū đꝛ. Surge ⁊ exurge de quo exponi põt illud. Prouer. vj. Discurre festina suscita amicuȝ tuum scilicȝ chꝛistum ne dederis somnū ocu. t. Et illud Para. xxij. Surge et fac ⁊ dñs erit tecū. Scđm cū dicitꝛ. qui dormis ⁊ a mortuis. de q̄ exponi põt illud Ps̄. Sicut vulnerati dor. i sepul. ⁊c̃. sic supple sunt pctõꝛes. Tertiuȝ cū addit illumiabit te chꝛs. ad qđ spectat illud Esa. lx. Surge ⁊ illuminare hierl'm ⁊c̃. Salutatio fiat. Hora est ⁊c̃. Tres articuli vt s̄.

p Ro primo an possit pctõꝛ ex seip̄o se sic a somno pcti excitare vt sit sufficiẽter disposit⁹ ad susceptionẽ grẽ iustificantꝫ Q, sic. dñs em̄ nihil p̄cipit impossibile/ sȝ

deus hoi ꝓ ꝑcipit vt ad eū se conuertat Zacharie. j. Conuertimini ad me ꝛc̄. ⁊ hoc est ad grām se disponere Contra Joā. vj. di. saluator. Nemo pōt venire ad me nisi pať q̄ misit me ꝛc̄. Rn̄det Tho. j. ij. q. cix. ꝙ ꝑparatio ad habendū donū grē nō presupponit aliqͦd donū habituale qꝛ sic ꝓcederetur in infinitū: sed oportet ꝓ̄supponi aliqͦd auxiliū dei interi⁹ mouentꝫ ⁊ bonū ꝓpositum inspirantꝫ. Deus em̄ cū sit simplr primū mouens oīa conuertit ad seipm̄ vt dicit Dionyſ. lib. de diui. no. Specialiter tn̄ hoīes iustos ad se conuertit sic̄ ad speratā finē cui cupiunt adherere ſm illud Ps̄. Mihi autem adherere deo bonū est Hec Tho. Pro fundamēto. Naturales habemus potentias. q̄ sunt principia tendendi ad ea q̄ sunt virtutis ⁊ grē. qͦd etiā alonge sapiebant poete ⁊ phi hortātes tendere ad ea q̄ sursum sunt. Vn̄ Arist. x. Eth. Hō trahere se debet ad diuina q̄tum pōt Et Lucan⁹ poeta. Nunq̄ sit cura deorsū. Sed questio est. An possit pctōꝛ ꝛc̄. vt s̄. Ex qua recollige q̄ꝫ vituperandi sūt miseri pctōres in pctis dormientes. q̄ sicut dic̄ Aug⁹ lib. de eccliasticis dogmatibꝫ vt salutari inspirationi adquiescam⁹ nr̄e ptātꝫ est. ideo Esa. j. Ve genti peccatrici populo graui iniq̄tate se. ne. fi. sce. ꝛc̄. abalienati sunt retrorsū. Fac inuectiuas ꝯ im̄q̄s pctis plenos et scelerib⁹ assuetos: fornicatores adulteros ⁊ incestuosos: raptores: sacrilegos: vsurarios: blasphemos: ebriosos: iuicios ꝛc̄. Sed heu miseri voluptate sopiti nō ꝑcipiunt suā vilitatem. Figura Gen̄. xix. Loth post vinū a filiabꝫ ꝓpinatū dormiens nō percepit feditatez suā qn̄ cū illis ꝯcubuit. Expone loth interpretať vacans siue declinās: ⁊ significat eū q̄ a bonis operibꝫ vacat ⁊ se inclinat voluptatibꝫ sibi a filiabus. i. a potentijs sensitiuis ꝓpinatꝫ ⁊ oblatꝫ q̄ eis in tātū ꝯdescēdit vt simul cū eis committat pcti feditatē. Jdō anie peccatrici dr̄ Hiere. ij. q̄ꝫ vilis facta ē nimis/ sic vicz fedata ex nimia ꝯdescēsione ad carnē. Tu aīa q̄ spūalis es excitare igiť ꝛc̄.

P Ro scd̄o articulo. Jn ꝓcedenti ſmone assignata ē rō ꝓpter quā ꝑ somnū significať pctm̄ Hic supaddenda ē alia rō. qꝛ vicz pctm̄ aufert actualitatē sensatiōis. Dormiēs q̄ppe nō vtiť sensibꝫ corporeis: ⁊ pctōꝛ amittit sentimentū spūale: ⁊ spūaliter insensibiľ fit ſm q̄nq̄ sensus. Primo quantū ad visū. Soph. j. Ambulabunt vt ceci qꝛ dn̄o peccauerūt. Jn cui⁹ figura Tobias dormiēs ex stercore hirundinis visū ꝑdidit. Tob. ij. Pctōꝛ em̄ nō videt dei maiestatē quā offendit. Deu. xxxij. Deū q̄ te ge. dere. ⁊ ob. es do. cre. t. Et Esa. j. Cognouit bos pos. su. ⁊ asin⁹ pre. do. s. isrľ aūt me nō cognouit Audi o igrate pctōꝛ. Jtē nō videt miserabilē sui vanitatē Greg. Eo ipso hō vehementi⁹ decipiť q̄ seipm̄ nescit. Jtē nō videt sui stat⁹/ vilitatē/ pauptatē/ ꝑiculositatē/ ⁊ multimodā miseriā Apoc. iij. Nescis qꝛ miser es ⁊ miserabiľ: ⁊ paup ⁊ cec⁹: ⁊ nudus. O miseri pctōres cito expergiscimini di. illō Thren̄. vl. Ve nobis qꝛ peccauim⁹: nō obtenebrati sūt oculi nr̄i.

Scd̄o q̄ ad auditū. Pctōꝛ em̄ nō audit vocē dei vocantꝫ ad pniam Hieremie. vj. Non audierūt neq̄ inclinauerūt aurē suā: sed abierunt vnusq̄sq̄ in prauitatē cordis sui. Pctōres enim indurati/ etsi q̄n̄q̄ aure corꝑis audiant ꝟbū dei: nō tn̄ aure cordis Hiere. xvij. Non audierūt sꝫ indurauerūt ceruicē suā ne audirēt me ⁊ ne acciperēt disciplinā. Audite o pctōres ⁊ timete ne tandē vobis dicať a dn̄o illud Prouer. j. Vocaui vos ⁊ renuistis ꝛc̄. Et sequiť. Ego i interitu vestro ridebo. Tertio q̄ntū ad tactū. Cuꝫ em̄ pctm̄ sit morbꝫ: grauissimū ⁊ periculosum vulnus aīe: pctōres tn̄ non sentiunt: similes illis q̄ habent mēbra stupida. Bern̄. Scio longe esse a salute mēbrū qͦd obstupuit ⁊ egrum sese nō sentientem ꝑiculosius laborare. Audite vos qui pctōꝝ grauitatē non sentitꝫ ꝛc̄. Jtem cum pctōꝛ grauiter verbereť a diabolica suggestione ⁊ in via ꝑditionis trahať ipe tamē non dolet: nō plangit: nec sentit. Jdō diciť Prouer. xxiij. Eris quasi dolens in mari/ ⁊ quasi sopit⁹ gubernatoꝛ amisso clauo et dices Verberauerūt me et ego nō dolui/ traxerunt me ⁊ ego nō sensi. Sed qn̄ hoc dices o peccatoꝛ: certe tarde dices lugēs in inferno nisi festines cito expergisci a sōno Jtem cū pctm̄ sit onus grauissimuꝫ. iuxta illud Ps̄. Sicut onus graue grauate sunt super me. s. iniquitates. Onus inq̄ sic graue qꝛ nec firmamentū vna hora potuit illꝺ sustinere. Vn̄ Luc̄. x. Videbā sathanā q̄ſi

fulgur ď celo cadentē. Et tamen miser hō
non sentit illud onus ſʒ tñ sentiet postea.
sicut ille ꝗ portat vel trahit onus in aq̄ nō
sentit pondus donec ď aq̄ exierit. sic onus
pctī in aquis delitiaꝝ non sentiť sed illud
sentiet hō cū de aq̄s voluptatū huiꝰ vite
exierit. Sentiet inq̄ꝫ tunc sed tarde quāta
sit grauitas pctī. Audite. Si grossas tur
res ꝛ magni montes ꝛ rupes sup̱ pctōres
caderent nō sic eos deprimerēt. sic̄ vnum
pctm̄ mortale. Relinq̄rent em̄ eū in supfi//
cie terre. pctm̄ aūt vsq̄ꝫ ad centrū terre: et
carcerē inferni descendere compellit. Heu
heu q̄d de centū. q̄d de mille grauissimis
pctīs. O q̄ꝫ ꝓfunde labi faciunt. Audite o
pctōres ꝛ onus hoc deponere festinetis.
Videtꝫ eos ꝗ supra collū graue onus por
tant nō cessant currere donec ad locū veni//
ant vbi deponēdū est onus. Sic currite o
pctōres ad ꝯtritionē ꝛ ꝯfessionē ꝛ onꝰ pec
catoꝝ deponatis Heb. xij. Deponentes
oē pondus ꝛ circūstans oē pctm̄ curramꝰ
ꝛc̄. Et hoc maxie in sctō dn̄ici aduentꝰ tē//
pore faciendū est in reuerentiā dn̄i ꝓ nob
incarnati vt digni simꝰ ipm in mentē susci
pere ac securi possimꝰ ipm iudicē venientē
videre Amos. x. Preparare in occursum
dei tui israel. Quarto amittit pctōr sen
timentū q̊ ad gustū Peccatū em̄ ꝛ p̄sertim
ꝯtinuatū aufert dulcedinē spūalium infici
ens palatū cordis sic vt spūalia videantur
amara. Ps̄. Oēm escā abominata ē aīa
coꝝ. Et glosa sup̱ illud Ps̄. Quā magna
multitudo dulcedinis tue ꝛc̄. di. Non sen
tiunt hanc dulcedinē ꝗ palatū cordis ha//
bent infectū febre iniq̄tatis. Ex opposito
cū pctā sint amara in rei ꝟitate. iuxta Hie
re. ij. Scito ꝛ vide qꝛ malū ꝛ amaꝝ est re
liquisse dn̄m deū tuū ꝛc̄. tñ multis in pec
catis assuetis videť dulce quēadmodū pi
scib⁊ aqua marꝫ Esa. v. Ve ꝗ dicitꝫ bonū
malū: ꝛ malū bonū ponentes amaꝝ ī dul
ce: ꝛ dulce in amaꝝ. Quinto quantū ad
odoratū. Cum em̄ ī virtutib⁊ sit odor sua//
uissimus. iuxta illud Can̄. j. Curremus in
odorem vnguentoꝝ tuoꝝ. tñ miserrimus
pctōr ñ ꝑcipit. Ex opposito cū pctm̄ sit feti
dissimū: miser tñ pctōr ñ ꝑcipit eiꝰ fetorēʒ
Anſ. Tolerabiliꝰ fetet canis putridꝰ corā
hominib⁊ q̄ꝫ aīa peccatrix corā deo ꝛ an//
gelis eius. Audite o peccatores ꝛ erubesci

te ꝛ notate exemplū qď legiť in Vitaspa//
trum. Mortuo enim peregrino in silua ap
paruit eremite angelus dicēs. Veni me//
cum ad sepeliendū peregrinum ad quē cū
venissent. eremita nares obturabat p̄ feto
re. Angelus vero sepulto peregrino obuia
uit cuidam compto iuueni in cuius occur
sum angelus nares obturabat dicens ꝙ fe
tor luxurie illius grauissimus erat ei: ſʒ fe
tor cadaueris peregrini suauissimi odoris
Attendite o peccatores ꝛ cogitate q̄ꝫ con//
fusibiliter a facie domini et angelorū eij̄ci
entur reprobi propter fetorem peccatorūʒ
cum illis diceť illud terribile verbū Mat//
thei. xxv. Ite maledicti in ignēʒ eternum
ꝛc̄. Expergiscimini ergo velociter. ꝛ nunc
peccatorum fetorem percipite et diligenť
abij̄cite ꝛc̄.

p Ro tertio articulo. Audistis ꝛc̄. No
tare quoniā lex dicit. Quilibet debet
ꝓ negocij̄s suis vigilare. ff. de ꝯsti. l. Sū//
ma. sin autē imputanda est cuilibet sua ne//
gligentia. Cauete ḡ ne sitꝫ illi similes q̇ve
latis oculis ad patibulū ductus nō curat
neq̄ꝫ sentit. Aut ei qui gladiū habet super
caput vibratū: aut inter stercora fetida ia//
cet: aut cui ꝓpinanť amara ꝛ venenosa po//
cula ꝛ nō ꝑcipit neq̄ꝫ curat. Expone ď pec
catore in pctō dormiente. Festinetis igiť
fugere. Hiere. lj. Fugite de medio baby//
lonis vt saluet vnusq̄sq̄ꝫ animā suā. Et di
ligēter exequi studete aplī ꝟbum qď a p̄n
cipio p̄misimꝰ. vicꝫ Surge ꝗ dormis ꝛc̄.

Feria. ij. post dn̄icā p̄mā aduentꝰ.

Hora est iam

h ꝛc̄. Nox p̄cessit dies āt appro//
pinq̄uit Ro. xiij. Hora est iam
ꝛc̄. quoniaʒ nox p̄cessit ꝛc̄. Nox inq̄ꝫ. i. tp̄s
veteris testamenti in quo luxerunt sancti
patriarche et prophete quasi stelle noctis
Dies autem dicitur tempus no. testamē.
in quo lucet lucidissimus sol iusticie chri//
stus qui dicit Jo. viij. Ego sum lux mūdi
Jam hora est surgendi ad opera virtutis
exercenda. In tempore autem vete. testa.
triplex erat nox. vicꝫ ignorantie: culpe: et
miserie. Et in no. test. venit tp̄s sapie: grē
ꝛ glorie. In veteri em̄ tes. non erat aperta

veritatꝫ noticia: regnabat neq̄tia: ꝛ depri
mebat miseria. q2 oēs ad miseriā iferni de
scēdebāt. In nouo aũt testa. facta est apta
ꝟitatꝫ reuelatio: grē cōicatio: glīe apertio.
De ꝑmo ꝛ secũdo Joā ij. Grā ꝛ veritas
ꝑ iesum chrm̄ facta ē. De tertio Apoc. iij.
Ecce dedi corā te ostiũ aptũ ꝛc̄. Cũ sit ḡ
clara dies tp̄s est surgendi a somno: iuxta
aplicam ꝓpositionē quā ꝛc̄. Fiat saluta-
tio. Hora est ꝛc̄. Tres articuli.

P Ro ꝑmo An sine gratia gratisdata
possit q̄s a somno surgere: ꝓparando
se ad gratiā gratũfaciētē: Q, sic. Prouer.
xvj. Hois est animũ ꝑpare. Cōtra. Jo.
xv. Sine me nihil potestꝫ facere Rñdet
Rich. in. ij. dist. xxviij. Dispositio ad talē
grām duplex ē. Quedā est remota ꝛ indi-
recta. Et alia ꝓpinq̄ ꝛ directa. Loq̄ndo de
ꝑma: pōt liberũ arbitriũ ꝑ sua naturalia cũ
sua generali motiōe se disponere. sed de se
cũda non potest. Cum em̄ cognitio gratie
gratũfacientꝫ sit supra facultatē nature: nō
pōt intellect⁹ ꝑ solā ꝟtutē naturalē ad ei⁹
cognitionē eleuari. et ꝑ ꝯseq̄ns nec volun-
tas pōt eā desiderare. q2 desideriũ ꝑsuppo
nit aliquā rei desiderate cognitionē. Nun-
q̄ aũt directe ꝛ de ꝓpinq̄ se disponit hō ad
gratiam gratũfacientē: nisi illā aliq̄ modo
cognoscat ꝛ desideret. Pro tāto aũt dicit
q̄ hois est animũ ꝑpare. q2 illam ꝑpatio-
nem facere pōt liberũ arbitriũ: supnatura-
liter tñ. Hec Richar. Pro fundamēto.
Hō inq̄ntũ rōnalis inclinationē habet ad
bonũ ꝟtutꝫ. Vñ Senec. ad Lucil. Virtus
est ſm naturā. Et Ouidi⁹. j. meta. Pro-
naqꝫ cũ spectent anialia cetera terrā. Os
hoi sublime dedit: celũqꝫ videre Jussit: ꝛ
erectos ad sidera tollere vult⁹. Sed q̄stio
est: An ex suis naturalib9 sine grā gratis
data sufficiēter se disponere possit ad gra
tiā gratũfacientē: Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ ꝯclu
de q̄ iexcusabilis est pctōr in pctis dormi
ens q̄ posset vigilare ꝛ nō vult. Et silis ē
illi q̄ oculos clausos tenēs nihil videt: scit
tñ lumē sibi adesse si vellet oculos apire.
De q̄ Ps̄. Noluit intelligere vt bñ ageret
Audite o insensati pctōres lubrici: gulo-
si: blasphemi ꝛc̄. qui nō vultꝫ intelligere et
aspicere lumē diuinũ sed tm̄mō cogitatis
nũc qd vob ē placitũ Sicqꝫ miserabilē ce
citatē incurritꝫ ꝑ maliciā vestraꝫ. Sap. j.
Excecauit eos malicia eoꝝ. q2 vicꝫ ñ ad-
uertũt lumen doctrine ꝛ grē sibi oblatuꝫ.
Figura Geñ. xix. Sodomite noluerũt
adq̄escere ꝟbis sctī Loth. sed maliciose i-
stabāt: ideo ꝑcussi sunt cecitate ꝛ igne sul-
phureo ꝑierũt. Expone. Sũt illis similes
Nā sodomite interp̄tanť fului vľ steriles
q̄ volũt loth opp̄mere ꝛ ei⁹ ꝟba ꝯtemnũt
et opp̄mũt ꝟba doctrine ꝛ inspiratōes si-
bi a deo missas. iō dei vindicta ꝑcutiunť
Prio obstinatōis cecitate. Scd̄o ignis sul
phurei ifernalis acerbitate. Audi o pctōr
indurate ꝛc̄. Q̄m sicut d̄r Ps̄. Dñs in ira
sua cōturbabit eos: ꝛ de. e. ignis. Exꝑgi-
scimini ꝛc̄.

P Ro scd̄o articulo. Premisim⁹ in ꝑce-
dēti sermone rōnem triplicē a pctōꝝ
somno excitatiuā. Quaꝝ ꝑma est stimula-
tio feruētꝫ ꝛc̄. Vide ꝛc̄. Nũc aũt declara
tionē eaꝝ speciali⁹ sumus facturi: incipiē-
tes a scd̄a q̄ est afflictio vrgentis doloris
q̄ sumēda ē ex ꝯsideratiōe scd̄i aduēt⁹ qui
est in mēte: vt s̄. dictũ est. q̄ alios aduent⁹
excedit tripľr. Primo q2 ille est toti⁹ trini
tatꝫ: nō aũt aliȷ̄. Joā. xiiij. Ad eũ veniem⁹
ꝛ mā. apd̄ eũ fa. Scd̄o q2 ille ē tm̄ ad bo-
nos: vt d̄r Haymo sup Joā. Mũd⁹ iha
bitator mũdā querit domũ. Tertio quia
aliȷ̄ ad nos: iste in nos est. Joā. xix. Vos
cognoscetꝫ q2 apd̄ vos manebit ꝛ i vobis
erit. Magna certe securitas: magn⁹ the-
saur⁹ hr̄e deũ in se. Circa hũc aũt aduen
tũ notāde sũt tres ꝑncipales ꝯsideratōes
q̄ pctōrib9 in pctō dormiētib9 doloris af-
flictionē īgerere debēt ꝑ quā a pctī somno
Prima est ꝯsideratio fa (ersũt excitati
cillime possibilitatis.
Scd̄a est ꝯsideratio certissime necessi-
Tertia est ꝯsideratio fru- (tatꝫ.
ctuosissime vtilitatis.
Prima igiť est ꝯsideratio facillime ꝛc̄.
quā satꝫ ōndit dñs Joā. xiiij. Siq̄s dili-
git me ꝛc̄. ꝛ ad eũ veniem⁹. Facilis autē
possibilitas hn̄di deũ habitandũ ꝑ grām
in corꝑib9 nr̄is: manifeste patet ex trib9
Primũ est capacitas receptiua
Secundũ est liberalitas collatiua.
Tertiũ ē benignitas formatiua
Primũ est capacitas receptiua ipsi⁹. s. aie
recipientꝫ. Est em̄ aia dei capax. Berñ.
Ad imaginē dei facta est aia rōnalis: ꝛ ce-

ſeris oīb⁊ occupari pōt: ipleri aūt nō pōt.
Capax em̄ dei ē: et q̄cq̄d deo min⁹ ē eam
n̄ implebit. Idē ſup can.ſer.lxxxiij. Quid
nō tute p̄ſumat aīa apd̄ eū cui⁹ ſe inſignē
cernit imagine: illuſtrem ſil̄itudine nouit:
tm̄ eſt vt curet nature ingenuitatē vite ho
neſtate ſeruare. Attendite ḡ o miſeri pec/
catores anie dignitatem ⁊ erubeſcite ⁊c̄.

Secūdū eſt liberalitas collatiua.ſ. ipſi⁹
dei ſeipm̄ liberaliter ɔferēt᷒. Vn̄ audi di/
uinā ſapiam di. Prouer. viij. Delitie mee
eſſe cū filijs hoim. et Apoc.iij. Ecce ego
ſto ad oſtiū ⁊ pulſo: ſiq̄s vo. meā audi. et
ape. ia. introibo ad illū ⁊ ce. cum illo ⁊ ip̄e
mecū. Vide bn̄ q̄ꝫ libent̄ ſe offert. Et can̄.
v. clamat. Api mihi ſoror mea: imacl̄ata
mea: colūba mea. Vide bn̄ q̄ꝫ dulcit̄ iuitat
O pctōr indurate q̄ꝫ inexcuſabil̄ es ſi grāꝫ
n̄ habes. oīb⁊ eā offert queādmodū ſol lu/
men ſuū offert vbiq̄ꝫ: aperi feneſtraꝫ ⁊ in/
trabit. Vn̄ dt̄ Innocē. Grām q̄dē ꝓmere
ri nemo pōt q̄ꝛ grat᷒ dat̄. ſed demereri q̄ſ/
q̄ꝫ pt. Et Anſ. Hō non hꝫ grām: non q̄ꝛ
hāc nō dat de⁹: ſed q̄ꝛ non accipit hō. i. nō
ſe diſponit ad recipiendū. Tertium eſt
benignitas cōformatiua. Et benignitate
nāq̄ꝫ ieſtimabili aduētū ſuū ɔformat diſ/
poſitiōi recipientis. Cypan⁹ ad Donatū.
Quantū illic capacis fidei afferim⁹: tātū
inde grē inundāter haurim⁹. Et Bern̄.
Qualē te p̄pauer᷒ deo: tal̄ oportet vt tibi
appeat de⁹. Exēplū. Alit̄ appuit dn̄s di/
ſcipulis euntib⁊ in emaus Lu. vlt̄. et aliter
diſcipulis clauſis: ibidem. ⁊ Jo. xx. Vere
ḡ ⁊ nos ex aīo diſponam⁹ et ꝑfecto nob̄
veniet grāꝫ largitur⁹. O vere (ſic̄ dt̄ Ber̄.
in meditatōib⁊) btā mēs apd̄ quā de⁹ iue
nit req̄em ⁊ i cui⁹ tabnaculo q̄eſcit. Btā
q̄ dicere poteſt: q̄ creauit me req̄euit in ta
bernaculo meo. negare ei ſiq̄dē celi reḡeꝫ
nō poterunt.

p Ro tertio articulo Audi. ⁊c̄. O q̄ꝫ fa
tui q̄ ad deū ſuſcipiendū ſe nō diſpo/
nūt. Dicit regl̄a iur᷒. Dānū qd̄ quis ſua
culpa ſentit/ſibi: nō alteri dꝫ iputari. ff. de
reg. iu. l. Qd̄ q̄s. Nō ē ḡ dānū ſubtractio/
nis grē ſeueritati diuie iputādū: ſed hūa/
ne negligentie. xj. q. iij. Aud̄. Caue ḡ ne
ſis ſic paup̄ cui offert̄ denarius aure⁹: nec
tn̄ vult man⁹ apire vt recipiat. Si tal̄ fa/
me morit̄: nōne inexcuſabil̄ ē: q̄ꝛ ſua culpa
eſt ſi non hꝫ qd̄ comedat. Caue etiā ne ſis
ſicut vinct⁹ cui cū apit̄ carcer nō vult exi/
re. aut ſic̄ infirm⁹ cui offert̄ medicina ⁊ re
nuit recip̄e. aut ſic̄ ille cui lumē offert̄ ⁊ re/
cuſat oculos apire. ſi em̄ cadit: ſua culpa ē
Expone q̄m̄ grā oīb⁊ offert̄. Sꝫ heu heu
ſic̄ dr̄ Joā. iij. Lux venit i mūdū ⁊ di. ho.
mag᷒ ⁊c. q̄ꝫ lucē. q̄ ex h̄ ſūt mag᷒ vitup̄abi
les q̄ tenebras eligunt tp̄e plene dici. q̄m̄
ſicut dixim⁹ a p̄ncipio Nox preceſſit: dies
aūt appropinquauit ⁊c̄.

Feria. iij. poſt p̄mā dn̄icā aduentus.

Hora eſt iam

⁊c̄. Nunc aūt ꝓpior eſt nr̄a ſa/
lus q̄ꝫ cū credidim⁹ Rho. xiij
Hec eſt rō bona q̄re hora eſt ⁊c̄. quia nūc
ꝓpior eſt ⁊c̄. q̄ꝫ cū credidimus. ſ. a p̄ncipio
q̄n fidē recepim⁹ Et hoc triplici de cauſa.
Tū q̄ꝛ via ſalut᷒ lumioſior. Tū q̄ꝛ certior.
Tū q̄ꝛ ſecurior. Lūmoſior inquā. q̄ꝛ ſic̄ dr̄
Jo. iij. Lux venit in mundū. Certior: q̄a
ipſam de⁹ oſ̄ndit. Jo. iij. Exēplū dedi vob̄
vt queādmodū ⁊c̄. Securior: q̄ꝛ vicꝫ ho/
ſtis nr̄ debilior. ideo dt̄ Joā. xj. Nunc p̄n
ceps mūdi huius eijciet̄ foras. Nūc ḡ dili
genter ſatagite ⁊c̄. Salutatio.

Hora eſt ⁊c̄. Tres articuli.

p Ro p̄mo articulo. An prior ſit hoīs
excitatio ſiue a pctī ſomno ſurrectio
q̄ꝫ ei⁹ illūinatio a luce grē: Qꝫ ſic. Pri⁹ eſt
recedere a malo q̄ꝫ accedere ad bonū. Cō
tra. Amb. Queādmodū intrās aīm ſapiē
tis diſciplina/imprudētiam tollit: ita ꝑfe
cta virt⁹ iniq̄tatē. Rn̄det Bona. in. iiij
di. xvij. De⁹ expellit p̄ grām pctm̄ ſic̄ ſol p̄
radios tenebras. Vn̄ Act̄. xv. Fide puri/
ficās corda. Et cū cā p̄cedat effectū: infu/
ſio grē p̄or eſt naturalr̄ expulſione culpe.
Infuſio em̄ gratie nō dicit ꝑfectionē ſubie
cti: ſed grē ꝓductiōeꝫ ab agēte. Prior em̄
natura ē grē ꝓductio q̄ꝫ culpe expulſio fa/
cta p̄ grām. ſic̄ cauſa prior/prior eſt cauſa/
to. Prior q̄ꝑpe ē naturaliter culpe expulſio
q̄ꝫ anie p̄ grām informatio. Nō em̄ infor/
mari pōt grā niſi p̄us expulſo ɔ̄rio. ſꝫ his
duob⁊ prior eſt grē creatio. Hec Bona.
Pro fundamento. Nō pn̄t ſil̄ eſſe pctm̄
⁊ grā. Nā vt dt̄ Ariſt. in p̄dicamēt᷒. Cō/

trariā se inuicē ab eodē subiecto expellunt.
Nō pōt ḡ recipi balsamū diuine grē nisi ꝑ
us ablato pcti fetore. Nā vt dt Horacius
in eplis. Sincerū nisi vas q̊dcūq; infūdis
acescit. Cū ḡ q̄rit̄ An pctōr ⁊c̄. Dic rn̄.
vt s̄. Ex q̄ ꝯclude q̄ miseri sūt q̇ negligūt
excitari a pcti somno. Et sic ꝓuati rema//
nent luce grē ⁊ tenebrosi. Jō Prouer.iiij.
Via impioꝝ tenebrosa: nesciūt vbi corru//
unt. Existēs em̄ in tenebris nō videt q̊ va
dit: nec ꝑcipit q̄ in tenebris sunt. Ideo p̄t
interdū esse inter serpentes: aut in fetidis
imūdicijs: aut iuxta p̄cipitiū: ⁊ nihil cogi
tare Sic est pctōr in pctis dormiens. At//
tēdite o miseri: videte ⁊c̄. O auari ⁊c̄. Ape
rite ḡ mentꝫ oclos ⁊ fulgebit vob̄ lumen
grē. Figura Act.xij. Petro vincto cate
nis lumē refulsit in habitaclo carcerꝫ: ⁊ ce
ci.ca.de ma.eiꝰ. Spūalr pctōr catenis li//
gatꝰ in tenebris ē: et expectat̄ vt trāseat vi
te pn̄tꝫ pascha: et sic miser tradat̄ pplo īfer
nali. queādmodū Herodes volebat post
pascha Petꝝ ꝓducere pplo: vt hr̄ ibidem
Sed diuīa benignitas lumē grē infundit
ꝑ quā cōterit̄ ⁊ ꝯfitet̄. et sic cadunt catene
pctōꝝ. Et tūc cogitās ꝑicula p̄cedētia di.
Nūc scio v.q.m.d.an.suū ⁊c̄. Augꝰ. in so//
liloquijs. Cōuersus sum ⁊ vidi tenebras
in q̇b; fuerā: ⁊ abyssum in q̄ iacuerā: ⁊ dixi
Ve ve ve tenebris in q̇b; iacui. Ve cecita
ti in q̄ lumē celi videre nō poterā. Ve p̄te
rite ignorantie in q̄ nō cognoscebā te dn̄e.
Sic faciatꝫ ⁊ dicatꝫ o pctōres ⁊ festietꝫ ⁊c̄.

P Ro scd̄o art. In p̄cedēti sermone di
ximꝰ de p̄ma ꝯsideratiōe ⁊c̄. Nūc de
scd̄a dicēdū est q̄ est ꝯsideratio certissime
necessitatꝫ. Oīb; em̄ certū est q̄ ꝑnecessa//
ria est dei pn̄tia ꝑ grāz. Sicut em̄ o.s cre
atura in seipsa est defectibilis ⁊ indiget cō
seruatiōe vt subsistat ⁊ ꝑmaneat in esse na
ture: sic omnis creatura rōnalis grā indi//
get vt sit in bono esse. Grego. Nihil valet
humana industria sine adiuuāte dei grā.
Et Aug. li.retract. Volūtas nr̄a nisi ad//
iuuet̄ dei gratia: pie recteq; viuere nō pōt
De hac grā dt aplus.j.Coꝝ.xv. Abun//
dantius oīb; his laboraui nō ego: sed grā
dei mecū. Est aūt grā siue dei pn̄tia ꝑ gra
tiam nobis necessaria ꝓpter tria.

Propter expellendā demonis inhabi//
tationem.

Propter manutenendā esse spūalis cō//
ditionem.

Propter euadendam eterni iudicis cō//
fusionem.

Primo ꝓpter expellendā demonis īha//
bitationē Habitat em̄ diabolus in his in
q̇bus nō habitat deꝰ. Apoca.xviij. Ceci//
dit babylon ⁊ facta est habitatio demoni//
orū. Nō pōt aūt a corde hois expelli dia//
bolꝰ nisi veniat deꝰ. O q̄ miseri q̇ diabo//
lū a se expellere negligūt: maxie in hoc sa//
cro tpe dn̄ici aduentꝰ. Bern̄. in p̄ma dn̄i//
ca. Quid cause ē q̄ inimico meo vestroq;
potiꝰ vultꝫ ꝑuire q̄ mihi Tales inq; mihi
sūt: q̇ vt dt Guiller. lugdun̄. saluatorē ve
nientē q̄si manib; a se expellūt: q̄si muruꝫ
faciētes int̄ se ⁊ saluatorē. Esa.l. Iniq̇ta//
tes vr̄e diuiserūt inter vos ⁊ deū vestrum
Miseri inquā qui sic diabolice seruituti se
subijciūt. Joā.viij. Qui facit pctm̄ seruꝰ ē
pcti.i.diaboli. Miseri inquā q̇ sic abutun
tur diuine incarnatōis ⁊ dn̄ice natiuitatꝫ
bn̄ficio: qd̄ debite celebrare nō valemꝰ ni//
si dn̄s ipe spūalr concipiat̄ ⁊ nascat̄ in cor//
dib; nostrꝫ sic vt dicere possimꝰ illud Joā.
j. Verbū caro fa.ē ⁊ h.in no. Scd̄o ꝓpt
manutenēdā esse spūalis cōditionez. Non
em̄ pōt aīa hr̄e vitā spūalē nisi ꝑ dei grāz.
Ipa em̄ est q̄ viuificat aīam ꝑ hoc q̄ eam
deo vnit ⁊ ꝑ talē vnionem deiformē facit
Aug. sup ps̄.lxij. Sicut corpꝰ sine aīa vi//
uere nō pōt: ita nō nisi deo pn̄te aīa viue
re valet. Econuerso ꝓo dt idē Augꝰ.iiij.d
trini. Aie mors ipietas ē. q: vicꝫ sepat aiaꝫ
a deo. Tertio ꝓpter euadendā eterni iu
dicij ꝯfusiōez Nā scribit̄ Hier.xvij. Dn̄e
oēs q̇ te derelinquūt ꝯfundent̄: receden//
tes a te in terra scribent̄ ⁊c̄. O q̄ntā dolo//
ris ⁊ tristicie causam hn̄t tales. Exēplū: si
duo sunt in carcere q̊ꝝ vnꝰ sperat se liberan
dum qn̄ iudex venerit. Alius ꝓo credat se
morte damnādū: ⁊ dicat̄ vtrisq;. Cras iu
dex veniet. sic vnꝰ hꝫ causam gaudij. alter
ꝓo causam doloris. In Vitaspatꝝ di. ab//
bas Amon cuidā fratri interroganti ꝑmo
nē. Vade ⁊ fac talē cogitationē tuā q̄lem
habent hi q̇ sunt in carcere. Ipsi em̄ sepiꝰ
interrogāt: vbi est iudex ⁊ qn̄ veniet. et in
expectatiōe suaꝝ penaꝝ plorāt. Sic debēt
facere pctōres cū audiūt dn̄m venturū ad
iudiciū. Tunc vehementer cōfundent̄ impij

eo q dn̄m a se abiecerūt. vñ dicet eis. Qm̄ me dereliq̄stis: ideo abijcio vos. iuxta illud Lu. xiij. Discedite a me oēs op̄arij iniq̄tat. ibi erit flet⁹ ꝛ stridor dentiū. Nunc ergo festinate ꝛc.

Pro tertio art. Audistis ꝛc. Cauete ne tāto dn̄o infideles sitis. habet em xxxiij. q. v. Si apud. q fidelitas seruanda est dn̄is tpalib⁹. g̃ multo magis sūmo dn̄o Vñ sicut dr. C. de hereti. l. Gasaros. grauius est eternā q̄ tpalē ledere maiestatem Pone casum. Rex dedit cuidā domū magnificā: sibi mādat: volo apd̄ te recipi: ille negligit: imo aduersariū regꝫ in domo recipit vt regi resistat veniēti. Nōne tal' turpissime ingratitudis re⁹ ē ꝛ graui punitōe dign⁹? Expone ꝛ applica: qm̄ sunt dura increpatiōe feriendi ꝛ horrenda snīa dānandi q̄ diabolo poti⁹ q̄ deo cordis hospitiū aperiūt. Certe sicut dt Ps. Tunc loq̄tur ad eos in ira sua. ꝛ in fu. suo cō. eos. Tantoq ꝯfusiores erunt q̄nto maiora habuerunt salutꝫ media q̄ ꝯtēpserunt. Vñ p̄ ceteris graui⁹ ꝯfundent falsi xp̄iani: q̄bus si vellēt tā ꝓpinq̄ est sua salus. Iuxta qd̄ a ꝑncipio diximus Nunc aūt propior est nostra salus.

Feria. iiij. post ꝑmā dn̄icā aduentus

Hora est iam

ꝛc. Abijciam⁹ opa tenebrarū ꝛ induamur arma lucꝫ. Rho. xiij. Ideo abijciēda sunt opa tenebrarꝫ: qꝛ hora est iam ꝛc. Dicunt aūt pctā opa tenebrarꝫ: qꝛ ꝓcedunt a tenebris spūalis neq̄tie. s. a suggestiōe diaboli/ tenebrarꝫ ꝑncipis: ꝛ causant tenebras mētalis ignorantie: atq dicūt ad tenebras infernal' miserie. De his expone illud Prouer. ij. Relinquunt iter rectum ꝛ ambulāt per vias tenebrosas: contra apl'i doctrinā di. Ephe. v. Nolite cōmunicare opibus infructuosis tenebrarꝫ. Ex opposito aūt virtutes dicūtur arma lucis. qꝛ q̄ muniūt ꝛ ꝓcedunt a luce recte rōnis siue cognitionis/ faciūt lucē sancte exēplationis: et ducunt ad lucem eterne glorationis. Jo. iij. Qui facit veritatem venit ad lucem. Salutatio fiat. Hora est ꝛc. Tres articuli.

Pro primo. An oīs somnus peccati ꝓcedat a suggestione diaboli: Q sic Diony. iiij. ca. de diui. no. Multitudo demonū causa ē omniū malorꝫ et sibi ꝛ alijs. Contra. Aug. li. d̄ di. dogma. Non oēs cogitationes male a diabolo excitant: sed aliq̄tiens ex nr̄i liberiarbitrij motu emergunt. Rn̄det Tho. j ꝑte. q. cxiiij. Indirecte q̄dem diabolus est causa oīm peccatorum. quia ipse instigauit primū hominē ad peccādū ex cui⁹ peccato transsecuta est humano generi pronitas ad omnia peccata. Directe aūt non est causa omnis peccati. quia q̄dam ex liberalitate arbitrij committunt et carnis corruptiōe. Hec Tho.

Pro fundamento. Etsi nullus esset diabolus: verum est quod ait Sene. ad Lucillū. In vicia alter alterꝫ trudim⁹. Et qd̄ dicit Aristo. iij. Ethic. In nobis. i. in nostra potestate virtus est: similiter ꝛ malicia. Caro etiam ꝓpria etiāsi non esset diabolus/ in vicium trahit. Unde Galte. in alexan. Allicit illecebris animā caro: nō sinit esse ꝑncipij memorē vel cuius imaginis facta sit: aut quo rursum resoluta carne reuerti debeat. Inde boni subijt ignorantia veri. Cum g̃ querit An omnis ꝛc. Dicrn̄. vt s. Ex qua conclude q si a diabolo cauendū est: iuxta illud. j. Petri. v. Aduersari⁹ vester diabolus tanq̄ leo rugi. ꝛc. Tamen etiā maxime cauendū est a ꝓpria carne. qm̄ vt dt Paulus ad Gal' v. Caro cōcupiscit aduersus spūm. Et multo magis cauendū a ꝑuersa volūtate. qm̄ sicut dicit Bern̄. A corde sicut a radice ꝓcedunt bona ꝛ mala. Videre g̃ ꝓprij cordis quales sint affectiōes. Q q̄t affectionū prauitates. In multꝫ resident odia: inuidie: ire: ꝛ ꝯcupie ꝛc. Et vt breuiter diximus ibi est radix totius mali et inuidie

Figura Leui. v. ꝛ. xj. Incurrebat aliq̄s imūdiciā ex mortuis nō vidēdo sed tāgēdo. In q̄ significat q neq a tētatione diaboli: neq carnis aut mūdi incurrit imūdicia pcti nisi rōne volūtarij cōsensus. Quō etiā icurrit imūdicia respectu pcti p alios cōmissi aut cōmittēdi siq̄s i illō ꝯsentiat. Vñ. xj. q. iij. Qui ꝯsētit peccātib⁹ ꝛ defēdit aliū dlinq̄ntē maledict⁹ erit apd̄ deū ꝛ hoīes. Audite factores criminū: lenones maledici: aduocati non veridici. calūnia-

tores/falsi testes/adulatores. Et aduerti
te quadruplicē eē ɔsensū ḃm glo. extra de
officio delegati. vicȝ
Auctoritatis
Cooperationis.
Consilij.
Et negligētie.
Et videat quilibet si aliquo horū modorꝫ
offenderit.

p Ro scđo ꝛ tertio articlo dic ꝺ sancto
Andrea cuius festū hac die occurrit
tpe plixioris aduentus. Uel si festū ħ alia
die occurrerit: in eadē fiat de festo illo. ꝛ q̄
p illa assignanꝛ sumanꝛ in sequenti.

Feria.v.post.j.dnicā aduent⁹.

Hora est iam

b ꝛc. In die honeste ambulem⁹
Ro.xiij. Hora igiꝛ ꝛc. vt i die
ꝛc. In die inqꝫ triplici. s. conuersionis ho
norifice/in die legis euangelice: in die nati
uitatis dnice. De pmo [illegible].j. Qui ambu
lat in die nō offendit. De scđo Ps. Hec
d.q.f.d. De tertio.ij. Esdre.ix. Sanct⁹ ei
dies ħ dnī ꝛ nolite molesti eē: dns ei clarifi
cabit vos. Fiat salutatio. Hora est ꝛc.
Tres articuli.

p Ro primo articlo. Supra quesitū ē
ꝛc. Nūc aūt An possit diabolus ma
las cogitationes imittere quib᷒ causaꝛ so/
mnus pcti. Q, sic. Jo.xiij. Cū diabol⁹ mi
sisset in cor vt traderet eū iudas ꝛc. Con/
tra. Matt.vij. sup illud. Qđ in os intrat
ꝛc. dicit glo. Bede ꝙ diabolus nō est ma
larꝫ cogitationū imissor. Rñdet Bona/
uen. in.ij.di.viij. Immissio dic̄ actū cui⁹ ef
fectus terminaꝛ in eo qđ intus ē. Aut ḡ di
cit hunc actū sic̄ cause pncipaliter agentꝫ:
aut sic̄ excitantis vel impellentꝫ. Prio mō
actio ꝓprie soli deo conuenit respectu anie.
Ipe em̄ solus pōt in intimis ei⁹ cogitatio
nes formare. Scđo mō accipiꝛ min⁹ ꝓprie
ꝛ sic competit demoni respectu aīe qm̄ ei⁹
puersū studiū est malas cogitationes sug
gerere. Non pōt aūt eas ꝓprie imittere. q̄a
si sic ḡ pōt qn̄ vult malū facere cogitare: sꝫ
ipe ɔtinue nobis optat malū. ḡ nūqꝫ nos
sineret a malis cogitationib᷒ desistere qđ
est falsum. Hoc Bonauen. Pro funda
mēto de facili recipim⁹ cogitatiōes malas
Juuenal. Faciles mutādis turpib᷒ ac pra
uis oēs sum⁹. Et id maxie verꝫ ē in his q̄
talib᷒ sunt assueti. Un̄ Sen̄. li. de morib⁹.
Educatio ꝛ disciplina mores facit Et idē
Sapis q̄s qđ didicit. Sed q̄stio ē. An di
abolus ꝛc. Dic rn̄. ꝛc. Ex q̄ ɔclude. ꝙ dia
bolus ē sic̄ canis latrās q̄ ligat⁹ ē cui si ap/
propies pōt te ledere. Si autē fugeris nō
sed tm̄ ɔ te latrare pōt. Caue ḡ ne ab eo re
cipias turpes ꝛ puersas cogitatiōes q̄ sūt
q̄si nūcij sui aduent⁹ pcursoris. Nā vt diciꝛ
Sap.j. Peruerse cogitatiōes separant a
deo. Audite q̄ cor vrm turpib᷒ cogitatiōi/
bus occupatis: nō hūanis sed porcinis: q̄
de corde facitis bordellū aut diaboli coq̄/
nā. Nec dubiū q̄n vos accusaturus sit dia
bolus in iudicio. Audite hoies scientes se
hr̄e hostē et pditorē nūqꝫ debēt eē tuti q̄n
caute ab eo se custodiant. Habem⁹ hostē
diabolū q̄ nos palā supare non pōt: occul
te ꝛ pditorie conaꝛ decipere Aug. in solilo.
Diabolus nūc hic: nūc illic: nūc agnū: nūc
lupū: nūc lucē: nūc tenebras se ondit: et sin
gulis q̄buscꝫ locꝫ ꝛ tpib᷒ ḃm varias rerūꝫ
mutationes varias exhibet tentatiōes.
Figura Judicū.xviij. Filij dan miserūt ex
ploratores in lachis q̄ viderūt ppl'm secu
rū ꝛ quietuꝫ. quib᷒ regressis ꝛ qđ viderāt
narrantib᷒: congregat⁹ ē exercitus sexcen/
torꝫ virorꝫ q̄ venerūt in lachis ad ppl'm q̄/
escentē ꝛ securꝫ ꝛ pcusserunt eos in ore gla
dij vrbēqꝫ incendio tradiderūt. Nec antea
inter ceteras tribus isrl': trib᷒ dan sortē ac/
ceperat. Spūaliter dan est diabolus q̄ in
ter creaturas celestes nullā celestꝫ heredi/
tatis sortē accepit. Un̄ Apoca.vij. Nulla
inter ceteras trib᷒ fit mentio de Dan. de q̄
diciꝛ Gen̄.xlix. Fiat dan coluber in via ꝛc.
Iste mittit exploratores in aniam q̄ p la/
chis notaꝛ Lachis q̄ppe filia leonis inꝛ/
ptaꝛ. Isti exploratores sunt appetit⁹ inor/
dinati per quos inuestigat diabolus quō
sit aīa parata se defendere. Non em̄ i ter/
nā cordis dispositionē potest cognoscere.
Augusti. de diffi eccl'iasti. dogmatū. In/
ternas aīe cogitatiōes diabolū nō videre
certi sumus: sed motu eas corporis ab il/
lo et affectionum indicijs colligi experi/
mento didicimus. Cum ergo diabolus p
hos exploratores aīam vacantē ꝛ per ter/

renas cogitationes dispersã inuenit ꝯgre
gato exercitu illã subintrat ⁊ oẽs bonas af
fectiones ⁊ cogitationes occidit/⁊ igne lu
xurie/aut cupiditatis/aut alteri⁹ vicij ani
mã succendit. Fatuum igit̃ nõ est adhibe/
re custodiam. Aug⁹. Pessima insania nr̃a
cum q̃tidie videmus draconẽ contra nos
ore aperto paratũ ad deuorãdũ/nihilo mi
nus dormim⁹: et lasciuim⁹: ⁊ in pigritijs
nr̃is tanq̃ securi an̄ eũ q̃ nihil aliud desi/
derat q̃ vt nos ꝑdat. Inimic⁹ iste vt occi/
dat semp vigilat absq̃ somno. ⁊ vt nos cu
stodiam⁹ nolum⁹ euigilare a somno.

p Ro scdo articulo. Supra d̃ duab⁹
p̄mis ⁊c. Hic de tertia q̃ est ꝯside
ratio fructuosissime vtilitatꝫ. Quis enĩ du
bitet q̃s sit fructuosũ atq̃ honorabile habe
re deũ in hospitio cordis Sap. vij. Vene
runt mihi oĩa bona pariter cũ illa. s. gratia
dei. qd̃ euidenti⁹ patebit si ꝯsiderem⁹ tres
modos sue visitatiõis. Visitat enĩ tripl'r.

Primo mõ vt iudex incutiẽs timore.
Scdo vt medicus sanãs languorem
Tertio vt consolator ingerens sp̃ualis
leticie dulcorem.

Primo vt iudex ⁊c. Et hoc in pctõꝝ cõ
uersione. qñ audit peccator illd̃ Esa. xlvj.
Redite preuaricatores ad cor. Iste ad/
uent⁹ amarus q̃dẽ ẽ sed vtilis. Figurat̃
aduent⁹ iste Matth. xxj. vbi dr̃: Cum in/
trasset iesus hierosolymã cõmota est vni/
uersa ciuitas. Et Exodi. xx. Vt probaret
vos venit de⁹ ⁊ vt terror eius esset in vo/
bis ⁊ nõ peccaretꝭ. Scdo vt medic⁹ sa/
nans languorẽ. Et hꝫ in pctõꝝ remissione
Audi ĝ illud Ecci. xxviij. Da locũ medi
co ⁊ nõ discedat a te: q2 opera eius sunt ne
cessaria. Et dñs ipse dicit Esa. lxj. Misit
me vt mederer ⁊ sanarẽ ꝯtritos corde. Et
nota ordinẽ q̃m contritio p̄cedit sanationẽ
Vñ Matth. xx. Postq̃ ingressus est dñs
cõmota est vniuersa ciuitas/sanauit cecos
⁊ claudos accedẽtes ad se. De remissione
aũt pctõꝝ adducunt̃ tres testes. Primus
est fides veritatis. Ezech. xviij. Si auer/
terit se impius ab impietate sua ⁊c. omni
um iniquitatũ eius nõ recordabor. Scds
est spes diuine pietatis. j. Ioã. iij. Si cor
nr̃m nõ rep̄hendit nos fiduciã habemus
ad deum. Et. ij. Cor. j. Gloria nr̃a hec est
test. ꝯscie nr̃e. Bern. Quẽ ꝯscia defendit
inter accusatores liber est. Veruñ hic te
stis lꝫ det fiduciã nõ tñ certitudinẽ. Ideo
co Eccs. ix. Sũt iusti atq̃ sapiẽtes ⁊ e. o.
in manu dei. et tñ nescit homo an odio vel
amore dignus sit. Terti⁹ est amor chari/
tatis. Cum enĩ q̃s se totum deo offert in
chr̃i obsequiũ gemens ⁊ supplicans vt de⁹
faciat cũ eo misericordiam. Ad hanc supplicati
onẽ p̄r misericordiaꝝ mittit triplicẽ testes
scꝫ charitatẽ in q̃ infundit sp̄msanctũ Ro.
viij. Ipse pater reddit testimoniũ sp̃ui nr̃o
q̃ sum⁹ filij dei. q2. j. Petri. iiij. Charitas
operit multitudinẽ pctõꝝ. Prim⁹ testis
ꝯscientiã alleuiat/scds serenat/terti⁹ asse/
curat. Desidera ĝ medicũ ⁊ clama cũ Hie
remia. Hiere. xvij. Sane me dñe ⁊ sana/
bor ⁊c. Tertio venit vt consolator ⁊c.
Esa. lj. Ecce ego consolabor vos. Et. lxj.
Sp̃us dñi misit me vt ꝯsolarer oẽs lugen
tes ⁊ po. co. lu. siõ. Et. lxvj. Quõ sicut mr̃
blandiat̃: ita ⁊ ego ꝯsolabor vos ⁊ in hie/
rusalẽ ꝯsolabimini. Vere magna ꝯsolatio
q̃ sepe mortẽ dulcẽ facit. Exemplũ d̃ mar
tyrib⁹ q̃ gaudebant in tormentꝭ Et d̃ apo
stolis Actꝭ. v. Ibant ap̃li gaudẽtes a cõ.
consi. q̃m di. ha. sunt ꝓ no. ie. ꝯtumeliã pa.
Vñ Ro. v. Gloriat̃ in tribulationib⁹.

p Ro tertio articlo. Audistis ⁊c. Ca
ueatis ne per negligentiã vestraꝫ
priuemini tali merito: taliq̃ consortio. Di
cit lex ciuilis. Siquis sua culpa eget: indi
gnum est ei subuenire. ff. depositi. l. bona fi
des ar. in oppo. lxxxvj. dist. Non satis. Si
q̃s egrotus ianuã claudit medico aut sibi
resistit ⁊ ꝯtradicit/aut si tribulat⁹ a se eum
abijcit q̃ vult ⁊ p̄t ꝯsolari. Nõne talis mi
ser est ⁊ vituperãdus: Expone ⁊ applica.
⁊ nota illd̃ Esa. xxxiij. Ve q̃ spernis nõne
et ip̄e sperneris.

Feria. vj. post p̄mã dñicam aduent⁹

Hora est ⁊c.

b Non in comesationib⁹ ⁊ ebrie
tatib⁹: nõ in cubi. ⁊ impudi. nõ
in cõ. et e. Ro. xiij. Hora est ⁊c. vt vtcꝫ de
cetero nõ ambule. in comes. ⁊c. Ubi tria ex
cludunt̃ moꝝ honestati ꝯria. vicꝫ

Victus corpalis sup̄fluitas
Luxus carnalis feditas

Odij fraternalis malignitas.
Primū cū dr Nō in comesatiōib⁹ ꝛ ebrie
tatib⁹. de q̄ Lu.xxi. Uidete ne grauentur
corda vr̄a crapl'a ꝛ ebrietate. Scdm cū
dr. Nō in cubi. ꝛ ipudi.i.in delitijs ꝛ imū
dicijs. Rho.viij. Si fm carnem vixeritꝫ
moriemi. Tertiū cū dr. Nō in co. et e.i.
nō in discordia ꝛ iuidia. Jaco.iij. Ubi ze
lus ꝛ contētio: ibi inconstantia ꝛ oē opus
prauum.

p Ro primo articulo. Supra q̄sitū est
an diabol⁹ ꝛc. Nūc qrit an possit di
abolus cōpellere ad malas cogitatōes so
mni pctī inductiuas: Q, sic. Si em̄ aliq̄d
p̄ntat aspectui oculoꝝ nroꝝ necessariū est
videre. g̃ a sili si diabolus aliq̄d p̄ntat ali//
cui: necessariū est cogitare. Cōtra Si sic.
seqret ꝙ a malis cogitatiōib⁹ nō possem⁹
cauere: ꝛ mala cogitare nō sit rephēsibile:
cū tn̄ dn̄s rephēdat Mat.ix. Ut q̇d cogi
tatꝫ mala i cordib⁹ vr̄is. Rn̄det Bona.
in.iij.di.viij. Dicūt q̇dā ꝙ necessario pos
sunt cōpellere ad cogitationes maloꝝ: nō
tn̄ malas. Cogitatio em̄ de malo nō ē ma
la nisi eā comitet affectio mala q̄ est in po
testate nr̄a. Alijs aūt videt ꝛ pbabili⁹ ꝙ
nō p̄nt aliq̄d facere: q̊ facto necessario co//
gitem⁹ malū nisi in casu vicꝫ cū cogitatio
aie nō ē circa vtilia occupata. Cū em̄ eua//
gat ꝛ est ociosa: tūc pōt ei diabol⁹ offerre
imaginē turpē ꝛ vanā. Et ideo volēti ma
las cogitatiōes fugere/ sollicite cauendū
est ne ꝯtingat aliqn̄ animū a bonis cogita
tionib⁹ reuocari. hoc aūt difficile nō est ei
q̇ solit⁹ ē in bonis aim exercere: cui mlto
facili⁹ ē ꝛ delectabilius in bonis v̄sari co//
gitatiōib⁹ ꝙ sit viris carnalib⁹ in fedis et
turpib⁹ imaginib⁹. hec Bona. Pro fūs
damēto. Nō dubiū q̇n possimus cauere a
malis cogitatiōib⁹ saltē motoꝝ. Ad h̄ āt
nos hortat Arist.ij.eth. Cauēdū est ne in
his q̄ sensum delectant cogitatio imoret.
Quāmiseri igit pctōres qui voluntarie se
subijciūt diabolo. Jō Alan⁹ in pūerbijs.
Cur ꝓprio secas ense caput. cur spōte cate
nas demonis incurrꝫ cū sua iussa subis:
Cū g̊ q̇rit: an diabolus ꝛc. dicrū. vt s̄.
Ex q̄ ꝯclude q̄ntū debent timere pctōres
miseri corā sūmo iudice cōpere/ de mal' co
gitatiōib⁹ q̇s libere receꝑunt ꝛ in q̇b⁹ de//
lectati st rōnez reddituri. Nā vt dr Sap.j

Jn cogitatiōib⁹ ipij interrogatio erit. Ec.
eiusdē.vj. Jpe cogitatōes vr̄as scrutabit.
Fac iuectiuas. Uigilate g̃ ad statiꝫ repel//
lendū cogitatōes malas anteq̄ȝ nimis cre
scāt. Ps. Btūs q̇ tenebit ꝛ allidet puulos
suos ad petrā. Nam ꝑ oppositū ad hoc ni
tit diabolus vt statim bonas cogitatiōes
extinguat. Uidem⁹ in plantꝫ ꝛ arborib⁹ ꝙ
si in florib⁹ ledant/ ꝑdunt oēs fruct⁹. quia
destructa cā nō pōt fieri effect⁹. Sp̄ual'r
si ledant bone ꝯceptiōes ani in nob: iā bo
ni opis fructū nō ꝑducūt. ideo ad h̄ conat
diabol⁹ vt occidat bonas ani ꝯceptōes cū
nōdū sūt roborate. Figura Exo.j. Ne
filij isrl' crescerēt in egypto: pcepit Pharao
filios isrl' interfici ꝛ sūmergi. Sp̄ual'r dia
bolus bonos ꝯcept⁹ conat suffocare ꝑ illa//
bēte delectationē. Petr⁹ rauen. sup matt.
Diabolus sp̄ boni p̄mordia pulsat. Attē
de: possidēs tyrānice ciuitatē: qn̄ scit ali//
quē tractatū fieri ꝑ ei⁹ expulsiōe: se munit
gentib⁹ ꝛ armis. Sp̄ual'r diabolus possi//
dens aiam qn̄ videt aliquā bonā inspira//
tionē a d̄o imitti: suggerit mala: ꝯcupiscē
tias iflāmat ꝛc. Figura Exo.v. Post//
q̄ȝ moyses cepit loq̄ de eductiōe ppl'i: tunc
cepit eos Pharao magis affligere. ꝛc.
Sp̄ual'r diabolus videns aiam peccatri//
cē trahi ꝑ p̄dicationes vel al's vt exeat de
egypto pctī: tūc ad eā detinendā suas vi//
res exercet. Greg. Hostis nr̄ q̄nto magis
nos rebellare cōspicit: tāto ampli⁹ expu//
gnare contendit.

p Ro scdo articulo. Supra vicꝫ in ser//
mone p̄mo diximus quō in aduentu
dn̄s visitat vt iudex: vt medic⁹: vt ꝯsola//
tor. Nūc dicturi sum⁹ quō visitat alijs tri
bus modis q̇ sequunt.

Primo vt soci⁹ viator alleuiās laborē.
Scdo vt mgr ꝛ doctor corrigēs errorē
Tertio vt spōsus dulcꝫ inflammās ad
amorem.

Primo vt soci⁹ ꝛc. et hoc i vie ostēsiōe.
Hiere.xvij. Quasi colon⁹ futur⁹ es in ter
ra: ꝛ q̄si viator declinās ad mādūcādū: vt
scꝫ aia deuota ex dulci ꝯfabulatiōe d̄ gau
dijs celestib⁹ ꝑcurrat cū discipulis eūtib⁹
in emaus. qd̄ interp̄tat desiderium cōsilij.
Macrobi⁹ in saturnalib⁹. Comes facun//
dus in via ꝑ vehiculo est. Qui g̊ libenter
et sepe de diuinis cogitant et loquunt: si//

gnū hn̄t diuie p̄sentie. Dic ex opposito ꝛc.
Secūdo vt mgr̄ ꝛ doctoꝛ coꝛrigens er//
roꝛē. et h̄ in interna illūinatiōe. Pone exē
plū de mgr̄o scholariū: cū p̄ns est eos coꝛ
rigit ꝛ icitat ꝛc. Ex opposito fit qn̄ ē ab//
sens ꝛc. Un̄ dn̄s cū pꝛesens est arguit in//
tus q̊scunq; defectus ꝛc. q̄si diceret illud
Prouer. xj. Fili mi ne obliuiscarꝪ legꝪ mee
ꝛ p̄cepta mea coꝛ tuum custodiat. Bern̄.
Ip̄e illūinat intellectū: accendit ꝛ affectū:
docet effectū. Tertio vt sp̄ōsus ꝛc. Et
hoc in sincera dilectiōe. Sp̄ōsus inquā ze
latoꝛ. Exo. xx. Ego dn̄s zelotes. Ideo sp̄
gest⁹ ꝛ cōditiōes anie cōsiderat ad modū
viri zelātꝪ vxoꝛē. Dic vlteri⁹ vt videbis.
De hoc sponso dr̄ Mat. xxv. Ecce sp̄ōsus
venit exite obuiā ei. Dicit: ecce. q. d. Mi//
rabile est h̄. Quid em̄ mirabili⁹ q̄z q̄ de⁹
imensus anie paupcule desponsari velit ꝛ
amoꝛe coniūgi. Reuera magnū est q̄ cre//
atoꝛ ita suauiter cōiūgi velit sue creature.
Ber. Cū gustat̄ q̄z suauis ē dn̄s: tunc aīa
non desiderat q̄cūq; alia bona: sed lāguen
te desiderio affectat̄ solus. Nescio em̄ q̄d
delicati⁹ hꝫ in se de⁹ q̄z q̄ anie dr̄ sponsus.
Narrat Jacob⁹ de vitriaco se vidisse aliq̄s
deuotas mulieres q̄ sic extra se rapiebant̄
q̄ p̄ totā diē non erat eis vox neq; sensus
ad aliq̄ exterioꝛa: nec ad vllū clamoꝛē po//
terāt excitari: nullā lesionē etiāsi vehemen
ter pūgerent̄ sentiētes. Redeūtes aūt ad
se: plausu etiā coꝛp̄ali gaudiū ostēdebant.
Nec mirū si gaudiū sentiebāt cū se sic dul//
citer amari a sp̄ōso chr̄o p̄cipiebāt. Bern̄.
Quis digne p̄ēsare poterit q̄nto nos affe
ctu diligat q̄ aīam sponsam dicit ꝛ vocat.
Caue ḡ aīa ne adultererꝪ cū diabolo.

P Ro tertio. Audistis ꝛc. Caue poti⁹
ne diaboli q̄z chr̄i societatē q̄ras. Se
ip̄m q̄dē tibi offert chr̄s q̄ ꝛ pro te offerri
voluit. Sꝫ audi q̄d lex dr̄. Bn̄ficiū nō cō//
fert̄ in inuitū. ff. de re. iu. l. Inuito. Cui etiā
concoꝛdat q̄d hr̄. xxiij. q. vj. Uides. Inui
tus nemo bon⁹ eē p̄t. Attēde si tu p̄fectu//
rus p̄ viā periculosam sapientē p̄ductoꝛez
respuis / eligēs poti⁹ ei⁹ inimicū p̄ditoꝛez:
nōne iuste ab eo relinq̄risꝪ: Aut si iuuēcula
req̄rit̄ a nobili: dulci: ꝛ benigno vt sit ei⁹
sponsa: et ipsa magꝪ adheret misero cuidā
egenti ꝛ infami: nōne iuste cōtemnit̄ a no//
bili: Expone et applica ꝛc. ij. Paralipo.
xvj. Si dereliqueritis eum et ipse derelin
quet vos.

Sabbato post p̄mā dn̄icā aduentus.

Hoꝛa est iam

ꝛc. Induimini dn̄m iesū chꝛi
stū. Rhom. xiij. Hoꝛa est ꝛc.
vt induamini ꝛc. i. foꝛmā ꝛ cō
uersatiōnē dn̄i iesu chr̄i. Sic indutus erat
Paul⁹ q̄ dicebat Gal. ij. Uiuo ego iā non
ego: viuit xp̄o in me chr̄s. Nota aūt in ver
bis p̄dictꝪ tres p̄ditiōes desiderabiles p̄//
pter q̄s tota mēte desiderare debemus sic
indui. Prima est p̄ditio venerāde subli//
mitatꝪ: dn̄m. Scd̄a est desiderāde vtili
tatꝪ: iesum. i. saluatoꝛē. Tertia est obser
uande necessitatꝪ: chr̄m. i. vnctū plenitu//
dine gr̄e a q̄ ōis alia gr̄a deriuatur. Et sic
gr̄am hr̄e nō possum⁹ nisi ip̄m induamur
De p̄mo Apoc. xix. Dn̄s dn̄antiū. id̄ ipꝫ
induimi p̄ subiectiōis reuerētiā. De scd̄o
Mat. j. Uocabis nomē ei⁹ iesū. Ip̄e em̄
saluū faciet pplm̄ suū a p̄ctis eoꝝ. id̄o ip̄m
induimi p̄ affectiōis beniuolētiā. De ter//
tio Jo. j. De plenitudie ei⁹ oēs accepim⁹.
id̄ ip̄m induimi p̄ p̄foꝛmatōis efficaciā. qꝛ
chr̄iani dicimur a chr̄o. hoc itaq; ē indu//
mētū dignissimū: vtilissimū: ꝛ maxie neces
sariū. Salutatio. Hoꝛa ꝛc. Tres articli

P Ro p̄mo articlo. Sup̄ q̄situꝫ est ꝛc.
Hic q̄rit̄ An diabol⁹ possit malas af
fectōes imp̄mere q̄ sc̄ sp̄ual̄ somni iductī//
ue. Q, sic Osee. vij. Oēs adulterātes sic
cliban⁹ succēsus a coq̄nte. Et glo. exponit
q̄ cliban⁹ est foꝛnicatoꝛ: ꝛ coquēs ē diabo
lus. Cōtra. Nō p̄t itellectui cogitatōez
imittere. ḡ multo min⁹ affectionē incēde//
re. Itē si sic. ḡ possꝫ nos p̄tinue peccare fa
cere. Rn̄det Bona in. ij. di. viij. Incē//
dere ē act⁹ trāslat⁹ a coꝛp̄alib⁹ ad sp̄ualia.
In coꝛpoꝛalib⁹ aūt incēdere est nō ignem
generare: sed potius ignis pabulū mini//
strare vel applicādo ignē combustibili vel
econtra. Sic ꝛ in sp̄ualibus. Ignis autez
iste est concupiscētia siue libido p̄uersa. pa
bulum hui⁹ ignis sunt cogitationes ꝛ af//
fectiōes terrene ꝛ carnales: ꝛ etiā delecta//
tiones fede. Et ita icēdere in sp̄ualib⁹ nō
tm̄ agit̄ respectu affectionū: imo etiam et

cogitationũ: ⁊ respectu vtrarũq; nõ dicit
actum sicut pncipaliter agentis: sed soluz
sicut excitantiȝ ⁊ subministrantiȝ. qm̃ igit᷑ dia
bolus põt nos ad malas cogitationes et
affectiones excitare. lȝ nõ possit eas i no//
bis sua potestate efficere. ideo recte ꝓprie
⁊ sancte a doctoribꝫ sacre scripture incen//
sor dicit᷑: nõ immissor. Hec Bonauen.

Pro fundamẽto radix malicie est ꝓpria
volũtas. Juuenalis. Mentis causa male
est ⁊ origo penes te. Et Aristo.iij. Eth.
Volens malus quicũq; malus est. Cũ ergo
querit᷑ An diabol⁹ ⁊c. dic rñ. ⁊c. Ex q̃ cõ//
clude ꝙ nulla penit⁹ erit maloꝝ excusatio
si vincant᷑ a diabolo. qm̃ vt dr̃ Greg. De//
bilis est hostis q̃ nõ vincit nisi volentem.
Nã ⁊ ipe diabolus cui se volũtarie subij//
cit accusabit eum. Hic potes facere inue//
ctiuas. Vñ Apoca.xij. dr̃ accusator fratꝝ.
Sicut ꝗ dr̃ Jaco.iiij. Resistite diabolo ⁊
fugiet a vob. qd̃ verꝝ est si pseuerãter resi//
stitis: al's nõ. imo a pncipio cum videt ali
quẽ sibi resistentẽ / forti⁹ impugnat: vt in
pcedenti sermone dictũ est. Si aũt qs ob//
dormiat nõ se custodiẽs: tũc a diabolo i//
uadit᷑. Figura ij. Reg.iiij. Hisboseth q̃
in ianua palatij ꝓ custodia mulierẽ posue//
rat: ipsa dormiẽte: et ipo hisboseth q̇escen
te: duo pncipes latronũ Rechab et Ba//
naa occulte intrauerũt in domũ ⁊ pcusse//
runt in iguine. Spũaliter palatiũ illud est
cor nostrũ qd̃ custodire non debet mulier
mollis: sed fortiȝ custodia rõnis. qꝛ si dor//
miter: demones p vicia carnalia aut spũa//
lia latenter intrant ⁊ occidũt animã pua//
tam gratia: ⁊ auferũt spicas oim̃ ꝟtutum.
Sicut ꝗ dr̃ Prouerb.iiij. Omni custodia
serua cor tuũ: qm̃ ex ipso vita ꝓcedit ⁊c.

p Ro scd̃o articulo. Jn pcedenti s᷑mo//
ne dictum est ꝙ chr̃s aĩam visitat vt
sponsus. Nũc dicturi sum⁹ q̃ reqrit spõsus
in sponsa. Que sũt septem. Reqrit em̃

Pulcritudinis venustatẽ
Disciplinẽ moralitatẽ
Diuiciaꝝ vbertatem.
Corpis sanitatẽ ⁊ agilitatem.
Cordis fidelitatem.
Obedientie humilitatem
Affectionis charitatem.

Primo igit᷑ reqrit pulcritudinis venusta//
tẽ. i. ꝯscie puritatẽ. Aug⁹. de ꝟginibꝫ. Nõ
qrit deus pulcrã carnẽ: sed pulcraȝ mentẽ.
Sicut ergo sponsa carnalis aliqñ faciẽ la//
uat ne sponso displiceat: sic tu ꝯsciẽtiã ⁊c.
Esa.j. Lauami: mundi estote. Secun//
do reqrit disciplinẽ moralitatẽ: in ꝟbis scȝ
⁊ opibꝫ. j. Timo.iiij. Exẽplũ fideliũ esto i
verbo ⁊ ꝯuersatiõe. Tertio diuitiarum
vbertatẽ. s. virtutũ. Greg. Vere diuitie ñ
sunt opes sed ꝟtutes. Richar. Aĩa ꝟtu//
tibꝫ plena est dei spõsa: trinitatiȝ cathedra.

Quarto corpis sanitatẽ ⁊ agilitatẽ scȝ
vt aĩa sit agilis ad bona opa. Ecci.xxxj.
Jn oibꝫ opibꝫ tuis esto velox. Quin//
to fidelitatẽ. et hec ẽ ad deũ hñda fideli//
tas vt nulli desideret placere nisi sibi ⁊ ei⁹
ꝓ gl'iam q̇rat. j. Corꝝ.x. Oia in gl'iam dei
facite. Berñ. Jn oi ope intẽde ad deũ: et
ꝓpter deũ. Sexto obediẽtie hũilitatem
Mat.xvj. Qui vult venire post me abne
get semetipm̃. Jdeo Deut.viij. Peribitiȝ
si iobediẽtes fueritiȝ. Septio affectio//
nis charitatẽ. Col'.iij. Sup oia charitateȝ
habete: qd̃ est vinculũ pfectionis. Aug⁹.
Charitas est q̃ valet ad oia: sine q̃ nil va//
lent oia. Jdẽ. Magna res est amor. Nam
p se fiducial'r inheret deo: pcontat᷑ que dei
sũt. De dulcedine aũt amoris diuini No
ta exemplũ quod narrat Viridari⁹ Erat
virgo nobilis annoꝝ.xiiij. Marie ꝟgini
valde deuota: quã q̇tidie rogabat vt sibi
dignaret᷑ oñdere filiũ suũ: que cũ in die na
tiuitatiȝ dñice sola introisset capellã causa
oꝛonis: apparuit pulcerrima virgo tenẽs
filiũ pulcriorẽ: que dicit ei. Accipe filiuȝ et
lude cũ eo. Quod cũ fecissȝ gaudens cum
reuerẽtia ⁊ deuotiõe: dicit ei puer. Diligis
ne me? Et illa: diligo. Dicit puer: q̇ntum?
At illa: plus q̄ cor meũ. Et ille Quõ me
plus diligis corde tuo? Nescio dicere: sed
ipm̃ cor loquat᷑: dicit illa. Quo dicto: mox
cor virginis scindit᷑ p nimio amore. et pa//
er accepta aĩa: cũ ꝯcentu angeloꝝ pdu//
xit eam in celum. Ad cantũ ꝟo angeloꝝ
familia ꝯcurrit ad capellã: ⁊ mortuã vir//
ginẽ inueniẽtes: odore mirabili oẽs reple
ti sunt. Et qui tũc aderant cor ei⁹ scissum
inuenerũt: et in eo scriptuȝ aureis litteris
Diligo te pl⁹ q̄ me: qꝛ tu creasti me ⁊ do//
tasti me. Hec viridari⁹. O aĩa exẽplo illi//
us dilige spõsum tuũ. O chr̃iane dicas cũ
Berñ. O aĩa mea vñ hec tibi gl'ia vt di//

taris dei sponsa. vtiqꝫ nō ex meis meritis sed ex fragrantia sue charitatꝫ.

p Ro tertio articulo. Audistis ꝛc. Notate qm̄ vera obediētia oēs alias cōditiones continet. Vñ. viij. q. j. Sciendū. in fine. Obedientia sola fidei meritū possidet/sine q̄ infidelis aliqs iudicaꝛ hoc ē qꝺ dño ꝓmisistis in baptismo qñ aīas vr̃as desponsauit. Attendite ḡ qꝺ lex dicit. Bona fides in contractibꝰ ꝓuanda ē. C. ꝺ actionibꝰ ꝛ obligationibꝰ. l. Bonam fi. Et. ff. eodē titulo. l. Bona fides. Pone casum ꝺ puella paupere filio regꝫ desponsata q̄ multū teneꝛ sibi fidelis esse. Expone notando tandem illud Ecclesiastes. v. Displicet ifidelis ꝛ stulta ꝓmissio.

Dñica. ij. aduentꝰ. Mane. Sermo.

Hora est iam

b ꝛc. Quecūqꝫ scripta sūt ad nostrā doctrinā scripta sunt. Ro. xv. Surgamꝰ ḡ a somno vt consideremꝰ q̄ scripta sunt. Ostendunt qꝫppe ea q̄ scpta sunt tria ad nr̃am doctrinā. vicꝫ qꝺ credēdum ē/quid fugiendū/ꝛ qꝺ agendū. De primo Heb. xj. Credere oportet accedentem ad deū qꝛ est ꝛ qꝛ inq̄rentibꝰ remunerator sit. De scđo et tertio Ps. Declina a malo ꝛ fac bo. Vel de scđo Jac. iiij. Resistite diabolo ꝛ fugiet a vobis. De tertio Ps. Querite dominū ꝛ cōfirmamini ꝛc.

Salutatio.

p Ro pmo arti. An possit hō per liberū arbitriū diabolū vicere fugiēdo sōnū pcti/vel ab eo surgendo. Q, sic. Gen. iiij. dixit dñs ad cain. Subter te erit appetitꝰ tuus et tu dñaberis illiꝰ. sꝫ constat ꝙ iam erat in pctō mortali. Itē Bernar. lib. de liberoar. Liberū arbitriū est potentissimū sub deo. Contra. j. Cor. xv. Deo grās q̄ dedit nobis victoriā ꝑ iesum chr̄m. Rñdet Bonauē. in. ij. dis. xxviij. Differt dicere vincere aduersariū ꝛ resistere aduersario Plus em̄ importat victoria q̄ resistentia. Nā resistentia in hoc consistit ꝙ qs non cōsentiat suggestioni diabolice. Sed victoria est in assequendo oppositū eiꝰ qꝺ diabolus intendebat. Intendebat aūt diabolus reddere hominē inimicū deo ꝛ facere dignū eterno supplicio. Tunc ḡ homo vincit aduersarium qñ sic resistit ꝙ efficiꝛ maior dei amicus ꝛ mereꝛ regnū eternū quod absqꝫ grā gratūfaciente eē nō pōt. Cū aūt dicit Bern. liberū arbitriū eē potētissimū: hoc verū est ꝑ ꝓuationem coactionis/ nō ꝑ potentiā seruande rectitudinis. Hoc Bonauen. Pro fundamento. In ptāte liberiarbitrij est non opari malū. Vñ Aristo. iij. Eth. Non opari maluꝫ in nobis ē. Et q̄diu a malo cessamꝰ: diabolo resistimꝰ/ sed non plene vinciꝛ nisi cū sic ex nr̃a resistentia ꝯfundiꝛ cū iam ampliꝰ seuire non audet. Ouidiꝰ in tristibꝰ. Pugna suū fratrem cū iā iacet hostis habet. Cū ḡ queriꝛ An possit ꝛc. Dic rñ. ꝛc. Ex qua satis apparet ꝙ iuxta nostrā possibilitatē resistendū sit sperando cū dño ꝛ suo auxilio diuio victoriā que multū ē nobis necessaria. Ne tandē in diuino iudicio si victi fuerimus a diabolo audiamus terribilem illā sñiam. Ite maledicti in ignē eternū q̄ ꝑ. est dia. et an. eiꝰ. O q̄ formidāda est illa maledictio Attendite o pctōres lubrici/ supbi/ auari/ sacrilegi ꝛc. Expellite ḡ diligenter diabolū ne vr̃e anie ciuitati dñeꝛ et cū eo tandē pereatis. Cauete solicite ab eiꝰ astutia ne vos impediat ab agenda pnia Attendite. Tyrannus vi obtinēs ciuitatē conaꝛ oēs ptātes extinguere. vt liberius dñeꝛ. Sic diabolus dū preualet in aīa conaꝛ. maxie oēs virtutes extinguere quibꝰ posset aīa de manibꝰ eiꝰ effugere cuiusmodi sūt actꝰ pnie. ~~Figura. iiij. Reg. xxv. Et Hiere.~~ xxxix. Nabuchodonosor capta hierl'm et successa ꝛ capto sedechia rege fecit interfici ꝓncipes iuda ꝛ filios regis ante oculos patris: oculosqꝫ regis eruit: vinctūqꝫ duci in babylonē ꝛ positus est in carcerē vsqꝫ in diem mortis sue. Moraliter ꝑ nabuchodonosor diaboluꝫ intellige/per sedechiā qui iustus dñi interpretaꝛ quelibꝫ iustū quem diabolus ꝑ pctm̄ decipit ꝛ oēs fructꝰ anie ꝛ opera bona extinguit et eā excecat et sic in babylonē ducit ligatā catenis ꝛc. Aug. li. confes. Suspirabā ligatus nō alieno ferro sed mea ferrea voluntate. Velle meū tenebat inimicus et de illo mihi catenam fecerat ꝛ constrinxerat me. Ex voluntate q̄dem mea facta ē libido: ꝛ ex libidine facta est ꝯsuetudo: ꝛ ex ꝯsuetudine facta est ne/

cessitas a q̄ hominē sola grā liberat.

p Ro scdo articulo. In precedentibus
sermonib; aliq̄ diximus sup scdo ad-
uentu dñi.q̇ est aduentus in mentē.ex cu-
ius consideratione in nobis esse debet af-
flictio vrgentis doloris vt supra diximus
Nunc dicendū aliquid ꝺ tertio aduentu.s.
ad iudiciū.ex cuius consideratione in no-
bis esse debet solicitatio pungentis timo
ris a somno pctī excitatiua. De hoc autē
aduentu ad iudiciū dūtaxat dicem⁹ iuxta
textū euangelij. vbi sunt tria ꝯtemplanda
mysteria quoꝝ consideratio nos debꝫ a so
mno pcti excitare Ubi sūt tria ꝯsiderāda.

Primū est terrifice ꝑsignatiōis.
Scōm est mirifice apparitionis.
Tertiū ē euāgelice instructionis
Primū est corporum elementariū trās-
mutatio.
Secundum est corporum celestiū trās-
formatio.
Tertiū ꝟtutū superioꝝ cōmotio.

Primū igit̄ ꝯsiderandū est corpoꝝ elemē
tariū transmutatio. Nā vt habet̄ Luc.xxj
Erunt terremotus magni ꝑ loca crebrio-
res vicꝫ ꝛ incomparabilit̄ vehementiores
solito:adeo vt ciuitates turres ꝛ castra de
struent ꝛ montes a fundamentis euertēt.
Tunc iplebit̄ illud Esa.xxiiij. Terra cō-
motiōe cōmouebit̄:agitatiōe agitabit̄ ter
ra. Audite o corda terrena ꝛ ex ꝯsiderati-
one diuini iudicij tremite ꝛc̄. In terra etiā
erit fames ꝛ sterilitas. vt habet̄ Luc.xxj.
Et hec erunt nō in vna regione tm̄:sꝫ vbi
qꝫ. Uñ dicit euangeliū ꝙ hec supuenient
vniuerso orbi. Fames illa et sterilitas si-
gnificat famē ꝛ sterilitatē reproborū ī dei
iudicio. Esa.lxv. Ecce serui mei comedēt
ꝛ vos esurietis:serui mei bibēt ꝛ vos sitie
tis. Preterea erūt in mari ꝛ in fluminib⁹
inundationes insolite: sonit⁹ inauditi:ele-
uationes ac depressiōes ꝛ tempestates tā
in auditu terribiles ꝙ̄ in aspectu Unꝺ in
euangelio. Pre confusione sonit⁹ maris ꝛ
fluctuum arescentib; hominib; pre timore
ꝛc̄. Uñ sicut refert Hieroñ.se inuenisse in
annalib; iudeorū. Mare se vna die eriget
super altitudinē montiū quindecim cubi-
tis stans in loco suo quasi murus. Seq̄n
ti etiam die tantū descendet vt vix videri
possit. Dehinc marine belue apparētes su
pra mare dabunt mugit⁹ vsqꝫ ad celum et
exhinc ardebit mare ꝛ oēs aque. Et ꝓpter
hec signa que dicta sunt ꝛ dicenda erūt ho
mines aridi stupidi tabescentes et velut
amentes loq̄ mutuo non valentes. Predi
cti autē maris ꝛ aquaꝝ ꝯfusio ꝛ turbatio
figura est turbationis horribilis quā ī iu-
dicio inuenient supbi qui nunc inflātur ad
modū maris ꝛ voluptuosi q̇ in aq̄s volu-
ptatū viuunt Apoca. viij. Multi mortui
sunt in aquis. Insup erunt epidimie ꝛ pe
stilentie in aere ꝛ tonitrua ꝛ coruscatiōes
ꝛ tempestates:grandines:estus intolera-
biles:ventoꝝ ꝯcursus ꝛ turbines. Et hec
oia tanta ꝛ tā crebra erunt qualia nūq̄ añ
fuerunt. Uñ Sap.v. Ibunt directe emis
siones fulgurꝫ ꝛ tanq̄ ab incuruato arcu
nubiū exterminabunt̄ ꝛ ad certū locū insi-
lient ꝛ a petrosa ira plene mittent̄ grandi-
nes. Hec aūt ꝑdicta figura erunt horren
de tempestatis venture sup impios q̇ ae-
ri.i. vanitati honoꝝ ꝛ vanitatū mundiali-
um seruierūt. Demū venturꝝ iudicem ꝑce
det ignis qui faciē huius mūdi comburet
ꝛ tantū ascendet iste ignis ꝑambulus iudi
cij quantū ascenderunt aq̄ diluuij vicꝫ q̇n-
decim cubitꝫ sup cacumina montiū vt hāc
mundi partē purget a sordib; pctōꝝ. Ps.
Ignis añ ipm precedet ꝛ inflāmabit ī cir
cuitu inimicos ei⁹. Hic igit̄ ignis figura
erit ignis infernal̄ q̇ deuorabit reprobos
viuentes in igne cupiditatis ꝛ luxurie ꝛ ali
orum vicioꝝ turpiter exarserunt. Secū
dū est corpoꝝ celestium trāsformatio. q̇m̄
ꝺm euangeliū. Erunt signa in sole ꝛ luna ꝛ
stellis Lu.xxj. Et sic habet̄ Matt.xxiiij.
Sol obscurabit̄ ꝛ luna nō dabit lumē suū
Et ꝓphetatū est Joel.ij. Sol ꝛ luna obte
nebrati sunt. Ubi notandū ꝺm Alexan.
iij.pte.et Rich.in.iiij.dist.xlviij. Solem ꝛ
lunā obscurari/pōt intelligi vel in ipo ad-
uentu iudicis. Et sic dicunt̄ obscurari non
sui luminis ꝑuatione sed supueniente ma
ioris luminis claritate.s.claritate corporis
chr̄i:qꝺ predictū est Esa.xxiiij. Erubescet
luna ꝛ ꝯfundet̄ sol cū regnauerit dñs exer
cituū.vel añ aduentū iudicis:ꝛ sic patient̄
eclipsim mirabilē. De qua Joelis.ij. Sol
vertet̄ in tenebras:ꝛ luna in sanguinē añ-
q̄ veniat dies dñi magnus et horribilis.
et sicut hr̄ Matth.xxiiij. Stelle cadent ꝺ

celo. Sicut dicit Aug⁹. xx. de ciui. dei. ca. xxiiij. Credēdū ē φ tropica sit illa locutio. qꝛ ꝓprie loquendo verificari non posset qꝛ corpa celestia nō sunt grauia neqꝫ corrupti bilia. vt dicit Arist. j. de celo et mūdo. Jō aūt dicunꝭ cadere de celo qꝛ videbunꝭ suo lumine ꝑuari adueniente claritate maiori Joel. ij. Stelle retraxerunt lumē suū. Ul' pōt dici φ cadent de celo ſm apparentiā: qꝛ inflāmati vapores in tanta multitudie descēdent vt videanꝭ aspiciētib⁹ φ sint stel le de celo cadentes. Mystice sol. i. lux sciē tie ꝛ fidei vertenꝭ in tenebras pcti. qꝛ vbi maior lux scientie: ibi pessimi mores. Et luna. i. eccl'ia siue autoritas ecclesie. in san/guinē. i. in crudelitatē. vel in sanguinē. i. in pctōꝝ horrorem. Et stelle cadent de celo .i. (vt dicit Amb.) q̄ fulgere videbanꝭ i ec/clesia: ꝛ etiaꝫ firmi turbabunꝭ a sanctitate vite ꝛ veritate fidei cadentes. Hec etiam figura erūt ruine ꝛ confusionis ꝛ turbati/onis quā habebūt in iudicio multi qui fu/erunt scientia ꝛ autoritate fulgentes q̄ tūc videbunꝭ obscuri ꝛ cadere de celo eccl'e tri umphantis. Tertiū est celestiū ꝟtutuꝫ cōmotio Lu. xxj. Nam ꝟtutes celoꝝ mo/uebunꝭ. Angeli dicunꝭ virtutes celorū: qꝛ eoꝝ habitatio in celis est. Tunc aūt mo/uebunꝭ motu reuerētie ex ꝯsideratiōe ma iestatis iudicis resilientes in ꝓpriam parui tatē. Jpi etiā videntes eū iratū ꝯ repro/bos quasi timere videbunꝭ. sicut p̄fami/lias vehementer irato oēs ei⁹ amici motū quendā ꝛ signa ꝯformationis ostendunt. Aut mouebunꝭ explentes ministeriū ꝯsū mationis mūdi ꝛ resurrectionis generalis Matt. xiij. Exibunt angeli ꝛ separabunt malos de medio iustoꝝ. vel virtutes celo rū. i. angeli illi⁹ ordinis quoꝝ officiū ē ali/qua insolita facere ad reuocandas homi/num mentes in deū. Per modicum aūt tē pus an̄ aduentum facient opa maioris ad mirationis φ̄ vnqꝫ ante fecerunt. Hec āt scripta sunt. ꝛ sic implebunꝭ vt nos semper timor solicitet et in bono opere solicitudo nos confirmet. vt dicit Grego. in homel. O φ̄ terribile erit iudiciuꝫ qd̄ antecedent tā terribilia signa. iō vehementer timēdū. Exēplū in iob q̄ dicebat Job. xxxj. Quid faciā cū surrexerit ad iudicandū de⁹. ꝛ cuꝫ quesierit qd̄ rn̄debo illi: Et idē dicit Job. xxiij. Considerans eū timore solicitor.

p Ro tertio arti. Audistis ꝛc. Quis non terreri debeat cū audit aduentū iudicis tā terribilē futuꝝ: nec potestis per ignorantiā excusari. qꝛ sepe denunciantur palā terribiles huius aduentus ꝯditiōes Jura dicunt. Habeꝭ ꝓ citato aliquis de/nunciatione facta publice ad domū suā vel eccl'iam. extra de clericis nō residen̄. c. Ex tuo. Et. ff. de euictionib⁹. l. Si dictū. Au/dite. Si denunciareꝭ vobis ꝓ certo ꝛ pu/blice q̄m rex venit terribiliter indignatus contra eos q̄ officijs sibi commissis abusi sunt: ꝛ iam morte crudeli plures puniuit. Nonne timerent q̄ se tales sentiunt. Ex/pone et nota illud Ecci. xviij. An̄ iudiciuꝫ para iusticiā.

Dn̄ica. ij. aduent⁹ post meridiē.

Hora est iam

b ꝛc. Per patientiā ꝛ ꝯsolatio/nē scripturaꝝ spem habeam⁹ Ro. xv. Surgam⁹ a somno vt meditātes in scripturꝭ ꝑ patiētiā ꝛ ꝯso. scri. spem ha/beam⁹. Ubi surgentiū innuunꝭ tres com moditates.

Prima soliditas tenende patientie ꝑ pa tientiam.

Scd̄a suauitas interne leticie. et scptu/rarū ꝯsolationē.

Tertia securitas obtinende glorie. ha/beamus spem

De prima. j. Pe. iij. Si qd̄ patimini ꝓ pter iusticiaꝫ bti. De scd̄a gaudete ꝛ exul. q. m. v. co. ē in ce. De tertia Ro. v. Gloria/mur in gl'ie spe filioꝝ dei. Fiat salutatio. Hora est iam ꝛc.

p Ro p̄io. An somn⁹ pcti causet macu lā i aīa. Q, nō. Natura supior n̄ inq̄ naꝭ ex ꝯtactu corpoꝝ fetidoꝝ. vt Aug. ꝺe lib. ꝯ hereses. sꝫ aīa supior ē φ̄ res cōmuta biles ad q̄s ꝯuertiꝭ peccādo Cōtra Ecci. xlix. Dedisti maculā in gl'ia tua. Rn̄det Tho. j. ij. q. lxxxvj. Jn corpalib⁹ ꝺr mac'la qn̄ corp⁹ nitidū ꝑdit suū nitorē ex ꝯtactu alteri⁹ corpis sic̄ vestis ꝛ auꝝ ꝛ hm̄oi. Jn spūalib⁹ āt ad silitudinē hui⁹ oportet ma/culā dici. Habet aūt aīa duplicē nitorem. Unū ex refulgētia lumis naturalis rōnis Aliū ex refulgentia diuini lumis. s. sapieꝛ

gre p quã pficit̃ ad bñ agendũ. Est autez qsi qdã aie tact⁹ qñ inheret aliqb⁹ reb⁹ p amorẽ. Cũ aũt adheret aliqb⁹ reb⁹ ɔ͂ lumẽ rõnis ⁊ diuĩe legꝫ: vñ detrimẽtũ nitoris ex tali ɔtactu, puenĩcs/macula aie metaphorice vocat̃. Hec Tho. Sco. aũt in iiij. dist. xiiij. dr̃ ꝙ trãseũte actu pcti in peccatore solũ remanet relatio rõnis q̃ est obligatio ad penã q̃ est a diuio intellectu et diuia volũtate sic obligãte. Et hãbet tria noĩa. Dicit̃ em̃ macula: qꝛ discõuenit aĩe. Dicit̃ offensa: qꝛ eã vult de⁹ vĩdicare. Et dr̃ reat⁹ formalr̃ inqñtũ talis obligatio. ⁊ ab illa dr̃ pctõꝛ formalr̃ pctõꝛ. Hec Sco.

Pro fundamento. Non dubiũ qn sit in pctõ turpissima vilitas. Vñ Seneca dic̃ Si scirẽ deos ignosciturꝰs ⁊ hoies ignoraturos: adhuc ꝑpter pcti vilitatẽ peccare dedignarer. Ad qd̃ pot̃ exponi illd̃ Ouidij. de ponto. Turpe referre pedem. s. cadendo a statu ꝟtutis: nõ passu stare tenaci. Turpe seq̃ casum. Cũ ꝗ q̃rit̃ An pctm̃ causet ⁊c̃. Dic rñ. ⁊c̃. Ex q̃ sequit̃ ꝙ grauiter erubescent impij cũ corã iudice ⁊ corã tanta assistẽtia palã manifestabit̃ suorũ pctõꝝ vilitas ⁊ imũdicia. Naũ. iij. Reuelabo pudenda tua corã facie tua: ⁊ ostẽdam gentib⁹ nuditatẽ tuã ⁊ regnis ignominiã tuã. Audite raptores: iracũdi: inuidi: gulosi: piuri ⁊c̃. Studeatq̃ poti⁹ nũc erubescere. Hec em̃ est misera pcti cõdicio vt erubescere cõpellat aut h: aut in futuro.

Figura Gen̄. iij. Adam ⁊ Eua postq̃ peccauerũt statim erubuerũt cognoscẽtes nuditatẽ suã ⁊ q̃rentes se abscondere a facie dei. Certe nudus est pctõꝛ puta vestimentꝫ grẽ ⁊ ꝟtutũ spoliat⁹. ĩdo erubescere debet. Ps̃. Cõfundant̃ oẽs iniq̃ agẽtes.

P Ro scdo. In precedenti sermone ⁊c̃. Nũc de scdo qd̃ est mysteriũ mirifice appitiõis. qꝛ dr̃ euãgeliũ. Tũc videbũt filiũ hois venientẽ in nube cũ ptãte mag ⁊ maiestate Vbi ẽ ɔsiderãda triplex visio

Prima est visio naturalis hũanitatis.

Scd̃a est visio supnatural̃ claritatis.

Tertia est visio diuinalis maiestatis.

Prima est visio naturalis hũanitatꝫ: que oib⁹ cõis erit iustis ⁊ reprobis. Unde dr̃ mgr̃ in. iij. dist. xxviij. In forma serui iudicabit q̃ omnib⁹ iudicio appebit: vt videant mali in quem pupugerunt. iuxta illud Apoc̃. j. Uidebit eũ oĩs ocl̃us ⁊ q̃ eũ pupugerũt. Vñ sup illd̃ Tũc videbũt filium hois. dr̃ Theophil⁹. tã fideles q̃ infideles. O q̃nta cõfusio miserꝫ pctõꝛib⁹ cõparere coram tanto iudice ⁊ eũ videre quez tã grauiter offenderũt ⁊ p suis voluptatibus ɔtẽpserũt. Unde etiã tunc videbunt passiõis chr̄i insignia. Hiero. Crux christi pugnabit ɔtra te. cicatrices ɔtra te loquent̃: claui de te conq̃rent̃. O heu q̃d impi⁹ pctõꝛ dicere possit: luxuriosi: supbi ⁊c̃.

Scd̃a est visio supnaturalis claritatis. scꝫ gl̃ie humanitatꝫ chr̄i. Et hanc visionem etiã habebũt reprobi. Vñ dr̃ magr̃ vbi s̃. Forma filij hũana cunctꝫ appebit ĩ iudicio non infirma sed gl̃iosa. et apparebit terribilis impijs: et mitis iustis. Hec itaq̃ visio impijs erit ad ampliorem eorũ cõfusionẽ ⁊ desolationẽ. Tristabunt̃ enĩz videndo gl̃iam eius quẽ odiũt. Damnati aũt vehemẽter odiũt deũ: nõ sub ratiõe q̃ bonus est: sed quia eos punit. Tũc sic dicit̃ Mat. xxiiij. plangent se sup oẽs trib⁹ terre. Chrys̃. Plangent iudei vidẽtes viuentẽ ⁊ iudicantẽ quẽ mortuũ existimauerunt. Plangent ⁊ gentiles qui disputationib⁹ vanis phoꝝ decepti/irrationalem putauerunt esse stulticiã colere hominẽ crucifixum. Plangent se christiani peccatores q̃ mundũ ⁊ carnem magis dilexerunt q̃ chr̄m. Plangent se heretici qui purum hoiem crucifixum dixerũt: cũ videãt ipm esse iudicem in quem iudei transfixerunt. O q̃ grauis tũc erit omnib⁹ pctõꝛib⁹ confusio ⁊ intolerabilis angustia. O q̃ tremẽda tãti iudicis visio. Ideo Bern̄. Expauesco q̃dem multũ iudicis venturi vultũ quem latebit nil occultũ: nec relinquet q̃d inultum. Et q̃s nostrũ non timebit quando iudex appebit/ignis ante quẽ ardebit pctõres q̃ delebit. Et idem dicit. Cum recordoꝛ moritur⁹ quid post mortẽ sum facturus/terret terroꝛ me ventur⁹ quẽ expecto non securus. Terret dies me terroris dies ire ⁊ furoris: dies luctus ⁊ meroris: dies vltrix peccatoris. Tertia est visio supnaturalis maiestatꝫ. Hanc visionẽ nõ habebunt reprobi. Vñ magister vbi sup̄. Vñ Diuinitatẽ iudicis mali nõ videbũt. Vñ Esa. Tollat̃ impius ne videat gloriã dei. Humanitatẽ itaq̃ videbũt reprobi vt ti-

meant. diuinitatem vō nō ne gaudeant. Diuinitas em̄ sine gaudio videri nō pōt. Cogscēt tn̄ dānati diuitatē chri nō pvisio nē sed per effectus. vt dicunt docto. Quā tn̄ aūt ad oēs generaliter tam reprobos q̄ malos supnaturaliter fiet vt ita eū videāt et audiant q̄ erunt a remotis sic ppinqui. O q̄ntus pauor: quant⁹ horror: quant⁹ reproboꝝ dolor Greg. Hoꝝ pauorē q̄s explicet cū contigerit miseris culpas suas ꝛ intra se cernere ꝛ an̄ se iustū iudicem videre. Cogita o pctōr miserrime q̄ terribilia sunt hec. Cogita in q̄ q̄diu habes tp̄s respiciendi. Cogita attentissime q̄si iā p̄ oculis cernens hanc iudicij dispositionē quaz pculdubio tu aliq̄n videbis. sed tunc iā vltra tp̄s penitendi nō habebis. O iterū q̄ terribile erit reprobis videre faciē iudicis chri. Facilius esset mille fulmina sustinere q̄ vultū eius mansuetudis plenuz: nob āt aduersantē videre. Exēplū. Innocētes ꝛ vgines. s. Joannes euāgelista ꝛ daniel visovnico angelo tanq̄ mortui ceciderūt. vt hr̄ Apoc. j. et Dan̄. xv. Cum tn̄ veniret angeli ad eoꝝ ꝯsolationē. Quid ḡ facient in iudicio pctōres miseri videntes tot angelos tot sanctos astantes ad eoꝝ ꝯdēnationē/ ꝛ sup oīa videntes eternū iudicē irreuocabilē maledictionis sniam ꝯ eos pferentē. Uere quilibet poterit dicere illō ps Timor et tremor venerunt sup me ꝛ ꝯtexit me tenebre.

P Ro tertio art. Audistis ꝛc. Certe inexplicabilis erit reprobis horror videre faciē iudicis ꝯ quē ꝯtumaces fuere. Nā ſm iura. Jnobediētes ꝛ rebelles mādatis principis morte digni sūt. vt ptz. ff. de re militari. l. Desertorē. §. bello. Et iuxta diuinū oraculū. Contumacia parentū morte luit. vt hr̄. lxxxvj. dist. c. Non satis. Cogita quanta esset angustia atq̄ verecundia si velis nolis adductus sis coram p̄ncipe sniam mortis recepturus ab ea pro tua rebellione ꝛ pditione: multo magis coram eterno iudice ꝛc. Qm̄ vt habet Mathei. x. Jpe est q̄ pōt animā ꝛ corpus mittere in gehennā. Jdeo bene dr̄ Heb. iiij. Horrendū est incidere in manus dei viuētis. Audite itaq̄ q̄ predicabat Joannes phariseis Matth. iij. Progenies viperarū quis ostendet vo. fu. a ve. ira. Facite ergo fructus dignos penitentie. Nunc ergo penitentiā diligenter agam⁹ ꝛ iraz dei placare studeam⁹ vt sic (iuxta qō in principio dixim⁹) Per patientiā ꝛ ꝯsolationem scripturaꝝ spem habeam⁹.

Feria. ij. post. ij. dn̄icā aduent⁹.

Hora est iam

H ꝛc. De⁹ patientie ꝛ solatij det vobis idip̄m sa. in al. ſm iesuz chr̄m vt vnani. vno. ore. ho. de. et pa. dn̄i nr̄i iesu chri Ro. xv. Hora est vt a somno surgatis. vt deus patientie et solacij ꝛc. Jn quib⁹ apl's p̄mo ostendit sui cordis affectiuam dulcedinē: cū dic. Deus aūt pa. ꝛ so. patientie in aduersis: ꝛ solacij post tribulationē/ det vobis idip̄m sapere. i. mecū desiderando mutuū pfectū. Scd̄o sue affectionis confirmatiuā certitudinē: cū dicit. ſm iesum chr̄m. i. ſm doctrinā eius que est certissima. Tertio sue intentiōis regulatiuā rectitudinē: cū dicit. vnani. ꝛc. Propter p̄mū dicebat Phil. j. Testis est mihi deus quō cupiam vos oēs in vis. iesu chri. Propter scd̄m dicebat petrus ad dn̄m Joā. vj. Uerba vite et̄ne habes. De tertio. j. Pe. iiij. Jn omnib⁹ honorificetis deum p iesuz chr̄m dn̄m nr̄m Salutatio Hora ē ꝛc. Tres articuli.

P Ro p̄mo. An somnus ignorantie excuset ne grauitatē peccati: Q, nō. sup illud Ro. ij. An ignoras ꝛc. Dicit glosa Ambrosij. Grauissime peccas qr ignoras Contra. Jgnorantia causat inuoluntarium. vt dicit Phs. iij. Eth. igit̄ ꝛc. Respondet Durand. in. ij. sen. dis. xxij. Jgnorantia pōt se hr̄e ad actū pcti dupl̄r. s. causaliter vel concomitant̄. Causaliter q̄n si nō ignoraret nō faceret. Concomitant̄ q̄n aliquis est ignorans ꝛ nihilo min⁹ faceret si non ignoraret. Primo mō dr̄ aliq̄s agere ignorans ꝛ p ignorantiā: vn̄ absente ignorantia ē penitiuus. Scd̄o modo dr̄ agere ignorās/ sed nō p ignorātiā. Un̄ nec absēti ignorantia penitet. Et hec clare patet. iij. Eth. De ignorantia cōcomitant̄ se habente dicendū q̄ non excusat pctm̄ nec alleuiat nec tn̄ aggrauat Cui⁹ ratio ē/ qr omnis circūstantia excusans vel alleuians vel aggrauans est ꝯditio operis ip̄m informās:

ꝛ non solū conditio operātis concomitās.
sicut actus fidei informis est bonus. quia
informitas fidei nō est conditio fidē infor
mans:sed cōcomitans rōne credentꝫ q̇ ca
ret grā. Sed ignorantia q̄ solū concomitā
ter se habet ad actū nō est conditio operꝫ
sed operantis.igit̄ ꝛc̄. Ignorantia aūt cau
salis:aut ē eoꝝ que nec tenemur scire: aut
non possumꝰ q̄ dꝛ inuincibilis: aut est eo//
rum q̄ possumꝰ scire ꝛ tenemur q̄ dꝛ vinci
bilis. Primo oino excusat si sit inuincibil'
ꝑm se:ꝛ ꝑm suā causā. qȯ dico ꝓpter ebriuꝫ
ex ebrietate peccantē cuiꝰ ignorantia ē in//
uincibilis ꝑm se qꝛ tunc iudicare nō pt q̇d
agendū vel nō:tñ nō est inuincibilis ꝑm su
am causā. qꝛ potuit se nō ebriare ꝛ ita non
ignorare. ꝛ iō nō est excusatus. De igno//
rantia aūt vincibili dicemꝰ in sequenti ser//
mone. Verbū aūt Ambrosij superiꝰ alle//
gatum ꝑm Bonauē. nō dꝛ rōne maioris
culpe:sed rōne insanabilitatꝫ magꝫ pericu//
lose/qꝛ cū nō habet q̇s scientiā de morbo
nō querit medicinā. Et h̄ est qȯ dic̄. Au//
gustinꝰ lib. ꝯfes. Insanabilꝰ peccabā quo
me peccare nō arbitrabar. Pro fundamē
to. Magna pctōris abusio q̄ excusationeꝫ
q̄rit in pctis. De q̊ Iuuenalis. Heu genꝰ
humanū qȯ tecto gaudet ꝛ vmbra .s. excu
sationis. Et Seneca de remedijs fortui//
toꝝ. Tolle excusationes nemo peccat in//
uitus. Veꝝ est tñ ꝙ q̄uis in pctō nō pos//
sit eē excusatio a toto: pōt esse excusatio a
tanto. Ideo querit̄: An possit esse aliqua
excusatio per ignorantiā. Dic rñ. vt s̄. Ex
qua satis sequit̄ ꝙ si pctōꝛ ex sua negligen
tia sit ignorās nō erit excusatus: ꝛ multo
minus si ꝓpria voluntate nolit ea ꝯsidera
re q̄ sunt cōsideranda. De talibꝫ Eph.iiij.
Alienati sunt a vero deo ꝓpter ignorantiā
q̄ est i eis ꝛ ꝓpter cecitatē cordis eoꝝ. Au//
dite pctōres somnolēti q̇ nihil cogitatꝫ ni
si ad voluptatē vr̄am lubrici auari ꝛc̄. Cer
te si nūc negligitis ꝯsiderare turpitudineꝫ
pctōꝝ velitis nolitis in diuino iudicio cō//
fusibiliter eam videbitis. qꝛ vt dicit Am
brosius lib. de officijs. Vnusq̇sq꜄ reus re
dargutus erit in seipo. Figura j. Esdre
ix. dicebat esdras. Dñe deꝰ ꝯfundoꝛ ꝛ eru
besco leuare faciem meā ad te qm̄ iniq̇ta//
tes nr̄e multiplicate sunt ꝛ in iniquitatibꝫ
nr̄is traditi sumꝰ in gladiū ꝛ captiuitatem
ꝛ in rapinā ꝛ in ꝯfusionē. Vere tradit̄ pec
catoꝛ in gladiū qñ ꝑ diuinū iudiciū mitti
tur in infernū in captiuitatē durissimā ps̄.
Erubescāt impij ꝛ deducant̄ i infernū.

P Ro scdō. Supra de duobꝫ p̄mis ꝛc̄.
Hic de tertio dicendū est qȯ est my//
steriū euangelice instructiōis q̄ triplex ē.
Prima est delectabil' ꝯsolationis.
Scda est inuiolabilis ꝯfirmationis.
Tertia est ꝑutilis exhortationis.
Prima igit̄ ē ꝛc̄. Vñ in euāgelio. His āt
fieri incipientibꝫ respi. ꝛ le. ca. v. qm̄ ap. re.
v. Greg. Et p̄missa ꝯ reprobos dicta sunt
mox ad ꝯsolationē electoꝝ verba vertunt̄
Nam subdit̄. His aūt fieri incipientibꝫ re
spicite vos electi ꝑ fidē ꝛ diligenter atten//
dite: ꝛ leuate ꝑ spem cap. ve. i. mentes ve//
stras a terrenis ad celestia expectatiōe gau
diosa erigite ꝛ corda vr̄a exhilarate. Et se
quit̄ rō/qm̄ appro. re. ve. plena. s. quā expe
ctatis q̄ erit in gloriatione aīe ꝛ corꝑis: ꝛ
liberatione ab om̄i corruptione ꝛ miseria
Ro. viij. Ipa creatura liberabit̄ a misera
ꝑuitute corruptionis in libertate glorie fi//
lioꝝ dei. Nam licꝫ sufficienter iā solutū sit
p̄cium hūane redemptiōis ꝑ chr̄m: plenꝰ
tñ huius redemptionis effectꝰ erit in die
iudicij in glorificatione aīe ꝛ corꝑis. Et
ꝓ maiori certitudine veritatis ponit simi//
litudinē di. Videte ficulneam ꝛ oēs arbo.
cū ꝓ. iā ex se fru. scitis qꝛ iam ꝓpe est estas.
ita et vos cū videritis hec fieri scitote qꝛ ꝓ
pe est regnū dei. Scda est instructio i//
uiolabilis ꝯfirmatiōis Mat. xxiiij. Amē
dico vobis: qꝛ nō p̄teribit generatio hec. s.
spūalis filioꝝ dei donec oia fiant. Celum
ꝛ terra transibūt. s. a dispositione acciden//
tali in q̄ nunc sunt: qꝛ cessabit motus celi ꝛ
magis luminosuꝫ fiet. verba aūt mea non
transibunt. Et idem h̄r Luc. xxj. Grego.
Omnia p̄dicta sub magna certitudine cō//
firmant̄: cum dꝛ. Amen dico vobis: qꝛ nō
p̄teribit ꝛc̄. Tertia est instructio peruti
lis exhortationis q̄ est triplex. Prima est
fugiende abusionis Cum em̄ sit futuꝝ ter
ribile dei iudiciū. iō cum oi solicitudine fu
giende sunt oēs carnis ꝛ mundi huiꝰ abu//
siones: oēsq꜄ pctōꝝ occasiones. Iō post
predicta dicit dñs Lu. xxj. Attendite vob
ne forte grauent̄ corda vr̄a a crapula ꝛ ebri
etate ꝛ curis huiꝰ vite ne superueniat i vos

repentina dies illa. Tanq̄ laqueus enim superueniet in oēs q̄ sedent sup faciē oīs terre. Scđa est exhortatio frequentāde orōnis Lu. xxi. Vigilate itaq; oī tpe orantes vt digni habeamini effugere oīa q̄ futura sunt ⁊ stare añ filiū hoīs. Tertia ē exhortatio accelerande pparationis Mat. xxiiij. Vigilate itaq; q₂ nescitis q̄ hora domin⁹ vester ven. sit. illud aūt sci. q₂ si sci. paterfa. q̄ ho. fur ve. vi. vtiq; ⁊ nō si. pfo. do. su. Jō q; et vos estote para. q₂ qua ho. nō pu. fi. ho. venturus est. O saxeū pectus. O cor insensibile peccatricis anie q̄ talia audiendo nō compungit̄ nō reuertit̄ ad dñm. O insensati q̄ post malā vitā putatis bñ mori ⁊ corā iudice comparere securi. Notate exemplū ŏ eremita centū annoꝝ quē mercatoꝛ p siluā transiēs interrogauit. Quid hic facis: Cui eremita. Disco mori. Et mercatoꝛ. Que necessitas ait cū sis senex nā velis nolis opoꝛtet te cito mori Et eremita: hoc est qŏ timeo: q₂ scio me cito moriturū: ⁊ tñ nescio mori. Dicit ḡ mercatoꝛ. Quid est scire mori: Rñdit eremita. Cōscientiā purgare diligenter ⁊ cauere prudēter: ⁊ bona opa facere. O q̄ fatui q̄ distulerunt hoc facere. Et vnde hoc q₂ non cogitant terribile dei iudiciū. De q̄ Chrysost. Terribile est illud iudiciū ⁊ ineuitabilis ē pena ⁊ intolerabile est toꝛmentū. Si aūt vis euadere decerne ŏ teipso: ⁊ a teipso noxas expete. Audi Paulū di. q; si nosmetipos dijudicaremus nō vtiq; iudicaremur si hoc feceris viam preuenies ⁊ ad coronā deuenies.

P Ro tertio audistis ⁊c. Nolite ḡ differre. Jura dicunt. Precauendū ē futuris periculis. xxiij. dis. Jn nomine circa principiū. Et premittere debet q̄s qŏ contingere pōt. ff. Locati. c. Si q̄s domū. §. j. Audi. Si preuideres te in ppetuos carceres detrudendū nisi diligenter puideres Credo q; nō multū doꝛmires donec recōciliatus esses principi si reconciliatiōis media posses inuenire. Expone ⁊c. Notando tandē illud Ecci. v. Ne tardes ꝯuerti ad dñm ⁊c. Non ḡ amplius differat̄ vt de⁹ pa. ⁊ fo. det vobis idipm sapere ⁊c. sic a pn cipio exposuim⁹

Feria. iij. post. ij. dñicā aduent⁹.

Hora est iam ⁊c. Suscipite inuicē sicū ⁊ christus suscepit vos in honoꝛem dei. Ro. xv. Hora est igit̄ vt a somno surgamus vt hanc exhoꝛtationē impleamus Suscipite inuicem ⁊c. Per fraternam videlicet charitatem inuicē subueniendo sicut et christus suscepit vos in curam: nostram humanitatē sumendo. Membra ei debent cōfoꝛmari capiti. Ubi nota q; sicut dicit Bern. super Cañ. sermōe. xx. Dilexit nos dominus dulciter: sapienter: ⁊ foꝛtit̄. Dulce nempe dixerim q; carnem induerit. sapienter q; culpam cauit. foꝛte q; moꝛtem sustinuit. Amicus dulcis consiliari⁹ prudens adiutoꝛ foꝛtis. Sic ḡ eum ⁊ nos diligamus inuicem ⁊c. Hora est iam nos ⁊c.

b

P Ro primo articu. An ignoꝛantia vincibilis semp aggrauet somnū peccati Q, sic. Malum additū malo semper aggrauat ⁊ auget illud Cōtra. Talis ignorantia aliquando diminuit voluntarium. Respondet Durandus in. ij. distin. xxij. Jgnoꝛantia vincibilis. Aut est in vniuersali et dicitur ignoꝛantia iuris. Aut est in particulari que vocat̄ facti. Prima est directe affectata vt homo liberius peccet: et hec aggrauat. Aut non directe affectata: sed ex quadam negligentia. Et hec l₃ non excuset a toto: alleuiat tñ. Jgnoꝛantia aūt particularis siue facti. Aut ē adhibita debita diligentia ⁊ dādo operā rei licite. Et hec omnino excusat sicut fuit de iacob cognoscendo liam quā credebat esse rachel in quā ꝯsenserat. Aut est nō adhibita debita diligentia vel nō dādo opam rei licite. Et hec nō oīno excusat. Plus tñ vel min⁹ alleuiat si nō fuerit directe affectata. Horū omniū talis est rō. Nā sicut se habet ignorantia ad causandū vel nō causandū voluntarium ad augendum vel minuendū: sic se habet ad excusandū peccatū vel nō excusandum: aggrauandum vel alleuiandum. Eo enim ipso aliquid imputatur ad meritum vel culpam quia est voluntarium. et quantum est voluntarium tantum est imputandū. Sed ignoꝛantia se h₃ ad causandū voluntariū vł nō causandū ad augēdū

ſpm vł minuēdū modo q̄ dictū eſt igiť ⁊c̄. Cū aūt malū additum malo ſp̄ auget ⁊c̄. hoc nō eſt ver̄ cū addiť maluʒ pene malo culpe Ignorātia aūt ſub rōne q̄ ignorātia tm̄ eſt pena: nō culpa. Hec Durādus.

Pro fundamēto Ex negligentia bone cōſiderati͞ois plerūq̄ȝ ꝑuenit magna pcti ruina. Et talis incōſideratio pertinet ad ignorātiā. De hoc exponi pōt qđ ait Galte. in alexan. Parua ſolēt magnis cauſam p̄ſtare ruinis Cum neglecta fuit modica ſcitilla lucerne. Et certe talis ruina turpis eſt. Sene. ad Lucil. Turpiſſima ē iactura q̄ p̄ negligentiam fit. Sed q̄riť An oīs defect⁹ ꝯſiderati͞ois ⁊ generalr oīs ignorantia vincibił ſp̄ aggrauet pctm̄: Dic rn̄. vt s̄. Ex qua apparet ꝙ multa eſt adhibēda diligētia vt ea ſciant̄ ⁊ ꝯſiderent̄ q̄ ſūt ſaluti neceſſaria: cuiuſmodi ſūt p̄cepta diuina. Deuť. vj. Erūt ṽba hec q̄ ego p̄cipio tibi hodie in corde tuo ⁊ enar. ea filijs tuis ⁊ me. ea ſer. i deo ⁊c̄. Videte quō ſeruet͡ʒ. Fac inuectiuas ꝯ trāſgreſſores. Attēdite: de his eſt reddēda rō in dei iudicio. O q̄ȝ terribile erit pctōribꝫ ad iudiciū vocari ꝓ reddēda rōne de diuinis mandat͡ʒ.

In cui⁹ figura Exod. xix. ⁊ xx. In datione legis ceperūt audiri tonitrua et voces ⁊ tuba terribilr̄ tonās: ⁊ erat mōs totus terribilis ad oñdendum aduentū dn̄i venient͡ʒ ad dationem legis. Qđ erat figura terribilis aduentus dn̄i ad rōnem q̄rēdā de trāſgreſſione leg͡ʒ. Diceť tūc cuilibet reprobor̄ illud Oſee. iiij. Quia ſciam ſcʒ mandator̄ repuliſti: repellā te.

P Ro ſcd̄o. arť Dicendū de ſctō Nicolao cui⁹ feſtum hac die occurrit anno plixioris aduēt⁹. Vel de h̄ dicas alia die vt occurret. Dicendū ḡ ꝙ btūs Nicola⁹ fuit exempt⁹ a ſomno pcti. Dicam⁹ ḡ de bti Nicolai luminoſa ꝑfectione. Scd̄o de hui⁹ luminoſe ꝑfecti͞ois gratioſa datione. In hoc ſmone dicendū de p̄mo. Vbi ꝯſiderāda ē lūinoſa ei⁹ ꝑfectio laudabił. Tū propter inchoationis celeritatē. Tum ꝓpter durationis longeuitatē. Tū ꝓpter ſanctificati͞ois integritateʒ .ſ. ſm oēs ṽtutes. Vide vbi de hoc feſto.

Feria tertia poſt dn̄icam ſecundā aduent⁹ poſt meridiem.

Hora eſt iam

H ⁊c̄. Noua lux oriri viſa ē. Heſter. viij. Hora ē ſurgēdi a ſomno qn̄ no. lux o. vi. ē. Qđ pōt exponi de btō Nicolao. Et ſunt ibi tria cōſideranda vicʒ ſua luminoſa claritas. luc͡ʒ claritatis nouitas. noua nouitatis vtilitas viſa eſt. ſcʒ ad alior̄ vtilitatē. De p̄mo Matt. v. Vos eſt͡ʒ lux mūdi. De ſcd̄o Matth. xj. Noua creatura. De tertio Lu. xj. Sic lucerna fulgur͡ʒ illuminabit te.

Hora eſt ⁊c̄.

P Ro p̄mo articulo. An ignorātia concomiteť oēm ſomnū pcti: Vel: an cū luce ſcie poſſint eſſe ꝑuerſi mores: Q, ſic. Quia ſup̄ illđ pſal. Forte viuos deglutiſſent nos. dicit Aug. Sic viui ſorbent̄ qui ſciūt malū eē ⁊ tn̄ ꝯſentiūt. Cōtra. Voluntas nō pōt velle niſi qđ eſt ſibi ab itellectu p̄ntatū. Itē. iij. eth. Oīs mal⁹ ignorans. igiť. Rn̄det Alex. in. ij. p̄te: ꝙ ſm ꝙ ignorantia eſt in actu ſpeculatiuo nō eſt neceſſe ignorantiā ſp̄ eſſe cū pctō. ſic̄ patet in theolog͡ʒ q̇ noticiā h̄nt faciendor̄ nihilomin⁹ peccāt. Sed bn̄ ſm ꝙ ignorātia ē in intellectu practico: ſm quā aliq̄s cū peccat/ nō hʒ electionē boni q̄ precedit exꝑiētiam. Et hoc modo oīs malus ignorās. Hec Alex. Sco. aūt in. iij. diſt. xxxvj. declarat quō cū vera ſcīa poteſt eſſe malicia mor̄: di. ꝙ malicia excecat intellectū .ſ. p̄uatiue ⁊ poſitiue. Priuatiue: q̄ȝ auertit a vera conſiderati͞oe recta. Poſitiue aūt: q̇a volūtas malū finē eligēs impat itellectuʒ cōſiderare media neceſſaria ad cōſeq̄nduʒ illū finem. De tali autē q̇ ſcit ⁊ ꝯ̄riū facit dicit Aug. ſup̄ illud p̄ſ. Cōcupiuit anima mea. Precedit intellect⁹: ſequiť tard⁹ aut nullus affect⁹. Hec ex Sco. Pro fūdamento Exꝑientia ſat͡ʒ docet ꝙ nō ex ignorantia ſed ex induſtria multi peccāt. Id͡o Alan⁹ dt de plāctu nature. Heu q̄ȝ precipitē paſſa ruinā virtus ſub vicio victa laborat: ṽtut͡ʒ ſpēs exulat: oīs laxant̄ vicio frena furor͡ʒ. Nox fraudis fidei nubilat aſtr̄. Et Ariſto. etiā oñdit ꝙ cū ſcīa pōt eē morū prauitas di. vij. eth. Incōtinēs q̇dē ſciens agit praua. Cum ḡ q̄riť An ignorantia ⁊c̄. Dic tn̄. Ex q̄ ꝯclude ꝙ ſcīa non fac

bonū virū: imo si malus ē/ q̄nto plura scit tāto corā deo peior ⁊ grauius puniendus. Lu. xij. Seruꝰ sciēs volūtatē dn̄i sui ⁊ nō faciēs: plagis vapulabit multꝭ. Fac inuectiuas. O q̄ȝ graue iudiciū sustinebunt rales de q̄bꝫ pōt exponi illud Job. v. Cōphēdit dn̄s sapiētes in astutia eoꝝ: et consilia prauoꝝ dissipat. Figura taliū fuerūt egyptij: qui (sicut hr̄ Exo. x.) sole etiam lucente erāt in tenebris horribilibꝫ adeo vt nec se mouerent a loco. Tenebre ꝑfecto horribiles sunt tenebre culpe in q̄bꝫ multi inuoluunt̄: lꝫ lucē sciē pn̄tem habeāt adeo vt nec se moueāt a statu piculoso in q̄ sūt. Et de talibꝫ dici potest illud Ps̄. Oc'los habent ⁊ nō videbūt.

p Ro scd̄o die de sctō Nicolao. s. de sue luminose ꝑfectiōis gloriosa radiatōe triplici vicꝫ radio sue lu. Uide alibi vbi d̄ sancto Nicola.

Feria. iiij. post scd̄am dn̄icam aduentꝰ.

Hora est iam

b ⁊c. Dico em̄ iesum chr̄m ministrū fuisse circūcisiōis ꝑpter veritatē dei ad ↄfirmādas ꝓmissiōes patrū: gētes aūt sup̄ miscd̄ia honorare deū. Rho. xv. Hora est ⁊c. vt ↄsideremus dei miscd̄iam ad nos. Dico em (inq̄t apl's) iesum chr̄m ⁊c. Ubi sūt tria ↄsiderāda apostolice informatiōis sn̄ia. Dico em̄ iudaice vocatiōis iusticia iesum chr̄m mistrū fuisse ⁊c. Paganice vocatōis miscd̄ia: gentes aūt sup̄ miscd̄ia ⁊c. De p̄mo Rho. xij. Dico em̄ ꝑ gr̄aꝫ q̄ data ē mihi oībꝫ q̄ sunt int̄ vos. De scd̄o Mat. xv. Nō sū missus nisi ad oues q̄ pierāt domꝰ isrl'. De tertio Ps̄. Laudate dn̄m om̄es gentes ⁊c. vsq̄ꝫ omnes populi. Hora est iam ⁊c.

p Ro p̄mo. An somnꝰ ignorātie sit aliq̄n somnꝰ pctī: Oꝫ nō. q2 si ignorantia sit pctm̄: ignorare est peccare. sed de viro ignorāte veꝝ est dicere ꝙ in oī instanti ignorat. ḡ in oī instanti peccat. Cōtra. j. Cor. xiiij. Ignorās ignorabit̄. sed nullꝰ ignorabit̄ nisi ꝑpt̄ culpā. Rn̄det Boñ. in. ij. di. xxij. Ignorātia q̄ ē puatio cognitionis ad salutē necessarie pōt eē dupliciter Aut ita ꝙ est in nob: sed non a nob. ⁊ hoc mō culpa nō est: sed pena. Aut est in nob et a nob. et sic est culpa ⁊ pena. Ignorare itaq̄ꝫ dr̄ culpa ea tenꝰ q̄ q̄s scire tenet̄ qd̄ ignorat. Preceptū aūt affirmatiuuꝫ n̄ obligat nisi ꝓ loco ⁊ tpe: ideo nō oportet ꝙ in q̄libet instāti q̄ ignorat dicatur peccare Hec Bona. Pro fundamēto. Ignorātia sepiꝰ est vitupabil'. Uñ Horaciꝰ in epistolis arguit eū q̄ citiꝰ discit inutilia q̄ȝ vtilia: imo vtilia ignorat: di. Discat hō citius meminitq̄ꝫ libētiꝰ aliud qd̄ q̄s deridet q̄ȝ q̄d ꝓbat ⁊ veneraf. cum tn̄ Señ. dicat ad Lucil. Nemo brē viuere pōt nec tolerabit̄ q̄dam sine sapie studio. Ex q̄ patet ꝙ vitupabile est ignorare q̄ ad verā sapiaꝫ necessaria sūt Querit̄ ḡ An ignorātia ⁊c. aliq̄n sit pctm̄: Dic m̄. Et ↄclude ꝙ m'tū cauendū est ne simꝰ eā ignorantie q̄ priuat sciam eoꝝ q̄ ad salutē nr̄am necessaria sūt. Talis aūt ignorantia detrudit in īfernuꝫ. vñ Sap̄. v. Gemētes dānati dicunt: viam dn̄i ignorauimꝰ. O ⁊c. Fac inuectiuas ↄ eos q̄ dei precepta ⁊ alia saluti necessaria igñāt. ⁊ ↄ eos q̄ n̄ ↄsiderāt finē ⁊c. Tales ꝑfecto q̄ lucē ↄtēnūt ꝑ̄ scie puabunt̄ lūine glie: et excludendo eos a cōsortio btō eis dicet̄ illud Matt. xxv. Nescio vos. Figura. ij. Reg. v. In puerbio dr̄. Cecꝰ et claudus nō intrabūt i tēplū. Tales ꝑfecto ceci sunt ꝑpt̄ ignorantiā: ⁊ claudi ꝑpter impotentiā: que tn̄ est ex defectu bone volūtatꝭ. Ideo etiā dr̄ Esa. v. Propterea captiuꝰ ductꝰ est populus meꝰ: q2 non habuit scientiam.

p Ro scd̄o. Supra in p̄ori aduentꝰ hebdomada diximꝰ de aduentu in mētem. et occasiōe euāgelij dn̄ice p̄cedentꝭ dictū est aliq̄d de aduentu in iudiciū. Nunc dicendū de aduentu in carnē. Ex cuꝰ cōsideratione in nob debet esse stimulatio feruentis amoris q̄ est vna de tribꝫ causis superiꝰ assignatis q̄ sunt excitatiue a somno. Et circa hunc aduentū in carnē tria sūt cōsiderāda

Primū est aduentus oportunitas Circa quā tria sūt declarāda

Aduentus oportunitas.
Ueniendi causalitas
Uenientis benignitas.

Primū ↄtra iudeos ip̄m iam venisse
Secundū rōnabilit̄ aliq̄ꝫdiu distulisse
Tertiū non vsq̄ꝫ ad mūdi finem expecta//

re debuisse.

Primū ꝗ̃ cōtra iudeos declarādum est ipm iā venisse ꝑ ꝯsolatōe fidei nr̃e. Qḋ fieri potest tripliciter

Primo ꝑ iudeoꝝ captiuitatem.
Secundo ꝑ ecclesie stabilitatem.
Tertio ꝑ miraculoꝝ claritatem

Primo igit̃ ꝑ iudeoꝝ captiuitatē. Nā iā mille q̃dringētꝫ q̃nq̃ginta ⁊ eo ampliꝰ annis dispsi vagant̃ ꝑ diuersas mūdi natōes. nec hn̄t ciuitatē: nec tēplū: nec regnuꝫ: nec aliquā dignitatē. Et cur tāto tꝑe ira di seuit ꝯtra eos? Certe nulla cā alia assignari pōt nisi qꝛ chr̄m in lege ꝓmissum recipere noluerūt: sed vsq; ad mortē ꝑsecuti sunt. Ad qḋ māifeste facit ꝓphetia iacob Gen̄. xlix. Nō auferet̃ sceptrū de iuda: nec dux de femore eiꝰ donec veniat q̇ mittēdꝰ est. et ipe erit expectatio gentiuꝫ. Nec valere pōt ꝙ iudei dicūt ꝓphetiā illā intelligēdā esse de rege babylonis Nabuchodonosor q̇ Sedechiā regē cepit ⁊ filios eiꝰ occidit et ipm ⁊ ꝓplm captiuauit: qꝛ etiā post captiuitatē babylonicā iudei habuerunt duces ⁊ barones ꝓ̇ncipes. sicut patet de Zorobabel. j. Esdre. iij. Spūalr̃ nō auferet̃ sceptrū ḋ iuda. i. regia dignitas. de iuda. i. vero ꝯfitēte ⁊c̄. Esdre. iij. Patet etiam ḋ Neemia. nec. ꝑ totū. ⁊ ḋ machabeis: vt patet in libris Mach. Habuerūt etiam reges. qꝛ Joānes hircanꝰ filiꝰ Symeonis machabei imposuit sibi diadema regni. et extūc regnauerūt filij eiꝰ vsq; ad herodē. vt patet ꝑ Eutropiū. li. vj. Regnāte autē herode alienigena natꝰ est chr̄s: iuxta ꝓphetiā p̄dictā. Scḋo ꝑ eccl̃ie stabilitatē. Nā a tꝑe chr̄i stabilis ⁊ firma ꝑmāsit: lꝫ multas seuissimas multorū tyrānoꝝ ꝑsecutōes sustinuerit. Et illḋ ꝑfecto satꝫ mirabile est ꝙ tot imꝑatores q̇bꝫ olim mundus resistere nō potuit nō valuerūt christi fidē delere de terra: quā tn̄ nullus defēdit armis aut pecunia. Certe nullatenꝰ potuisset resistere eccl̃ia nisi celitꝰ defenderet̃: nec deꝰ ita sibi assisteret si mēdacit̃ p̄dicaret chr̄m venisse. O admirabil̃ virtꝰ chr̄i crucifixi. O icogitabil̃ eiꝰ potētia. Ipe em̄ est de q̊ Daniel exposuit visionē nabuchodon̄. Dan̄. ij. Nabuchodonosor vidit statuā magnā cuiꝰ caput ex auro optīo erat: pectꝰ ⁊ brachia ex argēto: venter ⁊ femur ex ere: tibie aūt ferree: pedū aūt pars q̃dā ferrea: ⁊ q̃dā fictilis siue terrestris. Et sequit̃. Abcisus est lapis de mōte sine manibꝫ: ⁊ ꝑcussit statuā in pedibꝫ ⁊ cōminuit eos. Per statuā designant̃ q̃ttuor regna. Primū chaldeoꝝ qḋ signat̃ ꝑ caput aureum: vt exponit ipe Daniel. Scḋm ꝑsarū: qḋ signat̃ ꝑ argentū. qꝛ in illo regno multū vacabāt sapie ⁊ eloq̃ntie q̄ signantur ꝑ claritatē ⁊ sonoritatē argenti. hoc aūt sibi subiecit regnū chaldeoꝝ. Et qꝛ ī regno illo ꝑsaꝝ ⁊ medoꝝ ꝓ̇mo fuerūt duo regna ī quoꝝ vno regnabat Dariꝰ: ⁊ in alio Cirus: ideo signata sunt ꝑ illa duo brachia. Verūtn̄ qꝛ fuerūt simul iūcta tꝑe cyri mortuo dario: ideo illa brachia ꝯiūcta erāt in vno pectore. Tertiū est regnū grecoꝝ qḋ sibi subiecit regnū ꝑsaꝝ tꝑe Alexādri magni: et signat̃ ꝑ es ꝓpter sonoritatē. Quartū est regnū rhomanoꝝ qḋ designat̃ ꝑ ferrū. qꝛ scꝫ subiecit regnum grecoꝝ ⁊ oīa regna mūdi: sicut ferrū domat oīa alia metalla. Per lapidē aūt abcisum sine manibꝫ signat̃ chr̄s natꝰ de ꝟgine: signata ꝑ montem ꝓpter excellentiā vite. natꝰ inquā sine hūano ope. Cui chr̄o subijciendū erat regnū rhomanoꝝ. qḋ maxie impletū fuit tēpore Cōstātini q̇ a btō Siluestro baptizatꝰ/rhomanū impiū chr̄o subiecit. Spiritualiter vbi habitat lapis iste oīs frangit̃ mūdanitas. Chryſ. Non est suꝑ terrā qḋ amet q̇ donū dei ī veritate gustauerit.

Tertio ꝑ miraculoꝝ claritatē. Nā ipse dn̄s multa miracl̃a fecit: nec ipse tm̄: sed ⁊ apl̃i: martyres: ꝯfessores: ⁊ ꝟgines multa fecerūt in eiꝰ noīe. Et p̄cipue illud est vnū miraculū miraculoꝝ oīm clarissimū ꝙ mūdus totꝰ ꝑ apl̃os in chr̄m crediderunt: nec tm̄ simplices ⁊ vulgares crediderunt: sed etiā literati viri ⁊ docti ꝑiti phi: oratores: ꝓ̇ncipes ⁊ reges ⁊ imꝑatores. Vn̄ Aug. xxij. de ciui. dei. ca. v. Jam ergo sunt tria incredibilia q̄ tamē facta sunt ⁊c̄. vide ibi. Et sequit̃ post. Si ꝟo ꝑ apl̃os vt eis crederet̃ chr̄i resurrectionē ⁊ ascensionē p̄dicantibꝫ ista mirabilia facta etiam non credunt: hoc nobis vnū grāde miraculū fuit ꝙ iam terrarū orbis sine miraculis credidit. Hec Augꝰ. Exēplū etiā sumamus tot viroꝝ sanctoꝝ qui in tanta simplicitate vixerūt deo seruiētes: vt patet de ana-

chorētis τ alijs ꝗꝫplurimis in multa car//
nis austeritate viuentib⁹: quod non videt
possibile absqꝫ dei grā: que non potest da
re testimoniuz falsitati. Et sup oīa nobis
sufficiat testimoniū ipsi⁹ dn̄i dicentꝫ Joā.
xiiij. Ego sum via: veritas. s. infallibilis τ
vita. s. immortalis. Certissimi itaqꝫ d̄ suo
aduentu: ipsi toto corde famulemur: τ ad
ei⁹ aduentū τ natiuitatē celebrandā corda
nostra deuotissime ꝑparemus. Sꝫ heu τc̄.

p Ro tertio. Audistis τc̄. Cauete ne
sitis ingrati τ incarnatiōis fructu ꝑ//
uandi. Nam sicut d̄r. xij. q. ij. c. Eps q̄ mā
cipiū. et c. Liberti eccl'ie. Ingratitudo re//
trudit manumissuz in seruitutē. Et lex ci//
uilis di. C. de reuocādis donatiōib⁹ l. fi//
nali. Immemor bn̄ficij ꝑuādus est bn̄fi//
cio. Pone casum. Si fili⁹ regis quēpiā vi
rū in carcere suo iuste detētū misericordi//
ter liberauerit. et ille liberat⁹ liberatorem
suū maliciose impugnet: nōne merito re//
trudendus est in carcerē: Certe sic. Expo
ne ad ꝓpositū. Notando tandez illō Ber.
Nihil ita deo displicet presertim in filijs
gratie quēadmodū ingratitudo. Recog//
noscam⁹ ḡ dei miscd̄iam qua vocauit. De
qua d̄t Paulus. Gentes aūt sup miscd̄ia
honorare deū. put a ꝑncipio exposuimus
v̄ba apl̄i. Dico em̄ chr̄m τc̄.

Feria quinta post secundam domini//
cam aduentus

f Eria q̄nta occurrit festum purissi//
me cōceptōis sacratissime dei ma
tris anno ꝑlixioris aduent⁹. Fiāt
ergo hac die de ipsa conceptōe sermones.
vel alia die q̄ festum cadet.

Feria. vj. post. ij. dn̄icam aduentus.

Hora est iam

h τc̄. Deus spei impleat vos oī
gaudio τ pace ī credēdo. Ro.
xv. Hora est vt' a somno surgatis: vt de⁹
spei repleat τc̄. In quib⁹ tāgit tria bona q̄
dant surgētib⁹ a somno peccati.

Primū est dei securitas: cū d̄r. de⁹ spei.
Secundū est mentis iocūditas: reple//
at vos oī gaudio.
Tertiū pacis tranq̄llitas: et pace

De ꝑmo Heb. vj. Confugim⁹ ad tenen//
dam ꝓpositā spem τc̄. De scd̄o Rho. xij.
Spe gaudētes. De tertio Rho. v. Iusti//
ficati ex fide spem τc̄.
Hora est iam nos τc̄.

p Ro ꝑmo. An īfusio luminis grē τ ex//
pulsio somni culpe sint vn⁹ τ idē mo//
tus: Supius q̄dem quesitū fuerat de or//
dine inter eas. et dictū est ꝙ ibi tm̄ est or//
do nature τ nō tpis. Nūc ḡ querit An de
beat dici vna τ eadē mutatio: Q, sic. Qr
idē videt esse mot⁹ q̄ aer illūinatur τ tene
bra expellit. Cōtra. Hūt distinctos ter//
minos. Rn̄det schola cōis dist. xvj. iiij
ꝙ sunt idē mot⁹. Sed doctor subtil' oppo
sitū tenet triplici rōne. Primo: qr infusio
grē d̄t mutationē realē. Expulsio aūt cul//
pe solā rōnis mutationē. Transeunte em̄
culpa actuali nihil remanet ī pctōre a q̄ di
cat pctōr nisi relatio ratiōis. Scd̄a ratio
est: qr expulsiōes culpaꝝ possunt esse plu//
res. vna aūt sola est infusio grē. Tertia ē
quia pōt esse infusio grē sine expulsiōe cul
pe: vt patet in angelis. Et possꝫ esse expul
sio culpe sine infusiōe grē: vt patet si par//
ceret de⁹ peccatori relinq̄ndo euz in puris
naturalib⁹. Di. ḡ ꝙ nō sunt idem motus.
Sed h̄ modo bn̄ veꝝ ē ꝙ nunqꝫ fit expul
sio culpe sine infusione grē. Hec ex Sco.
Pro fundamēto. Se inuicē ꝯcomitan
tur abiectio culpe τ infusio grē: quēadmo
dū τ in naturalib⁹ d̄t Aristo. ij. de genera
tione. Generatio vni⁹ ē corruptio alteri⁹
et e cōtra. Qd̄ intelligendū est nō causalr
sed ꝯcomitatiue Et de v̄tute τ vicio dicit
Horaci⁹ in epl'is. Virt⁹ est viciū fugere:
et sapia ꝑma stulticia caruisse. Cū ḡ q̄rit:
An ḡ infusio τc̄. Di. rn̄. vt s̄. Post quam
dicas/ Multū certe laborādū vt expellan
tur pctōꝝ tenebre: vt sic nob̄ det lumē di//
uine grē: quā cū h̄uerimus videbim⁹ q̄n//
ta sit τ ꝗꝫ tenebrosa pctōꝝ feditas: τ ñ an̄
Ans. li. de similitudinib⁹. Cōsuetudo vi//
cij est vt non facile videat ab eo qui eo ꝑ//
mitur: sed mox vt ab eo se alienauerit: tūc
demū considerat in quanta miseria τ fedi
tate iacuerat. Hoc attendite miseri pecca
tores: lubrici: auari: gulosi τc̄. Certe non
bene videbitis pctōꝝ vestroꝝ horrorē q̄//
usqꝫ ea reliqueritis. Figura Exodi
xiiij. Leuātes filij israel oculos viderunt

egyptios post se. Egyptus interp̄taṫ tenebra ⁊ significat pctm̄ qḋ est semper in tenebra quā tunc hō p̄mo cog̃scit cū ab ea recedit per ꝯtritionē ⁊ verā cōfessionē Osee.v. vidit iudas.i.verus cōfitens vinculū suū.

P Ro scḋo articu. In p̄cedenti ⁊c. Nūc dicēdū ꝙ n̄ d̄buit expectare finē mdi/ ⁊ tn̄ aliq̄ꝫ diu rōnabiliter distulit. Primū pōt sicp̄bari. Si em̄ expectasset finē mundi. vt dicit Tho.iij.pte. totaliter dei noticia ⁊ reuerentia ⁊ moꝝ venustas seu honestas abolita fuisset in terris. Cauete ergo vos pctōres ne vsqꝫ ad finē mundi.i. vsqꝫ ad mortē differatis ip̄m spūaliter recipere:imo vt dr̄ Esa.lv. Querite dn̄m duz inueniri pōt. Hoc itaqꝫ breuiter dicto ꝙ non debuerit finē mundi expectare. Dicamus quomodo rōnabile fuit ip̄m aliq̄ꝫ diu distulisse. Et hoc potissime apparet ꝑ tres rationes.

Prima est ꝓpter offensionis punitionez.

Scḋa est propter transgressionis conditionem.

Tertia est propter promotionis ordinationem.

Prima est ꝓpter ⁊c. In h̄ em̄ maxie manifestaṫ diuine vltionis seueritas ꝯ pctm̄ ꝙ clamores ⁊ luct⁹ humani generis tāto tp̄e sustinuit anq̄ꝫ remediū dare vellet. In hoc euidenter ptꝫ ꝙ grauiter ꝯ pctm̄ irascit. ij. Paral. xxvj. Insustētabilis ira tua sup̄ pctōres Scḋa ꝓpter transgressionis ꝯditionem Hō em̄ ꝑ supbiam peccauerat. ideo ꝑ humilitatē liberandus erat vt vicz se infirmū cognosceret ⁊ liberatore indigētem. Un̄ sup̄ illud Gal. iij. Ordinata ꝑ angelos in manu mediatoris. tunc dicit glosa. Magno ꝯsilio factū est vt post homis casum nō ilico dei fili⁹ mitteret. Reliquit em̄ deus prius hominē in libertate liberi arbitrij ī lege naturali vt sic vires suas cognosceret vbi cū deficeret legem accepit q̄ inualuit morb⁹ nō legis sꝫ nature vicio vt ita cognita sua īfirmitate clamaret ad medicū ⁊ gratie q̄reret auxilium. Hec glosa. Ubi nota ꝙ humanū genus conuictū est de ignorantia ante leg̃ dationē/ et deinde de impotentia post legem datā. Nunc aūt conuinciṫ de malicia quia venit filius dei tollens tenebras ignorantie/fortificans fragilitatē nostram dando arma spūalia q̄bus nos protegere possumus. Ideo maiorūz christianoꝝ peccata sunt magis imputanda malicie q̄ꝫ peccata ante chr̄i aduentum cōmissa. Un̄ malo chr̄iano dictu rus est chr̄s qḋ dicebat philosophia Boecio lib. de consol. At talia tibi contuleramus arma q̄ nisi prior abiecisses inuicta te firmitate tuerentur. Tertia ꝓpter ꝓmotionis ordinationez. vt vicz ab imperfecto ad ꝑfectum ꝓcedereṫ. Un̄ dicit Paulus.j. Coꝝ.xv. Non prius qḋ spirituale est/sed qḋ animale. deinde qḋ spirituale. Primus homo de terra terrenus. Scḋs de celo celestis. Un̄ etiam decebat figuras ⁊ ꝓphetias tanti mysterij prenunciatiuas p̄cedere vt sic cōmendareṫ tanti beneficij excellentia. Et si instes q̄ charitas nō tardat subuenire amico necessitatē patienti s̄m illud Prouer.iij. Ne dicas amico vade ⁊ reuertere cras ⁊ dabo tibi/cū statim possis dare. Dicendū s̄m Thom̄. ꝙ charitas salua oportunitate ⁊ personaꝝ conditione Si ei medicus statim a p̄cipio egritudinis daret infirmo medicinā: minus quandoqꝫ ꝓficeret vel magis lederet q̄ꝫ iuuaret. Non ergo voluit deus statim a principio remedium incarnationis exhibere ne illud homo ex superbia contemneret si prius suam infirmitatē non cognosceret. O q̄ꝫ felix q̄ꝫ iocunda dici pōt hec etas nr̄a. O vere seculum aureum in quo experimur dulcedinem incarnati verbi quā ante ꝑ multa milia annorūz expectantes petierunt Adam noe/abraam/isaac/iacob/Moyses/dauid esaias/daniel/⁊ alij q̄ꝫplurimi patriarche et prophete/nec tamen viderunt. Hinc saluator dicebat discipulis su. Matthei. xiij Uestri oculi beati qui vident que vos videtis:et aures vestre beate que audiunt q̄ vos auditis. Amen dico vobis/ q̄ multi prophete et iu. cupierunt videre q̄ vos videtis:et non vi. et audi. que audi. et nō audierunt. O somnolenti pctōres expergiscimini ad tanti mysterij cōtemplationē. Sꝫ heu pauci faciunt. O negligens aīa contēplare ꝙ adā postq̄ꝫ vixit nongent̃ triginta annis. vt habeṫ Gen̄.v. In sacrificijs ⁊ orōnib⁹ semp̄ clamās veni pie iesu. non tn̄ videre meruit q̄ꝫuis cū lachrymis postularet sed moriēs ad loca tenebraꝝ descēdit. idip̄m fec̄ fili⁹ ei⁹ seth viuēs ānis nōgent̃

xij. hoc omnes alij iusti ab Adam vsq ad
Noe. Interficit' abel innocens z clamauit
eius sanguis ad deū: tñ ad celū ascendere
nō valuit. Noe vir iustus cum diu christū
desiderasset nongentis z q̄nquagita annis
vt hz Geñ. ix. moriens/luce diuina priua
tus est. Sic z abraam scitissim⁹ centesimo
septuagesimoq̄nto etatis sue anno moriēs
vt hz Geñ. xxvij. descēdit ad inferos. Ibi
Isaac: ibi iacob: ibi oēs illius tpis vsq ad
mortem chri. O q̄ felix si penitere velis.
Et sume exemplū in Stephano q̄ int' p̄se
cutores clamauit. Video celos ap. Com
burit' Laurēti⁹ z statim volat ad celū. Lō
gū esset aplo᷑: marty᷑ z ꝯfesso᷑ atq vir
ginū exēpla narrare. Sed illud ptereūdū
nō est q latro crucifigit' qui mlta flagitia
ppetrauerat. z ipe se cōmendans chro: ipa
die eadē in padiso ē recept⁹. O q̄ miseri q̄
cito ad dn̄m nō ꝯfugiūt. Audite ipm fon
tem grē clamantē in tēplo Joan. vij. Si
q̄s sitit veniat zc.

P Ro tertio art'. zc. Consideretis ḡ q
nos q̄ sum⁹ tpe legis grē et vbi incar
nati multo stricti⁹ obligamur deo q̄ q̄ añ
fuerūt. Et ideo si ingrati fuerim⁹: grau⁹
puniēdi. Dicit em̄ lex. Ubi grauior est ma
licia: grauior dz esse z pena. ff. d̄ seruis fu
gitiuis. Et extra. c. Freqnter vt lite nō cō
testata. §. fi. Cōsiderate q̄s ē mag' obliga
tus: aut cui solū est pmissum bñficiuz: aut
qui iam recepit. et q̄s eo᷑ grau⁹ offendit
bñfactori si fuerit ingrat⁹: certuz est q ille
q̄ recepit. Expone zc. notādo illud q̄d d̄t
apl's Pau. Col'. j. Grās agētes deo z pri
q̄ dignos nos fecit in ptē sortis sanctorū in
lumine. Nec dubiū si grās egeritis zc. Re
plebit vos dn̄s spei oī gaudio z pace i cre
dendo. vt ab exordio exposuim⁹.

Sabbato añ tertiā dn̄icam aduentus.

Hora est iam

H zc. Abundetis in spe z virtute
spūsscti Rho. xvj. Hora est zc.
vt abūdetis zc. Ubi nota q ex spe veniunt
tria bona

Primū est mentis cōfirmatio cōtra tur
binem aduerse tentationis.

Secundū est mētis fortificatio ad pmp
ptitudinē virtuose opationis.

Tertiū est mentis eleuatio ad dulcedi
nem future ꝯtemplationis.

De pmo Heb. vj. Spem sicut ancorā
habem⁹ zc. seruantē. s. a pcella tētationum
et tribulationū. De scdo Esa. xl. Qui spe
rant in dn̄o mutabūt fortitudinem zc. De
tertio Heb. vj. Spem habem⁹ incedentē
vsq ad interiora velamis vbi pn. p no. in
tro. iesus. Un̄ spes q̄dā mō añ tps nos i
troducit in possessionē padisi.

Hora est zc. Tres articuli.

P Ro pmo articulo. An oīs somn⁹ pec
cati sit voluntari⁹. Q3 nō. Prouerb.
xxiiij. Septies in die cadit zc. Ubi d̄t glo
sa. Singulis dieb⁹ p fragilitatē vl' necessi
tatē carnis vel nolētes vel inuiti peccam⁹

Cōtra. Aug. Adeo pctm̄ est voluntariū
vt nullo modo sit pctm̄ nisi sit volūtarium.

Rñdet Bona. in. ij. di. xlj. Uolūtarium
pōt aliq̄d dici tripl'r. Aut volūtate aliena
Aut volūtate ppria. Aut partim volūta
te aliena: z partim volūtate ppria. Primo
modo pctm̄ originale est voluntariū. Se
cundo modo pctm̄ actuale mortale. Ter
tio modo veniale: illud maxime quod p
uenit ex repugnantia carnis ad spm. Ido
fm Aug. tenet q̄dā mō rōnez pene: z q̄dā
modo rōnem culpe. Est aūt veniale aliq̄d
simpl'r voluntariū: sicut qd̄ fit ex delibera
tione. vt mēdaciū iocosum. Ad illud aūt
qd̄ obijcit' Dicēdū: q d̄r aliq̄s inuit⁹ pec
care nō p puationem volūtatis oīmodam:
sed p puationē volūtatis plene seu cōplacē
tie. Hec Bona. Pro fundamēto. Hec
est em̄ pho᷑ snia q vicia sunt voluntaria.
Aristo. iij. Eth. Uoluntarie praue ope
rans prau⁹ efficit'. Ad qd̄ etiam applicari
pōt illud Ouidij de ponto. Anim⁹ tñ oīa
vincit. Sūt tñ aliq̄ pctā alijs grauiora et
leuiora z q̄si digna venia. iuxta illud Ho
racij in poetria. Sunt delicta q̄dam in q̄
bus ignouisse velim⁹. Nā neq chorda so
num reddit quē vult man⁹ z mēs. Poscē
tiq grauē psepe amittit acutū. Cum ḡ q̄
rit' An oīa pctā sint voluntaria: Dic rñ. vt
sup. Ex q̄ patet q nō sunt in pctis excusa
tiōes q̄rēde. Ido Ps. Reuela dn̄o viā tuā
scz apte sine excusatiōib⁹. Sequit'. Et spe
ra in eo z ipe faciet z deducet q̄si lumē iu
sticiā tuā sed ñ alias. Audite q̄ excusatōes

q̄ritis in ꝯfessiōib⁹ vestrꝫ ⁊ palliatōes ⁊c.
⁊ q̄ pctā vestra alijs iputatꝫ ⁊c. Certe vos
indignos dei misc̄dia facitꝫ. Figura Ge
nes. ij. Adā voluit excusare pctm̄ suum. s.
ꝓpter mulierē: di. Mulier quā dedisti mi
hi ⁊c. Et mulier se excusabat ꝓpᷣ serpentē
dicēs. Serpēs decepit me ⁊c. Ideo de pa
radiso voluptatꝫ in miseriā ⁊ laborē deie//
cti sunt. Sic illi q̄ volunt pctā excusare ꝓpᷣ
carnē aut sensualitatē quā de⁹ hōni sociam
dedit excludunᷣ a ꝑadiso celesti ⁊ detru//
dunᷣ in miseriā inferni. Ideo dicebat ps̄.
Nō declines cor meū in verba malicie ad
excusandas excusatiōes in pctis.

P Ro scdo artᷣ. Supra de dn̄ici aduen
tus oportunitate. Nūc dicēdū de vē/
turi causalitate Que triplex est
Prima est diuine miseratiōis lib̄alitas
Secunda est nostre liberationis neces//(sitas.
Tertia est nostre promo//
tionis vtilitas.
Hic de causa prima circa quam triplex
erit consideratio.
Prima declaratiua.
Secunda compatiua
Tertia instructiua.
Prima igiᷣ est consideratio declaratiua.
Ubi declarādū quō diuia liberalitas cau
sa fuit filio veniendi in carnē. Bern̄. in q̊//
dam ser. Porro inextimabilis dignatio ac
prorsus inenarrabilis ꝙ in carcerꝫ hui⁹ fe//
torē horrorēq̄ꝫ dignata est descēdere celsi//
tudo. Iam q̇s dubitet magnū aliq̇d fuis//
se in causa ꝙ tanta maiestas in locū tāin//
dignū descēdere dignata ē. Plane magnū
aliq̇d: q² misc̄dia mag̃: q² miseratio mul//
ta: quia redemptio copiosa. Nō g̃ ex hūa//
nis meritꝫ: sed ex dei liberalitate processit
iste aduent⁹. Uerūtn̄ ꝭm Bonauē. in. iij.
di. iij. Notandū: ꝙ de mysterio icarnatio//
nis possum⁹ loq̇ tripl'r. Aut q̄ntū ad tp̄is
circūstantiaꝫ. Aut q̄ntū ad eius efficaciā.
Aut q̄ntū ad ei⁹ substātiā. Primo modo
potest cōcedi cadere sub merito p̄cedētis
eccl'ie. Scti em̄ patres flagrātissimis desi
derijs meruerūt incarnatiōis acceleratio//
nē. De quib⁹ Bern̄. sermone. ij. sup cant.
Ardorē desiderij patꝝ suspirantiū christi
incarnationē freq̄ntissime cogitans: cōpū
gor ⁊ confundor i memetipso: ⁊ vix ꝯtineo
lachrymas: ita pudet tepōris q̄ꝫ miserabi//
liū tempoꝝ hoꝝ. Cui nanq̄ꝫ nostꝝ tātum
gaudiū ingerat gratie hui⁹ exhibitio: q̄n//
tū sanctꝫ veterib⁹ accēdit desiderū ꝓmis//
soꝝ. Si aūt loq̄mur q̄ntum ad efficaciam
que erat liberatio a ꝭuitute diaboli: cadit
sub merito. Si ꝟo q̄ntum ad substantiaꝫ:
dicendū ꝙ trāscendit oīm sanctoꝝ merita
ꝓpter qđ non est iuste distributiōis: sed di//
gnationis eminentissime. Nam si ꝯgrege
tur in vnū hūilitas oīm sanctoꝝ/ nūq̄ꝫ po
terit in minimo compari humilitati illi q̄
dei filius apparere voluit in forma serui.
Si colligant oia suspiria: oēs pene: oēs la
chryme: oia genera mortꝫ q̄cūq̄ꝫ passi sunt
sancti: ⁊ collocenᷣ ex vna ꝑte: ⁊ ex ꝑte alia
ponaᷣ vna lachryma chr̄i vel nascētis vel
fugientis ꝑ egypti nemora vel orantis vl'
patientꝫ: plus vna lachryma valet ex for//
naceo illo corde ꝓcedens q̄ꝫ oia ista bona
que dixim⁹ ⁊ q̄ cogitare possumus in qui//
buscunq̄ꝫ amicis dei. Ideo bn̄ dr̄ Paulus
Titum. iij. Apparuit benignitas ⁊ hūa//
nitas saluatoris nostri dei nō ex opib⁹ iu.
q̄ fe. nos: sed ꝭm suā misc̄diaꝫ saluos nos
fecit. Bern̄. in q̊dam sermone. Si ꝑsonaꝫ
venientis intueor: nō capio excellētiā ma//
iestatꝫ. Si cōsidero ad q̊s venerit: digna//
tionis magnitudinē expauesco. Si atten
do ꝓpter quid venerit: amplector q̊ad pos//
sum latitudinē charitatꝫ. Uenit siq̇dē fili
us dei. venit ad homies. venit ꝓpter ho//
mines. Secūda est cōsideratio cōpati//
ua. Ubi ꝯsiderandū ꝙ plus fecit de⁹ pro
natura hūana q̄ꝫ ꝑ natura angelica. q² sic̄
dr̄ Heb. ij. Nusq̄ꝫ angelos apphēdit sed
semē abrae. Quare aūt potius naturā hu
manā q̄ꝫ angelicā sumpsit: triplex est preci
pua rō ꝭm theologos doctores. Prima su
miᷣ ex naturali cōditione. q² libeꝝ arbitri//
um hois an̄ electionem volūtatꝫ ⁊ post se
habet mutabil'r. Libeꝝ ꝟo arbitriū ange
li etsi an̄ electiōem se hꝫ ad vtrūlibet: post
electioneꝫ tn̄ se habet imutabil'r: vt tenet
btūs Tho. ideo non potest penitere. et sic
ei⁹ culpa deleri nō p̄t Nunq̄ꝫ em̄ deleri po
test culpa actualis sine penitentia. Scđa
sumiᷣ ex criminali offensione. s. ex cōditōe
peccati. Tum quo ad genus pcti: q² pctm̄
homis fuit in appetitu sciencie dei. pecca//
tum ꝟo angeli in appetitu oipotentie. Nō
est aūt ita cōicabilis dei omnipotētia sicuꝫ

dei scientia. Tum q̄ntū ad circūstantiā. q̄a in Adam fuit aliqua ignorātia: q2 peccatum quod erat mortale credebat veniale: fm Aug. et habuit ppositum ac voluntatē penitendi et petendi veniā de illo. Tū q̄ntum ad occasionem. quia angelus p se peccat: homo aūt alio suggerente. Tertia rō sumit ex diuina miseratiōe: cui nō erat cōdecens nihil beatificari de hūana natura ad beatitudinē ordinata. Datum est ergo ex liberalissima dī miscdia hoī lapso tps penitendi veniā et agēdi pniam. Tertia est 9sideratio instructiua. Ubi cōsiderādum quō ex pdictis habem9 recognoscere dei misericordiā qua seipm nobis dedit Col. j. Gratias agētes deo et patri qui eripuit nos de potestate tenebrarū. Legit de q̄dā religioso qui requisitus in morte de causa sui risus: respondit. Nunq̄d non summe gaudere debeo quia instat christi natalis dies in qua deus omniū beatitudo nr̄am assumpsit penam: pater omniū nostrū infantiam: deus suam creaturā: summa vita omniū mortē nostrā: gloria dei patris nostram ignorantiā. q̄bus congratulari oporet: quia coram deo fratres meos nūc cerno: ideo sequendo eos sic gaudeo. Magnas pfecto debemus gratias pro tanto beneficio. q. d. illō. ij. Machab. j. De magnis piculis a deo liberati magnifice sibi gratias agamus.

Pro tertio. Audistis etc. Sicut ergo seipsum nobis libere dedit: sic et sibi libere debemus famlari. Nam vt dicitur xxiij. q. vj. Jam vo non placent deo coacta seruitia. Et notate quoniā sicut dicit lex. ff. de bonis libertorū. l. qui tamen maior. Et. ff. qui satisdare cogat. l. vt fideiussor. §. vi. necessaria. Beneficiū voluntarium magis recognoscendum est q̄ necessarium. Nam si filius regis vos a dura seruitute liberauerit: cum hoc potuisset per aliquem suorum: nonne plus obligati estis q̄ etc. Expone notando tandem illud ad Titum. ij. Apparuit gratia dei qui dedit semetipsum pro nobis vt nos redimeret etc. Hec consideretis vt abundetis in spe.

Dominica tertia Aduentus Mane.

Hora est iam

etc. Sic nos existimet homo vt ministros chr̄i et dispensatores ministeriorū dei. j. Corū. iiij. Hora est etc. vt simus veri mistri chr̄i. Hoc pncipaliter intelligit de virs ecclīasticis qui ministrāt sacramenta et sunt q̄si dispēsatores in domo/ medij inter dn̄m et familiam Potest tn̄ exponi de singulis christianis. Sunt aūt tria notanda que nos ad h̄ inducere debent vt simus veri dei ministri. Necessitas. s. reddende ratiōis: dignitas: et vtilitas. De pmo dicetur vnicuiq3 illud Lu. xvj. Redde rationē villicatiōis tue. De scdo Joan. xij. Si q̄s mihi mistrauerit ho. eum pater etc. De tertio Esa. lxvj. Ecce serui mei comedent et vos etc. Hora est etc.

Pro pmo articulo. An omnis fomn9 peccati sit in voluntate aut circa volūtatē: Q, non. Jn omni peccato deformat imago que nō est tm̄ in volūtate. Cōtra Jn illa sola potentia est culpa que cogi nō potest. Null9 em̄ peccat nisi in eo a quo libere pōt abstinere. Rn̄det Bona. in. ij. dist. xlj. Pctm̄ duo dicit. s. deordinationem act9: et q̄ illa sit digna vitupatiōe seu punitiōe. Primo mō habet rōnem vicij. Secūdo modo rationē culpe et demeriti. Si ergo de pctō loq̄mur inq̄ntū culpa: sic pcīse respicit liberūarbitriū cui cōmissum ē regnū toti9 homis. Jdō si ibi sit aliqua deordinatio: sibi imputat. Unō si oia mēbra p que culpa 9sūmata est: et oēs potētie in quibus est deordiatio aliqua traherent in causam/ omnia conq̄rerent de liberoarbitrio cui sunt omnia subiecta: et ei dn̄s totum iputaret. Si autē loq̄mur de peccato inq̄ntū est viciū: h̄ dupl'r 9tingit. Aut cōparat deordinatio ad actū potentie tanq̄ ad materiale circa qd. et sic nō 9sistit solū circa actū volūtatis: sed etiā circa act9 aliarū potētiarū subiacentiū volūtati q̄ possūt deordinari aut tanq̄ ad causale a q̄. et sic oīs deordinatio est a voluntate. Cui9 triplex est ratio. q2 penes volūtatē 9sistit regiminis dn̄ium: impat em̄ et nō imperat. Scda q2 in ea repit rectitudis pncipium. Amor enim est pncipium rectitudinis etc.

obliqtatis. vt dicit Aug. Et huiꝰ rō ē. qꝛ
amor est radix oīm affectionū ꝛ tante ad//
herentie vt transformat amantē in amatū
Tertia qꝛ ad eā ptinet regiminis comple
mentū: qm̄ eius obiectū est bonū/ bonū āt
ꝛ finis sunt idē. In directione aūt ad finē
est bonitatꝫ complexio. In obliquatione
vero bonitatis amissio. Hec Bonauenẜ.
Sco. aūt dicit ibidē ꝙ formaliter nō ē ma
licia nisi in actu voluntatis. Probat. Ma
licia que dꝛ pctm̄ est iniusticia hec aūt ē in
voluntate. Item q̄cunqꝫ alia causa in vni//
uerso est actiua talis est naturalis in agen//
do. ergo nulla alia est vituperabilis. Non ē ergo
pctm̄ in cogitatione vel ſmone nisi mate//
rialiter Hec Sco. Pro fundamēto. Vo
luntas est cā oīs pcti. Trahiẜ tn̄ sepius a
voluptate appetitus sensitiui Iuxta illud
Virgilij in buc. Trahit sua queqꝫ volu//
ptas. Nihilo minus tn̄ ipa voluntas libe
ra est et sui actus dn̄a. Vn̄ Salustius ī iu
gurtino. Dux atqꝫ imperator vite mortali
um animus ē Cum ergo queriẜ. An oē pecca
tū sit ꝛc. Dic rn̄. vt s. Ex q̄ apparet ꝙ to//
ta culpa est voluntati imputanda. Est ergo si
ne excusatione ꝯfitenda. vt sic faciat pctōr
iusticiā de seipo ꝛ apud deū inueniat mise
ricordiā. iuxta illud ps̄. Dixi ꝯfitebor ad
uersū me iniusti. me. ꝛ tu re. ipie. pec. mei.
Debet aūt fieri tantūmodo itegre ꝯfessio
de pctis omnibꝫ mortalibꝫ ꝛ oībꝫ circūstā
tijs nouā speciē pcti inducentibꝫ. Vide in
xl. ꝛ fac inuectiuas ꝯ indebite cōfitentes.
Audi o pctōr qꝛ nisi confitearis integre ī//
dignus eris dei miscdia. Figura in cain
q̄ superbꝫ pctm̄ suū confiteri noluit. vt hr̄
Gen. iiij. Ideo vagus ꝛ pfugus exijt a fa
cie dei. Sic oēs q̄ pctā sua integre nō reco
gnoscunt ꝛ cōfiteri nolunt eijciunẜ a facie
dei Prouer. xxviij. Qui abscondit scelera
sua non dirigeẜ/ qui aūt ea cōfessus fuerit
ꝛ reliqrit miscdiam ꝯsequeẜ ꝛc.

p Ro scdo. Hac die fiant duo sermo//
nes super euangelio. Ubi sunt duo
mysteria ꝯtemplanda. s. interrogationis ꝛ
rn̄sionis. In hoc ſmone di. de pmo. Qm̄
vicꝫ cū audisset ioannes in vinculis opera
christi. mittens duos ex discipulis suis ait
Tu es qui venturus es an alium expecta//
mus: Quod accipere possumus ſm tripli
cem sensum.

Historicum.
Allegoricum.
Tropologicum.

Primo ſm sensum historicū. Qm̄ ioānes
in carcere ꝯstitutꝰ solicitꝰ de discipulorū sa
lute de chr̄o dubitātiū misit duos ex ipsis
q. d. Si mihi nō creditis q̄ testimoniū de
chr̄o perhibui vosipi dicite illi. Tu es qui
venturus es. s. chr̄s in lege pmissus an ali
um expectamꝰ. Aug. Audistis pcone ꝯfir
mamini a iudice Hilariꝰ. Ioānes nō fuer
sed discipulorū ignorātie ꝯsuluit. Scdo
ſm sensū allegoricū ſm quē vt ait Augꝰ.
Ioānes fuit figura veterꝫ test. ꝛ in se for//
mā ptulit legis. et iō ioānes pnunciat sal//
uatorē venturū: sic lex grām pcucurrit. Q,
ergo ioannes constitutꝰ in carcere ad christuꝫ
suos discipulos destinauit. lex ad euange
liuꝫ transmittit: q̄ lex iuxta typū ioānis q̄
si ignorantie clausa carcere in obscurū late
bat: ꝛ iudaice cecitatꝫ sensus intra lrām ī//
clusos tenebat. Et Amb. sup Lucā. For//
tasse isti duo discipuli sunt duo ppl'i. Unꝰ
q̄ ex iudeis credit. Alter q̄ ex gentibus.
Tertio ſm sensū tropologicū siue moralē
ſm quē Ioānes in vinculis. ē spūs iusti li
gatus in aliq̄ ꝛ ppeditus ne libere veritatē
diuinorū ꝯtempleẜ. q̄ mittit duos discipu
los. spem scꝫ et timorē q̄s orando trāsmit
tit ad dn̄m di. Tu es qui venturꝰ es ꝛc. q.
d. tu es ipe q̄ venturus es in me vt liberes
me ab his vinculis nec aliū expecto ꝯsola
torē. spero te q̄dem venturū/ sed timeo ne
ppter pctā mea venire differas. O qn̄ ve//
nies Nōne tu dixisti Io. xiiij. Vado ꝛ ve
nio ad vos. Si aūt efficaciter volumꝰ di//
cere cū ioāne. Tu es q̄ venturꝰ es ꝛc. Stu
deamus pro posse imitari ioānē. Et pcipue
in tribꝫ de quibꝫ a dn̄o laudaẜ in euāgelio.
Hic est d̄ q̄ scriptū Malach. iij. Ecce ego
mitto angelū meū an̄ fa. tu. q̄ ppa. vi. t. an̄
te. Sic ꝛ oīs purā habēs ꝯscientiā ange//
licꝰ est. Fedā aūt habens ꝯscientiā diabo
licus. Vn̄ dn̄s Ioā. vj. Unus ex vob di//
abolus est. Scdo in ꝯstātie firmitate pro
pter quā de ioāne dicit dn̄s in euangelio.
Quid existis in desertū videre. q. d. qualē
illū creditis: Existis inqꝫ videre arundinē
vento agitatam. q. d. Non fuit mobilis si//
cut arundo. Greg. Discamꝰ fratres ꝛ nos
arundinē vento agitatā non esse: solidemꝰ

animũ in auras linguaꝝ positũ. stet inflexibilis status mentis nostre. Tertio in vite austeritate Vñ dicit dñs de ioãne. Sꝫ quid existis videre hoiem mollib9 vestitũ .s. per curam carnis delitiosam. q. d. nõ/ qꝛ scꝫ ioãnes vestimentũ habebat de pilis camelorꝝ: et esca eius erat locuste et mel silvestre: ꝛ in deserto manebat. Vñ subdit: Ecce q̇ mollib9 vestiunt ꝛ delitijs vtunt in domib9 regum sũt ꝛ nõ in deserto. Mystice ꝑ molles vestes adulatores signant. sicut enim se adaptat carni: sic adulatores querunt malis complacere. et ad h̄ multi magnatib9 adulant vt in eoꝝ domib9 delitijs vtant: sed homines virtutꝫ talia aspernant. Vñ narrat valerius ꝙ q̇dã dixit diogeni olera lauanti. Si tu Dionysio adulari velles: ista non ederes. Cui rñdit. Si tu ista edere velles: dionysio adulari nolles. Et sequit. Hic viridicus veritatꝫ administrator mallens olerib9 sustentari q̄ꝫ magnatib9 adulari. Sed heu hodie multi contrariũ faciunt.

p Ro tertio. Audistꝫ ꝛc̄. Notate q̄ꝫ desiderandus est ille aduent9 dñi q̇ animã sanat ꝛ dicat vt alias dixim9. Attendite Jura dicunt. Aĩa est ꝓferenda q̇buscũ q̄ꝫ reb9. C. d sacrosanctꝫ eccl'iasticꝫ. l. Sancimus Et. xij. q. j. Precipim9. q̄ꝫ ardenter desideraretꝫ aduentũ alicui9 dñi potentissimi q̇ suo aduentu vellet vobis dare iocalia ꝓciosa cũ hereditate notabili pinguissima. q̄ꝫ ardenter ꝰ desiderare debetꝫ aduentũ dñi ꝛc̄. Ps. Querite dñm ꝛ ꝯfirmamini: q̄rite faciẽ ei9 semꝑ vt vicꝫ veri ei9 ministri sitis et vere dicere possitꝫ. Sic nos existimet ꝛc̄.

Dñica. iij. aduent9 post meridiẽ.

Hora est iam

h ꝛc̄. Hic iã querit inter dispensatores vt fidelis q̇s inueniat j. Coꝝ. iiij. Hora ꝛc̄. vt sim9 veri fideles dispensatores q̇ vident eẽ pauci. qꝛ hic iã querit int dispensatores ꝛc̄. qm̄ vicꝫ multi sũt dispensatores bonoꝝ dei Sũt aũt tria necessaria fideli ministro dei.

Puritas ꝯscientie
Humilitas obedientie
Sedulitas diligentie.

De primo Ps. Ambulans in via imaculata hic mihi ministrabit. De scdo Psal. Non habitabit i medio dom9 mee q̇ facit supbiã. De tertio. ij. Para. xx. Cũ diligẽtia cuncta facite. Jo Col' iij. Oẽ qd̄cunq̄ facitꝫ ex anio opamini. Hora est ꝛc̄.

p Ro primo. An somn9 pcti sit a voluntate efficiẽte vel deficiẽte. Q, ab efficiente. Voluntas nr̃a magꝫ sufficit ad malũ q̄ꝫ ad bonũ. sed bonũ est a voluntate vt ab efficiente. Contra. Aug. in ench. Nemo q̄rat causã male voluntatꝫ/ nõ em̄ habet causã efficientẽ. Rñdet Bonauẽ. in ij. dist. xxxiiij. Absq̄ꝫ dubio pctm̄ est a voluntate vt deficiente. Et h̄ tripl'r. Primo a voluntate deficiente defectu naturali et talis est ꝓambulus. Scdo a voluntate deficiente defectu penali annexo culpe. Nun q̄ꝫ em̄ ẽ dedecus culpe sine decore iusticie Tertio a voluntate deficiẽte defectu culpabili nõ tñ alia culpa sed eadẽ. Unde sic conceditur eẽ a voluntate deficiente sicut act9 a substãtia agente. Propterea quippe volũtas se conuertit ad id qd̄ vult et sicut vult. Etsi indebite se conuertit tunc peccat nulla superinducta noua dispositiõe a pte volũtatꝫ q̄ sit ꝓambula ad culpã quẽadmodũ ille q̇ stat erect9 stati ꝑt si velit sine noua dispositione supueniente dimittere se cadere. Hec Boñ. Pro fundamẽto. Sic̄ defect9 fructuũ ex defectu floꝝ: sic defect9 culpe in ope ex defectu bone affectionis in voluntate. Arriget9 poeta. Quã male fructificat que nunq̄ꝫ floruit arbor. Spes q̄ꝫ messis abijt cum male gramen obit. Certe vt dicit Seneca ad Lucillum Pars magna bonitatꝫ ẽ velle fieri bonum. Sed querit An pctm̄ ꝛc̄. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ apparet ꝙ pctm̄ ꝓcedit ex defectu voluntatꝫ q̄ negligit imperare rõni. vt actu consideraret ea q̄ possent a pctõ retrahere. Et qꝛ nunc posset resistere ꝛ nõ vult: ideo ꝓm dei iusticiã veniet tp̄s qñ libenter vellet resistere tortori sed nõ poterit Chrys. Ibi ñ erit resistendi ꝟtus nec pnĩe locus: nec defensiõis tp̄s. Audite ꝛ attendite o pctõres ꝛc̄. Nunc euadere potestꝫ: sꝫ veniet tp̄s qñ nullaten9 poteritꝫ. Apo. Tp̄s ampli9 non erit. s. satisfaciẽdi/ penitẽdi/ aut merẽdi. Figura Judic. xvj. Sanson poterat no vin-

ei a philistijm si bene vigilasset cauendo a fraude dalile. ſ; ꝑmo voleñs obdormiuit in gremio dalile/ et tũc fortissime spoliatus ẽ a philisteis capt⁹ ⁊ ligat⁹. Spũaliter voluntas rõnalis possꝫ nõ cõdescẽdere sensualitati ⁊ cauere ab ea ⁊ demonib⁹ resistere. ſ; qñ rõ nimis cõdescẽdẽs sensualitati obdormit ꝑ defectũ considerationis/ amittit vim resistẽdi ⁊ capiꝛ a demonib⁹ ⁊ ligaꝛ funib⁹ pctõꝝ. Prouer. v. Funib⁹ pctõꝝ suorũ vnusq̃sq; constringiꝛ.

Ro scdo. In ꝑcedenti ⁊c̃. Nũc dicẽdũ de scdo qd est mysteriũ rñsionis. Et rñdens iesus ait illis. Euntes renũciate ioãni q̃ audistis ⁊c̃. Et hãc dñi rñsionem sicut et questionẽ possum⁹ tripliciter accipere.

In sensu historico.
In sensu allegorico.
In sensu tropologico.

Primo in sensu historico/ q; rñdens iesus ait illis scilꝫ ꝟbis ⁊ factis. Ite renunciare ioãni q̃ audistis ab alijs etiã añq; venire tis: ⁊ vidistis ad ꝑceptũ meũ fieri ⁊ vos d me certificemi ꝑ eũ vel q̃ audistis in ꝑdicatione ⁊ vidistis in miraculoꝝ oꝑatione. q; cecos illumino ⁊c̃. Jo. x. Oꝑa q̃ ego facio ipa testimoniũ ꝑhibent de me. Est aũt notandũ q; in rñsione dñi cũ dꝛ paupes euangelizanꝛ idẽ est acsi diceretꝛ ꝑ euangeliũ instruunꝛ ⁊ ad fidez conuertunꝛ. vt impleaꝛ illud Esa. lxj. Euangelizare pauperib⁹ misit me. paupib⁹ inquã spiritu: Et sequitur. Et btũs ẽ q̇ non fuerit scandalizat⁹ in me .i. in hũilitate mea dubitando de diuinitate. Et sic dicit Chrys. Ibi internũcios ꝑcutit q̇ etiã scãdalizabanꝛ in ipo: dubitationẽ coꝝ nõ diuulgãs. Scdo in sensu allegorico. q; iesus. i. lex euãgelica vult renũciari ioanni. i. legi veteri. qm̃ q̃ ꝑ eã ꝑdicta sũt cõpleta sunt i euãgelio/ ⁊ ꝯcordia ẽ inꝛ vtrãq; legẽ. iõ dicebat dñs Mat. v. Non veni soluere legẽ sed adim. Nã tunc cõpletur figura cũ ꝟitas adest. O igiꝛ q; secura est salutꝫ via ⁊c̃. Tertio in sensu tropologico ꝓm quẽ dicim⁹ q; chřs in mentẽ spiritualiꝛ veniẽs aduentũ suũ manifestat ꝑ signa spũalia ꝓportionabilia his q̃ narrantur i euange. Primũ ẽ cognitiõis illustratio. Ceci vidẽt. Greg. viij. mor. Dũ gr̃a superni respect⁹ illumĩat cũcta mentꝫ nr̃e etiã occulta manifestat vt q̇ se heri non cognuit: hodie se ꝑ lumẽ gr̃e cogñscat ⁊ doleat. August. li. ꝯfes. Irradiasti ⁊ coruscasti et fugasti cecitatẽ meã. Scdm ẽ diuine iussiõis implecio. Claudi ambulant. Pedes aie sunt affect⁹. Aug⁹. Sic corp⁹ gradiꝛ pedib⁹/ sic aia affectib⁹. Isti pedes sine gr̃a sũt tardi ad bonũ siue claudi. Ro. ix. Nõ est volentis neq; currentꝫ ſ; miserantꝫ est dei Berñ. sup Cañ. Mox vt verbũ int⁹ venit expergefacit dormitantẽ aiaꝫ. Tertiũ ẽ culpaꝝ purgatio. Leprosi mundanꝛ. i. viuẽtes in turpi ꝯcupiscentia carnis. Berñ. Cũꝫ in timore dei inflãmarꝫ ⁊ in affectu mutaris: ꝑñtẽ deũ tũc ꝑ gr̃am nõ dubites. Quartũ est ꝟbi dei diligens auditio. Surdi audiunt. Greg. sup Ezech. De⁹ nõ solũ req̇rit aures corꝑis sed mentꝫ. Quintũ ẽ interioris hoĩs viuifica renouatio. Mortui resurgunt Greg. Sic animã habitare in corpore ꝓbant sensus vitales corꝑis: sic gr̃aꝫ habitare in mẽte ꝓbat vita ꝟtuosa ⁊ spũalis. Sextũ est paupeꝝ euãgelizatio. Pauperes euangelizanꝛ Berñ. Pauptas ꝑnitiosa ẽ meritoꝝ penuria: ſ; veniẽte gratia hõ se in bonis excitat operib⁹ ꝑ q̃ ditatur. Ista aũt mirabilia spũalia maiora sunt q̃ corꝑalia. Mai⁹ em̃ ẽ ꝓm Aug. iustificare impiũ q̃ creare celũ et terrã. Vñ pl⁹ ẽ iustificare aĩaꝫ in eternũ victurã q̃ suscitare carnẽ iteꝝ morituram. Pl⁹ em̃ in aĩa ẽ reformare imaginẽ dei q̃ in corꝑe reformare. Tertiũ aũt põt dici passionis chřĩ fidelis ꝯtẽplatio. Libenꝛ em̃ d passiõe chřĩ meditaꝛ et loquiꝛ aĩa in q̃ chřs habitat. Et h̄ designaꝛ cũ dicit. Et btũs ẽ q̇ nõ fuerit scan. in me. sic accipiẽdo btũs ẽ. s. in spe. ꝓpter gr̃aꝫ chřĩ inhabitantẽ. q̇ nõ fuerit scãdalizat⁹ in me ꝓpter mortẽ meã. imo magꝭ accẽdiꝛ ad dulcedineꝫ meã. In cui⁹ figura ascẽdens hierosolymã discipulꝭ loq̃baꝛ de passiõe sua futura. vt hr̃ Mat. xx. et Luce xix. Nota exemplũ de fratre teutonico magne vite ⁊ fame q̇ sic hr̃ in Vitasfratrũ a puericia ꝯsueuerat hr̃e passioneꝫ chřĩ in magna reuerẽtia ⁊ amore/ ⁊ singulis diebus ad q̇nq; chřĩ vulnera dicebat. Adoramus te chře et bñdicim⁹ tibi: q; ꝑ crucẽ et vulnera tua redemisti mũdũ. Dicẽdo q̇nq̇es Pr̃ nr̃/ chřm rogãs vt sibi daret timorẽ patris ⁊ amorẽ. Huic ãt postea sicut ipse

narrauit visibilr apparuit chrs dñs sibi ꝺ singul' vulneribꝰ suis bibere mirã dulcedinẽ. q ꝑcepta mũdi dulcedo ĩ amaritudinẽ est ꝯuersa illi. Recordatio itaq dñice passionis signũ ẽ dñice pñtie Exod.xx. In oi loco in q̃ fuerit meoria nois mei veniã ad te et benedicã tibi.

P Ro tertio. Audistis zc. Quid ḡ expectatis/o miseri q̃re nõ cito expgiscimini: Cur nõ ꝑparatis domũ cordis vri dño: visũ: auditũ: vitã: gressũ: atq mũdiciã reparaturo. Notate qm dĩc regula iuris. Mora sua cuilibz ẽ nociua.ff. de regulis iuris.l. In ꝯdẽnatione. Et extra ꝺ electiõe ꝛ electi ptãte.li.vj. Inter vniuersas. Audite. Siqs surdus eẽt ꝛ cecus ac leprosus ꝛ sciret medicũ beniuolũ: peritũ: potentẽ reparare: qui statim veniret si mandet. Aut si nouerit se peti si tñ nõ veniat añ triduũ forte alibi ꝓficiscet/nec vltra iã haberi poterit. An expectaretz diẽ crastinũ ad ipm petendũ: Certe nõ. Expone zc. notãdo illõ Mat.xxiiij. Vigilate/ nescitis em qñ tps sit. vt vicz sitz fideles dispẽsatores chri q̃s nõ ẽ facile iuenire. Jõ dicit Paulus. Hic iã q̃rit int dispẽsatores zc.

Feria.ij.post dñicã.iij.aduent'.

Hora est iam

b zc. Mihi aũt ꝑ minimo est vt a vob iudicer aut ab humano die sz neq meipm iudico. Nihil em mihi ꝯsci' sũ: sz nõ in h iustificat' sũ.j.Cor.iiij. Si a sõno pcti surrexeritz tũc securi poteritis dicere. Mihi aũt ꝑ minimo ẽ vt a vobis iudicer Berñ. Ondit hũani iudicij incertitudo ꝛ insufficiẽtia. Et ponunt tria ꝑ ordinẽ. Primũ ẽ ꝑdicte dubietatz ꝑpositio: cũ dr. Mihi aũt ꝑ minimo ẽ zc.i. parũ h curo. aut ab hũano die.i.ab hũana opatiõe. siue ab hoie qñ ẽ i die suo.i. i vita pñti qñ tm videt exteriora.j.Regũ.xvj. Homines vidẽt ea q̃ parẽt: de' aũt ituet coz. Scdm ẽ ꝑdicte ꝓpositionis ꝯfirmatio: cũ dr. sz neq meipm iudico.i.iudicare sufficio. ḡ mlto min' aliũ. Petrus putabat se bene cognscere qñ dicebat Mat.xxvj. Etsi oportuerit me mori tecũ: ñ te negabo. Et tñ decept' fuit. Sz ꝯ h videt qd dr.j.Co.xj. Si nosmetipsos dijudicaremꝰ nõ vtiq zc. Dicẽdũ q loquit ꝺ iudicio examinationis. hic aũt ꝺ iudicio diffinitiõis. Tertiũ ẽ ꝯfirmationis declaratio: cũ dr. Nihil ei mihi ꝯsci' sũ sz nõ in h iustificat' sũ.q.d. Nulli' gñis delicti ꝯsciam habeo. sz nõ ꝓpt h iustificat' sũ in oculis dei. qz forte aliqd pctm occultũ habeo Prouer.xx. Quis põt dicere: mũdũ ẽ coz meũ: pur' sum a pctõ. Hora est zc.

P Ro pmo. An pctm sit a volũtate ꝑter intẽtionẽ vl' ꝑm. Q, pter. Dion. Nemo opat ad malũ aspiciẽs. Itẽ intẽtio ẽ respectu finis ḡ respectu boni. igit. Cõtra. Qd fit ab agẽte pter itentionẽ ẽ a casu vel a fortuna. Sz malũ culpe nõ ẽ a casu nec a fortuna. igit. Itẽ ñ iudicat hõ malus a facto sz ab intẽtione. Rñdet Boñ. in.ij.sen. di.xxxiij. De malo ẽ loq duplr. Aut ꝺ eo qd est malũ: aut ꝺ malo sub rõne mali. Prio mõ ꝯtingit malũ intẽdere ꝛ tãq finẽ sic intẽdit aliqs finalit luxuriari. ꝛ tãq id qd est ad finẽ. sic itẽdit facere furtũ vt inde viuat voluptuose. Si vero intẽtio cõparet ad maluz sub rõne mali põt eẽ duplr. Aut intẽdit h facere tãq malũ simpliciter ꝛ malũ sibi. et h mõ nullus intẽdit malum qz nihil appetit a volũtate nisi sub rõne boni simplr: aut boni sibi. Aut intendit h facere tãq malũ simplr. verũtñ tãq bonũ sibi. ꝛ sic aliqñ ꝯtingit fieri ꝑ intẽtionẽ licz nõ ab oibꝰ sz a maliciosis qbꝰ ꝓpter corruptionẽ palati interioris mala sapiũt vt bona. Hec Boñ. Pro fundamento. Intẽtio volũtatz fert i bonũ vez vl' apparẽs. Vñ dr Arist.iij.Eth. Intẽtio volũtatz ẽ respectu boni: sz ꝓuis ꝓpt desideratã delectationẽ ꝯtingit deceptio. Et qz delectatio mltos allicit iõ freqns ẽ deceptio. ꝓpterea bene dicit Ouidius de arte. Magnum opus est mores composuisse suos. Ad hoc quippe maxime facit intẽtio. Sz questio ẽ An peccatũ zc. Dic rñ. Qdcũq dices nulla certe excusatio sed magis aggrauatio siquis opus peccati facit propt suam voluptatem. Vñ Apoc.xviij. Quãtum se glorificauit ꝛ in delitijs fuit tãtũ date illi tormentũ ꝛ luctum. Audite o superbi et voluptuosi zc. Multum certe cauendum est a delectationibus carnis que rationem sopiunt. Figura. Judicũ.j.iiij.

de Sisara q̄ postq̄ lac bibit sibi appositū a
iahel obdormiuit. et tūc iahel infixit cla-
uum p tēpora capitis et terre affixit: et sic
occidit. Sisara interp̄tat exclusio gaudij
et sigt eum q̄ prauas delectatiōes q̄rit p-
pter q̄s excludit a vero gaudio. Jahel i-
terp̄tat ascendēs: et sigt diabolū q̄ nimis
voluit ascendere: et ppinat lac delectatōis
carnalis et mūdane p quā hō sopit et occi-
dit. Ideo bn̄ dt Ps. Filij hominū vsq̄ q̄
graui corde etc.

p Ro scd̄o. Supra de prima causa etc.
Nunc de scd̄a q̄ est nr̄e liberationis
necessitas. Ubi sunt tria ɔsiderāda.
Primū necessitatis qualitas.
Secundū opinionis diuersitas
Tertiū recognitiōis securitas
Primū igit est necessitatis qualitas. quia
sicut declarat Tho. in. iij. parte. q. j. Non
erat simplr̄ et absolute necessariū deū icar
nari p nr̄a liberatione. sed dici pōt necessa
riū ad id cōuenientius faciendū. Augus. xiij
de trini. Ostendamus nō aliū modū possi-
bilē deo defuisse cuius ptāti oīa equaliter
subiacent: sed sanande miserie nr̄e ɔueni-
entiorē aliū modū nō fuisse. Secūdū est
opinionis diuersitas. qr vicȝ dicunt q̄dā
q̄ si hō nō peccasset / lȝ filius dei carnē mor
talem nō assumpsisset: tn̄ assumpsissȝ car-
nem. Tū pp̄ter vniuersi pfectionē q̄ est in
hoc vicȝ q̄ vltima creaturarū vicȝ natura
hūana cōiungit pmo pncipio. Tū ppt na
ture humane capacitatē que nō fuisset mi
nor secluso pctō q̄ post pctm̄. Est aūt ca-
pax talis vniōis Tum pp̄ter nature hūa-
ne dignitatē que nō est p pctm̄ augmēta-
ta. Maxima aūt dignitas eius est in illa as
sumptiōe. Dicunt g q̄ si hō nō peccasset
nihilominus dei filius incarnatus fuisset et ve
nisset nō vt redēptor: sed vt glorificator.
Alij aūt dicunt oppositū q̄ si hō nō pec-
casset / nunq̄ dei filius incarnatus fuisset. Nec
valet qd̄ dictū est de vniuersi pfectiōe. q̄a
deus nō includit intra pfectionē vniuersi
Un̄ dt Aristo. xj. metaph. q̄ deus sup oēȝ
vniuersi ordinē ponēdus est. Utraq̄ opi
nio est pbabil. Prima est Scoti. Secun-
da Thome. Tertiū est recognitōis se-
curitas. qr vicȝ securū est recognoscere ve-
ritatē eo modo q̄ facta est vicȝ q̄ dei filius
incarnatus est et natus vt hoiem pditum redi
meret. nec cura nobis esse debet inuestiga
re que fieri potuissent si hō nō peccasset: cū
deus sup hoc nihil reuelauerit: qd̄ tn̄ me-
re cōtingēter est in volūtate sua. Agamus
ergo gr̄as deo q̄ tā benigne succurrere vo-
luit homi pdito. Dicit nāq̄ Aug. lib. de
vbis dn̄i. Uenit filius hois q̄rere et saluū fa
cere qd̄ pierat. Si hō nō peccasset / filius dei
nō venisset. Et idem sup Joan. Nulla fu
it causa chr̄o veniendi nisi pctōres saluos
facere. Tolle morbos: tolle vulnera: et
nulla est cā medicine. Et Pau. j. Tim. j.
Chr̄s iesus venit in hunc mūdū pctōres
saluos facere. Ista nob debēt eē cordi im-
p̄ssa. O pfunditas diuine bonitatȝ. Ceci-
dimus in captiuitatē inferni: et deus vt nos
liberaret misit nō angelū: nō archāgeluȝ:
sed vnigenitū filium suū. O mysteriū dul
cissimū et opus amorosissimū Joā. iij. Sic
deus dilexit mūdū vt fi. suū vni. daret: vt
oēs q̄ cre. in eū nō pere. sed habeāt vi. et.
Qd̄ Greg. ɔsiderās cū admiratiōe decā-
tabat. O inextimabil dilectio charitatis:
vt seruū redimeres filiū tradidisti. O q̄n
tū ex hoc bn̄ficio debemus laudare deum et
ei gr̄as agere. Nā et bruta aīalia suos re-
cognoscunt bn̄factores. Legit in historia
hierosolymitana q̄ cū extra mare eēt exer
citus chr̄ianus: miles q̄dam leoneȝ a casu
ligatū a serpente inuenit: et serpentem oc-
cidens pietate motus leonē liberauit. Leo
inquā non ingratus / seruituti militȝ se mā
cipauit. Ibat em̄ accipe predas p nemora
militi deferens. Quid vltra: Milite ad p
pria redeunte et nauem intrante: leonē di-
mittere volente: leo mare ingredit et ma-
gistrū vsq̄ ad nauem sequit et ibi aliq̄diu
detinet. sed tādē deficiētibus victualibus: leo i
mare pijcit. Ue igitur nobis rōnalibus si
ingrati nostro liberatori fuerimus Et vere
sicut dt Aug. li. confes. Uere felix essȝ q̄
posset diuine laudi semp insistere. Et col.
j. Grās agentes deo etc. qui trāstulit nos
in regnum dilectiōis sue.

p Ro tertio articulo. Audistȝ etc. Cō
siderate itaq̄ q̄m chr̄s tali lege nos
redemit vt ei fideliter seruiamus. Si er-
go volumus tante redemptionis esse par
ticipes seruemus hanc legem. Nam sicut
dicit. C. de legibus. l. leges. Leges ab omi-
bus sūt obseruāde. Et extra de constitu-

nonib9.c. Canonum. Canonũ statuta ab omnib9 custodiant. Nam siq̈s soluerit p̃cium p ciuitate que tributaria erat ꝛ serua tali lege ꝙ oẽs q̇ sibi voluerint adhere re libertate vtent/qui vero noluerit in seruitute manebit. Quid valet solutio precij his q̇ sibi adherere nolent. Quid ḡ pdesset nobis chr̃m venisse in carnẽ nisi veniat in mentẽ ꝛ ei adheream9. Nã vt dicit paulus. j. Co. vj. Empti estis p̃cio mag. glo. ꝛ por. deũ in cor. vr̃o. Et tũc secure dicetꝫ. Mihi p minimo ẽ ꝛc̃.

Feria.iij.post.iij.dñicã aduent9

Hora est iam

ꝛc̃. Qui aũt me iudicat dñs ẽ. j. Co. iiij. Hora ẽ vt a sõno surgamus. ꝛ hanc sententiã ↄ̄siderem9. Qui me iudicat dñs est. Est aũt illud iudicium certissimũ qm̃ oĩa infallibilit̃ videt iustissimũ irreuocabilissimũ. De p̃mo Heb. iiij Oia nuda ꝛ apta ocul' ei9. De scd̃o Tob. iij. Oia iudicia tua iusta. De tertio Malach. iij. Ego dominus ꝛ nõ mutor

Hora ẽ iam nos ꝛc̃.

Ro p̃mo. An pct̃m voluntatꝫ ꝛ opis sint duo vel vnũ. Q, plura. Magis ↄuenit volũtas cũ voluntate ꝙ̄ cũ ope exteriori. sed volũtas interior cũ alia voluntate iteriori fac̃ duo pctã. igit̃. Cõtra. Cũ q̇s volũtariũ op9 nefariuꝫ ppetrat nõ sunt duo ↄtemptus sꝫ vnus est: necꝫ due auersiones sꝫ vna. Rñdet Bonauẽ. in. ij. dist. xlij. ꝙ̄uis sint plura ibi opa culpabilia tñ qꝛ est vna rõ deordinãdi: nec vnus act9 est culpabilis nisi ꝓpter aliud. iõ vnũ est pct̃m. Cũ aũt dicit̃ magis ↄuenit volũtas cũ voluntate: verũ est de ↄueniẽtia formali sed nõ de ↄueniẽtia ordinis. qꝛ nõ sic est voluntas a volũtate sic exterior opatio ab interiori voluntate. Pro fundamẽto. Certe pct̃m siue ope impleat̃ siue volũtate tm̃ totũ interimit hoiẽꝫ. Arrige. Heu doleo sup hoc ꝙ mentẽ perdis et om̃i brute scis sensu bestia fact9 hõ Et phs. j. politic̃. Hõ per pct̃m alienus a lege pessimũ est animalium. Sed q̄rit̃ An pct̃m ꝛc̃. Dic rñ. Ex q̄ sequit̃ ꝙ pct̃m ꝛsi nõ compleat̃ ope in ipso sũ voluntatꝫ ↄ̄sensu consistit. Vñ August. xiiij. q. v. Si q̇d. de9 interrogat cor nõ manum. Audite. O miseri. Si nũc latent vr̃e voluntates/tandẽ in diuino iudicio coraꝫ omnib9 patebũt: praue vicꝫ ↄcupiscẽtie: inuidie: odia ꝛc̃. Hieroñ. ad Asellã de fictis amicis. Ante tribunal chr̃i stabim9 ibi patebit q̄ q̇scꝫ mẽte vixerit. Figura Apo. xx. Joãnes vidit libros aptos et terra dedit mortuos suos: ꝛ mare dedit mortuos suos. Expone ꝛc̃. Hiere. ij. Arguet te malicia tua ꝛ icrepabit te auersio tua.

Ro scd̃o ꝛ tertio de sctã Lucia cui9 festũ hac die cadit anno plixioris aduent9 vel alia die q̄ occurret ꝛc̃. vi. in lo. s.

Feria.iiij.post.iij.dñicã aduent9.

Hora est iam

ꝛc̃. Dabit dñs ipe vobis signũ Esa. vij. Surgẽdũ est a somno vt cognoscam9 tantũ mysteriũ de q̊ ꝓphetatũ fuerat. Dabit dñs ipe vobis signuꝫ. Signũ inquã declaratiuũ diuine potẽtie diuine sapientie: diuie clemẽtie. De p̃mo Damas. in p̃ncipio tertij. Nihil ẽ mai9 ꝙ̄ deũ fieri hoiem. De scd̃o idẽ ibidẽ. Per incarnationis mysteriũ monstrat̃ dei sapientia qm̃ sic inuenit difficillimi decentissimã solutionẽ. De tertio idẽ ibidẽ. Per incarnationis mysteriuꝫ monstrat̃ dei bonitas qm̃ nõ despexit ꝓprij plasmatis ifirmitatẽ.

Hora est iã nos ꝛc̃.

Ro p̃mo. An pct̃m operis addat supra pct̃m volũtatꝫ. Q, nõ/ Grauitas pcti ↄ̄sistit in q̄ntitate contempt9. sꝫ qñ voluntas oino ↄ̄sentit tũc plena est auersio ꝛ contempt9. Contra. Qui peccat interiori voluntate solũ nõ peccat nisi in deũ q̇ vero peccat exteri9 in ope: peccat freq̄nter ĩ proximũ vt ptꝫ ĩ adulterio homicidio ꝛc̃. Rñdet Bonauẽ. in. ij. dis. xlij. Si loquamur de voluntate q̄ non pcedit in opus eo ꝙ plene nõ vult: respectu tal' absꝫ dubio malicia opis addit. cũ em̃ ↄ̄sũmat̃ pct̃m ĩ ope tunc est plenus ↄ̄sensus. Si ṽo loquamur de volũtate plene volente dicendũ ꝙ pct̃m põt esse maius alio tripl'r: aut ratiõe maioris contemptus dei: aut rõne maioris delectationis: aut ratione maioris damnificationis. Prio mõ opus nihil addit

ad maliciã volũtatꝫ. Scđo mõ addit maxime q̃tũ ad genus pcti carnalis q̃ q̃dem peccat hõ in seipm. Tertio mõ. pcise considerat deꝰ contemptũ sui in pctõ/imo etiaʒ dãnũ pximi ꝛ delectationẽ peccantꝫ. Hec Bonauẽ. Pro fundamẽto. sic iã sepius diximꝰ. Pricipalr cã grauitatꝫ pcti ẽ ex parte voluntatꝫ. Tulliꝰ in rhetor. In oi re voluntatẽ spectari oportet. et Iuuen. Nam scelus intra positũ tacitũ q̃ cogitat vllũ facti crimẽ habet q̃d si conata pegit. Sed q̃rit. An pctm̃ operis ꝛc̃. Dic rñ. vt s. Ex q̃ sequit ꝙ si tota rõ malicie ꝛ dãnificatiõis i pctõ sit ex voluntate simplr tñ peius est: qꝛ piculosius ꝛ dãnosius cũ etiã complet ope. Vñ facilior est satisfactio vbi sola ẽ voluntas ꝛ nõ actus vt ptꝫ de furto actuali ꝛ d voluntate furandi. Aut de q̃cunqꝫ iniuria actuali ꝛ de voluntate iniuriãdi/qm̃ vbi ẽ iniuria actualis requirit restitutio alias ñ reparat iusticia. De pctis aũt q̃ in volũtate ↄsistunt. ptꝫ: qꝛ dicit Bern. Voluptas habita libent repetit. repetita blandit. Cõsuetudo ligat: rõ consopit. Et generalr h verũ est de pctõ q̃cunqꝫ actualit cõmisso si freq̃nter generat habitũ. Ex q̃ difficiliꝰ resurget hõ. Vñ Marcial cocus. Mẽs assueta malo firmiꝰ heret ei. Figura Genesis. xix. Generi loth qm̃ assueti erant viuere in ciuitate sodomorum nõ potuit eos loth extrahere sed ↄtẽnebant v̾ba eiꝰ ꝛ videbat eis q̃si ludẽs loq̃. Iõ igne ꝛ sulphure cũ alijs pierunt. Spũaliter pctis assueti verba correctionis ↄtemnũt ꝛ terribiles scpture cõminationes de igne infernali p illũ ignẽ sulphureũ figuratũ in ludũ v̾tunt iõ miserabilit pereũt. Apoc. xxj. Timidis ꝛ supbis ꝛc̃. sequit: ps illoꝝ erit in stagno ar. igne ꝛ sulphure.

p Ro scđo dic[...]s de angelica salutatione rõne hodierni euãgelij. In q̃ salutione tria sunt puilegia marie virginis deuotissime ↄtemplanda. De his videas in smonib sup Aue maria. et accipe qđ videbis. Primũ gratiose pfectionis plenitudo Aue gr̃a plena. Scđm gloriose sociatiõis claritudo Dominus tecum. Tertiũ fructuose pelectionis celsitudo Bñdicta tu i mulierib.

Hora est iam

b ꝛc̃. Nolite añ tps iudicare q̃. ve. ꝛ il. ab. tene. et mani. consi. cordiũ. j. Cor. iiij. Hora est ꝛc̃. qm̃ veniet dñs q̃ et illuminabit ꝛc̃. In illis aũt v̾bis sunt tria ↄsiderãda.

Primũ veniendi certitudo. Nolite ante tps iudicare q̃ad. veniet.

Scđm venientꝫ celsitudo. dñs.

Tertiũ iudicij claritudo. q̃ et il. ꝛc̃. De pmo Heb. x. Adhuc modicũ aliq̃ntulũ. q̃ venturus est veniet ꝛ nõ tardabit. De secũdo. Apoc. xix. Rex regũ ꝛ dñs dñantiũ Et ps. Iudicabit dñs orbẽ terre. De tertio. Osee. vij. Iudicia mea q̃si lux egredientur. Salutatio.

Hora est ꝛc̃.

p Ro pmo. An malũ qđ dr somnꝰ spiritual sit in bono sibi opposito. O, [...] Augs. In ↄrijs q̃ vana et mala vocantur deficit regula dialecticoꝝ q̃ dicũt nulli rei simul inesse ↄria. Cõtra. Dionys. de di. no. Malũ nõ est existens neqꝫ in existentibus: sed esse bonũ est de genere existentiũ. Rñdet Bonauen. i ij. dist. xxxiiij. Tripliciter in nobis reperit bonũ. s. bonũ ordinabile qđ est bonũ nature. bonũ per qđ ordinat. s. virtus vel gr̃a. et bonũ sm ꝙ natura est ordinabilis qđ est a gr̃a. ꝛ hoc est habilitas media. Intelligendũ g̃ ꝙ malum culpe nõ opponit bono nature qꝛ ipaʒ substantiã non corrumpit. Illi aũt bono qđ ẽ virtus et gratia simpliciter opponit ꝛ directe. iõ mutuo se expellunt. Nã illa habilitas habet comparari ad naturã cuiꝰ est. ꝛ sic non habet oppositũ ad malũ. Illa eñ vt est talis nature indifferens est ad bonũ et malũ. et sic est subiectũ mali. Aut cõparat ad gratiã vel virtutẽ. et sic habet oppositum ad malũ. Nam ꝛ maluʒ tollit ei rectã ordinationẽ ad virtutẽ ꝛ red[...] minꝰ ꝛ minus habilẽ. Et hoc modo dicit Augꝰ malũ esse in bono sibi opposito. Verbũ ãt Dionysij di. ꝙ malũ non est in existentib intelligendũ est sm ꝙ sunt existentia sꝫ potius sm ꝙ sunt deficientia. Hec Bonauẽ. Pro fundamẽto. Dicit phs in postpdicamentꝫ. bono malũ semp esse ↄriũm. Et sm eundẽ ibidẽ. O ppositia nõ se compati

ſtuntur in eodẽ. Vñ etiam de ꝟtute ⁊ vicio dicit Horaci⁹ in eplis. Virtus eſt vicium fugere. Ad hanc etiã intẽtionẽ dic̃ Matheus vindocineñ in Tob. Spinis ⁊ tribulis purgare noualia debet q̇ ſerit vt ſemen fructificare queat. Cũ g̊ q̄rit̃ An malicia ⁊c̃. Dic rñ. ⁊c̃. Ex q̄ ꝯclude vituperabilẽ pcti ꝯditionem. qm̄ priuat hoiem dei gr̄a ⁊ oi merito qm̄ dr̄ Sap. xiiij. Odio ẽ deo impi⁹ ⁊ impietas ei⁹. Audite o pctõres ⁊c̃. ⁊ notate q̄m̄ malũ ſit eſſe ĩ odio dei. O q̄ terribile erit impijs cõparere coram tanto iudice cui⁹ gr̄am amiſerũt ꝑ maliciã ſuã. O q̄m̄ miſeri pctõres bonis diuis ſic ꝑuati. Hec em̄ hoſtis antiq̇ conditio aiaꝫ ꝟtutib⁹ ſpoliare. Sic̃ hoſtis veniens ⁊ ſuperans aliquã ciuitatẽ capta p̄da dirũpit ⁊ reddit eã deinceps inhabilẽ ad pugnã. Spũaliter diabolus aiam a ꝟtutib⁹ ſpoliatã deijcit vt ampli⁹ reſiſtere neq̄at / ⁊ q̄ſi ſtabulũ inimicꝫ exponit Figura. iiij. Re [illegible] xxv. Nabuzardã obtẽta ciuitate hieruſalẽ ⁊ ablatis ornamentꝫ tẽpli oẽm ſpurciciã induxit in tẽplo. Spũaliter diabolus intrãs aniam. Primo extinguit candelabrũ luis. i. rõnis. Scd̃o deſtruit ⁊ aufert altare aureũ. i. charitatẽ. Tertio menſas ꝓpoſitionis id eſt meditatiões ſacre ſcp̄ture. Quarto coronas faciei tẽpli. i. teſtimoniũ bone ꝯſcientie. Quinto vaſa incenſi. i. deuotionẽ orõnis. Sexto vaſa aq̄ ſacrificij. i. lachrymas compunctiõis. Septio veſtes ſacerdotales. i. anie innocentiã. His aũt deſtructꝫ remanet aia brutaꝝ: ⁊ imundaꝝ cogitationũ ⁊ affectionũ ſpelunca. Et poſt tanta mala ducit ꝓp̄lm captiuũ in babylonẽ: q̄ mẽoriã / intelligentiã / ⁊ volũtatẽ / ⁊ oẽs ſenſus ꝯfundit ⁊ ligat.

P Ro ſcd̃o. Supra diximus qm̄ dñs venit ad liberandũ genus hũanũ a miſerijs. Nũc dicendũ de hm̃oi miſeriaꝝ multiplicitate que poſſunt aſſignari ſeptem ſolẽnes antiphonas quib⁹ eccl̃ia petit aduẽtum domini.

Prima ẽ miſeria infatuatiõis.
Scd̃a eſt ſuilis ꝯditionis.
Tertia eſt hoſtilis impugnatiõis
Quarta tenebroſe detentiõis.
Quinta mental' excecationis
Sexta culpalis offenſiõis
Septima ſpũalis debilitatiõis

In hoc igit̃ ſermone dicendũ de trib⁹ primis. Prima ẽ miſeria infatuatiõis. Cecidit em̄ hõ ꝑ pctm̄ de ſapia in inſipientiã. Ps. Hõ cũ in honore eſſet nõ ĩtellexit cõ. eſt iu. inſi. et ſi. fa. ẽ. Apparebat hec infatuatio qm̄ oẽs ad idolatriã declinabãt / apparet ⁊ nunc qm̄ multi pl⁹ de corpe q̄ de aia curant: plus de mũdo q̄ de deo ⁊c̃. Contra hanc miſeriã venit chr̄s vt doctor. Cõtra hanc g̊ petit eccl̃ia in ꝑſona patrũ antiquoꝝ aduentũ dñi in carnẽ. vl' in ꝑſona deuotoꝝ aduentũ in mentẽ vt doceat nos viam prudentie: di. O ſapia q̄ ex o. al. ꝓ atti. a fi. vſq; ad fi. forti. ſua. q̄ diſponẽs oia veni ad docendũ nos viã prudẽtie Hãc docuit dñs Mat. x. Eſtote prudẽtes ſic̃ ſerpentes. Scd̃a eſt miſeria ſeruilis ꝯditionis. ꝑ pctm̄ em̄ hõ factus eſt ſuus diaboli. j. Pe. ij. A q̊ q̇s ſupat⁹ ẽ ei⁹ ſu⁹ ẽ. O turpiſſima ſuit⁹ Cõtra hãc miſeriã venit dñs vt redẽptor. Et ſ̃e vt redẽptor q̄ de ꝓprio ſãguine ꝓciũ ſoluit. j. Cor. j. Non corruptibilib⁹ auro ⁊ ar. re. eſtis: ſꝫ ꝓci. ſan. agni incõta. Contra hãc miſeriã petit eccl̃ia aduentũ dñi: d. O adonai. i. dñe noſtri dñator ⁊ dux dom⁹ iſrael q̇ moy. ĩ ignẽ flã. ru. ap. ⁊ ei. in ſigna. legem dediſti veni ad redimendũ nos in bra. exten. Tertia eſt miſeria hoſtilis impugnatiõis. q̄ ꝑ pctm̄ diabolus acceperat ptãteꝫ impugnãdi hoieꝫ ſpiritualiter per tentationes: ⁊ aliquando etiam corporaliter ꝑ vexationes: per peccatum etiam homo incurrit rebellionẽ carnis ad ſpiritum. Gal. v. Caro concupiſcit aduerſus ſpiritum. Ante aduentum autem domini acriores erant huiuſmodi impugnationes quia non tot nec tanta remedia erant ad reſiſtendum. Contra hãc venit chriſtus vt defenſor. Pſalm̄. Domin⁹ protector vite mee. Contra hãc cantat eccleſia. O radix ieſſe. Ieſſe quippe interpretatur incendium vel incendens qm̄ ex incendio diuine charitatis proceſſit incarnationis beneficium. Et venit domin⁹ ad incendenda corda igne charitatis. Luce. xij. Ignem veni mittere in terram et quid volo niſi vt accendatur. Ideo ⁊ ſubditur. qui ſtas in ſignum populorum ſcilicet in ſignũ ardentis charitatis erga genus humanũ ſup quẽ ꝯtinebũt reges os ſu ũ. ſ. a blaſphemijs ꝓferendis: cognita ſcilꝫ veritate fidei

Esa.xlix. Reges videbūt ꝟitatē.s.a chr̄o p̄dicatā ⁊ ↄ̄surgēt p̄ncipes.s.ex reuerētia ⁊ adorabūt dn̄m ⁊c̄.quē gētes dep̄cabūtur sperātes ab eo miscdiam. Ueni ad liberandū nos iā noli tardare. qꝛ vicꝫ hostis instanter infestat a q̊ nō possumꝰ liberari: ⁊ quē vincere nō possumꝰ sine te. Sꝫ si venerꝭ ad nos/victoriam obtinebimus. Exēplū de btō Paulo ⁊ aliꝭ aplis q̇ ꝑ fide certātes ↄ̄tra hostiles impugnationes victoriā inuenerūt: ipsis etiā demonibꝫ imperando ⁊ eos expellēdo. Jō sic̄ d̄r Eph. vj. Cōfortamini in domino ⁊ in potentia virtutis eius.

P Ro tertio. Audistꝭ ⁊c̄. Ue igit̄ vob̄ q̇ diabolū potius q̄ chr̄m recipitꝭ ⁊ eligitꝭ. Notate qd̄ lex d̄t. Imputandū est ei q̇ talē elegit ff. d̄ minoribꝫ.l.cū in cōmonito.i fi. Nec pōt p̄tēdi excusatio p̱ ignorantiā.qꝛ si sit ignorātia est affectata.de q̄ iij.dist.vl. Ignorantia affectata est qn̄ q̇s nō vult itelligere vt bn̄ agat. Notate parabolā de incarcerato dura seruitute detēto ⁊ grauit̄ afflicto: oīno ignorante q̇d debeat agere Liberato tandē misericorditer p̱ filiū regꝭ: q̇ etiā ondit ei viā quā teneat ne de cetero ab inimicꝭ capiat̄. Pensate q̄ntū est sibi obligatꝰ: et q̄ miser eēt factꝰ si eligit ⁊ accipit cōtrariā viā. Qd̄ si fecerit et capiat̄ ab inimico: cui imputādū est: nōne sibi ⁊ n̄ aliꝭ: Expone ⁊ applica notādo q̄ mltū recognoscere debemꝰ illō Lu.j. Uisitauit nos oriēs ex alto. Illuminare his q̇ in tenebris ⁊ in ⁊c̄. tandem aūt ve. ⁊ il. abscon.tene.⁊c̄.

Feria.vj.post tertiā dn̄icam aduentus

Hora est iam

H ⁊c̄. Egrediet̄ virga de radice iesse: et flos de radice eiꝰ ascēdet. Esa.xj. Hora ē ḡ ⁊c̄.qm̄ egressa ē ⁊c̄. Ubi nota q̄ chr̄s couenientissime d̄r flos. Tū ꝓpt̄ sue puritatꝭ nitorē. Tū ꝓpter sue scitatꝭ odorē. Tū ꝓpter sue ptātꝭ vigorē. In flore em̄ est ptās ad fructū. De p̄mo Sap.vij. Cādor lucꝭ eterne ⁊ speculū sine macula. De scd̄o Eccī.xxiiij. Quasi myrrha electa dedi suauitatē odoris. De tertio Joā.xvij. Dedisti ei ptātē oīs carnis.

Hora est iam nos ⁊c̄.

P Ro p̄mo An somnꝰ pcti sit in bono tanq̄ pura p̄uatio: Q, nō/ qꝛ si peccatū nihil ē: et deꝰ punit hoiem ꝓ pctō ḡ ꝓ nihilo. ḡ iniuste Cōtra. Joā.j. Sine ipo factū est nihil. glo.i.pctm̄. R n̄det Bonauē.in ij.di.xxxiiij. Malū siue pctm̄ pōt dupl'r accipi. Uno mō cōcretiue. et sic d̄r res mala vt actio mala. Et hoc mō est aliq̇d in esse nature. Si autē aliq̄n dicat̄ res mala siue etiā pctōr nihil esse: hoc d̄r q̄ntū ad bn̄ esse: qd̄ q̇dē est esse ordinatum. Alio mō abstractiue. ⁊ h̄ modo malū siue pctm̄ in recto sine p̄dicatōe formali nō est aliq̇d sed nihil. qꝛ nō est ens nec bonū sed p̄uatio boni. Nō em̄ est forma nec habēs formā.i.pulcritudinē: cum sit deformitas In obliq̄ tn̄ d̄r alicuiꝰ vt oppositi: ⁊ alicuius vt subiecti. Sic em̄ p̄uat bonuꝫ gr̄e q̄ relinq̇t bonū nature. Sic p̄uat bonū q̄ntū ad effectū vt tn̄ in subiecto relinq̄t debitū. Pctm̄ aūt d̄r meritū pene nō solū rōne p̄uatiōis.sed rōne debiti relicti ⁊ boni p̄uati. Hec Bona. Pro fundamēto. Loq̇mur de pctis.sed meliꝰ est ea mortificare q̄ de eis disputare. Mortificare inq̄ anteq̄ ipi moriamur. Sene.ad Lucil. Hoc deniq̄ circa diē mortꝭ p̄sta: ante te moriantur vicia. Nā sic̄ d̄t Terentiꝰ Istud sape est nō qd̄ an̄ pedes ē mō videre: sed ⁊ ea q̄ futura sunt ꝓspicere. Et q̇cq̇d disputatiue loq̇mur de viciꝭ: ad hūc finē ordinari debet vt ea fugiamꝰ. Sic̄ rosa ē pulcritudo rosariꝭ: sic flos chr̄s aīe.eius autē exclusio deformitas. De malo aūt ē q̄stio An malū ⁊c̄. Dic rn̄.vt s̄. Ex q̄ ↄ̄clude q̄ fugiendū sit pctm̄ qd̄ est deformitas vilis ⁊ turpitudo in aīa. O q̄ cōfusa erit aīa peccatrix in iudicio di. Hiere.ij. q̄ uilis facta es nimis. Audite o raptores ⁊ fornicatores ⁊c̄. O q̄ turpis ē aīa vr̄a. Figura Thre.j. Egressa ē a filia sion oīs decor eiꝰ. Turpis eēt hō cuiꝰ caput inferiꝰ deflecteret̄ vsq̄ ad pedes.sic aīa cuiꝰ intellectꝰ ⁊ voluntas ad carnalia ⁊ mūdana deflectit̄. Etiā sicut turpis est leprosus: sic aīa ↄ̄cupiscētiꝭ fedata. Ad l'ram filia sion d̄r ciuitas hierl'm q̄ erat destructa ⁊ depopulata: ⁊ ciues eiꝰ ducti in babylonē. Ideo p̄uata est gl'ia ⁊ fortitudie ⁊ pulcritudie sua. Spūaliter filia sion est aīa rōnal' q̄ p̱ pctm̄ p̄ua

tur pulcritudine grē ꝛ ꝟtutū ꝛ in babylo/
nem ducit. Ideo bñ dꝛ Prouer. xiiij. Mi
seros pctōres facit pctm.

D Uo alij articuli sicut de euāgelio ho
dierno. s. de visitatiōe Marie ad He
lisabet. Uide in festo visitatiōis.

Sabbato añ qrtā dñicam aduentus

Hora est iam

h ꝛc. Qui tenet nūc teneat do/
nec de medio fiat. ij. Thes. ij.
Si bñ a somno surrexeritis tenete qd habe
tis. iuxta illd: Quilibet nūc teneat ꝛc.
Ubi tria sunt considerāda.
Primo desiderāde passiōis tētio: q tenet
Scdo continuande tentionis exhorta/
Tertio obseruāde exhor (tio: teneat.
atiōis cōditio: donec de medio fiat.
De pmo Baruch. iiij. Qui tenēt eam
peruenīet ad vitā. De scdo. j. Thes. v. Qd
bonū est tenere. et Apoc. iij. Tene qd ha/
bes. De tertio Cant. iij. Tenui eū nec di
mittā. et Prouer. iiij. Tene disciplinaz ne
dimittas eā: custodi illā/qꝛ illa est vita et
na. Salutatio. Hora est iā nos ꝛc.

P Ro pmo An malū sit p se corruptio
boni: Q, nō. Aug. xxv. ꝯtra Faustū
Pctm est factū vl' dictū vl' ꝯcupitū cōtra
legē dei. qdlibet aūt istoꝝ ē positiuū. Cō
tra. Ans. de ꝯcep. virgi. et casu diaboli: ex
intentiōe pbat malū esse corruptionē boni
c. Ideo. Rñdet Sco. in. ij. di. xxxv. Pec
catū est corruptio rectitudinis i actu scdo
nō aūt boni natural' nec cuiuscunq habi/
tualis. sed nō intelligo de corruptiōe q est
mutatio de nō esse ad esse. potest em pctm
manere post talē mutatiōez iusticie ab esse
ad nō esse. sed itelligo corruptionē forma/
liter. sic priuatio dꝛ formal'r corruptio sui
habit⁹. Hoc g mō pctm est corruptio re/
ctitudis in actu scdo q opponit illi rectitu
dini vt puatio habitui. nō qdē rectitudi/
ni q inest: qꝛ tūc duo opposita siml' iessent.
nec q pri⁹ ifuit tali actui. qꝛ act⁹ nō manet
vt possit alterari ab opposito i oppositū.
sꝫ q deberet iesse. Cū aūt dt Aug⁹. Pctm
est dictū ꝛc. dictū factū ꝛ ꝯcupitū accipit
tanq matiale. sꝫ dictū ꝛ factū vt matiale
remotū. sꝫ ꝯcupitū dt matiale pxim: ꝯ le
gē di dī. formale. Hec Sco. Pro fūdā
mento. Miser est certe pctōr q nō ꝯside/
rat qnta bona amittunt ꝛ corrūpunt p pec
catū. Uñ ꝯ pctōrez dt Arrig. Ergo vide
qd agas: sapiens deliberat anteq faciat:
sic pmeditare miser. Qd etiā ꝯfirmat per
illud. ij. phys. Finis in agibilib ē sic pnci/
piū in speculabilib. Et certe si pctōr pui/
deret qd p pctm corrūpit credo q corrige
ret errorē suū. Itē rectū ille est q dt. Ego
sum via ꝛc. Est aūt qstio An malū siue
pctm ꝛc. Dic rñ. Ex q appet q sic tenebre
sunt puatio luc: ita pctm est puatio iusti/
cie siue rectitudis in actu. Uñ de ipijs dꝛ
Prouer. ij. Reliqrūt iter rectū. O q multi
sunt tales rectitudinē iusticie relinqntes:
raptores: vsurarij: fornicatores ꝛc. Sꝫ at
tēdite qm oia tādē rectificabunt. Eccs. iij
Uidi sub celo i loco iudicij ipietatē ꝛ i lo/
co iusticie iniqtatē. et dixi i corde meo: iu/
stū ꝛ ipiū iustificabit dñs. Nūc g vosmet
iustificate: rectificate. al's non hitabit dñs
spūal'r in vob. qꝛ nō venit nisi vbi ē rectitu
do iusticie. In figura hui⁹ dꝛ Esa. x. et
in euāge. hodierno. Luc. iij. Parate viam
dñi: rectas facite semitas ei⁹. Ois vallis
implebit: ꝛ ois mōs ꝛ coll' hūiliabit: ꝛ erūt
pra. in di. ꝛ aspa in vi. pla. ꝛ vi. o. ca. sa. dei.
Expone Notādo q via corpal' reddit dif
ficil' ad ambulādū qn nō est recta sed dis/
torta: ꝛ ꝓpt pfunditatē valliū ꝛ eleuatōez
colliū ꝛ ꝓpt ipi⁹ vie aspitatē. Ut g reddat
via spūal' facil' vt de⁹ ingrediat corda hūa
na: dbēt rectificari p affectū iusticie. et illa
q erāt praua. i. distorta p iiusticias fieri di
recta. Debet etiā amoueri depssio terrene
cupiditat: et sic vall' implebit. et eleuatio
mūdane vanitat: ꝛ sic collis humiliabit.
Exēplū de pmo in zacheo ꝛ mattheo. De
scdo in mūdi pncipib q colla chrō subie/
cerūt. Debet etiaz amoueri aspitas siue i/
duratio cordiū p mollificationē. et tunc fi
unt aspa in vias planas. Exēplū in paulo
Act. ix. Et his fact videt ois caro ꝛ ois
hō cuiuscūq ꝯditōis sit disposit⁹ salutare
dei. i. chrm sibi pñtē ad saluādū: quē. s. vi/
det in lūine fidei. Sed heu pauci student
sic disponi. Eccs. j. Peruersi difficile cor/
rigunt: ꝛ stultoꝝ ifinit⁹ est nūer⁹

P Ro scdo. Sup d trib pmis ꝛc Nūc
de alijs qttuor ꝛc. Prima ē miseria

tenebrose detētiōis. Per pctm̄ em̄ detrudebaꝛ gen⁹ hūanū in carcerē tenebrosum: oēs etiā q̄ntūcūq3 iusti. Ps̄. Posuerūt me in lacu inferiori in tenebrosis ꝛ in vmbra mortꝫ. Cōtra hāc miseriam venit chr̄s vt eductor et liberator. Zachar.ix. Tu q̄3 in sanguie testamēti tui emisisti vinctos de lacu. Cōtra hanc cātat eccl'ia di. O clauis dauid (Hūanitas certe chr̄i clauis fuit ad apiendū regnū celoꝝ ꝛ sceptꝝ dom⁹ isrl'.i. regia dignitas) q̄ aperis et nemo claudit: claudis ꝛ nemo apit. q2 vic3 nō est q̄ possit tue resistere voluntati: veni ꝛ educ vinctos de domo carcerꝫ seden. in te. ꝛ vmbra mortꝫ. Scd̄a est miseria excecatiōis. et hec differt a p̄ma. q2 p̄ma ē p puatiōe3 sapiētie: hec aūt p caligatiōe3 naturalꝛ intelligētie. Rho.j. Obscuratū est cor insipiēs coꝝ. Per pctm̄ q̄ppe excecatū erat genus hūanū; q2 recessit a sūma luce. Excecatu3 etiā erat amore t'renoꝝ declinādo ad auariciā Cōtra hāc miseriā venit chr̄s vt illuminator. Esa.ix. Ppl's q̄ amb. i te. vi. luma. ꝛc. Illūinauit em̄ chr̄s mūdū i cognitiōe ꝟitatꝫ: oñdēs ꝟbo ꝛ exēplo tp̄alia eē ꝯtēnēda ꝛ celestia appetēda. Contra hāc miseriā petit ecc̄ia aduētū dn̄i di. O oriēs splēdor lucꝫ et'ne in quē vic3 (vt hr̄.j.pe.j.) desiderāt angeli p̄spicere: et sol iusticie illumināns. s. creaturas rōnales radijs rectissimis eq̄tatꝫ ꝛ iusticie: ꝛ causans diē salutis ꝛ gr̄e: veni ꝛ illūina seden. in te. ꝛ vm. mortꝫ. Tertia est miseria culpabilꝛ offensiōis. Per pctm̄ em̄ offēdit hō diuinā maiestatē ꝛ icurrit ei⁹ inimiciciā. Ecci.xij. Altissim⁹ odio h3 pctōres. Cōtra hanc venit chr̄s vt mediator: saluator: ꝛ recōciliator. j. Tim.ij. Vn⁹ ē dei ꝛ hoim mediator hō chr̄s iesus q̄ dedit seip̄m in redēptione3 p oib₉. Cōtra hāc igiꝛ petit eccl'ia aduentu3 dn̄i vt saluet hoiem vniēdo ꝛ reconciliādo hoiem cū deo di. O rex gētiū ꝛ desideratus eaꝝ: lapisq3 angularꝫ qui facꝫ vtraq3 vnū vniēdo. s. vtrūq3 pplm̄. iuxta illō Ro. xij. Multi vnū corp⁹ sum⁹ i chr̄o. veni sal. ho. quē de li. formasti. Quarta est miseria sp̄ūalꝛ debilitatꝫ siue debilitatōis. Per pctm̄ em̄ debilitaꝛ hō ad bonū. Jō d̄t ps̄. Misere mei dn̄e q̄m ifirm⁹ sū. Cōtra hāc venit chr̄s vt fortificator ꝛ cōsolator qui pro corroboratōe nr̄a ꝓpriū corp⁹ dedit in cibū. Joā. vj. Caro mea vere ē cib₉. Contra hāc igiꝛ petit eccl'ia aduētū dn̄i vt nobiscū sit nos reficiēdo tāq3 viaticū nr̄e pegrinatiōis nos cōducēdo vsq3 ad mōtem eterne salutꝫ: di. O emanuel. i. nobiscū deus: rex ꝛ legifer nr̄. Jaco.iiij. Vn⁹ ē legislator ꝛ iudex q̄ pdere pōt ꝛ liberare: expectatio gētiū ꝛ saluator eaꝝ: veni ad saluādū nos dn̄e de⁹ nr̄. Noster inquā ꝛ nobis dat⁹ in nr̄e pegrinatiōis sociū: in nr̄e redēptiōis p̄ciū: ꝛ in nr̄e refectionis eduliū q̄ð reuera fortificatiuū est. Exēplum narrat Cesari⁹ q̄ in ciuitate Remēdi miles q̄dā cōsobrinā suā ꝯcubinā hēbat cui tāto conglutinat⁹ fuit amore vt nec admonitione nec excōicatiōe nec aliq̄ humana ꝑecūdia vellet ab ea separi. tandē tact⁹ ifirmitate: timore mortꝫ vocauit sacerdotē: cui cū lachrymis ꝯfessus ē. Quē cū sacerdos moneret illā p̄sonā a se amouere: rn̄dit. Dn̄e nō possum. Milite itaq3 in sua obstinatōe p̄seuerāte: sacerdos recessit cum corpe dn̄i q̄ð secū ad cōicādū militē attulerat. Exeunte aūt de domo: occurrit btūs Bernardus interrogās eū q̄re infirmū nō cōicasset Causa3 ḡ intelligēs: ait sacerdoti. Reuertere mecū ad infirmū. Cū aūt reuersi fuissent: vir sctūs militi iā morituro ea q̄ salutis erāt suasit. Ille aūt in oib₉ obedientiā ꝓmisit p̄terq3 in iā p̄dicto casu. Tūc ait vir sctūs. Nunq̄d doles q2 volūtatē resistendi nō habes? Rn̄dit ille. valde doleo dn̄e. Quo audito abbas ait sacerdoti vt corp⁹ dn̄i daret infirmo. Mira res: statim vt saluator intrauit: salus facta est huic domui. Ab illa em̄ hora pfecte odire cepit quā illicite amauerat. Ait aūt: Gr̄as ago deo q̄ me libauit: q2 mō libenti⁹ diabolū videre q̄3 illā. sicq3 i bōa ꝯfessiōe ꝛ ꝯtritōe migrauit ad dn̄m/ sp̄ūalꝛ fortificat⁹ tali viatico. Nec mirꝝ si ex dn̄i p̄n̄tia fortificaꝛ aia. q̄m vt d̄t Ps̄. Dn̄s fortꝫ ꝛ potēs ꝛc.

p Ro tertio. Audistꝫ ꝛc. Multū ḡ timere debetꝫ ne remaneatꝫ in cecitate: debilitate ꝛ infirmitate vr̄a: cū habeatis medicū tāpotētē ꝛ benignū. Lex dic. Euēt⁹ mortꝫ nō est iputādus ei q̄ diligēs fuit. ff. de offi. p̄sidis. l. illicitas. § sicuti. ꝛ sufficit diligētiā hr̄e quā pōt. xlvij. dist. c. vl. Vere diligētiā maximā adhibuit medic⁹ nr̄. Pone casū iuxta sup̄dicta de icar

cerato ceco ꝛ debili q̇ ꝛ regis indignatio/
nē incurrerat: Liberato illūinato ꝛ regi re
cōciliato ꝑ benignissimū medicū filiū re/
gis q̇ et illi dedit sirupū fortificatiuū ꝛ p̄/
seruatiuū: qm̄ ille mās͛ur⁹ erat in regione
egrotatiua ꝛ ꝑiculosa: q̊ sirupo si voluerit
vti: ab oī morbo ꝛ mortꝫ ꝑiculo p̄seruabit̄
O q̄lis sirup⁹. O ꝙ̄amabil̄ medic⁹. Ex/
pone ꝛ applica ꝛc̄. Notando tandē illud
Greg. Seip̄m iterimit qui p̄cepta medi/
ci obseruare non vult.

Dn̄ica quarta aduentus.

Hora est iam

ꝛc̄. Gaudete in dn̄o sꝑ Phil̄
iiij. Surgite a somno vt gau
deatis in dn̄o. Notandū est aūt ꝙ triplex
est gaudiū. Extremū: internū: ꝛ eternum
De p̄mo Job. xx. Gaudiū hypocrite in/
star pūcti. De scd̄o Esa. lxj. Gaudēs gau
debo in dn̄o: ꝛ exul. ania mea in deo meo
De tertio Jo. xvj. Gaudium vestꝝ nemo
tollet a vobis.

Hora est iam ꝛc̄.

p Ro p̄mo. An auersio sit magꝫ de ra
tione pc̄ti ꝙ̄ ꝯuersio: O, nō. qꝛ si sic:
quō p̄nt pc̄tā mortalia specie distingui: cū
auersio in oībꝫ sit eiusdē rōnis. Contra.
Carētia rectitudis in q̄ ꝯsistit formal̄r rō
pc̄ti est inordinatio voluntatꝫ ꝑ quā a fine
auertit̄. Rn̄det Sco. i. ij. di. xxxv. Auer
sio a fine vltimo potest intelligi dupl̄r: for
maliter ꝛ virtual̄r. Formal̄r aūt contrarie
vel negatiue. Cōtrarie: si volūtas nolit il
lū finē: et tale nolle est odire. Negatiue: si
nō velit cū deberet velle: et tale nō velle ē
omittere illud p̄ceptū Diliges dn̄m deuꝫ
tuū ꝛc̄. Virtual̄r aūt qn̄ aliq̇d est necessa/
riū ad ꝯseq̄ndū finē vltimū: volūtas auer
sa ab illo ꝟtual̄r a fine auertit̄. Pria auer/
sio. s. formalis ꝺm se ē eiusdē rōnis: nec in/
cludit̄ formal̄r in q̇libet pc̄tō. Est em̄ odi
um dei speciale pc̄tm̄. et etiā omissio illi⁹ p̄/
cepti Diliges dn̄m deū tuuꝫ. est etiā sp̄ale
pc̄tm̄. Scd̄a autē auersio. s. virtualis cōis
est oī pc̄tō mortali. qꝛ i oī tali volūtas īor/
dinate se hꝫ respectu alicui⁹ necessarij ad
finē. Vn̄ est aūt illō necessariū: Dico ꝙ a
volūtate diuia p̄cipiēte nō ab alio syllogi
smo practico. Hic em̄ nō oportꝫ q̄rere mo
ralē ꝑhoꝝ doctrinā. sed p̄cepta dei in scri/
ptura. Hec Sco. Pro fūdamēto. Vitu
perāda ē multū pc̄tōris fatuitas relinq̄n/
tis bonū infinitū ꝓpter sensuales delitias
aut tp̄ales diuitias. imo qd̄ pei⁹ ē ip̄m deū
ꝑseq̄ntꝫ ꝓpt̄ breuissimas vanitates. Nā vt
ait Arriget⁹. En iterū toto chr̄s crucifi/
git̄ orbe. En iterꝝ patit̄ dira flagella deus
vicꝫ ꝓpt̄ pc̄tā ipsoꝝ. Quid igit̄ faciendum
Audi Sene. ad Lu. Vicia sine mō sine fi
ne ꝑseq̄re. Nā illis q̊ꝫ nec finis ē neqꝫ mo
dus. Et h̄ ꝯticqꝫ qꝛ a vero bono auertunt
Sed q̄stio ē An auersio ꝛc̄. Dic rn̄. vt s̄.
Ex q̄ sequit̄ ꝙ si relinq̇s dei p̄cepta/a deo
te auertꝫ ꝛ ad diabolū currꝫ. iō tādē cū di
abolo in ifernū deijcierꝫ. Vn̄ Ecc̄i. v. Ve
vob ipꝭ q̇dē ꝛc̄. In maledictione erit ꝑs
vr̄a. et Esa. j. Ve gēti peccatrici. ꝛ Mat.
xj. Ve tibi corozaim ꝛc̄. et Amos. v. Dic̄
dn̄s exercituū dn̄ator: in oībꝫ plateis plā/
ctus: et i cūctꝫ q̄ foris sūt dicet̄ ve ve. Fac
inuectiuas O miseri pc̄tōres recedite a di
abolo ꝛ ad deū cōuertimī. Satagite g̊ de
cetero ad diuioꝝ mādatoꝝ ipletionē: ꝛ sic
ꝯfūdetꝫ diabolū q̇ vos nitit̄ ipedire. Fi
gura Nūe. xxj. Cū Seon rex amorreorū
nollet filios isrl̄ ꝑmittere transire ꝑ fines
vrbiū suaꝝ: filij isrl̄ irati dato p̄lio ꝯ regē
obtinuerūt ꝛc̄. Vide. Sp̄ual̄r seon interp̄
tat̄ elat⁹: ꝛ siḡt diabolū. Filij isrl̄ sunt fide
les volētes ire ad vitā repromissā: q̇ etiā
ꝓmittūt nihil velle de rebꝫ diaboli tāgere
Nā in baptismo renūciant opibꝫ sathane:
quo nō obstante: diabolus cū exercitu ten
tationū conat̄ eos impedire ꝛ detinere ca
ptiuos. sed tunc ascendere oportet in iasa
qd̄ interp̄tat̄ mandati adimpletio: ꝑ quā
notat̄ charitas. j. Tim. j. Finis p̄cepti est
charitas. Ibi em̄ ꝓsternit̄ diabol⁹ ꝛ exer/
citus eius. Cassiodor⁹ sup ꝑs. Charitas ē
mors criminū: vita pugnantium.

p Ro scd̄o. Super euangelio hodier/
no duo sunt consideranda. scꝫ inter/
rogatio ponderanda: et responsio memo/
randa. In hoc sermone de primo dicen/
dum: et de secūdo post meridiē. Sicut er/
go habetur in euangelio Joan. j. Miserūt
iudei ab hierosolymis sacerdotes et leui/
tas vt interrogarent eū. Tu quis es? He
lias es tu? Propheta es tu? Et iterum.

Quis es vt misum dem⁹ his q̄ miserunt nos. Faciat q̄sq3 sibiipi hāc interrogatio/ nem vt ↄsideret q̄lis sit: iust⁹ an iniustus ꝛc. Et pcipue tu quis es quantū ad tripli cem ↄditionē.

Primo q̄tū ad ↄditionē naturalē

Scdo q̄tū ad cōditionē legalē.

Tertio q̄tū ad ↄditionē moralem.

Primo q̄tū ad ↄditionē naturalē. q2 vicz hō es fragilis. iuxta illud. Est hō res fragilis res durans tpe paruo. Est hō res similis flori q̄ crescit in aruo. Cōsidera igit triplicē tui ↄditionē. Primo ↄditionē cor/ poralis vilitatꝫ. Bern. Si diligent ↄsideres q̄d per os: q̄d per nares: ceterosq3 corporis meat⁹ egredit: nunq̄ vili⁹ sterq̄linium inuenisti. Et Greg. home. xiij. Quā/ tislibet auri ꝛ argenti monilib⁹ circundet: q̄ntislibet pciosis vestib⁹ induat caro: q̄d est aliud q̄ caro Nolite ergo attēdere q̄d habetꝫ sꝫ q̄d estꝫ. Math. vindocin. in Tob. Sperma pri⁹ / nūc saccus olēs / post ver/ mib⁹ esca in tumulo p q̄ dote supbit homo. Scdo ↄsidera ↄditionē spūalis dignitatꝫ q̄ ad aiaz Aug. Nobilis creatura es aia q ad dei visionē ꝛ fruitionē es ordinata. Iō Deut. xij. Aiaz tuā solicite sua. et Mat. xvj. Quid pdest hoi si mun. vni. lu. a. vo s. de. patiat. Tertio ↄsidera ↄditionē mise/ rabilis breuitatꝫ. Job. xiiij. Breues dies hois sunt. et Ja. iiij. Que est em v͞ra vita. vapor ē ad modicū parens. et Señ. ad lu/ cil. Punctū est q̄d viuim⁹ ꝛ adhuc puncto min⁹. Scdo tu q̄s es q̄tū ad ↄditionē legalē. s. q2 chrian⁹ es obligat⁹ ad rn̄dēdū d lege chri. Chrian⁹ inquā a chro. ꝛ sic obligat⁹ ad imitationē chri. Aug. lib. d doc. chriana. Ex sacro vnctiōis chrianoꝝ vocabulū descēdit: q̄d nomē ille frustra sortit q̄ chrm minime imitat Chrian⁹ inquā ꝛ regnatur⁹ ē cū chro. ꝛ h consolatiōis ē. Vn̄ vere chrianis dicet illud Mat. xxv. Possidete regnū. Tertio tu q̄s es q̄tum ad ↄditionē moralez. q2 q̄liter inclinat⁹ q̄liter operās ꝛ q̄d intēdēs. Est ergo ↄsiderāda cōditio inclinatiōis / opationis / et itentiōis. Prio ↄditio iclinationis. siue illa iclinatio sit ex cōplexiōe naturali. siue ex assuefactione. Mat. xiij. Uidete vosmetipos. Scda ↄditio opatiōis. Hier. ij. Uide vias tuas ꝛ i cō. scito q̄d feceꝛ. Tertia ↄditio itētio/ tiōis q̄ sp ordināda est ad gl͞iam dei alias opatio nō pōt esse meritoria. Greg. Omne bonū q̄d agim⁹ p intentionē ad celestia leuem⁹. Credo si q̄s has interrogatiōes fa/ ceret ex corde. Ibi vere hūilitatꝫ causā in/ ueniret: q̄ q̄dē hūilitas pmaxie est nr̄e sa/ luti necessaria. Bern. Scio neminē absq3 sui cognitione saluari de q̄ nimiꝝ nr̄e salutis hūilitas orit Notate exēplū q̄d narrat Holkot sup librū Sap. de q̄dā rege q̄ nūq̄ pmisit sibi in alijs vasis sibi mistrari nisi de luto factꝫ. Cū aūt a q̄dā familiari in/ terrogaret / rn̄dit q2 q̄uis essꝫ rex Sicilie: fuit tn̄ filius cuiusdā figuli. ꝛ vt hr̄et mēo/ riā generꝫ sui ne ꝓpter statū regiū supbiret ordiauit q2 sibi in vasis fictilib⁹ seruiretur. Sic ꝛ vnusq̄sq3 debet ↄsiderare vn̄ vene/ rit. Bern. Cōsidera vn̄ venis ꝛ erubesce.

p Ro tertio. Audistis ꝛc. Notate q̄m soli hūiles exaltādi st i gl͞ia: hūilitas aūt vt dictū est ꝓuenit ex cognitōe sui. Uidete ergo ne respectu ꝓprij stat⁹ sitis vt ceci. Sꝫ notate q̄d hr̄. xlix. dist. c. vl. Cecus nō est ordinādus: in q̄ signat q2 cecus. i. ignorans ꝓpriā ↄditionē nō est ordinand⁹ i ordinib⁹ angeloꝝ. Studeatꝫ ergo circa vosmet/ ipos vt q̄les estis addiscatꝫ. Nam sic dic lex. Semp est bonuz addiscere. ff. de fidei cōmissis. l. j. et. l. apud iulianū. Et ibi hr̄. Si haberē pedē in sepulcro adhuc vellem ad discere. et Seneca ait. q2 nulla etas sera addiscendū. Studeat ergo q̄sq3 vt discat q̄/ lis est ꝛ qualis debet esse. Cauete ne sitis siles ceco q̄ vndiq3 sordidat⁹ fecib⁹ ꝛ circū/ datus draconib⁹ nihil videt ꝛ iō nō curat. Expone ꝛc. Notādo illud Bern. Multi multa sciūt ꝛ seipos nesciūt.

Post meridiem.

Hora est iam

h ꝛc. Itēꝝ dico gaudete Phil. iiij. Si surrexeritꝫ a sōno: iteꝝ dico gaudete. Baruch. v. Gaudētes dei mēoria. Hui⁹ aūt gaudij triplex ē vtilitas. Prima q2 p h hō fit fortior ad inimicū ex/ pugnādū. Neemie. viij. Gaudiū dn̄i ē fortitudo nr̄a. Scda p hoc fit promptior ad bonū operandū. Ps. Seruite dn̄o in leticia. Tertia p hoc fit hō gratior ad deum

glorificandum. Esa. lij. Gaudete et lau-
date fil'. Et nota q pmo dicit: gaudete
Salutatio. Hora est iam rc.

P Ro pmo An origo mali sit a bono
increato: Q, sic. Esa. xlv. Ego dñs
et nõ alter formãs lucẽ r creãs tenebras:
faciens pacem r creãs malũ. Cõtra. Ef-
fectus sp imitat causam suã. Rñdet Ri-
char. in. ij. dist. xxxiij. Malũ qdrupliciter
accipit. Vel p malo culpe. vel p malo pe-
ne. vel p malo afflictionis vt in aialibus
brutis: q nõ est culpa nec pena pprie loqn-
do. qr pena est lesio ad puniendũ inflicta.
Vel p malo qd nõ est pena: nec culpa: nec
afflictio: cuiusmodi est rex corruptio cog-
nitione carentiũ. Malum g culpe nõ est a
bono increato. qr iustus iudex non culpat
aliquẽ p eo qd fecit. ppterea malũ culpe ex
defectu actõis causat. Defect' aũt actõis
ex aliq defectibilitate agẽtz: qlis nõ est in
deo. Malũ aũt pene afflictionis r corru-
ptionis bene reducit ad bonũ increatũ sic
ad causam. De' eñ in reb' creatis inten-
dit bonum cõmune vniuersi: cui' ordo req-
rit q sint qdam res q deficere possint r in-
terdũ deficient. Et sic intendẽdo bonũ or-
dinis in vniuerso: ex cõseqnti intendit cor-
ruptionẽ in aliqb' reb'. Ad ordinez etiam
vniuersi ptinet ordo iusticie q reqritur vt
pctõrib' infligat pena. Hec Rich. Pro
fundamẽto. Certũ est q oẽ pficuũ est a bo-
no primo. Ideo poeta. Proficit absq deo
nullus in orbe labor. Et Arist. ij. metaph.
Primũ in vnoqz genere sp est cã posteri-
orũ. Sed de malo qrit An origo rc. Dic
rñ. Ex q ɔclude q terribilis erit iudex et-
nus miserz pctõrib' q p pctã sua dei crea-
turã. i. seipsos interficiunt. Audite qd loq-
tur Judas in canonica Ecce venit dñs in
sctis milib' suis facere iudicium ɔ oẽs et
arguere oẽs impios de opib' ipietatz eor
qbus impie egerũt: r de oib' duris q locu-
ti sunt pctõres ɔ dñm. Fac inuectiuas. Nec
mir si dñs terribilẽ vindictã factur' est ɔ
pctõ qd sic ei repugnat r ab eo tãturpiter
declinat r sepat ppter qd tãdẽ p sniaz dif-
finitiuã pijciet in tenebras exteriores: vt
ht Matt. xxv. Notate. Reo cõuicto solet
iudex ferre sniam: q facto mistri mortz so-
lent reũ ligatũ ducere ad patibulũ: et ali-
qñ portat furta sua secũ vl' signum sui cri-
minis ad suã ɔfusionẽ. Sic in iudicio pec-
catore ɔuicto p testes legitimos: profert
dñs sniaz di. Ite maledicti in ignẽ eternũ
quod rc. Audite o miseri rc. Figura
Apoca. xvij. dixit vn' angelus ioãni. Ve-
ni r ostendã tibi dãnationẽ meretricz ma-
gne. Et vidi mulierẽ magnã sedẽtẽ sup be-
stiã coccineã plenã nomib' bla. ha. capita
septẽ r cornua decẽ: q sedet sup aqs mul-
tas: cũ qua fornicati sunt reges terre. Per
mulierẽ intellige amorẽ sui cũ q fornicant
pctõres. Spũaliter p hanc bestiã mõstru-
osam intellige culpã q mõstruosa res est r
aliena ab oi specie boni. Per septẽ capita
nota septẽ vicia capitalia. Et p decẽ cor-
nua trãsgressiões decẽ pceptor. Per mu-
lierẽ intellige naturã humanã cõdẽnatam
suis exigentib' demeritz demonib' socia-
tã: quã dñs ornauerat dotib' pulcritudis
Bern. O qd erit cũ se viderit illa miserã-
da ɔditio oi ɔsolatiõe nudatã in illas te-
nebras extiores excuti: ab illa btõr eccle-
sia ppetua excõicatiõe excludi.

P Ro scdo. In precedenti sermone rc.
Dicendũ nũc de rñsione memorãda.
Ubi patet tripliciter Joãnis humilitas
imitanda.

Primo negando.
Secundo affirmando.
Tertio comparando

Primo negando se esse christum: heliã: et
pphetã. Gre. Hic nob ioãnis hũilitas cõ-
mẽdat: q cũ tãte vtutz esset vt chrs credi
potuissz: elegit solide subsistere i se: ne hu-
mana opinione rapet sup se inaniter. Heu
hodie mlti imitant nõ ioannẽ: sed lucifer
vt ambitiosi. Et qdaz pfigurãt antichrm
vt hypocrite simulãtes sctitatẽ: ac menda-
ces r dolosi negãtes veritatẽ. Audito au-
tẽ a Joãne q nõ esset chrs: interrogauert
Si helias? Et rñdit. Nõ sũ. Greg. Joan-
nes in spũ helias erat. In psona helias ñ
erat. Hoc autem audito: rursus interro-
gauerũt eũ. Propheta es tu? Quia eñ ne-
gauit se eẽ heliã quẽ añ chrm nouerãt eẽ
venturũ: qrebãt si ppha eẽt. s. ille de q mo-
yses locut' ẽ Deut. xviij. Prophetam susci-
tabit tibi deus de filijs vris rc. Et rñdit:
Nõ. Orige. Joãnes eñ sciuit qm chrs il-
le ppha eẽt. Nõ sic faciũt vt ioãnes q se de
genere: scia: r vita iactãt r gliãt. Scdo

affirmādo. Dixerūt em̄. Et q̇s es: vt re//
spōsum dem⁹ his q̇ miserūt nos? Quid di
cis de teipso? Ait. Ego vox cla. i def. pa.
vi. d. sic d̄t Esa. ꝓpha. Orige. Dixit ioan//
nes se eē vocē nō clamantē: sꝫ clamātꝫ in
defto: ei⁹. s. q̇ clamabat Si q̇s sitit veniat
ad me ꝛ bibat. Alij q̇dē ꝓphe fuerūt vt so
nus: sed ioānes vt vox v̄bi. qꝛ illi ō remo⸗
tis: iste de ꝓpinq̊ chr̄m p̄dicauit ꝛ īdicauit
di. Ecce agn⁹ dei. Appet aūt Joānis hūi
litas ex eo q̄ se vocē dixit. Vox em̄ modi
ce stabilitatꝫ est ꝛ pmanētie. q. d. Ego sū
modicū q̇d vēti. Spūalr̄ p Joānē intelli
git q̇libet pctōr q̇ p̄uenit spūalē chr̄i aduē
tū. Et pōt dici vox clamātꝫ in defto. s. p̄//
sentꝫ vite Dirigite viā dn̄i o vos pctōres
Hec aūt via triplr̄ est dirigēda. Prio tu//
morē supbie de corde amouēdo vt sit via
plana. Greg. Illā quā nō inuenit hūilem
veritas mērē fugit. Scd̄o spinas auaricie
extirpādo. Gre. Profecto diuitie spine sūt
qꝛ cogitationū suaꝝ aculeis mentē pūgūt.
Tertio lutū luxurie eijciēdo siue emūdan//
do. Gal. v. Qui chr̄i sunt carnē suā cruci//
fixerūt cū vicijs ꝛ cōcupiscētijs. Tertio
cōpando. s. ad chr̄m. Interrogauerūt em̄
eū dicētes. Quid ḡ baptizas si tu non es
chr̄s: neqꝫ helias: neqꝫ ꝓpha? Rn̄dit Joā
nes. Ego baptizo i aq̄. s. ppatiue corpora
tm̄ abluēdo: ad significādū illū q̇ vētur⁹ ē
baptizās i spūscō: aīas scificādo. Jō sub//
dit. Medi⁹ autē vestꝝ stetit. i. pn̄s ē inter
vos quē p̄dico: q̇. s. baptizabit in spūsctō.
ideo baptism⁹ me⁹ solū est vmbra ꝛ figu//
ra baptismi sui. Theo. Medi⁹ phariseorū
extitit volēs illos ꝯiūgere deo: sꝫ ipi nesci
ebāt eū. Sequit. Ipse ē q̇ p⁹ me vētur⁹ ē:
q̇ an̄ me fact⁹ est. Greg. Post me venit q̇a
postmodū nat⁹. An̄ aūt me fact⁹ ē qꝛ mi//
hi plat⁹. Sequit. Cui⁹ n̄ sū egō dign⁹ vt
soluā corrigiā calciamti ei⁹. Chryſ. Intā//
tū est an̄ me vt ego neqꝫ i vltimis mistro//
rū ei⁹ vocari sum dign⁹. Greg. Incarnat⁹
dn̄s veniēs q̄si calciat⁹ appuit q̇ in diuita//
te sua morticina nr̄e corruptiōis assūpsit.
Corrigia igit calciamēti est ligatura my//
sterij. Joānes ḡ soluere corrigiā calciamē
ti nō valet. qꝛ incarnationis mysteriū nec
ipe inuestigare sufficit. Patet igit ioānis
hūilitas. Studeam⁹ igit ad ei⁹ exēplū hu
miliari vt mereamur cū eo exaltari. Exē//
plū legit. Cū q̇dā hō diu laboraret i extre
mis: tandē rapt⁹ putabat eē mortu⁹: q̇ p⁹
aliq̊d tpis spaciū reuersus mltum flebat.
Interrogat⁹ q̄re fleret ꝛ q̇d vidisset: di. Vi
di q̄ de⁹ specialr̄ diligit hūiles ꝛ magnaꝫ
cōplacentiā habet in opib⁹ eoꝝ. Fleui ḡ p
gaudio: qꝛ qd̄ in dei seruitio feci/totū cum
hūilitate feci q̄re de⁹ multum acceptauit.
Sicut em̄ supbia initiū ē oīs mali: sic hūi
litas fundamtū oīs boni. Quicūqꝫ ḡ vult
saluari debet audire chr̄m d. Mat. xj. Di
scite a me qꝛ mitꝫ sum ꝛ hūilis corde.

p Ro tertio. Aud. ꝛc̄. Notate ḡ si cū
Joāne vultꝫ exaltari/studeatis cum
ioāne hūiliari. Jura dicunt. De silib⁹ silr̄
debet eē iudiciū. de electōe. dudū. C. ad. l.
falcidiā. l. vl. Si dixerit vobis sapiens ali
q̇d/credenduꝫ est: Si tenuerꝫ viā hāc al//
tiorē in latere montis absqꝫ dubio turpit
corrues. sic em̄ ꝯtingit oīb⁹ illac trāseūtib⁹
Si ꝓo tenuerꝫ viā hāc bassiorē: secur⁹ ice//
des: et i fine multū honorē hēbis. Credo
q̄ viā inferiorē eligeretis ꝛc̄. Expone ꝛc̄.
Notando illud Bern̄. Festinemus ad lo
cum tutiorem.

Feria. ij. post q̄rtam dn̄icam aduent⁹

Hora est iam

b ꝛc̄. Modestia v̄ra nota sit oi//
bus hoib⁹. Phil. iiij. Surga//
tis a somno: vt modestia v̄ra no. ꝛc̄. Ubi
sunt tria notanda.
Sanctitas cōuersationis.
Claritas exemplationis
Et puritas intentionis.
De p̄mo. j. Pe. iij. Estote modesti: hūi//
les: nō reddentes malū p malo. De scd̄o
Luc. xij. Sint lucerne ardētes in manib⁹
v̄ris. De tertio Mat. v. Videāt opa ve.
bo. ꝛ glo. pa. ve. q̇ in cel̄ ē. Greg. Per hoc
qd̄ agimus/laudes exteri⁹ nō q̄ramus.
Hora est iam ꝛc̄.

p Ro p̄mo. An actio mala p quā sopi
tur hō sit a deo? R̄, nō. Oīs actio q̄
est a bona volūtate vt opans p charitateꝫ
est bona. oīs actio q̄ est a deo ē hmōi. igit
Cōtra Oīs entitas ē a deo. igit. Rn̄det
Bona. in. ij. di. xxxvij. Opꝫ p intelligere
q̄ttuor ꝓpōnes tanq̄ infallibiles. Prima.

Oē qͦ dicit positionē aliquam est a deo.
Scda. oē qͦ dt ordinē aliquem inqntum
hmōi est a deo. Tertia. null⁹ defect⁹ inqn
tū hmōi est a deo. hoc em̄ repugt diuie po
tētie. Quarta. nullū inordinatū inqntum
hmōi est a deo. q2 h repugnat diuie sapie
Ad qsitū rn̄det mgr in lra ſm diuersas
opiniones q adeo fuerūt magnoꝝ virorū
et adeo rōnales ꝙ mgr nō ausus fuerit dif
finire q eaꝝ magꝭ ꝯtineat ꝟitatē. Attn̄ q2
ꝑ discussionē multa dubia ducunt ad ma
nifestationē: Nūc cōit tenet ꝙ illa opinio
verior est que dt ꝙ oīs actio siue substrata
pctō siue nō: ſm id qͦ ē actio/est a deo: nec
imerito. oportet em̄ illō ponere si pēsetur
eminētia diuie potētie ꝛ idigētia creature
Qr em̄ de⁹ ē cā ꝑordinatissima rōne iflu//
entie in causas scdas: nullū est ens qntū//
cūqꝫ ꝑuū qͦ ꝓcedat a cā creata nisi coope
rāte diuia potētia. Cū aūt dr ꝙ oīs actio
q est a bona volūtate vt est oꝑans ꝑ cha//
ritatē/est bona. Hoc est verū de opatione
oꝑante q est act⁹ ipsi⁹ volūtatꝭ vt velle. et
sic nō habet instantiā in deo. q2 velle dei
de⁹ est sed nō est vera de oꝑe oꝑato ꝙ tale
sit bonū bonitate cōpleta ꝛ meritoria: sed
sufficit ꝙ sit bonū bonitate nature: sic oꝑa
dei sunt bona bonitate nature. Hec Bo//
na. Pro fundamēto Nō est dubiū quin
de⁹ sit causa principalis cuiuscūqꝫ realitatꝭ
Phs li. de caus. Prima cā pl⁹ influit i ef//
fectū qꝫ qcūqꝫ cā scda. nō tn̄ est cā malicie
cū sit sūme bon⁹. Ad qͦ trahi pt illō Ho
racij in ser. Nil faciet sceleris pia dextra.
Cū g qrit An actio ꝛc. Dic rn̄. vt s. Ex q
ꝯclude ꝙ solliciti eē debem⁹ nr̄am volūta
tē diuie volūtati ꝯformare q est regla nr̄a
Ideo ꝯuenieter orabat Ps. Doce me fa
cere vo t. q2 de⁹ m. es tu. Nam qncūqꝫ ab
hac regla deuiam⁹ i nihilū decidim⁹. Iō
Ps. in ꝑsona pctōris. Ad nihilū redact⁹
sū ꝛ nesciui. Audite pctōres ꝛc. Attēdite
Nō potestꝭ saluari nisi ꝑ oīa conformetis
vos diuie volūtati: suis ꝓceptꝭ ꝑ oīa obe//
diēdo. Figura Gen̄. vij. Noe fec oīa q
ꝓcepit ei de⁹ ꝛ sic saluatus est tpe diluuij.
Spūalr Noe est qlibet ver⁹ obediēs in q
reqescit de⁹. ꝛ soli tales saluant. Mat. xix
Si vis ad vitā ingredi serua mādata.
P Ro scdo. Supra dixim⁹ de duab9 ꝓ//
mis causis ꝛc. Nunc de tertia. s. de
nr̄e ꝓmotionis vtilitate. Per aduentū em̄
dn̄i ꝓmouet gen⁹ hūanum ꝓcipue ad tri//
plex bonum
Primo ad bonū honoris sublimioris
Scdo ad bonū ꝟtutꝭ ꝑfectioris.
Tertio ad bonū salutꝭ ꝛ glie ampliorꝭ.
Prio ad bonū honoris sublimioris. Ber.
in ser. Si modū veniēdi cogito: exaltatio//
nē agnosco hūane ꝯditiōis. Mirabilr em̄
exaltata est hūana natura in hoc ꝙ sic ē ꝑ//
sonaliter vnita diuitati. Iō Leo papa in
ser. d nat. dn̄i. Agnosce o chriane dignita
tē tuā ꝛ diuie ꝯsors nature fact⁹ noli i ve//
terē pcti vilitatē tua degeneri cōuersatōe
redire. Scdo ad bonū ꝟtutꝭ ꝑfectioris
qͦ maxime declarādū est in trib9 ꝟtutib9
theologicalib9. Prio qntū ad fidē q maxi
me ꝑ h certificat ꝙ hō deo loquēti credit.
Aug. xj. de ci. di. Vt hō fidēti⁹ ambłaret
ad ꝟitatē: ipsa ꝟitas dei fili⁹ hoīe assūpto
cōstituit atqꝫ fūdauit fidē. Scdo qntū ad
spem q ꝑ h maxie roborat. Aug⁹. xiij. de
trin. Nihil tānecessariū fuit ad erigendā
spē nr̄am qꝫ vt demōstraret nob qntū nos
diligat de⁹. Quid aūt hui⁹ rei idiciū ma//
nifesti⁹ qꝫ ꝙ dei fili⁹ nr̄e nature dignat⁹ est
inire ꝯsortiū. Tertio qntū ad charitatem
q maxie ꝑ h roborat. Aug⁹. de rudib9 ca//
thezizādis. Que maior causa aduēt⁹ dn̄i
qꝫ vt ostenderet dilectionē suā in nob. Et
postea subdit. Si amare pigebat: saltē re//
damare nō pigeat. j. Ioā. iiij. In hoc appa
ruit charitas dei qm̄ filiū suū misit in mū//
dū vt viuam⁹ ꝑ eū. In h aūt est charitas
nō qsi nos dilexerim⁹ deū: sed qm̄ ipse ꝓ//
or dilexit nos. Tertio ad bonū salutꝭ ꝛ
glie ampliorꝭ. Ex hoc em̄ plurib9 modis
btificat hō. s. in visione diuinitatꝭ ꝛ hūa//
nitatꝭ chri. Nec dubium quin sit beatitu//
do magna videre hūanitatē sic deitati cō
iunctam. Aug⁹. sup illud Ioan. Ingredi
etur ꝛ egrediet ꝛc. Ioan. x. Propterea de
us fact⁹ est hō vt totum hominē in se bea
tificaret. O miseri quos impedit mūdus
a contemplatione tante dulcedinis diui//
noꝝ beneficiorū. Legit ꝙ virgo quedam
habitu secularꝭ sed vita religiosa valde ie//
iunijs et obsecrationibus vacans: mente
sepissime excedebat ita vt celi secreta et re
gem regum cum celi ciuibus frequenter
videret. In quadam igitur solennitate

epiphanie cũ interesset matutinis christũ infantẽ pãnis iuolutũ ꝛ in p̄sepe positũ vidit. Et circa illũ thronũ aureũ ad silitudinẽ iridis. Eratq̈ ex vtraq̈ p̄te multitudo angeloꝝ eũ adorantiũ ꝛ oculoꝝ suoꝝ acies in illũ ideclinabiliter figentiũ. Nec mirũ. Ip̄e est em̃ spẽosus forma p̄ fi. ho. In quẽ teste ap̄l'o desiderant angeli ꝓspicere. Bern̄. Plenũ prorsus oĩs suauitatꝫ videre hoiem hois ꝯditorẽ.

p Ro tertio. Audistꝫ ꝛc̃. Forte gl'iarꝫ i h̄ o pctõr dicẽdo ꝙ d̄i fili⁹ iã tibi adq̈siuit hereditatẽ celestẽ. Sꝫ nota ꝙ lex. d̄t. ff. de adq̇rendo rerũ dñio. l. res empta ab aliq̄ q̈ꝫdiu manet penes venditorẽ in periculo e⁹ ẽ. Et. xxiij. q. iiij. Nabuchodonosor. Uasis ire nũq̈ daret dñs iteritũ si nõ spõtaneũ inueniret h̄re hõ pctm̃. ꝓpt̃ qđ vicꝫ est cã volũtaria in amissiõe hereditatis celestis. Forma parabolã siue casum iuxta legẽ d̄ re empta quã venditã nõduꝫ tradidit emptori. iõ in p̄iculo venditoris ẽ Expone ꝛc̃. Notãdo illud j. Coꝝ. vj. Empti enim estis p̄cio magno. Sꝫ ps. di. Aĩa mea in manib⁹ meis semp̄ Si g̊ perit in manib⁹ v̄ris/ad periculũ erit v̄re dãnationis. Nã vt habet̃ Matt. xxvj. Ibunt impij in supliciũ eternum.

Feria.iij.post.iiij.dñicam aduentus

Hora est iam

h ꝛc̃. Domin⁹ xp̄e est Phil̃. iiij. Quia dñs xp̄e ẽ iõ hora est ꝛc̃. vt eũ reuerent̃ suscipiam⁹ Est ãt xp̄e trib⁹ modis. Generaliter/ specialit̃/ singularit̃. Primo generalit̃ oib⁹ creaturꝫ xp̄e ẽ p̄ eẽntiã p̄ñtiã ꝛ potentiã. Act̃. xvij. In ipso em̃ viuim⁹ mouemur ꝛ sum⁹. Scđo specialit̃ iustis xp̄e ẽ p̄ grãm Apoc̃. xxj. Ecce tabernaculũ dei cũ hoib⁹ ꝛ habitabit cum eis. Tertio singularit̃ xp̄e ẽ hoib⁹ p̄ hũanitatꝫ assumptionẽ. Ps. Dñs v̄tutũ nobiscũ ꝛc̃. Hora est ꝛc̃.

p Ro p̄mo. An somn⁹ p̄cti formal'r dici possit priuatio boni nature. Q, sic. Lu. x. Plagꝫ impositis ꝛc̃. Glosa. Pctm̃ vulnerat i naturalib⁹ qđ nõ eẽt verꝫ si nihil auferat a p̄fectione nature. Contra si sic pctã nõ differrent specie. q2 eẽnt p̄uatiões eiusdẽ boni. Rñdet Sco. in. ij. dis. xxv. recitãs p̄mo opinionẽ Bonauẽ. d i. ꝙ pctm̃ ẽ p̄uatio illi⁹ boni in q̊ ẽ q2 illi nocet/ q2 ſm Aug. li. xij. d̄ ci. dei. Malũ illud bonũ corrũpit cui nocet: sꝫ nõ nocet nisi illi in q̊ est. Sꝫ h̄ reprobat Sco. q2 cũ illđ bonuꝫ in q̊ est sit finitũ/ p̄ ablationẽ alicui⁹ finiti boni ab eo aliq̊tiens facta formal'r posset ꝯsumi. Ad Aug. ãt rñdet ꝙ nocet illi in alio ñ in se ab eo auferendo aliquã p̄fectionẽ sibi ꝯuenietẽ. Ad arg. ãt dđm ꝙ q̇ vulnerat̃ nullã p̄tẽ sui amittit sꝫ ꝯtinuitas soluit̃ et p̄ h̄ res dat̃ min⁹ habil'ad op̄atões suas. Natura igit̃ integra manẽs ſm Diony. d̄ di. no. vulnerat̃ qñ fit ihabil' ad vsũ rectũ qđ fit p̄ crebrã carentiã rectitudis actual'. Hec Sco. Pro fundamẽto inũerabilia icõmoda veniũt ex pctõ. iõ sũme est fugiẽdũ Arrige. Uirtutẽ pete sꝫ viciũ fuge: qđ sit honestũ q̄re qđ vtile: qđ turpe fugando fuga. Et Señ. ad Lucil. Proijce vicia que cor tuũ lamiãt q̄ si aliter extrahi neq̈rẽt cor ip̄m cũ illis euellẽdũ erat. Uide g̊ q̈ꝫtum inficiũt vicia naturã hũanaꝫ. Sꝫ q̄stio est An pctm̃ formal'r ꝛc̃. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude q̈ꝫ detestãdũ sit pctm̃ qđ sic naturã ip̄am inhabilẽ reddit ad bonũ. O q̈ꝫ durũ sustinebũt a iudice sũmo opprobriũ q̇ naturã rõnalẽ a deo sibi datã sic inficiũt Bern̄. Ue mihi si talẽtũ mihi traditũ negligent̃ suauero/ p̄cioso sanguie agni icõtaminati mag̈ appciatũ. Audite miseri pctõres q̇ ꝓpriã aiaꝫ inficitꝫ imo interficitꝫ/ auari/ luxuriosi ꝛc̃. Uere magna fatuitas seip̄m ꝓprio gladio. i. ꝓpria volũtate vulnerare debilitare ꝛ morbidũ reddere. Recte figurat̃ pctõr per illũ q̇ descẽdebat ab hierl'm i hiericho q̇ incidit i latrones q̇ expo. eũ ꝛ pla. impo. abierũt semiuiuo relicto. Lu. x. Expone ꝛc̃. Amb. li. de offi. Que pena g̊uior q̈ꝫ vulnus ꝯscie. Isiđ. li. de sum. bo. Nulla grauior pena q̈ꝫ mala ꝯsciẽtia

p Ro secundo dicas d̄ sancto Thoma ap̄l'o vel alia die quo festum occurret de quo sunt tria contemplanda. Primũ ẽ subiectiue obeditionis promptitudo. Secunduꝫ est charitatiue affectionis magnitudo. Tertium est honorificatiue condescensionis celsitudo. Uide alibi scꝫ in alio volumine. in loco suo.

p Ro tertio. Audistis ⁊c. Exēplo ita ꝙ btī Thome studeatis dño inherere si vultis inter amicos eius nūerari. Et nota ꝙ lex di. ff. ð inoffi. testa. l. liberi. Qui cū inimicis meis est: amicꝰ meus non est. Si ergo estis cū diabolo nõ estis amici di Et. xxij. q. v. ca. Si apud. Regibꝫ et dñis tꝑalibus debet̃ fidelitas: mlto magis dõ. Attendite: Si rex ꝑciperet alicui di. Serui mihi fideliter ⁊ veni mecū: et ille iret cū rege aduersario: nõne grauit̃ ille puniendus esset tanꝙ regis aduersarius. Expone ⁊c. Notãdo illud Luc. xix. Inimicos meos q̃ noluerūt me regnare supra se adducite huc ante me et interficite.

Feria. iiij. post. iiij. dñicam Aduen.

Hora est iaz

h ⁊c. Nihil solliciti sitis Phil. iiij. Si surgere vultis a somno peccati. Nihil solliciti sitis. s. sollicitatione sup̃flua mūdanoꝝ: aut sollicitudīe nimis anxia ꝓ remissione pctõꝝ. Cuiꝰ rõ assigri põt q2 dñs xp̃e est. Cū ꝑ mysteriuz incarnatiõis q̊ ad primū aduentū. Tum ꝑ beneficiū visitatiõis q̊ ad scdm. Cū per iudiciū retributiõis q̊ ad tertiū. De pmo Esa. vij. Vocabit̃ nomē eius emanuel. i. nobiscū deus. De scdo Matth. vl. Ecce ego vobiscuz sum ⁊c. De tertio: Ecce ego venio cito et merces mea mecū est ⁊c: Hora est ⁊c.

p Ro pmo. An pctm̃ sit formalit̃ ꝑuatio boni grẽ. Q2 sic. Per pctm̃ mortale destruit̃ gratia. Cõtra. Grã a solo deo ꝑ creationē est ⁊ ab eo solo ꝯuat̃: et quãdo destruit̃ ãnihilat̃: q2 cuius ꝓductio est creatio: illiꝰ destructio est ãnihilatio. Respondet scot̃. in. ij. di. xxxv. Dicunt aliq ꝙ pctm̃ est ꝑuatio boni spũalis siue supnaturalis vicz grẽ: sed ꝑ primū peccatū totalr̃ tollitur grã: g̃ scdm pctm̃ nõ erit pctm̃: q2 nihil corrūpet. Item seq̃retur ꝙ oĩa pctã mortalia essent eiusdē rõnis in formali ratione ꝑuatiõis. Ad argumentū aũt dico: ꝙ pctm̃ nõ pt effectiue corrūpe gratiã: sed tm̃ demeritorie: ita ꝙ volūtas ꝑus naturaliter se auertit ꝙ deus cessz conseruare grãm. Non est igit̃ pctm̃ formalit̃ ꝑuatio grẽ quã nõ ex incõpossilitate destruit: sed vt demeritū. Hec Scotꝰ. Pro fundamento. Venenū mortiferꝝ est malicia pctĩ De q̊ Sene. ad Lucil. Malicia ipa maximã ptē sui veneni bibit. Venenū qð ꝑpentes hñt in alienã ꝑferūt ꝑniciã: sine sua cõtinēt. nõ ē huic silr̃ hoc. hñtibꝫ pessimū ē. ꝓe pessimū qm̃ aĩe mortificatiuū. Mat. vindocin. in Tob. Pctm̃ mors ē aĩe: mors debita pena pctĩ: sana vulnera morbꝫ abest. Sz de pctõ qð est: An sit formalr̃ ⁊c. Dic rñ. ⁊c. Ex q̊ ꝯcludo q̃ztū tiere dñt pctores diuinū iudiciū q̊ volūtarie pcz ꝯmittētes grãm dei ꝑdiderūt ⁊ eiꝰ irã incurrūt. Michee. v. Faciã in furore ⁊ in indignatiõe vltionē tui. Ro. ij. Scdz duriciã tuã ⁊ impe. cor: thesaurizas tibi irã in die iudicij ire ⁊c. O pctõres audite ⁊c. O q̃z terribile irã dei incurrisse: ꝙ dãnosuz grãz dĩ amisisse ꝑ pctm̃. Figura. j. Mach. j. Antiochꝰ intrãs templū spoliauit illð ornamētis suis ⁊ diuitijs suis. Antiochꝰ silētiuz pauꝑtatis interp̃tat̃: ⁊ signat pctm̃ qð silet ad q̃ntam pauꝑtatē adducit: ⁊ cuz intrat templū cordis spoliat illð donis grẽ ⁊ meritis. Ber. Pauꝑtas ꝑniciosa ē meritoꝝ penuria. Et Apoc. iij. Nescitis q2 ⁊c.

p Ro scdo: Supra diximꝰ de duobꝫ ꝓmis ꝓpositis circa aduentū dñi in carnē ⁊c. Nūc de tertio qð ē veniētis benignitas. De q̊ Ber. in ꝭ. de epipha. Apparuerat dei potētia in reꝝ creatõe. Apparebat eiꝰ sapia in eaꝝ gubernatõe. Benignitas aũt eiꝰ maxĩe apparuit in hũanitatis assūptione. In q̊ em̃ magis ꝯmēdare poterat benignitatē suã ꝙ suscipiēdo carnē meaz: Quid tãtope declaret eiꝰ miscðiam ꝙ ꝙ ipam suscepit miseriã. Quãto em̃ se minorē fecit ĩ hũanitate: tãto maiorē se exhibuit in bõitate. Et q̃nto ꝓ me vilior: tãto mihi charior ē. Hãc aũt benignitatē tria ꝑcipue oñdūt ad pñs ꝯtemplãda.

Primū est naturalis ꝯfiguratio.
Scdm est figuratiõis sublimatio
Tertiū est sublimatiõis ordinatio.

In hoc ꝭmone dicendū de pmo Vbi est ꝯsiderãda ꝯfiguratio siue assilatõ triplex
Prima in nature veritate.
Scda in gñis ꝯformitate.
Tertia in passibili q̃litate.

Prima igit̃ ꝯfiguratio est ĩ nat̃e veritate Verã ei hũanitatē assūpsit eiusdē speciei

eum nostra. Athanasius. Perfectus de⁹
perfect⁹ homo ex aīa rōnali et hūana car
ne subsistēs. Mirandū sane qm̄ vt ait Au
gusti. Deus factus est hō vt homo fieret
deus. Scōa ꝯfiguratio est gn̄is ꝯformi
tate. qꝛ ſm doctores catholicos ꝯfitemur
deū filiū nō tm̄ verā hūanitatē assumpsisse
sedetiā de massa nobis ꝯformi. s. de gene/
re Adam. Heb. ij. Qui em̄ sctificat ꝛ qui
sctificatur ex vno oēs. In hoc certe appa/
ret dei benignitas mira ꝙ naturā huma/
nā sibi inimicā sibi ꝯiunxit. fuit tn̄ huma/
nitas in chr̄o oīno sine infectōe pcti aut cō
cupiscētie: sed cum plenitudine grē. Ideo
Paul⁹. j. Cor. xv. Factus est p̄mus Adā
in aiam viuentē. Nouissim⁹ aūt in spm̄ vi
uificantē. Voluit aūt nobis sic se figura/
re vt se ꝯstitueret tanq̄ exēplar nostꝝ ad
qd̄ possem⁹ securi aspicere. Nā vt dt Au/
gusti. in q̊dam ſmo. de Nati. dn̄i. Hō seqn
dus nō erat q̇ vid̄ri poterat: deus seqnd⁹
erat sed videri nō poterat. vt g̊ exhiberet
et qui ab hoie videret et quē hō seqretur:
deus factus est hō. O igit vitupabiles et
miseri qui diabolū poti⁹ q̄ chr̄m imitāt.

Tertia ꝯfiguratio est in passibili q̄litate
Assumpsit em̄ nedū nostrā humanā natu
ram: sedetiā defectus eius penales: nō q̇/
dem inducentes ad culpā: vt sunt pnitas
ad malū et difficultas ad bonū. Neq̄ etiā
defect⁹ penales: cuiusmōi sunt egritudies
speciales: hoc em̄ nō erat nobis expediēs
sic em̄ se potius inutilem q̄ vtilem reddi
disset: sed generales defectus penales qui
vicȝ respiciūt totā naturā humanā: sicut
famescere: sitire: algere: ꝛ cetera hmōi. Ex
alia tamē causa fuerunt in chr̄o ꝛ in nobis
sunt. vt dicit Magr̄ senten. In nobis em̄
sunt ex necessitate contracti: sed in christo
voluntarie assumpti ex dispensatione vicȝ
assumentis: ꝯcurrēte simꝉ acceptiōe ipsius
anime rōnalis que in p̄mo instāti sue cre/
ationis habuit vsum cognitiōis ꝛ placuit
sibi tali corpi. s. passibili vniri ꝓpter salutē
gn̄is humani. Consideremꝰ g̊ nos q̇ p eū
saluari cupim⁹ q̄liter aīa eius ab instanti
sue creatiōis p̄uiderit omnes labores q̊s
passur⁹ erat in trigītatrib⁹ annis in huius
vite pegrinatione ꝙ in p̄sepio: in frigore ꝛ
paupꝑtate nasceret: ꝛ in desertis egypti cū
matre paupcula pegrinaturus esset: ꝛ sic
de alijs. et hec oīa benignissime accepta
uit pro salute nr̄a. O pelagus amoris Je
su chr̄i: O fornax succensa charitatis. Ab
instanti certe ꝯceptiōis semp habuit p no
bis mortē in corde. Quomō g̊ tanto redē
ptori debitas agemus gratias qui nō ni/
si ex amore tāstupendo p nobis in carne
operari dignat⁹ est. Amor fecit eū lachry
mari: amor fecit eū peregrinari: amor fecit
eū vulnerari siue vulnera ppeti: amor fe/
cit eum in cruce mori. O aīa insignita di
imagine dilige eū a quo tantū dilecta es:
qui defectus penales sic p nobis assum/
psit. Et hoc ꝓpter tria vt tangit Tho. in
.iij. par. q. xiiij. Primo ꝓpter preciū nostre
salutis: quia ꝓposuerat nos redimere san/
guine suo. Secūdo ꝓpter fulcimentū nr̄e
fragilitatꝭ. s. ad ꝯfirmatōȝ nr̄e fidi ad cre
dēdū vicȝ ꝟitatē nature assūpte. Tertō ꝓpt
exēpluȝ ꝟtutis. In hoc em̄ dedit nob exē/
plū tolerāde penalitatꝭ. j. Pe. iiij. Chr̄o ī
carne passo ꝛ vos eadē cogitatōe armamī
Jā q̇ppe tꝑales pēas timere nō debem⁹:
ex eo ꝙ d̄s eas ipe ī forma nr̄a ptulit. Exē
plū de martyrib⁹ d̄ q̇b⁹ cātat ecclīa: Hi p
te furias atꝫ ferocia calcart hoim ꝛc. j. Pe
tri. iiij. Cōicātes chr̄i passiōib⁹ gaudete vt
in reuelatiōe glīe ei⁹ gaudeatꝭ exultātes.

p Ro tertio audistꝭ ꝛc. O miseri pctō/
res si dei fili⁹ sic se voluit vob ꝯfigu/
rare: cur nō expgiscimi ad ipȝ imitādum.
Qd̄ si facere volueritꝭ: nullaten⁹ erit vob
diffidendū de pmisso grē ꝛ glīe. Nā dicūt
iura: Bn̄ficia large sunt intꝑpretāda. de p̄.
si. Olim. De donatiōib⁹. Cū dilecti. ꝛ. ff.
de ꝯsti. pncipū. l. vl. Audite Si vellet rex
accipe tunicā alicui⁹ vr̄m pauperē: vilē ꝛ
turpē ꝛ vob afferret suā tunicā sericiā no/
bilissimā gēmis ornatā ꝛc. ꝛ sciretꝭ qm̄ oī/
no est ei⁹ bn̄placitū: an recusaretꝭ: Credo
ꝙ nō. Jmo cū oī diligēta ad h̊ festinaretꝭ.
O igit miseri cur nō surgitꝭ a sōno: cur nō
exuitꝭ arma diaboli: cur nō accipitꝭ tunicā
aureā. s. grē ꝛ charitatꝭ quā fili⁹ dei vr̄am
vilē hūanitatē induēs vob obtulit. Vos
igit q̇ ī puluere estꝭ expgiscimī ꝛ laudate.
Ecce dn̄s vēit cū vnguētꝭ: vēit cū glīa: ne/
q̄ ei sine salute vēit ies⁹ neq̄ xp̄s sine vn/
ctiōe: neq̄ sine glīa vēit ipe fili⁹ dei. Siq̇
dem ipse est salus: ipse vnctio: ipse glīa.

Feria.v.post.iiij.dñicam Aduent⁹

Hora est iaz

&c. In omi orōne ⁊ obsecratione cū grarūactione petitiones vr̄e innotescāt apud deū. Phil.iiij. Hora est iam nos de somno surgere vt in oi orōne &c. Dicunt aūt petitiōes rez determinataꝝ postulatōes. Et ad hoc ꝙ apud deū innotescāt tria requirūtur q̄ tanguntur in verbis p̄dictis

Primū est spiritualis affectio: In omi oratione.

Scōm est sacre rei inuocatio siue adiuratio: In obsecratione.

Tertiū est graꝝactio.s. de p̄teritis bn̄ficijs: et graꝝactiōe. De pmo.j. Coꝝ.xiiij. Orabo spū orabo ⁊ mēte. De scdo.ij. Mach.viij. Facta obsecratiōe misericorditer deū postulabāt vt in finē seruis recōciliaret. De tertio.j. Tim.iij. In oibus grās agite.

Hora est &c.

Pro pmo An ꝑ somnū pcti ꝯtingat formalr auferri habilitatē nature ad bonū. Q, sic. q2 data q̄ntacūq; q̄ntitate finita si ꝯtingat eā diminui: ꝯtingit etiam eā tandē totalit formalit ꝯsumi. Contra De nemine desperandū est in via: g̊ q̄ntūcūq; peccet: habilitatē habet bene faciēdi

Respondet Bonuentu.in.ij.dist.xxxv. Absq; dubio ꝑ culpam nō cōtingit omnino p̄uari habilitatē voluntatꝫ ad bonū: sicut nec potest voluntas peccādo desinere esse. Qualiter aūt ꝑ peccatū ꝯtinue minuitur hmōi habilitas ⁊ nunq; consumitur: hec videt esse ratio: q2 elōgabilis est a rectitudine in infinitū: sicut linea curua pōt in infinitū ꝓlongari siue elōgari a rectitudine. Malū em corrūpit inclinatiōez siue habilitatē illā ꝑ elōgationē a bono sicꝰ dt Aug. Nō ei corrūpit eā ſm id qd est/aliquā ei⁹ partē auferēdo: sed reddēdo aīaz min⁹ idoneā ad bonū ⁊ pniorez ad malū. Planū est āt ꝙ nūq; est aliqs ita indign⁹ gr̄a q̄n adhuc possit eē indignior. ⁊ tn̄ nihilomin⁹ est susceptibil gr̄e. Hec Bona.

Pro fundamēto. Nō pōt ꝑ pctm̄ h fieri q̄n maneat hūana aīa rōnal ⁊ ex naſa sua habilitatē hn̄s ad remurmurādū ꝯ malū ⁊ ad bonū agēdū. Vn̄ Arist.j.eth. Rō sꝑ deꝑcat ad optia. Et Persi⁹. Cur mihi nō liceat iussit q̄dcūq; volūtas stat ꝯ rō ⁊ secreta garrit i aurē ne liceat facere id qd viciabit agēdo. Publica lex hoim naſaq; cōtinet h fas. Cū g̊ q̄rit: An ꝑ pctm̄ ꝯtigat &c. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude q̄ timēduz ē pctōrib⁹ corā iudice eterno ꝯꝑere q̇ dedit naturā rōnalē de se ad bonū tendētē quaz ex p̄uis opib⁹ nr̄is facim⁹ ad malū magꝫ magisq; ꝓcliuem. Pēsate o miſi qm̄ vt dr Pau.ij. Cor.v. Oēs nos māifestari oz añ tribūal xp̄i vt reci. vn⁹ q̇s. ꝓut ges.i cor.su. siue bonū &c. Audite auari: lubrici: inuidiosi &c. O q̄ grauis ꝯfusio malis q̇ sic naturā hūanā vilificauert quā tn̄ dei fili⁹ tā excellēt honorificare voluit. Et certe ista vilificatio nature hūane ꝑ quā sic ihabil redditur ad bonū: q̇d est aliꝰ q̄ q̄dā assilatō ad diabolū. Fig.j. Mach.j. Antiochus edificauit abomiandū idolū sr altare dei. Spūalr: pctm̄ ē idolū diaboli Idolū inq; ꝓrsus abominādū. Jō ps̄. Iniq̄tatē odio habui ⁊ abominat⁹ sum. Et Ezech.xvj. Abominationē feci de.t.

Pro scdo. In p̄ceꝺ.s. dictū ē de naſalē ꝯfigtiōe &c. h de ꝯfigtiōis sublimatione. Assumēdo ei naturā hūanā sublimauit eā ꝑ gr̄e plēitudinē ⁊ ois scie ⁊ sapie ꝑfectionē vt sic fieret xp̄s hō caput toti⁹ ecclesie tā militātꝫ q̄ triūphātꝫ. Vbi notādū ſz Aug.li. de va relig.c.xxiij. ꝙ triplex est gratia in chr̄o.

Prima est gr̄a ꝑsonalis vnionis

Scđa est gr̄a singlaris ꝑfectiōis

Tertia est gr̄a capital trāsfusiōis.

Prima est ꝑsonal vniōis ſz quā naſa illa vnita ē deitati. Aug. sr Jo. In reb⁹ ꝑ tpa ortꝫ illa sūma ē gr̄a ꝙ hō vnit⁹ ē dō i vnitate ꝑsone: ⁊ hec ē gr̄a infinite libalitatꝫ. Aug.i omel.xxviij. Susceptiōz illā hūanitatꝫ nll'a merita p̄cesserūt: sz ab illa cūcta merita ꝓcessert ⁊ icepert. Scđa ē gr̄a singularꝫ ꝑfectiōis q̄ aīa chr̄i ē repleta. Col.j. In ipo ꝯplacuit oēz inhitare plēitudinē. Aug.li.ꝺ va reli.c.xxxviij. Totū chr̄s ab istāti sue ꝯceptōis accepit q̇cq̇d ad rōz gr̄e potuerat ꝑtinere Tertia dr gr̄a capital trāsfusiōis siue ifluxiōis i q̄tū ab illo redūdat gr̄a i alios: sic odor a flore absq; sui dimiutōe. Jo.j. De plēitu.e⁹ oēs acce. vn̄

nõ est alia realr̄ gr̄a ꝑsonalis ꝑfectiõis in chr̄o ⁊ gr̄a capitꝫ. Scḋm aūt hāc gr̄az dr̄ caput oīm bonoꝝ. Nā sic̄ a capite diriuatr̄ virtus motiua ⁊ gubernatiua ad alia mēbra sic a chr̄o diriuatr̄ tota gr̄a iustoꝝ qua mouentr̄ ⁊ dirigunt̄ ad bona opa. Jō dr̄ eph.j. Jp̄m dedit caput sup oēm ecclesiā q̄ est corpꝰ ipius. Et col'.j. Jp̄e est caput omnis eccl'ie. Sūt ergo oēs iusti membra chr̄i ꝑfecte quidē ꝑ gl'iaz: minus aūt ꝑfecte ꝑ gr̄am ⁊ adhuc imꝑfectiꝰ ꝑ solā fidē Nec solū est eoꝝ caput quo ad aīam sed etiā quo ad corpus qḋ etiā dr̄ mēbꝝ chr̄i j. Coꝝ. vj. Nescitis q2 corpora vestra mēbra sūt chr̄i. Vn̄ ḋt glo. Chr̄s caput est. nõ solū aīarū: sꝫ etiā corpoꝝ q̄ in gloriosa resurrectiõe ꝑfectionē suā hēbūt: q2 sicut di. Phil'.iij. Reformabit corpꝰ hūilitatis nostre cõfiguratū corpori claritatis sue. O infelix mūdanoꝝ ꝯditio qui potiꝰ volunt fieri mēbra diaboli q̄ȝ chr̄i. O q̄ȝ beatus populꝰ cuius dn̄s iesus caput est. O miserabilis societas cui diabolꝰ preest. Preest inq̄ȝ nõ in ordine: sꝫ in errore: non in gaudio sed in merore: nõ in bono: sꝫ in malo. Studeamꝰ igitur fieri mēbra non diaboli: sꝫ chr̄i q̄ caput est oīm iustoꝝ ⁊ nedū hoīm sꝫ etiā angeloꝝ. Vn̄ eph.j. Cõstituit eū .scꝫ chr̄m deꝰ patr̄ ad dexteram suā in celestibꝰ sup oēm principatū ⁊ potestatē: ⁊ virtutē: ⁊ dn̄ationē: ⁊ omne nomē qḋ noīatur nõ solū in hoc scl'o sed etiā in futuro. Et col'.ij. Caput est oīs p̄ncipatꝰ et ptātis Vn̄ angeli ab eo accipiūt illustrationē veritatis ⁊ honorē ac dulcedinē iocūditatis. Vn̄.j.pe.j. Jn quē desiderāt angeli ꝓspicere. O igit̄ q̄ȝ fatui q̄ a chr̄o recedūt mūdo adherētes q̄ sic fiūt membra diaboli q̄ princeps est mūdi huiꝰ: vt hr̄ Jo.xiiij. Attēdite. Malignꝰ est mūdꝰ Ostēdit placitū vultū sꝫ finis est amarꝰ. ꝓditor certe est mūdus. Notate exēplum Erat quidā nobilis in austria totus mundo deditꝰ quadā nocte solus an̄ castrū in virgultū pulcrū de floribus vt melius de mūdi põpa po ssꝫ cogitare descendit: q̄dā igit̄ dn̄a sup hūanā estimationē formosa se ei p̄ntauit dicēs. Ecce assum quā tāto amore dilexisti. Jlle gaudēs eam ꝑspexit Et illa ait. Sicut me ante vidisti: ita retro intuearis. Vidit itaq̄ȝ eam in dorso plenam vermibꝰ putredine ⁊ fetore. Et illa. Ego (ait) sum gl'ia mūdi. Et sic imago disparuit: ⁊ nobilis ille de cetero mundi gl'iaz ꝯtēpsit. Et Jo.ij. Mundus trāsit ⁊ cõcupiscentia eius.

p Ro tertio. Audistis ⁊c̄. Notate q̄ chr̄s solūmõ ꝓ mēbris suis venit: iõ studeatis mēbra eius fieri. hr̄ em̄ de pnia. dis.j. Omnis qui nõ diligit: solūmõ beatitudo membris chr̄i paratur. Neq̄ȝ sufficit ad h̄ q̄ aliq̄s sit mēbꝝ chr̄i q̄ receperit characterē baptismalē ⁊ vocetur christianus nisi fidem chr̄o custodiat quā promisit. Naꝫ sicut pꝫ l.ff.de re.iur.l. Cõtractꝰ. Cõtractꝰ ex cõuentõe seu mutua ꝓmissione legē accipiunt. Nec dubitetis. Multū christo displicet q̄ in eius exercitu sint tot ꝓditores scꝫ in eccl'a. gerentes arma vicꝫ ⁊ insignia aduersarij. Audite: quis in exercitu regis presumeret gerere arma aduersarij: certe nemo. Multo igit̄ magis timendū est ⁊c̄. iuxta qḋ hr̄ matth.x. Eū timete q̄ potest aīam ⁊ corpus perdere in gehennam.

Feria.vj.post iiij.dn̄icam aduētus.

Hora est iā

⁊c̄. Pax dī q̄ exuperat oēm sensum cu.cor.⁊ intelli.ve. Phil'.iiij. Surgatis a somno vt pax dei ⁊c̄. Notāda est aūt triplex pax q̄ dici põt pax dei.s.interna: fratr̄na: ⁊ supna. De pria Heb.xij. Pacē seq̄mini: ⁊ scīmoniā sine q̄ nemo videbit deū. De scḋa. Eph. iiij. Solliciti s̄uare vnitatē spūs in vincl'o pacis. De tertia. Esa.xxxij. Sedebit ppl's meꝰ in pul.pacis.

Hora est iā: ⁊c̄.

p Ro p̄mo An pcti somnꝰ ex eo q̄ corrūpit bonū ꝯtrariet̄ bono increato. Oꝰ sic Pctm̄ facit hoiem ḋo rebellē ⁊ ꝯtrariuꝫ. Cõtra oipotēti nihil r̄pugnare pt. Rn̄det boñ.in.ij.dis.xxxvj. Malū ꝯtrariari bono põt intelligi dupl'r: Aut in se ⁊ s̄m formā: ⁊ sic cū sūmū bonū sit bõnū ꝑ essentiā oino nihil ē ei ꝯtrariū. Aut in suo effectu et opatiõe. Et sic q̄dāmõ põt ꝯtrariari ⁊ q̄dāmõ nõ. Naꝫ dupliciter põt aliq̄d alicui repugnare in effectu. Aut ex parte virtu-

tis ipi⁹. ꝛ sic nihil pōt deo repugnare ī suo ope qm̄ di ṽtus oipotētia est. Aut ex pte idoneitatꝫ ipius suscipiētꝫ. Et hoc dupl'r pōt intelligi. Aut simpl'r ꝛ vniuersal'r: aut in pte. Primo mō nihil pōt deo ꝯriari in ope suo: qm̄ talis ꝛ tant⁹ est ordo vniuersitatꝫ quē ei ꝯditor dedit vt nullo malo pturbari possit sm̄ ꝙ in plibus locis vult Aug. Scd̄o mō pōt aliq̄d repugnare d̄o in effectu suo: q꞉ p malū ꝯtingit aliquem dei effectū reddi min⁹ habilē ad susceptōꝫ diuīe influētieꝫ ad obtentū pfectōis ꝛ btitudinis ad quā ordinat̃ de pmaria sui cōditione. Qm̄ igit̃ pctm̄ facit hoīem rebellē ꝛ ꝯrium deo: id̄o hoc mō potissime contrariat̃ deo. Hoc Bonauē. Pro fundamēto. Proprie loq̄ndo Nihil pōt esse ꝯrium deo. Nā sm̄ phm̄ Unū ꝯtrariū ē corruptiuū alteri⁹ inq̄ntum agūt et patiunt̃ ī inuicē. Sed certū est ꝙ pctm̄ reddit hominē sordidū ꝛ abominabilē corā deo. O miseri q̄ in tali feditate iacēt. Contra q̄s Alan⁹ in puerbijs. Sus de sorde saltem dū colligit escas: Cur nunꝗ̄ surgit sorde volut⁹ hō. Sed q̄stio est: An illa sordes pcti sit ꝯria deo. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ ꝯclud̄ ꝗ̄ terribileꝫ vindictā faciet de⁹ de fetidis pctōribꝫ sibi rebellibꝫ ꝛ ꝯrijs. Certe sicut dicit ps̄. Tūc loq̄tur ad eos in ira sua: et in fu. suo ꝯtur. eos. Audite o pctōres ꝛc̄. O ꝗ̄ cōfusibilit̃ eijciet eos di. illō Ite maledicti ꝛc̄. q. di. Nō possuꝫ vos videre ꝓpt̃ feditatē vrām ꝓpter quā indigni estis cōsortio dei et angeloꝝ. Figura. Leui. xiij. Leprosus ꝛ imund⁹ eijciebat̃ extra castra filioꝝ isrl'. Spūaliter: leprosus est pctōr q̄ tandē eijciet̃ extra societatē btōꝝ. Matt. xiij. Exibūt an. ꝛ se. ma. de me. iu.

P Ro scd̄o. Supra de naturali ꝯfiguratiōe ꝛ de ꝯfiguratiōis sublimatōe Hic de sublimatiōis ordinatiōe. Ubi cōsiderandum quomō incarnatiōis mysterium in q̄ tā excellēter sublimauit de⁹ naturā humanā ordinatū est ad satisfaciendum p genere humano ī quo apparet maxima christi benignitas. Leo papa ser. de Nati. dn̄i. Suscipit̃ a virtute infirmitas: a maiestate mortalitas: vt quod nr̄is remedijs cōgruebat vnus atꝙ̄ idē dei ꝛ hominū mediator: ꝛ mori posset ex vno ꝛ resurgere ex alio. Et circa hāc satisfactionē Notāde sunt tres ꝯclusiones.

Prima congruitatis.
Secūda possibilitatis.
Tertia copiositatis.

Prima est ꝯclūo ꝯgruitatis. s. ꝙ magꝫ cōgruū fuerit gen⁹ hūanū reparari p viā satisfactiōis ꝗ̄ p aliū modū. Nā sicut d̄t Bonauē. in. iij. di. xx. In h̄ magis seruat̃ ordo iusticie. Congruū em̄ erat iusticiā currere cū mis̄c̄dia. iuxta illō ps̄. Mis̄c̄dia ꝛ ṽitas obuiauerūt sibi. Decuit g̊ ꝙ deus satisfactiōꝫ exigeret ꝓ iniuria sibi facta. Etsi hō nō posset tunc mis̄c̄dia diuina subueniret dando mediatorē q̄ ꝓ eo satisfaceret in q̊ nos plus astringit ad honorē ꝛ laudē dei in hoc ꝙ vnigenitū dedit redēptorē ꝗ̄ si pctm̄ sine satisfactiōe dimisisset. Scd̄a ē ꝯclusio possibilitatꝫ: vicꝫ ꝙ nulla pura cretura potuit ꝓ hoīe satisfacere: sꝫ sol⁹ xp̄s. ꝓbatur. Oīs creatura q̄cquid p̄t d̄o debꝫ Id̄o nō habꝫ vn̄ possit ꝓ alio satisfacere: maxime satisfactiōe tali. g̊ ꝛc̄. Itē nō fuisset hō pfecte repat⁹ nisi restitueret̃ ad dignitatē illam quā habitur⁹ erat an̄ pctm̄. sed si p angelū aut creaturā aliā reparet̃: nō posset restitui ad illā dignitatē: qm̄ si n̄ peccasset esset eq̄lis angelis dei in celis: ꝛ idē nobis ꝓmittit̃ post repatiōnē ꝛ resurrectionē. Lu. xx. Erūt sicut angeli dei ī celo. Si aūt repareretur p angelū: angel⁹ per ꝯn̄s esset hoīs dn̄s: vt d̄t Ans. Quecūꝙ̄ alia psona hominem a morte redimeret: ei⁹ seru⁹ idē hō recte iudicaret̃. Qꝫ autē chr̄s ꝯdigne satisfacere potuerit d̄clarat Ans. Sic em̄ satisfaciat deus q̄ pōt: ꝛ hō qui debet. Mens igit̃ humana curiosis inq̄sitionibꝫ dimissis satisfactori chr̄o gratias agat. Ipse em̄ vt dicit̃. j. Io. ij. est ꝓpitiatio ꝓ pctis nostris: nō ꝓ nostris tm̄: sꝫ ꝓ toti⁹ mūdi Tertia est ꝯclusio copiositatꝫ. Sicut em̄ dicit ps̄. Copiosa apud eū redēptio. cuius tn̄ efficacia solū ad eos se extēdit qui chr̄o incorpant̃ p fidē ꝛ charitatē. Nō dormiāt g̊ pctōres: hora ei est iam nos de somno surgere ꝛc̄. Curram⁹ oēs ad eum qui oēs vocat di. Matth. xj. Uenite ad me oēs qui labo. ꝛc̄. O rephensibilis multoꝝ pigricia. Aperta est vena clemētie chr̄i et pctōres nō curant. Heu ꝗ̄ multa miseria animaꝝ descendētium in infernū que si vellent merito chr̄i

facillime possēt saluari. O q̄multi retra/
huntur a chr̄i seq̄la p̄cipue ꝓpter tria. Pri
mo ꝓpter fidem dubiā: q2 q̄si nihil credūt
nisi qđ hic videt᷑: q̄s Greg.in.iiij. dialog.
exemplo valde notando ꝯuincit. Si casu
mulier in fouea obscura parit et ibi filiū
educet vsq3 ad annos discretiōis et post/
modū ei dicat q̄lit᷑ sup eos ē celū: sol: luna
stelle plante: edificia: fontes: maria ꝛ hu/
iusmōi: Fatu⁹ esset ille si nō crederet dicēs
Nō credo q2 ea nō vidi. pariformit᷑ stult⁹
est homo q̄ eccl'ie ꝛ p̄dicatiōib⁹ nō credit
de futura vita. Scđo ꝓpter humanā ve/
recundiā. verecūdant᷑ em̄ fieri humiles: ti
mēt maloꝝ derisiōes q̄ sepe numero deri
dent eos qui bene facere student. Iuxta il
lud Prouer.xxix. Detestant᷑ stulti illos q̄ i
recta sunt via: Et Prouerb.xiiij. Ambu/
lans recto itinere ꝛ timēs deū: despicit᷑ ab
eo qui infami gradit᷑ via. Sed reuera de/
ridēdi sunt illi q̄ diabolū: n̄ chr̄m imitant᷑
Tertio ꝓpter spem deceptoriā q̄ diu spe/
rant viuere. Hiero. ad hierūchiā. Nēo
est tāfractis virib⁹ ac tādecrepite senectu
tis vt nō se putet annū adhuc supuicturū
esse. Vn̄ surrepit obliuio conditiōis sue.
O q̄multi in hoc fallunt᷑. Nota exemplū
qđ habet᷑ Lu.xij. đ diuite dicēte Aia mea
mlt'a bona habes re.in an.plu.ꝛc̄. Cui di/
ctū est: Stulte hac nocte repetēt aiā tuā
q̄ aūt parasti cui⁹ erunt: Expgiscimini ergo
ad vidēdā vite h⁹ vanitatē: labilitatē: et
instabilitatē. Et excitamini ad chr̄m imi
tandū q̄ ad hoc venit in mundū vt sequa/
mur ip̄m. Vn̄ ip̄e đt Jo.viij. Qui seq̄tur
me nō ambulat in tenebris.

p Ro tertio. Audistis ꝛc̄. Videat3 ergo
q̄nto amore vos dilexit dn̄s ꝛ quāto
amore debet3 eū diligere ꝛ mādatis eius
obedire: nedū ex timore pene: sed poti⁹ ex
amore. Vn̄ dicit regl'a iuris. Et sunt ver
ba Aug. de re.iu.ca. Qui ex timore. Qui
ex timore facit p̄ceptū: aliter facit q̄ debe
at: et ido iam nō omnia facit. Dicit autē
lex: q̄ solutio partis nō facit liberationem
C.đ subtractōe pignoꝝ.l.q̄diu. Pone ca
sum de eo qui tenet᷑ pro vigiti ꝛ soluit de/
cem. Expone et applica. Notando qđ prin
cipalius deo debemus: est amor. Deute.
vj. Diliges dominū deū tuū ꝛc̄.

Sequūtur alij sermones de Aduētu.
Dn̄ica p̄ma aduentus mane.

Abiciamus

a opera tenebraꝝ ꝛ induamur
arma lucis Rom.xiij. Ppl's
qui ambula. in tenebr3 vidit lucē magnā
ha.in re.vm. mor.lux orta est eis. Esa.ix.
Exhortationē multū ponderandā nobis
ingerunt Apl'i verba: cuius exhortatiōis
rationē addūt verba ꝓphetica in quibus
sunt tria ꝯsiderāda. Primū generis hu/
mani ꝯdicio tenebrosa. ppl's q̄ ābulabat i
te. Et iteꝝ: habi.in re.vm.mor. Scđm
redemptiōis visio luminosa. ibi: vidit lucē
Et iteꝝ: lux orta est eis Tertiū illustra
tio copiosa: magnā. De p̄mo Eph.ij. Era
tis aliq̄n tenebre. De scđo ibidē: Nūc aūt
lux in dn̄o. De tertio Jo.j. Erat lux vera
q̄ illumiat oēm hoiem ve.in hūc mđm.

a Abiciam⁹ ꝛc̄. Tres articl'i in q̄libet
sermone. In p̄mo q̄stionis theolo/
galis resolutio/memorāde veritat3 decla
ratiua q̄ vic3 erit de p̄mo aduētu. In secū
do thematis nr̄i special' applicatio mise/
rande fragilitat3 p̄munitiua: vic3 contra
tertiū aduentū. In tertio breuis pabol'i/
ca exhortatio stimulāde volūtatis excita
tiua vic3 ad scđm aduentū

p Ro p̄mo. An possibile fuerit naturā
humanā diuine vniri p incarnatiōe3.
Q, nō: q2 dei ad creaturā nulla est ꝓpor/
tio. Cōtra. De⁹ est aīe maxime intim⁹ ꝛ
amabilissim⁹. Rn̄det Bonauē.in.iij. di.
.j. Absq3 dubio hoc est ipossibile. Ratio.
Oia sunt diuine potētie attribuēda q̄ sibi
nō derogāt: ꝛ talia sūt q̄ ea posse est posse
Naturā aūt humanā diuine vniri in vni/
tate psone nō est aliđ q̄ diuinā psonā que
ab eterno est hypostasis respectu diuine
nature esse in tpe hypostasim respectu hu
mane nature. Hoc aūt nō dicit aliquā im
perfectionē: sed potius dignitatē ꝛ nobili
tatē: sicut q̄ deus q̄ ab eterno est btūs: sit
causa btitudinis create in tpe. Nec ad istā
vnibilitatē req̄ritur ꝓportio q̄ est in ꝯmen
suratiōe q̄ntitatis: sed sufficit ꝓportio q̄ at
tendit᷑ in ꝯueniētia ordinis. Rich. āt hāc
possibilitatē declarat d. q̄ nl'la creata sub/
stantia pōt subsistere in seipā nisi p̄suppo/

sita influētia pme cause. Et qꝛ talis influētia est volūtaria: ideo sicut pōt adesse ad h vt suba maneat ꝛ nō operetur: Ita ad h q existat ꝛ non in seipa: ꝛ sic subsistit natura hūana in filio dei. Hec Rich. Pro fundamēto. Oia sunt deo facilia. Ouidi⁹ de arte. Facile est oma deo posse. Et Aristo. de regimie pncipū. Deo nihil est difficile: sed sine eo nihil est possibile. Querit g. An possibile ꝛc. Dic rn. Ex q ɔclude qntum timere debem⁹ offendere diuinā maiestatē. Nam vt dr Daniel. iiij. Potestas ei⁹ ptās sempiterna ꝛc. Iuxta em volūtatē suā facit tā in vir. celi q in ha. terre ꝛ nō est q resi. ma. ei⁹. Audite o pctōres qui nūc diuinis pceptis resistitis: certe velitis nolitis sub manu dei cadetis: lubrici: auari ꝛc. O miseri cur deū oipotentē nō timetis. Nec tn debꝫ esse solus timor: qꝛ vt dr Augusti. Inimic⁹ est iusticie q solo timore nō peccat: amic⁹ aūt eius est q ei⁹ amore nō peccat. Sint g pariter timor offense et amor iusticie. Figura Hester. xv. Hester ingressa est ad Asuer cū duabꝫ ancillis sup quar vnā innitebat q̄si p nimia teneritudine corp⁹ suū qn ferre nō sufficiens. Altera aūt seqbat dnam defluentia in humū indumēta sustētans. Cūq ex ardētibꝫ oculis furorē pectoris indicasset regina corruit. Rex aūt festin⁹ exiliuit de solio sustentās eā vlnis donec rediret ad se: et his verbis sibi blādiebat. Quid habes Hester: Ego sum frat tu⁹ Noli metuere Nō morieris: accede ꝛ tāge sceptr. Tulit g aureā virgam ꝛ posuit sup collū eius et osculat⁹ est eā. Expoē. Hester est nata hūana in sctis patribꝫ igressa hūiliter ad deū p orōes petēs hūani gnis salutē. Due ācille sūt tior ꝛ amor. Tior sustētat vestimēta vrtutū defluētia. Amor vo sustētat ipaꝫ aiam. Rex indicās furorē est deus iratus cōtra naturā humanā quare corruit p timore. Sed rex ipe se humiliās descendit sustentās eaꝫ p hypostaticā vnionē p quā frater noster factus est ꝛ natura humana deo vnita ꝛ reconciliata. Sic et vnusqsq nostrū cupiens deo recōciliari ꝛ deū spiritualiter ad se venire: dꝫ cū timore ꝛ amore ad eum ɔfugere. Deut. x. Et nūc israel quid dns deus israel petit a te nisi vt timeas eum ꝛ diligas. Et ad hec duo inducí debem⁹ ex cōsideratiōe dnice incarnatōnis in qua diuina potētia et eius bonitas tā aperte manifestat: que nos excitare debet vt apostolicaꝫ exhortationē impleamus que habetur in verbis p sermo. exordio premissis Abijciamus opera tenebrarum ꝛc.

Pro secundo. Abijciamus ꝛc. Vt simus parati ad tria

Primo ad celebrationē deuotissimam respectu primi aduentus.

Secūdo ad receptionē suauissimā respectu secundi.

Tertio ad expectatiōꝫ certissimā respectu tertij

Sic em dicit Bernard. in quodā sermone de aduentu. Triplicē domini aduentū nouimus. Ad homines. In homies: Cōtra homies. Ad homies quasi indifferenter: nō autē ita in homies aut cōtra homines. Primus et tertius noti sunt: vtpote manifesti. Secūdus spiritualis et occultus in quo delectabiliter dormiūt qui norunt eum. Primo igitur Abijcienda sunt opera tenebrar ꝛc. vt simus parati ad celebrationē deuotissimā primi aduetus dominici. j. Regū. vij. Preparate corda vestra domino et illi soli seruite. Ad hoc aūt nos hortatur ecclesia per verba Apostoli in epistola hodierna cum di. Hora est iaꝫ nos de somno surgere. id ē de peccato: qd aufert rectam consideratione atq defensionis aut etiam operatiōis meritorie facultatem: queadmodū somnus aufert vsum sensuū: et facultatem se protegēdi: et etiam operandi. Joan. ix. Venit nox: scꝫ peccati in quo etiam est tenebrositas per priuationē bone consideratiōis quādo nemo potest operari. In epistola autē hodierna circa hanc preparationē tria sunt notanda: scꝫ faciēde preparationis ratio: et intelligende rationis cōclusio: ꝛ exequende cōclusionis cōfirmatio. Est autē hui⁹ preparatōis triplex ratio consideranda.

Prima clarioris ratiōis.

Secūda efficacioris opatiōis.

Tertia pmptioris saluatiōis.

Prima est rō clarioris rōnis: rōe cui⁹ vetus testamētū dr nox: nouū aūt dies. Vn dr Apls Nox pcessit dies aūt appropinquit. i. obscuritas figurar pcessit i veri testamētor vēit ille q ē lux mdi. Jo. j. Erat lux

vera q̄ illu.o.ho.ve.in h.mūdū. Jō heb. j. Multifariā multisq̄ modis scꝫ figurationib⁹ ꝛ obscuris: olim de⁹ loquēs patribus in ꝓphis nouissimis dieb⁹ istis locutus est nobis in filio suo qui scꝫ oīa figuralia elucidauit. Scđa rō est efficacioris op̄atiōis ꝛ hec seq̄r ad p̄cedentē. Efficacius eīm ꝛ securius operari possum⁹ veritate declarata: facili⁹ eīm ꝛ securi⁹ ambulamus de die q̄ de nocte. Jo. ij. Qui ambulat in die nō offendit. Nō solū autē nobis veritatē declarauit sed exemplo ꝓprio viam salutis demonstrauit. Jo. xiij. Exemplū dedi vobis vt queadmodū ꝛc. Videte ergo si eū seq̄mini. Tertia est rō ꝓ̄ptioris saluatiōis. Vñ di. Apl's. Nūc aūt ꝓpior est nostra sal⁹ q̄ cū credidimus. i. q̄ a principio nr̄e cōuersatiōis: ꝛ ibi loquit̄ in p̄sona totius eccl'ie. Nā añ filij dei aduentū p̄res oēs et sctissimi descendebant in infernū. Vñ dicebat iacob Geñ. xxxvij. Descendam ad filiū meū lugens in infernū. Nunc aūt iustis patet introitus in regnū. Apoc. iij. Ecce dedi coram te ostiū apertū. Exemplū in latrone iusto: cui dicit dñs. Hodie mecū eris in paradiso. Luce. xxiij. Ideo fiducialiter dicebat paulus. Hebreoꝝ. iiij. Ingrediemur in requiē q̄ credidimus.

p Ro tertio. Audistis ꝛc. Cauete ne propter peccata vr̄a priuemini salute vobis tam ꝓpinq̄. Notate quod dicit lex Delicta et maleficia nō debēt manere impunita. ff. ad. l. aq̄leiaꝫ. Ita vulneratus. Et eadē sententia habet̄ de pn̄ia. distin. j. Medicina. § primo. Nam si venerit rex et dixerit toti citati. Oēs vos honorare volo et in plena libertate viuere: si tñ reperiat aliquē sibi rebellē cōdēnabit ad mortē. Expone: Chr̄us venit ꝛc. Jō vt dicit paulus Ro. vj. Liberati a peccato: serui autē facti deo ha b. fru. i sāctificationē ꝛc. Sequit̄ Stipēdia aūt peccati mors. Jō abijciam⁹ pctm̄ vt lumen videre possim⁹

Dñica p̄ma aduent⁹ post meridiē.

Abijciamus

a ꝛc. Venit lux in mūdū ꝛ di. ho. ma.. tene. q̄ lucē. Jo. iij. Abijcere debemus opera tenebrarum qm̄ venit lux in mundū. Sꝫ heu dile. ho. ꝛc. Ubi sūt tria cōtemplanda.

Christi venientꝫ cōtēplanda claritas: lux.
Sui aduentus admiranda benignitas: venit in mundum.
Tertiū humani generis cōdemnanda fatuitas: dilexerunt ꝛc. De p̄mo. Joā. viij. Ego suꝫ lux mūdi. De scđo. Jo. xvj. Exiui a patre ꝛ veni in mūdū. De tertio. Prouerb. j. Sapientiā atq̄ doctrinā stulti despiciunt.

Abijciamus ꝛc.

p Ro p̄mo. An cōgruū fuerit diuinaꝫ p̄sonā icarnari. Q, nō: q2 carnē de limo formatā assumere: videt̄ ptinere ad ꝯteptū. Contra. Cōgruū fuit ad rerū cōplemētū vt fieret cōiūctio primi cuꝫ vltimo. Rñdet Bona. in. iij. disti. j. Absq̄ dubio decuit deū incarnari. Tū ꝓpter sue potentie: sapie: ꝛ bonitatꝫ eminentē manifestatione. Tum ꝓpter diuinoꝝ operū excellentem cōsumationē q2 tūc vltimū cōiunctū est primo. sic in circulo (q̄ est p̄fectissima figuraꝝ) finis cōiungit̄ principio. Tūc ꝓpt̄ sup̄abundantē preciꝫ solutionē p̄ p̄sonam diuinā et sup̄effluentē hoīs gl'ificationē vt nō tm̄mō inueniret hō pascua interi⁹ i. do sꝫ etiā exteri⁹. Ad argumētū aūt dicendū q̄ nec decens nec possibile est deū hūanari in se: sꝫ rōe sibi vniti ad maiorē māifestatione sue altitudinis: q2 p̄ talē hūiliationē sup̄biā diaboli deiecit ꝛ hoīem humilem exaltauit. H̄ Boñ. Pro fūdamēto. Valde mirādū incarnatiōis mysteriū siue op⁹. đ quo exponere possum⁹ qđ ait v̄gili⁹ in bucol. Magnus ab integro scloꝝ nascit̄ ordo. Jaꝫ noua ꝓgenies celo demittitur alto. Nec dubiū quin ꝯueniētissime factū fuerit tātū opus. Nā vt ait Arist. j. de celo. Deus nihil facit frustra. Cū ergo q̄rit̄ An cōgruū ꝛc. Ex q̄ cōclude q̄ta sit hoīs ad deū obligatio ꝓ suo aduentu: ꝓpter qđ dicebat Jo. j. Jo. iiij. Diligam⁹ deū q̄niā ipse prior dilexit nos. O igitur miseri qui nō diligūt Sꝫ forte dicetis oēs Diligim⁹ Sed dico Date ergo testimoniū operū: q̄niā vt dicit Gre. Probatio dilectōis exhibitio est operis. Audite superbi: fures: fraudulenti. inuidi: ꝛ alij hmōi. an op̄a difacitis ꝛc. Quid ergo facturi sumus deuo

te contemplari studeamus quoniā dn̄s p incarnatiōis hūiliationē superbiā diaboli deiecit ꝛ hoiem hūilē exaltauit Figu. j. Reg. xvij. Dauid missus a pr̄e suo Isai venit ad fr̄es suos q̄s nō ꝑtāte armoꝝ re gioꝝ sed hūilitate pastoralis hitus liberauit de manu philistinoꝝ deuincēdo ꝛ occidendo goliam. Expone. Isai salus mea interp̄tat: ꝛ figura est dei patrꝭ q̄ oēs vult saluare per filiū. Dauid interp̄tat vultu desiderabilis: ip̄e dn̄s chr̄s Golias transmigrās vł trāsmigtio ip̄tat ꝛ sigt diabolū Applica ergo ꝛc̄. Vn̄ leo papa elegantissime loq̄tur in ser. de nati. Cōflictu ꝓ nobis inito: magno ꝛ mirabili equitatis iure certatū est dum oipotēs deꝰ cū seuissimo hoste nō in sua maiestate ꝫ in nr̄a humilitate cōgreditur ob ijciēs sibi eādē formā eādēq̄ naturā: mortalitatis quidē nostre participē sed totius peccati expertē.

P Ro scd̄o. Abijciamus ꝛc̄. In p̄cedēti ꝛc̄. Nūc de secūdo q̄d ē intelligēde rōnis cōclusio cū dr̄ Abijciamꝰ opa te. ꝛc̄ Vbi tria sunt consideranda.

Cōclusio cōmēdabilis: Abijciamus opera tenebrarū.
Intentio laudabilis: sic vt in die.
Specificatio notabilis: nō in cōmessationibus.

Primū est ꝯclusio laudabilis cū dicit Abijciamus opa te. q: ꝓcedunt a tenebrꝭ spūalis nequicie. s. a suggestione diaboli principis tenebrarū: ꝛ causant tenebras mētalis ignorātie atq̄ ducūt in tenebras infernalis miserie. Prouer. ij. Relinquūt iter rectū ꝛc̄. et ambulant p vias tenebrosas. Virtutes autē dicunt arma lucis: q ꝯtra peccati tenebras muniūt: ꝓcedūt āt a luce recte cognitiōis: faciunt lucē sancte exemplatiōis seu ꝯuersatiōis: ꝛ ducūt ad lucē eterne gl'ificatiōis. Jo. iij. Qui facit veritatē venit ad lucē. Scd̄m est intentio laudabilis, cum dic. Sic vt in die ho. am. ꝛc̄. sicut decet in statu noue legis que dies est. vel in die natiuitatꝭ dn̄i statim future ad quā deuote celebrandū nos preparare debemus opera tenebrarū abijciēdo. alias non essemus digni festum illud celebrare et deū laudare. Dominꝰ enim per os psal. increpat peccatorē diuinas laudes proferentē. Dicit em̄. ps. Immola deo sacrificiū laudis ꝛc̄: Sequit Peccatori aūt dixit deus: q̄re tu enarras iusti. me. ꝛ assu. te. me. ꝑ os. t. q. d. Indigne hoc facis. Sequit ratio. Tu vero odisti disciplinā ꝛ pie. ser. m. retro. si vi. fu. curre. cuꝫ eo ꝛ cū adul. por. tu. po. os tu. abū. ma. et lin. tu. cōci. dolos. Cōtra etiā peccatores dr̄. Esai. j. Iniq̄ sunt cetus vestri: solēnitates vestras odiuit anima mea: facta sūt mihi molesta ꝛc̄. Cū extenderitis manus vestras auertam oculos meos a vobis.

Tertiū est specificatio nobilis vicꝫ de aliquibꝰ spēalibꝫ peccatis honestati maxime ꝯtrarijs. Dicit igitur. Non ambulemus in cōmesationibꝫ ꝛ ebrietatibꝰ q̄ ad peccata gule que mentē hebetāt ꝛ obscurant. j. pe. v. Sobrij estote et vigilate: Nō in cubilibꝰ ꝛ impudicicijs ꝛ in delicijs ꝛ immūdicijs carnis quo ad peccata luxurie q̄ rationē excecant. Hierony. cōtra Iouinianū. Amor femine rationis est obliuio ꝛ insanie proximus. Non in cōtentione ꝛ emulatione quo ad peccata spūalia q̄ fraternā charitatē dissipant ꝛ sic animaꝫ totā deformant. Iaco. iij. Vbi zelus ꝛ cōtentio ibi incōstantia ꝛ omne opus prauū Hec itaq̄ ꝛ oīa alia vicia ꝓpter honorem dn̄i sūt abijcienda vt sic debite simus p̄parati ꝓ solēnitate futura. Se heu heu multi in solēnitatibꝰ solliciti sūt parare cibos ventri ꝫ nō curāt de p̄paratiōe aīe. Ber. ser. de o. s. Secularibꝰ id moris est: vt diebus istis festiuis sibi ꝯuiuia parēt. Et q̄nto fuerit solēnitas clarior tanto splendidius epulant. De huiusmodi. Phil. iij. quoꝝ deus vēter est. Tales faciunt festū ventris et non dei. Multi etiam sollicite parant nō corda dn̄o sed vestimēta ostēda mundo: ꝯtra quos. Matth. xxiij. Ve vobis q̄ mundatis. id q̄d deforis est intꝰ autē pleni estis rapina et omni imundicia Ve vobis quia similes estis sepul. defu. q̄ a fo. appa. ho. speci. intus vero sunt ple. os. mor. ꝛ omni spuricicia. Notate. Exemplū de sorore btī bernardi q̄ venit ad eum visitandū in ornatu vano. Quod videns bernardus negauit eā eē sororē suā. At illa cōpuncta r̄ndit etiā lachrymis perfusa. Etsi peccatrix sum: tñ pro talibus chr̄us mori dignatus est. Veniat igitur frater meus seruus iesu chr̄i ꝛ iubeat q̄cq̄d vult

Deposito igitur ornatu venit beatus ber nardus ad eam: et ait Sufficit em̃ tibi ma trẽ chri imitari. Nam stultissimũ est chri stum tali ornatu prouocare: q2 ornatus va nus non est aliud q̃ȝ rete diaboli et gladi⁹ igneus bisacutus occidens labentis aiam per superbiã: et aspicientis aiam p luxuriã de quibus aiabus redditura es rationez. Illa ergo ex his verbis compuncta seculum deseruit et cũ licentia mariti religionẽ in trauit vbi laudabiliter vixit: preparate g̃ non corpora sȝ corda. Eccl.ij. Qui timet dñm pparabũt corda sua et in cõspectu ei⁹ sanctificabunt animas suas.

P Ro tertio. Audistiȝ etc. q̃ iura dicunt xxiiij.q.v. Scriptũ est. de pe. dis. v. c. j.§. Semp offerat. Abel placuit deo: et io ei⁹ oblatio.q.d. Nõ placuisset oblatio si psona non fuisset grata. Et lex di. Nullus indignus dȝ salutare pncipẽ. C. de serui toribus.l. Cũ introissent. Pone casum d eo q̃ inimic⁹ est regis q̃ tñ psumit cõparere corã rege in festo regio: et cõstat q̃ h regi displicet etc. Expone. Notãdo illd. Esa.j. Lauamini mũdi estote auferte malũ co gitationũ vestrarum ab oculis meis.

Feria scda post pmã dñicã aduent⁹.

Abiciamus

A etc. Ambulate dũ lucẽ habe tis vt nõ tenebre vos cõp hendãt et q̃ ambulat in tenebris nescit q̃ vadat. Jo.xij. Abijcere debemus etc. qm ait ipe dñs. Ambulate. etc. Ubi sunt tria cõsideranda. Salutaris exhortatio. Am bulate d.l.h. Exhortationis rõ: vt nõ te. etc. Rationis cõfirmatio: et q̃ am. in te. etc. De pmo. Eph.v. Ut filij lucis ambula te. De scdo. Matth.xxv. Seruũ inutilẽ proijcite in tenebras exteriores. De tertio Prouerb.iiij. Uia impiorũ tenebrosa ne sciunt vbi corruunt.

Abijciamus etc.

P Ro pmo. An necessariũ fuerit ad re parationem generis hũani deũ incar nari. Qȝ nõ: q2 p incarnationẽ nihil virtu tutis deo accreuit ergo absq̃ incarnatiõe reparare potuit. Cõtra. Necessariũ fuit diuinã pordinationẽ in scripturis expres sam implere. Rñdet tho. in.iij.par.q.j. Ad finẽ aliquẽ aliqd dr necessariũ dupli'r. Uno mõ sine q̃.id nõ põt esse sicut cibus necessari⁹ est ad cõseruationem vite. Alio modo p qd cõuenienti⁹ peruenit in finẽ sicut equus dicit necessari⁹ ad iter. Primo mõ nõ fuit necessariũ deũ incarnari ad hũani generis reparationẽ: sȝ scdo mõ. Dic em̃ Aug⁹.xiij. de trinita. Ostendam⁹ nõ aliũ modũ possibilẽ deo defuisse cui⁹ ptãti cũ cta eq̃liter subiacẽt: sȝ sanande miserie cõ uenientiorẽ aliũ modũ nõ fuisse. H ex tho.

Pro fũdamẽto. Ois diuina opatio cir ca creaturas volũtaria est et cõtinẽs. Uñ de oi tali ope di dici põt in ei⁹ psona illud Juuenalis. Sic volo sic iubeo sit p rõe vo luntas. Sicut em̃ tractat Aristo.v. meta ph. Aliq̃ q̃ absolute sũt cõtingentia neces saria dici pñt ex suppositiõe finis sic ali qd dicit alicui necessariũ sine q̃ nõ põt bñ esse vt hõ sine vestib⁹. De hoc g̃ mõ neces sarij q̃rit An necessariũ etc. Dic rñ. vt sup. Ex q̃ cõclude in hoies mirandã benigni tatis suauitatẽ. Jo.xiij. Sic deus dilexit mũdũ vt fi.s.v. daret vt o. q̃ credit in eum nõ pere. sȝ ha. vi. eter. Uidete g̃ si creditis in eũ. Forte diciti q̃ sic. Sed notate q̃ cre dere in eũ (vt di. Aug⁹.) ẽ credendo sibi ad herere: credẽdo in eũ ire: qd reuera eẽ nõ põt nisi seruent ei⁹ mandata. Audite o pec catores etc. Erubescatis g̃ recognoscẽtes dei benignitatẽ q̃ prorsus mirãda est cum posset aliũde repare gen⁹ hũanũ. Noluit tñ h alit facere nisi sibi vniendo naturam hũanã. Figura. Matt.viij. Cũ posset dñs alit sanare leprosuȝ noluit tñ nisi tan gendo benigne. Ex q̃ cõtactu leps⁹ ille cre dẽs mũdat⁹ est. Expone. Certe benignis sime tetigit de⁹ naturã hũanã cuȝ eã sibi assumpsit. Ex q̃ cõtactu mũdari pñt oẽs in eũ credẽtes. Prouer.xv. Per fidẽ pur gantur peccata.

P Ro scdo. sup de duobus etc. nũc d ter tio qd ẽ exeq̃nde cõclusiõis cõfirma tio cũ dr. Induimini dñm iesum.i. formaȝ et cõuersationẽ dñi nri iesu chri. sic indut⁹ erat pau. q̃ dicebat. Gal.ij. Uiuo ego iaȝ nõ ego: viuit aũt in me chrs: h aũt nõ pt fieri nisi pus abijciat opa tenebrarum. Cõue niẽter aũt dr dñs iesus indumẽtũ sp̃i chri ani. Indumentũ em̃ est corporis circũdas

tiuū:itē caloris cōſuatiuū: ⁊ exterioris nocumēti expulſiuū ſiue repulſiuū. Sic dn̄s ieſus pn̄s cordi hūano p gratiā ipm circūdat. feruore charitatis cōſeruat ⁊ ab hoſtib⁹ pſuat. iō recte dicit indumētū nr̄ū. Eph. iiij. Renouamini in ſpū mentis vr̄e ⁊ induite nouū hoiem. i. chr̄m q̄ ſcʒ deū creat⁹ ē ſcʒ q̄ ad hūanitatē. Sūt autē ɔſiderande tres hui⁹ indumēti ɔditiōes

Prima eſt venerāde ſublimitatis.
Scd̄a eſt deſiderande vtilitatis.
Tertia ē obſeruande neceſſitatis.

Prima eſt cōditio venerande ſublimitatis q̄ ſignat p h̄ nomē dn̄m. Apoc. xix. Dn̄s dn̄antiū. iō ipm induimini p ſubiectionis reuerētiā. ps. Nōne ſubiecta erit deo aīa mea. Scd̄a eſt ɔditio deſiderande vtilitatꝫ q: ieſuꝫ. i. ſaluatorē. Mat. j. Vocabis nomē ei⁹ ieſum. ipe eni ſaluū faciet populū ſuū a pctis eo. iō induimini eū p affectiōis beniuolentiā. j. Jo. iiij. Diligam⁹ dn̄m qm̄ ipe prior dilexit nos. Tertia eſt ɔditio obſeruande neceſſitatis cū dr̄ chr̄m. i. vnctū plenitudine gr̄e a q̄ oīs alia gr̄a diriuat: ⁊ ſic gr̄am q̄ nobis p maxime neceſſaria ē: hr̄e nō poſſum⁹ niſi ipm induamur. Jo. j. De plenitudīe ei⁹ oēs accipim⁹. iō ipm induamini p conformatiōis efficaciā: q: chr̄iani dicūt a chr̄o iō formā ⁊ cōuerſationē chr̄i induere debemus. Predicte ergo cōditiōes nos excitare debent ad induendū dn̄m hoc ē ei indumentū digniſſimū vtiliſſimū ⁊ maxime neceſſariū. Sed heu multi diabolum magis q̄ chr̄m induūt: diabolo ſe cōformātes. j. Jo. iij. Qui facit pctm̄ ex diabolo eſt qm̄ ab initio diabol⁹ peccauit. Adō q̄ppe cōfigurant diabolo vt vere dicant filij diaboli: imo etiā pctōr diabolus pōt dici. Exemplū de iudeis quib⁹ dicit dn̄s Jo. viij. Vos ex patre diabolo eſtꝫ Et de iuda pditore de q̄ dicit dn̄s. Jo. vj. Vn⁹ ex vobis diabolus eſt: iō bene dr̄ eph. iiij. Nolite locū dare diabolo.

p Ro tertio. Audiſtis ⁊c̄. Cauete ne magꝫ diaboli q̄ chr̄i geratꝫ iſignia ſic eni nō poſſetis nūerari inter mēbra chr̄i ſed diaboli. Nam ſic hr̄. xij. diſ. nō decet. Mēbra cōformāda ſūt capiti. Et Inſti. de re. mili. Milites dn̄t habere ſigna ſui principis. Pone caſuꝫ. Sint duo capitanei ɔtrarij alter gerit inſignia p crucē albam. alius autē figurā nigrā hirci: inueni es aliquē gerētem ſigna ſcd̄i querēs cui⁹ es. Si dixerit talis capitanei vicꝫ q̄ crucē albā gerit. Non ſtatim dices: mētiris qm̄ habes inſigniū alteri⁹ ⁊c̄. Expone. Notādo tn̄ illud. j. pe. iij. Dn̄m chr̄m ſctificate in cordibus veſtris.

Feria. iij. poſt p̄mā dn̄icā aduent⁹.

Abiciamus ⁊c̄. De⁹ lux eſt ⁊ tenebre nō ſunt in eo vlle. Si dixerim⁹ quoniā ſocietatē habemus cū eo ⁊ in tenebris ambulamus: mētimur ⁊ veritatē nō facim⁹: ſi āt in luce ābulam⁹ ſic ⁊ ipe i luce ſocietatē hēm⁹ ad iuicē ⁊ ſāguis ieſu chr̄i filij ei⁹ emūdat nos ab omni pctō. j. Jo. j. Abijcere debem⁹ ⁊c̄. qm̄ deus lux eſt. ⁊c̄. Vbi ſūt tria ɔſiderāda. vicꝫ. Diuine maieſtatis luminoſa pfectio. Deus eſt lux ⁊c̄ Hūane fatuitatis tenebroſa abuſio. Si dixerim⁹. Noſtre fragilitatis grōſa informatio. Si aūt in luce ⁊c̄. De p̄mo. Sap. vij. Inextinguibile eſt lumē ei⁹. De ſcd̄o ij. Co. vj. Que ſocietas lucꝫ ad tenebras De tertio Jo. xij. Dū lucē habetꝫ credite in lucem vt filij lucis ſitis.

Abijciamus ⁊c̄.

p Ro p̄mo. An ſola hoīs liberatio a miſeria fuerit rō ꝓpter quā fili⁹ dei ē incarnat⁹ ſic q̄ ſi adam nō peccaſſet fili⁹ dei incarnatus nō fuiſſet. Q. nihilo min⁹ incarnat⁹ fuiſſet: q: dignitas hūana nature nō eſt augmētata p pctm̄: maxima aūt dignitas eſt in hoc q̄ a deo eſt aſſumpta. Cōtra Augu. li. de. v. dn̄i. Si hō n̄ peccaſſet fili⁹ hoīs nō veniſſet. Vide rn̄. in alio aduentuali pcedenti. Feria. ij. poſt. iij. dn̄icā Articlo. ij. Pro fundamēt. Cūꝫ volum⁹ rē aliquā cognoſcere inq̄rendū ē de cā ei⁹. Vn̄ ariſto. j. phyſi. Tūc vnūq̄dq̄ arbitramur cognoſcere cū cās ei⁹ ⁊ pn̄cipia cognoſcim⁹. Et Vgil. di. i georgicis. Felix q̄ potuit rex cognoſcere cās. Querit q̄ ō icarnatōis cā. An pcīſa cā fuerit libatio hoīs ⁊c̄. Dic rn̄. Ex q̄ recollige q̄ deuote dō dēm⁹ grās agere q̄ tā benigne voluit ſuccurere hoī pdito q: vt dr̄. j. Ti. j. chr̄s ieſ⁹

venit in hūc mundū pctōres saluos facere
O vitupādi pctōres ingratissimi q̄ nō eru-
bescitꝫ chr̄m offendere q̄ tn̄ venit ꝓpter a-
morē vestri. O fornicatores: auari ⁊c̄. re-
cognoscite dn̄m q̄ venit ad saluādū vos.
Aug. sup Jo. Nulla cā fuit veniēdi chr̄o
dn̄o nisi pctōres saluos facere. Figura.
Misit dn̄s benigne Raphaelē ad Tobiā
ꝯsolandū: ꝯducendū. ⁊ a demōe ꝓtegendū
⁊c̄. vt ptꝫ Tob. v. ⁊ q̄si ꝑ totū deinceps vs
q; ad. xij. Raphael medicina dei interp-
tatur ⁊ sig̃t chr̄m. Tobias bonus dn̄o seu
duct⁹ ad luctū. Venit itaq; chr̄s ad eos
q̄ sūt boni dn̄o seu ad pctōres q̄ ducūt ad lu
ctū pnīe. Expone ⁊c̄. Notādo illō Lu. xix.
Venit fili⁹ hoīs q̄rere ⁊ saluare ⁊c̄.

PRo scdo. Supra de p̄paratōe ad ce
lebrationē deuotissimā respectu p̄mi
aduētus. nūc de p̄paratiōe ad receptionē
suauissimā r̄spectu scdi: q̄ est duplex: vicꝫ
p̄paratio ornatiue dispositiōis: et apitiue
affectiōis. Est em̄ ꝓ p̄ncipe recipiēdo do-
mus ornāda ⁊ cū venit sibi apienda. Hoc
de p̄mo vbi nota ꝙ nō vult de⁹ habitare
nisi in corde mūdo ⁊ ornato. ps̄. Tu aūt i
sctō habitas. Vbi ⁊ notāda triplex orna-
tiua que necessaria est ⁊c̄.

Prima est dispositio immūdoꝝ purga
tiua.

Scda est necessarioꝝ ordinatiua

Tertia est ornamētoꝝ custoditiua.

Prima est dispositio ⁊c̄. Greg. Si amic⁹
diues ⁊ potēs domū vr̄am intraret: cū oī
festinātia tota dom⁹ mūdaret̄. Tergat ergo
sordes praui opis q̄ deo p̄parat domū me
tis. Bern. ser. de aduētu. Sicut ad opan
dū salutē in medio terre sel' venit in car-
nē visibilis de⁹: ita q̄tidie ad saluādas a-
nimas singloꝝ in spū venit inuisibil': Nec
te opꝫ o hō maria trāsire: nō penetrare
nubes: n̄ trāsalpinare necesse erit: vsq; ad
temetip̄m accurre ad oris ꝯfessionē ⁊ cor
dis ꝯpunctiōꝫ vt saltē exeas de sterq̄linio
miserie ꝯscie: qm̄ indignū ē autorē purita
tis illic intrare. Scda est dispositō neces
sarioꝝ ordiñ. In hospitio em̄ p̄ncipis re-
q̄runtur vtensilia ⁊ paramēta: nec em̄ suffi
cit mūdatio. Domū em̄ mundatā si fuerit
vacans cito ingredit̄ spūs immūdus: vt
habet̄ Lu. xj. ⁊ Matth. xij. Quid aūt ho
spiti chr̄o ꝓuidendū est: Figura. iiij. Re
gū. iiij. Vbi de Helisco dr̄ mlier sunami-
tis viro suo Aiaduerto ꝙ vir dei sctūs est
iste q̄ transit ꝑ nos frequēter. Faciam⁹ ergo
cenaculū paruū ⁊ ponam⁹ ei in eo lectulū
et mensam ⁊ sellam ⁊ cādelabꝝ vt cū ve-
nerit ad nos maneat ibi. Sunamitis in-
terp̄tatur misera vl' captiua mortificans
vel mortificata. Et sicut aīa rōnalis i cor-
pore exn̄s q̄ misera est vel captiua q̄ debꝫ
esse mortificās corpus ⁊ mortificata q̄ ad
affectiōes sensuales. Col. iij. Mortificate
mēbra vr̄a q̄ sunt sup terrā: fornicatiōꝫ: i-
mundiciā et auariciā. Helise⁹ aūt de⁹ me
us saluator interp̄tat̄ ⁊ formā chr̄i gerit.
Si ergo Heliseū. i. chr̄m vis habere hospi-
tē p̄para sibi p̄mo cenacl'm paruū. i. cor hu
mile. Aug. li. ꝯfes. O q̄̄ suauis es dn̄e: hu
miles corde sunt dom⁹ tua. Scdo p̄para
lectulū. i. cor q̄etum in quo quiescat. Est aūt
ꝯsciētia q̄eta (vt dicit Hugo li. ꝯscientie.)
que oībus est dulcis nullis grauis vtens
amico ad grām: inimico ad patientiā: cū-
ctis ad beniuolentiā: quibꝫ pōt ad benefi
centiā: seip̄a ad iusticiā. Tertio p̄para sel-
lam. i. spei soliditatē. Sedens q̄ppe in sel
la nec oīno erectus nec oīno dep̄ssus: Sic
spes nec oīno eleuat cor ꝑ securitatē: nec il
lud sinit oīno deprimi ꝑ desp̄atōnē. Spes
em̄ diffidentiā excludit: sꝫ nō timorē: imo
timor eam ꝯcomitat̄. Ps̄. Beneplacitum
est dn̄o sup timētes eū: ⁊ in eis qui sperāt
sup miscdia eius. Vide quō spem ⁊ timo
rem ꝯiungit. Quarto p̄para mēsaꝫ. i. obe
dientiam. Sicut em̄ mensa recipit cibaria
et iterū de mensa assumuntur vt inde ori
applicentur: sic obedientia recipit iniūcta
mandata: ⁊ de obedientia ꝓcedit iniūcto-
rum impletio que est quasi cibus christi:
id est gaudiū eius. Esaie. lxv. Gaudebo
in populo meo: id est ꝑ obedientiaꝫ mihi
subdito. Quinto p̄para candelabꝝ: id est
rectam cordis intentionē. Sicut eniꝫ can
delabrum portat lumen: sic intentio recta
lumen portat bone opatōnis. Hec est aūt
intentionis rectitudo vt fiat bonū opus
propter gloriā dei. Threnoꝝ. iij. Leuem⁹
corda nostra cum manibus: id est operibꝫ

Tertia est dispositio ornamentoruꝫ cu-
stoditiua: ne. s. aliq̄ feditate macl'ent̄: vl' et

ne hostes ɔtrarij ibidē ingrediant. Est em̄ cor mūdū ⁊ imaculatū ⁊ ornatū diligēter custodiēdū. Prouerb. iiij. Omni custodia ſua cor tuū q̄z ex eo vita pcedit. Bern. A corde tāq̄ȝ a radice pcedūt bona ⁊ mala. Sume exēplū de zacheo q̄ hmōi pparatiōes hūit vt chr̄m ſuſciperet nō pncipaliter i domo materiali ſȝ i domo ɔſcie. Vn̄ veritas ſue pnie ⁊ intētōis rectitudo ac boni pᵒpoſiti firmitas pȝ ex h̄ qd̄ dr̄ Stās aūt zacheus dixit ad ieſum. Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ dn̄e do pauperibᵘ: ⁊ ſiquem defrau. reddo q̄druplū.

P Ro tertio Audiſtis ⁊c̄. Sciatȝ autē dn̄m ḡuiter offēdēdū ſi neglexeritȝ ⁊c̄. Notate qd̄ dt̄ lex. C. de hereticȝ. l. gazaros. Grauiᵘ ē eternā q̄ tpalē ledere maieſtatē. Et extra d̄ exceſſibꝫ platoꝝ. c. Tanto. in glo. q̄to maior ē ille q̄ offedit: tanto maior ē offēſa ⁊ offendēs ḡuiᵘ puniēdus Attēdite. Si rex vētuᵘ i hāc ciuitatē mādet ſub pena capitȝ ꝙ q̄libet mūdet viaȝ p quā trāſiturᵘ ē. Aut alicui ꝙ mūdet domū in q̄ vult hoſpitari al's nullatenᵘ itrabit: ſȝ eū q̄ mūdare debuit ppetuo carceri detrudet. Nōne diligēter ⁊c̄. Expone notando ꝙ oēs pctōres indurati retrudēdi ſūt in infernū. ps. Cōuertāt pec. in infer. o. g. que ⁊c̄.

Feria. iiij. poſt pmā dn̄icā. aduētus.

Luciamus

A ⁊c̄. Iuſtorum ſemita q̄ſi lux ſplēdens procedit ⁊ creſcit vſq̄ in pfectā diē. Prouerb. iiij. Abijciamus ḡ vt ſimᵘ de nūero iuſtoꝝ qm̄ iuſtoꝝ ſemita ⁊c̄. Vbi i ſūt tria ɔſiderāda Lucis iuſtoꝝ inchoatio Iuſtoꝝ ſemita q̄ſi lux ⁊c̄ Inchoatōis augmentatio. pcedit ⁊ cre. Augmētatiōis cōſūmatio. vſq̄ in pfectā diē. Pro his tribꝫ pōt exponi de aīa iuſtorū illō can. vj. Que eſt iſta q̄ pgredit q̄ſi aurora cōſurgēs q̄ ad pmū. pulcra vt luna q̄ ad ſcōm. electa vt ſol: q̄ ad tertiū. pᵒpter hec oibus iuſtis dr̄ illō. j. theſſal. v. Oēs vos filij lucis eſtis et filij dei.

Abijciamus ⁊c̄.

P Ro pmo. An ɔueniēs fuiſſet a principio generis hūani deū incarnari. O, ſic Charitas nō tardat ſubuenire amico neceſſitatē patiēti. Vide in alio aduē. Feria vj. poſt do. ij. articulo. ij. Pro fūdamento in applicatione remedij ɔtra morbum reqrit ɔueniētia medij. Ouidiᵘ de remedꝫ Tpibᵘ medicina valet data tpe pſūt ⁊ data nō apto tpe viua nocent. Vn̄ ⁊ phyſici ſiue medici cōſiderant tempᵘ iuxta r̄tas ſue artis ad medicinas morbidis exhibendas. Querit ergo de ſpūali medicina An couenieēs ⁊c̄. Dic r̄n. vt ſup. Ex q̄ cōcludes q̄ bn̄ dici pōt hec etas nr̄a q̄ dr̄ plenitudo tpis. Gal. iiij. O miſeri pctōres q̄ non cognoſcitȝ gr̄am tpis huiᵘ q̄ plus ad volūtatē pᵒpriā q̄ ad beneplacitū pijſſimi ieſu reſpicitȝ ⁊c̄. Vide q̄ ɔuenienter pactū eſt noſtre redēptiōis opus ⁊ cōueniēti tpe nō a pncipio gn̄is humani. Figura. Non ſtatim miſſus eſt moyſes ad ppl'm liberādū de egypto quouſq̄ clamaueit ad deuȝ p miſcd'ia vt pȝ in exo. Talis q̄ppe dilatio figura fuit dilatiōis aduētus chr̄i ad liberādū genᵘ hūanū de captiuitate diaboli. O vere ſeculū aureū in q̄ experimur dulcedinē incarnati verbi: hinc ſaluator dicebat diſci. ſu. Matth. xiij. Vr̄i ocl'i btī q̄ vi. ⁊c̄. ⁊ aures veſtre ⁊c̄.

P Ro tertio. In pcedēti ⁊c̄. Nunc de ſcd̄a q̄ eſt pparatio apitiue affectōis Eſt em̄ cor mūdatū ⁊ ornatū deo apiendū. Et petit ipe dn̄s. Can̄. v. Aperi mihi ſor. me. amica me. Et apo. iij. Ecce ſto ad oſtiū: ⁊ pulſo ſiq̄s audierit vocē meā ⁊ aperuerit ianuā: intrabo ad illuȝ ⁊c̄. Cordis aūt materialis diſpoſitio figurat q̄līt mēs dȝ eſſe apta ad ſupiora. Col'. iij. Que ſurſum ſūt q̄rite nō q̄ ſup terrā ⁊c̄. Itē cor eſt triangulū in q̄ ſignat ꝙ mēs hūana dȝ eē apta ad tria. Ad pctōꝝ pniam. Ad mandatoꝝ intelligentiā. Ad bn̄ficioꝝ memoriā. Primo ad pctōꝝ pniaȝ. Hiere. ij. Vide vias tuas in cō. ⁊ ſcito q̄d feceris. Et apoc. iij. Memor eſto vn̄ excideris et age penitentiā. Et ezechias dicebat. Eſa. xxxviij Recogitabo tibi oēs annos meos, ⁊c̄. Scd̄o ad mandatoꝝ intelligentiā. Eccl. iij. Que tibi precepit deus cogita ſemper. Et deutero. vj. Erunt verba hec que ego precipio tibi hodie ſcripta in corde tuo et narrabis ea filijs tuis ⁊ meditaberȝ ea ſedens in domo ⁊ ambulās in via ⁊ dormiens ⁊ cōſurgens. Tertio ad beneficioꝝ

memoriā ad regratiādū ꝛ amplius in eo
sperandū Deute.xxxij. Nūquid nō ipe est
pať tu⁹ q̇ pos.ꝛ fc. ꝛ creauit te ꝛc̄. Memē
to dierū antiquoꝝ ꝛc̄. Et ecclesiastes.ij.
Memēto creatoris tui. Sup omia reme/
morandū est bn̄ficiū reparatiōis hūane
ꝛ ꝓ eo grē semp reddēde. Col.j. Gratias
agentes deo ꝛ prī q̇ dignos nos fecit sor/
tis sctōꝝ in lumine. Studeamus ergo cū
diligētia corda ꝑparare q̄ten⁹ sic aduen/
tū ei⁹ in carnē celebrem⁹ vt ei⁹ aduētu in
aias nr̄as obtinere valeam⁹. Nec em̄ ali/
quid nobis ꝓdesset illū pmū aduentū cele
brare nisi in mētib⁹ nr̄is faciam⁹ spūalis
aduent⁹ solēnitatē. Sed heu q̄ꝫ pauci fa/
ciunt q̄ꝫ pauci ad hanc solēnitatē veniūt
iuxta qd̄ exponi pōt illud Threñ.j. Vie
sion lugent eo ꝙ nō sint q̇ veniāt ad solen
nitatē. Multi etiāetsi qn̄qꝫ veniāt ꝛ qn̄qꝫ
grām recipiant tn̄ nō diu custodiūt. Luc.
viij. Ad tps credūt ꝛ in tpe ꝛc̄. Exēplum.
Legitur in lib.de apib⁹ de quodā q̇ i iuuē
tute fuit satis bone indolis. Sꝫ cū puer/
sis ꝑuersus est. Aliqn̄ tn̄ aliqꝫdiu abstine/
bat sꝫ paulo post ṙuertebať vt canis ad vo
mitū: ꝛ sus lota in volutabro luti.ij.pe.ij.
Quid plura: Cū magnū fecisset couiuiuꝫ
amicis (qꝛ canonicus erat) ꝛ secessisset in
camerā: ecce hospites terribiles.s.demo
nes sibi visibiliter apparentes quoꝝ hor/
rore cōcussus ita terribiliter clamauit ꝙ
oēs domestici accurrerūt q̄rētes q̇d ei cō/
tigisset. Ille q̄si insensat⁹ clamare nō ces/
sabat. Venit decan⁹ ꝛ canonici. Decan⁹
monebat eum dicens. Frater: confide in
dn̄o qui pro te mortuus est: peniteas ꝛ mi
serebitur tui. Respondit eiulans. Nō pos
sum. Demones me impediūt. Faciatꝫ (in/
quit decanus) signum crucis: inuocate no
men iesu ꝛ marie. Nō est mihi (ait) possibi
le. Nolui de hospitio voluntatꝫ demones
et peccata eijcere. Nunc cogunt me intra
re in hospitiū suū infernale cuius iam vi/
deo os apertū ad me deglutiēdū. Et hoc
di. miserrime obijt. Eijcite ergo peccata ꝛ
domum cordis christo ꝑparate qui solus
animsa vestras saluare potest: Sꝫ notate
quod dicitur Matth.xxiiij. Non qui ince
perit sed qui perseuerauerit vsqꝫ in finez
saluus erit. Sicut ergo dicit sapiens, Ec/
clesiasti.v. Esto firmus in via dei.

p Ro tertio. Audistꝫ ꝛc̄. Et certi esto
te de aduentu eius in vos si corda
sint ꝑparata sed non alias. Si ergo nō ve
niat totum vobis imputabitur. Dicit re/
gula iuris. Imputari nō debet ei per quē
non stat si non faciat quod ꝑ eū fuerat fa
ciendū.ff.de l.cōmissaria.in fine. Ad hoc
facit qd̄ habeť.xlvij.dis.§. Quid tunc fiet
et.c. Quantūlibet. Si paterfamilias facit
quod in se est ad directionē filioꝝ ꝛ tamē
sunt mali: sibi nō imputabitur. Similiter
sic de prelato: de medico: sic de aduocato.
Audi. Si rex dederit tibi palatiū ꝛ man/
dat di. Venio ad te tali die ꝛc̄. ꝛ clausam
portā reperiat si nō intrat nō est ei impu/
tandū Imo tu ingratissimus reputand⁹
es attenta principis benignitate. Expo/
ne ꝛc̄. Preparate ergo corda q̄rentes do/
minū. Nam vt ait Bern̄. super can. Ma/
gnū bonū querere deū: nō autē pedū pas
sibus sed desiderijs queriť. Augusti. Ve
misere anime que chr̄m non querit.

Feria.v.post pmā dn̄icā aduentus.

Abijciamus

a ꝛc̄. Qui seq̇ť me nō ambu/
lat in tenebris. sed habebit
lumen vite. Jo.viij. Abijcite g̊ ꝛ seq̇mini
chr̄m q̇ dixit. Qui sequiť me ꝛc̄. vbi sunt
tria notanda.

Primo veri chr̄iani dignitas honorabilis
Qui sequitur me.

Scd̄o securitas imꝑturbabilis: non am/
bulat in tenebris.

Tertio vtilitas desiderabilis: sꝫ habebit
lumē vite. De pmo eccī.xxiij. Magna glo
ria seq̇ dn̄m. De scd̄o. Jo.xj. Qui ambu/
lat in die nō offēdit. De tertio. ps̄. In lu/
mine tuo vi.lu.ꝛc̄.

Abijciamus ꝛc̄.

p Ro pmo. An decuisset incarnationē
differri vsqꝫ ad finē mundi. Qꝫ sic.
Perfectū posteri⁹ est impfecto: sūma aūt
ꝑfectio ē in vniōe ad ꝟbū. Cōtra Abacuc
iij. In medio ānoꝝ notum facies. Rn̄det
Tho.in.iij.par.q̄.j. Nō fuit ꝯueniens ꝛc̄.
Ptꝫ pmo ex vnione diuine nature ꝛ hūa
ne. Imperfectū em̄ in vno et eodem p̄rece
dit tempe perfectū eo ꝙ de impfecto fit

perfectū. In eo autē qđ est ꝑfectiōis causa efficiens ꝑfectū tempe p̄cedit imperfectū. In incarnatiōe aūt vtrūq₃ concurrit q꞉ ꝑ h̄ natura hūana ꝑducta est ad summā ꝑfectionē. Et iō nō decuit ꝙ a principio fuisset ⁊ q꞉ ip̄m v̄bū incarnatū ē humane ꝑfectōis causa efficiēs. iō nō debuit differri incarnatio vsq₃ ad finē sed ꝑfectō glīe ad quā vltimo ꝑducēda ē natura humana ꝑ v̄bū incarnatū erit in fine mūdi. Scđo ex effectu hūane salutꝫ. Si eñ differreť vsq₃ ad finē mundi: totaliter dei noticia ⁊ reuerentia ⁊ moꝝ honestas abolita fuisset in terris. Tertio ex diuine bonitatis manifestatiōe et v̄tutis q̄ pluribus modis hoīes saluauit nō solū ꝑ fidem vēturi sꝫ etiā ꝑ fidē p̄sentis ⁊ p̄teriti. hoc tho.

Pro fūdamēto. B̄n̄ficiū icarnatiōīs exhibuit dn̄s tp̄e oportuno. Nam vt ph̄us dicit. viij. Ethi. Amic⁹ b̄n̄facit amico ſm oportunitatē loci ⁊ tp̄is. Et v̄e de tp̄e incarnatiōis potest bene dici illud ouidij in lib. fastoꝝ. Oīa nūc florēt nūc ē noua temporis etas. Queritur tñ An decuisset ⁊c̄. Dic rñ. vt sup̄. Ex q̄ ꝯclude ꝙ ⁊si oēs nō fuerūt de tp̄e illo q̊ chr̄s erat in mundo: oēs tñ ⁊ p̄cedentes ⁊ sequētes saluari potuerūt ꝑ chr̄m. Vñ pau. j. Coꝝ. v. Chr̄s mortu⁹ ē ꝓ oībus. O miseri pctōres cur nō penitemini: auari. fraudulēti ⁊c̄. Certe si vicia abijcieritis: oēs ꝑ chr̄m saluari poteritis: q̇ oēs venit saluare tā p̄cedentes q̄₃ sequētes eius aduentū. Figura. Matt. xxj. Christo veniēti in hierusalē tam q̇ p̄cedebāt q̄₃ q̇ seq̄bant. Clamabāt Osanne filio in excelsis. Expone ⁊c̄. notando illud Col. iij. Oīa ⁊ in omnib⁹ chr̄s.

PRo scđo. Sup̄ ⁊c̄. Nūc de p̄paratione ad expectationē certissimā respectu vltimi aduētus vicꝫ ad iudiciū tā particulare q̄₃ vniuersale. De q̄ p̄paratiōe dicit saluatoꝛ. matth. xij. Vos similes hominib⁹ expectātib⁹ do. su. qñ re. a nuptijs Et seq̄ť. Vos estote parati. Acceleranda est aūt hec p̄paratio ꝓpť tria.

Primo ꝓpter p̄ueniendā tp̄is breuitatē.
Scđo ꝓpť euadēdā demonis calliditatē
Tertio propter mitigandam iudicis seueritatem.

Primo ꝓpter ⁊c̄. Iō luc̄. xij. postq̄₃ di. vos estote parati subdit q꞉ hora qua non putatis fi. ho. ve. Et Matthei. xxiiij. Si sciret paterfamilias q̄ hora fur veniret ⁊c̄. Sicut ei di. Señ. ad lu. Multos vitā differētes mors incerta preuenit itaq₃ omnis dies velut vltimus iudicandus est. Et greg. Horam vltimā iō nobis voluit dn̄s esse absconditā vt semꝑ habeať suspecta ⁊ quā p̄uidere nō possumus sine intermissione preparemur. Secūdo ꝓpter euadendā demonis calliditatē. Callidus eñ diabolus impugnat hominē in articulo mortis Gre. Tanto demon grauiores tentationes ingerit q̄₃to magis peccatorē appropinquare fini cōspicit. Ps̄. Ipsi scꝫ demones calcaneum meū. i. finē vite mee obseruabūt. Prepa igitur animā diligenter ⁊ diabolū repelle ne forte in morte nō possis eū repellere cū volueris. Qm̄ sicut dicit Beda. Diabolus q̄₃to diutius possedit tanto difficili⁹ dimittit. Tertio ꝓpter mitigandā iudicꝫ seueritatē nisi eñ tunc mitigeť tūc erit implacabilis ira. Sap̄. xix. Impijs vsq₃ in nouissimū sine miscđia ira supuenit Iō sicut habeť ecclesiastici. xviij. Añ iudicium p̄para iusticiā. O q̄₃ fatui q̇ dei iudiciū nō cogitant q̇ ad placandā iram iudicis non ꝓuident. Deutero. xxxij. Gēs absq₃ ꝯsilio ⁊ sine prudētia vtinā saperēt ⁊ intel. ac. no. ꝓ. Considerate o pctōres qm̄ post mortē impossibile vobis erit vestre saluti ꝓuidere: qđ tñ nunc esset facile. Audi ergo o peccatoꝛ terribilē iudicꝫ cōminationē. Apo. iij. Si nō vigilaueris veniā ad te tāq₃ fur ⁊ nescies q̄ hora veniā ad te. Audite. Exēplū qđ ponit saluatoꝛ. Lu. xij. de eo q̇ dicebat Aīa mea mul. bona habes ⁊c̄. Cui dictū est. Stulte hac nocte repetent a te animā tuā ⁊c̄. Illi q̇ppe oīa mūdi gaudia ꝯuersa sunt in luctū. Vñ de q̊libet reprobo verificatur illud qđ habeť. j. Mach. j. Dies festi eius ꝯuersi sūt i luctū. sabbatū eius in opprobrium. honores eius in nihilum: ⁊ in gloriā eius multiplicata est ignominia eius. Et sabbata eius cōuersa sunt in luctum.

PRo tertio. Audistis ⁊c̄. Cauete ergo ne tantum iudicem impugnetis. Forte dicetis. Neq₃ impugnamus. Audite: lex dic̄. In maleficijs voluntas: non exitus inspicitur. C. ad legem corneliam De siccarijs. l. j. Et, C. His qui cum telo

ambulāt: Et sicut dicit̄.xiiij.q.v.scriptuz.
Deus plꝰ pensat voluntatē ꝙ̄ factū. At/
tendite. Siq̄s vestꝝ machinatꝰ est in ꝑdi
tionē regis ⁊ audiret ꝙ rex ꝓ certo venit
de ꝓditoribꝫ suis inq̄sitionē facturꝰ ⁊ eos
puniturꝰ: q̄ntum timeret ꝫ eiꝰ aduentū: p̄/
sertim si crimē vestꝝ sit notoriū. Expone.
Et nota ꝙ oīs pctōr q̄ntuz est in se ꝓdi/
tor est magni dei qd̓ conat̄ ponere in ma/
nu diaboli dū futiū deo debitū diabolo
exhibet. Propter qd̓ dt̄ Ber. in ꝑsona dn̄i
Quid cause est q̄ inimico vr̄o meoq̄ʒ potiꝰ
vultis seruire ꝙ̄ mihi.

Feria.vj.post primā dn̄icaz Aduētꝰ.

Abiciamus

a   ⁊c̄. Luceat lux vestra coraz
hoīb9 vt vi.o.ve.bo.⁊glo.
pa.ve.q̄ in ce.est. Mat.v. Abijcite g̊ ⁊c̄.
vt implere possitꝫ qd̓ saluator ait. Luceat
lux vestra ⁊c̄. Ubi sūt tria notāda. Opa/
tionis claritudo. Luceat: Affectiōis serti/
tudo: vt vi.o.v.⁊c̄. Intentōis rectitudo:
⁊ glorifi.⁊c̄. De p̄mo.j.Tim.iiij. Exēpluz
esto fidelibꝫ in ṽbo ⁊ ꝯuersatiōe. De scd̓o
Lu.xj. Qui ingrediunt̄ lumē videāt. De
tertio.j.Coꝝ.x. Oīa in glīam dei facite.
Abijciamꝰ ⁊c̄.

p   Ro p̄mo: An vna ꝑsona potuerit in/
carnari sine alia. Q, nō. Opa trinita
tis sunt indiuisa ad extra. Cōtra. Incar/
natio est vnio in ꝑsona. Alia aūt est ꝑsona
patris: alia filij.⁊c̄. Rn̄det Bona. in.iij
di.j. Absq̄ʒ dubio vna ꝑsona incarnari pt̄
absq̄ʒ hoc ꝙ alia incarnet̄. Rō. Deus ad
creaturā pōt dupl'r ꝯparari. In rōne p̄nci
pij creātis: et suppositi sustentificātis. In
p̄ma autē ꝯparatione necessario coīcant
tres ꝑsone: q̄ʒ in deo vnica est virtus ope/
ratiua. Secūda ṽo ꝯpatio pōt respicere
aliquā personā distincte. q̄ʒ ꝑsone differūt
ꝓprietate ꝑsonali. Om̄ g̊ in incarnatione
vnio nō tm̄ dicit habitudinē dei ad crea/
turam ꝑ modū cause: imo ꝑ modū suppo
siti. Hinc est ꝙ incarnatō pōt ꝯuenire vni
ꝑsone et nō alteri. Exemplū. Si tres pu/
elle vestiant vnā: indutio est a tribus: nō
tamē tres induūtur: sʒ vna sola. Hec Bo
nauentu. Pro fundamēto. Potest deꝰ

circa creaturā q̄cquid vult ⁊ eo mō q̄ vult.
Matth. vindocin. in Tob. Quippe crea/
turis vti diuia ptās iure potestatꝫ ad sua
iussa pōt. Etsi dicamꝰ ꝙ possit facere vt
termineт̄ relatō hūane nature ad vnā ꝑso
nam ⁊ nō ad aliā. Hoc etiā est ꝯsonū do/
ctrine phoꝝ q̄ dicūt: ꝙ distincta supposita
termināt relatōes distictas. Cū g̊ q̄ritur:
An vna ꝑsona ⁊c̄. Dic rn̄.vt s̄. Ex q̄ con/
clude: ꝙ opus incarnatiōis multis mōis
est sublimi admiratiōe dignissimū. Augꝰ.
in quodā ser. Sacramentū multū mira/
bile q̄ʒ sic factū est multū amabile: q̄ʒ pro
nobis factū est. Caueamꝰ g̊ ne simꝰ ingra
ti. Nā sicut dicit Bern. Nihil ita deo dis/
plicet p̄ſtim in filijs grē queādmodū ing̅
titudo: vias em̄ obstruit grē: ⁊ vbi fuerit:
grā accessum nō habet. O miseri pctōres
q̄ pctis vestris deū impugnatis q̄ vos tā/
tū dilexit ꝙ ꝓ vobis hoīem se fecit. O lu/
bricī: auari ⁊c̄. Heu q̄ntus ingtoꝝ est nu/
merus q̄ liberatorē suū ꝯtemnūt turpiter
ꝑsequūtur ⁊ q̄ntum in se est/hostibꝫ tra/
dunt. Figura.j.Re.xxiij. de habitatori/
bus ceyle q̊s liberauit Dauid de manibꝫ
philistinoꝝ: et tn̄ ingrati fuerūt et ita euz
ꝯtempserūt ꝙ vellēt eū tradere in manꝰ
Saul aduersarij sui. Uide ibi. Saul int̄/
ꝑtatur abutēs siue abusiuū eoꝝ: et signat
diabolū. Ceyle interꝑtat̄ tollens sibimet
aut tollens seip̄m: ⁊ signat ingratū q̄ ꝑ in/
gratitudinē sibimet tollit grām. Expone.
⁊ ꝑ Dauid intellige chrm̄ q̄ de manibus
philistinoꝝ.i.demonū missus a deo libe/
rauit genꝰ humanū: sʒ multi eū ꝯtemnūt
et q̄ntū est ex se: ipsuz christū diabolo tra
dunt cum seipsos q̄ nomen christianitatis
habent operibꝫ implicāt diaboli. Ideo di
uina gratia omnio priuādi sunt. Nam vt
dicit Ber. Ingratitudo est ventus vrēs
siccans fontem pietatis: rorem misericor/
die: fluenta gratie.

Ro secūdo: In p̄cedenti sermone
p   dictū est de p̄paratiōe ad expecta
tionem vltimi aduentus. Nunc g̊
et de cetero dicendū est de hoc vltimo ad
uentu vt nos amplius diligamus et dili/
gentius nos p̄paremus. Circa hunc ad/
uentū notande sunt septē ꝯsideratiōes
Prima est approbatiue certificatiōis.
Secūda est p̄mōstratiue significatiōis

Tertia est impatiue citationis.
Quarta est ordinatiue dispositiōis.
Quinta est reuelatiue manifestatiōis.
Sexta est discussiue redditiōis.
Septima est retributiue sententiatōis
Prima est ꝯsideratio approbatiue certifi-catiōis q̄ est duplex. s. p̄ testificatiōez ꝛ per ratione. In hoc ſmone dicemꝰ de prima. Est aūt de hoc aduētu triplex testificatio ꝯsiderāda: ꝓphetica: euāgelica: aplica. Prima est ꝓphetica Esa. xiij. Ecce dies domini veniet crudelis et indignatōis plenꝰ ꝛ ire furorisq̄ꝫ. Et Joel. ij. Cōturbent̄ oēs habitatores terre: q2 venit dies dn̄i: q2 ꝓpe est dies tenebrap̄ ꝛ caliginis. Et Eccs. iij. Uidi sub sole in loco iudicij impietatē: et in loco iusticie iniq̄tatē: ꝛ dixi i corde meo iustū et impiuꝫ iudicabit dn̄s ꝛ tp̄s oīs rei tūc erit. Scd̄a est testificatio euāgelica. Nā Matth. xxv. fit expssa mentio de futuro iudicio. Et Mat. xj. Ue tibi corozaim: ve tibi Bethsaida: q2 si in tyro ꝛ sidone facte essent ṽtutes q̄ facte sunt i vobis: olim in cinere ꝛ cilicio pn̄iaꝫ egissent. Uerūtamē q2 tyro ꝛ sidoni remissius erit q̄ꝫ vobis in die iudicij. Et Mat. xij. Uiri niniuite surgēt in iudicio cū generatōe ista et ꝯdemnabūt eā: q2 pn̄iam egerūt in p̄dicatiōe Jone. Ubi nota iuxta doctrinam mgr̄i in. iiij. di. xlj. q̄ minꝰ mali iudicabūt magis malos ꝯpatiue. i. eos ꝯdēnabiles ondent sui ꝯpatiōe. Tertia est testificatio aplica. j. Pe. iiij. Reddēt rōem ei q̄ paratus est iudicare viuos et mortuos. Et Ro. iij. An ignoras q2 benignitas dei ad pn̄iam te adducit Tu aūt ſm cor tuū durꝫ ꝛ impe. the. ti. irā in die ire ꝛ re. iusti iudicij dei q̄ reddet vnicuiq̄ ſm opa sua: his q̄dez qui sic p̄ bona opa gl̄iam et honorē: his ṽo qui nō acq̄escūt ṽitati ira ꝛ indig̃tio: tribulatio et angustia. Itē. ij. Cor. v Oēs nos manifestari optꝫ ā̄n tribu. chr̄i. Et btūs Judas in canonica sua di. Ecce dn̄s venit cū scīs milib9 suis facere iudiciū ꝯtra oēs ꝛ arguere oēs impios de opibus impietatis eoꝝ q̄bus egerūt: ꝛ de oībus duris q̄ locuti sunt ꝯtra deū pctōres impij. O q̄nta tūc erit ꝯfusio pctōrib9 duri et ꝑtinaces cogitare futurꝫ iudiciū. Nā sicut dicit Aug. li. x. de ciui. dei. Tenet ois eccl̄ia dei chr̄m de celo esse venturꝫ ad iudicādū vi. ꝛ mor. O pigri et carnales homines recordemi d̄ ṗmo aduētu de q̄ per multa milia annoꝝ clamatū est veniet: veniet: veniet inq̄ꝫ fortis ꝛ terribil' ad hūiliādos supbos: ad reprobādos luxuriosos: ꝛ tandē venit. Nūc de scd̄o aduētu tota scriptura clamat veniet veniet veniet inq̄ꝫ fortis et terribil' ad hūiliādos supbos ad reprobādos luxuriosos: ad arguēduꝫ auaros: ad ꝯdēnāduꝫ tandē eternis ignibus in corpe ꝛ aīa q̄sq̄ mi ſos pctōres. O peccator cur nō times? Audite angelū clamātem Apoc. xiiij. Timete dn̄m et date illi gl̄iam ꝛ honorē q2 venit hora iudicij eiꝰ. O p̄lati et viri eccl̄ie. O p̄ncipes ꝛ milites O iudices ꝛ doctores: o ph̄i et aduocati: o iuuenes delicati: et senes inueterati: O mercatores ꝛ artifices: o agricultores timete deū timete deū: q2 venit hora iudicij eiꝰ. O q̄miserrimi q̄ nō timēt: q̄ pn̄iaꝫ nō agūt q̄si p̄sumētes q̄ deꝰ nollet eos dānare. Exēplū de hoc in li. de dono tioꝫ. Sacerdos vsurariū monebat q2 grauiter infirmabat̄ di. Tria sunt tibi necāria vicꝫ de pctīs dolere: et plene ꝯfiteri: ac iniuste habita restituere. Et ille ait: Etsi duo p̄ma feceri: tertiū tn̄ nūq̄ꝫ. Neq̄ꝫ ait sacerdos saluari ḡ poteris. Et ille ait: Dicunt ita sacerdotes: sapiētes ꝛ scp̄ture. Et ait illi sacerdos: ita certe: Et ifirmꝰ ait: Uolo ꝓbare an veꝝ dicāt: q2 nihil restituā: et sic misere mortuꝰ est. Pensate itaq̄ꝫ q̄ nō sunt vane voces scp̄turaꝝ q̄ ve pctōribus sonāt. Esa. j. Ue gēti peccatrici. ꝛ Apoc. viij. Ue ve habitā. in ter. i. terrēis deditis (lux. ꝛc.

P Ro tertio Audistꝫ ꝛc.

Cauete nedū venerit inueniat in vobis signū aduersarij sui. Et notate q̄d dr̄ lex. Insignia nobilia inuēta sunt ad distinctionē dn̄oꝝ ꝛ nobilitatū. ff. de reꝝ diuisione. l. scīn. Et attēdite q̄m grauit̄ regē offendit q̄ aduersarij sui insignia capit: ꝛ grauiter puniēdꝰ est. Nā vt hr̄. vj. q. j. Quero §. Siq̄s. Graui pena punit̄ crimē lese maiestatis. Notate: Si rex hāc ciuitatē liberauerit a dura ſuitute ꝛ tn̄ post eiꝰ recessū ciues se subijcerēt inimicis ꝛ insignia inimici ponerēt sup muros ꝛ portas ciuitatꝫ ꝛ nūciatū esset eis pluries: rex veniet cito ꝛc. An nō timerēt p̄ditores. Expōe notādo illō Heb. j. Qui venturꝰ est veniet ꝛc.

Sabbato post primã dñicam aduent⁹.

Biiciamus

a rc. Uirtutes annũcietis e⁹
q̇ de tenebris vos vocauit i
admirabile lumẽ suũ.pme. Petri.ij. Abij
cite ġ rc. vt vicz ṽtutes ei⁹ rc. Ubi tria
notãda: Primũ saluatoris exhortatõ: vir
tutes annũc. rc. Exhortatiõis rõ: q̇ de te-
ne. rc. Et rõnis ꝯfirmatio: in admirabile
lu. rc. De pmo Ps. Annũciate de die in
diẽ salutare ei⁹: ãnũciate inter gẽtes glo.
eius. De scõ o.ij. Thes.v. Uos nõ est; in
tenebris. De tertio Col.j. Dignos nos
fecit in par tẽ sortis sctõꝝ in lumine.
Abijciam⁹ rc.

p Ro pmo An magis decuerit filium
icarnari q̃ȝ patrẽ aut spm̃sanctũ. Q,
nõ. Creatio attribuit maxime potẽtie pa
tris: ġ et recreatio. Contra. Magis decet
mediã psonã tenere rõez mediatoꝝ. Re
spondet Bonauẽ. in. iij. di.j. Cõuenieti⁹
fuit triplici rõne sumpta ex psona repante
Persona em̃ verbi d̃r imago: fili⁹: et ṽbũ:
Quia imago/sibi ꝯgruebat r̃pare hoiez q̇
ad imaginẽ dei fact⁹ ẽ. Quia fili⁹ natural:
reducere debebat hoiez ad filiationẽ ad-
optiuã. Quia verbũ/sibi ꝯpetebat nobis
manifestare patrẽ cũ verbũ sit noticia de-
claratiua. Et sic pr̃ p ṽbũ oĩa fec: sic p ṽbũ
oĩa refecit. Hec Bona. Pro fundamto
Premittam⁹ admirationẽ q̃ndam de my
sterio incarnatiõis iuxta ṽba Mat. vin-
docinen. in Tob. Ponit in orbe sator geni
trix fit filia patrꝭ Et geniti lactat filia ṽ-
go patrẽ. Et ꝓpter q̇d oĩa: vt p eũ q̇ est fi-
lius dei natural efficerem⁹ filij adoptiui:
qm̃ vt d̃r Aristo.ij.metaph. Oẽ qd̃ est tle
p participationẽ reducit ad id qd̃ est tale
p essentiã: Cũ ġ q̃ritur An magis rc. dic
rñ. rc. Ex q̃ ꝯclude q̃nta sum⁹ obligatiõe
astricti ei q̇ tã ꝯuenieter nr̃e miserie ꝯde-
scendit. Jõ bñ d̃r Apls Titũ.ij. Apparuit
benignitas z hũanitas saluatoris nr̃i dei
O fatui pctõres q̇ nõ timetis tãbenignuȝ
redẽptorẽ offẽdere: lubrici: auari rc. Cer
te si ingti tãto bñficio dñm d̃relinq̃tis ipe
abijciet vos. Figura Judic.ij. Filij israel
ingti deo q̇ eos eduxerat de terra egypti
fecerũt malũ in ꝯspectu dei ṽuientes dijs
aliẽis baal z astaroth: derlinq̃ntes dñm.
Jõ dñs irat⁹ deiecit eos z tradidit i ma-
nibꝫ decipientiũ rc. Baal interp̃taĩ deuo
rator: et signat auariciã. Astaroth interp̃
taĩ cubiculũ: et sigt libidinẽ. Expone: qm̃
mlti ingti nõ recognoscẽtes dei miscdiaȝ
quã oñdit i r̃dẽptiõe gñis hũani ṽuiũt istꝭ
vicijs: iõ dñs eos abijcit a se et reliq̇t i ma
nibꝫ demonũ.ij. Paral.xv. Si dereliq̃ri-
tis eũ ipse derelinq̇t vos.

p Ro scdõ. Jn pcedẽti rc. Nũc d̃ alia
approbatione certificatiua.s.p rõem.
Recta q̇ppe rõ satis ꝯcludit futuꝝ esse d̃i
iudiciũ. Dicit ei Ans. De⁹ est q̇ nihil ma
ius aut meli⁹ cogitari põt. Oĩs ġ ratõ bñ
ordinata dicit deũ esse summuȝ bonũ: sũ-
me iustũ: sũme sapientẽ: sũme potentẽ: et
sũme misicordeȝ. Cũ ġ sit sũme bon⁹: oĩa
pctã sibi sũme displicẽt. Cũ sit sũme iust⁹:
sũme vult ea punire. Cũ sit sũme sapiẽs:
oĩa clarissime videt z om̃ia vult reducere
ad rectũ ordinẽ. Et cũ sit sũme potẽs: ni-
hil est qd̃ possit eũ in his impedire. Cum
ṽo sit sũme misicors: sũme vult oĩa bona
remunerare. Manifestũ est aũt ꝙ in pñti
nõ fit oĩm pctõꝝ punitio: nec oĩm bonoꝝ
remuneratio cũ multos magnos pctõres
vides mltas hr̃e psperitates: z mltos d̃o
ṽuientes graues sustinere tribulatiões: ġ
necesse est vt alibi fiat oĩm iudiciũ in q̇ rc.
Forte dices: Naũ.j. d̃r: Nõ iudicabit dñs
bis in idipm: sed in morte de singlis iudi
cat: ġ nõ erit aliud iudiciuȝ in fine mũdi.
Rñsio ẽm Rich. di.xlvij. Judiciũ qd̃ fit in
morte est singlare. i. de psona singulari: et
partiale. i. sup partẽ hois. s. aĩam. Est etiã
multis ignotũ. Judiciuȝ aũt finale hẽbit
ꝯdiciões oppositas. Erit ei gñale. s. oĩm:
totale. s. sup totũ hoiem: aĩam vicȝ z cor-
pus: z cũctis manifestissimũ. Nõ ġ puniet
deus bis in idipm: sed qd̃ deerat supad-
dit. Attendite ġ: Pensem⁹ q̃nta sit nobis
necessitas bñ viuẽdi si volum⁹ securi ꝯpa
rere tam in particlari q̃ȝ in generali iudi-
cio: et damnatõis sniam euadere. Utilis
pfecto est multũ huius recordatõ: pcipue
ꝓpter tria.

Primo ad emolliendã cordis duriciã.

Secũdo ad agendã pro delictis peni-
tentiam.

Tertio ad excitãdaȝ bone opatiõis d-

ligentiam

Primo rc̄. Ex ꝯsideratione eīn iudicij terret cor et sic emollit Job.xxvj. Dn̄s emollivit cor meum ⁊ ops ꝯturbauit me. Greg. xvj.moral. Ex diuino munere cor emolliri dicit qn̄ supni iudicij timore penetrat: Nec mir qm̄ sicut dr̄ Ecci.xx. Cor dur male hēbit in nouissimo. Et Bern. in qdaȝ ep̄la: Veniēt dies qn̄ plus valebūt corda pura ꝙ̄ astuta v̄ba: ꝯsciētia bona ꝙ̄ marsupia plena: qm̄ qdeȝ iudex ille nō flectet donis: nec falsis v̄bis fallet. Et Hiero.ad helio.de ꝯtēptu mūdi: Veniet dies illa in q̄ corruptibile h̄ ⁊ mortale induet incorruptionē ⁊ imortalitatē rc̄. Sequit: Potētissimi qndā reges corā illo iudicio nudo latere palpitabūt. Exhibebit cū ple sua ven⁹:tūc agnit⁹ iupiter: Aristotelis argumēta nō ꝓderūt. Tūc tu rusticanus ⁊ paup exultabis ⁊ dices: Ecce crucifixus de⁹ meus est: hic est q̄stuarie fili⁹ hic mr̄is gestatus sinu:hoim de⁹ fugit in egyptū. Scd̄o valet ad agendū ꝑ delictis pn̄iaȝ. Vn̄ Act.xvj.dicebat Paulus. De⁹ nr̄ annūciauit hoīb⁹ vt oēs vbiqꝫ penitentiā agāt: eo ꝙ statuit in q̄ iudicatur⁹ est orbē terre in eq̄tate. Jd̄o Hieron̄.ad Sabinianū diaconū lapsu: Parce q̄so aie tue ⁊ crede futur dei iudiciū. Jtē idē hierony.ad asellā de futuris amicis: Añ tribunal chr̄i stabim⁹:ibi patebit q̄ q̄sqꝫ mente vixerit. Audite ḡ pctōres illud Job.xix. Fugite a facie gladij q: vltor iniq̄tatum gladius est: ⁊ scitote esse iudiciū. Tertō ad excitandā bone opatiōis diligentiā:nō saluator Matth.xxiiij.postꝙ̄ locut⁹ est ō suo aduētu ad iudiciū:postea dixit: vigilate.s.in bonis opib⁹:q:.s.nescitis q̄ hora dn̄s v̄r ventur⁹ sit. Jō dr̄ Pau. Gal.vj.Dum tp̄s habem⁹ ope.bo. Narrat Petr⁹ alfonsus:ꝙ quidaȝ sctūs eremita ne obliuioni traderet:hec habebat scp̄ta p̄ oclis ⁊ freq̄nter ea in orōne ⁊ meditatiōe ruminabat di. O aia mea recognoscas q̄d opaꝛ dū potestas est in manu tua anteꝙ̄ mouearis de loco tuo: anteꝙ̄ venias ad locū in quo est iusticia ⁊ iudiciū vbi leges oīa q̄ fecisti in rotulo ꝯsciētie: vbi āgeli a dextris ⁊ a sinistris tuū denud abūt ꝯsiliū: vbi oēs amici tui te deserēt ⁊ obliuioni te tradent Memēto ḡ dum potes creatoris tui:hec sepe reuoluēs fremebat tremēs:⁊ flebat: Nec mir qm̄ sicut habet Eccs.xj. Si mltis annis vixerit hō ⁊ in oibus his let⁹ fuerit:meminisse debet tenebrosi tp̄is ⁊ dierum mltoꝝ q̄ cū venerint vanitatis arguent p̄terita: hec crebri⁹ cogitate. Talis eīn meditatio sollicitū facit hoiem in bonis agēdis. Et multū valet ad alleuiandū pn̄tis vite labores. Grego.in omel. Dīe illū fratres charissimi an̄ oculos v̄ros ponite: et q̄cquid mō ꝯtrariū inuenit: in eius cōparatione leuiat.

Ro tertio. Audistis rc̄. Nūc ḡ veniā humilr ab eo postulate vt corā eo securi valeatis ꝯparere. Et notate ꝙ dr̄ lex C.de sum.trini.⁊ fi.ca.l.vl. Delicti veniā penitētibus indulgem⁹. Et.xxiij.q.ij.legatur. Peccati venia nō datur nisi correcto. Et.xxiij.q.vij. Queadmodū nemo p̄t gaudere se correctū nisi prius doleat se fuisse puersum. Cauete ne sitis similes insensato qui iocalia regia furat⁹ cum benigne suaderet a rege vt restitueret veniaȝ postulans:et sic ei misericordia fieret: al's iudiciū mortis incurreret. Sed omnino ille nō curat:ꝑpter quod durum iudicium mortis incurrit. Expone rc̄. Et nota ꝙ oīs peccator est fur respectu dei:quoniā bonis eius abutit. Agite ergo peccatores penitentiam. quoniā vt habet Luce.xiij. Nisi penitentiaȝ egeritis omnes simi' peribitis.

Dominica.ij.aduentus Mane

Abijciamus

rc̄. Populus sion ecce dominus veniet ad saluādas gentes. Esaie.xxx.⁊ in Jntroitu misse.

Abijciamus ergo rc̄. qm̄ dominus rc̄. Sunt autē ibi tria notāda. Populi excitatio populus sion. Excitati informatio: ecce dn̄s rc̄. Jnformati consolatio: ad saluandas gentes. De p̄mo Ps̄. Elegit dominus sion. De secūdo Heb.x. Qui venturus est veniet et nō tardabit. De tertio Mat.ij. Jpse saluū faciet ꝑplm suū.

Abijciamus rc̄.

Ro primo. An filius dei veram carnem assumpserit. Q, non

Gal. v. Caro cõcupiscit aduersus spũm:
sed in christo nulla fuit cõcupiscẽtia. Con
tra Lu. vl. Palpate ⁊ videte qꝛ spũs carnẽ
⁊ ossa nõ habet sicut videtis me habere.
Rñdet boñ. in. iij. dis. ij. Circa hoc fuit
triplex modus dicẽdi. Primꝰ ꝙ chri caro
fuit phantastica qꝛ indecens videt̃ deum
vniri nature corporee. Sꝫ ꝯtra. si sic. non
fuit ꝑfectus homo nec ṽe passus. Scđs
ꝙ habuit verã carnẽ: sꝫ dicũt chrm eã at-
tulisse đ celo. Sꝫ ꝯ scriptura testat̃ eũ fuis
se de semine dauid ſm carnẽ. Isti sũt duo
modi heretici. Tertiꝰ modus dicẽdi est
verus ⁊ catholicus. scꝫ ꝙ chrs verã carnẽ
habuit. Nec eñi decebat inuenire deceptõ
nẽ nec imꝑfectionẽ. Qđ aũt dicit Apl's.
Caro ꝯcupiscit: hoc intelligit̃ de carne in
q̃ viget fomes cõcupiscentie. Hoc bona.
Pro fũdamẽto. In mysterio incarna-
tionis. nihil fuit phantasticum: sed pura
veritas. Ad hoc facit quod dicit com-
mẽtator. ij. metaph. Deꝰ est prima ṽitas
a quo omnia alia et veritatem ⁊ esse ac-
ceperũt ⁊ accipiũt. Propterea elegant̃ di
cit Matth vindociñ in tob. Felix ꝯiugiũ
dũ sacra maritant. Auricule verbũ fit ca-
ro p̃re carus. Cũ ergo q̃ritur. An filiꝰ dei
⁊c̃. Dic ñ. vt sup̃. Ex q̃ cõclude mirandã
in nos dei miscđiam ⁊ benignitatẽ. Ber.
in ser. de epi. Apparuit dei potentia in re
rũ creatione: apparebat eius sapia in eaꝝ
gubernatiõe. Benignitas aũt eiꝰ maxie
apparuit in humanitatis assumptiõe. In
quo eñi magis poterat cõmendare suã be
nignitatẽ q̃ꝫ suscipiendo carnẽ meaꝫ. O
miseri ⁊ stultissimi pctõres. Filiꝰ dei as-
sumpsit carnẽ vestrã ⁊ vos respuitis imi-
tari puritatẽ suã. O fatui fornicatores: ra
ptores fraudulẽti: mercatores ⁊c̃. Agno-
scite dñi benignitatẽ q̃tã euidenter osten
dit in hũane carnis assũptiõe. Figura.
Matth. ix. A muliere sanguiflua q̃ imũ-
da erat ſm legem se ꝑmisit tangi: sicqꝫ eã
sanauit. Spũalit̃ sic a muliere sanguiflua
se tangi voluit qñ carnẽ humanã assum-
psit similẽ vtiqꝫ carni q̃ in pctm̃ defluit sic
qꝫ eã sanauit. Ipe est eñi de q̊ ait ps. Qui
sanat oẽs infirmitates eius.

p Ro scđo. Supra de ꝑma: hic đ scđa
q̃ ẽ ꝯsideratio ꝑmõstratiue signati
onis: vbi sunt tria cõsideranda.

Primũ est elemẽtoꝝ et superioꝝ crea-
turaꝝ mirabilis mutatio.
Scđm est hmõi signoꝝ notabil' expositio
Tertiũ est iniquitatis ⁊ vicioꝝ dãnabi-
lis inundatio.

Hic de ꝑmo: vbi sunt tria cõsideranda
corpoꝝ elemẽtariũ trãsmutatõ. Corpoꝝ ce
lestiũ trãsformatio. Virtutũ superioꝝ cõ
motio. Primũ igit̃ est corpoꝝ elemen
tariũ transmutatio. Vide in alio aduen-
tuali in hac dñica.

p Ro tertio. Audistis ⁊c̃. Cauete ne
maneatꝭ indurati. Et notate qđ lex
dicit. Omnis cõtumacia ẽ puniẽda. ff. de
re militari. l. Omne delictũ. §. Cõtuma-
cia Et. ij. q. iij. Quãto. In ꝯtumacia per-
sistentibꝰ seueritas est oñdenda. Notate.
Siq̇s regẽ et curiã grauiter offenderit:
⁊ rex volẽs eũ ad emẽdationẽ trahere ostẽ
dit ei ꝑ lr̃as nũcios ⁊ modos alios ꝙ gra-
uẽ est de eo vindictã facturꝰ vt sic timore
correptus veniat ad miscđiam hũilit̃ po-
stulandã: ⁊ nihilo minꝰ in errore ꝑmaneat
fatuũ dicis eũ an prudẽtẽ? Certe credo ꝙ
fatuũ ⁊ grauit̃ puniendũ. Expone. ⁊c̃. Sꝫ
heu sicut dr̃ puer. xxviij Viri iniqui nõ co
gitant iudicium.

Dñica secũda aduẽtꝰ post meridiẽ.

Abiicianus

a ⁊c̃. Auditã faciet dñs gl'iaꝫ
vocꝭ sue in leticia cordis vr̃i
Esa. xxx. Abijciamꝰ ⁊c̃. vt audiamꝰ gl'iaꝫ
vocis sue. Ibi tria sũt cõsideranda.
Promissiõis sublimitas. Auditam faciet
dominus gloriam.
Sublimitatꝭ securitas: vocis sue: que mẽ
tiri non potest.
Securitatꝭ iocũditas: in leticia cordis ve
stri. De ꝑmo. ij. pe. j. Maxima ⁊ p̃ciosa
vob. ꝑmissa donauit ⁊c̃. De scđo. Jo. xiiij.
Ego sum via: ṽitas: ⁊ vita. De tertio. ps.
Letetur cor querẽtiũ dñm.
Abijciamus ⁊c̃:

p Ro ꝑmo. An filꝰ dei assumpsit aĩaꝫ
rõalẽ. Q, ñ. Jo j. Verbũ caro factũ
est: vbi fit mẽtio de sola carne. Cõtra. Di
cit athanasiꝰ. Perfectꝰ deꝰ ꝑfectus hõ ex
aĩa rõnali ⁊ hũana carne subsistẽs. Rñdet
boñ. in. iij. dis. ij. Circa h̃ triplex fuit modꝰ

dicēdi. Duo heretici ⁊ terti⁹ catholicus.
Prim⁹ est Ennomij di. ꝙ diuinitas erat
ei loco anie. Sed ꝯtra. Diuinitas nullius
pōt esse forma ꝑfectiua. Scđs ꝙ chrs ani
mā habuit sed solū sensificātē: nō rōnalē
q: ad actus partis intellectiue sufficiebat
virtus ꝑsone increate. Sed ꝯtra. Si aiaȝ
rōnalem nō habuit: ḡ nō fuit ver⁹ hō. Jō
est tertius modus dicendi catholicus: ꝙ
chrs assumpsit verā carnē ⁊ verā aiam cū
suis potētijs vegetabili: sensibili: ⁊ rōnabi
li. Rō. Chrs assumpsit naturā humanaȝ
vt esset mediator dei ⁊ hoīm. Et q: ꝑfect⁹
mediator: iō ꝑfect⁹ de⁹ ⁊ ꝑfectus hō: ⁊ q:
ꝑfectus hō idō habuit corp⁹ cū oib⁹ mē-
bris: et aiam cū oibus potentijs. Rursus:
q: ꝑfectus mediator iō ꝑfectus ꝯprehen-
sor et ꝑfectus viator: ꝑfectus in ꝯtēplatō
ne ⁊ ꝑfectus in actiōe ⁊ ꝑfectus in passi-
one. Et ad hec oīa sequit ꝙ habuit veraȝ
subam anie. Cū aūt dicit: Verbū caro fa
ctū est: accipit caro ꝓ tota natura hūana
ꝑ synechdochen. Hec Bonauen. Pro
fundamto: Decētissimū fuit vt redēptor
nr̄ essȝ ver⁹ hō. Galfred⁹ in poetria nouel
la regla iuris dixerat: vt sicut hoīes falla-
citer hostis mortificauit: ea forma subtilr
hostē mortificaret hō captū diuinitatȝ ab
hamo. Et cū in hoīe sint due partes. s. cor
pus ⁊ aia. tñ iuxta phm tā in. j. ꝙ̄ in. ij. de
ania: Ania est melior et nobilior corpe: et
ita pncipalior pars hoīs. Cū ḡ q̄rit: An fi
lius dei ⁊c. Dic rñ. vt s. Ex q̄ ꝯclude ꝙ̄ de
uote nos totalit in ei⁹ reuerētia debem⁹
impēdere q̄ se nobis in tota nr̄a hūanita-
te voluit ꝯformare vt nos solueret a vin-
culis diaboli. Juxta illō Phil. ij. In sili-
tudinē hoīm factus ⁊ habitu inuētus vt
hō. O pctōres miseri q̄ vos potius dia-
bolo ꝯfiguratis ꝙ̄ chrō cū se chrs vobis
sic ꝯfigurare voluerit. Audite fraudulēti
mēdaces: raptores ⁊c. Et generalit oēs
pctōres ꝯformari chrō studeatis q̄ se vo
bis ꝯformauit vt vos a captiuitate libe-
raret. Figura Dañ. iij. Cū sidrac: misa-
ac ⁊ abdenago extītibus in fornace appa-
ruit angelus in forma hūana soluens eos
a ꝯpedib⁹ ⁊ liberās eos ab ardore ignis
⁊c. Expone: quia filius dei in forma hūa
na soluit gen⁹ humanū ⁊ liberauit ab ar-
dore ignis ire dei. Et nota: sidrac interꝑ-
tatur decorus vel decor. Misaac: q̄s vel
risus: vel q̄s de gaudio. Abdenago seru⁹
tacens. In his figurat qm̄ hi ꝑticipāt fru
ctum incarnatiōis dñice q̄ sunt decori in
ꝯsciētia ⁊ in leticia spūali deo seruiūt tacē
tes cū patientia ⁊c. Ps. Jubilate deo oīs
terra. s. ꝓpter incarnatiōis mysteriū: seruit͛
te dño in leticia.

p Ro scđo. In ꝑcedēti ſmo. dictū ē de
creaturaꝝ mirabili mutatiōe. Nunc
de hmōi signoꝝ notabili expōne. Ubi sūt
tres instructiōes notāde.

Prima memorande ratiōis.
Scđa desiderande ꝯsolatiōis.
Tertia obſuande exhortatiōis.

Prima est memorāde rōis ꝓpter qđ talia
ꝑcedent iudiciū. Est āt triplex rō: Prima
ꝓpter fiende ꝯsūmatōis designatōnē. Nā
sicut a pncipio lumiaria lucētia posita sūt
in celo q̄si ondentia mundū inceptū. Sic
in fine amittēt lumē suū vt ostēdant mun
dū deficere. Chrys. sup Matth. Patrefa
milias moriente domus eius turbat ⁊ fa
milia plāgit ⁊ nigris se vestib⁹ vestit. Sic
humāo genere (ꝓpter quod facta sunt o-
mnia) circa finē cōstituto: celi lumiaria lu
gent et candore deposito tenebris induūn-
tur. Et sic dicendū ꝓpter eandē causam fu
turas esse transmutatiōes insolitas in ele
mētis et alijs. Secūda est ꝓpter horrē
de vindicatiōis ꝯminationē: sicut quādo
paterfamilias vehemēter ꝯtra aliquē ira
scitur: oēs eius domestici ad domi vin-
dictam animant: et iniuriāti terribiliter
ꝯminantur: sic (vt dicit Sapie. xvj.) oīs
creatura factori deſuiens excandescit in
tormētum contra impios ad vindicādas
scȝ iniurias creatoris. Mutationes ergo
terribiles in creaturis erūt quasi horribi
les cōminationes. Sicut eñ dicit Sapie
.v. Armabit deus creaturā ad vltionem
inimicoꝝ. Naȝ hoc exigit iusticia: Sicut
dicitur Sapiētie. xj. Per que quis peccat
per hec et torquetur. Peccant autē homi
nes omnib⁹ creaturis abutendo. Ideo vt
dicit Gregorius: quia in cunctis delinqui
mus: in cunctis ferimur: vt impleatur qđ
dictū est: Pugnabit ꝓ eo orbis terraruȝ ꝯ
insensatos: Sapie. v. Omnia nanq3 q̄ ad
vsum vite accepimus: ad vsum cōuerti-
mus culpe ⁊c. Tertia ꝓpter tremende

sententiatiōis pfiguratiōnē. q̄r sicut dicit
Gre. Multa mala debēt pcurrere vt ma
lum valeāt sine fine nūciare. Si itaq̄ tre/
ment homies vidētes isolitas tenebras:
pensate q̄ horrendū erit tenebras inferni
irremediabilit' intrare si tāhorribiles erūt
elementoꝝ et aliaꝝ creaturaꝝ cōmotiōes
Etsi timēt hoies nocturnos strepitus: co
gitate q̄ntus erit horror r̄probos audire
vocē filij dei exprobrātis: ad cuius vocis
sonitū celum et terra mouebunt'. Sicut ḡ
pmus chri aduētus multiplicit' fuit pfigu
ratus vt cum maiori deuotione susciperet':
sic et scōs aduētus multiplictier procla/
matus et multis terribilib9 signis pmon
strabit': vt qui boni sunt ad meliora puo/
cētur: mali vo ad penitentiā citius ꝯuer/
tātur. Impenitētes aūt inexcusabiles oi/
no reprobent'. Grego. in omel'. Saluator
noster nos paratos inuenire desiderās se/
nescentē mundū q̄ mala seq̄ntur denūciat
vt nos ab amore eius ꝯpescat. Scōa in/
structio est desiderande ꝯsolatiōis. de q̄
vide in alio aduētuali fer. ij. post. ij. dn̄icaz
Tertia est obs'uande exhortationis: de q̄
vide ibidem.

p Ro tertio. Audistis ꝛc. Audi pctōr
velis nolis corā summo iudice cōpa/
rebis: Vigila igit' ne aīa tua cum vicioꝝ
feditate ibi ꝯpareat. Nā sic habet'. l. Ju/
lianus. ff. ad exhi. §. Preterea. Condēnan
dus est aliq̄s vt exhibeat rem cuz oibus
suis vtilitatib9 ꝛ cōcomitantijs. Videte
ḡ ne sitis de numero seruoꝝ inutiliū. Nec
solum respiciēda sunt opa: sedetiā circū/
stantie opeꝝ: vicz tp̄s: causa: volūtas: pso
naꝝ differentia. xxiij. q. viij. Occidit. Et
de pe. dis. ij. Ut cognouerūt. §. Opponit'.
Audite. Si sentiretis vos offendisse re/
gem vel ex ope vel ex opis circūstātia: ꝛ ti
meretis q̄ regis indignatio vos a regno
deijceret aut in carcerē detruderet: aut le
onibus deuorādū traderet: Nōne facere/
tis quod possibile esset pro vestra recōci/
liatione: Certum est q̄ sic. Expone ꝛc. O
miseri cur sic aīas negligitis de q̄b9 p̄ cete
ris curam habere deberetis. Deuter. iiij.
Animā tuā sollicite serua.

Feria. ij. post dn̄icam. ij. aduētus.

Abijciamus

a ꝛc. Qui regis israel intende
qui deducis velut ouē Jo/
seph. Ps. xcj. et in Introitu misse. Abijci
amus ḡ ꝛc. vt securi dicam9 dn̄o: Qui re
gis israel intende ꝛc. Ubi tria notāda
Saluatoris inuocatio freq̄ntanda: inten
de. Inuocati ꝯdicio memorāda: qui reg'
et qui deducis. Inuocātis dispositio pcu
randa: israel ꝛ Joseph velut ouem. De p
mo Ps. Intēde in adiutoriū meū domie
deus salutis mee. De scōo: Hic est deus
deus noster in secl'm et in seculū seculi ipe
reget nos in secl'a. De tertio. Num. x. Do
minus pmisit bona isrl'. Et Zach. x. Do/
mū Joseph saluabo ꝛc.

Abijciamus ꝛc.

p Ro pmo. An caro fuerit nature diui
ne vnita mediāte aīa. O, sic. auto/
ritate Damas. Unitū est carni verbū di
p mediū itellectū. ꝯ. Soluta media soluū
tur extrema: ḡ si dicas Unitur carni me/
diante aīa. facta separatiōe aīe a carne
fiet sepatio a deitate: qd̄ falsum est: vt pa
tuit in morte chri. Rn̄det Bonauē. in. iij.
dis. ij. Dupl'r ꝯcurrere pōt mediū ad vni/
onez aliquoꝝ. Mediū colligantie p quod
extrema ligant' ad inuicē: sicut duo corpa
glutino. Et mediū ꝯgruētie rōne cui9 cō/
gruū est aliq̄ vniri: sicut mlier nobilis me
diante congruētia habz q̄ sit sponsa regis
Primo mō non mediat anima in vnione
carnis ad verbum: quia immediate ꝛ in/
separabiliter verbū vnitur tam anime q̄
carni. sz bene scōo mō: q̄r ꝯueniēs nō erat
q̄ dei verbū acceperit corpus inanimatū
Hoc Bonauen. Pro fundamēto: vilis
condiciōis est caro aīa seclusa. Un̄ mat.
vindocineñ. in Tob. Est caro vas luteuz
vas lamētabile: fenū aridulū: fragilis gle
bula: saccus olēs. Nec est in corpe vita ni/
si ab aīa. Un̄ dt Arist. ij. de aīa. q̄ aīa est
cā corpis in triplici gn̄e cause. s. formalis:
efficiētis: ꝛ finalis. Querit' ḡ An caro ꝛc.
Dic rn̄. vt s̄. Et q̄ ꝯclude q̄ ꝓpter honorē
chri q̄ carnē assūpsit ꝛ aīaz debem9 sp car
nē subijcere spūi q̄ fact9 est ad imaginē di
Nā vt Paul9 dt: Qui chri sunt carnē su/
am crucifixerūt cū vi. ꝛ ꝯcu. Gal. v. Audi
te carnales ꝛc. Chrus em̄ verbo ꝛ exēplo

ꝯdemnauit sensus carnales in subiectiōꝫ
spūs. Figura Josue. ix. Gabaonite men
tiētes pactū fecerūt cū filijs israel ne inter
ficerent: sed fraude ꝯtra Josue ꝯdemna
uit eos ad portandū aquā ꝛ ligna cedēda
Gabaonite interpretantur valles mesticie
seu ꝓcliues iniq̄tatis. Et recte significāt
carnales sensus: q̄ spm̄ ad iniq̄tatē ꝛ val
lem gehēne inclinare conant. Et volunt
pactū facere cū ratiōe ꝛ volūtate ne mor
tificentur. Josue interpretatur saluatio
siue saluator: ꝛ est christus qui ꝯdemna
uit eos ad aquas tribulationū portādas:
et labores suscipiēdos in seruitiū diuinū
et obsequiū anime. Naꝫ vt dicit Ambro.
lib. de offi. Incassum ꝯtra exteriores ini
micos bellum geritur si intra vrbis me
nia insidie habeātur. q. di. Si velim⁹ vin
cere mundū et diabolum/ ꝑmo deprimendi
sunt sensus corꝑales qui sunt spiritus ꝓdi
tores.

PRo scdo. Supra in scda ꝯsideratōe
ꝑncipali ꝓposuimus tria deducenda
Et iā dictū est de duobꝫ ꝑmis. Nūc ergo
dicendū de tertio qd est iniq̄tatis et vici
orum inundatio: qm̄ vt dr saluator Matt.
xxiiij. Abūdabit iniq̄tas: Cuius abundā
tie ad pn̄s est triplex cā ꝯsiderāda.

Prima dolenda charitatis infrigida
tio.

Scda fugienda suꝑꝑius dilectio

Tertia horrēda sathane solutio.

Prima ꝛc. Matt. xxiiij. Refrigescet cha
ritas mltoꝝ. Sic ei senescēte microcosmo
.s. homie solet calor naturalis diminui: sic
maiori mōdo senescēte charitas q̄ est calor
vite spūal refrigescet ꝛ pene deficiet: Ait
eīn Arist. ꝙ seniū est frigidū ꝛ siccū ꝛ mo
ribundū. Erit ḡ mundus senescens frigi
dus ꝑ defectū charitatis: ꝛ siccus ꝑ defe
ctum deuotiōis: heu heu infrigidata ē cha
ritas in deū: qd patꝫ si ꝯsiderem⁹ ꝙ̄ inde
uote seruit deo: ꝙ̄ multiplicit contemnit
et blasphemat: de charitate ꝟo ꝓximi q̄n
tum iā friguit: clamāt nudi: clamāt fame
lici: clamant inedia morientes: relegata est
misericordia a filijs hominū: clausa est ia
nua pietatis: cōtracta est largitas nisi illa
que vanitati deseruit: Aruit fons cōpas
sionis. Et quid restat nisi vt cito fiat iudi
cium sine miscdia his q̄ nō fecerūt miseri
cordiam. Jaco. ij. Satis nūc videm⁹ im
pletū illud Osee. iiij. Nō est veritas: nō ē
miscdia: nō est sciētia dei in terra. Se
cunda est fugienda suꝑꝑius dilectio. de q̄
.ij. Tim. iij. Scito q2 in no. tēporibꝫ instāt
t. pi. ꝛ erūt hoies seipos amātes. s. sꝫ car
nem: q̄ amor ꝯtrariat charitati. Et sicut
ex charitate oēs ꝟtutes pullulant: sic ex
inordinato amore sui oia mala Aug. xiiij.
de ciui. dei. Ciuitates duas fecerūt amo
res duo: ciuitatē dei amor dei vsqꝫ ad cō
temptuꝫ sui. ciuitatē ꝟo diaboli: amor sui
vsqꝫ ad ꝯtemptū dei. Vn̄ post illa verba
Erūt hoies seipos amātes: subdit apls:
Supbi: cupidi: elati: blasphemi: parētibꝫ
nō obediētes: ingrati: scelesti: sine affecti
one: sine pace: criminatores: impatiētes:
immites: sine benignitate: ꝓditores: ꝓ
terui: tumidi: voluptatū amatores mag
ꝙ̄ dei. Osi q̄s occulta cordiū videret: oc
curreret certe crimina multa tāto forsitan
grauiora q̄nto secretiora. Sed hec ꝛ si nō
habeāt iudicē mortalē: habebūt tamē iu
dicē summū ꝯsentiaꝝ inspectorē q̄ nihil
relinquet impunitū. Sed videam⁹ q̄ pa
lam sole gerūtur quoniā multi hodie im
pudētes peccāt fornicatores: adulteri: v
surarij: ꝑiuri: blasphemi: ebriosi: ꝯcubina
rij publici ꝛc. Et sicut ait Cypa. Cōsen
sere iura peccatis: iura iniurijs militāt: in
iurie ꝑ iuribus inducūtur. Abusiue con
suetudines sanciūtur: legem habentes si
ne lege viuūt: et sic legibꝫ abutuntur. Di
ues pauperē suppeditat: ꝛ potens oppri
mit impotentē: lupus deuorat agnum: et
accipiter passerem: in mare pyrate ꝑdant
in vijs isidiāt ꝑdones: latrōes i nemorib⁹:
fures i domibꝫ: in vrbib⁹ abūdāt seditiosi:
in curijs proditores: seuit inuicē discordā
tium malicia: litigijs replent omnia: veri
tas odio habet ꝛ ꝑcul abijcit: iusticia per
uertitur: et regnat impietas: ꝛ rapacitas
cupiditasqꝫ dominātur. Quid plā: Que
lingua posset exprimere q̄: qualia: et q̄nta
flagitia cōmittuntur: Quia eīn vt dicitur
Eccs. viij. Eo ꝙ nō cito ꝯtra malos ꝓfer
tur sentētia: absqꝫ vllo timore filij perpe
trāt mala. Tertia est horrēda sathane so
lutio ꝛ ꝑtātis ei⁹ relaxatio q̄ virtute dn̄ice
passionis religata ē vt nō noceat q̄ntum
vellet et q̄ntū an̄ solebat. Tūc aūt os mo

dicū solui modico tpe. Apoc.xx. ⁊ xij. dr. Ve terre ⁊ mari: qꝛ descendit ad vos dia bolus hñs iram magnā sciens qꝛ modicū tempus habet. Et hoc fiet deo pmitten/te ad maiorē impioꝝ damnationē ⁊ maiorem bonoꝝ purgationē. Nā tūc boni erūt optimi ⁊ mali pessimi. Vñ ꝓpẛ hanc sathane solutionē erūt mirabiles ⁊ insolite turbatiões iter hoīes. Tolleẛ vicꝫ pax in terra: vbiqꝫ ꝑlia mouebunẛ: ciuitas in ciuitatem: dom⁹ in domū: ⁊ ꝑsona in ꝑsonā ar/mabiẛ. Tūc iplebiẛ illō Hiere.ix. Vnusquisqꝫ a pximo suo se custodiat ⁊ in omni fratre suo nō habeat fiduciā: qꝛ ois fraẛ supplantās supplātabit: ⁊ ois amic⁹ fraudulenter incedet: ⁊ vir fratrē deridebit et veritatē nō loqueẛ: docuerūt em linguas suas loqui mendaciū. Certe iā ista hodie cōplentur. O peccatores forte vobis vi/deẛ ꝙ dñs dormiat ⁊ nō curat punire delicta. Certe cū diu expectauerit tūc gra/uius vindicabit. Exemplū. De⁹ diu ex/pectauit iudeos postqꝫ chr̄m occiderant (vt habeẛ in scholastica ⁊ eccl'iastica historia) per qdragita annos. Sed ad vltimū impenitentes gladio romanoꝝ tradidit ⁊ opprobrio sempiterno ꝑ mundū dispsos. Notate ḡ qđ Greg. di. Illos de⁹ graui⁹ dānat qs hic diu longanimiter portat.

p Ro tertio. Audistis ⁊c. Forte dicitꝫ Ex q̄ tot ⁊ tanti declinant. Nōne erit nobis aliq̄ excusatio: Certe nō. Jura di/cunt. Nō qđ fiat ſꝫ qđ fieri debeat cōsiderandū est. ff. de officio ꝑsi.l. Sed licꝫ. Et xij.q.ij. Gloria epi. Et de ele. Cū causam Si em sint mlti pditores regni: in regno etiamsa multis ānis: qđ pdesset alicui eorū dephenso multitudinē socioꝝ ⁊ cōsue/tudinē allegare. Certe nihil. Expone no/tando illud eccī.j. Ne pecces in multitu/dine ciuitatis.

Feria.iij.post.ij. dñicā aduent⁹.

Abijciamus

a ⁊c. Lux in tenebris lucet ⁊ tenebre eam nō cōphenderūt. Jo.j. Abijciamus ⁊c. et induamur arma lucis .i. chr̄i qui est ipa lux q̄ in tenebris. id ē in mundo tenebroso lucet: ⁊ tenebre .i. ꝑsecutores eccl'ie eā nō cōphenderūt. In his autē verbis tria sunt notāda in chr̄o.

Luminis excellentia. iō dr: lux.

Luminis refulgentia: in tenebris lucet

Luminis efficacia: ⁊ tene. eā nō cōpre.

De pmo et scđo. Jo.j. Erat lux vera q̄ illuminato o. ho. ve. in hūc mundū. De ter/tio. Sap.vij. Sapientiā nō vincit malicia

Abijciamus ⁊c.

p Ro pmo. An anima mediante aliq̄ habitu gratuito sit assūpta a vbo. Qꝫ sic. Aug⁹.xiiij. de tri. In rebus ꝑ tps or/tis sūma est gra ꝙ deus in vnitate ꝑsone nullis pcedentib⁹ meritis hoim copulaẛ. Cōtra si sic. Cū corpus nō sit illi⁹ gratie susceptibile ḡ nō eēt vnibile. Rñdet b. boñ. in.iij. dis.ij. Cū queriẛ ⁊c. hoc pōt dupliciter intelligi. Aut ꝙ ille habit⁹ in illa vnione teneat ratiōnē cōgruentie ⁊ sic concedi pōt ꝙ nō decet animā vniri vbo nisi sibi assimileẛ habitu pfecte deiformitatis. Aut ꝙ teneat rōnem cause ⁊ sic veritatē nō hꝫ qñiā vnio q̄ est ꝑ habitū infusuꝫ sic ē vnio cognitōis ⁊ amoris: respicit cōiter tres ꝑsonas. S bo. Pro fūdamēto. Aia rōalis ex natura sua est capax dei ꝑ intellectū et volūtatē. Jō poete etiā hortanẛ nō applicare aiam reb⁹ infimis sed diuinis. Lucanus. Nūqꝫ sit cura deorsum. Et Aristo.x. ethi. Nō se dꝫ trahere ad diuina ⁊ imor/talia qꝫtū pōt. Queriẛ ḡ. An aia sit deo vnibilis sine habitu medio. Dic rñ. Et q̄ cōclude qꝫ vituperādi sūt pctōres miseri q̄ post tantā grām hūane nature factā nō vereñẛ pcti vilitatē in aiab⁹ suis ponere in magnū dedec⁹ hoīs chr̄i ꝯtra documen/tū Leonis pape in ser. de na. dñi. Agno/sce o hō chr̄iane dignitatē tuā ⁊ diuine cōsors factus nature: noli in veterē pcti vili/tatē tuā degeneri ꝯuersatōe redire. Audi te fornicatores: raptores. O qꝫ miseri q̄ ꝯsolatiões spūales respuūt qs facile repe/rire possent diuine incarnatiōis mysteriū cōtēplando ⁊ mūdanas p̄rsus ⁊ carnales ꝯsolatiões q̄rūt. Figura de filijs israel Nūeri.xj. Qui māna a deo datū fastidie/bant ⁊ carnes ꝯcupiscebant. dedit aūt eis dñs carnes ſꝫ in malū eoꝝ: qꝛ adhuc esce erāt in ore ipoꝝ ⁊ ecce furor dñi pcussit eos ⁊ ibi mortui sūt. Expone: verū certe manna celicū est corp⁹ chr̄i in vtero virginis

cōceptū sed multi non cognoscūt ⁊ carnis
desideria sequūtur qd̄ ꝑmittit dn̄s sꝫ tan//
dem grauiter punient. Talib⁹ di. do. Jo.
viij. In pctis vr̄is moriemini.

P Ro scd̄o. In p̄cedenti ser. dictū ē de
triplici causa inundatiōis viciorꝝ. H
de vna alia causa: scꝫ de tremenda anti//
chr̄i ꝑditione. Erit em̄ antichr̄i ꝑditio da
mnabilis. Nam sic habet. ij. Thessal. ij.
Erit eius aduētus s̄m operationē sathā//
ne. Et ibi vocatur hō pcti filius perditio
nis. Vtet autē triplici via ad subuerten//
dos hoies. Prima est phātastica blādicia
rū ostensio. Scd̄a mirifica ꝓdigiorꝝ opa//
tio. Tertia terrifica tormentorꝝ inflictio.
Prima ergo via ⁊c. siue deceptiua simula
tio. Nam sic habet. ij. Thess. ij. Aduent⁹
eius erit in omni seditiōe seu seductiōe ini
quitatꝫ. Vn̄ volēs vtrisq̄ populo cōplace
re veniēs hierl'm vt dicūt aliq̄ circūcidet
se vt ex hoc adquirat grām iudeorꝝ ꝓpter
quod etiā faciet sabbatū custodiri. Diem
ꝓo dn̄icū p̄cipiet etiā ꝓpt chr̄ianos: vtris//
q̄ se cōformare volēs vt vtrosq̄ decipiat
Hac autē via blanditiōis vtet tripliciter
Primo in sanctitatꝫ simulatiōe. In aper
to em̄ sctitatē ⁊ castitatē simulabit dicens
etiā se esse messiam in lege ꝓmissum. Qd̄
credētes iudei ꝯuertent ad ip̄m: q̄uis āt
sanctitatē simulabit: erit tn̄ in cōcupiscen
tijs mulierꝝ. vt dr̄ Dan̄. xj. Et cor eius in
tantā efferet suꝑbiam vt legeꝫ ⁊ cursum
tꝑm se mutare putet. vt dicit Dan̄. vij.
Et in deū proferet blasphemias di. se deū
esse: chr̄m autē dicet fuisse seductorē. Vn̄
ij. Thess. ij. Tūc reuelabit hō pcti fili⁹ ꝑ//
ditiōis caput omniū iniquitatū q̄ aduer//
satur ⁊ extollitur super omne illud qd̄ di
citur de⁹ aut qd̄ colitur ita vt in tēplo dei
sedeat ostendens se tanq̄ ip̄e sit de⁹. Ve
niens em̄ in hierl'm sedebit in templo ⁊ fa
ciet se adorari vt deū: qd̄ vtiq̄ tēplū reedi
ficabūt iudei sibi adherentes. Scd̄o ī cal
liditatis ꝑsuasiōe: q̄ sicut dicit Dan̄. viij.
Dirigetur dolus in manu ei⁹. Extortas
eniꝫ ⁊ fallaces expōnes scripturarꝝ addu//
cet: falsitas ergo tūc publice p̄dicabit nec
ꝑmittetur veritas tūc p̄dicari. Vn̄ de il//
lis qui per antichr̄m decipientur dicit. ij.
Thess. ij. Eo q̄ charitatē veritatis nō re
ceperunt. id est legem euangelicā vt salui
fierent ideo. mittet illis deus operationē
erroris vt credant mendacio vt iudicent
omnes qui nō crediderint veritati sed cō
senserunt iniquitati: Et licet futurus sit
vnus antichristus pessim⁹ omniū: tn̄ nūc
certe multi sunt iam antichristi: c[illegible]ionē
scꝫ habētes illi⁹ pessimi: suꝑbi videlicꝫ lu
xuriosi: seductores: veritatis subuersores
et falsitatis defensores. j. Jo. ij. Nūc an//
tichr̄i multi facti sunt. Tertio in largita
tis exhibitōe. Sicut em̄ dr̄. Thess. ij. Ve
niet in omni virtute. s. potestatis hūane ⁊
opulentie tꝑalis. Creditur q̄ reuelante
magistro suo diabolo thesauros occultos
inueniet q̄bus vtetur ad gloriam ⁊ dece
ptionē. Cū em̄ in multis tūc regnatura
sit cupiditas: hoc modo ad eū facile incli//
nabūt. Scd̄a principalis via ē mirifica
miraculorꝝ operatio. Nam dicit. ij. Thes.
ij. Erit eius aduētus in signis ⁊ ꝓdigijs
mendacib⁹. Dicunt autē mēdacia vel q̄
non erunt vera sꝫ phantastica q̄ vicꝫ dia//
bolus p̄stigiabit oculos videntiū. Vel di
cunt mēdacia q̄ ostendēt ad cōfirmandū
mendaciū licet vera sint a parte rei. Nec
tn̄ dici debent miracula q̄ virtutē creatā
nō excedūt: sed mirabilia dici possūt. Dia
bolus em̄ subtilem hn̄s intelligentiā ⁊ lon
gam experientiā / qd̄ natura facit successi//
ue: ip̄e scit subito operari. Sic magi pha//
raonis virgas in serpentes subito mutas
se legūt. Exo. xj. Inter cetera autē simu
labit se mortuū ⁊ postea suscitatū. Nec so
lus ille p̄dicabit sed etiam discipuli eius.
Apoc. xj. Hi ciuitateꝫ hierusalē calcabūt
mēsib⁹ quadraginta duob9. i. trib⁹ ānis ⁊
dimidio ecclesiā ꝑsequent. De his dicit
dn̄s. Matth. xxiiij. Surgent pseudochr̄i
⁊ pseudoꝓphete ⁊ dabunt signa magna ⁊
ꝓdigia vt in erroreꝫ inducant. etiāsi fieri
pōt electi. Tertia via est terrifica tor//
mentorꝝ inflictio. Nam sicut dr̄. Matth.
xxiiij. Erit tūc tribulatio magna q̄lis nō
fuit ab initio mundi nec fiet. Et hec innui
tur. Apoc. j. vbi dicit Et pedes similes
auricalcho: sicut in camino ardēti. Per pe
des: chr̄i (qui sunt vltima eius) membra. ꝑ
caminū ardentē tribulationis vehemen//
tia designatur. Exhibebit enim antichri//
stus in torquēdis fidelibus oīa gn̄a tor//
mentorꝝ que antiquitus in sctīs martyri//

bus sunt impleta ꝛ ꝯm ingenij sui subtili/
tatem nouis ꝛ inauditis supplicijs affli/
get. De quib' dicit Greg. xxxij. mor. Pen
semus que erit mentis humane tentatio
illa qñ ꝛ pius martyr penis subijcitur et
tñ ante eius oculos tortor miracula facit
Inter tñ tot tribulationes aliquã cõsola/
tionẽ mittet dñs p enoch ꝛ heliam q ad/
huc viuentes reseruati sũt in paradiso ter
restri. Et sicut habet Apoc. xj. Prophe/
tabũt dieb' mille ducẽtis sexaginta ami
cti saccis. i. tribus ãnis cũ dimidio. Erit
etiam ꝛ alia electorũ consolatio qꝛ nõ diu
durabit tã grauis tribulatio. Vñ Matt.
xxiiij. Nisi breuiati fuissent dies illi nõ fie
ret salua omis caro sed ꝓpter electos bre
uiabuntur. Ipse em̃ maledictus antichri/
stus tandem veniens in montem oliueti
simulabit se velle in celũ ascendere. Sed
sicut dicit apl's. ij. Thessal. ij. Dñs iesus
ipum interficiet spũ oris sui. Post interitũ
autẽ eius non statim veniet dñs ad iudi/
cium vt vicꝫ electi q in tanta tribulatione
titubauerũt temp' habeant penitẽdi: qn
to aũt tempore postea sit ventur' ignora
tur. Tũc aũt mali temporalit gaudebũt
quasi securi licet eoꝝ ꝑceptor mortuus sit
Vñ Matth. xxiiij. De die illa ꝛ hora nẽo
scit neqꝫ angeli celoꝝ nisi solus pater. Et
ponit exemplũ. Sicut fuit in diebus noe:
ita erit ꝛ aduentus filij hominis. Sicut
enim erant ante diluuiũ comedentes ꝛ bi
bentes ac nubentes ꝛ nuptijs tradentes
vsqꝫ ad illuꝫ diẽ in quo intrauit noe in ar
ca et non cognouerũt donec venit diluuiũ
et tulit oẽs. Ita erit aduentus filij homi
nis. j. Thess. v. Cũ dixerint pax ꝛ securi/
tas: repentinus eis superueniet interitus.

P Ro tertio. Audistis ꝛc. Cauete ne
sitis antichristo similes ꝛ eius mem
bra: quoniã ꝯm leges. Qui simili delicto
delinquũt: simili etiã pena sunt torquendi
ff. de legib' ꝛ se. ꝯsulti. l. Non possunt. Et
C. de nuptijs. Si libertã. Et qd de vno
dicitur necesse est vt de alio simili intelli/
gatur. Extra de cõstitutiõibus. c. Trans/
lata. Et caput debet sequi mẽbra. xij. dis.
Nõ decet. Et de cõsecra. dis. iij. Celebri/
tatũ. Notate. Si eẽt aliqs peruersissim' la
tronũ princeps et mandaret rex: capiatur
talis cũ oib' socijs suis qcũqꝫ reperiet ge
rere isignia ei' ꝛ irreuocabili morte dãnet
tur. Credo qꝫ statim exuerẽt insignia mali
ꝑncipꝫ. Expone notãdo qꝫ sic hꝫ matt. xiij
angeli mittẽt oẽs malos in caminũ ignis

Feria. iiij. post scdam dñicã aduent':

Abiciamus

a ꝛc. Exortũ ẽ in tenebris lu/
mẽ rectꝫ corde: Ps. cxj. Abij
ciam' ꝛc. qm̃ exortũ ẽ ꝛc. in tenebris. i. in
mũdo isto tenebroso. Plen' ẽ em̃ triplici
tenebraꝝ genere. Primo tenebrꝫ igno
rantie q ꝑuant lumẽ vere sciẽtie. Osee. iiij
Nõ ẽ sciẽtia dei in terra. Vñ de mũdanis
di. ps. Nescierũt neqꝫ intellexerũt in tene
bris ambulãt. Scdo tenebris culpe si
ue malicie. Gen. vj. Repleta est terra ini/
qtate. Et ꝑuer. iiij. Via impioꝝ tenebro/
sa. Tertio tenebris miserie q sũt ꝑuatõ
lucis glie de qbus tenebris intelligi põt
illud. Job. xvij. Post tenebras spero lucẽ
Qm̃ igit tot ꝛ tãte tenebre sũt in mũdo io
exortũ est in tenebris lumen ꝛc.

Abijciam' ꝛc.

P Ro ꝑmo. An nature hũane assũptõ
debeat poti' dici incarnatio q̃ aia/
tio. Qꝫ nõ qꝛ a digniori debꝫ fieri denoia
tio. Cõtra. Jo. j. Verbũ caro factum est.
Rñdit bon. in breuiloqo li. iij. c. ij. Qm̃
magꝫ nota est nobis ꝑs carnis ꝛ magis
a deo distat vt vicꝫ expssior fiat denoiatõ
ꝛ maior exꝑmat hũiliatio: ꝛ ꝑfundior ex/
plicet dignatio: hic est qꝫ op' illud nõ aia
tio ſꝫ incarnatio noiat. hec bon. Pro fũ
damento q̃uis denoiatio fiat a digniori:
aliqñ tñ ꝯueniẽs est qꝫ fiat a manifestio
ri. Nemo em̃ noiare põt nisi qd nouit Vñ
di. Ouidi' in li. de tristib'. Qd minimuꝫ
nouit nemo docere põt. Et aristo. vij. me
taph. Disciplina fit oibus nobis p ma/
gis nota. Cũ g qrit. An nature hũane ꝛc.
Dic rñ. Ex q cõclude dei inestimabilẽ in
nos benignitatẽ. Ber. in qdã ser. Porro
inestimabilis dignatio ac ꝑsus inenarra
bilis qꝫ in carceris hui' fetorẽ horroreqꝫ
tanta dignata ẽ descẽdere celsitudo. Ca/
ue g ne carne abutamini quã tãto dñs do
tauit honore. Audite carnales lubrici ꝛc.
Abusio qppe magna est vt tãta det an/
cille. i. carni libertas vt insurgat in dñam

id ē rōnem ⁊ eā despiciat. Figura. Gen. xvj. Sara sic ꝯdescēdit agar ancille vt uoluit ꝙ abraā vir suꝰ eā acciperet: q̄ seuidēs plenā ꝯtēpsit sarā q̄ cū affligeret a sara fugā iniit ſꝫ ab angelo edocta ⁊ hūiliata rediit ad obediētia dn̄e. Expone. Abraam interp̄tat̄ p̄r multaꝝ gētiū ip̄e est deꝰ qui assumpsit aiam signatā ꝑ sarā q̄ interp̄tatur pnceps: ⁊ carnē signatā ꝑ agar q̄ ancilla erat ⁊ interp̄tat̄ solēnitas vigilie. Carni aūt nimis ꝯdescēdit aia a deo vt rebellet sed sp̄ est hūilianda sub rōnis imperio. Rom. viij. Debitores sumus nō carni vt ſm carnem viuamꝰ.

PRo scdo. Sup̄ ⁊c̄. Nūc de tercia pn cipali ꝯsideratiōe q̄ ē ꝯsideratio imperatiue citatiōis. Ubi sūt tria ꝯsiderāda.
Citatiōis q̄litas horribilis.
Cause arduitas incōparabilis.
Cōpandi necessitas ieuitabilis.

Primo igit̄ est ꝯsideranda citatiōis q̄litas horribilis. Ubi est ꝯsideradꝰ triplex horror. Primꝰ ē horror terrifice noiationis. Scd̄s ē horror mirifice p̄figuratiōis Tertiꝰ ē horror ꝓphetice descriptionis. Primus est horror terrifice noiationis. Noiatur em̄ tempestas deiiciēs supbos ⁊ ambitiosos. ps. In circūtu eiꝰ tēpestas valida aduocauit celū desursum ⁊ terram discernere ppl̄m suū. Itē dr̄ turbo inuoluēs seductores fraudulentos ⁊ proditiosos. Hiere. xxv. Dn̄s de excelso rugiet ⁊c̄. Seq̄tur. Egredit̄ ecce afflictio ⁊ ecce turbo magnꝰ egredit̄ a sūmitatibꝫ terre. Itē citatio illa dicit̄ tonitruū ꝯcutiēs raptores ⁊ maliciosos. ps. Uox tonitrui tui in rota. Itē dicit̄. Iussus ⁊ vox angeli ⁊ tuba dei. j. Thess. iiij. Ip̄e dn̄s in iussu ⁊ in voce archāgeli ⁊ in tuba dei descēdet d̄ celo. Dicit̄ inq̄ iussus dei efficaciter cōpellens eos q̄ diuine iussiōi rebelles fuerunt. Sap. xvj. Tuā manū effugere impossibile est. Itē dr̄ vox archangeli violenter expgefaciēs eos q̄ in pctis dormierūt. Eph. v. Surge q̄ dormis ⁊c̄. Itē dr̄ tuba triūphantis inuitās victores ad p̄miū ⁊ victꝫ ꝯfusionē ingerēs ⁊ opprobriū. Apoc. iij. Qui vicerit dabo ei sedere mecū in re. m. Et ꝑ oppositū. Qui victi fuerit eiicientur foras. De hac tuba d̄t dn̄s. Matt. xxiiij. Mittet angelos suos cū tuba ⁊ voce magna ⁊ ꝯgregabūt electos a q̄ttuor plagis terre. De voce illa d̄t Chryso. Uere magna ē vox illa cui oīa obediūt elemēta q̄ petras scidit: monumēta aperit: vincla mortis dissoluit: vniuersas mortuos resurgere facit: ⁊ ad iudiciū venire ꝯpellit. Scd̄s est horror mystice p̄figuratōis. Nā exod. xix. In datiōe legis ceperūt audiri tonitrua ⁊ voces ⁊ tuba terribilit̄ sonās. Erat etiā mōs totꝰ terribilis ad ostēdēdū. s. aduentū dn̄i venietꝫ ad legē dandā. Pensa igit̄ ꝙ terribiliter veniet ad rōnē exigēdā de p̄ceptꝫ ⁊ vindictā d̄ trāsgressoribꝫ. Tertius ē horror ꝓphetice descriptiōis. Sophon. j. Iuxta ē dies dn̄i magnꝰ iuxta ē et velox nimis Uox diei dn̄i amara: tribulabitur ibi fortis dies illa dies ire: dies tribulatiōis ⁊ angustie: dies calamitatꝫ ⁊ miserie: dies tenebraꝝ ⁊ caliginis: dies nebule ⁊ turbinis: dies tube ⁊ clangoris. Uerba sūt ponderanda. Ubi primo est ꝯsideranda inexcogitabilis velocitatis promptitudo: cū dicit̄ Iuxta ⁊c̄. Propterea ēt ezech. vij. Afflictio vna: afflictio ecce venit: vēit finis: ꝓpe ē dies occisiōis: nūc de propinquo effundam irā meam sup te: et cōplebo furorē meū in te: ⁊ iudicabo te iuxta vias tuas. Scd̄o incōparabilis anxietatis amaritudo: cū dicit̄: vox diei dn̄i amara. Amara certe vox citatiōis videlicet Surgite mortui ⁊ venite ad iudicium dei. Amarior vox disceptatiōis cū dicetur Esuriui ⁊c̄. ſꝫ amarissima vox diffinitiōis cū dicetur Discedite a me maledicti ⁊c̄. Tertio inexplicabilis calamitatis plenitudo. cū dicit̄: tribulabit̄ ibi fortis: dies illa dies ire ⁊c̄. q. d. Ibi oīm miseriaꝝ cumulatio. O igit̄ ꝙ tremēdū iudiciū. Exēplū. Iob licꝫ sctissimꝰ dicebat. Iob. xxxj. Quid faciā cū venerit ad iudicandū dn̄s ⁊c̄. Et iob. ix. Uerebar oīa opa mea sciēs ꝙ nō parces delinquenti. Exēplum etiaꝫ notabile de hieronymo q̄ dic̄ sup Matt. Quotiēs die iudicij cōsidero toto corpore contremisco. Siue em̄ comedā siue bibā siue q̄d aliud faciā sp̄ videt̄ illa tuba terribilis intonare in auribꝰ meis Surgite mortui venite ad iudicium dei. Et idē ad cromachiūꝫ heliodoꝝ. Ego i sceleꝝ meorū latēs sepulcro ⁊ pctoꝝ vīclis alligatꝰ q̄tidie dn̄icū illū clāorē expecto. hieronyme

veni foras. Ego deniq̄ oīa tuta timeo. Audi o pctōr q̇d Hieronym⁹ angelic⁹ vir dicat: ⁊ tu amator seculi nō times. Sed hec est iustoꝝ ꝯdicio: timere. Prouerb.xij Cogitatiōes iustoꝝ iudicia.

p Ro tertio Audistꝭ ⁊c̄. Prouidete ꝙ dū tēpus habetꝭ q꞉ q̄ hora nō putatꝭ velitis nolitis corā iudice ꝯꝑebitis hora vicꝫ mortis. Dicit em̄ regl'a iuris: Hora sua cuilibet est nociua. ff. de regu.iu.l. In ꝯdēnatiōe. Et extra de elec. ⁊ electi ꝑtāte li.vj. Inter vniuersas. Credo si amic⁹ verax diceret cuiq̄ vestꝝ: fuge cito: quia si hic diu sis nescies q̄ hora irruent in te inimici tui ineuitabil'r te interfecturi: ⁊ quicq̇d habes deuoraturi. Credo ꝙ statim fugeretis. Expone: Ver⁹ amic⁹ chr̄s vos hortat' fugere a regiōe pcti ne rapiāt vos diaboli Hiere.lj. Fugite de medio babylonis vt saluet ⁊c̄.

Feria.v.post.ij. dn̄icam aduent⁹

Abiiciamus

a ⁊c̄. Vide ne lumen quod in te ē tenebre sint. Luc̄.xj. vt vicꝫ abijcias oꝑa tenebraꝝ ⁊c̄. Ubi nota triplex lumē.s. Cognitiōis. Operatiōis: et Intentōis. De ṗmo Bern.ser.de vigi. Natiui.dn̄i. Illuminem⁹ nos lumīe sciē ṗus q̄ꝫ de huius mōi tenebris exeam⁹: ne de tenebris trāseam⁹ ad tenebras ⁊ tenebras sēpitnas. De scd̄o Jo.iij. Qui facit veritatē venit ad lucem. De tertio Luce xj. Lucerna corꝑis tui.i. cōgeriei opeꝝ est oculus tuus.i. intentio tua

Abijciamus ⁊c̄.

p Ro primo. An gratia illa q̄ fuit i incarnatione in cōparatione ad dignitatez nature humane assumpte teneat rationē ꝓprietatis naturalis vel gratuite. Q, naturalis: Aug. In nature humane assūptōe fiebat q̇dāmō illi homi grā naturalis vt nullū possꝫ admittere peccatū. Cōtra: vnū oppositū nō determinat alteꝝ. Sed gratia ⁊ natura ex opposito diuidūtur. Rn̄det Bonauē.in.iij.di.iiij. Gratia vnionis pōt tripl'r dici. Uno mō grā ꝺ cōgruo dispones ad vnionē. Alio mō ipa vnio grat꞉ facta. Tertio mō ipa grā siue ꝟtus facies vnionē: Et q̇libꝫ istoꝝ modoꝝ q̇dammodo tenet rationē gratuiti: ⁊ aliq̇ modo rationē naturalis. Prima quidē q꞉ eā habuit a ṗncipio ⁊ eaꝫ ꝑdere nō potuit. Dicit' aūt naturalis ꝑ ꝯparationē ad subiectū: nō autē per cōparationē ad causam: quia ortum nō habuit a ṗncipijs nature: sed a diuina voluntate. Secūda simil'r dicitur naturalis ꝓpter inseꝑabilitatem: sed gratuita ex mera dei voluntate. Tertia similiter que est virtus spiritusscti fuit q̇dammō illi homini generalis. Nō enim habuit filius spiritūsanctum ꝑ influentiā imo potius q̇a habet in se a patre vim spiratiuam. Et ꝓpterea dicit' in euangelio: ꝙ nō est datus ei spiritussctūs ad mensuraꝫ. Per ꝯparatione aūt ad naturā assumptā illa gratia nō erat naturalis: quia spiritus sanctus nō erat in illo homine ꝑ principia nature create: sed ꝑ spiritūsanctū inhabitantem. Hec Bonauentura. Pro fundamēto. Omnia nedum gratuita sedetiā naturalia dependēt a dei bonitate. Boetius lib. de causa: Unus pater rerum est vnus qui cūcta ministrat. Ille dedit phebo radios ⁊ cornua lune ⁊c̄. Illud tn̄ dicit' alicui naturale quod ex ṗncipijs sibi ꝯuenit. vt dicit Aristo.ij. de Anima. Querit' ergo ⁊c̄. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ cōclude ꝙ consideranda est illa grā quā nature humane fecit in incarnatiōe: et q̄nta beniuolentia ostensa. Un̄ Dam̄. in ṗncipio tertij. Per incarnatiōis mysteriū demonstrat' dei bonitas qm̄ nō despexit deus ꝓprij plasmatꝭ infirmitatē. O dānandi peccatores q̇ post tantā dei bonitatē ⁊ benignitatē deū et ꝑcepta ei⁹ ꝯtemnūt: fornicatores: auari ⁊c̄. O miseri q̇ ꝺi pietatē ⁊ grāꝫ vertūt in irā et indignationē Figura Exoꝺ.xxxj. Populus hebreoꝝ ingrat⁹ fuit deo de liberatione ex egypto: liberationē illā attribuēs vitulo aureo vnde ꝓuocauit irā dei: ⁊ vna die ceciderūt q̇i.xxiij. milia. Sic multi ingrati de liberatōe generis humani seruitium qꝺ inde debet deo: exhibent vitulo aureo. Alij q̇deꝫ ꝑ auariciā q̄ notat' in vitulo aureo ꝓpter auꝝ. Alij ꝑ sugbiam q̄ in ꝭ ꝟcatur ꝙ vitul⁹ nō castrat⁹ indomit⁹: est aīal sugbissimū. Alij ꝑ luxuriā: q꞉ vitulus nō castrat⁹ est aīal lasciuū: ⁊ his oībꝫ ꝓcurat' ira ꝺi. Eph.v. ꝓpt' hec vēit ira ꝺi in filios diffidentie ⁊c̄.

p Ro scdo. In pcedenti sermone de citatiõis q̃litate: hic dicẽdũ ẽ de cause arduitate ꝓpt quã arduitatẽ dr Johel. ij. magnus dies dñi: ꝛ terribil' valde. Et q̇s sustinebit eũ. Magn⁹ inq̃ꝫ qꝛ ꝑ magna cã trahef q̇libet ad hoc iudiciũ. Ptꝫ aũt huius cause arduitas ꝓpter tria.

Primo ꝓpter ꝓponẽde materie multiplicitatẽ innumerabilẽ.

Scdo ꝓpter ꝯplende iusticie seueritatem terribilem.

Tertio ꝓpter ferende sententie qualitatẽ formidabilẽ. Primo propt ꝛc. Trahef em̃ vnusq̇sq̃ꝫ in cã ad rñdendũ de oibus donis cõcessis: ꝛ de oib⁹ bonis omissis et de omibus malis cõmissis vt postea dicetur amplius. Tunc autem vt audierint tubam illã terribilẽ occurret vnicuiq̃ꝫ tota pctõꝝ suoꝝ cõgeries: q̃ q̇dẽ recordatio tormẽtũ erit amarissimũ. Iñ ei afflictio pudoris importabilis. Hiere. ij. Sic fur cõfundif ita ꝛ tu cõfũderꝭ qꝛ vicꝫ dũ nũc viuis erubescere nõ vis inde afflictio timoris incõsolabil'. hs. Audite hec oẽs ꝛc cur timebo in die mala: scꝫ in die iudicij. Et rñdet iniq̃tas calcanei mei circũdabit me. Inde etiã afflictio doloris importabilis ꝛ insanabilis vermis. scꝫ ꝯscie omni serpente mordacior Esa. vl. vermis eoꝝ nõ morief. Et hiere. xv. Fact⁹ est dolor me⁹ ꝑpetuus. Qm̃ em̃ nec erubescere nec timere nec dolere i hac vita ꝑ peccatꝭ voluerũt: nõ perpetua ꝯfusione: perpetuo timore: ꝛ ꝑpetuo dolore rectissimo dei iudicio cruciabunf. Scdo ꝓpter cõplende iusticie seueritatẽ terribilẽ. Nam ibi nihil relinquef inultũ. Job. xxiiij. Deus inultũ abire nõ patif Jõ etiã apoc. xix. dicif Qui veniebat ad iudiciũ vocabaf fidelis ꝛ verax: ꝛ cũ iusticia iudicat ꝛ pugnat ꝛ d̃ ore eius procedat gladius ex vtraq̃ꝫ ꝑte acutus vt ex ipso ꝑcutiat gẽtes. Iste gladius est rigor diuine iusticie qui satis ptꝫ in angelis peccantib⁹ ꝛ originali mũdo q̇bus nõ pepercit de⁹. Vñ. ij. pe. ij. Si de⁹ angelis peccantib⁹ nõ pepercit sed rudentib⁹ inferni detractos in tartarũ tradidit cruciandos in iudiciũ reseruari. Etsi originali mundo nõ pepcit ꝛc. q. d. q̃to magis nec modernis pctõrib⁹ parcet. Ideo etiam di. pau. Ro. xj. Noli altum sapere sed time. Si enim deus naturalibus ramis nõ pepcit: ne forte: nec tibi parcat. Vide dñi bonitatẽ ꝛ seueritatẽ dei: in eos q̇dem q̇ ceciderũt seueritatẽ: in alio bonitatẽ si ꝑmanseris in bonitate. alioq̇n ꝛ tu excideris. Nota bene ꝙ dicit seueritatẽ vt timeas sicut cum respicif iusticia q̃ fit de latronib⁹ in patibulo. Tertio ꝓpter ferende sententie q̃litatẽ formidabilẽ. Erit em̃ irreuocabilis nec ab ea apellare licebit: ꝛ pena q̃ taxabif erit interminabilis. Eritq̃ꝫ sup̃ totũ hoiem. s. sup corp⁹ ꝛ aiaꝫ Vñ bern. in meditatõib⁹. Hic caro reptorũ vermib⁹: in inferno autẽ anime eoꝝ deputantur ignib⁹ eternis donec rursus infelici collegio colligant sempiternis inuoluanf incendijs. Et q̇ socij fuerit in culpis: erunt etiã in penis. O igif q̃tũ est tremenda illa diuini iudicij snia. Exemplũ de agathone in vitaspatrũ: q̇ cũ moritur⁹ esset ꝑ tres dies mansit imobilis apertos oculos tenẽs. Ad quẽ frẽs. Vbi es abba? Qui ait. In ꝯspectu diuini iudicij assisto Et illi. Et tu times? Et ille. Qua virtute potui in diuino ꝓuitio laboraui sed homo sum ꝛ nescio si placuerunt opera mea coram deo donec venero corã eo. Vere timenda est illa sententie expectatio. Heb. x. Terribilis est expectatio iudicij.

p Ro tertio. Audistis ꝛc. Pensate q̃ntũ periculũ. Cesta tout perdre. Iura dicũt. Vbi mai⁹ ꝑiculũ vtif: cauti⁹ et diligenti⁹ est agendũ. vij. q. ij. c. vl. Et circa maiora mai⁹ vertif periculum xlij. dis. Quiescam⁹. Et. ff. de carbo. edicto. l. j. §. Si quis. Attendite. Siquis vestrũ haberet causam arduã cito corã iudice decidendã ꝛ hr̃et astutũ aduersariũ ꝛc. Nõne diligenter vigilaret ꝛ ꝯsiliũ q̃reret ꝛc. Expone ꝛc. Et nota ꝙ maius est ꝑiculũ anĩe q̃ꝫ vite corporalis ꝛ astutũ habemus aduersariũ. j. Pe. v. Vigilate qꝛ aduersari⁹ vester diabolus ꝛc.

Feria. vj. post. ij. dñicã aduent⁹.

Abijciamus

a ꝛc. Dũ lucẽ habetꝭ credite in lucẽ vt filij lucis sitis. Ro. xj. Abijciamus ꝛc. vt filij lucis simus exeq̃n

tes illud saluatoris. Dū lucē habetis 7c.
Ubi sūt tria cōsideranda.
Christianoꝝ luminosa conditio: cū di
citur Dum lucem 7c.
Gratiosa exhortatio. credite in lucē.
Fructuosa ꝯclusio: vt filij lucis sitȝ. Pro
pter ꝓmū di. paul⁹ veris chrianis. j. thess.
v. No estis noctis neqȝ tenebraꝝ. Propt̄
scōȝ di. saluator. Jo. ix. Jn me credite q̄ sit̄
lux mūdi. Propt̄ tertiū dt paul⁹ j. Thes.
v. Oēs vos filij lucis estis.
Abijciamus 7c.
p Ro ꝓmo An maior sit cōgruitas as-
sumptiōis in natura hūana q̄ȝ ange
lica Q, sic. Qȝ de⁹ facit: cōgruentissime
facit. Sed de⁹ nusq̄ȝ angelos apphendit
sed semen abrae. Cōtra natura angelica
dignior est 7 pl⁹ cū deo ꝯuenit. Rndet bo
nauen. l. iij. dis. ij. Absqȝ dubio maior fuit
ꝯgruētia in natura hūana q̄ȝ angelica: hō
em̄ magis indigebat: qꝛ totus lapsus erat
Et minus indign⁹ erat qꝛ p aliū corrue-
rat: plus ei ꝓderat qꝛ adhuc in malo ob-
stinatus nō erat. Qm̄ igit̄ diuina iusticia
ista tria pensat in bn̄ficijs q̄ impēdit hinc
est ꝙ de⁹ q̄ diues est in miscdia ꝓpt̄ nimiā
charitatē q̄ dilexit nos magis assūpsit na
turā hūanā q̄ȝ angelicā 7 in h̄ ꝯfutata est
supbia luciferi. Qui etiā mag̃ elegit pau
peres 7 ignobiles q̄ȝ potētes vt ꝯfūderet
alta 7 fortia vt nō glꝛiet̄ in ꝯspectu ei⁹ ois
creatura. h̄ bon̄. Pro fūdamēto. Certū
est ꝙ angeli sūt nobiliores aīa di. ei phs.
j. phy. Forma ē q̄d diuinū. Et. j. de aīa Jn
tellect⁹ ē q̄d diuinū. Angeli aūt sūt actua
liores 7 formaliores q̄ȝ aīa 7 magis intel-
lectibiles. Sȝ diuina miscdia pl⁹ miseriā
respexit q̄ȝ nobilitatē. Arriget⁹. Uerus
amor miserū nō dedigat̄ amicū. Cū ergo
q̄rit̄. An maior 7c. Dic rn̄. Ex q̄ ꝯclude ꝙ
chri incarnatio nullaten⁹ ꝓderit pctōri-
b⁹ obstinatȝ imo vt dꝛ Eccl. iij. Cor duꝝ
male hēbit in nouissimo. Audite indura-
ti fornicatores falsi ꝯq̄sitores 7c. Nō cre-
datis ꝙ de⁹ p incarnatiōis mysteriū vob
pcat nisi sub deo hūiliemini 7 emolliatis
corda p pniam. Figura. Dan̄. x. de na-
buchodon̄. ꝓpterea clamat. Ps. Hodie
si vo. e. au. no. ob. c. v.
p Ro scdo. Sup̄ 7c. Nūc de cōparen
di necitate. Qm̄ sic hr̄ Ro. ix. oēs sta
bim⁹ an̄ tribunal chri. Electi ad locū iu-
dicij cū pace 7 leticia deducēt̄. Esa. lv. Jn
leticia egrediemini 7 in pace deducemini
Reprobi vo cū turbie tēpestuosissima 7 ama
ra cordis āgustia ibidē ꝯgregabūt̄ Erit āt
hec ꝯparēdi necessitas amarissima ꝓpter
tria. Primo ꝓpt̄ astātis ꝯsortij nūcrosita
tē inexplicabilē. Scdo ꝓpt̄ adiuuātis re-
medij impossibilitatē irremediabilē. Ter
tio ꝓpt̄ suffragantis auxilij vacuitatē irre
parabilē. Primo 7c. Astabūt em̄ oēs āge-
li tā boni q̄ȝ mali oēs hoies q̄ sūt fuerūt 7
erūt tā reprobi q̄ȝ electi. Ex visiōe oim gnā
liter reprobi hēbūt ꝯfusiōeȝ ineffabilē Hie
re. xvij. Dne oēs q̄ te dereliquūt ꝯfūdent̄
Ex visiōe bonoꝝ spēalit̄ hēbūt itolerabi-
lē afflictionē. Nā p inuidiā de eoꝝ glꝛa do
lebūt. ps. Pctōr videbit 7 irascet̄ dētibus
suis fre. 7c. Dolebūt ēt vehemēter sevidē
tes tāta glꝛiā ꝓuatos ꝓpt̄ suā neq̄ciā. Sap
v. Mirabūt̄ in subitatiōe insperate salutȝ
vidētes. s. eos q̄ despicabiles fuerāt in mū
do tūc ad modū solis imo sup̄ solē fulgen
tes seq̄t̄ dicēt intra se pniaȝ lȝ ifructuosaȝ
agētes 7 p̄ angustia spūs gemētes. Hi sūt
7c. Ex visiōe aūt maloꝝ spūalit̄ hēbūt tur
bationē horribilē vidētes se demonib⁹ et
alijs dānatis tā miserabilit̄ sociari. Sap.
v. Uidentes turbabūt̄ timore horribili.
Et iob. xx. Uadēt 7 veniēt sup eos horri
biles. O q̄ȝ amara erit dies illa pctōrib⁹
dicēt vtiqȝ heu heu cur nati sum⁹. O q̄ȝ
miseri q̄ nos trahimur. Scdo ꝓpt̄ adiuuā
tȝ remedij ipossibilitatē irreparabilē. Pro
uer. xj. Mortuo hoie impio nulla erit vl-
tra spes. Jntelligite hec q̄ obliuiscimini
deū. Osi hec ꝯsiderarent pctōres miseri:
blasphemi: adulteri: sacrilegi 7c. Juuari
q̄ppe nō poterūt reprobi p ꝓprie facultatis
opatione. Erūt em̄ q̄si ligatȝ manib⁹ 7 pe
dib⁹. vt dr̄ Matt. xxij. Etsi forte aliq̄ me
rita habuert̄ tn̄ mortificata sūt. Un̄ vni-
uersitas maloꝝ q̄ncqȝ fatuis v̄ginib⁹ cōpa
rat̄ q̄ lampadib⁹ vacuis venerunt obuiaȝ
sponso 7 spōse. Nec tunc agere potuert̄ ali
q̄d meritoriū: qꝛ vt dicit̄ eccs. ix. Mortui
nō hn̄t vltra mercedē. i. merēdi facultatē
Et apoc. x. Tps iā ampli⁹ nō erit. s. merē
di. Jtem nec iuuari proprijs orationibus
quia scribitur Prouer. xxviij. Qui decli-
nat aurē suam ne audiat legē: oratio eius

erit execrabilis. Vñ Matth.xxv. Fatuis
virginibus clausa est ianua ne intrarẽt ad
sponsum. Et frustra orauerunt dicẽtes.
Dñe dñe aperi nobis. Imo dictũ est eis.
Nescio vos Item nec se iuuare poterunt
satisfaciendo de peccatis ꝑ penitentiã q2
tũc nulla poterit esse mutatio de statu cul
pe ad statũ gratie. Eccles.xj. Si cecide-
rit lignũ ad austrũ aut ad aquilonẽ: in q̊-
cunq3 loco ceciderit ibi erit. sc3 in ꝑpetuũ
Ideo dicit chryso. Ibi nõ erit resistendi
virtus nec pnĩe loc9: nec defensiõis tẽpus
nec fugiendi facultas: nec latẽdi possibili
tas: nec apparẽdi securitas: nec satisfactõ
nis vtilitas: ⁊ ex angustia omni nihil ma
net ibi nisi luctus. Teneam9 ergo docu-
mẽtũ sapiẽtis Eccs.ix.di. Q̃dcũq3 potest
man9 tua instanter oꝑare: q2 nec op9: nec
rõ: nec sapia: nec scia valet apd̄ q̊ iferos tu
ꝓperas. Tertio ꝓpẽ suffragãtiũ auxilij va
cuitatẽ irremediabilẽ: q2 sicut di. Chryso.
Ibi nec diuitie diuitib9 nec parentes pa-
rentibus proderunt: nec angeli ꝑ homi-
nibus intercedẽt. Ideo dr̄ Esa.x. Quid
facietis in die visitatiõis et calamitatis de
longe venientis: ad cui9 cõfugietis auxiliũ
Tũc reꝓbis oĩno erit clausa via miscdie
q̄ nũc est aperta. Aug9. vel Greg. Mise-
ricordie nũc tp̄s s3 iusticie postea tp̄s erit.
sc3 in iudicio. Vñ aũt miscdie tp̄s: vocat
modo auersos: donat pctã ꝯuersis: patiẽs
est suꝑ pctõres donec ꝯuertant̄: qñcunq3
ꝯuersi fuerint p̄terita obliuiscit̄: donat vñ
sibi sacrificet̄: tribuit vñ placet̄ Hoc ergo
miscdie tp̄s nõ nos trãseat frẽs q2 vẽturũ
est iudiciũ qñ iudex a seueritate sua flecti
nõ poterit. O q̃ amare tũc flebũt qui mõ
miscdie tp̄s inutilit̄ ꝯsumũt. Exẽplũ. Hu
bertin9 narrat in tractatu de septuplici ti-
more ꝙ q̇dã deuot9 exñs in orõnib9 suis
audiuit vocẽ lugubrẽ. Et q̄rens quid hoc
esset audiuit. Ego sum vna anima dãna-
ta. Et ille. Cur tam amare fles? Et illa re
spondit. Ego ⁊ anime damnate de nulla
re tam dolem9 sicut de tp̄e miscdie qd̄ in
utiliter cõsumpsim9 vbi in vna hora po-
tuissemus penituisse ⁊ penã eternã quam
nũc patimur euasisse Idcirco du3 temp9
habemus operemur bonũ Gal.vj.

p Ro tertio. Audistis ⁊c̄. Velis nolis
in ꝓpria persona cõparebis. Na3 vt
dicitur extra de ꝑeu.c. Tue fraternitatis
In causa criminali nõ potest cõstitui ꝓcu
rator nec iudex aut assistẽs ibi corrũpi po
terunt pecunia. Nam sicut hr̄ in l. Itez si
ob stupra.ff. de cõditiõe ob turpẽ causam
§. Q3 si a fugitiuo. Iudex accipiẽs pecu-
niã ne iudicet criminosu3 fur est ⁊ solutũ
ab eo vt a fure repetitur. Pensate q̃tũ an
gustiat̄ criminosus cũ scit iudicẽ de ꝓpin
quo venturũ ⁊ assistentiã magnã ꝯtra se
animatã ⁊ casum suũ oĩno irremediabilẽ.
Expone ⁊c̄. notãdo: ꝙ tũc vnusq̇sq3 dicet
illud Threñ.iij. Perijt finis me9 ⁊ spes
mea a deo.

Sabbato añ.iij. dñicã. aduentus.

a Biiciamus ⁊c̄. Domus iacob venite et
ambulem9 in lumine dei nr̄i
Esa.ij. Abijciamus opera tene.⁊c̄. vt am
bulamus in lumine dei nr̄i. Sũt aũt ibi
tria notanda.

Imitatio amorosa. Venite.
Imitatorũ cõditio grosa: dom9 iacob.
Imitatiõis ꝯclusio fructuosa: vt am-
bulem9 ⁊c̄. De p̄mo. Esa.ij. Venite ascẽ
damus ad montem dñi ⁊ ad domũ dei ia
cob. De scd̄o Esa.xiiij. Miserebitur dñs
iacob. De tertio Esa.ij. Docebit nos vi-
as suas ⁊ ambulabim9 in semitis ei9.
Abijciamus ⁊c̄.

p Ro p̄mo. An membrorũ chr̄i forma
tio facta sit subito vł successiue. Q3
successiue. Heb.ij. Per oĩa debuit fratri-
bus assimilari. Q3 subito. Aug. De triñ.
Ut verbũ dei in vterũ venit factũ est ca-
ro seruata ꝓprietate nature: ⁊ ꝑfectus hõ
in veritate carnis ⁊ anie. Respõdet boñ.
in.iij. dis.iij. Absq3 dubio (sic di. Aug) cor
pus chr̄i ab instanti cõceptiõis habuit per
fectionẽ originationis. Cui9 ratio põt as-
signari. Primo ex parte verbi assumentis
quia non decebat illud assumere partẽ na
ture hũane vt esset homo ꝑm q̇d. Scd̄o
ex parte virtutis operantis q̄ ibi oꝑabat̄
mirabiliter. hoc em̄ est miraculũ miraculo
rũ ꝙ femina cõcipiat deũ. Tertio ex par-
te virgis cõcipiẽtis q̄ stati vt ꝯsensit mox
effecta ẽ mr̄ di: ⁊ mr̄ dei nõ erat nisi q2 de9
erat ille quẽ ꝯcepat: ⁊ ñ ꝯgruebat carnẽ nec

deo nec aīe vniri nisi haberet mēbrorꝝ distinctionē ꝯuenientē. Cū aūt dr. Debuit ꝑ oīa fratrib assimilari: hoc intelligit̄ q̄ntuꝫ ad ea q̄ faciebāt ad gn̄is hūani redēptioꝫ seu reparationē. Hec Bonauē. Pro fundamento. Nō est q̄rendus ordo nature in formatiōe corꝑis chr̄is cū ꝑ spm̄sanctū facta sit eius formatō. Deuotissime aūt ꝯtēplari debē⁹ corpusculū illō sic subito formatū minimū (vt dr Holgoth) inter om̄ia hūana corꝑa sed tn̄ clarissima nobilitate dotatū: de q̄ dicere possum⁹ illō stacij. Regnat i exiguis p̄clara potētia mēbrꝫ Maior in exiguo regnabit corꝑe virtus. Dic q̄ꝑpe Alb.mag.phs. Quid mihi de miraculis dei cū de naturalib dissera͞. Sꝫ nūc ecōtra dicere debem⁹. Quid nobis de naturalib cū de miracul' dei disseram⁹. Naturaliter quidē successiue fit organizatio fetus: sed corꝑis chr̄i formatio facta ē miracl'ose. Querit̄ ḡ An mēbrorꝝ ꝛc. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude mirandā filij dei humilitateꝫ qui voluit oīm minor fieri vt nos magnos faceret. Phil'.ij. Semetipꝫ exinanivit formā s̄ui accipiēs. Exinaniuit inq̄ꝫ vltra modū cōcꝫ aliorꝝ. Audite elati peccatores ꝛ indurati: inobediētes ꝛ rebelles deo. O q̄nta erit vobis ꝯfusio qn̄ ꝯꝑere oportebit corā eo. Nunc ḡ humiliari studete filij dei humilitatē ꝯtēplantes qui in tanta venit humilitate ad liberandū genus humanū. Figura Judic.vj. Gedeō hūilis purgās triticū missus est a deo ad liberandū ꝑplm̄ de manu madian. Unde angelo rn̄dit Ecce familia mea est infima in manasse et ego minim⁹ in domo patrꝫ mei. Gedeon interp̄tat̄ circūiens in vtero et signat chr̄m mūdi liberatorē q̄ a p̄ncipio ꝯceptiōis fuit vir ꝑfectus q̄ ad aīaꝫ: et in corꝑe q̄ ad liniamēta mēbrorꝝ. Madian iniq̄tas aut ꝯtradictio interp̄tatur. Chr̄s itaq̄ꝫ inter oēs mim⁹: missus est a deo patre ad humani gn̄is liberatiōꝫ. Notate ḡ qm̄ nō suꝑbos sed humiles saluat. Ps̄. Tu ꝑplm humilē sal.fa. ꝛc.

PRo scdo. Supra in p̄cedēti s̄mo ꝛc. Nūc aūt addenda est alia rō.s. ꝑpter iudicātis īperij sublimitatē inestimabileꝫ Cui⁹ vicꝫ sūt tres ꝯdicōes mltū t̄ribiles

Potētia inuincibilis.
Scientia infallibilis.
Ira implacabilis

Prima est potētia inuicibilis. Ecci.xliij. Terribilis dn̄s ꝛ magn⁹: vehemēter ꝛ mirabilis potētia ipius vicꝫ q̄ se extendit ad om̄ia. Jō dr Matth.x. Nolite timere eos q̄ occidunt corp⁹: aīam aūt nō p̄nt occidere. Eū aūt timete q̄ po.cor. ꝛ a. ꝑdere i gehennā. O q̄ꝫtimēda est hec potētia qm̄ oīno est ineffugibilis. Sap.xvj. Tuā manū effugere impossibile est. Scdo sua scia est infallibilis oīa infallibilit̄ vidēs. Aug. Quicq̄d fecero de⁹ assistit: vtpote ꝑpetu⁹ inspector oīm cogitationū: ītentionū ꝛ actionū. Cū hec diligēt̄ ꝯsidero: ingēti tremore pariter ꝛ rubore ꝯfundor: q2 eū vbiq̄ꝫ p̄sentē et oīa occulta mea videntē intueor Et Prouerb xv. Jn oī loco oculi dn̄i ꝯtēplantur bonos et malos. Jō bn̄ dr Boetius in fine de ꝯsolatione. Magna ꝛc.

Tertio ira sua est implacabilis. Jdeo Naū.j. Añ faciē indignatiōis eius q̄s stabit ꝛ q̄s resistet in ira furoris ei⁹ Et Ezechie.vij. Jmmittā furorē meū in te ꝛ iudicabo te iuxta vias tuas et ponā ꝯ te omēs abominatiōes tuas ꝛ nō parcet ocl's meus et nō miserebor. ꝛ Esa.xxx. Ardēs furor ei⁹ ꝛ grauis ad portanduꝫ. Jō etiā dr Apoc.vj. Reges terre: p̄ncipes ꝛ tribuni: diuites ꝛ fortes: oīs s̄uus ꝛ liber dicēt mōtibus ꝛ petris cadite suꝑ nos ꝛ abscōdite nos a facie sedentis suꝑ thronū ꝛ ab ira agni qm̄ venit dies magn⁹ ire ipius ꝛ q̄s poterit stare. Et nota bn̄ q2 dr: ab ira agni: q2 ipe chr̄s in se est agnus mitissim⁹: ipis tn̄ reprobis videbit̄ terribilissim⁹. vn̄ Aug⁹. Deus in seipm̄ est alpha ꝛ o: p̄ncipium et finis: in mūdo creator et rector: in angelis decor ꝛ sapor: in electo liberator ꝛ adiutor: i reprobo terror et horror. Et notanter dicit̄: reprobo terror ꝛ horror: qm̄ sciūt eū amplı⁹ tā sibi misereri nolle. Un̄ Sap.xix. Jmpijs vsq̄ꝫ in nouissimuꝫ sine miscdia ira suꝑueniet: nō quidē sine misericordia taxatiōis: vt dr Bona.in.iiij.dj.xlvij. quia sp̄ in taxatiōe pene est aliq̄ mīa sed sine mīa relaxatia pene taxate. Multū ponderāda sunt hec: quia nūc si aliqn̄ iuste nobis irascit̄ deus: multa tamē facilitat ꝛ nūc placari pōt qui tūc erit implacabilis. Exemplū Legim⁹ Exod xxxij. q2 deū punire volentē filios israel: Moyses

detinuit. Et Nume. xvj. Aaron ipm iam pimentē ɔpescuit. Et. ij. Reg. xxiiij. Dauid angelū pcutientē ipm humilitate placauit. Et Esa. xxxvj. Ezechias sententiā de sua morte reuocari impetrauit. Et Jone. iij. Niniuitaꝝ penitētia sentētiā de exterminio ciuitatis iam pmulgatā reuocari pmeruit. Caueamꝰ fratres ne hanc misericordiā amittamus et implacabilē irā incurramꝰ. Audiamꝰ ḡ Joannē phariseis di. Matth. iij. Progenies viperaꝝ ꝗs oñdet vobis fugere a ventura ira. facite ḡ dignos fructus penitētie. Et sequit̃. Jaz securis ad radicē arboris posita est. Ois arbor ꝛc. Ubi est cōminatio mortis ꝛ iudicij.

P Ro tertio Audistis ꝛc. Hec igit̃ sepius cogitate. Dicit lex. Qualitas negocij est ɔsiderāda. ff. de iudicijs. Nōnūq̃. ꝛ C. Uñ vi. l. si qñ. Et de appel. Cū sit romana. ꝛ de iureiu. c. vl. in fine. Terribilissimuz oīm negocioꝝ est hoc. Notare parabolā quā (vt recitat Jo. Dam.) Barlaam ꝓposuit iosaphat. Rex quidā sedēs in curru aureo obuios habuit duos pauperes in habitu sordido ꝗs exiliēs de curru osculatus est. Magnis aūt pncipibus nullā videbat̃ reuerentiā exhibere: sed tristis in seipo et meditatꝰ erat. Qua de re indignati sunt ɔtra eū. Qđ sciens frater eiꝰ: petijt ab eo huiuscemodi rei cām. Dixit rex: Regredieris cras et causam tibi patefaciā. Erat aūt eiꝰ ɔsuetudo: qñ aliqˢ erat morti adiudicaturꝰ tibicines ad portam eius mittebat: hos ergo misit ad portam fratris: Quos audiens tremefactus expauit timēs mortis sententiā. Totaz ḡ noctē in eiulatu trāsiēs cū filijs: vxore: et familia. Mane facto ante fores palatij lachrymis pfusus adest: curuatis genibus: ɔplosisq̃ manibꝰ veniaz postulās. Jubet at ipm rex nudari: ligari ꝛ ex oī pte applicatis gladijs mortez expectabat lugens. Jussit rex ioculatores ꝛ musicos corā eo cātare: sed nihilominꝰ flebat: Et regi causam fletus reqrenti rñdit: Quomō nō flere possum cum video gladios vndiq̃ circūstantes. Tūc rex ei clemēter ait: Frater charissime si tu nullius offense sis ɔscius et tamē ɔcrepante tuba terribili expauisti ꝛ a facie mortalis hoīs corruisti: quō nō magis timeā multoꝝ sceleꝝ meoꝝ reɔparere coraz eterno iudice cuius gladij me vndiq̃ circūstant: cuiꝰ sapiētia est indeceptibilis: potētia insupabilis: ꝛ ira implacabilis. Ubi autē pncipes terreni me iuuare non poterūt: hi paupes ꝗs vidisti mediatores mei erūt. His auditis circūstantes ɔfusi sapiētiā regis admirātes extiterūt. Sic itaq̃ et vos timeatis corā sūmo iudice ɔpere. Nā vt dt Paulꝰ. Heb: x. Horrendū ē incidere in manꝰ di viuēt.

Dñica. iij. aduentus Mane.

a Biiciamus

ꝛc. Tu es qui venturus es. Matth. xj. Abijciamꝰ ꝛc. vt ipm suscipe dignissimus. Possunt autē verba pdicta exponi d̃ triplici chri aduētu. s. de aduētu corpalis apparitiōis: qñ. s. apparuit in corpe hūano. De aduētu spūalis visitatiōis. Et de aduētu finalis retributiōis. De pmo Geñ. xlix. Nō auferetur sceptꝝ de iuda ꝛc. donec veniat q̃ mittendus est. De scđo Joā. xiiij. Ad eū veniemus ꝛ mansionē apud eū faciemꝰ. De tertio. j. Coꝝ. iiij. Ueniet dñs ꝛ illu. abscon. te ꝛc.

Abijciamus ꝛc.

P Ro pmo An incarnatiōis opꝰ magis debeat appropari spūisancto q̃ alteri psone. Q, nō. Jncarnatio filij dei ē eius missio ꝛ donatio: sed missio ꝛ donatō magis cōpetit patri q̃ spūisancto. Juxta illud Joā. iij. Sic deus dilexit mundū vt filiū suū vnige. da. Rñdet Bona. in. iij. dis. iij. Opus incarnatiōis manifestatiuū est diuine potētie: sapie: et bonitatꝭ fm diuersas ɔparatōes. Jn ɔpatione em̄ inter vnibilia inter q̃ est infinita distātia manifestat̃ diuia potētia. Jn ɔparatiōe ꝟo ad vnionis modū ɔgruentissimū put ɔpetebat ad humani generꝭ remediū manifestatur dei sapiētia. Jn ɔpatiōe ꝟo ad fructum siue effectū ɔseqntez q̃ se obtulit do in odorē suauitatꝭ manifestat̃ diuia misericordia et charitas. Potest ḡ incarnatio appropriari tribꝰ psonis fm diuersas consideratōes: scriptura tamē magis appropriat spūisancto Tū ꝓpter erroris exclusiō

onem: ne diceret̄ ꝯceptus in ꝯcupiscētia fe
ditatis. Tū ꝓpter veritatꝫ manifestatiōꝫ
vicꝫ ꝙ ꝓpter amoꝛis diuini singłaritatem
btā virgo singłariter ꝯcepit deuꝫ de deo.
Nā sicut dicit Hugo de san. vict. qꝛ amoꝛ
singulariter ardebat in coꝛde: ideo in car
ne eius mirabilia faciebat: cuiꝰ dilectio qꝛ
in coꝛde nō suscepit sociū: oꝑatio in carne
illius nō habebat exemplū: Hec Bona.

Pro fundamēto. Certū est ꝙ spūssan/
ctus est cā incarnatiōis. Galfredꝰ in poe/
tria nouella: Ergo paracletꝰ auctoꝛ ꝯce/
ptꝰ ꝓꝑia manu ꝯtexuit illi hūanos habi/
tus. Certū est aūt ꝙ nihil facit spūssctūs
qđ nō faciat pater ⁊ filius: imo sunt vnuꝫ
ꝑncipium ⁊ vna potētia oꝑatiua. Vnđ ⁊
Phs. xij. metap. ꝯcludit esse vnū ꝑncipiū
Queritur ergo An incarnatiōis opus ⁊c. Dic
rn̄. Ex q̄ ꝯclude ꝙ charitas ineffabilis ē
causa diuine incarnatōis tā ex pꝛe dei ve/
niētis q̄ꝫ ex parte ꝟginis ꝯcipiētis. De ꝑ
mo Jo. iiij. In hoc apparuit charitas di
qm̄ filiū suū vnig. misit in mundū. De se/
cūdo Cant. v. Annūciate dilecto qꝛ amo/
re langueo. Audite ergo si desideratis aduē/
tū in vobis: necesse est vt eū diligatꝫ. Jo.
xiiij. Qui diligit me diliget̄ a pꝛe meo et
ego diligā eum ⁊ manifestabo ei meip̄m.
Videte ergo si diligatis eū: p quo videndo
notate illud qđ dicit dn̄s Jo. xiiij. Qui hꝫ
mādata mea ⁊ ꝟuat ea ip̄e est q̇ dilig. me.
O diuinoꝝ mādatoꝝ transgressoꝛes qui
dicitꝫ vos diligere deū: audite: Certe o/
pera vestra ondūt ꝯtrariū. O ꝑiuri: bla/
sphemi: raptoꝛes: foꝛnicatoꝛes ⁊c. In vo/
bis certe n̄ dn̄s ſꝫ diabolꝰ inhitat. Apoc.
xviij. Cecidit babylon ⁊ facta est habita/
tio demonioꝛum. Sed ad q̊s veniet dn̄s:
Certe dūtaxat ad aīas deuotas q̇ diligūt
eū et desiderāt. Sap̄. v. Preoccupat eos
qui se ꝯcupiscūt. Figura Matt. xj. In
euāgelio hodierno Joānes inclusus in car
cere misit duos discipulos ad dn̄m dicēs
Tu es q̇ venturꝰ es an aliū expectamus.
Spūaliter Joānes est spiritꝰ inclusus in
coꝛpoꝛe coꝛruptibili tanq̄ꝫ in carcere: et
in aliq̊ ꝑpeditus ne in deū libere tendat
qui mittit duos discipłos. s. spem et amo/
rem: qꝛ vicꝫ ex spe ⁊ amoꝛe rogādo di. Tu
es qui venturꝰ es ⁊c. q. di. Tu es ille qui
venturꝰ es in me vt liberes me ab his vin
culis nec aliū expecto ꝯsolatoꝛē: nec dubiū
q̇n ad hmōi veniat iuxta ꝓmissum suum.
Joā. xiiij. Siq̇s diligit me ⁊c. sequit̄: Ad
eum veniemꝰ ⁊c.

p Ro scđo. Supra de trib' ꝑmis ꝯsi/
deratiōib'. Nunc de q̄rta ꝑncipali q̄
est ꝯsideratio oꝛdinatiue dispositiōis: vbi
est ꝯsiderāda triplex oꝛdinatio. s. disposi/
tionis localis: visualis: et modalis. In oī
bus q̇ppe dei oꝑib' est debita oꝛdinatio.
Rho. xiij. Que a deo sunt: oꝛdinata sunt.
Erit ergo ꝑcipua oꝛdinatio in finali dei iudi
cio qđ oīm erit oꝛdinatissimū. In hoc igit̄
sermone dicendū de ꝑma oꝛdinatiōe sup̄
posita. s. de oꝛdinatiōe dispositiōis localis
Vbi ꝑmo notandū: ꝙ sicut dt magr in. iiij.
di. xlviij. Aliq̇ putauerūt dn̄m descensuꝝ
in vallem iosaphat eo ꝙ p ꝓpham Joel lo
quitur di. Cōgregabo oēs gētes ⁊ dedu/
cam eas in vallem iosaphat ⁊ cū eis disce
ptabo. Sed magr̄ quē alij theologi sequū
tur rephēdit eos q̇ sic lr̄aliter dictū illđ in
telligūt qm̄ nō oēs in valle illa ꝯphendi
possent. Jđ est potiꝰ mystice intelligēduꝫ
in valle iosaphat. i. in valle iudicij: qꝛ iosa
phat interp̄tat̄ iudiciū: qꝛ n̄ ꝑcise i illa valle
iosaphat ad lr̄am erūt oēs iudicādi: ſꝫ tot
q̊t in illa valle capi poterunt: alij aūt circa
vallē q̇dē ꝓpinquiꝰ: quidā ꝟo reotius. Et
p ampliori declaratiōe ꝯsiderāda est hec
oꝛdinatio dispositiōis localis q̇ ad tres lo
coꝝ differētias.

Primꝰ est locꝰ adoꝛāde maiestatꝫ.
Scđs est venerāde societatis.
Tertius est ꝯdemnāde impietatis

Primus est ⁊c. s. locus ipiꝰ summi iudicꝫ
q̇ erit sup̄ montē oliueti. Vnđ dicit magr̄
vbi sup̄: ꝙ sedebit nō in terra: sed in spacio
aeris illiꝰ ex q̄ ascēdit in celū. Sedebit in/
q̄ꝫ ⁊ ꝟisimile est ꝙ sedebit in illlo loco ex q̊
aplī desierūt eū videre coꝛꝑaliter q̄n ascē
dit in celū. Sedebit inq̄ꝫ in aere nube lu/
cidissima ministeriū sibi exhibēte sic Act.
j. legimꝰ: ꝙ in eiꝰ ascēsione nubes suscepit
eum ab oculis eoꝝ. Nam ibidē dicit̄: Hic
iesus qui assumptus est a vobis in celum:
sic veniet quēadmodū vidistis eū euntem
in celū. Et Luc. xxj. Tūc videbūt filiū ho
minis venienteꝫ in nube ⁊c. Veniet ergo ad
iudiciū circa loca in quib' nostre redēp tio
nis impleuit mysteriū. Tū vt ibi manife/

stetur eius potētia vbi est sua infirmitas ostensa. Tū vt euidentius appareat q̄nta dei bonitate saluabunt electi. Tū vt oib⁹ innotescat q̄nta iusticie rectitudine impii dānabunt. Conuenienti⁹ aūt erit q̄ iudicatur⁹ sedeat sup montē oliueti vnde ascēdit q̄ supra locū in quo passus est: q2 passus est in forma infirma: iudicabit autē in forma gloriosa. Secūdus est locus venerande societatis. s. electoꝝ qui ibi erūt ad dexterā iudicis: nō in terra sed in aere Unde dicit magi. vbi sup: q̄ iusti nō descendent in vallem: sed in nubib⁹ eleuabūtur obuiam chr̄o. Unde Apls. i. Thes. iiij. in psona eoꝝ q̄ tūc repiētur viui: dicit: Nos qui viuim⁹ qui residui sum⁹ simul rapiemur cum illis in nubib⁹ obuiā chr̄o in aera. Si eīm nō rapientur in aera donec esset completū iudiciū nō dicerent rapti obuiam chr̄o: sed post chr̄m. Conuenienter aūt erunt electi sursum in aere vt sic corpus conforme spiritui qui quesiuit que sursū sunt. et tūc omnino in supiora ferent. Sic ergo honorabit domin⁹ amicos suos pl⁹ vel minus s̄m meritoꝝ exigentiaz. Unde erunt perfecti in loco eminētiori et magis prope christum tanq̄ assessores iudicis: Sicut ipse dicit Matth. xix. In regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue sedebitis et vos sup sedes duodecim iudicātes duodecim trib⁹ israel. Licz hoc videri possit solis apostolis pmissum: tamē intelligendū est de oibus viris perfectis: alioq̄n Paulus ibi nō sederet. Unde. j. Corinth. vj. Nescitis q̄ sancti de hoc mundo iudicabūt. Et Sapiētie. iij. Iudicabūt sancti natōes. Quia ergo duodenarius numer⁹ est numerus abundans: partes eīm eius superexcrescūt. Ideo p duodecim sedes intelligitur iudicialis tribunalis perfectio: id est vniuersitas pfectoꝝ iudicantiū. Uel aliter vt dicit Bonauentu. in. iiij. dist. xlviij. Numerus duodenarius diuidit in duos senarios in quo signatur perfectio in duplici vita. s. actiua z contemplatiua cum superogatione consilioꝝ: et ista est que vendicat sibi iudiciariā potestatem. Tertius est locus condemnande impietatis. s. turbe impioꝝ qui erunt in terra deorsum Ut ponit Magister vbi supra. Nam sicut electi corpora habebunt agilia: ita reprobi ex opposito ponderosa et terrestria Ideo super terrā erunt: quā etiā dum viuerent plus q̄ celum dilexerunt. Sic ergo sepabit eos iudex sicut separat pastor oues ab hedis. vt habetur Matth. xxv. Boni quidē dicunt oues ꝓpter simplicitatez: fecunditatē: et mititatem. Reprobi v̄o dicunt hedi ꝓpter feditatē: carnalitatem: et sterilitatem. O quāta tunc confusio: quātus horror miseris sic deorsuz deiectis. O q̄ terribilis erit eis beatoꝝ assistentia tā venerabilis a qua duram increpationē sustinebunt: quia dominuz maiestatis offenderunt. Si enim Helias zelo dei occidit ꝓphetas baal. iij. Regū. xix. q̄nto magis credendū est tūc omnes electos vindictam facere de impiis. Psalm. Gladii ancipites in manib⁹ eoꝝ ad faciendaz vindictā zc. Chrys. Si rex terrenus processurus contra aliquē: expeditionē mandat in populo: dignitates: omnes exercitus: oēs excitant: tota ciuitas feruet: quāto magis celesti rege exurgente iudicare viuos et mortuos angelice virtutes cōmouentur: terribiles ministri: terribiliorē dominū precedentes ante ipm: p candelabris fulgura viua pcedunt: Et pro tubis horrenda tonitrua. O q̄ terrendi sunt exactores: depredatores: et excoriatores: atz oppressores simpliciū cum videbunt in tanta potestate quos oppresserunt: vt habet Sapie. v. Stabunt iusti in magna constantia ad. e. qui se. zc. Exemplū in passione Hipoliti legit: q̄ Decius et Ualerius prefecti traditi sunt Laurētio et hipolito cruciandi quos cruciauerant. Item Grego. in. iiij. dialogoꝝ narrat: q̄ quidaz eremita vidit Joannē papā z Symeonē patriciū quos Theodoric⁹ rex afflixerat et occiderat ducētes eū vinctum catenis et in vulcanū proiiciētes. Esa. xiiij. Erūt capientes qui se ceperāt z subiicient exactores suos.

PRo tertio. Audistis zc. Satagite ergo vt mereamini esse de parte bonorum. Sed ne presumatis crimina vestra manere ipunita. Iura eīm dicūt: publice vtilitatz ē ne crimia maneāt ipūita. ꝙ se.

xco. vt famie. Et.ff.ad legē aq̄lia3.l. Ita vulneratus. Cauete itaq3 ne sitis similes eis qui seruiunt aduersario et sperant honorem cū fidelib9 seruis eius quod omnino irrationabile est. Applica notando illud. Sap.iij. Uacua spes illoꝝ. Et puer. x. Spes impiorū peribit.

Dn̄ica tertia post meridiē.

Abiiciamus

rc. Ceci vident: claudi ambulāt leprosi mūdāt. Matt. xj. Abiectis operib9 tenebraꝝ dicere possumus. ceci vident. rc. Ubi sunt tria notāda signa aduētus dn̄i in mentē. Primū est cognitiōis illustratio. ceci vidēt. Gre. xviij. moral. Omnis vir iustus dei illuminatiōe iustus est. lumē q̄ppe dei est gr̄a ꝓueniens. Scd̄m ē diuine ꝑceptiōis executio. claudi ambulant. Ber. super can. Uox vt verbū int9 venit expgefacit dormitantē animā. Tertiū est infectionis purgatio: leprosi mundant. Ber. Intus in me cognoui gr̄e ꝑsentiā ex fuga vicioꝝ que oppresserunt affectum.

Abijciamus. rc.

P Ro p̄mo. An verbum sit vnitū anīe mediante spūsancto. Q3 sic oīs vnio voluntaria est mediāte amore. vt di. dio. Hec autē vnio est volūtaria ergo mediante amore nō creato. Amor em̄ creat9 non potuit facere talem vnionē. p quā homo sit deus. ergo amore increato qui est spūs sctūs. Cōtra magis vnit mediū extremo q̄3 extremū extremo. ergo si vnio verbi ad naturā humanā est mediāte spiritu sancto. magis est vnio in spūsancti ꝑsona q̄3 in ꝑsona verbi quod falsum est. Respōdet boñ. l. iij. dis. ij. Cū q̄rit. An. rc. Hoc potest dupliciter intelligi: aut mediante spūsancto tanq̄3 vinculo interueniente: r sic nō est verū. Aut sicut principio efficiente per modū cuiusdā subauctoritatis r appropriatiōis r sic veritatē habet. Nec est huiusmodi vnio volūtaria quia sit ſm cōformitatē voluntatū cū sit potius ſm coniunctionē naturarū in vna persona: s3 boñ dicit volūtaria: q2 est a volūtate efficiente. Hec boñ. Pro fūdamēto. Nulla pt esse spūssancti operatio q̄ non sit etiā patris r filij. Nam vt di. Aristo. in li. de sensu r sensato. Uni9 potētie est vn9 actus: patris aūt r filij r spūssancti vna est potentia: vt etiā dictū ē in ser. ꝑcedenti. Nō plus ergo facta est illa vnio hūanitatis cū deitate a spūsancto q̄3 a patre r filio. Certū est tn̄ q illa fuit vnio eximij amoris vbi dn̄s ipse sumpsit miseriā nostrā. Dicit q̄ppe galterus in alexand. Que fastidit hō non vere diligit. Ille est verus amor miserū qui nō fastidit amicū. Cum ergo amor approprieſ spūsctō. Iō querit An illa vnio sit facta mediāte spūsctō. Dic vt̄. vt sup. Ex q̄ cōclude cōteplandā ineffabilem dei charitatē in nos in tanti operꝭ magnificentia. Ber. in q̄dā ser. Si personā venientis intueor: nō capio excellentiā maiestatis. Si cōsidero ad quos venerit dignatiōis magnitudinē expauesco. Si attendo ꝓpter quid venerit amplector quo ad possum latitudinē charitatis. Uenit siquidē filius dei: venit ad homines: venit ꝓpter hoies. O miseri qui ꝓpter peccata sua r induratiōnē cordis tam dulcē aduentus fructu ꝑuantur. O auari: o lubrici rc. Quā stulti q̄ diabolo magis portā aperiūt q̄3 chr̄o venienti. Et attēdite q̄m sicut p charitatē in carnē venit. itat p charitatē spūaliter venit in mentē. Figura Gen̄. xviij. Abrae sedenti in ostio tabernaculi in ip̄o feruore. diei apparuit dn̄s. Humilib9 em̄ in dei amore feruentibus spūalit' adest dn̄s. Ioā. xiiij. Qui diligit me diligetur a patre meo et ego diligā eū r manifestabo ei meipsum.

P Ro scd̄o. In ꝑcedenti ser. dictū ē de ordinatiōe dispositiōis localis. Nūc dicēdū est de ordinatiōe dispositiōis modalis. Ubi est cōsideranda triplex modorum differentia.

Primus est modus admirabilis descensionis.

Secūd9 ē mod9 honorabilis cōuētōis

Terti9 ē mod9 horribilis ꝯgregatōis

Primus est rc. sc3 ip̄ius chr̄i qui sicut dr̄. j. Thes. iiij In tuba di descēdet d̄ celo mirabiliter in nube lucidissima. In quo descensu p̄mo est ꝯsideranda celsitudo gloriose maiestatis quia veniet in potestatē. magna r maiestate vt dr̄ Lu. xxj. r Mat.

xxv. Cū venerit filius hoīs in maiestate. Aduentus ergo ille erit manifestissimꝰ. Secundo est ꝯsiderāda pulcritudo numerose societatis. Mat. xxv. Et oēs angeli cū eo. O ꝙ̄ venerabile ꝯsortiū. Tertio est cōsiderāda magnitudo impiose autoritatis Matth. xxv. Tūc sedebit sup sedē maiestatis sue. Et sicut dr Chry. Angeli ante eum portabūt signū crucis. Unde etiam in euāgelio Matth. xxiiij. Tunc apparebit signū filij hominis in celo. Et ecclia cātat Hoc signū crucis erit in celo cū dominꝰ ad iudicandū venerit. Item ipe Chryso. Crux apparebit sole lucidior existens. Et quod dr de cruce verisimile est de alijs instrumētis passionis: qm̄ vicz angeli ante eū deferēt hmōi instrumenta miraculose: vicz coronā spineā: clauos: spongiā: et lanceam: qd erit ad ꝯmendationē diuine misericordie in salutē electoꝝ: et manifestationē iusticie in dānationez impioꝝ. Heu o peccator qd poterꝭ tūc dicere luxuriose: auare ⁊c̄. Hiero. Crux chr̄i pugnabit contra te: cicatrices ꝯtra te loqntur: claui de te cōquerent. Scds est modus honorabilis ꝯuentionis. s. societatis electoꝝ: in q̄ ad p̄ns est ꝯtēplanda triplex corpal' dispositio multū honorifica q̄ etiā reprobis erit manifesta. Prima est aromatica suauitas. Unde cantat ecclia. Sancti tui domine florebūt sicut liliū et sicut odor balsami erūt ante te. Scda est glorifica formositas. s. ꝑ dotē claritatꝭ: quia fulgebūt iusti sicut sol Matth. xiij. Tertia est mirifica virtuositas: qꝛ ꝑ dotē impassibilitatꝭ erūt virtuosa ad resistendū omnibꝫ ꝯtrarijs. Et ꝑ dotē subtilitatis erūt virtuosa ⁊ potentia penetrare sine fractione: fm scot. Et ꝑ dotē agilitatis erūt virtuosa ad obediendū omnino spūi vt moueantur q̊cūq̄ spūs voluerit: qm̄ vt dicit Aug. Ubi volet spūs: ꝓtinus erit et corpus. Tertiꝰ est modus horribilis ꝯgregationis. s. reproboꝝ: Ubi est ꝑ oppositū ꝯsideranda triplex horribilis dispositō. Prima est abominabilis feditatꝭ. Esa. xxxiiij. De cadaueribus eoꝝ ascēdet fetor: vt vicz sit ꝓportio corporis ad fetorē ꝯscientie. Scda est horribilis deformitatis. Ans. Quilibꝫ eorū erit omni ceno et oīm cadauere fetidior et oīm fuligine turpior. Tertia est inexplicabil' ibecillitatꝭ. Nā ꝑ oppositū ad agilitatem: subtilitatē: ⁊ impassibilitatē beatorū: erūt corpa dānatoꝝ ponderosa: grossa et vehemētissime passibilia. De ponderositate dicit Ans. Impius tanto penaꝝ punietur pondere vt nec pedē nec manū nec aliqd corpis possit mouere Erit qppe corpus sarcina iportabil' quā deponere nō licebit. De grossitudine aūt siue terrestreitate dicit idē Ans. Sic imbecillis erit qlibet reproboꝝ vt nec vermē possit ab oculis remouere siue amouere. De passibilitate aūt dicit Iob. xx. Omīs dolor irruit in eum. s. in damnatū. Erit ergo misera ⁊ horribilis dispositio dānatoꝝ qui tūc ꝯfigurabunt capiti suo. s. diabolo queādmodū boni christo. Erūt ergo reprobi turpissimi in corpe ⁊ aīa. Exemplū: Abbas sanctꝰ Agathon venit coloniā ad qndam obsessam ⁊ adiurauit demonez vt exiret. Qui r̄ndit: Nondū vult altissimꝰ: adhuc duobꝫ annis ero in ea: ⁊ tūc liberabit: qd et factū est. Ad rogatū aūt assistentiū dicit ei abbas. Precipio tibi in virtute chr̄i vt nobis ostendas horrorē ꝑdicionis tue Tūc ergo cepit mulier in oculis turgescere ⁊ instar turris ascendere: et stillabant oculi ad modū fornacis ardentis fumigātis: quibꝫ visis ceciderūt territi assistētes Et ipse abbas si nō p̄cepisset diabolo ꝓstinam figurā resumere: qd ⁊ fecit. Et dixit diabolus: Nunq̄ ita stulte precepisti Pro certo scias: si hodie diuinis nō cōmunicasses: nullus vestꝝ euasisset. O igit ꝙ̄ horrēda erit reproboꝝ facies et ꝙ̄ grauis vndiq̄ angustia. Esa. xiij. Unusquisq̄ stupebit ad ꝓximuz suū: facies cōbuste vultus eorum.

p Ro tertio. Audistis ⁊c̄. O igit qn̄ta tūc gloria iustorum: sed o qn̄ta infamia reproboꝝ. Et merito: dicitur em̄. ff. de re. iu. l. Seruitutē. ꝙ captꝰ desinit esse dominus rerum suaꝝ cum fiat seruus capientis: ⁊ si vltro seruituti se subdit cū possit resistere: videtur infamis esse. Expone de reprobis qui diabolice seruituti se voluntarie subiecerūt. Et nota iterꝝ: quod habetur. vj. q. j. Infames. Qui christiane legis formā abijciunt et statuta ecclesiastica contemnūt: ⁊ qui aduersus patres armantur: et de bellis publice fugientes: et

omnes ab ecclesia pro sceleribꝫ suis repulsi: sunt infames. Pone casus singulos ⁊ applica ad reprobos qui idcirco erūt turpissimi in corpe et anima. Unicuiqꝫ ergo illorum dici poterit illō Ezech .xvj. Abominationē fecisti decorē tuū.

Feria.ij.post.iij.dnicam Aduentus.

Abiiciamus

⁊c. Surdi audiunt. Matt. xj. Abiectꝫ opibus tenebrarum. Surdi audiūt. Ubi nota triplicem esse auditū.

Primus est nature sensitiue siue exterioris potentie.

Scds interioris intelligētie.

Tertius pmptioris obediētie.

De hoc triplici auditu dicit Ps. Audi filia. q̄ ad primū. et vide: q̄ ad scōm. ⁊ inclina: q̄ ad tertiū. Unde Luce. xj. Beati qui audiūt verbū dei ⁊ custodiūt: et ope implent vt possideāt vitā eternā.

Abijciamus ⁊c.

PRo primo. An verbū assumpsit psonam humanā. Q, sic: dicit Boetius q̄ psona est intellectualis nature indiuidua substantia: sed christus assumpsit indiuiduā substantiā nature intellectualis. Cōtra. Augꝰ. de fide ad Petꝝ. Deꝰ naturam hominis assumpsit: nō psonam.

Respondet Bonauen. in. iij. dis. v. Dino falsum est q̄ psona psonam assumpsit. Hoc em̄ pōt intelligi. tripliciter: Aut q̄ spm assumptuz fuerit psona: aut q̄ fuerit psona in assumptione: aut q̄ fuerit post assumptionē. Primus modus repugnat veritati cōceptionis. Si em̄ fuerit psona antecꝫ deus: virgo Maria nō cōcepit deuz. Secūdus modꝰ repugnat veritati assumptionis. Si em̄ in assumptione fuit psona et desijt esse psona: potius in assumptiōe psona cōsumebatur q̄ꝫ assumebat̄. Tertiꝰ modus repugnat veritati vnionis. Si ei assumens differt ab assumpto et illud qd̄ assumptum est: est psona: ⁊ etiā assumens est psona: ḡ in chr̄o sunt due psone: Et cōstat q̄ eo sūt due nature: ḡ nulla est ibi vnio. In hunc autē errorē pessimū incidit Eutices: vt dicit Boetius: quia nesciuit distinguere inter psonam et naturā. Nestorius ex eadē errauit: sed alio modo: qꝛ nesciuit inter psonam ⁊ naturā distinguere. Uidit q̄ in chr̄o nō poterat esse nisi vna psona: ex hoc cōpulsus est ponere q̄ in chr̄o est tm̄ vna natura. Sicut ergo ꝓpt̄ ignorantiā istius distinctiōis duo fuerūt errores in diuinis: vicꝫ Arriani. ⁊ Sabellij. sic etiā fuerūt duo errores circa incarnationē chr̄i. Catholica ꝟo ecclīa: p mediū istoꝝ erroꝝ ptransijt dicēs in diuinitate esse plures psonas et vnā naturā. Et in chr̄o plures naturas ⁊ vnā psonaꝫ. Cū aūt dicit Boetiꝰ. q̄ psona est intellectualis nature indiuidua substātia: ibi indiuiduū importat triplicē cōditionē: vicꝫ singularitatis: incōmunicabilitatis: et supeminētis dignitatis. Hec Bona. Pro fundamēto. Certū est q̄ chr̄s verā humanitatē assumpsit. Galfredus in nouella poetria sua: Hac rōne deus in verā carnem morari nobiscū vēit. Et h̄ certe valde mirādū est cōsideratis humane nature miserijs. de quibꝫ Aristo. j. metaph. Humana natura multipliciter est serua. Sed q̄stio est de psona An vicꝫ ⁊c. Dic rn̄. Ex q̄ cuz admiratione cōtēplare: qm̄ vt dicit Tho. j. parte. Hoc est miraclm̄ miraculoꝝ: vt vicꝫ natura creata psonē psonalitate increata. Et hec tāta mirabilia facta sunt p nobis. O pctōres miseri vt qd̄ ḡ cessatis laudare deū. Audite Psal. Cātate domino canticuꝫ nouū qꝛ mirabilia fecit ⁊c. O maledicti peccatores pro tāta beniuolentia ⁊ misericordia rependētes deo tāmultiplicē iniuriaꝫ. O auari: luxuriosi: inuidi: ⁊c. Recognoscite erroreꝫ vestꝝ ⁊ peccata vestra deponentes studete laudare deū. p tantis sui aduentus beneficijs. Et sicut p aduentū suū victoriā de inimic̄ suis obtinuit: sic et nos eū de huiusmodi aduentu laudando victores erimus. Figura Judicū. vij. Gedeon et qui cum eo erant cum clangore tubaꝝ vicerūt madianitas. Spiritualiter Expone. Et. ij. Paralipo. xxj. Josaphat post laudeꝫ inuenit hostes prostratos: scꝫ filios Amon: moab: ⁊ mōtis seir. Amon interptat̄ onerans vel onustus. Moab ex patre vel de patre. Seir: hirsutus vel hispidus. Filij amon sunt ad

uarit. Auaricia ei onerat sollicitudib⁹. Filij moab luxuriosi ꝛ carnales. Nam moab genitus a patre matris sue: Filij montis Seir superbi: qui sunt asperi et rebelles. Hec autē vicia et eoꝝ tentationes deuincemus si de incarnationis dominice beneficio deum deuote collaudem⁹. Psal. Laudans inuocabo dominū: et ab inimicis meis saluus ero.

p Ro scdo. Supra de dispositione locali et modali ꝛc. Restat dicendū de dispositione visuali. Sed quoniā de ea dictum est in alio aduentuali dominica secūda sermone post meridiē: ideo transeam⁹ ad q̇ntam p̄ncipalem consideratione̅ superius ꝑpositam: que est cōsideratio reuelatiue manifestationis. Ubi p̄mo Notandum: ꝙ diuini iudicij equitas erit manifestissima Osee. v. Judicia mea quasi lux egredientur. Et. j. Corinth. iiij. Illuminabit abscondita tenebrarū et manifestabit consilia cordium. Et Esaie. xlvij. Reuelabitur ignominia tua ꝛ videbit̄ oꝑprobriū tuum. Naū. j. Reuelabo pudenda coram facie tua ꝛ ostendam nuditatē gentibus ꝛ regnis ignominiā tuā. Singula verba diligenter attendite. O si hec ponderarent fraudulenti: luxuriosi: enormes: et impudicos contactus faciētes: latrones ꝛ huiusmodi. Hinc Hieronym⁹ ad Palmachiū et Heliodoꝝ. Modo vident̄ forsan quidam deo dissimulante peccare: sed aderit illa dies in qua facta nostra quasi in quadam tabula depicta monstrata sunt deo: demonibus: et angelis: et hominib⁹ vniuersis. O q̇ntis in illa die expedisset oīm membroꝝ vsu in hac vita caruisse. O q̄nti muti ꝛ elingues tūc feliciores nugacib⁹ erunt. O quot pastores viri rudes et simplices beatiores philosophis et poetꝭ apparebunt. Ut autē euidentius appareat reproboꝝ cōfusio: ꝯsiderandus est triplex modus reuelatiōis peccatoꝝ in diuino iudicio.

Prima d̄r accusatiue ꝓditionis.
Scda iniuriatiue offensionis.
Tertia exprobratiue abusionis

Prima igit̄ ꝛc. q̄ mali malos accusabunt eos ꝓdendo. Mali inq̄ꝫ conscij pctōꝝ ꝛ q̇ fuerūt aliq̊ modo causa ipsoꝝ prodētꝫ accusabunt eos q̇ hm̄oi pctā ꝯmiserūt. Erit aūt hm̄oi accusatio triplex p̄cipua. Prima est ꝓprie ꝯsciētie. Cōsciētia em̄ seip̄aꝫ velit nolit: ꝓdet et accusabit se corā omnib⁹. Ro. ij. Testim̄ ill' p̄bi. ꝯscia ipsoꝝ: ꝛ int̄ se inui. cogitationū accusantiū aut etiaꝫ defendētiū in die cū iudicabit dominus occulta cordiū. Tūc implebit̄ illud Apocal'. xxj. Libri apti sunt: Tunc apparebunt cogitationes male: p̄sumptiones: hypocrises: turpes d̄lectatōes: ꝑuerse volūtates: inuidie: odia: et hm̄oi peccata cordis: blasphemie: adulationes: seminatiōes discordie: diffamatiōes: et cetera oꝛis peccata: Omnes immūdicie et turpitudines i matrimonio et al'as facte. Fraudes: furta: et omnia alia mala. Uideant singuli q̇ nunc in libro ꝯsciētie scribunt: quia tūc palam apietur. Tūc g̊ sicut habet̄ Hiere. xx. Arguet te malicia tua ꝛ auersio tua increpabit te. Sicut em̄ furtū ligatū in collo furis prodit et accusat euꝫ: Jta tūc peccata accusabūt miseꝝ peccatorē. Bern. Tunc oꝑa simul' loq̇ntia dicēt ad miseꝝ peccatorē: Tu nos egisti: Oꝑa tua sumus: nō te deseremus: tecū erimus: tecū ad iudiciuꝫ ibimus. Jdē. Oꝑa eoꝝ sequūtur illos sed oꝑa maloꝝ ꝑsequūtur eos. Jdeo vt dicit Amb. in lib de officijs. Unusquisq̄ꝫ reus redargutus erit in seip̄o. ꝓpter qd̄ bene dicit Aug⁹. O homo si times iudiciū: corrige consciētiā. Scda est accusatio suppoꝛtate nequicie: quia. s. illi qui ꝑ adulationē aut vanū feruorē: Aut etiā ꝑ negligentiā suoꝝ sup̄ioruꝫ fuerūt ab eis in suis vicijs supportati: nō correcti: nō puniti: ꝓdent ꝛ accusabunt eos: vt subditi p̄latos: filij parentes: discipl'i mḡros: ꝛ hm̄oi. Un̄ Eccl'i. iiij. De impio p̄re ꝯquerunt̄ filij. Jō dicit̄ Sap̄. vj. Horrende et cito apparebit q̄m durissimū iudiciū fiet his q̇ p̄sunt. ꝛ Ber. sup Cant. Terribilis de⁹ sup filios hoīm veniēt pastores an̄ tribunal ch̄ri ꝛ audiet̄ grauis p̄latoꝝ q̄rela ꝛ accusatō dura quorū vixere stip̄ēdijs nec diluere peccata: q̇bus facti sūt duces cecíꝛ mediatores fraudulenti. Tertia est accusatio diabolice ꝑsucie. Accusabunt em̄ eos diaboli qui suis p̄uis suggestiōib⁹ adheserunt. Sūt igit̄ ꝓditores. Nūc ei suggerūt pctm̄ fieri sed de ipso ꝯmisso accusabunt: sicut ꝛ soci⁹ fu

ris interdũ accusat eũ. Vñ apoc. xij. Dia-
bolus dr̃ accusator fratꝝ q2 accusat illos
ante ꝯspectu dĩ die ac nocte. Et Aug9. dt
Astabũt omẽs ante tribunal chr̃i ꝛ p̃sto
erit diabolus ꝛ recitabit verba nr̃e ꝓfes-
siõis ꝛ obijciet nobis in faciẽ q̇d fecimus
ꝛ in quo peccauimus ꝛ in q̃ loco ꝛ quid fa
cere debebamus. Dictur9 est em̃ ille ad-
uersarius noster. Equissime iudex. Judi
ca istũ esse meũ ob culpã qui tuus ẽẽ no-
luit p̃ gratiã. Vñ ꝛ chryso. dt. Habes ac-
cusatorẽ acerrimũ obtura os ei9. scꝫ p cõ-
fessionẽ q̃ claudit os diaboli. Exemplũ
narrat cesarius ꝙ q̇dã demonẽ audire de
siderans, ꝓpter turpia q̃ cõmiserat, appro
pinquare nõ audebat timẽs illa sibi corã
oĩbus improperari. Cõfessus ĝ volũtate
peccandi retenta tñ locũ adijt. Mira res
Mox vt limẽ dom9 attingit demõ clama
uit. Amice veni bene te de albasti ꝛ tur-
pia q̃ cõmiserat recitauit. Tristis aũt ꝛ cõ
sciẽtia accusante reuersus est ad sacerdo
tẽ cũ vero ꝓposito emendationis cõfessio
nem iterauit. Tũc sacerdos. Redi inq̇t
nũc securus nõ plus demõ te confundet.
Intrante autẽ illo: quidã circũstantiũ di
xerũt demoni. Ecce amicus tuus iterum
venit. Rñdit demon. Quis est ille. Et di
xerũt ille est cui paulo añ tã turpia impro
perasti. Et demon ait. Ego nil ei iprope-
raui ꝛ de eo nihil mali noui. Et sic extima
uerũt demonẽ esse mẽtitũ q̇ ipsi9 ꝯfessio-
nem ignorabant. sicq3 p notã ꝯfessiõis e-
uasit ille notã cõfusionis. Vñ amb. Tan
te ꝟtutis cõfessionẽ dixerim ꝙ pctã q̃ per
ꝯfessionẽ delent̃ demones scire ꝓhibẽt̃.

p Ro t̃tio Audistꝭ ꝛc̃. Et certe p̃ ceterꝭ
grauissima ẽ ꝯsciẽtie accusatio. Vi-
dete ergo q̇d in libro ꝯscientie scripsistis.
Dicit em̃ lex. Sentẽtia debet ẽẽ ꝯformis
libello ff. de cõi diuidendo. l. vt fund9. Et
notate bñ qđ hr̃. xj. q. iij. In cunctis. Cõ-
scientia sola si accusat: liber sine accusa-
tione esse nõ põt. Cauete ne sitis similes
ei q̇ vadens ad curiã p lamẽti testes ꝓ se
deposituros alios abijcit: alios occidit: de
posituros vero ꝯtra se nutrit ꝛ cõseruat.
Et cõsimiliter facit de instrumentis. Ex
pone. qm̃ multi bonos angelos abijciunt
ꝛ opera bona mortificãt: mala aũt nutriũt
ꝛc̃. Et si c· id fuerit boni in libro cõscien-
tie delent ꝛ maculas peccatoꝝ ibi impri-
munt de q̇bus dici põt illud Threñ. iiij.
Denigrata est facies eoꝝ super carbones
nõ sunt cogniti in plateis: cognitione scꝫ
approbatiua a deo.

Feria. iij. post. iij. dñicam Aduẽtus.

Biiciamus

a ꝛc̃. Mortui resurgũt Mat.
xj. Abiectis operib9 tenebra
rũ dici põt: mortui resurgũt. Pro quo no
ta triplicem esse mortẽ: scꝫ nature culpe:
ꝛ gehẽne. A p̃ma oẽs resurgunt. A scđa
aliqui sic. aliqui nõ. A tertia nulli. De pri-
ma. ij. Re. xiiij. Oẽs morimur ꝛ q̃si aque
in terram dilabimur. De scđa. Apoc. ij.
Nomen habes ꝙ viuas ꝛ mortuus es.
De tertia. p̃s. Mors peccatoꝝ pessima.
Nũc ergo laborent peccatores a scđa mor
te surgere: ne cadant in tertia a qua resur-
gere nullatenus licebit.

Abijciamus ꝛc̃.

p Ro p̃mo. An vnitas p̃sone chr̃i ex-
cellat oẽs vnitates. Q, sic. Ber. ad
eugeniũ. Inter oĩa q̃ dicunt̃ vnũ arcẽ te-
net vnitas trinitatis. Scđo. Illa vnitas
p̃cellit q̃ tres substantie in chr̃o sũt vna p̃-
sona. Cõtra. Diuinitas ꝛ hũanitas maxi
me distant. Rñdet boñ. in. iij. dis. vj. Si
loq̃mur de vnitate p cõuenientiã in p̃so-
na: sic simpliciter loq̇ndo vnio q̃ est in chri
sto super oẽs est sup̃ma.

Tũ ꝓpter persone simplicitatem.
Tũ ꝓpter vnibiliũ dignitatem.
Tũ ꝓpter vnitoꝝ inseparabilitatem.
Tũ ꝓpter vnionis singularitatẽ. q̃ fuit
excellentissime dignitatis. Licet aũt diui
nitas ab hũanitate maximã habeat distã
tiã in natura: tñ q̇ntũ ad influentiã ꝛ crea
ture sustentationẽ maximã tñ hꝫ appro-
ximationẽ. Hoc boñ. Pro fũdamento.
Singularissima est hmõi vnitas ꝛ natu-
re hũane incõprehensibilis. Vñ cũ phs
multos ponat modos vnitatis: nullus tñ
ibi ponit̃ ad quẽ h̃ vnitas ꝑtineat. De q̃ sic
ait galfredus in sua poetria nouella. Non
aliter ꝟtu9 hoĩs ꝓsterneret hostẽ ni de9 in-
dueret carnẽ: q2 sic erat vna cũ ꝟtute dĩ ꝟ-
tus hũana. Querit̃ ĝ An illa vnitas ꝛc̃.

Dic rñ. Ex q̄ ɔclude mirādū eē ꝙ nō con
tinue sum⁹ in admiratiōe suspensi de tan
to mstyerio vnionis hūanitatꝫ cū diuinita
te. O qntū exinde ⁊ ꝙ securā fiduciā pñt
hr̄e iusti. Grego. Prebet apud deū homi
ni fiduciā de⁹ hō. Sꝫ o ꝙ timere dñt oēs
eū offendere q̄ tā benigne dignat⁹ est nob
ɔdescēdere Audite o pctōres maledicti q̄
ñ timerꝫ displicere deo chr̄o. Auari: vsura
rij: lubrici ⁊c̄. Multū certe timere debetꝫ
ne irā suā effundat sup̲ vos q̄ ad h̄ venit
vt miscdiam ⁊ gr̄am daret. In ɔtēplatio
ne g̃ tāti mysterij causam habemus spei ⁊
timoris. Figura. Geñ. xlix. In bñdictio
ne ioseph dixit iacob. Oṗs benedicet tibi
bñdictōib⁹ celi desuper ⁊ abyssi deorsum
Joseph iterp̄tat̃ augmētū siue accrescēs
⁊ sig̃t chr̄m q̄ est tot⁹ gr̄e augmētū q̄ a do
pr̄e suscepit bñdictionē sursuꝫ ⁊ deorsum
scꝫ ptātē saluādi iustos sursum: ⁊ cōdēnā-
di impios deorsuꝫ. Ex cui⁹ ɔsideratione
in eis q̄ volūt augmentū gr̄e recipere ⁊ in
bonis crescere ɔformando se chr̄o ꝓuenit
ex vna parte spes ⁊ ex alia timor: de qui-
b⁹ debite aggregatis fit hō deo placens
p̄s. Bñplacitū est dño sup̲ ti. eū ⁊ in e. q̄
spe. sup̲ miscdia eius.

p Ro secūdo. In p̄cedēti ser. ⁊c̄. Nūc
dicēdū de scd̄a q̄ ē reuelatio iniuria-
tiue offensiōis q̄ vicꝫ iniuriati ⁊ offensi ac
cusabūt eos q̄ offenderūt ip̄os. Erit autē
hec accusatio triplex.

Prima oppresse simplicitatis.
Secūda offense maiestatis.
Tertia inhonorate sanctitatis.

Prima est opp̄sse siue scandalizate sim-
plicitatis. Accusabunt em̄ impios ⁊ ɔ̄ im
pios testificabunt̃ illi q̃s opp̄sserūt vl̃ lese
runt tp̲aliter vel sp̄ualiter ꝓbis: moribus
aut exemplis occasionē ruine p̄bentes et
pacē eoꝝ aut amiciciā turbantes. iuxta il-
lud Sap̄. v. Tūc stabunt iusti in magna
cōstantia aduer. e. q̄. se āgu. Vñ ⁊ p̄s. Co
gnoui q⁊ faciet dñs iudiciū inopis ⁊ vin-
dictā paupeꝝ. nūc exurgā dicit dñs. Jdō
dr̄ ꝓuer. xxij. Nō facias violentiā pauperi
iudicabit dñs cām eius. Ad hoc valet ex
emplū d̄ vidua ⁊ iudice iniq̄tatꝫ Lu. xviij
Post qd̄ subdit saluator. Deus aūt faciet
vindictā electoꝝ clamātiū ad se die ac no
cte. Dico vobis quia cito faciet. Scd̄a
est accusatio offense maiestatis: ip̄e enim
iudex q̄ per pctā offendit̃: accusabit pecca
tores ⁊ ɔtra eos testificabit̃ Hiere. xxix.
Ego sum iudex ⁊ testꝫ di. dñs. Et p̄s. Ar
guā te ⁊ statuā ɔtra faciē tuā. Et ezech.
vij. Ponā cōtra te aboīationes tuas.

Tertia est accusatio inhonorate sancti
tatis: q⁊ scꝫ sp̄ealiter accusabūt eos sancti
q̄ se ihonorauerūt ⁊ ɔtempserūt p̲iurādo
eoꝝ noīa violando festa: loca sctā impie ꝓ
phanādo: frangendo vota: nō soluēdo de
bita ⁊c̄. hmōi. Vñ Apoc̄. vj. Interfecti ꝓ
pter verbū dei clamabāt voce magna di
centes. Usquequo dñe ver⁹ ⁊ sctūs non
vindicas sanguinē nostrū de his q̄ habi-
tant in terra. Ad ꝓpositū valet exemplū
qd̄ narrat vincenti⁹ in speculo morali. li.
iij. Q⁊ in teutonia q̄daꝫ archidiaconus
ambiēs ep̄atū insidiabat̃ ep̄o viro bono ⁊
seni ac simplici quomō eū occideret. Cō-
sueuerat aūt ep̄s ire ad matutinū ⁊ alios
p̄uenire ad salutādū beatā virginē ⁊ intra
re p̲ quādā portā veterē: De nocte ergo
collocauit archidiacon⁹ lapidē supra por-
tam. Veniēs aūt ep̄s vt solitus erat ape-
riens portam: lapide cadente excerebrat̃
et morit̃. Archidiacon⁹ aūt cū multo la-
bore obtinet ep̄atum. Cūq⁊ cōfirmat⁹ fa
ceret ɔuiuiū receptiōis sue: princeps qui-
dā seruiens in mēsa corā eo flexis genib⁹
subito rapitur ante tribunal sūmi iudicis
⁊ videt ibi beatā virginē cū magna multi
tudine angeloꝝ ⁊ sctōꝝ adducentē dictū
ep̄m portantē cerebrū suū in manib⁊ suis.
Et dixit btā virgo. Fili adhuc recēte san-
guine ⁊ vulnerib⁊ ⁊ cerebro hui⁹ mei mili
tis ille crudelis ꝓditor ⁊ homicida gau-
det se obtinere eius ep̄atū. Rñdit dñs.
Quē mittā: Tūc beata virgo ait. Ecce h̄
s̄uitor suus. Cui p̄cepit dñs sub pena mor
tis citare dñm suū p̲emptorie vt cito ve-
niat corā eo de tā nefando crimine respon
surus. Qui statim rediens fremuit turba
tus tremuitq⁊ ac cultellum queꝫ tenebat
ꝓiecit flens amarissime. Rogatus a cun-
ctis etiā ab ep̄o. cām pandit q̄ audita ep̄s
subita morte percussus ibi corā omnibus
mortuus est. O terribilis cōparentia co-
rā sūmo iudice ⁊ horribilis sententia quā
cōtra se habuit ⁊ habituri sunt omnes im
pij Certe sicut habetur Prouer. x. Spes

impiorū peribit.

p Ro tertio. Audistis. rc. Etsi sola esset ibi iudicis testificatio nihilominus terribile est ibi cōparere. Nam sicut habet. xxij. dis. Erubescāt. Et. ij. q. v. Consuluisti. Secretorū de9 iudex est r cognitor. Et sicut hr. C. de iureiu. l. iusiurandi. ipi dñi hñt vltorē. Pone casum. Aliqs in presentia regis nō tñ aduertēs regis presentiā grauiter eū iniuriauit r pactū fecit cū aduersario de regis pditiōe quo facto ad uertit regē psentē esse: qui statim eū cōpellit corā eo cōparere in iudicio. O q̄ erubescit rc. Expone. Et nota qm̄ omia facimus in dei pñtia. Prouer. xv. Jn omī loco oculi dñi cōtemplant bonos r malos.

Feria. iiij. post. iij. dñicam Aduēt9.

Abijciamus

a rc. Aue grā plena dñs tecū bñdicta tu in mulieribus. Luc. j. r in euangelio hodierno. Abijciamus rc. vt digni sim9 salutationē offerre sacre virgini. Jn qua sunt tria singularia eius priuilegia cōtemplāda. Primū est gratiose pfectōis plenitudo. Aue grā plena. Hiero. Ceteris p partes: sz in maria se totā infudit grē plenitudo. Scdm̄ ē gliose sociatiōis claritudo. Dñs tecum. Ber. Dñs tecū: nō tm̄ dñs filius quē cōcipis: sz r dñs pr̄ q̄ genuit eū quē cōcipis: r dñs spūssctūs p cui9 operationē cōcipis. Tertiū est fructuose pelectiōis celsitudo: bñdicta tu. rc. i. bm̄ Augu. plus q̄ oēs mulieres q̄ vitam r viris r mulierib9 impetrasti.

Abijciamus. rc.

p Ro pmo. An ista sit admittēda. Deus factus est homo. Q, nō. Hec est falsa. De9 est mutat9: sz factio ē mutatio: igit. Cōtra. Joā. j. Verbū caro factū est. Vbi dt Aug. q stat ibi caro nō p pte: sz p toto hoīe. Rñdet. boñ. in. iij. dis. vij. Predicta locutio multipliciter est distinguenda ex eō q illud participiū fact9 pōt ponere rem suā supra totū vel circa alterū extremū absolute: vel circa vnū extremū in cōparatione ad alterū. Primo modo vera est locutio. Et est sensus. Deus factus est hō. i. factū ē vt de9 essz hō. Scdo mō etiā ṽa est. Et est sensus. De9 fact9 est hō. i. de9 ē hō. q̄ quidē fact9 ē siue pduct9. Tertio mō etiā est ṽa. Et ē sensus. Deus fact9 ē hō. i. de9 fecit seipsum hoīem per hūanitatis assumptionē sicut homo facit seipm doctū p doctrine adquisitionē. Et iste sensus est bm̄ locutionis pprietatē. Dicit aūt scō. q illa locutio est simplicit vera Deus fact9 est homo: qr factio qñ ponit scdm adiacēs dicit factionē simplicit: qñ autem pdicatur tertio adiacens: dicit factione bm̄ illud qd specificat: sicut dr de esse qñ est scdo adiacens vel tertio. Deus aūt p actionē alicuius facilitatis est homo r prius non fuit homo: ergo fact9 est hō. Hec ex scō. Pro fundamēto. Libēti animo debem9 loq de incarnatiōis mysterio. Terenti9 qppe dicit. Dō nihil referr pcontari desinas. Sz hō locū nō habz in pposito. Nā in cōtēplatiōe mysterij huius fūdatur nostra spes pueniēdi ad deū. Señ. ad lu. Miraris homines ad deum ire: de9 ad hoies venit. Sed querit. An sic venerit vt vere dicat: de9 factus ē hō. Dic rñ. vt sup. Et q̄ cōclude inexplicabilem in nos dei beniuolentiam. qm̄ vt ait Aug9. Ad hoc deus factus est hō: vt hō fieret deus. O miseri pctōres qui vos tāto bono facitis indignos: inuidi: detractores rc. Sed queris. pōt fieri hō diuinus per deitatis participationē. Attende. Sicut speculū mūdū r purū versus solē conuersum recipit in se q̄si speciē solis: sic hō purus ad deū per scm̄ desideriū cōuersus participationem in se recipit diuinitatis.

Figura. Cū btā virgo corporalit cōcepit filiū dei in vtero: erat in galilea in nazareth. Spūalr vterus virginis marie signat puritatē anime. Et galilea interptatur transmigratio: r nazareth interpretatur flos. Galilea igitur signat trāsmigratiōnē a vicijs. Nazareth vero florē boni desiderij. Aia igitur sic in se disposita cōcipit deū r particeps diuinitatis efficit. ij. pe. j. Maxima r pciosa nobis promissa donauit vt per hoc efficiamini diuine cōsortes nature.

p Ro secūdo. Supra rc. Hic de tertia q̄ est reuelatio exprobratiue abu

sionis q2.scz diuina qbus abusi sūt pecca
tores accusabūt eos. Erit autē hec accu-
satio siue exprobratio triplex.
Prima est diuine scripture.
Secūda est angelice cure.
Tertia est vniuerse creature.
Prima igit̄ ꝛc̄. Scripturā em̄ sacraz iō
dedit de⁹ vt per eā hoies discerent q̇d agē
dū quid fugiendū q̇d timēdū ꝛ q̇d speran
dū. Jō dicebat dn̄s iudeis. Joā. v. Est q̇
vos accusat moyses. i. lex moysi q̄ accusa-
bit impios q̇ eam audire ꝛ exequi cōtem
pserūt. Jō dr̄ Ja. ij. Sic loq̇mini ꝛ sic fa-
cite q̄si p̄m legē libertatis incipiētes iudi
cari. De q̄libet igit̄ reprobo dici poterit
illud. Jo. xix. Scd̄m legē dz mori. Se-
cūda ē exprobratio angelice cure. Accusa
būt em̄ angeli eos q̇ sub cura sua ac custo-
dia peccauerūt q̇ scz eoꝝ monitiōes salu-
tares ꝯtēpserūt. Vn̄ orig. Vnusq̇sq3 an-
geloꝝ in extremo iudicio aderit ꝑducens
illos q̇b⁹ p̄fuit. Qui aūt tradidit eis ani-
mas custodiēdas rationē ab eis exquiret
de hmōi custodia. Cū aūt nō mentiantur
nec sibi iputare debeāt culpā alienā: dictu
ri sūt ꝙ nō fuit culpa sua s3 aiaꝝ obedire
nolētiū. Sicut nō ē culpa medici q̇ nihil
omittit de necessarijs si nō curat infirmū
nō obedientē. Vn̄ vox illa Hieremie. v
Curauim⁹ babylonē ꝛ nō est curata. Dici
tur esse angeloꝝ quasi dicentiū. Fecimus
qd̄ nostra intererat cura circa babylonez
vt curaret̄ s3 culpa sua fuit ꝙ nō est curata
Tertia est accusatio vniuerse creature
Greg. Si q̄ris q̇s te accuset: dico ꝙ tot⁹
mūdus. Vn̄ deute. xxxij: Jnuocabo celuz
ꝛ terrā ꝯtra vos. i. oēs creaturas q̄ sūt in
celo ꝛ in terra. Et iob. xx. Reuelabūt celi
iniq̇tatē ei⁹ scz impij ꝛ terra aduersus euz
ꝯsurget Cū em̄ de⁹ oēs creaturas fecerit
ad hois vtilitatē ꝛ oēs deo obedierint ser
uiendo homini: ip̄e ꝓo fuit inobediēs crea
tori suo. Jō eū accusabūt. Clamabit em̄
celū suo mō. O deus op̄s. Ego hoi mini-
straui cū planetis meis ꝛ astris: influēdo
sup terrā ꝛ alia faciendo q̇cq̇d mihi iussisti
ip̄e vero tibi rebellis fuit: ḡ vindica iustis
sime iudex. Clamabunt sol luna ꝛ stelle.
Sūme deus dedimus peccatorib3 lucem
vt tuū impleremus imperiū. Jlli vero te
cōtēpserūt. ḡ fac vindictā. Clamabit suo
mō aer: clamabit ignis: clamabit aq̄: cla-
mabit terra: clamabūt specialiter ea quo-
rū specialem vsum habuit ꝛ possessionē.
Abac. ij. Lapis de pariete clamabit. Jō
Jacob. v. Agite nūc diuites plorate vlu-
lantes in miserijs que supuenient vobis:
diuitie vestre putrefacte sunt: ꝛ vestimen
ta vestra a tineis comesta sunt. Aurum ꝛ
argentū vestrū eruginauit ꝛ erugo eoꝝ
in testimoniū vobis erit ꝛc̄. Tot igitur ꝛ
tantis testibus multiplicatis contra im-
pios quid respondere poterit peccator.
Certe poterit dicere illō Job. x. Jnstau
ras testes tuos ꝯtra me. Vn̄ hugo d̄ sctō
victore. Jn illa die vltiōis nihil erit qd̄ re
spondere possit homo peccator: vbi celū
ꝛ terra sol ꝛ luna dies ꝛ noctes totus mū-
dus stabūt aduersus impios. Huiusce-
modi ꝯsideratio multū esset necessaria in
duratis ad emolliendū corda. Exemplu3
legit̄ in vi. pa. Quidā interrogauit senez.
Vn̄ abba mihi hoc cor mundū durum et
non timet deū ꝛ quomō timebo. Dicit se
nex. Puto ꝙ si homo in corde suo teneat
increpationē possidebit timorē. Dicit ille
frater. Quid est increpatio pater. Dicit ei
senex. Vt in omni re increpet homo ani-
mā suam: ꝛ cogitet ꝙ necessario oportet
ip̄am deo occurrere ꝛ increpationē dei et
oīm sctōꝝ imo ꝛ totius mundi sustinere.
O q̄3 arestati tunc erunt reprobi. Nō po-
terunt negare: non excusare: non appella-
ra: non fugere: non impetrare veniam: nō
habere refugium. O flebilis eorū condi-
tio. Non valebunt preces: non clamores:
non gemitus: non amici: non q̇cquid aliud
Ans. in meditationibus. et Gregori⁹. Fe-
re per eadem verba in homel. Erunt vn-
diq3 angustie reproborū vie. Superi⁹ erit
iudex iratus. inferius patens horrendum
chaos inferni. A dextris peccata accusan
tia. A sinistris infinita demonia ad sup-
plicium trahentia. intus conscientia vrēs
exterius mundus ardens. Tunc vix iu-
stus saluabitur: Miser ergo peccator sic
vndiq3 deprehensus. in quam partē se re-
cipiet Latere erit impossibile. apparere in
tolerabile.

p Ro tertio. Audistis. ꝛc̄. O miseri
peccatores. Tam multipliciter con-

uincendi de pctis vr̃is: q̃d dicere poteri/tis: Jura dicũt: Nemo pot venire contra actũ suũ.ff. de adoptionib.l. post mortẽ. Et xij.q.ij. Bonem. Pensate q̃ntum cõfundit fur qñ capit furto oneratus: ꝛ pditor litterã manu ꝓria scriptã et signatã ꝯtinens ꝓditionẽ regis. Aut homicida in ipso homicidio dephensus. Expone ꝛ applica. Notãdo tñ illd Hiere.ij. Quõ confundit fur cũ cõpꝛehendit: sic ꝯfuse sũt domus israel.

Feria.v.post.iij.dñicam aduẽtus

Abiciamus

a ꝛc. Paupes euãgelizantur Matth.xj. Tunc vere euãgelizant.i. p euangeliũ instruũtur: si abijciant opa tenebraꝝ. Pauptas q̃ppe euãgelica tria includit q̃ etiã multũ ꝯferunt ad abijciendũ opa tenebraꝝ. Primũ est mũdanoꝝ despectio. Nã sicut dr j.Jo.ij. Si q̃s diligit mũdũ nõ est charitas patris in illo. Scdm est suijp̃ius vilipensio. Unde Aug. Recte dicunt paupes: spũ humiles et timẽtes deũ.i.nõ habẽtes inflantẽ spm. Tertiũ est recta intẽtio: vt vicʒ hoc fiat ꝓpter dei gl'iam: ꝓpter qd dicebat Petr in psona sua ꝛ alioꝝ Mat.xix. Ecce nos reliq̃mus omia et secuti sumus te.

Abijciamus ꝛc.

p Ro pmo. An incarnatio sit ex mera dei volũtate. An impetrauerũt hoc patrũ antiq̃ꝝ merita. Q, ex meritis sctõrum Quia sup illd Ps. Propter miseriã inopũ ꝛc. dicit glo. ibidẽ Exurgã.i.mittã filiũ ꝓpter gemitũ paupeꝝ. q̃ p pctis suis ꝯterũt ꝛ gemũt. Nã alit nõ eẽnt digni auxilio. Cõtra. Titũ.iij. Apparuit benignitas et hũani. saluatoris nr̃i dei: nõ ex opib iusticie q̃ feci.nos: sed ꝑ suã miseri. saluos nos fecit. Rñdet Bona.in.iij.di.iiij. Uide in alio aduẽtuali sabbõ añ.iij. dñicam aduẽtus art.ij. P ro fundamẽto. Cõtẽplemur q̃ benigna ẽ mia dei vere ad se ꝯfugientib. Uñ Sen.ad Lu. Nõ sũt dij fastidiosi nõ inuidi admittũt ꝛ ascẽdentib manũ porrigũt. Et Mat.vindociñ.in Tob. Nescit abesse de in se sperãtib: egros visitat: elisos erigit: arcet on. Queritur ꝙ An ex pura miscõia dei absq̃ meritis ꝛc. Dicitñ. Ex q̃ ꝯclude ꝙ tale beneficiũ nõ est iuste retributiõis: sed dignatiõis eminẽtissime. idõ bene dt Paul. Apparuit benignitas ꝛc. O maledicti pctores ingrati tãto bñficio q̃ q̃tidie pijssimũ dñm offenditis q̃ tantã vobis sue pietatis dulcedinẽ exhibuit. O lubrici: o auari: o piuri ꝛc. quõ terribilẽ ei faciẽ in iudicio videre poteritis qui nũc eius tãineffabilẽ miam ꝛ benignitatẽ ꝯtẽnitis: quã vtiq̃ benignitatẽ euidẽtissime in sua incarnatõe declarauit. Figura Exod.iij. Cũ venit dñs liberare ꝑplm hebreoꝝ de egypto: apparuit moysi in flãma ignis in medio rubi: Et videbat ꝙ rubus arderet ꝛ nõ ꝯbureret. Et hoc factũ est in mõte oreb in deserto. Oreb interptat ardor q̃ signat ardorẽ diuine charitatis q̃ et signat p flãmam ignis q̃ rubũ nõ ꝯsumebat. Est em flãma dulcit ardens in bonis Sed sic dr Malach.iij. Ipse q̃si ignis cõflans est: supple respectu maloꝝ.

p Ro scdo. Sup ꝛc. Hic nunc de sexta q̃ est ꝯsideratio discussiue redditõis siue reddẽde rõnis. Tũc em vnicuiq̃ dicet illud Lu.xvj. Redde rõeʒ villicatiõis tue Jã em nõ poteris villicare. Erit aũt tunc reddẽda rõ gñaliter d oib donis ꝯcessis: malis ꝯmissis: oibus bonis omissis. Primo dicendũ de oibus donis ꝯcessis. Quia siquidẽ a deo accepim.j.Coꝝ.iiij. Quid habes quod nõ accepisti: Et Grego. Cũ crescũt dona: rõnes etiã crescũt donoꝝ. Exigetur ergo ratio de oibus donis

Primo de donis spũalibus.
Scdo de donis corpalib.
Tertio de donis tpalibus.

Primo ꝛc. puta de donis spiritualib innatis. sc̃ʒ de anima et eius potẽtijs naturalib. Ideo de ania dicit Bern. Ue mihi si talentũ mihi creditũ negligenter seruauero pcioso sanguine agni incõtaminati magis appreciatũ. Item de donis spiritualib adquisitis: cuiusmodi sunt sciẽtie quibus multi abutunt. Ideo.j. Coꝝ. iij. Cõphendam sapientes in astutia eorum. Et Luce.xij. Seruus sciens voluntatem domini sui et non faciẽs: plagis vapulabit mul. Itẽ de donis spũalib gratuit

cuiusmodi sunt virtutes theologice ꝛ do-
na spũssancti: grã sacramentalis ꝛ remis-
sio pctõꝝ ꝛ hmõi. Jõ di. paul. ij. Coꝛ. vi.
Hortamur vos ne in vacuũ grãm dei re
cipiatis. Scdõ de donis corporalibus
cuiusmodi sũt fortitudo pulcritudo vali-
tudo qbꝰ multi abutũr. Est em̃ corpꝰ q̃si
castrũ qð a deo tenemꝰ in feudũ: debemꝰ
g̃ illud custodire caste ꝛ scte: qꝛ tẽplũ dei
est. j. Coꝝ. vj. An nescitis qꝛ corpora vr̃a
tẽplũ sũt spũsscti. Triplici aũt rõne debe
mus deo fuire de corpe ꝛ mẽbris eiꝰ. Tũ
rõne cõditiõis: qꝛ corpꝰ nr̃m ipe deꝰ con-
didit. Tũ rõne expositiõis: qꝛ totũ corpꝰ
suũ ꝑ nobis exposuit. Tũ rõne ꝓmissiõis:
qꝛ tantã remuneratiõẽ corpori sibi serui
enti repromittit: iõ dr̃. j. Coꝝ. vj. Corpꝰ
nõ fornicationi debet̃ sꝫ dño. Tertio d̃
donis tpalibꝰ. Eccl̃ia. xj. In bonis sit cor
tuum: ꝛ scito qꝛ pro his oĩbus adducet te
deꝰ in iudiciũ. scꝫ ꝑ diuitijs: delicijs ꝛ ho
noribꝰ. De diuitijs dr̃ iob. xx. Diuitias
quas deuorauit euomet ꝛ de ventre eius
extrahet eas deꝰ. Et chryso. sup matth.
Diuitias accepisti: nõ vt lasciue viuas: sꝫ
vt in elemosynis expendas. Que em̃ ha-
bes pauperũ sũt sed tibi sũt credita etiam
si ex laboribꝰ iustis ꝛ hereditate pr̃na suc
cessor coꝝ factus es. Notate ergo q̃m di-
uitie bene exposite erũt in testimoniũ pro
bonis. Tob. iiij. Quomõ potueris esto
misericors ꝛc̃ sequit̃. Bonũ em̃ thesaurũ
tibi thesaurizas in die necessitatis. Diui
tie aũt maloꝝ erũt in testimoniũ sue da-
mnatõis. Jõ auaris dr̃. Jaco. v. Thesau
rizatis vobis iram in die nouissimo. De
delicijs autem ꝛ honoribꝰ dr̃. Apoc. xviij
q̃ntũ glĩficauit se ꝛ in delicijs fuit tantum
date illi tormentũ ꝛ luctũ. O q̃ꝫ tremen-
da est huius ratiõis redditio de oĩbꝰ do-
nis. Exemplũ de iob qui adeo misericors
fuit vt diceret. Job. xx. Pater erã paupe
rũ Et tñ dicebat. Job. xxxj. Quid faciaꝫ
cũ surrexerit dñs ad iudicandũ: ꝛ cũ que-
sierit quid respondebo illi. Nunq̇d non in
vtero fecit me.

p Ro tertio. Audistꝭ ꝛc̃. Pensate q̃m
res est magni ponderis velis nolis
rationem habes reddere de oĩbus cõces-
sis. Dic lex. Qualitas negocij est ꝯsiderã
da. ff. de iudicijs nõnũq̃ꝫ. Et C. vñ vi. l.
vj. qñ Et de appel. Cũ sit romana. Et de
iureiurã. c. vl. in fine. Nam si q̇s haberet
rationẽ reddere prudenti ꝛ seno principi
de mille florenis sub pena capitis Credo
multũ eẽt sollicitus. ꝛc̃. multomagꝭ ꝑ red
denda rõne de tota vita corã deo ꝛ ange-
lis ꝛ sanctis oĩbꝰ. Vñ iob dicebat. Job.
xxiij. A facie eius turbatus sum ꝛ cõside-
rans eum timore sollicitor.

Feria. vj. post. iij. dñicã aduentꝰ.

a Bijciamus

ꝛc̃. Abijt in mõtana cũ festi
natiõe Lu. j. Abijciamus g̃
ꝛc̃. vt ire possimus in mõtana. Ubi sunt
tria cõsideranda: vicꝫ necessaria recessio.
Abijt: recedentis accessio in mõtana: ac
cedentis festinatio cũ festinatione. De. j.
Esa. lv. Derelinquat impius viam suã et
vir iniquus cogitationes suas ꝛ reuertat̃
ad dñm. De secũdo. Esa. ij. Uenite ascẽ-
damus ad montem dñi ꝛ ad domũ dei ia
cob: De tertio. Heb. iiij. Festinemus in-
gredi in illam requiem.

Abijciamus ꝛc̃.

p Ro ꝑmo. An ꝑdestinatio chr̃i respe
ctu nostre sit causa exemplaris. Q̃ꝫ
nõ. Exemplaris nõ est exẽplar: sed ꝑdesti-
natio nõ ẽ aliud q̃ꝫ ꝓuisio pertinẽs ad exẽ
plar igitur. Cõtra. Augꝰ. de ꝑdestinatõe
sctõꝝ. Preclarissimũ lumẽ ꝑdestinatiõis
est iesꝰ chr̃s. Rñdet boñ. in. iij. dis. xj. hoc
põt intelligi dupliciter. Aut de ꝑdestina-
tione q̃ntũ ad principale signatũ qð ẽ di-
uina essentia ꝛ sic nulla ꝑdestinatio exem-
plar habet ab alia: qꝛ oẽs vnũ sunt. Aut
q̃ꝫtũ ad cõnotatũ quod est grã ꝛ gloria: et
tũc dicendũ ꝙ duplex est exẽplar. Quod-
dam interius in mente artificis. Aliud ex
terius ad quod aspiciens artifex regulari
ter: sicut patet in his q̇ faciunt calciamẽ
ta. Dicendũ itaq̃ꝫ ꝙ ꝑdestinatio christi re
spectu dei ꝑdestinantis nõ est nostre ꝑde-
stinatiõis exẽplar. deus em̃ nõ ꝑdestina-
uit nos aspiciens ad aliquid aliud a se sed
vnũquodq̃ꝫ ꝓuidit in se ꝛ disponit ƀm ra-
tionẽ ꝓpriam. Sed bene ipa chr̃i ꝑdesti-
natio ẽ exẽplar exteriꝰ directũ respectu no
stri: tam in credendis q̃ꝫ in expectandis

ꝙ etiā in operandis. Tūc eñ in nob vere est gratia dei qñ chr̄o efficimur cōformes. Et ad illud qḋ obiicit̄ dicendū qḋ nihil ꝓhibet aliquid esse aliquo mō exemplar: ⁊ aliquo mō exemplatū. Hoc boñ. Pro fūdamēto. Certi esse debemus de diuina bonitate erga nos si ad eū voluerimꝰ refugere. Vñ etiā phs in lib. de causis. Causa ꝑma influit bonitatē oibus rebus vna influxione: ſʒ eā res ipe nō recipiunt eq̄liter sed ſm suā capacitatē. Sʒ attēte notandū ꝙ diuine gratie capacitas est in nobis ex nostro desiderio. Si ergo sit bonū desideriū secure sperandū est ⁊ nullatenus diffidendū. Esopꝰ. Spē decet amplecti: spes est via ꝑma salutis. Ex hoc aūt maxime sperare dēmꝰ ꝙ dñs nr̄ fieri voluit frater noster. Circa qḋ q̄situ est. An ipsa chr̄i ꝑdestinatio ⁊c̄. Dic rñ. Ex q̄ ꝯclude ꝙ queadmodū se christꝰ nobis cōformauit. ita ⁊ necesse est nos sibi ꝯformari. Nā vt dt Grego. Qui chr̄i vestigia sequi dedignantur cū temeritate sperant ad eius claritatē ꝯsequēda gaudia ꝑuenire se posse. Audite o pctōres q̄ magis diabolo ꝙ̄ chr̄o vos cōfiguratis. Inuidi: luxuriosi ⁊c̄ Audite ⁊ vos q̄ nō chr̄i: ſʒ mundi ⁊ carnis figurā geritis. Auari: lubrici ⁊c̄. q̄ nō sursū sed deorsum affectū habetis. Venit q̄ppe dei filiꝰ in terra: vt nos de t̄ra ad celestia eleuaret. Figura. Statim vt cōceptus est in vtero virginali fecit ascēdere in mōtana iudee cū festinatiōe. vt habetur. Luc. j. ⁊ in euangelio hodierno. Spiritualit̄. Si in aīa spūalit̄ ꝯcipitis chr̄m statim exurgetis a terrenis ⁊ carnalibꝰ et ad celestia ascēdetis ꝑ scīm desideriū. In mōtana inq̄ iudee. i. ꝯfessiōis diuine laudis. Sed heu pauci sic ambulant. Ideo phil. iij. dr̄. Multi ambulant quos sepe dicebā vobis. Nūc aūt ⁊ flens dico inimicos crucis chr̄i q̄rū finis interitus quoꝝ deus venter est ⁊c̄.

p Ro scḋo. in ꝑcedenti ⁊c̄. Nūc de reddenda ratiōe de oibus malis cōmissis. Eccs. xij. Cūcta q̄ fiunt sub sole adducet deus in iudiciū pro omni errato. Et sup illud. ps. Cū accepero tp̄s ego iusticias iudicabo. dt. Ber. Si iudicabit deus iusticias; quomō ergo iniusticias. Cognoscetur tūc dñs iudicia faciēs q̄ nunc ignoratur iniurias patiēs. Tūc ergo exigetur de omnibus malis cōmissis.

Primo de cordis cogitatione.
Scḋo de oris locutione.
Tertio de operis executione.

Primo ⁊c̄. Sap. j. In cogitationibꝫ impij interrogatio erit. Et eiusdē. vj. c. Ipe cogitatiōes nostras scrutabit̄. Audite ⁊c̄

Scḋo ḋ cōmissis oris locutōe. Matt. xij. De omni verbo ocioso qḋ locuti fuerint homines reddent rationē in die iudicij. Dr̄ aūt v̄bū ociosum ſm hierony. qḋ sine vtilitate loquētis vel audientis profert̄. Si ergo de v̄bis ociosis reddēda est rō: pensate ꝙ̄ districta ratio exiget̄ de verbis diffamatorijs: deceptorijs: ⁊ blasphematorijs. Notate etiā qḋ dicit grego. sup illud. Matt. xxiiij. Oēs capilli capitis vestri numerati sūt. Sic deꝰ vias nr̄as ꝯsiderat ⁊ gressus dinumerat vt nec minime cogitatiōes ⁊ minutissima v̄ba q̄ apḋ nos vsu viluerūt in eius iudicio nō remaneant indiscussa. Tertio de cōmissis operis executione. Athanasiꝰ. Ad cuius aduētū oēs hoies resurgere hn̄t cū corporibꝫ suis ⁊ reddituri sūt de factis ꝓprijs rationē. Et iob. xiij. Obseruasti omnes semitas meas ⁊ vestigia pedū meoꝝ ꝯsiderasti. Et eiusdē. iiij. Oculi eiꝰ sup vias hominū ⁊ oēs gressꝰ eoꝝ dinumerat. Nota exemplū de angelo numerante passus heremite. Hic eñ heremita aquā habebat ad duodecim milia passuū distantem a sua cella. Vbi dum semel iret ad hauriendū defecit. Et ait. Quid necesse est vt hūc laborē patiar: Veniā ⁊ habitabo iuxta aquā. Tunc retro ꝯuersus vidit quendā sequentē: numerantē vestigia sua. Et interrogauit quis esset. Qui ait. Ego sum angelꝰ dei missus numerare vestigia tua vt det̄ tibi merces ꝓ labore. Qḋ audiēs heremita: promptior ⁊ fortior factꝰ ē ad laborandū ⁊ adhuc longius ab aq̄ posuit cellā suā. Notate qm̄ sicut oēs passus iustoꝝ numerant̄ ad mercedē: sic oēs passꝰ ⁊ oia facta maloꝝ ad vindictā exigendam j. Pe. iiij. Reddent rationē ei q̄ paratꝰ est iudicare viuos ⁊ mortuos.

p Ro tertio Audistis ⁊c̄. Studeat ꝗ peccator dū sanꝰ est rōnem de pctis reddere ne post mortē inuitꝰ reddere cō-

pellat: et tunc sine spe misericordie. Et sic dicitur ff. ad senatusconsultum turpilianum. l. quod poterat Beneficium iure amittere debet qui compulsus facit quod iure facere debebat. Ad hoc facit quod dicitur de pe. dis. vii. Si quis in extrema necessitate constitutus penitere velit penitentiam dare possumus: securitatem vero non. Audite. Si mandaret rex proditori suo di. Veni ad me venia petiturus infra triduum et tibi parco. Si autem contempseris: velis nolis venies rigore iusticie recepturus. Certe ut opinor non tardaret. Expone etc. notando illud ecclesia. v. Ne tardes converti ad dominum etc.

Sabbato ante. iiii. dominicam Adventus.

Abiciamus

a etc. Parate viam domini. Lu. iii. Parate viam domini abiciendo opera etc. vicz timorem superbie amovendo: spinas avaricie extirpando: lutum luxurie emundando. Propter primum dicit Grego. Illam cum non invenerit humilem virtutes refugit mentem. Propter secundum dicit Aug. Ubi est amor mundi: non est qui intret amor dei. Propter tertium di. apostolus gal. v. Qui christi sunt carnem suam crucifixerunt cum viciis et concupiscentiis.

Abiciamus etc.

p Ro primo. An in christi predestinatione respectu nostre sit vera ratio causalitatis. Quod non. Eternum enim non habet causam: predestinatio autem cuiuslibet est eterna. Contra. Eph. i. Predestinavit nos in adoptionem filiorum per iesum christum. Rndet bon. in iii. dis. xi. Si loquimur de predestinatione ratione connotati et de causa in genere cause efficientis: Dicendum quod hec est in triplici differentia. scz effectiva: dispositiva: et excitativa. Si de causa effectiva proprie sic christi predestinatio non potest esse causa respectu nostre quoniam effectus predestinationis a solo deo est tanquam a principio effectivo. Gratiam enim et gloriam dabit dominus. Si vero loquimur de causa dispositiva per rationem meriti/ et excitativa per rationem exempli: sic christi predestinatio quantum ad connotatum est causa nostre. Christus enim meruit nobis gratiam et gloriam. Christus etiam per sue gratie et glorie eminentiam manifestam: excitavit nos ad currendum ad premiam supernam ad quam preordinati sumus per electionem eternam. Cum autem dicitur quod predestinatio cuiuslibet est eterna hoc verum est ratione principalis signati. hoc bon. Pro fundo. Multum nos excitare debet ad bonum consideratio de christo de quo convenienter exponere possumus quod ait sen. ad lu. Eligendus est nobis vir aliquis bonus ac semper ante oculos habendus ut tanquam illo spectante vivamus et omnia tanquam illo vidente faciamus et hoc principaliter non timore pene sed magis amore virtutis. Nam ut Hora. in epistolis. Oderunt peccare boni virtutis amore. Oderunt peccare mali formidine pene. Consideratio ergo hec excitare nos debet ad amorem virtutis. Sed iuxta hoc quesitum est. An in predestinatione etc. Dic ut supra. Ex quo conclude quod miseri sunt qui diabolum magis quam christum sequuntur cum christus ad hoc venerit ut nos ad se vocaret. Unde matth. xi. dicebat. Venite ad me omnes etc. O miseri luxuriosi avari detractores etc. qui non vultis audire tam dulcem christi invitationem. Sed unde hoc quod eam multi sunt non audientes. Profecto quia animum retrahere nolunt a propriis voluptatibus et mundanis curis. Nam dicitur Jo. ix. Spiritum veritatis mundus non potest accipere. Figura. Luce. iii. Et in euangelio hodierno. Factum est verbum domini super ioannem zacharie filium in deserto et tunc venit in omnem regionem iordanis predicans baptismum penitentie in remissionem peccatorum. Zacharias quippe interpretatur rememorans dominum: fit ergo efficaciter verbum domini super eum qui continue memoriam domini habet in deserto. i. in corde abstracto a curis mundanis: et voluptatibus carnis: et tunc venit ad iudicandum seipsum agendo penitentiam ablutivam peccatorum: quod quidem iudicium intelligitur per iordanem qui interpretatur rivus iudicii. Et penitentia signatur per baptismum quia lavat. At contra quamdiu quis negligit ad cor redire: non potest super eum dei sermo efficaciam habere Jo. audite illud Esa. xlvi. Omnes prevaricatores redite ad cor.

p Ro secundo. In pce. etc. Nunc de ratione reddenda de omnibus omissis bonis. Unde servus inutilis dure increpatur. Matt. xxv. quia noluit operari in talento et in tenebras exteriores mittitur. Exigitur autem ratio de triplici omissione.

Primo de omissione virtuose exercitationis respectu preceptorum divinorum et consiliorum. Secundo de omissione fructus

se correctiōis et instructiōis respectu sub-
ditorum.
Tertiū de omissione amorose miseratō
nis respectu paupeꝝ ⁊ egenoꝝ.
Primo ⁊c̄. Erit em̄ tūc rō reddēda de
tpe totius vite qd̄ dedit deus petōrib⁹ ad
agendā penitētiā Apoc̄. ij. Dedit illi dn̄s
pnie tp̄s et nō vult penitere. Vn̄ Ans. de
meditatiōe ad ꝯcitandū timorē. O lignū
aridū ⁊ inutile eternis ignib⁹ dignū qd̄ rn̄
debis in illa die cū exiget a te vsq̨ ad ictū
oculi oē tp̄s viuēdi tibi ipensuȝ qliter fuit
a te expensum. Scd̄o de omissiōe corre-
ctionis et instructiōis respectu subditoꝝ.
Sicut pater reddet rationē d hmōi omis
sione respectu filioꝝ. Vn̄. j. Re. iij. Heli
punitus est quia nō corripuit filios. Nam
Prouerb. xxix. p̄cipitur. Erudi filiū tuū.
Itē curat⁹ et p̄latus respectu subditoꝝ.
Ezech. xxxiij. Fili homis dedi te specula-
torē domui israel ⁊c̄. vsq̨ ibi: Sanguineȝ
aūt eius de manu tua reqraȝ. Itē Ezech.
xxx. Ecce ego visitabo sup pastores ⁊ req
ram gregē meū d manu eoꝝ. Ibidē. Ve
pastorib⁹ israel ⁊c̄. Et Hiere. xiij. Vbi est
grex q dat⁹ est tibi pecus inclytū tuū. Itē
domin⁹ terren⁹ respectu subditoꝝ suorū.
Vn̄ Num. xxv. Principes iussi sunt suspē
di in patibulis ꝓpter pctm̄ p̄pli. Videant
igit qui curā alioꝝ gerunt qliter verbo et
exēplo instruūt. qm̄ vt dr̄ Sap. vj. Horrē
de et cito apparebit qm̄ durissimū iudiciū
fiet his qui p̄sunt. Tertio mō de omis-
sione amorose miseratōis. q² vt dr̄ Jaco.
ij. Judiciū sine miscd̄ia fiet ei q nō fecerit
miscd̄iam. Exiget itaq̨ rō de omissiōe mi
seratiōis ꝯdonatiue. s. iiuriaꝝ. Vn̄ Mat.
xviij. Seru⁹ nequā q noluit miseri ꝯser-
ui sui increpat a dn̄o ⁊ tortorib⁹ mācipat
Itē de omissiōe miseratōis supportatiue
. s. alienaꝝ impfectionū ⁊ defectuū. Qui ei
noluerit fratrē supportare: q rōne poterit
a dn̄o supportari: Mat. vij. In q mensu-
ra mensi fueritȝ remetiet vobis. Vn̄ Gal.
vj. Alter alteri⁹ onera portate ⁊c̄. ⁊ Col.
iij. Supportātes inuicē. Itē d omissione
miseratōis distributiue. s. bonoꝝ tpalium
egentib⁹. Vn̄ dicet eis iudex illō Matt.
xxv. Esuriui et nō dedistis mihi māduca
re ⁊c̄. vt ampli⁹ deo dante postea dicturi
sumus Exemplū notate de diuite imise
ricorde Lu. xvj. q nullā oīno miscd̄iaȝ po
tuit obtinere. Qui g̊ miscd̄iam dei deside-
rat inuenire: studeat nunc ꝓ virib⁹ se alijs
nūc misericordē exhibere Matt. v. Bti
misericordes qm̄ ipi mise. ꝯseqntur. Audi
g̊ o petōr cū de tot ⁊ tantis hora q nescis
es ratiōeȝ redditur⁹. Semp g̊ vigila ⁊ di
ligenter examina ꝯsciam tuā: iuxta illud
Eccī. xviij. Ante iudi. interroga temetipm
et in ꝯspectu dei inuenies ꝓpitiationē.

p Ro tertio audistȝ ⁊c̄. Cauete g̊ ne ꝓ-
pter negligētiā pdatȝ aias vr̄as. Nā
sicut iura dicūt: Aia est p̄ferenda quibus-
cunq̨ rebus. C. de sacrosanctis ecclijs. l.
Sancimus. ⁊. xij. questio. j. Precipimus.
Vigilate ergo ꝓ anima saluanda qm̄ ne-
scitis qn̄ tp̄s sit. vt hr̄ Mat. xiij. Et nota-
te qd̄ ibi sequit exemplū siue pabolaȝ Si-
cut homo q pegre ꝓfectus reliqt domuȝ
suā dedit seruis suis ptātem cuiusq̨ opis
et ianitori p̄cepit vt vigilet. Beda. Hō q
pegre ꝓfectus reliqt domū suā: ch̄s est:
qui ad patrē post resurrectiōeȝ suā victor
ascēdens: eccliam corpaliter reliqt quā tn̄
nūq̨ diuine p̄sentie subsidio destituit Gre
go. in omel. Dedit aūt seruis ptātem cu-
iusq̨ opis: q² fidelib⁹ suis concessa spūsscti
grā facultatē tribuit bonis opibus seruiē
di. Janitori aūt. i. ecclie rectori p̄cepit vt
vigilet. Nec solū rectores ecclie sedetiam
oēs vigilare p̄cipiunt ianuas cordiū cu-
stodiētes ne antiq hostis mala suggestio
subintret: ne dn̄s nos dormiētes inueniat
Vn̄ ex hac similitudine ꝯcludit. Vigilate
g̊ nescitis em̄ qn̄ dn̄s veniat ⁊c̄.

Dn̄ica. iiij. aduentus Mane.

Bsiciamus

a ⁊c̄. Tu qs es: ⁊c̄. Jo. j. Hec
interrogatio sibimet sepius
facta inducit ad abijciēdū opa tenebrarū
Proponat g̊ quilibet hāc questionē tripl'r
Tu qs es: naturalit: legalit: et moraliter.
Ad primā qstioneȝ rn̄de: quia hō es. i. de
humo. Ps. Sciāt gētes qm̄ homies sunt
Ad scd̄am rn̄de: qm̄ chr̄ianus es: iō rn̄su
rus de lege chr̄i. Ideo sicut dicit Paulus
Col. iij. Chr̄o domino seruite. Ad tertiaȝ
rn̄de: qm̄ peccator es ⁊ legis transgressor.

Ideo Hiere.ij. Vide vias tuas in conualle scito quid feceris.

Abijciamus ꝛc.

Pro pmo An decuerit filium dei carnem sumere de massa pditionis siue de genere Ade. Q, nō. Alterius ꝗlitatis debet esse morbus et medicina. Contra: Heb.ij. Qui sanctificat et qui sanctificaꝝ ex vno omes. Rñdet Bonauē.in.iij.di.xij Magis cōgruebat ꝙ de genere Adam carnē assumeret ꝗꝫuis sine dubio aliunde potuissꝫ. Et licꝫ sint multe congruetnie ꝗ nos latent iuxta multiplitatē sapiētie di: tamē ꝭm dicta sanctoꝝ ꝗttuoꝛ possunt rationes assignari. Prima ꝓpter ꝯseruandam iusticie rectitudinē: vt vicꝫ essꝫ eiusdem generis satisfactoꝛ ꝛ ꝑuaricatoꝛ. Justicia em̄ ab illo genere requirit emendaꝫ in quo repat offensam Scđa ꝓpter manifestandaꝫ miscđie dulcedinē. In hoc ꝙ ipse dominꝰ qui fuerat ab homine offensus tanꝗ̄ ab inimico:idē genere humano vnitur in chr̄o in vnitate ꝑsone in quo apparet miscđia dei ꝛ ꝯdescensio. Juxta illđ Rho.v. Cōmendat in nobis charitatem suam deus. Tertia ad declarandū oꝛdinem sapiētie cuius oꝛdinatio nullo pōt infringi vicio. Decreuerat em̄ deus vt totum humamū genus multiplicareꝝ ex vno ꝓpter repsentationē illius vniuersalis ꝓncipij quod est deꝰ Quarta est ad cōsiderandū altitudinē humane nature quā deus in tāta dignitate cōdiderat vt nulli alteri generi creature: sed soli deo obnoxia esset. Si ḡ nō modicū sit obnoxia redemptoꝛi decens erat vt redēptoꝛ: aut solum deus esset: aut si haberet in se genus nature create:hoc essꝫ de genere illiꝰ masse que oꝛtum habet a lumbis Ade. Cuꝫ autē diciꝝ ꝙ alteriꝰ nature debet esse moꝛbus et medicina: Uex est in medicina cꝰoperatio est ꝑ vim nature:nō ꝑ actum volūtatis deliberatiue. Hoc Bonauentura

Pꝛo fundamēto Cōsideremus qm̄ cōuenientioꝛi ꝗ̄ fieri potuit modo ad hūani generis reparationē filius dei carnē assumpsit. Nā ꝛ iuxta phī doctrinā.ij.phyꝭ. finis imponit necessitatē his ꝗ sunt ad finem. Et Juueñ. Imponit finē sapiēs rebus honestis disponēs ad hec media cōueniētia. Querit ḡ An decuerit ꝓ liberatione gnīs hūani ꝛc. Dicēm. Ex ꝗ ꝯcludē Quanta humilitas: ꝗnta benignitas filij dei apparuit in eius incarnatione. Bern. Descēdit ꝗntum potuit. Humanū ꝗ̄ppe genus pditū fuerat ꝑ supbiam: iđ regandum erat ꝑ humilitatē. Audite o superbi pctōꝛes:legis dei trāsgressoꝛes incoꝛrigibiles ꝛc. Certe si vultꝭ redēptōis eē ꝑticipes ꝛ chr̄m i vos spūal'r venire:necessaria ē vobis humilitas. Aug. li. ꝯfessio. O ꝗ̄ suauis es dñe hūiles coꝛde sunt domꝰ tua

Fig. Joā.j. Joānes de se dicebat. Ego vox clamātis in deserto dirigite viā dñi. Et iteꝝ: ego baptizo in aqua. Spūal'r:sola humilitas figurata ꝑ Joannē in hoc ꝙ voci seu vento se ꝯparat dirigit seu ꝑparat viam dño:et ipa vere baptizat spūalit̄ .i.abluit. Ideo Prouerb.xj. Ubi humilitas ibi sapientia.

Pro scđo. Sup̄ de sex ꝑmis ꝛc. Nūc de vltima ꝗ est ꝯsideratio retribuēde sententiatiōis. Terribilis prius expectatio illius sentētie. Circa quā ꝯsideranda siue ꝯtemplanda sunt tria mysteria

Primū est sententie desiderabilis benedictionis.

Scđm est sentētie foꝛmidabilis maledictionis.

Tertiū est pꝛoꝛsus infallibilis executionis.

Primuꝫ est ꝛc. Primo em̄ ꝓfertur snīa benedictiōis de glificatiōe bonoꝝ. Nam summi iudicis bonitatē magnificā magꝭ decet ꝯferre stipendia ꝗ̄ inferre supplicia De hac igiꝝ snīa benedictiōis hꝫ Matt. xxv. Uenite benedicti patris mei ꝑcipite regnū qđ vobis paratū est a ꝯstitutione mūdi. Hec est snīa dulcissima in qua tangitur triplex benedictio iustoꝝ.

Prima est benedictō amoꝛose inuitatōnis: Uenite.

Scđa est gratiose ꝯmendatiōis: Benedicti patris.

Tertia est glīose remuneratiōis: Percipite regnū.

Prima est igiꝝ ꝛc. qñ.s. leta facie ad dexterā se vertēs aspiciet suā dulcissimā matreꝫ ceterosꝗ̄ oēs electos. Possumusꝗ̄ deuote ꝯtemplari eū sic dicentē: O genitrix mea bñdicta ꝛ dignissima regina celorū:ecce iā tp̄s est vt cūctis inoteścat glīa

tua. Et aplis dicet: O discipuli et filij et fratres charissimi q̄ oia ꝓpter me dereliq̄stis: fideliter laborastis: et tande͂ mortem patient̄ sustinuistis. Et vos feruētes martyres q̄ ꝑ amore meo tot grauia tormēta ptulistis. Et vos sancte q̄ sctām castitatē tantope amastis. Et vos o sanctissimi cōfessores q̄ corpa vestra dura pnia macerastis. O vos omēs sancti religiosi q̄ ꝓpter me ꝓpriam voluntatē reliq̄stis et abnegastis. O vos generalit̄ amici mei q̄ misericordie opa ꝓximis exhibuistꝫ: venite ad me fontē oim bonoꝝ: ad me summā pulcritudinē: ad me summū gaudiū: veīte inq̄ȝ ad fōtē vite et lucē eterne glie. O Inuitatoriū gratiosuȝ: amorosum: et iocūdissimū. Venite inq̄ȝ vos q̄ fuistꝫ humiles serui mei añ hūliter fuiēdo: obseq̄ndo: milites mei strenui ꝑ me viriliter dimicādo Fideles amici mei sincerit̄ diligēdo. Venite inq̄ȝ vt insepabilit̄ vniamini sicut mēbra capiti: sicut amici amico suauissimo: sicut sponsa sponso dulcissimo Venite inq̄ȝ oia parata sunt: venite ad nuptias: vt hꝫ Matt. xxij. Et tūc qd faciēt miseri reprobi q̄ñ nō vocabunt̄: angustiabunt̄ certe vehemēter ⁊ dicēt: Ve nobis cur nati sum⁹ Ve q: vocati sunt illi ⁊ nō vocamur: imo snīam horribilē expectam⁹. Scda ē bñdictio gratiose cōmendatiōis: cū dt: bñdicti patrꝫ mei. Bñdicti inq̄ȝ bñdictiōe gr̄e et glie sempiterne. O cōmendatio gaudiosa: honorabilis: verax ⁊ irrephensibil̄. Est em̄ a dño maiestatꝫ q̄ nō pōt mētiri. Non talis est hūana ꝯmēdatio: q: soluȝ vident hoīes q̄ foris apparēt: de⁹ aūt intuet̄ cor. .j. Reg. xvj. Vera igit̄ est laus q̄ est a deo Tūc em̄ vnicuiq̄ȝ laus erit a deo: vt hꝫ .j. Reg. iiij. Bern. Magn⁹ laudator ⁊ vehemēter ambiēda laudatio. Felix ꝯmutatio laudis vbi et laudare btm̄ ⁊ laudari. Dicet ḡ oib: illud Ps. Bñdicti vos a dño q̄ fecit ce. ⁊ ter. Sic aūt hꝫ Mat. xxv. Specialit̄ ꝯmēdabit electos dñs de opib: mie di. Esuriui em̄ ⁊ dedistꝫ mihi mādu. sitiui ⁊c. Vide textū. Justi aūt se tāta glia indignos reputātes dicēt dño: Dñ vidim⁹ te esurientē ⁊c. Hec dicēt nō dubitādo: ſꝫ admirādo sup dei clemētia. Chry. O humilitas q̄ nec post mortē deficies. Nō em̄ malus etiā falsis honorib: delectat̄. Vir aūt bon⁹ etiā sibi debitā laudē fugit. Judex aūt illis rñdebit: Amen dico vobis: q̄diu fecistis ⁊c. Chry. Putas q̄nto gaudio extollunt̄ sancti q̄ñ in ꝯspectu oīm angeloꝝ qd̄ fecerūt hoīb: dñs fatet̄ se accepisse. Nō est aūt intelligendū electos solū ꝯmendādos esse ꝑ miscdie opib: imo generalit̄ ꝑ omib: bonis opib:. Sed dñs in euāgelio specialit̄ loquit̄ de opib: miscdie: vt sic ondat tūc implendā ꝓmissionē q̄ misericordiā mi̇̄icordib: repromisit Matt. v. Beati misericordes qm̄ ipi miscdiam ꝯseq̄ntur. Itē vt ondat q̄ q̄cunq̄ȝ in diuio iudicio saluabit̄: magis ex diuina miscdia q̄ȝ ex ꝓprijs meritꝫ. Itē si opa miscdie tanta ꝯmendatiōe referunt̄: q̄nto magis que sunt difficiliora et meliora. Tertia ē bñdictio gliose remuneratiōis: cū di. ꝑcipite regnū. Hec est gliosa et honorifica possessio. Jō noie regni designat̄ Sap. v. Accipient regnū decoris ⁊ diadema speciei de manu dei. Regnū inq̄ȝ in q̄ est ois iocūditas: omis suauitas: oim bonoꝝ plenitudo ois pax ꝯcordia: plena satietas: nulluȝ ꝓrsus incōmoduȝ: nulla tristicia: nullus labor: nullū fastidiū: nullus error: nlla discordia: nullū oino malū. Est ḡ regnū summe desiderabile: Tū q: summe delectabile ꝓpter oimodā iocunditatē. Tū q: summe honorabile ꝓpter inextimabilē dignitatē. Tū quia ꝓrsus interminabile ꝓpter duratiōis ꝑpetuitatē. O pctōres insensati: cur nō conamī regnū illud adq̄rere cui ꝑfecto ois mūdus cū suis oblectamētis in nullo pōt ꝯpari. O q̄ȝ iocundū: q̄ȝ honorificū ī illō regnū introduci. Exemplū Lu. xvj. de paupe Lazaro queȝ honorifice ab angelis susceptū legim⁹: qd̄ et de multis legit̄. Aug⁹. O q̄ȝ gliosum est regnū q̄ tecū dñe regnāt oēs sctī.

p Ro tertio. Audistis ⁊c. Si vultis ḡ vocari ad hāc bñdictiōeȝ glie: nūc audite vocationē ad bñdictionē gr̄e: Et cauete ne recusetꝫ. Forsā dicitꝫ: Nequaq̄ȝ recusam⁹ imo desideram⁹. Audite: Nō satꝫ est ligua dicere: desidero. sed sic hꝫ de pe. di. j. §. Hec aūt ṽba. Et extra de cle. non resi. ca. Relatū. Verba cū effectu sūt accipienda. Videte ne sitis sīles homi infrigidato q̄ diceret se desiderare ignē: et tamē ostenso igne ac parato: tergū vertit ⁊ fug

git: vel ille q̄ dicit se famescere et sitire: et pane͂ vinuq̄ꝫ oblatū respuit ꝛc̄. Expone ꝛ applica. Notādo tandē ne dicat̄ illō Prouerbio. j. Uocaui et renuistis.

Dn̄ica. iiij. advent⁹ post meridie͂.

Nunciamus

a ꝛc̄. Accipe prothema vt in alio aduentuali.

p Ro primo. An decuerit ip̄m Adam assumi. Q. sic. Nullū magis decꝫ satisfacere q̄ȝ eū q̄ peccauit: Contra: Talis debuit satisfacere q̄ nullius debitor essꝫ pene: sicut dicit Ans. quia satisfactio est cuꝫ sit opus al'as indebitū: sicut dr̄ in li. de regulis fidei. Rn̄det Bonauē. in. iij. dis. xx. Nō decuit filiū dei assumere ip̄m Adam: Primo q꞉ non ꝯueniebat oim creatori vt hoiem pctōrē assumeret cū ip̄e in forma assumpta haberꝫ hoies iudicare: ꝛ nullatenus de pctō argui posse. Scḋo: nō ꝯueniebat p̄mo hoi vt qui se tantū deiecerat p culpā: tantū exaltaret̄ vt de⁹ esset. Tertio: nō expediebat humano gn̄i q꞉ cuꝫ ille reus esset oim aiaꝝ nostraꝝ nō esset passio adeo grata sicut si esset oino innocens et vix sufficeret ad satisfaciendū ꝓ se. Cū aūt dr̄: Nullū magis decet penā portare: q̄ȝ eū qui culpaꝫ ꝯmisit: Uex est de pena diuine vltiōis: nō aūt de pena diuine placationis. Hoc Bonauē. Pro fundam. Adam ꝯtēptibilis erat ꝓpter pctm̄ suum licꝫ nō ex sua creatōe. Galter⁹ in alex. Nō nos natura creatrix sed ꝯtēptibiles hostꝫ violētia fecit. Jō nō erat ꝯueniēs eū sublimari ad tantū honorē. Nā vt dicit Phs v. polit. Nō est ꝯueniēs p̄ncipi dare subdito ꝯtemptibili magnos honores. Cum ḡ q̄ritur An decuerit ꝛc̄. Dic rn̄. Ex q̄ ꝯcludere: q꞉ deus si miscōiam extollat: nō tamen iusticiā dimittit: imo vt dicit Ps̄. Misericors ꝛ miserator ꝛ iustus dn̄s. Audite o peccatores q̄ de miscōia p̄sumitis ꝛ iusticiam nō timetis. Indurati: fornicatores: vsurarij: adulteri: raptores ꝛc̄. Certe non minor est dei iusticia q̄ȝ miscōia sua: vnde et vtrūq̄ꝫ ostēdit in sua incarnatiōe. Nam licꝫ Adā nō assumpsit: assumpsit tn̄ naturam humanā ad hoc vt adā et filios eius in gl'iam suā assumeret: Ideo iuxta Psal. Miscōia ꝛ veritas obuiauerūt sibi: iusticia et pax osculate sunt. Unde de ineffabili sublimitate: modo et ꝯdicione sui aduētus potest exponi illō Malach. iij. Quis pōt cogitare diem aduētus eius. Figura Joā. j. Joānes baptista dicebat: Post me venit qui post me natus: ante me factus: q꞉ mihi p̄latus. i. incarnatus dn̄s q̄si calciat⁹ apparuit q̄ in diuinitate sua morticina nostre corruptionis assumpsit. Corrigia autē calciamēti est vnio huius ineffabilis mysterij. Joānes ḡ soluere corrigiam calciamētoꝝ nō valet: quia incarnatōnis mysteriū nec ip̄e inuestigare sufficit. Bene ergo cantat eccl'ia: Mirabile mysterium declarat̄: hodie innouātur nature: deus homo factus est. i. qḋ nō fuit ꝛc̄.

p Ro scḋo. In p̄cedenti ꝛc̄. Nunc de secūdo quod est mysteriū formidabilis maledictionis: quādo. s. iudex eternus facie terribili ad sinistraꝫ prospiciēs profert illud grande tonitruū horrende maledictionis contra impios dicēs: Ite maledicti in ignem eternū qui parat⁹ est diabolo et angelis eius. Tunc sicut ait Ps̄. Loquetur ad eos in ira sua ꝛ in furore suo cōturbabit eos. Certe tūc vox domini in virtute: vox domini in magnificentia: vox domini cōfringentis cedros. Nam tūc cōfringet dominus cedros libani: id est sup̄bos eleuātes eius inimicos qui cū fuerūt exaltati queādmoduꝫ fumus deficient. Sunt circa hoc secundū mysteriū notande due ꝯsiderationes

Prima est ꝯfusibilis reproboruꝫ exprobrationis.

Secunda est horribilis ꝯdemnationis.

Nūc de prima Ubi considerānduꝫ est: q꞉ tunc iudex p̄cipue exprobrabit tria: Primo: que receperunt. Secūdo bona q̄ omiserūt. Tertio: mala que ꝯmiserūt. Primo ꝛc̄. scꝫ beneficiū creatiōis. q. d. cuilibꝫ eoꝝ illud Deu. xxxij. Deū q̄ te genuit dereliq̄sti ꝛ oblit⁹ es dn̄i creatoris tui. Bn̄ficiuꝫ gubernatiōis ꝛ instructiōis p angelos: p p̄triarchas ꝛ ꝓphas ꝛ ap'los: p tot ecclesie doctores. Bn̄ficiū redēptiōis etiā exprobrabit: dicēs illō vl'el⁹ sile qḋ in e⁹ ꝑsona

đt Chryso. sup matth. Ego ꝓpť vos homo factus sum alligatus derisus cesus ꝛ crucifixus: vbi est tantaꝝ meaꝝ iniuriaꝝ fructus. Ego preciū sanguinis mei dedi ꝓ redemptiōe vestra vbi est fructus quē mihi ꝓ tanto ꝑcio fecistis. Ego vos sup gloriam meā habui cū essem deus apparens homo: ꝛ viliorē me oibus vestris habuistis. Nā rem vilissimā terre amplius dilexistꝪ ꝙ̄ insticiā meā ꝛ fidē: Hec Chryso. O ingrati peccatores. Quid ꝓ vestra salute debui facere ꝛ non feci. Videte caput meū nūc splendidū: hoc est illud qđ ꝓ vobis fuit spinis coronatū: faciē meā nūc sole splendidiorē habui fetidissimis sputis ꝓ vobis desputā. Corpꝰ hoc gloriosū qđ aspicitis fuit ꝓ vobis dure flagellatū et in cruce cōfixū: ecce signa aspicite loca clauoꝝ. Videte manꝰ videte pedes. Cōsiderare latus qđ pro vobis apertū est sꝫ intrare noluistis. Scđo exprobrabit bona q̄ omiserūt: q̄si di. cuilibet illorū illud Matth. xxv. Serue male ꝛ piger. Specialiť aūt exprobrabit opa miscđie omissa vt habeť Matth. xxv. Esuriui ꝛ nō ꝛc. vsqꝫ: ꝛ nō visitastis me. Increpanť aūt ex defectu miscđie vt indigni miscđia appareant. In hoc aūt est cōsiderandū sicut đt Grego. Si tanta pena puniať qui sua nō dedisse ꝯuinciť q̄ pena feriendus est q̄ aliena redarguiť abstulisse. q̄si di. Si tātū puniť qui esurientē nō pauit: q̄ntū ergo feriēdus est q̄ vsuris ꝛ rapinis ꝛ hmōi esurientē fecit: ꝛ sic de alijs. Tūc autē respondebūt impij dicētes. Dn̄e quādo te vidimꝰ ꝛc. vsqꝫ ibi: ꝛ nō ministrauimꝰ tibi: breuiter repetūt: qꝛ vt đt orig. Maloꝝ ꝛ superboꝝ est culpas suas aut nullas esse: aut leues: aut paucas. Et tunc rn̄debit illis. Amē dico vobis ꝛc. vsqꝫ ibi: nec mihi fecistis. Tertio exprobrabit mala q̄ cōmiserūt. Jō eccl. xlj. Ve vobis impij qui dereliq̄stis legē altissimi ꝛc. Sequiť. Et in maledictōe erit ps vestra. Dicet itaqꝫ. O maledicti auari q̄ me spreto adhesistꝪ terrenis: vsurarij: raptores: fures: fraudulēti: q̄ ꝓpť mūdi amorē tot fallacias ꝛ mēdacia cōmisistis. O maledicti fornicatores ꝛ adulteri q̄ more porcino carnis voluptates q̄siuistis. O maledicti ꝑiuri ꝛ blasphemi q̄ deū nō timuistis. O gn̄aliť maledicti oēs ꝛ singuli pctōres q̄ a diuinis mandatis recessistis. Ps. Maledicti q̄ declinant a mandatis tuis. O ꝙ̄ cōfusibilis exprobratio. Quāti q̄ppe honoris ē ab ore diuino laudari: tanti est opprobrij ab eo increpari. Nūc q̄ppe deꝰ offendiť ꝛ tacet imo ꝛ miscđiam offert. Tūc ꝟo palam arguet ꝛ iusticiā faciet di. illō Esa. xlij. Tacui: semp silui: patiēs fui q̄si parturiēs loquar. O ꝙ̄ grauis cōfusio in cordibꝰ supborū: ꝛ imūdorū impioꝝ ab ore tanti iudicis in cōspectu tante multitudinis opprobrij ꝛ maledictiōis iacťa sustinere. Inflatus q̄ppe hō adhuc viuens plus eligeret ꝛ tolerabiliꝰ sustineret graui pena torq̄ri ꝙ̄ maledictōibus ꝛ opprobrijs obiurgari. Talis aūt exprobratio semp durat ꝛ durabit in dānatis: qm̄ semp puniūť penis correspōdentibꝫ suis delictis. Exemplū đ visiōe monachi cisterciēn. in anglia quaꝫ narrat vincentius in Spe. morali. li. ij. Iste grauiter ꝟberatus a demone iacens tribꝫ diebꝰ velut exanimis aptis etiā oculis nihil vidit: sꝫ ei deꝰ multa ꝑ angelū reuelauit. Inter cetera duxit eū angelꝰ in regionē tenebrosam. vbi videns frēs q̄sdaꝫ horribiles putauit ibi infernū eē. Sꝫ angelus dixit. Nōdū est hic infernus. Sꝫ ille turres infernales camini sūt. Dehinc videt hoiem sedentē in cathedra ardenti ante quē pulcre mulieres erant q̄rū singule ardentes cereos in os eiꝰ ꝛ faciē impingebant ꝛ ꝑ eius intranea sibi extrahebant Hic hō (ait angelus) fuit in seculo carnis sue amicus: ꝛ aīe sue inimicus: gulosus vicꝫ ꝛ luxuriosꝰ Cathedra sigt qm̄ potēs fuit in malicia amauit mulieres: iō mulieres in tali specie torquēt eum. Post hec videns hoiem quē teterrimi spūs viuum excoriabant ꝛ fricabant cū sale ꝛ sup craticulam assabant. Hic (ait angelꝰ) fuit potens ꝛ crudelis in subditos. Post hec videns hoiem sup equū ardentē clypeum igneū gerentē qui supra collū equi capraꝫ ferebat ꝛ ad caudā equi sui habitū monachi trahebat. Hic (ait angelus) paup fuit semper de rapina vixit inter cetera rapuit caprā vnā a quadā paupere muliere. Circa finem vite sue voluit fieri monachꝰ nō tamē vere penitendo: sꝫ vt ignominiā suā parūp tegeret iō habitū religiōis traxit

sicut rem quā paruipēdebat. Post hec vi dens diuersas psonas religiosoꝝ: monia/ lium: epoꝝ: et sacerdotū ac clericoꝝ quoꝝ quidā ridebāt ⁊ cachinabāt: Alij libidini sue ꝯplēde vacabāt: nō qꝛ post mortē sint ibi hmōi voluptates: sed ad maiorē ꝯfu/ sionē ⁊ tormentū pteritoꝝ criminū similitu/ dines repsentant demonibꝫ ad hoc eos co gētibꝫ: qui etiā eos postmodū pcutiebāt cū fustibꝫ sup capita vsqꝫ ad excussionē ce rebroꝝ ⁊ eiectōnē oculoꝝ: et hoc incessan ter agebant. Vidit ⁊ alia gnā tormētorū miro modo diuersimode disposita ſm di/ uersitatē variā peccatoꝝ. Nā sicut habet Deut. xxv. Pro mensura delicti erit ⁊ pla garum modus

p Ro tertio. Audistis ⁊c. Ne credatis honorē et laudē vos recepturos cuꝫ bonis si tāqꝫ mali vixeritꝫ. Dicit lex: Be ne viuētibus puilegia et virtutū pmia cō cedi oportꝫ. C. de statuis ⁊ imaginibꝫ. l. Et virtutū pmia. Et sicut hꝫ di. lxj. Mi/ ramur. honores mūdi si sine merito labo ris nō assequtur aliquis: ꝙto magis honō res celestiū dignitatū. Audite: An miles qui seruit aduersario ꝯtra regē postqꝫ rex victoriā obtinuerit: sit honorādus cū fide libus regis militibus. Expone et applica Notando tandē illō Gal. vj. Nolite erra re. Quecūqꝫ seminauerit hō hec ⁊ metet.

Feria. ij. post. iiij. dnīcam aduētus.

Biicianius

a opa tenebraꝝ ⁊c. prothema put in alio aduentuali.

p Ro pmo. An decuerit: ꝙ filiꝰ dei de sola muliere carnē assumpserit. Q, nō. Heb. ij. Debuit p oīa fratribꝫ assilari. Cōtra. Hec est pcipua dignitas Marie: vt sit mater ⁊ virgo quam sibi nō debuit chrīs adimere. Rndet Bonauē. in. iij. sen. dis. xij. Chrīs absqꝫ dubio potuit assumere carnē si voluisset de viro et muliere: vel ēt de viro tm. Sꝫ magꝫ decuit ꝙ de sola mu liere: Et hoc mltiplici rōne. Prima est ad seruanō dignitatē mrīs q nō amisit puile giū dignitatis. Scda est ꝓpter seruandā honestatē pris. Chrīs em patrē habebat in celis: nō em venit in terris ꝗrere patrē: sed solā matrē ne ꝗdāmodo fieret iniuria primo pri. Tertia ꝓpter ꝯplendā pfectioꝫ vniuersitatis in modis educēdi hoīem in esse. Et cū sit ꝗdruplex modus. s. de viro et muliere: nec de viro nec de muliere: de viro sine muliere: de muliere sine viro. Tres pmi iā pcesserāt: et nō restabat nisi vt qrtum deus adderet nascēdo. s. de mu liere sine viro. Quarto ꝓpter corrūdētiaꝫ ꝯgruitatis lapsus et repatiōis: vt sicut la psus factus est in vtroqꝫ sexu: sed pmo in muliere est inchoatus ⁊ in viro est ꝯsum/ matus. Sic esset in repatione vt mulier credendo ⁊ ꝯcipiēdo inciperet diabolū su/ perare in abscōdito: et postea filius eiꝰ in manifesto eū vinceret i duello. s. i crucꝫ pati bulo. Cū aūt dicit: Debuit p oīa fratribꝫ assimilari: Vex est in his q ad nrām salu tē ⁊ ꝯdicionē sunt ordinata. Hec Bona.

Pro fundam. Decebat vt qnqꝫ essꝫ hō pductus de sola muliere. Dicit em phs in postpdicamētis: et in. ij. de celo. Si vnuꝫ oppositoꝝ est in natura: reliquū est vl pōt esse. Fuerat aūt modꝰ pductiōis hoīs ex solo viro. s. eua ex adā. Jō ꝓpter ꝯplemen tū vniuersi. decuit vt esset modꝰ oppositꝰ: scꝫ ex sola mliere. Et hoc factū est cū chrīs natꝰ est ex sacra virgine. De q sic dr in li bello de ꝯtēptu mūdi. Filiꝰ g dei descen dit ab arce supna: nūqꝫ descēdēs a maie state supna: Qui corpꝰ sumēs aiatū numi ne saluo, pcessit natꝰ sacro de ꝟginis aluo. Cū g ꝗritur An decuerit ⁊c. Dic rn. vt s. Ex q ꝯclude diuine sapie ineffabilē relu/ centiā in repatione gnīs hūani q ⁊ ꝟginis matrꝫ puritatē integrā seruauit ⁊ sacratis simā illi fecunditatē donauit q etiā opera tā sublimia ꝓpter nrē spūalis gnītionis my sterium fecit. Vn Leo papa in ꝗdam ser/ mone. Nascēs itaqꝫ dns iesus chrīs hō ve rus q nunqꝫ destitit esse deus verus noue creature in se fecit exordiū: ⁊ in ortꝰ sui for ma dedit hūano generi spūale pncipiū vt ad carnalis generatiōis abolēda ꝯtagia essꝫ regenerādo origo sine semine crimis: de quibꝫ dr: Qui nō ex sanguinibꝫ neqꝫ ex volūtate carnis neqꝫ ex volūtate viri sed ex deo nati sunt. Que g sacramentū va/ leat mēs ꝯphēdere: que hāc gratiā vale/ at lingua enarrare: Redit in innocentiaꝫ iniqtas: in nouitatē vetustas: in adoptoꝫ

veniunt alieni: ⁊ in hereditatē ingrediunť extranei: de impijs iusti: de auarꝫ benigni de incōtinētibꝰ casti: de terrenis incipiunt esse celestes. Hec Leo papa. O indurati pctōres: lubrici: cupidi ⁊c̄. ꝗ tot bonis vos ipos ꝑuatꝫ. Redite ad dominū ꝗ ad vos redimēdos descēdit nascēs de virgine purissima. Figura aūt virgitatis fuit porta quā vidit Ezechiel de q̄ dicit Ezechi. xliiij. Vidi portā in domo dñi clausā. Et dixit angelus ad me: Porta quā vides ñ apietur et homo nō transiet ꝑ eam ⁊ clausa erit in eternū. Augꝰ. in quodā ser. Mirabilis ꝓphete visio: sed mirabilior est ꝓphetie adimpletio. Quid est porta in domo dñi clausa nisi ꝙ Maria virgo semꝑ erit intacta. Et q̄d est: Homo nō trāsibit ꝑ eam: nisi ꝙ Joseph nō trasiuit ꝑ eā. Et q̄d est: dominꝰ solus intrat ꝑ eam ⁊ egredietur: nisi quia spūssanctus impregnabit eā: et deus angeloꝝ nasceť ꝑ eam. Et quid est: clausa erit in eternū: nisi quia maria virgo est ante partū et post partū. De hoc autē dicit Augꝰ. lib. de virginitate. Oportebat caput nostꝝ insigni miraculo nasci de virgine ẜm corpus vt significarꝫ sua membra ẜm spiritū de virgine esse nascitura .s. de matre ecclesia.

P Ro scdo. In p̄cedēti ⁊c̄. Hic de horribili eoꝝ ꝯdēnatiōe qñ .s. eis dicetur a iudice Ite maledicti in ignem eternū ⁊c̄ Ubi est ꝯsiderandus triplex horror

Primus ē horror ꝯfusibilis deiectionis. Ite.

Scōs est horror terribilis maledictionis: Maledicti.

Tertius est horror irremediabilis punitionis In ignē eternū.

Primus est ⁊c̄. Chryſ. Quasi ꝗ nō suffert p̄sentiā eoꝝ vel aspectū sic dicit: Discedite. Naꝫ deꝰ qui in sanctitate animaꝝ delectať: peccatrices aīas aspiciēs q̄si grauatus nō suffert: tanꝗ̄ si dicat eis: Quasi putredo ⁊ spurcicia estis: iō ite. O ꝗ̄ durꝝ verbū: aspera vox: Ite. Vox ē benedicta: Venite. Ber. O ꝗ̄ graue: ꝗ̄ immite erit a sinistris Ite: cū a dextris vos venite dicet rex largitor vite. Tūc sic̄ i dr̄ cōi ꝓuerbio Qd̄ q̄sq̄ sibi serit p̄ntis tp̄is vite: hoc sibi messis erit dūꝫ dixerit rex: ite: venite. O ꝗ̄ formidanda est nobis vox ista: Ite. Presertim cum saluator dicat Matt. vij. Multi dicēt mihi i illa die Dñe dñe nōne in nomie tuo ꝓphetauimus: ⁊ demonia eiecimus: ⁊ multas virtutes fecimꝰ: ⁊ tūc ꝯfitebor illis quia nūꝗ̄ noui vos: discedite a me qui oꝑamini iniq̄tateꝫ. Certe nūc multi iusti credunť ⁊ se bonos arbitranť ꝗ tūc reprobi inuenienť. Idō sicut d̄t Gre. Justi oīe qd̄ agunt metuūt dū tm̄ ꝯsiderant ante q̄ntum iudicē stabunt. j. Pe. iiij. Si iustus vix saluabiť: impiꝰ ⁊ pctōr vbi parebunt? Scōs est horror terribilis maledictionis. Deut. xxvij. Maledictus qui nō ꝑmanet in sermonibꝫ legis huiꝰ nec eos oꝑe ꝑficit. Et Tob. xiij. Maledicti erunt ꝗ ꝯtempserūt te. Tertiꝰ est horror irremediabilis punitōis: In ignē eternū ⁊c̄. Matt. iij. Paleas ꝯburet igne inextinguibili. Vñ Deute. xxxij. Ignis succensus est in furore meo ⁊ ardebit vsq̄ ad inferni nouissima: deuorabitq̄ terrā cum germine suo .i. hoies terrenos: ⁊ montiuꝫ fundamēta ꝯburet .i. suꝑbos. O tremendum iudiciū: o sentētia diffinitiua modis omnibꝫ metuēda: locis oībus meditāda: et totis viribꝫ declināda: Et q̄s poterit illam sustinere? Illa cuꝫ ꝓlata fuerit nulla poterit potētia infirmari: nulla sapia reuocari: nulla p̄ce vel p̄cio mitigari. O sententia oīi amaritudine plena: oīi remedio ꝑuata. Qd̄ vtiq̄ clarius videre poterimus si eius singula sicut pōderāda sunt sic anio ponderemꝰ ⁊c̄. Practica. Considéremꝰ itaq̄ qñ reprobi vidētes se nō vocatos ad regnū cū bonis: poterūt ita dicere cū anxio: Heu dñe nō sumꝰ digni possidere regnū tuū: sꝫ hoc saltē ex tua pietate ꝯcede ꝙ ad pedes maiestatis tue maneamus. Tūc iudex iratus dicet Ite: discedite a me. Scdo dicere poterūt: Heu dñe: etsi nos infelices a te repellis: tñ in nostro recessu tuā bendictionē nobis tribue. Cōtra subdit terribilē maledictionē di. Maledicti .q. di. nullā habebitis bñdictioneꝫ. Tertio poterūt dicere: O immēsa pietas si nos cū maledictione repellis: saltē in loco refrigerij nos colloca. At ꝯtra dicit: in ignē .q. d. nullū habebitꝫ refrigeriū: sed in igne acerbissimo eritis. Quarto Si dicāt Heu heu dñe rex pietatis et misericordie statue breuē terminū. Cōtra subiun-

git:eternū q.d. Nunq̄ȝ inde recedetꝫ. Qui
ro: Si lachrymabilit̄ subdāt: O:o:o: si in
tantis sumꝰ cruciatibꝫ eternal'r ꝑmansu/
ri: saltē ṗncipem et rectorē nobis tribue q̇
nos humane gubernet. Cōtra: Sup eos
statuet diaboli dominationē, di. qui para
tus est diabolo. Ulteriꝰ: Si gemētes et
vlulantes dicāt. O o o iustissime iudex et
misericordissime si talē nobis ꝑficis dn̄a/
torem: saltē nobis exhibe gratā societatē
vnde aliquā habere possimꝰ ꝯsolationeȝ.
Cōtra subiūgit demonū societatē di. Et
angelis eius. O ꝯsortiū horribile. Exē
plū. Religiosus quidā ad extrema veniēs
horribil'r clamauit Maledicta hora in q̄
religiosus factꝰ fui: et siluit. Et post pau/
lulum facie serena ait: Nō: sed bn̄dicta ho
ra in q̄ ordinē intraui: et iterꝝ tacuit. Fra/
tres aūt astātes orabāt ꝓ eo. Post duas
aūt horas dixit fratri q̇ astabat ei: Uoca
fratres meos qm̄ audiuit deꝰ orationem
ipoꝝ. Quibꝫ ingressis ait: Uos de primo
verbo qḋ audistꝫ turbati estis. Sed hec
est causa verbi: Apparuerūt mihi demo/
nes terribiles parati ad recipiendā aiam
meā ⁊ ꝑ timore extra me raptus maledi/
xi horā in qua intraui religionē. Dico aūt
vobis: ꝙ si factus esset ignis de ere mixto
cum sulphure q̇ duraret ab hoc loco vsq̄ȝ
ad finē mūdi ⁊ dareť optio: an ꝑ mediuȝ
illum ignē vellē trāsire: aut iterꝝ demōes
sub forma videre: eligerē potiꝰ ꝑ ignē trās
ire: Postmodū venit illa regina celi mať
miscdie: et fugauit demones: ⁊ ea visa ce/
pi spem: ⁊ ꝑ gaudio risi: ⁊ horaȝ q̄ intraui
ordineȝ: et ipam q̄ me liberauit benedixi.
Et his dictis feliciter postmodū obijt O
igiť q̄ȝ horrendū demōibꝫ sociari ⁊c̄. Ber.
Quis putas tūc meror erit: quis luctꝰ: q̄
tristicia cū sepabunť impij a ꝯsortio iusto
rum ⁊ a dei visione: ⁊ traditi ptāti demo/
nū ibūt cum eis in ignē eternū.

P Ro tertio. Audistis ⁊c̄. Terribilissi/
ma sunt hec nec dubiū: demones et
q̄ȝplurimi reprobi sunt iā in illo igne col/
locati. Cur ḡ nō timetꝫ o pctōres. Dicūt
iura. Pena vnius debet esse meiꝰ alteriꝰ
.ff. de penis. l. Capitaliū. §. Famosus. Et
.ij. q. vij. Quapropter. Quis vestꝝ reus
lese maiestatis ꝓditor regis audiēs ꝙ sui
silēs sunt morte crudelissima ꝑempti: nō
timeret ⁊ angustiareť si sciret crimē suū la
tere nō posse: et velit nolit ꝯpere eū oport̄ȝ
corā rege. Expone et applica Notādo il/
lud Bern. in medita. Qui socij fuerūt in
vicijs: erūt ⁊ in penis.

Feria. iij. post. iiij. dn̄icam aduētus.

Buccianus

a opera tenebraꝝ ⁊c̄. Prothe
ma vt in alio aduētuali.

P Ro primo. An decuerit filiū dei assu
mere defectus et passibilitates mise
rie nr̄e. Qꝫ nō. Nulla debet esse pena vbi
nulla est culpa. Cōtra. Heb. iiij. Nō ha/
bemus pontificē q̇ nō possit ꝯpati infirmi
tatibꝫ nr̄is tentatū ꝑ oīa ꝓ silitudine abs/
q̄ȝ pctō Rn̄det Bona. in. iij. di. xv. Abs
q̄ȝ dubio cōgruū fuit chr̄m assumere ipaȝ
naturā cū defectibꝫ suis ⁊ passibilitatibꝫ.
Et hoc triplici rōne. Primo ꝓpter salutis
nr̄e ꝑciū: qꝛ ꝓposuerat nos redimere san/
guine suo. Scḋo ꝓpter nr̄e infirmitatꝫ ful
cimentū. s. ad nr̄e fidei ꝯfirmatiōeȝ: qꝛ vicȝ
ꝑ defectus tales manifestať nobis veri/
tas nature assumpte. Tertio ꝓpter verita
tis exemplum. In hoc enim dedit nobis
exemplum tollende penalitatis. j. Petri
iiij. Christo in carne passo ⁊ vos eadē co/
gitatōe armamini. Cū aūt diciť Ubi nul
la est culpa: ibi nulla debet esse pena. verꝝ
est de pena necessitate inflicta: nō de volū
tate assumpta. Hec Bonauē. Pro fun
damēto. Decuit vt chr̄s rex verꝰ nobis
donaret exemplū tolerādi labores. Galte
rus in alexanḋ. Exēplo moneāt fortes do
cumēta vigoris. Exhibeat q̇cunq̄ȝ regit.
Qm̄ sicut diċ Aristo. lib iconomicoꝝ. Im
possibile est negligētibus dn̄is seruos sol/
citos esse. Uoluit ḡ dn̄s exemplo sui nos
reddere sollicitos in bonis opibꝫ agēdis:
⁊ penis tolerādis. Cum ḡ q̄ritur: An de/
cuerit ⁊c̄. Dic rn̄. Ex qua sume deuotā cō
tēplationē: qꝛ si volumus esse de numero
mēbroꝝ suoꝝ non timeamus laborare in
operibꝫ virtutū ⁊ labores et penas susti/
nere. Nam sicut dicit Augustinus. Recu
sat esse i corpe q̇ odiū nō vult sustinere cū
capite. ⁊ Gre. Ad magna pmia ꝑueniri nō
pōt nisi ꝑ magnos labores. Audite deli/

cati voluptuosi:pigri. Et vos q̄ de tribulatiōibus murmuratꝫ. Nā sicut dt Ber. ser. de ra. palmaꝝ. Presens tribulatio est via vite: via glie: via ciuitatis habitaculi: via regni. Figura.iiij.reg.j. Helias.id ē vir iust⁹ ascendit cū turbine ꝛc. Expone. Jō.j.pe.iiij. Cōicātes chrī passiōib⁹ gaudete vt ꝛ in reuelatiōe glie ei⁹ gaudeatis exultantes.

p Ro scdo. Jn p̄cedēti ꝛc. Nūc de tertio qd est mysteriū ineuitabilis exeutiōis. q: ibūt hi.s. reprobi in suppliciū: iusti autē in vitā eternā. Ubi est cōsiderāda triplex executio.

Prima est sententie desolabilis discessionis. Jbunt hi.

Secūda ē sentētie miserabilis afflictionis: in suppliciū eternū.

Tertia est snie cōsolabilis introductionis: iusti autē in vi. eter. Prima est ꝛc. Q: ibūt hi. scꝫ reprobi descedent a deo et sanctis ei⁹. Et nota ꝙ licet p̄us sit posita sentētia p bonis q̄ȝ snia ꝯ malos: tn̄ in execution e prius nominat᷑ pena maloꝝ. Judicis em̄ sūme boni ꝓpriū est prius ꝛ magis recordari bona facta bonoꝝ q̄ȝ mala facta maloꝝ. Sed prius in executiōe nominatur pena vt nos prius q̄ timoris sūt euadere mala studeamus: postmodū appetere bona discamus. Uel q: reprobi ex se damnationē suā meruerūt: electi vero magis ex dei miscdia gloriā suā. Jtē p̄us erit purgandus mūdus reprobos expellēdo: oēsq̄ȝ mūdi feces ꝛ fetores cū eis ī barathrū deuoluēdo vt mūd⁹ pulcer ꝛ nitidus appareat ꝛ remaneat ad cōsolationē bonoꝝ. Jbunt ergo reprobi. i. separabuntur a ꝯsortio beatorū. Et erit eis hec separatio grauissima. Un̄ chrysosto. sup illud matth. iij. Ois arbor q̄ nō fa. fru. bo. excidet᷑. dicit. Horrēdū est gehēne suppliciū ꝛ res intolerabilis: tn̄ si decies mille gehēnas ponat aliquis nihil tale dictur⁹ est q̄le est ab illi⁹ btē glie honore ꝛ chrō exosum esse. Jn hac autē separatione triplex est damnosa priuatio.

Prima est p̄uatio celestis habitatōis: et hec multū damnosa.

Scda est p̄uatio glīose associationis. Hec damnosior.

Tertia est p̄uatio diuine visiōis ꝛ fruitōis. Hec dānosissima. Prima ē ꝛc. Exclusio a celo empyreo qd ē lumiosū aptissimū ꝛ delectabilissimū hui⁹ loci tā ameni ianua erit clausa reprobis in ꝑpetuum. Nā sic dr̄ Apoc. xxj. Nō introibit in ea aliqd coinq̄natū aut abominationē faciēs ꝛ mēdaciū nisi qui scripti sūt in libro vite ꝛ agni. Cōsidera q̄ntū erit btis gaudiū tante speciositatis locū habitare. At ꝯ. q̄nta tristicia reprobis tā delectabilē habitatōnē sua negligentia ꝛ malicia ꝑdidisse. Hic Greg. in homel. O si q̄s palato cordis sapere posset q̄d admiratiōis habeat. Ecce sponsus. Quid dulcedinis. Et q̄ parati erant intra. cū eo ad nuptias. Sed quid amaritudinis. Et clausa est ianua. Secūda est p̄uatio glīose associatiōis scꝫ angeloꝝ ꝛ sctōꝝ oim. Nā sicut dr̄ Apoc. vl. Foris canes ꝛ venefici ꝛ impudici ꝛ homicide: ꝛ idolis seruientes: ꝛ ois q̄ amat ꝛ facit mendaciū. Considera o q̄nta erit btis iocūditas angeloꝝ ꝛ sctōꝝ oim esse cōciues. Un̄ greg. in homel. Que lingua dicere aut q̄s intellect⁹ capere sufficit illa sup̄ne ciuitatis q̄nta sint gaudia angeloꝝ choris interesse: cū btis spiritib⁹ glie conditoris assistere: p̄sentē dei vultū cernere. Ast eꝯ. q̄nta erit repbis āgustia a tā nobili collegio ī ꝑpetuū reijci. Ber. O q̄d erit cū se viderit illa miserāda cōcio repboꝝ in illas exteriores tenebras excuti ꝛ ab illa beatoꝝ ecclesia ꝑpetua excōmunicatione excludi. Tertia est p̄uatio diuine visionis ꝛ fruitiōis in qua ꝯsistit btitudo plena. Sicut ei dr̄ Sap. xiiij. Sūt deo odio impius ꝛ impietas ei⁹. Jō admitti nō valent ad visionē diuine maiestatis q̄ nō videt᷑ nisi mūdo corde. Matth. v. Bti mūdo corde qm̄ ipi deū videbūt. Jnexplicabilis prorsus dulcedo beatoꝝ erit videre facie ad faciē regē glie ꝛ eius frui infinita bonitate. Jō ex magne deuotiōis spiritu dictū est de btis Mirant᷑ nec deficiūt in illū quē prospiciunt: fruūtur nec fastidiūt q̄ frui magis sitiūt. Ecōtra q̄ȝ anxi⁹ dolor reprobis diuina visiōe ꝛ fruitione p̄uari. Un̄ di. ri. vl. dis. iiij. ꝙ inter penas damni carētia diuine visiōis est maxima ꝛ tristicia cāta ex illa carētia apprehensavt p̄ueniens ex ꝓpria malicia: est maxima in penis sensus quia q̄ȝuis dānati nō appetant

videre deū ꝓpter amorē sue bonitatis: tn̄ vehementer appetūt videre ꝓpter deside riū ꝓprie delectatiōis: eo ꝙ firmiter crede re cōpellunt̄ ex illa visione maximā dele/ ctationē in vidente causari. Carentia igit̄ illius visionis apprehensa vt ꝑueniēs ex actuali malicia ꝓprie volūtatꝫ ē maxima pe na damnatoꝝ. In paruulis aūt cum solo originali descēdentibus mitior est hec pe na damni: nec ex hmōi ꝑuatiōe est in eis huiusmodi tristicia quia non est in eis ex actuali malicia ꝓprie voluntatis. Hec ex rich. Sūmū ergo beatoꝝ gaudiū est vide re deū Sūma reproboꝝ tristicia est illa vi siōe ꝑuari. Exemplū legit̄ ꝙ magr̄ iorda/ nus q̄ fuit prior gn̄alis ordinis predicato rū per quādā villā transiens rogatus est visitare quandā obsessam: q̄ accedente de mon eū litteraliter salutauit cū tn̄ mulier nūq̄ litteras didicisset. Interrogauit er/ go eum magister Ior. di. Quare affligis hanc mulierē. Cui demon. Ad hoc ꝯpel/ lor a creatore meo. Ad quē Ior. Dic mi/ hi vbi velles esse si tibi daret̄ optio. Cui demon. Cū tātus sis clericus miror ꝙ tā simpliciter interrogasti. Et adiecit. Et tu dic mihi vbi velles esse si optio tibi dare/ tur. Cui ior. Vellem esse in celo. Ad quē demon. Sic vellem ꝛ ego. Cui ior. Et q̄/ re velles ibi esse. Et demon. vt viderē il/ lam clarā faciē creatoris. Quod audiens ior. q̄si extra se raptus corruit ꝛ fleuit. Tā dem ad se reuersus interrogauit dicens. Dic mihi quid velles sustinere vt posses illā faciē videre. R̄ndit. oēs penas q̄s sus/ tinuerūt oēs socij mei a die qua eiecti sūt de celo ꝛ sustinebūt vsq̄ in diē iudicij. Ad quē ior. Credo te esse vnū de melioribus demonibꝰ. Cui demon. Vnꝰ fui de sera phin. Cui ior. Dic mihi aliq̄d d̄ claritate vultꝰ di. Ad quē dm̄ō. Nō sufficio tibi ali q̄d de hoc dicere cū etiā angeli eū intuen tes ad hoc nō sufficerēt. Dicā tn̄ ꝑ aliquā similitudinē. Si oēs flores p̄teriti ꝛ futu/ ri oim arboꝝ ꝛ oīꝫ ḡminū viditas ꝛ oīs co lor: ꝛ pulchritudo oim lapidū ꝛ metalloꝝ ꝛ splendor solis: lune ꝛ stellaꝝ: ꝛ oīs clari/ tas oim luminū q̄ vnq̄ ab initio splēdue rūt sil̄ lucerēt: oīs illa claritas r̄spectu diue claritatis: non est aliud q̄ tenebrosa nox respectu clarissimi solis. Tunc ior. ait. O miser est hō qui a deo se auertit ꝛ tā in effabile gaudiū nō adq̄rit. Patꝫ ḡ ꝙ gra ue est damnū a dei visiōe ꝑuari. Vn̄ chrÿ so. Due q̄dē sunt pene: ignis gehēne ꝛ ca sus glie. Nouimꝰ aūt ꝙ multi gehennaꝫ abhorrēt: ego aūt casum glie multo ama riorē gehenna esse dico.

p Ro tertio. Audistis. ꝛc̄. Multū ca uere debetis ne ꝓpter culpā vestram tale damnū incurratis. Dicit q̄ppe regu/ la iuris. Damnū quod q̄s sua culpa sen/ tit: ħ sibi nō alteri imputari debet. ff. de re. iu. l. qd̄ q̄s. Nō imputetis ergo damnū illud priuatiōis glie diuine seueritati aut diuine p̄scientie: sed culpe ꝓprie qm̄ diuina p̄scientia nulli est causa labendi. xxiij. q. iiij. Nabuchod. Attendite. Credo multū caueretis ꝑpetrare casum ꝓpter quē pri/ uandi essetis terrena hereditate p̄sertim nobili ꝛ pingui ac etiā bonis oibus ꝛ oi/ bus charis vestris ꝛ amicis. Expōe ꝛc̄. Vi dete ergo Cest a tout perdre. Tūc sic di. Ber. in meditatōibꝰ dici poterit de repꝓ bis. Quid istis profuit inanis gl'a: breuis leticia mūdi potētia: carnis voluptas: fal/ se diuitie: magna familia: vbi risus vbi io cus vbi iactantia vbi arrogantia:

Feria. iiij. post q̄rtā dn̄icam. Aduētus

Abiciamus

a opa tenebraꝝ ꝛc̄. Prothe/ ma vt in alio aduentuali.

p Ro p̄mo. An chr̄s assumpserit oēs defectus nr̄os p̄ter peccatum. Ꝙ sic di. Bern̄. Descendit q̄ntū potuit descen/ dere. Cōtra. Nō assumpsit defectꝰ mē/ broꝝ aut sensuū exterioꝝ aut egritudinū. R̄ndet rich. in. iij. dis. xv. Defectuū natu/ re hūane quidā sunt culpabiles ꝛ q̄dā pe/ nales. Culpabiles aūt assumere non po/ tuit ꝓpter sūmam rectitudinē q̄ est in eo Penales autē quidā sunt ex peccato ꝑso/ ne in qua sunt ꝯsequētes: quidā autem ad peccatū disponētes: ꝛ quidā ꝑfectiōi gra/ tie repugnātes: ꝛ istos sumere nō debuit: q2 nec ipsum decebat: nec ad opus nostre redemptiōis expediebat. Vn̄ nō assum/ psit difficultatē ad bonū ꝛ pronitatem ad malū: nec ignorantie viciū. Alij aūt sunt

defectus pure penales. Et istorum quidam sunt personales: et istos dei filius non assumpsit: sicut sunt paralysis: lepra: frenesis et sic de alijs defectibus que respiciunt aliquas personas specialiter. Alij vero sunt totam naturam consequentes: et istos filius dei cum natura humana assumpsit. Venerat enim christus communiter redimere naturam humanam sine personarum distinctione. ideo defectus naturales non personales assumpsit. hec rich. Cum autem dicit. Bern. quod descendit quantum potuit. Rndet bonaue. quod humiliatio fructuosa est ex discretione rationis. Et quia de aliquibus defectibus non erat rationale vt christus per illorum assumptionem humiliaret se: quia se potius ex illa humiliatione inutilem quam vtilem reddidisset: sicut si fuisset cecus gibbosus et huiusmodi. Ideo tales defectus nullo modo debuit assumere: sed illos tantum que respiciunt naturam humanam et prebent viam ad iusticiam non ad culpam Hec bon. Pro fundamento. Certum est quod in christo nihil fuit inordinatum. Cum enim secundum phm. j. metha. deus sit maxime sapiens. Et ibidem. sapientis est omnia bene ordinare: et non ab alijs ordinari: certum est ergo quod peccatum non assumpsit. Vnde galfredus in poetria noua. Nobis venit: a carnis sed labe notari non potuit. Sed queritur An assumpsit omnes etc. Dic rn. vtsupra. Ex qua conclude contemplationem admirande humiliationis in christo qui se nobis tam humiliter conformauit Audi ergo superbe. Audi. Bern. dicit. Intolerabilis impudentie res est vt vbi se exinaniuit maiestas inflet vermiculus vilis et intumescat. Audite elati: inobedientes: contentiosi animo inflati. Reuera christus docuit quod quicunque voluerit cum eo exaltari: discat et cum eo humiliari. Vnde Lu. xviij. Qui se humiliat exaltabitur. Figura. j. Reg. ix. et x. Saul cum humilis esset querens asinas patris: in regnum est exaltatus Cum autem superbiuit a regno est eiectus cum potestate sua. vide. j. Reg. xv. et xvj. Saul petitio vel expetitus interpretatur. Expone quod qui humiliter petens dei gratiam expetitur a deo et exaltatur in regnum celeste. Luc. xij. Nolite timere pu. grex. quia complacuit patri vestro dare vobis regnum.

p Ro scdo In precedenti etc. Nunc de secunda que est executio miserabilis afflictionis in supplicium eternum: vbi nota quod triplex est afflictio grauissima.

Prima est afflictio horribilis in carcerationis. In.

Scda est afflictio intolerabilis cruciationis. Supplicium.

Tertia est afflictio interminabilis durationis. Eternum.

Prima etc. Ibunt enim in terram tenebrosam et opertam mortis caligine vbi vmbra mortis et nullus ordo etc. vt dicitur Job. x. Vnde Matth. xxv. Seruum inutilem proijcite in tenebras exteriores. O quantus horror cum illum tenebrosum carcerem intrabunt nunquam inde egressuri nunquam lumen visuri. ps. Erubescant impij et deducantur in infernum. Scda est afflictio intolerabilis cruciationis quia ibunt in supplicium. id est in ignem. ps. Pones eos vt cli. ig. in t. v. t. d. in i. s. ct. e. et d. e. ignis. Idem. Ignis sulphur et spus procellarum pars calicis eorum. Et apoc. xxj. Timidis et incredulis et execratis et homicidis et pctoribus et veneficis et idolatris et omnibus mendacibus pars illorum erit in stagno ardenti igne et sulphure quod est mors secunda. Et ezech. xxij. Congregabo vos in medio fornacis succendam vos in igne furoris mei. Sic ergo plata snia contra malos vehementissimus ignis flatus impios inoluentis eos pariter in infernum demerget. Sic itaque diabolus cum toto corpore suo et innumerabili multitudine reproborum subito precipitabitur in infernum. Sicut ait Grego. in moral. exponens illud. Job. xlj. Videntibus cunctis precipitabitur. Tertia est afflictio interminabilis durationis. Ibunt enim in supplicium eternum. Esa. xxxiij. Quis poterit habitare de vobis cum igne deuorante: quis habitabit de vobis cum ardoribus sempiternis. Grego. in moral. Horrendus tunc erit miseris dolor cum formidine: flamma cum obscuritate: mors sine morte: finis sine fine: defectus sine defectu: quia et ibi mors semper viuit: et finis semper incipit: et defectus deficere nescit. Non venit ad metas mortis miserabilis etas. Nescit finiri semperque videtur oriri. Semper vexando: semperque gemitus renouando. O quam lugubris consideratio. Heu heu quid tunc dicturi sunt reprobi: certe illud Sap. v. Nos insensati errauimus a via veritatis. O quanta hois dementia: pro diuitijs delicijs et honoribus transitorijs perpetua corporis et anime tormen

ta subire. Un chryso. de reparatiōe lapsi di. Dic q̄nta tempora luxurie que delicia rū spacia vis cōparari penis sempiternis. Centū si placet dem⁹ ānos delicijs adde alios: adde ꝛdecies cētū q̄d erit ex his ad eternitatē cōparatio. Nōne omne tp̄s vite huius qua delicijs frui videmur quasi noctis vnius somniū eternas eligit subire penas? Quid dicemus ad repositas penas? Quid dicem⁹ ad hoc ꝙ delicie velut vmbra pretereūt ꝛ velociter fugiunt: pene autem eternaliter manent? Etiamsi equale tp̄s et idem spaciū delicijs esset positū et pene: esset aliquis ita stultus ꝛ demens vt eligeret pro vna die deliciaꝝ vnā diē subire penaꝝ. cū soleat dolor vnius hore ꝛ q̄libet corporis cruciatus in obliuionē mittere omne tp̄s in voluptate trāsactū. Hec chryso. Quid ergo dicendū de illa interminabili pena. O horrendū nūq̄ finē habituꝝ corporis ꝛ aīe tam durū suppliciū: non potest verbis exprimi nec intellectu apprehendi: hec pene eternitas. nec vlla imaginatio eam attingit. Posito enim ꝙ sit lapis de arena minutissima cōpactus tante q̄ntitatis sicut infra cōcauitatē vltime sphere ꝯtineri posset: ꝛ p⁹ millesies mille ānos arenula vna de illo tolleretur. Et deinde post millesies mille ānos alia arenula: ꝛ sic cōsequenter donec tot⁹ in nihilū redigeretur: nūquid ꝯsumpto lapide illa penaꝝ eṫnitas erit? Certe dico ꝙ vix erit inchoata. Nam finiti ꝛ infiniti nulla est ꝓportio: vt hr̄. viij. Physicoꝝ. Si certe prescirent dānati ꝙ illo lapide cōsumpto a penis liberarent: mirabiliter sub illa redēptōis die gauderent: q̄uis post incōprehensibiles ānos tardissime esset aduentura. Dic charissime: intelligis veritatē de eterno supplicio? quid sentis de lapide superius descripto? Cogita varias terrarū prouincias: imaginare regiones singulas perpende fluuios et mare: mundū mente cerne ꝛ totū perambula: ascende vsq̄ ad celū: aerem transuola: descēde in abyssuz ꝛ profunditatē considera: et pone in corde tuo lapidem ex minutissimis arenis / totū illum ambitū replentē: huius lapidis ꝓpē de q̄ntitatē: qua corde cōcepta / dic amice quid sentis de lapide: imo quid sentis de perpetuis ꝛ infinitis reproboꝝ penis: puto respondebis: vere nescio loqui. Audiui et turbatus sum: veritatē video vnde mirari nō sufficio. Pone ergo lapidē illuz tanq̄ signaculū sup cor tuū ad illud emolliendum ꝛ timorosum reddendū ꝛ deinde amori sui creatoris inclinandum. Etsi diuin⁹ amor te non reuocat a malis: saltē huiusmodi speculū pene infernalis aliq̄n do te cohibeat a peccatis. Exempluz de fulcone marciliensi quē talis cōsideratio conuertit; ꝛ postea factus est vir eximie sanctitatis et episcop⁹ tholosan⁹. Ille em̄ narrat de seipso di. Cū essem ioculator ꝛ mundi vanitatibus deditus: cepi semel cogitare de eternitate pene infernalis dicens in corde meo. O fulco. Si tibi proponeretur semper iacere in lecto molli et delicato ita ꝙ inde nulla occasione recederes: non posses hoc sustinere: quomō ergo sustinere poter⁊ iacere in illa pena eterna ꝛ intolerabili carceris si te cōtigat illuc demergi. Hac ergo occasione reliqui oīa et factus sum monachus. Exemplo ergo eius talia cogitate. quoniā sicut habetur. Prouerbioꝝ. xj. Mortuo homine impio nulla erit vltra spes. Intelligite hec qui obliuiscimini deū ꝛ ad peccata curritꝭ ne aliquando vos infernus accipiat ꝛ non sit qui eripiat.

p Ro tertio. Audistis ꝛc̄. Cauete ergo ne modo diabolū societis in culpa: quia si sic: sociabimini in pena. Nam vt habetur extra de ser. nō or. et eo. ma. c. q̄nte ꝑsumptionis. Participes in crimine dn̄t eē ꝑticipes ī pena. Et ius ciuile. ff. ꝓ socio. l. ꝓ duob⁹. §. j. dr̄. Qui sibi malū sociū eligit de seꝑq̄ri debet ꝛ non de alio ꝛ sibiꝑsi imputare. Audite. Si quis esset proditor ꝛ inimicus regis adeo vt quicunq̄ eum comitatur: regis indignationē incurrit: propter quod irreuocabiliter diffiniuit rex: q̄cunq̄ talē sociabit simul cū eo crudeli morte morietur. Puto nō libenter eum sociaretis: aut si forte sociastis relinqueretꝭ eū. Expone notando q̄d dr̄ Bern. de reprobis in meditationib⁹. Ibunt cū demonibus in ignē eternū. ibiq̄ erunt sine fine in luctu: in gemitu: procul quippe a beata paradisi patria exulati cruciabunt in gehenna perpetua nūq̄ lucem visuri: nūq̄ refrigerium adepturi.

Feria.v.post.iiij.dn̄icam aduentus.

Abiiciamus

a opa tenebrarum. Prothema
vt in alio aduentuali.

p Ro pmo An defectus naturales in
chr̄o fuerint a natura an a volūtate.
Q, a natura fuerit in eo quia a pma sua
origine. Contra. Magr̄ in lr̄a in.iij.di.xv
Ex sola volūtate miseratiōis in se trāstu/
lit verā infirmitatē sicut accepit verā car/
nē. Rn̄det Bona. vbi s̄. sicut dt mgr̄ in
lr̄a. Ex alia ꝛ alia causa fuerūt isti defect⁹
in chr̄o ꝛ in nobis. In nobis em̄ sunt ex ne
cessitate ꝯtracti. sed in chr̄o ex voluntate
assumpti. Nos em̄ istos defect⁹ trahim⁹
a parentib⁹ ꝓpter legem ꝓpagatiōis ꝛ cō/
cupiscētie q̄ militat in illis mēbris. Nam
passibilis generat passibilē: et hn̄s legem
ꝯcupie in mēbris: generat filiū subiectū
ꝯcupiscētie: Ex cuius ꝯcupie reatu insūt
proli omnes penalitates. Et ꝓpterea di/
cuntur ꝯtracte q̄si ex ꝯcursu duorum tracte:
vicz ꝓpagationis nature: ꝛ corruptōis cō
cupiscētie. Christus auē neutro modo fu
it conceptus seu ꝓpagatus: nec fm̄ ꝓpaga
tionē legis naturalis: nec fm̄ ardorē libi/
dinis. Ideoq̄ in illa carne penalitas hec
fuit ex dispensatiōe ipsius assumentis: cō/
currente simul acceptatione illius anime
rōnalis que in pmo instanti sue creatiōis
habuit vsum rōnis plenissimū et sibi cō/
placuit vniri tali corpi ꝓpter salutē gene/
ris humani. Cum autē dicit̄ q̄ huiusmōi
defectus fuerūt in christo a pma origine:
verū est nō tanq̄ a causa sed p ꝯcomitan
tiam tm̄. Hec Bonauen. Pro funda/
mento. Id maxime ꝯsiderare debem⁹: q̄
tambenigne dignata est nobis succurrere
diuina maiestas q̄ nobis se tā amicam et
ꝓpitiam exhibuit. Et certe magnū sola/
tium nobis est tamdulciter amari a deo.
Nam vt dicit Tullius li. de amicicia. Nō
tam vtilitas p amicum parta q̄ amici ipe
amor delectat. Et certe in ꝓposito verum
est quod ait virgilius poeta in bucolicis.
Omnia vincit amor. Amor em̄ dei in nos
vicit indignationē ipius dei contra nos
adeo vt assumpserit nedū naturā huma
nam sed etiā defectus nostros. Sed que/
ritur: An huiusmodi defectus ꝛc. Dic re
spondendo. ꝛc. Ex qua conclude deuotam
contemplationē: Consideremus nos qui
p eum saluari volumus qualiter aīa ei⁹
bn̄dicta ab instanti creatōis ꝓuidit om̄es
labores quos passurus erat et p salute no
stra benignissime acceptauit. O pelagus
amoris iesu xp̄i ab instāti pfecto ꝯceptōis
semp pro amore nostro habuit mortem
in corde. Ergo o anima rationalis dilige
eū a quo tantū dilecta es. Hinc dicit Au
gustinus. Ve misere anime q̄ christū nō
querit nec amat: arida manet ꝛ misera: p/
dit quod viuit que deū nō diligit. Audi/
te diuine legis transgressores: fornicato/
res: adulteri: vsurarij: frauduleti ꝛc. O i/
gratitudo inexcusabilis peccatorum: venit fi
lius dei: in nube nostre humanitatis ap
parens vt viā salutis nobis ostenderet: ꝛ
eum sequi dedignamur: q̄propter miser/
rime pibimus. Figura Exod. pluribus
locis: nubes lucida conducebat filios isrl̄
in egressu de egypto ac etiā p desertum:
sed ingrati et rebelles fuerunt: ideo terrā
ꝓmissionis nō intrauerūt. vt habet̄ Num.
xiiij. Expone: p nubem lucidam chr̄i hu/
manitatē suis exemplis et doctrinis mun
dum illuminantē. per filios israel christia
nos peccatores ꝛc. Et nota illud Bern.
sup Canti. q̄ pauci sunt bone Iesu q̄ post
te ire velint cum tamē ad te puenire: ne/
mo est qui nolit: scientibus cunctis quo/
niam delectationes in dextera tua vsq̄ in
finem.

p Ro scdo. In precedenti ꝛc. Nunc de
tertia que est executio summe conso
labilis et introductionis: quia iusti ibunt
in vitam eternam. Sapie. v. Iusti autem
in perpetuū viuent: et apud dn̄m est mer/
ces eorum. Et ad Gal. vj. Qui semiat in spi
tu: d spū metet vi. eternā. De hac autem
vita sunt tres desiderabiles cōditiones.

Prima est inestimabilis bonorum ple/
nitudo.

Secunda est inexplicabilis iocundita/
tis dulcedo.

Tertia est inexterminabilis ppetuita/
tis certitudo.

Prima ꝛc. De q̄ Ber. Merces sctorum
tāmag est q̄ nō pt mēsurari: tāmlta ē q̄ n

pōt numerari:tā copiosa est:ꝙ nō pōt fi-
niri: tam preciosa ꝙ nō potest extimari.
Vñ ps. Replebimur in bonis dom⁹ tue.
Item inebriabunt ab vbertate dom⁹ tue.
⁊c. qm̄ apud te est fons vite: fons indefi-
ciens oīm bonoꝝ: hec est ciuitas dei oīb⁹
bonis refectissima. De q̄ Esa. xxxiij. Ocu
li tui videbūt hirl'm ciuitatem opulentā.
Scđa est inexplicabilis iocūditatꝭ dul
cedo. Esa. xxxv. Veniēt in sion cū laude ⁊
leticia sempiterna sup capita eoꝝ gaudiū
⁊ leticiā obtinebūt ⁊ fugiet dolor ⁊ gemi-
tus. O q̄ta leticia qñ nō solum in aīa sꝫ
etiā in corpore glorificabūt. Prouerb. vj.
Oēs domestici eius vestiti sūt duplicib⁹
id est duabus stolis scꝫ glīa corpis ⁊ ani-
me. Tūc cuiuslibet bti gaudiū plenū erit.
Nam intus ⁊ extra subtus ⁊ supra. imo
circūquaqꝫ mirabiliter gaudebit. Int⁹ de
puritate cōscientie. Extra de corporis glī
ficatōe. Subtus de celi visiōe ⁊ aliaꝝ cre
aturarū pulcritudine ⁊ innouatiōe. Sup
de dei visione. Et circūquaqꝫ de angeloꝝ
⁊ oīm sanctoꝝ societate iocūda ⁊ delecta
bili atqꝫ honorabili associatiōe. De quoꝝ
omniū ⁊ singuloꝝ meritis ⁊ p̄mijs gau-
debūt. Vñ nemo sufficeret cogitare q̄ntū
sit ibi gaudiū. Ber. in medi. Ibi solū leti
cia: totū exultatio possidet hoīesqꝫ ange-
lis sociati sine vlla carnis īfirmitate ma
nebunt. Ibi iocunditas infinita. Ter-
tia est interminabilis perpetuitatꝭ certi-
tudo Berñ. vbi supra. Ibi btitudo sem-
piterna in qua qui semel suscipitur semper
tenet: ibi requies a laborib⁹: amenitas d̄
nouitate: securitas de eternitate. August.
Beatitudinē oīm btoꝝ perficit securitas
eterna q̄ si sola deesset: om̄ia bona celestia
q̄ntūcūqꝫ dulcia vanescerent ⁊ vilescerēt
ex timore amittendi. Jō assecurādo disci
pulos dñs dicit. Jo. xvj. Gaudiū vestrū
nemo tollet a vobis. Et Prouer. j. Qui
me audierit absqꝫ timore requiescet ⁊ abū
dantia pfruet: timore maloꝝ sublato. O
igit stultissima mundanoꝝ malicia ⁊ pes-
sima eorū stulticia q̄ sempiternis neglectꝭ
tpalibus inherent incertis ⁊ insistunt: cer
tissimis omissis: mortē diligūt ⁊ vitā fu-
giunt: deū cōtemnūt ⁊ demoni cōsentiūt
viam eternoꝝ gaudiorū relinquūt ⁊ pene
interminabilis iter arripiunt. O si quis
hec meditaret attente: nullatenus p̄sentꝭ
vite labores formidaret: sed deuotissime
semper deo seruiret. Exemplū in quodaꝫ
libello de initio cistercieñ. ordinis. ꝙ cum
quidā religiosus tentaret de exitu ordi-
nis: apparuerūt ei pater eius ⁊ mater iaꝫ
defuncti dissuadentes exitū. Quib⁹ cum
nollet adquiescere dixit ꝙ nō poterat tan
tā penā sufferre. Dixit ei mater. Et quō
mō poteris portare penas inferni? Et ille
quia est grauior inferno pena hui⁹ ordi-
nis. Et mater. Vis aliq̄d experiri de pe-
nis inferni? Et ille. sic. Et ecce son⁹ porco-
rū terribilis adeo ꝙ visum est ei ꝙ celuꝫ
scinderet ⁊ caput eius tūd eret. Et cū q̄si
deficeret: cessauit sonus. Et mater cōfor-
tās eū dixit. Vis aliquid experiri de gau
dijs paradisi? Et ille: sic. Et ecce cantus
dulcissimus excedēs omnē dulcedinē mu
sicoꝝ. Tunc mater ait ei. Si vis ad gau-
dia peruenire ⁊ euadere tormēta inferni:
p̄seueres in ordine. Et sic fecit. Nō est cre
dibile quin sit gemit⁹ ⁊ vlulat⁹ corporali
ter futurus in inferno sicut cantus in ce-
lo. O q̄ fatui q̄ bonoꝝ et maloꝝ finē non
p̄cogitant. Jō bene dr̄ Deute. xxxij. Gēs
absqꝫ cōsilio ⁊ sine prudentia vtinā sape-
rent ⁊ intelligerent ac nouissima prouide
rent.

Pro tertio. Audistis ⁊c. Si vultis ꝗ
ad hm̄ōi gaudia peruenire: satagite
deo fideliter seruire. Causa em̄ debet pre
cedere suū effectū. l. Si neqꝫ. ff. que res pi
gnori obligari nō possunt. Et cessante cau
sa: cessat effectus. j. q. vij. Quod ꝓ reme-
dio. Notandū autē ꝙ bona opera sūt cau
sa beatitudinis ꝯsequēde qꝛ sine ipis neq̄
q̄ꝫ haberi potest. Attēdite. Quis nō gau
denter seruiret: vna die regi si certus ex-
inde esset totū vite residuū peragere in de
licijs. honore: ⁊ quiete. Expone notando
illud Chry. Si tempestas nautis: si vul-
nera militib⁹: si frigora agricolis leuia sūt
ꝓpter premiū tempale: q̄nto magis leuia
debēt esse christianis ꝓpter premiū eter-
num. Quod nobis cōcedat benedict⁹ dei
filius per sue incarnationis ⁊ natiuitatis
meritum. Amen.

Sermões super euãgelia totiꝰ ãni

Dominica ꝑma aduentus.
Sermo super euangeliū.

Ecce rex tuus venit tibi mansuetus. Zach.ix.ꝛ Matthei.xxj.

Notādū ꝙ euangeliū istō bis in ãno solet legi in ecclia. scz dñica in ramispalmaꝝ q̄ntū ad sensum ꝛ factū historicū: ꝛ ꝑma dñica aduentus q̄tū ad factū allegoricū. Nā per hunc aduētū chr̄i in hierl'm signaꝶ allegorice aduentꝰ chr̄i in carnē. Nūc igitur expositurí sumus diuina spirante gr̄a euangeliū istud de aduētu in carnē. Dicebat ꝗ ꝓpheta zacharias. Dicite filie sion. Ecce rex tuus ꝛc. q̄d i. O vos ꝓphete ꝛ ꝑdicatores dicite filie sion. id ē ecclesie militāti: filie sion. id ē ecclesie triumphanti: vel etiā dicite filie sion. i. cuilibet aīe fideli ꝗ filia est ecclesie. Et q̄d dicāt subiūgit. Ecce rex tuꝰ venit tibi. i. ad vtilitatē tuā: ꝛ subdiꝶ māsuetus Talē ei petierāt scti p̄res Esa.lxv. Emitte agnū dñe. q.d. Emitte filiū tuū pium ꝛ māsuetū de petra deserti. i. de btā ꝟgine: ꝗ petra dr̄ ꝓpt̄ cōstantiā. Desertū etiā dr̄. btā virgo qꝛ nullo virili semine fuit corrupta sic desertū nullo aratro aperiꝶ: ad mōtem filie sion. i. ad sublimitatē eccl'ie cuiꝰ ipe chr̄s est caput. De h̄ aūt aduētu filij dei in carnē tria nobis in euāgelio iuxta allegoriā insinuanꝶ ꝯtēplanda ꝗ etiā satis intelligi pn̄t in verbis ꝑassumptis.

Primū est veniētis benignitas.
Scōm est veniēdi modalitas.
Tertiū est sui aduētus vtilitas.

Primū ē veniētis benignitas. Ber. In ꝗ em̄ magis cōmendare poterat benignitatē suā ꝙ suscipiēdo carnē meā: q̄nto em̄ se minorē fecit in hūanitate tāto se maiorē exhibuit i bonitate. Et q̄nto p me viliorētāto mihi charior est. Hec ille. Signaꝶ āt hmōi benignitas in euāgelio cū dr̄. Cū appropinquasset iesus hierosolymis ꝛ venisset ꝛc. vsq3 ibi adducite mihi: vbi designaꝶ triplex filij dei in carnem venientis benignitas.

Pria ē benignitas ꝯsiderāde miŕatōis
Scđa est venerande dilectiōis.
Tertia est admirande ꝯiunctiōis.

Prima igiꝶ est ꝛc. ps. Benignus ꝛ misericors est. hec benignitas signaꝶ cū diciꝶ Cū appropinquasset iesus hiero. ꝛ venit bet. ad mō. oli. hierl'm em̄ visio pacis inꝶpͣtatur. bethpage domꝰ bucce: mōs autē oliueti excellentiā miscđie sigt̄. oleū em̄ lenitiuū ē ꝛ suaue. Per h̄ ergo ꝙ appropinquauit iesus hierl'm ꝛ venit betphage ad montē oliueti: signaꝶ allegorice ꝙ appropinquauit tp̄s in ꝗ disposuerat dn̄s facere pacē cū hoie quā ānūciauerat loquēs ꝑ buccā. i. p os ꝓphetarū ꝛ sic venit ad montem oliueti ad excellentiā sue miscđie humano generi impendendā. Vn̄ ipe vocatur princeps pacis. vt hr̄. Esa.ix. Et ibiđ Et pacis eiꝰ nō erit finis. Scđa est benignitas venerande dilectionis ꝗ dilexit nos: ꝛ hec signaꝶ cū dr̄ Tunc misit duos discipulos dicēs eis: ite in castellū qđ ꝯtra vos est. ꝛc. Hi duo discipuli sūt sapientia diuina ꝗ filio appropriaꝶ: ꝛ amor diuinus qui appropriaꝶ spūisancto. Hos misit in castellū. i. in mūdū eis ꝯtrariū. Nā sapientia mūdana ꝯtrariaꝶ sapie dei: ꝛ amor mūdi amori di. Opus q̄ppe reductōis ꝑ qđ adducta est asina. i. hūanitas ad filiū dei est opꝰ amoris inextimabilis ꝛ sapie inexplicabilis. Hiere.xxxj. In charitate ꝑpetua dilexi te. Jđ attraxi te miserās tui. Et de sapia dr̄. ps. Omia in sapientia fecisti.

Tertia est benignitas admirande coniūctiōis: ꝗ vicz sibi cōiunxit naturā nr̄am. Ad tytū.iij. Apparuit beni. ꝛ hūa. saluatoris nr̄i dei ꝛc. Et hec sigꝶ ꝑ h̄ ꝙ di. soluite ꝛ adducite mihi nō simpliciꝶ tm̄ recōciliādo mihi s3 etiā ꝑsonaliꝶ vniendo qđ est opus sūme mirabile inter opera dei.

Secūdū principale mysteriū est veniēdi modalitas: qꝛ venit māsuetus: venit sedēs sup asinā vestimētis stratā ꝗ tn̄ prius soluta fuit a vinculo. Vbi tria pcipue designātur circa hūanitatē quā assūpsit filius dei.

Primū est inuiolabilis puritas.
Scōm est admirabilis hūilitas.

Tertiū est inextimabilis sctitas.

Primū est inuiolabilis puritas: q̄ signat per h̄ φ asina soluta est ꝛ deinde ad chr̄m adducta. i. hūanitas ab omni culpe vinculo soluta est ꝛ sic filio dei vnita psonalit. Vn̄ glosa ordinaria sup illo. Jo. iij. Qui de celo venit sup omēs est. di. φ hūanitas chr̄i sumpta est de altitudine hūane nature. scꝫ de statu innocētie in quo nō fuit polluta aliqua macula. Scd̄m est admirabilis hūilitas in tali hūanitatis assumptione q̄ designat p h̄ φ chr̄s sup asinā ascendit q̄ est anial hūile. Phil. ij. Semetipm exinaniuit formā serui accipiens in similitudinē hoīm factus et habitu inuent⁹ vt hō. Incōparabilis pfecto hūilitas deuꝫ hoiem fieri. Tertiū est inextimabilis sctitas: qꝛ vicꝫ assumpsit hūanitatē omni sctitate ꝛ virtute plenissimā ꝛ h̄ in euāgelio designari pōt: per h̄ φ dicit. venit sedens sup asinā stratā vestimētis discipulo℞ supradicto℞. Videlicet sapie ꝛ charitatis q̄bus excellentissime adornata est chr̄i hūanitas ab ipso instanti cōceptiōis sue. Jō bene ꝓphetatū fuerat. Hiere. xxxj Nouū faciet dn̄s sup terrā. mulier circūdabit virū. i. virtuosum hoiem ꝛ perfectū scd̄m mentem.

Tertiū principale mysteriū est sui aduentus vtilitas q̄ pōt signari p h̄ φ dr̄ plurima aūt turba vestimēta. ꝛc̄. vsqꝫ in finē. Ubi intelligi pōt triplex vtilitas pueniēs nobis ex aduētu filij dei in carnē.

Prima est exemplatio contemnende mundanitatis.

Scd̄a est exercitatio diligēde sctitatis.

Tertia est affectio appetēde felicitatꝫ.

Prima est exēplatio ꝯtēnende mūdanitatꝫ q̄ designat p hoc φ dr̄ φ plurima turba strauerūt vestimenta sua in via qꝛ sicut di. Grego. Quid sūt terrena oīa nisi q̄dā corporis indumēta. Jō vestimēta in via sternere ꝓpter reuerentiā chr̄i est terrena ꝓpter eius amorē ꝯtēnere: qd̄ durū nullatenus videri dꝫ ꝓpter exēplū chr̄i qui pro nobis paup fieri voluit. ij. Cor. viij. Scitis gratiā dn̄i nostri iesu chr̄i qm̄ cū diues esset paup esset voluit vt illius inopia diuites essetꝫ. Scd̄a est exercitatio diligēde sctitatꝫ. Nam ꝓpter amorē quē nobis chr̄s in carne exhibuit multi mirabilit accensi fuerūt ad op̄a sanctitatꝫ. Et h̄ signat p h̄ φ cedebāt ramos de arborib⁹ et sterne bant in via. Rami eīm virides designāt op̄a virtutū q̄ cedunt de arborib⁹. i. de bonis volūtatib⁹. Uolūtas eīm bona siue affectio dr̄ arbor bona. Matth. vij. Nō pōt arbor bona fruct⁹ malos facere. Sed vt sint virides semp manere debēt in radice charitatis. Grego. Nihil hꝫ viriditatis ramus boni operis si nō māserit in radice charitatis. Tertia est affectio adq̄rende felicitatis q̄ signatur p hoc φ turbe q̄ p̄cedebāt ꝛ q̄ sequebant clamabāt dicentes. Osanna filio dauid ꝛc̄. Jn quo signat φ oēs ꝛ p̄cedētes chr̄i aduētū ꝛ sequētes saluari nō pn̄t nisi p eū ꝛ in eius fide. Jō tota affectio nr̄a dꝫ in eū extendi: qꝛ vt dr̄ Act. iiij. Nō est aliud nomē sub celo datū hoibus in quo nos oporteat saluos fieri. Multū q̄ppe accreuit homini spes ꝛ affectio salutis obtinende ex ei⁹ aduētu in carnē. Hec pauca dixim⁹ sup euāgelium p allegoriā q̄bus multa alia supaddi poterūt p arbitrio p̄dicantis ꝛ iuxta exigentiā assistentie audiētis. Semp aūt mēores sim⁹ qm̄ ꝓ nobis in carnē venit chr̄s ꝛ p nobis hō fact⁹ ē vt nos sue diuinitatꝫ participes efficeret. Studeam⁹ itaqꝫ per fidē ꝛ amorē sibi adherere vt tandē in regno suo nos dignet cū angel̄ suscipe Amē

Dn̄ica. ij. aduētus. Ser. sup euāge.

Tunc vide

būt filiū hoīs veniētem in nube cū p̄tāte magna ꝛ maiestate. Lu. xxj. O q̄ꝫ freq̄nter p̄meditari debem⁹ illud Tūc. Si eīm attēte ppēderemus q̄ꝫ terribile erit illō tūc: pfecto nō sic negligētes eēm⁹ circa pn̄s nūc Erit eī illō tūc: qn̄ nulla fieri poterit pnia fructuosa: nulla opatio meritoria. Nūc āt si volum⁹ ꝛ fructuose penitere ꝛ gl̄am mereri possumus. ij. Cor. vj. Ecce nūc tp̄s acceptabile ecce nūc dies salutis. Neq̄ infructuose nobis transeāt salutꝫ dies q̄s habem⁹ in pn̄ti nūc: sꝫ studeam⁹ in mēte p̄uidere illud terribile tūc. Sunt aūt tria ꝯsideranda circa hec mysteria iuxta textū euāgelicum q̄ si bn̄ pensēt sunt omnis torporis ꝛ negligentie excussiua.

Primū ē mysteriū terrifice p̄siḡtiōis.

Secundū est mysteriū mirifice appari
tionis.
Tertiū est mysteriū euangelice instru-
ctionis
Primū igit̄ rc. In euāgelio tangit̄ tri-
plex signū terribile p̄cedens aduētū iudicij
Primū elementoꝝ turbatio.
Scōm celestiū corpoꝝ trāsmutatio.
Tertiū supnaꝝ v̄tutū cōmotio.
De his aūt vide in opusculo de finali iu-
dicio Scōm est mysteriū mirifice ap-
paritiōis q̄lit̄ vicȝ apparebit summ⁹ iudex
veniēs ad iudiciū de q̄ mysterio d̄r euan-
geliū: Tūc videbūt filiū hoīs venientē in
nube cū p̄tāte magna ꝛ maiestate. Circa
qd̄ cōsiderāda ꝛ determināda est triplex
visio.
Prima est visio naturalis humanitatȝ
Scōa est visio supnatural' claritatis.
Tertia est visio diuinalis maiestatis.
De his vide vbi s. Circa h̄ etiā scōȝ my
steriū tria pn̄t cōsiderari.
Primū est videntiū dispositō specialis
vicȝ corpalis et localis.
Scōm est visionis distinctio sic̄ h̄ pōit̄
Tertiū videndi iudicis cōdicio
Tertiū est mysteriū euāgelice instructi
onis que est triplex in euāgelio hodierno.
Prima est instructio delectabilis cōso-
lationis.
Scōa est exemplarȝ declaratiōis
Tertia est inuiolabilis cōfirmatiōis.
Prima instructio dat̄ ibi: His aūt fie-
ri incipientib⁹ rc. Scōa ibi: Et dixit ill'
similitudinē Uidete ficulneā rc. Tertia
ibi: Amē dico vobis rc. De his vide vbi
sup. O cor nequā si ad taliū cōsideratiōeȝ
nō emollirȝ nec ad pniam puocarȝ: duri⁹
es lapide: duri⁹ adamāte. Terribilia vti-
qȝ signa q̄ p̄cedēt iudiciū: sed m'to terribi
lius erit ip̄m iudiciū. Chry. Terribile est
illō iudiciū ꝛ ineuitabil' ē pena ꝛ intolera-
bile illō tormētū. Si aūt vis euadere: de-
cerne de teip̄o ꝛ expete a teip̄o noxas. Au
di Pau. dicētē: Qm̄ si nosmetip̄os dijudi
carem⁹ nō vtiqȝ iudicaremur. Si h̄ fecerȝ
viā p̄uenies ꝛ ad coronā p̄uenies. hec ille
Judiciū itaqȝ de nobisip̄is faciam⁹ vt tūc
q̄n veniet i p̄tāte mag̃: supmū iudicē secu
ri videre mereamur ꝛ ab eo eterne b̄ndi-
ctionis sententiā audire. Amen

Dn̄ica. iij. aduent⁹ Sermo sup euāge.

Tu es qui vē
tur⁹ es an aliū expectam⁹.

Matth. xj. Duo inter cete
ra a nobis exigit dn̄s que sunt timor ꝛ a-
mor Deut. x. Et nūc israel q̄d dn̄s deus
tuus petit a te nisi vt timeas eū ꝛ diligas
Idcirco scā mater ecclīa in hoc sacro t̄pe
nobis ad memoriā reducit aduētū filij dī
in carnē vt ex eius cōsideratione p̄ficiam⁹
in amore dei: p̄ponit etiā ante mentis nr̄e
oculos vltimū eius aduentū q̄ venturus
est ad iudiciū vt sic p̄ficiamus in timore.
Unde de hoc scōo aduentu possem⁹ dn̄o
dicere: Tu es q̄ vētur⁹ es. Quasi dicere-
mus: O bone Jesu scimus q2 iam venisti
ostendens nobis cordis tui dulcedinē in-
effabilem in ope nostre redēptōis. Et cer
te tu idēipse ventur⁹ es nec aliū expecta-
mus ad faciendū iudiciū vbi cōtra impios
manifestabis iusticie tue rigorē in ope re-
tributōis. Ueni ḡ in nos interim spiritu-
aliter nos visitās ꝛ gratiā tuā nobis in-
fundens in ope nostre iustificationis vt et
participes fieri possim⁹ redemptōis quā
tu in primo aduentu tuo fecisti: et euade-
re rigorem vltionis in vltimo aduentu.
Tu es em̄ ipse qui venturus es in menteȝ
nostrā nec alium ibi ventuꝝ expectamus.
Licet autē sic accipe possimus verba p̄di
cta: tamē ad litterā aliter accipienda sunt
put a Joāne p discipulos chr̄o sunt p̄posi-
ta et in euāgelio hodierno recitata. In q̄
euāg. tria sc̄ p̄ncipalia mysteria cōtēplāda
Primū est mysteriū interrogatiōis.
Scōm est mysteriū responsionis
Tertiū est mysteriū cōmendationis.

Primū est rc. quia cū audisset Joan
nes in vinculis opa chr̄i mittēs du-
os de discipulis suis ait illi: Tu es q̄ ven
turus es an alium expectamus: quod pos
sumus accipe ƀm triplicē sensum
Primo ƀm sensum historicū.
Scōo ƀm sensum allegoricū.
Tertio ƀm sensum tropologicū.
Primo ƀm sensum historicū Quoniā Jo
annes in carcere cōstitut⁹ sollicitus de dis
cipuloꝝ salute dubitantiū de chr̄o: misit

duos ex ipsis ait illi.s. chro p discipulos illos.q.di. Si mihi nō creditis q̄ testimoniū de chro phibui: vosipsi dicite illi: Tu es q̄ vētur⁹ es :chrs.s. in lege pmissus:an aliū expectam⁹ ad saluandū: Aug⁹. Ite dicite illi:nō qꝛ ego dubito sed vt vos instruā. Qd ego soleo dicere/ab ipo audite: audistis preconem/ ɔfirmamini a iudice. Hilari⁹. Joānes igit nō sue sed disciploꝝ ignorātie ɔsuluit. Chry. Joānes in carcere sciēs se iam in exitu ɔstitutū q̄si pedagogus alienos filios quos ad tps accepit vt erudiret: eruditos discipulos volebat chro reddere q̄si pprio patri ipsoꝝ. Misit ḡ disciplos ad chrm vt miracula ei⁹ viderent q̄ tot fecit vt paucoꝝ aīas lucraret: quia melioꝛ est apud deū vnus iust⁹ q̄z totus mūdus peccatoꝛib⁹ plen⁹

Scdo ḃm sensum allegoꝛicū:ḃm quem vt dicit Aug⁹. Joānes figura fuit veteꝝ testamēti ꝛ in se ptulit foꝛmā legis. Et io Joānes pnūciat saluatoꝛē ventuꝝ: sic lex grām pcucurrit. Qꝫ ergo ioānes ɔstitut⁹ in carcere ad chrm suos discipulos destinauit:lex ad euangeliūꝫ transmittit: q̄ lex iuxta typum ioānis q̄si ignoꝛantie clausa carcere in obscuro ꝛ in occulto iacebat et iudaice cecitatis sensus intra lrām inclusos tenebat. Et Hilarius. In ioāne foꝛma legis lata est. Chrm em̄ lex annūciauit et remissionē pctōꝝ pdicauit et regnū celoꝝ spopondit:et ioānes totū hoc opus legis expleuit. Igit cessante iaꝫ lege que peccatis plebis inclusa ne chrs posset intelligi q̄si vincul ꝛ q̄si carcere ɔtinebat ad euāgelia ɔtuēda transmittit vt infidelitas fidem dictoꝝ ɔplentur in factis. Ambro. sup Luc. Et foꝛtasse isti discipuli q̄s misit sunt duo populi: vnus qui ex iudeis credidit:alter qui ex gentib⁹.

Tertio ḃm sensuꝫ tropologicū siue moralem:ḃm quē ioannes in vinculis est anima siue spiritus iusti ligatus in aliq̄ ꝛ ppeditus ne libere veritatē diuinoꝝ ɔtempletur: q̄ mittit duos discipulos .s. spem et timoꝛē quos oꝛādo transmittit ad dominū di. Tu es qui venturus es ꝛc̄.q.di. Tu es ipse qui venturus es in me vt me liberes ab his vinclis: nec alium expecto ɔsolatoꝛem. Spero equidem te ventuꝝ: sed timeo ne pter peccata mea venire differas. O quādo venies:quando recipiaꝫ consolationē tuā: Nonne tu venturus es: Nam et tu dixisti Joan.xiiij. Ad eū veniemus ꝛ mansionē apud eū faciem⁹.

s Scdū est mysteriū rn̄sionis: qꝛ rn̄s Jesus ait illis:Eūtes renūciate Joanni que audistis ꝛc̄. Et hanc dn̄i rn̄sionē sicut et ioānis q̄stionē possumus accipere ḃm triplicem sensum.

Primo ḃm sensum histoꝛicū.

Scdo ḃm sensum allegoꝛicū.

Tertio ḃm sensum tropologicū

Primo ḃꝫ sensū histoꝛicū siue litteralē: qꝛ rn̄dens iesus .s. verbis ꝛ factis: ait illis: Ite et renūciate Joāni q̄ audistis ab alijs etiā anteq̄ȝ veniretis: ꝛ vidistis pn̄tialiter ad preceptū meū fieri: et vos de me certificemini p eū:vel q̄ audistis in pdicatione:ꝛ vidistis in miraculoꝝ opatōne:qꝛ cecos illumio ꝛc̄. Jo.x. Opa q̄ ego facio ipa testimoniū phibent de me. Est autē intelligendū q̄ cū dꝛ in rn̄sione dn̄i:paupe res euāgelizant:idē est acsi diceret: p euāgeliū instruūtur ꝛ ad fidē ɔuertunt vt impleat illud Euangelizare paupibus misit me. Hiero. Paupes euāgelizates intellige vel paupes spū: vel certe opib⁹ paupe res:vt nulla inter nobiles ꝛ ignobiles:inter diuites ꝛ egenos in pdicatione distantia sit. Hec magrī rigoꝛē:hec pceptoꝝ cōprobant veritatē qn̄ omnis apud eū q̄ saluari pōt equalis est. Hec ille. Subiungit aūt domin⁹: Et beatus est qui non fuerit scandalizat⁹ in me.s. in infirmitate ꝛ hūanitate mea:dubitando de deitate credēs me puruꝫ hominē esse. Chryſ.q̄ ait: Beatus est q̄ non fuerit scandalizat⁹ in me internūcios pcutit: quia em̄ scandalizabant in ipso dubitationē eoꝛum nō diuulgans: sed eoꝛū cōscientie derelinquēs redargutionem eoꝝ latenter induxit.

Secundo ḃm sensum allegoꝛicuꝫ: quia Jesus:id est lex euangelica vult renūciari Joanni.i.legi veteri: quoniā que p eaꝫ pdicta sunt complent in euāgelio: ꝛ ɔcoꝛdia est inter vtrāq̄ legem. Ideo dicebat domin⁹ Matth.v. Non veni legem soluere sed adimplere. Nam tūc implet figura cum veritas adest.

Tertio ḃm sensum tropologicū seu moralem:ḃm quem dicim⁹: q̄ chꝛistus spirit

tualiter in mentē veniens aduentū suum manifestat ꝑ signa spiritualia ꝓportionalia illis que narrantur in euāgelio. Primū signū est: recognitōnis illustratio: que tangit cum dicitur: Ceci vidēt. Mens ei in puris naturalib⁹ est in cognitione diuinorum quasi ceca. Unde Phs. ij. metaphys. Sicut se habet oculus noctue ad lumen solis: ita se habet intellectus noster ad ea que sunt nature manifestissima: scz ad diuina. Grego. xvij. moral. Omnis vir iustus: dei illuminatōne iustus est. Lumē quippe dei est gratia ꝑueniēs. Grego. viij. moral. Dum gratia supni respectus illuminat cūcta etiā mētis nostre nobis abscondita manifestat: vt qui heri se nō cognouit: hodie ꝑ lumē gratie se cognoscit et dolet. Aug⁹. lib ꝯfes. Irradiasti: coruscasti: et fugasti cecitatē meā. Secūdū est diuine ordinatiōis expletio: ibi Claudi ambulant. Pedes em̄ anime sunt affectus. Aug⁹. sicut corpus graditur pedib⁹: sic et anima affectibus. Isti pedes sine gratia sunt tardi: imo claudi. Rho. ix. Nō est volentis neq̧ currētis: sed miserētis est dei. Bern. sup Canti. Vox vt verbuz intus venit expergefacit dormitantē animam. Ambrosius. Nescit tarda molimina: spiritussancti gratia.

Tertiū ē: defectuū culpabiliū depuratio. ibi Leprosi mundantur: id est viuentes in inordinata concupiscentia carnis. Bernar. Intus in me cognoui gratie ꝑsentiam ex fuga vicioꝝ carnaliū que oppresserunt affectum. Bernar. Cum in timore domini inflāmaris ⁊ in affectu mutaris: deū esse ꝑsentē ꝑ gratiā nō dubites.

Quartum est: verbi diuini diligens auditio. Grego. sup Ezech. Deus nō solum reqrit aures corpis: sed mētis. Apocal. ij. et. iij. Qui habet aures audiendi audiat quid spiritus ⁊c̄. Ille habet aures audiendi qui habet intellectū intelligendi ⁊ affectum diligendi ea que dicunt̄ ⁊ promittuntur. Aug⁹. li. confes. Vocasti: clamasti rupisti surditatē meam. Quintū est interioris hoīs viuifica renouatō. ibi Mortui resurgūt. Gal. ij. Viuo autē iam non ego: viuit ꝟo in me christus. Grego. Sicut animā inhabitare in corpe ꝓbant sensus vitales corporis: sic gratiā habitare i mente probat vita virtuosa ⁊ spiritualis.

Sextū est paupeꝝ euangelizatio. Ibi: Paupes euāgelizant̄. Bernar. Paupertas ꝑniciosa est meritoꝝ penuria: sȝ ꝑ dei gratiam hō in magnis opib⁹ se exercitat ꝑ q̄ ducit̄. Ideo de gratia dici pōt illō Sapien. vij. Venerūt mihi omnia bona pariter cum illa: Ista aūt miracula spiritualia sunt maiora q̄ꝫ corpalia. Maius est enim ſm Aug⁹. iustificare impiū q̄ꝫ creare celū et terrā. Plus etiā est iustificare aīam in eternū victurā q̄ꝫ suscitare carnē iteꝝ moriturā. Plus est in anima reformari imaginem dı̄ q̄ꝫ in corpe reformare miseriam nr̄i limi. Septimū āt pōt dici passiōis chr̄i fidelis ꝯtemplatio. Libēter enīȝ de chr̄i passione cogitat anima in qua habitat chr̄s. Et hoc signat̄ ꝑ hoc q̄ dicit̄: Et beatus est qui nō fuerit scandalizat⁹ in me. Sic accipiēdo: beat⁹ est. s. in spe ꝓpter gratiam chr̄i ipsum inhabitantē: qui nō fuerit scandalizatus in me ꝓpter passionez ⁊ mortē meā: imo qui ꝓpter huiusmodi passionem amplius accendit̄ ad diligendum me.

t Ertiū est mysteriū ꝯmendationis quia illis abeūtibus cepit Iesus dicere ad turbas de ioāne: Quid existis ⁊c̄. Chrys. Propter hoc abeuntib⁹ eis vt nō videat̄ hoī adulari: non fecit dn̄s sicut quidam blanditores qui libent̄ hoīem in facie laudāt: aut q̄ndo vidēt amicos e⁹ aut domesticos q̄s credūt illi nūciaturos qcquid audierint. Nā qui insipiens est gaudet laudatus in facie. Vir autē sapiēs qn̄ laudat̄ in facie: flagellat̄ in corde Propter duas ergo causas homo in facie laudari nō debet. Primū si sapientem illū putas, grauiter suscepturus est: et quare illi laudibus tuis molestiam facis? Si insipientem illum existimas: quare insipiētiā ei⁹ laudibus tuis nutris? Hec Chrys. Commendat autē domin⁹ ioannē in euāgelio precipue a tribus.

Primo a constantie inflexibilitate.
Scdo a vite austeritate.
Tertio a ꝑsone dignitate.

Primo a ꝯstantie inflexibilitate: cū dicit: Quid existis in desertū videre. q d. qualē creditis illū esse quē frequēter existis videre. Chrys. Acsi diceret: Non plebs tā

ta cum tanto desiderio in eremum venisset nisi magnũ quedam et mirabilẽ se videre existimãs. Existis inquam videre arundinem vento agitatã: q.di. Non fuit mobilis sicut arundo. Hoc dixit ne occasiõe interrogatõis per discipulos Joãnis facile suspicarentur turbe ioannẽ de chr̃o dubitasse postquam de eo testimoniũ perhibuerat. Grego. Discamus et nos fratres arundinem vẽto agitatã nõ esse. Solidem⁹ animũ inter auras linguarum positũ: stet inflexibilis status mentis nostre. Nulla nos detractio ad iram prouocet: atque ad remissionẽ inutilis gratie nullus fauor inclinet: nõ nos prospera eleuent: nõ aduersa perturbent: vt qui soliditate fidei figimur: neque rerum transeuntiũ mutabilitate moueamur. Hec Grego. Secundo eum commẽdat a vite austeritate: quia nõ fuit mollibus vestitus nec delicijs vsus. Unde dr: Sed quid existis videre: hominẽ mollibus vestitũ. s. per curam carnis deliciosam: quasi dicat: nõ. quia vicz Joannes vestimentũ habebat de pilis camelorum: et esca eius erat locuste et mel siluestre et manebat in deserto: ideo subditur: Ecce qui mollibus vestiunt̃ et delicijs vtunt̃: nõ in deserto sed in domib⁹ regũ sunt. Ad hoc enim multi magnatibus adulant̃ vt cum ipsis cõmorantes delitijs vtãtur: sed homies veritatis talia aspernantur: Unde narrat Ualerius quod quidã dicũt Diogeni olera lauanti: Si tu Dionysio adulari velles: ista nõ ederes. Cui respondit: Si tu ista edere velles: Dionysio adulari nolles. Et sequitur: Hic veridic⁹ veritatis annũciator malens oleribus sustẽtari quam magnatib⁹ adulari: sed heu multi homines faciunt cõtrariũ. Chrys. Mollis vestis rigidam dissoluit animam: etsi rigidum corp⁹ assumat et asperum: õ facili per huius molliciem delicatum reddit et fragile. Facto autẽ corpore molliori: necesse est et animã participare lesionẽ. Nam vt plurimũ operationes ipsius consonãt dispositionibus corpis. Hec Chrys. Mystice per vestes molles signantur adulatores; sicut enim indumentũ adaptat se illi cuius est: sic adulatores adaptãt se malis querentes eis in omnib⁹ cõplacere. Sed sm Grego. Joãnes sic mollib⁹ vestitus nõ erat: quia peccantiũ vicia non blandiendo fouere: sed increpando castigare nouerat. Tertio cõmendat eũ a persone dignitate et noticie sublimitate: Cũ dicit: prophetam: etiã dico vobis et plusquam prophetam: tũ quia ab vtero matris prophetare cepit. Tum quia finis prophetarum fuit. Tum quia chr̃m ab alijs preuisum et predictum digito demonstrauit: et in iordane baptizauit et specialis eius precursor: et preco fuit: ideo subdit dominus Hic est enim de quo scriptũ est Mal. iij. Ecce ego mitto angelũ meũ ante faciem tuã qui preparabit viam tuã ante te. Chryso. Mitto ante faciẽ tuã: hoc est prope te. Sicut em qui prope regis currũ incedunt alijs sũt clariores: ita et Joãnes prope chr̃i presentiam. Hec ille. Recte autẽ dicit ioãnes angel⁹: Tũ propter officij dignitatẽ: quia chr̃i nũcius quod est officiũ angelicum. Tũ propter vite angelice puritatem: quia virgo purissim⁹ et excellenter contemplatiu⁹. Chrys. Beatus Joãnes qui talẽ meruit habere laudatorem: Audi nũc et intellige dignitatẽ Puto si nõ esset audacie dicerẽ quod gloriosior est ioãnes: quia homo fuit: et propter meritũ virtutis angelus est vocat⁹: quam si noie angelus et natura fuisset. Angelus em hoc ipm quod angelus est nõ tantũ est virtutis premiũ quantum nature proprietas. Iste aũt mirabilis est: quia in natura humana angelicã trãsgressus est sctitatẽ. Et hoc obtinuit per dei gratiã: quod natura nõ habuit. Hec Chrys. Patz itaque mirabilis cõmẽdatio Joãnis a chr̃o. ex quo etiã sequit̃ questionem per discipulos suos ad chr̃m trãsmissam dicẽdo: Tu es qui venturus es: an aliũ expectamus. Nullaten⁹ ex ignorantia Joãnis processit, siue ex eius dubietate circa personam chr̃i: sed tm̃modo propter discipulorum instructionẽ. Simus itaque in fide stabiles cum Joãne deuote cõtemplantes christũ iam venisse, pro redemptiõe humana et certissime expectantes ipsum ad iudiciũ venturum vt sic motiuũ habeam⁹ et amoris et timoris et timendo et amãdo ad ipsum peruenire mereamur. Amen.

Dominica. iiij. aduentus.
Sermo super euagelium.

Tu quis es Jo. j. Hanc interrogationẽ
frequẽter sibimet facere vnus
quisqȝ debet vt sic cognoscat seipm: quo-
niã sicut dicit Bern. Scio neminẽ absqȝ
sui cognitiõe saluari de qua nimirꝶ mater
salutis hũilitas oritur ꝛ timor dñi q̃ ꝛ ipse
initiũ est sapie. Hec ille. Interroga ergo
teipm. Tu quis es: ꝛ rñde qm̃ homo es
de humo: terra de terra. Vñ quidã. Cuȝ
fex cũ limus cũ res vilissima sim⁹. Unde
supbimus in terrã terra redimus. Hec g̊
interrogatio docet nos hũilitatẽ quã ꝛ ex
emplo ioãnis addiscere ꝛ sectari debem⁹
si bene cõsiderem⁹ textũ euangelij hodier
ni vbi triplex oñditur ioãnis hũiliatio.

Prima est hũiliatio negatiua.
Scõa est hũiliatio affirmatiua:
Tertia est hũiliatio cõparatiua:

Prima est hũiliatio negatiua q̃ vicȝ
apparuit rñdendo negatiue ad inter
rogatiões sacerdotũ ꝛ leuitaꝶ qꝛ miserũt
iudei ab hierosolymis sacerdotes ꝛ leui-
tas ad ioãnem vt interrogarẽt eũ. Tu q̇s
es. Chry. Sic eñ fide dignũ existimaue-
rũt esse ioãnem vt ei de seipso dicẽti crede
rent. Aug⁹. Nõ mitterẽt nisi mouerentur
excellẽtia auctoritatis ei⁹ qꝛ ausus est ba-
ptizare. Hec ille. Interrogationẽ aũt tri-
plicẽ ꝓposuerũt ioãni q̃rentes q̇s esset: ad
quã triplicẽ interrogationẽ respondit ne-
gatiue.

Primo si esset christus.
Secũdo si esset helias.
Tertio si esset ꝓpheta.

Primo igitur interrogãt si ipe est chr̃us.
Cũ eñ q̃rũt tu q̇s es, sicut dr̃ Chryso. licȝ
nõ querant expresse an ipe esset christus.
Hoc tñ intẽdebãt in corde. Vñ ꝛ ioãnes ad
mẽtẽ eoꝶ intendẽs cõfessus est qꝛ nõ sum
ego chr̃s. Greg. Hic nobis ioãnis hũili-
tas cõmẽdatur q̃ cũ tante ꝟtutis esset vt
chr̃s credi potuisset: elegit solide subsiste
re in se ne hũana opinione raperetur inanit
sup se. Hec ille. Sed attẽde qꝛ iudei exi-
stimabãt ioãnẽ esse chr̃m in lege ꝓmissũ
patȝ ꝙ ſcḋm scripturas tp̄s messie adesse
fuit eis notũ: sed mira cecitas iudeoꝶ qui
cũ crederent ioãnẽ eẽ chr̃m credere nole-
bant ipi ioanni testimoniũ danti de chr̃o.
Supradictã autem ioãnis hũilitatẽ mali-
gnus ille nõ habuit q̃ se extollens diuinũ
sibi honorẽ vsurpabat. Et adhuc hodie
q̇dã imitantur luciferũ vt tyranni q̃ seuiẽ
do violenter p̄sunt: et ambitiosi q̃ se extol
lendo nequiter superioritatẽ q̃rũt. Quidã
imitantur ꝓtoplastũ vt heretici ꝛ homines
mũdane sapiẽtie q̃ pl⁹ volũt sape q̃ȝ oportȝ
Quidã vero p̄figurant antichr̃m vt hy-
pocrite simulãtes sctitatem ac mendaces
ꝛ dolosi negantes veritatẽ. Scõo inter
rogant di. Helias es tu: Aug⁹. Nouerãt
eñ ꝙ p̄cessurus erat helias chr̃m. Ideo
audiẽtes ꝙ ioãnes chr̃s nõ esset q̃runt si
ipse est helias. Et rñdit. Nõ sum. Greg.
Joãnes in spũ quidẽ helias erat: in perso
na helias nõ erat. Tertio querũt Pro
pheta es tu. Qꝛ eñ negauit se esse heliaȝ
quẽ ante chr̃m nouerãt esse venturũ: que-
rebãt si ꝓpheta eẽt scȝ ille de quo moyses
locutus est quẽ etiã ante christũ venturũ
Credebant. Erat famosa opinio tũc tẽ-
poris ꝙ ante christũ veniret vn⁹ magn⁹
ꝓpheta singularis ꝓ eo ꝙ scriptũ ẽ deuter.
xviij. Prophetã suscitabit de⁹ de fratrib⁹
vr̃is ipm tanq̃ȝ me audietis q̇ð tñ ſcḋm ve
ritatẽ intelligendũ est de ipso chr̃o licet iu
dei intelligerẽt de alio. Interrogauerũt
ergo ioannẽ si esset ille ꝓpheta. Et rñdit.
Nõ. Orig. Joãnes eñ sciuit qm̃ christus
ille ꝓpheta esset. Hec ille. Patȝ itaqȝ ioan
nis hũilitas qui cũ tam famatus esset vt
christus si vellet crederetur. noluit tñ nõ so-
lum chr̃s: sȝ nec helias: nec ꝓpheta alius
reputari: ꝛ hoc est ꝯtra eos q̃ se iactãt de
genere: vita: sciẽtia ꝛ hmõi.

Secũda ẽ hũiliatio affirmatiua q̃ vi
delicet: apparet in respõsione quã de
dit ioãnes phariseis. Dixerũt eñ ei. Quis
es vt responsum dem⁹ his q̃ miserũt nos
Quid dicis de teipso: Ait. Ego vox cla-
mantis in deserto. dirigite viã dñi sicut di
cit Esaias propheta. Chry. videntis hos
vehementius insistentes ꝛ interrogantes
Hunc autem cum mansuetudine eas que
non erant vere suspiciones destruentẽ et
eam q̃ est vera ponentẽ. Orig. Dicit aũt
ioãnes se eẽ vocẽ nõ clamantẽ sed clamã
tis in deserto: eius scȝ qui clamabat. Si
quis sitit veniat ad me ꝛ bibat. Hec ille.

Alij quidē pphete fuerūt tanq̄ sonus: sed Joannes vt vox verbi: q2 illi de remotis Iste de ppinquo christū indicauit di. Ecce agnus dei. Apparet autē ioānis humilitas in eo q se vocē dicit. Vox em modice est stabilitatis: modice pmanētie. Jdō fragilitatē suā ɔsiderans se vocē di. q. di. Ego modicū q̄d veni. Spūaliter āt p ioannē intelligit pdicator qui puenit spiritualem chri aduentum. Et dici pōt Vox clamātis in deserto. s. psentis vite. dirigite viam dñi. s. o vos pctōres. Hec autem via est tripliciter dirigenda.

Primo tumorē superbie d corde amouendo.

Scdo spinas auaricie de corde euellendo.

Tertio lutum luxurie virtuose cohibēdo.

Primo tumorē supbie ɔplanādo z humiliando: vt sit via plana. Grego. Jllam quā nō inuenit humilē: pitas fugit mentē Et Prouer. xj. Ubi hūilitas ibi sapia zc.

Scdo spinas auaricie extirpādo. Gre. Profecto diuitie spine sunt: q2 cogitationū suarū aculeis mentē pungūt. Tertio lutū luxurie emūdando. Gal. v. Qui chri sunt carnē suā crucifixerūt cū vicijs z ɔcupiscētijs. Jdeo Paul9. j. Cor. ix. Castigo corpus meū et in seruitutē redigo: ne zc.

t Ertia est humiliatio cōparatiua: q̄ vicz se hūiliauit in ɔparatōe chri: q2 interrogauerūt eū dicēres: Quid ḡ baptizas si tu nō es chrs neq̄ helias neq̄ pphe ta: Rñdit ioānes di. Ego baptizo vos in aqua zc. vsq̄ in finē. Ubi ioānes se humiliat respectu chri

Primo q̄ ad effectū baptizatiōis
Scdo q̄ ad fastigiū plationis.
Tertio q̄ ad actū reputatiōis

Primo q̄ ad effectū baptizatiōis: cū dicit Ego baptizo vos in aqua. s. ppparatiue corpora tm̄ abluēdo: ad significandū illū qui venturus est q̄ baptizabit in spūsancto et aīas abluendo. Unde subdit: Medius aūt vestrū stetit. i. psens est inter vos quē pdico: qui. s. baptizabit spūsancto: ideo baptismus me9 solū est vmbra et figura baptismi purgatiui animarū. Theoph. Medius quidē erat inqn̄tū mediator dei existens et hominū chrs iesus medius pharisęorum extitit volens illos deo iūgere: sed ipsi nesciebant eū Secūdo q̄ ad fastigium plationis: quia vicz ioānes testatus est chrm̄ esse sibi platum dicēs: Ipse est qui post me venit: qui ante me factus est. Grego. Post me venit: quia postmodū natus. ante me autē factus est: q2 mihi platus. Tertio quo ad actū reputationis: quia omnino se indignū reputabat: vel minimū obsequiū chro exhibere. Uñ dicit: Cuius ego nō sum dignus vt soluā corrigiā calciamēti. Chrys. Ne existimes ɔparabilem esse excellentiā hanc / incōpabilitatē ostendere volens: subiūgit. Cui9 ego nō sum dignus vt soluā corrigiā calciamenti. q. di. Intantū est ante me vt ego neq̄ in vltimis ministrorū eius vocari dignus sum. calciamentū em̄ soluere vltimi ministerij res est. Grego. Incarnat9 dñs veniens q̄si calciatus apparuit qui in diuinitate sua morticina nostre corruptionis assumpsit. Corrigia ergo calciamenti est ligatura mysterij. Joānes ergo soluere corrigiam calciamēti eius nō valet: q2 incarnationis mysteriū nec ipse inuestigare sufficit. Hec ille. Ex dictis ergo apparet humilitas ioannis quā imitari debemus pro viribus. Hec em maxime dispōit hominem vt ad eum spiritualiter dominus veniat et in eo pmaneat. Aug9. O q̄ suauis es domine: humiles spiritu sunt domus tua. Studeamus igitur veram habere humilitatem vt puenire valeamus ad repromissam humilibus celestis glorie sublimitatē. Amē

Aliud thema pro Aduentu.

Induimini dominū Jesum christum. Rhoma. xiij. Induite nouum hominē qui fm deū creatus est in iusticia et sanctitate veritatis. Ephes. iiij. Eadem est sententia in themate et prothemate. In quo prothemate tria sunt consideranda. Primo est salutaris exhortatio: Induite nouū hominem: id est christū imitandū: scz sanctā e9

conuersationẽ. Secũdo exhortationis ratio: qui ƀm deũ creatus est.i.ƀm naturã humanã Tertio ratõis fortificatio: in iusticia ꝛ sanctitate veritatis: qꝛ.s.in christo non fuit aliqua duplicitas vel hypocrisis De ṗmo Ephe.v. Estote imitatores dei sicut filij charissimi. De scḋo Jo.iij. Scimus quia a deo venisti magister. De tertio.j.Pe.ij. Qui peccatũ nõ fecit nec inuẽtus est dolus in ore eius. Cetera vt in alterutro precedentiũ.

Induimini ꝛc. Induite vos armatura dei Ephes.vj. Triplex est armatura ad repellendũ siue euincendũ: ad ꝓtegendũ: et ad sustinendũ. De ṗmo ad Hebre. xj. Sancti ꝑ fidem vicerũt regna. De secũdo Ephes.vj. In omnibꝫ sumẽtes scutum fidei in quo possitis oĩa tela inimici nequissimi ignea extinguere. De tertio Ephes.vj. Galeã salutis assumite et gladium salutis quod est verbũ dei ad sustinendum.s. ictus tribulationum.

Induimini dominũ Jesum Chr̃m ꝛc. Dominũ chr̃m sanctificate in cordibꝰ vestris.j.Pe.iij. Tũc induimini chr̃m si sanctificetis ipm in cordibꝰ vestris. Ubi nota ꝙ sanctificatio siue sanctitas aliquãdo significat puritatẽ: aliquãdo firmitatem: aliq̃ndo dignitatẽ: eo modo q̊ sanctificari dicunẗ sacerdotes et vasa et omnia ornamẽta templi. De ṗmo Leui.xx. Sanctificamini et sancti estote: qꝛ ego sanctus sũ dñs deus vester. De scḋo.j.Thes.v. Ipe deus pacis sanctificet vos ꝑ oĩa.i. ꝯfirmet. De tertio. Exo xx. Bñdixit diei sabbati ꝛ sanctificauit.i. dignificauit euꝫ sibi dicãdo. Et.iij.Re.viij. Sanctificauit rex mediũ atrij. Potest aũt homo sanctũ dici q̃ sanguine tinctũ. Uñ et in veteri testamẽto qui sanctificabanẗ dño sanguine tingebanẗ: siue aspergebanẗ. Sit ḡ mens nostra sanguĩe chr̃i tincta vt sit sancta. His ergo tribus modis debemꝰ sanctificare dñm iesuꝫ xp̃ꝫ in cordibꝫ nostris.s. corda nostra ipi purificando: ipsi purgando: boni propositi firmitatẽ tenendo: et per memoriam sanguinis christi corda nostra omnino ipsi dedicando. Et adimplebimꝰ quod dicit Apl̃us Induimini dominũ iesum christuꝫ. Induimini ꝛc. Quicunqꝫ in christo baptizati estis chr̃m induistis. Gala.iij. Propterea dicitur christus indumentum. Indumentũ enim est corporis ornatiuũ: caloris conseruatiuũ: nocumenti exterioris repulsiuũ: sic christus ornat animã: calorem charitatis conseruat: et nociua repellit. De primo Apocalyps. xx. Uidi ciuitatem sanctam hierusalem: id est animã iustam a deo paratã sicut spõsam ornatam viro suo. De secũdo Heb. xij. Deus noster ignis consumens est. De tertio. Psalm̃. Protector est omniũ sperãtium in se Induimini ꝛc. Indutus erat Dauid stola byssina.j.Paral.xv. Byssina vestis est alba: suauis.s.preciosa. Illa ergo chrustum signauit ꝓpter innocẽtie puritatem: propter beniuolentie suauitateꝫ: ꝓpter excellentie dignitatẽ. De ṗmo Hebreoꝝ.vij. Sanctus: innocens: impollutꝰ. De secundo Psalmista. Suauis dominus vniuersis et misericordia eius super omnia opera eius. De tertio Apocalyp. xix. Rex regum et dominus dominantiuꝫ

Induimini ꝛc. Induite vos sicut electi dei ꝛ dilecti. Colos.iij. Electi ꝑ eternã p̃destinationem: beati id est sanctificati per baptismi susceptionẽ: dilecti ꝑ gratie augmentationem. De primo ad Ephes.j. Predestinauit nos in adoptionem filiorũ per iesum Christum. De secundo ibideꝫ. Ut essemus sancti ꝛ immaculati in conspectu eius in charitate. De tertio Eph. quinto. Christus dilexit nos ꝛ tradidit se metipsum pro nobis: vt videlicꝫ mereretur nobis gloriam et gratie augmentum.

Induimini ꝛc. Induite vos viscera misericordie: benignitatẽ: humilitateꝫ. Col. iij. In tribus debemus chr̃o conformari: vt sic christũ induamus. Dicit ergo: Induite viscera misericordie q̃ntum ad pietatis affectionem: benignitatem q̃ntum ad eius executionẽ: vnde benignus: quasi bene ignitus ad benefaciendũ proximo in effectu: humilitatẽ quantũ ad suijpsius vilipensionem que est virtutum custos et fundamentũ. De primo ꝛ secundo Eph. iiij. Estote inuiceꝫ benigni: misericordes. De tertio Matth.xj. Discite a me quia mitis sum ꝛ humilis corde. Induimini ꝛc. Induti loricã fidei.j.Thes.v. Si loricam fidei fuimus induti ꝛ christũ induti, erimus: quia ꝑ fidem christo cõforma-

mur et in nobis habitat chr̄s. Per fidem
em̄ dignificat̃ anima triplicit̃. Primo di/
gnitate diuine despõsationis: q2 p̱ fidem
sponsa chr̄i. Scd̃o dignitate diuine filia/
tionis: q2 filia dei. Tertio dignitate diui
ne inhabitationis: q2 fit tẽplũ dei. De pri
mo Osee.ij. Sponsabo te mihi in fide.
De scd̃o Gal'.iij. Filij dei estis p̱ fidem.
De.iij. Eph.iij. Habitare p̱ fidẽ chr̄m in
cordib9 vestris. Omnia alia p̱ totũ sicut i
alterutro p̄cedentiũ aduentualiũ .ser.xiij.
Fiãt q̄stiões de mysterio icarnatiõis quẽ/
admodũ in scd̃o aduẽtuali: alle erũt dulcit̃
inductiue ad hoc vicz: induamur dñm ie
sum chr̄m: hoc ergo ostẽdit induitiõis ne
cessitatẽ. Terti9 ãt articul9 q̇ est pal'. in/
ductiue ad p̄parationẽ ani. p scd̃o o aduen/
tu declarat huius induitiõis vtilitatem.
Patet ergo forma diuisionis p illo ṗmo
aduentuali. Si p̄o fiant q̄stiones vt in ṗ/
mo aduentuali. Primus articulus erit in/
ductiuus ad pcti expulsionẽ seu excussio/
nem. Secũdus ad induitiõis affectionez
Tertius ad huius induitiõis acceleratõ/
nem. Et formet̃ q̄stio p scd̃o sermõe sub
hac forma An possit hõ ex libero arbitrio
exuere pctm̄ vt sic ad chr̄i induitiõz se dis
ponat et sic ɔformiter. dicas in alijs.

Pro natiuitate dñi Sermo.j.

Induimini do

minũ iesum chr̄m. Rho.xiij
Verbũ caro factũ est ⁊ ha.
in nobis Joã.j. Qm̄ g̊ verbũ carnẽ ei in/
duit iõ deuotissimo corde debem9 ipsum
induere. In illis ãt verbis triplex dñi no/
tatur natiuitas: Eternalis: tp̱alis: spirita
lis. Prima cũ d2: verbũ: qd̊ idẽ est q̄ intel/
lectualiter natũ siue genitũ. Tp̱alis: cũ ca
ro d2 factũ est. ⁊ Spiritalis cũ d2: et habi
tauit in nobis. De duab9 ṗmis Aug9. s.
ix. de natitate dñi. Natus est chr̄s deus a
patre: hõ de matre de p̄ris imortalitate: d
matris v̄ginitate: de patre sine matre: de
matre sine patre: de patre sine tp̱e: de ma
tre sine semine: de patre ṗncipiuz vite: de
mr̄e finis mortʒ: de p̄re ordinãs oẽm diẽ:
de mr̄e ɔsectãs istã diẽ: De tertia aũt na/
tiuitate loquit̃ ip̄e dñs Mat.xij. Quicũ/
q̄ fecerit voluntatẽ pa.me. q̇ in ce. est ip̄e
me9 frat̃ ⁊ sor. ⁊ mr̄ est. Mater inq̄ q2 cõ
cipit̃ ⁊ nascit̃ sp̄ũaliter ip̄e chr̄s in corde il
lius. Vñ Aug.ser.xxiiij. de nati. dñi. Ex/
ultate virgines chr̄i ɔsors vr̄a est mr̄ xp̄i:
chr̄m parere nõ potuistis: sed p̄pter chr̄m
parere noluistʒ: vertñ si verbũ ei9 memi/
nistis sicut meminisse debetʒ: estis etiã ma
tres ei9: q2 volũtatẽ facitis p̄ris ei9. Ip̄e
em̄ dicit: Quicũq̄ fece. vo. pa. me. q̇ in cel'
est ip̄e me9 frater et soror ⁊ mater est.

Induimini ⁊c. Tres ṗncipales articu/
li. In ṗmo videbit̃ q̄stionis theologica/
lis resolutio veritatis declaratiua. In se/
cundo thematis special' applicatio dñice
natiuitatis cõmendatiua. In tertio sub/
iũgetur quedã parabolica exhortatio no/
stre volũtatis excitatiua.

Pro ṗmo An chr̄o sit attribuẽda tẽ
poralis natiuitas. Q, nõ: Natiuitas
em̄ ɔuenit p̱sone. Vñ Aug9. de fide ad
Petrũ. Natiuitas hypostasis est nõ na/
ture: sed i chr̄o tm̄ est vna p̱sona q̄ est eter/
na: igit̃. Cõtra. Damas. dicit lib.iij. Cõ/
fitemur chr̄i duas natiuitates: vna q̄ ẽ ex
patre eternã: et vnã que est in vltimis tẽ/
porib9 p̄pter nos. Rñdet Tho.q.xxxv.ar.
ij. Natura ɔpat̃ ad natiuitatẽ sicut termi
nus ad motũ. Mot9 aũt diuersificat̃ s̄m
diuersitatẽ termioꝝ. vt ptʒ p̱ phm.v.phy.
In chr̄o aũt est duplex natura: quaꝝ vnã
accepit eternaliter a p̄re: aliã accepit tp̱a
liter a mr̄e: iõ necesse est attribuere chr̄o
duas natitates: vnã et̃nã: aliã tp̱alẽ. hec
Tho. Pro fundamẽto. Certũ est q̄ dõ
in se nihil tp̱aliter cõuenit. Quia vt dicit
phs.viij.phys. Oportʒ primũ motorẽ eẽ
omnino imobilẽ tã p̱ se q̄ p̱ accidẽs. Tp̄s
aũt s̄m eũdem .iiij.phys. est numer9 mo/
tus. sed bene deo aliq̇d tp̱ale ɔuenit rõne
humanitatʒ assumpte: de quo dici potest
illud Alani in anticlid. Hic eleuata silent
languescũt semina rerũ: sidus hebet: natu
ra iacet. Cum ergo queritur: An christo
⁊c. Dic respõsiõz. Post quã dicas Mirã/
da plurimũ vtraq̄ natiuitas: scʒ eterna ⁊
temporalis: sed multũ in nobis est deside/
randa tertia que est spiritualis. Et ita na/
tiuitas nob̄ rep̄sentat t̃nã in hac sacra so/
lẽnitate. Eternalẽ vicʒ in missa q̄ cantat̃ i
nocte: q2 illa est hũano intellectui icõp̄hẽ

sibilis vnde in introitu misse cuius cantatur illud Psal. Dñs dicit ad me filius meus es tu ego hodie genui te. Ubi notandũ fm Alexand. de ales. ꝙ notanter dicit hodie genui te: nõ olim genui te q2 sic videretur preterisse Conuenienter aũt ait ego hodie genui te vt ꝑ hodie exprimeret gñationẽ nõ ꝑterisse: ꝛ per genui nõ recenter inchoasse. vñ ibi exprimitur necessitas ꝛ eternitas huius natiuitatis siue gñatõis. Spiritualẽ aũt natiuitatem repñtat ecclia in missa q̃ dr in aurora. Q2 spũalis natura q̃ est ꝑ lucẽ grẽ expellit tenebras mẽtis et est initiũ ꝑueniendi ad clarã visionẽ diuine glie vñ in introitu illius misse cantatur Lux fulgebit hodie sup nos. Uñ dr Prouerbiorum. iiij. Justorum semita. q. lux splẽdẽs ꝑcedit ꝛ crescit vsq3 in perfectã diẽ Temporalẽ aũt natiuitatẽ repñtat ecclesia in missa q̃ cãtatur in die in cuius intruoitu cãtatur Puer natus est nobis ꝛ filius datus est nobis. Esa. ix. In qualibet em̃ istarũ missarũ fit aliqua mẽtio de qualib3 illarũ natiuitatũ. O q̃nta est pñs solẽnitas in qua tam scrã ꝛ tam sublimia mysteria representantur. S3 attendite quid nobis proderit eterna chri natiuitas ac etiã tẽporalis sine spũali. Certe nihil nisi dũtaxat ad cõfusiõis aggrauationẽ qm̃ huiusmodi oĩa mysteria cedent malis in augmentũ penarũ queadmodũ bonis erunt in augmentum glorie. Audite o peccatores miseri q̃ potius in cordibus vestris diabolũ oriri facitis q̃ chrm̃. O supbi: lubrici peccatis ceterisq3 dediti notate bñ ꝙ nũq̃ cõcipitur christus spũaliter nisi i corde puro ꝛ sctis desiderijs pleno scientia Jo. j. Chrs corporaliter cõceptus est in virgine ꝛ in nazareth. Spũalit nazareth interptatur flos ꝛ signat bonũ desideriũ qd est q̃si flos ex q̃ ꝑcedit fructus boni opis. Uirgis ãt puritate cordis sigt puritatẽ: in q̃ spũaliter cõcipitur chrs. vñ haimo sup Jo. Dñm suscepturus in habitaculũ cordis: emunda prius cõscientiã tuã ab opib9 mortuis.

Ro secundo. Circa presentem dñice natiuitatis solẽnitatẽ notande sunt tres rationes inductiue ad hoc ꝙ christũ induamur ꝛ accipiamus armaturam eius que quidẽ cõtẽplationes notantur in verbis. Uerbũ caro factum est ꝛ habitauit in nobis. ꝛ similiter tres natiuitales de quibus locuti sumus. Prima verbum. Secũda caro factum est. Tertia et habitauit in nobis. Prima est veneran de sublimitatis. Scda est admirande humilitatis. Tertia est sperande vtilitatis. Prima igitur cõtemplatio cui vacandũ est in hac sacra solẽnitate est Cõtẽplatio venerande sublimitatis: q̃ sublimis ꝛ q̃ veneranda sit hec dñi natiuitas temporalis specialiter cui dedicatur pñs festiuitas. Est aũt contemplanda eius sublimitas ex parte triũ. Primo ex parte matris parturientis. Secũdo ex parte modi conuenientis. Tertio ex parte ipsius pueri nascẽtis. Primo ꝛc. Quia virgo sanctissima in partu ꝛ post partum: iõ sibi cantat ecclesia Post partum virgo inuiolata permansisti. Uñ sic ꝓphetatum fuit Esa. vij. Ecce virgo cõcipiet ꝛ pariet filiũ. Quod ꝛ figuratũ erat per virgam aaron que sine omni humano studio ꝛ sine humore floruit ꝛ fructũ fecit. Ut habetur Numeri. xvij. De hoc aug9. super Joã. ser. lxxxix. Omnia quidẽ ceterorũ miraculorum superat ꝙ christus natus est de virgine: matrisq3 integritatem solus potuit nec conceptus violare nec natus. Huius autẽ virginitatis testis certissimus fuit ipse scũs ioseph q̃ de tãto mysterio ꝑ angelũ ẽ instructus dicentẽ sc3 Math. j. Joseph fili dauid noli timere accipere mariã coniugẽ tuã. Non quidẽ ad carnalẽ copulã: sed quo ad habitudinẽ et ministrationẽ deuotã. Quod em̃ in ea natũ est de spiritu sctõ est. Pariet enim filiũ ꝛc. sicut stella lucẽ ꝛ sicut virga florem. Insuper huius virginitatis magnũ testimoniũ ꝛ euidẽs extitit miraculũ quod narrat Innocẽtius papa. iij. Rome em̃ duodecim annis fuit pax. Ea ꝓpter romani tẽplũ pacis pulcerrimũ construxerunt. Et ibi statuã romuli posuerunt consulentes autẽ apolinem q̃ntum duraret: acceperunt responsum q̃usq3 virgo pareret. Quod audientes dixerunt ergo in eternum durabit. Impossibile em̃ credebant virginẽ parere. Uñ ꝑ foribus tẽpli titulũ hũc scripserunt. Templũ pacis in eternũ. In ipsa autẽ nocte natiuitatis dñi funditus corruit: ꝛ ibi modo est edificata ecclesia scẽ marie noue.

Sed

cando apparet sublimitas huius natiui-
tatis ex parte modi coueniētis. Quia si-
ne dolore ꝛ cū leticia virgo peperit. Au-
gustin⁹ sermone de natiuitate alloquens
virginem nec in cōceptiōe inuenta es sine
pudore nec in partu inuenta es cū dolore.
Nec mirū sicut dicit Thomas in tertia
parte questiōe. xxxv. Dolor pariētis cau-
satur ex aperitiōe meatuū ꝑ quos proles
egreditur Chr̄s autem egressus est clau
so virginis vtero: ꝛ sic nulla fuit ibi aper-
tura ideo nullus dolor: sed maxima iocū
ditas: ꝛ mentis suauitas. Credendū est
em̄ ꝙ appropinquante hora partus sensit
virgo purissima tantam mentis leticiam
quantā antea nō senserat: ꝛ omēs sensus
eius corporales ꝛ spirituales quadā ine-
narrabili suauitate replebantur ꝛ eleua-
ta super humanas vires in abyssum diui
ne cōtemplationis cū imenso dulcore pe-
perit filiū suū: quē vt vidit natuꝫ mox ad
orauit vt deū. O virginis indicibile gau
dium: cū corporeis oculis vidit se sine cor
ruptione sine dolore peperisse quem san-
cti patres tam ardentibus desiderijs de
siderauerāt videre. Tertio apparet eui
denter sublimitas huiusmodi ex pte pue-
ri nascentis Cōtemplandū est enim deuo
te quis qualis ꝛ q̄ntus est qui pro nobis
nasci voluit quia videlicet ipē de⁹ noster
dn̄s maiestatis ꝛ rex eterne glorie. Orige
nes O magne admiratōis gratia o ienar
rabilis suauitas o ineffabile magnūꝙ sa-
cramentū. Et Aug⁹. in sermo. Ille q̄ na
tus est verus deus ex deo: idem natus
est ex homine verus homo. Scd̄a nati-
uitas ineffabilis Leo papa in sermo. Ex
cedit quidē dilectissimi multūꝙ supemi-
net humani eloquij facultatē diuini opis
magnitudo ꝛ inde oritur difficultas fan-
di vnde adest ratio nō tacendi. Quia in ie
su chr̄o filio dei nō solū ad diuinā essentiā
sed etiam ad humanā spectat naturā qd̄
dictū est per ꝓphetam. Generationē eius
quis enarrabit. vtrāꝙ. s. naturam in vnā
coueniste personā vbi fides credat homo
non explicat: ꝛ ideo nūꝙ deficit materia
laudis q2 nunꝙ sufficit copia laudatoris
hec ille. Discamus ergo magis ac magꝫ
pro virib⁹ de tanto mysterio laudare deū
qui tam benigne carnem nostrā sue maie
stativ niuit O felix ꝛ fructuosa nobꝫ vnitas
per quam nostra salus peracta est: ꝛ tota
diaboli violentia cōfusa. Exemplū in li-
bro de vita christi narrat cartusien̄. dia-
bolū aliquādo dixisse cuidā sctō homini
quoddā esse verbuꝫ euāgelij valde treme
bundū. Quo interrogante quod esset illō
verbū noluit dicere. Vir aūt ille cū ꝓdu-
ceret in mediū plures auctoritates diabo
lus respōdit ad singula nō esse illud Tan
dem interrogat⁹ an esset illud verbum.
Verbū caro factū ē: nō r̄ndit ſꝫ cū clamo-
re disparuit. hoc ergo mysterio maxime
vincitur diabolus. j. Corinth. xv. Deo
gratias qui dedit nobis victoriā per iesuꝫ
chr̄m dn̄m nr̄m.

Ro tertio. Audistis ꝛc̄. Pensate er-
go ꝙ̄ reuerēter colere debetis dictā
natiuitatē. nec ad hoc sufficit ha bere pul
cra indumēta. venire ad ecclesiā. clamare
noel nisi sit pura cōsciētia q̄ christū indue
rit. Audite quod iura dicunt. Qui alle-
gat cōtraria nō debet audiri C. de lib. cā.
L. Cum pcū. Et de appellatiōe. Sollici-
tationē ꝛ. lxx. di. gesta Attēdite siquis ꝑ-
gens obuiā regi indutus vestibus pciosis
clamet: bene venerit ꝛ viuat rex. Et tamē
dicat ei nolo tibi obedire aut seruire: sed
magis aduersario tuo. An sit audiendus
Certe nō quia ꝯtraria allegat. An talis
occursus talis reuerē. ia regi placeat: cer
te nō imo displiceret. Expone ꝛc̄. Et nota
quicquid extra feceris an dixeris: tū cor
loquit deo. Vide ergo ne cor peccato ad
herens: ori diuinas laudes ꝓferenti cōtra
dicat. Nam vt habet. j. Regū. xvj. Deus
intuetur cor.

De eadē natiuitate dn̄i. Ser. ij.

Induimini ꝛc̄. Multifariā multisꝙ
modis olim loquens de⁹
patribus in ꝓphetis nouissime di. i. locut⁹
est nobis in filio quē cōstituit heredē vni
uersoꝝ ꝑ quē fecit ꝛ secula Heb. j. Verba
hec nos satis hortant induere dn̄m iesuꝫ
christū. Ubi sunt tria cōsideranda Pro
phetice denunciationis veritas Multi-
fariā ꝛc̄. Euangelice purificatiōis securi

tas nouissime diebus istis lo. Magnifice approbatiõis sublimitas que cõstituit ⁊c̄. De p̄mo. Act. x. Huic oẽs ꝓphete testimoniũ ꝑhibent ⁊c̄. De scd̄o Ioã. viij. Principiũ qui ⁊ loquor vobis. De tertio Matthei. xj. Oĩa mihi tradita sunt a patre meo ⁊ illud Ioã. j. Omnia ꝑ ip̄m facta sunt. Induimni ⁊c̄.

Pro primo an concedendũ sit chr̄m bis eẽ natũ. Q, nõ Sꝫ ⁊ bis dicũt vicissitudinẽ que nõ est in do. Cõtra. Damascen̄. In chr̄o naturas duas ꝯfitemur Rñdet Bo. in. iij. distinc. viij. Sicut vult ph̄us. Actus habet tripliciter numerari. scꝫ subiecto: tp̄e: ⁊ spẽ sine termino. Cũ ergo aduerbiũ nũerãdi dicat nũerꝫ act⁹: necesse est vt dicat ip̄m numerari aliq̃ istoꝝ triũ modoꝝ. hoc est aduerbiũ bis / importat nũerũ ex parte mensure. Quod patet ꝑ ip̄m modũ loquẽdi. nõ em̄ dicor bis comedisse ꝓpter duas res quas comedi vel ꝓpter plurificatiõeꝫ ex parte subiecti: sed ꝓpter multitudinẽ ex parte tp̄is siue mẽsure: q꞉ comedi in alio ⁊ alio tp̄e. Quoniã ergo chr̄i natiuitas eterna mensurat eternitate ⁊ natiuitas tp̄alis tp̄e: hinc est ꝙ cõcedi põt ⁊ debet chr̄m bis esse natũ. Cuꝫ aũt dr̄ ꝙ bis ⁊ semel dicũt vicissitudinem Dicẽdũ ꝙ semel de signatiõe formali non dicit vicissitudinẽ: sꝫ act⁹ cõpletionẽ: Qꝫ aũt dicit vicissitudinẽ hoc est solũ: q꞉ adiacet actui temporali. Et iõ q̄ntũ ad generationẽ eternã nõ oportet ꝙ dicat vicissitudinẽ. hec Bon̄. Pro fũdamẽto certũ est: ꝙ ẽ alia ⁊ alia natiuitas vbi est alia ⁊ alia natura ꝑ natiuitatẽ accepta. Nã vt di. Arist. v. physi. Motus ⁊ mutatões diuisionẽ accipiunt a termino. Et idẽ videt iudiciũ de ꝑductiõibus ⁊ natiuitatibus. Alia aũt ⁊ alia ẽ natura in chr̄o q̄ ẽ terminus natiuitatis eterne / ⁊ q̄ est termin⁹ natiuitatis tp̄al. Inexplicabilis est nobis illa eterna natiuitas. De qua Alan⁹ in anticlaudia. Nata patrẽ natũq̃ parẽs cõcepit honorẽ Virgineũ retinẽs nec ꝑdẽs iura parentꝫ. Sed q̄rit an ꝓpter illam duplicẽ natiuitatẽ debeat dici bis natus. Dic respons. Ex qua cõclude q̄ntã nobis dñs ondit benignitatẽ in hac scd̄a natiuitate in qua nõ ꝓ se sed pro nobis nasci voluit. Nõ inq̃ꝫ pro se q̄ntũ ad vtilitatẽ licet propter eius gl̄am sed ꝓpter nostrã vtilitatẽ. De hoc ꝓphetice Psal. dic̄. Dñs dabit benignitatẽ ⁊ terra nr̄a dabit fructũ suũ. Natus est inq̃ꝫ tp̄aliter ꝑ nobis. Quia videlicet humana natiuitate nat⁹ est vt nos diuina nascamur. Aug. Natus de⁹ homo fecit vt nos hoĩes nasceremur ex deo. O pctõres miseri / raptores / d̃tractores / blasphemi ⁊ q̄ nõ ex deo: sed per maliciam vestrã ex diabolo nascimini abijcite peccata purgate corda vt hac diuina natitate possitis renasci. De qua na. Io. j. Qui nõ ex sanguinib⁹ neq̃ꝫ ex voluntate carnis neq̃ꝫ ex voluntate viri: sed ex deo nati sũt. Quia vicꝫ hec natiuitas nõ ẽ ex virili semine neq̃ꝫ ex carnis opatione sed ex spũsancto. Est tamẽ ex matre desponsata viro: scꝫ ex matre eccl'ia despõsata chr̄o. Filia de matre chr̄i dr̄ Matth. j. Cũ esset desponsata mater iesu maria Ioseph: añq̃ꝫ cõuenirẽt inuenta est in vtero habẽs de spũsancto. Spũaliter: cũ sit mater ecclesia militans chr̄o desponsata: anteq̃ꝫ traducatur ad celestes nuptias inuenitur habens fructũꝫ multũ nõ humano opere sed de spiritusancto. Quod ⁊ exponi potest de q̄libet anima: pro cuius intellectu nota ꝙ ioseph interpretat augmẽtũ siue accrescens. Cum ergo anima est desponsata spirituali profectu (qui cõsistit in augmento virtutum) que quidem desponsatio fit per bonũ desideriũ ⁊ fidem: anteq̃ꝫ conueniant. id est anteq̃ꝫ veniãt ad huiusmodi augmentuꝫ gratie inuenitur habẽs de spũsctõ quia nedũꝫ augmentũ sed etiã boni initiũ ẽ a spiritusancto Vel aliter sic. Cuꝫ sit aĩa desponsata anteq̃ꝫ intret sponsi thalamũ inuenitur habens fructũ sancti desiderij ex spũsancto Et nota bene ꝙ nõ prius q̃ꝫ desponsaret q꞉ talis desponsatio spũalis ex ꝑte dei fit ex miscd̄ia eius. Ex parte auteꝫ nostra fit ex fide. Osee. ij. Sponsabo te mihi in fide: sponsabo te in miscd̄ia ⁊ miseratiõib⁹. Nulla ergo infidelis anima ẽ christo desponsata nec in vtero habẽs de spiritusctõ. O quot sunt infideles etiam inter christianos: quia videlicet. vt dicit Apl's ad Titũ. j. Cõfitent se nosse deum. factis autẽ negãt cũ sint aboĩati ⁊ incredibiles ⁊ ad om̄e op⁹ reprobi.

Pro secũdo articulo. In ꝑcedenti ⁊c̄

Nunc de secūda que est cōtemplatio ad- mirande humilitatis que notatur in euā gelio cū dicit̄. Et verbū caro factum est. Attēdite cū dicitur verbū caro ⁊c̄. Nō p̄t quis altius ascendere. Cū autē dicit̄ ver- bum caro factū est. non potest vlterior esse descensus. Apparet autē humilitas chri sti nascentis ex triplici cōsideratiōe.

Prima est temporalis.
Secūda est localis.
Tertia est modalis.

Prima igit̄ cōsideratio tempalis: quia videlicet frigidissimo tempore hyemali ⁊ nocturno: ⁊ eo tunc longissima erat nox et frigidissima noctis hora. quando scȝ sol ē maxime elongatus a nobis: scȝ media no cte nat⁹ est ⁊ sic iam cepit pati pro nobis Sap. xviij. Dum mediū silentiū tenerent omnia ⁊ nox in suo cursu mediū iter habe ret oipotens s̄mo tuus pōne a regalib⁹ sedi bus venit. Ubi nascitur dei filius in cui⁹ arbitrio erat quodcūq̄ʒ vellet eligere: tem pus elegit quod molestius est: presertim paruulo: ⁊ pauperis matris filio que vix pannos haberet ad inuoluendū. Hoc pre terea humilitati eius attestatur ꝙ natus est pacis temp̄e: per quod satis innuit̄ ꝙ ipse pacis princeps pacem ⁊ humilitateȝ amauit. Prophetizauerat q̄ppe psal. di. Orietur in diebus eius iusticia ⁊ abundā tia pacis. Legitur etiā in hist. sco. ꝙ octa uianus rex. xlij. annis regnauit. in anno xlij. ante mortē suā fecit pacē i oibus regio nibus romano imperio subiectis. Et ad literā videtur impletū tunc fuisse illud qd̄ habetur Esa. ij. Conflabūt gladios suos in vomeres ⁊ lanceas suas in falces. Et ibidē. Nō leuabit gens ꝯtra gentē gladiū Unde ait Bed. Nasciturus eīn dei fili⁹ in carnem: sicut de virgine natus virgini- tatis decus ostendit sibi esse gratissimū: sic pacatissimo sui tempore cōcreatur: q2 pacem docuit et pacis sectatores ꝑ gra- tiā suā inuisere dignatur. Secūda ē cō sideratio localis. Ubi primo cōsideran- dum ꝙ in via nasci voluit: vt ostenderet ꝙ vita presens nō est nisi quedā via Heb vltimo. Non habemus hic ciuitatem ma nentē sed futurā inquirimus. O q̄nta eoꝝ fatuitas qui de edificiorū magnificentia gloriantur de celesti mansiōe parum sol- liciti. Item nasci voluit in ciuitate paruu la: scȝ bethleem. Leo papa s̄mone de epi- phania. Christus qui serui formā suscepe rat bethleem preelegit ⁊ natiuitati: hiero- solymā passioni. Itē notandū ꝙ nasci vo- luit in presepio seu spelunca. Bern̄. Ui- de qualiter pro te natus est rex celoꝝ: vbi aula regia vbi throni sublimitas presepe est. Hieronym⁹. Ecce in hoc paruo terre foramine celorū conditor natus est: hic in uolutus pannis: hic demonstratur a stel- la. Hic adorat̄ a magis. Tertia est cō- sideratio modalis. Ubi cōsiderare debe- mus modum sub quo natus est quia vide licet sub forma seruuli pauperrimi In for ma inquā serui: quia sicut habetur Phil. ij. Exinaniuit semetipsum formā serui ac cipiens. In forma paruuli Esa. ix. Paruu lus datus est nobis. In forma pauperri- mi quia reclinatus fuit super fenū in pre- sepio ⁊ pannis scȝ vilibus inuolutus. Et sic dicit Hierony. aduersus Nulla omnino obstetrix/nulla mulieꝝ sedulitas intercessit: ipsa virgo pannis inuoluit in- fantē ipsa sola mater obstetrix fuit. Uere potuit dominus dicere illud Psal. Pau- per sum ⁊ in laboribus a iuuentute Hic da manantur huius mundi honores: pom- pe: ac vanitates. Itē delitie: mollicies: et carnis delectatiōes insup diuitie abun- dantie superfluitates. O quid erat vide- re filiū dei pannis inuolutum lachryman tem ⁊ pre frigore tabescentem. Nam licet nox ⁊ hyems/nulla ſ tamen fit ſmentio de igne. O humani cordis duricia cur non mollitis. Sunt nempe mentes humane congelate ⁊ ferro duriores: que chr̄m par uulum nō audiūt clamantem ⁊ dicenteȝ Peccata deponite: peccata deponite: quia propter peccata incipio peregrinari ad mortem. Sed quid faciebas o virgo p̄ijs sima videns creatorē omnū in loco tam humili tam ignobili natum. Certe flebāt oculi tui que tāto magis eras pietate de- uicta quāto certior eras de altitudine se- creti. O miranda prorsus chr̄i humilitas q̄ tn̄ sibi oim̄ mūdi dn̄atione subijcit. Ex ēplū h̄ declarat ꝙ narrat. Innocen̄. papa. ij. di. Octauian⁹ vniuerso mūdo dicio-

ni romane subiugato intantū senatui pla
cuit vt eū pro deo colere vellent. Prudēs
autē imperator se mortalē intelligēs: im/
mortalitatis nomē sibi noluit vsurpare.
Ad illoꝝ ꝗ̄o importunam instantiã Si/
byllam ꝓphetissam aduocat: scire volens
ꝑ eius oracula: si in mundo maior eo na/
sceretur aliquãdo. Cum ergo in die Na/
tiuitatis domini consiliū suꝑ hac re con/
uocasset et sibylla sola in camera iperato
ris oraculis insisteret: in die media circu/
lus aure⁹ apparuit circa solẽ: ꝛ in medio
virgo pulcerrima puerum gestans in gre
mio: Tunc Sibylla hec cesari ostendit.
Cunctꝫ imperator ad talem visionē pluri/
mū miraretꝰ: audiuit vocem dicentẽ sibi:
Hec est ara celi. Dixitꝫ ei Sibylla: Hic
puer maior te est: et ideo ipm̄ adora. Eadē
camera in honore beate Marie dedicata
est. Unde vsꝫ hodie dicitꝰ Sancta ma/
ria de ara celi. Intelligēs igitur imꝑator
ꝙ hic puer maior se erat: ei thura obtulit:
et deus de cetero vocari recusauit. De ter
tio sicut dicit Orosius: Octauiani tꝑe ꝛc̄.
Vn̄ postꝗ̄ Esaie. ix. dictū est: Paruulus
nat⁹ est nobis ꝛc̄. Sequitꝰ: Et fact⁹ est ṗn
cipatus suꝑ humeꝝ eius ꝛ vocabitꝰ nomē
eius admirabilis de⁹ ꝛc̄. Multiplicabitꝰ
eius imperiū ꝛc̄.

p Ro tertio. Audistis ꝛc̄. Si ğ tantū
se humiliauit ꝓ nobis. Pēsate ꝗ̄hu/
militꝰ debem⁹ sibi seruire ꝛ hoc festū deuo
te celebrare. Forte dicitꝭ: Sic facim⁹: au/
dim⁹ missas ꝛ ṡmones: deū oram⁹: ad ec
clesiam ꝯuenim⁹: lꝫ qn̄ꝫ peccem⁹. Audi/
te: habetꝰ de pe. di. v. Frēs vno pctō mor/
tali demeretꝰ vita etn̄a / etiã q̊tq̊t fiãt aliū/
de bona / q̄ fiūt in mortali / nō sunt vera bo
na q̊ ad rōẽ meriti sꝫ sūt sicut falsa mone
ta. Lex ēt dt. Qui falsificat monetã ṗnci/
pis dign⁹ est adustiōe. Et de falsa mone/
ta. C. li. j. Et q̄ falsificat monetã ciuitatis
punitꝰ capite. C. eo. tē. Pone casum: et ap/
plica Notãdo ꝙ orōnes ꝛ alie bone opa/
tiones sunt moneta ꝑ quã possum⁹ vitã
eternã hr̄e sed illa est falsa moneta qn̄ ca/
ret sigillo siue forma charitat: ꝫ sicut est in
eis q̄ sunt in peccato mortali. Vn̄ Aug⁹.
Ubi nō ē charitas: q̄d ē q̄ð possit adesse.

De eadē Natiui. dn̄i Sermo. iiij.

I Nduimini

ꝛc̄. Qui cū sit splendor
glīe et figura sube ei⁹ por
tansꝫ omīa verbo ꝟtu/
tis sue: purgatiōẽ pctōꝝ faciens sedet ad
dexterã maiestatꝭ in excelsis. Heb. j. Cō/
sideratio istoꝝ verboꝝ nos multū horta/
ri debet vt induamur dn̄m q̄ vicꝫ est splē
dor glīe ꝛ figura substãtie eius. In quib⁹
verbis notãde sunt tres venerãde ꝯdicio
nes de chr̄o: vicꝫ Incōprehēsibilꝰ magni/
ficentia. q̄ cū sit splēdor glīe ꝛ figura sube
eius: Inexplicabilꝰ potentia: portãsꝫ oīa
verbo virtutis sue. Inextimabilꝰ beniuo
lentia: purgatiōẽ pctōꝝ faciēs. De ṗmo
Joã. x. Ego et pater vnū sum⁹. Ad h̄ ēt
spectat q̄ð in fine ꝓthematꝭ dicitꝰ: sedet ad
dexterã maiestatꝭ in excelsis. De scd̄o Jo.
j. Oīa ꝑ ipm̄ facta sūt. Et Ps̄. Quis loq̄/
tur potētias dn̄i. De tertio Jo. j. Ecce a/
gnus dei: ecce qui tollit pctã mundi.

Induimini ꝛc̄.

p Ro ṗmo. An in christo sint due filia
tiones. Q, sic: in chr̄o est duplex ge/
neratio. Cōtra. Filiatio est ꝓprietas ꝑso/
nalis: in chr̄o aūt tm̄ est vna ꝑsona: Re/
spondet Scotus in. iij. di. viij. In christo
est vna filiatio ad patrē: ꝛ alia ad matrẽ:
et vtraꝫ realis. Primū ꝓbo. Filiatio est
habitudo ꝓducti naturaliter similis pro/
ducēti in natura intellectuali. In hac de/
scriptiōe nihil ꝑ se et ṗmo respicit suppositū
nisi rōe ꝓductōis passiue: sꝫ ꝓducto pas
siua plurificatꝰ ad plurificatōẽ natꝰaꝝ actu/
aliter existentiũ ꝛ acceptaꝝ ꝑ generatio/
nes plures: ğ et filiatio. et sic ptꝫ ex funda
mētis pluralitas filiationū. Patꝫ etiã ex
terminis: q2 ad duos terminos nō potest
esse eadē relatio. Scd̄m vicꝫ ꝙ vtraꝫ sit
realis. Patꝫ satis de eterna. De tꝑali aūt
sic ondit̄: q2 illa rl̄o ē realꝰ q̄ ꝯseqtꝰ naturã
extremoꝝ sine actu itellect⁹. Posita autē
mr̄e gn̄ante ꝛ supposito hn̄te istã naturã ꝑ
gn̄atiōnē: ex natꝰa extremoꝝ sine actu itel/
lect⁹: seqtꝰ h̄ filiatio sic ibi mr̄nitas: Sꝫ q̄/
reret aliq̄s: An xp̄s p⁹ resurrectiōẽ sit fili⁹
marie eadē rl̄one q̄ an̄: siue eadē filiatiōe q̄
ṗus. Et dicendum ꝙ sic: quia filiatio non
fundatur suꝑ existentiam nature accepte

p generationē nō vt interruptā sʒ absolu te. Et iō qñcūqʒ ista existētia ē eadē et ad idē extremū eadē est filiatio: ꝛ actōe illa q̄ redit fūdamētū ꝛ relatio: licʒ alia relatio assit rōe resurrectiōis. Hec ex sco. Pro fūdamēto. Cū btā virgo sit realiter mat dñi nō dubiū quin chꝛs sit filius ei⁹: qm̄ vt ait Aristo. in postp̄dicamētis. Relatiua posita se ponūt. Certissimū est autē ꝙ ab eterno ipe est filius dei. Vñ alan⁹ in anticlaudi. Filius est a patre deo deus vnus ꝛ idē. p̄ncipiū de p̄ncipio: de lumine lumen. Cum ergo querit̄. An in chꝛo. ꝛc̄. Dic rñ. vt sup̄. Et qua cōclude deuotam cōtēplationē sue hūilitatis inexplicabilis qm̄ ipe sūmus deus oīm voluit fieri fili⁹ seruoꝝ suoꝝ vt nos a diaboli seruitute liberaret. Joannis. viij. Si filius vos liberauerit vere liberi eritis. Audite o pec catores serui diaboli vos fornicarij: vsurarij: frauduletī ꝛc̄. Nō potestꝫ ab hac seruitute aliter liberari: nisi p̄ filiū dei. Redite ergo ad deū vt cōsequi valeatis libertatē. Figura huius liberatiōis hr̄ Judi. xiij. vbi de sansone di. Angelus mr̄i sue. Erit nazareus dei ab infātia sua ꝛ ex matris vtero: ꝛ ipe incipiet liberare ppl'm israel de manu philistinoꝝ. De quo etiam dr̄ Judi. xvj. ꝙ moriens interfecit principes ꝛ magnā multitudinē phylistinoꝝ. Spūaliter sanson interp̄tat̄ sol fortis: vł sol eoꝝ: et signat chꝛm: philistini interpretāt̄ cadētes ꝛ p̄ eos signāt̄ demones. Expōe ergo ꝛ applica. Si volueritis aūt libertatē datā a chꝛo obtinere: Audite qd̄ ipe dicit Jo. viij. Si manseritis in sermone meo vere discipuli mei eritis ꝛ cognoscetis veritatem ꝛ veritas liberabit vos.

P Ro secūdo. In p̄cedenti. ꝛc̄. Nūc de tertia que est cōtēplatio sperande vtilitatis vbi erunt due cōsideratiōes

Prima est cōsideratio declaratiue distinctionis.

Scđa preparatiue seu dispositiue cōditiōis. Hic autem dicendū de p̄ma vbi est cōsideranda cōditio multiplicis vtilitatis ex dñi natiuitate p̄uenietis. Est aūt triplex hmōi beneficiū. Primū est beneficium pacificatiue reconciliatiōis.

Secūdū est beneficiū illuminatiue instructionis. Tertiū est beneficiū deificatiue filiationis. Primū igitur ꝛc̄. In cuius mysteriū natus est dñs rex pacis: ꝛ statim ipo nato cantauerūt angeli. Gloria in excelsis deo. Et in terra pax hominibus bone volūtatis. Vñ phił. ij. Ipse est pax nostra qui fecit vtraqʒ vnū. Secundū est. beneficiū illuminatiue instructionis. In cui⁹ mysteriū nox illa illuminata est. Lu. ij. Claritas dei circūfulsit illos. Et ipe dñs. Joā. viij. Ego sum lux mūdi qui sequit̄ me ꝛc̄. O q̄nte tenebre erant in mūdo ante hui⁹ lucis aduentū. Esa. ix. Popul⁹ q̄ ambulabat in tenebris vidit lucē magnā hi. in. re. v... mor. lux orta est eis. Sed heu nūc dicere possum⁹ illud Jo. iij. venit lux in mundū ꝛ dilexerūt hoīes magis tenebras q̄ lucē. Tertiū est beneficiū deificatiue filiatiōis Augu. Deus fact⁹ est hō vt hō fieret de⁹. Jo. j. Quotq̄t autē receperūt eū dedit eis potestatē filios dei fieri his qui credūt in nomine ei⁹. Et. j. Jo. iij. Videte q̄lem charitatē dedit nobis de⁹ vt filij dei noīemur ꝛ simus Hec ꝛ alia innūerabilia bñficia q̄ nobis ex chꝛi natiuitate p̄uenerūt hortāt̄ nos ad hanc solēnitatē cū omni deuotiōe ꝛ leticia spūali celebranda. Exemplū legitur in libro petri cluniaceñ ꝙ i nocte natiuit̄. dñi cuidā deuoto monacho vigilāti scʒ sctō hugoni abbi cluniaceñ. apparuit btā virgo tenēs filiū i gremio ꝛ colludēs cū eo. Cui fili⁹ O mater dulcissima q̄nta est leticia hoibus de natiuitate mea in q̄ vite innocentiā: doctrine affluentiā: miraculoꝝ frequentiā sacramētoꝝ celestiū preeminētiā gratis eis dedi. Et ecōtra q̄nto dolore ꝛ inuidia cruciat̄ diabol⁹ vidēs deū icarnatū. O q̄nte est cōsolatōis cōtēplatio dñice natiuitatis. Exēplū legit̄ ꝙ cū mulier quedā lubrica ad cor tandē redijssʒ: ð venia q̄si desperabat. Nā cogitās de iudicio videbat se esse ream. De inferno reputabat se esse ibi iuste cruciandā: cogitans de paradiso sciebat se esse imundam. De passiōe reputabat se eē ingratā. Cogitās vero de chꝛi infantia: cogitauit ꝙ pueri ð facili placant̄. Chꝛm ḡ per suā infantiam adiurauit ꝛ vocē de sua venia audire meruit. Gaudeamus ergo: dñi saluatoris infantiā ꝛ natiuitatē venerantes. Leo papa in ser. Saluator noster hodie dilectissi

mi natus est gaudeamus. Neq3 em̄ locū fas est esse tristicie vbi natalis est vite.

p Ro tertio. Audistis ⁊c̄. Cauete ne per negligentiam aut maliciā vr̄am tantis priuemini bn̄ficijs. Notate q̄d di. Ca. de iudicijs. l. vl. Juste puat̄ vnusq̄sq3 eo cōtra q̄d agit. Pone casuz de eo q̄ agit et peccat ɔtra rēpu. puatur enim vtilitate reipu. p morte vel exiliū. Expone ⁊ applica. Videte ergo ne agatis ɔtra bonū pacis p dissensiōes/discordias/⁊odia vl' huiusmodi ne agatis ɔtra bonū lucis spūal' tam doctrine q̄ exemploꝝ. quā quidē lucē attulit chr̄s Videte insup ne irreuerētiā ⁊ iniuriā faciatis patri celesti q2 sic p̄iuabimini beneficio pacis ⁊ filiationis. j. Reg. ij. Qui me ɔtēnunt erūt ignobiles

De natiuitate dn̄i. Sermo. iiij.

i Nduimini ⁊c̄. Euāgelizo vobis gaudiū magnū q̄d erit oi populo q2 nat⁹ est vobis hodie saluato2 mūdi q̄ ē chr̄s dn̄s. Luc. ij. Ut induamur dominū hortant̄ ꝟba angeli. di. Euāgelizo ⁊c̄. Ubi tria circa natiuitatē sūt ɔsiderāda: vicȝ Amplexanda iocunditas. Euāgelizo vob ⁊c̄. Desiderāda vtilitas: q2 natus est ⁊c̄. Ueneranda nobilitas. Qui est chr̄s ⁊c̄. De p̄mo ac̄. vij. Factū est gaudiū magnū in illa citate. De scd̄o. Esa. ix. Filius datus est nobis. De t̄tio. Joh̄. vj. Nos cognouimus ⁊ credimus: q2 tu es filius dei.

i Nduimini ⁊c̄. Pro p̄mo. An chr̄s sit filius naturalis rōne vtriusq3 nat̄. Q. nō. q̄ em̄ chr̄s sit filius ꝟginis h̄ fuit dignatiōis ⁊ gr̄e: ḡ nō est fili⁹ ei⁹ naturalis. Rn̄det boñ. in. iij. distin. viij. Penes vtrāq3 natiuitatē chr̄s est fili⁹ naturalis Ratio q2 vtraq3 natiuitas ɔsistit in p̄ductiōe similis ex simili s̄m ɔueniētiā in natura: iō fatendū est chr̄m eē filiū naturalē virginis. Cū aūt dr̄ q̄ hoc fuit dignatiōnis ⁊ gr̄e: Dicēdū q̄ nō dr̄ naturalis fili⁹ virginis s̄m naturā diuinā s3 s̄m naturaz hūanam. Hec boñ. Pro fundamento. Mirabilis certe saluato2is natiuitas. de qua Galfredus in poetria nouella. Egressus ab aula ꝟginea: porta clausa: res vndiq3 mira Ingressus mir⁹: egressus mirus et omnis p̄gressus vite mirus. Licet tn̄ hec omnia sint tam mirabilia: pōt tn̄ cōseq̄ns filiatio dici naturalis q2 sicut di. aristo. ij. phy. naturale dr̄ q̄d alicui ex natura ɔuenit. Cū ergo querit̄. An chr̄s ⁊c̄ Dic r̄n. Ex quo ɔclude deuotā cōtēplatione diuine charitat̄. De⁹ ei hūanā carnē sumpsit vt diuine nature efficeremur p̄ticipes. Mirū q̄ppe q̄ verbū dei sit factū caro vt caro deificet̄. Contēplemur itaq3 q̄ ꝟbū caro factū est s̄m carnē sup̄ carnē: p̄ter carnē: xp̄t carnē ɔ carnē: s̄m carnē in q̄. i. s̄m ꝟitatē carnis quā assūpsit. Sup̄ carnē. i. supra merita toti⁹ carnis q2 nō ex opib⁹ iusticie q̄ fecim⁹ nos Tit. iij. p̄ter carnē. i. p̄ter opatiōnē carnis: q2 p operatōez spūsseti xp̄t carnē. i. xp̄t salutē carnis q̄ntū ad fideut̄ ⁊ efficacit̄ viuētes. Cōtra carnē. i. ɔ maliciā carnis q2 ad grauiorem dānatiōnē maloꝝ Jo. xv. Si nō venissem ⁊ locutus eis fuissem pctm̄ nō haberēt. scȝ tā graue. Audite pctōres lubrici mūdi: periuri: ⁊c̄. q̄ inexcusabiles estis q̄ nō recognoscitis tantā charitatē dei ad vos venientis qui venit tanq3 dn̄s ad seruos vt corrigeret tanq3 magister ad discipulos vt instrueret tanq3 medicus ad egros vt sanaret. Et in p2imo potētia. Jn scd̄o sapiētia. Jn tertio benignitas manifestat̄ ⁊ clemētia. Jn nat̄. em̄ dn̄i apparuit benignitas de triplici latibulo. s. de sinu patr̄ in q̄ latebat̄ siue celabat̄. De vmbra legis in qua figurabat̄. de vētre matris in q̄ formabat̄. Q3 miseri q̄ carnis ⁊ mūdi voluptatib⁹ seducti tot bn̄ficijs puant̄: tot diuina mysteria paruipendūt ⁊ q̄si chr̄iane legis obliuiscunt̄ ⁊ pniam nō curāt. Figura Gen̄. viij. Coruus nō est reuersus in arcam inuento cadauere. Expone. p coruū crastinantes pn̄iam intellige: ⁊ p cadauer voluptatē fetidā mundi ⁊ carnis. Et per arcā dei gratiā seu matrē ecclesiā ad quā multi peccatores redire cōtemnūt iōo in pctis putrescunt Joel. j. Computruerunt iumenta in stercore suo.

PRo secūdo. In p̄cedenti ⁊c̄. Nunc de cōsideratiōe dispositiue cōditiōis vbi est considerāda triplex cōditio ad vtilitates superius in p̄cedenti ser. positas disponens: q̄ sumēda est exemplo pastoꝝ quibus est ab angelo nunciata natiuitas.

Prima est humilitatis ⁊ simplicitatis rectitudo.

Scd̄a est vigilis custodie solicitudo.

Tertia est feruentis diligentie promptitudo.

Prima est ergo. ⁊c̄. Erant enim pastores viri simplices ⁊ humiles. O q̄ multi tunc sapientes phi. multi principes multi q̄ diuites in lectis iacebant ⁊ eis non est reuelatus ortus saluatoris: sed pastorib⁹ simplicibus. Matth. xj. Abscondisti hec a sapientibus ⁊ prudentib⁹ ⁊ reuelasti ea paruulis Ideo sicut dicitur Sap. j. In simplicitate cordis q̄rite illū. Scd̄a est vigilis custodie sollicitudo. Erant enim vigilantes ⁊ custodientes vigilias noctis supra gregem suū. vt habet̄ Luce. ij. Bis quippe in anno. s. in breuiorib⁹ ⁊ longioribus noctibus anni vigilare cōsueuerant. Mos em̄ fuit antiq̄tus gentibus in vtro q̄ solsticio vigilias noctis custodire ob solis veneratione q̄ forte mos ⁊ apud iudeos ex vsu cohabitantiū inoleuerat. Ex h̄ ergo ꝙ pastoribus vigilantib⁹ sup̄ gregē suū natiuitas saluatoris fuit reuelata designatur ꝙ ortus saluatoris illis prodest qui suas ⁊ sibi cōmissas animas sollicite custodiūt. Deut̄. iiij. Animā tuā sollicite serua. Et hiere. vj. Pascet vnusquisq̄ eos qui sub manu sua sunt. Et act̄. xx. Attendite vobis ⁊ vniuerso gregi in quo posuit vos dn̄s regere eccl̄iam. Nō p̄derit autē dn̄i natiuitas dormientib⁹ in peccatis et negligentib⁹ neq̄ cupidis ⁊ auaris terrenis inherentib⁹. Bern̄. Uigilantib⁹ pastoribus annunciatur gaudiū lucis ⁊ eis dicitur saluator esse natus. Pauperibus atq̄ laborantibus non vobis diuitibus q̄ hic habetis cōsolationem vestram nō diuinam. Sicut itaq̄ in dn̄i natiuitate materiam inueniunt gaudij sollicite vigilantes in bonis sic ⁊ timoris materiā ibi habent tepidi et negligentes. Bernardus Manna de celo descendit gaudeant esurientes. de vinea celi botrus erupit. gaudeant sitientes. oleum effusum est. gaudeant egroti sanitatem querentes. lapis sine manibus de monte precisus est. timeant negligentes. Tertia est feruentis diligentie promptitudo. Pastores enim desiderio feruentes prompte ⁊ diligenter venerunt in bethleem iuxta monitionem angelicā. Unde vt habetur Luce. ij. Loquebantur adinuicem dicētes. Transeamus vsq̄ bethleem ⁊ videamus hoc verbum quod factum est. id est istā rem dignam verbo ⁊ recordatione. Et venerunt festinantes ⁊ inuenerunt mariā ⁊ ioseph ⁊ infantem positū in presepio. iuxta quod patet verbū angeli dicentis ad eos. Et hoc vobis signum: inuenietis infantē pannis inuolutū ⁊ positū in presepio. Cumq̄ eum adorassent reuersi sunt cum gaudio glorificantes deū in omnib⁹ que audierāt ⁊ viderant sicut dictū est ad illos. Ut habet̄ Luc. ij. Circa predicta notandū ꝙ chr̄s cōcipitur in nazareth: sed in bethleē nascitur. Nazareth quippe interpretatur flos. Et bethleem domus panis. Cum ergo quis habet florem boni propositi in eo christus concipitur: sed cum facit fructum boni operis christus in eo nascitur. Sed proh dolor multi faciunt abortiuū: concipiunt quidem quandoq̄; sed minime pariunt. Igitur vt dicit Beda. Trāseamus etiam ⁊ nos exemplo istorum pastorum vsq̄ bethleem ciuitatem dauid cogitando ac recolamus amando ⁊ natiuitatē domini dignis honoribus celebrādo. Transeamus etiam abiectis concupiscentijs carnalibus toto desiderio mentis vsq̄ in bethleem supernam. id est domus panis viui non manufactā: sed eternam in celis: ⁊ recolamus amando quia verbum caro factum est: ⁊ habitauit in nobis: ⁊ illuc carne ascendit ibiq̄ sedet ad dexteram patris. Illuc enim tota virtutum instantia sequamur: et sollicita cordis ac corporis castigatiōe percurremus vt quem illi in presepio videre vagiētem nos in patris solio mereamur videre regnantem. Hec ille. Nos itaq̄ iesum sic q̄ram⁹ cū pastoribus in simplicitate cordis ⁊ inueniemus eum in cordibus nr̄is. sicq̄

dicere poterim⁹: qꝛ verbū caro factū est ꝛ
habitauit in nobis. Ad cui⁹ sentētie cōsi-
deratione multā debemus habere reuerē-
tiam sicut pꝫ in p̄dictis. Exemplū nar-
rat Carth. in libro de vita chꝛi: de mona-
cho qui audiēs hoc euagelū: In p̄ncipio
erat verbū ꝛc. et ꝓuentum ad illud: verbū
caro factū est: nō genu flecteret nec aliquā
reuerentiā faceret: diabol⁹ alapam ei de-
dit dicēs ei: Si legeret: verbū demon fa-
ctus est: nunq̄ genu flectere cessaremus.
Multū ꝓfecto valet sentētia illa ad dia-
bolum ꝯfutandū. Exemplū narrat idē
Carth. ibidē: q̄ cuidā abbati apparuit di-
bolus in forma pulcerrime mulieris allici-
ens eū ad ꝯcubitum cū essent soli in q̄daꝫ
viridario. Et aduertēs abbas maliciā di-
aboli signauit se dicēs: Verbū caro factū
est et habitauit in nobis: et mox demō cū
magno strepitu disparuit. Magna ꝓrsus
ꝯsolatio et certissima spes hominibꝫ ex eo
q̄ verbū caro factū est. Aug⁹. de ciui. dei.
Gratia dei nō potuit hominibꝫ grati⁹ cō-
mendari q̄ꝫ vt ip̄e vnic⁹ dei filius in se in-
cōmutabilit manēs indueret hoīeꝫ ꝛ spem
dilectiōis sue homibꝫ daret medio q̄ ad
illum ab hominibꝫ.

p Ro tertio. Audistis ꝛc. Cauete ḡa
negligētia: ꝛ notate diligēter q̄m hu-
iusmodi p̄dicta bona nunq̄ asseq̄ poteritꝭ
nisi diligēter laboretis in hac vita. Audi-
te q̄d iura dicūt. Die assignata alicui ad
aliq̄d faciendū: tenet sine alia monitiōe: qꝛ
tūc dies iterpellat ꝓ hoīe locato. C. de cō-
trahenda ꝛ cōmittēda stipulatiōe. l. Ma-
gna. Attendite. Si veniret mercator ali-
quis ex mandato regis habens merces p̄-
ciosas quas ꝓ vili p̄cio daret: puta vinuꝫ
optimū ꝓ aqua turbida: aut sericū pannū
ꝛauro textū ꝓ veteri burello: p̄ciosas mar-
garitas pro lapidibus torrentis: tali tn̄ cō-
dicione q̄ nundina nō durat nisi ꝑ vnum
diem assignatū: qui si trāsierit iam nō erit
possibile res tamp̄ciosas recuꝑare. Dici-
te queso An negligeretis mercari nundi-
na durante. Credo q̄ nō. Expone: q̄ chri-
stus viles merces a nobis sumpsit: vt det
p̄ciosas: sed ne differatis emere: nam ve-
niet temp⁹ quādo nullatenus habere po-
teritis. Adeamus igitur diligenter hunc
negociatorem. De quo Augustin⁹: Ve-
nit ad nos celestis negociator accipere cō-
tumeliam et dare honorem: subire mortē
et dare vitam: dare gloriā et haurire igno-
miniam: Accepit quod hic abundat nasci
Laborare et mori: Dedit renasci resurge-
re et in eternū regnare

Dominica infra octauas
natiuitatis domini.

m Isit deus filium suuꝫ Gal. iiij. Pu-
er crescebat et ꝯfortabat
plenus sapientia. Luce. ij. Tripliciter pōt
intelligi ipsum creuisse. Extensiue ꝑ au-
gmentum quātitatis corꝑalis: et sic in eo
fuit reale augmentū. Intensiue. s. ꝑ inten-
sionem realem siue augmentatione gra-
tie ꝛ virtutꝫ: ꝛ hoc modo nō creuit. Ostē-
siue. s. ꝑ manifestatione virtutis et sapien-
tie: et sic etiā dicitur creuisse. De Primo
Genes. xxj. Creuit puer et ablactatus est.
De Secūdo Hiere. xxxj. Nouuꝫ creabit
dominus super terraꝫ: mulier circūdabit
virum. i. virtuosum et ꝑfectum ſm mentē
ab ipso instanti conceptiōis. De Tertio:
Joan. x. Multa opera bona ostēdi vobis
ex patre meo.
Misit ꝛc.

p Ro primo An conueniēs fuisset cor-
pus ꝑductum fuisse ad ꝑfectam mo-
lem ab ipsa natiuitate: Q, sic. qꝛ sicut ha-
buit ꝑfectam virtutem: ita videtur q̄ ha-
bere debuit ꝑfectam q̄ntitatem molis.
Contra. Luce. ij. Puer crescebat. Re-
spondet Bonauentu. in. iij. dist. iij. q̄ con-
uenienter successiue ꝑductū est corpus xp̄i
ad perfectam molem: Hoc enim factū est
per naturam cuius est operari per succes-
sionem temporis. Et hoc sic voluit domi-
nus: q̄uis potuisset aliter facere. Hoc eñ
decebat: Primo ad confirmandam fidei
veritatem: scilicꝫ q̄ non phantasticaꝫ sed
veram carneꝫ assumpsit. Secundo ad cō-
mendandā humilitatis virtutem: dum il-
le qui est rex regum: factus est paruulus:
et qui prius nullis indigebat sicut alij par-
uuli lacte materno pascebatur: ꝛ pannis
inuoluebatur. Tertio ad conseruandam
vniuersitatis legem. Deus eñ sine cā nō

vtiṯ miracul' vbi natura sufficienṯ pt opa/
ri Et i h̄ isinuat ꝙ maioꝛ ptās vsū iferioꝝ
ptātis n̄ debet absq̄ cā p̄uare. Hec Bon̄.
Pro fund. Pꝛio ꝯsiderem᷒ i nob vilē ac
miseriā carnis ꝯditionē. Arrige. Heu ca
ro nr̄a doloꝛ pl᷒ floꝛe caduc᷒ caduco q̄ par
uo spacio fit atq̄ senex. Et h̄ naturaliṯ fit
fm̄ phm̄.j. de gn̄atione et.ij. de aīa vbi diċ
ꝙ per augmētationē pducit successiue coꝛ/
pus viuēs ad debitā qn̄titatē. Queriṯ g̊.
An ita decuerit i coꝛ. chr̄i ꝛc̄. Dic rn̄. vt s̄.
Ex q̄ ꝯclude q̄ diligenṯ a p̄moꝛdio sue i/
carnatiōis ꝛ natiuitatꝫ chr̄us nos docuit
hūilitatē tanq̄ nr̄e saluti pnecessariā. Vn̄
postea dicebat Lu. xviij. Ois q̄ se hūi. ex.
ꝛ q̄ se exal. hu. Audite supbi rebelles deo
ꝛ eccl'ie ꝛ attendite i oī pctō supbiā eē. Nō
credatꝫ vos posse fieri de chr̄i familia nisi
supbiam deponatꝫ. Nō em̄ de familia sua
erūt qui sunt de aliena stirpe.s. diabolica.
Stirps enim diaboli supbia est. Job.xlj.
Ipe est rex sup oēs filios supbie. Figu
ra Leui.xxj. Preceptū est sūmo sacerdoti
vt acciperet vxoꝛē ꝟginem de genere suo.
Spūaliter gen᷒ chr̄i est hūilitas Vn̄ ipse
diċ Mat.xj. Discite a me qꝛ mitꝫ sū ꝛ hu.
coꝛ. Hūilitas g̊ est ei᷒ sponsa.

P Ro scdo In epl'a hodierna tria sunt
contemplanda.
Primo veterꝫ legꝫ infirmitas.
Scdo noue legꝫ sublimitas.
Tertio mira ei᷒ vtilitas.

Primo veterꝫ ꝛc̄. q̄ oñdiṯ p siliṫudinē hūa
ne ꝯditionis: cum d̄ꝛ. Quanto tpe heres
puulus est etate.s. ꝛ scia nihil differt a ser/
uo qꝛ.s. cogiṯ ꝛ ꝟberaṯ vt puus/ ꝛ nō habꝫ
ptātē rex suax q̄uis sit eax dn̄s sꝫ sub tu/
toꝛib᷒ ꝛ actoꝛib᷒ est q̄ eū ab hostib᷒ tueanṯ
ꝛ p eo causas agāt ꝛ bona eius pcurent ꝛ
sp̄m moꝛib᷒ infoꝛmēt vsq̄ ad p̄finitū tp̄s
a p̄re.i. a iure instituto a p̄rib᷒. Ita et nos
cū essem᷒ paruuli in cognitiōe dei ꝛ virib᷒
resistendi pctis sub elementꝫ mūdi eram᷒
puientes .i. sub legalib᷒ obseruātijs q̄ di/
cunṯ elementa qꝛ fuerūt pꝛia institutio ad
iusticiā sic ab elemētꝫ.i. p̄mū vsū addiscēdi
sumunt puuli. Eram᷒ inquā q̄si pui territi
.s. penis a vicijs ꝛ pmissiōib᷒ tp̄aliū ad bo
nū incitati. Notandū aūt ꝙ adhuc tempo
rib᷒ istis mlti sunt puuli pueriliṯ viuētes.
io flagellis ꝛ virgis indigētes. Sunt em̄
tp̄alia pl᷒ q̄ eterna diligentes/ sic puulus
pl᷒ diligit pomū q̄ regnū Prouer.j. Vsq̄
q̊ puuli diligitꝫ infantiam ꝛ stulti ea q̄ sibi
noxia sūt cupient. Itē sūt q̊tidie ludis ma
gis et spectacul' q̄ ꝓprie saluti intēdentes
Baruch.iij. Qui in auib᷒ celi lu. ꝛc̄. Itē
sepi᷒ in die ꝯrios affect᷒ habētes sic puu/
lus q̄ mō ridet modo ploꝛat. Prouer.xiiij.
Vult ꝛ nō vult piger. Scdo i epl'a notaṯ
noue legꝫ sublimitas: cū d̄ꝛ. At vbi venit
ple. tp̄is mi. d. fi. s. Vbi pꝫ excellētia noue
legꝫ/ qꝛ mediatoꝛ eius ē ipe dei fili᷒. In q̊
mediatoꝛe tria notanṯ ꝯtēplanda/ vicꝫ di
gnitas incōparabil'/ qꝛ vicꝫ ipe ē dei filius
natural'. vn̄ di. Misit de᷒ fi. su. Benigni
tas admirabil' q̄ se nob cōfoꝛmare voluit.
Vn̄ di. factū ex mu. Et Rom̄.j. Qui fac.
ē ex semie dauid fm̄ carnē. Hūilitas imi/
tabilis qꝛ legē ꝯseruare voluit ipe dn̄s le/
gis. Vn̄ di. factū sub lege. Tertio in epl'a
notaṯ mira noue legꝫ vtilitas ex filij dei i/
carnatiōe pcedēs: cū d̄ꝛ. vt eos q̄ sub lege
e. re. Gal'.iiij. Chr̄s redemit nos d̄ maledi
cto legꝫ fact᷒ p nob maledictū. Sequiṯ vt
adoptionē filiox reciperem᷒. Cui᷒ filiatio
nis testioniū euidēs oñdit: cū subdit/ qm̄
aūt estis filij dei misit de᷒ sp̄m filij sui i coꝛ
da vr̄a clamātē.i. clamare faciētē. Abba p̄r
qd̄ nunq̄ facere p̄sumerem᷒ nisi spūsctūs
doceret ꝛ faceret dicere: Sequiṯ. Q, si fi
lius ꝛ heres p deū Ro.viij. Si filij ꝛ here
des: here. aūt dei: cohere. aūt chr̄i Ex his
pꝫ euidenṯ q̄ta est in nos benignitas qui
nos filios suos ꝛ heredes oꝛdiauit. Exē
plū lucidissimū talis benignitatꝫ hr̄ Joā.
xx. Vbi chr̄s discipl'os postq̄ eū reliq̄rāt
vocat frēs tāq̄.s. celestꝫ hereditatꝫ partici
pes futuros inṯ dei filios nūerādos Gal'.
iij. Oēs filij dei estis p fidem

P Ro tertio. Audistis ꝛc̄. Cauete g̊ ne
pueriles sitꝫ ꝛ sic noue legis p̄uemini
filiatiōe ꝛ itroitu regni. Nemo em̄ i statu
veterꝫ legꝫ padisū intrauit. Et certe h̄ val
de timēdū ē ꝙ inṯ chr̄ianos mlti reb᷒ vilio
rib᷒ se occupant/ vtilioꝛib᷒ omissis q̄ meri
to dei gr̄a ꝛ gl'ia p̄uandi sunt. Iura em̄ di
cunt. Et q̄ laboꝛare pōt nō est elemosyna
eroganda. C. de mendicantib᷒ validis. l.
vna. §.j. lxxxiij. di. et. v. q. v. Non ois. Vi
dete ne sitis sil'es cuidā qui cū posset labo
rare in capiendis bonis piscib᷒ imo etiā in

reperiendis lapidib⁹ p̄ciosis in litore marꝫ
ꝛ tota die se occupat ludēdo in spuma ma/
ris. Expone ꝛ applica. Notādo illud Ber
nar. Sic stulti extimatores de mīmis ma
ximā ꝛ de maxīs minimā curam gerūt.

De eadē dñica. Sermo. ij

Misit deus fi
liū ꝛc. Venit plenitudo tp̄is.
Gal. iiij. Incarnationis tp̄s
dr̄ plenitudo tp̄is ꝓpter triplicē plenitudi
nē q̄ tunc facta est. Primo ꝓpter plenitu
dinē cōicationis: qꝛ tūc de⁹ bonitatē suam
plene cōicauit hoi. Antea q̄ppe cōicauerat
suas creaturas: tūc aūt seip̄m etiā cōicauit
Col. ij. In ip̄o habitat oīs plenitudo diui
nitatꝫ corꝑaliter/ qꝛ. s. diuinitas nō tm̄ aīe:
sꝫ etiā carni est vnita: vel iō dr̄ corꝑaliter
qꝛ sm̄ rem ꝛ ꝟitatē nō tm̄ ꝑbaliter. Unde
chr̄s se habet ad figuras veterꝫ test. sicut
corp⁹ ad vmbrā Heb. x. Umbrā habens
lex futuroꝝ bonoꝝ ꝛc. Scd̄o ꝓpter ple/
nitudinē liberatiōis a miseria. s. ꝛ a pena.
Anteq̄ eñ venisset fili⁹ dei nō poterat hō
plene liberari etiā q̄ntūcūq̄ iustus a mise
ria dānatiōis. Nūc aūt liberari pōt si chri
sto velit veracit̄ adherere. ideo dr̄ Col. j.
In ip̄o placuit oēm plenitudinē inhabita/
re ꝛ ꝑ eū reconciliari. Tertio ꝓpter pleni
tudinē ꝓmotionis. s. ad bonū sp̄uale. vicꝫ
ad cognitionē ꝟitatis q̄tū ad intellectū: ꝛ
ꝑticipationē gr̄e ꝛ charitatꝫ q̄ntū ad affe/
ctū. Iō dr̄ Io. j. De plenitudine ei⁹ oēs
accepimus.

PRimus ar̄. An filiatio adoptionis
nob̄ ꝑueniat per filiū dei incarnatuꝫ.
Qꝫ nō. Ante icarnationē de⁹ habuit ho
mines filios/ sic di. de salomone. Ego ero
illi in p̄rem. Contra Gal. iiij. Misit de⁹
filiū suū ꝛc. sequit̄ vt adoptionē filioꝝ reci
perent⁹. Rn̄det̄ notādo. i. sm̄ Sco. i. iij.
dis. x. Nomen adoptionis imponit̄ a iuri/
stis apud q̄s fili⁹ adoptiuus dr̄ q̄ nō ē na/
turalit̄ genit⁹ ab aliq̄/ nec ex ḡnatione na/
turali h̄ns ius succedendi in hereditatem
Sꝫ ex gr̄a ꝑordinat̄ vt habeat ius succedē
di. Ita ꝙ ibi tria ꝯcurrunt. s. extraneitas
ex naturali ḡnatione et gr̄a q̄ est gratuita.
voluntas ip̄i⁹ adoptantꝫ. Et tertio bonū
ad qd̄ ꝑordinat̄. s. hereditas ad quā habꝫ
ius succedendi ex adoptiōe. Ex his pꝫ ꝙ
chr̄s nō pōt dici fili⁹ adoptiuus dei. qꝛ vt
dicit Bonauē. Nullo mō habuit extranei
tatē etiā sm̄ naturā assumptā. Nec pōt di
ci filius nec negatiue nec ꝯrie. qꝛ nec pctm̄
habuit nec h̄re potuit. Ad q̄situꝫ ḡ rn̄det
idē Bonauē. ꝙ sum⁹ filij adoptiui dei per
chr̄m siue ꝑpositio ꝑ importet causā meri
toriā siue dispositiuā. Nā ip̄e nobis h̄ me
ruit inquantū ē caput eccl̄ie siue importet
causā effectiuā. Pr̄ eñ nos adoptauit ꝑ fi
liū ꝛ sp̄msctm̄. Etsi ꝑ appropriationē loqua
mur ꝑ filiū nos adoptauit q̄ ad inchoatio
nē qꝛ redemptio nr̄a facta est ꝑ filij missio/
nē. Et ꝑ sp̄msctm̄ q̄ ad ꝯsūmationē: quia
glificatio fit ꝑ sp̄ūsc̄ti missionē. Cū autēꝫ
dr̄ ꝙ etiā an̄ aduentū filij dei erāt aliq̄ filij
dei adoptiui verꝝ ē sꝫ nō an̄ fidē chr̄i vētu
ri. Etsi q̄ras de angel' quō sūt filij dei. Di/
cendū ꝙ etsi nō sūt filij dei mediātib⁹ meri
tis chr̄i hois sunt tn̄ ꝑ ꝯformitatē filij dei
Hec Boñ. Pro fun. Inexplicabil' erga
nos diuīe benignitatꝫ dignatio. voluit ei
filius dei fieri fili⁹ hois ad h̄ vt hō fieret
fili⁹ dei. Un̄ Matth. vindocineñ. i. Tob.
Nat⁹ ab ancilla de⁹ vt baptismatꝫ almo.
Fonte renascat̄ ꝛ renouet̄ hō vt sic vicꝫ ꝑ
filiū naturalē fiat fili⁹ adoptiuus. Nā sm̄
p̄hm. ij. metaph̄. Qd̄ est maxie tale: ē cau
sa alijs vt sint talia. vt ignis q̄ ē maxie cali
dus est alijs cā caloris. Cū ḡ q̄rit̄. An fi/
liatio ꝛc. Dic rn̄. ꝛc. Ex q̄ ꝯclude ꝙ atten
te ꝑpendere debem⁹ q̄ stricte obligamur
chr̄o/ q̄ nos tā pie redemit ꝛ h̄ nobis me/
ruit ꝛ dedit vt sim⁹ filij dei. j. Ioā. iij. Ui
dete qualē charitatē oñdit nobis de⁹ vt fi
lij dei nominemur ꝛ sim⁹. Attendite o in/
grati pctōres q̄ ꝓpter pctā vr̄a vos tāta no
bilitate ꝑuatꝫ O lubrici: auari ꝛc. Hmōi
q̄ poti⁹ vultis eē de nūero filioꝝ diaboli q̄
de nūero filioꝝ dei. Non dubiū certe sicut
dñs adoptat bonos sic ꝯfusibiliter eijciet
ꝛ conteret malos. Figura. Hester. ij.
Mardoche⁹ adoptauit hester in filiā q̄ ꝛ
sapia eiusdē mardochei fuit desponsata re
gi asuero. Sp̄ūaliter mardocheus interp̄
tat̄ amare conterens impudentē seu ama/
ra ꝯtritio impudentie: ꝛ significat chr̄m q̄

amare conteret impudētes peccātores. Sed adoptat hester. i. animā deuotā Hester ei interpretat᷑ abscōdita seu eleuata i ꝑplis: aut ꝑparata in tꝑe. ꝛ despōsat᷑ asuero. i. ipi chrīo. Asuerus eīn interp̄tat᷑ btitudo siue supbeat⁹. A chrō ei est oīs vera btitudo Satagite ḡ vt sit aīa vrā ꝑparata in tꝑe vt esse possit dei filia ꝛ christi sponsa vt sit de nūero ꝟginū prudētiū. De q̄bꝫ Mat. xxv. Que pa. e. intra. cū eo ad nuptias.

P Ro scdō. Contēplabimur quantū se ꝓ nobis hūiliauit vt ei⁹ exemplo hūiliari discam⁹ vt sic exaltari mereamur ad dignitatē filiationis adoptionis. Ptꝫ q̇p pe euidētissime chrī hūilitas ex ꝟbis aplī in eplā hodierna: cū dr. factū ex muliere/ factū sub lege. Sꝫ vt euidenti⁹ hūilitatē ei⁹ ꝯtēplemur ꝯsiderem⁹ quō ꝑ septē gradus descēdit vt ꝑ eosdē nos in celestia sublimaret. Primus qꝛ descēdit de patria in exiliū. s. hui⁹ mūdi Joā. xvj. Exiui a patre ꝛ veni in mundū. Bern. O inextimabilis dilectio charitatꝫ qm̄ in hui⁹ carcerꝫ horrore descēdit altitudo diuitatꝫ. Scdōs qꝛ descendit de dominio in ꝟuitiū Mat. xx. Nō veni mīstrari sꝫ mīstrare. iō vn̄ debem⁹ ei ꝟuire. Esa. lx. Gens ꝛ regnū qd nō ꝟuierit tibi peribūt. Terti⁹ de diuitijs in paupratē. ij. Cor. viij. Scitis grām dn̄i nr̄i Jesu chrī qm̄ cū diues eēt ꝓ nobis egen⁹ fact⁹ est vt illi⁹ inopia diuites essem⁹. Bernar. Pauꝑ nat⁹: pauꝑ vixit: pauꝑ obijt. vn̄ in p̄sepio nasci voluit int᷑ aīalia. Ciril. Repperit hoīem: bestialē factū in aīa ꝛ iō in p̄sepio loco pabuli ponit᷑ vt vitā bestialē imitantes ad ꝑsonā hoī ꝑducamur sciaꝫ: ꝑtingentes nō fenū sꝫ paneꝫ celestē vite eterne. Quart⁹ de potētia in infirmitatē. Leo papa d nati. Suscipit᷑ a maiestate īfirmitas Et Esa. liij. Vere languores no. ipse tu. ꝛ do. no. ipē por. et h̄ vtiq꜒ facere cepit a sua ntitate. Quint⁹ d pulcritudine in deformitatē. sic eīn testat᷑ ps̄. Speciosus forma p̄ filijs hoīm fuit. Sꝫ conspu⁹ in facieꝫ deturpatus est Esa. liij. Non erat ei species neq꜒ decor. Sextus de gloria in ignominiā. De gloria eius dicit᷑ Joā. j. Vidim⁹ gl̄iam eius glo. q̄si vnige. ꝛc̄. Ignominia aūt eius ptꝫ qꝛ irrisus est verbis ꝛ factis. Esa. liij. Consideram⁹ eū nouissimū vi. ꝛc̄

qd et verificatuꝫ est ab ipā sui natiuitate qn̄ supra fenū positus est in p̄sepio: ꝛ inter bruta aīalia reclinat⁹: quē eīn audistis in loco tā abiecto reclinatū. Septim⁹ de leticia in tristiciā adeo vt diceret Matt. xxvj. Tristis est aīa mea vsq꜒ ad mortē. Hāc aūt mortē semꝑ in corde habuit etiaꝫ a cōceptione sua. Nec dubiū q̇n plorans in p̄sepio statim post natiuitatē tristiciā multam habuit. Non quidē ꝓ paupertate aut frigiditate quā pro nobis iam patiebat᷑: sed magis pro pctīs q̄ videbat in mundo. Patꝫ itaq꜒ mira christi humiliatio. O q̄ntum confundi deberēt suꝑbi diuine maiestatis humilitatē considerātes Bernard. Intolerabil' ipudentie. res vt vbi se exinaniuit maiestas infleꝫ vermiculus vilis et intumescat. Exemplo ḡ christi humiliari discamus vt possimus diabolū vincere quē ꝛ christus sua ꝓfunda humilitate deuicit. Exemplū ad ꝓpositum legit᷑ in Vitaspa. ꝙ abbas Machari⁹ dū diluculo ad cellam reuerteret᷑ occurrit ei diabol⁹ cum falce volēs eū ꝑcutere: sed nō audebat nec valebat. Et exclamās di. Magnā vim patior a te Machari: q̇ cum cupiā tibi nocere non valeo. Omnia q̄ tu facis ego magis experior. Ieiunas interdū ego nunq꜒ cibo vtor: sepe vigilas: ego nunq꜒ dormio sꝫ fateor in vna re me vicis. Cunq꜒ ab eo req̇sisset rem. Rn̄dit in hūilitate tua sola me vincis. hec dicēs euanuit. Vn̄ Aug. c. vij. Rom̄. Nemo pōt vincere spūales neq̇tias nō armis hūilitatis.

P Ro tertio. Audistis ꝛc̄. de adoptione filiorum et de humilitate per quā nos in hanc adoptionis dignitatem sublimauit. Videte ne tanta dignitate priuemini. Forte dicitꝫ Jam facti sum⁹ filij dei per baptismū. iō debet᷑ nobis hereditas. Audite leges dicentes ꝙ filius ferēs auxiliuꝫ patris aduersario: exheredari meretur. C. de offi. test. l. liberi. Et Insti. eo. ti. §. In hereditate. similis sententia habetur extra de iu. iu. c. quinta vallis in glos. ꝛ ibi ponūt᷑ cas⁹ ꝓpter q̄s quis meret᷑ exheredari. Pone casum de filio comitis impugnante patrem stando ꝛ militando cuꝫ aduersario patris. Expone et applica q̄niam omnes qui peccant mortaliter mi-

litāt cū diabolo impugnādo deū. Esa. xlv.
Ve q̄ ↄtradicit factori suo.

Pro festo dominice circūsionis

Ostquā con

p sūmati sūt dies octo vt circūci
derent puer: vocatū ē nomē ei⁹
iesus. Lu. ij. Apparuit grā saluatoris di nr̄i
oibꝫ hoibꝫ/erudiens nos. Tit. ij. In v̄bis
thematꝫ appet chr̄i beniuolētia q̄ ꝓpt nos
circūcidi voluit. et iesus. i. saluator eē ꝛ vo
cari: q̄ etiā beniuolētia satꝫ i v̄bis apl̄i ostē
dit. s. Apparuit ꝛc̄. Ubi tria sūt considerāda
Primū gratie suauitas. Apparuit.
Secūdū suauitatis vtilitas. eru. nos.
Tertiū vtilitatis generalitas. oibꝫ ho.
De p̄mo Eph. ij. Cui⁹ grā vos estꝫ sal. ꝛc̄.
Et. j. Pe. j. Sperate i eā q̄ vob offert grāz.
De scdo Job. xxiij. Apit de⁹ aures viroꝝ
et erudiēs nos istruit disciplia. De tertio
Joā. xij. Oia trahā ad meip̄m. et Rho. x.
Ois q̄ iuocauerit nomē dn̄i sal. e. Salu.
p Ostq̄ ꝛc̄. Tres art. In p̄io q̄stiōis
theologicalr resolutio v̄itatꝫ declara-
tiua. In scdo theatꝫ specialr expositio nr̄e
fragilitatꝫ iformatiua. In tertio pabolica
exhortatio nr̄e volūtatꝫ excitatiua. Pro
p̄mo An chr̄s debuerit circūcidi: Q. nō.
q2 circūcisio erat i remediū origialr pcti qd
chr̄s n̄ ↄxit. Cōtra. Lu. ij. Postq̄ ↄsum
mati sūt di. octo vt cir. puer. Rn̄det tho.
in. iij. p. q xxxvij. P lib de caus chr̄s de-
buit circūcidi. Prio vt ostēderet v̄itatem
carnis hūane: ↄ manicheū q̄ euz habuisse
corp⁹ phātasticū dicebat. Et ↄ apolinarū
q̄ di. corp⁹ chr̄i esse diuitati ↄsubale. Et ↄ
valētinū q̄ di. chr̄m corp⁹ de celo attulisse.
Scdo vt cōprobaret circūsionē. Tertō vt
ꝓbaret se eē de genere ade. Quarto vt iu-
deis excusatōez tolleret si eū nō recipent si
nō esset circūcis⁹. Quito vt obediētie v̄tu
tē nob suo exēplo cōmēdaret. Sexto vt q̄
i silitudinē carnis venerat pcti remediū q̄
caro pcti mōdari ↄsueuerat n̄ spneret. Se-
ptio vt legꝫ on⁹ i se suscipiēs scu sustinēs:
alios a legꝫ onere libaret. Gal. iiij. Misit
de⁹ filiū su. fa. ex mu. fa. sub le. vt eos q̄ ꝛc̄.
Cū aūt dr q circūcisio erat i remediū ꝛc̄.
Dicēdū q sic ꝓpria volūtate mortē nr̄am
suscepit q̄ est effectus pcti nullū hn̄s in se
pctm̄ vt nos a morte libaret ꝛ spūalr nos
mori faceret. ita circūcisionē q̄ ē remediuꝫ
originalr pcti suscepit absq3 h q hr̄et origi
nale pctm̄ vt nos a legꝫ iugo liberaret ꝛ i
nob spūalē circūcisionē efficeret: vt. s. susci
piēdo figurā/v̄itatez ipleret. Hec Tho.
Pro fund. Decētissimū est legē iustam
obſuare. Un̄ Aristo. iij. Top. Illd ē ma
gis eligēdū qd lex recta eligit. Lex aūt re
cta p̄cipiebat circūcisionē: ido voluit chr̄s
circūcisionē suscipe iā nr̄a onera portans.
Un̄ in li. d ↄtē. mū. Pōdera nr̄a ferēs pe
nit⁹ nos exonerauit. Et q̄cq̄d crimis vet⁹
attulerat repauit Cū g q̄rit An chr̄s ꝛc̄.
Dic rn̄. ꝛc̄. Ex q̄ ↄtēplāda ē chr̄i benigni
tas q̄ nō ꝓ se sed ꝓ nob circūcidi voluit vt
p circūcisionē corpalē doceret circūcisiōez
spūalē facere. O fetidi pctōres q̄ hāc circū
cisionē ↄtēnitꝫ pctis indurati. Hec ē circū
cisio de q̄ dt Pau Ro. ij. Circūcisio cordis
nō lr̄a sz spū cui⁹ laus nō ex hoibꝫ sz ex do
ē. Et hec sola ē q̄ facit pacē cū deo ꝛ ↄfede
ratione. Figura Gen. xvij. Circūcidetꝫ
carnē p̄putij vr̄i in signū federis int me et
vos. Spūalr Circūcisio spūs a vicijs ē si-
gnū ꝛ remediū pacꝫ cū deo ꝛ celestꝫ hn̄de
hereditatꝫ. Hec g ē mltū fructuosa circū
cisio. Esa. xxvij. Iste ois fruct⁹ vt auferatur pctm̄.
p Ro scdo. In euāgelio
hodierno qd etiā ꝓ themate sūpsim⁹
tria ꝓponunt ↄsiderāda. s. Tpalis detmi-
natio/cū dr: Postq̄ ↄsū. sūt dies octo. Le-
galis circūcisio. cū dr: vt circūciderent puer
Nomialr ꝓmulgatio. cū supaddit: vocatū
est nomē ei⁹ iesus. Circa p̄mū triplex est
rō notāda ꝓpter quā mandatū erat circū-
cisionē fieri octauo die.
Prima est rō historialr siue historica.
Scda est rō spūalis anagogica
Tertia est moralis siue tropologica.
Pria ꝛc̄. qm̄ vt dt Bon. in. iiij. di. Si
an̄ octauū diē fieret circūcisio/piculū esset
ꝓpter pueri teneritatez. etsi vltra differret
eēt piculū ꝓpt mortē. et libēter parētes dif
ferrēt ꝓpt dolorē. nā corpalr diligūt filios
Idō voluit eis dn̄s p̄figere tminū. Scda
est rō anagogica: qm̄ vicz plena circūcisio
ab oi culpa ꝛ misia fiet in octaua resurre-
ctiōis. Tunc eni vt dr Ro. viij. ipsa crea
tura libabit a suitute corruptiōis i libtatē

glie filiorum dei. Tertia e ro moral' siue tropologica vt itelligat q infans octo dierum .i. annorum p die intelligedo annu ia est circumcidend' spualiter z a vanis delectationib' seqstrand' z discipline supponed'. Aliter p octo dies signant octo psiderationes illuminatiue q sunt qsi dies qb' videt q pcu losus est z detestand' stat' pcti. Et i octaua fit vera circucisio a pctis. In h smone dutaxat dicem' d trib' pmis d aliis qnq sum' dicturi in sequen. Pria dies e psideratio turpissime vilitatis q.s.e in aia p pctm Hier.ii. q vilis facta es nimis. et Thren. j. Egressus e a filia sion ois decor ei'. Et ibid.c.iiij. Denigrata e facies eorum sup carbones z no sut cogniti i plateis. Scda est psideratio miserrime seruitutis quaz .s. icurrit aia p pctm Jo.viij. Qui fac pctm su' e p. .i. diaboli. Tertia est psideratio certissime mortalitatis ps. Quis e ho q viuet z non videbit morte.q.d.null'. Tres iste psiderationes ondut q erubescere debet ho xpi pctm cu xpi pctm fact' sit ho silis diabolo in turpitudie pcti z ei' seruus p ta vili delectatioe.q cito trasit cu z ipe ho sit necessario moritur'. Multu certe vtil' e tal' psideratio necessitatis moriedi. Aug. li. exhortationu. Nihil sic reuocat a pctis sic freqns meditatio mortis. Exeplu legit in li.d do. timoris q qdem magn' phus dat' mudi vanitatib' audies i matutinis legi d longa vita patru de qbus qlibz sp dicebat i fine z mortu' e: sic gen.v. d: q adam vixit nongetis duodeci annis z mortu' e. enoch nogetis qnq annis z mortu' e zc. Hec itaq cogitas phs ille q z ipe: vellet nollet: moritur' erat qntocunq tpe viueret. Ex q pcipies pctorum pniam z mudi ptemptu: itrauit ordine pdicatorum in q floruit doctria z eximia sctitate. Nec mirum si morte psiderans mudu contepsit. qm sic hr Eccl.xj. Si annis mult' vixerit ho z in his oib' letat' fuerit meminisse debz tenebrosi tpis z dierum mltorum q cum venerit vanitatis arguentur preterita.

P Ro tertio. Audistis zc. Notate qm magnu inconueniens est nolle talibus psiderationib' vti. Dicit em lex. C. d testibus.l.fi. Illud est incoueniens ad qd seqtur inconueniens. Ad defectu aut hui' cosiderationis sequit magnu incoueniens errorum vicz z viciorum. Vn d' di.xxxviij. Ignorantia est mala z piculosa q' mr e cunctorum errorum: z nutrix oim viciorum. Cauete g ne sitis sicut ceco sordidato fecib' int inimicos existenti z gladiu p caput vibratu habeti q tn no curat q' no videt. Expone. Notando illud Ps. nescierunt neq intel. zc.

Sermo .ij.

Postqua con

sumati zc. Abnegantes impietate z secularia desideria. Titu.ij. Sic faciem' spuale circucisione si abnegem' impietate z seclaria desideria. Est aut triplex seculare desideriu fugiedu .s. diuitiarum: delitiarum z honorum. De pmo Eccl. v. Qui amat diuitias fructu no capiet ex eis. De scdo Hiere.xxxj. Vsq q delitiis dissolueris filia vaga. De tertio ps. Homo cu in honore ess' no intel. zc. ex q hr q appetit' honoris aufert intelligentia. io fugiendus.

P Rim' art. An chrs debuerit esse sub lege. Q' no. q' ipe e dns legis. Contra. Circucisione accepit z alia onera legis. Rndet Tho. i dubiis lral' b'.j. di.iij. Esse sub lege pot itelligi tripl'r. Primo quo ad causa z sic q nati sunt i pcto dicunt ee sub lege. Scdo qtu ad motiuu z sic sut sub lege q timore legi obediut. z sic d' .j. Tim.j. Iusto no est lex imposita. Tertio qntu ad obsuantia z sic etiam iusti sunt sub lege. hoc ergo modo christus fuit sub lege. Hec Tho. Pro fund. Laudabile semp est lege suare z multo eligibili' q oppositu cum h viri vtuosi eligant. Vn Aris.iij. Topic. Illud est magis eligedu qd viri virtuosi eligut. Elegit itaq chrs e e sub lege vt nob daret exemplu vtutis. Vn i libello de contemptu mudi. Ver' saluator sreq salut' amator viuendiq volens nob ostendere norma. Se dedit exemplu rectaq p oia forma. Cu g qrit An chrs zc. Dic rn. zc. Ex q nobis ostendit ptemplanda huilitas chri. atq benignitas q se voluit legi subiicere vt nob daret libertatem z palam oideret qm no nisi p diuine legis obseruantiam mebra ei' fieri possum'. Nam oibus legis puaricatorib' dabit maledictio Eccl.

xij. Ue vob impij q̄ dereliquistis legem
altissimi. Hoc ponderate miserrimi pctō//
res legis dei transgressores/periuri/ adul
teri rc. Non putetꝫ vos absq̃ legis obser//
uantia posse saluari. Circūcidatis ḡ aios
pctā oia rescindētes. vt sic diuinā legē im//
plere valeatis quā null⁹ implere pōt in pec
cato mortali existens. Uñ et ipe dñs car//
naliter circūcidi voluit q̇ ad hoc venit vt
celestꝫ regni ianuā nobis aperiret vt nos
doceret ianuā illā nō posse intrare nisi spi//
ritualiter circūcisi. Figura Ezech. xliiij
Ois alienigena r incircūcisus nō ingredie
tur sanctuariū meū Expone. Alienigena ē
oēs pctōr. Est eñ de gñatione diabolica r
incircūcisus spūaliter: iō nō intrabit tem//
plum celeste Apoc. xxj. Non intrabit i eā
.s. ciuitatem celestē aliquid coinqnatū aut
abominationē faciēs.

p Ro scdo, In pcedēti rc. Nūc d alijs
q̇nq̃ cōsiderationib⁊ dicturi sumus.
Quarta ḡ ꝯsideratio varie instabilitatis
Job. xiij. Nunq̃ in eodē statu pmanet. et
Eccī. ix. Nescit hō finē suum sed sic pisces
capiunt̃ hamo: et sic aues comphendunt̃
laqueo: sic capiūt̃ hoies tpe malo rc. Qui
ta est ꝯsideratio diuine seueritatꝫ. s. in fina
li iudicio Heb. x. Horrendū est incidere i
man⁹ dei viuentis Job. xxiiij. De⁹ inultū
abire nō patit̃. Sexta cōsideratio infernal'
acerbitatꝫ Matth. xxij. Ibi erit fle. r stri.
den. Tres iste ꝯsiderationes oñdunt q̄n//
tū timere debeant pctōres vt si ꝯsiderent
q̄ instabilis est vita pñs r incert⁹ ei⁹ exit⁹
q̄ñ necessario habēt cōparere corā summo
iudice eterne dānationis sniam accepturi
nisi pniam egerint Lu. xiij. Nisi pniaꝫ ege
ritꝫ sil' oēs peribitꝫ Septia ē ꝯsideratio.
Amisse siue perdite felicitatis. Per pctm̄
em̄ amittit̃ celestis btitudo. Ue ve ve va
por est ad modicū parens q̄ eterne felici//
tatis aditū intercludit. Octaua est ꝯside//
ratio offense maiestatꝫ Deut. xxxij. Deū
q̇ te genuit dereliquisti r oblit⁹ es dñi cre
atoris tui. Due iste ꝯsiderationes oñdūt
q̄ dolendū sit de pctis nō ꝓpter timorē dei.
Quis em̄ amore dei inflāmari nō debeat
si consideret q̄ta sit felicitas quā diligenti
bus repromisit/et q̄nta est suauitas r dul
cedo ipi⁹ diuine maiestatis. iuxta illud ps̄.
Quā magna multitudo dulcedis tue dñe
quā absc̄ō. ti. te. Nō sufficerent aūt timor
r pudor inducti ex sex pmis ꝯsiderationi//
bus vt fieret spūalis circūcisio nisi assit di
uinus amor quē accendere debent due vl//
time ꝯsiderationes r p̄sertim octaua. Exē
plū. ij. Mach. ix. Legim⁹ de antiocho qui
cū diuina vltione in tantā decidisset mise//
riā vt de corpe ei⁹ vermes scaturirēt ac vi
uentes in doloribꝫ carnes ei⁹ effluerent et
ex fetore illi⁹ grauaret̃ exercitus: cepit ad
agnitionē sui venire. Et iā nec ipe fetorem
suū ferre posset. dicebat iustū est esse sub//
ditū deo. Et q̄uis doleret r satisfactioneꝫ
pmitteret nō tñ verā circūcisionē spūalem
accepit neq̃ veniā obtinuit. Nā dic text⁹.
Orabat scelestus antiochus dñm a q̄ non
erat miscdiaꝫ ꝯsecuturus: qr vicꝫ nō ꝓpter
dei amorē sed ꝓpter afflictiōis horrorē pe
nitentiā agebat. Aug⁹ em̄ dicit de pnia di.
vij. c. nullus. Scriptū ē neminē absq̃ cha
ritate saluari. Oportet ḡ nō solum timere
deū iudicē: sed etiā diligere iustū deū.

p Ro tertio audistis rc. Nolite negli//
gere qm̄ ñ remanebūt pctā vr̄a ipuni//
ta. dr em̄ de pnia di. j. medicina. § primo.
Pctā nō dimittunt̃ sine pena qr aut deus
punit aut hō. Et attendite q̄ diligent̃ sint
pctā vitanda qm̄ sic di. lex ciuil'. ff. q̄ɔ me//
tus cā. l. Isti q̄dem. Aliq̄s debꝫ magꝭ vel//
le mori q̄ peccare: nec mir cū pctm̄ faciat
hoiem reū mortꝫ eterne. Cauete ne sitis si
miles hoi sub pedibꝫ habēti caminū ignis
nec detinet̃ q̇n cadat nisi ex ligno putrido
in q̊ fulcit̃ nec tñ curat qr nō ꝯsiderat. Ex
ponc. Camin⁹ ignis est infern⁹: lignū pu
tridū est corpus hois. iō pctōres audite il
lud Job. xix. Fugite a facie gladij qr vl//
tor iniq̄tatis gladi⁹ est.

Sermo. iij.

Ostquā con

p . sūmati rc. Sobrie r pie r iuste
ste viuam⁹ in h̄ seculo. Titū. ij.
Sobrie inquā nob. Iuste ad primū: r pie
ad deū. Ibi ḡ notant̃ tria q̄ sūt necessaria
r sufficiūt ad circūcisionē spūalē r ad bene
viuendū. s. i seipo temperātia /sobrie. ad p
ximū iusticia/iuste. Ad deum reuerētia/r
pie. De prio. j. Pe. v. Sobrij estote r vigi

&c. De scdo Leui.xix. Juste iudica proximo tuo. et ps. Bti q fa. iust. z iudiciū i oi tpe. De tertio Ecci.xliij. Pie agentib dedit sapientiam.

p Rim⁹ art. An circūcisio ɔueniēter fiebat cū cultro. Q, nō/qz in institutione circūcisiōis facta ab abraā: nlla fit mētio de cultro petrino. Cōtra Josue.v. Fac tibi cultros lapideos. Rūdet Boñ.in.iiij dist.j. In expositiōe lrali cultr⁹ petrin⁹ est d substātia circūcisiōis q̄ntū ad obseruantiā sed nō q̄ntū ad efficaciā nec q̄ntū ad significātiā. Et hoc ptz qz siq̄s circūcideret cultro ferreo idē eēt effect⁹. Et est signum hui⁹/nō fuit facta mētio in istitutiōe: sz in p̄cepti renouatione facta sub iosue: facta ē mentio de cultro petrino. In q̊ signat q p petrā chr̄m oēs erant circūcidēdi. p h etiā signat duricia eo℞ z duricia legis. Hoc aūt ɔgruitatis erat nō necessitatis. Hec Boñ.

Pro finō. tenēdū ē q circūcisio istituta est mō ɔueniēti respectu finis ad quē ordinabat. Vñ Arist.iij. topic. Illud est magis eligendū qō ɔuenienti⁹ z ppinqui⁹ accedit ad finē qō credendū ē factū fuisse i oibus dei opib z sacramentis ab eo institutis. Jō bñ dic Matthe⁹ vindocineñ. i Tob. Quicq̄d agat dñs regnat bñdict⁹ in omi tpe laus ei⁹ i ore meo. Cū g q̄rit An ɔuenienter &c. Dic rñ. Ex q̄ ɔclude dei ad nos benignitatē q̄ sic p corpalia iudicare nobis voluit spūalia iuxta nature nr̄e ɔditionem cui⁹ ē p corpalia ascēdere ad spūalia. ppterea dt paul⁹.j. Co.x. Oia i figura ɔtingebāt illis. Circūcisus itaq ē chr̄s cū cultro petrino vt sigret q pctōres indurati z lapidei circūcidunt chr̄m auferēdo ab eo aliq membra. s. seipos z aliq̊s ad pctm inducūt Audite o pctōres &c. In h etiā figurat q salutaris circūcisio spūalis fit a petra chr̄o q̄ oino a pctō imunis oēs purgare venit. Unde z i pncipio sue p̄dicationis clamabat vt hr̄ Mat.x. Pniam agite &c. Figura Joā.ij. z Mat.xxj. Chr̄s eiecit a tēplo auaros z sacrilegos negociatores vendētes z emētes anialia z alia. Spūaliter chr̄s purgat templū spūale eijciendo auariciā/carnalitatē z alia vicia Heb.j. Purgationē faciens pctō℞.

p Ro scdo. Supra de primo &c. Nūc de secundo qō est mysteriū legalis circūcisionis qō notat ibi. vt circūcideret puer. Jam p nobis cepit sanguinē suum fūdere puer iesus. Nec dubium hodie plorauit ppter dolorē quē in carne sensit. oia tamē fecit ex deliberatione rationis z pro nobis. Sed eo plorante credis q mater lachrymas contineret Certe nō. Erit aūt in hoc ser. contemplāda triplex circūcisio.

Circūcisio p̄figuratiōis anterioris
Circūcisio purgatiōis interioris.
Circūcisio opationis exterioris.

Prima est circūcisio. s. que antea in veteri lege imo etiam ante legē scriptā instituta est. Circa quā tria sunt consideranda vicz instrumentū de q̊ dictū est in solutione q̄stionis. Ratio quare in illo mēbro fiebat: hec est/qz ibi regnat concupiscentia z inobedientia neq mēbrū illud est inhonestum de sua natura imo nobile. sed factū ē ignobile propter culpam. Unde per remedium nobilitatur. vt dicit Bonauentura. Ideo ɔsiderāda ē finis istitutiōis qz vicz in remediū ɔ originale in signū distinctiuū gētis illius ab alia gente. Et in pactum quoniam ex ea christus nasciturus erat in meritum obedientie et in signum repressionis concupiscentie vnde signabat quid esset agendum z a quo cessandū. Hec Bonauentura in.iiij. dist. Secunda est circūcisio interior que vt dicit Bernardus. i tribus consistit. In cogitatione vt sit sancta. In affectione vt sit pura. In intentione vt sit recta. De primo Genes. viij. Cogitatio humani cordis prona est ad malum. ideo circūcidenda est. Hieremie.iiij. Usq quo morabuntur in te cogitationes noxie. De secūdo.j. Thessal.iiij. Nō i passione desiderij sic et gētes que ignorāt deum. Et Prouerb.xj. Desiderium iusto℞ omne bonum. De tertio Heb.xij. Rectos facite gressus pedibus vestris &c. Tertia est circuncisio operationis exterior que vt dicit Bernardus. consistit in tribus. In s̄mone ne sit contemptibilis. In actu ne sit reprehensibilis. In habitu ne sit notabilis. De primo Job.xj. Nunquid vir verbosus iustificabitur. De secūdo Col. iij. Exuentes veterem hoiem cū actib suis. De tertio Greg. Si cultus p̄ciosarum

vestiũ nõ esset culpandus: sermo dei non
sic vigilãter exꝑmeret ꝙ diues purpura i/
dutꝰ apud inferos torq̃ret. Exẽplum
ad ꝓpositũ narrat Cesariꝰ: ꝙ die q̃dã do/
minica cũ sacerdos aspgẽdo ꝑpl'm aq̃ bñ/
dicta ad ostiũ eccl'ie veniẽs/ m̃ronã q̃ndã
cũ põpa veniẽte ad sĩl'itudinem pauonis
vanis ornamentꝭ ⁊ varijs pictã obuiã ha
buit. in cuiꝰ vestimẽtoꝝ cauda longissima
m̃ltitudinẽ dmonũ sedere ꝯspexit ⁊ erãt
parui vt glires: nigri vt ethiopes: ore ca/
chinnãtes: manibꝫ plaudẽtes: et sic pisces
intra sagenã ꝯclusi saltantes. q̊s vt vidit
plebanꝰ ille vocauit ꝑpl'm/ demones ne fu
gerent adiurauit. Territa illa stabat. Et
vt visionẽ ꝑpl'us videre mererek (q2 vir bo
nus ⁊ iustꝰ fuit) suis orationibꝫ obtinuit.
Intelligẽs igit̃ mulier se ob vestimẽtoꝝ
supbiã sic a demõibꝫ associatã: domũ redi/
it ⁊ vestẽ mutauit. et tã ipsi q̃ȝ alijs femi/
nabꝫ visio facta est occasio hũilitatꝭ. Eph.
iiij. Iã nõ ambuletꝭ sicut gentes q̃ ambu
lant in vanitate sensus sui.

p Ro tertio. Aud. ⁊c. Pensate g̃ q̃ȝ ne/
cessaria est vobis circũcisio spũalis si
volueritꝭ esse de ꝑpl'o dei. Sed heu durũ
est multꝭ circũcidere suas ꝯsuetudĩes. Nã
duꝝ ẽ assueta relinq̃re. ff. de edilicio curri/
liũ edicto. l. Precipiũt. Cõsuetudo tñ ma
la diligentissime est extirpãda. q2 qḋ cre/
bro male pullulat/ crebrius succidak. ĩquit
Hiero. super ꝑlo. Ps. Et vt hꝫ. xxiiij. q. j.
Scisma. Cõsuetudo ꝑuersa ex diuturni/
tate nõ leuiat crimẽ: sed auget. Cauete ne
sitꝭ similes cuidã pusillanimi quẽ volebat
rex honorare in palatio suo/ dũ tñ macu/
lã quandã quã in facie ꝯtraxerat ex cõta
ctu ferri q̃ eũ turpẽ faciebat ⁊ regi inacce/
ptũ abstergeret: quã tñ ille auferre noluit
q2 iã assuetꝰ erat sic eẽ. Expone q̃m durũ
est multꝭ circũcidere suas malas ꝯsuetudi
nes. Iuue. Consuetudo mala tenet insa/
nabile vulnus

Sermo q̃rtus de circũcisione domini

p Ostquã con
sũmati ⁊c. Expectamꝰ beataȝ
spem ⁊ aduẽtũ gl'ie magni dei
et saluatoris nr̃i iesu chr̃i. Tit. ij. Si spũ/
aliter circũcisi fuerimus: tũc erimus expe
ctantes btãm spem ⁊c. Ubi tria multũ cõ
solabilia ad spem spectãtia habemꝰ cõside
rare. vicȝ Spei certitudinẽ siue securitatẽ
Expectãtes btãm spem. Magnitudineȝ
siue sublimitatẽ. et aduẽtũ gl'ie magni di.
Dulcedinẽ siue suauitatẽ. et saluatorꝭ nr̃i
iesu chr̃i. De pmo Ro. v. Spes nõ ꝯfun
dit. De scdo ibidẽ. Gl'iamur i spe gl'ie fi/
lioꝝ dei. De tertio Phil' iij. Saluatorem
expectamus ⁊c. Salutatio.

p Rimꝰ artk. An circũcisio cõgrue fue/
rit instituta: Q, nõ. Deꝰ em̃ nõ dele
ctak in penis nr̃is. g̊ mãdata dei debẽt eẽ
suauia. circũcisio aũt erat penalis. Cõtra
Contraria ꝯtrarijs curank. g̊ cũ originale
ꝯtrahak ꝑ delectatiõe circa mẽbꝝ illud: in
passiõe mẽbri illiꝰ curatio ꝯgrue designak
Rñdet Boñ. in. iiij. di. j. Institutio cir
cũcisiõis fuit ꝯgrua. q2 fuit signũ expssis/
simũ curationis originalis peccati. Tum
ꝓpter ablationẽ a mẽbro ꝓpagatiõis. Tũ
ꝓpt̃ penalitatẽ corporeã. Tũ etiã ꝓpt ob/
lationẽ circularẽ. q2 vicȝ originale ẽ mor/
bus currẽs circulark. q2 sic dt Ans. perso
na corrũpit naturã: ⁊ natura ꝑsonã. Cum
aũt dr̃ Deꝰ nõ delectak in penis ⁊c. Dicẽ
dũ ꝙ pena cõpak ad punitũ. et sic nõ pla
cet deo. Cõpak etiã ad demeritũ. s. ad cul
pam. et sic ẽ ibi manifestatio iusticie ⁊ or/
dinis. et sic placet inq̃ntũ est iustꝰ. Cõpak
etiã ad finẽ vel effectũ: puta ad iustificati/
onẽ puniti. et sic placet deo inq̃ntũ est mi/
sericors. Dicendũ g̊ ꝙ deꝰ nõ delectak in
pena s̃m ꝙ pena: sed s̃m ꝙ iusta vel s̃m ꝙ
iustificatoria. Etsi dicerek ꝙ originale nõ
meruit penã sensus. Dicendũ ꝙ verũ est
de illa pena q̃ est pena tm̃ et nullo mõ via
ad salutẽ: vtputa infernalis. Hec Bona.
Pro fundamẽto. Melior ⁊ eligibilior ẽ
spũalis circũcisio q̃ȝ corpalis Nã s̃m pħm
i Top. Finis est eligibilior his q̃ sũt ad fi
nẽ Spũalis aũt circũcisio finis est ad quẽ
ordinãda erat corpal'. sic figura ad rem fi/
guratã. Spũal' aũt circũcisio necessaria ẽ
ad h̃ vt ꝟtutes inserank. Unḋ Mat. vin
dociñ. in Tob. Spinis ⁊ tribulis purga/
re noualia debet Qui serit: vt semen fru/
ctificare queat. Ex q̊bꝫ apꝑet ꝙ cognitio
circũcisiõis corpalis ducit in cognitioneȝ
circũcisionis spũal'. Ideo q̃rik An circũci

sio τc. Dic rñ. τc. Ex q̄ ↄclude ꝙ circūcisio illa ex diuia īstitutiōe ordinata erat ad salutē coꝝ q̇ sic circūcidebanť. vñ dt Bonauē. In illa circūcisiōe dabať grã: lȝ paruula respectu illi⁹ q̄ dať in baptismo: hñs tñ plenū effectū ad pctm̄ delēdū: ſȝ semiplenū ad habilitandū potētias ad ꝑficiendū. Ex q̇bus colligenduȝ est ꝙ̄ necessaria sit circūcisio spūalis ꝑ cam sig̃ta q̄ est ipsa pnia purgās pctā: sine q̄ nō pōt pctōꝛ saluari. Ecci. ij. Si pniam nō egerim⁹ incidemus in man⁹ dei. Audite o pctōres q̇ non vultꝫ penitere. Certe si pniam nō egeritꝫ oēs simť ꝑibitꝫ. Figura Geñ. xvij. Masculus cui⁹ caro ꝑputij circūcisa non fuerit delebiť de ꝑplo suo. Spūalr oēs in pctō exñtes nō sunt de ꝑplo dei: sed de ꝑplo diaboli. De q̇b⁹ Ps̄. Deleanť de libro vite: et cum iustis nō scribanť.

p Ro scdo. Supra τc. Hic de tertio qd̄ est mysteriū noialis ꝓmulgatōis qꝛ vocatū est nomē ei⁹ iesus. Est aūt specialiter ↄsiderāda expositio triū noim saluatoris q̄ inť cetera ipm sig̃nt vt i duplici natura subsistētē. s. Emanuel. chr̄s. iesus.

Primū est admirande celsitudinis.
Secundū venerāde sanctitatis.
Tertiū desiderāde dulcedinis.

Primū τc. In h̄ aūt ſmone dicem⁹ de primo qd̄ est hoc nomē emanuel. De q̄ Esa. vij. Vocabiť nomē ei⁹ emanuel. qd̄ sig̃t illā supadmirabilē vnionē deitatꝫ τ hūanitatis in ꝑsona saluatoris. Emanuel enim interꝑtať nobiscū de⁹ vel nobiscū diuitas Est aūt ipse de⁹ nobiscū triplici p̄ntia

Prima est p̄ntia ꝑsonalis vnionis.
Scda sacramētalis refectionis.
Tertia specialis ꝓpitiationis

Prima igiť τc. Per quā p̄ntiā nobiscū est sic ꝙ ñ illo mō cū angel. qꝛ vt dꝛ Heb. ij. Nusq̄ȝ angelos apphēdit sed semē abrae. qd̄ multū cedit ad honorē toti⁹ nature humane. Caue g̃o hō ne deo iniuriā ꝓ honore regeras. Scda ē p̄ntia sacramtal refectiōis: ꝑ quā sic est cū nob chr̄ianis ꝙ ñ cū infidelib⁹. ideo dt Matt. vl. Ecce ego vobiscū sum oib⁹ dieb⁹ vsq̄ȝ ad ↄsūmationē seculi. Et vide inextimabilē charitatē chr̄i. Qd̄ em̄ de nr̄a sumpsit hūanitate/totū ꝓ nob pr̄i obtulit totūq̄ȝ nob reliq̇t pro aiaꝝ salute. Tertia est p̄ntia spālis ꝓpitiationis. Nūc em̄ ꝓmptioꝛ est ad miserādū nob ꝙ̄ añ filij dei incarnationē. Est ergo spāli mō nobiscū ſm quem modū non erat cū his q̇ tpe veterꝫ legꝫ fueřt: qm̄ nūc facili⁹ ↄcediť miscdia penitētib⁹. iuxta illd̄ Esa. xlix. In oi tpe placito exaudiui te: et in die salutꝫ auxiliat⁹ sum tui. qd̄ exponit Paul⁹ d̄ tpe no. le. d. ij. Coꝝ. vj. Ecce nūc tp̄s acceptabile: ecce nūc dies salutꝫ. Nūc q̇ppe cū leuioꝛi satisfactiōe pōt pctōꝛ misericordiā obtinere ꝙ̄ tpe veterꝫ legꝫ. τ hoc ꝟtute illi⁹ acceptissime oblationis quā fecit chr̄s de seipo ꝓ oib⁹. Heb. ix. Sāguis chr̄i q̇ ꝑ spm̄sctm̄ se obtulit imaculatū deo emū. cō. no. ab opib⁹ moꝛ. Possumus g̃ dicere illud ps̄. Dñs ꝟtutū nobiscum: susceptoꝛ noster de⁹ Jacob. s. ad miscdiaȝ. Exēpla mlťa ꝑstringit btūs Berñ. ser. xxij. sup cant. τ inť alia de dei miscdia dt. Propť miscdiam τ māsuetudinē q̄ de te ꝑdicātur dñe iesu currem⁹ post te: audiētes ꝙ non spernis paupeȝ: pctōrē nō horres: nō horruisti cōfitentē latronē: nō lachrymātē peccatricē: nō supplicantē chananeā: nō depꝛehēsam in adulťio: nō sedentē in teloneo: ñ supplicantē publicanū: nō negantē discipulū: nō ꝑsecutorē discipłoꝝ: nō etiā impios crucifixores tuos. Aug⁹. De⁹ misericors parat⁹ ē saluare misericordia quos nō pōt saluare iusticia.

p Ro tertio. Auditꝫ τc. Vos g̃ studeatis esse cum deo. Forte ita dicitꝫ: sic facim⁹. Videte ne vosmetip̄os seducatis Non em̄ sufficit ꝙ lingua dicatꝫ. Nā quid valet dicere: volo eē cū deo: et tñ ire cū diabolo. Plus est facto ↄsentire ꝙ̄ verbo. g̃ plus ē dissentire facto ꝙ̄ ꝟbo. qꝛ argumētū a ↄ̄trio sensu est fortissimū in iure. ff. d̄ officio ei⁹ cui manifesta ē iurisdicio. l. j. §. huius rei. Audite quid valeret si miles diceret regi Viue rex: tecū ero. τ tñ iret ad aduersarij seruitiū. Applica qm̄ q̇cq̇d dixerimus oꝛe: deus intueť coꝛ. j. Reg. xvj.

Sermo quintus de circūcisione

p Ostquā consū. τc. Qui dedit semeip̄m pro nob Tit. ij. Ille ē q̇ nos circūcidit. sc̄ȝ qui dedit se pro nobis. Ubi sunt

tria notāda vere circūcisis gratissima. scꝫ
Saluatoris liberalitas: dedit.
Liberalitatꝭ suauitas: semetipm
Suauitatis vtilitas: ꝓ nobis.
De pmo Rho. viij. Oia nobis donauit.
De scdo ꝛ tertio Ephes. v. Tradidit semetipm ꝓ nob omibꝰ hostiā deo in odorem suauitatꝭ.

Salutatio

Primꝰ articulus. An chrs aliqd nobis meruerit in sua circūcisiōe: Qꝫ ñ. Quia grām ꝛ glīam nobis meruit in sua passiōe siue ꝑ suā passionē. g nō ꝑ circūcisionē. Contra. Ois tolerātia passionis voluntaria voluntate ꝑ charitatē informata et in dei gloriā tendente est meritoria. huiusmodi fuit in christo tolerantia circūcisionis. igit ꝛc. Respōdet sm Sco. in. iij dist. xvij. ꝙ chrs etiam ab instanti sue conceptionis meruit. qꝛ tunc fuit aīa eiꝰ pfecta ꝑ grām: obiectū pñs ꝑ intellectū. s. tota trinitas: cum poterit velle bonuꝫ ꝓpter se: ꝛ nō impedita: ꝛ actꝰ volendi permanens. Hec Sco. Et ꝓpter eandē rationeꝫ nō est dubitandū qn in circūcisione meruerit quā libere suscepit ꝓpter dei glīaꝫ ꝛ hominū salutē. Pro fundamēto. In christi mysterijs illud est credenduꝫ qd magꝭ attestat efficacie humane redēptionis fructuose. Nā vt dt Aristot. ij. Top. Qd est verisimiliꝰ est magꝭ ꝯcedēdū. verisimile ē aūt ꝛ credendū ꝙ oēs tales dolores suscepit chrs ꝓ nob/ ordinās eos ad nostrā salutē ꝛ vtilitatē. Vn in de ꝯtē. mūdi. Insuper ꝛ mltos voluit sufferre labores. Atqꝫ labore suo nobis auferre dolores. Cū ergo qrit An chrs ꝛc. Dic rñdēdo. Ex q cōcludē: ꝙ nedū semel/ sed oibꝰ actibꝰ suis et passiōibꝰ nobis meruit grām ꝛ glīam: vt euidētiꝰ ondereт qntū nos diligeret. Hiere. xxxj. In charitate ꝑpetua dilexi te. O miseri pctōres q chrm nō diligitꝭ: imo eiꝰ mādata spnitꝭ: nūc reuertimi ad deū qui tot ꝛ tāta signa charitatꝭ vob ondit. Nō em poterit aliqs saluari nisi ex eiꝰ merito: qd ꝑticipare nō possumꝰ nisi sibi adhereamus ꝑ charitatē ꝛ fidē. Figura Exo. plibꝰ capitūs ꝛ alijs seqntibꝰ pentateuchi libris Filij isrl nō ꝓprijs viribꝰ liberati sūt ex egypto: sed in manu dei. et nedum vno actu sed pluribꝰ. nec ꝓpria industria cōducti sūt ꝑ desertū: sed dei sapia. neqꝫ sua potestate sꝫ diuina terrā pmissionis ingressi sunt. Expone ad ꝓpositum: qm pctōr non exit ꝓprio merito d statu pcti neqꝫ ꝛc. Hebre. x. Habemꝰ fiduciā in introitu sanctorum in sanguine chri.

Pro scdo arti. In pcedenti ꝛc. Nunc de hoc noie christus qd est nomē venerāde sanctitudis: qd sigt illā plenissimā grē vnctionē que est in aīa chri. Christꝰ aūt interptat vnctꝰ. Per antonomasiā autē dr chrs. qꝛ cū tres ꝑsone antiqtꝰ vngerent ꝛ christi dicerent. s. reges: ꝓphete: et sacerdotes. Dñs ipse est sūmus rex: summus ꝓpha: ꝛ summus sacerdos ꝓpter plenissima totiꝰ grē ꝛ sctitatis vnctōeꝫ. Christus ergo nō est nomē ꝓpriū: sed appellatiuū. ꝑ antonomasiā tm dño appropriat. Ab hoc noie chriani dicunt. qd nomē primo ab aplis ꝛ discipulis fuit introductū apud antiochiā: vt dr in ecclīastica historia. Antea qppe credentes vocabant discipuli. Quia g nomen debet esse ꝯsonū rei Insti. de dona. §. est ꝛ aliud. Et. xxj. dist. c. cleros. Et extra de pben. ꝛ dig. c. cū fm. Ideo oportet vt q chriani dicunt/ christū imitent. hinc est qd cauet extra de sa. vnc. c. cōuenisse. A christo chriani dicunt: vt quasi vncti deriuant ab vncto: vt oēs currant in odorē vnguētoꝝ illiꝰ cuiꝰ nomē est oleū effusum. Vn ꝛ ipse dñs dixit Joan. xiij. Exemplū dedi vobis vt quēadmodū ego feci: ita ꝛ vos faciatꝭ. In sue aūt circūcisionis mysterio dedit nob pcipue triplex salutare exemplū nobis imitandū.

Primū sectande obedientie ꝛ hūilitatꝭ.
Scdm resecande malicie ꝛ prauitatis.
Tertium est tolerande angustie ꝛ penalitatis.

Primū ꝛc. Multū em se hūiliauit ꝓ nobis obediens legi/ cum nullatenꝰ teneret. Audi g Aug. dicentē. Medicina timoris hois est hūilitas chri. Erubescat hō esse supbus quia chrs humilis factꝰ est. Certe frustra nomen chriani hēs nisi ꝛ humilitatis ꝛ obedientie formaꝫ teneas veraciter. Nam vt dt ipse Augꝰ. li. de doctri. chria. Ex sacramento vnctionis christianorum omniū vocabulū descendit: qd nomen ille frustra sortit qui christū minime imitat.

Secundū est exemplū resecande malicie ꝛ prauitatis. Cum em voluit carnalis

circūcidi: docuit nos spūaliter circūcidi de
bere: ne similes simus iudeis īduratis q̄
bus dicebat b. Stephanus Act. vij. Du
ra ceruice ⁊ incircūcisi cordib⁹ ⁊ aurib⁹ ⁊c.
Notate ḡ quod dr̄ Esa. j. Lauamini: mūdi
estote: auferte malū cogitationū vestrarū
ab oculis meis dr̄ dn̄s. Tertiū est exē-
plū tolerande angustie ⁊ penalitatis Tūc
em̄ cepit ꝓ nobis pati ⁊ sanguinē fūdere.
j. Pe. iiij. Christo in carne passo ⁊ vos ea
dem cogitatione armamini. Nam vt dicit
Bern̄. Fidelis christi miles vulnera non
sentit dum benigni ducꝭ vulnera cōspicit.
Exēplū manifestū in sanctis martyrib⁹
qui tāgrauia tormenta hilariter sustinue-
runt: nihil pōderātes oēs hmōi penas cō-
paratione illius quam ꝓ nobis passus est
christus etiam a circūcisione sua. Q, si du
bitetis circūcisionis dolorem esse magne
grauitatis: legite in Geñ. xxxiiij. ca. quō
post circūcisionem illoꝝ qui erant in sichē
ciuitate die tertio grauissimus erat dolor
vulneꝝ adeo ꝙ nullaten⁹ poterāt resistere
duob⁹ filijs iacob: symeon ⁊ leui dine ra-
pte a sichem filio emor: imo oēs interfe-
cti sunt: etiam ipse emor ⁊ fili⁹ eius. Non
dubitandū ḡ quin paruulus puer Jesus q̄
viuacissimi sensus erat ⁊ complexiōis te-
nerrime grauissimuꝫ senserit dolorē in sua
circūcisione. Non sit ergo nobis durum ꝑ
eo pati. Et vniuersalr̄ necesse est nob̄ eum
pro viribus imitari/ si volumus inter ve-
ros christianos numerari. Aug. Christi-
anus iusticie ⁊ bonitatis: pudicicie ⁊ casti
tatis: patientie ⁊ humilitatis: innocētie ⁊
pietatꝭ est nomen. Et tu istud nomē quo
modo tibi defendis ⁊ vendicas cui de tā-
plurimis nec pauca subsistunt. Christia-
nus vere est qui non nomine tm̄ sed opere
christianus est.

p Ro tertio ⁊c. Audistꝭ ⁊c. Forte p̄su-
mitis de nomie chr̄ianitatꝭ. Sed no
tate quod dicit̄ extra de reg. et trans. ad re
li. c. Porrectum. Habitus non facit mo-
nachum: sed efficax ꝓfessio. Ad hoc facit
l. sub p̄textu. C. de sacrosan. ec. re. et priui.
eorum. Pone casum et expone. Et appli-
ca: Notando qualem professionem faci-
mus in susceptione baptismi quod est sa-
cramentum christianitatis. Ideo audiat
quilibet illud. ij. Timot. ij. Labora sic bo
nus miles christi.

Sermo sextus de Circūcisione dn̄i.

p Ostquā con
summati ⁊c. Ut nos redime-
ret ab omni iniquitate ⁊ red-
deret populum acceptabilē sectatorem bo
noꝝ operum. Tit. ij. Voluit quippe chri
stus circūcidi vt nos redimeret ⁊c. Ubi
nota tres effectus spiritualis circūcisiōis
Primus est habende dispositionis pu
ritas: vt nos redimeret ab omni iniq̄tate
id est mūdaret. Secūdus est diuine ac-
ceptabilitatis suauitas: sibi populū acce-
ptabilē. Terti⁹ virtuose opatiōis sedu
litas: sectatorē bonoꝝ operum. De p̄mo
Apocal. j. Dilexit nos et lauit nos a pec-
catis nostris in sanguine suo q̄ sibi est p̄ciū
redemptionis nostre. De secundo Apoc.
xxj. Ipsi populus eius erunt. De ter-
tio Gal. vj. Operemur bonum dum tēpus
habem⁹.

p Rimus ar. An ꝯuenienter christus
fuerit vocatus Jesus: Q, non. Ue-
ritas debet correspondere denūciatiōi ꝓ-
phetice. sed prophete de christo aliud no-
men enunciauerūt. Dicitur enim Esa. vij
Uocabitur nomen eius emanuel. Ac ibi-
dem. ix. cap. Uocabitur nomen eius ad-
mirabilis consiliarius: deus fortis. Cō-
tra. Luc. ij. Uocatum est nomen eius ie-
sus. Respondet Thomas. iij. parte. q.
xxxvij. Nomina debent ꝓprietatibus re-
rum respondere. nomina tamen singula-
rium quandoqꝫ imponunt̄ a tempore: ali
quando a cognatiōe: aliquādo ab euentu
Nomina aūt que diuinitus imponunt̄ ali
quib⁹ semp signt aliquod gratuitum eis
datum diuinitus. Sicut quando Genes
xvij. dictum est abrae: appellaberis abra
am: quia patrem multaꝝ gentiū constitui
te. quia ḡ homi christo hoc mun⁹ gr̄e col-
latū erat vt p ip̄m oēs saluarent̄: Ideo cō
uenienter vocatū est nomen eius Jesus. i.
saluator propter rationem vniuerse salu-
tis. In omnib⁹ autem alijs nomib⁹ pro-
phetice prenunciatis intelligitur et signur

hoc nomen iesus quod est significatiuum salutis. Hec Tho. Pro fundamento. Ad cognitionē ꝟitatꝫ multū facit cognitio hois. Arist. ij. elenc. Qui nō sunt ꝟtutū nominū ignari sūt ꝓpe videre veꝝ. Inꝉ cetera aūt noia vnū est qꝺ ꝑcipue venerari debem⁹. s. hoc nomen iesus cui⁹ suauitatem nemo sufficit ꝯtemplari. Sed heu ꝙꝫ multi sunt q̇ pl⁹ de terrenis ⁊ carnalibꝫ curant: ꝯ q̊s Persius. O curas hoim o ꝙꝫ est in rebꝫ inane. Queriꝉ ꝙ An chr̄s ⁊c̄. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ potes notare ꝙ iesus hꝫ tria idiomata. tria hꝫ nomia vt notat Isiꝺ. lib. vij. etym̄. In greco sother/in hebreo iesus in latino saluator ꝺr. Tres aūt saluatores in ve. test. reperiunꝉ hoc nomine insigniti. Prim⁹ ꝓpter potentiā ꝑlioꝝ. s. iosue. Secundus ꝓpter sciam ⁊ doctrinā scilꝫ sirach q̇ composuit eccl'iasticū. Tertius ꝓpter bonitatē iesus iosedech q̇ fuit sacerdos. Noster aūt iesus nos saluauit his tribꝫ. s. potentia/scia/⁊ bonitate. Iō iesus merito ꝺr Bn̄ aūt di. euāgelista. Vocatū est nomē ei⁹ iesus: nō ab hoibꝫ impositū. A deo ei fuit impositū: ꝑ angelū aūt denūciatū marie ⁊ ioseph: ⁊ ꝑ eos alijs diuulgatuꝫ. Ex q̄bꝫ omnibꝫ ꝯclude ꝙꝫta sit habēda reuerētia ad hoc nomen iesus. O miseri pctōres q̇ nō verenꝉ offendere pijssimū iesum. lubrici/auari ⁊c̄. Considerate q̄so dulcedinē hui⁹ nois iesus. De q̊ Bern̄. Si scribas n̄ sapit mihi nisi lego ibi iesū. Si disputes aut ꝯferas nō sapit mihi nisi sonuerit ibi iesus. et Rich. ꝺ sctō Vict. Iesus est nomen dulce/nomen delectabile/nomen confortans pctōrē ⁊ btē spei. et q̇d est iesus nisi saluator: ꝙ iesus esto mihi iesus. In quo nomie est ois suauitatis sapor. Figura Exo. xvj. Mana dulcissimū datū est filijs isrl' in deꝯto. de q̊ māna ꝺr Sap̄ xvj. Angeloꝝ esca nutristi ꝓpl'm tuū ⁊ ꝑatū paneꝫ ꝺ celo ꝑstitisti illis sine labore omē delectamentū in se habentē ⁊ ois saporis suauitatē. Expone de nomie iesu. de q̊ Bern̄. Iesus dulcis mēoria dans vera cordis gaudia: sed super mel et omnia dulcis eius presentia.

P Ro scdo. In ꝑcedenti ⁊c̄. Hic ꝺ hoc noie iesus qꝺ signat desiderabilē nostre salutis oꝑationē. Vn̄ Matth. j. Dicit angelus ad ioseph: vocabis nomen ei⁹ iesum. Ipse em̄ saluū faciet ꝓpl'm suū a peccatis eoꝝ. hoc est ꝙ nomen desiderāde dulcedinis qm̄ vicꝫ in eo fundaꝉ totalis spes nostre salutis. Spes inquā triplex. Spes venie. Spes gratie. Spes glorie. Prio i noie iesu fūdaꝉ spes venie. Quis em̄ peccator non timeat nomen diuine potentie? Quis audeat sustinere dn̄m virtutū? Sꝫ ecce iesus dulce refugiū i q̊ exinaniꝉ diuina maiestas ⁊ dulcescit ptās. Vn̄. j. Io. ij. Scribo vobis filioli mei: qm̄ remittūꝉ vobis pctā vestra per nomen eius qꝛ aduocatū habem⁹ apud patrē iesum chr̄m. O dulce consistoriū pctōr penit⁹ plorat ⁊ postulat: fili⁹ interpellat ⁊ impetrat: paꝉ condonat: ⁊ spūssanct⁹ mētē letificat: testimoniū ꝑbens remissiōis pctōꝝ. Ideo bn̄ ꝺr. Actꝫ. xxij. Ablue pctā tua inuēto nomine iesu. Sicut itaqꝫ sitiēti dulcis est fons aq̄ viue: sic pctōri molle pctōꝝ depresso dulce est nomen iesu. Scdo in nomine iesu fūdaꝉ spes gr̄e. Ioan. j. Gr̄a ⁊ veritas ꝑ iesum chr̄m facta est. Spes inquā gr̄e illuminatiue qꝛ ad meditationē nomis iesu illumiaꝉ intellect⁹: nō solū supꝑficie ten⁹ aut ꝟboꝝ folijs: sꝫ sniaꝝ medullis. Ipe em̄ est lux vera q̄ illuminat oēm hoiem venientē in hūc ⁊c̄. Ioā. j. In hoc siquidē nomine. Antonius et alij patres antiqui qui ꝑ cōtemplationē studuerunt: et non in mortuis litteris et diuinis mysterijs fuerūt mirabiliter eruditi. Et tu quantuꝫ te a terra subtraxeris et ad iesum solum conuerteris: tanto magis recipies lumen verum. In cuius mysterium Matth. xvij. Discipuli in montis supercilio oculos leuantes neminē viderunt nisi solum iesum. Itē spes gratie inflammatiue. ideo Cantic. j. Oleum effusum nomen tuum. ideo adolescentule dilexerūt te nimis: quia videlꝫ ipse anime de nouo in penitentia laborantes que adolescentule dicuntur ardentissime: excitantur per nomen iesu in amorem eius ad currendum post dilectum. Item spes gratie corroboratiue. Unde Rom. viij. Certus sum ꝙ neqꝫ mors: neqꝫ vita ⁊c̄. poterūt nos separare a charitate dei q̄ est in christo iesu. Unde Actuū. xxj. Agabus propheta tulit zonam Pauli et alligans manus sibi et pedes ait. Virū cui⁹ ē zona hec sic alligabunt iudei in hierusalez.

Et sequit. Rñdit Paulus ⁊ ait. Ego nõ solũ alligari sed ⁊ mori parᵘsum in hierl'm p noie dñi iesu chri ⁊c. Hec aũt sunt intelligẽda nõ de noie iesu qñtũ ad sonũ vocis pncipalr vel qñtũ ad lrãs sc̃ptas: sʒ inqñtum est significatiuũ dei ⁊ hoĩs saluatorꝫ mõi. Tertio. In noie iesu fundat spes glie. qr sicut dr Act. iiij. Nõ est aliđ nomẽ sub celo datũ hoib' in q̃ opoꝛ. nos sal. fieri. Hoc est ḡ nomẽ glõsum de q̃ dicere posᵘsum illud ps. Dñe dñs nr̃ q̃admirabile est no. t. in vni. terra. Mirabile inq̃ꝫ ⁊ angelis ⁊ hominibus ⁊ omni creature. Est em̃ mirabil' huiᵘ noĩs glĩa in terra. i. in religione viuentiũ. s. in celo. Est mirabil' huius noĩs glĩa in terra pegrinãtiũ. Est mirabilis huiᵘ noĩs iusticia in terra moriẽtiũ et peuntiũ. Ideo dr Pau. Phil. ij. In nomine iesu oẽ ge. flec. ce. ter. ⁊ ifer. O nomẽ triũphale O gaudiuꝫ angeloꝝ. O leticia iustoꝝ. O pauoꝛ isernoꝝ. O spes vere penitentiũ. In te oĩs spes venie: grẽ: ⁊ glie. Ad hoc nomen deuoti ꝯfugite o pctoꝛes vt piissimᵘ iesus ad se vos alliciat ⁊ conuertat. Exẽplũ. Cõtigit sacerdotẽ lubricũ euntẽ ad scelᵘ ppetranduꝫ transire nocte p siluã in q̃ latro stabat oẽs spolians ⁊ occidens. Qui cũ eum transeuntẽ audiret: dixit. Quis es tu q̃ hac transis: Sacerdos rñdit. Ego sum paup seruᵘ iesu chri. Pre timoꝛe em̃ nesciebat q̃d rñderet illi. Iterũ latro. Quis es tu: Et ille. Ego sum indignus seruᵘ iesu chri. Tertio. Quis es tu: Et sacerdos. Sũ inutil' seruᵘ iesu. Latro ḡ intra se cogitãs: dixit clerico. Propt nomen iesu vade in pace. Et tũc latro intra se cogitabat ⁊ rememoꝛabat dicẽs Iesus iesus iesus. Et ecce ṽtute noĩs Iesu latro ꝯuersus: latrociniũ ⁊ homicidiũ postea ñ ppetrauit. De mane igit venit deuotissime ad eũdẽ clericũ q̃ erat plebanᵘ viciniorꝫ huiᵘ silue petẽs suã ꝯfessionem audiri. Plebanᵘ aũt audiens eũ tot flagitia ppetrasse: q̃suit dicẽs. Vñ hec tibi contritio q̃ tot mala fecisti: Rñdit latro Hac nocte q̃dã trãsiuit p siluã: quẽ cũ vellẽ spoliare: dixit. Seruᵘ sum iesu. quẽ dimisi pter nomen iesu. Tandẽq̃ꝫ nomen iesu replicando cõtritᵘ sum: ⁊ de cetero nõ diaboli: sed iesu seruᵘ ero. Sacerdos dixit. Ego sum q̃ ptransiui siluã. Bñdictũ ḡ sit nomen Iesu q̃d me a piculo liberauit et te iustificauit. Et ego de cetero ero vtilioꝛ seruus Iesu: q2 amodo cessabo a fornicatiõe. Patet ḡ q̃ reuerendũ est nomẽ iesu: tã venerabile ẽ q̃ apl's dr Col. iij. Oẽ q̃dcũq̃ꝫ facitꝫ i ṽbo aut in opatiõe: in nomie iesu facite. Sit ḡ cuiuscunq̃ꝫ verbi ⁊ opis initiũ pariter ⁊ finis. Vñ ⁊ ecclĩa in fine orationũ cõiter dr Per dñm nr̃m iesum chr̃m ⁊c.

Pro tertio. Audistꝫ ⁊c. Magna ḡ cõsolatio penitentib' in h̃ noie iesu Certi em̃ esse debent de venia. Hoc est em̃ lex a deo instituta q̃ ppterea redemptoꝛ voluti hoc nomẽ imponi vicꝫ Iesus: qđ vtiq̃ꝫ lex est benigne interp̃tãda. Dicũt em̃ iura. Benigniᵘ sunt leges interp̃tãde q̃ earꝫ volũtas ꝯseruet. ff. de legib' ⁊ senatuscõ. l. Benigniᵘ. Sed tñ multũ notãdũ ẽ qđ hr. xiiij. dist. c. Diaconi. in fi. Si duri colli fuerimᵘ assidue peccantiuꝫ nõ miserebit deᵘ. Audite. Magna esset criminosis cõsolatio si rex statueret q̃ q̃cũq̃ꝫ cũ reuerentia tunicã suã tãgeret: miscdiam inueniret ⁊ gr̃aꝫ. Sed ⁊ mltũ timere deberẽt negligẽtes si addiderit q̃ si criminosus distulerit tunicã regiã tãgere/ irreuocabil' moreret. Expone ⁊ applica notãdo illđ Ecci v. Ne tardes conuerti ad dñm: ⁊ ne differas đ die in diẽ. subito em̃ veniet ira illiᵘ.

Pro Epiphania dñi Sermo pmᵘ.

Surge illuminare

hierl'm. Esa. lx. Venit lumẽ tuum. ibidẽ. Lumen inquã (triplex

- Supnaturalis sciẽ.
- Spũalis gratie
- Eternalis glorie.

De pmo Esa. ix. Populus q̃ ambulabat in tenebris. s. ignoꝛãtie vidit lucẽ magnã. De scđo ibidẽ. Habitãtib' in regiõe vmbre moꝛtꝫ lux oꝛta est eis. De tertio Ps. In lumine tuo videbimᵘ lumen.

Surge ⁊c. Tres articuli. In pꝛimo vt in aliis. In scđo fiet thematꝫ specialis applicatio pñtꝫ solẽnitatꝫ cõmẽdatiua.

Pro pmo An possit hõ ex liberoarbitrio surgere a pctõ absq̃ꝫ dĩ gr̃a: Q, sic. Inter gr̃am ⁊ culpã mediat inocẽtia q̃ hri põt sine gr̃a. Cõtra. Rom. iij. Iusti

ficati ꝑ grām ipsius. Rn̄det Richar. in ꝗ. di. xxviij. ꝙ nō. Cui⁹ rō est. Resurgere a pctō est ad ea restitui q̄ hō amiserat ꝑ peccatū. Tria aūt ꝑ pctm̄ mortale amittit. scȝ q̄ndā speciale diuini lumis silitudinē: ꝓpt cuius amissionē aīa peccatrix dr tenebra. Un̄ Aug⁹. iiij. de trini. Tenebre sūt stulte mētes hoim praua cupiditate atq̄ infidelitate excecate. Per pctm̄ etiaȝ amittit hō naturalē habilitatem ⁊ ad gl'iam ⁊ ad gratiā. Un̄ Aug. in ench. Aiorꝝ q̄q̄ vicia naturaliū sunt ꝑuatio bonorꝝ. Per peccatū tertio amittit idoneitatē ad vitā eternā. Ad neutꝝ aūt horꝝ restitui potest nisi ꝑ grām: que gratia est q̄dā specialis similitudo diuini lumis. Per ipam etiā trahit volūtas hois ad deū: sine q̄ tractu nō restituit habilitas ad bonū. Per ipsam etiā remittit dei offensa ⁊ ex ꝯseq̄nti obligatio ad penā eternā: et reddit hō dign⁹ hereditate eterna. Hec Rich. Pro fūdamento. Natura rōnalis ex se inclinationē habet ad bonū. Un̄ Aristo. iij. Eth. Rō deꝑcat optima ⁊ ꝑsuadet. Et ex h̄ etiā seq̄t ꝙ retrahit et dissuadet a malo. Persius. Cur mihi nō liceat iussit q̄dcūq̄ volūtas. Stat contra rō ⁊ secretā garrit in aurem. Ne liceat facere id qđ q̄s vicia vult agēdo. Publica lex hoim naturaq̄ timet hoc fas. Sed q̄rit An possit hō ⁊c̄. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude q̄ꝫ miseri sunt pctōres ī pctis suis dormiētes. viliores certe porcꝭ q̄ in luto volutant. Ideo aie peccatrici dr Hiere. ij. q̄ꝫ vilis facta es nimis. O lubrici: auari ⁊c̄. Certe inexcusabiles estꝭ. Nā etsi nō possit hō oino resurgere de se sine grā: tn̄ in ei⁹ ꝑtāte est seipm̄ excitare et ad deum redire: et sic grām recipe. Ideo dic̄ dn̄s Zach. j. Cōuertimi ad me ⁊ ego conuertar ad vos. Sȝ heu heu mlti negligūt in pctis dormiētes: ⁊ in mortis articlo penitentiā differētes: cū tn̄ talis pnia multū sit ꝑiculosa. Aug⁹. Penitētia in hoie sano est sana: in īfirmo īfirma: ⁊ ī mortuo mortua. Figura Mat. xxiiij. dicit saluator. Orate vt n̄ fiat fuga vestra ī hyeme vl' sabbato. Hyems est tp̄s difficile viatoribus. Et sabbatū est dies vltima. Idō ꝑ hec significat mortis tp̄s. Item in hyeme cadūt arborꝝ folia: et sic patent nidi auium. Sic in morte cadūt folia excusationum et nidus diaboli patet. Item in sabbato nō licet ire nisi ꝑ miliariū. sic in morte nō pōt aliq̄s multū a diabolo recedere/ ad deum accedendo. Audi ḡo pctōr q̄d tibi dicit Apoc. iij. Si nō vigilauerꝭ veniam ad te tanq̄ fur: et nescies q̄ hora veniā ad te.

p Ro scđo. Surgere debet hierl'm. i. deuota aīa: vt illūinet per cōtēplationem mysteriorꝝ hui⁹ solēnitatis. Nam sicut dicit Bern̄. Festis ⁊ maxime ꝑcipuis solennibꝫ magis circa ea q̄ solennitatis sunt imorandū videt vt pariter ⁊ erudiatur animus: ⁊ excitet affect⁹. Quomodo em̄ celebratis si nescitis: Primo in hoc sermone fienda est contemplatio generalis triū mysteriorꝝ ad h̄ festū spectantiū.

Primū est mysteriū vocatiōis.

Secundū mysteriū ꝑparationis.

Tertium mysterium nuptialis celebrationis.

Primū ⁊c̄. Magi em̄ veniētes ad christum adorandū fuerunt signa vocationis gentiū ad fidem. Aug. ser. huius solennitatis. Illi magi fuerūt ꝑmitie gētiū. nos populus gentiū. Ḡa natiuitatꝭ primordio cepit chr̄s gentes ad se vocare. cū ad se traxit tres illos magos qui ⁊ postea omnes vniuersal'r vocauit: vt dr Mat. xj. Venite ad me omnes q̄ la. ⁊ one. estꝭ ⁊c̄. Propt hoc mysteriū magorꝝ vocat festū hoc Epiphania: ab epi qđ est supra: ⁊ phanes apparitio. quia tūc stella desuꝑ apparēs manifestauit eis ortū saluatoris. Secūdū est mysteriū ꝑparatiōis. s. sponse ecclesie: que q̄dem ꝑparatio seu purgatio figurat in baptismo. De qua purgatiōe Ephe. v. Chr̄s dilexit eccl'iam ⁊ tradidit seipsum ꝑ ea: vt illā scīficaret mundans eam lauacro aque in ꝟbo vite vt exhiberet sibi gloriosam ecclesiam non habentē maculā neq̄ rugam. Propter hoc mysteriuȝ dr hoc festum theophania: a theos. id est de⁹: ⁊ phanes apparitio. quia tota diuina trinitas apparuit in baptismo chr̄i eadem die qua est a magꝭ adorat⁹ vigesimonono anno s̄m multos: vel trigesimo s̄m Chrys. Aug. ⁊ Bedā. Tertiū est mysteriū nuptialis celebrationis. s. inter chr̄m ⁊ ecclesiam. Et hoc figuratū est ī nuptijs illis in quibꝫ chr̄s mutauit aquā in vinū. In nuptijs em̄ celestibus mutat aqua tribl'atio-

nis in vinum consolationis. Joã. xvj. Tristicia vestra cõuertet᷑ i gaudiũ. Propter h̄ aũt mysteriũ vocat᷑ hoc festum bethphania: a beth. i. dom⁹: ꝛ phanes. i. apparitio quia in domo appuit verus deus qñ mutauit aquã in vinũ: eadẽ die q̄ baptizatus est reuoluto anno. Attende bñ quanta sũt hec mysteria ꝛ totã summã nostre salutis continentia. Uide etiam ordinẽ inter illa. Primo em̄ fit sponse inuitatio. Scd̄o inuitate ꝑparatio. Tertio ꝑparate in thalamũ nuptialem introductio. De his tribꝫ cantat ecclesia Hodie celesti sp̄õso iũcta ē ecclesia: qm̄ in iordane lauit chr̄s eius crimina Currũt cũ mũeribꝫ magi ad re. nup. et ex aq̄ facto vino letant᷑ cõuiue. Audiamus ḡ nunc deuote benignã nostri a christo inuitationẽ. Diligenti⁹ faciam⁹ preparationẽ: vt sic tandẽ veniamus gaudẽtes ad nuptialẽ celestẽ celebrationẽ. Exẽpluz de virginibꝫ sacris que tãferuenti desiderio pudicicia amãtes ꝛ abstinentiã obseruantes: orationibus instantes et tribulationes multas sustinentes/festinarunt diligenti ꝑpatiõe ad celestes nuptias. Uñ Matt. xxv. Que parate erant intrauerũt cum eo ad nuptias.

P Ro tertio. Aud̄. ꝛc̄. Cauete ne puemini tanto honore celestiũ nuptiarũ. Jura em̄ dicũt. Uilibꝫ ꝑsonis nõ sunt cõcedẽdi honores. C. de dilatiõibꝫ. l. neq̧ famosis. Et extra de ex. p̄. Inter dilectos. et de elec. ꝑ inq̄sitionẽ. Cauete ne sitis siles rustico ad nuptias filij reg̃ inuitato: q̄ ꝑgens sitibũdus stomachũ impleuit aqua turbida. Et veniẽs ad ostiũ palatij/ꝑuocatus est ad vomitũ. et sic turpit᷑ repulsus est ꝛ iussu regis incarcerat⁹. Expone. Diuitie: delitie: ꝛ honores sunt sicut aq̄ turbida quã in ingressu alteri⁹ mũdi oportet euomere. et tũc patet feditas ꝑpter quam pctõr eijcit᷑ ꝛc̄. Apoc. vl. Foris canes ꝛ impudici venefici et idolis seruientes: et oĩs qui amat ꝛ facit mendaciũ.

Sermo secũdus de Epiphania.

S Urge illuminare ꝛc̄. Glĩa dñi sup te orta ē. Esa. lx. Ideo debes surgere qꝛ glĩa dñi ꝛc̄. Glĩa q̄ppe d̄r clara noticia cũ laude. In incarnatõe igit᷑ ꝛ ntitate ꝛ apparitione dñi saluatoris d̄r Glĩa dñi orta est Tũ ꝑpter declaratõez sue potentie. Tum ꝑpter declarationez sue sapie. Tũ ꝑpt᷑ declarationẽ sue bẽiuolẽtie. De q̄bꝫ d̄t Damasce. in ꝑncipio tertij. Per incarnatiõis mysteriũ mõstrat᷑ simul bonitas ꝛ sapia ꝛ potẽtia dei vl᷑ virt⁹. Potẽtia q̄dẽ: qꝛ nihil est maius q̄ deũ fieri hoiem. Sapia: qm̄ sic inuenit difficiliũ decẽtissimã solutionẽ. Bonitas ṽo: qꝛ nõ despexit ꝑprij plasmatis infirmitatem.

P Rim⁹ art᷑. An cõueniens fuerit magos ad chr̄m ꝑuulũ venire adorãdũ: Q, nõ. Magi nõ erant de regno iudeoꝝ Ex visiõe aũt stelle cognouerũt natũ regẽ iudeoꝝ. Cõtra. Esa. lx. Ambulabunt gẽtes in lumie tuo ꝛc̄. Rñdet tho. iij. ꝑ. q. xxxvj. Magi illi fuerũt ꝑmitie gentiũ in chr̄m credentiũ: in q̄bꝫ appuit in q̄dam ꝑsagio fides ꝛ deuotio gentiũ venientiũ a remotꝭ ad chr̄m. Et sĩ sic deuotio ꝛ fides gentiũ est absq̧ errore ꝑ inspiratõem sp̄ũs scti: ita etiã credẽdũ est magos a sp̄ũscõ inspiratos sapient᷑ chr̄o reuerẽtiã exhibuisse Hec tho. Pro fũdamẽto. Certũ ē q̄ isti magi pia mẽtꝭ intẽtiõe et deuotõe venerũt Jd̄o eoꝝ aduẽt⁹ fuit deo ḡtissim⁹. Nã vt ait Señ. Nõ q̄d fiat: ſꝫ q̄ mẽte refert. Et Ouid. li. fastoꝝ. Nra deo pietas ꝑ mũere diuite grata ē. Cũ ḡ q̄rit᷑ An ꝯueniẽs ꝛc̄. Dic rñ. ꝛc̄. Et q̄ ꝯclude mirabilẽ ꝛ laudabilẽ dei ꝑuidẽtiã q̄ sic a ꝑncipio natiuitatis chr̄i voluit ꝑfigurare vocatõez ꝛ salutẽ gẽtiũ. vñ ꝛ postea clamabat oẽs vocãs Jo. vij. Siq̄s sitit veniat ad me ꝛ bibat. Nũc etiam omnes ꝑ p̄dicationes ꝛ internas inspirationes vocat. sed heu heu multi resistũt. O miseri pctõres iduratí: vsurarij ꝛc̄. Uñ ꝛ dñs dicebat iudeis: Quotiẽs volui ꝯgregare filios tuos queadmodũ gallina co. pul. su. sub alas ꝛ noluisti. Nota q̄ aliq̄ñ supponunt᷑ galline oua anatis fouenda: ꝛ nati pulli sequunt᷑ eã. Inuẽta tñ aqua relinquunt gallinã: eo q̄ eoꝝ natura sit in aqua conuersari. Gallina ṽo eos in litore expectat et eos aduocat: sed renuunt. quia plus diligunt aquam q̄ terram Sp̄ũaliter deus oẽs fouet. Sed cũ viget discretio i hoie: tũc appet q̄ sunt ei⁹ et qui

ſunt diaboli. Inuenta aq̃ delectatiõis mũ
dane plurimi nolunt redire deo vocãte ad
pniam. Figura Num. xiij. Reuerſis ex//
ploratoꝛibꝫ cũ moyſes vellet ꝓplm cõgre//
gare ⁊ in terrã ꝓmiſſionis introducere: vo
luerunt eũ lapidare. idõ diſperſi ſunt ꝑ de//
ſertũ ⁊ fere oẽs mortui ſunt ibi. Spũalit
deus vult ꝯgregare pctõꝛes per pniam ⁊
ꝑ viã miſcdie ducere ad terrã celeſtis ꝓmiſ
ſionis/ſed pctõꝝ duricie volunt chꝛm lapi
dare. Talibꝫ ꝗ dicet illud Prouerb. j. Uo
caui vos ⁊ renuiſtis/extendi manũ meã ⁊
nõ fuit q̃ aſpiceret ⁊c̃.

P Ro ſcdo. In p̃cedenti ⁊c̃. Nunc ſpẽa//
lit̃ de p̃mo myſterio ſeu d̃ p̃ma appa//
ritione vbi ſunt tria ꝯſideranda. Iuxta te//
xtũ euangelicũ. vicꝫ

Magoꝝ illuminatio.
Illuminatoꝝ adoꝛatio.
Adoꝛantiũ oblatio.

Circa primũ ꝯſiderãda ſunt duo. Illumi
nationis veritas: ⁊ illuminatoꝝ ſedulitas
Hic de p̃mo qualiter magi fuerũt illumi
nati ad cognoſcendũ chꝛm natũ. Notanda
eſt ꝗ triplex cã illuminationis magoꝛũ.

Prima eſt ſtelle apparitio.
Scda ꝓphetie cognitio.
Tertia diuĩe gr̃e inſpiratio.

Prima ꝗ ẽ ſtelle apparitio. de q̃ dicit Leo
papa in ſer. Tribꝫ magis in regione oꝛien
tis ſtella noue claritatꝫ apparuit q̃ illuſtri//
oꝛ ceteris pulcrioꝛq3 ſideribꝫ in ſe intuenti//
um oculos animoſq3 ꝯuerteret vt ꝯfeſtim
aduerteret̃ nõ eſſe ocioſũ qd̃ tã inſolitũ vi//
debat̃. Fulgenti⁹ aũt dicit ꝙ ſtella illa ab
alijs p̃cipue differebat in tribꝫ .ſ. in ſitu: q̃a
nõ erat localiter ſita in firmamẽto: ſꝫ pen//
debat in meditullio aeris ꝓxime terre. In
fulgoꝛe qꝛ ceteris erat ſplendidioꝛ. Splen
doꝛ em̃ eius nõ poterat ſolis ſplẽdoꝛe of//
fuſcari imo etiã in meridie ſplendidiſſima
apparebat. In motu qꝛ p̃cedebat magos
moꝛe viatoꝛis. Myſtice ꝑ ſtellã ſignat̃ lu
men fidei qd̃ non conducit in hierl'm ſup//
nã. De q̃ fide dicit Aug⁹. Fides eſt illu//
minatio mentis ad ſupnã veritatẽ: cogno
ſcendã vicꝫ ⁊ amandã. Tertia fuit ꝓphe
tie cognitio Nam ſic̃ dicit Remigi⁹. Licꝫ
de magis ſit varia opinio: tñ magis credẽ
dũ eſt magos fuiſſe nepotes balaã. Ba//
laam em̃ inter cetera q̃ ꝓphetauerat dic̃ ſic
hr̃ Nu. xxiiij. Oꝛiet̃ ſtella ex iacob ⁊ exur//
get hõ ex iſrael. Illi ꝗ habentes hanc pro
phetiã mox vt viderũt ſtellã nouã intelle
xerunt regẽ natũ ⁊ venerũt. Hec Remig.
Sicut em̃ dicit mgr̃ Nico. d̃ lyra. Iſti ſũt
dicti magi nõ a magica arte: ſed a magni
tudine ſcie. Et etiã dicti ſunt reges: qꝛ il//
lo tpe phi et ſapientes regnabant. Sicut
aũt ꝑ ſcripturã ꝓpheticã chꝛm nouerũt: ita
⁊ nos ꝑ ſcripturaꝝ expoſitionẽ Pſal. De
claratio ſermonũ tuoꝝ illuminat: ⁊ intelle
ctũ dat paruul'. Tertia cã ⁊ principalioꝛ
eſt diuine gr̃e illumiatio: inſpiratio ſine q̃
nihil ꝓfuiſſent alie cauſe. Uidẽtes em̃ ſtel
lam cognouerunt ꝑ inſpirationẽ diuinã ꝙ
illa erat q̃ per balaã dicta fuerat. Leo pa//
pa in ſer. Dedit aſpicientibꝫ intellectũ q̃ p̃//
ſtitit ſignũ. Sic et nos ꝑ dei inſpirationeꝫ
poſſum⁹ cognoſcere diuina: q̃ q̃dem inſpi
ratio oibꝫ offert̃ nedũ illuminãdo ſed etiã
excitando ad ea que ſunt ſaluti neceſſaria
Apoca. iij. Ecce ſto ad oſtium ⁊ pulſo ⁊c̃.
Sed heu multi reſpuunt ⁊ ꝯtemnũt ⁊ in//
terioꝛes monitiones ⁊ exterioꝛes exhoꝛta
tiones. Exemplũ narrat magr̃ Ioãnes
de abbatiſuilla ſabinen̄ eps̃ cardinalis: ꝙ
fuit quõdã feneratoꝛ quẽ cũ ſacerdos mo
neret ad pniaꝫ: ſemꝑ dicebat. bñ adhuc fa
ciã/qꝛ ſatis ẽ adhuc tpis. Infirmitate eti
am vexat⁹ ⁊ a ſacerdote monit⁹ ſic ſemꝑ re
ſpondebat/bñ adhuc faciã Et cũ impoꝛtu
ne inſtaret ſacerdos vidẽs ꝑiculũ: ille ſubi
to rapit̃ q̃ſi moꝛtuus. Cũq3 rediret et ſtatĩ
adhuc clamaret ſacerdos: clamauit eger.
O pnia vbi es/decetero penitere nõ valeo
(ħ iudicante iuſto iudice) qꝛ dum potui no
lui. Et hec dicens miſerrime moꝛtu⁹ ẽ de//
ſperat⁹ ⁊ damnat⁹. Iſte ẽ de nũero illoꝛũ
q̃bꝫ ꝑtinet illd̃ Io. viij. In pctõ vr̃o moꝛie
mini. Qd̃ multũ vnicuiq3 foꝛmidandũ ẽ.

P Ro tertio. Audiſtis ⁊c̃. Nõ credatꝫ
excuſari ꝓpter negligentiã ꝯſideratio
nis ꝑ quã incurritꝫ ignoꝛantiã: qꝛ dicit re//
gula iuris. Ignoꝛantia facti nõ iurꝫ excu//
ſat. Pone caſuꝫ de ignoꝛãtia facti de oꝛdi//
nato ignoꝛanter a ſimoniaco. j. q. iij. Siq̃s
a ſimoniacis. Et lex dicit. ff. de oꝛigine iu
ris. l. ij. Turpe ẽ alicui ignoꝛare ius circa
qd̃ verſat̃. Cauete ne ſitꝫ ſil'es cuidã q̃ pin
guẽ habet hereditatẽ pendentẽ in litigio.
cui cũ vellẽt aliq̃ declarare media ꝯueniẽ//

tia ꝓ illa obtinēda noluit audire ⁊ cogita-
re ⁊c̄. Uel ambulanti de nocte ⁊ ignoran-
ti viā: cui cū vellent aliq̄ viā ondere ⁊ lu-
minare ante eū deferre noluit aspicere. ideo
corruit in foueā. Expone ⁊ applica notan
do ꝙ de multis pōt dici illud ps̄. Noluit i
telligere vt bn̄ ageret.

De epiphania dn̄i. Sermo. iij

Vrge illumi

s nare ⁊c̄. Ecce tenebre opiēt ter
rā ⁊ caligo ꝑplos. Esa. lx. Sur
gere debes vt illumineris: q2 ecce tenebre
operiēt terrā ⁊c̄. Triplices tenebre operi-
unt terrā. vicȝ tenebre ignorantie/ tenebre
malicie/ ⁊ tenebre miserie. De primis Ps̄.
Nescierunt. s. spūalia/ neqȝ intellexerūt scȝ
abusionē suā circa mundana/ in tenebris am
bulant. qm̄ vt hr̄ Osee. iiij. Non est scien-
tia dei in terra. De scd̄is Prouer. iiij. Uia
impiorum tenebrosa nesciunt vbi corruunt.
His tenebris terra operta ē. qm̄ vt habet
Osee. iiij. Maledictū ⁊ mendaciū: furtū:
⁊ homicidiū: ⁊ adulteriū inundauerūt. et
Gen. vj. Repleta ē terra iniq̄tate. De ter-
tijs pōt intelligi illud Job. xvij. Post te-
nebras spero lucem. s. post tenebras pn̄tis
miserie spero lucē gl'ie. Salutatio

P Ro pmo art. An chr̄i natiuitas oib9
debuerit esse manifesta. Q. sic. De9
noster manifeste veniet. inq̄t Ps̄. Con-
tra Esa. xlvj. Tu es de9 abscondit9 scīus
israel ⁊ saluator. Rn̄det Tho. in. iij. pte.
q. xxvj. Natiuitas chr̄i nō debuit oib9 cō
uenienter esse manifesta. Primo q̄dem q̄a
ꝑ hec impedita fuisset hūana redemptio q̄
ꝑ crucē eius pacta est. q2 sicut d2. j. Cor.
ij. Si cognouissent: nunq̄ dn̄m gl'ie cruci-
fixissent. Scd̄o q2 hoc diminuisset meri-
tum fidei ꝑ quā venerat hoies iustificare.
ƒm illud Rom. iij. Justificatio dei ꝑ fi-
dem iesu chr̄i. Tertio q2 per hō venisset i du
bium ꝟitas humanitatis eius. Qd̄ aūt ait
Ps̄. De9 nr̄ manifeste veniet/ loquit de se
cūdo aduentu. Hec Tho. Pro funda-
mento. Oia q̄ a deo ꝓcedunt: ordinate fi-
unt. Nam de his q̄ a natura fiunt d2 phs
xvj. de animalib9. Qd̄ fit a natura nō ē si-
ne ordine. Sic ḡ impleta sunt chr̄i myste-
ria vt nec ibi fuerit supabundantia neq3 de
fect9. Un̄ Horaci9 in epl'is. Est mod9 in
reb9: sunt certi deniq3 fines. Quos vltra ci
traq3 neq̄t ɔsistere rectū. Non dubiū ḡ q̄n
circa natiuitatē saluatoris oia ordinate fa
cta sunt. Cum ḡ querit An chr̄i natiuitas
⁊c̄. Dic rn̄. vt s. Ex q̄ ɔtemplemur q̄ɔ con
uenienter facta sunt nr̄e salutis mysteria.
Primo q̄dem pauci de ꝑplo gentiū vocati
sunt vt significaret gentiū plenitudo in fi-
dem chr̄i ingressura. Uidem9 em̄ in ope-
rib9 nature ꝙ in paucis granis seminatis
colligit multa messis. ꝗq3 aūt paucis ma
nifestā voluerit fieri suā natiuitatē. tn̄ vtri
q3 ꝑplo tā iudeorum q̄ gentium manifestari
voluit q̄ veniebat ꝓ salute oim pati. Leo
papa in ser. Nox ab omnib9 voluit agno
sci q̄ ꝓ omnib9 dignat9 est pati vt ꝑ hoc eui
denter ondēret qm̄ sic dic Paul9. j. Tim.
ij. De9 vult oēs homies saluos fieri ⁊ ad
cognitionē veritatis venire. Sed heu licet
oēs vocent: tn̄ pauci chr̄m audiunt/ ⁊ mlt
to plures diabolū sequunt q̄ chr̄m. O q̄t
sunt lubrici: auari ⁊c̄. Figura. ij. Regū.
xv. Plures erant cū absalone q̄ blandimē
tis eos seduxit: q̄ cuȝ dauid q̄ verus erat
rex isrl'. et. j. Mach. ix. Non remanserunt
cū iuda nisi octingenti. Et in exercitu ba-
chidis ⁊ alchimi ꝓditoris viginti milia pu
gnatorum. Expone ⁊c̄. Jō Matt. xx. Mul-
ti sunt vocati pauci ꝟo electi.

P Ro scd̄o arti. Jn ꝓcedenti ⁊c̄. Nūc de
illumiatorum sedulitate: quō diligenter
inquisierunt ⁊ venerunt festināter. vbi sūt
tria ɔsideranda.

Primū est velox itineris aggressio
Scd̄m est solicita inq̄sitio.
Tertium est perficiendi itineris acce-
leratio.

Primū est velox itineris aggressio. Sta
tim em̄ visa stella ⁊ habita intelligētia ag
gressi sunt iter vt venirēt ad adorandū pu
erū natū. Un̄ Mat. ij. Cū nat9 esset iesus
in bethleē iude in dieb9 herodis regis ecce
.i. in ꝓmptu ⁊ statim magi ab oriente hie-
rosolymā venerunt. Jta ⁊ nos habita dei
noticia n̄ tardem9 aggredi salutis iter. imo
vt dt Greg. in q̄dā hom. Jesum quē men
te cognoscim9 ope seq̄mur. Scd̄m est so
licita inq̄sitio. Uenerūt em̄ in ciuitatē regi
am. s. hierl'm q̄rentes ⁊ dicētes Ubi ē q̄ na

tus est rex iudeoꝝ: venimꝰ ꝛc. Nota quõ i
istis ꝟbis chr̄m veꝝ hoiem veꝝ regē: ꝛ ve
rum deū ꝯfessi sunt sic̄ dicit Remigiꝰ. Et
Chryſ. dicit. Nunqd nesciebant ꝙ in hie//
rusalē regnabat herodes/ nunqd nō intel
ligebant ꝙ qcunqȝ rege viuente/ alterū re
gem ꝓnunciat aut adorat punit̃ in sangui
ne: sed dū ꝯsiderabant regem futuꝝ non ti
mebant p̄sentē: adhuc nō viderant christū
ꝛ iam parati erant mori ꝓ chr̄o. O beati
magi q̇ ante conspectū crudelissimi regis
priusqȝ chr̄m viderent facti sunt confesso//
res chr̄i. Hec Chrysost. Audiens aūt hec
herodes turbatꝰ est et oīs hierosolyma cū
illo. Chryſ. Sicut ramū arboris in excel
so positum leuis etiā aura mouet: sic ꝛ sub//
limes hoies in culmine dignitatū existen
tes: leuis etiam fama cōturbat. Greg. Ce
li rege nato rex terre turbatus ē qꝛ nimiꝝ
altitudo terrena ꝯfundit̃ cum celsitudo ce
lestis aperit̃. Augꝰ. Quid erit tribunal iu
dicantis qn̄ supbos reges cuna terrebat i
fantis. Non solū aūt herodes turbatꝰ ē sȝ
ꝛ omnis hierosolyma cū illo. i. maiores ci
uitatꝭ fauentes ei: oēs ṗncipes sacerdo//
tū ꝛ scribas sciscitabat̃ ab eis vbi chr̄s na
sceret̃. Ad qd̄ illi dixerunt. In bethleē iu//
de ciuitate dauid. allegātes ꝓphetiā q̄ hr̄
Michee. v. Et tu bethleem terra iuda ꝛc̄.
O miseri q̇ alijs locū natiuitatis oñdunt
nec tñ ad eū adorandū venerunt seu prexe
runt Augꝰ in ser. Alijs demonstrato vite
fonte ipi mortui sūt siccitate: siles facti sūt
lapidibꝫ miliarijs q̇ hominibꝫ viā ostēdūt
nec ipi ambulare possunt. Siles etiā fabrꝭ
arce noe q̇ alijs vbi euaderent p̄stiterunt ꝛ
ipi in diluuio perierunt. Siles illis q̇ sunt
mult litteratiores q̇ sepe sunt ad dn̄m q̄//
rendū tardiores. Audito itaqȝ loco natiui
tatis chr̄i. herodes clam vocatꝭ magis di
ligenter didicit ab eis tp̄s stelle q̄ apparu//
it eis. Chryſ. Occulte vocauit eos: vt nō
viderēt iudei q̊s habebat suspectos ne for
te q̄si regē sue gentis amantes ꝓderent cō
silium eiꝰ. Mittens igit̃ eos in bethleem
dicit. Ite ꝛ interrogate diligent̃ de puero
ꝛc̄. O astutia serpentina: qꝛ sic̄ dt̄ Greg.
in hom. Adorare eū seuelle simulat vt hūc
si inuenire possit extinguat. Et Chryſ. su
ꝑ Matth. Deuotionē ꝓmittebat ꝛ mali//
ciā cordis sui humilitatꝭ colore depinge//
bat. Talis em̄ ē ꝯsuetudo malignoꝝ oīm
qn̄ aliquē in occulto grauiꝰ ledere volunt
humilitatē ꝛ amicicias illi fingūt. Leo pa
pa. Quā felix foret si magoꝝ imitaret̃ fidē
ꝛ ꝯuerteret ad religionē qd̄ disponebat ad
fraudē. Scd̄m est ꝑficiendi itineris ac//
celeratio: statim em̄ cū audissent regē abie
runt. ꝛ ecce stella quā viderant in oriente
antecedebat eos vsqȝ dū veniēs staret su//
pra vbi erat puer. Chryſ. Ex h̄ ostendit̃ ꝙ
cū stella ꝑduxisset eos magos ꝓpe hierl̃m/
abscondita est ab eis vt relicti a stella coge
rent̃ in hierl̃m interrogare de chr̄o simul ꝛ
manifestare/ ꝓpter duo. Primo ad ꝯfusio//
nem iudeoꝝ. qꝛ gentiles stella tm̄mō ꝯfir
mati: chr̄m per alienas ꝓuicias reqrebāt.
et iudei ab infantia ꝓphetias legentes de
chr̄o/ etiā in suis finibꝫ natum nō suscepe//
rūt. Demū interrogati sacerdotes vbi na
sciturus foret chr̄s: in suū p̄iudiciū rn̄de//
rūt: In bethleem iude ꝛc̄. Solet et alia rō
assignari. qꝛ vt dicit glo. Auxiliū q̄rentes
humanū/ iuste ꝑdiderūt diuinū. Sicut āt
dicit Remigꝭ. Stella signat gr̄am dei, he
rodes diabolū. Qui āt per pctm̄ se diabo
lo subdit/ gr̄am dei ꝑdit. ꝙ si ꝑ pn̄iam a di
abolo recesserit/ gr̄am inuenit: que non di
mittit donec ꝑducat ad domū pueri. i. ec//
clesiam. Magi igit̃ videntes stellā gauisi
sunt gaudio magno valde. Chry. Gauisi
sūt: qꝛ spes illoꝝ nō erat decepta sȝ ampli//
us ꝯfirmata/ ꝑ mysteriū em̄ stelle itellige//
bant quoniā digitꝰ magni regꝭ excedebat
mensurā omnium mūdialiū regū. iō addi//
dit magno. Legit̃ aūt in legenda lōga Co
lonie ꝙ reges isti ṗmo venerunt ad pasto
res/ qm̄ pastores vidētes claritatē stelle: i//
terrogauerūt occurrētes/ q̇dnā hoc esset.
Audiētes aūt ꝙ natū pueꝝ q̄rerent dixe
runt eis q̄liter angelus eis apparuit nocte
natiuitatꝭ chr̄i cū claritate magna annūci
ans hoc mysteriū/ ꝛ quõ inuenerūt puerū
iacentē in p̄sepio ꝛ pannis inuolutū. Quo
audito gauisi sunt ꝛ venerūt stella duce ad
locū ꝛ totū iter ꝑfecerunt in tredecim die//
bus in q̊ apparet eoꝝ diligentia ꝛ deuotio
magna. Scd̄m Hiero. Hi venerūt i dro
medarijs q̇ sc̄ velocissimi cursus/ ꝛ tātū vna
die currunt q̄ntū equus validꝰ in tribꝫ. In
p̄dicta aūt legenda hr̄ ꝙ lux ibi continuo
aderat vbi ambulabāt: nec ipi: nec iumen

tā esuriebant: nec comedebāt. sꝫ die noctuꝗ ambulabāt. Et notandū ꝙ isti reges dicunt venisse ex arabia. Due sunt arabie: vna contigua ⁊ vicina iudee: ⁊ respicit hierusalē ab oriente de q̄ vident magi venisse Alia cōtigua indie q̄ distat ab hierl'm q̄si vniꝰ anni itinere: ⁊ de hac infra tredecī dies nō poterant venire nisi ex speciali miraculo. Vñ Remigiꝰ. Sciendū ꝙ aliq̇ solēt dicere ꝙ puer q̇ tunc natꝰ est in tam breui spacio tp̄is ꝺ extremis finib; terre eos ad se ꝑducere potuit: vel si fuerint successores balaā: regio istoꝝ nō ꝺr distare a terra promissionis tātū. Jō in tā breui spacio tp̄is venire potuerūt: vndecūꝗ aūt venerūt: id ꝓ certo tenendū ē q̄m diligent̄ accesserūt. Sic etiā nos debemꝰ festinare: eūtes ad chr̄m videndū in bethleē ciuitatē supnam alias in magnū periculū incidimꝰ. Exēplum in Vitaspa. Senex q̇dā venit in q̄ndā ciuitatē vt venderet vasa que fecerat. Cūꝗ sederet an̄ ianuā diuitis laborantē in extremis: vidit eq̇tes cum eq̇s magnis horribiles: h̄ntes ī manib; baculos igneos: relictis aūt eq̇s an̄ ianuā intrauerunt. Et ecce infirmꝰ cepit clamare dicēs. Dn̄e adiuua me. Jlli aūt accedētes et ridentes dixerunt ei. Nunc chr̄i mēor es q̄n obscuratꝰ est sol. Non ē iam hora ꝯsolationis ⁊ spei: ⁊ hec dicētes rapuerūt aīam eiꝰ. Jpe q̇ppe miser nō seruauit morē ecc̄ie: q̄ dicit a p̄ncipio. Deus in adiutoriū meū intēde Jō bn̄ dicit Augꝰ lib. ꝺ p̄nia. Nullꝰ expectet q̄n peccare nō pōt

P Ro tertio. Audistis ⁊c̄. Sed heu ꝗ pauci sunt soliciti de sp̄ualib;: mlt̄i āt de tp̄alib;. Et certe solicitudo tp̄aliū extinguit solicitudinē sp̄ualiū cum sint ꝯrie. Ad positionē vnius sequit̄ destructio alteriꝰ. vt h̄r ff. de institoria actiōe. l. Si pusillus. et. xlvij. dis. Oēs dilectores diuitiarū fortes sunt in terrenis: debiles aūt in celestib;. Attendite. Nōne vituperandū est ille q̇ sollicitior esset de domo plena festucis ꝗ de domo plena sericis ⁊ auro textis Exponeꝫ applica notādo dictū Bernar. Sic stulti extimatores de minimis maxima ⁊ de maxis minimā curaꝫ gerunt.

Sermo. iiij. de Epiphania.

S Vrge illumi

nare ⁊c̄. Sup te hierl'm orietur dn̄s: ⁊ gl'ia eiꝰ ī te videbit̄ Esa. lx. Jō surge ⁊c̄. qr sup te ⁊c̄. Pōt aūt hierusalē exponi mystice triplici sensu. Allegorico Tropologico et Anagogico.

Primo sensu est eccl'ia militās.
Scd̄o aīa deuota.
Tertio triūphans eccl'ia

Sup vtrāꝗ oritꝰ ē dn̄s. De p̄mo. s. sanctā eccl'iaꝫ militātē. vñ pastorib; q̇ figurabāt pastores eccl'ie. dicit angelꝰ Lu. ij. Natꝰ ē vob hodie saluator ⁊c̄. Sup aīam deuotā nascit̄ cui ꝺr Esa. lviij. Orit̄ in tenebꝛꝫ lux tua. i. chr̄s q̇ est lux tua in tenebris. i. in tenebris p̄ntis vite: vel in tenebꝛꝫ. i. in ꝯsciā q̄ p̄ꝰs erat tenebrosa. Sup triūphantem eccl'iam orit̄ dn̄s. de q̄ Apoc. xj. Claritas dei illu. eā ⁊ lucer. eiꝰ ē agnꝰ. Salutatio.

P Rimꝰ ar. An chr̄i hūanitas fuit adorata a magꝫ adoratiōe latrie. Q, nō. latria ē soli deo exhibēda. Cōtra Dam̄. Chr̄s ē verꝰ ac ꝑfectꝰ deꝰ ꝑfectꝰ hō queꝫ adoramꝰ vna adoratiōe cū p̄re ⁊ sp̄ūsctō ⁊ incōtaminata carne eiꝰ. Rn̄sio sicut dicit Guillermꝰ durādi. Latria ē cultꝰ siue fuitus q̄ soli deo rependit̄ ī recognitionē vniuersi dn̄ij qr fec̄ ⁊ creauit nos. Dic̄ g̊ btūs Boñ. in. iiij. di. ix. Caro chr̄i multipl'r accipit̄ vno mō ꝓ toto illo hoīe ⁊ h̊ mō quia hō ille deꝰ ē rōne ꝑsone vniꝰ adorandꝰ est adoratiōe latrie. Alio mō vt nominat ꝑtē hūanitatis ꝑ se nō vt vnitam: et h̊ mō ꝑ se nō sibi debet̄ adoratio latrie sed dulie. Tertio mō q̄si medio mō vt noīat ipaꝫ naturā creatā ⁊ sic ꝯcedēdū ē ꝙ adorādū est adoratiōe latrie. Et qr caro chr̄i nūꝗ ē separata a ꝟbo. iō sp̄ ē ꝯsiderāda vt ꝯiuncta ⁊ sp̄ adorāda adoratiōe latrie. Hec Boñ. Vñ h̊ mō credēdū ē ꝙ fuit adorata a magis. Cū aūt ꝺr latria ē soli deo exhibēda. Dic̄ doct̄. subtil' ꝙ ly soli p̄t accipi categorice vl' syncategorice. P̄rio mō latria ē soli deo exhibēda qr ī solo ꝺo ē rō sūmi adorabil' vicꝫ rō sūmi dn̄ij. Syncategorice āt ly soli notat exclusionē ab oī alio qd̄ ñ ē deꝰ: ⁊ tūc distiguēdū ē aut' excludit a termino adoratiōis vel a rōne adorandi. P̄rio mō nō solū deꝰ ē latria adorandꝰ qr a termino adorationis nō debet excludi natura hu/

mana: qm̄ ip̄am excludendo nō pōt ado-
rari totꝰ chr̄s Secūdo mō solus deꝰ est
latria adorādus. qꝛ nihil aliud a deo ē ra
tio talis adoratiōis. Hec Sco. Pro fū
damento. Humanitas chr̄i inter oēs cre-
aturas est ꝑfectissima. Dicit q̄ppe ph̄us
histo. meta. Omne attingēs finē est ꝑfe-
ctū. hūanitas aūt chr̄i finem attingit mo
do ꝑfectissimo ⁊ excellentissimo adeo vt
verū sit dicere: hō est deꝰ. Vn̄ in libello de
ꝯtēp. mū. Verꝰ hō verusq̄ deꝰ pius ⁊ mi
serator. Querit̄ ḡ An chr̄i hūanitas ⁊c̄.
Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ contēplare q̄ magni-
ficata sit hūana natura in ꝑsona chr̄i. Vn̄
etiā ip̄e hō christꝰ dicebat Mat. vl. Data
est mihi oīs ptās in celo ⁊ in terra. O mi-
seri hoīes qui dei maiestatem cōtemnitis
q̇ tantū exaltauit nr̄am hūanitatē: O in-
sensati pctōres: lubrici ⁊c̄. cognoscite dei
bonitatē q̇ nr̄e hūanitati in chr̄o subiecit
oēm creaturā. Figura Gen̄. j. Ipi ade
a deo imediate formato erant subiecta in
statu innocētie oīa animātia tā in terra q̄
in mari q̄ in aere: et figurabat̄ q̄ ipsi chri
sto diuinitꝰ in vtero formato flectendum
est oē genu celestiū: terrestriū: ⁊ infernoꝝ:
et oīs lingua confiteat̄ qꝛ dn̄s iesus i glo
ria est dei patris. Phil. ij.

p Ro scdo. Supra de magoꝝ illūina-
tione. Nunc de illūinatoꝝ adoratōe.
vbi apparet magoꝝ fides: hūilitas: ⁊ de-
uotio. Sic em̄ dt euangeliū. Intrātes do
mū inuenerūt pueꝝ cū Maria mr̄e eius.
Chrys. Nō cū matre diademate corona-
ta: aut in lecto aureo recumbente: sed vix
vnā tunicā habente nō ad ornamētū cor-
poris: sed ad tegumentū nuditatꝭ / qualez
potuit hr̄e carpentarij vxor ꝑegre cōstitu
ta. Si ḡ regez terrenū querētes venissent
magis fuissent cōfusi q̄ gauisi / qꝛ tāti iti-
neris laborē sine causa suscepissent. Nunc
aūt qꝛ celestē req̄rebāt / etsi nihil regale vi
debāt in eo: tn̄ solius stelle testimonio cō-
renti gaudebant eoꝝ oculi cōtemptibilez
pueꝝ aspicere. q̇a spūssctūs in corde ipsoꝝ
terribilem eū mōstrabat. vnde ꝓcidentes
adorauerūt eū. vident em̄ hoīem ⁊ agno-
scūt deū. Hec Chrys. O q̄nta tunc fuit in
eoꝝ cordibꝫ leticia. Procidentes ḡ ⁊ ge-
nua flectētes suꝑ terram: faciē demitten-
tes: cū magna cordis deuotiōe et oris be
nedictione ip̄m adorauerūt: agentes gra-
tias de bn̄ficio stelle ⁊c̄. ip̄m esse verū deū
credentes. Hinc exclamat Augꝰ. O stu-
penda infantia cui ⁊ astra subdunt̄: cuius
est ille magnitudinis ⁊ glie suꝑne ad cu-
ius pānos ⁊ angeli excubāt ⁊ sidera obse
quiū dant: ⁊ reges trepidant: ⁊ sectatores
sapientie geniculant: Imitari itaq̄ debe-
mus deuotionē ⁊ reuerētiā magoꝝ coraz
deo hūiliter ꝓsternētiū: ꝑcipue ꝓpter tria.

Prīo in recognitionē nostre vanitatꝭ ⁊
miserie.

Secundo in repn̄tationem humilita
tis ⁊ erubescentie.

Tertio in ꝓtestationē suꝑne maiestatis
et excellentie.

Primo quasi recognoscentes nos nihil
esse coram deo. Esa. xl. Oēs gētes quasi
nō sint sic sunt coram deo: ⁊ q̄si nihilum ⁊
inane reputate sūt. Exemplū habemꝰ
Job. j. Qui tonso capite corruit in terraz
adorauit ⁊ dixit. Nudus egressus sum de
vtero matris mee ⁊ nudus reuertar illuc.
Et aduerte ibi q̄ inflicta tribulatio cōpel
lit ad plenꝰ recognoscendū vite presentis
miseriā ⁊ ad deum adorandū. Secūdo
in repn̄tationē hūilitatꝭ ⁊ erubescentie:
quia vicz ip̄m deum multiplr̄ offendimꝰ.
Exēplū in publicano q̇ nec audebat ocu-
los ad celū leuare: vt habet̄ Lu. xviij. Et
in filio ꝓdigo ad patrē reuertente Lu. xv
Pater peccaui in celum ⁊ corā te: iam nō
sum dignus vocari filius tuus. Tertio
in ꝓtestationē suꝑne maiestatꝭ ⁊ excellētie
Ecci. xliij. Terribilis dn̄s ⁊ magnꝰ ve-
hemēter: ⁊ mirabilis potētia illiꝰ. Exem-
plū i Salomone. iij. Reg. viij. Qui ado-
rauit vtrūq̄ genu flexū in terra et manibꝫ
expassis dī. Dn̄e deꝰ isrl̄ non est silis tui
deꝰ in celo desuꝑ ⁊ suꝑ terrā deorsum ⁊c̄.
Sequit̄. Faciēs vnicuiq̄ fm oēs vias su
as: sic viderꝭ cor eiꝰ. ecce excellentiā diuīe
iusticie. sequit̄. qꝛ tu solus nosti corda oim
filioꝝ hoim: vt timeant te cunctis diebus
Ecce excellentiā diuine sapie. Sequitur.
Audietur etiam nomen tuum magnum
et manus tua fortis et brachium tuū ext̄e
sum vbiq̄. ecce excellentiam diuine poten
tie. Patet ergo quomō confitebat̄ excellē-
tiam diuine maiestatis. Sicut ḡ dt Ps.
Venite adoremꝰ ⁊c̄.

P Ro tertio. Audistis ec. Nõ dubiuz qn cũ magna hũilitate debeat pctõr corã deo se psternere miscdiam petiturꝰ. Nam vt hz. vj. q. Quero. §. Siqs. Graui pena puniendũ ẽ crimen lese maiestatz. et. ff. ad. l. cor de sicca. vltimo tradi iperamꝰ supplicio q̄ siccarij insidiatores cõuincunt. Jō humiliꝰ postulare debemꝰ grãm q̄ q̄ti die sumꝰ isidia pensato siccari aie nr̃e. Pone casum de paupe cuiꝰ oia bona confiscata sunt: imo ⁊ ipe reus ẽ mortꝰ ⁊ stans corã rege q̄ si speret miscdiaz posse conseq̃ q̄re uerent supplicaret ⁊ cũ q̄nta erubescentia staret ibi. vlteriꝰ si iã data sit ei venia ⁊ pe diligit regẽ q̄ntũ añ: erubescit q̄tiens stãs añ regẽ recordat regẽ offendisse. Expone ec. Notando illud Ecci. x. Est ↄfusio adducens gl'am: grãm.

Sermo. v.

Surge illumi

re ec. Ambulabũt gentes in lumine tuo. Et reges in splendore ortꝰ tui Esa. lx. Tria ibi notant p his q̄ surgunt a pctis. Spũalis pfessionis veritas. Ambulabunt gẽtes. Ambulatiõis illius securitas. Jn lumie tuo. Ambulantium nobilitas/ ⁊ reges ec. De pmo Esa. ij Fluent ad eũ oẽs gentes ⁊ dicent. Venite ascendamꝰ ad mõtẽ dñi: ⁊ ad domũ dei iacob: ⁊ docebit nos vias suas ⁊ ambulabimꝰ in semitz eiꝰ. De scdo Joã. xij. Ambulate dũ lucẽ habetz. De tertio Apoc. v. Fecisti nos deo nr̃o regnũ ⁊ regnabimus sup terrã. Hoc vere dicere pñt oẽs chr̃iani. De trib' pdictis põt exponi illd Apo. xxj. Ambulabũt gẽtes i lu. eiꝰ ⁊ reges terre afferent gl'iam suã.

P Rimus ar. An possit illuminari abs q̄ gr̃a speciali. Q, ñ. sup illd. j. Co. xij. Nemo põt dicere dñs iesus nisi a spiri. dic glosa Amb. Oẽ veꝝ a q̄cunq̄ dicat/a spũsctõ est. Contra/põt hõ pctõr multa vera cognoscere. Vñ Aug. lib. retra. Non approbo qd in orõne dixi. Deꝰ q̄ non mũdos ꝟa scire noluisti. Rñderi em̃ põt multos nõ mundos m'ra scire vera. p grãz at hõ mundus efficit. Rñdet Tho. in. j. ij. q. xc. Lumen intellectuale sufficiens de se ad q̄dam intelligibilia cognoscenda ad q̄rum vicz noticiã possumꝰ p sensibilia deuenire. Altiora ꝟo intelligibilia intellectꝰ humanꝰ cognoscere nõ põt nisi fortiori lumie pficiat. s. lumine fidei vel ꝓphetie vel sapiẽtie infuse. ⁊ hoc dr lumẽ gr̃e. inq̄ntũ est nature supadditũ. Cũ aũt dicit glosa Amb. Omne verum a q̄cunq̄ ec. hoc intelligendũ est a spũsctõ infundẽte lumen naturale ⁊ mouente ad intelligendũ ⁊ loquendũ ꝟitatem/ nõ sic ab inhabitãte p gratiã sed vel sic a largiente aliq̄d habituale donum nature supadditũ. Hec Tho. Pro fũdamento. Non põt hũanus intellectꝰ ex se attingere. nisi tm̃mõ ad cognitionẽ sensibilium Vñ fm phm. j. metaph. Nihil est in intellectu qd priꝰ nõ fuerit sub sensu. Et tertio de aia. Necesse est vnũquẽq̄ intelligẽtem phãtasmata speculari: naturaliter tñ capax ẽ diuinoꝝ intellectꝰ humanꝰ. Juuenalis. Venerabile soli sortiti ingeniũ diuinoꝝq̄ capaces. Cum g̃ q̄rit An possit hõ ec. Dic rñ. vt s. Ex qua ppẽde q̄ntas age re deo obnoxij sumꝰ gr̃as q̄ nos itellectualis luminis voluit efficere pticipes. De q̄ ps. Signatũ est sup nos lu. v. tui dñe. Et q̄uis ex naturalib' nõ possimꝰ oẽm veritatẽ cognoscere: certi tñ esse debemꝰ q̄ p gratiam specialẽ illustrabit nos cognitiõe ois ꝟitatis nobis necesse si tenebras viciorum studeamꝰ abijcere Eph. v. Surge q̄ dormis ⁊ chr̃s illumiabit te. Audite pctõres miseri q̄ dormitis in tenebrz vicioꝝ: lubrici ec. Non videtz periculũ vr̃m: nõ ↄsideratis neq̄ capitis remedia necessaria q̄re: q̄ a dño separati estis neq̄ tenebras pctõruz abijcere curatis. Nã si a pctis q̄escere velletis dñs vos illumiaret. Figura Geñ. vj. Dñs instruxit noe quõ faceret arcã i q̄ saluaret tpe diluuij. Spũaliter noe interptat requies: et sigt eũ qui a pctõ req̄escit quẽ instruit dñs d omnib' ad salutem necessarijs. ps. Accedite ad eũ ⁊ illuminami.

P Ro scdo. s. ec. Nunc de adorantium oblatione. Adorauerunt em̃ dñm nõ solum ex anima ⁊ corpe: sed etiam ex tpali substantia. Juxta illud Prouer. iij. Honora dñm deũ de tua substantia. Obtulerũt ei auꝝ thus ⁊ myrrhã. Remigiꝰ. Sciendum q̄ isti nõ singuli singula obtulerũt: sz singuli tria: et singuli cũ suis munerib' re

gem deū/⁊ hoīem ꝑdicarunt. Est autē tri-
plex rō q̄re ista tria obtulerūt.
Prima lr̄alis ⁊ historica.
Scđa spūalis ⁊ allegorica.
Tertia moral' ⁊ tropologica.
Prima ⁊c̄. In h ser. dicendū de rōnib ꝑ-
mis q̄s in tres partiri poterꝫ/ primā sub-
diuidēdo in duas. Prima est rō antiq̄ tra-
ditionis. Scđa est rō necessarie subuentio-
nis. Tertia est ratio deuote ꝓtestationis.
Prima igit̄ ⁊c̄. qꝛ vt dic̄ Remigꝫ. Tra-
ditio antiquoꝝ fuit ꝙ nullus ad regem va-
cuus introiret. Perse ⁊ chaldei talia mu-
nera consueuerāt offerre. Isti āt: vt dꝛ in
historia scholastica: venerunt de finib ꝑ-
sarum ⁊ chaldeoꝝ. Scđa est rō necessa-
rie subuentionis/ qꝛ ꝯm Bern. Auꝝ obtu-
lerunt ꝓpter inopie subleuationē. Thus ꝯ
loci fetorem. Myrrhā ꝓpter mēbroꝝ pue-
ri cōsolidationē ⁊ ꝟmiū expulsionē. Circa
quā rōnem nota quō chr̄s ꝑ suā inopiā de-
dit nobis exemplū contēnende mūdani-
tatis. In hꝯo ꝙ in stabuli fetore enutriri:
dedit nobis exemplū tolerande penalitatꝫ
In hoc ꝯo ꝙ nasci voluit ī forma pueri cū
corꝑali debilitate ⁊ fragilitate dedit exem-
plū sectande humilitatꝫ. Tertia est ra-
tio deuote ꝓtestationis/ qꝛ ꝯm Aug. ser. d̄
epiph. Auꝝ sibi offerunt vt regi magno.
Thus imolant sibi vt deo. Myrrhā ꝑbēt
sibi tanq̄ pro salute oīm morituro. O q̄
hilari facie puer iesus eos aspiciebat/ nō ē
credendū ꝙ absq̄ magna leticia eos abi-
re ꝑmiserit. Et ꝟgo dulcissima mater vi-
dens in eis tantā fidē ⁊ deuotionē multa
eis verecundo ꝯmone de filio suo locuta ē
narrando eis qualiter ei angelus annūci-
auerat/ ⁊ ipsa ꝟgo conceperat et pepererat
angelis cantantib ⁊ nunciantib pastorib
eius natiuitatem/ et quomō ipse deus sic
incarnatus erat pro salute humani generꝫ
Cōmendabat magoꝝ prudentiam ⁊ dili-
gentiam di. Sciatis quia quem adoratis
deus est: ipꝫ in brachijs suscipite qꝛ hō ē.
O virginis ꝓfunda humilitas. O filij dei
nimia benignitas. O gratia precellēs oīm
regum et orientalium et occidentalium q̄
filium dei incarnatum in brachia sua susce-
perunt. Conemur et nos mentem dispone-
re et nec se nobis negabit pijssimus iesus.
Tandem in somnis ammoniti ne redirēt
ad herodem per aliam viam reuersi sunt
in regionem suā. Et sicut di. Chrysosto-
mus super Matth. Cum reuersi fuissent
remanserunt colentes deum magis q̄ añ
Et ꝑdicantes m̄ltos erudierūt. Et deni-
q̄ cū thomas iuisset ad ꝓuinciā illā sibi ad-
iuncti sunt/ et baptizati facti sunt executo-
res ꝑdicationis ipius. Greg. Magnū no-
bis aliquid magis innuunt ꝙ in regionē
suam per aliam viam reuertuntur. Regio
qui ꝓpe nostra paradisus ē: ad quā iesu co-
gnito redire per viam qua venimus prohi-
bemur. A regione enim nostra superbien-
do visibilia sequendo cibum vetitum gu-
stando discessimus: sed ad deum necesse ē
flendo/ obediendo/ visibilia contemnēdo/
atq̄ appetitum carnis refrenando reuerta-
mus. Et certe non erit nobis graue volu-
ptates carnis reprimere: et visibilia con-
temnere/ si memoriā mortis teneamus.
Exemplū in vita balaam quam scripsit
Joannes damas. Rex quidam fuit in in-
dia christianoꝝ valde persecutor qui filiū
nomine iosaphat inclusum in palatio edu-
care fecit timens ne christian⁹ fieret. Qui
ad etatem adultam veniens admirās cur
sic inclusus esset vni ex seruis dixit se ex h
multū angustiari. Quod pater audiens ⁊
dolens equos parari iussit/ choros plaudē-
tes ante eos mittens: et ne aliquod fedum
sibi occurreret prohibuit. Juuene igit̄ illo
taliter procedente: cecus vnus et vnus le-
prosus sibi obuiauerunt: quos videns et
stupens quid sint et quomodo sic essent i-
quisiuit. Tunc ministri ei dixerunt. passio-
nes sunt que hominib accidūt. Valde er-
go anxius esse cepit pro inconsuetudine re-
rum. Alia vice quendam senem valde ru-
gata facie et dorso incuruato et dentibus
cadentibus inuenit. stupuit ergo plurimū
pro tali visione. Et cum didicisset omnes
homines aut iuuenes mori: aut ad similē
statum venire: cepit multū tristis esse mū-
danasq̄ voluptates contemnere. Cū enim
didicisset se senescere et mori iam non pote-
rat consolari mundanis nec delectari ī hu-
ius vite oblectamentis. Jđo bene di. Hie-
ronym⁹ in epistola ad Paulinum. Facile
contemnit omnia q̄ se semper cogitat esse
moriturum.
p Ro tertio. Audistis ⁊c̄. Forte dici-

tis. Nos etiam adoramus: nos genuflectimus: et huiusmodi. Audite iura dicentia: q destructo principali destruitur et accessorium. C. depositi. l. Siquis deposita pecunia. Et. ff. de rerum venditione. l. Ex diuerso. et de elect. qualiter. et de fide instru. Dilectos. Discite ergo qualem habetis voluntatem que principalior est q operatio exterior. Si re9 aliqs corā regeprostratus misericordiam petit et tamen interrogatus. si voluntatem habet nunq offendendi regem dicit se habere voluntatē iterum offendendi quid valet illa prostratio. Expone et applica notando illud Augustini quod habetur. xiij. q. v. Deus interrogat cor nō manū.

Sermo. vj. de Epiphania dnī.

Surge illumi

nare rc. Leua i circūitu oculos tuos et vide. Esa. lx. vt surgēs illumineris. Leua in circūitu oculos tuos rc. Vide inquam tuipsius miserabilē qlitatez. Dei inexplicabilē sublimitatē. Peccati vituperabilem prauitatem. De pmo Bernardus. Respice vnde veneris et erubesce: vbi es: et ingemisce quo vadis: et contremisce. De secundo. Rom. xj. Vide dei bonitatem vide et eius seueritatē. De tertio. Bernardus. Considerare debet peccator quid offendit: quia deum: quid amisit: quia celuz: quid incurrit: quia infernū.

Salutatio.

Primus articulus An cum lumie vere scientie adquisite possint eē peruersi mores. Q sic. Augustinus super illud Psalm. Forte viuos deglutissent nos: sic dicit. Sic viui sorbentur qui sciunt maluz esse et tamen consentiunt. Contra: volūtas non potest aliud velle nisi illud quod ē sibi ab intellectu presentatum. Respōdet Scot. in. iij. di. xxxvj. declarando quomodo cum recta scientia possit eē malicia morum. Malicia excecat intellectum dupliciter. priuatie et positiue: Priuatiue qz auertit a cōsideratione recta: Positiue autē qz voluntas malū finem eligēs imperat intellectuz considerare media necessaria ad consequendum finez illum. De quo bū di. Augustinus de ciui. dei. ca. vlt. Ciuitates duas fecerunt amatores duo. Hec Sco.

Pro fundamento. Multi abutunt scietia sua. Vn dicit Phs. vij. Ethic. Incontinens quod sciens agit praua. Dicit em. Ouidius de tristibus. Omnia peruersas possunt corrumpere mentes. Cum ergo querit. An cum lumine rc. Dic rn. vt s. Ex qua conclude et perpende q inexcusabiles sunt peccatores. non em peccant nisi ex liberoarbitrio cuius est eligere hoc vl illud Eccli. xv. Apposui tibi ignē et aquā: ad quodcunq volueris porrige manum. Et tante libertatis est humana voluntas vt etiam contra iudicium intellectus possit eligere quod malum est. Tales quippe et licet veram scientiam habeant: tamē fm eam non satis considerant. De quibus Psalm. Oculos habent et non videbunt. O q multi sunt tales rc. hmōi. quippe somno capiunt Figura Judicū. xvj. Sanson obdormiuit in gremio dalile: et fortitudine spoliatus capitur a philisteis. Spiritualiter: Sanson interpretatur sol fortz. et sigt eum qui scientia lucet ex se fortis: sed dormit in sinu dalile id est proprie voluptatis et concupiscentie: et spoliat9 fortitudine cadit i manus philistijm. i. demonū. De tali Ps. Noluit intelligere vt bene ageret.

Pro secundo. Supra rc. Nunc d tertia ratione que moralis est et tropologica que triplicanda est fm triplicem oblationem. In hoc dicemus de significatione myrrhe q triplex est.

Primo enim signat mortalitatis christi compassionē.

Scdo carnis mortificationē.

Tertio cordis amarā ɔtritionē.

Primo enim signat mortalitatis chri compassionem eo q vt dicit Grego. Myrrha mortuoz corpora condiebant. Nec dubiū qn multū grata sit christo hec compassionis oblatio. Ad quam faciendā nos hortat deus Threñ. iij. Recordare paupertatis mee et transgressionis et absinthij: et fellis. Secūdo carnis mortificationē. Gregorius. Myrrham offerimus si carnis vicia p abstinētiā mortificam9. Per myrrhā em agit ne mortua caro putrescat. Ter

tio cordis ↄtritionē. Myrrha em̄ amara
est. Greg. in homel. Gratū deo sacrificiū
est afflictio cordis ↄ pctm̄: ps̄. attestante
q̄ ait. Sacrificiū deo spūs ↄtrib. cor cō. ⁊
hu. ⁊cꝰ n̄ despi. Nō dubiū ḡ q̄n ↄtritio ve
ra sit oblatio chr̄o gratissima. Exēplū
narrat Cesariꝰ. Erat iuuenis i studio pa
risieñ. q̄ talia cōmiserat ꝙ nō poterat cōfi
teri p̄ erubescētia. Cogitās tm̄ ꝑata mul//
tis tormēta/timēs iudiciū dei suꝑ se q̄ti//
die venire: intus remorsu torq̄baꝶ ↄscie: ⁊
foris tabescebat in corꝑe. Quid pl'a: Tā//
dē deo miserāte timor ille seruilis verecū//
diā vicit. et sicut seta filum: sic charitatē in
cor eiꝰ introduxit. Veniēs ḡ ad sanctū vi//
ctorē: priorē eiusdē cōuētꝰ vocauit gr̄a cō
fitēdi. Venit ille ⁊ sedit in loco deputato.
p̄missaq; exhortatiōe iuuenē ↄfiteri volē
tē expectauit. Mira res. Tantā in illa ho
ra piꝰ dn̄s (cuiꝰ natura bonitas: cuiꝰ volū
tas ptās: cuiꝰ opus miscd̄ia est) cordi eiꝰ
cōtritionē cōtulit vt q̄tiēs inciꝑet/totiens
singultibꝫ vox interciꝑeꝶ. In oculis la//
chryme: suspiria i pectore: singultꝰ erant in
gutture. Hec vt ṗor vidit: dixit scholari.
Scribe peccata tua i scedula ⁊ affer mihi
Placuit ↄsiliū iuueni. abijt ⁊ scripsit. Die
altera redijt et si posset cōfiteri iteꝝ tētās:
defecit. scedulā ḡ priori porrexit Legit ṗ//
or ⁊ obstupuit. dixitq; iuueni. Nō solꝰ suf
ficio tibi dare ↄsiliū: vis ostendā abbati:
Et licētiauit eū. Venit ḡ ṗor ad abbatē:
scedulā ei porrigens: ⁊ ei rē ꝑ ordinē expo
nens. Quid gestū sit/audiāt pctōres ⁊ cō
solenꝶ despati Mox vt chartulā legēdam
aꝑuit: totā eiꝰ scp̄turā deletā inuenit. Im
pletūq; est in eo qđ dn̄s ꝑ Esaiā dr̄ Esa.
xliij. Delebo vt nubē iniq̄tates tuas ⁊ vt
nebulā pctā tua. Et ait abbas ṗori Quid
legam q2 nihil h̄ scp̄tū est. Prior aūt itro//
spexit ⁊ stupens ait. Scias ꝓ certo iuue//
nē illū in hac scedula sua pctā scp̄sisse q̄ et
ego legi. Sed video ꝙ miscd̄ia dei attē//
dens eiꝰ maximā ↄtritionē ea deleuit. De//
letio em̄ scp̄ti ablatiōem sig̃t oīs peccati.
Vocātes aūt scholarē scedulā ōn̄dūt: quā
ꝓspiciēs/cor eiꝰ tāto gaudio est dilatatū
q̄nta ṗus tristicia fuerat angustiatū. nul//
laq; satisfactionē iniūgētes: monuerūt de
ꝑceptis bn̄ficijs gr̄as deo agere ⁊ de cete
ro cautiꝰ viuere. Poterat ḡ dicere illđ ps̄
Scđm multitudinē doloꝝ meoꝝ in corde
meo ↄsolationes tue letificauerūt aiā m.

p Pro tertio. Dictū est in p̄cedenti ser.
de his q̄ forte dicūt Doleo ex corde
deū offendisse: ⁊ iā vltra offendere nolo.
Sed q̄ro An ex amore vel timore. q̄a di//
cūt iura Bn̄ facere ex timore ⁊ n̄ ex amo
re nō reputaꝶ ꝓ bn̄ facere: sed ꝓ nō facere.
xxiij. q. v. Ad fidē. Et. xxxij. q. v. Sic em̄.
de ↄse. dist. v. Quicq̄d. de reg. iu. Qui ex
timore. vbi sic dr̄: (⁊ sunt v̄ba Augustini)
Qui ex timore p̄ceptū facit: aliter facit q̄3
debeat. et iō iā nō oīa facit. ⁊ ideo remanet
obligatꝰ. Nā vt dr̄. C. de subtractiōe pi//
gnoꝝ. l. q̄3 diu. et. ff. de v̄. ob. l. in executōe.
Solutio partꝫ non p̄stat libationē. Pone
casum de eo q̄ tm̄ vult soluere partē pen//
sionis ⁊ nō totā. totum qđ tenet auferꝶ ab
eo. Nō em̄ pōt aliq̄d solui nisi totū soluaꝶ
scꝫ p̄ter volūtatē recipiētꝫ. Expone ⁊c. no
tādo ꝙ ex amore dei penitere de pctis de//
bemꝰ ⁊ bona agere. Nā p̄cipiꝶ Deut. vij
Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde t. ⁊c.

Sermo septimus de Epiphania.

s **Surge illuminare** ⁊c. Oēs isti ↄgregati sūt
venerūt tibi: filij tui delōge ve
nient: ⁊ filie tue de latere surgent. Esa. lx.
Tria ibi notanꝶ inductiua ad surgendū
Primū est christianoꝝ collectio. Oēs
isti congregati sunt.
Secundū est collectorū adunatio. i. in
vno corꝑe vnitio. venerunt tibi.
Tertiū est adunādoꝝ regressio siue re//
ductio. filij tui delōge venient ⁊c.
De ṗmo Ps̄. Cōgregate illi sctōs eiꝰ.
De scđo Ro. xij. Multi vnū corpꝰ sumꝰ
in chr̄o. Et Gal. iij. Oēs vos vnū estis in
chr̄o iesu. De tertio Joan. x. Alias oues
habeo q̄ nō sunt ex hoc ouili ⁊ illas opor//
tet me adducere ⁊c.

p Primꝰ articulꝰ. An lumē sapie possit
esse sine lumie gr̄e: Q2 sic. Sapia im
portat cognitiōem diuioꝝ. sed aliq̄ in pec
cato mortali pn̄t h̄re cognitionē diuie veri
tatꝫ: ſm illud Ro. j. Veritates dei in in//
iusticia detinēt. igiꝶ. Cōtra. Sap. j. In
aiam maliuolam nō introibit sapia ⁊c.

Rñdet Tho. in scda scde. q. xliiij. Sa//
pientia q̄ est donū spūsscti importat recti//
tudinē iudicij ex q̄dā vniōe ad diuia que
est p charitatē: ideo p̄supponit charitatez.
nec pōt eē cū pctō mortali. Nō aūt in op//
positū pcedit de cognitiōe diuiorꝝ q̄ hr p
studiū. Hec Tho. Pro fūdamto. Ne//
mo est bñ sapiēs q̄ differt bñ viuere. Mar
cialis. Non est crede mihi sapiētis dicere
viuā. Sera nimis vita ē crastina: viue ho//
die. Vñ dt Sene. li. de reme. fortu. Mul//
tos vitam differētes mors icerta p̄uenit.
Cū g̃ querit An lumē sapie ꝛc̄. Dic rñ. vt
s̄. Ex q̄ ꝯcludēdū est q̄ oēs pctōres ꝛ im
pij sunt de nūero fatuorꝝ. de quib' Eccs. j.
Stultorꝝ īfinit' ē nūer'. Et puer. j. Stul
ti ea q̄ sibi noxia sunt cupiūt: ꝛ iprudentes
odibūt sciam. Et ibidē. Sapiam atq̃ do
ctrinā stulti despiciūt. O q̄m l'ti sūt tales
suā correctionē negligentes: indurati ꝛc̄.
Unde est em̄ talis induratio nisi q' veraz
sapiam despiciūt: nō ruminātes v̄ba sacre
scpture: io iuste despiciunt a deo. Figu//
ra Leui. xj. Oē aial qd nō rumiat reputat
immūdū. Spūal'r aial nō ruminans sigt
hoiem sine discretiōe sapie: q̄ nō ruminat
v̄ba salutꝫ: sine q̄ ruminatōe nō pōt in do
ctrina pficere. Vñ Alan'. Dentib' acce//
ptas bos rumiat rursus escas ꝛc̄.

P Ro scdo. In p̄cedēti ꝛc̄. Hic de sig//
tione auri: q̄ est triplex Primo em̄
sigt regie dignitatis recognitionē. Se//
cundo sapie claritatꝫ splendorē. Tertio
verā charitatꝫ affectionē. Primo enim
sigt ꝛc̄. Greg. i hom̄. Aurꝝ regi cōgruit. q̄
chr̄m timet ꝛ reueret vt regez: aurum sibi
offert. Hiere. x. Quis nō timebit te o rex
gentiū. Scdo sigt sapie claritatꝫ splen//
dorē. Greg. in homel'. Auro nēpe sapiētia
designat; Salomone attestāte q̄ ait The
saur' desiderabil' req̄escit in ore sapientis.
Et hoc ꝯueniēter. Sicut em̄ aurꝝ est p̄ci//
osum: speciosum: ꝛ delectabile; ita sapien//
tia. De p̄mo Prouer. viij. Sapia est p̄cio//
sior cūctꝫ opib' ꝛc̄. De scdo Sap. vj. Cla
ra est ꝛ q̄ nunq̄ marcescit sapia. De tertio
Sap. viij. Nō em̄ habet amaritudinē cō//
uersatio illius; nec tediū cōuictus illius.

Tertio sigt veram charitatē. Sicut em̄
aurū ceteris digni' est: et ip̄a ceterꝫ digni'
ornat ꝛ dignificat: Sic charitas ē digni//
or ꝛ excellētior cunctꝫ v̄tutib': ꝛ eas ornat
et dignificat. j. Corꝝ. xiij. Maior aūt horꝝ
est charitas. Et Amb. Charitas ē forma
v̄tutū. Itē sicut aurꝝ pbat in igne: sic cha//
ritas pbat in igne tribulatiōis. Greg. Pe
na interrogat siq̄s in aduersitate positus
deū veracit' amat. Itē sicut aurꝝ hñs in ar//
ca diues est tpaliter: sic habens charitatez
diues est spūal'r: cū habeat ip̄m deū. Au//
gust. Aurꝝ habēs in arca diues nō est. de//
um hñs in consc̄ia diues est. In hac auri
oblatione nihil deo grati' ꝛ certe nihil of//
ferenti suaui'. Aug. Amore dei nihil sua//
uius. Et amor iste nihil desiderat nisi di//
lecti p̄ntiam. Exemplū narrat Viridari'
de q̄dā virgine cui' cor p̄ nimio amore dei
scissum est. Vide in p̄mo aduentuali sab//
bato post p̄mā dñicam. Vel pone exem//
plū de multꝫ deuotis p̄sonis oino suspiran
tib' ad p̄ntiam dilecti: adeo vt omnia mū
dana v̄terent eis in fastidium. Vñ Paul'
dt Phil'. j. Desiderium hñs dissolui ꝛ esse
cum chr̄o. Hoc aurꝝ charitatis cōcupisca
mus fratres vt vere diuites esse possim'
Apoca. iij. Suadeo emere tibi aurꝝ igni//
tum vt locuples fias.

P Ro tertio. Aud. ꝛc̄. Nihil g̃ desidera
bilius auro sapie et charitatis. Iura
em̄ dicunt. Qualitas negocij est cōsiderā
da. de ap. Cū sit rhomana. Et. ff. de iudi//
cijs. Nōnunq̄. Et de iureiurā. c. vl. in fi.
Audite. Si esset lapis p̄ciosus excedens
in precio ꝛ pulcritudine atq̃ virtute q̄cq̄d
in reb' mūdanis repiri posset talis esse vir
tutis / q̄ eā habet grat' ē p̄ncipi ꝛ toti curie
Nōne multū desideraret lapidē illū ꝛc̄:
Spūaliter Lapis ille est aurꝝ sapientie et
charitatis. Sap. vij. Venerunt mihi oīa
bona pariter cum illa.

Sermo octauus de Epiphania.

Surge illumi

S nare ꝛc̄. Videbis ꝛ afflues et
mi. et dila. cor tuū. Esa. lx. Si
bene nunc surgas tunc videbis ꝛc̄. Ubi
tria sunt notanda de beatitudine iustorꝫ
vicz Cognitionis claritas. tunc videbis.
Possessionis copiositas. et afflues Mā//
sionis iocunditas. ꝛ mira. et dilatabit ꝛc̄.

q̄a gaudiū est dilatatiuū cordis De pri
mo. j. Joā. iij. Videbim⁹ eū sicuti ē. De
secūdo Ps̄. Replebimur in bonis dom⁹
tue. De tertio Joā. xvj. Gaudebit cor
vestrū: ⁊ gaudiū vestꝝ nemo tollet a vob

Salutatio.

P Rimus art. An lumē sapie sit in oi-
bus hñtib⁹ lumē gr̄e: Q, nō. Mai⁹
est em̄ habere sapiam q̄z sapiaz audire. sed
solis ꝑfectꝫ ꝑtinet sapiam audire: ẜm illō
j. Coꝝ. ij. Sapiam loq̄mur inter ꝑfectos
Nō aūt oēs habentes gr̄am sunt ꝑfecti.
Cōtra. Sap. vij. Neminē diligit de⁹ ni
si eū q̇ cū sapia inhabitat. Rn̄det Tho.
xxij. q. xlv. Sapiētia de q̄ loq̄mur impor-
tat rectitudinē iudicij circa diuia cōspiciē-
da ⁊ cōsulēda. hmōi aūt rectitudo tā in cō
templatiōe diuioꝝ q̄z in ordinatione rerū
humanaꝝ ẜm reglas eternas q̄ntū est ne-
cessariū ad salutē nulli deest in gr̄a existen
ti. q̄ꝛ si natura nō deficit ī necessarijs: mul
to min⁹ gr̄a. Vn̄. j. Joā. ij. Unctio doce-
bit vos de oib⁹. Cū aūt d̄t apl̄s. Sapiam
loq̄mur inter ꝑfectos. loquit̄ de sapia ẜm
ꝙ se extendit ad occulta diuioꝝ mysteria.
Hec Tho. Pro fundamēto. Ex hoc p̄-
cipue cēsendus est aliq̄s sapiens: q̄ꝛ ei q̄ð
est maxime necessariū ṗncipalius intēdit.
Terenti⁹. Porro istud est sape vt vbicun-
q̄z op⁹ fuerit animū flectas. ṗcipue aūt est
nobis necessariū vitare pctā ⁊ bona face-
re. Vn̄ ad ꝓpositū possem⁹ exponere illō
Tul. in parað. Ois sapiens liber ⁊ om̄is
stult⁹ seruus. intelligēdo de libertate gr̄e
et seruitute culpe. Sed q̄stio est An oib⁹
habētib⁹ lumē gr̄e ⁊c̄. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄
patet ꝙ omnes boni ⁊ iusti sunt de nūero
sapientū. Tales em̄ sunt qui timent deū
offendere. Dicit̄ aūt Ecc̄i. j. Radix sapi-
entie timere deū. Et ibidē. Plenitudo sa-
pientie timere deū. Sed heu de mltꝫ pōt
dici illud Ps̄. Nō est timor dei añ ocl̄os
eoꝝ. Fac inuectiuas. Tales igitur sūt de
numero fatuoꝝ excecatoꝝ: lumine sapien-
tie ꝑriuatoꝝ. Figura talium. iiij. Reg.
xv. Sedechias excecat⁹ duct⁹ est in baby-
lonē. Sic peccatores excecati ducuntur in
infernum. Nam dicit Augustinus libro ð
natura et gratia. Preuaricatorē diuine le
gis lux deserit veritatis: q̄ desert⁹ fit vti-
q̄z cecus.

P Ro secundo. In ṗcedenti ⁊c̄. Nunc
de sigtione thuris que triplex est.
Prio em̄ sig̃t diuitatꝫ chr̄i recognitiōeꝫ.
Scd̄o diuie laudis oblationem.
Tertio orationis deuotionem.
Primo em̄ ⁊c̄. Patet ꝑ Greg. in hom̄. eo
ꝙ thure deo sacrificamus. Si g̊ chr̄m esse
veꝝ deū credim⁹/thus ei offerim⁹. Se
cundo sig̃t diuine laudis oblatiōem. Si-
cut em̄ thus est odoriferū ⁊ ꝑ ip̄m hono-
ramus deum/et odore suo fetores expel-
lit: sic sacrificium laudis est odoriferꝝ deo
Ps̄. Deo nostro iocunda sit laudatio. i. ꝑ
ip̄m honorat̄ de⁹. Ps̄. Sacrificiū laudis
honorificabit me. Et vigore suo fetores
tentationū vicit. Ps̄. Laudabo no. do. et
ab inimicꝫ meis saluus ero. Tertio sig̃t
oratiōis deuotionē. Greg. Thure quod
deo incendit̄ ⁊ offert̄ virt⁹ orationis exṗ-
mit̄. Ps̄. attendite quid ait. Dirigat̄ dn̄e
oratio mea sicut incēsum in conspectu tuo
Et hoc cōuenienter. Sicut em̄ thus sua-
uis est odoris: sic oratio coram deo. Apo-
cal. v. Seniores habebāt singuli phialas
aureas plenas odoramētoꝝ que sūt ora-
tiones sanctoꝝ. Itē sicut thus non emit-
tit odorem nisi incendat̄: sic nec oratio ni
si feruore deuotiōis et igne charitatis. j.
Coꝝ. ix. Si orem lingua. s. tm̄: mens mea
sine fructu est. Et nota hos versus. My-
stica sicut vas thus ignis nam vase notat.
Mens pia thure ṗces ignis supn⁹ amor.
Itē sicut thus ꝑ odorē suū fetores fugat:
sic oratio feruens fugat tentationes ma-
larum cogitationū. Hierony. Sint tācre-
bre orationes vt omniū cogitationū sagit
te huiuscemodi clypeo repellant̄. Exē-
plū ī vitaspatꝝ. Quidā necromātici bea-
to Antonio inuidētes/ad cellā eius mul-
tos demones adiuratos miserunt: qui cū
irruerent in eum diuersas ei et turpes ima
gines et multas cogitationes intulerunt
quas omnes beatus Antoni⁹ virtute san
cte crucis ⁊ oratiōis amouebat: et nihil in
eum preualentes/cōfusi: reuersi ad necro-
manticos dicentes se nihil ꝑficere posse:
quoniā nos omnes suis oratiōib⁹ repulit
Quo audito necromantici ad beatū An-
toniū venerunt: et veritatem ꝯfitentes ad

fidem cõuersi sunt: sicut scriptũ est Mat. xxvj. Vigilate ⁊ ora.ne intret; in tẽta.

P Ro tertio. Audistis ⁊c. Sed notate qm̃ nulla nostra oblatio poterit deo esse grata nisi prius persona nostra sit deo accepta. Unde.xiiij.q.v.Scriptũ. Et de peni.dist.v.c.j.§.Semp offerat. dicitur: Abel placuit deo et eius oblatio. Ad p/positum valet quod dicit ius ciuile.C.de desertorib9 et depopulatorib9 agrorum.l. Cum introissent. Nullus indignus de/bet principem salutare. Pone casum de eo qui regi displicens tanq̃ regi proditor p̃/ces ipsi porrigit et dona offert. Non eni; potest eius oratio aut oblatio siue saluta/tio regi placere. Expone ⁊c.notando illd̃ ps. Iniquitatẽ si aspexi in cor.m.nõ exau/diet dominus.

Sermo nonus de Epiphania.

Surge illumi nare ⁊c. Quãdo conuersa fue rit ad te multitudo maris: for titudo gentiũ venerit tibi: inun.ca.opi.te: dro.ma. ⁊ effa. Esa.lx. Tunc vic; illumi/naberis quando ꝯuersa fuerit ⁊c. Ubi no ta tres conditiones necessarias ad ꝯueni/endũ ad lumẽ glorie. Prima Penitentie amaritudo. Quãdo conuersa fuerit ad te multitudo mar;. Cõstantie fortitudo.s. in aduersis tolerandis ⁊ tentationũ insi/dijs euincendis.fortitudo gẽtiũ venerit ti bi. Diligẽtie promptitudo.s.i bonis exe quendis.inundatio camelorũ operiet te: dro.ma. et effa. Madian quippe interp̃/taẽ cõtradictio. ⁊ effa mẽsura. In quo si/gnaẽ ꝙ diligentia boni opis bene notaẽ p camelos ⁊ dromedarios que sunt anima/lia velocissimi cursus. De p̃mo Hiere.ij. Scito ⁊ vide quia malum ⁊ amarũ est re liquisse te dñm. De secundo Tob.v. Forti animo esto. De tertio.ij.Paral.xix. Cũ diligentia cuncta facite.

P Rimus articulus An cõuenienti tpe fuerit christus baptizatus: Q, non. Ad hoc baptizatus est christ9 vt suo exẽ/plo alios ad baptismũ prouocaret.sed alij baptizanẽ ante tricesimũ annum. sc; in in/fantili etate. Contra.Lu.iij. Factum est cum baptizareẽ omnis populus: et Jesu baptizato ⁊c. Et ipse iesus erat incipiens quasi annoꝝ triginta. Respõdet Tho/mas in.iij. parte.q.xxxix. ꝙ christus con/uenienter in tricesimo anno fuit baptiza/tus. Primo q̃dem ratione exhibende mo/ralis exemplationis.quia christus bapti/zatur quasi ⁊ tũc incipiẽs docere et p̃dica/re:ad quod requiriẽ p̃fecta etas qualis est triginta annoꝝ. Unde Gen̄.xlj.legitur ꝙ triginta annorũ fuit Joseph cum suscepit regimẽ egypti. Similiter.ij.Reg.v.legi/tur de Dauid ꝙ.xxx.annoꝝ erat quando regnare cepit. Ezechiel etiam in anno tri cesimo ꝓphetare incepit: vt habeẽ Ezech. j. Hic ergo ſm Rabanũ instruimur nul/lum debere sacerdotẽ aut p̃dicatore; fieri vel eccl'ie prefici: nisi virilis ⁊ p̃fecte fuerit etatis. Secundo ratione signande lega/lis cessatiõis. Quia sicut dicit Chrysosto. sup Matt. Futurũ erat vt post baptismũ chr̃i lex cessare inciperet. Et idõ hac etate christus ad baptismũ venit qua põt oĩa precepta suscipere: vt lege soluta nullus di cat ꝙ ideo eam soluit q2 implere non po/tuit. Tertio ratione signande baptisma/lis perfectionis. quia per hoc ꝙ christus in etate perfecta baptizatur/ datur intelli gi ꝙ baptismus parit viros perfectos: ſm illud Ephes.iiij. Donec occurramus oẽs in vnitate fidei et agnitiõis filij dei in vi/rum p̃fectũ ſm mensurã plenitudinis eta tis christi. Unde ⁊ ipsa ꝓprietas nũeri ad hoc ꝑtinere videẽ. Cõsurgit em̃ triceanus numerus ex ductu ternarij in denarium. Per ternariũ aũt intelligiẽ fides trinita/tis. Per denariu; ꝓo impletio mandato/rum legis. Et in his duobus perfectio vi te christiane consistit. Ad illud autem qđ obijcitur dicendũ:ꝙ(sicut dicit Gregori9 nazãzen9)christus baptizatus est non q̃a indiget purgatione: nec ei aliquod immi/neret periculũ differendo baptismũ. Hec Thomas. Pro fundamẽto. Omnia fe cit domin9 cõueniẽtissime: et quo ad tem/pus: et quo ad alias circũstãtias: ita ꝙ in omnib9 opib9 suis neq̃ parũ neq̃ nimiũ fuerit. Terentius in andria. Id approbo apprime in vita esse vtile vt neq̃d nimis.

chrūs ꝗ nō mīnꝰ cito baptizari voluit sꝫ tpe illo q̊ sciebat baptismū suū magis ꝓdesse posse Arist. iij. Topic. Unūquodqꝫ est magꝫ eligendū tpe q̊ magis valet ⁊ est magꝫ vtile. Cum ꝗ q̄rit̃ An ꝯuenienti tpe ⁊c̃. Dic rñ. vt s. Ex q̄ conclude q̄ sic dictū est ad hoc q̄ aliq̄s fiat minister sacramētoꝝ aut ꝓbi dei req̄rit̃ etas ꝑfecta qḋ tñ est magis intelligendū de ꝑfectione moꝝ q̄ȝ annoꝝ. Uñ sacerdotibꝫ ⁊ mīstris templi dictū est illud Esa. j. Mundamini q̄ fertis vasa domini. In cuiꝰ etiā figura ip̄e dñs ꝓus baptizari voluit q̄ȝ legē euangelicā ꝓdicaret ⁊ alia redemptionis nr̄e mysteria ꝑficeret vt ostēderet q̄ nēo nisi lotꝰ ⁊ mundꝰ ad ministeriū sacramentoꝝ accederet. Fac inuectiuas. Figura Leuit. xxj. Hō q̄ habuerit maculā nō accedet ad misteriū dei sui. Expone iuxta ꝓdicta. vel generaliꝰ: q̄ q̄cūqꝫ pollutꝰ macula pc̄ti indignꝰ ē q̊cunqꝫ ministerio respectu dei. Puta: indignus ē offerre oꝛones aut aliā opationem ꝟtutis Nā vt dr̄ Sap. xiiij. Odio est deo impiꝰ ⁊ impietas eiꝰ.

P Ro scḋo articulo. Supra de p̄ma apparitione siue p̄mo mysterio ⁊c̃. Hic de scḋa que facta est in baptismo vbi chr̄s apparuit verus saluatoꝛ verus deꝰ ⁊ verꝰ hō duplici testimonio. s. ꝓphetalis denūciationis: ⁊ supnaturalis manifestationis. In h̄ ſmone dicemꝰ de primo. vbi notandū ē q̄ circa chr̄i baptismū ioannes dedit de eo testimoniū q̄ȝtū ad tria.

Prio q̄ȝtū ad dulcedinē pietatꝫ.
Scḋo q̄ȝtū ad certitudinē hūanitatꝫ.
Tertio q̄ȝtū ad celsitudinē deitatꝫ.

Primo quantū ad dulcedinē pietatis: cuꝫ dicebat Matth. iij. Ego baptizo vos ī aq̄ q̄ vt dicit Greg. Pc̄tā soluere nō valebat Qui aūt post me venturus est baptizabit vos spūsancto q̄ ē spūs dulcedinis ⁊ pietatis. Sap. xij. O q̄ȝ suauis est domie spiritus tuus in nobis. Et Joannis. j. Ille est qui baptizat. i. lauat aias. Magna pietatis dulcedo in christo qui venit animas nostras lauare a soꝛdibꝫ vicioꝛum. Et ibidem. Ecce qui tollit peccata mundi Apo. j. Dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Psalm. q̄ȝ magna multitudo dulcedinis tue domine. Secundo quantū ad certitudinem humanitatis quando dicit Joan. j. Ecce agnus dei id ē a deo missus immolandus vt hostia acceptissima quod ei competit ſm humanitatem. Dicitur potius agnus q̄ȝ aliud anial immolaticiū propter tres rationes. Prima sumitur ex naturali conditiōe: q̄ agnꝰ est animal mansuetum: sic christus. Hieremie. xj. Ego quasi agnus mansuetus qui poꝛtatur ad victimā. Secundo ex paschali immolatione. Agnus enim paschalis inter figuras veteris testamenti expꝛessius figurabat passionē christi: quia ille agnus erat sine macula: ⁊ per eius immolationeꝫ filij israel liberati sunt ab egyptiaca seruitute. Et sic per passionē christi qui peccatum nō fecit liberati sumus a seruitute diaboli. Tertia ex figurali duratiōe quia iūge sacrificiū quod figurabat perpetuitatē beatitudinis fiebat de agno. Chr̄s auteꝫ est beatitudo nostra. Tertio quantū ad celsitudinē deitatis: cum dicit Matth. iij. Qui post me venturus est foꝛtioꝛ me est: quia scꝫ habet fortitudinē diuinitatis: cuius non sum dignus calciamenta soluere . i. sibi exhibere minimū obsequium. ⁊ Joan. j. Hic est de quo dixi. Post me venit vir qui ante me factus est quoniam prioꝛ me erat ⁊ ego nesciebam eum. s. quantum ad determinatā personam. Sed vt manifestetur in israel: veni ego ī aqua baptizās Sed qui me misit ille mihi dixit: Super quē videris descendentē spiritum ⁊ manētem super eum in signo visibili colūbe: hic est qui baptizat in spiritusancto. Et ego vidi et testimoniū perhibui quia hic est filius dei. scilicꝫ naturalis. Sed cum esseꝫ verus deus ⁊ homo purissimus quare voluit baptizari? Respondet Augꝰ sermone de epiphania. Uoluit facere quod omībus faciendum imperat. Et hoc est quod ipse dicit. Sic enim decet nos implere omnem iusticiam id est (vt dicit Remigius) ostendere exemplum omnis implende iusticie in baptismo. Chrysostomus. Ibi non hoc signat vt q̄ si fuerit baptizatus impleat oēm iusticiā. sed sic. Id quēadmodū prius factis impleuit iusticiā baptismatꝫ et postea ꝓdicauit. sic et oēm aliam iusticiam. ſm illud. Cepit iesus facere et docere. Et Ambrosius super Lucā dicit. Hec est iusticia vt quod alteruꝫ facere

velis: ipse prius facias: et tuo alios horte ris exẽplo. Baptizat⁹ est ergo chr̄s n̄ vt sanctificaret ex aq̄s: sed ecõuerso (vt dicit Chrysostom⁹) vt eas sc̄tificatas relinq̃ret postmodū baptizãdis. Contẽplemur ergo deuote quõ ioãnes diuia inspiratione sciens eū verū deū/ex reuerentia ꝓhibebat eum di. Ego a te debeo baptizari et tu venis ad me. Lꝫ etiã Joãnes sc̄tificatus esset ab vtero: tñ indigebat baptismo chr̄i non ꝓpter ablutionẽ culpe originalis: sed ꝓpter impssiõem characterꝫ p quã chr̄o ꝯfigura ret: vt dr̄ Nicola⁹ de ly. Rñdens aūt Jesus dixit. Sine mõ.i.permitte me a te baptizari in aq. Jn q̃ fm Chryſ. ostẽdit q chr̄s postea baptizauit Joãnẽ. Qð etiam testat Hiero. sup Matth. Qð audiẽs ioannes/eū cum m̄lta reuerẽtia baptizauit. vñ cantat eccl̄ia. Baptista ꝯtremuit et nõ audet tangere sanctū ṽtice. Exẽplū accipiam⁹ i Joãne: inuitemur ad dei tremorẽ et reuerentiã nos q̃ sum⁹ pctõres. Joannes aūt sc̄tificat⁹ erat ex vtero. Ber. Jnclinat sub baptizãtꝫ manib⁹ caput adorãdū angelis: reuerendū potestatib⁹: tremebūdū pncipatib⁹. Quid mirū si tremit hõ et nõ audet ꝛc. quis vel ipsa cogitatiõe cõtremiscit. O q̃ altū erit in iudicio caput istud quod mõ sic inclinat: et vertex q̃ mõ tãhumilis videt q̃ sublimis et erect⁹ tūc apparebit. Hec Bern̄.

P Ro tertio. Audistꝫ ꝛc. Voluit itaq̃ dñs ablui vt ostẽderet nos ꝓmptos esse debere sordes abluere pctõꝝ et diligere puritatẽ. Nã q̃d pdest nūc se abluere et statim in lutū ire et plus q̃ ante sordescere. Sed hoc timendū est qð iura dicunt. Delicta iterata plus ꝓportet punire. ff. de iurepatronat⁹.l.j. Et Greg. in pastor. et hr̄ de pnia di.iij. Qui admissa plãgit nec tñ desinit: grauiori pene se subijcit. Pone cãm de eo cui rex pluries gr̄am fecit: et tñ semp addit offensam recidiuãdo. Expone notando illud. Jrrisor est et non penitens qui adhuc agit qð peniteat.

Sermo.xj.de Epiphania.

S Vrge illuminare ꝛc. Oẽs de saba venient: auꝝ et thus deferẽtes et laudẽ dñō annunciantes. Esa.lx. Jn his ṽbis tria tangunt que faciūt pctõres a pctõ surgẽtes et gratia illuminari. Primū est nr̄a ꝯuersatio Oẽs de saba veniẽt. Saba interp̄tat captiuitas: aut leua siue sinistra. Conuersoꝝ oblatio. auꝝ et thus deferentes. Parū pdesset thus orõnis sine auro charitatꝫ. Et vix aut nunq̃ possit custodiri auꝝ charitatis sine thure deuotiõis. Oblatõis ordinatio. et laudẽ dñō annūciãtes. Oia eni̅ sunt in laudẽ dei ordinãda. De pmo Hiere.lj. Fugite d̃ medio babylonis. De sc̄do j.Cor.xiiij. Orabo spū: orabo et mẽte. De tertio. Greg. Oẽ bonū qð agim⁹ p intentionem ad celestia leuem⁹.

P Rim⁹ art. An cõueniens fuerit chr̄istum baptizari in iordane: Q, non. Veritas debet rñdere figure. sed figura baptismi precessit in transitu maris rubri vbi submersi sunt egyptij: sicut peccata delent in baptismo. Cõtra. Matt.iij. Baptizatus est iesus in iordane a Joanne.

Rñdet Tho.iij. parte. Fluui⁹ iordanis est p quẽ filij israel in terram ꝓmissionis intrauerūt. hic aūt baptism⁹ chr̄i introducit in regnū dei qð p terrã ꝓmissionis figurat. Unde Joan.iij. Nisi q̃s renat⁹ fuerit ex aq̄ et spūsc̄tõ: non potest introire in regnū dĩ. Ad qð etiã ptinet q Helias diuisit aq̄s iordanis q̃ erat i curru igneo rapiẽdus in celū. q̄r ptrãseūtib⁹ p aquas baptismi et p ignẽ spūsc̄ti/patet adit⁹ in celū Jdeo cõueniẽs fuit vt chr̄s in iordane baptizaret. Trãsit⁹ eni̅ maris rubri figurabat baptismū q̄ntū ad hoc q baptism⁹ peccata delet. Sed transit⁹ iordanis q̄ntum ad hoc q apit ianuã celi q̃ est pncipalis effect⁹ baptismi et p solū chr̄m impetit⁹. Hec Tho. Pro fundamẽto. Nõ est credẽdū q in vno loco pl⁹ valeat q̃ i alio. vel q ibi esset aliq̃ ṽt⁹ ꝓpter quã pl⁹ valeret baptismus chr̄i ibi fact⁹. vñ Sene. d̃ remedijs fortuitoꝝ. Jd p qð bñ est in hoie nõ est in loco. Ob hoc chr̄s magis baptizari voluit in vno loco q̃ in alio. hoc totū fecit ꝓpt significationẽ mysticã ad informatõeꝫ nostrã. O igit q̃ libẽter cõtẽplanda sunt hec mysteria q̃ in nob accẽdere debent ignem diuini amoris quẽadmodū ignẽ ligna nutriūt. Juxta illð Pãphili. Perpetuo tibi

fit lignis crescētib⁹ ignis. Detrahe ligna
foco ꝓtinus ignis obit. Usu crescit amor
ōis decrescit ⁊ vsu Ois ⁊ impastus atte/
nuat amor. Contēplemur ğ rōnem ꝓpter
quā chr̄s in iordane baptizari voluit. Cū
ergo q̄rit An ⁊c̄. Dic rn̄. ⁊c̄. Ex q̄ cōside/
randū est ꝙ magna reuerētia est habenda
ad sacr̄m baptismi. Audite vos sacerdo/
tes: audite vos patrini ⁊ alij assistētes: au
dite vos chr̄iani q̄ baptismuz suscepistis:
qm̄ nō sufficit baptismū recepisse nisi ope
impleam⁹ qđ in baptismo ꝓmisimus deo
Nā vt dr̄ Ecc̄i. v. displicet deo stulta ⁊ i/
fidelis ꝓmissio. Sed q̄d ꝓmisim⁹? Certe
pōpis diaboli renūciare ⁊ obseruare oīa
mādata dei q̄ oia sunt mādata charitatꝫ:
sine q̄ nemo pōt saluari. Figura. iiij. Re
gū. ij. Helias n̄ solū in trāsitu iordanis ra
ptus est in celū: sed etiam in curru igneo.
Expone Spūalr̄: qm̄ baptizatꝫ necessari⁹
est curr⁹ charitatꝫ vt rapiant̄ in celū. Aug.
Scp̄tū est neminē absq̧ charitate saluari.

p Ro scđo. In p̄cedēti ⁊c̄. Hic de scđo
qđ ē testimoniū supnalis manifesta/
tionis. quod triplex est.

Primū est testimoniū mysterialis ap/
Secundū est testimoniū cor/ (tionis.
poralis apparitionis.

Tertium est testimoniū paternalis at/
testationis.

Primū igit̄ ⁊c̄. q̄r vt dr̄ Matt. iij. Ba/
ptizat⁹ iesus ꝯfestim ascēdit de aq̄: ⁊ ecce
apti sunt celi. Et Lu. iij. Et iesu baptiza/
to etiā orāte aptū est celū. Nico de ly. dr̄:
ꝙ talis aptio nō fuit in corpe celesti: sic ꝙ
celū fuerit diuisum: sed in aere. sic̄ fieri so/
let in coruscatione in q̄ vulgares dicūt ce/
lū apiri. Nec tn̄ fuit aliq̄ falsitas. sed hoc
sufficiens erat ad signdū aptionē celestis
ianue p baptismū. Glo. Tant⁹ fulgor cir/
cūfulsit chr̄m i baptismo vt celū empyreū
videret̄ eē reseratū. In h̄ aūt significabat̄
ꝙ baptism⁹ efficaciā hꝫ a v̄tute celesti: ⁊ ꝙ
ad efficaciā baptismi dispositiue opat̄ fi/
des eccl'ie per quam celestia aspicim⁹ q̄ ra
tionē hūanā excedūt: ⁊ ꝙ p baptismū pa
tet adit⁹ celi. Lꝫ em̄ apt⁹ sit adit⁹ celi per
passionē chr̄i q̄ntū ad amotōez ipedimēti
generalis: tn̄ applicat̄ virt⁹ passiōis ad sin/
gulares psonas p baptismū p qđ chr̄o in/
corpant̄: vt dr̄ Tho. in. iij. pte. q. iij. Se
cundū est testimoniū corpalis appitionis
spūsscti in colūbe spē. Lu. iij. Descēdit spi/
ritussctūs corpali specie sic̄ colūba in ipm
Et hoc ad designandū gr̄e plenitudinem
in chr̄o quā nō tūc accepit: ſꝫ quā ab istāti
ꝯceptōis habuit. In q̄ etiā sigtū est bapti
zatos accipe spm̄scm̄. Appuit aūt spūssan
ctus i specie colūbe tanq̄ i sig̃ repn̄tatiuo
⁊ nō p vnionē ad colūbā. qđ ⁊ factū est ad
signdū aliq̄s ꝓprietates eis ꝯuenientes q̄
hn̄t spm̄scm̄ q̄ inueniunt̄ in colūba. quaꝝ
tres h̄ notabim⁹. Prima ē simplicitatꝫ
māsuetudo. Est em̄ colūba auis sine dolo
simplex ⁊ māsueta. Sic ⁊ spūssctūs hoiez
facit simplicē ⁊ māsuetum. Sap̄. j. Spūs
em̄ sctūs discipline effugiet fictum ⁊c̄. Et
Mat. x. Estote simplices sicut colūbe.

Scđa ē ꝯueniēs ꝯsuetudo. Columba
em̄ est auis amicabil' ⁊ gregalis. Sic qui
hn̄t spm̄scm̄ sunt vniti p charitatē. Rho.
v. Charitas dī diffusa ē i cordib⁹ nr̄is ⁊c̄.

Tertia est gemit⁹ similitudo. habet em̄ ge
mitū p cātu. Sic hn̄s spm̄sctm̄ gemitū hꝫ
ꝓ ꝯsolatiōe diuia. Ro. vj. Ipse spūssctūs
postulat ꝓ nob̄ gemitib⁹ inenarrabilib⁹. i.
postulātes nos facit ⁊ gementes. De hac
colūba dr̄ Chrys. In diluuio appuit hoc
anial ramū ferēs oliue/ ⁊ cōem orbisterra/
rū tranq̄llitatē annūciās: q̄ oia typ⁹ erant
futuroꝝ. Etem̄ nunc colūba appet libera/
torē nob̄ demōstrās: ⁊ ꝓ ramo oliue ado/
ptionē generi hūano offert. Tertiū est
testimoniū pr̄nalis ꝓtest atōis. q̄r descen/
dente colūba ⁊ q̄escēte sup illū: ecce vox d̄
celis dicēs. Hic est fili⁹ meus dilect⁹ in q̄
mihi cōplacui. i. in q̄ cōplebit̄ volūtas mea
de salute generꝫ hūani: siue in q̄ bn̄placitū
meū cōstitui iplere: vt dr̄ Aug. de cō. euā.
Rōnē hui⁹ appitionis pr̄is in voce assigt
Tho. in. iij. parte. q. xxxix. ꝙ in baptismo
chr̄i q̄ fuit exēplar baptismi nr̄i demōstra
ri debuit qđ in baptismo pficit̄. baptism⁹
aūt fit in v̄tute trinitatꝫ: s̄m illud Matt.
vl. Eūtes docete oēs gētes ba. eos in no.
pr̄is ⁊ fi. ⁊ spūsscti. Et iō in baptismo chr̄i
(vt dr̄ Hiero.) mysteriū trinitatꝫ demon/
strat̄. Dn̄s em̄ filius ipe in natura hūana
baptizat̄. Spūssctūs descendit in colūbe
specie. Vox aūt pr̄is testioniū phibētꝫ au/
dit̄ Hec Tho. Per hoc etiā signatū est ꝙ
suscipientes baptismi sacr̄m efficiunt̄ filij

dei adoptiui q̃ est pticipatio q̃dã filiatio/ nis naturalis q̃ chrs est fili⁹ dei. Nulli em̃ dubiũ esse debet q̃n baptizati sint ab omi culpa mundati ⁊ int̃ filios dei cõputandi. Est ğ baptism⁹ sacr̃m magne dignitat ⁊ efficacie. Exẽplũ narrat Petr⁹ ð amore li.ij. Quedã mr̃ona hñs in mãmilla mor bũ incurabilẽ ⁊ mortalẽ de sanitate despa/ ta/ad deũ se totã ɔtulit ⁊ ad fontes bapti smat vbi baptizabant̃ cathecumini ꝑpera uit: ⁊ ab vno q̃ de fonte exiuit signari se fe cit: q̃ signatione total̃r curata est. Ibi im/ pletũ est ad lr̃am qð de baptizat ⁊ credẽ/ tib ðr Mat.vl. Sup egros man⁹ iponẽt et bene habebunt.

P Ro tertio. Audist ⁊c. Si ğ volue/ ritis ad chr̃m cõuerti: credite ⁊ spera te q: aptũ est vobis ostiũ celi. Sed hoc ti mendũ est ne ꝑ iniquitates vr̃as claudat Esa.lix. Iniq̃tates vr̃e diuiserũt int̃ vos et deũ vr̃m. Hec valet dicere: Iã est nob adq̃sitũ regnũ. Jus habem⁹ ad illð q̃d ðt lex. Juri ꝓ se introducto q̃libet renũciare põt.l.Siq̃s. C.de pact. Et iuri suo renũ ciare ꝓsumit̃ q̃ iuri suo ɔtrariũ facit.ff. de minorib.l.Si fili⁹. Et extra de testi. Cũ venisset. Et de appellationib Sollicitatẽ Cauete ğ ne sit illi sit̃es cui apit̃ ostiũ vt intret ostiũ palatij reg ibi ditād⁹ ⁊ bono rãdus: et ipsemet claudit ostium ɔ se ⁊c. Expone ⁊c. O q̃mmiseri erũt q̃b tãdẽ dice tur illð Mat.xxv. Clausa est ianua.

Dominica pma post epiphaniam Sermo pmus

Remãsit puer

iesus i hierl̃m Luc.ij. Obsecro vos per misc̃diam dei vt exhi. cor.ve. host. vi.s. deo pla.rõna.ob.vest. Rho.xij. Hec ṽba docẽt nos q̃lit̃ efficie/ mur tẽplũ dei ⁊ aïa nr̃a sit hierl̃m ẜm sen sum mysticũ: vt in ea remaneat puer Je/ sus. In q̃b ṽbis tria sũt notãda.sc
Affectiõis bẽiuolẽtia. Obsecro vos ⁊c.
Exhortatõis efficacia: vt exhibeat ⁊c.
Discretiõis prudẽtia. rõnabile ob. v. ⁊c.
De pmo.ij. Cor.v. Obsecram⁹ ꝓ chr̃o.i. loco chr̃i recociliami deo. De scðo Gal.v Qui chr̃i sunt carnẽ suã crucifixerũt cũ vi cijs ⁊ ɔcupiscẽtijs. Notandũ aũt q corp⁹ nr̃m fit hostia imolata deo ꝑ carnis mor/ tificationẽ: viuẽs ꝑ charitat feruorẽ: scã ꝑ ꝓpositi firmitatẽ: deo placẽs ꝑ cordis hi laritatẽ.ij. Cor.ix. Hilarẽ datorẽ diligit de⁹. De tertio aũt.s. de discretione Ber. Discretio oi virtuti ordinem ponit.

Salutatio.

P Rim⁹ ar. An de⁹ sit in determina/ to loco: an vbiq: Qð ideo querit̃. q: ðr remãsisse iesus i hierl̃m. Q, nõ vbiq. quia nõ videt̃ eẽ in malis. Cõtra. Dicit Greg.sup Cañ. De⁹ ẽ cõi modo i reb oi/ bus pñtia: potẽtia: ⁊ substãtia. tñ familia/ ri modo ðr eẽ in aliq̃b ꝑ grãm. Rñdet Tho.in.j.pte: q de⁹ est in oib reb ꝑ potẽ tiã inq̃ntũ oia sue ptãti subdunt̃. Per pre/ sentiã inq̃ntũ sunt oia nuda ⁊ apta oculis ei⁹: et sic oia sunt in ei⁹ ꝓspectu. Per essen/ tiã aũt inq̃ntũ adest oib vt causa essendi. Cũ em̃ de⁹ sit ipm esse ꝑ essentiã: oportet q esse creatũ sit ꝓpri⁹ effect⁹ eius: sic ignire est ꝓpri⁹ effect⁹ ignis. Hũc aũt effectũ cau sat de⁹ in reb nõ solũ q̃n pmo icipiũt: sed etiã q̃diu in esse ɔseruant̃. sicut lumẽ cau sat̃ in aere a sole q̃diu aer manet illumia/ tus. q̃diu ğ res manet in esse: oportet q de⁹ sit in omib rebus etiam intime. Hec Tho. Frãcisc⁹ aũt de maro.in.j.sen. dist. xxxvij. ostendit deũ esse vbiq ꝑ h̃ q termi nat respectũ pñtialitat ad se. q: q̃cq̃d cõ/ uenit deo ex tpe: cõuenit ex eo q terminat respectũ creature sicut esse creatorẽ. Põt aũt hec ṽitas theologica sic oñdi. Ois li/ mitatio ðt impfectionẽ sicut ⁊ finitas. S si de⁹ esset alicubi ⁊ non vbiq/esset localit̃ limitat⁹ sicut creatura: queãdmodũ si ꝑos set eẽ q̃nq ⁊ q̃nq nõ: ⁊ nõ sp: esset limita/ tus ẜm durationem. Dices forte: q: deus nusq̃ est: q: trãscẽdit oẽm habitudinẽ ad locũ. Sed ɔ. l trãscẽdat oẽm habitudi nem ad tps: tñ est pñs oi tpi. Et iðo si cõ cedit̃ esse sp/et vbiq est Hec Frã. Pro fundamẽto. Nõ solũ a theolog s etiã a phis ⁊ poetis habetur hec veritas deum esse verum. Vñ hermes seu merc. li. diffi. dei. Deus est sphera intellectualis cuius centrũ vbiq est ⁊ circũferẽtia nusq̃. Hoc etiam sentire videtur Virgi. in bucol. vi. Jouis oia carmina plana. Cũ ğ q̃rit̃ An de⁹ ⁊c. Dicẽ rñ, vt s. Ex qua ɔsiderãdũ est

quantū debꝫ erubescere hō pctōr. Nā oia
in pn̄tia ⁊ in ꝯspectu diuine maiestatis fa
cimꝰ. Quicq̄d fecero deꝰ assistit vt ꝑpetuꝰ
deꝰ inspector oim actionū: cogitationū: et
intentionū. Cū hec diligenter ꝯsidero in-
gēti tremore parit͛ ⁊ rubore ꝯfundor: qꝛ eū
vbiqꝫ pn̄tē ⁊ oia occulta mea videntē itue
or. Heu hoc nō attendūt lubrici: raptores
⁊c̄. Notate qm̄ certū est illud Prouerb. xv
In oi loco oculi dn̄i ꝯtemplant͛ bonos et
malos. Figura Apoc. iiij. Joānes vi-
dit in circuitu throni sedis dei q̄ttuor ani
malia plena oculis an̄ et retro. Spūaliter
oculi diuine maiestatꝫ oia vidēt Heb. iiij.
Oia nuda ⁊ a. o. eiꝰ.

Pro scdo iuxta euangeliū siue textuꝫ
euāgelicū tria sunt ꝯtemplanda my-
steria q̄ꝝ ꝯsideratio dispositiua est ad hꝰ vt
iesus maneat in nob tanq̄ꝫ in hierl͛m.

Primū ē mysteriū dolēde derelictiōis.
Scdm est faciende req̄sitionis.
Tertiū ē appetende inuētionis.

In h̄ ꝯmone dicemꝰ de pmo qd̄ ē mysteri
um dolēde derelictiōis qm̄ vicꝫ deꝰ aliq̄s
derelinq̄t et derelinq̄t͛ ab eis. ij. Paral͛. xv.
Si dereliq̄ritꝫ eū ⁊ ipe derelinq̄t vos. Vo
luit etiā i ꝓpria mr̄e ⁊ ioseph figurare quō
est a nobis custodiendꝰ ⁊ q̄ꝫ diligent͛ cauen
dū ne nos dereliquat. Et h̄ figurat͛ i euan
gelio: cū dr̄. q̄ ascendentibꝫ illis hierosoly
mā ꝯm ꝯsuetudinē festi ꝯsūmatisq̄ꝫ diebꝫ
cū re. pu. ie. ⁊c̄. Et nō cognouerūt. i. nō ad
uerterūt. Orige. Nō miremur parētes vo
catos quoꝝ alter ob partū: alter ob obseq̄
um pr̄is ⁊ mr̄is meruerūt vocabula. Be-
da. Moris fuit filijs isrl͛ vt seorsuꝫ viri et
seorsum mlr̄ieres tpibꝫ festiuis vel hieroso
lymā ꝯfluentes vel ad ꝓpria redeuntes: se
orsum viri ⁊ seorsuꝫ femie incederēt. Infā
tesq̄ꝫ pueri cū q̄libꝫ parente indifferenter
ire poterāt. Jōq̄ꝫ mariā vl͛ ioseph vicissim
putasse pueꝝ iesum quē secū nō cernebant
cū altero parēte reuersū. Orig. Sic̄ qn̄ insi
diabant͛ ei iudei elapsus ē de medio eoꝝ ⁊
nō apparuit sic etiā nūc puto remansisse pu
erum iesū ⁊ parentes eiꝰ vbi manserit igno
rasse. Dereliq̄t ḡ iesus parentes suos cor
poraliter sꝫ spūaliter tn̄ nō. Jlla tn̄ dereli
ctio corporalis figura ē derelictionis spū-
alis in alijs. Jdō iuxta textū p̄missū euā-
gelicū notāde sunt tres instructiōes ad cu
stodiendā dn̄i pn̄tiā ne nos derelinq̄t.

Prima est instructio sectāde hūiliatōis
Scda est seruāde q̄etatiōis.
Tertia ē euitande detractiōis.

Prima igit͛ ⁊c̄. Humiles em̄ diligo. Aug.
li. ꝯfes. O q̄ꝫ suauis es dn̄e: hūiles spū sūt
domus tua. Hāc instructionē nobis dedit
dn̄s exēplo suo qꝛ legem voluit obseruare
Gal͛. iiij. At vbi venit plenitudo tp̄is ⁊c̄.
Beda q̄ dn̄s ꝑ oēs annos cuꝫ parentibꝫ i
pasca hierosolymā venit: hūilitatꝫ hūane
est indiciū: fecit em̄ int͛ hoīes hō natus qd̄
faciendū homībꝫ ꝑ angelos imperauit de
us. Seq̄mur igitur iter ꝯuersationis eius
hūane si deitatis gl̄iam delectamur intue-
ri. Aliud etiā exemplū humilitatꝫ in chr̄o
in q̄ ex q̄ ⁊c̄. circa finē euangelij dr̄ de eo q̄
erat subditꝰ illis. s. parentibꝫ suis. Eiꝰ igit͛
exemplo hūiles simꝰ: qm̄ ipe dt̄ Amos. vj
Detestor ego supbiā iacob. Scda ē ⁊c̄.
siue pacis interne. Non em̄ habitat domꝰ
pacis nisi in locis pacis Ps̄. Jn pace factꝰ
est locꝰ eiꝰ. hoc nobis innuit͛ qꝛ nō derelin
q̄t parentes cuꝫ iret in hierl͛m: neq̄ꝫ q̄ꝫdiu
ibi manserūt (festo durante) Hierl͛m autē
interpretat͛ visio pacꝫ. Et festū erat depu-
tatū ad quietē mentis in deo. Quādiu er-
go pacifici erimꝰ ⁊ ad deum per affectū q̄-
escentes: non nos derelinquit deꝰ. ij. Cor.
vlt͛. Pacem habete ⁊ deꝰ pacis erit vobis-
cum. Tertia est istructio euitāde distra
ctionis circa vanitates mundi. Ecci. xxx.
Contine ⁊ aggrega cor tuum in sanctitate
vt ibi maneat dn̄s. Et hoc sig̃tur qꝛ cum
redirent a hierl͛m in nazareth remāsit pu
er iesus in nazareth, que iterpretat͛ flos: et
sig̃t mundi vanitatē que cito euanescit. Jn
voluptatibꝫ aūt ⁊ vanitatibus mūdi cito
amittit͛ iesus. Augꝰ super illud Ps̄. Jni
quitatem in cubili suo ⁊c̄. Tria sunt que ex
pellunt hominē de domo sua. i. christū de
corde humano. s. finis stillicidiū ⁊ vxor ma
la: et primo fumus supbie que quanto ma
gis ascendit tanto magis euanescit sic̄ fu-
mus. Stillicidiū auaricie que facit homi-
nē de loco ad locum ire sicut stillicidiū aq̄
Mala vxor luxurie q̄ insatiabilis est O q̄ꝫ
faciliter contemneret quis mundi vanita-
tes si finem ⁊ cognitionē diligenter atten-
deret Exemplū. Erat quidā nobilis in
austria totus mūdo deditus hic in qua-

dā nocte solus iuit in virgultū añ castrū su
um plenū floribꝫ vt ibi delectabiliꝰ posset
ꝺ mundi pōpa cogitare. Quedā igiť dña
suꝑ huanā estimationez formosa ⁊ ornata
se ei ꝑsentauit dicens. Ecce assum quā tan
tum dilexisti. Ille gaudēs diligentiꝰ ꝓspe
xit se beatū reputās ꝙ aspectu ⁊ affatu ta
lis dñe ꝑfrui dignꝰ esset. Et illa: sicͨ me an//
te aspexisti ita me retro aspicias. Uidit ita
ꝙ in dorso eā plenā vermibꝫ putredine im
mūdicia ⁊ fetore. Quo viso territꝰ est ille.
Ad quē illa. Ego sum glīa mundi. Et ta//
les sunt fructꝰ mei. Ad hec ꝟba illa dispa
ruit/⁊ nobilis emendatꝰ rediȷ̄t ⁊ mūdo re
nūciauit deo viuēs: vicz attendens qꝺ di.
Joānes. j. Joā. ij. Mundꝰ transiȷ̄t ⁊ ꝯcu//
piscentia eius

P Ro tertio. Audistꝫ ⁊c̄. Notate ꝙ̄ꝫ ma
ximū est ꝑiculū a deo seꝑari. Jura di.
Ubi maiꝰ ꝑiculum vertiť cautiꝰ ⁊ diligen
tius est agendū. vij. q. ij. c. vlť. Et in autē.
Apud eloquentissimū. C. de fide instru.
Considerate ꝙ̄tū timeretꝫ seꝑari a nobili
ꝑ̄ncipe ⁊ ab eo sine cuiꝰ ꝑsentia euadere nō
potestꝫ manū aduersariȷ̄. Expone ⁊ aꝑpli
ca. Notando illud Hiere. ij. Scito ⁊ vide
qꝛ malū ⁊ amaꝶ reliqͥsse te dñm ⁊ nō eē ti//
morē eiꝰ añ te.

Sermo. ij.

Emāsit puer

R ⁊c̄. Nolite conformari huic se//
culo: sꝫ refor. in no. sensus vr̄i vt
ꝓbetis q̄ sit volūtas dei bona bñplacēs ⁊
ꝑfecta. Ro. xij. Ibi notāda sunt tria neces
saria ad hoc ꝙ chr̄s veniat in animā. Uicz
mundane affectionis exclusio. Noli. ꝯfor.
huic se. Interne dispositionis reformatio
Sed refor. in no. sensus vr̄i. Diuine voli//
tionis degustatio vt ꝓbetis. s. gustu inte//
riori q̄ sit voluntas dei. Bona inquā q̊ ad
declinationē a malo/bñplacens q̊ ad ope//
rationē boni qꝺ est de precepto. Et perfe
cta q̊ ad operationē boni qꝺ est ꝺ consilio.
De primo. j. Joan. ij. Nolite diligere mū
dum. De scꝺo. Eph. iiij. Renouamini in
spū mētꝫ vr̄e. De tertio j. Tessa. iiij. Hec
est volūtas dei sc̄tificatio vr̄a.

P Rimus arť. An deꝰ habitet spūali//
liter ⁊ maneat in anīa iusti. Q, nō/ infini
tū nō pōt claudi in eo qꝺ est finitū: g̊ nec ī
eo manere: ergo ⁊c̄. Contra Joan. xiiij.
Saluator ꝺr de spūsancto. In vobis ma//
nebit ⁊ in vobis erit. Rn̄det Bonauen.
in breuiloquio in ꝑ̄ma parte. c. j. ꝙ omnis
q̇ fruiť deo deum habet. Justus aūt fruiť
deo. Cum grā g̊ que sua deiformitate dis
ponit ad dei fruitionē: dať. dať increatuꝫ
qꝺ est spūsc̄tūs qꝺ qui habꝫ deū hꝫ. Hec
Bonauen. Pro fundamento. Non ē du
bium q̇n deꝰ spēaliter assistat iustis. Mat
theus vindocineñ in Tob. Nescit abesse
deꝰ iustis. ⁊ Seneca ad Lucillū. Mirarꝫ
homines ad deū ire. Deꝰ ad hoīes venit.
imo qꝺ ꝓ̄pius est in homines venit. Sed
queriť An sit ita ꝑsens ꝙ inhabitet in eis
Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ contemplemur quanta
sit in nobis dei benignitas q̄ sic aīas inha
bitare dignať. Uñ Prouer. viij. di. diuīa sa
pientia. Delitie mee esse cū filiȷ̄s hominū
O ꝙ̄ꝫ desiderandus ē talis hospes. et sicut
di. Berñ. in medi. Felix anīa q̄ dicere pōt:
q̇ creauit me reqͤuit in tabernaculo meo.
Econtra. O infelix hec aīa cuius hospes
est diabolus. Audiāt suꝑbi: luxuriosi: aua
ri ⁊c̄. Sed q̇d faciendum vt nos deꝰ inha
bitet. Mundate domū: qꝛ vt dicit haimo
suꝑ Joan. Mundus inhabitator mundā
querit domū: ⁊ cū humilitate tanti hospi
tis q̄rite aduentū. Figura Lu. xix. Za//
cheo statura pusillo cupienti videre dñm
dñs di. zachee festinās descende qꝛ hodie
in domo tua oportet me manere. Spūaliť
pusilla statura est hūilitas q̄ etiam ꝑ descē
sum sigtur ⁊c̄. Aug. v. ser. Uidete frēs ma
gnū miraculū. Altus ē deꝰ hūilia te ⁊c̄.

P Ro scꝺo. In ꝓ̄cedēti ⁊c̄. Hic de scꝺo
qꝺ est mysteriū fauende reqͥsitionis.
Nam dicit euangeliū. Cū maria et ioseph
venissent iter diei reuertētes a hierl'm. ⁊ se
ro venissent ad locū hospitiȷ̄. Uidens do//
mina ip̄m ioseph sine puero: dolore vehe//
menti concussa cū lachrymis ꝙ̄ꝫ decenter
poterat circūibat: ⁊ pueꝶ requirebat. Jo//
seph ꝟo senex cum fletu eaꝫ associabat. O
quāta desolatio dulcissime mr̄i perdidisse
pueꝶ iesum. Nō mireť igiť qui spūaliter vi
uit si aliqñ mente arida manēs: videatur
sibi ꝙ a deo sit derelictus: cum h̄ etiā ma//
tri contigit. Non g̊ mente tabescat: sed per

continuū exercitiū in sacris meditationib⁹ ꝛ oꝛonib⁹ ac bonis operib⁹ diligenter/ eū requirat. Est aūt requirendus cū triplici conditione.

Primo humiliter.
Scōo lachrymabiliter.
Tertio celeriter.

Primo humiliter. Sic em̄ requirebat beata ꝟgo maria p̄ ceteris humillima q̄ di. Lu. j. Respexit humilitatē ancille sue. Sic q̄sierunt eū reges de q̄b⁹ dr. Mat. ij. Procidentes adoꝛauerūt eū. Sic ḡ dr Sap. j. In simplicitate coꝛdis q̄rite illum. Secundo lachrymabiliter. Sic eum q̄rebant maria ꝛ ioseph. Vn̄ postq̄ȝ inuenerūt eum di. mr̄ eius ad illū Fili q̄d fecisti nobis sic: Ecce pr̄ tuus ꝛ ego dolentes q̄rebam⁹ te. Orig. Cur aūt dolentes q̄rebant eū. An ex eo ꝙ periȷsset puer. An erraret: Absit. Nunq̄d em̄ fieri poterat vt perditū formidarent infantē quē dn̄m esse cognouerant. Sed quō tu q̄n scripturas legis q̄ris i eis sensum cū doloꝛe non ꝙ scripturas errasse arbitreris: sed ꝟtutem quā intrinsecus habent queris. Ita illi q̄rebant iesum ne foꝛte relinquēs eos reuersus essȝ ad celos cū illi placuisset iteruȝ descensurus. Hec ille. Lachrymabiliter q̄rebat dn̄m P s̄. di. Sitiuit aīa mea ꝛc. Fuerunt mihi lachryme mee panes ꝛc. dū diceref mihi vbi est deꝰ tuus. Tertio celeriter siue diligentꝰ qd̄ est contra ꝑcrastinātes. Unde maria ꝛ ioseph statim vt eū abesse cognouerunt diligenter requirere ceperunt. Sic Luc. ij. Pastoꝛes ad eū venerūt festinantes. Origen. Opoꝛtet eū q̄ querit iesuȝ nō negligenter ꝛ dissolute transire/ sic multi querunt ꝛ nō inueniunt. Bern̄. Si volum⁹ non frustra q̄rere q̄ramus veraciter vt nō ꝑ illo aliud feruenter: vt nō cū illo aliud ꝑseuerāter: vt nō ab illo ad aliud ꝯuertamus. Facili⁹ em̄ esset celum ꝛ terrā transire q̄ȝ vt sic q̄rens non inueniat: sic petēs nō accipiat: sic pulsanti non aperiaf. Queramus ḡ dn̄m diligenter sanctis meditationib⁹ vacātes: ꝛ certi esse debem⁹ ꝙ eum inueniem⁹. Exēplum notandū ad ꝓpositū. Tres milites mutuo sibi fidelitatē ꝓmiserunt ꝙ in q̄cunq̄ se non desererent. Contingit aūt eos q̄dam die siluā q̄ndam trāsire. Cum aūt iā essent extra siluā: vn⁹ eoꝝ dixit. Miroꝛ q̄re sic obmutuimus in transitu silue. Et dixit causam sui silentij eē: q2 videns amenitatē silue mēoꝛ fui amenitatis celestis. Quaȝ q̄dem causā ꝛ ceteri ꝯfessi sunt. Quib⁹ senioꝛ dixit: Credo nō sine cā hoc factū eē: sȝ nutu dei vt sicut acten⁹ mūdo. ita de cetero deo seruiam⁹. Cōsulo igif vt claustrū ingrediamur. Qd̄ ꝛ factū est: et ibi laudabiliter ꝑ aliqd̄ tp̄s vixerunt. Tandē duo iuuenes ceperūt tepescere ꝛ hoc inuicē cōfessi. Et ꝯsolationē q̄rentes venerunt ad tertiū de statu suo q̄rentes. Et inuenerūt eū deo seruientē hilariter ꝛ deuote. Et videns eos tristes dixit. Video ꝙ ex multo tedio tristes estis: mihi aūt totū tp̄s breue videf q2 semꝑ occupoꝛ. Illis aūt mirātib⁹ q̄b⁹ exercitijs tp̄s impederet cū vir esset illitterat⁹: dixit Tres tm̄ lras iueni q̄s docuit me mgr̄ me⁹ in ingressu meo q̄s legens q̄tidie nullo tedio afficioꝛ: sed ꝑ desiderio legendi deficit mihi tp̄s. Una ē scripta nigro coloꝛe q̄ signat pctā mea q̄ desi grauerūt aiaȝ mea: ꝛ falsitatē mūdi: ꝛ penas inferni. hāc lego a mane vsq̄ ad missam. Scōa scripta est coloꝛe rubeo que signat passionē saluatoꝛis: hāc lego a missa vsq̄ ad nonaȝ q̄n emisit sp̄m. Tertia sc̄pta ē aureis lr̄is. Et hoc ē amenitas ꝛ m̄ltiplicitas gaudij celestis. Hāc lego vsq̄ ad cōpletoꝛium. Et sic tp̄s expendo sine tedio. Quo audito m̄ltū accēsi ꝛ ipī de cetero ꝓfecerunt. Hoc ḡ exēplo discam⁹ q̄rere ꝯsolationē in deo ꝛ h̄ ꝙ diligenti⁹ poterim⁹ Esa. lv. Querite dn̄m dū inueniri pōt.

P Ro tertio. Audistis ꝛc. Notate qd̄ hr̄ xij. q. j. Relatio. ꝛ d̄ ꝯse. di. iiij. Ne qd̄ absit. Acceleratio cōmendabilis ē in lucri animaꝝ ꝓmotione. Et ꝑ oppositū multuȝ est vituperabilis negligētia. Vn̄ dicit lex. Dissoluta negligentia ꝓpe dolū est. ff. mādati. l. Si fideiussoꝛ. Audite. Si viatoꝛ ꝑ viā periculosā incedēs sociū ꝑdidit sine cuius p̄ntia vltra ꝑcedere neq̄t q̄n a draconibus deuoꝛef q̄ȝ feruenter desideraret ei⁹ p̄sentiā: ꝛ quantū doleret eius absentiaȝ. Et si sciret se eum inuenire quantā ad hoc diligentiam adhiberet. Expone ꝛc. notando illud P s̄. Querite dn̄m ꝛ ꝯfirmamini: q̄rite faciē eius semꝑ.

Sermo. iij.

Remāsit puer

⁊c̄. Dico em̄ ꝑ gratiā q̄ data ē
mihi oīb; q̇ sunt inter vos non
plꝰ sapere q̄ꝫ oportet sapere: sꝫ sapere ad so
brietatē. Rho.xij. Informat nos apl's ad
h̄ vt in nob̄ remaneat vera sapiā q̄ chr̄s ē.
Ubi nota informatiōis securitatē. Dico
ꝑ gratiā ⁊c̄.i.ꝑcipio. Hic aūt precipit q̇a
ꝑiculosius ē errare in fide q̄ꝫ in ostia offerē
da. Nota etiā informatiōis generalitatē:
oīb; q̇ sunt int̄ vos ⁊c̄. Et informationis
ꝟitatē: nō plꝰ sapere ⁊c̄. De ꝑmo.j.Co.xv
Non aūt ego sed gr̄a dei mecū ⁊c̄. De se-
cūdo.j.Tim.ij. Deus vult oēs ad agniti-
onē ꝟitatis veni. De tertio. Prouer.xxiij.
Prudentie tue pone modū. et Prouerb.
xxv. Sicut q̇ mel comedit mlt̄ū nō est bo
num: sic perscrutator maiestatꝫ opprimet̄
a gloria.

PRimus ar. An in deo sit ꝑsonaꝝ ac-
ceptio cū per gratiā habitet in vno ⁊
nō in alio. Et ex hoc videt̄ ꝙ sic. Contra
Act̄.x. Non est ꝑsonaꝝ acceptor deus.
Rn̄sio. Notandū ſm Alex in.ij.ꝑte sūme.
et Joānes de rupella in sūma de vicijs. ꝙ
acceptio ꝑsonarū est ꝑ̄electio seu ꝑ̄latio ali
cuius ꝑsone rōne parentele vel patrie vel
alicuiꝰ cause irrationabil' cū interuentione
debiti. Hoc supposito dicūt theologi. dist.
xlv.j.sniaꝝ.ꝙ nulla est acceptio ꝑsonaruꝫ
apud deū, q2 oēs vult ad agnitionē ꝟitatꝫ
venire. Etsi velint coopari ꝑ libeꝝarbitri
um saluabunt̄. Nec valet ꝙ deꝰ elegit ali-
q̊s: aliq̊s nō. q2 deꝰ nulli debitor ē. Hoc ꝑ
rn̄sio. Pro fun. Deꝰ gn̄alit̄ ad oēs respic̄
⁊ omnib; adest. Ouidius lib. fastoꝝ. Ju-
piter arce sua totū conspectat in orbē. Et
Seneca ad Lucil. Sacer spūs int̄ nos se-
det mlt̄oꝝ bonoꝝ obseruator ⁊ custos, hic
ꝓut a nobis tractatus est ita nos tractat.
Cum g̈ q̄rit̄ ⁊c̄. Dic rn̄. ⁊c̄. Ex qua cōclu
de inuectiuas ꝯ̈ malos ⁊ sue salutis negli
gentes: q2 oēs generaliter si velint saluari
possunt: nec paupes ⁊ pusilli plꝰ debent de
deo diffidere q̄ꝫ maiores. Imo pusillis di
xit dn̄s Lu.xij. Nolite timere pusillꝰ grex
qm̄ cōplacuit p̄ri vr̄o dare vobis regnum.
Figura Mat.xix. vbi dicebat dn̄s. Si-
nite ꝑuulos venire ad me: ⁊ nolite ꝓhibe
re eos qm̄ taliū est regnum dei. ⁊ impone
bat eis manꝰ. Spūaliter ꝑuuli sunt humi
les ⁊ simplices q̇b; libenter imponit dn̄s
manus auxiliatrices. Nā vt d2 Jaco.iiij.
Supbis deꝰ resistit: hūilib; aūt dat gr̄aꝫ.

PRo scd̄o ar. In ꝑ̄cedenti ⁊c̄. Nunc i
hoc de scd̄o q̇d est mysteriū appeten
de inuentionis. Sap̄.vj. Sapientia inue
nit̄ ab his q̇ querunt illā. Unde cū maria
⁊ ioseph regressi fuissent in hierl'm req̄ren
tes eum post triduū inuenerunt eū in tem
plo in medio doctoꝝ audientē illos ⁊ in-
terrogantē ⁊c̄. Unde circa dn̄i inuentionē
notanda ē triplex ꝯditio, tꝑalis vicꝫ ⁊ lo-
calis. In hoc sermone dicemus de prima
q2 vicꝫ post triduū inuenerunt eū. Glosa.
Una q̇dem die reuersi sunt a hierl'm. Se
cunda q̄rūt inter cognatos ⁊ notos. Ter-
tia die regressi sūt hierl'm. In sēsu aūt my
stico possumꝰ hoc exponere tripl'r.

Primo allegorice.
Anagorice.
Tropologice.

Primo allegorice ſm glosā. Quesitꝰ aduē
tus chr̄i a p̄riarchis nō ē inuentꝰ. Quesi-
tus a gētib; sub gr̄a inuenit̄. Quesitꝰ a ꝓ-
phetis ⁊ iustis sub lege nō ē inuentꝰ. Se
cūdo anagorice ſm Amb. Post triduū i-
uenit̄ in tēplo vt eēt indiciū ꝙ post triduū
triumphalis passiōis in celesti ⁊ diuio ho
nore fidei nostre se on̄deret resurgens qui
mortuus credebat̄. Tertio tropologi-
ce siue moraliter Post triduū penitentie i-
uenitur chr̄s.s. post contrionē: confessio-
nē: et satisfactionē. Exo.iij. Uiā triū dierū
ibimus in solitudine ⁊ imolabimus dn̄o.
Uel post triduū.i. post considerationē tri
plicē que ide d2 dies q2 animā illuminat.
Prima ē ꝯsideratio inductiua timorꝫ pu-
ta diuine iusticie. Ps̄. A iudicijs em̄ tuis
timui. Timor aūt dn̄i sicut hr̄ Eccl̄i.j. ex-
pellit pctm̄. Nā qui sine timore ē nō pote-
rit iustificari. Scd̄a est ꝯsideratio indu
ctiua pudoris siue ꝯfusionis: puta ꝯside-
ratio diuine sapie om̄ia videntꝫ. Heb.iiij.
Oīa nuda ⁊ aperta sunt ocul' eiꝰ. Ter-
tia est ꝯsideratio inductiua amoris: puta
ꝯsideratio diuine bonitatꝫ ⁊ clemētie. Et
in hac inuenit̄ christus. Un̄ ipse dicit Jo-
an.xiiij. Qui diligit me diliget̄ a p̄re meo
⁊ ego diligā eū ⁊ manifestabo ei meipsuꝫ

Nō sufficerēt aūt secūde ꝛ p̄me cōsidera- tiones sine tertia. Exemplū de iuda ꝛ ca- in q̄ habuerūt ꝯsideratōes inductiuas ti moris ꝛ pudoris. sed nō venerunt vsq₃ ad tertiā. s. ad cōsideratione̅ inductiuā amo- ris ꝛ dilectionis: ideo perierunt. Aug. Ubi nō est charitas: q̄d est q̄d possit ꝓdesse ꝛc̄.

p Ro tertio. Audistis ꝛc̄. Sed notate Non manebit dn̄s nisi in ꝯscia pura. Nec fit pura nisi post triduū pn̄ie aut con- siderationū ꝛc̄. Non differatis ergo penite- re et ꝯsideratiōes p̄missas sumere. Dicit em̄ regula iuris. Mora sua cuilibet est noci ua. ff. d̄ reg. iu. Et extra de electiōe ꝛ elec. ptāte. li. vj. c. Inter vniuersas. Audite: si iam esset aliq̄s lepra ꝑcussus/ nōdū tn̄ ir- reꝑabiliter infect⁹: et de facili posset inue- nire remediū si vellet: sed negligit. Nōne talis negligētia est nociua: qm̄ se exponit ꝑiculo nunq̄ recipiendi sanitate̅. Expone ꝛc̄. Notādo illud Bern̄. Abscōdi ignem in sinu meo: et exusto iā latere ꝛ nudatis iā visceribꝫ: cōsulēdū est ante illū.

Dn̄ica p̄ma post Epiph̄. Ser. iiij.

Emansit pu-

r er ꝛc̄. Sicut in vno corꝑe mul ta mēbra habem⁹: oīa aūt mē- bra nō eunde̅ actū habēt: Ita multi vnum corp⁹ sum⁹ in chr̄o: singuli aūt ꝛc̄. Rhom̄. xij. Unio illa disponit ad hoc vt chr̄s ma neat i nobis. Est aūt notāda triplex vnio inter mēbra corꝑis mystici. sc₃ Naturalis cōueniētie. Sp̄ualis gr̄e: quia oēs per dei gr̄am regenerati sumus ꝑ eūde̅ baptismū Et obedientialis reuerentie. s. ad chr̄m q̄ est caput oīm. De p̄mo Malach. ij. Nun q̄d vn⁹ est pater oīm nostꝝ: q̄re igit̄ despi cit vnusquisq₃ fr̄em. De sc̄do Ephes. iiij. Una fides: vnū baptisma. De tertio Ga lat. iij. Oēs vos vnū estis in chr̄o iesu.

r Emansit ꝛc̄. Prim⁹ art. An deus eq̄liter habitet in omnibꝫ iustis ꝑ gra tiam: Q₃ sic. Gratia em̄ causat̄ i nobis ex dilectiōe diuina. Sed Sap̄. vj. d̄r. Eq̄lit̄ est ei cura de omnibꝫ. Contra. Eph̄. iiij. Unicuiq₃ vestꝝ data est gr̄a s̄m mensurā donatiōis chr̄i. Rn̄det Tho. j. ij. q. cxij Habit⁹ duplice̅ pōt habere magnitudine̅ Unam ex ꝑte finis siue obiecti: s̄m q̄ d̄r vna altera nobilior inq̄ntū ad maius bo- num ordinat̄. Aliā vero ex parte subiecti s̄m q̄ magis vl' min⁹ participat habitū ihere̅ te̅. Sc̄d₃ p̄mū modū gr̄a gratū facie̅s nō pōt esse maior vel minor. q2 gr̄a s̄m sui ra tione̅ ꝯiūgit hoiem sūmo bono q̄d est de⁹ Sed ex ꝑte subiecti pōt gr̄a suscipe magis et min⁹: put. s. vn⁹ magis illustrat̄ lumine gr̄e q̄₃ ali⁹ ꝓ q̄nto se magis p̄ꝑat ad gr̄am q̄d ꝛ principal'r ꝓuenit ex ꝑte dei q̄ diuer- simode dona gr̄aꝝ dispe̅sat ad h̄ vt ex di- uersis gradibꝫ pulcritudo ꝛ ꝑfectio eccle- sie ꝯsurgat. Sic etiā diuersos gradus re- rū instituit vt esset vniuersum ꝑfectū. Q̄d aūt d̄r q̄ eq̄liter est ei cura de oibꝫ: hoc sic intelligendū est q̄ vniuersal'r se h₃ ei⁹ cu- ra ad oēs. q2. s. vno actu simplici ꝛ maio- ra ꝛ minora dispe̅sat. S₃ ineq̄litas est ex ꝑte eoꝝ q̄ creaturis a deo dant̄. Hec Tho mas. Pro fundamento. Certum est de gratia humana q̄ potest esse maior ꝛ mi- nor. Et hoc exꝑientia docet. Unde dicit Ouidi⁹ de ponto. Difficile est fateor: sed tendit in ardua virt⁹. Et talis meriti gr̄a maior erit. Et certe hoc exponi posset de gratia que est maior ꝛ minor s̄m cōditio- nem ꝛ dispositione̅ suscipie̅tis. Qm̄ vt d̄r Aristo. ij. de ania. actus actiuoꝝ sunt i pa tiente disposito. Cū ergo querit̄ An de- us ꝛc̄. Dic rn̄. ꝛc̄. Ex qua cōclude. Si gr̄a apud homies puta apd̄ p̄ncipes tantoꝑe querit̄: quanto magis querenda est apud deum. Unde d̄r Chrysost. Qui gratiam meret̄ apud deū non habet q̄d timeat. O miseri peccatores qui anias vestras priua tis gratia. Auari: lubrici ꝛc̄. Penitemi et ad deum redite vt inueniatis gratiā: quā si habueritis perire non potestis. At contra sine gratia nemo periculū euadere potest.

Figura de Noe de quo dicit̄ Gen̄. vj. q̄ inuenit gratiā coram deo: solus cum fi lijs saluatus est tempore diluuij: vt patet Genes. vij. Noe figura est cuiuslibet iusti. Filij aūt eius sunt bona opera que ꝑ gra- tiam viuificant̄ et salua sibi manent. Ido bene dicit Bernard⁹ Sola est gratia qua egemus. Nimiru₃ sola est gratia qua sal- uamur. Quid vos concupiscitis: quera- mus gratiam sed apud deum. Nā gratia apud homies fallax.

p Ro scdo. In pcedenti 7c. Hic de cō
ditione locali.s. in q̄ loco inuenit. In
uenit aūt in triplici loco. scz
In loco hūane seqstrationis.
In loco vili 7 abiecte ꝯuersatiōis.
Primo igit 7c. vñ maria et ioseph nō īue//
nerunt eū in comitatu multoꝝ: sz in tēplo.
et Luc. iiij. Turbe reqrentes ipm inuene
runt eū in deserto. p qd̄ sigtur ꝙ chr̄s in//
uenit in corde elongato a tumultu secula//
riū reꝝ/ 7 a solicitudine mundi. Gregori⁹
Tanto q̇s efficit deo ꝓpius q̄to ab amo//
re mundi fuerit alien⁹. Uadant em̄ ad pō
pas 7 honores q̇ voluerint: vtant fraudib⁹
diuites 7 causidici hauriant voluptates/
oēs vtriusq̄ sexus clerici 7 laici nobiles 7
ignobiles: nō ibi reperient iesum. Se//
cundo inuenit 7c. Job. xxviij. Non inue//
nit in terra suauiter viuentiū. Un̄ Luc. ij.
Pastores inuenerūt eū pānis inuolutū et
positū in p̄sepio vñ maria 7 ioseph nō iue
nerunt int cognatos 7 notos. Puer iesus
inter cognatos 7 notos q̄rit 7 nō inuenit.
Fuge fr̄es tuos si tu vis inuenire salutē et
obliuiscere ꝓplm tuum 7 domū pr̄is tui vt
ꝯcupiscat rex decorez tuū. Idem. O bone
iesu si nō es inuent⁹ int cognatos 7 notos
quō te inueniā int meos. qualiter te inue//
niā in gaudio quē vix mr̄ tua dolentē iue//
nit. Tertio inuenit 7c. In hierl̄m qd̄ in//
terp̄tat visio pacis. Si g̊ eū volum⁹ inue//
re: reuertamur in hierl̄m. i. in eccl̄iam mili//
tantē cui oportet pctōrē reconciliari an̄q̄
chr̄m inueniat. Item in hierl̄m. i. aiam p//
priam in q̄ est inueniendus dn̄s. Bern̄. in
medi. Cū dei reminiscor in mēoria eū inue
nio. Itē in hierl̄m. i. in ciuitatē celestē in q̄
nos oportet p affectū ascendere si dn̄m cu
pim⁹ inuenire. Col. iij. Que sursum sūt q̄//
rite vbi chr̄s est in dextera dei sedēs. Pre
terea ꝯsiderandū ꝙ inuenerūt eū in tēplo
qd̄ est locus diuine ꝯtemplatiōis sedentē
in medio doctoꝝ 7c. Et cū diceret ei mat
ei⁹: fili quid fecisti nobis sic 7c. Ait ad il//
los. Et q̇d est ꝙ me q̄rebatꝫ. Nesciebatis
q2 in his q̄ pr̄is mei sunt oportet me esse.
Si g̊ in corde tuo versent ea q̄ dei sūt: chri
stus ibi aderit. Ipi autem nō intellexerūt
Orig. Nesciebant vtꝝ dicens: in his q̄ pa
tris sunt sig̃ret in templo vel aliq̇d altius

Et qd̄ magis edificat vnusq̇sq̄ nr̄m si bo
nus fuerit poti⁹ sessio dei pr̄is est. Siq̇s
aūt sessio dei pr̄is est habet i medio sui ie//
sum. Ad hoc pōt aptari qd̄ dicit euange.
Jesus pficiebat sapientia 7 etate 7 gratia
apud deuz 7 hoīes. s. nō p augmentū sapie
7 gr̄e vt dt̄ Greg. nazanzen⁹. sz quantum
ad ei⁹ manifestationē. Et nos igit si chr̄m
nobiscū hr̄e volum⁹ studeam⁹ pficere sic
etate sic 7 gr̄a 7 sapia q̄ aiam efficiunt tem
plū dei: q2 vt dr̄ Sap. vij. ip̄e sapie dux est
7 sapientiū emendator. Inuenit igitur ie
sus in templo. vt p3 ex dictꝫ. Exēplum
in Uitaspa. Abbas paulus simplex ex ip̄a
facie cogitatiōes vniuscuiusq̄ cog̊scebat.
Uidit g̊ senes ingrediētes eccl̄iam leta fa
cie 7 leto aio 7 eoꝝ angelos parit gaudē//
tes. vnū aūt vidit nigrū 7 nebulosū habē
tem corp⁹: 7 demones hincinde trahētes
eū: 7 angelū eius delonge sequentē tristē.
Cepit g̊ paulus flere: sedens an̄ eccl̄iam.
Alij aūt rogabant eū vt si q̇d vidisset ma//
nifestaret cū ingrederet in congregationē
Ille aūt nolens ingredi semp flebat. So//
luta aūt ꝯgregatiōe/ quē antea viderat ni
grum ingredientē/ vidit clara facie egredi
entē/ 7 demones alonge sequētes: angelū
vero suū ꝓpe eū gaudentē. Paulus igit cū
gaudio exurgens vociferabat bn̄dicēs de
um: ac dicēs quāta dei misc̄dia 7 bonitas
Et ascendit in locū altiorē 7 voce magna
dicebat. Uidete opa dei q̄m vult oēs ho//
mines saluos fieri/ 7 eis exposuit qd̄ vide
rat. Interrogauit aūt fratrē illū vt ei ma//
nifestaret cogitationes suas. Et ille coraz
oīb⁹ cepit referre dicēs. Ego miser multꝫ
tpib⁹ fornicationē gessi. Ingressus āt ec//
clesiā audiui v̄ba Esa. imo dei loquentis.
Mundi estote 7 tollite malicias de aia//
bus v̄ris. Etsi fuerint pctā v̄ra vt coccinū
velut nix dealbabunt: q̄ s̄mōe compunct⁹
dixi corde misero ad dn̄m. O dn̄e tu es q̇
venisti saluare pctōres. hoc g̊ comple i me
misero qd̄ p ꝓphetā pmisisti. Ecce ex corde
confiteor ꝙ vlteri⁹ hoc malū nō faciā: sed
s̄uiā tibi ab hac hora dn̄e. Suscipe me pe
nitentē. Et sub hac sponsione regressus sū
de eccl̄ia. Tunc oēs senes exclamauerunt
dicētes. illud Ps. q̄ magnificata sūt opa
tua domine 7c.

p Ro tertio. Audistꝭ ꝛc. Semꝑ notā/ te. Non qrit chr̄s nisi ꝑ ꝯscientie puritatē siue purgationem. Ad qd̄ ordinant oīa iurium statuta. vñ.xxiij.q.v. Prodest. hoc solū bñ agit vt vita hoīm corrigatur. Et imperator dicit. Legib⁹ nr̄is mores in/ tendim⁹ corrigere. C. de scd̄is nuptijs. l.j. Nam qd ꝓdesset alicui ad qrendā gratiaꝫ p̄ncipis si ad oēs dn̄os curie refugiat: ꝛ tñ regem se offendisse nō dolet: nec offende/ re cessat. Expone ꝛc. Quid valet multas orōnes: ꝛ elemosynas: ꝛ alia hmōi facere nisi purget ꝯscientia. Certe nihil ꝓ salute inuenienda. Notate qd̄ dicit dn̄s Hiere. vij. Bonas facite vias vr̄as ꝛ studia vr̄a ꝛ habitabo vobiscū.

Dominica.ij. post Epiph.
Sermo.j.

Nuptie facte

n sunt in cana galilee. Jo.ij. Habentes donationes ꝭm gratiaꝫ q̄ data est nobis differentes siue ꝓphetiam sc. rat. fi. siue mi. in mi. siue q̄ doc. in doc. Qui exhor in exhor. Qui tribuit in simp. Qui preest in soli. qui mise. in hilaritate. Rom.xij. Hec disponūt ad nuptias spūales q̄ fiunt in cana galilee. i. in zelo trāsmi/ gratiōis. Dependet aūt intelligentia ver/ boꝝ p̄dictoꝝ ex fine ep̄le dn̄ice ꝓcedentis vbi habet ꝙ fideles debent esse mēbra in/ uicē. Dicit ḡ habentes donationes ꝛc. q. d. Sitis inuicē mēbra in diuersis gratijs a deo vobis collatis. Et ponit septē dona.

Primū ꝓphetia cum dicit. Siue ꝓphe/ tiam. s. habeatis. Et hoc ꝭm rōnem fidei .i. ꝭm ꝙ exigit fides eoꝝ quib⁹ ꝓphetantur futura. s. p̄dicendo vel occulta reuelando. Scd̄m est mysteriū in sacramentꝭ ecclie/ de q̄ dicit. Siue ministeriū in ministrādo. j. Coꝝ.iiij. Sic nos existimet hō vt ministros christi ꝛc. Tertiū est doctrinā igno/ rantes docendo. Prouer.xj. Qui abscon/ dit frumenta in tp̄e maledicet a ꝓpl'is: be/ nedictio aūt sup caput vendētiū. Quartū est exhortatio ad ꝯsilia implēda. Titū.ij. Hec loquere ꝛ exhortare. Quintū ē abundantia reꝝ ad necessitates paupeꝝ suble/ uandas qd̄ fieri debet simplicitate/ ꝛ solū pro gloria eterna nihil aliud qrendo i ele/ mosyna Prouer.xj. Simplicitas iustoꝝ diriget eos. Sextū est eminentia stat⁹ ad alios gubernandos: ad qd̄ reqrit solicitudo.ij. Tim.ij. Solicite aūt cura teipm ꝓ/ babilem exhibere deo operariū inconfusi/ bilem. Septimū est miseratio ad compa/ tiendū miseris ꝛ oppressis/ ꝛ hoc debet fieri in hilaritate Ecci.iiij. Declina pauperi aurē tuā sine tristicia ꝛ redde debitū t.

p Rimus ar. An nuptie siue matrimo niū sit sacramentū: Q, nō/ qꝛ ꝑ ip̄m nō conformat hō passioni christi q̄ fuit penalis. Contra Ep h̄.v. Sacramentū h̄ magnū ꝛc. Rn̄det Tho. Sacramentū i/ portat aliqd̄ remedium sanctitatꝭ hoīm ꝯ pctm̄ exhibitū ꝑ sensibilia signa. Vñ cum hec inueniant in matrimonio oportet matrimoniū int sacramenta cōputari vel nu/ merari. Lꝫ aūt ꝑ matrimoniū hō nō ꝯfor met passioni chr̄i qn̄tū ad penā: tñ quātuꝫ ad charitatē Hec Tho. Pro fundamē to. Dicit regula topica phoꝝ: Cui compe tit descriptio ꝛ descriptum. Sacramentū aūt cōiter describit esse sacre rei signum vt postea dicet. Vñ ꝛ ꝓpter matrimonij san/ ctitatē dicit Matth. vindocineñ in Tob. Felix ꝯiugiū par copula dū sociat. Quo/ rum par pietas: par gen⁹ vna fides. Cū ergo querit ꝛc. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ conclu/ de qn̄ta est habenda reuerentia ad matri/ moniū ꝛ q̄ fideliter obseruandū: et q̄ vitu perabiles matrimonij violatores. Pro q̄ notandū ꝙ licite pōt ꝯtrahi matrimoniuꝫ triplici de cā. Primo in nature officiū scilꝫ ad plus ꝓcreationē siue ꝓpagationē. Et il/ la de causa fuit institutū in paradiso qn̄ di ctū est ade ꝛ eue. Crescite ꝛ multiplicami ꝛc. Et hec est nubendi cā potissima ꝛ me/ ritoria. Scd̄o in remediū vt hoc mō excu/ set a pctō mortali ꝓpter fidē thori.j. Coꝝ. vij. Melius est nubere q̄ vri. i. q̄ a concu/ piscentia fugari. Tertio in solatiū. vt vn⁹ alteri solatiū exhibeat sine carnali cōmixti one. Et tale fuit matrimoniū inter mariā ꝛ beatissimū ioseph qd̄ fuit veꝝ matrimo niū. vt dicit mgr̄ in.iiij. dis.xxvj.xxviij.et. xxx. In vero ergo mr̄imonio ē p̄ncipalior cā vnio animaꝝ q̄ ꝑ charitatē fieri debꝫ vt vicꝫ ibi assit iesus/ q̄ dixit Matthei.xviij. Ubi sunt duo in noīe meo ꝯgregati ibi sū

In medio eoꝝ. Figura In euang. hodi-erno. Vocat⁹ est iesus ꝛ discipuli eius ad nuptias q̄ facte sūt i cana galilee. Spūalr In nuptijs debite celebratis in zelo chari tatꝪ diuine ꝛ fraterne adest iesus diriḡes i-tentionē: ꝛ discipuli ei⁹.i.filij bene morige rati. Ex opposito qn̄ sunt nuptie ꝓpter car-nalitatē aut aliā causā indebitā: multa ma la ꝯtingunt in mr̄imonio. qm̄ vt dicit Leo papa. Vix bono ꝑagunt̄ exitu q̄ malo sūt inchoata ꝑncipio. Et hꝫ.lxj. di. Miramur

P Ro secundo cōsideranda sunt tria ge nera nuptiaꝝ.

Prime sunt criminal' adhesiōis
Scd̄e carnalis copulationis.
Tertie spūalis vnionis.

Prime sunt criminal' adhesiōis. Iste sunt nuptie adulterine qn̄ scꝫ aīa relicto spon-so christo adheret diabolo sibi pctm̄ sugge renti. Ad has nuptias venit diabol⁹. Et de his pōt exponi illud Judicū. xiiij. Vo castis nos ad nuptias vt spoliaretꝪ. Sūt aūt hmōi nuptie p̄cauende ꝓpter tria

Prio q2 est inchoatio vituperabil'
Scd̄o q2 ratificatio est detestabil'.
Tertio q2 ꝯclusio est miserabilis.

Primo q2 inchoatio est vituperabil'. In-choatio em̄ fit qn̄ aīa incipit attendere ꝛ i-morari delectabiliter suggestiōib9 diaboli Sic em̄ incipit separari a christo ꝛ adhe-rere diabolo. Sap.j. Peruerse cogitatio-nes separant a deo. Bern̄. Cogitationes male cum in aīa ludūt illudūt Scd̄o q2 ratificatio seu ꝯfirmatio est detestabilis. qn̄.s.aīa ꝯsentit suggestiōi diabolice. Cō sensus em̄ matrimoniū facit. Greg. dis. vj Sed pensandū. Cum caro delectari cepe-rit: tunc pctm̄ nasci incipit. Si aūt ex deli beratione ꝯsentit / pctm̄ dr̄ perfici. Ter tio q2 ꝯclusio est miserabilis. vicꝫ associa-tio cū diabolo in penis eternis ꝛ ꝑpetuis. O q̄miserabil' nuptiaꝝ celebratio / q̄ hor-ribilis ꝯiunctio / q̄ crudelis sponsus. Hie re.vj. Crudelis est ꝛ nō miserebit̄. In his nuptijs neqꝫ iesus est neqꝫ mater ei⁹: sꝫ sa-thanas ꝛ discipuli eius. In his mutat̄ aq̄ in vinū. Sed q̄lis aq̄ in q̄li vino / aq̄ fetida in vinū turbidissimū / aq̄ delectatiōis pcti in vinū ire dei. Sex etiā hydrie plene sunt aq̄ turpis delectationis circa diuitias: cir-ca delitias terrenas: circa honores mūda-nos ꝛ supbias oīs ꝯfusionis quaꝝ vtraqꝫ duplex est fm̄ ꝙ delectatio est i cordis co gitatiōe vel opis executiōe: ꝓtunt̄ in vinū amarissimū. Nā sic dr̄ Apo.xix. Qui acce perit characterē bestie.i.diaboli p cui⁹ vi-delicꝫ characteris impressionē fit huiusce-modi matrimoniū: Hic bibet de vino ire dei ꝛ cruciabit̄ igne. Deut.xxxij. Fel draco nū vinū eoꝝ ꝛ venenū aspiduꝫ insanabile. Exemplū de illo qui duct⁹ post mortē ad presentiā luciferi / q2 biberat de calice ba-bylonis in hoc mundo: iussus fuit bibere de calice ire dei. In primo haustu q̄ erat d̄ plumbo bullienti: ꝛ resina ꝛ sulphure i os Tunc dicit lucifer detis ei de alio vino: di abolus ḡ ministrās ei / horribilē aliū cali cem ꝓpinauit. Et tunc scd̄o clamauit miser ille vt clamare potuit. Maledicta hora in q̄ creatus sum / genit⁹ / et alitus. Fiant ex-clamationes. Dicit tertio lucifer de vino meo querite. Et ecce tertio hauriens mi-nister infernal' ex vase horrendissimo ma-teriā liquefactā atqꝫ bullientissimā. Ter tio dicit aperi gulā. Et tunc clamauit mi-ser ille: maledicat̄ de⁹: i despectū dei ē hoc vinū meū. Dicit lucifer. In eternū de hoc bibatis. Audite ꝛ vos miseri pctōres: q̄a de hoc vino vobis reseruat̄ portio vestra: tota em̄ aq̄ delectationis vestre in tale vi-nū mutabit̄. Greg. Momentaneū est qd̄ delectat: sed eternū qd̄ cruciat.

P Ro tertio Audistis ꝛc. q̄miseri q̄ sic aiam diabolo desponsāt christo con-tēpto. O q̄misera aīa q̄ fit diabolo adul-tera. Adulteriū ei dr̄ q̄si ad aliū thoꝝ ac-cessio. xxxvj.q.vj.§. Cū ḡ. Scd̄m Inno. aūt extra de procur̄. Pena adulterij aliq̄n erat pena capitis. vt ptꝫ. C. de adulterijs. l. Castrati. Dicite. Siq̄s vestrū haberet filiam honestā quā nobilis comes pius ꝛ dulcis p vxore petit. An vellet eā expone re ribaldo inhonesto / paupi ꝛ misero. Cre do ꝙ nō. Expone ꝛc. Notando ꝙ q̄dli-bet pctm̄ mortale est adulterium spūale. vnde aīe peccatrici dr̄. Hiere.iij. Tu for-nicata es cum amatoribus multis tamen reuertere ꝛc.

Nuptie facte

n ꝛc. Dilectio sine simulatõe: odi-
entes malũ: adherẽtes bono:
charitatẽ fraternitatꝫ inuicem diligentes
Rho.xij. Hec sunt obseruãda circa dile-
ctionẽ vt fiãt nuptie spũales: vicꝫ vera di-
lectionis exhibitio. Dilectio sine simula-
tione Recta dilectõis discretio. Odi. ma
adhe. bo. Mutua dilectõis affectio: cha-
ritatẽ fraternitatꝫ ꝛc. De pmo. j. Joã.iij.
Nõ diligam⁹ ỽbo neqꝫ lingua: sed ope et
veritate De scðo Aug. Sic diligẽdi sunt
hoies vt eorũ odio habeant̃ errores. De
tertio Joã.xv. Hoc est ꝑceptũ meũ vt di-
ligatꝫ inuicem.

p Rim⁹ ar. An mr̃imoniũ sit sacramẽ-
tũ noue legꝫ: Q, nõ. qꝛ institutuꝫ est
añ legẽ. Cõtra. A doctorib⁹ nũerat̃ int̃
sacr̃a noue legꝫ. Rñdet Rich. in.iiij.di.
xxij. Mr̃imoniũ dupl'r accipi pt. Aut q̃n-
tũ ad ei⁹ institutionẽ. et sic nõ est sacr̃m no-
ue legꝫ. Aut q̃ntũ ad ei⁹ effectũ. et sic lꝫ fu-
erit añ nouã legẽ institutũ: non tñ habuit
vim ꝯferẽdi gr̃am sicut mõ in lege noua in
q̃ nõ est euacuatũ sed ꝯfirmatũ: ꝛ factuꝫ ẽ
gr̃e causatiuũ. et sic ẽ sacr̃m no. legꝫ. Hec
Rich. Pro fundamẽto. Multũ nobi-
litatũ est mr̃imoniũ in lege noua Sꝫ heu
nouit dñs q̃nti sunt ibi abusus grauiores
forte q̃ in lege veteri. Vñ de ꝯiugio To-
bie iunioris cõꝑato ad cõiugia moderna
Mat. vind. Quantũ cõiugij ꝑfati forma
a modernis distat coniugijs q̃s sine labe
thor⁹. Et vnde hec: qꝛ plerũqꝫ regnat ibi
carnis voluptas q̃ est ratõis suffocatiua.
Vñ Sene. ad Lu. Voluptates inter res
vilissimas habe q̃ latronũ more ad h̃ nos
amplectunt̃ vt strãgulẽt. Est aũt ad hoc
institutũ mr̃imoniũ vt voluptates regu-
let. Sed q̃rit̃ ꝛc. Dic rñ. vt s̃. Ex q̃ ꝯclu-
de quãta sit seruanda honestas in mr̃imo-
nio: ne qð ꝑ legẽ ꝛ ꝓpter legẽ est institutuꝫ
ordinet̃ ad legꝫ corruptionẽ: cũ vicꝫ de⁹ et
spũalia postponunt̃: ꝛ carnalitati prorsus
hõ subijcit̃. Hiero. Nihil fetidi⁹ q̃ vxorẽ
amare adulterie. Talis aũt amorꝫ adulte-
rini sc̃ sig: cũ nimis pl⁹ q̃ decet ad vanita-
tes apit manũ: cũ cã varijs ocul' aspicit: in-
honestiqꝫ ỽbis alloquit̃: cũ ꝓpt̃ eã gentes
despicit: ꝛ eã esse ociosam in domo nõ cu-
rat. Talis certe amor multũ viciosus est
in chr̃iano. Propt̃ea dt Pau. j. Thes.iiij.
Nõ in passiõe desiderij sicut ꝛ gentes que
ignorãt deũ. Tales em̃ q̃ carnis desideria
absqꝫ freno sequunt̃: cito deũ obliuiscunt̃:
et spũalia gustare non valent. Figura
Lu.xiiij. Ille q̃ de nouo duxerat vxorem
inuitat⁹ ad cenã: rñdit se non posse venire.
Nec dixit sic alij: habe me excusatũ. Spi-
ritualiter ꝑ hoc sig̃tur q̃ntũ retrahit libi-
do a diuis. Propterea dixit angel⁹ tobie
Tob.vj. Cũ accepis sarã ingressus cubi-
culũ ꝑ tres dies cõtinens esto ab ea. et ad
nihil aliud vacabis cũ ea nisi orationibus
Ipsa aũt nocte incẽso iecore piscis fugabit̃
demoniũ. Spũal'r ꝑ piscẽ intellige christi
hũanitatẽ in aq̃s tribulatiõis nutritam.
Per iecur piscꝫ cor pijssimi redẽptoris: qð
incẽsum est. Et hec est incẽsio charitatꝫ q̃
etiã chr̃m duxit ad crucẽ ꝛ fugauit demo-
niũ. Recordatio igit̃ deuota hui⁹ incẽsio-
nis spũalis demoniũ abijcit ꝛ concupias
carnalis voluptatꝫ. Audite ꝛ notate vos
ꝯiugati ꝛ cõiugãdi. Tandẽ aũt dixit an-
gelus Tobie. Trãsacta tertia nocte acci-
pies ỽginẽ cũ timore dei magꝫ amore fili-
orũ q̃ libidine duct⁹. Vñ ꝯsiliũ est eccl'ie
xxiij. dist. Spõsus, q̃ saltẽ pma nocte cõ-
iuges abstineãt ab ope carnis.

p Ro tertio. In precedenti ꝛc. Hic de
nuptijs carnalis copulationis quas
chr̃s s̃m euangeliũ tripl'r honorauit
Primo p̃ñtia sue humanitatis.
Scðo clementia sue pietatꝫ.
Tertio potentia sue diuitatis.
Primo igit̃ ꝛc. qꝛ in ipsis nuptijs hũilit̃
interfuit: sedens ꝑfecto nõ in pmo sed i vl-
timo loco. qꝛ dictur⁹ erat postea Cũ inui-
tat⁹ fueris ad nuptias: recũbe in nouissi-
mo loco. Ipse ỽo pus cepit facere q̃ doce-
re Act. j. Quãuis aũt dubium sit cui⁹ ille
nuptie fuerint: nos tñ meditemur eas fu-
isse Joãnis euãgeliste. de q̃ dt Hieroñ. in
ꝓlogo sup Joã. Iste est Joãnes euãgeli-
sta quẽ de nuptijs nubere volentẽ dñs vo-
cauit. Et extũc Joãnes ꝓpt̃ ꝯtinẽtiã vir-
ginalis mũdicie chr̃o magꝫ familiarꝫ fuit
De hũilitate aũt chr̃i in nuptijs dt Aug.
in li. de ỽbis dñi. Erubescat hõ esse supb⁹
qm̃ fact⁹ ẽ hũilis de⁹. Ecce int̃ cetera fi-

lius ꝟginis venit ad nuptias:q̄ cū apō pa
trē esset instituit nuptias. Scḋo hono
rauit nuptias clementia sue pietatis.ex q̄
subuenit indigētie nuptiaꝝ. nec tñ hoc sta
tim fecit qñ mr̄ dixit ei:vinū nō hñt. In q̄
ondit sapiam suā. Mr̄ em̄ eiꝰ ex corde pi/
issimo puenire volens totalē vini defectū
ne appēret ↄfusio:inuitauit filiū quē scie/
bat ad hoc esse potentē:dī. Vinū nō hñt.
scʒ ad sufficiētiam. Et dt ei Jesus. Quid
mihi ꝛ tibi mlier: ꝭm Chrys. qꝛ btā ꝟgo
ex pietate mota voluit pocupare tp̄s de/
bitū faciendi miraculū. Debuit em̄ h̄ mi/
raculū esse notū assistentibꝫ. Fuit aūt ma/
gis euidēs qḋ factū est post totalē vini de
fectū. Ideo dt Jesus mr̄i sue. Quid mihi
ꝛ tibi mlier:q.d. Scire tp̄s ad faciēdū mi
racula aptū nō est mihi ꝛ tibi cōe: sed mi/
hi soli cōuenit.ꝓpter qḋ subdiᷓ. Nōdū ve
nit hora mea.i.tp̄s cōueniens ad facienda
miracl'a/mihi soli notū. Vñ mater pia ex
hac rñsiōe intellexit nō esse repulsam peti
tionē suā:sed ↄueniēter dilatā. Jō dt mi/
nistrꝭ:Quodcūqꝫ dixerit vob facite. Ter/
tio honorauit nuptias potētia sue diuini/
tatꝭ ꝑ quā ↄuertit aquā in vinū. Vñ dicit
mistris. Implete hydrias aq̄ ꝛc. vsqꝫ in fi
nē. Chrys. Fecit aq̄s in vinum nō simpl'r
sed vinū optimū. Generale est em̄ oibus
chr̄i miraculis ꝙ sp̄ ad aliud meliꝰ termi/
naᷓ ꝙ possit fieri ꝑ naturaʒ. Cū ḡ chr̄s sic
mr̄imoniū honorauit:ꝙ vitupandi sunt q̄
mr̄imonio abutunᷓ. Sed o ꝙplures sunt
abusiōes in illo:ꝛ ꝑ infidelitatē ↄiugū:ꝛ ꝑ
inhonestatē. de q̄bꝫ postea ampliꝰ dicemꝰ.
Sed attēdite qm̄ hmōi inhonestates in
mr̄imonio ꝑpetratas multū abomiaᷓ deꝰ
nec relinq̄t impunitas. Exemplū narrat
Greg. in dial'. Mulier inuitata ad dedica
tionē eccl'ie scti Sebastiani: de nocte ꝓuo
cauit maritū ad actū ↄiugalē ex ↄcupiscē/
tia carnis ꝓpter voluptatē. de mane ꝓpter
h̄ timebat intrare eccl'iam ꝛ appere coram
reliquijs scti Sebastiani. Intrauit tñ:et
cū portarenᷓ reliq̄e in ꝓcessiōe: arrepta ē a
diabolo ꝛ grauiᷓ vexata corā oī ꝑplo:q̄ du
cta ad domū ꝓpriā ꝛ diebꝫ mltꝭ sic vexata.
tandē pcibꝫ btī donati epī a demonio libe
berata ē. Aliḋ exēplū in .li.apū in villa
cameraceñ.q̄dā erat cui nō sufficiebat co/
itꝰ cū ꝓpria vxore:q̄n etiā cū tactibꝫ illicitis
eā molestauit inuitā. Nocte q̄dā reclamā/
te vxore et dei vindictā impcāte: pessimꝰ
ille ꝑpetrato violēter scelere: cū ad ventrꝭ
officiū surrexisset:mox soluto vētre ꝑ secre
ta nature in cloacā eiꝰ viscera descēderunt.
Nec mora clamās reportaᷓ ad lectū: ꝛ pu
blica voce ↄfessus est plagā dei ex hoc vi
cio icurrisse. Et cū durissimo cruciatu ma
nuū q̄s q̄si ignibꝫ vrerenᷓ abscindi petijt:
et hora diei tertia miserabiliter expirauit.
Hoc attēdite q̄ forte talia ac grauiora vi/
dente deo facitꝭ: qm̄ vt hꝫ Luc.xiij. Nisi
pniam egeritꝭ oēs simul ꝑibitꝭ.

P Ro tertio. Aud. ꝛc. Caueatꝭ ḡ ne de
mr̄imonio faciatꝭ inhonestatꝭ palliū
et turpitudis ifulā. Palliū inq̄ā sub q̄ q̄si
cōponitꝭ libellū famosū ↄ dñm q̄ mr̄imo/
niū instituit ꝛ ordiauit ac honorauit. No/
tate ꝙ ꝭm leges Cōpones libellū famosū
decapitaᷓ siue deportaᷓ. C. de famosis li/
bel.l.vnica. Et ꝭm canonē est ꝟberādus.
vt in c.j.v.q.j. et anathematizādus. v.q.
j.c. His q̄ inuēti. Attendite: si rex dederit
alicui chlamydē auro textā:monilibꝫ deco
ratā vt honestiꝰ corā regi assisteret. Et ex
ea facit palliū sub q̄ cōponeret libellum fa
mosum in regꝭ iniuriā. Nōne grauiter reꝰ
esset apḋ regiā maiestatē: Expone qꝛ sub
pallio mr̄imonij multi in ↄscia sua scribūt
q̄si libellū famosū ↄ dei honorē. Et sic dt
Amb.li.ḋ ꝑriarchis. et nota.xxij.q.iiij.c.
nullū. Nullū grauꝰ crimen est vbi celibati
cōiugij iura temeranᷓ: ꝛ vxoris pudor sol
uitur.

Sermo.iij. dñice scḋe post Epipha.

Nuptie facte

ꝛc. Sollicitudine nō pigri: spū
ferventes: dño servientes: spe
gaudentes:in tribulatōe patientes: orōni
instātes. Ro.xij. Ibi notanᷓ tria ad hoc
req̄sita vt fiāt spūales nuptie. Diligentie
sedulitas.ibi:Sollicitudine nō pigri: spū
feruentes/fugiēdo mala ꝛ faciendo bona.
Intentiōis sinceritas.ibi:dño ꝟuiētes.i.
ad honorē dñi. Patientie strenuitas. ibi
spe gaudentes:in tribulatiōe patientes.
De pmo.j.Thes.v.Spūm nolite exti
guere. De scḋo Col.iij. Dño chr̄o ser/

uiste De tertio Heb.x. Patientia vob̄ ne-
cessaria est ⁊c̄. Est em̄ patiẽtia sacc⁹ meri-
toꝝ: et q̃nto plus extẽdit: tanto pl⁹ capit.
Sed q̇dã scindũt hũc saccũ ⁊ oĩa merita
effũdunt. Aggei.j. Qui ꝯgregat merces
mittit eas in saccũ ꝑtusum. Salutatio.

P Rim⁹ arti. Querit An in mr̄imonio
ꝯferat gr̄a: Q, nõ. Quia si sic: stultũ
esset a mr̄imonio abstinere. Contra. Oẽ
sacr̄m noue legis confert gr̄am. Rñdet
Tho. in. iiij. Mr̄imoniũ inq̃ntum in fide
chr̄i ꝯtrahit habet vt cõferat gr̄am adiu-
uantẽ ad illa oꝑa q̃ in mr̄imonio req̇runt.
q̄z vnicuiq₃ dat aliq̃ facultas. Dant etiã
auxilia q̇b₃ hõ ꝯueniẽter vti põt illa facul
tate. sicut patet φ oib₃ potẽtijs aïe corre-
spõdent mẽbra q̇b₃ in actũ exire pñt. Uñ
cũ in mr̄imonio det homi ex diuia institu
tione facultas vtẽdi vxore sua ad ꝓcreatio
nem ꝓlis: dat etiã gr̄a sine qua id ꝯueniẽ-
ter ñ potest facere. Cũ aũt dr̄ φ si sic: stul-
tũ esset ⁊c̄. Dicendũ φ bñ ꝓcederet: nisi ꝯ
cõcupiscẽtie morbũ efficaci⁹ remediũ pos
set adhiberi. Adhibet aũt mai⁹ remediũ
ꝑ oꝑa spũalia. Hec Tho. Pro fũdamẽ
to. Mltũ pẽsandũ qua q̇s volũtate vult
nubere. Uñ dr̄ Tulli⁹ in rhetoꝛ. In om̄i
re volũtatẽ spectari opoꝛtet. Nec dubiũ si
recta volũtate mr̄imonio q̇s iungit: gr̄am
recipit a deo ꝑ quã regulari potest in vsu
matrimonij. Uñ notãda sũt v̄ba Rapha-
elis ad Tobiã: vt ponit Matthe⁹ vindo.
Aderũt tibi grata remedia: gratũ antido
tũ moꝛtꝭ ꝑcipe tut⁹ erꝭ. Cum g̊ querit ⁊c̄.
Dic rñ. vt s̄. Ex q̃ ꝯtẽplemur diuine ꝓui
dentie beniuolentiã erga gen⁹ humanũ q̇
mr̄imoniũ ad hũani generis multitudinẽ
instituit. sed ne in tali actu nimis caro du-
ceret: spũalis gr̄a in mr̄imonij ꝯtractu cõ
fert: nisi foꝛte fuerit ꝯtract⁹ viciosus. Q̇ð
põt ꝯtingere tripl'r Primo ꝓpter defectũ
bone intẽtiõis. Nubentiũ q̇ppe intẽtio dz
esse ad ꝓcreatiõem ꝓlis. Scðo tñ põt esse
ad euitationẽ fornicatiõis: ꝓut dr̄ apl'us.
Propter fornicationẽ. s. vitandã vnusq̇sq₃
vxorẽ suã habeat. Cũ g̊ aliq̇s magis con-
trahit causa satiande libidinis: grauissime
peccat. Et de talib₃ dr̄ Raphael in Tob.
vj. Qui ꝯiugiũ ita suscipiũt vt deũ a se et
a sua mente excludãt ⁊ sue libidini ita va-
cent vt equus et mulus: habet demoniũ
potestatẽ suꝑ illos. Unde ⁊ ibidez habet
de septẽ viris q̇ ꝓpter ꝯcupiscentiã volu-
ptatis Sarã acceꝑant ꝯiugẽ interfectꝭ a
demone. Talib₃ aũt ac etiã eis q̇ in mr̄i-
monio suo attẽdũt auariciã aut suꝑbiam:
bonis mr̄imonij aut exclusis: aut neglectꝭ
vix bene succedit in mr̄imonio: imo multe
cõtingunt miserie. q̇a vt dr̄ in decretꝭ. dist.
lxj. c. Miramur. ⁊. j. q. j. Uix bono ꝑagũ-
tur exitu q̃ malo sunt inchoata ꝑncipio.
Scðo ꝓpter defectũ debite ꝑꝑationis.
Quiq₃ em̄ aliq̇ð de sacramẽtꝭ recipit sciẽ-
ter in pctõ moꝛtali/ moꝛtaliter peccat. nec
ei ꝯfert gr̄a sacramentalis: vt patet. xl. di.
c. Multi. et. xij. q. iij. Audi. Cũ tñ nuben-
tib₃ maxie sit necessaria gr̄a sacramẽtalis
ꝓpter difficultatẽ obligationis ⁊ iuuamen
necessariũ in operib₃ mr̄imonij. Tertio
ꝓpter defectũ legitime ꝯditiõis. Que ali-
qñ attẽdit ex ꝑte tꝑis: puta si fiat tꝑe int-
dicto ab eccl'ia. Talis em̄ ꝯtractio est vi-
ciosa: lꝫ teneat. Aliqñ ex ꝑte modi faciẽdi
scꝫ si fiat clãdestine. hoc em̄ iura ꝓhibent.
Aliqñ ex ꝑte ꝯiugũ. s. rõne impedimẽtoꝝ
ꝓpter q̃ nõ potest aut debet ꝯtrahi matri-
moniũ inter eos. Que q̇dẽ impedimenta
sunt in multiplici differẽtia: vt tradũt iu-
riste ac etiã theol'. in. iiij. señ. Et hoꝝ q̇daꝫ
impediũt ꝯtrahendũ: sed non dirimũt cõ-
tractũ. Alia v̄o impediunt ⁊ dirimũt con
tractũ. Unde dant tales v̄sus. Error con
ditio votum cognatio crimẽ. Cult⁹ dispa-
ritas vis oꝛdo ligamẽ honestas. Si sis af
finis: si foꝛte coire neq̇bis. Hec socianda
vetant cõnubia: facta retractant. Ecclesie
vetitũ necnon tꝑs feriaꝝ Impediũt fieri:
ꝑmittũt facta teneri. Inter hec aũt impe-
dimẽta satis expedit loq̇ de trib₃ magꝭ oc
cultis. quia vt plurimuꝫ tm̄ sciunt ab his
q̇ resistunt: ꝯtra sepi⁹ ea renitẽtes misera-
biliter laq̃o se innectũt damnatiõis. Pri
mũ rõne ꝑcedẽtꝭ ꝓmissionis facte. s. cũ illã
eãdẽ puta vt vxorẽ assumit qñ. s. est ꝓmis-
sio facta adhuc viuente ꝑori altero coniu
ge interueniẽte etiã adulterina cõmixtiõe.
Aut si non interuenerit talis cõmixtio: fa
cta est tñ ꝑ aliquẽ eoꝝ in ꝑori cõiuge moꝛ
tis acceleratio. Si em̄ post talẽ ꝓmissionẽ
ꝯtrahunt: contractus est nullus s̄m iura.
Secundo rõne alieni ꝯtract⁹. q̄z scꝫ pri⁹
cõtraxit cũ alia ꝑ verba de p̄ñti et ꝑ verba

de futuro carnali copula subsecuta cũ intẽtione cõsummãdi matrimoniũ: z hoc non obstãte ɔtrahit cũ alia: hʼ secundũ mr̃imoniũ nullũ est. Tertiũ est rõne carnalʼ copulatiõis cum aliq̃ cuiᵘ cognatã in gradu ꝓhibito postea in mr̃imonio accipit: hʼ nõ est mr̃imoniũ: sed adulterium. z oẽs ꝓles sunt illegitime. Põt tñ excusatio esse in altero cõiugũ ꝓpter ignorantiã talis impedimenti. Videant ḡ quõ cõtraxerint q̃ in mr̃imonio sunt. Et videãt de cetero ɔtrahentes ne deſ impedimentuʒ gr̃e dei que multũ est necessaria nubentibꝰ. Alʼs in cõiugio saluari nõ pñt ꝓpter corruptiões carnis. Figura huiᵘ necessitatꝭ gr̃e patet in euangelio. q2 nuptijs voluit iesus interesse in qbꝰ mutauit aquã in vinũ. Spũalʼr per iesum sigſ gr̃a dei q̃ mutat aquã. i. delectationẽ carnalẽ in vinũ. i. in amorẽ spũalẽ ꝑ intentionis debitã ordinationẽ. Hec gr̃a facit vt vbi esset demeritum: ibi esse possit meritũ. Propterea dt̃ Pau. Ephe. v. Viri diligite vxores sicut chr̃s ecclesiam. ac si diceret: nõ carnalʼr sed spũaliter.

P Ro scdo: In precedenti zc. Nũc de nuptijs spũalis vniõis q̃ sigſ ꝑ nuptias sacramẽtales. Et iste sunt triplices ſm triplicẽ nuptiaꝝ sigtionẽ sacramẽtaliũ.

Prime sunt nuptie hypostatice vniõis (ſm sensũ allegoricũ.

Scõe sũt nuptie gratifice ɔuersatiõis ſm sensũ tropologicũ.

Tertie sunt nuptie btifice fruitionis ſm sensum anagogicũ.

Prime igiſ zc. Allegorice eñ mr̃imoniũ sigt indissolubilẽ vniõnẽ hũanitatꝭ cũ deitate in ꝑsona chr̃i. Aug. Quid mirũ si in illã domũ ad nuptias venit qui in hũc mõm ad nuptias venit. Habet eñ spõsã quã in vtero ṽgis sibi ɔiũxit. Verbũ eñ est spõsus: et spõsa caro hũana. vterᵘ virginis thalamᵘ est. In his autẽ nuptijs aq̃ mutata est in vinũ. i. insipiditas figuraꝝ z cerimoniaꝝ veterꝭ legis in saporẽ z dulcedinẽ ṽitatꝭ. Si eñ leganſ ve. te. volumia: nullᵘ est ibi sapor nisi ibi intelligaſ christᵘ Intellecto aũt chr̃o / aq̃ mutaſ in vinum. Sex ḡ hydrie sunt ꝓphetie z figure ve. te. et q̃ttuor genera cerimoniaꝝ q̃ sunt sacrificia q̃ in dei reuerẽtia offerebanſ: z istrumenta q̃ erant sacra vt vasa z hm̃õi sacramenta ꝑ q̃ fiebat ɔsecratio ꝑplĩ vel ministrorꝝ. Et obseruãtie puta i cibis z hm̃õi q̃ ꝑtinebãt ad diuinã cõuersationẽ colẽtiũ deũ ab alijs. Hec eñ a dño fuerũt instituta. sed hydrie tm̃ erãt plene aq̃. In lege aũt euãgelica mutata est aq̃ in vinũ. Scõe sunt nuptie gratifice ɔuersionis. Tropologice eñ sacramentũ mr̃imonij sigt ɔuersionẽ anie cũ deo ꝑ gr̃am De his nuptijs dt̃ Osee. ij. Spõsabo te mihi i miscdia et miseratõibꝰ: spõsabo te mihi in fide. Harꝝ nuptiaꝝ ꝑma despõsatio fit in baptismo: vbi aqua baptismalis mutaſ in vinuʒ gr̃e spũalis. Dehinc fit eiᵘ reformatio siue recubatio si factũ sit ad diuortium ꝑ cordis cõpũctionẽ: vbi aq̃ cõpũctiõis mutaſ i vinũ charitatꝭ z dilectionis. et ꝑ pnĩe sacr̃m vbi aqua pudoris z ɔfusiõis mutaſ in vinũ spũalis ɔsolatiõis. Et sic dt̃ Bern. sex hydrie posite sunt his q̃ post baptismũ in pctã labunſ. Prima hydria ẽ ꝑma purgatio in cõpũctiõe. de q̃ legimus: qm̃ in q̃cũq̧ hora ingemuerit pctõr / oẽs eiᵘ iniq̃tates ñ recordabũſ. Scõa ṽo ẽ ɔfessio Qua sidẽ in ɔfessiõe lauanſ. Tertia elemosynaꝝ largitio. Hinc eñ hẽs i euãge. Date elemosynã z oia mũda sũt vob. Quarta ẽ remissio iniuriaꝝ: ſm q̧ orãtes dicimᵘ Dimitte nob de. nr̃a zc. Quita ẽ afflictio corporis. Vñ oramᵘ. Vt mõi ꝑ abstinentiã ipi canamᵘ gl̃iam. Sexta est obiecta pceptoꝝ. sic audierũt discipuli: q̃ dt̃ z nos mereamur audire. Et vos mũdi estꝭ ꝓpſ sermonẽ quẽ locutᵘ sũ vob. Hec sſ sex hydrie posite in purificatiõem nr̃am: z q̃ vacue sſ z plene vẽro si ꝓpſ vanã gl̃iaꝫ obſuanſ. aq̃ aũt replecſ si i tiorẽ dñi custodiũſ: qm̃ tiordñi fons vite. Aq̃ inq̃ timor dñi est. Etsi minᵘ sapida sʒ optie refrigerãs noxijs desiderijs estuantẽ. sed diuina ṽtute aq̃ mutaſ in vinũ: qm̃ ꝑfecta charitas foras mittit timorẽ. Hec inq̃t Bern. Pñt aũt z hydrie sex i his nuptijs dici sex ɔsideratões timorꝭ iductiue. Pria ẽ ɔsideratio penalis acerbitatꝭ: cui. s. pctõr se ꝑ pctm̃ obligauit. Scõa est tp̃alis breuitatꝭ. s. vite pñtꝭ. Tertia est horrende deformitatis: quam ponit in aia ꝑ pctm̃: et sic violauit imaginem dei. Quarta est reddende ratiõis de oibꝰ in dei iudicio. Quinta est diuine sapiẽtia cõteplantꝭ. Sexta ẽ diuine iusticie oia pctã vindicantis. Hʼ sunt hydrie plene

aq: sed qñ diffundit p spm sctm charitas i cordib; vris. vt hr Ro.v. Tunc aq mutat in vinū optimū. Tertie sunt nuptie btifi ce fruitiōis. Nuptie em sacramētales ana gorice signt insepabiliter coniunctionē ec/clesie triumphant; cū chro in qb; sex hy/drie plene aq mutant in vinū.i. ois dolor z gemit⁹ in leticiā ppetuā. Numer⁹ qppe senari⁹ ē nūerus pfectus. Jō senari⁹ pfect⁹ sigt oēm varietatē dolo⁊ q in nuptijs cele stib; mutat in vinū leticie. Esa.lj. Gaudi/um z leticiā obtinebūt z fugiet dolor z ge mit⁹. Ad has igit nuptias debemus toto corde anhelare. Exemplū de martyrib; v/ginib; sacris q etiā p sponso vt cū eo in ce lestes nuptias introirent tormēta z mortē sustinuerūt. Ois g aq in eis mutata fuit i vinū amor; z ꝯsolatiōis. Aug. Oia seua z immania facilia ac pe nulla facit amor.

p Ro tertio. Audistis. S; notate q iu ra dicūt vxor ppter adulteriū oib; bo nis viri puari debet. Ac etiā dotē pdere tpalem. C. Ad legē iuliam de adulterijs. Caue g o aia peccatrix ne tādē a dño spō/so tuo reprober;. Et tibi dicat illō Hiere. iij. Frons mulieris meretric; facta est tibi noluisti erubescere.

Sermo.iiij. pea dē do.

Nuptie facte

n sunt zc. Bñdicite z nolite ma ledicere: gaudere cū gaudētib; flere cū flentib;: nō alta sapientes: sed hu/milib; ꝯsentientes. Ro.xij. Ibi notat tria obseruanda erga primū ex qb; disponitur aia ad nuptias spūales vic;. benignitatis affectio. Bñdicite z nolite maledicere Af fectōis ꝯfortatio: gaudere cū gau. flere cū flentib;. Confortatiōis hūiliatio: nō alta sapientes zc. De pmo. Matth.v. Orate p psequentib; z calūniantib; vos. De se cundo. Ecci.vij. Ne desis plorantib; in cō solatione z cū lugentib; ambula. De ter/tio. Ro.xij. Noli alta sapere s; time.i. noli ondere te magna alijs despectis sapere.

n Uptie zc. Pro pmo An in nuptijs siue mrimonio sit sacrm z res sacramē ti. Q; nō. Res em sacri ē grā: s; pōt eē sa/cramētū sine grā. igit. Cōtra. Doctores cōiter assignāt in qlibet sacro aliud qō est sacrm z aliud qō ē res sacri. Rñ. Rich. in. iiij. dis. xxvj. Q; expressus ꝯsensus p vba de pnti ē sacrm tantū. Res z sacrm ē vnio ꝯsensuū z mutua obligatio causata p ꝯsen sum mutuū p vba de psenti expressū. Hec em est res respectu smonis exterioris q ē p sensibilia signa. Et est sacrm respectu rei .s. charitat; quā sigt: z dispositiue efficit et vnionis chri z ecclie quā sigt z nō efficit. Jpa aūt charitas ē res tm z nō sacrm: ob/ligatio vo interior p mutuū ꝯsensū expssa siue ꝯiunctio interior z est res z sacrm. Hec Rich. Pro fund. Multū est venerabile sacrm matrimonij. Sed heu hui⁹ sacri ho nestatē vtutis i turpitudinē z abusu;. Vñ dic Matthe⁹ vindocineñ. in Tob. Que nubit aut q s vir nunc vxorat amore plis. Quis veneris arua igit eē negat. S; heu heu tales abusiones apud plerosq; p nihi/lo reputant. O coniugati videte qso q̄ta sit matrimonij reuerētia ad qō declaradū qsitū est zc. Dic rñ. Et q contēplare q̄ mi rabilis apparet dei sapia in sacrament; i q bus sub figura re⁊ sensibiliū no[illegible]s signat vnitas spūalium mysterio⁊. Et attēde bñ quō p mrimoniū signat ꝯiunctio aie cum chro q inseparabil z idissolubilis ē ad mo dū vinculi matrimonij: q2 sic nō pōt vxor relinq a viro nisi ppt fornicationē vt dicit Mat.xix. Sic nec aia deo relinquit nisi p pter spūalē fornicationē q est in qlibet pctō mortali per qō anima relicto vero sponso christo/ adheret per amorē creaturis in q bus inordinate delectet. Omnis g anima in peccato existens adultera est du ē pec/catū mortale z a sponso christo dimissa: a diabolo aūt accepta. Vñ iudeis dicebat dñs Matth.xij. Generatio praua z adul tera. O misera peccatrix anima q̄ vilis fa cta es nimis. vt habet Hiere. ij. Audite lubrici auari zc. Notate certū est q nō pōt anima christo despōsari z ad nuptias ad/mitti nisi fuerit ab omni peccato munda.

~~Figura Leuiti. xix. Precipit q summus~~ sacerdos non ducat sponsam nisi virginē. Spiritualiter christ⁹ est sūmus sacerdos: virgo est anima imunis a corruptione pec cati et prauitate affectionis. Aug⁹. De vir ginib; non qrit deus pulcram carnem: sed pulcram mentē.

p Ro scdo. In pcedēti rc. Nūc iterū amplius dicendū de illis nuptijs btifice fruitōis quō ibi sex hydrie plene aq̄ mutant in vinum. Sūt aūt sex iste hydrie sex genera luctus et gemitus que in celestibus nuptijs mutant in vinū leticie sempiterne. Juxta illud Joā.xvj. Tristicia vestra vertet in gaudiū. Et ibidem. Gaudium vestrum nemo tollet a vobis.

Primus est fletus meditatiue recordatōis
Secūdus est fletus emulatiue zelatiōis.
Tertius est charitatiue compassionis.
Quartus est afflictiue tribulationis.
Quintus est amaricatiue cōpūctiōis.
Sextus suspicatiue deuotionis.

Primus est meditatiue recordatiōis.s. dominice passiōis r mortis. Ad qd hortat dñs Threñ.iij.di. Recordare paupertatis mee r transgressiōis r absinthij r fellis. Et respondet psona deuota. Memoria memor ero r tabescet in me aīa mea. Tres āt metretas ibi inuenies flendo ex ɔsideratiōe extreme paupertatis: extreme vilificatōis: r extreme afflictiōis. Secūdus est gemitus emulatiue zelatiōis; p zelo vicz honoris diuini: qn̄ ɔtra ipm aliqs videt mala fieri. Exēpluz habemus .ij. Esdre.viij. Cū vidisset esdras filios isrl' ɔtra legē dei accepisse mulieres alienigenas: scidit vestimenta r lacerauit capillos capitis sui r barbā: et sedit dolens r mestus. Erāt aūt i hac hydria tres metrete: si fleas pter diuinoꝝ pceptoꝝ negligētias: pter nois dei blasphemias: pter diuinoꝝ irreuerētias.s. temploꝝ: solēnitatū: r psonaꝝ. Aug sup Joā. Quis cōi dei zelo nisi q oia q̄ ibi videt peruersa satagit corripere et cupit emēdare: si emendare non potest/tolerat r gemit.

Tertius est fletus charitatiue cōpassiōis. Exēplū in Job q dicebat Job.xxx. Flebā qndā sup eo q afflictus erat: r aīa mea cōpatiebat paupi. In hac hydria tres metretas habebis si fleas pter egenoꝝ miserias: pter pctōꝝ isanias: pter obstinatorū malicias. Exemplū in dño q cōpatiēs sup futura ruina ciuitatis hierusalē r plangens iudeoꝝ iprudētiā atq3 duriciā flebat Lu.xix. Quartus est fletus afflictiue tribulatiōis. Est em̄ dolor inflicte aduersitatis p deo patienter sustinēdus: r dolor corporalis afflictiōis alicui volūtarie assumēdus p satisfactiōe pctōꝝ. Erūt igit tres metrete. Dolor vicz tpalis aduersitatis. Corporalis ifirmitatis. Penalis austeritatis. Eccl ij. In dolore sustine r in hūilitate t. patientiā habe. Quintus est fletus amaricatiue cōpunctiōis. vbi erūt tres metrete.s. flendo pter incursionē turpis deformitatis: pter offensionē diuine maiestatis: pter amissionē eterne hereditatis. eis pfectis dixit Maledicta hora in q̄ vnq3 peccaui. Aug. Doleat pctōr et nō sit satis ei q doleat: sed nō sp se doluisse doleat. Sexta hydria ē fletus suspiratiue deuotiōis in q̄ sunt metrete: flendo scz ex cōsideratōe miserāde conditionis vicz vite huius. Ex affectiōe sperāde liberatiōis a pīculis r angustijs huius vite. iuxta illd Ro.vij. Infelix ego hō qs me liberabit de corpe mortis huius: Et ex dilatiōe desiderāde coniūctionis.s. cum chrīo: vt dt sapiēs. Spes q̄ differt affligit aiam. Et Ps. Sup flumia babylonis illic sedimus r fleuimus rc. Heoēs aq̄ in nuptijs celestib mutant in vinuz optimū.s. iocunditatē r leticiaz q̄ signat p vinū: eo q letificatiuū est. Vn̄ Apoc.xxj. Absterget deus oēz lachrymā ab ocul' eoꝝ: r mors vl. nō erit neq3 luctus rc. O q̄3 desiderādū gaudiū vbi nulla prsus inueniet tristicia. q̄3 feruēter nūc esset laborandū vt illuc pueniri possit. Exēplū. Quedaz monialis in morte ad septē integros dies agonizabat in maxis infirmitatib pstinis: q̄ post mortē appuit suppriorisse sue: dicēs se fore saluatā. Et addebat q si fas essz adhuc libēter vellē passionari tātis ifirmitatib pstinis p alios septē dies vt vnū Aue maria valerē dicere r eius pmiū inde ɔseq. Etsi tātū ē pmiū p vno aue maria: cū vicz dr cū ɔsciā mūda: q̄ntū est p multis bonis opib diu cōtinuatis gaudiū: certe iestimabile i illis celestib nuptijs. Jō Apoc.xix. Gaudeamus et exultemus r gliam deo demus qr venerūt nuptie agni.

p Ro tertio. Aud. rc. Agnosce g dei bonitatē rc. Hec em̄ st tue salutis nuptie. Cōsidera q̄nta sit dei dulcedo o aīa qm̄ te spōsaz suā vocat. sed attēde: spōsus iste zelotes ē. Exo.xx. Ego sū dñs deus t. zelotes vidicās pba t. iniqrēs affectiōes r itētiōes: queadmodū facere solet hō zelotypus circa vxorē suā. Nota qd dr.xxij.di.

Erubescāt. Et.ij.q.v.Cōsuluisti. Secre
toꝝ deꝰ iudex ꝛ cognitoꝛ ē. Et sic dꝛ. C.d
iureiu. Jurisiurādi solū dei hñt vltorem.
Attēde. Nōne mltū timeret iuuēcula nu//
pta alicui nobili gladiū sp in manu hñti ꝛ
eiꝰ zelatori in ꝯspectu eiꝰ cū capitali inimi
co. Expone ꝛ applica notādo illd pu̇er.vj
Zelus ꝛ furoꝛ viri nō parcet i die vidicte.

Dñica.ij.post Epiph. Sermo qntꝰ.

Nuptie facte

N ꝛc. Tu fornicata es cū amato//
ribꝫ multꝫ: tñ reuertere ad me
et ego suscipiā te. Hiere.iij. Tria notāda
sunt circa spūales nuptias.
Humane preuaricatiōis ꝑuersitas.ibi:
Tu fornicata es.
Diuie reuocatōis benignitas.ibi:tñ re
Benigne receptiōis (uertere ad me.
suauitas.ibi:et ego suscipiam te.
De pmo Deut.xxxij. Deū q te genuit
dereliqsti ꝛ oblitꝰ es dñi creatoꝛꝫ tui. De
scdo Cañ.vj. Reuertere reuertere suna.ꝛc.
De tertio Luc.xv. Hic peccatores reci//
pit ꝛc. Nuptie facte sunt ꝛc.

P Ro primo. An mrimoniū siue sacrm
nuptiaꝝ debeat hr̄e aliqd ipedimtū:
Q, nō. Mrimoniū est remediū ꝯ morbū
ꝯcupie q se extēdit ad oēs nullo ipediēte.
g cū medicina debeat ex opposito rñdere
morbo: videt ꝙ mrimoniū possit eē i oibꝫ
nullo ipediēte. Cōtra. Leuit.xviij.phi//
bet mrimoniuꝫ fieri int mlta genera ꝑso//
naꝝ. Rñsio Boñ.i.iiij.dist.xxxiiij. Ma
trimoniū hꝫ ipedimētū multiplex. Qua//
re aūt magꝫ ꝙ alia sacra: ratio est duplex.
Una ex ꝑte efficiētꝫ. ꝙuis em oīa sacra
sint a diuia institutiōe:tñ hoc sacrm maxie
cōsistit in hūana dispēsatiōe: qꝛ ꝑ ꝯsensum
ꝯtrahit:nec hꝫ dispēsatorē determinatū.
Alia ē rō ex ꝑte finis. qꝛ cū oia sacra sint i
remediū: istd nō solū est i remediū: sꝫ etiā
in officiū. Et cū alia sint spūalia:huic ꝯiū//
cta ē actio corꝑal. et iō facilꝰ recipit ipedi//
mēta. Cū aūt obijcit ꝙ ē remediū ꝯ mor//
bū ꝯcupie ꝛc. Dicēdū ꝙ morbꝫ ille alit re//
mediabit ē ꝙ ꝑ mrimoniū:puta ꝑ ꝯtinen
tiā Hec Boñ. Pro fundamēto, Jn oi//
bus ꝑspiciēdū est quō fiāt ne desit aliq cir
cūstātia debita ad bonitatē rei. Jō Arri//
getꝰ. Ergo vide qd agas:sapiens delibat
anteꝙ faciat: sic tu ꝑmeditare miser. Et
Sen. d ꝟtutibꝫ. Si tu prudēs q pñt ꝯtin//
gere in aio tuo cuncta ꝑpone. Cū g qrit ꝛc.
Dic rñ. Pꝰ quā dicas Sic ꝛ mlta sūt ipe//
dimēta mrimonij spūal int q nota ꝙ quē//
admodū ꝓpt fornicatiōem soluūt spōsalia
vt hr̄ extra de iuriu. Sic ꝓpt fornicatiōeꝫ
spūalē soluunt spōsalia cū chr̄o. Attēdite
h pctōres miseri ꝛc. et notate illud Hiere.
xvij. Dñe oēs q te drelinquūt ꝯfūdāt ꝛc.
Figura Geñ.iij. Primi ꝑentes statiꝫ vt
dereliqrūt dei ꝑceptū/ꝯfusi erubuerūt: et
a deo relicti reiecti extra ꝑadisū st expulsi.
Expone ꝛc. notādo illd.j. Re.ij. Qui me
ꝯtēnūt erūt ignobiles. Ul ponat figura
de abraā Geñ.xliiij. q noluit filiū suū hr̄e
vxorē de filiabꝫ alienigenaꝝ. Spūalr ali//
enigene sūt oēs pctōres respectu di:qbꝫ ꝑ//
tinet illud Joā.viij. Uos ex pr̄e diabolo
estis: et desideria patris vestri vultis fa//
cere.

P Ro scdo. Jn ꝑcedēti ꝛc. Nūc attedē
de sūt due ꝯsiderationes de nuptijs.
Prima est ꝯsideratio detestāde offēsiōis.
Scda est ꝯsideratio obseruāde cōditiōis.
Pōt aūt triplr ꝯtingere offēsa ꝯ h sacrm.
Prima est offensa indebite ꝯctōis. Scda
est offensa inordinate executiōis. Tertia
est offensa iniuste violationis. h de pma.
Prima igit est offensa indebite ꝯctōis
Et hec mltiplr ꝯtingit: vt dictū ē i ser.iij.
huiꝰ dñice art.j. Sꝫ h nota ꝙ tāto ꝑuioꝛ ē
offēsa hec ꝛ alie seqntes qnto ē maioꝛ mri
monij ꝯmēdatio. Patꝫ rōne istitutōis.qꝛ
ds ipe imediate mrimoniū istituit Geñ.ij
Et in loco digniori sub celo.i.in ꝑadiso. et
statu puriori.i.inocentie. Jtē rōne appro//
batiōis. Chr̄s em mrimoniū approbauit
nascēs de ꝟgie in mrimonio cōstituta. vt
patet Lu.j. Approbauit etiā illd Mat.ix
et.xxij. ꝛ Lu.xiiij. celeste ꝯuiuiū mrimoni
alibꝫ nuptijs assimilat. et Jo.ij. nuptijs i//
terfuit. Jtē rōne sigtōis Nā vt dt Tho.
in.iij.ꝑte.q.lxv.ar.ij.i solutōe ar.vl. Ma
trimoniū hꝫ qndā excellētiā sup alia sacra
rōne.s.sigtiōis. qꝛ.s.sigt ꝯiūctiōem chr̄i et
ecclie. De sigtione eiusdē est in smōibꝫ ꝑ//
cedētibꝫ. Scda est offensa iordinate exe//
cutiōis q aliqñ ꝯtingit ꝓpt inordinatā in//

ṫctionē q.s. ꝟsaṫ ad aliā/eā cogitādo ⁊ ap-
petēdo dū ꝓpriā cogscit. Aut sic cū accedit
inordinate ad eā ꝙ intētio transit limites
mrimonij:qꝛ etiāsi nō esset sua vellet eam
cognoscere carnalr:⁊ peccaret mortalr ſm
Alex. Aliqñ ꝯtingit offensa ꝓpter inordi-
natā affectiōem: qꝛ vicȝ ꝓpṫ h̄ omittiṫ d̄o
seruire ⁊ ea facere q̄ sunt saluti necessaria.
Aug. li. de bo. cōiugali. Si magꝫ i sua cō-
iunctiōe diligat illud qđ honestū ē q̄ȝ illđ
qđ est inhonestū. i. qđ ē nuptiaꝝ: h̄ dicēte
ap̄lo eis ſm veniā ꝯcediṫ. Si ꝟo eq̄pareṫ
et p̄ferreṫ deo: mortale ē pctm̄. Et Hiero.
xxxij. q. iiij. Origo. Origo q̄dem amoris
erat honesta:ſȝ magnitudo d̄formis. Exē
plū est ad h̄. Si em̄ q̄s inebriet de vino iu
ste adq̄sito:⁊ ꝑ auariciā inhereat rebꝫ iuste
adq̄sitꝫ plus q̄ȝ deo: mortale est. Idē ḡ cō
tingere pōt cū ꝓpria vxore. Aug⁹. Adulṫ
est in sua amator ardentior. Preterea ali-
qñ ꝯtingit offensa in executiōe mrimonij
ꝓpter inordinatā modificationē: qñ. s. mo-
dū ⁊ regulā honestatꝫ excedūt ⁊ p̄termit-
tunt: mlta turpia ꝑpetrādo. Sed quō pos
sent hec sine ꝟecundia noiari: q̄nta plerūq̄ȝ
inordinatio occultoꝝ se inuicē nudos stu-
diose ⁊ turpissime inspicientiū: q̄nta inho-
nestas ꝟbis ⁊ modis incōpositꝫ ⁊ turpis-
simis: q̄t illiciti ꝯtact⁹ nedū facere sed qđ
pudet dicere: pudēda impudētissime tra-
ctādo: qđ ē signū fornicatoꝝ ⁊ adulteroꝝ
magis q̄ȝ ꝯiugatoꝝ. Et deniq̄ȝ bestialita
tes iṫ ꝯiuges plerūq̄ȝ fiūt ñ expedit eas cla
re loq̇ hmōi. De his caute loq̄re: puta ñ ē
pctm̄ os vxorū osculari. ſȝ alibi valde ꝑi-
culum esse pōt. Et de modis inhonestꝫ di
cit Aug⁹. Usus q̇ est ꝯ̄ naturā execrabilr
fit cū meretrice: sed execrabili⁹ cum vxore
Undē ꝯ̄ naturā extra vas marie debitū q̄ȝ
esse cum mr̄e. Et i vase debito si fuerit si-
tuatio talis ꝙ fet⁹ nō possit generari: tūc
ſm Tho. ē pctm̄ mortale ⁊ ꝯtra naturaȝ.

Tertia est offensa iniuste violationis: q̄
ꝓprie vocaṫ adulteriū. et pōt esse ex ꝑte vi
ri tm̄: aut ex parte vxoris tm̄: aut ex parte
vtriusq̄ȝ: qđ est grauissimū. Quidā autē
adeo fatui sunt vt existimēt viri adulteriū
pctm̄ aut forte leue ñ imputari. Cōtra q̄s
est dictū Innocētij pa. xxxij. q. v. Chr̄iana
religio adulteriuȝ in vtroq̄ȝ sexu pari rōne
cōdēnat. Et Hieroñ. ad occeanū. Quod
non licet feminis: eque non licet ⁊ viris: ⁊
eadē seruitus pari rōne censeṫ. Quia vt d̄t
ap̄lus. j. Coꝝ. vij. mulier non habet pote-
statē sui corꝑis: sed vir. et vir nō hȝ p̄tātē
sui corꝑis: sed mulier. Uñ etsi mulier ne-
garet debitū viro ex ꝯtemptu vel alia cau
sa irrationabili: non excusaṫ a mortali. Et
idē dicendū de viro. De adulterio aūt no
tandū ꝙ maxime abominanduȝ est ꝓpter
tria. Primo ꝓpter ꝯtrariationē. quia con-
trariaṫ bono mrimonij. Nā ſm Aug. li. đ
bo. ꝯiugali. et no. vij. q. vij. c. omne. Tria
bona iueniunṫ in mrimonio. s. fides: ꝓles:
et sacrm̄. Per adulteriū aūt frangiṫ fides
debita ꝯiugio. per hoc etiam tolliṫ certitu
do ꝓlis. ꝑ hoc etiā fit derogatio sacramē-
to inq̄ntum sig̃t desp̄osationē ch̄ri cum ec-
clesia quam nunq̄ȝ dimisit. O vere vene-
rabile sacramentū. sed prohpudor timen-
dū his tēporibꝫ ne sit pallium ⁊ refugiuȝ
abominationis ⁊ fetoris. Et certe viola-
ri aut dehonestari nō potest hoc sacramē-
tum absq̄ȝ contumelia dei christi ⁊ homi-
nis et ecclesie. Secundo ꝓpter multiplica-
tionē in multis erroribꝫ: in quibus diffici
le imo impossibile est ꝓuidere et cōsulere:
quoniā filij illegitimi matre sciente succe-
dunt in hereditatē. Nam in ciuitate assisij
aliquādo fuit homo (vt recitat Ro. đ Li-
cio) qui ex alterius vxore habuit tres fili-
os: que tamē adultera de ꝓprio viro duos
alios habebat. Uir autē credebat omnes
esse suos. adulterātes aūt cum diu simul
familiaritatē habuissent lȝ secreto: decre-
uerunt virum interficere. Quo facto: eam
accepit in vxorem: et bona omnia viri pri-
oris pro q̇nq̄ȝ filijs quorum duo legitimi
tm̄ erant dispensabat. O quot erroribus
iste implicatus peccauerat adulterando:
peccauerat matrimoniū contrahendo: in
contractu ꝑsistendo: et bona dispensando.
Heu quotiens accidit filios adulterinos
ab extraneo nutriri ⁊ eius hereditatem ca
pere: ad sacros ordines ꝓmoueri. O femi
ne reprobate. o mulieres indiabolate q̄n-
ta mala facitis ad cooperiendū ignomini
am vestram. Tertio propter scandaliza-
tionem. Inde em̄ prouenīūt multa pericu
losissima scandala. O sceleratissimū crimē
quot per te regnant odia: quot inuidie:
quot detractiones: quot ꝑ te perpetrata

homicidia. Exemplũ legit̃ de q̃dam dña
q̃ fidem frangebat marito qđ marit⁹ ꝑpē
dens finxit se ad villã abire nocteq; sequē
ti inuenta vxore cũ adultero: eã interfecit
pariterq; cũ eo. Et exiens ostiũ aliũ adul/
terum inuenit expectantē q̃ suspicãs ꝙ ve
rũ erat: sociũ suũ eē iterfectũ/ maritũ ipm
interfecit. Ecce fructũ dolorosũ adulterij
Matt.xviij. Ve hoi illi.

p Ro tertio. Audistis ꝛc. Multũ cer
te cauere debetis aut honestatē aut
falsitatē cõitatis ꝯ sacr̃m mr̃imonij. Jura
dicunt. Qui monetã alicui⁹ pncipis falsi/
ficat dign⁹ est adustione. C. de falsa mone
ta.l.ij. Et q̃ falsificat monetã alicui⁹ ciuita
tis capite punit̃. C.eo.ti.l.j. hmõi aũt fal/
sificatio monete obligat ad restitutionem
ſm iura cano. de iureiur̃. q̃nto ꝑsonã tuam
Pone casum ꝛ expone notãdo ꝙ sacra sũt
moneta sũmi pncipis ꝛ totius cõitatꝫ ĩdo
multũ cauendũ est a violatione: aut deho
nestatione seu falsificatione eoꝝ. Nam dr̃
Ezech.v. Pro eo ꝙ sanctũ meũ violasti nõ
parcet ocul⁹ me⁹.

Sermo.vj.

Nuptie facte

n sunt ꝛc. Reuertere aduersatrix
isrl̃ di.do. ꝛ nõ auertã faciē meã
a vob qꝛ sanct⁹ ego sũ di. dñs et nõ irascar
in ꝑpetuũ Hiere.iij. Jn his ỽbis notat̃ be
nigna sponse reuocatio a sponso chrõ. vbi
tria notant̃. Prio: ipsa benigna reuocatio.
Reuertere aduer. isrl̃. Scdo reuocatiõis
ꝯfirmatio ꝛ nõ auertã ꝛc. Tertio ꝯfirma
tionis rõ: qꝛ sanct⁹ ego sum ꝛc. De primo
et scdo. Zach.j. Conuertimi ad me et ego
ꝯuertar ad vos. De tertio. Ps. Nunq; in
eternũ irascerꝫ nob aut extendens irã t.ꝛc.
Nuptie ꝛc.

p Ro pmo An coact⁹ consensus faciat
mr̃imoniũ. Et sic p sic̃. Qui baptiza
ri consentit timore mortꝫ baptizat⁹ est ꝛ p
baptizato hr̃ g̃ sil̃r in mr̃imonio. Cõtra
Nunq; fit aia sponsa chri nisi ei vniat̃ per
amorē g̃ mulier nunq; fit spõsa viri nisi vni
atur p amorē: sꝫ vnio q̃ est p coactũ ꝯsensũ
nõ est p amorē g̃ ꝛc. Rñdet Boñ. in.iiij.
di.xxix. Consensus coact⁹ põt eē dupl̃r.s.
vi vel metu: vis ē maiorꝫ rei ipet⁹ q̃ repel/
li nõ põt. Metus est instantꝫ ꝑiculi trepi/
dati. Jn illo aũt metu q̃ caderet in cõstã/
tē virũ: dicũt iura ꝯsensũ nõ facere mr̃imo
niũ: sꝫ rõ hui⁹ sumit̃ a diuersis diuersimo/
de. Quidã eñ dicũt eē ex indulgentia iurꝫ
Jura eñ indulgent tales separi. Primuꝫ
qꝛ ꝑsumũt ꝯsentientē ore/ nõ ꝯsensisse cor
de. Et qꝛ ỽbum dicit solũ vt penã redime
ret: vel et rõne finis: qꝛ coacta mr̃imonia
pessimos fines ꝯsueuerũt hr̃e. Alij dicunt
ꝙ nõ ex iurꝫ indulgẽtia sed h facit ꝑsonarũ
ꝛ liberiarbitrij ꝯsensus q̃ debet eē in mr̃i/
monio qꝛ debet eē plenus. Et h videt̃ ꝓba
bili⁹. Sꝫ tñ si post coactionē ꝯsenserit i car
nalē copulã tunc incipit eē mr̃imoniũ. Cũ
aũt dr̃: q̃ baptizari ꝛc. dicẽdũ ꝙ baptism⁹
est op⁹ dei nõ hoim: sꝫ mr̃imoniũ ē a ꝯsen
su hoim: vel dicas ꝙ nõ est sil̃e: qꝛ nõ tãta
libertas ibi req̃rit̃ quãta in mr̃imonio. to
tũ eñ eē mr̃imonij a ꝯsensu causatur. Hec
Boñ. Pro fund. Sic dicit Aristo. iij.
ethic. Nihil fit ỽtuose aut laudabilit̃ nisi
voluntarie fiat. in hũanis operib⁹ maxie i/
spicienda ē volũtas qđ maxie necessariũ ē
in mr̃imonio. qđ p ꝯsensũ cõtrahit̃. Et q̃n
tũ ad h pt exponi illđ ꝑsij. Velle suũ cui/
q; est. s. ad ꝯhendũ mr̃imoniũ. Sed querit̃
ꝛc. Dic rñ. Postq; dicas sic: ꝯsēsus coact⁹
timore mortꝫ vel inferni/ mr̃imoniũ spũale
impedit. Nõ eñ vult de⁹ coacta huitia. ij.
Co.ix. Hilarē datorē diligit de⁹. Audi/
te q̃ nunq; ꝯfitemini nisi forte in q̃dragesi/
ma ꝛ forte pl⁹ coactione q̃; deuotiõe ꝛ qui
pniam in mortꝫ articulũ differtꝫ. Magno
certe ꝑiculo aĩas vr̃as exponitꝫ. O vos lu
brici o auari incorrigibiles. Et plerũq; ta
les morte ꝑoccupant̃. Figura Dañ.v.
De balthasar q̃ cũ fecisset magnũ ꝯuiuiũ
ꝛ crederet se fore securũ apparuit man⁹ scri
bens in pariete hec tria ỽba. Mane the/
tel phares. vide ibi. Spũaliter p baltha/
sar q̃ interꝑtat̃ venit turbatio: notat̃ pctõr
ingrat⁹: q̃ dũ q̃etem sperat hr̃e/ repentina
cadit in eũ turbationis calamitas. Abuti
mur aũt vasis tẽpli. s. mẽoria: intelligẽtia:
ꝛ volũtate. Et cũ credit se secuꝝ in delitijs
ꝛ diuitijs/ mors aduenit ꝛ vanis gaudijs
finē imponit. Per manũ aũt scribētē sub/
audi determinationē diuie iustitie. ĩdo dr̃
Eccl.v. Ne tardes ꝯuerti ad dñm.

p Ro ſcđo ⁊c̄. In p̄cedenti ⁊c̄. Nūc đ
ſcđa q̄ ē ꝯſideratio obſeruādē ꝯditi
onis in mr̄imonio vicꝫ iam ꝯtracto ⁊ rato
Que q̇dem ꝯditiones ſunt tres p̄ncipalit̄
notande.

Prima reſpectu diuinitatꝫ recolende.

Scđa reſpectu conuerſationis inuicem
habende.

Tertia reſpectu ꝓlis nutriēde.

Prima igit̄ ⁊c̄. vt vicꝫ caueant ne aliq̇d fa
ciant ꝯ dei honorē. Primo oia ad gl'iam
dei ſic̄ boni ſerui chr̄i. Caueat inquā cōiūx
ne plus afficiat̄ ad cōiugē q̄ꝫ ad deū. Hie
ro. Sapiens iudicio debet amare cōiugē
nō affectu. ſ. libidinis: ne etiā laxet ad v̄ba
turpia: ſed magis ad ſpūalia: nec etiā fre//
quentet actū coniugalē ſic̄ ⁊ ardent̄ vt de//
um p̄ponat. q2 đr. j. Coꝝ. vij. Tp̄s breue
eſt: reliquū eſt vt q̇ habent vxores ſint tā//
q̄ꝫ nō habentes. p̄terit em̄ figura huiꝰ mū//
di. Scđa reſpectu ꝯuerſationis iuicem
habende: q2 vicꝫ debet inuicē hr̄e concor//
die charitatē Eph. v. Uiri diligite vxores
v̄ras. et Ecci. xxv. In trib' bn̄placitū eſt
ſpm̄ m. q̄ ſunt ꝓbata corā deo ⁊ hoib'. Cō//
cordia fratrū amor ꝓximoꝝ / vir ⁊ mulier
ſibi ꝯſentientes Hmōi aūt dilectio ſig̃tur
in anuli ſubarratione q̇ ponit̄ in q̄rto digi
to / de q̇ dicunt Phyſici ꝙ q̄dam vena ꝓce
dit a corde ad ip̄m ꝑ qđ ſignat̄ ꝙ amor ille
debet hr̄e p̄cordialitatē quā tn̄ debent in//
uicem oñdere exteriꝰ in oi honeſtate. Neu
ter em̄ coniugū debet aliū turbare: neq̄ꝫ fa
cto: neq̄ꝫ verbo Un̄ Col'. iij. Uiri dili. vx.
v̄ras: ⁊ nolite amari eſſe ad illas. Et certe
vbi eſt diſcordia coniugū: ibi ē habitatio
diaboli: nō dei. q̄m vt dic̄ pſ. In pace fac.
eſt lo. eiꝰ. Item debēt hr̄e inuicē iuſticie fi
delitatē tā de corꝑe q̄ꝫ de bonis. In bonis
q̇dē hr̄e debet vxor ꝑtātē q̄ꝫtum ad neceſ
ſaria vite ſic̄ ip̄e vir. Et ſm̄ dictū chr̄i mat
thei. xix. et marc̄. x. Non ſunt duo: ſed vna
caro. Mulieres tn̄ ſic̄ đr. j. Pe. iij. ſunt ſub
dite viris. ſ. q̄ntū ad gubernationē domꝰ.
Un̄ dn̄s ad euā di. Gen̄. iij. Sub viri po//
teſtate eris: quantū aūt ad fidelitatē cor//
poris eq̄les ſunt coniuges: q2 dic̄ ap'lus. j.
Coꝝ. vij. Uxori vir debitū reddat: ſimil'r
aūt ⁊ vxor viro. Mulier ꝑtātē corpis non
habet ſed vir / ⁊ vir ſui corpis ꝑtātē nō ha//
bet ſꝫ mulier. Itē debent iuicē hr̄e tempe//
rātie honeſtatē. vicꝫ ſic: ꝙ nec nimis freq̄n
ter exercent actū coniugalē: ⁊ caueāt ne ali
q̄n p̄ſentib': vel nō longe exn̄tib' pueris:
ſuis: aut ancillis: exerceāt actū mr̄imonij.
Ex h̄ em̄ plerūq̄ꝫ excitant ad enormia: q̄ꝫ//
uis ſimulent ſe nō itelligere. Caueāt iđ ne
ita ſint intemperati i actu illo ꝙ inde icur//
rant detrimentū deuotiōis ⁊ v̄tutū. Naꝫ
vt dic̄ Hiero. li. j. ꝯ iouinianū. Amor femi
ne rōnis obliuio ē ⁊ inſanie ꝓximꝰ: animū
ſopit: turbat ꝯſilia / altos ſpūs frāgit / a ma
gnis cogitationib' ad ifimas trahit. De//
bent aūt iuuenes inſtrui a parētib': aut cō
feſſorib' an̄ ꝯſūmationē mr̄imonij vt ſciāt
q̄ ſibi licent ⁊ q̄ nō. Tertia eſt ꝯditio re
ſpectu ꝓlis nutriende: quā. ſ. tenent̄ ex iure
naturali nutrire corꝑaliter. Nec deberēt ſi
ne rōnabili cā ifirmitatꝫ: aut alteriꝰ hone
ſte rōnis dare filios nutricib'. Quia puer
cōiter prauas ꝯditiones nutricis retinet.
Uidemꝰ em̄ ꝙ ſi agnꝰ lactet̄ a capra du//
riores pilos habꝫ: Et hedus lactatus ab
oue teneriores. Aug. ij. diſ. c. Ad eiꝰ. Pra//
ua ꝯſuetudo in morib' ꝯiugatoꝝ ſurrexit
vt filios q̊s gignunt mulieres / nutrire con
tēnant. Qđ ex ſola incōtinētia videt̄ inuē//
tū: q2 dū ꝯtinere nolunt deſpiciūt lactare
q̊s genuerūt. Tenent̄ etiā parētes nutri//
re filios ſuos ſpūal'r. ſ. in doctrina ⁊ mori
bus. Nam ſic̄ dic̄ mgr̄ in. iiij. di. xxx. Ma
trimonij bonū eſt ꝓles educāda ad cultuꝫ
dei. et Deu. xj. Docete filios v̄ros. Iteꝫ
tenent̄ valde cauere ne aliq̇d infidelit̄ adq̇
rant ꝓ filijs ſuis. Exemplū. Arnoldus in
narratorio dic̄ ꝙ fuit q̇dam miles ſatꝫ bo
ne ⁊ honeſte ꝯuerſatiōis ⁊ vite q̇ infirma//
tus obijt. Et vir q̇dā deuotꝰ raptꝰ i exta//
ſi vidit eundē ſtantē in ſcala q̄dā inferni ⁊
q̄ſiuit ab eo cur in tali pena ſtaret: cū liben
ter ieiunaſſet: oraſſet: ⁊ laudabile teſtimo//
niū req̇ſiſſet. R̄n̄dit ille ꝙ ſolum ꝓpter aliq̄
bona tꝑalia ab eccl'ia parochiali alienata
ꝑ ſuos p̄deceſſores: q2 illa bona eccl'ie nō
reſtituit: ſꝫ ea ſcient̄ poſſedit: idcirco dāna
tus eēt / ⁊ decimꝰ in ordine in illa ſcala lo//
catꝰ. Et addidit q̊tq̊t de parentela mea il
la bona ſcient̄ poſſederint: ad hāc ſcalā ꝑ//
uenient vbi nl'la ē redēptio: ſꝫ eterna dāna
tio. O heu heu ſic̄ đt Chryſ. Multi deſi
derāt filios ſuos valere in h̄ ſeculo: ⁊ non
curant q̇d paſſuri in alio: corpus natorum

amāt:anias aūt contemnūt.

p Ro tertio Audistis ꝛc. Nec putetis ꝙ ignorantia oīno excuset Tenetᷣ em̄ vnusq̄sq; scire regulas sine q̄b9 nō pōt bn̄ exeq̄ ea q̄ spectāt ad statū suū. et sic̄ habetᷣ. xxxviij. dis. Ignorantia est mr̄ cunctoꝝ erroꝝ: ꝛ nutrix oim̄ vicioꝝ. et lex dicit. Turpe est alicui ignorare ius circa qꝺ̄ v̄satᷣ. ff. de origine iur̄. l. ij. Nā siq̄s artifex ꝓpter sue artꝫ imperitiā aliquē dānificauerit: nō ꝓpterea excusādus. Applica notādo ꝯm doctorē Ignorantia iur̄. siue eoꝝ q̄ tenetᷣ hō scire nō excusat.

Dn̄ica. iij. post Epiph.
Sermo. j.

Volo: munda

v re. Mat. viij. Nolite esse prudentes apud vosmetipos Ro. xij. Hoc est obseruandū si volum9 mūdari. Potest aūt h̄ exponi tripl'r. Primo de prudentia maliciosa q̄. s. ꝺ̄r astutia: nocendi proximo: ꝛ sustinendi seipm̄ inordinate. ꝺ̄ qua ꝺ̄r Esa. xxix. Intellect9 prudentiū reprobabitᷣ. Scꝺ̄o de prudentia acidiosa. sic̄ Nolite esse pru. apud vosmetipos. Prudētiam vestrā nolite sic ꝯtinere intra vos q̄n eā cōicetis alios dirigendo. Et ꝓhibet habere prudentiā inutilē. Ecci. xx. Sapiētia abscondita ꝛ thesaurus inuisus: q̄ vtilitas in vtrisq;: Tertio de prudentia p̄sumptuosa/ sic Nolite esse pruden. apud ꝛc. i. nolite p̄sumptuose vos reputare prudentes: q2 dicitᷣ Esaie. v. Ve q̄ prudentes estis in oculis vestris.

Volo: mundare ꝛc.

p Ro p̄mo artᷣ. An omnis pctōꝛ pniaꝫ agens ab im̄undicia culpe mundetᷣ a dn̄o etiā q̄ntūcūq; peccauerit: Q, non. ij. Machab. ix. Orabat scelestus dn̄m a quo nō erat miscꝺ̄iam ꝯsecutur9 Cōtra. Misericordia dei supexcellit oē pct̄m intensiue. Rn̄det Bon̄. in. iiij. dist. xiiij. Agere pniam siue dolere de culpa commissa pōt q̄s dupl'r. Aut ꝓpᷣ lesionē nature. Aut propter offensionē maiestatꝫ diuine: ꝛ ipi9 iusticie. Primā pniam pōt q̄s hr̄e ex sola natura. Natural'r em̄ se hō diligit. ꝛ iꝺ̄o odit om̄e illud ꝓpᷣ qꝺ̄ malū incurrit. Et hec penitentia etiā ē in mal' ꝛ dānatis: ꝛ erit aliq̄n in angel' mal' cū absorpti fuerint a penis. Alia pnia nō ē sine gr̄a gratū faciēte: aut gr̄a gratis data q̄ disponit ad pniam: ita ꝙ nulli9 est pnie: sic penitēs q̄ nō iueniat veniā Iō nll'i dat eā de9 nisi cū q̄ ꝓponit facere miscꝺ̄iam. Etsi p impossibile poneretᷣ ꝙ diabol9 hāc hr̄et vtiq; daret ei dn̄s gr̄am. Cū aūt ꝺ̄r ꝙ antiochus orabat ꝛc. Dicendū ꝙ penitebat ꝓpter lesionē nūc: nō ꝓpter diuinā offensā. Hec Bon̄. Profunꝺ̄. Miser ꝛ insensat9 est q̄ negligit a peccati luto surgere. Alan9 de puer. Sus de sorde leuat saltē dū colligit escas. Cur nūq̄ surgit sorde volut9 hō. Et h̄ certe valde vituperandū ē. Cū dicat Seneca ad lucil. Proijce vicia q̄ cor tuū laniāt: q̄ si alitᷣ extrahi neq̄rent cor ipm̄ cū illis euellēdū extra erat. Sed q̄ritᷣ An ꝛc. Rn̄. vt s̄. Ex q̄ conclude ꝙ nō sufficit dolere ꝺ̄ pctō ꝓpᷣ dolorem pene nisi p̄ncipali9 insit dolor ex amore bonitatis diuine. Vn̄ Aug. Inimicus ē iusticie q̄ solo timore nō peccat Amicus aūt ei9 ē q̄ amore nō peccat. Et iꝺ̄ quia vix poterāt hoies ad deū ascēdere p amorē. Iō voluit dn̄s ad nos descēdere vt ad ipm̄ possem9 ptingere. O igitᷣ q̄ vituperādi sunt q̄ chr̄m seq̄ negligunt: q̄ nos ad sequendū tā dulcitᷣ iuitat: d. Io. viij. Ego sū lux mūdi q̄ sequitᷣ me nō am. ꝛc. g̊ q̄ nō sequitᷣ eū in tene. ambu. Audistꝫ supbi: luxuriosi ꝛc. O inexcusabiles pctōres venit ad vos q̄rendos dn̄s ꝛ vos magis vultis seq̄ sathanā q̄ chr̄m diuinā beniuolentiā contēnentes q̄ ad vr̄am venit hūanitatē vt ad ei9 pueniatis deitatē Figura in euāgelio hodierno. Cū descendisset iesus de monte secute sūt eū turbe multe. Origen̄. Descēdēte eo ꝺ̄ mōte turbe secute sᷣt eū q̄. s. i mōtē ascēdere neq̄q̄ poterāt/ vt pigri ꝓpl'i/ vt negligētes/ vt ipfecti. Quia q̊s sarcina ꝺ̄lictoꝝ ꝺ̄p̄mit: ad mysterioꝝ sūblimia (nisi abiecto onere) minime scādere valent. Idcirco ꝛ filij isrl' in mōte p̄mit9 ascēdere nō valuerūt. Mystice g̊ tūc dn̄s descēdit ꝺ̄ mōte q̄n semetipm̄ exinaniuit formā serui accipiēs: ꝛ tūc secute sᷣt eū turbe m'lte Or nisi de9 sic descēdisset hō ad seq'lā. s. n̄ ascēdisset sꝫ venit. s. ad oēs inuitādos. vn̄ dicebat Mat. xj. Veni. ad me o. q̄ la. ꝛc̄

p Ro scꝺ̄o. Primo dicendū ē de leprosi

mūdadi ꝯditione: ⁊ dehinc de ipi⁹ emūdatione. Circa pmū dicēdū generalr ꝙ abominabilis leprosi ꝯditio sigt abominatione pctōꝝ Illa vtiqꝫ aīa leprosa ē q̄ supbia: inuidia: gula: ira: acidia: auaricia: ⁊ luxuria sordescit. Nam in carnis tumore sigt supbia: i prurigie iuidia. In exustiōe iracūdia. In ponderositate acidia. In siti auaricia. In putredine gula In fetore anhelit⁹ luxuria. Est aūt pcipue notāda triplex rō. ꝓpter quā p leprā sigt pctm̄.

Pria q2 lepra ē faciei deturpatiua
Scōa q2 est alioꝝ ifectiua.
Tertia q2 ē ab alioꝝ ꝯsortio sepatiua.

Prima igit q2 est faciei deturpatiua. Peccatū em̄ faciē ꝯsciētie horribilit deturpat. Threñ. iiij. Quō obscuratū ē auꝝ mutat⁹ est color optim⁹. et Ezech. xvj. Abominatione fecisti decorē tuū. et Threñ. iiij. Denigrata ē facies eoꝝ sup carbones. Est aūt h notandū ꝙ lepra q̄nto studiosi⁹ occultat: tanto turpior ebullit. Sic pctm̄ q̄nto pl⁹ occultat: tanto pl⁹ crescit ⁊ turpi⁹ apparebit. Aug. Nullū pctm̄ adeo paruū qd nō crescat neglectū. Greg. Pctm̄ qd p penitentiā nō diluit mox suo pondere ad aliud trahit. Scōa ē ꝙ lepra ē alioꝝ ifectiua: sic ⁊ pctōr sua ferida ꝯuersatione alios inficit. Ecci. xiij. Qui tetigerit picē inq̄nabit ab ea. Et q̄ cōicauerit cū supbo induet supbiā. Jō dr Nu. xvj. Recedite a tabnaculis ipioꝝ: ⁊ nolite tangere q̄ ad eos ptinēt ne inuoluami i pctis eoꝝ Tertia q2 lepra ē ab alioꝝ ꝯsortio sepatiua Vñ Leui. xiij. Leprosus a societate alioꝝ dbebat eē diuisus: ⁊ sepat⁹: ⁊ hrē vestimēta dissuta: caput nudū: os veste ꝯtectū: ⁊ sol⁹ extra castra habitabat. Tal ē pctōr q̄ p pctm̄ a cōmuniōe fideliū ē sepat⁹. Vestes sue exterioꝝ ꝯuersatiōis p isolētiā dissuunt. caput .s. itētōis p iactātiā denudat, os .s. locutionis p simulationē ⁊ fallaciā operit. Sol⁹ etiā extra castra .i. societatē charitatꝫ. p ptialitatē ⁊ inuidiā cōmorat / ⁊ tādē irrationabilit sepabit a deo: ⁊ angel: ⁊ oibꝫ bonis Mat. xiij. Exibūt angeli ⁊ sepabūt malos d medio iustoꝝ ⁊ mittēt eos in caminum ignis. O q̄nt⁹ erit dolor irrepabilit separi a iustoꝝ ꝯsortio ⁊ horrēde demonū turbe sociari cū audiēt illā terribilē sniaꝫ mathei. xxvj. Ite maled. in ig. eter. q̄ pat⁹ est dia. ⁊ angel ei⁹. Exēplū legit i lib. d dono timoꝛꝫ ꝙ religiosus q̄dā i dormitorio cū aliȷs iacēs cepit horribilr clamare etiaꝫ tūc cū mlti surgētes ad eū venissent: videbāt eū fixis ocul imobilit respiciēte ad pariete / nec eis aliq̄d loq̄nte: sꝫ horrore mirabili ꝯcussū. Mane aūt seq̄nti req̄sit⁹ a pore q̄d habuisset rñdit se vidisse demonem. Interrogat⁹ d forma / cui⁹ ait. Nō posset forma ei⁹ describi: sꝫ hec dico si eēt furnus ardēs ex vna pte ⁊ tal forma demonis ex alia: magꝫ eligerē furnū ardētē itrare q̄ꝫ figurā tā horribilem videre. O igit pctōres audite dictū Bern. Quid erit cū se viderit illa miserāda ꝯditio oi ꝯsolatiōe nudatā i illas tēbras extiores cū dmōibꝫ excuti: ⁊ ab illa btōꝝ eccla ꝑpetua excōicatiue excludi.

p Ro tertio Audistꝫ ⁊c. Noli g̃ o pctōr negligē aiaꝫ tuā q̄ tā dformis p pctm̄ efficit. Nā iura di. Aia ē pferenda q̄buscūq̄ rebꝫ. C. de sacrosctis ecclȷs. l. sancim⁹. et. xij. q. j. Precipim⁹. Attēdite si aliq̄s vestrū leprā hret in facie: ⁊ sciret mediū q̄ posset ⁊ vellet eū curare. Nōne diligentissime accersiretꝫ eū ⁊c. Bern. O mira hoim isania: pudet ablui: ⁊ ñ pudet inq̄nari / pudet sordes abstergere: ⁊ ñ pudet ꝯhere. abstergit caliga: ⁊ ꝯtemnit aia.

Sermo. ij. p eadē. iij. do.

Vlo: mūdare

v re ⁊c. Nulli malū p malo reddētes Ro. xij. Tales sūt q̄ vere mūdati st. nota h tplicē redditionē .s. igtitudis silitudis ⁊ sctitudis Pria ē coꝝ q̄ reddūt mala p bonis qd valde iniquū ē: sic faciebāt iudei chrō. Ps. Retribuebāt mihi ma. p b. ⁊c. Scōa ē coꝝ q̄ reddūt mala p mal: ⁊ bona p bonis. Primū ē phibitū q2 de⁹ sibi vīdictā reruauit Deu. xxxij. Mea ē vltio ⁊ ego retribuā. Scōm ꝓpo naturale dbitū. vñ ⁊ publicani h faciūt. vt h̃r mat. v Tertia ē coꝝ q̄ reddūt bōa p mal ⁊ hec ē charitatꝫ sic fec chrs ⁊ docuit mat. v. Bñ facite his q̄ o. v. Volo ⁊c. Salutatio

p Ro primo An sine pnia possit pctōr emudari a pctō: Q, sic. maior est dei miscdia q̄ꝫ hois: sꝫ hō pt remittere hoi offēsā ⁊ ñ penitēti Igit. Cōtra. lu. xi. Nisi pe. ege. o. ⁊c. Rñdet Tho. i. iij. pte. q. lxxxvij

Impossibile est pctm̄ actuale mortale re-
mitti sine pnie virtate. offensa enim pcti mor
talis ex h pcedit q voluntas hois ē auersa
a deo p quersionē ad bonum cōmutabile.
Ideo reqrit ad remissionē offense diuine
q volūtas hois quertat ad dñz cū detesta
tiōe pdicte quersiōis z cū pposito emende:
qd ptinet ad pniam verā Pot aūt deus sine
pnie sacro remittere offensam. Cū aūt dr:
Maior ē oi mia zc. Dicēdū q miscdia di
est maioris virtutis q mia hois i h q imu
tat volūtatē hois ad penitēdū: qd miseri
cordia hois facere nō pōt. Pro funda-
mēto. Nō est dignus dulcedie gre q nō vult
gustare amaritudinē pnie. vn. Gal. i alex.
Blādicijs indignus erat: mollia potiri
Fortuna qui dura pati vl amara recusat.
Qui vult g delere pctm̄/necesse est q sic
pctm̄ p actū volūtatis iordiate delectatōez
qsiuit circa creaturas: ita studeat detesta
ri pctm̄ z abomiatiōnē praue delectatiōis
sumere: vt sic iuxta regulā medicorum Con
traria ɔtrijs curent. Vn̄ Aristo. i eth. Si
volum adipisci optz nosipos in ɔtrarium obno
xios attrahere. Cū g qrit zc. Dic rn̄. vt s.
Ex q satis patet dānabil eorum ɔditio q pe-
nitere negligūt. Nā sic dr Eccī. ij. Si pe-
nitētiā nō egerimus incidemus i manus dei: et
nō in manus hoim. Audite idurati pctōres
lubrici: auari zc. nec ē aliud remediū q pe-
nitētia p quā hois cor cōpungat z cū tali
cōpunctiōe cōfiteat. Ad qd induci dz per
memoriā dñice passiōis z ppie fragil cō-
ditionis: mētē etiā eleuādo ad ɔsideratio
nē diuie bonitatis: vt sic tm̄ nō ex tiore pe-
niteat: sed magis ex charitatis ardore. qd si
ita fecerit/procul dubio mūdabit. Figura
Leui. xiiij. Qn leprosus erat ex toto mū-
dandus multa reqrebant. vicz aq: sanguis:
vas fictile: cedrus: isopus: coccus: lotura cor
poris: z rasio capillorum. p aquā signt la-
chryme cōpunctōnis. p sanguinē memoria
sanguinis chri. Heb. ix. Oia fere i sanguie
mūdant. Per vas fictile memoria condi-
tionis fragil. p cedrū alta celestiū ɔteplat-
tio. Vn̄ Ezech. xxxvj. dr dñs loqns mō-
tib. Effundā sup vos aquā mūdā z mun
dabimi. Et p isopū humilis affectio. Ps.
Asperges me isopo. Per coccū q est pān' ar
dēs z rubeus/ardor charitatis signtur. Eph.
v. Chrs dilexit ecclia z mūdās eā. Per lo
turā corporis signtur ablutio pnie z ɔfessiōis
Vn̄ Leui. xiij. Lauabit ea aq q mūda sūt
secūdo/z mūda erūt. Scdo dr: qr pmo la
uari debet hō p cōpunctionē. scdo p ɔfessi
onē. Per rasurā capillorum signtur ois abster
sio supflue z inutil affectiōis z exterioris
veteris ɔuersatiōis. Vn̄ Leui. xiij. dr. Vir
de cuius capite capilli fluūt: caluus z mūdus ē.

P Ro scdo. In pcedenti zc. Nūc spūal
de aliqb pctis p leprā signt. Ubi no
tandū q lepra corpalis ex diuersis causis
causat. et sic lepra spūalis. i. pctm̄ ex diuers
causis causat siue generat. Orit eīm lepra
qnqz ex corruptione sanguinis: quandoqz
orit ex corruptōe phlegmatis: qnqz ex cor-
ruptiōe cholere: qnqz ex corruptōe melā-
cholie. Et fm ista qttuor possumus infligē-
re quattuor genera viciorum. s. simoniā: sup-
biā: auariciā: z imundiciā. Lepra eīm idu
cit horrorē: tumorē: ardorē: z fetorē. Or
vicz p lepram pōt itelligi horror simonie:
tumor supbie: ardor auaricie: z fetor imū
dicie. In hoc aūt sermōe dicēdū est de tri
bus pmis. Primo de simonie prauitate.
Scdo de superbie vanitate. Tertio de
auaricie grauitate. Primo fit hō spūal
leprosus p simonie prauitatē. Sicut eīm le
pra hz corrūpe nō solū pprium subiectū: sed
z illos q habitant cū leprosis. sic z simo-
nia nō solū inficit vnum sed plres. s. non so-
lum bñficiatū: sed z eum q bñficiuz dedit:
et eos q mediatores fuerūt. Hoc est g ge
nus lepre q dr tyria siue serpentina. q so-
let generari ex sanguine corrupto interius
qa qn. s. sanguis affectiōis in hoie p auari
ciā corrūpit: tūc lep simōie generat. Et sic
serpēs tortuose z suauit gradit/mordet z
est venenosus: Sic simoniacus fraudulēter
eccliam ingredit vbi alios intoxicat: cor-
rodit: z psequit. Ista lepra sigt in lepra gi
ezi q ppt grām dei factam p heliseū in cu-
ratiōe naamā pecuniā recipiēs z req rens
leprā ipsius secū traxit. iiij. Reg. v. Et certe
timendū ne forte hodie ecclia posset dici
domus simonis leprosi, iuxta illud. iiij. Reg.
v. Nō deficiet in domo tua leprosus. Ista
est lepra in domo siue ilapide: de q fit mē
tio Leui. xiiij. vbi dr q si i aliq lapide do-
mus apparuit lepra in aliquo corrosio vl
maclatio: ille lapis amouendus erat: z alius lo
co eius statuendus. Sic si in domo ecclie ali

q̄ psona in lepra simonie sit īfecta. Ipa de/ bet ejci Nūe. v. Precipe filijs isrl: vt ejci ant de castris oēm leprosū. Scđo sit hō spūalit leprosus p supbie vanitatē. Sicut em̄ leprosus carnē habꝫ tumidā ꝛ lucentē: sic supbꝰ interius tumet: inflaꝛ p psumpti onē exteriꝰ: iō lucet ꝛ ornaꝛ p curiosā con uersatione: Lepra talis figuraꝛ in lepra io sie regis iuda. Qui psumens/sacerdotiꝫ of ficiū voluit exercere. Iō imediate lepra p cussus est q̄ apparuit in frōte eius Hec est lepra q̄ dr leonina q̄ ex cholera ignea(que est humor leuissimꝰ) generaꝛ. q̄ leonina dr eo ꝙ more leonis corrodit: ꝛ deuorat totā carnē/sic supbia q̄ ex leuitate cordis nascitꝛ: leoni cōparaꝛ/qꝛ tota patria p eā rapiꝛ et deuoraꝛ Nu. xij. Ecce iā mediū carnis eiꝰ deuoratū est a lepra. Tertio sit hō spūalit leprosus p auaricie grauitatē/sic em̄ lepro/ sus grauis ē ꝛ ponderosus: ꝛ in carne sen tit pruritū ꝛ ardorē/sic auarus est grauis ꝛ ad terrena ꝛ tpalia inclinatus: ꝛ ardore auaricie ꝯtinue inflāmatus. Vn̄ ꝓprie aua ricia est lepra q̄ elephātina dr q̄ ex humo re grosso: ꝛ terreno: ꝛ melancholico gene raꝛ. Et iō elephanti aiali graui ꝛ ponde/ roso ꝛ melancholico(q̄.s.postq̄ ceciderit n̄ pōt surgere) cōparaꝛ. Hec em̄ lepra figu raꝛ in lepra naamā q̄ interptaꝛ cōmotio eo rū. d q̄ dr. iiij. Reg. v. Erat naamā diues ꝛ fortis: sed leprosus. Quia vere illi q̄ ho die in h mūdo ceteris sunt ditiores: ꝛ ꝯtra paupes fortiores: ꝛ q̄ paupes cōmouent: cōiter sunt lepra auaricie infecti: q̄ vicꝫ pfe cto difficilis ē ad curandū: qꝛ vt plurimi tales etiā iā fere morientes nihil aliud q̄ tpalia cogitare sciūt. Exemplū narrat ber nardinus de quodā diuite q̄ visitatꝰ a q̄dā fratre ꝛ monitꝰ vt ꝯfiteretꝛ dicebat. Quā/ tū valet lana. Et frater ait: amore dei pui deas aie tue. Et ille: An venerint naues. Sic em̄ fuerat tpalibꝫ implicatꝰ ꝙ nihil ni si de tpalibꝫ audire aut loqui poterat. Et cū iterū moneretꝛ: rn̄dit nō possū: ꝛ sic mor tuus est: nō cōfessus a tribꝫ annis. ꝓpter/ ea bene dr Ecci. xxxj. Qui auruꝫ diligit: nō iustificabiꝛ.

P Ro tertio. Audistis ꝛc̄. Notate q̄ pe riculosa est talis lepra: certe m̄lto pe riculosior q̄ corpalis. Nam circa maiora maius periculū vertiꝛ. xlij. di. Quiescamꝰ ꝛ. ff. d carbonlano edicto. l. j. §. Siqs. Si q̄ p posse euitatis picula incurrendi lepraꝫ corporalē: puta fugiendo leprosoꝝ ꝯsortia ꝛ hmōi: multo magis debetis euitare peri culū incurrendi leprā spūalē q̄ inficit aīam Nam vt dr Matt. xvj. Quid ꝓdest hoī si vniuersū mundū lucretꝛ ꝛc̄.

Sermo. iij. de eadem.

V Olo: munda re ꝛc̄. Prouidētes bona nō tm̄ corā deo: sꝫ coraꝫ hominibꝫ Ro. xij. Tales sūt q̄ mūdi sūt. In his aūt ver bis tangiꝛ triplex exhortatio.

Prima sancte exercitatiōis ꝓuidentis. ibi/ bona.

Scd̄a certe intentiōis. ibi/ corā deo.

Tertia fraterne edificatiōis/ nō tm̄ co/ rā deo: sed etiā corā oibꝫ hominibꝫ

De primo. j. Tessal. v. Qđ bonū ē te/ nete. De scđo. j. Cor. x. Oia in gl'iam dei facite. De tertio Luc. xj. Nemo accendit lucernā ꝛ in abscondito ponit: sed sup can. ꝛc̄. De tribꝫ simul Mat. v. Luceat lux ve stra coram hominibꝫ ꝛc̄.

Volo: mundare ꝛc̄.

P Ro primo An deꝰ velit oēs mūdare Q, sic. j. Tim. ij. Vult deꝰ oēs ho/ mines saluos fieri: ꝛ ad agnitionē veritatꝫ venire. Contra. di. Ps. Omnia q̄cunqꝫ voluit dn̄s fecit. Certū est aūt ꝙ nō omes mundanꝛ: neqꝫ saluanꝛ. Rn̄det Bonauē. in. j. dis. xlvj. Q, dictū illud apl'i deꝰ vult ꝛc̄. tripl'r exponiꝛ. Pria ē expositio Aug. quam etiā inducit mḡr in textu vt. s. ibi sit distributio accōmoda. vt cuꝫ dicimꝰ. Ois hō timet in mari: s̄m cōmunē modū loqn di intelligendū est q̄ est in mari: sic in ꝓposi to pōt esse sensus. ꝙ deus vult omes ꝛc̄. qꝛ vicꝫ nullus saluaꝛ nisi velit. Scđa est expositio mḡri i tex. di. ꝙ ē ibi distributio p generibꝫ singuloꝝ: ꝛ nō p singulis gene rū: sic cū dr: omne aial fuit in arca noe: qꝛ de oibꝫ generibꝫ aialiū fuerūt aliq̄ indiui dua ibi. Et sic deꝰ de oī genere hoim vult aliq̄s saluari de grecis: de latinis: ꝛ hebre is: de platis ꝛ subditꝭ: ꝛ sic de alijs. Ter tia est expositio Dam. di. ꝙ deꝰ vult oēs hoies saluos fieri: volūtate antecedente:

nō ꝯsequēte. Volūtas ācedēs ꝑm eun-
dē ⁊ reliq̄s theologos est q̄ vult aliq̄d ab-
solute. Cōseq̄ns est q̄ vult aliq̄d ꝯsidera-
tis circūstātijs ꝑm ꝑsciētiā meritoꝝ. Pri
ma tñ dr̄ a magr̄is cōditional'/ q̄ vicz de⁹
vellet q̄ntū in se ē. Scd̄a dr̄ absoluta. Dif
ferentia aūt int̄ hāc ⁊ illā nō ē ꝑm diuersi-
tatē affectiōis siue mō volēdi: q̄ sit in deo
ꝑm rōnem cōnotādi ⁊ intelligēdi: put q̄ñ
dr̄. Velle oīm hoīm salutez: cōnotat oēm
hoīem eē ordinabilē ad salutē: ⁊ saluari vo
lenti nō deesse. Velle aūt ꝯñs/ saluare cō-
notat salutꝭ euentū Hec Boñ. Pro fū
damēto. Multū ꝯsolatiōis hr̄e possum⁹
in hac vita misera ex spe salutꝭ ꝯseq̄nde be
atitudis celestꝭ. Vñ Seneca in declamati
onib⁹. Spes ē vltimū reꝝ aduersaꝝ sola-
tiū. Ex hoc etiā roborat̄ anim⁹. iuxta illō
Ouid̄. lib. heroidū. Spes bona dat vires
Ex h̄ aūt augeri multū debet spes nr̄a ꝙ
de⁹ vult oēs hoīes saluare. Idcirco q̄situz
est An deus velit ⁊c̄. Dic rñ. Ex q̄ ꝯclude
cū q̄ꝫta securitate debem⁹ deo ꝓuire. At ꝯ
si ab ei⁹ ꝓuitio desistim⁹ q̄ntū debemus ti
mere. hoc attendite ⁊c̄. Et nota ꝙ dic̄ pau
lus Gal'. vj. Vnusq̄sqꜫ on⁹ suū portabit.
Nolite errare/ de⁹ nō irridet̄. Quecūqꜫ ei
seminauerit hō: hec ⁊ metet: et q̄ se. in car.
metet corruptionē/ q̄ ꝟo seminat in spū/ d̄
spū metet vitā eternā. Vult ꝰ de⁹ oēs sal-
uare si velint penitere: sed q̄ idurant corda
vt impenitētes fiant: vult eos in infernuz
perire. Figura Dñs oēs volēs a dilu-
uio saluare: dedit tp̄s. c. annoꝝ ꝑ peniten-
tia agēda. vt hr̄ Geñ. vj. Sz q̄r indurauē
rūt ceruicē ⁊ nō curauerūt de ꝟbis noe Iō
voluit eos miserabilit̄ ꝑire. Applica notā-
do illud Prouer. xxix. Qui corripientē du
ra ceruice cō. re. e. interit⁹.

P Ro scd̄o ⁊c̄. In p̄cedenti ⁊c̄. Nūc d̄
q̄rta. s. d̄ fetore imūdicie. vicz quō lu
xuriosi sint leprosi ꝑ imūdicie feditatē. ꝓpt̄
tres rōnes p̄cipuas.

Pria ē ꝙ lepra ē carnis corruptiua
Scd̄a ē ꝙ piloꝝ carnis ablatiua.
Tertia ē ꝙ fetoris exhalatiua.

Prima igit̄ ⁊c̄. Sic luxuria corpis et aīe.
Hiero. Ve miseri nō agnoscitꝭ q̄d facitꝭ/
aīaz ꝓpt̄ corp⁹ vilipenditꝭ. Et corp⁹ añ tp̄s
destruitꝭ ⁊ ecce corp⁹ ⁊ aīam sil' in īfernum
detruditꝭ. Ip̄a etiā luxuria corruptiua ē ī-
ducēdo ad mlt̄a mala. Ex ea em̄ ꝓcedunt
homicidia. O q̄t milia hoīm tā grecoꝝ q̄ꝫ
romanoꝝ gladio ei⁹ corruerūt. Et p⁹ bel-
lū decēnij troia magna incēdio perijt post
raptū helene a paride vt scribit ꝟgili⁹ va-
te s. et sic̄ hr̄ Geñ. xxxiiij. Sichen et emor
cū oī ꝓp'lo ꝓpter violentiā dine occisi sunt ⁊
in captiuitatē ducti. Itē luxuria p̄cipitat ī
idolatriā. Nam sic̄ dr̄. xxij. q. iiij. c. In ea.
Per viciū fornicatiōis maxie demones ī-
colunt̄. Quāta em̄ sacrilegia: q̄t cōiuratio-
nes demonum: q̄t maleficia fiūt ad hmōi
maledicte libidis affect⁹: in q̄b⁹ oīb⁹ ado-
rat̄ diabol⁹. Vñ ⁊ salomon cū iā senex eēt
ꝓpter luxuriā fact⁹ ē idolatra vt hr̄. iij. Re
gū. xj. Scd̄a est rō q̄r lepra ē piloꝝ car-
nis ablatiua. Sic luxuria facit pilos ꝟtu-
tū cadere: etiā nuditatē moꝝ ⁊ ꝟtutū soli-
ta est generare. Et ideo lepra figurat̄ in ve
ste de q̄ dr̄ Leuit̄. xiij. q̄r scz lepra luxurie:
famā scē ꝯuersatōis corrodit/ ⁊ capilloꝝ
. i. ꝟtutum carentiā introducit. Vñ de vo-
lūtate carnis dr̄ Iob. xxxj. Ignis est vsqꜫ
ad ꝯsūmationē deuorās ⁊ oīa eradicās
germinat genimina supernoꝝ operum/ q̄
sunt dona spūsscti ⁊ ꝟtutes. Tertia est
rō q̄r lepra est fetoris exhalatiua sic ⁊ luxu
ria. q̄ etiā facit ꝟboꝝ spiracula fetida ⁊ sor-
dida. Hec ē ꝰ lepra q̄ dr̄ alopicia seu vul-
pina/ q̄ orit̄ de corrupto phlegmate ⁊ totū
corp⁹ facit d̄pilari. Vñ sic̄ vulpes ꝑm Isi
doꝝ est aīal fetidū: ⁊ corruptū anhelitū ha
bens: loca in q̄b⁹ habitat reddit sterilia et
corrupta: sic luxuriosus: q̄ ꝑ infamiā valde
fetet. Et malis ꝟbis et exemplis loca q̄ ī-
habitat ⁊ tota vicina inficit ⁊ corrūpit: et
anhelitū ꝟboꝝ habet ꝑ malas suggestio-
nes fetidū ⁊ imundū. Predicta aūt q̄ttu
or genera pctōꝝ vicz simoniacoꝝ: supboꝝ:
⁊ auaroꝝ: de q̄b⁹ in p̄cedēti ser. ⁊ luxurioso
rū de q̄b⁹ in h̄ ser. figura hr̄ in illis q̄ttuor
leprosis q̄ ad exercitū syrie ꝓcedētes lau-
tissime comederūt/ q̄r. s. hmōi pctōres ī ex
ercitu maloꝝ p̄ ceterꝭ satiant̄ ⁊ tpalib⁹ im-
plent̄. Iō de talib⁹ pōt dici illud Luce. iiij
Multi leprosi erant ī isrl' ⁊ nemo ex eis cu
rat⁹ ē. Tales em̄ ꝑ se sunt īcurabiles. So
lus em̄ de⁹ pt̄ ꝑ se pctōrē curare/ sic̄ q̄tidie
ꝑ grām suā facit. Vñ Matt. viij. Lepro-
sos mundate: demones eijcite. O genera-
liter q̄ꝫ fetidi sūt oēs pctōres/ sed p̄cipue fe

tidus est luxuriosus corã deo hoïb⁹ ⁊ angelis. Exẽplũ in Vitaspa. inuenit̃ ꝙ mortuo pegrino in silua: angelus apparuit eremite dĩ. Veni mecũ. Qui cũ venisset ad sepeliendũ pegrinũ: eremita nares obturabat: nõ potẽs fetorẽ cadaueris ferre. Sepulto illo obuiauerũt cuidã iuueni cõpto: ⁊ angelus tũc obturauit nares dĩ. ꝙ fetor luxurie grauissim⁹ ei erat: ⁊ cadauer peregrini suauissimi odoris Ans. Tolerabili⁹ fetet corã hoïb⁹ canis putrid⁹ ꝙ̃ aïa peccatrix corã deo ⁊ angelis ei⁹.

P Ro tertio. Audistꝫ ⁊c̃. In p̃cedenti ⁊c̃. ꝙ piculosior ẽ lepra spũalis ꝙ̃ corporalis qm̃ circa maiora maius ꝟtit̃ periculũ. Sꝫ notate vlteri⁹ qm̃ iura dicũt. vbi maius piculũ ꝟtit̃: cauti⁹ ⁊ diligenti⁹ ẽ agẽdũ. vij. q. ij. Et apud eloq̃ntissimũ. C. ð fi de instru. Attendite si vobis offerretur poculũ intoxicatũ: de q̊ vobis ꝯstat ꝙ si bibitis moriemini: nõne caueretꝫ ab eo ꝙ̃ꝙ̃ dulcissimũ eẽt gustui: Certe credo ꝙ sic. Multo magꝫ igit̃ a voluptate carnis cauendũ: in q̊ latet venenũ multũ mortiferꝫ. Aug⁹. Omne seminarium voluptatis: venenũ puta.

Sermo. iiij.

Volo: munda

V re ⁊c̃. Si fieri põt: q̃ntũ ex vobis est cũ oïb⁹ hominib⁹ pacez habentes. Ro. xij. Tales erim⁹ si mundati sum⁹. Hoc aũt multũ desiderare debemus: qm̃ pace nihil iocundi⁹: nihil securi⁹: nihil vtili⁹. De p̊mo. Ro. xiiij. Nõ est regnũ dei esca ⁊ pot⁹: sed gaudiũ ⁊ pax ĩ spi. Nota ꝙ ibi p̃ponit gaudiũ paci. De scd̃o Lu. xxiiij. Pax vob: ego sũ: et sequit̃. Nolite timere. De tertio ps̃. Fiat pax in vir. t. Volo ⁊c̃.

P Ro p̊mo q̃rit̃ ~~An de⁹ offerat omibus~~ grãm mundabilẽ a pctis: ⁊ ea q̃ sunt saluti necessaria collatiua. Q, nõ. De⁹ aliq̊b⁹ sb̃trahit grãꝫ eos ĩdurãdo. Iuxta illð Exo. vij. Induratũ ẽ cor pharaonis. Cõtra Dicit Ans. Hõ nõ habꝫ grãm: nõ qr deus hanc nõ dat sed qr hãc nõ accipit hõ Rñdet Bonauen. in. j. di. xlv. Oñdens ꝙ omnib⁹ decit de⁹ ordinabilitatẽ ad salutẽ Tum ex pte grẽ nũc date. Tum ex parte grẽ oblate: nã dedit de⁹ oïb⁹ naturam: ꝟm quã possunt ĩtelligere illũ ⁊ cognoscere: et cognitũ q̃rere: ⁊ q̃sitũ inuenire ac inuentũ diligere ac ꝑ hoc salutẽ obtinere. Grãm similit̃ omnib⁹ obtulit: dũ filiũ misit: cuius meritũ oïm saluti sufficit: leges: mandata salutꝫ oïb⁹ dedit: ĩp̃e insuꝑ p̃sto est omnib⁹ inq̃rentib⁹ eũ. Hec Tho. Pro fundamento. Certũ est ꝙ pius ⁊ beniuol⁹ ẽ dñs Lucanus. Causa iubet melior supos sperare securos. Et sic p̄hi dicũt ꝙ natura nõ deficit in necessarijs: ħ habet ꝟitatẽ de natura creata: multo forti⁹ de natura creatrice. Querit̃ g̊ An de⁹ ⁊c̃. Dic rñ. Ex q̃ satꝫ patꝫ ꝙ miseri sũt pctõres q̊ donis sibi pro sua salute ꝯcessis ⁊ oblatꝫ tã turpiter abutunt̃ ad suã dãnationẽ. Magna certe ingr̃titudo de donis dei ip̃m impugnare. Ideo scriptura terribiliter cõminat̃ pctõrib⁹ dĩ. Esa. j. Ve genti peccatrici: ꝓplo graui iniq̊tate: semini nequam: filijs sceleratis ⁊c̃. Cognouit bos possessorẽ suũ ⁊ asin⁹ p̃sepe dñi sui: israel aũt me nõ cognouit. et Eccĩ. xliij. Ve vobis impijs q̊ dereliquistis legẽ altissimi ⁊c̃. O pctõres miseri ⁊c̃. Fugite g̊ iam horrendas maledictiones. Nam dñs parat⁹ est in grãm vos recipere si peccata volueritis deponere Figura. ij. Regũ. xix. in receptiõe semei a dauid. Ille venit in occursũ dauid ad iordanẽ: ⁊ cũ iam trãsisset iordanẽ: prostrauit se corã rege veniã humiliter petẽs: eo ꝙ prius maledixerit ipsi dauid fugienti a facie absalon. Et rex dixit veniã petẽti: nõ morieris. Expone de pctõre q̊ peccando: deo maledicit siue iniuriã facit. Veniat g̊ vsq₃ ad iordanẽ id est riuum iudicij ⁊ humiliter veniã petat: ⁊ parcet ei dñs dĩ. ei Nõ morieris sed viues. Here. iij. Reuertere ad me et ego suscipiam te.

P Ro scd̃o. Supra de leprosi mundatione ⁊ sigtione: nunc de eius emundatione. vbi iuxta textum euangelicũ tria sunt ꝯsideranda mysteria.

Primũ ẽ mysteriũ affectuose supplicationis.

Secundum ẽ mysteriũ grõse creatiõis

Tertiũ ẽ fructuose instructiõis.

In hoc sermone dicendum est de primo quod est affectuosa supplicatio. Et ecce le

Volo, mun dare

prosus veniēs adorabat eū di. Dn̄e si vis
potes me mūdare. Ubi tria ꝯsideranda.
Primū leprosi accessio.
Scōm accedentis adoratio.
Tertiū est adorantis postulatio.
Primū igit̄ ꝛc̄. qa ecce leprosus accedens
nō tā passib⁹ corpis q̄ mētꝫ. Sic ꝛ pctōr
sanād⁹ accedere dꝫ ad chr̄m ꝑ fidei deuo//
tionē. Ro. v. Per fidē accessū habem⁹ ad
chr̄m. Secundū est accedētꝫ adoratio.
q2 accedēs adorabat eū. Et sic dr̄ Mar. j
genuflexo adorabat. Amb. q̄ in faciē ꝓci
dit hūilitatꝫ est ꝛ pudoris. et vnusq̄sq̄ de
vite sue maculis erubescebat. sed ꝯfessio//
nē ꝟecūdia nō repssit: vuln⁹ ondit: remedi
um postulauit. Sic scꝫ pctōr dꝫ corā deo
se hūiliare ꝛ adorare eū ex ꝯsideratiōe di//
uine maiestatꝫ. sic fecit publican⁹: de q̄ legi
tur Lu. xviij. q̄ nec audebat oclos ad celū
leuare. Tertiū est adorantꝫ postulatio.
q2 d Dn̄e si vis potes me mūdare. Chry
sost. In h̄ q̄ dr̄: si vis. nō dubitat chr̄i vo//
lūtatē ad oē bonū op⁹ ꝑatā: sed q2 nō oib⁹
expedit corꝑalis integritas: nesciebat vtꝝ
ei expediebat curatio illa. Pctōr aūt si cō//
trit⁹ fuerit de pctō/ cert⁹ esse dꝫ de diuina
volūtate, ideo dꝫ dicere dn̄o. Dn̄e scio q2
vis ꝛ potes me mūdare: nisi fuerit īpedi//
mentū. Nā sic dr̄ Aug. Plus vult ille mi
sereri q̄ nos a miseria libari. De mia dei
erga penitentes mlt̄a hēm⁹ exēpla. Exm̄
in btā magdal. in paulo: ꝛ mlr̄e in adul//
terio depHēsa. Ps. Miseratiōes eius suꝑ
oia oꝑa eius.

P Ro tertio. Aud. ꝛc̄. Cauete ḡ ne sitꝫ
neglig̃ētes accedere ad dn̄m q̄ solus
pōt ꝯscias vr̄as mūdare. Nā ſm iura: In
his q̄ sunt de necessitate salutꝫ. i. de p̄cepto
neglig̃ētia ē pctm̄ mortale de natura: sicut
colligi pōt ex eo qd̄ hr̄. lxxxj. di. c. Dictū.
Et. xj. q. iiij. Placuit. et. xij. q. iij. Indigne
Neglig̃ētia aūt dr̄ esse vbi q̄s est in mora.
de electōe. c. vl. ꝛ ſm legem ſm qd̄ mihi vi
det̄. ff. cōmodati. Cōmodatari⁹ tenet̄ de
deterioratōe rei qn̄ sua culpa deterior fa//
cta est. Pone casū de eq̄ vel alia re. Expo//
ne ꝛ nota q̄ aīa ꝯtinue deteriorat̄ ꝑ leprā
pcti nisi cito emēdet̄. Uide ḡ ne ꝑ neglig̃ē
tiā pereat. Sic ḡ hortat̄ sapiens Ecc̄i. v.
Ne tardes ꝯuerti ad dn̄m.

Sermo quintus

Volo: munda

V re ꝛc̄. Nō vosmetipos defendē
tes charissimi: sed date locū ire
Scp̄tū est em̄. Mihi vindictā ꝛ ego retri
buā. Ro. xij. Tales sunt q̄ bn̄ mūdati sūt
In illis aūt ꝟbis tria notare debemus. s.
Salutarē exhortationē. Nō vosmetipos
defē. cha. Exhortatōis specificatōez. sed
date lo. ire. Specificatōis rōnem. scp̄tuꝫ
est em̄ ꝛc̄. De primo Ecc̄i. viij. Ne stes ꝯ
faciē ꝯtumeliosi. De scdo ꝓuer. xv. Rn̄sio
mollꝭ frāgit irā. De tertio Qui vindicare
vult: a dn̄o vindictā accipiet. Hiero.
Volo: mundare ꝛc̄.

P Ro pmo. Si vis formare q̄stionē d
pcti immūdicia: Uide in pma aduē
tuali s. Hora ē ꝛc̄. Ul̄ sit ista q̄stio An de
cuerit chr̄m miracl̄a facere: Q, nō. Chr̄s
venit in īfirmitate: ſm illd̄ Esa. liij. Uirū
doloꝝ ꝛ scientē infirmitatē. Cōtra. Jo.
xj. Hic hō mlt̄a sig̃ fac̄. Rn̄det Tho. i
iij. ꝑ. sūme. Diuit⁹ ꝯcedit̄ hoi miracl̄a fa//
cere ꝓpt̄ duo. Prio q̄dē ꝛ pncipalr̄ ad ꝯfir
mādū ꝟitatē quā docet q̄ rōnib⁹ hūanis ꝓ
bari nō posset. Scdo ad ondendū dei po
tentiā in hoie per grām. Utrūq̄ erat circa
chr̄m maxie manifestādū. Un̄ ipe dr̄ Jo.
x. Si mihi nō vultꝫ cre. saltē opi. cre. Cū
aut dr̄: venit in īfirmitate. Dicendū q̄ lꝫ
venerit in infirmitate carnis/ qd̄ manife//
stat̄ ꝑ passionē: tn̄ in ꝟtute dei/ qd̄ erat ma
nifestandū ꝑ miracl̄a. Hec Tho. Pro
fundamento. Miraculū dr̄ aliq̄d factū ꝯ
nature ptātē ꝑ solā dei potētiā. cui (vt dic̄
Arist. de regimie pn̄.) nihil ē difficile. Et
Mat. vindo. in Tob. Sol⁹ vtiq̄ potēs:
solus regꝫ: oia potes. Justicie sol es: sol si//
ne nube nitens. Querit̄ ḡ An ꝛc̄. Rn̄. ꝛc̄.
Ex q̄ ꝯclude q̄ ad h̄ fecit miracl̄a vt do//
ctrinā suā nulli certā ostēderet in q̄ bonis
ꝓmittit pmia ꝛ malis supplicia. et etiā sue
diuitatꝫ potētiā manifestaret. ex cui⁹ cōsi//
deratiōe etiā ad spez ꝛ timorē inducimur.
In h̄ etiā patꝫ q̄ ē potēs reddere vnicui//
q̄ ſm oꝑa sua. Un̄ dr̄ Ber. in q̄dam ser.
Tria ꝯsidero in q̄b⁹ tota spes mea ꝯsistit
Charitatē adoptiōis. Ueritatē passiōis.
et ptātē redditiōis. Sꝫ ex ꝯsideratiōe ti
mendū est ne vicꝫ charitate adoptiōis ꝑ//
uemur ꝛ de numero sim⁹ eoꝝ q̄b⁹ ꝓmittit̄

eternū suppliciū. Vñ sicut verax est ꝛ potens reddere iustꝭ pmia: ita ꝛ impijs supplicia. Iō Apoc. xiiij. Timete deū qꝛ venit hora iudicij eiꝰ. Audite pec. ꝛc. Hec itaqꝫ duo. s. timor ꝛ spes: sūt duo necaria pctōri ad hꝫ ꝙ a pctō p pniam purgetur. Figura Apoc. xij. Cū draco psequeret mulierē q peperit masculū: date sūt mlieri due ale aqle magne vt volaret i desertū. Spūalr Mulier q parit masculū. i. dū aīa virilē ꝛ firmū ꝓpositum ɔcipit: ꝛ dant ei due ale. s. timoris ꝛ spei vt volet i desertū pnie. Ps. Bñplacitū est dño sup timētes eū: ꝛ i eis q̄ spant sup mīsc̄dia eiꝰ.

p Ro scd̄o ꝛc. In pcedēti ꝛc. Nunc de scd̄o qd̄ ē mysteriū gratiose creatiōis quā vicꝫ ille leprosus meruit xp̄t fidēꝫ: deuotiōem: ꝛ hūilitatē. Extēdēs em̄ Jesus manū tetigit eūꝫ. Mira vtiqꝫ hūilitas in dño iesu / leprosum vilē ꝛ abiectū tangens benigne soluit d. Volo: mūdare. Quāuis em̄ lrām legꝭ soluerit: ꝓpositū tñ eiꝰ ñ soluit. Et ɔfestim mūdata est lepra eiꝰ. Ubi tria nob ꝓponunt cōsiderāda

Primo saluatoris humilitas

Secundo humilitatis benignitas.

Tertio benignitatꝭ vtilitas

Pmo igit ꝛc. qꝛ extēdēs manuꝫ tetigit eū. Mira vtiqꝫ humilitas i dño Jesu ꝛc. qꝛuis ei lrām legꝭ soluerit: ꝓpositum tñ eiꝰ ñ soluit. Iō em̄ lex iussit leprosū nō tangere: qꝛ nō poterat facere vt lepra ñ sordidaret tāgentē. g venit tāgere leprā ñ vt leprosi sanarent: sꝫ vt tāgens ñ inqnaret. Idē dñs demōstrat: qm̄ nō vt seruꝰ sꝫ vt dñs tāgit et curat. Helisēꝰ aūt obseruās diligētiā legis: nō exiuit nec tetigit naamā: sed misit eū ad iordanē lauandū. Notādū aūt ꝙ lepra corpalr curatā qnqꝫ modis legimus. Pmo p ablutiōem. sic. iiij. Reg. v. de naamā: et sigt lachrymaꝝ effusiōem. Scd̄o p ośsionē. sic Lu. xvij. d decē lepros q̄ euntes vt sacerdotib se ośderēt / mūdati st. et hoc siguit ɔfessionē. Tertio p sepatiōnē: sic pꝫ i maria sorore moysi Nue. xij. ꝛ sigt excōicatōeꝫ q̄ ad istar cauterij dꝫ eē medicinal. Quarto p exclusiōeꝫ: sic Exo. iiij. de māu moysi q̄ extracta d sinu leprosa apparuit: sꝫ in sinu reposita curata fuit. Sic mlti q̄ in sectō spū erāt leprosi / mūdāt claustrū ingressi Quito p tactū: sicut hic. Et sigt tactū diuie inspiratōis: vl' tactū tribulatōis. Tob. vj. In tpe tribulatōis pctā dimittꝫ. Scd̄o ɔsiderāda ē hūilitatꝭ benignitas ꝛ bona: cū d̄r. Volo. Joel. ij. Benignꝰ ꝛ misericors est. Vñ xp̄t benignitatē suā pctōres expectat. Ro. ij. An ig̃ras qꝛ benignitas dei ad pniaꝫ te adducit: tu aūt ꝛc. Tertio ɔsiderāda huiꝰ benignitatꝭ hūilitas: cū d̄r. mūdare: qd̄ ē impatiuū p̄bi passiui. Vñ Hiero. Nō em̄ (vt plerīqꝫ latinoꝝ putāt) legēdū ē Volo mūdare. sꝫ sepatīꝫ: volo. deinde impans ait: mūdare. Et ɔfesti mūdata ē lepra eiꝰ. Orig. qꝛ em̄ nō dubitauit credere / nō tardat sanatio. qꝛ nō distulit ɔfessionē / nō differt mūdatio. Nolite g negligere aut tardare confessiōem si vultꝭ iuenire anīe purgationem Exēplū narrat Cesariꝰ i dial. Cum sacerdos q̄dā subditoꝝ ɔfessiōes audiret inter expectātes q̄dā stabat qntū ad appentiaꝫ corpe iuuenis. Alijs expeditꝭ: ipe nouissimus accessit / genua flectēs. q ɔfitēs: tāeno ꝛ mīa ɔfessus ꝙꝝ se dicebat incentorem seu suggestorē vt tā horrore ꝙ tedio sacerdos grauatꝰ diceret ad illū. Si mille eēs ānoꝝ nimis esset tā grauia ꝛ tāmlta te cōmisisse Ad qd̄ ille rñdit. Ampliꝰ sū ꝙ mille ānoꝝ. Tunc sacerdos ampliꝰ territꝰ ait. Quis g es tu? Rñdit demō. Ego sū vnꝰ ex illis q̄ cū lucifero ceciderūt. Sciēs aūt sacerdos pctm̄ diaboli esse isanabile: dixit. Quid g ɔfiterꝭ? Rñdit. Stabā ex opposito tui: vidiqꝫ ad te pctōres accedere: et redire iustos: auscultās q̄d dixerint: ꝛ q̄d ill' rñsuꝫ sit: et ꝙ pꝰ grauia pctā ꝓmissa sit eis idulgētia. Ego g idē sperās: veni pctā mea cōfiteri. Vidi em̄ eos claros ꝛ mūdos a cōfessiōe recedere. Et sacerdos. Si voluerꝭ pniam agere silēm ill' indulgētiā ɔsequerꝭ Rñdit demō. Iniūge: ꝛ parebo. Et sacerdos. Ego tibi iniūgo q̄tidie vt trib vicibus in die te iactes in terram ꝛ pstratꝰ dicas. Dñe deꝰ peccaui igr̄ce mihi. Diabolꝰ ait: Nō possū h facere: nō possū intātū me hūiliare. Sacerdos g ait Si tāta ē g cordis tui supbia: recede. qꝛ neqꝫ h neqꝫ in futuro mīscdam ɔseqrꝭ. Ad quā voceꝫ mox ille euanuit. Audistꝭ in hac historia quō p ɔfessionem purgat anīa. Bern. in eplā ad Sophiam. Ama ɔfessiōem si affectas decorem.

p Ro tertio. Aud. zc. q̄m miseri zc. q̄ remanebūt i lepra pcti: cū tāpi⁹ sit medic⁹ z tāpotēs. Sed notate qd̄ dr. Nō est in medico vt sp releuet egrum. q2 q̄n q3 viciū est materie nō artificis. extra de loca. et cduc. pter qd̄ etiā. ff. ad. l. aq̄l. Si fu⁹. § Si calicē. et. xliij. di. Ephesus. Audite: si medic⁹ seipm̄ z medicinū offert grat3: et egrot⁹ respuit z horret. si nō curat: non est defect⁹ medici: sed egroti. Expone z nota q2 cōfessio est medicina pctōꝝ. Hiero. Velox cōfessio veloce fecit medicinā.

Sermo sextus de eadem dn̄ica.

Volo: mundare. Si esurierit inimic⁹: ciba illū. si sitit: potū da illi. Rho. xij Hoc multū facit ad emūdatiōe3. Ubi nota q2 inimico aliq̄d dare tpale pōt esse tripliciter. Aliq̄n est necessarie obseruatōis sc3 in articlo necessitat3. Aliq̄n meritorie superogatōis. s. extra necessitat3 articulū. Aliq̄n impie subuētōis. s. cū ex h̄ pei⁹ venire credit. De pmo Mat. v. Bn̄faci te zc. De scd̄o illd̄ apl'i qd̄ subiūgit i hac epl'a: Hoc em̄ faciēs cgeres zc. Pro tertio Sen̄. Bis peccas cū peccādi obsequ3 accōmodas. Volo zc.

p Ro pmo. An chr̄s circa corpalia debuit facere miracula? Q2 nō. q2 n̄ pt corpa: sed pt aias venit. Cōtra. Mar. vij. Bn̄ oia fecit de⁹. Rn̄det Tho. iij. pte. q. lxiij. Ea q̄ sūt ad finē debēt fini eē pportionata. Chr̄s aūt ad h̄ in mūdū venerat z docebat vt hoies saluos faceret. Jo. iij. Nō em̄ misit de⁹ filiū suū in mūdū vt iudicet mundū zc. Jō cōueniēs fuit vt chr̄s hoies miraculose curādo: odnderet se esse vniuersalē z spūalē oim saluatorē. Cū aūt dr: venit nō pter corpa sed pt aias. Dicēdū q2 ea q̄ sunt ad finē distiguunt ab ipo fine. Miracl'a aūt ab ipo facta ordinabant ad finē sicut aliq̄d ad rōnal' pt3 salutē que csistit in sapie illustratōe z hoim instituītiōe. q̄ꝝ pmū psupponit scd̄m. Et vt dr Sap. j. Jn aia3 maliuolā nō introibit sapia. Justificare em̄ hoies nō cueniebat nisi eis volētib⁹. Sic itaq3 chr̄s q̄n voluit ꝟtute diuia aias hoim imutauit non solū iustificādo z sapiam infundēdo: qd̄ pertinet ad miracloꝝ finē: s3 eas etiā exteri⁹ alliciēdo z terrēdo vl' stupēdo: quod ptinet etiā ad ipa miracl'a. Hec Tho. Pro fūdamēto. Ea q̄ ordinate sunt in corpe sunt pter aiam. Corp⁹ aūt est pter aiam tāq3 pter finē: vt ait ph's. ij. de aia. Nam z ipa aia multo nobilior ē corpe. Und̄ cū corp⁹ sit corruptibile: aia est imortal' Ouidi⁹ li. meta. Morte carēt aie. z Plato i Timeo Aia est imortal'. et fm̄ q2 vicerit passiōes vel victa fuerit pmiabit vl' punie⁹ p⁹ hanc vitā. Cū ḡ q̄rit An chr̄s zc. Rn̄. Ex q̄ cōclude q2 finis miraculoꝝ chr̄i sal' est aiarū Ad h̄ em̄ fecit miracula circa corpa vt homines pctōres ad se alliceret. Un̄ Jo. vij dr. Et m'ti crediderūt i eū videtes signa q̄ faciebat. Si ḡ voluit corpa creare: tā nō debem⁹ diffidere q̄n aias pt q̄s venerat curare velit. O miseri pctōres cur ad eum nō redit3: supbi: luxuriosi zc. Audite dulcissimā voce ei⁹ Jo. vij. Siq̄s sitit veniat ad me z bibat. Hec itaq3 miracl'a fecit vt secū ad eū accedam⁹ z p⁹ eū icedam⁹. Figura Exo. p'lib' ca. Multa fecit miracula vt ppl's seq̄ret eū in colūna ignis z nubis p desertū vsq3 in terrā pmissiōis. Spūalit chr̄s nos pcedēs in nube lucida. i. hūanitate pura. Multa fecit miracl'a circa corpora: obsessos liberādo: egros curādo zc. vt eū secure seq̄mur p desertum pnie: in q̄ etiā nob donat refectiōem spūalis māne. Mat. xj. Venite ad me oēs q̄ la. z o. c. et ego reficiā vos.

p Ro scd̄o. Jn pcedēti zc. Hic d scd̄o qd̄ est mysteriū fructuose instructōis q2 ait Jesus: Uide nemi dixer3: sed vade ostēde te sacerdoti z offer. qd̄ pcepit moyses in testimoniū illis. Ubi datur triplex instructio.

Prima est cauēde elatiōis.
Scd̄a est tenende humiliatiōis.
Tertia est faciende oblationis.

Prima zc. q2 dt ei: nemi dixer3. Chrysost. Nulli em̄ iussit hoc fateri: doces q̄ntū ess3 alien⁹ ab aura glie: pōpaꝝ: iactantie. et tn̄ nouerat q2 ille nō erat tacitur⁹. Ubi notādū q2 triplex pceptū est. Cautele. Probationis. et executiōis. Jn pmo nō interdicit act⁹ q̄ iust⁹ est: sed glīa q̄ se imiscet actib⁹ bonis: tale pceptū fuit h̄. Jn scd̄o nō vult

de⁹ actū:sed ostensionē virtutis q̄ latet in
eo cui daꝛ p̄ceptū.sic i p̄cepto facto abrae
de imolatiōe filij. Vn̄ d̄r ei dn̄s. Nūc cog
noui.i.te et alios cog̃scere feci: ꝙ timeas
dn̄m. In tertio aūt de⁹ vult actū: vt patz
Exo.xx.ꝑ totū. Scd̄a est istructio tenē//
de hūiliatiōis.cū d̄r: Sed vade ꝛ on̄de te
sacerdoti. Qd̄ ei iniūxit ꝓpter triplicē rō//
nem. Prima: q2 nō debebat s̄m legē resti//
tui ad cōem h̄itationē hoim: nisi p̄us ꝑ sa
cerdotꝫ iudiciū mūdat⁹ eē demōstrareꝛ.
Scd̄a: vt dn̄s sacerdotib9 deferēs hono//
rē: n̄ videreꝛ eoꝝ gl̄iam rape: ꝛ vt on̄deret
exhibēdā esse sacerdotib9 reuerētiā. Ter//
tia ē: vt on̄deret ꝙ etiāsi q̇s ꝑ contritiōez
sanat⁹ esset a pct̄o: tn̄ teneretꝛ on̄dere se sa//
cerdoti ꝑ ꝯfessionē. De q̄ ꝯfessione nota//
re debem⁹ tres ꝯsideratiōes in illis ver//
bis: Vade on̄de te. Pria est ꝙ sit volūta//
ria: iō d̄r. vade: nec tract⁹: nec coact⁹. Se
cūda ē ꝙ sit nuda ꝛ apta: iō d̄r: ostende.s.
pctā tua sine excusatiōe aut v̄boꝝ pallia//
tione. Tertia ꝙ sit pura: ideo d̄r: te. ꝛ non
alios: ꝯ illos q̇ alioꝝ pctā recitāt. Ter//
tia est instructio faciēde oblatōis.cū diciꝛ
Et offer mun⁹ tuū qd̄ p̄cepit moyses ꝛc̄.
Chrys. Nō sic intellige ꝙ moyses p̄cepit i
testimoniū illis. sed vade tu offer in testi//
moniū illis. Moralr Cōtrit⁹ ꝛ ꝯfessus dꝫ
offerre mun⁹.i.sacrificiū laudis ꝛ dare glo
riā deo. De oib9 em̄ opib9 nr̄is deus vult
vt habeam⁹ totū meritū: ꝛ ꝓxim⁹ habeat
bonū exemplū.sed ip̄e de⁹ vult h̄re gl̄iam
et laudē. Tria em̄ sibi reseruauit. Gl̄iam/
Vindictā. et Judicij ptātē. Gl̄iam aufer//
re volūt vaniglīosi. Vindictā supbi ꝛ ira//
cundi. Judiciū temerarij ꝛ p̄sūptuosi q̇ de
alioꝝ occultꝫ iudicant. In oib9 g̃ debem⁹
dare gl̄iam deo. Vn̄ cuꝫ p̄cepisset leproso
vt taceret de sua curatione: tn̄ egressus dif
famabat.i.diuulgabat: vt h̄r Mar.j. Nā
ex eo ꝙ hō fugit gl̄iam/adq̇rit eā. Bern̄.
Hoc solū hꝫ gl̄ia mūdi gl̄iosum ꝙ inseq̄n
tes se fugit ꝛ fugientes insequiꝛ. Et iō cō
paraꝛ vmbre: quā si secut⁹ fuerꝫ nō appre//
hēdes: etsi p̄cucurrerꝫ/n̄ effugies. Exēplū
de laude fugiēda in vitaspa. Quidā senex
di. Qui ab hoib9 ampli⁹ honoraꝛ nō ꝑuū
damnū aie patiꝛ. Qui v̄o ab hoib9 penit⁹
non honoraꝛ: gl̄iam a deo accipiet. Itē
d̄r. Sicut thesaurus manifest⁹ minuitur.
Ita virt⁹ depit publicata. Nam sicut cera
soluiꝛ a facie ignis: ita ꝛ aia ꝑ laudē reso//
luta perit ab intētiōe sua. Et Gre. Qui si//
quis ideo semiat vt laudis vel mūeris h̄
mercedē recipiat: ꝓculdubio eterna merce
de se ꝑuat.

p Ro tertio. Aud̄. ꝛc̄. Notate quante
sint date vobis instructiōes vt a le//
pra mūdemini ꝛ in futuro p̄seruemi. Sꝫ
et sicut dicunt iura: nō sufficit diu fuisse in
scholis: sed laudabil̄r vixisse inq̇rendum
est.xij.q.ij. Epi.in fi.ar. C.d̄ his q̇ veniā
etatis impetrauerūt.l.ij. Pone casum siue
exēplū et expone. Ideo Ro.ij. Nō audi//
tores legꝫ: sed factores iustificabunꝛ. Aut
si vis sic dicas. Aud̄. de curatione leprosi
in qua patet ꝙ̄ sit diligens medicus nr̄ in
emendatione aiaꝝ. Et notate qd̄ lex dic̄
Euentus mortꝫ medico q̇ diligens fuerit
imputari n̄ dꝫ.ff.de of.p̄. illicitas.§. Si//
cuti. Et sufficienꝛ diligentiā adhibuit quā
pōt.xlvij.di.vl. Expone g̃ de leproso mū
dato cui dedit medic⁹ antidotū p̄seruati//
uum a recidiuo: q̄ tn̄ vti ꝯtēpsit Quia g̃ re
cidiuatio nō medico: sed egro est imputā//
da. Expone ꝛ applica Notādo illd̄ Esa.
xxxiij Ve q̇ sp̄nis: nōne ꝛ ip̄e sp̄neris.

De alia historia eiusdem dn̄ice euan
gelij Sermo primus.

V Ade et sicut
credidisti fiat tibi. Matth.viij.
Noli vinci a malo: sed vince in
bono malū. Ro.xij. In bono fidei vinciꝛ
malū tentatōis ꝛ tribulatōis. Tripl̄r aūt
vinciꝛ in bono malū.s. Per viā exēplatiue
euidētie Per viā toleratiue patiētie. Per
viā satisfactiue iusticie. Prio mō qn̄ ꝓxi//
mi malū trahim⁹ ad bonitatem nr̄o bono
exēplo j.Pe.ij. Cōuersatiōem vr̄az inꝛ
gētes h̄ntes bonā. Scd̄o mō qn̄ ex ma//
lo pene ꝑ patiētiā augem⁹ meritū. Lu.xxj
In patientia vr̄a possidebitꝫ aias vestras
Tertio mō ex ip̄o malo pene soluim⁹ pe//
nas pctōꝝ. Tob.iij. In tp̄e tribulationis
pctā dimittꝫ Vade ꝛc̄.

p Ro p̄mo. An fidei possit subesse fal
sum: Q, sic. Fidei subest cōtingēs: ꝛ
contingens potest esse falsum. Contra.

illi⁹ est soli⁹ fides invia cui⁹ est visio i p̄ria: sed visioni in p̄ria nō pōt subesse falsū: ergo nec fidei invia. R̄ndet Boñ. i. iiȷ. dist. xxiiiȷ. Cū habit⁹ fidei ipaȝ mentē illuminet ad assentiēdū ꝟitati causate ꝑȝ illustrationē dīne p̄scie: ꝛ dīne p̄scie ñ possit subeē falsū necesse ē dicere ꝙ necꝫ fidei p̄t subesse falsū. dina p̄scientia ex reb⁹ ñ dependet ꝛ certissime cog̃scit nō solū ea q̄ ventura sūt necessaria: sed etiā ꝯtingentia. Vñ etsi de eo qd̄ p̄scitum/ ꝯcedi possit ꝙ possibile sit ip̄m ñ euenire i se ꝛ absolute: nō tñ est cōpossibile cū ꝑuisiōe: q꞉ hec duo nō possūt sil̄ stare: deū ꝑuidere vnū ꝛ euenire oppositū. Et ꝑ hūc modū q̄cꝫuis creditū ꝯtingēs i se possit nō euenire: hec tñ duo nō possūt sil̄ stare ꝙ sit creditūꝛ ꝙ ñ eueniat. Pro fund. nō est sil̄e de cognitiōe ꝯtingentiuȝ habita ꝑ viā hūanā ꝛ ꝑ reuelationē diuinā. P̄ria est dupla ꝛ plerūcꝫ sibi subest falsū. Vñ apud phos opinio ꝛ fides humanit⁹ habita ē dupla noticia cū formidie d̄ opposito: sȝ fides a deo habita est noticia certa sine formidine d̄ opposito: q꞉ de⁹ palā oia videt etiā futura. Poeta Pāphil⁹. Soli⁹ est ꝓpriū scire futura dei. Cum g̃ q̄rit̄ An fidei. Dic rñ. Ex q̄ ꝯclude q̄ꝫstabil̄ sit fides nr̄a. Vñ et ꝑ fidei stabilitatē q̄si ꝑ scutū fortissimū possum⁹ repellere oia tela tribulationū ꝛ tentationū Eph. vȷ. In oib⁹ sumētes scutū fidei in q̄ possitis o. te. ne. extinguere. Sȝ heu ml̄ti hn̄t fidē sopitā: q꞉ ꝟtutē fidei minime ꝯsiderant Ber. Putasne filiū dei reputat illū q̄sq̄s ille ē q̄ nec ipsi⁹ terret̄ cōminationib⁹ nec allicit̄ ꝓmissionib⁹: nec p̄ceptꝫ obtemꝑat: nec ꝯsiliȷs adq̄escit. Certe si duras chr̄i cōminationes attenderēt hoies nō essent luxuriosi: nec auari: nec fraudulenti ꝛc̄. Per fidem itacꝫ viuā fit distinctio fideliū ab infidelibus. Figura Gen̄. vȷ. Facta ē lux ꝛ vidit lucē ꝙ esset bona ꝛ diuisit lucē a tenebris. Spūal̄r lux ē fides q̄ diuidit bonos a mal̄ quā de⁹ videt. i. acceptat ꝛc̄. Heb. xȷ Sine fide ipossibile est placere deo.

P Ro scd̄o. De scd̄a historia posita in euāge. s. de paralytici curatiōe vbi sūt tria cōsideranda.

Primū est centurionis affectuosa supplicatio.

Scd̄m ē supplicatiōis ꝟtuosa ꝯditio.

Tertium est conditionis gratiosa approbatio.

Hic d̄ p̄mo: qd̄ est centuriōis affectuosa supplicatio. Et accessit cēturio rogās et dicens. Dñe puer me⁹ iacet i domo paralytic⁹ ꝛ male torquet̄. Orig. Accessit alienigena gñatione: sed domestic⁹ corde: alienus natiōe sed ꝓxim⁹ fide. Qm̄ aūt gentilis nō est ausus accedere ad ip̄m: seip̄m reputans indignū p̄ñtia chr̄i. sȝ sic̄ d̄r Luc̄. vȷȷ. Misit p̄mo seniores iudeoꝝ rogans ꝑ eos d. Dñe i cui⁹ p̄tāte ē mors ꝛ vita. puer me⁹: quē curialit̄ loq̄ns vocat pueꝝ suū: ab etate ꝛ familiaritate poti⁹ q̄ꝫ a ꝯditōe. ꝯ̄ supꝑbos q̄ dedignant̄ famulos: iacet i domo paralytic⁹ ꝯ̄ inhumanos dños q̄ d̄ domo suos expellunt ꝑuos infirmos: ꝛ male torquet̄. i. grauit̄. Chryꝭ. Infirmitatē tantūmodo exponit: sed remediū sanitatis in manu miscd̄ie eius reliq̄t. In p̄dictis aūt ꝟbis centuriōis dant̄ itelligi tres miserie peccatricꝫ aie q̄ ꝑ pueꝝ paralyticū figurantur. Que q̇dem miserie compellere debēt ad supplicandū affectuose.

Pr̄ia miseria ruinose deiectiōis.

Scd̄a ē miseria dānose ꝑuationis

Tertia est ꝑnitiose afflictionis.

Prima ꝛc̄. Cum di. iacet. Aria em̄ peccatrix iacet deorsum deiecta a sublimi statu gratie ꝛ naturalis dignitatis Hierem̄. iȷ Leua oculos tu. in directū ꝛ vide vbi prostrata sis. et Apoc̄. iȷ. Memor esto vñ excideris ꝛ age penitentiā ꝛc̄. Scd̄a ē miseria dānose ꝑuatiōis q̄ est priuatio facultatꝫ merēdi. Et notat̄ cū d̄r ꝑalytic⁹. Sic̄ eni ꝑalytic⁹ mouere se nō potest: sic aīa iacens in peccato seip̄am mouere nō potest ad opus meritoriū: imo etiam si quod meritū antea habuerit ꝑ pctm̄ amittit. Apo. iȷ. Nescis quia miser es: ꝛ miserabil̄: pauper: cecus: et nudus. Tertia ꝛc̄. cū dicit̄/ ꝛ male torquet̄. Reuera male torquet̄ peccator ꝓpter vermē ꝯscientie q̄ pungit. Augustin⁹. Iussisti dñe ꝛ ita est vt sibiȷp̄i pena sit omnis inordinatus anim⁹. Ex alio etiā torq̄tur pctōr dū anxius sit quō adq̄rat: honores: diuitias mūdi oblectamēta corꝑis. Torquet̄ int̄ ꝓsꝑera ꝑ curā supꝑfluā ꝛ int̄ aduersa ꝑ ipatientiā. Itē male torq̄t̄ qñ ꝯsiderat turpitudinē vicioꝝ i q̄b⁹ iacet ꝛ penas ifernales i q̄b⁹ oportebit eū per-

petuo subiacere: nisi pniam faciat. Et tñ
mlti miseri pctores pniaȝ fugiũt Audi ⁊c̃.
o pctor hñs palyticã aniam roga sctõs vt
p te intercedãt. Et clama cũ cẽturione di.
Dñe puer meꝰ iacet in domo palyticꝰ ⁊c̃.
Et certe rñdebit dñs qd ⁊ Cẽturioni di.
Ego veniã ⁊ curabo eũ. O quãto timore
ɔcuti deberẽt q̇ pfatas miserias habẽt in
aña. Vñ certe dr Prouer.xiiij. Miseros
ꝑplos facit pctm̃. Festiet ȝ g̃ pctores a pec
catis vr̃is egredi: miseriã vestraȝ cogno//
scẽtes: qr iam estȝ i porta inferni. Ps. Ap
propinquerũt vsq̃ ad portas mortȝ. Exẽ
plũ ad ꝓpositũ. Quidã solẽnis pdicator re
phendit eos in sermone q̇ pseuerãt in pec
catȝ: di. q pctm̃ in sciptura vocať porta in//
ferni: et ꝓduxit tale exemplũ Siq̃s hodie
veniẽs ad monasteriũ viderit vnũ schola
rẽ sedentẽ in porta ⁊ simiľr cras ⁊ siľr mul
tis dieb: nõne de facili cogitaret: iste scho
larȝ intrabit ordinẽ. Quõ g̃ nõ est credibi
le q hi tandẽ intrabunt infernũ q̇ tãdiu se
dent in porta inferni. i. in pctis. vñ Aug.
in q̊dam ser. Hũanũ est peccare: sed dia//
bolicũ est in pctis pseuerare

P Ro tertio. Aud. ⁊c̃. Timẽdũ est q
mlti sint q̃si palytici/ morbũ pcti nõ
sentiẽtes: ⁊ iõ remediũ nõ curantes. q̇a ñ
putant se indigere. qd ɔtingit ex defectu
expientie ⁊ cognitiõis in cõsideratiõibus
bonis qr nõ considerant q̇d suis similib
ɔtigerit. Vñ notãter dt Arist. j. metaph.
Expientia facit artẽ: inexpientia cãm. Et
in c. q̃ sit. de electõib. li. vj. in pn. Expien
tia dr rex magrã. Et. ff. de lega. ⁊ fideicõ.
l. legatꝰ. §. ordinatricibus. dr q expientia
cuilibet artificio pbet nutrimentuȝ. Pone
casum de eis q̇ hñt nauigare p mare ⁊ sũt
expti circa picula. Et ecõtra de inexptis.
Expone ⁊c̃. Multi sũt inexpti circa cãm
ꝓprie ɔsciẽ/non morbũ neq̃ attẽdẽtes pi//
culũ. Ps. Nescierť neq̃ itellexerť i te. ⁊c̃.

Sermo secundus

Vade et sicut

V ⁊c̃. Credidit abraã deo ⁊ repu
tatũ ẽ ei ad iusticiã. Geñ. xv. et
ad Ro. iiij. Exẽplo patet meritum fidei.
Vñ nota q fides est illũinatiua: gratifica
tiua: ⁊ fortificatiua. De pmo Aug. Fi//
des ceterȝ ꝟtutib inde mistrat quã multũ
diabolꝰ conať extiguere. De scdo Eccl
j. Bñplacitũ est deo fides ⁊ mãsuetudo.
Fides q̃ subijcit intellectũ deo: ⁊ mãsue//
tudo affectũ. De tertio Heb. xj. Scti p
fidẽ vicerũt regna. Et ibidẽ. p fidẽ fortes
facti sunt in bello. Vade ⁊c̃.

P Ro pmo. An oẽs teneãť explicite cre
dere oẽs articľos fidi: Q, sic. Deuť.
xxvij. pcipiť. q lex lucide ⁊ apte scribať sup
lapides. Et ibidẽ dt glo. q laicꝰ ⁊ simpli//
ces sunt lapides. Cõtra. Pauci sũt q̇ sci//
ant articľos fidei bñ digerere. si g̊ oẽs ad
hoc tenenť: valde pauci saluarẽť. qd videť
incõueniẽs dicere. Rñdet Boñ. in. iij.
di. xxv. Oẽs chriani pꝰ chri aduẽtũ tenen
tur credere oẽs articľos fidei. simplices q̇
dẽ q̊sdaȝ iplicite: alios explicite. Ad illos
aũt tenenť explicite q̃s manifestat eis nõ
solũ pdicatio: sed etiã eccľiasticꝰ vsus ⁊ cõ
suetudo de vnitate ⁊ trinitate: de chri na//
tiuitate: passiõe: resurrectione. Hos enim
articulos ag̊scere pñt ex solẽnitatib q̃s ec
clesia celebrat. Jdo in hñtib vsum rõnis
nõ põt esse istoꝝ ig̊rãtia sine negligẽtia et
ɔtẽptu. Alios aũt articulos nõ ita mani//
festos tenenť credere saltẽ implicite: vt in
generali credant vniuersaliť oẽ qd credit
sacroscta mř eccľia. Credere aũt oẽs arti//
culos directe ⁊ explicite est fidei iã puecte
Et hoc pcipue necessariũ est illis q̇ fidem
alijs mistrare tenenť vľ q̇ officia docẽdi et
pdicãdi assumũt. sed h nõ credo necessari
um oib q̇ saluanť. Mľti em̃ sunt boni sim
plices q̇ q̃uis sint pue cognitiõis: sunt tñ
magne deuotiõis. Cũ aũt dr q Deuteř.
xxv. pcipiť ⁊c̃. Dicendũ q istud mandatũ
nõ erat datũ laicȝ: sed eis q̇ debebant eos
docere legẽ. Hec Boñ. Pro fũdamẽto.
Multũ est dãnosa ⁊ piculosa negligentia
in his q̃ sunt saluti necessaria. Sen. ad Lu
cil. Turpissima est iactura q̃ p negligentiã
fit. Jõ bñ dt Teren. Porro istud est sape
vt vbiq̃ opꝰ fuerit aĩm flectas. Hmõi ãt
sunt articľi fidei. Sȝ q̃riť An oẽs ⁊c̃. Dic
rñ. Ex q̃ ɔclude q mlti sť increpãdi q̇ neg
ligũt addiscere pncipales articulos fidei.
Vñ Aug. de ɔse. di. iiij. Statutũ est q pa
trini tenentur docere filiolos de symbolis
aploꝝ. Nõ tñ articľi fidei sũt psumptuose

ſcrutādi:ſicͭ Aug.añ ꝯuerſionē fecit. Ber.
Scrutari temeritas eſt:credere pietas:no
ſcere vita etna. Audiant q̇ temerarie ſcru
tanꝫ loquunturqꝫ de diuis. et erubeſcāt ni//
hilominꝰ ꝑuenire:q̇ noticiam chr̄i nō ha//
bent neqꝫ eoꝝ q̄ ꝓ nobis geſſit. Certe hoc
eſt bene viam oſtendēs ⁊ mihi chriſtum
dirigēs. Figura Mat.ij. Stella duxit
magos ad chr̄m:oſtendēs eis eiꝰ natiuita
tē ⁊ viā ꝑueniēdi ad locū natiuitatꝫ eius.
Spūalr̄ ſtella eſt fides q̄ ducit ad bethleē
ciuitatē ſuꝑnā ad chr̄m:oñdens etiā eius
natiuitatē nedū hūanā ſed etiā diuinam.
Pōt itaqꝫ fides dici ſtella matutina:ſolē
iuſticie ⁊ itelligētie ꝑueniēs: ꝑ quā oritur
lux gr̄e quā ſequitꝫ lux gl'ie q̄ eſt dies pul//
cra. De hac luce fidei dr̄ apl's.j.Coꝝ.xiij.
Videmꝰ nunc ꝑ ſpeculū in enigmate:tunc
aūt facie ad faciem.

P Ro ſcdo. In ꝑcedenti ⁊c̄. Nūc d̄ ſe//
cundo qd̄ eſt ſupplicationis virtuoſa
ꝯditio. qa rñdens Cēturio ait. Dñe ñ ſū
dignꝰ ⁊c̄. vſqꝫ ibi:et facit. Aug. Dicendo
ſe indignū ꝑſtitit ſe dignū nō inter eiꝰ pa
rietes:ſꝫ illiꝰ cor dñs intraret. In ꝑdictis
aūt ꝟbis ſigꝫ triplex ꝯditio orōni necaria
Prima ē diuie maieſtatꝫ recognitio.
Scd̄a ꝓprie indignitatꝫ cōſideratio.
Et tertia eſt fidelitatꝫ cōfeſſio.
Prima ē ⁊c̄.cum dr̄ Dñe. Ps̄. Magnus
dñs ⁊ laudabilꝫ nimis:⁊ magnitꝫ.eiꝰ ñ ē fi.
Et qꝛ ſūme magnꝰ:iō ſūme timēdꝰ ⁊ re//
uerēdus. Apoc.xv. Quis nō timebit te o
rex gentiū. Scd̄a eſt ꝓprie indignitatꝫ
cōſideratio.cū dr̄:non ſum dignꝰ ⁊c̄. Job
xxv. Ecce ſtelle nō ſūt mūde i ꝯſpectu eiꝰ.
q̄nto magꝫ hō putredo ⁊ ꝟmis. Ex conſi//
deratiōe iſtoꝝ duorū vicꝫ diuie excellētie
et ꝓprie indignitatꝫ dicebat Abraā Geñ.
xviij. Loq̄r ad dñm meū cū ſim puluis et
cinis. Tertia eſt ⁊c̄.cū dr̄: Sed tm̄ dic
ꝟbo ⁊c̄. Beda. Magna eſt fides:cōtradi
cere credit eē facere. Cū aūt dr̄. Nā ⁊ ego
ſū hō ſub ptāte ꝯſtitutus. ſcḋm Chryſ. Intꝫ
ſe ⁊ chr̄m nō cōꝑatiōis differētiā ſꝫ rōnez
ſilitudis itroducic. Aug. de ꝟbis dñi. Si
hō hꝫ ptātē: q̇d tu potes cui oēs ſeruiunt
ptātes: Nos igitꝫ ꝓ ſalute aīe nr̄e ꝑcaturi:
diuinā ꝯſideremꝰ maieſtatē ⁊ nr̄am indi//
gnitatē:vt ſic cū oī hūilitate oremꝰ. Nam
teſte Ps̄. Reſpexit in orōem humiliū ⁊c̄.

Oremꝰ inſuꝑ cū fidei firmitate exēplo cē//
turionis. Jac.j. Poſtulet aūt in fide: ni//
hil heſitās. Etſi difficultatē patiamur in
orōne ꝓpꝫ tētatiōes:tñ virilr̄ ꝓſternemꝰ ⁊
vincere poterimꝰ. Exēplū legitꝫ in vitaſ
pa. ꝙ duo frēs nobiles genere: ſed affectu
nobiliores:vidētes mltas mūdi fallacias:
dixerūt Ecce pr̄ nr̄ diues fuit auro:ſuis ⁊
ancillis:et tñ mortuꝰ eſt. Eamꝰ ⁊ nos et
ſeruiamꝰ deo q̇ dona ꝯfert q̄ nō deficient.
Venerūt aūt ad abbatē ſctm̄ petētes ordi
nē intrare. Ille ꝟo miſit eos ad eremū vt
ibi vno anno manerēt/victū de opibꝰ ma//
nuū q̄rentes:volēs eos ꝓbare ſi ꝑſiſterent
hūiliter. Qui iuſſa iplētes: veniētes ad lo
cū in feruore deuotōis annū exeq̄ntes. Pꝰ
annū abbas illoꝝ memor:venit ad eos et
inuenit eos in horto laborantes. Et ꝓ illa
nocte miſtrauerūt ei de his q̄ hēbāt. Dic
ergo eis abbas:ne formidetꝫ:ſed q̇cq̇d ꝯſue//
uiſtꝫ faciatꝫ. Ecce ergo dū dormientē eū cre//
derēt:ſurgūt ⁊ ſcḋm ꝯſuetudinē orāt. Et pꝰ
noctꝫ mediū vidit abbas ſeniorē lucentez
ſicͭ ſolem:⁊ angelos deſcēdere ad eum: et
leuare eū a t̄ra. Suꝑ iuniorē vidit mltitu
dinē demonū in ſpecie ꝟmiū volētiū itra//
re i os eiꝰ. Ille ergo cū magno plāctu orauit
donec oīs mltitudo demonū receſſit ab eo
Et angeli venerūt q̇ etiā ſeniorē reſtitue//
rūt in locū ꝑſtinū:⁊ lux receſſit. Facto ma
ne feſtinauerūt ambo ad ꝯfeſſionem. Et
cogn̄uit abbas ꝙ ſenior potenter deuicerat
tētamēta:ac ꝓpꝫ ipſiꝰ ꝯtēplationē eleuaba
tur vt delectaretꝫ de ſolatio angelice armo
nie. Juuenis ꝟo adhuc nō vicerat:ſed vi//
rilitꝫ reſiſtebat. Recepit ergo eos i ꝯgregatio
nē:q̇ deo ſuiētes ⁊ mltoꝝ factores mira//
culoꝝ q̇euerūt. Sic ⁊ nos reſiſtamꝰ tēta//
tiōibꝰ/orōni vacātes. Nā ſicͭ dr̄ Iſid. Fre//
q̄ns orō impugnatōes vicioꝝ extinguit.

P Ro tertio. Aud̄.⁊c̄. Sed notate ꝙ ñ
pōt orō vr̄a eē deo grata niſi ⁊ ꝑſona
vr̄a ſit ei grata. Vñ.xiij.q.v. Scp̄tū. Et
de peni.di.v.c.j.§. Suꝑ efferat. Abel pla//
cuit deo ⁊ eiꝰ orō. Nota ordinē:qm̄ prius
abel:deinde oblatio eiꝰ. Et lex dr̄. C. de
deſertoribꝰ.l.cū introiſſet. Nullꝰ idignꝰ dꝫ
ꝑncipē ſalutare. Pone caſum de eo q̇ regi
diſplicēs ꝑces regi porrigit. Non em̄ pōt
eiꝰ ſalutatio aut ſupplicatio regi placere.
Expone ⁊c̄. Notando illud Sapie.xiiij.

Odio est deo impius ⁊ impietas eius.

Sermo tertiꝰ de eadem historia

Vade et sicut

v ⁊c. Corde crediť ad iusticiam: ore aũt cõfessio fit ad salutem. Rom. x. Nota triplex credere. scꝫ
Credere deum
Credere in deo.
Et credere in deum.

De ꝓmo Tit. j. Cõfitenť ꝟbis se nosse deum: factꝫ aũt negãt. De scdo. Demões credũt ⁊ ɔtremiscũt Jaco. ij. De tertio Joã. xiiij. Creditꝫ in deũ ⁊ ĩ me cre. ⁊c.

Vade ⁊c. Salutatio

p Ro ꝓmo. An in demonibꝫ sit fides: Qꝫ sic. Jac. ij. Demones credũt. Cõtra. Sup illð. ij. Coꝝ. vj. Que ɔuẽtio chr̄i ad belial. ðr glo. Sic chr̄s oĩa bñ: ita diabolꝰ oĩa male. Actꝰ aũt fidei ĩformis bonꝰ est. Rñdet Boñ. in. iij. di. xiij. Fides informis ðr duplr̄. Quedã innititť ꝓme ꝟitati ꝑpť se: q̄uis in ipsam nõ tendat amãdo. Et hec ðr informis non ꝙ careat forma fidei ẜm ꝙ ẽ virtꝰ gratuita. et ita est hitꝰ virtuosus ĩfusus. Alia est fides ĩformis q̃ innititť ꝟitati articloꝝ fidei ꝑpť aliquã rõnem creatã. Et hec ðr ĩformis: q̇a caret forma fidei: ⁊ ẜm ꝙ est ꝟtꝰ: ⁊ ẜm ꝙ gratuita ẽ. Jlla em̄ credulitas q̄ q̇s assentit articulꝭ ꝑpť rõnem creatã ꝓncipalr̄: non solũ caret intentiõe habitus gratuiti: sed etiã intentiõe hitꝰ ꝟtuosi. Nullꝰ em̄ ꝟtutis videť cẽ credere/ cũ q̇s credit innitendo ꝑsuasioni quã videt. Si ẜ h̄ mõ accipiať fides informis: hoc mõ ɔcedi põt eã reꝑiri in demonibꝫ. sed nõ ꝓmo mõ. lꝫ scdo modo reꝑiať in malis chr̄ianis. demões em̄ nõ sunt apti ad suscipiendũ habitꝰ ĩfusos: et volũtas eoꝝ magis ẽ prona ad extinguendũ ⁊ ĩpugnãdũ ꝟitatẽ q̄ȝ ad assentiendũ. Hec Bona. Pro fundamento Pñt demones iã exꝑti mlt̄a credere futura: puta qꝛ viderũt scp̄turas ĩpletas q̊ ad ea q̃ sunt p̄terita. Jõ firmiť credũt ea que ꝑnũciant futura etiã infallibilr̄ euentura. Juxta illð Claudiani. Premissa futuris dant exẽpla fidẽ. Fides tñ q̃ est in eis nullo mõ dici põt virtꝰ. qꝛ ðt ph̄s. vij. phyſ. Virtꝰ est perfecti dispositio ad optimũ. in demonibꝫ aũt nihil ẽ qð disponat ad meliꝰ. Cũ ẜ q̃riť An in demo. ⁊c. Dic rñ. ⁊c. Ex q̃ ɔclude ꝙ nõ sufficit credere ad hoc ꝙ saluari possimꝰ. alꝭ etiã demones saluarenť. Nã vt ðr Jaco. ij. fides sine oꝑibꝫ mortua ẽ. Audite vos q̇ dicitꝫ vos fidem hr̄e: ⁊ tñ oꝑa fidei non facitis: sed ɔ̄ria. O luxuriosi. o vsurarij ⁊c. quid ꝓderit fides vr̄a: certe mortua est. Sola em̄ charitas est q̃ viuificat aĩam. Unde Prosper de vita ɔtẽplatiua ðt. Charitas est vita virtutũ. Nullũ ẜ põt esse opꝰ viuũ ⁊ meritoriũ sine charitate. Figura. iij. Reg. vj. Nihil erat in tẽplo qð nõ auro tegereť. Spiritualr̄ Nihil est ꝑtinens ad dei tẽplũ nisi sit auro charitatꝫ ornatũ. Nihil habet viriditatis ramꝰ boni oꝑis: nisi manserit in radice charitatꝫ.

p Ro tertio. Jn p̄cedẽti ⁊c. Hic ð tertio q̊d ẽ approbatio gratiosa. qꝛ audiens hec iesus miratꝰ est: ⁊ seq̄ntibꝫ se dicit Amẽ dico vobis: nõ inueni tantã fideȝ in isrl̄. Uñ circa hũilitatẽ ⁊ fidem Cẽturionis tria declarant.

Primũ laudauit excellentia.
Secundũ mirabilis ɔsequentia.
Tertiũ desiderabilis efficacia.

Primũ est laudabilis excellẽtia. cũ ðr: Audiẽs iesus miratꝰ est. i. ad modũ admirantis se habuit: vt nos in diuinis bñficijs mirari ⁊ laudare doceret. Aug. Oẽs tales motꝰ cũ de dño dicunť/ nõ ꝑturbati animi signa sunt: sed documẽta magr̄i. Sequiť. Et seq̄ntibꝫ se dicit. Amen dico vob: nõ inueni tantã fidẽ in isrl̄. Hoc mõ de p̄ntibꝫ loquiť: nõ ð oĩbꝫ retro p̄triarchis et ꝓphetꝫ. Beda. P̄ntibꝫ ideo fides cẽturionis anteferť. qꝛ illi legꝭ ꝓphetaꝝq̄ȝ monitꝫ edocti erãt. hic aũt nemine docẽte/ spõte credidit. Ex hoc ẜ erubescere debebãt israelite. Secundũ est mirabilꝭ ɔseq̄ntia In fide em̄ Cẽturionis erat p̄figũta fides gẽtiũ. Uñ ex fide eiꝰ occasiõe accepta: dñs ɔcludit volũtatẽ gentiũ. Et ex opposito scꝫ ex ĩfidelitate reprobationẽ iudeorum: Amẽ. i. fidelr̄ di. v. ꝙ ad exẽplũ istiꝰ: i q̊ fides gẽtiũ p̄figurať. mltꝫq̄ȝ: nõ oĩbꝫ. qꝛ nõ omnes obediũt euãgelio. ab oriente ⁊ occidente veniẽt ⁊ recumbent ⁊c. Ab oriẽte et occidente. i. (vt ðt Augꝰ.) a toto orbe. Moraliter. Ab oriente veniunt/ qui ex

ↄsideratiōe ꝓprie origis hūiliter vel ad de um se ↄuertūt in sua iuuētute. Ab occiden te ꝙo q ex mortis ↄsideratiōe ↄuertunt vl' q pniam agūt in senectute. Seqtur: ⁊ re cūbent cū felicit req̄escent cū abraā isaac ⁊ iacob. Illos noiat q: spēaliter illis facta ē repromissio de terra ꝓmissionis ꝑ quā be ato ꝓ patria figurat. Filij aūt regni.i. iude in qb' añ regnauit deus. vt dt Hiero. vel vt dic Chryſ. Quib' erat ꝑparatū qḋ ma gis eos mordebit. vel filij vocatione: non electione: ꝓmissione nō ↄsecutione: sua re putatione: nō re. q: se indignos reddiderūt eijcient a facie ⁊ visione dei in tenebras ex teriores: q: in se hñt interiores. Nam ſm Greg. Interiores tenebre sunt cecitas mē tis. Exteriores aūt nox eterne dānatiōis. Sequit. Ibi erit fletus ⁊ stridor dentiū. hic imo ꝑ metaphorā mēbroꝝ penas exp mit tormentoꝝ. Solent oculi fumo tacti lachrymas ꝓducere. Dētes ꝙo a minimo .i. frigore stridere. Ondit ġ ꝙ reprobi i in ferno et calorē intolerabilē: ⁊ frigus intole rabile sustiebūt. ſm illō Job. xxiiij. Trāsi ent ab aq̄s niuiū ad calorē nimiū. Raba nus. Stridor dentiū prodet indignātꝫ af fectū eo ꝙ sero sibi irascat. ꝙ tā ptinaci im probitate deliq̄t. Tertiū est desiderabil' efficacia: q: di. iesus centurioni. Uade.i. se curus reuertarꝫ: ⁊ sicut credidisti fiat tibi. Et ita gra sequit: ⁊ sanat' ē puer ex illa ho ra. O miranda saluatoris beniuolētia. O stupenda fidei efficacia. Exemplū etiā ha bes ad ꝓpositū de chananea cui tandem a dño dictū ē. O mulier magna ē fides tua: fiat tibi sic vis Matth. xv. Lu. vij. Fides tua te saluā fecit.

p Ro tertio. Audistis ⁊c̄. Si ġ vultꝫ a dño laudari, ac appropinq̄re atq; ex audiri: imitami fidem atq; humilitatē isti us. Nam vt dicunt iura. De similib' simi le debet esse iudiciū: de electione dudū. et. C. ad. l. fal. l. vl. Si audieritꝫ: aliq̄s ad re gem accedens armis regijs insignit' com mendat' ⁊ approbatus ē: ⁊ in sua supplica tione exauditus: atq; honorib' ⁊ donis am plissimis dotat'. Et statuet rex ille legem ꝙ q̄cunq; simili mō ad eū accedet: simili sibi donabit. Nonne multi ad hoc diligen ter studerent ⁊c̄. Expone ⁊c̄. Securi ġ ad dñm currite. Nā ⁊ ipe di. Zach. j. Conuer timi ad me ⁊ ego cōuertar ad vos.

Dñica. iiij. Sermo. j.

q Ualis ē hic quia venti ⁊ mare obediunt ei. Matth. viij. Nemini q̄cq; de beatꝫ nisi vt inuicem diligatis Rom. xiij. Si venti ⁊ mare obediunt ei q̄nto magis q̄ obedire debem': q h nobis iniunxit vt inimicos diligam'. Dicit paul' Nemini. q. d. ⁊c̄. Omnib' reddite debita ⁊ vnicuiq; qḋ suū est soluite. Non sitis alicuius debi tores: nisi in charitate in q̄ estis inuicē de bitores. Amb. Nullū tp̄s ē in quo non sit charitas impendēda: nec cū reddit auerti tur: sed reddendo multiplicat: ⁊ quāto pl' reddit tanto magis auget. q reddi non pōt nisi habeat nec haberi nisi reddat. Et idē dicit Aug'. Ad hanc aūt dilectionē frat nam tripliciter hortat. A nature vnitate. A scripture auctoritate. A gratie confor mitate. De primo Malach. ij. Nunquid non ē vnus pr̄ oim q̄re ġ despicit vnusq̄sq; ꝙ fratrē suū. De scdo. Joan. xv. Hoc ē p ceptuꝫ meū vt diligatis inuicē. De tertio Aug' de doctrina chr̄iana. Omnes siqui dem fratres ſm ꝙ homines sumus: ſꝫ ma gis ſm ꝙ christiani.

Qualis est h ⁊c̄.

p Ro primo. An oia sint subiecta diui ne ꝓuidentie. Q, nō. Sapiens Pro uisor excludit malū quantū pōt. Uidem' aūt in reb' multa esse mala. Cor. ix. Non est cura deo de bob'. Contra Sap. viij. Dicit ꝙ diuina sapia attingit a fine vsq; ad finē fortiter ⁊ oia disponit suauiter. Re spondet Tho. in ꝑma pte. Necesse est oia q habent q̄cunq; modo esse: ordiata esse a deo in finē Ro. xiij. Que a deo sunt: ordi nata sunt. Sicut aūt dicit Boeci'. iiij. de consola. Prouidentia est ipsa diuina rō in summo oim ꝑncipe constituta q̄ cuncta dis ponit. Unde ꝓuidentia nihil aliud ē q̄ rō ordinis reꝝ in finem. Jdō necesse est oia inquantū participant deesse in tantū sub di diuine ꝓuidentie. Cum aūt dr: Sapiēs prouisor ⁊c̄. Uer est de particulari ꝓui sore: nō ō vniuersali q̄ iuste ꝑmittit aliquē debitum i aliq̄ particulari accedere ne im

pediat bonū toti⁹. Non aūt esset patientia martyꝝ nisi esset ꝑsecutio tyrānoꝝ. Unde Aug. in ench. Deus oipotēs nullo modo sinit aliqḋ malū eē i opib⁹ suis: nisi vsq₃a/deo eēt oipotens ꝛ bon⁹: vt bn̄ faceret etiā de malo. Cum aūt ḋr ꝙ deo nō est cura de bob⁹/dicendū ꝙ creatura rōnalis: eo ꝙ habet dn̄ium sui act⁹ ꝑ liberꝝarbitriū₃: spēali qḋā mō subdit diuine ꝓuidentie vt .s. imputet ei ad culpā vel ad meritū. Et q̄ ad h̄ curā dei remouet aplus a bob⁹. Hec Tho. Pro fun̄d. Oia sunt ab vno pnci/pio Arist. j. de celo. A p̄mo ente singulis cōicat eē: his q̄dem clari⁹. his ꝟo obscuri⁹ et Boeci⁹ li. de cōsol. Un⁹ rex p̄r ē: vn⁹ cūcta ministrat. Ille dedit phebo radios: ꝛ cornua lune Sed q̄rit An oīa ꝛc. Dic rn̄. Ex ꝯclude ꝙ soliciti eē debem⁹ in nr̄is opib⁹: qm̄ si male egerim⁹ nō possum⁹ ef/fugere. Sap. xvj. Tuā manū effugere impossibile est. Audite o pctōres lubrici: auari ꝛc. Sic ḡ dic b. Petr⁹. j. Pe. v. Hūiliamini sub potenti manu dei vt vos exaltet in tpe visitatiōis. Figura Dan̄. iiij. Humiliauit nabuchodonosor ꝛ restitut⁹ ē i regnū: ꝛ amplior ei magnificentia reddita ē Spūaliter Pctōr se hūilians restituit i re/gnū celeste ꝛc. Luc. xviij. Qui se hūi. exal.

Pro scḋo. Cum q̄rit: Qualis est h̄: respōderi pt ꝙ ē optim⁹: sapiētissim⁹ ꝛ potentissim⁹. Et hec tria ondunt in euan/gelio ꝑ ordinē. Uel etiā dicere possumus: ꝙ hic ē sūme amabilis: q₂ optim⁹: summe mirabilis q₂ sapientissim⁹: sūme laudabi/lis ꝛ venerabilis aut est etiā terribilis: q₂ potentissimus. In h̄ ser. dicēdū de p̄mo q₂ est sūme amabilis: q₂ optim⁹. Et h̄ notat in euangelio cū ḋr. Ascēdēte iesu in nauiculā secuti sunt eū discipuli ei⁹. q₂ vic₃ tra/hebant suauitate ꝟmonis eius: ꝛ benigna .s. ꝯuersatione: ꝓpter quā erat tot⁹ amabil̄ Uide bn̄ ei⁹ benignā hūilitatē ꝛ humilez benignitatē. qm̄ vt ḋt Chrys. Ascēdit paruā nauim vt nauigaret ille q̄ totū mundū diuina virtute gubernat. Spūalit̄ triplex est nauis.

Prima ē nauicula ecclie.
Scḋa est nauicula pnie
Tertia ē nauicula ꝯscie.

Prima est nauicula ecclie: q̄ ad modū na/uis in pncipio fuit arta: q₂ paucos habuit credentes: ꝛ in fine. s. i tpe antichr̄i erit angusta: q₂ tunc pauci erūt infideles. In medio aūt lata ꝛ multū dilatata. Hāc naui/culā ascendit chr̄s vt rector: in q̄ etiā disci/puli ꝯtinent. Chrys. Nō dubiū est nauem istā ecclia₃ figurasse: q̄ nauigantib⁹ aplis: gubernante dn̄o: flante spūsctō: pdicatiōis ꝟba vbiq₃ distribuit: portans secū magnū ꝛ inextimabile pciū q̄ totū mundū sanguine chr̄i mercata est. Scḋa est nauicula pnie: ꝑ quā hō ad portā salutis vehit: extra quā si pctōr inuent⁹ fuerit ip̄m vnda in/fernalis inuoluet. Hec figurata ē ꝑ arca₃ noe extra quā null⁹ saluat⁹ est. De hac ex/poni pōt illud Mat. xiiij. Iussit iesus di/scipulos ascēdere in nauiculā. i. discipli ei⁹ sunt q̄ audiunt doctrinā ei⁹ exhortant₃ ad pniam Mat. iiij. Cepit iesus p̄dicare di. Pniam agite ꝛc. Hanc nauiculā ascendit chr̄s tanq₃ director. Nā et ip̄e penas por/tauit ꝑ pctis nr̄is: ꝑ quib⁹ etiā in cruce est mortuus. Que crux etiā dici pōt nauicu/la: cū q̄ transfretauit mare hui⁹ mūdi ple/nū fluctib⁹/vt ꝑuenire possem⁹ ad portū celestis patrie. Sequunt aūt i hac naui chr̄istū discipuli sui: q̄ ei⁹ exemplo animāt ad tolerandas penalitates. Sed nota bn̄: per terrā multi volunt eū seq̄: sed in mari ꝑ nauiculā: soli discipuli: perferendo penas ꝛ labores. Tertia est nauicula ꝯscie. Hec nauicula mari exponit. i. corpi sociat: Uere em̄ corpus nr̄m mare est: q₂ oia ei⁹ opa amaritudinē habent annexā. hanc ascēdit chr̄s ꝛ in ea ꝑ gratiā habitat. Sequuntur eū discipuli ei⁹. i. ꝟtutes theologice ꝛ q̄t/tuor cardinales ꝛ septē dona spūsscti. Ecce q̄ pulcra chr̄i comitiua. De hac nauicu/la exponi pōt illud Prouer. vl. Facta est q̄si nauis institoris delonge portans panez suum. Conscientia aūt viri deuoti est: q̄si nauis mercatoꝝ spūalis: volent₃ emere regnū celi: delonge portans panē suū. i. delōge. ꝓuidens ꝑ refectione celesti. Et certe n̄ est labor ille timend⁹: q̄ pōt adq̄ri merces illa celestis. Exemplū in Uitaspa. legit de q̄dam sancto p̄re q̄ corpus incessant ieiu/nijs: vigilijs: ꝛ disciplinis affligebat q̄q₃ innnocens esset: venietes ad eū aliq̄ fr̄es dixerunt. Pater q̄re sic occidis corp⁹ tuū ꝛ ineptū reddis te ad dei seruitiū Rn̄. Filij. ꝯsidero ꝙ totus labor quē ꝑ mille annos

possem pati/nō esset cōparabilis vni hore pene eterne reproboꝝ/vl' vni hore gaudij beatoꝝ. Vn̄ Rom. viij. Non sūt codigne passiones hui⁹ tpis ad futurā gl'iam q̄ reuelabit in nobis.

p Ro tertio Audistis ꝛc̄. Cauete ne magis diabolū q̄ʒ chr̄m pro ductore in mari huius mundi assumatis. Nā sic dicitur .xxvj. q. ij. Qui sine saluatore vult salutē h̄re: ꝛ sine sapiētia se fieri prudētē/nō sanus sed eger/nō prudens sʒ stult⁹ in egritudine assidua laborabit ꝛ in cecitatis dementia ꝑmanebit. Et notate etiā q̄ lex dicit. Imputādū est ei q̄ talē elegit. ff. de minorib⁹. Cū incōmodato. in fine An poti⁹ ad transfretandū elegeretis fatuū nautā ꝛ maliuolū: sub cui⁹ regimīe oēs ꝑiclitant̄: q̄ʒ sapientē potentē ꝛ secuꝝ: q̄ ꝛ seipm̄ offert vob̄ g̃tis. Expone ꝛc̄. notādo illō Ps̄ Mihi aūt adherere deo bonū ē.

Sermo .ij. de eadē dn̄ica.

Qualis ē hic

q ꝛc̄. Qui proximū diligit legeʒ impleuit Ro. xiij. Ro hui⁹ qa q̄ diligit proximū diligit deū. Non em̄ diligendus ē ꝓximus nisi in deo: ꝛ ꝓpter deum: ꝛ in deū Ex dilectiōe ḡ dei causat̄ dilectio ꝓximi: sed ꝓpter qd̄ vnūqd̄q̄ʒ tale: ꝛ illud magis. vt dicit phs. j. poster. Ergo q̄ diligit ꝓximū. multo mag̃ diligit deū: In his aūt duob⁹ mandat̃ vniuersa lex pēdet vt h̄r Mat. xxij. Hoc aūt declarat aplus: q̄ꝛ q̄ diligit proximū cauet ab eius iniuria tā in opatione q̄ʒ in locutione q̄ʒ in affectione. De p̄mo di. Nā nō adulterabis ꝛc̄. De scd̄o Non falsum testimoniuʒ dices. De tertio. Non concupisces

Qualis est ꝛc̄.

p Ro primo An deus īmediate o꞉bus ꝓuideat. Q, nō. Ad dignitatē regis ꝑtinet q̄ habeat ministros q̄b⁹ medianti bus subiectis ꝓuideat. Cōtra Greg̃. in moral'. Mundū ꝑ seipm̄ regit: q̄m ꝑ seipm̄ ꝯdidit. Rn̄. Tho. in. j. par. Ad prudentiā duo ꝑtinent. s. rō ordinis reꝝ ꝓuisaꝝ in fineʒ: ꝛ executio hui⁹ ordinis q̄ gubernatio dr̄ Nota q̄ntū ad primū. De⁹ imediate oibus ꝓuidet. Quantū ad scd̄m. De⁹ inferiora gubernat ꝑ superiora/nō ꝓpter defectū ꝟtutis: sed ꝓpter abundantia sue bonitatis: vt dignitatē causalitat̃ etiā creaturis cōicet. Hec Tho. Pro fund̄. Certū est q̄ deus oia ꝓspicit ꝛ videt. Ouidi⁹ lib. fastoꝝ. Jupiter arce sua totū conspectati orbem. et Seneca ad lucil. Nibil deo clausū Sed querit̄ An imediate ꝛc̄. Dic rn̄. Ex q̄ conclude admirabilē dei sapiām ꝛ bonitatē: q̄ sic suaꝝ ꝑfectionū ꝑticipationē cōicare creaturis dignat̄. Sed h̄ circa dei ꝓuidentiā est multū mirabile: multū laudabile: multūq̄ʒ amabile. q̄ ꝑ g̃ram suā dat creaturis rōnabilib⁹ potentiā meriti ꝓductiuā. ꝑ qd̄ etiam ad ipius deitatis participationē ꝑtingat. ij. Pe. j. Magna ꝛ ꝓciosa vobis ꝓmissa donauit. vt ꝑ hec efficiamini diuine consortes nature: fugientes eā q̄ in mundo est corruptionē ꝯcupiscētie Audite cui dicunt̄ hec verba: nō certe vob̄ luxuriosis: sup̄bis ꝛc̄. sed humilib⁹ et his q̄ ad deū vere conuertunt̄. Figura Exo. et Num̄. plurib⁹ ca. Colūna luc̃ ducebat filios isrl'. Primo extrahēdo ab egypto: ꝛ ꝑ desertum transeūdo vt ad terrā ꝓmissionis ꝑuenirent. Qui tn̄ sup̄bi: rebelles: ꝛ ingrati ī deserto mortui sunt. Sp̄ualiter colūna illa est diuina ꝓuidentia et dei gratia q̄ nō introducit in regnū sup̄bos ꝛ carnales ꝛc̄. Nu. xv. Aia q̄ per supabundantiā aliq̄d cōmiserit q̄m aduersus dn̄m rebellis fuit ꝑibit de ꝓplo suo.

p Ro scd̄o. Audistis ꝛc̄. Hic dicendū/ q̄ est sūme mirabil' q̄ꝛ sapientissim⁹. Et s̄m sapiam suā q̄nq̄ʒ ꝑmittit suos pro tpe eē in ꝑiculis ꝛ tribulatione: qd̄ sig̃tur in eo q̄ ꝑmisit nauiculā illam in q̄ erat ꝛ discipuli ei⁹ operiri fluctib⁹: vt sic timerent ꝛ terrerent̄ Vn̄ dr̄ in euangelio. Et ecce motus magn⁹ factus in mari ita vt nauicula operiret̄ fluctib⁹: ipe ꝟo dormiebat. In q̄bus ꝟbis consideradā sunt tria mysteria.

Primū est mysteriū mēorande sig̃tiōis

Secundum est mysteriū trāsuadāde fluctuationis.

Tertium est mysteriū admirande dormitionis.

Primū est ꝛc̄. q̄d vicʒ sig̃tur ꝑ mare. Et dicim⁹ q̄ ꝑ mare: mūdus sig̃tur ꝓpter tria Primo ꝓpter aquaꝝ multitudinē. Ecci. j. Oia flumina intrant in mare. ꝛ mare non

redundat. Et sic in mūdo est miseriarū diuersitas Job. xiiij. hō natus d muliere bre. vi. tē. re. multis miserijs. Scdo ꝓpter tempestatē. Ueni in altitudinē maris et tēpestas demersit me. In mūdo em̄ est tempestas tentationū. Tertio ꝓpter instabilitatē. Sicut em̄ in mari nō est mansio stabil: sic nec in mūdo. Heb. xiij. Non habem⁹ hic ciuitatē manentē sed futurā inqrimus. et Job. xxxij. Nescio q̄diu subsistā: et si post modicū tollat me factor me⁹. Aug. Hō in pñti vita est sic hic hospes in domo aliena: vbi cū p̄rfamilias p̄cipit: oportet vt exeat. Item sic in mari est fluxus instabilis: sic ꝛ fluxus pñtis vite ps. Hō vanitati simil' factus ē: dies ei⁹ sicut vm. p̄. Item sicut i mari est venti instabilitas: ita in mūdo ventus fortune instabilis est. Nāmō sanus ē aliqs iam infirmus: nūc diues iā pauper: nūc viuens iā mortu⁹ Ecc̄i. xj. Rex hodie est cras morie᷑. j. Mach. x. Rex ptolemeus imposuit sibi duo diademata ꝛ die tertia mortuus est. Ex p̄dictis ḡ patet mare mōi hui⁹ m̄ltū periculosū eē ꝛc. Scd̄m est mysteriū transuadande fluctuationis. q: ecce motus magnus fact⁹ est in mari: ita vt na. o. fluctib⁹. Sic est in mari huius mundi multe sunt fluctuationes ꝓpter diuersitatē ventoꝝ Dan̄. vij. Quattuor venti pugnabant in mari. i. in hoc mūdo .s. vanū gaudiū: vana tristicia: vana spes: ꝛ vanus timor. Uel vt dicit Chrys. Mare huius seculi aduersis pctīs ꝛ varijs tentationib⁹ velut q̄busdam fluctib⁹ estuat. Uenti aūt nequitie sp̄ūales ꝛ immundi sp̄ūs intelligunt: q̄ ad naufragiū p diuersas seculi tentationes. velut p fluctus maris deseuiunt. Tertiū est mysteriū admirāde dormitiōis: q: vicꝫ ipe iesus dormiebat. Origenes. Res mirabilis ꝛ stupēda. Is qui nūq̄ dormit neq̄ dormitat dormitare d:. dormitabat q̄dē corpore: ſꝫ vigilabat deitate. Sp̄ūaliter ſm Chrys. Dormire dn̄s in naui eccl'ie intelligit: cū ad ꝓbationē fidei eccl'iam suā pressuris ꝛ ꝑcussionib⁹ mūdi huius tentari ꝑmittit. Et ſm Bedam In naui pn̄e nobis nauigātib⁹: quasi inter equoris fremitus obdormit dn̄s: q̄n do crebrescente vel immundoꝝ spirituū / vel hoim prauoꝝ / vl' nostraꝝ cogitationū impetu / fidei splēdor obtenebrescit. Spei celsitudo contabescit: amoris flāma refrigescit. Quod ꝛ sil'r intelligi posset de naui conscientie. Exemplū aūt quō ꝑmittit de⁹ iustos tribulari: habem⁹ de Job ꝑ totū. De pueꝛ Dan̄. iij. De Hieremia Hiere. xxxij. et. xxxiij. de ipo christo Matt. ij. ꝛ plurib⁹ alijs locis. De paulo. ij. Cor. xj Uñ. ij. Tim. iij. Omnes qui pie volūt viuere in ch̄ro iesu ꝑsecutionē patien᷑.

Pro tertio Audistꝫ ꝛc. Certe in mari huius mundi periclitan᷑ multi ꝓpter concupiscentiarū onerationē: q̄ idcirco sūt abijciende Audistis qd̄ dicit. xij. q. ij. Socrates. de socrate pho thebano q̄ dū p mare athenas ꝑgeret gr̄a studij. ꝓiecit a se magnū pondus auri di. volo potius sūmergere te q̄ sūmergas me. q̄nto magis christianus debet abijcere pondus ꝯcupiscētie ne ab ea merga᷑ in infernū. Nam vt d:. ff. de his qui notan᷑ infamia. l. in libertore, §. j. Cessante cā impediente cessat impedimētū. Concupiscentia aūt / multa dat impedimenta salutis. Audite. q̄n nimis est onerata nauis / iminente periculo, ꝓijciunt merces ꝛ ꝑciosa in mare vt salua sit vita. Expone ꝛ applica notādo illud Ecc̄i. iij. Qui amat ꝑiculū ꝑibit in illo.

Sermo. iij.

Qualis ē hic

ꝛc. Siquid ē aliud mandatū in h̄ verbo instaura᷑. Diliges proximū tuū sicut teipm̄ Ro. xiij. Sicut teipm (inquam) tripliciter. Formaliter: materialiter: et finaliter. Formaliter inquam: quo ad formā diligēdi. sicut te diligere debes: amore virtuoso citra deum et supra temporalia ꝛ proximū Matthei. x. Qui amat patrem aut matrē plus q̄ me: non est me dignus. Materialiter: vt sicut te principaliter diligis quo ad animā. ita et proximū Augustinus. Uide si iam noscis diligere teipsum: et committo tibi proximū quem diligas sicut teipsum. Sed si iam non nosti te diligere: timeo ne ipsum despicias proximuꝫ sicut te: quia videlicet plus diligis corpus q̄ anima. Finaliter id est ad eundem finem scilꝫ ad gratiam ꝛ gloriam ꝛ in

deū. Aug. Qui amat hoīes aut quia iusti
sūt: aut vt iusti sint amare dꝫ. Qualꝛ ⁊c̄.
p Ro pmo. An totꝰ mūdus guberneꝛ
a deo: Qꝫ nō. Jd qđ in se habet ne-
cessitatē q̄ determinaꝛ ad vnū non indiget
exteriori gubernatore. sed principaliores
mūdi ꝑtes q̄dam necessitate determinanꝛ
ad vnū in suis actibꝫ ⁊ motibꝫ. ḡ ⁊c̄. Cō
tra. Sap. xiiij. Tua autē pr̄ ꝓuidentia ab
initio cūcta gubnat. Rn̄det Tho. in j.
ꝑte. Cū optimi sit optima ꝓducere: nūc cō
uenit sūme diuine bonitati ꝙ res q̄s ꝓdu
cit ad ꝑfectum ꝑducat. Ultima āt perfe-
ctio vniuscuiusqꝫ rei est in ꝯsecutiōe finis.
Uñ ad bonitatē diuiaꝫ ꝑtinet vt sicut res
ꝓducit in esse: ita res ad finē ꝓducat: qđ ē
gubernare. Cū aūt dr̄: id quod habet ⁊c̄.
Dicendū ꝙ illa necessitas est impꝛssio q̄dā
dirigentꝭ in finē. Hec Tho. Pro fūda-
mento. Unus est summꝰ princeps totius
mūdi. Aristo. xij. metaph. Entia nolunt
male disponi: pluralitas principum mala
est. vnus ḡ pnceps. Jdeo dr̄ Boeciꝰ li. ð
ꝯsol. O q̄ ꝑpetua mūdi rōne gubnas Ter-
raꝝ celiqꝫ sator q̄ tempꝰ ab euo ire iubes:
stabilisqꝫ manēs das cūcta moueri. Cū
ḡ q̄riꝛ An totus ⁊c̄. Dic rn̄. Ex q̄ ꝯclude
ꝙꝫ diligēter cauere debemꝰ dei offensam si
volumꝰ ꝑduci ad vitā btām. Solus em̄ il
le est q̄ saluare pōt. Ps̄. Grām ⁊ glīaꝫ da
bit dn̄s. Sed q̄bꝫ: audi Ps̄. Tu ꝑplm hu
milē saluū facies: ⁊ oclos supboꝝ hūilia-
bis. Audite supbi inobediētes diuīs mā-
datꝭ. in oī em̄ pctō est supbia: qꝛ rebellio ꝯ
deū. i luxuria: in inuidia ⁊ cetera hmōi. Si
ḡ vultꝭ saluari/hūiliamī ꝑ pniam. ipē deꝰ
mūdi gubernator dr̄ Mat. xviij. Nisi con-
uersi fueritꝭ ⁊ efficiamī sicut ꝑuuli: nō in-
trabitꝭ in regnū celoꝝ. Nota volēs intra-
re ꝑ angustā portā ⁊ bassam: necessario hꝫ
inclinare caput: ne forsan erectꝰ caput alli-
dat ⁊ frangat. Spūalr̄ Uia q̄ ad vitā du
cit est arta ⁊ porta bassa: ideo hūilianduꝫ
caput. Aug. Excelsa ē pr̄ia: sed hūilꝛ via ḡ
q̄ patriā desiderat vt quid viam recusat.
Figura Gen̄. xlij. dr̄ Joseph fratribus
suis. Nisi adduxeritꝭ vobiscū fratrē vestꝝ
minimū: nō videbitꝭ faciē meā ⁊c̄. Per Jo
seph intellige diuinā sapiam. ꝑ frēm mini
mū ipm̄ dei filiū iesum. Si ḡ cū eo eiꝰ hūi
litatē in corde nostro nō habemꝰ: faciem
dei nō videbiꝰ. Nam vt dr̄ Prouer. xxix.
Supbiā sequiꝛ humilitas: ⁊ hūilem spiri
tu suscipiet gloria.
p Ro scđo. Jn p̄cedenti ⁊c̄. Dicenduꝫ
nunc de tertio vicꝫ ꝙ deꝰ est sūme lau
dabilis: qꝛ potētissimꝰ. qꝛ vicꝫ ad eiꝰ im-
ꝑium subito cessauit tēpestas. Sicut em̄
dr̄ euāgel. Accesserūt ad eū ⁊ ⁊c̄. Jn quo
textu tria ꝓponunꝛ considerāda.

Primo discipuloꝝ timorosa supplicatio
Scđo supplicatōis miraculosa exaudi-
Tertio exauditōis gl̄iosa ad- (tio
miratio.

Primo discipl̄oꝝ ⁊c̄. qꝛ acces. ad eū disc.
eiꝰ ⁊ su. e. di. Dn̄e salua nos ꝑimꝰ. Orige.
Tāto metu fuerūt ꝯterriti ⁊ aīo alienatꝭ
vt irruerēt in eū ⁊ turbulēter suscitarent eū
di. Dn̄e sal. nos ꝑimꝰ. Jdē. O veraces di
scipuli: de vita ⁊ de morte timetꝭ. Chrys.
Excitatio discipl̄oꝝ excitātiū dn̄m: p̄ces
sctōꝝ sūt. Scđo supplicatiōis miracu-
losa exauditio. qꝛ increpans discipl̄os ꝓpꝛ
defectū fidei di. Quid timidi estꝭ modice
fidei: surgēs imꝑauit ventꝭ ⁊ mari ⁊ facta
est tranq̄llitas magna. sic vt dr̄ Cirillus
Jn h̄ ꝙ dr̄ Quid timidi estꝭ modice fidi:
ōn̄dit ꝙ timorē nō facit tentationū indu-
ctio: sed imbecillitas mentꝭ. Sicut em̄ au
rū ꝓbaꝛ in igne: sic in tentationibus fides
Spūalr̄ ſm Bedā qn̄ impetꝰ tētationū
crebrescūt tūc ad dn̄m recurramꝰ q̄tinꝰ im
petꝰ tētationū cōpescat: tranq̄llitatē refū-
dat: ⁊ portū salutis indulgeat. Augꝰ. Jn
corde tuo somnꝰ chr̄i/obliuio fidei. Nā si
excites chr̄m. i. recolas fidē: imꝑabit ven-
tis ⁊ fluctibꝫ: ⁊ fiet tranq̄llitas magna.
Tertio exauditōis gl̄iosa admiratio. q̄a
hoīes mirati sunt di. Qualis est hic qꝛ vē
ti ⁊ mare obediūt ei. Chr̄i somnꝰ hoīem,
tranq̄llitas deū ostēdebat. Jđ dicūt: q̄lis
est hic: qꝛ sic hō dormit: ſꝫ vt deꝰ miracl̄a
fac. Orig. Nō inꝛrogātes dicūt: q̄lis ē hic
sed asserētes qꝛ iste talis ē cui vēti ⁊ mare
obediūt. iubet oī creature: ⁊ nō supgrediꝛ
iussiōeꝫ eiꝰ. soli hoīes resistūt ⁊ iđ i iudicio
ꝯdēnabūꝛ. Notate ḡ ꝙꝫ nob̄ nece sit obedi
re deo. alꝛs ꝑ suam oipotētiā ḡuissime nos
puniet. Exēplū Gen̄. iij. de pma trāsgres-
sione prop l astoꝝ. Et Nūe. ix. de filijs isrꝛ

euntib9 ad bellū ꝯ mandatū dñi. Et .j. Reg. xv. et. xvj. de saul. Jō Deu. viij. dr peribitis si inobedientes fueritꝫ.

p No tertio. Audistis ⁊c. Non dubium ꝙ qn multū sit desideranda chri pñtia. qr vbi est: ibi est securitas. Sed nocate: multo magꝭ est qrenda aie ꝙ corpis securitas. Nam vt dr. xxxviij. dist. Sedulo ania corpi pponit Jdem hꝫ. C. de sacro sanctis eccl'ijs Sancimus. Attendite si esset nauta q de ventis ⁊ mari posset facere qd vellet: ꝙtum desideraretis eius pñtiā si essetis trāsituri p loca piculosa marꝫ: puta saxosa/vertiginosa/aut pcellosa. Expone ⁊ applica. Jnuocate ꝙ eum deuote qr vt dicit Ps. Prope est dñs omnibus inuocantibus.

Dñica. v. post Epiph.
Sermo. j.

Sinite vtra

ꝙ crescere vsꝙ ad messem. Mat. xiij. Induite vos sicut electi dei sancti ⁊ dilecti viscera miscdie: benignitatē: humilitatē: modestiā: patientiam supportantes inuicē: ⁊ donātes vobis sičs aduersus aliquē habet qrelam sicut ⁊ dñs donauit vobis ita ⁊ vos. Sup oīa aūt hec charitatē habētes: qd est vinculū pfectionis. Col. iij. Si volum9 reponi in horreo dñi tanꝙ bonū triticū/⁊ i celestes nuptias introduci: debem9 sic indui. sicut apl's dicit Induite ⁊c. vbi aplus hortatur ad tria.

Primo ad salutarē configurationē/Induite vos ⁊c.

Scdo ad ꝯfigurationis specificationē. viscera miscdie ⁊c. vsꝙ ita ⁊ vos.

Tertio ad specificationis pfectionem. Sup oia aūt ⁊c.

De pmo Ro. xiij. Induimi dñm iesuꝫ chrm. De scdo. puer. vl. Stragulatā vestē fecit sibi. i. variā: ex diuersis ꝟtutib9 q̄si diuersis colorib9. De tertio. j. Pet. iiij. Ante oia mutuā in vobismet charitatē mutuaꝫ habentes. Sinite ⁊c.

p No pmo. Quia in euāgelio dr ꝙ inimicus supseminauit zizania. Querit an aliqd pter ordinē diuine gubernatiōis ꝯtingere possit: Q, sic. qr alias nihil esset malū in reb9. Contra Hester. xiij. Dñe rex optim9 in ditione tua cūcta sūt posita ⁊ nō ē q pōt resistere voluntati t. Rñdet Tho. in. j. p. Cū de9 sit cā vniuersalis ⁊ pma: nō vm9 generꝫ tm̄ sꝫ vniuersal'r totius entꝫ/impossibile ē ꝙ aliqd ꝯtingat pter ordinē gubernatiōis diuie: sꝫ ex hoc ipo ꝙ ex vna pte aliqd videt exire ab ordie dine puidētie (q ꝯsiderat ꝟm aliquā pticularē cām) necesse est ꝙ i eūdē ordinē relabat ꝟm aliā rōnē. Hec Tho. j. pte. q. ciij. Pro fun. Ois mot9 ⁊ mutatio in creaturis ē a deo. Vñ Arist. viij. physic. ꝯcludit vex ec̄: primū motorē oino imobilē. ⁊ Boe. li. ð cō. Stabil'ꝙ manēs das cūcta moueri. Que rit ꝙ An ⁊c. dic rñ. Ex q ꝯclude ꝙ pctōres etsi exeant a diuia puidētia p qnto transgrediunt diuia mādata p suā inobediētiā/ tñ in eādē velint nolint relabunt inqntum sūt puniēdi p dei iusticiā. Job. x. Nemo ē q de manu tua possit eruere. Audite rebelles ⁊ increduli pctōres ⁊c. Nūc qppe dñs tacere videt sꝫ tandē dire pcutiet ⁊ clamabit Esa. xlij. Tacui semp: silui: patiēs fui q̄si pturiens loqr. Figura Gen. vj. Diu expectauit pctōres illi9 tpis: sꝫ tandē eos submersit aqs diluuij. Applica ⁊c. et nota illud Hiero. in cōmēto sup hieremiā. qnto maior ē nūerus tempoꝝ qb9 obliuiscimur deuꝫ: tanto maior est pena pcti ꝙ nec longitudie tempoꝝ potuit edomari.

p No scdo. Juxta exēplū euangelij tria sunt mysteria cōtēplanda p spirituali edificatione nra.

Primū est mysterium discernende seminationis.

Scdm ē mysteriū cauēde eradicatiōis.

Tertiū est puidēde messionis.

In h ꝟmone dicenduꝫ ē de pmo qd notat cū dr. Sil'e ē regnū celoꝝ. i. negociū quod agit circa regnū celoꝝ ⁊ circa eccl'iam militantē sil'e ē negocio qd fit ab hoie q seminauit bonū semē i agro suo. Cū aūt ⁊c. vsꝙ ibi/apparuerūt ⁊ zizania. Ubi sūt notāde tres ꝯsideratiōes.

Pria ē ꝯsideratio obseruāde ꝟitatis.

Scda ē ꝯsideratio formidāde puitatꝫ.

Tertia ē ꝯsideratio notāde diuersitatꝫ

Pria ē ꝯsideratio obꝟuāde ꝟitatꝫ q p bonū semē intelligit. iō dic Sil'e ē reg. celoꝝ.

q̄ semiauit bonū semē i agro suo. Iste hō chr̄s ē q̄ ꝑ se: ⁊ aplos: semiauit bonū semē in agro. i. i mūdo: siue i eccl'ia: seu i aīa labore sanguie chr̄i excuita. Bonū inquā semē. i. doctrinā catholicā. Vl' sic ipe dn̄s postea exposuit bonū semē. hi sūt filij regni. O q̄ꝫ ta diligētia ē h̄ bonū semē chr̄i custodiēdū. Scd'a ē ꝯsideratio formidāde ꝑuitatꝫ q̄ ꝑ zizania sigt'ur. iō dic̄/ Cū dormirēt hoies. i. p̄lati ad custodiā eccl'ie deputati qn̄ sūt negligentes dormire dicunt̄ vt Aug. exponit. Venit inimicꝰ. i. diabolꝰ q̄ supseminauit zizaniā seu lolia i medio tritici. i. errores ⁊ iniq̄tates: seu filios neq̄ꝫ. vt ipe dn̄s exponit. Nota aūt ꝙ p̄lati dormiūt tripl'r. Vl' cū torpēt inertia. vl' cū resoluūt̄ lasciuia/ ⁊ cū p̄mūt̄ ignominia. Per hāc etiā dormitionē sigt'ur negligētia cuiuslibet circa custodiā sue ꝑsone. q̄ꝛ vnicuiq̄ꝫ d̄ꝛ illō Deut. iiij. Custodi temetipm̄ ⁊ aiaꝫ tuā solicite. Possumꝰ etiā dicere ꝙ inimicꝰ hō d̄ꝛ susurro ⁊ bilinguis q̄ꝛ supseminat zizaniā discordie int̄ amicos ⁊ ꝓximos Eccl'i. xxviij. Susurro ⁊ bilinguis maledictus. mltos em̄ turbat pacē h̄ntes. Tertia ē ꝯsideratio notāde diuersitatꝫ q̄ notat̄ ibi. Cū aūt creuisset herba: ⁊ fructū fecissꝫ ꝑ effectū oꝑis/ tūc apparuerūt zizania per manifestationē erroꝝ ⁊ sordiū pc̄ti Chry. In p̄ncipio em̄ heretici obumbrāt seipos Cū aūt mltā acceptā libertatē ex s̄mone/ aliq̄s cū eis ꝑticipauerit: tūc venenū effundunt. Sic etiā ꝑ successiūꝫ tp̄is manifestat̄ zizania discordie ab iniq̄s semiata. Matt. vij. A fructibꝫ eoꝝ cog̊scetis eos. Exēplū de supseminātibꝫ zizania. Et de zizaniaꝝ apparitione: habemꝰ in ꝑplo iudeoꝝ q̄ pro tp̄e chr̄o adheserunt ⁊ ei honorifice obuiā venerūt: sꝫ scribe ⁊ pharisei supseminauerūt zizania q̄ apparuerūt cū ꝑpl'i petierunt barrabā dimitti ⁊ chr̄m crucifigi. Seneca. Nemo p̄t diu ferre ꝑsonā fictā: cito i naturā incidūt q̇bꝫ v̄itas nō subest. Qui aūt ex solido nascunt̄/ tp̄e in meliꝰ ꝓficiunt.

P Ro tertio Audistꝫ ⁊c̄. Ne credatꝫ metere fructū gl'ie si seminaueritꝫ semen neq̄tie. Nā vt dicūt iura pc̄tā suos debent tenere actores. Extra ď ꝯstitutionibꝫ. ca. Cognoscētes si. Et de his q̄ fiūt a maiori par. capl'i. c. Quesiuit. et. C. ď penis. l. Sācimꝰ. Notate ꝙ stultꝰ eēt q̇ ab aduersario recipiēs zizania: supsemiaret tritico: ⁊ spe

raret metere puꝝ triticū. Expone: etiā notādo illō Gal'. vj. Nolite errare: deꝰ nō irridet̄: q̄ꝙ semiauerit hō hec ⁊ metet.

Sermo. ij. de eadē do.

S Inite vtraq̄ꝫ ⁊c̄. Et pax chr̄i exultet i cordibꝫ vr̄is in q̄ ⁊ vocati estis in vno corꝑe et grati estote Col'. iij. Ad tria apl's hortat̄/ q̄ faciūt bonū crescere ad spiritalē exultatōnē. Pax a chr̄o data exultet. i. exultare vos faciat ad supnalē vnionē/ i q̄. s. pace vocati estꝫ i vno corꝑe. i. ad viuēdū in vno corꝑe ad cordialē gr̄aꝝ actionē ⁊ grati estote. De p̄mo Phil'. iiij. Pax dei q̄ exuperat oēm sensū custodiat corda vestra ⁊c̄, De scd'o Ro. xij. Multi vnū corpꝰ sumus i chr̄o. De tertio Col'. j. Gr̄as agentes deo p̄ri q̄ dignos nos fecit in ꝑtē sortꝫ sctōꝝ in lumine. Sinite.

P Ro p̄mo. An deꝰ iuste ꝑmittat supseminari zizania tritico/ h̊ ē bonos̄ i peccatū ruere/ ⁊ malos int̄ bonos viuere: Qꝫ nō/ q̄ꝛ piꝰ p̄r nō dꝫ exponere filiū ꝑiculo. Cōtra. Iustū ē vt volūtas libera: sue libertati relinquat̄. ex q̄ libertate ꝓdeunt omīa mala Rn̄det Boñ. i breuiloq̇o par. j. c. ix. Cū voluntas dei sit p̄ma cā efficacissima: nullo mō p̄ōt aliq̄s aliud efficere nisi ipsa cooꝑante ⁊ coefficiēte. Nullꝰ deficere p̄ōt aut peccare: nisi ipsa iuste deserente. Iuste aūt deserit q̄ꝛ iustū ē vt sic mistret res q̄s ꝯdidit vt nō infringat leges q̄s indidit. et sic cooꝑet̄ rebꝫ q̄s creauit vt tn̄ eas agere ꝓprios motꝰ sinat. Et iō si liberꝝ ad vtrūlibet v̄tibile: ď lege nature dimittat i malū cadere h̊ nō ꝑmittit nisi iuste. Hec Boñ.

Pro fun. Ex h̊ ꝙ sunt aliq̄ mali int̄ bonos: magꝫ apparet bonoꝝ iusticia. Arist. i fine. j. elenc̄. Opposita iuxta se posita magis elucescūt. Ex h̊ etiā magꝫ apparet dei gr̄a vicꝫ ꝙ boni nō ꝓprijs viribꝫ sꝫ dei gr̄a bona faciūt. iuxta illō poete pāphili. Proficit absq̄ꝫ deo nullꝰ i orbe labor. Cū g̊ q̄rit̄ An deꝰ iuste ⁊c̄. Dic n̄. Ex q̄ ꝯclude ꝙ vnicuiq̄ꝫ sua culpa ē iputāda q̄ꝛ ex libero arbitrio peccat. Hiero. i q̄stionibꝫ ad helbidiā Hoies suo arbitrio derelicti sūt Neq̄ꝫ em̄ bonū aut malū necessitate faciūt sꝫ volūtare: vt credētes coronā accipiāt: icreduli sup

plicijs mācipēt. Audite o pctōres lubrici inuidi rc. Nulla ē excusatio. Nā vt dt seň. ad lucil. Valētior oī fortuna amic⁹ ē: r in vtrāq3 partē ipe res suas ducit: btēq3 ac misere vite ipe cā ē. Est igit volūtas inordiata origo oim malo₄. Figura. Geň. xxvj. Esau ppria volūtate duxit vxores ɔ̄ volūtatē isaac r rebecce vň offēsi st isaac r rebecca. Spūalit esau interpťat van⁹ siue frustra. Mali qppe r vani inordinata affectiōe adherēt tpaliū cupiditati: r carnaliū voluptati: qb⁹ offēdit chr̄s r eccia. Ecci. xv. Apposui tibi ignē r aquā: ad qd cūq3 volueris porrige manū.

p Ro scdo. In pcedēti rc. h de scdo: scz ð mysterio cauēde eradicatiōis qd notat i euāgelio: q2 accedētes hui prīsfamilias qrētes vň venissent zizania: dixerūt ei. Vis im⁹ r colligim⁹ ea? Et ait. Nō. ne forte col. zizania era. simul r triticū. Sinite vtraq3 crescere: vsq3 ad messem. Ubi notāde st tres ɔsideratiōes.

Pria ē ɔsideratio affectiue īterogatōis

Scda est cōsideratio discrete rñsiōis.

Tertia ē ɔsideratio ɔgrue dilatiōis.

Prima igit rc. Q2 hui qsiert. Vis im⁹ et col. ea. Aug⁹. de ɔcor. euāg. Ds intelligi huo₄ noie: ipos fideles: q r bonū semē dicunt. Ex diuersis em̄ signatiōib⁹: vna res diuersas silitudines recipit sic r ð se dn̄s ait q ipe sit ianua: r q ipe sit pastor. Bōi igr ɔsidrāt sepatōz malo₄ ð medio iustorū ne vicz ifciāt r corrūpāt iusti. Scda ē ɔsideratio iformatiue rñsiōis. cū dt. Nō ne forte colligētes zizania eradicetz sil et triticū. i. qd ē triticū q ad alios Sic si eradicet ñ pmo ɔuict⁹ ex q scādalizāt alij fideles: r sic eradicat p scādalū. vl qd ē futu₄ triticū. Jō dt hiero. Dat loc⁹ pnie r monemur ne cito āputem⁹ frem: q2 fieri pt vt ille q hodie ē p noxio depuat⁹ dogte: cras rsipiscat r incipiat defēdere vitatē. Est g notād. q ɔplex phibet eradicatio siue p excōicatōez siue als: vicz festiata. dānosa: r suspiciosa. Festiata ē quā ñ pcedit āmonitio Dānosa qñ mltitudo i cā vl pnceps nisi fuerit cā manifeste redūdās i iniuriā eccle: q2 vt dt Aug. Aliqñ st tolerādi mali p pace ecce qñ timet ð scismate. Suspiciosa ē qñ ñ ht certitudo de alicui⁹ heresi vl vicio. Tales g ñ st eradicādi. Jtē vt ait Aug. Multi pmo zizania sūt: r pōstea triticū fiūt: q nisi cū mali sūt patient tolerēt: ad laudabilē mutationē nō pueniūt. Tertia ē ɔsideratio ɔgrue dilatōis: cū dt Sinite vtraq3. i. bonos r malos crescere vsq3 ad messē. i. vsq3 ad ɔsūmationem. Silr vt ipe dn̄s exponit Hiero. Videt g h ee ɔ̄riū illi pcepto. Auferte malū ð medio vestri. Sz notādū q int triticū r zizaniā est qd nos appellam⁹ loliū: qdiu herba ē. et necdū calam⁹ venit ad spicā. Sic fides ē similitudo. Monet g dn̄s ne vbi qd ambiguū ē: cito sniaz pferam⁹ sz deo iudici resuem⁹ Aug. Misericordit corripiat hō qd pt, qd āt nō pt patient ferat: r ex dilatiōe gemat. Turba aūt iniq₄: cū facultas ē in ɔplis pmendi smonē: gnali obiurgatione ficda ē. De deo aūt certū ē q malos patiēter expectat vt ɔuertant / aut vt p eos boni exercitent r purgent. Exēplū. Expectauit dn̄s pharaonē sed ad vltimū sūmersit pharaonē i mari Exo. xiiij. Expectauit iudeos vt ab idolatria redirēt sz tandē p babylonios captiuauit. vt ht. iiij. li. Reg. Sz notate Greg. Jllos grauius damnat qs h diu longanimiter portat.

p Ro tertio. Audistis rc. Notate. Differt dn̄s punire: vt festinem⁹ penitere Attēdite qd dt lex. Crescente malicia: crescere dz r pena. ff. ð huis fugitis. l. Quicq3. et. c. qñq3 freqnt. vt lite nō ɔtestata. §. Si nō. Audite: Si rex mādauerit criminoso. nolo mortē tuā / veni ad me i pnia r oia tibi indulgeo. r ille pa₄ aut nihil curauerit neq3 ad regez iuerit: neq3 a crimie cessauerit. Jte₄ aūt mādat rex / r ille nihil curat rc. Nōne guit puniend⁹ ē. Expōe r applica notādo vba Valerij. li. j. Lento etenim gradu ad sui vindictā diuina pcedit ira: sz tarditatē pene grauitas recompensat.

Dn̄ica. v. post Epiph. Sermo. iij

s Inite vtraq3 rc. Verbū chr̄i abūdet in vob abūdant: i oī sapia docētes r cōmonētes vosmetipos i psalmis et hymnis r cātic3 spiritalib⁹: i gra cātantes i cordib⁹ vr̄is dn̄o Col. iij. Ut crescat3 i vtute: audite exhortationē pauli dicent3 Verbū chr̄i rc. i. obuatio vbi xpi: qd (sic inuit ex sequentib⁹) tres ht3 conditiōes fructuo

tas. Est em illuminatiuũ. Jdeo dt. Jn oĩ sapia docẽtes. Est excitatiuũ. ꝛ cõmonentes vosmetipsos. Est letificatiuũ. iõ dicit: in psalmis ꝛ hym. ꝛc. De pmo Ps. Lucerna pedib⁹ meis ꝟbũ tuũ ꝛc. De scdo Grego. Exaudito diuio ſmõe exardescit ani/mus: corpis frig⁹ recedit. De tertio Cantic. iiij. Eloquiũ tuũ dulce. Salutatio. Sinite ꝛc.

P Ro pmo. An deceat deum pmittere tãtũ malũ in vniuerso qñtũ est dãna/tio q̃ in euangelio sigr̃ p zizania alligata i fasciculos ad cõburẽdũ: Q, nõ. Qꝛ nõ videt diuinã bonitatẽ decere ꝙ pmittat creaturã rõnalẽ tãnobilem fraudari suo fine. Q, sic. qꝛ iustũ est ꝙ volũtas suo arbitrio relinquat. etsi libere peccat/ iustũ est ꝙ pu/niat. Rñdet Fran. de mar. in. j. di. xlvj. ꝙ lꝫ de potẽtia absoluta: nõ tñ de ordinata posset hoc facere vt nullus dãnaret. Pctm̃ em in malis/ auget meritum in bonis ſm Aug. dũ ipos ipugnãt: ꝛ mai⁹ ẽ meritũ in bonis ꝙ̃ qñ dimittunt sibij pꝫ: ꝛ p ꝯseqns maiorẽ gliam ꝯsequunt. sicut de ptãte ab/soluta aliqs pnceps possꝫ quẽlibet a latrocinio pseruare si eũ teneret ligatũ: sꝫ decet ꝙ dimittat eum liber. Hec Frãcisc⁹.

Pro fundamẽto. Certũ est infernũ esse ad malos puniẽdos. Ouid. li. meta. Mil/le capax aditus ꝛ apertas vndiq̃ portas Urbs hꝫ: inq̃ fructum de tãsliina terra. Sic oẽs animas loc⁹ accipit ille: nec vlli Exigu⁹ ꝑplo ẽ. Ibi Ouidi⁹ describit infernũ ꝛ ingressum ei⁹. Et Lactãti⁹ li. vj. di/uinar insti. Dic esse iferos zeno stoic⁹. docuit ꝛ sedes pior ab impijs esse discretas Et q̃dem q̃etas ꝛ delectabiles icolere re/giones. has ꝟo penas luere in tenebrosis loc̃ atq̃ in sceni voraginib⁹ horrẽdis. Sꝫ q̃rit An deceat ꝛc: Dic rñ. Ex q̃ cõcludit Nullaten⁹ ẽ diuie ꝓuidẽtie imputãda re/probor dãnatio: sed culpe ꝓprie. qꝛ vt dic Aug⁹. Diuina ꝓuidẽtia nulli est cã labendi. Notandũ igit valde qd dicit Petr⁹ ij. Pe. j. Satagite vt p bona opa vr̃a certã vestrã vocationem ꝛ electionem faciatis. Aud. o pctõres: blasphemi: piuri: vestra opa dant testimoniũ de dãnatione vestra queãdmodũ boni de sua salute. Heu heu timendũ est ꝙ plures sunt damnãdi ꝙ̃ saluãdi: quia plures ad mala declinãt ꝙ̃ ad bona: et plures sunt filij diaboli ꝙ̃ dei. Figura Gen. xxv. Plures erãt filij ismael ꝙ̃ isaac. et. iij. Re. xij. Maior ps filior israel erãt samarie qꝛ decẽ trib⁹. minor autem in regno hierl'm. s. due tribus. Expone ꝛc. Greg. Multi ad fidẽ veniũt: sed ad celeste regnũ pauci ꝑducunt.

P Ro scdo. Jn ꝑcedẽti ꝛc. Nũc de tertio qd est mysteriũ ꝓuidẽde messio/nis insit ꝯsũmatõis q̃ sepi⁹ vob primo di/cenda est. Circa quã iuxta textũ euãge/licum tria sunt consideranda.

Primũ necessitas ineuitabilis.

Secundũ serenitas inflexibilis

Tertiũ benignitas inextimabilis.

Primũ igit ꝛc. q notat ibi: Tpe aũt messis dicã messorib⁹. Remigi⁹. Messis appellat tps metẽdi. Per messeꝫ ḡ designat dies iudicij. Hoc aũt iudiciũ oino est ineuitabile ꝛ vnicuiq̃ remãet necessitas ibidẽ cõpendi. Tpe messis dicã messoribus Ego cui⁹ ordinatio ꝛ scia est infallibilis

Secundũ est serenitas inflexibilis. s. respectu iniq̃r q̃ notat cũ dt: messorib⁹. i. an/gelis: vt ipe dñs exponit. Colligite primũ zizania. i. malos: eos a bonor ꝯsortio ex/cludẽdo. ꝛ hoc q̃ ad penã dãni. Et sequit pena sensus: cũ dt, et alligate ea in fasciculos ad cõburendũ. Et bn dt: in fasciculos. et nõ i vno fascic'lo: ſm Aug. q̃a vnusq̃sq̃ punit ꝓ modo ꝯuersitatꝫ sue. ꝛ sic erũt imũdi cũ imũdis: gulosi cum gulosis: auari cũ auaris: supbi cũ supbis: et sic de alijs. vt q̃ socij fuerunt in culpa sic torq̃nt in pena. De his aũt ipe dñs dt exponendo Mat. xiij. Sic colligunt zizania ꝛ igni cõburuntur: sic ꝛ erit in ꝯsũmatõe secli. Mittet fi/lius hois angelos ꝛ colliget de regno ei⁹ oia scãdala ꝛ eos q̃ faciũt iniq̃tatẽ: ꝛ mittent eos in caminũ ignis: ibi erit fletus et stridor dentiũ. Glo. Per scãdala pñt intelligi illi q̃ ꝑbent ꝓrio occasionẽ offensionis ꝛ ruine: ꝓ faciẽtes iniq̃tatẽ q̃scũq̃ peccan/tes. Tertiũ est benignitas inextimabilis respectu iustor: cũ dt. Triticũ aũt. i. iustos q̃ in area hui⁹ mũdi sũt triturati flagellis: afflictiõib⁹: ꝛ tẽtatiõib⁹ varijs: ita vt i eis nulla remaneat palea aut macula: cõgregate in horreũ meũ. s. celestiũ mãsionũ Un̄ Lu. iij. Uẽtilabrũ in manu ei⁹. s. dñi et purgabit areã suã ꝛ ꝯgregabit triticuꝫ

in horreū suū. Cauete itaq3 a malo semine
zizanie. Chr̄s q̄tidie in agro interiori.s.i
mētē hois semiat bonū ꝓpositū. sed supse
minat diabolus praua desideria. Sed osi
q̄s p̄uideret quō tandē zizania cōburētur
nō essꝫ sibi duꝝ in hac vita laborare: ꝑ pe
nitentiā ꝯsciam purgare: z ibi bonū semē
semiare. Exemplū narrat Beda in li.
de gestꝫ angloꝝ. Q, tpe Cōstātini ipato
ris minoris Quidā paterfamilias cū de//
cessisset in anglia: ei⁹ aīa ante tribunal eter
ni iudicꝫ adducta: tandē obtinuit dei geni
tricꝫ intercessionib⁹ vt pri⁹ inspectꝫ penis
infernalib⁹ post hoc ad corp⁹ rediret. subi//
to igit̄ reuixit q̄ erat mortu⁹ et enarrās: iā
visis miserabilib⁹ inferni tormentꝫ/res su//
as statim paupib⁹ erogauit. Moxq3 insa
lutatꝫ familiarib⁹ z cognatꝫ, pfect⁹ est i q̄n
dā insulā vbi tantā egit pniam vt euiden//
ter ostenderet q̄3 grauia tormenta vidisset.
In maxima em̄ hyeme nudū se mergebat
in flumie. Et cū sup hoc argueret eū ami//
ci z noti: rn̄debat. Sinite me. Nā grauio//
ra vidi. Hec Beda vbi s̄. li. v. xiij. ca. Et
hūc patrēfamilias vocat dictioclimē. Et
ꝯtigit (vt ait) anno ab incarnatōe dn̄i sex//
centesimo. Propterea bn̄ dixit Bern̄. Ui
gilias times z ieiunia manuūq3 labores:
sed hec leuia st̄ flāmas ꝑpetuas meditāti
p Ro tertio. sicut in secūdo aduētuali
feria. vj. post secundā dn̄icam,

Pro dn̄ica Septuagesime
Sermo p̄mus.

Ic currite vt

s cōprehendatꝫ. j. Coꝝ. ix. Nescitꝫ
q̄ hi q̄ in stadio currūt: oēs q̄dez
currūt: sed vn⁹ accipit brauiū. Ibidē. Cō//
suetudo est aliq̄n terraꝝ q̄ in isto tpe cur//
rūt ꝓpt̄ brauiū cōprehēdēdū. hodie aūt ec
clesia incipit lamēta pnie q̄b⁹ currēdū ē ad
brauiū felicitatꝫ eterne. Ideo ꝯuenienter
accipit ṽba apl̄i q̄b⁹ eos hortat̄ ad veloci
ter currēdū in via pnie. Notāda sunt autē
tria q̄ faciūt hoiem velocit̄ currere. Pri
mū est onerꝫ aggrauātꝫ depositio. s. pctōꝝ
Heb. xij. Deponētes oē pondus z circū//
stans nos pctm̄/curram⁹ zc. Secundū
est timor de ꝑseq̄nte aduersario. Aduersa
rius nāq3 nr̄ diabol⁹ celeriter nos ꝑsequit̄
ideo celerit̄ est currēdū fugiēdo ad deū ꝓ//
tectorē. Thren̄. iiij. Velociores fuerūt ꝑ//
secutores nr̄i aq̄lis celi. Tertiū est spes
de magno p̄mio. Esa. xl. Qui sperāt i dn̄o
mutabunt fortitudinē: assument p̄enas sic
aq̄le: currēt z n̄ laborabunt zc. Salut.
Sic currite vt zc.
p Ro p̄mo Utꝝ possit hō cōprehēde
re seu attingere btitudinē: Q, n̄. Int̄
deū (in q̄ ꝯsistit btitudo) z naturā hūanaꝫ
mediat natura angelica quā hō trāscēde//
re nō pōt. Cōtra. Ber̄. Btūs hō quem
tu erudieris dn̄e. Rn̄det Tho. in. j. ij.
q. v. Btitudo noiat adeptiōem pfecti bo
ni. qd̄ patet. Quicq3 g̊ est capax pfecti bo//
ni pōt ad btitudinē ꝑuenire. Hō aūt ē ca//
pax pfecti boni. Qd̄ patet, quia ei⁹ intel//
lect⁹ pōt apphēdere vniuersal̄r z pfectum
bonū: z ei⁹ volūtas illud appetere. Jō zc.
Cū aūt dr̄ q̄ hō nō pōt trāscēdere naturā
angelicā Dicēdū q̄ veꝝ ē gradu nature:
sed bn̄ pōt ꝑ opationē intellect⁹ aliq̄d itel
ligere sup angelos. Hec Tho. Pro fun
damēto. Magnū est p̄miū ṽtutꝫ qd̄ dicit̄
btitudo. Un̄ dt̄ Iuue. Respice q̄d man//
dant leges: q̄d curia mādet Premia q̄n//
ta bonos maneāt. Et Arist. j. z. iiij. Eth.
tractat de hois felicitate: quā dt̄ eē ṽtutꝫ
p̄miū z finē. sed loquit̄ tm̄ de btitudie hu//
manit⁹ adq̄sibili. Questio āt ē de btitudi
ne celesti An hō possit illā attingere: Dic
rn̄. Ex q̄ ꝑpēde q̄nta sit hois dignitas q̄
ad tantū finē ordinat̄. Aug. Nobil̄ creatu
ra est aīa q̄ ad tantā btitudinē est ordina
ta. Multū g̊ cauendū est ne ꝑ pctm̄ vilifi//
cet̄: ne sibi dicat̄ illō Ezech. xvj. Abomia
bilē fecisti decorē tuū. Audi luxuriose: in//
uide: gulose. Et o miseri q̄ aīas vr̄as que
tāte sunt dignitatꝫ/sic vilipēditꝫ z dānatꝫ
An creditꝫ saluari: Forte dicatꝫ q̄ sic: q̄m
baptizati estꝫ z sacramenta suscepistis zc
sed vere h̊ nō sufficit nisi bona opa faciatꝫ
z pctā relinq̄tꝫ. Lu. xiij. Nisi pniam egeri//
tis oēs sil̄ ꝑibitꝫ. Figura. Exo. plib⁹ ca. 13, 14, 16, 17.
et. j. Coꝝ. x. Oēs filij isrl̄ mare transierūt:
et oēs māna māducauerūt: z oēs biberūt
aquā de petra fluētē zc. sed nō oēs terram
ꝓmissiōis itrauer̄t: imo pauci/caleph vi3
et iosue tm̄ de illa tota mltitudine q̄ e[illegible]//
nebat sexcētatriamilia q̄ngētos z q̄nq̄gin//

ra:nūerādo a.xx.anno ꝛ s̄.vt patet Nūe.j et.xiiij. Expone ꝛ applica. Exit⁹ de egypto ꝛ manu pharaonis et trāsitus ꝑ mare sigt baptiſmū. ſic patꝫ ex ꝟbis apl'i vbi s̄. Māna aūt ꝛ aq̄ de petra ꝓducta sigt ſacramētū corꝑis ꝛ ſanguis chr̄i. Ingreſſus in terrā ꝓmiſſiōis sigt ingreſſū regni celeſtꝫ. Terribilis ḡ ē figura: ſed terribilioꝛ ē res figurata: vicꝫ ꝙ nō oēs baptizati ꝛ ſacr̄m corꝑis ꝛ ſanguis recipientes ingrediunꝛ regnū celeſte. Sic ḡ patet qm̄ nō ſatꝫ eſt ſacramēta ſuſcepiſſe niſi fiāt opera. Nam vt d̄r Paul⁹ Ro.ij. Reddet vnicuiqꝫ ſm opa ei⁹. His q̄dem ſm patientiam boni oꝑis gl'iam ꝛ honorē ꝛ incorruptionē q̄rētibus vitā eternā. his aūt q̄ nō adq̄eſcunt ꝟitati credūt aūt iniq̄tati: ira ꝛ indignatio: tribulatio ꝛ anguſtia ꝛc̄.

p Ro ſcd̄o ar. Juxta Terct̄.ꝛ illa tria in ꝓncipio ſermonis ꝓmiſſa q̄ faciūt leuiꝛ currere Notāde ſꝛ tres ɔſideratiōes

Prima inductiua cōpūctōis purgatiue ſcꝫ ad deponendū pctōꝝ onus

Scd̄a rememoratiua paſſiōis ꝓtectiue ſcꝫ contra ꝑſequentis aduerſarij timorem

Tertia ꝓmeditatiua ꝛ reſurrectōis glorioſe: inducens vicꝫ ad ſpem certam ꝓmij.

Et ita poterit h̄ Terc̄.applicari ſeptuageſime: ſexageſime: q̄nq̄geſime: ꝛ q̄drageſime: ꝛ ꝓ tp̄e paſchali. Jn euāgelio aūt hodierno tria tāgunꝛ ad ꝓmā ɔſideratiōem ſpectātia: inductiua vicꝫ ad pctōꝝ purgationem ſeu depoſitionem.

Primū eſt cōductio obſeruāda.

Secūdū remuneratio deſiderāda.

Tertium cōcluſio admiranda.

Circa ꝓmū in ꝓma ꝑte euāg. notāde ſunt due ɔſideratiōes: Inuitatōis: ꝛ Obligatiōis. Circa inuitatiōeꝫ ꝑcurrēde ſūt tres euāgelij clauſule. Prima: ſilē ē regnū celorū ꝛc̄.vſqꝫ ibi: in vineā ſuā. Scd̄a: vidit alios ſtātes in foro ocioſos. Tertia: q̄d h̄ ſtatꝫ ꝛc̄. Jn h̄ ſmone de prima Ubi tria ſunt conſideranda.

Primū patriſfamilias expoſitio.

Scd̄m ſui exitus declaratio.

Tertiū vinee ſigtio.

Primū ꝛgiꝛ ꝛc̄. De q̄ Gre.i home. Quis priſfamilias ſilitudinē recti⁹ tenet q̄ꝫ ɔditor nr̄ q̄ regit q̄s condidit: ꝛ electos ſuos ſic in h̄ mōdo poſſidet q̄ſi ſubditos dn̄s in domo. Ex q̄ autoritate ſatꝫ patet ꝙ q̄ huic priſfamilias ſubijci dedignanꝛ/ oſtēdūt ſe nō ꝑtinere ad nūeꝝ electoꝝ. Audite rebelles ꝛc̄.qd̄ vl' d̄r Ezech.xxij. Conflabimini in medio ignis furoris mei vt ɔflaꝛ argētū in medio fornacꝫ: et ſcietꝫ quia ego dn̄s cū effuderim idignatiōem meā ſuper vos. q.d. nūc nō recog̊ſcitꝫ me dn̄m q: mihi rebelles eſtꝫ: ſed tūc ſcietꝫ ꝛc̄. Jſte eſt ḡ priſfamilias.i.pr̄ ꝛ dn̄s familie ſue.ſ. eccl'ie q̄ ꝑ regnū celoꝝ ſigꝛ.nedū eccl'ia triūphās ſed etiā militās. Greg. Regnū celoꝝ pn̄tꝫ tꝑis eccl'ia d̄r. Quicunqꝫ etiā ſūt filij ſicut mēbra eccl'ie/in ill' regnāt affectiōes celeſtes: nō terrene. Scd̄m eſt ſui exit⁹ declaratio. cū d̄r: Exijt ꝓmo mane ɔducere oꝑarios in vineā ſuaꝫ. Quō em̄ intelligiꝛ de⁹ exire q̄ vbiqꝫ ſꝑ ē ꝛ oīno imutabil' eſt. Intelligam⁹ ḡ ꝙ d̄r exire ꝑ ſui manifeſtationē ꝛ bonitatꝫ diffuſionē. Greg. Qn̄ nō cog̊ſciꝛ in ſecreto ē.qn̄ ꝟo cog̊ſciꝛ de occulto ꝓcedit i aꝑtū. Exit⁹ ḡ ille nō d̄t aliquā mutationē in deo: aut aliquā nouā cognitionē.q: vbiqꝫ ē pn̄s: et oīa ſꝑ ſibi patent. ſed tm̄mō reſpectu nr̄i. Et ſic ſtultiſꝛ ḡ q̄ ꝓ eo ꝙ deū nō vident credūt ſe a deo n̄ videri. Silēs ꝑuulis q̄ cū ceteros nō vident et oculos claudūt putāt ſe ab alijs n̄ videri. Freq̄nti⁹ aūt exijt dn̄s ɔducere oꝑarios cū ampliorē ſui noticiā ſm diuerſa tēporū curricula dedit. Greg. Hic priſfamilias mane hora tertia: ſexta: nona: ꝛ vndecima oꝑarios ɔducere exijt. q̄a a mōdi huius initio vſqꝫ ad finē ad erudiendā plebē ſuā ꝓdicatores mittere non deſtitit ꝛc̄.

Tertiū vinee ſigtio q̄d vicꝫ ſigtur ꝑ vineā. Ubi nota ꝙ difficilis eſt ad colendū. debilis ad ſe ſuſtinendū: vtilis ad fructū faciendū. Propter ꝓmū ſigt eccl'iam militantē: cui⁹ veri palmites ſunt iuſti ab Abel vſqꝫ ad vltimū: inꝛ quos ſunt ꝛ inꝛmiſcenꝛ m'lti mali chr̄iani q̄ duri ſūt capitꝫ iobediētes ꝟbo dei: ꝛ difficiles ad regēdū. Q: ſic d̄r Ro.x. Nō oēs obediūt euāgelio. Hi vinee oꝑarij ſunt priarche: ꝓphe: apl'i: doctores ꝛ ꝓdicatores: ſpālꝛ ꝓlati et curati q̄ regimini eccl'ie ꝓficiunꝛ. q̄b̄ d̄r.j. Pe.v. Paſcite q̄ in vob eſt gregē dei ꝓuidētes nō coacte ſed ſpōtanee ſm deū neqꝫ turpis lucri gr̄a: neqꝫ vt dn̄antes in clerꝫ: ſed forma facti gregꝫ ex aīo. Propter

scdm vinea sigt vniuscuiusq cōsciam siue aiam q se ꝓpria ꝟtute sustinere nō pōt sine dei grā. Joā. xv. Sine me nihil potestꝫ facere. Hu⁹ aūt vinee cultoꝛ esse dꝫ vnusqsqꝫ. Chryſ. Quisquis cū recta fide bonis opib⁹ insistit, hu⁹ vinee opari⁹ existit. Coleda ē aūt hec vinea: amputādo palmites luxuriātes carnalis ꝯcupie: eijciēdo lapides supbie: et extirpando spinas auaricie. Jn hanc vineā colēdā in diuersꝭ etatib⁹ diuersi ꝯducunꝭ: qsi in diuersis horis diei. Alij in puericia. alij in adolescentia. alij in virili etate. alij in senectute. alij in decrepita etate. Propter tertiū vinea sigt penitentiā. Nā sicut vinea lꝫ nō sit visu multum placēs: est tn̄ multū vtilis in fructu si fuerit bn̄ culta. Sic pnia de se nō est placens sed fruct⁹ eius est saluberrimus. Sap. iij. Bonoꝝ laboꝝ gl'iosus ē fruct⁹. Exēpluꝫ de pnia magdal. et bti petri q m'ltuꝫ fuit fructuosa. Ad hāc vineā colendā cōducebat Joānes baptista Mat. iij. di. Facite fruct⁹ dignos pnie. Et saluatoꝛ Mat. iiij Pniam agite appropinqbit em̄ reg. ce.

t Erti⁹ articulus. Audistis ꝛc. Studeatꝫ g vineā colere: al's nō speretis fructū repoꝛtare. Nō em̄ ē illi miscdia impēdenda q pot laboꝛare ꝛ nō vult. Vnd C. de medicantib⁹ validis. l. vnica. Siqs pot laboꝛare nō est danda elemosyna. ar. § j. lxxxij. dist. c. Eps. Qui g nō vult laboꝛare ꝑ salute frustra perit elemosynā. i. gratiā a deo. Audite. Siqs cōducerꝭ vt colat vineā / magnū pmiū receptur⁹ cū laboꝛare possit: si negligit: nōne pmittiꝭ necessitatē pati. Expone ꝛc. notādo illō Leonis pa. Nō doꝛmiētib⁹ ꝑuenit regnum celoꝝ. Nec ocio aut desidia toꝛpētibus btitudo eternitatis ꝑmittiꝭ. Qui em̄ sic tps ꝛ vitā negligūt: aias suas ꝑdūt.

Sermo secundus pro dominica Septuagesime.

S Ic currite vt

ꝛc. Ois q in agone ꝯtēdit ab oib⁹ se abstinet: et illi qdē vt coꝛruptibilē coꝛonā accipiāt: nos aūt incoꝛruptā. j. Coꝛ. ix. Jn aliqb⁹ terrꝭ h tpe agoniste frequtāt agones. Nob aūt nūc foꝛtiter dimicandū est in agone spūali contra spūales neqtias. Jdeo ꝯuenienꝭ nos hoꝛtaꝭ hodie eccl'ia: sumens ꝟba apl'i vt foꝛtiter dimicem⁹. Si em̄ agoniste prudenꝭ se disponūt ꝓpꝭ lucrū tpale: multo magꝭ nūc debem⁹ prudēter ꝛ diligēter facere opera pnie ꝛ ꝟtutis ꝓpter lucꝝ spūale ꝛ eternale: et ab oib⁹ abstinere nr̄e saluti contrarijs. Dicit g apl's. Ois em̄ q in agone cōtendic ꝛc. Jn qb⁹ ꝟbis tria sunt notanda

Primū instās inimicicia. ibi: Ois qui i agone ꝯtendit ꝛc. Hic em̄ habem⁹ cōtendere: qꝛ nobis hostes aduersanꝭ.

Scdm est inimicicie victoꝛia. ibi: ab oibus se abstinet. s. ꝯtrarijs: et h vt resistere possit ꝛ vincere.

Tertiū victoꝛie gloria. ibi: Et illi qdē ꝛc. De pmo Job. vij Milicia est vita hois sup terrā. De secūdo Rom. xij. Noli vinci a malo: sꝫ vince in bono malum. De tertio Apoca. iij. Qui vicerit dabo ei sedere mecū i thꝛono meo. Et Apocal. ij. Esto fidelis vsqꝫ ad moꝛtē: ꝛ dabo tibi coꝛonā vite.

Sic currite ꝛc.

p Ro pmo. An possit hō comphēdere btitudinem in hac vita? Q. sic. Ps. Bti immaculati in via ꝛc. Contra. Vita pñsens est subiecta m'ltis miserijs. Respōdet Tho. j. ij. q. v. Aliqlis btitudinis participatio haberi potest in hac vita: nō aūt vera ꝛ pfecta beatitudo q omne malum excludit ꝛ totū desiderium implet. qd esse non potest in hac vita. Cum aūt dicit Ps. Beati imaculati ꝛc. Dicendū ꝙ illi dicunꝭ beati in spe vel ꝓpter participatōeꝫ beatitudinis ſm aliqlem summi boni fruitionem. Hec Tho. Pro fundamento Satis euidenter patet ꝙ n̄ potest esse certitudo de beatitudine alicuius ante moꝛtem. Vnde Ouid. li. meta. Expectāda dies homis: dicicꝫ beat⁹ Ante obitū nemo supmacꝫ debet. Vnde ꝛ Aristo. j. Eth. Nō audes homies in hac vita dicere beatos simpliciter: sed beatos vt hoies. Cū ergo queriꝭ An possit ꝛc. Dic rn̄ ꝛc. Ex q conclude miserabilē huius vite condicōeꝫ in qua sunt cōditiōes beatitudini incompossibiles: duratiōis breuitas: miseriaruꝫ multiplicitas: status instabilitas. De qb⁹ Job. xiiij. Hō natus de muliere breui viuēs tpe ꝛc. vsqꝫ: et nunq̄ in eodē statu ꝑ

manet. Sed heu heu h̄ nō attendūt mise-
ri pctōres/ voluptuosi/ fures ⁊c̄. Utinā q̄-
libet talē hr̄et ꝯsideratione͂ vt ps̄. q̄ dice-
bat. Dies mei sic̄ vmbra declinauerūt ⁊c̄.
Notate Sole multū a nobis distāte/ vide
tur vmbra corpis eē longior. Cū ꝟo sol re
cto aspectu ē sup nos/ tūc apparet breuior:
etsi nos extēdam9 i terrā n̄ erit lōgior vm
bra ꝙ corp9. Spūaliter vita nr̄a compar
vmbre Un̄ q̄ solē hȝ recte cognitionis sup
se recto aspectu. illi videt vita breuis Job.
ix. Dies mei veloci9 transierūt ⁊c̄. Qui ꝟo
longe sunt a sole: recte ꝯsiderātes: dies su-
os infinitos credunt: qn̄ ꝟo p mortē in ter
ra collocat hō tunc quāta sit vita apparet
euidenter. Figura Jone. iiij. Jona sub
vmbra hedere delectabilit q̄escēte: subito
vermis radicē corrodere cepit ⁊ aruit ⁊c̄.
vide Spūaliter Miser hō q̄escit sub vm-
bra pn̄tis vite: nō cogitans autūnū mor-
tis: subito aūt vermis. i. mors radicē ro-
dit. Luc. iij. Jam securȝ ad radicē arboris
posita est.

t ~~Ertius ar.~~ In p̄cedenti ⁊c̄. Nunc de
scd̄a clausula superi9 ꝓposita: videlicȝ
Egressus circa horā tertiā: vidit alios stā
tes in foro ociosos: ⁊ dicit illis. Jte ⁊ vos
in vineā meā ⁊ qd̄ iustū fuerit dabo vob.
Ubi on̄dit negligentiū missera cōditio.

Tum ꝓpter loci periculositatē: q2 stan-
tes in foro.

Tum ꝓpter animi vacuitatē: q2 ociosos

Tum ꝓpter sui inexcusabilitatem: quia
inuitantur.

Primo ꝓpter loci periculositatē: q2 stan
tes in foro. Per forū em̄ intelligit mund9
Ꝝm Chrys. In q̄ calumnie: iniurie: ꝯtenti
ones: diuersoꝝ ꝙ negociatoꝝ difficultates
sunt semp tumultuose: ⁊ oīa venalia sunt.
In hoc em̄ foro aīe venales exponuntur.
Mercatores duo st: de9 ⁊ diabol9. Qui-
dā diabolo vendūt aīas p vili precio dele
ctatiōis carnal: vt luxuriosi ⁊ gulosi. Qui
dā p re tpali: vt raptores ⁊ auari. Quidā
p vanis honorib9: vt supbi ⁊ vanigloriosi.
Talē āt mercatorē fugiam9: ⁊ aīas nr̄as
reddamus dn̄o q̄ redemit eas. j. Coꝛ. vj
Empti estis p̄cio magno ⁊c̄. Scd̄o ꝓpt
animi vacuitatē: q2 ociosos. i a bonis opi
bus vacātes. Chrys. Qui opa dei nō ope
rat ociosus ē. O ꝙ vituperabilis est ociosi

tas Priuat em̄ hominē fructu bone opati
onis. Prouer. xxviij. Qui sequit ocium re
plebit egestate. Item implicat se feditati
multiplicis offensionis. Bern̄. Oim ten-
tationū ⁊ cogitationū malaꝝ ⁊ inutilium
sentina est ociū. Exemplū Dauid dū oc-
cuparet in bellis ꝯtinens fuit. Tpe ꝟo ociȷ̄
adulteriū cōmisit. vt hr̄. ij. Reg. xj. Salo
mon etiā ꝙ diu fuit occupat9 circa templū
edificandū ꝯtinēs fuit: sed postea ocio va
cans infatuat9 est amore mulieꝝ alienige
naꝝ adeo vt coleret idola earū. vt habet.
iij. Reg. xj. Unde etiā Ezech. xvj. dicitur
Hec fuit iniq̄tas sodome: superbia: saturi
tas panis: abundantia ⁊ ociū. et Ouidius
de reme. Querit egistus q̄re sit fact9 adul
ter. In promptu cā desidiosus erat. Idē
Ocia si tollas periere cupidis artes. Itē
etiā dic̄ Hiero. Semp aliq̄d boni facito:
vt te diabolus inueniat occupatum. Ocio
sus q̄ppe locum facit diabolo: sed occupa-
tio honesta clypeus est ꝯ sagittas diaboli
Item ociū facit damnū irreparabil amis-
sionis. s. tpis. que est amissio multū dolen
da. Quia vt dicit Berū. Omne tp̄s impē
sum: exiget a nobis qualiter fuerit expen-
sum. Jō dr̄ Ecci. iiij. Fili conserua tp̄s et
deuita a malo. Lex etiā diuina hoiem cō
strinxit ad laborē q̄si pro pnia prime trans
gressionis. Gen̄. iij. In sudore vultus tui
vesceris pane tuo ⁊c̄. Ibidem. In labori-
bus comedes ex ea scȝ ex terra. et Job. v.
Hō nascit ad laborē: et auis ad volandū.
Huius diuine legis transgressores sūt oci
osi. Sed notate. qui hic laborare non vult:
in inferno sine fine inutiliter laborabit ps̄.
Laborabit et viuet adhuc in finē. Ter-
tio propter sui inexcusabilitatem: quia in-
uitantur. Un̄ dicit illis. Jte et vos in vi-
neam meam ⁊c̄. Audite miseri negligētes
quos tam multipliciter vocat dominus ⁊
tamen ociosi manentes ⁊ penitere dissimu
lantes. De talibus dicitur Joannis. xv.
Nunc autem excusationem de peccato suo
non habent. Exemplum nota de iudeis
quos multipliciter vocat dominus sȝ tan
dem eos a se reiecit. Prouerbiorum pri-
mo. Uocaui vos et renuistis: extendi ma
num meā ⁊c̄.

t Ertius articulus Audistis ⁊c̄. Caue
atis ne in foro animas vestras exponatis

diabolo ꝛ dedꝫ illi ptātem sup aīas vr̄as. Lex dt. Melius est intacta nr̄a seruare ꝙ post vulneratā cām remediū q̄rere. In q̄/bus causis restitutio in integrū nō est ne/cessaria.l.Sancim⁹. Et re nō integra po/testas. Aliȷ̄ ꝯcessa nō pt reuocari. de elec. et electi ptāte in causis. Notate: nō liben ter venderet mercator ad credo merces p̄ciosas alicui fraudulento: cū iā a plib⁹ au/diret ꝙ nihil creditorib⁹ nisi iniurias ꝛ ver bera soluit ꝛc. Expone ꝛ ap. qm̄ fraudulē tus mlt̄ū est diabol⁹. Vn̄ Apoc.xij. Pro/iect⁹ ē serpēs q̄ vocat̄ diabol⁹ ꝛ sathanas: q̄ seducit vniuersum orbem.

Sermo terti⁹ p dn̄ica in Septuagesi.

Sic currite vt ꝛc. Ego igit̄ sic curro nō q̄si in in/certū.j. Cor.ix. Tria ibi sūt no/tanda de cursu apl̄i. Sedulitas diligētie. curro. Velocitas euidentie. sic. Securi/tas cōfidētie. nō q̄si ꝛc. De pmo Phil.iij. Que retro sunt obliuiscens ad ea q̄ sūt p̄/ora extendens meipm̄: ad destinatū ꝓseq̄r brauiū supne vocatōis. De scd̄o.j. Thes. iiij. Sic ꝛ ambuletꝫ vt abūdetꝫ magꝫ. De tertio.ij. Timo.j. Scio cui credidi ꝛ cert⁹ sum q2 potēs ē depositū meū seruare. Et ij. Tim.iiij. De reliq̄ reposita ē mihi coro na iusticie. Sic currite ꝛc.

Rim⁹ arl̄. An possit hō ex naturali/bus cōphēdere btitudinē: Q3 sic. Natura em̄ nō deficit in necessariȷ̄s. Cō tra. Vltia hois btitudo excedit itellectū hois ꝛ volūtatē.j Cor.ij. Oculus nō vi/dit: nec auris audiuit ꝛc. Thom.j.ij.q.v. Btitudo īpfecta q̄lis in hac vita hr̄i pōt ab hoie adq̄ri pōt p naturalia eo modo q̄ virt⁹ in ei⁹ opatiōe ꝯsistit. sed btitudo ho/minis pfecta cōsistit in visione diuie essen tie. Videre aūt deū p essentiā est supra na turā nō solū hois sꝫ etiā oīs creature. Cū aūt dr: natura nō deficit in necessariȷ̄s ꝛc. Dicendū ꝙ verū est. Vn̄ natura dedit ho mini libe arbitriū q̄ pōt ad deū ꝯuerti q̄ eum pōt facere btm̄. Que ei p amicos pos sum⁹: p nos aliq̄lr possum⁹: vt dr.iij. eth. Pro fundamento. Ex naturalib⁹ habꝫ hō initium btitudinis asseq̄nde. Quidi⁹.j meta. Pronaq3 cū spectēt animātia cetera terram Os homi sublime dedit: celūq3 vi dere Iussit ꝛ erectos ad sidera tollere vul tus. Et ideo dt Aristo.iiij. Eth. ꝙ hō se debet trahere ad diuina q̄ntū pōt. Sꝫ q̄/rit̄ An possit ꝛc. Dic rn̄. vt s. Ex q̄ cōclu/de ꝙ vana ꝛ plus vana in nob erit ratōis facultas si nō laborem⁹ diligēter cōseq̄ be atitudinē: q2 vt dt ph̄s.ij. phys. Vanū si/ue frustra est qd̄ est ordinatum ad aliquē finem quē nō attingit. cuiusmodi sūt mi/seri pctōres idurati. Audite o raptores: lu xuriosi ꝛc. Audite inquā: qm̄ si iduretꝫ aiu mū: non poteritꝫ ad illū finem.s. btitudinē ꝑuenire. Bern̄. Nemo duri cordis salutē vnq̄ adept⁹ est nisi forte de⁹ abstulerit ab eo (iuxta ꝓpham) cor lapideū: ꝛ dederit ei cor carneū. Vn̄ ꝓuer.xxviij. Qui mentꝫ ē dure corruet in malū. Figura Nūe.xij. Filiȷ̄ isrl̄ rebelles fuerunt ꝛ duri ꝯ dn̄m: iō terrā ꝓmissiōis non intrauerunt. Expone ꝛc. Ideo Ps. Hodie si vocē ei⁹ audieritꝫ nolite ob. cor. vr̄a ꝛc.

Ecūdus ar. In p̄cedēti ꝛc. Nunc de tertia clausula. scꝫ. Quid h̄ statꝫ tota die ociosi. Ubi est notāda triplex cōditio aggrauās negligentiam.

Prima localis. ibi: Quid h̄ statꝫ.
Scd̄a tp̄alis. ibi: tota die
Tertia ꝑsonalis. ibi: ociosi

Prima igit̄ ꝛc. q. d. Cur p salute laborare negligitꝫ h̄.s. In loco tā p̄ic̄loso. Ezech.ij. Subuersores tecū sūt: ꝛ cū scorpionib⁹ ha bitas In loco tā transitorio.j. Jo.ij. Mū dus transit ꝛ ꝯcupia ei⁹. In loco tā fetido. Prouer.xv. Abomiatio est dn̄o via impȷ̄.

Scd̄a est ꝯditio tp̄alis. ibi: tota die.i. p toto tp̄e vite vr̄e cū habeatis opandi op/portunitatē. Apoc.ij. Dedit ei tp̄s vt pe/nitētiā ageret ꝛ nō vult penitere. Quid ḡ negligitꝫ: q̄d statꝫ cū poti⁹ ire deberetis. Quia vt dicit Bern̄. Vita breuis via lō ga. Si vis ḡ ꝑuenire incipe trāsilire. He/bre.iiij. Festinem⁹ ingredi in illam reqem.

Tertia ē ꝯditio ꝑsonal̄. ibi: ociosi: vo b.s. nihil ꝓficiētes: ꝓximis non subueniētes: deo nō s̄uiētes: hostib⁹ nō resistētes: et in futur nō ꝓuidentes: imo mala mlt̄a ꝑpe/trantes. Quia vt dr Ecci.xxxiij. Multā maliciā docuit ociositas. Sicut ḡ dr Mi chee.ij. Surgite ꝛ ite.i. diligēter labora/

te: et ociū fugite. q2 nō habet2 h requiem.
Exēplū ociositat2 fugiēde hēm9 in oi ge-
nere creaturaꝝ. Pͥo in creatur2 insensibi
lib9 q nō cessant die ꝛ nocte volūtatē ꝑage
re cōditoris. vt plāte ꝛ arbores tꝑib9 flo-
res: folia: ꝛ fruct9 ꝓducentes. sol ꝛ luna et
stelle cursus suos ꝑagentes. Baruch. iij.
Stelle dederūt lumē in custodijs suis: vo-
cate sunt ꝛ dixerūt: assum9 ꝛc̄. Itē in cre-
atur2 sensibilib9 irrōnalib9 q ꝙtidie ꝛ cōti-
nue ꝓ victu ꝛ fetibus educandis laborāt.
vt patet ī volatilib9 ꝛ gressibilib9: et sic de
alijs. Vn̄ puer. vj. Vade ad formicā o pi
ger ꝛ disce ab ea sapiam: ꝛ considera vias
ei9: q cū nō habuerit ducē q eā exēplo p̄ce-
dat: aut p̄ceptorē q eā instruat: ꝛ leges in-
stituat: aut p̄ncipē quē timeat ꝛ qui ei pe-
nas infligat aut p̄mia tribuat: parat ī esta
te cibū sibi ꝛ ꝯgregat ī messe qđ comedat
Sic ꝛ nos facere debem9 ꝓuidētes ꝓ vi-
ta futura. Itē in creatur2 itelligibilib9: pu
ta angel' q n̄ cessant laudare deū: vt Apo
ca. iiij. Et de vir2 sc̄tis legim9 ꝙ diligēter
ꝙtidie oꝑib9 bonis insisterēt. Int' q̊s legi-
m9 de btō Frācisco ꝙ feruore spūs adeo
succēdebat: vt ꝙtidie fratrib9 diceret: Fra-
tres ꝛ filij mei incipiam9 facere bonū. Si-
cut em̄ đt Greg. Amor dei nunꝗ̄ est oci-
sus. i. ꝯm Alex. in ocio morosus: vel ocio
plen9. Nam h̄ns charitatē si aliqn̄ in ociū
cadit cito excitat'.

t Ertius articulus. Audistis ꝛc̄. No
tate ꝙ iura dicunt. Cessante labore
oport2 cessare remūeratōez laboris. de ap
pella. Cōcessis. Sed bn̄ merēti bn̄ficium
debet cōcedi. l. Suos. Legauit. ff. de ma-
numissis in testamēto. Pone casuz de pau-
perib9 agricolis q inuitant' ad laborāduz
in vinea dn̄i tali pacto ꝙ multā accipient
mercedem si diligenter ꝛ infra certos dies
opus compleuerint: al'as incarcerabunt'.
Nōne tales statim ꝛ diligēter laborabūt:
partim ꝓpter timorē incarceratiōis: ꝑtim
ꝓpter spem remūeratōis. Expone ꝛ appli
ca notando illud hmōi. Nullus labor du
rus: nullum tempus longuz videri debet
quo glīa eternitatis adquirit'.

Sermo quartus
ꝓ Septuagesima

s Ic currite vt
ꝛc̄. Sic pugno n̄ q̄si aerē v̄berās
j. Cor. ix. Currentib9 ad brauiū
necesse est vt pugnēt ꝯtra triplicē hostem
Mūdū: carnē: ꝛ diabolū. Gre. Tres ho-
stes in hoc mūdo nos infestāt. Mūd9 tā-
ꝗ̄ syrena dulc2 nauigātes submergit. Ca-
ro tanꝗ̄ dalila blādiens Sāsonē alligat.
Diabolus tanꝗ̄ leo rugiens viatorē iteri-
mit. Caro luxuriā. Mūdus auariciā. Di
abolus ingerit suꝑbiā. Ex his trib9 duo
cōiurauerūt tertio submersionē nostram.
Mūdus em̄ ꝛ caro diabolo auxiliū p̄bēt
ꝯtra nos. Mūdus est vicin9. Caro ē do-
mesticus host2 q mltū ꝑiculosus est. Bo
ecius. iij. de consol'. Nulla pest2 efficacior
ad nocendū ꝗ̄ inimic9 domesticus.

Sic currite ꝛc̄.

p Rim9 ar. An btītudo ad quā curre-
re debem9 cōsistere possit in aliq̊ bo-
no creato: Q2 sic. Quia hō non est capax
nisi obiecti finiti. Cōtra. Aug9. xix. de ci
ui. dei. Ut vita carnis aīa est: btā vita ho
minis de9 est. De q đr Btūs ꝓl's cui9 est
dn̄s de9 eius. Rn̄det Tho. xxij. q. ij. Im
possibile est btītudinē hois cōsistere in ali
q̊ bono creato. Btītudo em̄ est ꝑfectū bo
nū tripliciter q̇etās appetitū. Obiectum
aūt appetit9 itelligibilis est vniuersale bo
nū qđ non inuenit' in aliq̊ creato: sed ī solo
deo. q2 oīs creatura habet bonitatē parti-
cipatā. vn̄ solus deus hois volūtatē im-
plere pōt: ꝯm ꝙ dicit' in p̄s. Qui replet ī bo
nis desideriū tuū. In solo igit' deo btītu-
do hois consistit. Cum aūt đr: homo non
est capax nisi boni finiti. Verꝫ est vt rei in-
trinsece ꝛ inherēt2: sed bene est capax boni
infiniti vt obiecti. Hec Tho. Pro fun-
damento. Querendū est bonū illud in q̊
vera btītudo cōsistit. nā vt đt phus. j. eth.
Btītudo est ꝑfectissimū atꝗ̄ ꝑ se sufficiē-
tissimū bonū qđ nō amplius ꝓpter alterū:
sed ꝓpt' se tm̄ ē amabile. Multū ḡ cauen-
dū neq̇d amem9 tali bono repugnās. Iō
Ouid. d̄ remedio. Quale sit id qđ amas
celeri circūspice mēte. Querit' ḡ An sit vl'
possit esse aliqđ bonū tale creatū quod sit
ꝓpt' se tm̄ amabile in q̊ possit homo veraz
hr̄e btītudinē: Dic tn̄. Ex qua cōclude ꝗ̄-

miseri sunt qui spreto bono increato: reb9 creatis inherent. Aug9. in li. soli. Ve cecis oculis q te nō vidēt sol illūinans celum et terrā. Ve caligantib9 oculis q te videre n possunt. Ve auertētib9 ocl'os vt nō videant veritatē. Nequnt ocl'i assueti tenebris summe veritatis radios intueri. Nesciunt de lūine aliqd estimare quorum est in tenebris habitatio: tenebras vidēt: tenebras diligūt: tenebras approbāt: de tenebris euntes in tenebras/nesciūt vbi corruunt. Hoc audite o miseri pctōres eternis suppliciis deputati rc. Figura. iiij. Reg. xv. Sedechias capt9 est in reblata: r excecat9 atq3 incatenat9 duct9 in babylonē. Spūalr reblata interptat multa hec. et sigt multitudinē tpaliū occupationū. Expone ergo vt s̄. Notādo illud ps. Nescierūt neq3 intellexerunt: in tenebris ambulāt.

S Ecūdus articulus. In pcedenti rc. Nūc de psideratiōe obligatiōis que vniuersalr sequit ex pnētiōe facta cū operariis ex denario diurno. Nemo em obligatur in vinea dni laborare. sed si volumus accipe eterne vite pmiū pmissum: obligamur ad illud cōseqndū in illa dni vinea laborare. Est aūt hnotanduz q triplici ratione obligamur dño seruire.

Primo rōne creationis.
Scdo rōne gubernationis.
Tertio ratione conditionis.

Primo igit rc. Nam p creationē a deo habem9 q sum9. Ber. Totū debes ei a quo totū habes. Quis existimet qntū est esse in nūero creaturarum nō qrūcūq3: sed rōnaliū. Nullo qdē pcio emere posset vnus ex oculis aut ex mēbris vris: multo magis nec aliqua potentia anie Et qs ista dedit nisi deus. Et cur nisi ex liberalitate sua. Lactāti9 li. ij. diuinarum institutionū. Deus veri patris officio funct9 est. Ipe corp9 effinxit. Ipse aiam in q spiram9 infudit. illi9 e totum qcqd sum9. Et Bern. in ser. Parne tibi videt o hō: cogita qlē te fecit: nempe sm corp9 egregiā creaturā: sm aiam ad imaginē creatoris insignē: rōnis participē: btitudinis eterne capacē. Porro aūt coherere sibi inuicē fecit artificio incomphensibili/r sapia inuestigabili: nec h aū pmeruit q aū nō fuit: nec spes retributionis fuit: qm bonorum nrorum n eget. Scdo rōne gubernatiōis. Sic em deus gubernat hoiez vt cunctas suas creaturas homi dederit. Hugo li. de arra sponse. Respice vniuersum mundū: et considera siqd in eo sit qd tibi nō seruiat. Omnis natura ad hunc finem dirigit cursum suum: vt obsequiis tuis famulet r vtilitati deseruiat: tuisq3 oblectamētis pariter r necessitatib9 sm affluētiam indesinentē occurrat. hoc celum: hoc terra: hoc mare: hoc aer cum his q sunt in eis vniuersis explere non cessat. Nec solas creaturas corporales dedit deus: sed r angelos quos hoim custodie deputauit. Hiero. Magna dignitas aiarum/vt vnaq3q3 angelū habeat ad sui custodiā specialiter delegatū. O dura eorum pectora q dei bnficia non recognoscūt: imo ingrati ipm deū cōtemnūt. Nō aūt creaturis: sed ex superabūdāti charitate dedit nobis filiū suū. j. Joan. iiij. In hoc apparuit charitas dei in nobis: qm filium suū vnigenitū misit in mūdū vt viuam9 p eū. Et Joā. iij. Sic deus dilexit mundū vt filium suuz vnigenitum daret. Videamus g qntum tenemur deo seruire qui sic seipm nobis dedit: et seipm pro nostra redemptiōe obtulit r proprium sanguinem fudit. Apocal. j. Dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Et. j. Pet. j. Non corruptibilib9 auro et argento redempti estis: sed precioso sanguine agni imaculati. Agnosce igitur o anima quantum deus te dilexit: et disce eum diligere et fideliter ei seruire. Tertio ratione pductionis. quia fideliter laborantib9 mercedem glorie pmittit quasi ex pacto se daturum. Sap. iij. Bonorum laborum gl'iosus est fructus. Et Sap. x. Reddet deus mercedē laborū suorum. Qui g desiderat mercedē/non refugiat laborem. qa sicut dicitur. j. ad Corinth. iij. Vnusquisq3 propriam mercedē accipiet sm suum laborem. At cōtra Matth. xxv. Dānat seruus piger r eijcit in tenebras exteriores. Studeat igit qlibet qdiu viuit in dei seruitio laborare. Exemplū in vitaspa. Erat qdā senex in eremo iteriori p mltos ānos: in abstinentia r spūali studio nimis laborans. Venientes igit ad eum qdam frēs admirantes eius perseuerantiā dicebant:

Quō toleras istū tā solitariū et tā diffici-
lem locū pōt: Quib⁊ ille rñdens ait. Dis
labor totius tpis mei nondū vni⁹ hore tor
mentoꝝ eternoꝝ spaciū est. Oportet inqͭ
nos in ꝑuo tpe hui⁹ vite sustinere laborez
⁊ macerare passiones vt inueniam⁹ in alio
seculo perpetuā recompensationē. Greg⁹.
Dum labore transitorio atterimur: a labo
re ꝑpetuo liberamur.

p Ro tertio. Audistis ⁊c̄. Audite ꝙ
ḋt lex t. Bōa fides i ꝯtractib⁊ ſuāda
est: ⁊ de actionib⁊ ⁊ obligationib⁊. l. Bo-
nā fidem. et. ff. eo. ti. l. Bona fides. Ergo
etiā vt hꝫ. xxiij. q. j. Noli. Fides cū ꝓmit-
tit hosti: seruanda est. Pone casū. Si con-
tractū feceris cū socio: nōne ſuandus est:
al's ⁊c̄. Multo magꝫ cū dño ⁊c̄. Estote ɡ̃
deo fideles vt tandez vnicuiqꝫ dicat illud
Matt. xxv. Euge serue bone ⁊ fidelis: qꝛ
in pauca fuisti fidelis sup̄ mul. te cō.

Sermo. v. ꝑ Septuagesima.

Ic currite vt

s ⁊c̄. Castigo corpus meū ⁊ i ser-
uitutē redigo ne forte cū alijs p̄-
dicauerim ip̄e reprob⁊ efficiar. j. Coꝛ. ix.
Ibi tria sunt notāda q̄ faciunt ad cursum
spiritualem.

Carnis mortificatio / Castigo corp⁹ m.
Mortificatiōis subiectio. ⁊ in seruitu-
tem redigo.
Subiectionis ratio. ne forte cū alijs ⁊c̄
De ṗmo. ij. Coꝛ. iiij. Semꝑ mortificati-
onē iesu i corꝑe vr̄o circūferētes. De scḋo
Rho. vj. Exhibete mēbra vr̄a ſuire iusti
cie in sctificationē. De tertio Gal'. v. Qui
talia. s. oꝑa carnis agunt regnū dei nō ꝯse
quent. Sic currite ⁊c̄.

p Rim⁹ ar. An btitudo ad quā curre-
re debem⁹ ꝯsistat in visione diuie es-
sentie: Q, nō. qꝛ dicit Diony. c. j. mystice
theologie. Per id qḋ est supremū intelle-
ctus: hō deo ꝯiungit oino ignoto. Con
tra. j. Jo. iij. Videbim⁹ eū sicuti est. Re-
spondet Tho. j. ij. q. iij. Vltia hois btitu
do nō p̄t ꝯsistere nisi in visione diuine essē
tie. Hō em̄ nō est ꝑfecte btūs ꝙdiu sibi re
stat aliqͩ desiderandū. Inest aūt natura-
lit' hoi desideriū cū cognoscit effectū: ⁊ scit
eū hr̄e causā: vt etiā cognoscat de cā qͩ ē:
illḋ desideriū est quasi admirationis ⁊ cau-
sat inqͥsitionē. vt dꝛ in ṗncipio metaphysi-
ce. nec illa inqͥsitio q̄escit q̄uſqꝫ ꝑueniat ad
cognoscendū essentiā cause. Ad ꝑfectū igi-
tur visionem oportet ꝙ homo ꝑtingat ꝑ
intellectum ad ip̄am essentiaz ṗme cause.
Cum autē dicit Dioñ. ꝙ ꝑ id qḋ ⁊c̄. loq-
tur de cognitione eoꝝ q̄ sunt in via ad bti-
tudinē tendentes. Hec Dioñ. Pro fun
damēto. Nobilissima cognitio hōi possibi-
bilis: est cognitio diuinoꝝ. Vñ Cōmen-
tator in. ij. de anīa. Melius est scire modi-
cū de reb⁊ nobiliorib⁊ ꝙ̄ multū de reb⁊ vi-
liorib⁊. Nobilissimū aūt ē ṗmū ens a quo
ois alia bonitas ꝓcedit tanꝙ̄ a ṗma cau-
sa effectiua formali ⁊ finali. Et iō in ei⁹ co
gnitione maxie est hois ꝑfectia felicitas.
Nam sic̄ iuxta virgiliū in georgicis. Felix
q̄ potuit reꝝ cognoscere causas. Maxie fe
lix q̄ causam simpl'r ṗmā cognoscit. Sed
querit' An in ei⁹ visione aut in cognitione
ei⁹ abstractiua ꝯsistat btitudo. Dic rñ. vt
s̄. Ex q̄ conclude ꝙ̄ desideranda ē illa vi-
sio. Nam vt hꝫ i libello de ꝯtemptu mūdi
Quantū gaudebūt q̊s gaudia sūma reple
būt. Quos illustrabit q̊s semꝑ letificabit.
Visio sctā dei splendorqꝫ sue faciei. Visio
inquā clarissima. j. Coꝛ. xiij. Videmus
nunc ꝑ speculuz in enig. tunc autē facie ad
fa. Ex quo etiā habet' ꝙ est remediatissi-
ma. Attendite o pctōres miseri q̄ tāto bo
no: vosmetip̄os ꝓuatis: adulteri: raptores
⁊c̄. Sed quid necessariū est vt ibi ꝑuenia-
mus. Audi dñm in euangelio Matth. v.
Beati mūdo corde qm̄ ip̄i deuz vi. Hie-
ro. Mund⁹ deus a mundo corde conspici
tur. Templū em̄ dei esse nō pōt qcqͩ pol
lutū. Figura Apo. vij. Illi de turba ma
gna quā vidit ioānes erant añ thronū ⁊ i
cōspectu agni amicti stolis albis ⁊ palme
i manib⁊ eoꝝ. Per hoc ꝙ sunt añ thronuz
diuine maiestatꝫ intellige ꝙ deum vident
⁊ intuent' thronūm diuie maiestatis: al'as
nō pl⁹ eēnt añ thronū ꝙ̄ reprobi. Dicunt'
autē eē in ꝯspectu agni: ꝓpter visionē hūa-
nitatis chr̄i. Amictii stolis albis: ꝓpter pu
ritatē inocētie. ⁊ palme in manib⁊ eoꝝ: in
signum victorie. Aug. in solil'. O regnum
btitudis eterne: ꝟtutis diuie: spes sctōꝝ: ⁊
corona glorie: facie ad faciē videris a san-
ctis: letificans eos vndiqꝫ pace tua.

S Ecūdus ar. In p̄cedenti ꝛc. Nūc de scd̄o ꝑncipali qd̄ est remūerātio desiderāda q̄ notat̄ in euāgelio/ibi. Cū aūt sero fac. eēt ꝛc. Ubi circa remunerationē tangit̄ triplex ↄsideratio.

Prima ē ↄsideratio t̄palis ↄditiōis

Scd̄a est ↄsideratio eq̄lis distributōis

Tertia ē ↄsideratio irrationalis murmurationis.

Prima igit̄ ꝛc. q2 d̄r. Cū sero factū eēt in fine vite vel mūdi. Chryſ. Cōsidera ꝙ nihil nob̄ mane: imo sero reddit dn̄s mercedē. q2 solū remūerat ꝑseuerantē opariuz ꝛ fidelē. Facto itaq3 sero dixit dn̄s vinee .i. de⁹ p̄r ꝓcuratori suo. i. chr̄o: cui p̄r dedit oīa in man⁹. vt d̄r Jo. v. P̄r oē iudicium dedit filio. Dixit ḡ illi: Uoca oparios et redde illis mercedē incipiēs a nouissimis vsq3 ad p̄mos. q. d. Uoca oparios: nō ociosos: d̄ labore ad requiē Apo. xiiij. Amodo iā dic̄ spūs vt req̄escant a laboribꝫ suis. Uoca d̄ ſuitute ad libertatē Ro. viij. Ipa creatura liberabit̄ a ſuitute corruptionis in libertatē gl'ie filioꝝ dei. Uoca inquā d̄ paupꝑtate ad diuitiaꝝ copiositatē. Matt. xxv. Uenite bn̄dicti p̄ris mei ꝑcipite reg.

Scd̄a est ↄsideratio eq̄lis distributōis. Cū em̄ venissent nouissimi: q̄ sc3 circa horā vndecimā venerāt acceperūt singulos denarios. Uenientes aūt ꝛ p̄mi arbitrati sunt ꝙ pl⁹ eēnt accepturi: accepe. āt et ipsi singulos denarios. Nota denari⁹ diurn⁹ d̄r p̄mo dari nouissimis. q2 ꝑm Aug. l3 detur oībꝫ sil't: illi tn̄ q̄ post vnā horā vel paucas ip̄m accipiūt. dicunt̄ ꝑus recipere q3 illi q̄ post m'ltas horas expectauer̄t ꝛ postea receperūt. Et vt d̄t Chryſ. nimia misericordia ordinē nō aspexit. Eq̄le aūt accipiūt p̄miū: vt ōndat̄ ꝑ3 apl'm q2 nō ex operibꝫ saluati sum⁹. Ber. Exaggera q̄ntūuis opa ꝛ extolle sudores. Melior est mīa domini sup vitas. Et ea sane opis ꝛ t̄pis dāna mihi resartio. Accepert̄ itaq3 nouissimi ꝛ p̄mi ex p̄cepto p̄risfamilias singl'os denarios. i. eq̄le p̄miū q2 vic3 oīm est vna b̄titudo obiecti sc3 bonū infinitū. Item ē ibi eq̄litas ꝓportionis q2 q̄libet recipit ꝑm merita. Est etiā eq̄litas durationis q2 oīm b̄titudo erit eterna j. Pe. v. De⁹ oīs gratie vocauit nos i eternā gl'iam suā. Tertia ē ↄsideratio irrational' murmuratiōis. Cū d̄r: Et accipiētes p̄mi murmurabant aduersus p̄remfamilias dicētes. Hi nouissimi vna hora. q. dice. modico t̄pe labores portauerūt: ꝛ pares illos nob̄ fecisti q̄ portauim⁹ pond⁹ diei ꝛ estus. Pond⁹ diei signat op⁹ iusticie. estus ꝓ calorē tentationū. Dic̄ Chryſ. ꝙ nō oportet ea q̄ in parabolis dicunt̄: ꝑm totū qd̄ d̄r iuestigare s3 intētionē ꝓpt̄ quā ꝑabola posita ē itelligere. Un̄ nō est itelligendū b̄tōs murmurare ex inuidia: s3 h̄ d̄r vt ōndat̄ hos tāto potitos honore eē: ꝙ inuidia exinde aliis generari posset si possibile eēt. Notandū tn̄ ꝙ duplex ē murmur sc3 conq̄stionis ꝛ admiratiōis. Primo mō nō murmurāt beati de alioꝝ gl'ia s3 scd̄o mō: dei vic3 misericordiā et liberalitatē admirātes. Sequit̄: At ille r̄ndens vni eoꝝ dixit: Amice nō facio tibi iiuriā q2 iiuria locū n̄ h3 vbi ē mera gr̄a. Nōne ex denario diurno cōuenisti mecū: tolle qd̄ tuū ē ꝛ vade. q. d. Sufficere tibi d3 merces tua. An nō lic3 mihi qd̄ volo facere: q. d. Sic. Quia em̄ vult id̄ licitū ē: q2 volūtas dei ē mēsura ꝛ rectitudo totius eq̄tat̄. An ocul⁹ tu⁹. i. ↄsideratio tua nequā ē q2 ego bon⁹ sū: ex natura bonitatis abundant̄ cōicans. Si dicat̄ aūt b̄tōꝝ ↄsideratio neq3: hoc nō ē ꝓpt̄ culpā: sed ꝓpt̄ ↄsideratiōis eq̄litatē q2 admiratio illa cōsurgit ex ↄsideratiōe diuie iusticie magis q3 sue mis'cdie. Greg. Stulta ē hoīs q̄stio ↄ bonitatē dei. Conq̄rendū q̄dē eēt si non daret qd̄ deb3: si nō dat: nō deb3. Magna certe ꝛ oīno inexplicabil' illa merces celestis: q̄ misericordit̄ dat̄ nob̄ oībꝫ in dn̄i vinea fidel'r laborātibꝫ. Exēplū. Erāt duo monachi colloq̄ntes d̄ vita eterna: q̄ ↄsenserūt ꝙ q̄ p̄mus moreret̄: de statu suo alteri itimaret. Mortuo vno: altero dolēte apparuit illi mortu⁹ sole clarior: benigne eu3 salutās: Cūq3 de vita eterna q̄reret: r̄ndit Sic̄ audiuim⁹ sic vidim⁹: qd̄ ocul⁹ nō vidit nec aur̄ audiuit nec i cor hoīs ascendit q̄ p̄parauit de⁹ diligētibꝫ se. Ber. Merces sctōꝝ tā magna ē ꝙ nō p̄t mēsurari: tam m'lta ꝙ n̄ p̄t nūerari: tā copiosa ꝙ nō p̄t finiri: tā p̄ciosa ꝙ nō p̄t extimari.

t Ertius ar. Audist̄ ꝛc. Cōsiderate ḡ hui⁹ magnitudinē p̄mij. Nā vt dicūt iura. Qualitas negocij ē ↄsiderāda. ff. de iudicijs. Nōnūq3. ꝛ. C. vn̄ vi. l. vi. qn̄. Et

de appell'. Cū sit donatio. et de iureiur. ca. vl. in fi. Et notate q̄ libent' fuiunt hoies dn̄o liberalissimo/ q̄ fuos suos sp amplissime remunerat vltra merita. Exponet' applica notādo illud Prouer. j. Qui me audierit absq; terrore requiescet: ⁊ abundantia pfruet': maloꝝ timore sublato.

Sermo. vj. p Septuagesima.

Sic currite vt ⁊c. Nolo vos ignorare fr̄es q̄m p̄res nr̄i oēs sub nube fuerūt: et oēs mare trāsierunt: ⁊ oēs ī moyse baptizati sunt ī nube ⁊ in mari. j. Co. x. Tria sūt ibi notāda q̄ꝝ ꝯsideratio inuitare deb; ad currendū. Informatiōis benignitas. Nolo vos ignorare fr̄es. Informatiōis qualitas/ q̄m p̄res nr̄i ⁊c. Expositiōis ꝟitas. et oēs in moyse ⁊c. s. i figura. De pmo Phil'. j. Testis ē mihi de⁹ quō cupiā oēs vos in visceribꝫ ch̄ri. De scdo Exo. xiiij. ad longū. De tertio. j. Coꝝ. x. Oia in figura contingebāt illis. Sic currite.

P Rimus ar. An btitudo illa ad quam currenduz ē in sola dei visiōe ꝯsistat: Q, sic. Aug⁹. Visio ē tota merces. Cōtra. Btitudo pficit totā aiam ⁊c. Rn̄det Boñ. in. iiij. di. xlix. Oēs vires q̄ p grām hn̄t actū ī deū: hēbūt p glīaz act⁹ pfectos euacuatꝫ impfectꝫ. Vn̄ rōnalis (cui⁹ ē mō credere p fidē) tunc videbit apte Concupiscibilis (cui⁹ ē amare) tunc diliget perfecte. Irascibilis cui⁹ ē erigi ⁊ initi p spem tunc tenebit ⁊ certe. Vn̄ fm hos tres act⁹/ distinguūt' tres dotes. s. visio/ dilectio/ ⁊ cōprehēsio siue tensio/ siue fruitio p appropriationē. Nā fruitio ista tria cōplectit'. Cuz aūt d'r. Visio est tota merces. Dicendū q̄ isti tres act⁹ visio/ dilectio/ ⁊ tentio sūt oino ꝯiuncti ⁊ cōnexi. Unde q̄ pfecte videt: pfecte amat ⁊ habet. Et iō in sctōꝝ ꝟbis: p cōnexionez q̄ est oim/ attribuitur vni. Magis attribuit' visioni/ ppter hoc: q̄ i visiōe distinguit' stat⁹ patrie a statu vie. Nō sic in dilectiōe q̄r vtrobiq; est dilectio. sed in patria ē visio nō in via/ sed credulitas ē de nō viso. Hec Boñ. Pro fund. Magne vtilitatis res ē sctōꝝ btitudinē sepius meditari. Galter⁹ in alex. Felices aīe dū vitalis calor artus Erigit infusus: si p̄gustare daret' Que maneāt magna decurso tpe iustos Premia: q̄ reqes: ⁊ q̄ ꝯtria iniustis: Impius expectet: nō vos funest⁹ habēdi Irretiret amor: nec carnis amica libido viscera ⁊c. Nec mirū si tāte btitudis meditatio retrahit a malo/ ⁊ ad bonū allicit: q̄m illa ē ois siue totalis hois pfectio. Vn̄ Boe. de ꝯso. Btitudo ē stat⁹ oim bonoꝝ aggregatiōe pfect⁹. De hac q̄ btitudine q̄rit' An in sola opatione intellect⁹. s. visione ꝯsistat. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude fatuitatez mundanoꝝ q̄ spreta btitudine/ mūdanis se miserabilit' imergunt. Bern̄. Sic stulti extimatores. De minimis maximā: ⁊ de maxis minimā curā gerūt. Audistis. O miserabiles pctōres. Sed quō ad hāc beatitudinē pueniemus. Audi ps̄. Quis ascēdet in montē dn̄i ⁊c. sequit' Innocēs manibꝫ ⁊c. Et iteꝝ. Dn̄e q̄s habitabit in tabnaculo tuo ⁊c. Et sequit'. Qui ingredit' sine macula ⁊c. Vbi nota q̄ illuc puenire ē difficile. Iō dicit Quis ascēdet. q. d. pauci. j. Pe. iiij. Vix iustus saluabit' ⁊c. Itē honorabile iō dicit in montem dn̄i ⁊c. et in tabernaculo tuo ⁊c. Ioan. xij Siq̄s mihi mistrauerit honorificabit eū p̄r me⁹ q̄ est in celis. i. in domo celesti. Itē est maxie delectabile. Iō dicit: aut q̄s requiescet. Heb. iiij. Festinem⁹ ingredi in illam requiē. Sed quō q̄s ingredit'. Audi. Qui ingredit' sine macula ⁊c. Figura Exod. xxx. Preceptū fuit vt aaron ⁊ filij ei⁹ lauarent man⁹ ⁊ pedes in labio eneo q̄n ingressuri essent tabernaculū anq̄ accederēt ad altare tymiamatis. s. ad offerendū incēsū. Et addit' ne forte moriamur. Spūalr aaron interp̄tat' mōs fortꝫ/ seu montanus: et siḡt virū deuotū volentē sursū ascendere q̄ oino lauand⁹ ē fm pedes. i. affectiones/ et man⁹. i. opa/ si velit intrare domū dei celestē ⁊ accedere ad altare siue thronū dei ⁊c. Al's moriet' morte ifernali. Apo. xxj. Nō introibit in eā aliq̄d coinq̄natū.

S Ecundus ar. In p̄cedēti ⁊c. Nūc de tertio p̄ncipali q̄d est ꝯclusio admirāda: ibi. Sic erūt ⁊c. Vbi tria tangunt' cuz admiratione ꝯtēplanda.

Primū ē rectitudo diuine iusticie. Sic erunt ⁊c.

Secundū est amplitudo beniuolentie.

Multi em̄ sunt vocati.
Tertium est multitudo hūane neq̄tie. pauci ꝟo electi.
In h̄ s̄mōe de p̄mo.s. De rectitudīe di/uine iusticie. q̄ dic̄: Sic erūt nouissimi pri mi ⁊ p̄.no. Quia vicꝫ p̄oritas vite pn̄tꝭ ni hil facit ad differentiā p̄mij. Pōt aūt h̄ in telligi tripl'r de nouissimis.
Pᵒrio de nouissimis: rōne dilatiōis.
Scḋo ex pte ꝓprie reputatiōis.
Tertio ex pte hūane existimatiōis.
Pᵒrio de nouissimis rōne dilatiōis. q̇.s. di/stulerunt ꝯuerti. Sic aliq̄n ī itinere: q̇ tar de distulerūt exire/velocitate morā cōpen sant. Sic q̇ tarde venīūt ad pn̄iam/aliq̄n sunt feruentiores. Grego. Quid sit hodie aspicim⁹ sꝫ q̇d cras futuꝝ sit nescim⁹. Ple rūqꝫ ⁊ q̇ post nos venire cernit̄/nos ꝑ agi litatē boni oꝑis an̄cedit: ⁊ vix cū cras seq̄ tur quē hodie p̄ire videbit̄ Scḋo de no uissimis ex pte ꝓprie reputatiōis: q̄ q̇ sūt nouissimi oculis suis: sunt p̄mi in ocul' dei Amb. sup B̄ti imaculati. Quāto q̇s ab/iectior fuerit in h̄ seculo tanto magꝭ exal/tabit̄ in futuro. Iuxta Luce. xviij. Qui se exaltat hūiliabit̄ ⁊ ecōtra. Tertio de no uissimis hūane existimatiōis. q̄ q̇ sūt no/uissimi in oculis hoim̄/iudicio dei sepe sūt p̄mi. Vn̄ dicūt reprobi in īferno. sic habet̄ Sap. v. Nos insensati vitā illoꝝ extima/bant⁹ insaniā/⁊ finē illoꝝ.s. bonoꝝ sine ho nore. Ecce quō cōputati sūt int̄ filios dei ⁊ int̄ sctōs sors illoꝝ est. Greg. Sepe ꝯtigit vt q̇ vident̄ stare hūano iudicio/iā in ꝯspe ctu diuini iudicij iaceāt: ⁊ q̇ hic corā hoib⁹ iacēt/iā in ꝯspectu diuini iudicij stēt. Chry sost. Hec ꝑabola posita ē vt q̇ tarde ꝯuer/tunt̄ nō desperēt: sꝫ auidiores fiāt: q̄m in hac vita nō est ita sera pn̄ia q̄n si corde ꝑ/fecto fiat possit tanto feruore ꝓcedere: vt multꝭ mereat̄ p̄orib⁹ nō sic feruentib⁹: an/teferri. Null⁹ ḡ desperationis loc⁹. q̄diu hō viuit. Sꝫ tn̄ q̄m in oib⁹ etatib⁹ īcerta ē hora mortꝭ: sꝑ paratus eē dꝫ vnusq̇sqꝫ: ne forte siq̄n pōt et nō vult bonū oꝑari: tūc incipiat velle: q̄n nō erit posse. Exēpluꝫ de vsurario q̇ dū potuit nō voluit ⁊c̄. Vi/de s̄mone. ij. de epiph̄. Iō bn̄ dic̄ Seneca. Sic ordinand⁹ est dies oīs: tāqꝫ agat ago nē: vt expleat vitā ille btissim⁹: ⁊ secur⁹ sui possessor ē: q̇ crastinū sine solicitudīe expe/ctat int̄ cetera mala h̄ hꝫ stulticia ꝓpriū: ꝙ sꝑ incipit viuere. Quid turpi⁹ q̄ senex vi/uere incipiēs. Cōsidera q̄ pulcra res ē cō sūmare vitā an̄ mortē: deinde securissime expectare reliquā sui tp̄is ptē.

T Ertius ar. Audistis ⁊c̄. Notate ꝙ be atitudo (q̄ est merces oꝑantiū ī vinea dn̄i) solūmodo mēbris chr̄i parat̄ vt h̄r̄ de pn̄ia dis. j. Ois. Nā dign⁹ est operari⁹ mer cede sua. l. Met⁹. ff. qḋ met⁹ cā. Pone pa/rabolā de agricolis laborantib⁹ ī horto p̄n cipis: eos ꝯtinue respicientꝭ: sciētib⁹ ꝙ vni cuiqꝫ dabit̄ merces s̄m laborē. Expone et applica notando ꝙ dn̄s oīa videt: ⁊ maxi me respicit ītentionē cordis sibiqꝫ p̄cipue placet vera cordis hūiliatio Iō d̄r ps̄. Tu ꝓpl'm hūilem saluū facies ⁊c̄.

Sermo. vij. ꝓ Septuagesima.

Sic currite vt

⁊c̄. Oēs eandē escā spiritalē man ducauerūt: ⁊ oēs eūdē potū spirita lē biberūt. j. Coꝛ. ix. Notandū ꝙ triplex est esca ⁊ potus sp̄ūalis: iuuātes ad currē dū: figurati ꝑ illā escā ⁊ potū ⁊c̄. Sacra/mental' Doctrinal' Diuinal' gr̄a dei. De p̄mo Ioā. vj. Caro mea vere ē cib⁹ ⁊ san/guis me⁹ vere est pot⁹ De scḋo Mat. iiij Non in solo pane viuit hō sed in oī verbo qḋ ꝓcedit de ore dei. De tertio Apo. ij Vincēti dabo māna abscōditū. Sic cur rite ⁊c̄. Salutatio.

P Rim⁹ ar. An ī illa btitudine (ad quā currēdū ē) vidētes deū ꝑ essētiā: ipsū cōprehēdāt: Q, sic. Phil. iij. Seq̄r āt siq̇ mō cōprehēdā. Cōtra Hiere. xxxij. For tissime magne ⁊ potēs: dn̄s exercituū nō/mē tibi: magn⁹ ꝯsilio ⁊ incōprehensibil' co gitatu. R̄ndet Tho. j. pte. q. xij. Compꝛ/hēdere deū impossibile ē cuiqꝫ intellectui creato. Attingere ꝟo deū mēte q̄litercūqꝫ magna ē btitudo. vt Aug. d̄r. Ad cui⁹ eui dentiā sciendū ꝙ illud cōprehendit̄ qḋ ꝑ/fecte cognoscit̄.s. q̄tū cognoscibile ē. Nul lus aūt itellect⁹ creat⁹ deuenire p̄t ad illū ꝑfectū modū cognitiōis q̄ diuīa eēntia co gnoscibil' ē. Deus em̄ cui⁹ eē est infinitū i/finite cognoscibil' est. Cū aūt dic̄ Ap̄lus. Sequor siq̇ mō cōprehēdā: loq̇t̄ de cōpre

hẽsione large sumpta vt exponitur insecutõi et nõ ꝓprie ſm q aliqd includit in herente. Hec Tho. Pro fundamẽto. Necesse est vt qui deum videt, totã trinitatez videat. Nã s. iuxta doctrinã Arist. viij. Physic. ꝓmus motor q̃ deꝰ ẽ oino ẽ impartibil. sz tñ nõ totalr videt: cũ sit infinitꝰ. Vñ Ouid. Immẽsa est finẽ q̃ potẽtia celi non habet Hoc em̃ nõ est intelligẽdũ de potẽtia insistẽte celo: sed de potẽtia assistẽte q̃ est dei potẽtia. Arist. aũt dt. viij. phys. et. j. de celo: q finiti ad infinitum nulla est ꝓportio. Ideo intellectꝰ creature q̃ finitꝰ est nõ põt totalr videre dei essentiaz. Cũ g̃ qrit An videntes cõprehẽdãt ⁊c̃. Dic nõ. Ex q̃ cõclude q etsi visio illiꝰ ñ sit cõprehẽsiua: est tñ ipsiꝰ hoīs totaliter satiatiua ꝓpter infinitatẽ obiectiue. Ps. Satiabor cũ apparuerit glia tua. Est g̃ sũme desiderãda. O miseri q̃ plus p voluptate pñti ⁊ vanitate laborat q̃ p tãta felicitate ⁊c̃. Erigite sursum corda ad deũ: q̃ (vt dt Augꝰ. xxij. de ciui. dei) tũc erit finis desideriorꝝ nostrorꝝ. Figura. iij. Reg. x. Uniuersa tra desiderabat videre vultũ Salomonis vt audiret sapiam eiꝰ. Et. ij. Paral. x. Oẽs reges terrarꝝ desiderabãt videre faciẽ salomonis vt audirẽt sapiam. Spũalr Salomon interptat pacificꝰ vel retributor: et sigt chrm̃. Expone g̃ quõ desiderare debemus videre faciẽ eiꝰ in celo ⁊ audire secreta diuinitatz. Vel sit alia figura. Exo. xxxiij di. Moyses dño. Ostende mihi faciẽ tuã. Et dñs. Nõ poterz videre faciẽ meã. i. cõprehẽdere Certũ est tñ q sũme delectabilis est illa visio. Job. xxxiij. Videbũt faciem eius in iubilatione.

Secũdus ar. In pcedẽti ⁊c̃. Nunc de scdo qd est amplitudo diuie misc̃die siue beniuolẽtie. cũ dt: Multi sunt vocati Et sic dr. j. Timo. ij. Deꝰ vult oẽs hoies saluos fieri ⁊ ad agnitionẽ vitatz venire. Idcirco multiplr hoies vocat

Primo p pulsum ostij cordis pulsatõe
Scdo signi ostensione.
Tertio nuncij transmissione.

Prio p pulsũ. Apoca. iij. Ecce ego sto ad ostiũ ⁊ pulso: siqs mihi aperuerit itrabo ad illũ ⁊ cenabo cũ illo: ⁊ ille mecum. Nunq̃ certe famelicꝰ aut gelu cõstrictꝰ aut ab hoste insecutꝰ/ sic instãter vocat pulsando vt ostiũ sibi apiat sicut deus cordis nri aditũ petit. Audistz ne pulsũ ampliꝰ dilatare: dicetz nõ. forte verꝰ dicitz: q: Ps. Lõge a pctõribꝰ salꝰ. Vos q̃ descẽdistz i pfũdũ pctõrꝝ Auditz ne: estz vos in gaudio vl i pace cõscie: Aucz voꝰ ne biẽ ne ioye. Non. cã remorsus cõscie. Ecce martellꝰ q̃ pulsat ostiũ. Sz heu mlti surdescunt. Hiere. xj. Nõ audierũt neq̃ iclinauerũt aurẽ suã: sz abierũt vnusquisq̃ pꝰ puitatẽ cordis sui.

Scdo sui ostẽsiõe. Solemus q̃dẽ aliqñ vocare aliquẽ signo. De h sig dr Esa. xj. Leuabit signũ. gal. Lestãdart i natões ⁊ cõgregabit pfugos isrl sicut acies castrorꝝ Istd signũ ⁊ vexillũ vere ẽ corpꝰ chri: tricolor albũ denudatũ: rubeũ flagellatũ: liuidũ d morte. Couleue aps le sang saigne Vñ habuit legionẽ plagarꝝ ſm q reuelauit vgo maria suo deuoto Ber. Istd vexillũ fuit explicitum sur le fust de la croyx. Vexilla regz pdeũt ⁊c̃. Aggregemur g̃ p albedinẽ castitatz: rubedinẽ charitatz: pallorẽ pnie ⁊ austeritatz

Tertio nũcij trãsmissione. Ab oi em̃ tpe misit nũcios angelos vicz ⁊ pdicatores: ꝓphas: patriarchas: filiũ ꝓpriũ: aplos: discipl'os: doctores: religiosos. Sz heu pauci audiũt. Esa. l. Vocaui ⁊ nõ fuit q̃ audiret. Preterea nũcij di sunt tribulatiões spũales ⁊ tpales. Greg. Mala q̃ nos h pmũt: ad deuz nos ire cõpellũt. Non g̃ maledicas pncipibꝰ ⁊ dñis et eis q̃ sunt in cã tantarꝝ desolationũ: putaexactionũ ⁊c̃. Nã tu tibi forsitan malediceres Nã q̃cq̃d patimur/ pctã nra meruerũt. Nihil taliũ penarꝝ sine dei volũtate ẽ vt nos reuocet a pctis. Exẽplũ quõ reuocauit niniuitas cõminãdo subuersionẽ ciuitatz Jone. iij. Notate illd ps. Nisi conuersi fueritz gladiũ suũ vibra. ⁊c̃.

Pro tertio. Aud. ⁊c̃. Cauete ne cõtemnatz dei vocatiõem. Nã vt dr. xxij. q. vj. Vides. Inuitꝰ nemo bonꝰ esse põt. Ideo spõte audire debemꝰ quõ nos deus vocat. nõ em̃ vult nos cogere. Et. ff. de re. iur. Inuito Bñficiũ nõ cõfert in inuitum Notate: Si rex vocaret aliquem vt honores ⁊ bñficia largiret: credo q gaudẽter iret ⁊c̃. q si cõtẽneret ⁊ renueret: nõne merito illis bonis puandus esset. Expone et applica notãdo illud Esa. xxiij. Ve q̃ spernis: nõne ⁊ ipe spnerz:

Sermo.viij. p Septuagesima.

S Ic currite vt

&c. Bibebant aut de spirituali cose quete eos petra: petra enim erat chrs.j.Cor.x. Inter petra illa deserti/ et ipm chrm:triplex est notada silitudo: cui9 contemplatio iuuare dz ad currendu. Pria est silitudo pfluxiois:qz sic a petra illa fluxit potus vtute spussancti:sic a corpe chri sanguis fluens oblat9 e deo p spmsanctuz Heb.ix. Sanguis chri q p spi.se ob. &c.

Scda est silitudo consecutiois: qz sic petra illa conseqbat ppl'm illu:ita chrs ppl'm chrianu.Mat.vl. Ecce ego vobiscu su vsq ad cosumatione secli. Tertia e silitudo sustentationis:qz sic lapis solid9 est ad sustentatione edificij:sic chrs oia sustentat Heb.j. Portans oia vbo vtutis sue.

Sic currite &c.

P Rimus ar. An bti videtes deu p eentia oia in deo videant. Q, sic. Greg. iiij.dial. Quid est qd no videat q scientez oia sciunt. Cotra. Inferiores angeli purgant a supiorib9 a nesciētia vt dic Diony. iiij.cele.hierar. Rndet Tho.in.j.p.q.xij. Intellect9creat9 videndo diuina eentiam no videt oia in ea q de9 facit vel facere pt Intellect9em no pot in ca cognoscere oes cause effect9 z rones effectuu:nisi causam totalit compheдat. Null9aut itellect9creatus pot totaliter comphēdere deu. Cum aut dic Greg. Quid e qd &c. Loquit qntu ad sufficientia ex parte obiecti.s.dei: q qntu e d se:finalr oia ptinet z demostrat.sed h facit qntu z qualiter vult. Hec Tho. Pro fun. De deo certu e q oia in seipo videt. Vn dic Oui.li. fastoz. Jupiter arce sua totu conspectat i orbe.et Arist.xij. metaphysice q pmu pncipiu extra se nihil intelligit:sz supple:oia in seipo. Querit g An illi q ia compbenderut btitudine:ad quaz currim9 videtes deu:oia in deo videant. Dic rn. Ex q conclude q ampla e dei visio in patria:qz tot9 in se videt a btis:z tot9 a creaturis maxie btis tanq in specul' spua lib9:z creature etia vident in deo. Et dato q sol9 ipe videret q est fons toti9bonitat z vtutis: ille repleret naturale desideriuz q nihil aliud qreret, z talis sic vides essz beatus. Aug.li.cofes. Infelix ho q scit omia ista.s.creaturas: te aut nescit. Btus aut q te scit:etiasi ista nesciat. Qui vo te scit z oia nouit:no pter illa beatior:sed pter te solu beat9. Audite o miseri viatores z cauete ne cor vrm mundo mag q deo affigat Audite o pctores q ta miserabiliter erratis. Na in solo deo est oe bonu. Figura Exo.xxxiij. Moyses dixit dno. Onde mihi gliam tua. Rndet dns. Ego onda tibi oe bonu. O visio semp desiderabil'.j.Pet. j. In que desiderant angeli conspicere.vn ex magno deuotois spu dictu e. Mirātur nec despiciunt in illu que psp.fru. nec fa.q fru. ma.si.

S Ecund9ar. In pce. &c. Nunc de multitudine huane neqtie notat ibi: pauci vo electi. Q, em pauci saluent h puenit ex multitudine huane neqtie. Vn z saluator Mat.vij. Lata porta z spaciosa via q ducit ad pditione:z multi sut q intrat per ea. Qua angusta z arta via q ducit ad vita z pauci inueniut ea. Potest aut declarari triplici rone.

Pria ro originalis infectiois.

Scda ro carnal' rebellionis.

Tertia ro mental' corruptionis.

Prima igit &c. In infernu em vadunt oes q cu originali decedunt. Tales em sunt filij ire. Juxta illud Eph.ij. Eram9 natura filij ire. Magna aut est multitudo. Secuda est ro carnal' rebellionis Gal'.v. Qui aut sm carne viuunt:oes danatione icurrunt. Caro em ccupiscit aduersus spiritu Gal'.v. Si sm carne vixe. moriemi. Multo aut plures ee vident(etia int chrianos) q sm carnis ccupiscentia viuut. In cui9 figura Gen.xxv. Plures erant filij hismael q isaac.cu tn hismael nat9 esset sm carne. isaac vo sm spm:z p repromissione.vt h Gal'.iiij. Abraa etia plures habuit filios de cethura q sara. vt h Gen.xxv. Jdo signatu est plures esse carnales q spuales. Jte tpe diluuij solu inuenti sunt octo casti Gen.vj.et.vij. Et in qnq ciuitatib9 sodomoz no sunt inuenti dece viri boni q carnis vicio no essent cotaminati. Gen.xviij Certe multu timendu est q pter fetidissimu carnalis concupiscetie viciu multa milia hoim pcipitant in infernu. Na operis euidentia docet in qlibet statu multos ee

deprauatos z carnali feditate īfectos Vn̄ dic Aug. lib. de decē chordis. Ad h̄ dilapsa ē hūana puersitas: vt vir habeat q̄ victus ē a libidine: z nō habeat p viro q̄ libidinis ē victor. Nouit q̄ppe de⁹ q̄t turpitudinis abominationes bestiales z in mrīmonio z extra mrīmoniū ppetrant: q̄ vix z raro in ɔfessione deteguntur. Multi etiaz ꝓpter illā maledictā luxuriā manēt idurati. Nā vt dic Greg. Quē luxuria semel cepit: nihil aliō cogitare pmittit. Omib⁹ āt impudic dicet illud Apo. xl. Foris canes z impudici. Tertia ē rō mentalis corruptionis. In q̄libz nāq̄ statu palā apparet q̄ corrupta sit hūana volūtas / tā erga deum q̄ erga primū. Erga deū q̄dem quia pauci sūt deū timētes: paupes diligētes: sz pmlti ideuote dō fuiētes Loca sacra inhoneste tractātes: Dei pcepta cōtēnunt: turpiter de⁹ blasphemat: ea q̄ dei sūt vbiq̄ vilipēdunt. Plures certe cū diabolo q̄ cū deo ɔuersant. In cui⁹ figura mlto plures erant cū absalone q̄ cū dauid. ij. Re. xv. Erga primū q̄ corrupta sit hūane mētis affectio luce clari⁹. Rara q̄ppe fraterna dilectio: rara fidelitas: rara iusticia: rara benignitas: rara ad paupes miseratio: rara ṽitas inter hoies. Nūc impletū videt illud Osee. iiij. Non est ṽitas: nō est misericordia: nō scia dei in terra: maledictum z mendaciū: z homicidiū: z furtū: z adulteriū inundarūt. Nūc pfecto regnāt rixe / discordie / odia / inuidie / detractiōes / fraudes Dnāt auaricia z cupiditas: q̄ vt dr. j. Timo. vj. Radix ē oim maloꝝ cupiditas. Et cū sm Ans. in hūana volūtate duplex sit affect⁹. s. cōmodi / z iusticie: nūc regnat sola affectio cōmodi / q̄si oino seclusa affectione iusticie. Cū tn̄ affectio cōmodi dānabilis sit / si nō reguletur p affectionē iusticie. Nūc sic dr Hiere. vj. A miore vsq̄ ad maiorē oēs auaricie student zc. et Esaie. lix. Conuersū est iudiciū retrorsuz / z iusticia longe stetit: corruit ṽitas in plateis: z eqtas nō potuit ingredi: qm̄ facta ē veritas in obliuionē. Ex his q̄ patz plures eē damnandos q̄ saluandos. Exemplū legit in vita bti Bern. Q, q̄dam eremita q̄ fuerat decanus eccl'ie lingonen z mundū relinqns. xxv. annis in eremo manserat. post mortē aūt suā apparuit epo pdicte eccl'ie i tanta gl'ia q eps mirabat. Et inter cetera dixit illi epo: q in hora mortis sue triginta milia hoim decesserant: q̄ꝝ vnus fuit beatus Bernardus. q̄ꝝ nullus ascendit i celū ascendit nisi ipe tm̄ z beatus Bern. Tres aūt in purgatoriū iuerūt: z oēs alij in infernū descenderunt. Nā vt dic Isid. lib. d sū. bo. Et multi fidē cupiūt / tn̄ ope dissentiūt et Greg. Multi ad fidem veniūt: sz pauci ad celestē regnū pducunt. Item multi sūt q̄ peccant: sed pauci pniam agunt. Hiere. viij. Nullus est q̄ pniaz agat sup pctō suo dicēs. Quid feci.

T Ertius ar. Audistis zc. Audistis q lex dicit Finis ē attendend⁹. C. de nouo codice faciendo. l. j. et de officio z ptāte iudi. delegati. Cum olim: fines mādati diligenter sunt signdi. Attende qm̄ h̄ dn̄s nobis nūciauit q pauci sunt electi. Si mādaret rex ciuib⁹ alicui⁹ ciuitatis paucis exceptis: oēs vos faciā patibulis suspēdi. Nōne mltū timeretis: z si possetis inuenire media reconciliatiōis: nōne ad hec diligenter laboraretis zc. Expone zc. Tandē notando illud Greg. Solicite pensare debem⁹: vt de se q̄sq̄ minime psumat: q̄ etsi iā ad fidē vocari dign⁹ ē / tn̄ vtꝝ perenni regnō dign⁹ sit: nescit.

Dn̄ica Sexagesime.
Sermo. j.

Qui habet au

res audiendi audiat. Lu. viij. Libenter suffertis insipiētes cū si. ipisa. sustinetis em̄ siq̄s vos in ser. re. siq̄s de. siq̄s acci. siq̄s extollit siq̄s in faciē vos cedit. ij. Cor. xj. Ibi apl's tangit triplicē cōditionē pseudoaploꝝ: q̄s insipientes vocat: z ondit eos esse q̄stuarios: delicatos: z supbos. Qd audire debem⁹ vt caueam⁹ ne tales simus Spūaliter aūt p pseudoapostolos intelligunt puerse cogitatiōes z suggestiones: q̄ sunt q̄si apl'i diaboli. De quib⁹ iuxta textū notāde sunt tres ɔditiones detestande. Que vicz redigunt In miserabilē subiectionē. Siq̄s vos in fuitutē redigit Et itex. Siquis extollit: Auferūt spūalem possessionem. Siquis deuorat: siquis accipit. Inferunt multiplicē turbati

onem seu afflictionē: siqs in facieȝ vos cedit. De primo Hiero. Nunqȝ vagis cogitationib9 pateas: q̄ si in anio sedeant dn̄abunt tui: ꝛ te ducent ad delictū maximū. De scdo. puerse cogitationes separāt a deo ꝛ p ꝯn̄s ab oi bono. De tertio Hiere. iiij. Vsqȝ q̄ morabunt in te cogitatōes noxie: q̄ scȝ multipl'r diuerberant aīam.

Qui habet aures au. ꝛc.

Primus ar. An hoi necessariū sit audire doctrinā aliquā supnaturalr reuelatā. O, non. Sensus non indiget aliq̄ cognitione supnaturali ḡ nec intellectus. Item natura nō deficit in necessarijs. iij. de aia Contra. ij. Tim. iij. Ois doctrina diuinit9 inspirata vtilis est ad arguendū. Et rn̄det Sco. in pemio sen̄. q. j. Preter doctrinā phoꝝ necessaria est doctrina diuinit9 inspirata: qd̄ negant phi: Sed theologi cognoscētes defectū nature/ ꝛ necessitatē grē: sic/ dicebāt. Probat. Oi agenti p cognitionē/ necessaria est directa cognitio sui finis. Quia omne p se agens/ appetit finē suum. Ido agens p cognitionē appetit sibi pcognitū: sȝ hō ex naturalib9 nō pōt directe cognoscere suuȝ finem. igit ꝛc. Minor pbat. qꝛ phs/ sequendo naturalē via: aut errabit in cognitione finis in particulari: sic ponere videt felicitatē in cognitione substantiaꝝ separataꝝ. x. j. Ethi. aut dubius remanebit. Vn̄. j. Ethi. dubitando dicit. Si qd̄ est deoꝝ donū/ rōnale ē felicitatē esse. Confirmat. Oi agenti p cognitionē/ necessaria est triplex cognitio sui finis. Primo quoꝛ qliter adqrat: alias ad eius consecutionē non posset se disponere. Scdo cognitio oim q̄ ad illū finē sunt necessaria: alias ꝓpter ignorantiā posset deficere. Tertio q illa sufficiant ad illū finem: alias ex dubitatione nō efficaciter pcederet. Sed hec tria nō pōt viator p naturā cognoscere. Qd̄ ptȝ qꝛ beatitudo confert tanqȝ premiū pro meritis a deo/ nō necessaria sed voluntate acceptante: ꝛ oīa ad salutem necessaria ꝛ eoꝝ sufficientia depēdent ex mera dei voluntate. Cum autē dr q sensus ꝛc. Dicendū q superiora ordinātur ad maiorē pfectionem passiue recipiendam qȝ possint actiue pducere. Ideo pfectio illorum est ab agente supnaturali: nō sic est de perfectiōe inferioꝝ/ quoꝝ pfectio vltima potest subesse actioni inferioꝝ agētium. Hec Sco. Pro fundamento Naturaliter homo scire desiderat Arist. j. meta. Omnes hoies naturaliter scire desiderant: precise autem desiderabilis est scientia diuinoꝝ q̄ sapientia dr Alanus de plāctu nature. Sola sapientia sup oēm possessionem: peminet genera possessionū. hec ē delitiosa anime paradisus. Sȝ querit An homini necessarium ꝛc. Dic rn̄. vt s. Ex q̄ conclude q̄nta sit dei ad homines benignitas: qꝛ vicȝ supra nature sue facultatē vult homines leuare per doctrinā supernaturaliter reuelatam: vt perueniant ad vitā beatam. Unde dicebat ipe dn̄s. Joan. viij. Siquis sermonē meū seruauerit/ non gustabit mortē in eternū. Et Petrus sibi dicebat Verba vite eterne habes. O miseri preuaricatores diuine legis: periuri: adulteri ꝛc. Videte quid facitis: vitam eternaȝ perditis. Et vnde tāta vobis perditio: nisi quia contēnitis audire corde et anio verbū dei: Audite itaqȝ ꝛc. Hec doctria vobis diuinitus est data/ per quā confundit omis error et sublimitas. Figura Exodi. vij. Virga aaron versa est in serpenteȝ/ ꝛ deuorauit virgas magoꝝ. Spiritualit: virga: diuine legis sapientia: vertitur i serpentem: per quem sigtur prudentia et discretio. Iuxta illud Math. x. Estote prudentes sicut serpentes et simpli. ꝛc. Et huiusmodi doctrina confutat omnē falsitatē. Hec est stabilis et firma doctrina quaȝ q̄ recipit et exequit ruere non potest. Unde Matthei. vij. Omnis q̄ audit verba mea ꝛ facit ea: assimilabitur viro sapienti q̄ edificauit domuȝ suam supra petram ꝛ descenderunt pluuie ꝛ venerunt flumina et flaue. venti et ir. in domuȝ illam et non cecidit. Fundata enim erat supra fir. pet. Audite igitur o peccatores verba vite et vnusquisqȝ corde pcipiat: iuxta qd̄ dicit dn̄s in themate assumpto. Qui habet au. ꝛc.

Secundus articulus. Tria sunt quorum nobis multuȝ necessaria est auditio. vicȝ

Compunctionis remediū.
Redemptionis pcium.
Glorificationis pmiū.

Propt pmū Esa. xxxviij. Recogitabo tibi ānos me. i amari. aie mee. Propt scdm

Thre.iij. Recordare pauptatꝫ mee ꝛ trãſ
greſſiõis ꝛ abſinthij ꝛ fell'. Propt' tertium
Hiere.xxxviij. Audi vocẽ dñi ꝛ bñ erit ti
bi ꝛ viuet aĩa tua. Et ſic poſſet h̄ thema
applicari ꝑ tota ſexageſima ꝛ paſchali tpe.
Triplex eſt ḡ ṽbũ audiẽtiũ. Cõpũctiõis.
Cõpaſſiõis. ꝛ Cõſolatiõis. In euangelio
aũt hodierno notãde ſ't tres ꝯſideratiões
q̄ ad cõpũctiõez iducere debẽt Prima eſt
cõſideratio copioſe ſemiatiõis: ꝓpter quã
mltũ dolere debẽt q̇ ex negligẽtia portio//
nẽ hu⁹ ſemis nõ recipiũt. Scḋa ẽ cõſide
ratio vicioſe diſpoſitiõis q̄ mltũ dꝫ illoꝝ
corda cõpũgere q̇ talẽ diſpõnez hñt Ter
tia ẽ ꝯſideratio fructuoſe ſceptõis q̄ ml'//
tũ dꝫ eos ad fletũ iducere q̇ ꝑ negligẽtiaz
aut maliciã hmõi fructũ amittũt. Circa
ꝑmũ tria ſũt notãda. Beniuolẽtie ſuaui//
tas i ſerẽte. Diligẽtie neceſſitas in recipi//
ente. Negligẽtie iniq̄tas in ñ exeq̄nte. In
h̄ ſmõe de ꝑmo. Dicit itaq̄ euãge. Exijt
q̇ ſeiat ꝛc̄. Semiauit inquã indifferent' ſu
ꝑ oẽ gen⁹ terre: q2 ſemiauit bonis ꝛ malis
ꝛ iduratꝫ. Seiauit inq̄ pl'a genera ſemi//
nũ Primo legẽ nature. Scḋo legẽ figu
re. Tertio legẽ gr̄e. Prĩo legẽ nature:
in q̄ dedit potẽtiã diſcernẽdi int' bonum ꝛ
malũ. Ps. Multi dicũt: q̇s oñdit nob̄ bo//
na: Et rñdet Signatũ eſt ſuꝑ nos lumen
vult⁹ tui dñe. Dilata declarãdo. q2 etiãſi
nõ eſſꝫ lex ſcpta: omnia legꝫ diuie ꝑcepta
ſemiata ſũt i naturali rõne. Scḋo ſeiat
legẽ figure. ſ. legẽ moyſi: in q̄ explicauit p̄//
cepta ꝛ ſeiat ꝓmiſſiones ꝛ cõminationes.
Vñ Deut'. xj. En ꝓpono vob̄ hodie bñ//
dictionẽ ꝛ maledictiõez ꝛc̄. Tertio ſemi
nauit legẽ gr̄e q̄ eſt lex amoris. Vñ dice//
bat Jo. xiiij. Si diligitꝫ me/mãdata mea
ſuate. Hãc aũt exijt ſeiare ſm aſſũptã hu//
manitatem. Vñ dicebat Jo. xvj. Exiui a
p̄re ꝛ veni i mõm ꝛc̄. Et Lu. iiij. Alijs ci
uitatibꝫ optꝫ me euãgelizare regnũ dei. q̇a
iõ miſſus ſũ. Nec ceſſat etiã ſemiare i cor//
dibꝫ nr̄is ꝑ ſctãs inſpiratões: ꝑ angelicas
monitiões. ſ. ꝑ extiores petitões. Vocat'
aũt ṽbũ dei ſemẽ. q2 ſic optꝫ ſemẽ abſcõdi
in terra vt fructificet: ſic ꝛ ṽbũ dei i ꝓfũdo
memorie. Et ſic ſemẽ ſine ſolis bñficio nõ
creſcit: ſic nec dei ṽbuꝫ fructificat ſine dei
gr̄a. Itẽ ſic ſemẽ eſt materia panis ꝓpt' cor
poris refectõez: ſic ṽbũ dei ẽ cibꝫ aĩe. Gre.

Cibꝫ mẽtꝫ eſt ṽbũ dei. Et Deut'. viij. Nõ
in ſolo pane viuit hõ: ſed in oĩ ṽbo qḋ ꝓce
dit de ore dei. Preterea ſicut terra ſemẽ fe
cundat: ſic ṽbũ dei mentẽ. Et h̄ ſemẽ ſi ali
qñ diu latet i corde: tñ q̄ñq̄ poſt mlta tp̄a
germiat ꝛ caleſcit i fructũ. Exẽplũ. Cum
q̇dã argueret q̄ndã ribaldũ de h̄ ꝙ freq̄n//
tabat ſermones. Rñdit. Etſi mõ ſtati nõ
imuter: tñ ſemẽ recipio qḋ aliq̄n coaleſcit i
fructũ: ꝛ dãte dõ erit mihi ṽbũ qḋ audio
ſalutꝫ cã ꝛ emẽdatiõis. Iõ ſic dr̄ Jaco. j.
Suſcipite iſitũ ṽbũ qḋ pt ſaluare aĩas v.

P Ro tertio ar. Audiſtꝫ ꝛc̄. Si ḡ fame
moriat' nõ eſt deo iputandũ q̇ p̄r nr̄ ẽ
Dicit em̄ reg'la iurꝫ. Imputari nõ dꝫ alij
ꝑ quẽ nõ ſtat ſi nõ faciat qḋ ꝑ eũ erat faci//
endũ. ff. de lege cõmiſſoria. in fi. Pone ca
ſum de p̄lato faciente qḋ in ſe eſt ad dire//
ctionẽ ſubditoꝝ: ꝛ tñ ſũt mali: nõ ẽ ſibi im
putandũ. vt patꝫ. xlvij. di. §. Quid tũc ſi//
et. ꝛ. c. q̄ntũlibet. Expone ꝛ applica. Et no
ta: ſi p̄r filijs gr̄az tã ad ſeminandũ q̄ȝ ad
comedẽdũ copioſe diſtribuat: ſi q̇s eoꝝ ex
negligẽtia recipiẽdi aut ꝯſeruãdi fame ꝑ//
eat: nõ eſt p̄ri iputandũ. Expone etiã no//
tando illḋ Mat. v. Solẽ ſuũ facit oriri ſu
ꝑ bonos ꝛ malos: ꝛ pluit ſuꝑ iuſtos ꝛ in//
iuſtos. ſ. q̄ntum in ſe eſt.

Sermo ſecundus ꝓ Sexageſima

Q Ui habet au

res ꝛc̄. In q̊ q̇s audet in inſipien
tia dico audeo ꝛ ego: hebrei ſũt ꝛ
ego: iſraelite ſunt ꝛ ego: ſemẽ abrae ſũt et
ego: miſtri chr̄i ſunt ꝛ ego: vt min⁹ ſapiẽs
dico/plus ego. ij. Cor. x. Qui hꝫ aures au
diẽdi audiat vñ intelligat quõ in his ṽbis
apl's ſe cõmẽdat. Ubi nota ꝙ pt aliq̇s di
cere ṽba in cõmẽdatiõem ſui licite tripl'r.
Prĩo ꝓpt' fame ꝯſeruationẽ. ſic fecit Sa
muel. j. Reg. xij. Cõuerſat⁹ ſũ corã vob̄ ꝛc̄.
loq̇mi ꝛc̄. Si bouẽ cuiuſq̄ȝ tulerim aut aſi
nũ: ſi q̄nq̄ȝ ꝛc̄. Hugo de ſctõ vic. Nõ ſuffi//
cit nob̄ ſctã vita/niſi aſſit bona fama. Au//
guſt. Cõſcia eſt ꝓpt' te: fama ꝓpt' p̄ximũ ne
ceſſaria ẽ. Scḋo ꝓpt' ſpei ſubleuationem.
ſic ſe laudauit Ezechias Eſaie. xxxviij.
Tertio ad dei gl'ificationẽ ꝛ ꝓximi edifi
cationem. Sic paul⁹ ſe laudauit: vt patꝫ in

ep'la hodierna. Sic ꝛ dicebat .j. Coꝛ.xv. Abūdanti⁹ oib⁹ laboraui. Talia dicebat ad dei gl'iam: ꝛ vt sue doctrine maioꝛ adhiberet fides. Qui habet ꝛc.

P Rim⁹ articul⁹. An doctrina illa supnaturalis homi necessaria sit sufficient tradita: Q, ñ. In sacra scptura videt contineri supflua vicȝ cerimonie ꝛ historie mlte. Cōtra. Aug. ꝺ ciui. dei. li. ij. loqns de sacra scptura ꝺt. Hinc fidē habem⁹ de reb⁹ q̄s ig̃rare non expedit: nec p nos scire idonei sum⁹. Rñdet Scot⁹ in .j. sentē. multȝ vijs oñdens ꝟitatē ꝛ certitudinem sacre scpture. Prima pnūciatio ꝓphetica: cui euidēter coꝛrñdet rei euēt⁹. Scda scripturaꝝ ꝯcoꝛdia in his q̄ nō sunt euidētia ex termis ꝛ principijs. Tertia autoꝛitas scribētiū q̄ maxie dānāt mēdaciū. Quarta diligētia recipiētiū. Quinta rōnabilitas cōtētoꝝ. Sexta irrōnabilitas singuloꝝ erroꝝ. Quid em̄ pñt adducere pagani p idolatria sua: q̄d saraceni discipl'i mahumeti/ expectātes p btitudine qd̄ poꝛcis ꝯuenit/ gulā ꝛ coitū: q̄d iudei q̄ no. te. damnant qd̄ in suo veteri ꝑmittit: Septia ecclesie stabilitas int tā varias tribulationes. Octaua miracl'oꝝ claritas p christū et apl'os ꝛ alios sctōs. Vñ ꝺt Rich. j. ꝺ trini. Dñe si ē erroꝛ a te decepti sum⁹. nā tantis signis ꝯfirmata sūt q̄ nō nisi p te fieri pñt. Si aūt infideles ista mirac'la facta eē nō credūt: hoc nob̄ grāde miraculū sufficit ꝙ iā oꝛbisterraꝝ sine vllis miracul' credit. vt ꝺt Aug. xxij. de ciui. ꝺi. Dicendū g̃ ꝙ doctrina catholica est ꝟissima. Dicēdū ēt ꝙ necessaria ē ꝛ sufficiēs viatoꝛi. q2 ipa tradit q̄s sit finis hoīs in particulari: q2 visio ꝛ fruitio dei etiā q̄ntū ad circūstātias appetibiles: puta ꝙ habeat ab homie moꝛtali post resurrectionē. Ipa aūt determiat q̄ sunt necessaria ad finē ꝛ q̄t ad illa sufficiāt q2 decē mādata. hoꝝ aūt explicatio ꝛ q̄ntū ad credēda ꝛ q̄ntū ad speranda ꝛ opanda dat in plib⁹ locȝ scpture. Cū aūt arguitur de cerimonijs ꝛc. Dicēdū ꝙ dulci⁹ capit qd̄ sub aliq̄ figura latet q̄ si expssi⁹ traderet. In histoꝛijs patet oꝛdinata gubernatio respectu hoīs ꝛ toti⁹ creature. Hec Sco. Pro fundamēto. Nulli ad deum cōfugiēti deest de⁹: q̄n sibi de oib⁹ ad salutē necessarijs ꝑuideat: Nā ꝺt Arist. iij. de aīa. Natura nō deficit in necessarijs. Q̄ si veꝝ ē de natura naturata: mlto magȝ ꝺ natura naturāte q̄ de⁹ ē. Vñ Matt. vido. in tob. Nescit abesse de⁹ in se ſꝑantibus: egros visitat: elisos erigit: arcet onus. Cū g̃ q̄rit ꝛc. Dic rñ. Ex q̄ ꝯclude mirabilē ꝛ sūme laudabilē dei ꝑuidentiā erga generȝ hūani salutē: q̄ voluit oib⁹ ꝛ p oib⁹ seminare oia q̄ sunt ꝛ fuerunt saluti necessaria ꝛ sufficiētia si ē q̄ colligat Nā vult oēs homies saluos fieri ꝛc. j. Tim. ij. Audite o miseri pctōꝛes. Fauldra il q̄ vous soyez dānez. O luxuriosi ꝛc. Audite ꝟbū dei vocantȝ vos ad pniam Esa. xlvj. Redite preuaricatoꝛes ad coꝛ. Sed heu pauci redeūt Pauci ꝟba diuie sapie audiūt. ideo multi peūt. Figura Geñ. vij. Pauci .i. octo saluati sunt tpe diluuij. oēs aūt alij pierunt q̄ ꝟba Noe iusti audire ꝯtēpserūt. Expone ꝛc. notādo illud Eccȝ. j. Peruersi difficile coꝛrigunt: ꝛ stultoꝝ infinit⁹ est nūer⁹.

P Ro scd̄o ar. In pceꝺ. ꝛc. Nūc ꝺ scd̄o scȝ de diligētie necessitate in recipiēte Oꝛ em̄ ex tāta beniuolentia dñs semen salutȝ tribuit: necessariū ē vt illd̄ recipiam⁹ cū deuotiōis diligentia. Ideo ꝺt Hiere. xxij. Terra terra terra audi ꝟbū dei. Debet aūt hoc semen recipi cū triplici ꝯditōe

Primo cū subiectiōis hūilitate
Scd̄o cū retentionis firmitate.
Tertio cū affectionis sinceritate.

Primo cū subiectiōis hūilitate: acsi de oꝛe chri ꝑcederet: q̄m ipe ꝺt Luc. x. Qui vos audit me audit. Vñ ꝛ ipse in celū ascēdēs pncipal'r dixit discipulis suis. Eūtes i mūdū vniuersum p̄dicate euāgeliū oī creature. Vñ p̄lati ꝛ aniaꝝ cꝑrā hñtes obligant pp'lo p̄dicare: vt hꝫ. xxxvj. dis. c. Ecce. Et xvj. q. j. Adijcim⁹. Ex q̄ etiā sequit ꝙ populus p loco ꝛ tpe tenet audire. Vñ ꝺ cōse. di. j. c. Sacerdote ꝟbū dei in ecc'ia faciente siq̄s egressus fuerit de auditoꝛio excōicet Scd̄o ex retētiōis firmitate. Gre. in homel. Verbū dei qd̄ aure pcipitȝ necessitate retinete. Cib⁹ em̄ mentȝ est ꝟbūȝ dei. et sicut acceptus cibus stomacho languēte reijcit: sic q̄n audit⁹ ꝟmo i vētre memoꝛie nō tenet. Sed q̄squis alimenta nō retinet: hui⁹ ꝑfecto vita desꝑat. Eterne g̃ moꝛtȝ piculū foꝛmidario si cibū sancte p̄dicatōis reijcitȝ: si ꝟba vite cū alimētis iusti

tie in memoria non tenetꝫ. Ecce trāsit oē
qđ agitꝫ: ꝛ ad extremū iudiciū sine vlla i/
termissiōe q̄tidie velitꝫ nolitꝫ veꝑperatis
Cur ſꝫ amaꝛ qđ relinquitꝛ: Cur negligitꝛ
qđ punitꝛ: Demētote q̄d dꝛ Siq̄s hꝫ au
res audiēdi audiat. Quia em̄ cūctꝫ aures
corpis hn̄tibꝫ: siq̄s aures hꝫ audiat dr: au
res ꝓcul cordis req̄rit. Hec Greg. Ter
tio cū affectiōis sinceritate. qꝛ vt dꝛ ꝓuer.
xvij. Qui euitat incidit in mala. Et Tul.
li. ij. tusc. q̄st. Ut ager sine cultura fertilꝛ eē
nō pōt: sic nec sine doctrina anim⁹. Propꝛ
qđ de v̄bo dei dr Aug. ꝛ hr̄ i decretꝫ. j. q. j
Interrogo vos frēs dicite q̄d vob̄ videtꝛ
pl⁹ corp⁹ xp̄i/an v̄bū chr̄i: Etsi veꝝ vultꝫ
respōdere: hoc dicere debetꝫ q̄ nō sit min⁹
v̄bū dei q̄ȝ corp⁹ chr̄i. Et io q̄nta sollicitu
dine obseruem⁹ qn̄ nob̄ corp⁹ chr̄i mistra
tur ne ex ipo aliq̄d in terrā cadat: tāta sol
licitudine obseruem⁹ ne v̄buȝ dn̄i qđ nob̄
erogatꝛ dū aliq̄d cogitam⁹ aut loq̄mur de
corde nr̄o nō depeat. Qꝛ non min⁹ re⁹ erit
q̄ dei v̄bū negligenter audierit: q̄ȝ q̄ corp⁹
chr̄i sua negligētia in terrā cadere ꝑmise/
rit. Archid. aūt sup illo verbo capli: dr q̄
cōꝑatio illa corpis chr̄i ꝛ v̄bi p̄dicati n̄ fit
respectu dignitatꝫ ꝛ excellētie: sed respectu
efficacie: q̄m non minorē efficaciā ꝯsequitꝛ
q̄ deuote audit v̄bū dei q̄ȝ q̄ cū reuerentia
suscipit corp⁹ chr̄i Un̄ glo. sup dicto caplo
dr. Verbi autem p̄dicatio plures cōuer
tit ꝛ plus facit hoiem compungi: ita ꝑ eā
pc̄tā oia tolluntꝛ. Per corpus aūt chr̄i tol/
luntꝛ tm̄ venialia: vt hr̄ de cōsc. di. ij. Itē/
ratꝛ. Si itaq̄ȝ (vt ait Hierony. ad paulinū)
multi ꝑhoꝝ auiditate discendi nullum ti/
muerūt laborē. Legim⁹ inq̄t i veteribꝫ hi/
storijs q̄sdā lustrasse nouos adijsse popu/
los ꝛc̄. q̄nto magꝫ cū affectiōis sincerita/
te recipe debem⁹ oblatā nob̄ doctrinā sa/
lutꝫ. quā si ꝯtēnim⁹: merito ꝯtemnemur a
deo. Exēplū scribit mgr̄ Jacobꝫ de vi/
triaco. Quidam fuit rustic⁹ nolēs audire
v̄bū dei: sed de eccl'ia exibat cū sacerdos
sermonē incipet. Qui sepe a plebano corre
ꝑt⁹/in ꝑtinacia māsit. Tandē grauitꝛ infir
mat⁹: timore q̄dē mortꝫ cōfessus ē. Quo
defuncto ꝛ ad eccl'iam delato: cū ꝓ eo fie/
ret officiū: imago crucifixi corā oi ꝑplo ce/
pit obturare aures cū digitꝫ. Qđ videntes
q̄ circūstabāt mirabantur. Tūc sacerdos.
Ut sciatꝫ q̄le sit h̄ signum. Sic iste noluit
audire v̄bū dei: ita de⁹ nō vult audire pre/
ces ꝓ eo ꝛc̄. Sic cessauerūt oēs orare ꝓ eo:
sepultūq̄ȝ est corp⁹ ei⁹ in cāpo. Ideo notate
qđ ait sapiēs ꝓuer. xix. Audi ꝯsiliū ꝛ susci
pe disciplinā: esto sapiēs in no. t.

t Erti⁹ ar. Aud. ꝛc̄. Caue ꝫ a negli/
gētia audiēdi v̄bū dei ex q̄ negligen/
tia sequitꝛ salutꝫ ignorantia. Qꝛ sic iura di/
cunt: ꝓpter culpā tenetꝛ q̄s ad oia illa que
sequuntꝛ ex illa. q. j. placuit ar. ff. ad. l. aq̄l.
Qui occidit. §. in hac. Pēsate q̄ȝ affectuo/
se ꝛ q̄ȝ humilꝛ indigēs aliq̄s reciperet pecu/
niā vel grana sibi necessaria: q̄nto magis
semē spūale ꝛc̄. Expone ꝛc̄. Audite itaq̄ȝ
q̄m sicut dꝛ Act. xiij. Vobis verbū salutꝫ
missum est.

Sermo tertius pro Sexagesima.

Qui habet au

q res ꝛc̄. In laboribꝫ plimis: et sic
effugi man⁹ ei⁹. ij. Cor. x. Audi
te q̄nta fuerit charitas pauli q̄ ꝓ chr̄i amo
re ꝛ zelo salutꝫ aiaꝝ tāta passus ē. Qui hꝫ
aures audiēdi audiat vt inde aniētꝛ ad to/
lerādas aduersitates. Sūt aūt in illꝛ ver/
bis tria notanda Persecutionū inūerabi
lis pluralitas Intꝛ aduersitates imꝑtur/
babilis iocūditas. Et iocūde constātie
iuiolabilꝛ firmitas. De pmo Act. ix. Ego
ostēdā illi q̄nta oporteat eū ꝓ noie meo pa/
ti. De scđo. ij. Coꝝ. xij. Libēter gl'iabor i
infirmitatibꝫ meis ꝛc̄. De tertio Ro. viij
Quis nos seꝑabit a charitate chr̄i ꝛc̄.

Qui habet ꝛc̄.

p Rim⁹ artꝛ. An sacra doctrina sit oibꝫ
alijs dignior ꝛ sic p̄ ceterꝫ audienda:
Q, nō. Certitudo ꝑtinet ad dignitatē sci
entie. sed alie scie de q̄ꝝ ꝑncipijs dubita/
ri nō pōt videntꝛ eē certiores sacra doctri/
na cui⁹ ꝑncipia. s. articuli fidei dubitatio/
nē recipiūt. ꝫ ꝛc̄. Un̄ alie scie dicuntꝛ ancil
le. ꝓuer. ix. Misit ancillas suas vocare ad
arcē. Rn̄det Tho. in. j. ꝑte. q. j. Sicut dr
ꝑhs ꝑemio de aīa Una scia dꝛ alia digni/
or. tū ꝓpꝛ certitudinē aut dignitatē matie.
Et q̄ntū ad vtrūlibet sacra scēptura digni/
or ē. fm certitudinē q̄dē: qꝛ alie scie certi/
tudinē hn̄t ex naturali lumie rōnis q̄ erra

re nō pōt. hec aūt ex lumie diuie scie q̄ fal-
li nō pōt. fm dignitatē ꝓo materie. q2 ista
scia est pncipal'r de his q̄ altitudine sua ra
tionē transcendūt. Alie ꝓo ɔsiderant ea q̄
rōni subdunt. Finis etiā hui9 doctrine est
btitudo etna q trāscēdit fines oim aliarū
sciaꝝ. Cū aūt dr: pncipia hui9 scie dubita
tionē accipiūt. Dicendū ꝙ nō est ꝓpt incer
titudinē rei: sed ꝓpt debilitatē intellectus
hūani. Hec tho. Pro fūdamēto. Cog-
nitio reꝝ supioꝝ mlto nobilior ē ꝙ cogni
tio inferioꝝ. Vn̄ phs d aialib9. Cogscere
modicū qd de reb9 supiorib9/desiderabili-
us est ꝙ cognitio euidēs reꝝ iferioꝝ. Jō
Pers. poeta arguit eos q talib9 inferiorib9
se occupāt: supioribus neglect. Discite o
miseri causas cogscere reꝝ. Quid sum9 aut
qdnā victuri gignemur. Cum g q̄rit ꝛc̄.
Ex q̄ ɔclude q̄nta sit hn̄da reuerentia ad
sacrā doctrinā. Nā vt dt pau. j. Thes. iiij.
Qui hec. s. ꝟba scpture spnit: nō hoiem s3
deū spnit. O miserī ꝛ duri pctōres icorrigi
biles q ꝟba p̄dicatoꝝ ɔtēnit ꝛc̄. Audite
qd dn̄s dt. j. Re. ij. Qui me ɔtēnūt erunt
igbiles. Et timēdū ē qn mlti sint tales
Fi. Eze. viij. de. xxv. vir q̄s vidit eze-
chiel dorsū hn̄tes ɔ tēplū. Spūal'r om̄es
pctōres dorsuz hūt ɔ tēplū. vadūt em̄ ad
diabolū ꝛ dereliquūt deū. Jō pctōri dicit
Deut. xxxij. Deū q te cre. derel. ꝛc̄. Certe
deum derelinqt q sctāz doctrinā ɔtemnit
s Ecūd9 ar. In pce. ꝛc̄. Nūc d tertio. s.
de negligētie iniq̄tate in nō exeq̄ndo
Duꝝ em̄ pctōr iudiciū reportabit d negli
gētia. s. q2 iexcusabil' ē. ꝓpt qd dicebat dn̄s
Qui h3. ꝛc̄. Nō em̄ audierūt oēs vt itelli-
gerēt ꝛ bn̄ agerēt. Ideo sic dr Josue. xxij
Estote solliciti vt custodiat cūcta q̄ scpta
sūt. Ad excitādū āt diligētiā ꝛ negligētiā
expellendā: patet triplex ɔsideratio.

Pria ē ɔsideratio spūalis obligatōis
Scda ē spūalis damnificatōis
Tertia est finalis retributōis.

Prima igit ꝛc̄. Que vic3 puēit ex bn̄ficijs
nob collat. vn̄. ij. Paral. xxix. Nolite neg
ligere qm̄ vos elegit do. vt si. co. e. tā. spec.
e. a. Hoc tn̄ spāli9 expōi poss3 d his q alio
rū curā gerūt: inter quos mlti repiunt neg
ligētes. de qb9 dr Baruch i fi. Sūt hi sic
formido in cucumerario q̄ nihil custodiat
Et sic in horto spina alba sup quā omnis
auis sedet. Scda ē ꝛc̄. Siqs h3 vineā
ex q̄ colligere posset centū dolia vini: mltū
stult9 reputaret si ex negligētia colēdi ea3
fructū amitteret. Fruct9 aūt quē hō colli-
geret ex diligēti cultura sui p̄ualeret vino
toti9 regni. Jō dt Sen. Turpis ē iactu-
ra q̄ p negligentiā fit. Considera ꝙ stult9
eēt q pedē arreptu3 igne cōburi sineret cū
poss3 extrahere. aut q sup oclos stillicidiū
cadere pmitteret q excecat: cū poss3 caput
diuertere. aut q panē quē in ore h3 a mu-
rib9 corrodi dimitteret: cum os claudere
poss3. Hoc negligēs facit/pedē volūtarie
n̄ retrahēs ab igne/ pctī fugiēdo occasio-
nes. nec oculos diuertit a stillicidio carnal'
voluptat. nec claudit os: s3 pmittit vt mu
res ifernales ei panē vite auferāt. Negli-
gētia qppe ꝛ tepiditas ē palys spūal' ꝛ le-
thargie silis q̄ facit hoie 3mori dormiēdo
et nō sentire infirmitatē suā/q̄ deū puocat
ad vomitū. Apoc. iij. Q2 tepid9 es icipiā
te euomere ex ore m. Tertia ɔsideratio
final' retributōis. Q2 negligētes acrit pu
nient. Vigilātes ꝓo i bonis opib9 eterna
mercede dotabunt. vn̄ Matt. xxv. Serui
q in cōmissa sibi pecūia fidel'r laborauerūt
laudant ꝛ remūerant a dn̄o. Seru9 autē
negligēs eijcit i tenebras extiores. Heb.
ij. Quō nos effugiem9 si nr̄a3 neglexerim9
salutē. Sic g dt Pau. Heb. iiij. Festinē9
ingredi i illā reqe3. Legimus Jud. xviij.
quō extrahebāt exploratores lachis filios
dan. Vidim9 terram opulētā ꝛ vberē. Et
sequit Nolite negligere: nolite cessare. ea-
mus et possideamus eam: nullus erit la-
bor ꝛc̄. Venit qppe ipe dn̄s vt nos exci-
taret ad diligent laborādū: vt possim9 i et-
nā hereditatē itroire. Certe si negligētes
fuerim9/dura icrepatiōe atq3 maledictōe
digni erim9. Exēplu3 Mat. xj. Quō ex-
probrabat ciuitatib9 qb9 p̄dicauit. Ve ti-
bi corosaim: ve tibi bethsaida qm̄ ꝛc̄. Vi-
de ꝛ appli. notādo illud Jac. j. Estote fa-
ctores ꝟbi ꝛ n̄ auditores tm̄: fal. vosmetip.
r Erti9 ar. Aud. Notate qd dr. xij. q.
ij. Glia epi. in fi. Non sufficit diu in
schol' fuisse: s3 laudabil'r vixisse ingrēdū ē
Ar. c. de his q veniā etat ipetrauerint. l. ij
Pone cām ꝛc̄. Et nota ꝙ vanū est audire
nisi seqt bonū op9. qm̄ vt dr Rom. ij. Nō
auditores leg iusti. s3 factores iustifica.

Sermo.iiij.p Sexagesima.

Qui habet aures ꝛc. Scio hoiem añ annos. xiiij.ꝛc.vsq ibi.Nō licz hoi loq ij.Co.x.Hic apl's oñdit securitatē sue doctrine vt oēs confidenř audiāt. Et in verbis ei⁹ sunt tria notāda.

Reuelationis certitudo: q2 dixit Scio hominē ꝛc.

Eleuatiōis celsitudo vsq ad ťtiū celū.

Illumiatiōis claritudo q2 au.ꝛc.

De pmo dicebat Scio cui credidi ꝛ cert⁹ sum ꝛc.De scdo glo.i ꝓposito q terti⁹ gradus:dr grad⁹ cognitiōis:ptinēs ad angelos supne hierarchie.De tertio Aug.li.d vidēdo deū ad pau.Ipa dicentia a qbus quādā videri potuit in vita sic a moyse ꝛ paulo:q rapt⁹ audiuit ineffabilia vba q nō licz hoi loq:ꝓpterea dicebat Gal.j.Notū vobis facio eua.qd ꝛc.q2 nō ē fm hoiem: neq ab hoie illō accepi:neq didici ꝛc.

Qui habet ꝛc.

Primū⁹ ar.An sacra doctria debeat dici sapia:O,nō.Hec em̄ p studiū adqrif:sapia aūt hr p infusionē.Vñ inť dona spūsscti nūeraf Esa.xj.g ꝛc. Sed ꝫ est qd dr Deu.iiij.Hec ē vra sapia ꝛ intellectus corā ꝑlis.Rñ.Tho.in.j.p.q.ij.Cū sapiētis sit ordiare ꝛ iudicare:ꝛ iudiciū habeaf de reb⁹ p altiorē causā:ille maxie sapiens dr q ꝯsiderat simplr altissimā causā toti⁹ vniuersitatꝫ q de⁹ ē.vñ sapia dr eē dignior cognitio vt ptz p Aug.xij.d tri. Sacra āt doctria ꝓprijssime determiat d deo fm q ē altissima cā q2 nō solū qtū ad id qd ē p creaturas cogscibile qd phi coguerūt vt dicif Ro.j.sz etiā qtū ad id qd ē notū sibi soli i seipo:ꝛ alijs p reuelationē cōicatū:iō sacra doctria maxie dr sapia.Cū āt dr.Hec doctrina ꝛc.dicēdū q iudiciū ptinet ad sapiētē fm duplicē modū iudicādi.s.p modū inclinatiōis:ꝛ p modū cognitiōis: ꝛ postmodū iudicādi d reb⁹ diuis ptinet ad sapiam q ē donū spūsscti.fm illō.j.Co2.ij.Spūalr āt iudicat oia.Scds āt mod⁹ ptiet ad hāc doctrinā:inqntū p studiū hr.lz ei⁹ pncipia ex reuelatiōe habeāf Hec tho. Pro fun. Noticia diuiorꝝ dr sapia vñ Arist.j.meta. Sapia ē scia pmarꝝ altissimarꝝq causarꝝ. Ex ipositiōe aūt nois sapie:saporē noiat. vñ sapia qsi sapida scia Nota āt q q sapiūt diuina despiciūt ťrena: ad qd ptinet illud De ꝯtēptu mūdi.Fallif isipiēs vite pntꝫ amore:Sz sapiēs noscit qtū sit plena dolore.Cū g qrif vt s.Ex q ꝯclude q nobilr ꝛ qhonorabilr ꝛ qsalutifera sit hec doctrina.puer.viij.Sapia pciosior ē cūctꝫ opib⁹:ꝛ oē desiderabile ei ñ valet cōpari. Quā fatui igif q eā ꝯuipēdūt O igif miseri peccatores q corp⁹ aie:mūdū deo.ťrena celestib⁹:tpalia eternis:carnalia spūalib⁹ pfertis.Faciuectiuas ꝫ lubricos:auaros:stultos ꝛc.puer.j.Sapiāz atq doctrinā stulti despiciūt. Figura Nu.xj. De his q celeste māna ꝯtepserť:petētes carnes sup qs venit ira dei.Spūalr māna est doctria celit⁹ reuelata ꝛc.Ecci.vj.qamata est indoctis hoib⁹ sapia.

Secund⁹ ar.In pce.ꝛc.Nūc d scda q est Cōsideratio viciose dispositiōis: q ē ťplex.ꝛ itelligif p viā:p petrā:ꝛ p spias

Pria est dispositio carnalr ꝯcupiscētie.

Scda est dispositio spūalis superbie.

Tertia ē dispositio tpalis auaricie.

Pria igif vt s.q p viā itelligif. Sic em̄ semen qd cecidit sup viā ꝯculcatū est ab hoib⁹:ꝛ volucres celi comedūt illō:sic verbū dei qd cadit in corde vl' aure luxuriosi: nullū fructū affert.Vñ dari pt triplex siltudo inť viā ꝛ cor carnali lasciuie dedituz.

Pria ē siltudo difficilis adhesiōis.

Scda ē siltudo freqntꝫ ꝯculcatiōis.

Tertia ē siltudo mltiplicꝫ expositiōis.

Pria ē siltudo difficilr adhesiōis.Sic em̄ semē cadēs i viā:ñ facile adheret terre illi ꝓpť culture defectū:Sic ꝛ vbū cordi luxurioso mīme adheret ꝛ mīme retinet. Ecci.xxj.Cor fatui qd ē vas ꝯfractū oēs sapiaz ñ tenebit ꝛc.Vir ei carnalr ñ afficif ex virtute vbi Ro.viij.Qui fm car.sūt:q carnis sūt sapiūt.ct.j.Co.ij.Aialis hō ñ pci.ea q sūt spūs dei.Stulticia ē illi ꝛc. Scda est siltudo freqntꝫ ꝯculcatiōis.Sic ei via frequenť ꝯculcaf:sic anim⁹ carnalr ꝛ luxuriosus p turpitudiez carnaliū cogitationūꝫ affectionū.Hier.ij.qvilr facta es ni. Multi q ꝓpť qꝝ cognitiōes ñ hūane: sz porcinē sť:q d corde suo amicā faciūt vl' bordellū: qb⁹ ptiet illō ezech.xvj.Fecisti tibi imagines.s.cogitatōes ꝛ phātasias ꝛ forn.es i eis

Tertia ē siĺitudo multiplicꝫ expositionis. Et sic semē in via expositum est auib⁊:ita coꝛ carnali lasciuie deditū ⁊ ꝟbū in eo re// ceptū expositū est demōib⁊:iō statī ab eo auferꝰ ꝟbū. Eccĩ.xxj. Audiet ꝟbū luxuri// sus ⁊ displicebit ei:⁊ ꝓijciet illō pꝰ terguꝫ suū. Ip̄a eĩm luxuria hoīem ifatuat vt nec deū timeat nec hoīem vereaꝰ. Hiero. ꝯtra Iouinianū. Amoꝛ femīe rōnis ē obliuio: est isanie ꝓximꝰ. Et Ouid. i epl̄is. Quid deceat nō videt vllꝰ amans. Propꝰea apō antiq̄s impudicꝰ amoꝛ cecꝰ depingebatur Ideo Greg.xxxj.moraĺ.p̄ma luxurie filia ponit cecitas mētꝫ. Exemplū de Salo// mone q̇ etiā cū iā esset senex/ꝓpꝰ luxuriam infatuatꝰ ē: ⁊ idolatra factus: vt patet.iij. Reg.xj. Vn̄ ō eo ibidē ōr Auerterūt mu lieres coꝛ eius.

t Ertiꝰ articulꝰ. Auō. Cauete ne ꝓpꝰ defectum sp̄ualis dispositiōis semia amittatis.ōt regĺa iuř. Dānuꝫ qō q̇s sua culpa sentit:sibi/nō alteri dꝫ iputare.ff. de reg.iu.l.Qō q̇s. Damnū ḡ ꝑuaricatiōis gr̄e ꝑ pctm̄ nō est iputādū diuine seuerita ti:sꝫ hoīs negligētie.j.q.iij.Audistꝫ. At// tēdite:nōne stultus esset pauꝑrimꝰ hō cui dareꝰ optimū frumētū:⁊ ip̄e spargeret in via auib⁊ expositū: imo ⁊ ip̄e sic auib⁊ ex// poneret ꝙ ab eis excecareꝰ. Expone ⁊c̄. Vn̄ bn̄ ōr ꝓuer.j. Audi fili mi disciplinaꝫ patris tui:et ne dimittas legē matris tue vt addaꝰ gr̄a capiti tuo.

Sermo q̇ntus de Sexagesima

Qui habet au

res ⁊c̄. Ne magnitudo reuelatio nū extollat me.vsq₃ ibi:colaphi// zet.ij.Coꝝ.x.Audiat q̇libet q̇d paulꝰ vas electionis de se dixerit. Ne magnitudo re// ue. ⁊c̄. Vbi nota ꝙ ex illa tētatiōe repoꝛ// tauit triplicē fructū s.Fructū rep̄mēde ela tiōis.iō ōr:Ne magni. Fructū obseruan// de cōpassiōis.qꝛ vicꝫ ex h̄ magꝫ sciebat cō pati ꝓxīs. Fructū memoꝛāde istructōis. qꝛ ꝑ h̄ magis coḡscebat ibecillitateꝫ hūa// nā ac mūdi fallacias ⁊ demonis astutias: ac dei gratam sibi miscōiam. De p̄mo Greg. Dū vicia nos tētāt: ꝑficiētes in noƀ ꝟtutes hūiliant. De scōo Chrys. Id//

circo ꝓuidentie secretū ꝑmisit vt ipse p̄mꝰ labereꝰ Petrꝰ. quo circa p̄cātes durioꝛꝫ sniam ꝓꝛij casus intuitu/clementia tēꝑa// ret. De tertio Iuō.iij.He sunt gentes q̄s diuisit dn̄s in terra vt in eis erudiret isrĺ. Qui habet ⁊c̄.

p Rimꝰar.An sacra doctrina q̄ p̄ cete ris est audiēda vti debeat metapho// ricis locutiōib⁊:Qꝫ nō. qꝛ ꝑ hmōi siĺitu// dines ꝟitas occultaꝰ. Contra.Osee.xij. In manib⁊ ꝓphaꝝ assimilatꝰ sū. Rn̄det Tho.j.q.j.Deꝰ dat omīb⁊ ꝑm ꝙ compe// tit eoꝝ nature. Est autē naturale hoī vt ꝑ sensibilia ad itellectibilia ꝑueniat. Et oīs nr̄a cognitio ab aliq̇ sensu initium habet. Vn̄ in sacra doctrīa ꝯueniēter traduntꝰ no bis sp̄ualia sub metaphoꝛis coꝛꝑaliū. Im possibile est em̄ noƀ aliter lucere diuinum radiū nisi varietate sacroꝝ velaminū.Spi ritualia q̇ppe sub siĺitudine coꝛꝑaliū ꝓposi ta faciliꝰ ⁊ meliꝰ capiuntꝰ a rudib⁊ q̇ intelli// gibilia ꝑm se capiēda nō sunt idonei. Dul cis em̄ rep̄ntatio naturaĺr delectabilis ē homi. Cū aūt ōr ꝙ ꝑ hmōi siĺitudīes ⁊c̄. Dicendū ꝙ mens nō permittiꝰ remanere in illis sensibilib⁊ ⁊ siĺitudīb⁊:sed ꝑ eas ele uaꝰ ad cognitionē itellectibiliū. Hec tho.

Pro fundamēto. In locutiōe metapho rica ꝑ vnū sensibile rep̄ntaꝰ aliud. nam de vno facile ꝓcediꝰ ad aliud. Vnō Aristo. j.de generaꝰ. In habentib⁊ symbolū faci lius est trāsitꝰ. Vn̄ ⁊ poete tali mō loq̄n// di vsi sunt ad delectandū ⁊ decētiꝰ loq̄ndo docendū. Horaciꝰ in poetria. Aut ꝓdesse volunt aut delectare poete.Aut siĺ ⁊ io// cunda ⁊ idonea dicere vite. Queriꝰ ḡ ⁊c̄. Ex q̄ ꝯsiderādū est q̇nta sit in noƀ dei pie tas q̄ tādulciter ad diuioꝝ ⁊ sp̄ualiū cog// nitionē nos eleuat ꝑm modū nr̄e infirmi// tati cōuenientē. Nam vt ōt Ph̄s.j.Physꝰ. Innata est noƀ via ꝓcedēdi a notioꝛibus noƀ. Notioꝛa aūt nobis sunt magꝫ sensi// bilia. iō ꝯueniēter sub siĺitudine sensibiliū rep̄ntantꝰ noƀ sp̄ualia. Et ex hoc etiā dele ctabiliꝰ reficiꝰ mēs hūana ꝓpter modū il// lū noƀ ꝯsonū. O miseri pctōꝛes q̇ ꝯtēnitꝫ dn̄m q̇ tantā cām egit de salute vestra: sa// cram doctrīuā respuitis quā vobis ꝑ ne// cessitate salutis tāmisicoꝛditer ipēdit No tate qō hr̄ Esa.xxviij.Audite ꝟbū dn̄i vi ri illusoꝛes. O q̄ꝫmlťi sūt illusoꝛes q̇ salu//

tis ornaméta ɔténũt: cuiuſmodi ſunt ſup//bi: inuidi ⁊c. De qb⁹ Hiere. xj. Nõ audierũt neqȝ iclinauerũt aurē ſuã. Figura. ij Paral. xxx. Miſit rex Ezechias nuncios vt iuitarent oēs ad ſolēnitatē phaſe ⁊c. ſȝ multi ɔtēnebãt ridentes ⁊ ſubſannãtes. Spūalr mlti ɔtēnũt pdicatores ⁊ expo//ſitores ſacre ſcpture q̃ ſũt nuncij dī. Et cũ inuitãt ad ſolēnitatē. reſpuũt. Hiere. xvij. Indurauerũt ceruicē. ſ. ne audirent me: et neqȝ ac. diſciplinã.

PRo ſcd̃o ar. In precedēti ⁊c. Hic de diſpōne ſpūalis ſupbie q̃ intelligit p petrã. Ubi nota q mltoꝝ corda cõpantur petre ꝓpt frigiditatē: pōderoſitatē: ⁊ duriciã. Pri͂o ꝓpt frigiditatē. lapis em̄ eſt frigid⁹. ſic corda multoꝝ ꝓpter defectũ cha//ritatȝ tã dei q̃ pximi. Hiere. vj. Sicut frigidã facit ciſterna aquã: ſic frigidam fecit maliciã ſuã. Certe iã videt ſatȝ impletum illd̃ Mat. xxv. Refrigeſcet charitas multoꝝ. Scd̃o ꝓpt pōderoſitatē. Sicut em̄ lapis eſt pōderoſus ⁊ deorſum tēdēs: ſic cor pctõris. Unde Exo. xv. Deſcēderũt. ſ. egyptij i pfundũ q̃ſi lapis. Uñ ⁊ angeli ſupbiētes ſtatiȝ de celo ceciderũt. Lu. x. Uidebã ſathanã q̃ſi fulgur de celo cadentē.

Tertio ꝓpt duriciã ſiue ſoliditatē. Sic em̄ lapis eſt dur⁹: ſic corda mltoꝝ pctõrũ. qd̃ maxie ex ſupbia ɔtingit q̃ facit cor re//belle deo. Iob. xl. Cor ei⁹ ɔgelabit q̃ſi lapis. Sic ḡ ſemē ſupra petrã radicari non põt ꝓpter hũoꝝ defectũ. etſi q̃nqȝ germinet ſemē areſcit. Sic ⁊ ṽbũ dei in corde indu//rato. Talis ḡ q̃nqȝ cum gaudio ſuſcipiet verbũ: q: ꝑture ṽbi q̃nqȝ afficit. Et ad horã in q̃ naſcit germē compũctiōis cũ ṽbũ cōminatōis audiuit: ſȝ feruore pſecutōis: turbationis aut cuiuſcunqȝ tribulationis aut tentatiōis ſtatim areſcit. Tales ḡ ra//dicem non hñt. q: boni deſiderij firmitate carēt. Ideo ad tps credũt: ⁊ in tpe tenta//tionis recedũt. Tales ſunt ſic arboꝛ q̃ ſe//pe trãſplãtãt q̃ radices fixas ñ habet. Tētatiōe q̃ppe pbat ſi ṽbũ dei radices fece//rit: queadmodũ in ipetu vēti apparet ſi arbor bñ radicat. Tales vtiqȝ ſũt de fami//lia regȝ Saul q̃ ſic hr̃ in pmo li. Reg. Inf ꝓphas erat ꝓpha: ⁊ inter ſtultos ſtultus.

Exēpla mlta hēm⁹. ſ. de pharaone qui noluit audire verba moyſi: q̃uis aliq̃ndo timeret ⁊ diceret ſe facere qd̃ moyſes petebat. De q̃ dr̃ dñs Exod. iiij. Indurabo cor ei⁹. Et exponit tripl'r. Pri͂o gr̃az ſub//trahēdo vl' nõ apponendo. Ex ſua ſubtractiōe ſequit q mens nõ afficitur ad diuia. Subtrahit aũt de⁹ gr̃az: q: hō ponit pcti obſtaculũ. Ideo tal' induratio ē ab homie inchoatiue ⁊ demeritorie. Scd̃o idurabo cor ei⁹ iuſte pmittēdo. Iuſtũ eſt ei vt de⁹ pmittat illũ in pctō iacere q̃ ñ curat a pec//cato reſurgere. Tertio indurabo cor ei⁹ ſigna ⁊ pdigia oſtēdēdo: ⁊ patiēter diuti⁹ expectãdo. Aug. Patiētia obſtinatioꝛ fit mal⁹ anim⁹. Hinc Eccles. viij. Eo q ñ cito ɔ malos pfert ſnia/ filij hoim abſqȝ vl//lo timore ppetrãt mala. Aliud exēpluȝ de his q̃ in diluuio pierũt q̃ noluerũt cre//dere ṽba Noe/ q̃b⁹ datũ eſt tps centum et xx. annoꝝ vt cõuerterent. de q̃b⁹ hr̃ Geñ. vj. et Mat. xxiiij. Et de his etiã dr̃. j. Petri. iij. Qui increduli fuerãt aliq̃n q̃n expectabat dei patiētia cũ fabricaret arca. Ali//ud exēplũ de ſuperbis iudeis: q̃b⁹ dicebat dñs Ioã. viij. Sermo me⁹ nõ capit in vobis. Et in euãg. hui⁹ dñice Ut videntes nõ videant.

PRo tertio ar. Aud. Cauete ḡ ab ob//ſtinatōe Nã ſic hr̃. xxiiij. q. ij. Legat. et c. Dãnatōis. Obſtinato in malicia de⁹ nunqȝ miſeret. Nã ſic dr̃. l. Malicijs ho//minũ nõ eſt indulgēdũ. ff. de rei vēditōe. l. in fundo. Quis em̄ pnceps tãbenign⁹ q̃ indulgeret pditori dicēti ſe iteꝝ machinari ad ei⁹ pditiōem ⁊c. Applica. Et nota q de⁹ volũtatē cordis intuet. Ido nunqȝ parcit ei q̃ retinet volũtatē peccãdi p indura//tionē cordis: imo vt hr̃ Eccl. iij. Cor duꝝ male habebit in nouiſſimo.

Sermo ſextus de Sexageſima

QUi habet aures ⁊c. Sufficit tibi gr̃a mea. ij. Coꝛ. x. Hanc ſniam libēter au//dire debem⁹. Notãdũ aũt q gr̃a tria facit in aĩa q̃ oñdũt ei⁹ ſufficiētiã. Facit em̄ fili//alē adoptiōez. Spūalē inhitarōez. ⁊ Eternalē glificatiōem. De pmo Gal. iij. Oēs filij eſtȝ p fidē. De ſcd̃o Aug. i ſer. Quib⁹ meritȝ niſi p gr̃am dei meruim⁹ fieri tēplũ

dei. De tertio Ro. vj. Gr̃a dei vita et̃na.
Salutatio. Qui habet ꝛc̃.

P Rim⁹ art. An sacra scrip̃tura sub vna lr̃a habeat plr̃es sensus? Q, nõ Multiplicitas sensuũ sub vna lr̃a ꝯfusionẽ parit ꝛ deceptiõem. Cõtra. Greg. xv. mor̃. Sacra scrip̃tura oẽs scias ip̃o locutiõis sue more trãscẽdit. Qꝛ ꝟo eodẽꝗ ꝟmone dũ narrat gestuȝ ꝓdit mysterium. Rñdet Tho. j. p̃te. q. j. Auctoꝛ sacre scrip̃ture de⁹ est: in cui⁹ p̃tãte est vt ñ solũ voces ad sign̄dũ accõmodet: sed etiã res ip̃as. Et iõ cũ in oĩb⁊ sciẽtijs voces significẽt: hoc habet ꝓprie ista scia ꝙ res significate p voces aliq̃d significẽt. Prim⁹ igit̃ sermo q̊ voces sign̄t res p̃tinet ad sensum lr̃alẽ. Sensus aũt q̊ res sig̃te p vocẽ res illas sign̄t: dꝛ spũalis siue mystic⁹. Qui est triplex. sic em̃ dt apl's Lex vet⁹ est figura noue leg̃ Et ip̃a noua lex vt dicit Diony. de celesti hierar. figura est future gl'ie. In noua em̃ lege ea q̃ in capite gesta sunt/figura sũt eorũ q̃ agere debem⁹. Scd̃z g̊ ꝙ ea q̃ sunt ve. le. significãt ea q̃ sᵗ no. le. est sensus allegoric⁹. Scd̃z ꝟo ꝙ ea q̃ in chr̃o facta sᵗ vl' in his q̃ chr̃m sign̄t: sũt figura eoꝝ que agere dbem⁹/ẽ sensus moral'. Prout ꝟo sign̄t ea q̃ sũt i et̃na gl'ia/est sensus anagogic⁹. Sẽsus aũt pabolic⁹ sub lr̃ali ꝯtinet̃. Nã p voces sig̃t aliq̃d ppe: ꝛ aliq̃d figurate Nec ꝓprie ẽ sensus lr̃alis ip̃a figura: sed id qd̊ est figuratuȝ. Vñ cũ scrip̃tura noiat dei brachiũ: nõ est sensus lr̃al' ꝙ i dõ sit hmõi mẽbꝝ corp̃ale: sed id qd̊ p illd̊ mẽbꝝ sig̃t. scȝ ꝟt⁹ op̃atiua. Cũ aũt dꝛ ꝙ multiplicitas ꝛc̃. Dicendũ ꝙ nulla ex h̃ sequit̃ cõfusio. qꝛ oẽs sensus aliq̃ fundant̃ sup vnuȝ scȝ lr̃alem. Ex q̊ solo põt trahi argumẽtũ vt Aug. dt in ep̃la ꝯ Vincẽ. donatistã. De p̃mo q̃druplici sensu notãdi sunt isti ꝟsus. Lr̃a gesta docȝ: q̊d credis allegoria. Moralis q̊d agas: q̊ tẽdis anagogia. Pro fundamẽto. Nõ est sacra scriptura solũmõ sup̃ficial'r legẽda. Nã vt dt Señ. ad Lu. Nihil tã vtile ẽ vt in trãsitu ꝓsit. De his aũt q̃ habent̃ in sacra scrip̃tura possȝ exponi illd̊ Ouidij li. fastoꝝ. Felic̃ aie quib⁊ hec cog̊scere p̃mũ. Hincꝗ domos sup̃as scandere cã fuit. Sed q̃rit̃ An ꝛc̃. Ex q̃ ꝯcludi de diuine sap̃ie manifestationẽ in sacra scriptura q̃ ex sensibilib⁊ ẽ. Sȝ heu certe nũc dici põt illud Esa. xxx. Populus ad iracundiã ꝓuocãs ẽ: et filij mẽdaces nolẽtes audire legẽ di. O fatui p̃ctõres videte q̊d facitĩ/sacrã scrip̃turã siue doctrinã ꝯtẽnentes q̃ ꝑfecto scala ẽ ascẽdendi in celũ. Figura Geñ. xxviij. Vidit Jacob scalã ꝛc̃. Spũal'r Jacob interp̃tat̃ supplãtatoꝛ tentationũ: q̊ vidit scripturã esse scalã: vbi angeli contemplant̃ per sensum anagogicũ: et ascẽdentes p sensuȝ tropologicũ: ꝛ dñm id est chr̃m scale inixũ p sensum allegoricũ Et ait Vere nõ est h̃ aliud.

P Ro scd̃o art. In p̃ceð. ꝛc̃. Hic d̊ tertia q̃ ẽ dispositio t̃pal' auaricie q̃ intelligit̃ p spinas. Jõ de tota sacra scrip̃tura p̃t dici Hec oĩa liber vite ꝛc̃. Sic̃ em̃ semen int̃ spinas etsi q̃ñꝗ germinet ꝛ oriat̃: tñ a spinis suffocat̃. Sic ꝟbũ dei int̃ sollicitudines mũdanas. Cupidi q̊dã q̃ñꝗ libent̃ audiũt ꝛ afficiunt̃ facere bonũ ꝛ ichoant: sed nõ p̃ficiũt: qꝛ a sollicitudib⁊ scl'i suffocat̃ ꝟbũ. Cũ em̃ de spũalib⁊ cogitare incipiunt: statim in t̃palib⁊ se imiscẽt a q̊bus multipl'r pũgunt̃. idõ ꝯueniẽter p spinas sign̄t̃. vñ Chrys̃. Quẽadmodũ spina vndecũꝗ detineat̃ pũgit eũ q̊ detinet: Jta ꝛ secularia vndecũꝗ detineant̃ ꝯtristãt euȝ q̊ ea ꝯstringit ꝛ fouet. sed nõ spũalia: talia margarite assimilant̃. vndecũꝗ ei eã volueris delectat oculos. Pũgũt ãt tripl'r

In mũdo In iudicio. In inferno

In mũdo. Adq̃runt̃ em̃ cũ laboꝛe ꝯseruant̃ cũ timoꝛe: relinquunt̃ cũ doloꝛe Vñ q̊dam metrificatoꝛ. Diues diuitias ñ ꝯgregat absꝗ laboꝛe. Nõ tenet absꝗ metu: nõ deficit absꝗ doloꝛe. De p̃mo Horacius.

Impiger extremos curit mercatoꝛ ad idos
Per mare pauperiẽ fugiẽs: p saxa: p ignis

Eccẽs. ij. Cũcti dies ei⁹ laborib⁊ pleni sᵗ ꝛ erũnis. Certe ꝓditoꝛ ẽ mũdus: q̊ tẽ ꝑmittit ꝛ sp cruciat: ꝛ nũꝗ satiat̃ auarus. Eccẽs. v. Auarus non implebit̃ pecunia. Hierony. ad metriadẽ ꝟginem. Diuitiarũ amoꝛ insatiabilis est. Señ. ad Lu. Vidisti aliq̃ canẽ de mensa a dño frusta panis aut carnis ap̃to oꝛe captãtẽ. q̊cq̊d excipit p̃tinus integrũ deuoꝛat ad spem venturi. Idem ~~Charũ nob̃ q̊cq̊d expectãtib⁊~~ fortuna ꝓijcit: illud statim dimittim⁹: statim ad rapinã alterius attenti ꝛ erecti Et Juuenal'. Crescit amoꝛ nummi quantũ pe-

cuniа crescit. Notat aūt deus ꝙ multa in/de sequunꝭ furta rapine fraudes ⁊c̄. Virgilius in en̄. Quid nō mortali pectore magis auri sacra fames. q. d. ad oia mala. O voratrix aniaꝝ auaricia. De scdo. vi. de timore. Greg. xv. moralꝭ. Mens auari q̄ ꝑius ex abūdantia requiē q̄sierat: postea ad custodiā grauiꝰ laborat. Boeciꝰ. O ꝑclara opū mortaliū btitudo: quā cū adeptus fueris securꝰ eē desistis. Ex q̄ Juuena. dt. Cantabit vacuus. corā latrone viator. Tertio scz de dolore in relinq̄ndo. Greg. Nunq̄ sine dolore ꝑdiꝭ qd cū amore possideꝭ. velit aūt nolit auarꝰ oia relinq̄t. Dormierūt somnū suū et nihil in. o. vi. diuitiarū in manibꝫ suis. et iob. xxvij. Diues cum dormierit nihil secū auferet: apiet os suū ⁊ nihil inueniet. Scdo diuitie pungūt in iudicio. Et hec punctura acrior ē m̄lto ꝓcedēti. q2 testimoniū dānatiōis faciūt ꝯ auaros q̄ eis abusi sunt. Jac̄. v. Agite diuites plorate vlulātes in miserijs v̄ris q̄ aduenient vob ⁊c̄. Diuitie v̄re putrefacte sunt. ⁊ vestimenta v̄ra a tineis come. sunt ⁊c̄. Sequiꝭ: Thesaurizastꝭ vob in die nouissimo. et Ecc̄i. v. Est alia ifirmitas pessima quā vidi sub sole: diuitie congregate i malū dn̄i sui. Tertio pungūt i inferno. Vn̄ damnati dicūt in iferno illud Sap. v Quid nobis ꝓfuit supbia aut diuitiaꝝ iactātia ⁊c̄. Tā anxie sūt ille puncture ꝙ vellent dānati nō esse. Apo. ix. Desiderabūt mori ⁊ fugiet mors ab eis. Exēplū de diuite epulone: q̄ntū pungiꝭ i iferno q̄ guttā aq̄ petijt nec valuit impetrare. Lu. xvj Quā igiꝭ sunt fallaces huiꝰ seculi diuitie. Greg. Fallaces diuitias dn̄s appellat. fallaces eīn sunt q̄ diu nobiscū ꝑmanere non possunt. Fallaces sunt q̄ mentꝭ n̄re inopiā nō tollūt. Sole aūt diuitie vere sūt q̄ nos virtutibꝫ diuites faciūt. Si ḡ diuites esse cupitꝭ veras diuitias amate.

T Ertius art. Audistꝭ ⁊c̄. Cauete ḡ ne intꝭ spinas ponatꝭ sp̄ualia semia verbi dei s3 debite custodiatꝭ. Dicit eīn lex. Custos q̄ mercedē accipit ꝑ custodia alicuius rei: teneꝭ de dolo lato ⁊ leui culpa. ff. locati ⁊ ꝯducti. l. q̄ mercedē i glosa q̄dā. xxxiiij. q. iiij. tres ꝑsonas Notate si vobis mitteret rex semia ꝓciosa vt in terra bn̄ culta seminaretꝭ tali pacto: ꝙ totuz habebitꝭ fructū ⁊ cum h̄ maxia stipēdia. Nonne libēti aīo. si aūt inter spinas q̄s posuerit: reꝰ eēt mortis ⁊c̄. Expone notādo ꝙ cupiditas diuitiaꝝ sunt spine asperrime vt dictū ē. Greg. q̄s mihi vnq̄ crederet si spinas diuitias iterptari voluissem: maxie cū ille pungant: iste ꝓo delectāt. Et tn̄ spine sunt: q2 cogitationū suaꝝ punctionibꝫ mentē lacerant ⁊ eā ad pctm vsq̄ ꝑtrahunt q̄si inflicto vulnere cruentāt.

Sermo. vij. ꝑ Sexagesima.

Q Ui habet aures ⁊c̄. Virtꝰ i infirmitate ꝑficiꝭ. ij. Co. x. Audiāt q̄ sunt i tribulatione: q̄m ꝟtus in ifir. ꝑf. Et h̄ triplr: ꝑfectio est Interne grē Externe euidentie: ⁊ eterne ꝓsidentie siue glīe. De ꝑma Jac̄. j. Omne gaudiū existimate frēs cū in varias tē. inci. ⁊c̄. vsq̄ ibi. vt sitis ꝑfecti: in nullo deficiētes. De scda Tob. ij. Hinc tāta ꝑmisit deꝰ euenire illi vt posterꝭ dareꝭ exēplū patientie. De tertia. j. Pet. j. Jn deo exultabitꝭ: modicū nūc si oportet ꝯtristari Qui habet ⁊c̄.

P Rimus ar. An sacra doctrina sit speculatiua vel practica. Q, nō sit practica: ꝭm cōmentatorē in librū sn̄iaꝝ: habitꝰ practicꝰ in rebꝫ est opabilibꝫ a nobis. Speculatiua (de quibꝫ est sacra scriptura) nō sꝭ opabilia a nobis. igiꝭ. Contra. Sacra doctrina ē grā opis. Rn̄. ꝭm Sco. et Fran. ꝺ may. in ꝓlo. sup sn̄ias. Dicit Franc̄. ꝙ speculatio est opatio intellectiua q̄ nō ordinatur ad aliā operationem vlteriꝰ regulandum. Vbi notanter dicit. regulandum q2 speculatio bn̄ ordinaꝭ ad finem vltimuz. Praxis est autē opatio hūana regulata a rōne recta. Praxis q̄ppe apud nos: est operatio hoīs vt hō est. Ex q̄bꝫ seq̄ꝭ ꝙ actꝰ elicitꝰ voluntatis: est ꝑmo praxis. q2 actꝰ imperatꝰ nunq̄ regulaꝭ a rōne nisi ꝑ actū elicitū. q2 mensura meritoꝝ ⁊ pctoꝝ nō pensatur ꝭm q̄ntitatē actuū extraneoꝝ s3 intraneoꝝ ꝭm illd. j. Reg. xvj. Hō videt ea q̄ parent. deꝰ aūt intueꝭ cor. Dicēdū ḡ ꝙ sacra doctrina ē practica. Jlla eīn doctrina est practica q̄ por ē praxi ⁊ eiꝰ regl'a. hmōi est sacra doctria. q2 regulat actū volūtatꝭ n̄re circa diuia: q̄bꝫ audit deo nō esse vten

dū sed fruendū. Cū aūt dr q sempiterna nō sunt opabilia a nobis. Rūr q cū delectatio sit opatio: g delectabile ē opabile: p locū a coniugatis: ↄ sic sempiterna sūt a nobis opabilia: Hec Sco. et Fran. Pro fun. Vera sapia ē q docet recte agere. Juuenalis. Prima docens rectū sapia. Et d philosophia dic Senec. ad Lucil. Facere docet phia: nō dicere. qd magis verū est d sacra doctrina. Cum g qrit ↄc. Ex q concludē q nō satis est diuina pcepta ↄ alia que sunt in scriptura scire/nisi studeam⁹ ope implere. Nam bñ dicere ↄ scire: ↄ male agere nihil aliud ē q̄z se voce sua dānare. Jdeo Luc. xij. Seruus sciens voluntatē dñi sui ↄ nō faciens vapulabit plagis multis. Audite o chrīani pctōres ↄc. Nōne satis qm ↄ dei voluntatē sunt pctā vr̄a ↄc. Ad hūc itaq finē venire debetis ad s̄mōes: ñ vt sciatis tm̄ qd facere debeatis: sed magis vt ppositū faciendi concipiatis: ↄ in aīo cōfortemini p spem venie si pniam agere volueritis: Videm⁹ q melancholicis multū pdesse solet son⁹ cithare. ex dulci nāq melodia confortant. Sic pdicator de regno dei loquens confortat pctōrē de venia impetranda. Figura. j. Reg. xvj. Saul cū audiebat dauid pcutientē citharā nō agitabat a spū maligno. Spūalr Pctōr maligno spiritu seduct⁹: confortat cū audit pdicatorē dicentē. q chrs nō vult mortē pctōris. glosa sup illo vbo. Cañ. Sonet vox tua i au. meis. Tunc pdicatorꝝ vox in aurib⁹ audientium sonat viriliter: qñ miscōie dulcedinē ad illā clamantib⁹ pponit hūiliter: ↄ qñ in pctō obstinatis: tartarea supplicia minatur viriliter.

Secundus ar. Jn pce. ↄc. Nunc d tertia q est ↄsideratio fructuose receptionis. Et nota triplicē fructū. Est ei vbū di
Jlluminatiuū.
Jnflammatiuū. et
Purgatiuum.
Pmo em illuminatiuū Ro. xv. Quecunq scpta sunt ad nr̄am doctrinā scpta sūt Per vbū qppe dei instruit talis circa credenda. Ro. x. Fides ex auditu: audit⁹ aūt p vbuz chri. Etsi deficeret vbū dei: certe deficeret fides chri Vñ qso stabilitas sacroꝝ: vñ fe coꝛuicioꝝ: horroꝛ inferni: amoꝛ dei ↄ desiderū eternoꝝ nisi p vbū dei: Jō ps. Lucerna pedib⁹ m. v. t. ↄ lu. s. m. Et iterꝝ. Declaratio s̄mo. t. illumiat. Et puer. vj. Lucerna mādatū ↄ lex lux. ↄc. Scdo: Verbū dei est inflāmatiuū. Grego. Ex auditu qppe diuie s̄mōis exardescit anim⁹. toꝛpo ris frigus recedit: fit mens i suo desiderio anxia: a ↄcupiscentijs terrenis aliena. Libet em̄ audire precepta celestia. Vñ Psal. Jgnitū eloquiū t. vehe. Jdem. Eloquiuz dñi inflāmauit eū. Et Hiere. xxiij. Nūqd vba mea sūt qsi ignis ardēs Et puer. xxx. Ois s̄mo dei clype⁹ ignit⁹. Jdo de helia Ecci. xlviij. Surrexit qsi ignis: ↄ vbū suū qsi facula ardebat. Jō etiā dat⁹ ē spūssanctus in linguis ignitis vel igneis. vt patet Act. ij. Tertio: Verbū dei est purgatiuū. Purgat em̄ penetrādo coꝛ hois Heb. iiij. Viuus ē s̄mo dei et efficax et pene. oi gladio ancipiti. Penetrat em̄ spm̄ vsq ad cogitationes: affectiōes: ↄ intētiones. Jtē purgat abluendo. Jo. xv. Mūdi estis pter s̄monē quē locut⁹ sū vob. Et Heb. j. Poztansq oia vbo vtutis sue purgatione peccatoꝝ faciēs. Jtē purgat emolliēdo Cañ. v. Aia m. liqfa. ē vt dile. loc. ē. Vñ iudith. ij. Cū loqret angel⁹ filijs isrl vba dei fleuerūt. Et nec vn⁹ fleuit s oīs ppls cū audiret vba legis. Jtē in Vitaspa. Cū qdā qreret ab abbate Joāne d duricia coꝛdis. Respōdit: Quid duri⁹ lapide: et qd mollius vnda: et tñ aq sepe cadēdo frangit lapidē. Sic vbū dei coꝛ durū apit ad timoꝛē dei. Exēplū etiā ibi ponit d hoie imutato: ↄ in lachꝛymas resoluto cū audiuit vbū dei Aliud exēplū. Cū semel btūs Bern. pdicaret in qdā ciuitate in qdaz cimiterio: duo ribaldi satis pe erant: āꝝ vn⁹ vidēs alios ire ad s̄monē tūc ↄ ipse voluit. Et ali⁹ di. Quo diabol⁹ te ducet mō: q nunq aliqd fecisti bonuz: ↄ cepit dicere opprobria: ipe tñ iuit. Cūq pdicaret btūs Bern. ↄ vicia: dolēs iste cepit flere p pctis: viditqz btūs Bern. circa collū ei⁹ catenā magnā: ↄ ad quamlib3 lachꝛymā cadebat carūca vna de catena. Cepit g btūs bern. instanti⁹ pdicare ↄ vicia detestari: ↄ pctōꝛ forti⁹ flere: sicq tādē illa tota catena fuit dissoluta. Post s̄monē vocauit eū btūs ber. ↄ cōfortauit: illeq ↄfessus est oia pctā sua: ↄ de cetero sctē vixit. Ali⁹ vo miser q nonvenit ad ser. i pctis suis māsit: ↄ sic finalr dāna

tus. Audite ḡ o pctōres libenť verbū dei/ vt cōteremini ꝑ pctīs. Nam dicit dn̄s Hie re.xxiij. Verba mea q̄si malle⁹ conterens petras.

t Ertius ar. Audistꝫ ꝛc̄. Caueatꝫ ne ꝑ negligentiā maneatꝫ ignorātes. Nā vt hr̄. xxxviij. dis. Et sunt ꝟba Isid. Ignorātia mr̄ est cunctoꝝ erroꝝ ꝛ nutrix oim vicioꝝ. Et sic dr̄. §. celsus. l. Siqs. ff. locati. Impitia culpe annumerať. Notate si itu/rus eēt q̄s in ciuitatē magnā ꝑ magno bo no: ꝛ eēt in piculo errandi a recta via: a q̄ declinādo: veniret ad ciuitatē aliā in q̄ eēt suspendend⁹: nōne libenť audiret ꝯsilium alicu⁹ sapientis ꝛc̄. Exponeꝛc̄. Iō hiere. v. Audi ppl̄e stulte q̄ nō habes cor: q̄ ha/bentes oculos: nō videtis: ꝛ habētes au/res nō auditꝫ.

Sermo. viij. ꝑ Sexagesima.

q Ui habet au res ꝛc̄. Libenť igiť gl'iabor in in/firmitatib⁹ me. vt ihabitet i me ꝟtus chr̄i. ij. Coꝝ. x. Audiat q̄sq₃ qd dic pau. Libenť gl'iabor ꝛc̄. Tripl'r pōt aliqs sctūs gloriari.

Ex testimonio interne ꝯscie.

Ex testimonio diuie gr̄e.

Ex testimonio externe tolerantie.

De pmo. ij. Co. j. Gl'ia nr̄a hec ē testimo/niū ꝯscie nr̄e. De scd̄o Ro. viij. Ipe spūs reddit testioniū ꝯscie nr̄e ꝛc̄. Et ibid. Glo riať in spe gl'ie filioꝝ dei. De tertio Ro. v. Gl'iamur in tribulationib⁹.

Qui habet ꝛc̄.

p Rimus ar. An sacra scp̄tura debeat hr̄e modū diffinitiuū ꝛ ratiocinati/uū. Q, sic. q2 iste ē mod⁹ ꝑcedendi oi scie ꝯueniēs. Contra In sacra scp̄tura neq₃ diffinitiōes ponunť neq₃ ratiocinationes nisi rarissime: sic apl's Heb xj. ponit diffinitionē fidei. Et. j. Coꝝ. xv. ratiocinať de futura resurrectiōe. Rn̄. Bon̄. i Breuilo. in pte pemiali. c. vj. Hec ē doctria vt boni fiam⁹ ꝛ saluemur. Et h̄ nō fit ꝑ nudā ꝯsi/deratiōnē: s₃ poti⁹ ꝑ inclinationē volūtatꝫ: iō scp̄tura diuia eo mō debuit tradi q̄ mō magꝫ possem⁹ iclinari. Et q2 magꝫ moueť affect⁹ ad exēpla q̄₃ ad argumēta: magꝫ ad ꝑmissiōes q̄₃ ad ratiocinatōes: magꝫ ꝑ de uotiōes q̄₃ ꝑ diffinitōes. Iō ista scp̄tura n̄ debuit hr̄e modū diffinitiuū diuisiuū aut collatiuū ad ꝓbandū passiōes aliq̄s d sub iecto ad modū aliaꝝ sciaꝝ/ s₃ oportebat ꝙ hr̄et modos ꝓprios fm varias iclinatōes aīoꝝ: diuersimode aīos iclinātes Vt siqs n̄ moueať ad p̄ceptaꝝ ꝓhibita: saltē moue atur ꝑ exēpla narrata. Siq̄s āt ꝑ h̄ nō mo ueť/ ꝑ monitiōes sagaces: ꝑ pmissiōes ve/races: ꝑ cōminatiōes terribiles: saltē exci teť ad deuotionē ꝛ laudem dei i q̄ pcipiat gr̄a₃ dei directiuā. Hec Bon̄. Pro fun. Vituperabile ē ꝙ plerūq₃ ad ꝟba scp̄ture pl⁹ attēdim⁹ q̄₃ ad fructū. Senec. ad lucil. Hoc turpissimū ē ꝙ nob obijci solet/ ꝟba nos n̄ opa tractare. Aud. ḡ qd Terēti⁹ dr̄ Porro illd ē sape/ vt vbiq₃ op⁹ sit animuꝫ flectas. i. ad fructū scp̄ture. S₃ q̄riťan sa cra ꝛc̄. Ex q̄ cōclude q̄nta sit sacre scp̄ture vtilitas q̄ docet ꝛ on̄dit qd faciēdū/ qd fu giēdū/ qd sperādū Audite ḡ simpl'r/ ꝛ ope pficite qd scp̄tura docet: alias terribile iu/diciū reportabitꝫ. Io. ij. Sic loq̄mi ꝛ sic fa. ꝛc̄. q. fm. l. lib. iu. Iudicari. O luxuriosi o auari ꝛc̄. Certe d vnoq̄₃ vīm diceť illud Io. xix. Scd̄m legē d₃ mori. S₃ heu do lendū ē ꝙ tn̄ m'lti semināt ꝟba scp̄ture/ tn̄ opa n̄ faciūt. Mirāda q̄dā aliq̄n dicūt: s₃ nihil ope cōplēt: iō tales a dn̄o sūt maledi/cti Figura Mat. xj. De ficu habēte folia s₃ nō fructū/ q̄ maledicta a dn̄o statī aruit ꝛc̄ Expōe ꝛc̄ Notādo illd ecci. xlj. Ve vob .s. impij q̄ dereliq̄stis legeꝫ dn̄i altissimi. Sequiť: In maledictiōe erit pars vr̄a

s Ecund⁹ ar. In p̄ce. ꝛc̄. Nūc on̄dem⁹ ꝙ verbū dn̄i etiā ē fortificatiuū. For/tificat aūt tripl'r.

Nutriendo.

Defendendo.

Fructum ꝓferendo.

Pri̇o nutriēdo. Est ei cib⁹ mētꝫ vt dr̄ Grc. Est āt iste cib⁹ dulcis gustui bn̄ disposito. Ps. q̄₃ dulcia faucib⁹ me. elo. t. sup mel ꝛc̄. Hac dulcedie capti sūt ministri scribaꝝ ꝛ pharisеoꝝ: iō Can̄. iiij. Eloquiū tuū dulce Hāc āt dulcedinē n̄ sentiūt q̄ hn̄t palatū cordis ifectū febre iniq̄tatꝫ. Sic etiā dr̄ ꝙ bufo n̄ pt sustinere bonū odorē vinee flo/rētꝫ. Per hūc cibū excitať hō ad bonū ope rādū. l₃ ei m'lti sciāt q̄ opari ꝛ fugere tenē

tur. tñ nec bõa faciũt nec mala fugiũt: de//
cẽti tepiditate aut sẽsualitate aut tpaliũ di
lectiõe. Aliȷ̃ q̃uis sciãt penas iferni timen
das desiderãdũq; celũ. pieq; chr̃i passionẽ
deflẽdã: tñ coꝛ h̃nt isipidũ sine timoꝛe: sine
ðsiderio/sine vlla pietate. Cũ ꝟo tales audi
unt ꝟbũ: freq̃nt excitãt ad deponẽdũ oẽm
tepiditatẽ: ad fugiẽdũ a pctis: ad amplexã
das ꝟtutes: ad cõpatiẽdũ chr̃o passo: ad
timẽdas gehẽne cruciat⁹: ad ðsiderãdũ re
gnũ ði. Quia vt ait hiero. ad paulinũ. Hꝫ
nescio q̃d latẽtꝫ energie viue vocꝫ act⁹ ⁊ in
aures discipli ð auctoꝝ voce trãsfusa foꝛ//
ti⁹ sonat. Vñ eschines cũ Rhodi exularet:
⁊ legeret demosthenis oꝛo quã aduersus
eũ habuerat: mirãtib⁹ cũctꝫ atq; laudãtib⁹
ait. Quid si audissetꝫ ipaꝫ bestiã: sua ꝟba
resonãtẽ. Itẽ q ꝟbũ dei ẽ excitatiuũ ptꝫ ex
h̃ qð h̃r. ij. Mach. xj. Qꝛ p⁹ p̃dicationẽ iu
de: sui ꝯualuerũt aliȷ̃s: ⁊ hoĩes ⁊ bestias ⁊
muros ferreos penetrauert cũ ĩpetu ruen
tes i hostes. Scðo fortificat ðfẽdẽdo ab
ĩpugnatiõe vicꝫ carnis ⁊ demõis. Ecci. xij.
Verba sapiẽtũ q̃si stimuli ad erigẽdũ a ca
su ⁊ q̃si claui i altũ ðfixi. ad retinẽdũ a casu
pcti. iõ ⁊ ꝟbũ dei vocat gladi⁹ spũs. Eph.
vj. Gladiũ spũs assu. qð ẽ ꝟbũ dei. Et. ij.
Mach. v. Armauit iudas suos nõ clypei
hasteq; munimie sꝫ optis ꝟmonib⁹. Vñ ⁊
dñs Mat. iiij. Scuto triãgulo sacre scri//
pture repulit tres tẽtatiões g̃nales. Nota
hist. ij. Esð. iiij. ð trib⁹ foꝛtib⁹ q̃s ꝟitas ⁊c̃.
Tertio foꝛtificat fructũ pferẽdo. Nã vt
ðr in euãg. Qui coꝛde bono ⁊ optio audiẽ
tes ꝟbũ retinẽt/fructũ afferũt. Coꝛde iq̃uã
bono: p idustriã naturalẽ: ⁊ optio p gr̃am.
Heb. vlt. Optimũ ẽ gr̃a stabilire coꝛ. Et
sic h̃r Mat. xiij. Ali⁹ ẽ fruc. xxx. ali⁹. lx. ali
us centesim⁹. Que differẽtia pt accipi q̃n
tũ ad differẽtiã icipientiũ/pficiẽtiũ/ ⁊ pfe
ctoꝝ. Vl sꝫ differẽtiã ꝯiugatoꝝ: viduitatꝫ
⁊ ꝟgitatꝫ. Alit ẽt dicam⁹ q ꝟbũ ði pfert fru
ctũ triplicẽ. Pri⁹ est fruct⁹ gr̃e. Act. x. Ad
huc loq̃nte petro cecidit spũssanc. sup oẽs
q audiebãt ꝟbũ. Scðs ẽ fruct⁹ opatiõis
meritoꝛie. Esa. lv. ⁊ q̃uo imber ⁊ nix descẽ//
dit de celo ⁊c̃. sꝫ ine. t. ⁊ infũdit eã. Et ger
miare eã facit ⁊c̃. Sic erit ꝟbũ meũ quod
egredietur de oꝛe meo. Terti⁹ est fruct⁹ glie.
Luc. xj. Bti q audiũt ꝟbũ dei. Et q me//
moꝛit tenere non pñt ꝯq̃runt aliq̃ dicẽtes
se inutilit audire ꝟbũ dei. Sed audiãt ta//
les nõ ppterea sibi eẽ inutile. Exẽpliũ in
Vitasp. Quidã fr ad senẽ dixit. Ecce ab//
ba freq̃nt interrogo ꝟmões: sꝫ q̇cq̇d dixe//
rint nihil retineo. Erãt aũt seni duo vasa
vacua ⁊ dixit senex ei. Accipe vnũ ex ill' va
sis ⁊ mitte aquã: ⁊ effunde: qð ita fec sel' ⁊
bis. Dic senex: vtraq; vasa sil' affer. Et di
cit senex. Qð illoꝝ ẽ madidi⁹: dixit fr: vbi
aquã misi. Tũc ðt senex. Sic ẽ ð aĩa fili q
freq̃nt/audit ꝟbũ dei. q̃uis etiã nihil reti
neat tñ pl⁹ mũdat ⁊ madidat. Exẽpluꝫ
alið sil'e ibi. Cuidã conq̃rẽti q stati verba
dei obliuiõi traderet/dedit senex calatũ i//
mũdũ. ⁊ dic ei: vade ⁊ affer mihi calatũ i//
mũdũ plenũ aq̃ fontꝫ. Qð cũ tẽtaret face//
re: sp exibat aq̃ ð calato a fonte extracto.
Rediȷ̃t g̃ dicẽs se iutilit laboꝛasse. Cui p̃r
etsi aquã nõ detulisti tñ calatũ hũc mũda
sti. Sic aũt ẽ de coꝛde p qð trãsit ꝟbũ ði/
p illð ei mũdat lꝫ nõ maneat. Iõ Ioã. v.
Et q audierunt viuent.

Terti⁹ ar. Aud. ⁊c̃. Si g̃ spũalr moꝛia
mini ñ ẽ iputãdũ medico. Dicũt em̃
iura. Euent⁹ moꝛtis nõ dꝫ iputari medico
q diligẽs fuit. ff. ð officio p̃si. Illicitas. §.
Sicuti. et sufficit diligẽtiã adhibere quaꝫ
pt. xlvij. di. c. vl. Audite si ꝯualescẽs/i g̃ui
ifirmitate/respuat a medico expto medici
nã coꝛroboꝛatiuã ⁊ p̃seruatiuã a futurꝫ i//
firmitatib⁹ ⁊ picul' moꝛtalib⁹: si recidiuet i
g̃uioꝛẽ ifirmitatẽ ⁊ moꝛiat: ñ ẽ culpa medi
ci. Expõe p medicũ doctoꝛẽ vl' p̃dicatoꝛẽ:
⁊ p ifirmũ ꝯualescẽtẽ pctõꝛẽ p ꝟba p̃dica//
ta ꝯuersũ. Qui p̃dicatoꝛ dedit m'lta docu
mẽta p̃seruatiua a malo. Si ꝯtẽnat ⁊ reci
diuet i pctm̃/⁊ moꝛiat moꝛte culpe: et qð
deteri⁹ ẽ moꝛte etna. nõ ẽ culpa medici scꝫ
doctoꝝ q ei dedit ꝟba sctã q̃ st medicia sa
lutaris aĩe: iõ bñ dicebat saluatoꝛ Ioã. v.
Verba q̃ ego loquoꝛ spũs ⁊ vita sunt.

Pro Quinq̃gesima.
Sermo. j.

Ecce ascendi

mus hierosolymã. Luce. xviij.
Si ling. ho. lo. ⁊ ang. cha. aũt
ñ ha. fa. sũ velut es sonãs aut cym. ti. Etsi
habuero prophetiã: vsq; ibi: nihil mihi p//

dest.j. Cor.xiij. In his vbis ondit charitatis necessitate ad ascendendum in hierlm celeste. qz vicz sine ea nihil valet ad salute. Qd declarat tam de actu oris q cordis q opis exterioris. Propter primum. Si linguis hoim loqr. Propter scdm dt. Etsi habuero phetia rc. Propt tertiu dt: etsi distribuero rc. Greg. Nihil hz viriditatis ramus boni opis/si no manet in radice charitatis. Ecce rc.

P Rimus ar. An possit ho mereri vt ascedat i hierlm celeste. Qz no Quicumqz apd aliquem aliqd meret: pstituit eu sibi debitore. qz debitu est vt merces ipedat merenti. sed deus nulli debitor e Ro.xj. Quis por dedit ei r retribuit ei. igit rc. Rndet Tho. j.ij. q.vl. Reddere mercede p debito est actus iusticie. iusticia aut eqlitas qda est: vt patet p phum. v. Eth. Int deu aut r hoiem e maxia ineqlitas: in ifinitu enim distat. et totu qd est hois bonu a deo est. vn no pot ee hois ad deu iusticia fm absoluta eqlitate: sed fm pportione qndam: inqntu. s. vterqz opat fm modu suu. Modus aut et mesura vtutis humane a deo e: et ideo meritu hois apd deu esse no pot nisi fm psuppositione diuie ordinatiois: ita. s. vt id ho cosequat a deo p sua opatione q si mercede: ad qd ei deus vtute opandi deputauit. Sic res materiales p suos motus psequunt id ad qd sunt ordinate. Neqz ex hoc sequit q sic deus efficiat simplr debitor nob: sed sibiipsi: inqntu debitum est vt sua ordiatio impleat. Hec tho. Pro fundameto. Ois bona opatio deo places est Hanc vitate sapiebat Oui. i li. fastor. Dij pia facta vident. Ad hoc aut pcipue studendu e vt ei placeamus. Sene. Nunqz multis placeas studedu sed qlibus. Sz qrit An ex bonis rc. Dic rn. Ex q cocludit q qcqd a deo recipimus/no nris meritis: sed diuie prius benignitati attribuendu est. Nam qd a nobis hre possumus cu ex nobis no aliud q nihil sumus: Gal. vj. Si qs se existimat aliqd ee cu nihil sit: ipse se seducit. Et teste Greg. Cuncta statim in nihilum decide rent nisi manus dei oipotentis ea coseruaret in esse. O miseri pctores attedite r deside retis hre vex r spale esse. Cauete ne ab ipo q est ipm esse recesseritis. Nam dt dominus Osee.ix. Ve eis cum recessero ab eis. Relinqt aut relinquente se. Figura Judic. plribus ca. Cu filij isrl deo adherebat pspe rabant. Ecouerso aut rc. Expone rc. Si deo adhereas xpiane meritis r gratijs florebis: sz hoc esse recogites a dei bonitate. Si aut deu reliqris: multis maledictionibus subiacebis. Deutero.xj. En ppono vobis hodie benedictionem et maledictionem.

S Ecudus art. Ascensio ista vt loquitur vba thematis habet fieri p viam triu diex. de q Exo.iij. Ibimus p via triu diex in solitudine vt imolemus deo nro. Isti tres dies sunt tres psiderationes ad hmoi ascesionem dispositiue.

Prima est cosideratio penal purgatois
Scda psideratio dnicalis passiois.
Tertia psideratio triuphal rsurrectois

De pma dt Apoc.xxj. No intrabit in ea aliqd coinqnatu. De scdo Heb.x. Fiducia habemus in introitu sanctox in sanguie chri. De tertia Phil.iij. Qui reformabit corpus humilitatis nre/configuratu corpi claritatis sue. Ista aut ascensio fit p scalam Jacob Gen.xxviij. Ubi ponamus tria genera graduu: inferiores: medios: r supremos. iuxta tres psideratoes pdictas. que erut in qnqgesima r hebdomada pascali.

Circa pmu iuxta euangeliu hodie. sunt spales cosideratioes ad pniam inductiue.

Prima dolorose recordatiois.
Secunda affectuose depcationis
Tertia gratiose illuminatiois.

In hoc aut sermone circa pma/triplice dicemus ronem pter qua fit metio in euang. de chri passioe. Prima e: vt carnales delitias fortius repmamus. Scda vt in qdragesima labore pnie leuius pferamus. Tertia est: vt p vicia r demones viriliter resistamus. Prima igit rc. Bern. Pudeat sub spinato capite mebra fieri delicata. Nam his tribus diebus solet mudani carnalibus vacare delitijs i cibo r potu r hmoi. Ad repmenda hmoi fatuitate sancta mater ecclesia ad memoria reducit morte amara chri vt sic erubescant qui chri dni sui sanguine sunt redempti/carnalibus vacare voluptatibus. Sed heu multi ceci sunt r forte non iuxta viam: queadmodu cecus de quo loqt euangeliu: sedentes. sed loge a salutis via: plus ventri seruientes q redemptori. De

quib⁹ Phil. iij. Multi em̄ ambulant q̄s sepe dicebā vobis: nūc aūt flens dico inimicos crucis chr̄i: quoꝝ deus venter est ꝛc. O q̄ turpe est sic carnalr̄ viuere. Habent em̄ carnales delitie in executione vilitatē: in duratione breuitatē: in ꝯclusione grauitatē. De p̄mo Arist. ij. ethic. Pctā incontinentie sunt maxie exprobrabilia q2 sūt circa delectationes conuenie͞tes nobis ꝛ brutis. vn̄ per eas hō brutalis efficit̄. et Gre. vj. mo. Pctā carnalia sūt maioris infamie De sc̄do Greg. Momentaneū est qd̄ delectat sed eternū qd̄ cruciat. De tertio Apoca. xviij. Quantū se glorificauit ꝛ i delitijs fuit tantū date ei tormētū ꝛ luctū. et Boecius. Tristes sunt voluptatū exit⁹. Secunda rō: est: vt in. xl. laborē penitentie leuius ꝑferam⁹ Heb. xij. Recogitate eū q̄ talem aduersum seipm̄ sustinuit contradictionem vt non fatigemini animis vestr̄ deficientes. Tertia vt contra vicia ꝛ demones virilius resistam⁹. j. Pe. iiij. Chr̄o in carne passo ꝛ vos eadē cogitatione armamini. Chr̄i passio recogitata deuote et contemplata animū fortificat ꝯ tentationes. Cassiodorus. Crux est victoria chr̄i/ ꝑditio diaboli. Et hoc facit p̄cipue nos inflammare ad amorē dei Bern̄. Sup oia te reddit amabilē bone iesu: calix quē bibisti opus redēptionis nr̄e.

T Ertius ar. Audistis ꝛc. Pensate ergo quantā debem⁹ hr̄e charitatē fidelitatēq3 dn̄o q̄ pro nobis mortuus ꝛc. Nā dicit̄. xxij. q. v. Regib⁹ ꝛ ptātib⁹ fidē et reuerētiā exhibere tenemur. Si apud ꝛc. Et si infidelitas obseruanda ē dn̄o tpali: mlt̄o forti⁹ dn̄o nr̄o iesu chr̄o: p̄cipue nr̄o bn̄factori Nā et. l. dt̄. ff. de pe. hereditate. §. S3 si dotarius donatori naturaliter obligat̄: Multū g̃ obligamur christo q̄ se nobis et ꝓ nobis donauit. Notate si quis vestrum regiam offenderet dignitatē siue maiestatem et veniret filius regis ad eum dicens Amice scio q2 fili⁹ mort3 es/ s3 volo mori ꝓ te ꝛc. vt fias heres regni mihi debiti. q̄ntū teneret̄ ille filiū reg3 diligere ꝛ q̄ntū cauere deberet ne sibi displiceret. Expōe notando illud Jo. iiij. Diligamus dn̄m q̄m ipse prior dilexit nos.

Sermo. ij. ꝓ Quinq̄gesima.

Ecce ascendi

E mus ꝛc. Charitas patiens est benigna est/ non agit ꝑperam/ nō inflat̄/ non est ambitiosa: non q̄rit q̄ sua sunt ꝛc. vsq3 ibi: omnia sustinet. j. Co. xiij. Ibi tangit vtilitatē charitatis ꝑ quā ꝛc. Nam vic3 ad pene tolerationē. Ad culpe euitationē. Ad boni operis executionem Propter p̄mū dicit Charitas patiens est ꝛc. Can̄. vl. Fort3 ē vt mors dilectio. Propter sc̄dm dicit. nō agit ꝑperam: nō inflat̄ ꝛc. Prouerb. iiij. Uniuersa delicta operit charitas. Propter tertiū dicit: benigna ē: ꝯ gaudet ꝟitati oia credit oia sperat Sap. vij. Uenerunt aūt mihi oia bona p̄iter cū illa ꝛ innumerabil' honestas ꝛc.

Ecce ꝛc.

P Rimus ar. An sine grā ex naturalibus possit aliq̄s facere meritū ascendendi hierosolymā. Q. sic. Diuina liberalitas excedit humanā sed p̄t hō apud hominē mereri etiā si nūq3 habuerit grā3 suam: g̃ multo magis apud deum Contra Rho. vj. Gratia dei vita eterna. R̄ndet Tho. in. j. ij. q. vl. Meritū hois est ex p̄ordinatione diuina. act⁹ autem cuiuslib3 rei nō ordinat̄ diuinit⁹ ad aliq̄d excedens ꝓportionem sui p̄ncipij ꝓductiui: s3 vita eterna excedit ꝓportionē nature create. Excedit etiā ei⁹ cognitionem ꝛ desideriū ꝟm illud. j. Cor. ij. Oculus nō vidit nec aur3 ꝛc Jō natura creata nō p̄ot esse sufficiens p̄ncipiū productiuum act⁹ meritorij vite eterne nisi supaddat̄ donū supnaturale qd̄ est grā. Est aūt et alia ratio. Pro statu corrupto est pctm̄ dei offensiuū ꝛ excludens a vita eterna. ꝓpter qd̄ null⁹ in pctō existens p̄t illā mereri nisi p̄us reconciliet̄ deo pctō dimisso: qd̄ nō fit sine grā. pctori g̃ nō debet̄ vita sed mors. Ro. vj. Stipendia peccati mors. Hec tho. Pro fun. Cuilibet bono opi suū dabit̄ p̄miū. Uirgili⁹. Jntātū p̄mia magna feret mens q̄ sibi ꝯscia recti est. et Senec. ad Lucil. Uirt⁹ prestat gaudiū secū. et Boeci⁹. Nunq3 sine p̄mio ꝟtutes. S3 q̄rit̄ Utrum sine grā. Dic r̄n. Ex q̄ ꝯclude q̄ tū fugienda sūt pctā Ecci. xxj. Quasi a facie colubri fuge peccatū ꝛc. Pctm̄ vt venenū intoxicat aiā3 ꝛ mortifi

cat oēm ꝟtutē. Tanq̄ʒ mortifeꝝ ē vt q̄ʒdiu est in aīa nihil ibi possit eē vite. Nihil meriti. Jō de pctō dr Hiere. xvij. Erit quasi mirice in deserto/ qꝛ sine fructu vtili nō poterit hoīs opatio dō placere: nisi ꝑus operans ipe deo placeat. Figura Genes. iiij Respexit dn̄s ad abel ꝛc̄. ad cain ꝟo nō respexit. Et nota ꝙ dic̄ ꝑmo ad abel/ ꝛ deinde ad munera ei⁹. Abel interꝑtaṫ luct⁹. ꝛ sigt eū q̇ amare luget ꝑ pctīs: q̇ ꝑ tales lachrymas deo grat⁹ efficiṫ. ꝛ ꝑ ꝯn̄s ei⁹ opa Ps̄. De⁹ vitā meā annūciaui tibi: posuisti lachrymas meas in ꝯspectu tuo. Et ꝯ̄ de impio nō penitēte dr Sap̄. xiiij. Odio est impi⁹ ꝛ impietas ei⁹.

s Ecundus ar. est ꝯsideratio affectuose depcationis ꝑ quā sursum ascendimus. Nam vt dt Dam̄. Orō est ascensus mentꝫ in deū. In euangelio poniṫ hec ꝯsideratio exemplo ceci depcantis ꝑ sua illuminatione. Vn̄ dr in euangelio. Factū est aūt cū appropinq̄ret hiericho: cec⁹ q̇dam sedebat secus viā ꝛc̄. Vbi tria in euangelio describunṫ ibidē nobis contēplanda q̄ patent.

Primū depcantꝫ miseranda dispositio.
Scdm̄ depcationis laudanda cōditio.
Tertiū deuotiōis imitanda ꝯtinuatio.

Primū igiṫ ꝛc̄. Cecus: moralṙ est pctōr q̇ nō videt vbi corruit. Sophonie. j. Ambulabunt vt ceci qꝛ dn̄o peccauerūt. sedet sec⁹ viā: ꝛ non in via q̄ charitas est. j. Coꝝ. ix. Adhuc excellentiorē viā vob demonstro. Sequiṫ. Si linguis hoīm loq̄r ꝛc̄. Secus viā sedet q̇ viā cog̃scit et alijs oñdit: nec ꝑ eā ambulat. Sedet inquā/ qꝛ in ꝑte erect⁹ .s. q̄ntū ad intellectū: ꝛ in ꝑte depressus in terrā. s. q̄ntum ad affectū. Aug. Precipit: sequiṫ tardus aut null⁹ affect⁹. Est etiam pctōr mendicus: carēs grā ꝛ meritꝫ. bern̄. Pernitiosa pauꝑtas est meritoꝝ penuria.

Scdm̄ depcationis laudāda conditio. Quia clamat. In q̊ oñdiṫ affectionis magnitudo ꝺ. Jesu fili dauid mi. ꝛc̄. vbi ꝯfiteṫ saluatoris pietatē cum dic̄ Jesu. Hūanitatis ꝟitatē/ cum dic̄ fili dauid. Charitatis ꝑtātem / cum dic̄ miserere mei. Dei em̄ ꝓprium est misereri. Vn̄ notanṫ ei⁹ deuotio ꝛ fides/ q̄ sunt ꝯditiones orōni ꝯuenietes/ cū hūilitate. Que q̇dē hūilitas notaṫ in h̊ ꝙ miscdiaꝫ petit: suā indigētiā re-

cognoscēs. De ꝑmo ps̄. Desideriū pauperū exau. dn̄s. De scdo Jac̄. j. Postulet aūt in fide nihil hesitās. De tertio ps̄. Respexit i orōnē hūiliū ꝛc̄. Tertiū: deuotiōis imitanda ꝯtinuatio. qꝛ lꝫ increpareṫ a turba: tn̄ multo magꝭ clamabat. Spūaliter: ꝑtereūtes ceco silentiū imponere volūt: qꝛ īmūdi spūs ꝯ̄ eū q̇ ad lumē gr̄e redire cupit alti⁹ impugnāt. nec soli īmūdi spūs: ſꝫ et ipa peccādi ꝯsuetudo ꝛ turba phantasiarū ꝛ cogitationū duri⁹ incipit rebellare. Sed q̇ alti⁹ se sentit impugnari: eo forti⁹ exēplo huius ceci dꝫ clamare in orōne. Et ſm Hugo. Si ad ꝑmas lachrymas deus nō exaudiat: hō clamare ñ sinat. Magna em̄ pmia sunt multꝭ pcibꝫ comparāda. Neq̄ʒ em̄ diuina pietas adiutoriū se petēti negabit si ille petēdo ab orōne nō defic̄. Sꝫ heu sunt mlti q̇ vellent alios orare ꝑ se: ſꝫ seipos ꝑ orōnē ꝓpriā nolunt iuuare. Exemplū de q̄drigario/ cui⁹ cū q̄driga cecidisset: ꝛ ipe sedēs i luto a trāseūtibꝫ peteret adiutoriū. Quidā nobiḷ sup̄ueniēs manū extendit vt eū iuuaret. Qui vidēs ꝙ ille miser surgere nollet nec ad q̄drigā leuanduꝫ manū apponeret: recessit indignat⁹ di. Ex q̊ tu miser nō iuuas te: nec ego curā habebo de te. Sic facit chr̄s. Aug⁹. Qui fecit te sine te/ nō iustificabit te sine te.

p Ro tertio ar. Audistis ꝛc̄. Studeatꝫ q̊ exemplo hui⁹ ceci lumē gr̄e deuote postulare. Notādo ꝙ Hiero. dt de ꝯse. di. vj. Nō mediocriṫ. Nunq̄d ꝟboꝝ multitudine flecti de⁹ vt hō pōt: Non em̄ ꝟbo tm̄: ſꝫ corde orand⁹ ē de⁹. Orand⁹ ē etiā multū reuerenṫ: exēplo libertoꝝ q̇ magnā reuerentiam tenenṫ suis manumissoribꝫ i oībus exhibere. C. de i ius vocādo. l. j. vicꝫ Sic bonis. Pone casum etiā de eo q̇ a ꝑncipe petit grāꝫ siue remissionē cāe crimiaḷ ꝑ filio aut seipo ꝛc̄. Exponeꝛ applica notādo illud Lu. xj. Petite ꝛ dabiṫ ꝛc̄.

Sermo. iij. ꝑ Quinq̄gesima.

Ecce ascendi

p mus ꝛc̄. Charitas nūq̄ʒ excidit ꝛc̄. vsq̄ʒ ibi/ sic̄ ꝛ cognit⁹ sum. j. Coꝝ. xiij. Vbi oñdit charitatꝫ stabilitatē ꝑ quā ascēdēdū ē ꝛc̄. In illis ꝟbis notare

debem⁹ tria. Charitatiue dilectiõis ꝑpetuationẽ. Prophetice ⁊ scīẽtifice cognitiõis euacuationẽ. Future cognitiõis ꝑfectionẽ. Primũ cũ dr̃ Charitas nũꝗ̃ excidit. Perficit̃ em̃ i patria manẽs i eadẽ specie. Secundũ cũ dic. siue ꝓphetie ⁊c. vsq̃ ibi ꝓphetam⁹. Tertiũ cũ dic. Cũ aũt venerit qđ ꝑfectũ est. Ecce ⁊c.

p Rim⁹ ar. An ex̃ñs in grã possit õ cõdigno mereri ascẽdere hierosolymã: Q, nõ: q2 int̃ opa nr̃a ⁊ vitã illã eternam nulla ẽ ꝓportio. Contra.ij. Tim.iiij. In reliq̃ reposita ẽ mihi corona iusticie ⁊c. Coronã iusticie vocat q2 reddit̃ ex debito siue ex condigno. Rñdet Boñ.in.ij.sen. dist. xxvij. In ope meritorio fieri pt̃ cõparatio ad tria. Pᵒ ad voluntatẽ operantẽ: et h̃ dupl̃r. Aut rõne voluntat3 libere et sic solũ ẽ meritũ de ꝯgruo. Aut rõne gr̃e ꝑ quã vic3 adoptat̃ hõ in filiũ dei: ⁊ sic de condigno. Scõo ad deũ acceptantẽ ⁊ h̃ dupl̃r. Aut rõne liberalitat3 maxie/ ⁊ sic ẽ meritũ ꝯgrui. Aut rõne ꝓmissionis/ ⁊ sic ẽ meritũ ꝯdigni. Quia dei ꝓmissũ ex ꝑte sui est infallibile. Tertio q̃ntũ ad statũ merẽdi et hoc dupl̃r. Aut rõne tp̃is: ⁊ sic ẽ ꝯgruitas: q̃a nũc tp̃s est seminãdi vt postmodũ metamus. Aut rõne arduitat3 opis in q̃ ꝓponimus deũ nob̃ ⁊ oib3 creaturis: ⁊ sic est cõdignitas. Hec Boñ. Qđ tñ de cõdignitate dr̃ intelligendũ est semꝑ ex ꝑsuppositione diuine ordinationis. q2 qđ reddit̃ pl⁹ ẽ ex dei liberalitate q̃̃ ex debito. iõ nõ cadit rõ ꝯdigni stricte loq̃ndo. vt dr̃ Guil. dur̃.

Pro fun. Cuilib3 bone oꝑationi rñdet merces cõdigna. Petroni⁹ poeta. Digna laborant3 rñdent p̃mia curis. et Aristo. v. ethic. Scdm̃ iusticiã distributiuã reddenda est vnicuiq̃ merces ꝑm dignitatẽ opis ⁊ oꝑant3. S3 q̃rit̃ An de ꝯdigno ⁊c. Dic rñ. Ex q̃ ꝯclude q̃̃ desiderabil̃ ẽ dei grã: ꝑ quã sic facile lucrari pt̃ aliq̃s vitã eternã. Grã em̃ fac̃ aiã filiã dei Gal.iiij. Grã filij dei est3. iõ ⁊ heredes regni celest3. O miseri pctõres q̃ tali ⁊ tanta dignitate ꝑuati est3 ⁊c. lubrici: auari ⁊c. Conuertimi ad dominũ vt ei⁹ grãm ꝯseq̃ valeat3 ⁊ tũc condigni erit3 vita eterna. Figura Ecci.xliiij. Enoch placuit deo ⁊ translat⁹ ẽ in ꝑadisũ. Spũalr̃: enoch interꝑtat̃ dedicatio seu edificans: aut cũ deo ambulãs. ⁊ sig̃t quẽlibet iustũ cui⁹ aïa dedicat̃ deo tanꝗ̃ ei⁹ tẽplũ: ⁊ cũ dõ ambulat: ei⁹ mãdat3 obediẽs: atq̃ idcirco placet deo: ⁊ dign⁹ ẽ in ꝑadisũ celestẽ trãsferri: q̃ ꝑ ꝑadisum terrestrẽ figurat̃. q̃ Geñ.ij. dr̃ loc⁹ voluptat3. Vñ õ iustis dr̃ ps. Torrẽte voluptat3 t. pota. eos.

p Ro scdõ ar. In ꝑcedenti ⁊c. In hoc aũt dicendũ ẽ de ꝯsideratiõe dolorose recordatiõis. s. passiõis ⁊ mort3 dñi: õ q̃ anꝗ̃ pateret̃ ip̃e dñs informauit discipulos suos. Vbi sunt tria ꝯsideranda.

Primo informant3 benignitas.

Scdõ informationis subtilitas.

Tertio informatoꝝ simplicitas.

Primũ igit̃: q2 assumpsit discipulos suos secreto vt dr̃ Mat.xx. q2 vic3 tã benign⁹ mgr̃ traxit eos ad ꝑtẽ tanꝗ̃ speciales amicos. Ps. q̃̃ magna m̃ltitudo dulcedis tue dñe. Scdm̃ ẽ iformatiõis subtilitas q2 vic3 de mysterio passiõis ⁊ resurrectionis sue. Chrys. Ois sal⁹ hoim in chr̃i morte posita ẽ. Nulla ẽ res q̃ ampli⁹ ad salutẽ hominũ ꝑtineat: q̃̃ mors chr̃i. Nec aliud ꝓpter qđ mag3 ipi grãs agere debeam⁹: q̃̃ ꝓpter mortẽ ei⁹. Pluries aũt dixit dñs discipulis mortẽ suã vt pt3 Mat.xvj. et.xvij et Lu.xviij. et Mar.x. et Jo.xvj. vt nos instrueret q̃m de dñi passiõe freq̃nt̃ cogitare ⁊ loq̃ debem⁹. Dic̃ ḡ in euãgelio. Ecce ascẽ. hieroso. Et ꝯsũmabunt̃ oia q̃ scripta sunt ꝑ ꝓpheras de filio hois ⁊c. Vbi aduertendũ q̃ per hoc aduerbiũ Ecce: demõstrari solet res digna admiratiõe. Predixit ãt mortẽ suã fore affectuosã: ignominiosã: ⁊ victoriosam. Pᵒ affectuosã siue volũtariã: q2 dic. Ecce ascendim⁹ hierosolymã ⁊c. Chrys. Ac si dicat, videte q2 voluntarie vado ad morte3: nemo me vocat hierosolymã: nemo me ammonet: nullius ꝑtãt3 p̃cepto: nulli⁹ violentia cõpellor. Cũ ḡ me viderit3 in cruce pendentẽ: nõ existimetis me hoiem tantũ. Nã etsi posse mori hois ẽ: velle tñ mori hois non est. Itez ꝓdixit mortẽ suã fore dolorosã q2 ignominiosã: cũ dic. tradet̃ gentib3 ad illudendũ ⁊ fla. et con. ⁊ postq̃ flage. occident eũ. Bernardus. Heu fratres. Libertas captiuoꝝ traditur: sapientia angeloꝝ illudit̃. speculum sine macula et candor lucis eterne conspuitur: deus omnium flagellatur et vita omniũ occiditur. Quid ergo restat nisi vt

oēs eamꝰ ꝛ moriamur cū eo. Et iterū: traditur tanꝙ reꝰ: ad illudendū tanꝙ fatuus: ad flagellandū tanꝙ malefactor: ad conspuendū tanꝙ vilis: ad occidēdū tanꝙ p̄uaricator legis. Mystice traditur dn̄s a simoniacis: illuditur ab hypocritis: flagellatur a tyrānis: cōspuitur a blasphemis: occiditur ab hereticis ꝛ apostatis. Preterea p̄dixit mortez fore victoriosam. q2 subiūxit: et tertia die resurget. Apoc. v. Vicit leo de tribu iuda Predixit aūt resurrectōez suā/ne absorberentur p̄ tristicia cū viderent eū morientem. Greg. Redēptor nr̄ p̄uidens ex passiōe sua discipulorū aīos pturbādos: eis lōge passionis eiusdē penā et resurrectiōis gloriaz p̄dixit: vt dū moriente eū cernerēt/etiā resurrectionē nō dubitarēt. Aug. Per passionē ōn̄dit q̄d sustinere p veritate: per resurrectionē q̄d sperare in tribulatiōe debeamꝰ.

Secundū est informatorū simplicitas. q2 nihil horū itellexerūt. s. pfecte. Erat aūt verbū istud abscōditū ab eis, simplices em̄ adhuc erant. Rōnez assignat Beda. Discipuli cuiꝰ vitā maxie desiderabant: eiꝰ mortē audire nō poterāt. Et quē nō solū hominē innocentē: sed ꝛ deū verū esse sciebāt: hunc nullatenꝰ mori vel posse putabāt. Et q2 p parabolas eū sepe loq̄ntē audire consueuerāt: q̄tiens de sua passiōe aliq̄d dicebat/h̄ nō ita vt sonabat itelligēduz: sz amore dictāte ad aliq̄d aliud allegorice referēdū eē credebant. Simꝰ aūt ꝛ nos simplices ꝛ humiles vt ꝛ mereamur esse chr̄i discipuli ꝛ ab eo iformari Mat. xj. Reuelasti ea p̄uulis. Q̄ꝺ maxime fiet si crebrius passionē dn̄i meditemur: p quā etiā meditationē ꝯ tentatiōes armabimur: sic etiaz in sermone p̄cedēti diximꝰ. Exempluz narrat Guillermꝰ. Puella q̄dam nobilis amore cuiusdā iuuenis p annos mltos stimulata adeo grauiter vt tandē somnū ꝛ cibi appetitū pderet. Quadā nocte cogitauit clā adire iuuenē illū q̄ in vicino morabatur. Nec mora vt oclos apuit/vidit christū q̄si plagis recētibꝫ crucifixū sibiq̄ dicētē patna voce. Me diligas q2 formosꝰ sū: bonus: dulcis ꝛ generosus. Hec vt dixit repēte disparuit: ꝛ puellā in oī pace ꝛ gaudio et grā ꝛ actiōe ab oī tentatiōe liberā reliq̄t Hac igitur cogitatōe armami ꝯ tentatiōes Eph. vj. Induite vos armaturā.

t Ertiꝰ ar. Aud. ꝛc̄. Et notate q̄m illa oīa p nob passus est vt nob vitam eternā tribueret. Cauete ne sitis igrati Nā ðt lex. Immemor bn̄ficij p̄uādus ē bn̄ficio. C. de reuocan. donatōibꝫ. l. j. Et ð postu. Cū sacerdotis. ðr: Ingratꝰ p̄uādus est bn̄ficio q̄ð accepit vel retinet ab eo ꝯ quē est ingratꝰ. Notate si fillus regis postq̄ se obtulit morti p te etiā ex impio patris/contingit te inobedientē fieri ꝛ infidelē: nōne merito p̄uādꝰ es bn̄ficijs ꝛ acceptis ꝛ pmissis: Expone ꝛ applica: notāda illð Ber. Ingratitudo est ventus vrens siccās fontem pietatis.

Sermo q̄rtus Quinquagesime.

e Cce ascendimus ꝛc̄.

Nunc aūt manent fides: spes: charitas tria hec. maior horū est charitas. j. Corū. xiij. Ille sunt tres virtutes theologice necessarie cuilibet ascēdere volenti hierosolymā. Dicuntur āt theologice vt ðt tho. ij. ij. q. lxij. q2 hn̄t deū p obiecto inq̄ntū p eas recte ordinamur in deū. p fidem em̄ cog̃scimꝰ: p spem in ip̄m tēdimꝰ. p charitatē vero sibi ꝯiungimur ꝛ in ip̄m q̄dāmō trāsformamur. Itē dicuntur theologice: q2 a solo deo nob ifunduntur. Itē q2 sola diuia reuelatiōe i sacra. s. scr̄ptura hmōi virtutes traduntur. De fide aūt ðr Heb. vj. Fūdamētū fidei stat. De spe ibidē. Cōfugimꝰ ad tenendā ppositā spem De charitate Col. iij. Sup oīa charitatē habete. Ecce ꝛc̄.

p Rimꝰ arti. An existēs in pctō possit mereri grām q̄ est necessaria ad ascēdendū hierosolymā: Q2 sic. Deꝰ non dat grām nisi dignis. sed nō ðr aliq̄s dignꝰ aliq̄ digno nisi illð pmeruerit ex ꝯdigno. igitur. Cōtra. Rō grē repugnat mercedi operātis. Rn̄det Tho. ij. ij. q. vlt. Donū grē vno mō ꝯsiderari pōt s̄m rōnez doni gratuiti. et sic manifestū est q̄ oē meritū repugnat grē. q2 vt ðt apl's Ro. vj. Si aūt grā iā nō ex opibꝫ: alioq̄n grā iā nō est gratia. Alio mō s̄m naturā ipsiꝰ rei q̄ donatur. ꝛ sic etiā hr̄i nō pōt p meritū nō hn̄tis gratiam Tū q2 excedit pportionē nature. Tū etiaz q2 an̄ grām in statu pctī hz hō impedimē-

tũ merẽdi.ſ.ipm pctm̃.vñ notũ eſt q exñs in pctõ mortali nõ põt ſibi mereri gratiaz. Cũ aũt dr q de9 nõ dat grãm niſi dignis. Dicendũ q verũ ẽ:nõ q pri9 digni fuerint ſed q2 ipſe p grãm eos facit dignos q ſol9 facere põt mũdũ de imũdo Hec Tho.

Pro fundamẽto põt pctõr ex naturalib9 pctis deteſtari z ab eo ceſſare. Jõ dr Juuenal. Plurima felix paulatim vicia atq errores exuit oẽs. Vñ phs i fine.ij. Eth. docet modũ q ex viciosis fieri pñt ɖtuoſi. Sed qrit An ita pñt zc. Dic rñ. Ex q ꝓpẽde q recogſcẽda z magnifaciẽda liberalitas diuina q vere penitẽtib9 nunq denegat grãm quã tñ nõ meruert. Vñ dr dñs Hiere.iij. Reuerte ad me z ego ſuſcipiã te. Et Mat.xj. dñs dr Venite ad me oẽs q laborat; z one.eſt; zc. Sed heu mlti reſpuũt ſpũalem refectionez gre: quã tñ de9 qntũ de ſe eſt/ſp elargiret. Figura Mana dabat a deo indifferent oib9 filijs iſrl i deſerto exñtib9:ſed tñ mlti reſpuebãt z faſtidiebãt zc.q iõ in deſto mortui ſũt. Expone z applica. Aug.li.de pnia. Sp pſto eſt gra ſi nõ fuerit repulſa. Vel ſi vis pone figurã de viſiõe Ezechiel.viij. Qui vidit in oſtio tẽpli dñi int veſtibulũ z altare viros dorſum hñtes ɔ tẽpluz dñi z facies ad orientẽ qd erat ɔ pceptũ leg;. Et ſeqtur g. Et ego faciã in furore nõ parcet oculus tu9 nec miſerebor: cũ clamauerint ad aurẽ meã voce magna:nõ exaudiam eos. Expone de pſeuerantib9 in pctis q faciẽ.ſ. aſpectũ nõ vertunt ad dei tẽplũ:ſed dorſũ et faciẽ habent ad orientez.i.diabolũ qui tm̃ fuit oriẽs in bono:z nõ creſcẽs nec pſeuerans:cui dr Eſa.xiiij. Quõ cecidiſti lucifer q mane oriebaris.

Ecũdus ar. Jn pced. zc. Hic d tertia q eſt ẽ ɔſideratio generoſe illũinatiõis q nobis neceſſaria eſt vt hieroſolymã aſcẽdam9. Hec cõſideratio nob i euãgelio ꝓponit ibi: Stans aũt ieſus iuſſit illũ adduci ad ſe. Et in hac ceci illũinatiõe oſtendit nob dñs tria ɔſiderãda.

Primũ eſt ſue clemẽtie beniuolentia.

Scdm eſt ſue beniuolẽtie potẽtia.

Tertiũ eſt ſue potentie gloria.

Primo oñdit ſuã beniuolẽtiã.q2 ſtãs iuſſit illũ adduci ad ſe:et infrogauit dicens. Quid tibi vis faciã: Vide eius clemẽtiã Nõ em̃ dedignat alloqui viles pſonas et pauꝑes z p eis ſtare i via. Hiero. Cecus q2 ſeq nõ poterat/ſtat dñs z eũ vocari iubet/ne turba phiberet. Cirill9. Siſtit añ chrm̃ vox iuocãt; in fide chrs reſpicit. Et nota cũ cec9 pmo clamaret chrs dr trãſire. Cũ aũt multo mag; clamaret: ſtat ieſus. q2 cũ adhuc turbas phãtaſmatũ patimur in orõne/ieſum aliqten9 trãſeuntẽ ſentim9. Cu ɖo oratiõi vehemẽter inſiſtim9: deus in corde figit z lux amiſſa repat. Interrogauit aũt dñs cecũ qd vellet: oſtẽdens q nõ ſanat inuitos. Ambro. Vult oẽs ſaluos fieri:ſi accedãt ad eum: nõ em̃ ſic vult vt nolentes ſaluent. Nõ em̃ vera ſalus eſt ſi nolẽti tribuat. Gor. Sic deberẽt facere pncipes maxie cũ vident conqrentes pauperes ſtare.ſ. facere vocari ad ſe vt audirẽt eoꝝ qrimonias z facerẽt eis iuſticiam expedite. Jlle aũt cec9 rñdens dixit. Dñe vt videã. Vocauit dñs audire cõfeſſionẽ vt cognoſcam9 nõ niſi ɔfitentẽ ſanari poſſe a ſpũali infirmitate. Nec ſanauit q; diu in generali clamauit:miſerere. ſed cũ in ſpeciali miſeriã inſinuauit:recognoſcẽs ſe eſſe cecũ:dixit. Ut videã. Bona z diſcreta petitio.nõ auꝝ petit aut argentũ:ſed lumen.

Scdo oñdit ſue beniuolẽtie potẽtiam: cũ dr. Reſpice. ſolo ɖbo ſanauit. Reſpice ɖbũ breue ſed efficax:fides tua ſaluum te fecit. Et cõfeſtim vidit. Gor. Ex fide em̃ impetrat ſalus z corpalis z ſpũalis. Reſpice z tu pctõr teipm̃. Bern. Reſpice vñ venis z erubeſce:vbi es z ingemiſce: q tẽdis z ɔtremiſce. Jtẽ reſpice deum:reſpice inq dei potentiã vt timeas: di ſapiẽtiam vt de pctiſ in cum cõmiſſis erubeſcas: dei bonitatẽ z clemẽtiã vt eũ ſup oia diligas Jtẽ reſpice pctã tua pterita vt doleas: pſentia vt deleas: futura vt caueas. Ecci. xxj. Fili peccaſti:nõ adijcias vltra. Tertio oſtẽdit ſue potentie glïam. qa glïficari voluit ab illũinato. Nã vt hr in euangelio Seqbat illũ magnificãs deũ:z oĩs plebs zc. Nec em̃ ſat; erat lumẽ recepiſſe niſi et lumẽ ſeqretur: ne ambularet in tenebris. Nedũ g corpalr ſed z ſpũalr illũminat9 eſt Neq ille ſol9 glïficauit deũ:ſ; z oĩs plebs zc. Greg. Si g frẽs chariſſimi iam cecitatẽ nr̃e pegrinatiõis cogſcim9: ſi in credendo redẽptoris myſteriũ iã iuxta viã ſede

mus: si orādo q̄tidie lumē petim⁹: si opere seq̄mur: videamus quō opprobria: sputa: flagella: alapas: spineā coronam: crucēq̧ sustinuit. Et q̇a rex tp̄aliū dilectiōe a gaudio eterno cecidim⁹: cum q̄ amaritudie illuc redeat̄ ostēdit. Exēplū igit̄ accipiamus in ap̄lis: martyrib₃: et alijs sctis q̇ p vias duras secuti sunt chr̄m: q̇b₃ nihil durum visum est ꝑpter christi amorē. Aug⁹. Om̄ia seua ⁊ imania/facilia ac ꝑpe nulla facit amor.

t Erti⁹ articulus. Audistꝭ ⁊c̄. Notate q̧ solerter videndū est ꝑ lumis spiritual' recupatiōe. Lex d̄t. Quilibet debꝫ ꝑ suis negocijs vigilare. ff. de pactꝭ. l. Sūma. Et acceleratio cōmēdāda ē i rex ecclesiax recupatōe. xij. q. ij. Augusto. Et multo plus in diuine gratie repatiōe. Audite siq̇s vestx p desertū trāsitur⁹ volens puenire ad ciuitatē in q̄ gloriose recipiendus ampla munera acceptur⁹ faciē hr̄et velatam adeo vt nec viā videre posset. et hinc haberet crudelissimas bestias: illinc foueas ꝑfundissimas in q̄x ꝑfundo sunt serpētes ⁊ dracones horribiles: statimq̧ cadet in foueas illas/nisi dirigat̄. Nonne timeret: nōne ardēter desideraret aliquē q̇ velamē a facie auferret ⁊ rectā viā oñderet: nōne et h̄ si posset diligēter ꝑcuraret: Certe credo q̧ sic. Expone ⁊ applica notando illud Exo. xix. Salua aīam tuā. Noli respicere post tergū: nec stes in oī loco circa regionem.

Feria quarta in capite ieiunij

Sermo

c **Ece ascendi**mus ⁊c̄. Conuertimi ad me in toto corde vr̄o ⁊c̄. Joel'. ij. Necesse est vt cōuertamur ad deū si voluerimus ascendere hierosolymā. Ad q̄d sunt tria notanda in tota lectione que hodie ꝑ epistola legitur. Primū est autoritas p̄cipiētis. q̇ hec d̄t dn̄s de⁹ Cōuertimi ⁊c̄. Et in fi. d̄t: dn̄s oipotēs. Secundū est benignitas remittētꝭ Cōuertimi ad dn̄m deū v. q̇ benign⁹ ⁊c̄. Tertiū est liberalitas promittentꝭ. Quis scit si ꝯuertet̄ ⁊c̄. Itē Dabo vob frumentū: vinū: ⁊ oleum Frumentū doctrinalis instructiōis. Vinū sp̄ualis ꝯsolatiōis. et Oleū salutaris dilectionis ⁊ charitatꝭ. Ecce ⁊c̄.

p Rim⁹ articulus. Qm̄ hodie incipit pnie tp̄s: ideo de pnia q̄stiōes faciemus iuxta p̄orē ꝯsideratiōnē supra positā. Et p̄mo q̄rit̄ An Joānes cōueniēter iceperit p̄dicatiōnē suā a pnia: Q, nō. Baptism⁹ est p̄ma tabula. g̊ debuit incipere a baptismo. Cōtra est autoritas euangelij Mat. iij. Rn̄. Bona. in. iiij. di. xiiij. In expositiōe l̄re Joānes icepit p̄dicationem a pnie v̄tute: nō sacramēto: et pnie virtus in adultꝭ p̄cedit baptismū. Joānes autez adultꝭ p̄dicabat: iō recte icipit a penitētia. Hec Bona. Pro fundam̄to. Mltū libēter loq̇ ⁊ audire debem⁹ de pnia: qm̄ si in pctō sine pnia moriamur/irrepabil'r pibim⁹. Festinem⁹ g̊ q̄diu viuim⁹ penitere. qm̄ sic d̄t Virgil'. xj. eneid. Stat sua iniq̄ dies vr̄e ⁊ irrepabile tp̄s Oib₃ ēvite famā extēdere factꝭ Hoc v̄tutꝭ op⁹. Et sen̄. ad Lucil. ait. Pulcx ē ꝯsumere vitā an̄ mortē. deide expectare secux reliquā tp̄is p̄tē. Nō aūt bn̄ cōsūmari p̄ōt vita absq̧ pnia. iō de pnia q̄situ ē An ꝯueniēter ⁊c̄. Dicēdū. Ex q̄ ꝯclude q̧ sicut p̄dicatio v̄tutꝭ penitētie p̄cessit baptismi p̄dicationez: sic necessaria est pnia an̄ ꝯscie ablutionē. Jdō in die q̄dragesime q̄ initiū ē recōciliatiōis ⁊ pnie/ecclia nos ad pniam inducit p ꝯsideratiōnē mortꝭ spargēdo cineres sup capita: ⁊ dicēdo. Memento hō q̇ cinis es ⁊c̄. Vbi sūt tria ꝯsiderāda. Primū istabilis fragilitas duratiōis: cū d̄r. Memento hō q̇ cinis es. Nūc inq̧ cinis vitali calore viuificat⁹ ad moduz fauille. Job. xlij. Ipse me rep̄hēdo ⁊ pniaz ago in cinere ⁊ fauilla. q̄d nihil aliō est q̧ cinerē ⁊ fauillā se eē cog̊scere. Ps̄. Hō vanitati sil's fa. ē ⁊c̄.

Scōm ē ineffugibilis necessitas reuersionis: q̇ reuerterꝭ. s. velis nolis. Gen̄. iij. In sudore vult⁹ tui vescerꝭ pāe tuo donec reuertarꝭ in terrā de q̄ sūpt⁹ es. Tertiū ē miserabilis vilitas ꝯclusiōis. q̇ d̄r: in cinerē. Job. xiij. Memoria vr̄a cōpabit̄ cineri et redigent̄ in lutū cineres vr̄i. Propt̄ p̄dicta d̄r Job. xxx. Cōpat⁹ sū luto ⁊ assimilatus sū cineri ⁊ fauille. Hec igit̄ attēte cogitetꝭ vt sic ad pniam hūiliemi ⁊ grām inueniatꝭ. Figura Gen̄. xviij. Apparuit aūt

dn̄s Abrae in conualle mambre sedenti
in ostio tabernaculi. Spūalr̄ mābre iterp̄
tar̄ diuisio. In cōualle ḡ mābre sedet qui
attēte ꝯsiderat diuisionē aīe ꝛ corꝑis ꝛc̄.
etiā in valle ꝑ hūiliationē. Et ꝓpt̄ h̄ etiam
dr̄ esse in ostio tabnacl̄i q̄si pat⁹ egredi vl̄
de egressu cogitās ꝛc̄. Hieron̄. ad Helio//
doꝝ de vita Nepociani.

S Ecūdus ar. In euangelio hodierno nos p̄munit dn̄s ꝙ intētionē habea//
mus rectā ad deū si volum⁹ oꝑa p̄nie nr̄e
grata eē deo. Ubi tria facit.

Primo excludit viciosam affectiōis in//
tentionē.

Scd̄o ꝯcludit ꝟtuosam intētōis recti//
tudinem.

Tertio subiūgit rectificatiōis fructuo//
sam rōnem.

Primo excludit viciosam intētionē: cū
dr̄. Cum ieiunatꝪ nolite fieri sic hypocrite
tristes. Ex̄t. em̄ fa.s. vt p. ho. ie. Amen di
co vob̄ receperūt mercedē suā. Nota non
solū ꝓhibet h̄ fieri: sed velle: di. Nolite fie
ri ꝛc̄. In volūtate em̄ p̄ma radix merendi
aut demerēdi. q. d. Nolite velle videri ie//
iunantes vt inde laudes ab hoībꝫ recipia
tis. O q̄ꝫ fatu⁹ est talis ieiunator: qꝛ de h̄
ꝙ vni hosti. s. carni subtrahit: duos pascit
scꝫ mūdū ꝛ diabolū. Diabolus em̄ est sic
latro/qui qn̄ cogitat mercatores q̄d por//
tare/sociat se eis vt eos spoliet. Qd̄ aūt dr̄
dn̄s de ieiunio intelligēdū est de oībꝫ bo//
nis oꝑibꝫ: ne. s. fiāt vt videanr̄ ab hoībꝫ. sic
em̄ p̄uarenr̄ celesti mercede. Ideo dr̄ dn̄s
Amē dico vob̄ recepe. mer. s. O q̄le dānū
ꝓ vēto vane laudis p̄uari reḡ celoꝝ. Gre.
Qui ex bono oꝑe qd̄ agit humanos fauo
res reqrit/rē magni p̄cij ꝑ vili p̄cio venalē
expōit. Notāt āt dr̄: recepert̄. ꝛn̄ recipiūt.
qꝛ talis laus adeo breuis ē ꝙ q̄si nihil de
p̄nti hꝫ. Job. xx. Laus ipioꝝ breuis: gau
diū hypocrite ad instar p̄ucti. Scd̄o cō
cludit ꝟtuosam rectificationē intētiōis cū
dr̄. Tu aūt cū ieiunas ꝛc̄. vsqꝫ ibi: reddet
tibi. Aug⁹. Intelligēdū est h̄ p̄ceptuꝫ ad
iteriorē hoīeꝫ ꝑtinere. vngere ḡ caput ad
leticiā ꝑtinet. lauare aūt faciē ad mundici//
am. et iō caput vngit q̄ letar̄ iteri⁹ in rōne
Hic em̄ recte accipim⁹ caput qd̄ in aīa p̄e//
minet ꝛ qd̄ cetera regit. Glo. aūt sup illo
ꝟbo: patri tuo q̄ est in abscondito: dr̄. i. p̄ri
tuo celesti q̄ est inuisibilis vel q̄ habitat in
corde ꝑ fidē. Deo aūt ieiunat q̄ ꝓ ei⁹ amo
re se macerat. Et p̄r tu⁹ q̄ videt i abscōdi//
to reddet tibi. Remigi⁹. Sufficit tibi vt
q̄ est speculator ꝯscie sit ꝛ remunerator.

Tertio subiūgit fructuosam rectitudi//
nis rōnem di. Nolite thesaurizare ꝛc̄. vs//
qꝫ in finē. Cū tendit intentio in oꝑibꝫ bo//
nis ad laudē diuinā thesaurizam⁹ in celo
vbi nec erugo ꝛc̄. Raban⁹. Spūalr̄ eru//
go sigt̄ suꝑbiā: q̄ decorē ꝟtutum offuscat.
Tinea q̄ vestes latenter rodit/inuidia ē q̄
bonū studiū lacerat ꝛ cōpactionē ꝟtutuꝫ
dissipat. fures sūt heretici ꝛ demones qui
ad h̄ sunt intenti vt nos spūalibꝫ spolient.
In celis aūt nec suꝑbia nec iuidia nec de//
monum astutia. ibi nulla vetustas: nulla
passibilitas: nulla violentia vl̄ fraus. Ibi
ḡ thesaurizandū est: nō in terra: vbi oīa re
gnant. Chrys̄. Quid dicā de illo mādato
q̄ iubet̄ nō thesaurizare sup terrā: qd̄ forte
q̄dā faciūt pauci. Ceteri ꝟo q̄si econtrario
audierūt p̄ceptū: thesaurizate sup terrā: re
linq̄ntes celū adherēt terre ꝛ insaniūt er//
ga pecuniā ꝯgregandā. Quare aūt in celo
nō in terra thesaurizare debem⁹/dn̄s assi//
gnat rōnem: vbi em̄ ē thesaur⁹ tu⁹. i. res a
te amata ꝛ desiderata: ibi ē ꝛ cor tuū ꝛ af
fect⁹ tu⁹. Nā f̄m Aug. Amor ē aīe pōd⁹
portās eā q̄cūqꝫ fert. Oīa ḡ oꝑa nr̄a in ce
lū leuem⁹: qm̄ si laudē hūanā ꝑ iactātiam
aut ostēsionē q̄rim⁹/oīa amittim⁹: qꝛ in alia
vita nihil iuenim⁹. Exemplū ad ꝓposi//
tū de Ezechia Esa. xxxix. qui ōndit ꝓpter
vanā gl̄iam thesauros suos nuncijs regis
babylonis: ꝓpt̄ qd̄ etiā oīa amisit. vide ibi.
vnde dr̄ Job. Congregatio hypocrite ste//
rilis.

T Ertius articulus. Audistis ꝛc̄. Ibi q̄ppe totus noster thesaurus est vbi
intentio tēdit: ideo fatuū est intentionem
habere ad laudē t̄palem. Nam sic dicit lex
Illud est incōueniēs ad qd̄ sequit̄ incōue
niēs. l. fieri. C. de testibꝫ. Magnum auteꝫ
incōueniens sequit̄ si ꝓpter mundi gloriaꝫ
ad aliquod temporale bonum fiant bona
opera. scꝫ amissio retributiōis eterne. Nō
em̄ considerat deus quid: sed quo animo
fiat. xv. q. vj. c. j. i fine. Aug. Nōne stult⁹
eēt q̄ thesauꝝ reponeret in loco vn̄ velit
nolit i breui est expellēd⁹ ꝛ nūqꝫ rediturus

cū posset illū trāsmittere ad locū ad quem
est pfectur⁹ Chrys. Que stulticia illic the
saurꝫ reponere vnde exitur⁹ es: ꝛ illuc non
pmittere q̊ itur⁹ es. Illuc ḡ substātiā tuaz
colloca vbi patriā habes. H aūt faciem⁹ si
ꝑ amorez ad diuinā dei gl'iam tendamus
Fulgenti⁹. Ut in celis thesaurizes: atten
de q̇d amas. vis nosse q̇d amas attende
q̇d cogitas Ita fiet vt thesaurꝫ tuū ex amo
re cog̊scas: ꝛ amorez tuū indicio tue cogni
tionis itelligas. Hec itaqꝫ est salutifera p̄-
monitio p pncipio q̄dragesime. vt opa pe
nitentie in dei laudem ordinem⁹: ꝛ sic tan
dem i celo thesaurꝫ inueniem⁹.

Feria. v. post Cine-
res. Sermo.

Ecce ascendi

mus ꝛc̄. Dispone domui tue
Esa. xxxviij. Disponendū est
vt ascendam⁹ hierosolymā In epl'a aūt no
tāde sunt tres ꝯsiderationes ad h̊ iducti-
ue. Pria est ꝯsideratio nr̄e mortalitatꝫ: qꝛ
dicesaias ezechie. Dispone domui tue qꝛ
morierꝫ tu ꝛ nō viues. Hec erat snia cōmi
natoria ꝛ habendo respectū ad causas na
turales. Scd̄a est ꝯsideratio exemplarita
tis vicꝫ i ezechia q̇ se ꝯuertit ad pietem et
orauit ꝛc̄. Sic ꝛ nos orem⁹ p vita spūali:
nos ꝯuertendo ad pietem ad ꝯsiderāduz
fragilitatē corpis qd̄ est q̄si paries q̊ iclu-
dit aia. Tertia est ꝯsideratio diuie piculo-
sitatꝫ. Quia factū est v̄bū dn̄i ꝛc̄. seq̇t. Au
diui orōnē tuā Sufficiant ꝑtes epl'e p al-
legationib⁹ ꝛ ita in alijs.

Ecce ꝛc̄.

Primus art. An pnia sit scd̄a tabula
post naufragiū Q, nō: qꝛ sic seq̄ret ꝙ
eēt scd̄m sacr̄m. Cōtra. est Hiero. super
Dañ. ꝛ sumit a Mgr̄o in. iij. et. iiij. dis. ix.
Rñ. Boñ. ibidē Notādū ꝙ mare est mū-
dus iste. iuxta illd̄ ps̄. Hoc mare magnū
ꝛc̄. Nauis ꝑ quā hō trāsit sup vndas ma
ris hui⁹: est gr̄a spūscti. vel: nauis est ec-
clesia: q̄ iuncta est glutino charitatꝫ. iuxta
illd̄ Prouer. xxxj. Facta est quasi nauis i-
stitoris. Naufragium fuit corruptio ꝛ fra
ctio i adā: in q̄ fractiōe oēs ei⁹ filij sīt iacta
ti sup vndas hui⁹ marꝫ ꝑ ꝯcupiscētiā ꝛ pe
nā. Ab h̊ aūt naufragio pmo ꝑ baptismū
liberat̄ hō: q̇ restituit inocentiā et gr̄az p-
ditā: et io est pma tabula. Et qm̄ ples re-
linquūt gr̄az baptismalē nec ꝑ illā tabulaz
ampli⁹ liberari pñt: qꝛ baptism⁹ iterari nō
p̄t: io indigent scd̄a tabula ꝛ hec est pnia.
Utraqꝫ tn̄ dr̄ tabula: qꝛ sustinet ne q̇s pi
clitet̄ ꝑ culpā. Nō tn̄ ita ponit i tuto sicut
erat hō i statu inocentie. Nec ex his sequit̄
ꝙ pnia sit scd̄m sacr̄m qꝛ nō omne sacr̄m ē
tabula. Nō em̄ omne sacr̄m liberat a nau-
fragio. Hec Boñ. vbi s̄. in expositiōe lr̄e.

Pro fun. Cōsiderem⁹ qm̄ ml'ti naufragi
um patiūt̄ i mari hui⁹ secl'i. Alan⁹ d̊ plan-
ctu nature. Heu q̄꜀ pcipitem passa ruinaz
v̄tus sub vicio victa laborat: v̄tutꝫ species
exulat ois. Laxant̄ vicio frena furorꝫ Nox
fraudis fidei nubilat astri. O q̄꜀ miserū: q̄꜀
fatuū v̄tutes abijcere: et vicijs succūbēdo
tātis se piculis exponere. cū dicat Tulli⁹
lib. de senectute. Fugiendū est ne nos offe-
ram⁹ piculis sine cā q̊ nihil stulti⁹ esse pōt.
Sꝫ quesitū est An p euadendis aie picu-
lis pnia sit scd̄a tabula ꝛc̄. Dic rñ. Ex qua
ꝯclude q̄꜀ desiderāda est pnia sine qua nau
fragiū euadere non possum⁹. Io ioannes
dicebat iudeis Mat. iij. Genimina vipe-
rarꝫ quis ostendit vobis fugere a ventura
ira. facite ergo fructus dignos penitentie.
Gregorius. Uentura ira est animaduer-
sio vltionis extreme: quam tunc non vale-
bit fugere qui modo ad lamenta non cur-
rit penitentie. Hoc attendite o peccato-
res periclitantes: fornicatores: raptores
ꝛc̄. Nec credatis posse ascendere hieroso-
lymā nisi penitentiam egeritis. Figura
Non peruenerunt filij israel in terram p-
missionis recedentes ab egypto nisi tran-
scendendo mare et procedendo per deser-
tum. vt patet Exodi. xiij. et infra plurib⁹
capitulis. Spiritualiter non potest pecca-
tor celestem hierusalem intrare nisi recedē
do a peccato: et transeūdo per cordis ama
ritudinem et desertum penitentie. Lu. xiij
Nisi penitentiam egeritis om̄es simul pi-
bitis.

Secundus articulus. In euangelio
quod hr̄ Matthei. viij. Notande sūt
tres ꝯditiōes necessarie ad pniam ꝑ quaz

ascendere oportet hierosolymam.
Prima affectio vere humilitatis
Scda dispositio recte credulitatis.
Tertia ɔsideratio diuine veritatis.
Prima igit̃ ꝛc. Qꝛ vt dt Ps. Humiles spũ saluabit. Debet aũt esse hmõi humilitas ex recognitiõe nr̃e ĩfirmitatꝫ: nr̃e indignitatis: ꝛ diuine sublimitatꝫ. Primum notat̃ ex ꝟbis Centurionis: Dñe puer meus ia. in do. para. ꝛ male torq̃t. Certe mise rabiliter iacet ꝛ torquet̃ peccatrix anima. Osee. xiiij. Corruisti iniq̃tate tua. Secundũ notat̃ cũ dt: Dñe nõ sum dign⁹ vt intres ꝛc. Aug⁹. de ꝟbis dñi. Dicẽdo se indignũ prestitit dignũ nõ vt intra ei⁹ parietes: sed in ei⁹ cor ꝟbum dei chr̃s intraret. Neq꞉ hoc ita decet nisi eum quẽ timebat in domũ intrare corde gustaret. Tertiũ notat̃ spal'r: cũ dt Dñe. Hiero. Ultra corpis tegimẽ latentẽ vidit diuinitatẽ.
Scda est dispositio recte credulitatꝫ. s. fidei q̃ apparet pmo ex mõ interrogatiõis quia dt: tm̃ dic ꝟbo ꝛ sanabit̃ puer meus. Chryß. Fidẽ cẽturionis vide: qꝛ nõ dicit: veni ꝛ sana eũ. Itẽ exẽplo hui⁹ dñatiõis: q̃a dixit. Nã ꝛ ego hõ sum ꝛc. Chrysost. Sciebat qm̃ astabant ei angeli inuisibilit̃ mĩstrãtes: q̃ oẽ ꝟbũ ei⁹ ꝟtũt in op⁹. ꝙ etsi angeli cessant: tñ infirmitates pcept̃ꝫ eius viuacib⁹ expellunt̃. Itẽ apparet fides eius ex testimonio dñice approbatõis. Qꝛ dic dñs Amen dico vob: nõ inueni tantã fidẽ in isrl'. Orige. Iair⁹ israelis pnceps p filio petẽs non dicit: dic ꝟbo. sed: veni velociter. Nicodem⁹ de fidei sacro audiẽs: ait Quõ pñt hec fieri. Maria ꝛ martha dicunt. Dñe si fuisses h̃ frater meus ñ fuisset mortu⁹: q̃si dubitãtes ꝙ vbiq꞉ adesset dei potẽtia. Imitemur g̃ fidẽ hui⁹ cẽturionis vt ad nos veniat dñs. Nã vt hr̃ Eph. iij. Chr̃s hitat p fidẽ i cordib⁹ nr̃is. Tertia ɔsideratio diuine ꝟitatꝫ. Appet aũt in euãgelio triplex ꝟitas. Prima ꝟitas beniuolẽtie. qꝛ dt Ego veniã ꝛ curabo eum Chryß. Ille p ſuo petebat ꝛ dñs ire pmisit: vt nos doceat nõ colere magnos ꝛ cõtẽnere modicos Scda ꝟitas iustitie. q̃a dt dñs Amẽ dico v. qꝛ m'ti ab oriente et occidente ꝛc. Filij aũt regni eijcient̃ ꝛc. vide in dñica. iij. post epiph. ser. iij. Tertia est veritas. qꝛ dicit. Uade et sicut credidisti fiat tibi. et sanatus est puer ex illa hora Chryß. Ubi velocitatẽ admirare. neq꞉ ei solũ cãre: sed in momẽto tpis h̃ facere christi ꝟtutem ostendebat. Ex hoc g̃ ppẽdite ꝙ potẽs est saluare aĩas nr̃as: si cũ vera fide ꝛ hũilitate ad eũ accedam⁹. Exẽplum in magdal'. cui se hũilianti ad pedes eius ꝛ amare flenti di. Fides tua te saluam fecit. Lu. vij.
Tertius ar. sicut in do. s. epiph. ſmone primo aut scdo.

Feria sexta post cineres
Sermo pmus

Ecce ascendim⁹ ꝛc. Clama ne cesses. Esa. lviij. Uult dñs pplum sp hortari vt se ppet ad ascendẽdũ hierosolymã Et in epl'a Notãda sunt tria ad hoc inductiua Primũ saluatoris exhortatio Clama ne cesses: q̃si tuba ꝛc. Scdm ẽ exhortationis rõ. ibi: me etem̃ de die in diez q̃runt ꝛ scire vias meas volũt. i. scire se velle ptẽdũt. Hẽbant em̃ reputationẽ de ppria iustitia ꝛ ieiunabãt ꝛc. Tertium rationis cõsideratio. cum dicit̃: nõne hoc est maius ieiuniũ q̃d elegi ꝛc. Cessare vicꝫ a malo ꝛ opibus pietatis intendere: sine q̃bus nõ valẽt ieiunia aut alie austeritates.
Ecce ascendimus ꝛc.
Primus articulus. An pnia q̃ est via ascẽdendi hierosolymã sit virt⁹: Qꝫ nõ. qꝛ pnia ẽ sacrm̃: Cõtra. Matt. iij. Penitentiã agite. glo dt. et ponit̃ a mgr̃o i. iiij dist. ix. Prima virt⁹ est p pniaꝫ pimere veterẽ hoiem. Rñdet Bon. in. iiij. dist. ix. Notandũ ꝙ pnia est expulsiua pcti actualis q̃d est macula aĩam deformãs: ad malũ inclinans: a bono debabilitans: naturã vulnerãs ppetrata p actũ volũtatis cũ delectatõe ꝛ delibatiõe. Delere aũt culpã vt deformantẽ est gr̃e reformantꝫ. Ut ad malũ inclinantẽ ꝛ a bono debabilitãtez est virtutis habilitantis. Ut vulnerantẽ est sacramenti curantꝫ. Ut actu ppetratã per altũ voluntatꝫ cũ delectatõe ẽ tristicie seu passiõis ɔtrie: sic act⁹ detestatiui cui ẽ annexa talis tristicia. iõ pnia recte dr gr̃a: ꝟt⁹: sacrm̃: act⁹ ꝛ passio ſm diuersas ɔditiões

in ea reptas tñ ꝑ ordiez ad vnũ. Vñ nõ dr
pnia his modis oino equoce: sed anagogi
ce. Hec Bona. Pro fundamẽto. Ois
virt⁹ cõsistit circa difficilia. Ouid. de pon-
to. Difficile est fateor: sed tendit in ardua
virt⁹. Et Arist. ij. Eth. Mediũ ꝟtutꝫ at-
tingere difficile ẽ. Cũ g̊ q̄rit An pnia ⁊c̄.
Dic tñ. Ex q̄ ꝯclude: qm̄ oino oportꝫ pctõ-
rẽ penitere et dolẽdo ⁊ sacrm̄ recipiẽdo vt
grãm recipiat. Ad qd̊ vt studeam⁹: mlti-
pliciter nos dñs inuitat. Vñ Ezech. xviij.
Et q̄re moriemi dom⁹ israel: q2 nolo mor
tẽ pctõris: sed vt ꝯuertat ⁊ viuat: dr dñs.
Reuertimi ⁊ viuite. Vñ ⁊ ipse fili⁹ dei ad
nr̃as miserias vẽit: vt sil'is nob fact⁹/nos
magꝫ attraheret: ⁊ ñ ꝑ nũcios nec ꝑ lr̃as
sed ꝑ seipm̃ viua voce taꝫ ꝟbis q̄ꝫ exẽplis
rõnib9 ⁊ ꝑabolis ⁊ miracul' ad pniaꝫ ꝓuo
caret. vñ Esa. xliiij. Reuertere ad me: qm̄
redemi te. Figura talis vocatõis Exo.
iij. qñ vocauit dñs hebreos de egypto. vt
irẽt viã triũ dieꝝ in solitudinẽ ⁊ imolarẽt
ei. Spũalr̃ hebrei interp̄tanf transeuntes
q̄les sũt oẽs viatores q̄ vocanf de egypto
id est de pctõ. Et Lu. v. et Matt. ix. Non
veni vocare iustos: sed pctõres ad pniam.

¶ Ecũdus art. In euãgelio qd̊ scribif
Mat. v. tria ponunf mltũ necessaria
ad ascendendũ ⁊c̄.
Primũ est veritas exhortationis.
Secundũ vtilitas executiõis
Tertiũ puritas intentiõis.

Primũ igif ⁊c̄. cũ dr Audistis ⁊c̄. vsq3: et
calũniãtib9 vos. glo. Sciendũ in toto cor
pore legis nõ esse sc̄ptũ: odio habebis ini-
micũ tuũ. sed h̄ dr q̄ntũ ad traditiõeꝫ scri
baꝝ q̄b9 videf hoc addẽdũ q2 dñs p̄cepit
filijs israel ꝑsequi inimicos suos ⁊ delere
amalech de sub celo. Aug. ꝯ faustũ. Au-
dito igif ⁊ nõ intellecto qd̊ antiq̄s dictum
est: oderꝫ inimicũ: ferebanf hoies in hois
odiũ: cum tñ nõ diceret odire nisi vicium.
Hos g̊ corrigit dñs cũ dr. Ego aũt dico
vobis: diligite inimicos vr̃os. i. ipsas ꝑso
nas: non iniq̄tates. Nã vt dr Aug⁹. Sic
diligẽdi sũt hoies vt eoꝝ odio habeanf er
rores. Itẽ vt dr Greg. Oportꝫ pẽsare q̄d
debemus iusticie ferietꝫ ⁊ q̄d ruine pctõꝝ.
Nã cũ ꝑuersum quenq3 oipotẽs ꝑimit/cõ
gaudẽdũ est iusticie iudicꝫ/⁊ cõdolẽdũ est
miserie ꝑeũtꝫ. xxj. moral. Sed forte dicũt

aliq̄: Nimis difficile est diligere inimicũ
Certe difficile nõ est vt dñs p̄cepit. Chry
sost. Sicut ꝙ dictũ est: Nõ ꝯcupisces. nõ
dictũ est ad carnẽ/sed ad aiam: sic in h̄ lo-
co caro q̄ suũ inimicũ diligere nõ põt: aĩa
aũt põt. Qñ g̊ nocemur ab aliq̄: etsi senti-
mus odiũ: nõ tñ ꝯsentim⁹/nec exeq̄ volu-
mus. Recognosco q2 caro nr̃a odit inimi
cũ: aĩa ꝟo diligit. Scd̊o ponit remedi-
um ꝯ iniuriã locutiõis q̄ fit detrahẽdo vl'
male faciẽdo: cũ dr. Orate ꝓ ꝑseq̄ntib9 et
ca. vos. Sic fecit btũs stephan⁹: vt habef
Act. vij. Tertio ꝯ iniuriã oꝑatõis: cũ
dr Bñfacite his q̄ oderunt vos: etiã vos
ꝑseq̄ndo. Glo. Cõtra eccl'iaꝫ trib9 modis
pugnaf. Odio: verbis: et cruciatu corꝑis.
Ecõtra. Eccl'ia diligit: orat: et benefacit.
Sic aũt Rich. in. iij. di. xxx. Bñfacere ini
micꝫ bñ si offert oportunitas: cumulus ẽ
ꝑfectiõis: nõ necessarie obligatiõis: nisi q̄
ad effect⁹ generales q̄ cõif alijs impẽdun
tur: vt orõnes cões: p̄dicationes: elemosy
ne ⁊c̄. Dare in cõi salutatiões ⁊ sil'ia: nisi i
casu in q̄ aliq̄s timeret inimicũ ex h̄ magꝫ
ꝓuocari vl' aliđ malũ oriri. Qñ ꝟo necessi
tas incũbit: tũc inimicꝫ bñfacere ẽ genera
lis ⁊ necessarie obligatiõis. Sic itaq3 ge-
neral'r tenef hõ ñ velle malũ inimico: vel-
le aũt bonũ spũale salutis: bonũ aũt tꝑale
nõ nisi in articl'o necessitatꝫ. j. Io. iij. Qui
habuerit subam mũdi hui⁹ ⁊ viderit frẽm
suũ necessitateꝫ hr̃e/⁊ clauserit viscera sua
ab eo: quomõ charitas dei manet in illo.
Secundũ est vtilitas executiõis: cũ dr.
vt sitis filij pa. v. ⁊c̄. Filij inquã ꝑ bonita-
tis imitationẽ: ꝑ grẽ adoptionẽ: ⁊ ꝑ here-
ditatꝫ adeptiõem. Beda. Nulla maior p̄t
esse merces q̄ꝫ filios hoim terrigenas effi
ci filios dei. Et subdit: q̄ solẽ suũ oriri ⁊c̄.
quia. s. nõ solũ amicꝫ sed etiã inimicꝫ bene
facit. Et sic dr Aug⁹. i ser. dñi. potest ꝑ so
lẽ intelligi sol iusticie: ⁊ ꝑ pluuiã irrigatio
doctrine. q2 ⁊ bonis ⁊ malis euãgelizat⁹ ẽ
chr̃s. Et addit dñs. Si em̄ diligitꝫ. s. tm̄
cos q̄ vos diligũt: quã mercedẽ hẽbitis:
Nõne publicani ⁊c̄. Etsi salutaueritꝫ frẽs
vr̃os tm̄: q̄d em̄ fa. nõne ⁊ ethnici ⁊c̄. Eth
nici inq3. i. gentiles: vt dr Raban⁹: qui ta
les sunt vt fuerũt geniti. s. sub pctõ. Eth-
nos em̄ grece: latine dr gẽs. Notandũ tñ
ꝙ diligere amicũ est magis debituꝫ. nec a

dilectione amicoꝝ (si ex charitate fiat) ex-cludit dn̄s meritū: sed ab illa q̄ sola ex na-turali inclinatōe ꝓcedit/respectu cuiꝰ dile-ctio inimicoꝝ: multo magis meritoria est q̄ a charitate ꝓcedit. Tādē aūt ɔcludit do-minꝰ. Estote ḡ pfecti ꝛc. Remigiꝰ. Ipse q̄dē deus pfectꝰ est vt oipotens: hō aūt vt optate aduitꝰ. Hec aūt est pfectio necessa-ria vt obseruemꝰ totā legē. Jaco.j. Sitis pfecti ꝛ integri in nullo deficiētes. Ter-tiū est puritas intētōis: cū d̄t. Attēdite ne iusticiam vestram ꝛc. Augꝰ. li. sen̄. ꝓsperi Quas vires nocendi habeat humane lau-dis amor/non sentit/nisi q̄ ei bellū indixe-rit. q2 cuiq3 facile est laudem nō cape dum negat. difficile tn̄ est in ea nō delectari dū offert. Sequit. Cum ergo facis elemosy-nā ꝛc. non facias ꝓpter laudē hoim. Te ḡ faciente elemosynā: nesciat sinistra ꝛc. Au-gust. in s̄mone dn̄i. Sinistra significat lau-dis affectionē. Dextera aūt intentionem implēdi p̄cepta dei. Sequit: alioq̄n merce-dē nō habebitis ꝛc. Chrys. Quid a deo re-cipies q̄ deo nihil dedisti: Nā qđ ꝓpt deū fit/deo dat: qđ aūt ꝓpter hoies/in ventos effundit. Exemplum narrat Cesarius. Tpe q̄dam miles q̄dā defunctꝰ est. No-cte s̄o q̄dam castrū in q̄ erat eius vxor sic ɔcussum est vt videret terremotus fuisse. Et ecce ostia camere subito apta sūt. Ma-ritꝰ igit eiꝰ est. quē cū inq̄sisset d̄ statu suo: respondit: eternis penis dānatꝰ sum. Il-la igitur territa nimis: dicit. Ostium no-strum omnibus pegrinis ꝛ paupibus pa-tuit: ꝛ nō ꝓsunt ista: At ille. Nihil mihi ꝓ-sunt ad vitā eternam: eoq̄ ex vana glia: nō ex charitate a me facta sunt. Cumq3 vellet eum vlteriꝰ interrogare: ille ait. Conces-sum est mihi apparere: sed non licet diutiꝰ remorari: quia diabolus stans foris expe-ctat me. etsi folia oim arboꝝ v̄terent in lin-guas: tormenta mea exp̄mere nō possent. Post hec euocatꝰ est: et impulsu totū con-cutit castrum: et eiulatus eius audit. Ecce impletū est in illo quod loquit scriptura. Potentes potenter tormenta patientur. De huiusmodi dicitur Osee. viij. Ventū seminauerūt ꝛ turbinē metent.

t Ertius articulus. Audistis ꝛc. Ne-q3 fit iniuria ei qui laudē hoim que-rit ꝙ priuet celesti gloria. Nam dicit re-gula iuris. Scienti et consentienti non fit iniuria neq3 dolus. de reg. iur. Nemo. Po-ne casum in ingenuo qui sciens ꝛ ɔsentiēs contrahit cum serua vl ecōuerso. xxix. q. ij. Siq̄s ingenuus. Et intellige scienti vl sci-re debenti. Ad hoc facit. xvj. dist. Qđ di-citis. Siq̄s vestrū haberet merces p̄cio-sas vnde possit habere mille aureos: si vel-let libere alicui dare pro ducato: nulla fit ei iniuria si pro illo p̄cio accipiant. Sed cre-do stultum illum qui sic daret ꝛc. Expone et applica Notando q̄ꝫ cauenda sit in ope-ribus bonis ostentatio ꝛ vana gloria. Au-gustinꝰ i sermone dn̄i. Sufficit tibi ad ꝓ-merendū p̄miū ipsa conscientia/si ab eo p̄miū expectas qui solus conscientie in-spector est.

Sabbato post cineres
Sermo p̄mus

e Cce ascendi-mus ꝛc. Os domini locutū est Esa. lviij. Os dn̄i multa locu-tum est vt doceret nos ascendere ꝛc. In epistola autem hodierna loquit triplicem vtilitatem vere penitentie et conuersionis ad deum. Prima est vtilitas illustratōis et gratie ꝛ glie. quia hec dixit dominꝰ. Si abstuleris d̄ medio tui catenā scꝫ vicioꝝ ꝛc. Orietur in tenebris lux t. ꝛc. Secunda est vtilitas fructificatiōis: cum dicit. Et eris quasi hortus irriguꝰ ꝛc. Tertia est vti-litas diuine consolationis: cum dicit. Si auerteris a sabbo pe. ꝛc. tunc delectaberis super domino. Salutatio.

Ecce ascendimus ꝛc.

p Rimus articulus. An penitētie vir-tus concipiat ex timore: Q, nō. Ti-mor causat ab amore. ergo prima ratio cō-cipiendi est amor. Cōtra est magister in iiij. dist. xvij. Respondet Bonauē. ibi-dem. Origo pn̄ie virtutis effectiua deus est: sed dispositiua a nobis. Dispositio au-tem hoc ordine ꝓcedit. Primo necesse est dei bonitatem, et iusticiam cognoscere cui displicet omne malū: et cognoscere se ali-quid fecisse displicens diuine bonitati. Et hec est recognitio culpe ex qua etiam co-gnoscit homo se obligatum ad penam. Se

cundo necesse ē cognoscere dei misericordi
am q̄ parat⁹ est oi petenti indulgere. Ex
p̄ma cognitione gn̄at timor: ex scd̄a spes
remissionis: ⁊ ex his volūtas reuertēdi ad
deū ⁊ satisfaciēdi p gemitū ⁊ alias penas.
Ex q̊ patz q̄re pnia dr poti⁹ concipi q̄ ge
nerari. qr gn̄are ē p̄ncipiū effectiuū: ꝯcipe
nō receptiuū. Et q̄re mag̃ timorē q̄ amo
rem: quia pctōr nō habet amorē dei sz sui.
amor sui nō causat penitētiam nisi quia ti
met. Concipit̃ g̊ pnia timore seruili nec ꝓ
pter h̊ oportet q̄ vera pnia sit cum timore
seruili sed sufficit q̄ timor p̄parat ad pniaz
Hec Bon. Pro fund. Timor plerūq̄
reddit hoīes promptos ad fugiēdū. Vir
gilius. vij. eñ. Pedib⁹ timor addidit alas
Sed heu multi sunt vmbratiles: pl⁹ timē
tes laborē: sed magis ē timēda mala vita.
Quia vt dicit Senec. ad Lucil. Maius ē
piculū nunc viuēdi q̄ cito moriēdi. Mul
tū g̊ timere debem⁹ ⁊c̄. Sed q̄rit̃ An ex ti
more ⁊c̄. Dic rñ. vt s. Ex q̄ conclude q̄ ne
cessarie sunt pctōri ꝯsideratiōes timoris
inductiue: cuiusmodi est: ꝯsideratio diuīe
seueritatis terribiliter cōminantꝫ. Domi
nus em̄ ꝯtēni se vidēs cōminat̃ penas ter
ribiles Ps̄. Nisi conuersi fueritꝫ ⁊c̄. Attē
dite bn̄ qm̄ sic pius pater contumacē cor
ripiens filiū: ostendit ei mala q̄ fecit vt eru
bescat: bona q̄ perdidit vt doleat: supplicia
q̄ meruit vt timeat. Sic pius dn̄s diuer
sis modis vtit̃ vt pctōrē redimat nolēs eū
perdere. Audite o miseri pctōres luxurio
si ⁊c̄. Timete dei iusticiā q̄ nihil impuni
tū relinq̄t. alias nisi timeatis terribilē sen
tentiā incurretꝫ. Si ꝟo timueritꝫ agnoscē
tes picula vr̄a tunc confidite qm̄ dn̄s libe
rabit. Figura Marci. vj. in euange. ho
dierno. Territis discipulis ⁊ conturbatꝫ i
mari: dulciter locut⁹ est dn̄s dicēs. Confi
dite: ego sum ⁊c̄. Spūaliter expone notā
do illō Job. xlj. Territi purgabunt̃. Et si
cut dicit Theophil⁹. Cum hoīes vel de
mones nitunt̃ mouere p timorē audiam⁹
chr̄m dicentē. Ego sū nolite timere ⁊c̄.

P Ro scd̄o ar. In euāgelio tria nob ꝓpo
nunt̃ consideranda: quoꝝ ꝯsideratio
debet eē ad pniam inductiua.
Primū ē q̄ sit piculosā dn̄i absentia.
Scd̄m q̄ gratiosa ei⁹ beniuolentia.
Tertiū ē q̄ sit fructuosa ei⁹ p̄ntia.

Primū igit̃ ⁊c̄. Cum eēt sero: erat nauis i
medio mari ⁊ iesus sol⁹ i terra ⁊c̄. vsq̄ ibi
ꝯtrius eis. Perseuerat quousq̄ dn̄s iesus
veniat iminēs periculū: ait Hiero. Sunt
aūt in euangelio tres notāde ꝯsideratōes
ꝓpter q̄s periculosa est dn̄i absentia. Pri
ma est tp̄alis. qr sero erat ⁊ tp̄s nocturnū.
Nec venit ad eos dn̄s nisi quarta vigilia
noctis. Nox signat cecitatē ⁊ ignorantiaz
eoꝝ q̊b⁹ deest dn̄s. Nemo em̄ pōt illumia
ri nisi ab eo. Vn̄ Joā. j. Erat lux vera q̄ il
luminat ⁊c̄. Sed heu sic dr Joan. iij. Lux
venit in mundū ⁊c̄. Scd̄a conditio localis:
qr vicꝫ erant in mari: p qd̄ intelligit̃ mūd⁹
iste in q̊ sunt multa picula Ecc̄i. xliij. Qui
nauigant mare enarrāt pericula ei⁹. Ter
tia conditio modalis. s. modi qr laborabāt
in remigando habentes ventū ꝯtrium scꝫ
flatū malignoꝝ spirituū. sꝫ difficile ē resiste
re dn̄o absente. Dan̄. viij. Venti pugna
bant i mari. s. vanū gaudiū: vana tristicia:
vana spes: vanus timor. Hi sunt venti a
demonib⁹ imissi. Scd̄o iuxta euangeliū
considerandū est q̄ gratiosa sit dn̄i beniuo
lentia. Quia videns eos laborantes ⁊ ti
mentes venit ad consolandū eos. Ip̄e de
us toti⁹ consolationis q̊ consolat̃ nos i oi
tribulatione nr̄a: vidit labores ip̄os in re
migando. In q̊ signat̃ q̄ dn̄s labores pe
nitentiū considerat q̄uis statim ad eos nō
veniat: ⁊ speciale auxiliū semp est eis p̄sta
turus: quēadmodū nō statim affuit disci
pulis. sed q̄rta vigilia noctis: erudiēs nos
nō statim siue cito aduenientiū maloꝝ so
lutionē q̄rere: sed ferre viriliter q̄ contin
gunt. Moralr̃ p has q̄ttuor vigilias p̄nt
intelligi q̄ttuor vigiles considerationes:
q̄s poteris videre in octaua aplōꝝ Pe. et
Pau. Allegorice etiā sic dicit Chrys. Pri
ma vigilia est vsq̄ ad diluuiū. Scd̄a vsq̄
ad moysē. Tertia vsq̄ ad aduētū dn̄i. In
q̄rta venit dn̄s ⁊ locut⁹ est discipulis. Sic
aūt dicit euāgeliū: venit ad eos: ⁊ volebat
eos p̄terire: signans in eis defectū fidei. sic
⁊ cum se finxit longi⁹ ire. vt hr̄ Luc. vl. Et
sic dicit Theophilus. Tunc eis maiorē ti
morē incussit cū eoꝝ pericula cōpescere de
bebat. Nā putauerūt phantasma eē ⁊ cla
mauerunt ⁊c̄. Chrys. Semp hoc facit do
min⁹ qn̄ cōsolatur⁹ est: aliq̄ mala difficilia
⁊ terribilia inducit. qr etiam fingendo simt

agones iustoꝝ ⁊ volens eos amplꝰ lucrari/auget eoꝝ certamina: qđ ⁊ in abraā fec. Ultimū certamen tentationē filij ꝑponēs. Cū aūt exclamassent discipuli: statim locutꝰ est di. Confidite/ego sum nolite timere. Spūalr adest penitentib₉ corde ꝯtritis postea ꝙ̄ territi fuerit. Ps. Cū ipo sum in tribulatiōe. Uñ ascendit ad eos i nauim.

Tertio ꝯsiderādū ē ꝙ̄ sit fructuosa chr̄i pñtia. Quia cū ascendisset i nauim: cessauit ventꝰ ⁊c̄. Beda. In q̊cūq₃ corde adest ꝑ grām sui amoris: mox vniuersa vicioꝝ: ⁊ aduersant̄ mūdi: siue spirituū malignoꝝ compssa bella conquiescūt. Ingresso autē dño i naui applicuerūt i terrā genezareth. Theophilus. Si voluerimꝰ chr̄m in nauiculā nr̄am suscipe. i. in cordib₉ nr̄is habitare: statim inueniemur i terra ad quā irevolumꝰ. s. in celo. Rabanꝰ. Genezareth interp̄taṫ ortus p̄ncipiū ⁊c̄. Ampla nob̄ tribuetur tranq̄llitas qñ paradisi dabiṫ hereditas ac p̄me stole iocunditas. Percurrentes aūt regiones illas: attulerūt in grabatis eos q̄ male habebant ⁊ q̊scūq₃ ⁊c̄. In h̊ signaṫ spūalis sanatio penitent̄ Hiero. Q₃ aūt đr/et quotq̊t tangebāt illū sal. fie. ⁊c̄. Qđ implebiṫ qñ fugiet oīs dolor ⁊ gemitus. Exemplū igiṫ sumamꝰ in illo ꝑplo genezareth ⁊ muliere emorroissa q̄ tā deuote ad dñm accessit. Chryſ. Non solū fimbriā aut vestimentū chr̄i habemꝰ: s₃ ⁊ corpus eiꝰ vt comedamꝰ. Si g̊ q̄ fimbriā vestimenti eiꝰ tetigerūt/ totā acceperūt ꝟtutē: multo mag₃ q̄ totū ipm digne sumūt.

p Ro tertio ar. Audistis ⁊c̄. Cauete ne potiꝰ diabolū ꝙ̄ chr̄m sociū et p̄ntem habeat₃ cum sit chr̄i p̄sentia tā necessaria. Lex dicit. Qui ꝑ socio. l. cū duob₉. §. j. Nemo habet sociū diabolū nisi ꝓpria electione ⁊ voluntate. sicut pat₃. xv. q. j. Non ē. Notate/ꝙ̄ stultus ess₃ qui se potius associaret maliuolo viro ꝙ̄ benigno p̄ncipi: cū vellet eum ditare et honorare. Aut qui potiꝰ se poneret in naui alicuiꝰ stulti et maligni: q̄ eū: aut iaceret in mari: aut traderet eum in manus inimici ꝙ̄ in naui prudētissimi naute. Expone et applica notādo illđ Ecclesiastici. iij. Qui amat periculum peribit in illo.

Dñica. j. q̄dragesime. Sermo. j.

Ecce ascendi

e mus ⁊c̄. Hortamur vos ne in vacuum grām dei recipiat₃. ij. Coꝝ. vj. In vacuum esset recepta grā nisi ascenderemꝰ ⁊c̄. Possumꝰ aūt exponere illam autoritatē apl̄i đ triplici grā. vic₃ De grā specialis voluntat₃. s. ad legē chr̄ianā. De grā sacramentaľ remissionis q̄. s. recipiṫ in sacramento pnīe. De grā q̄dragesimalis obscurationis. Propter primū dicit in epl̄a Nemini dantes vllā offensionē vt nō vitupereṫ ministeriū nr̄m/sed in omnibus exhibeamꝰ nosmetipos sic dei ministros. Propter scđm dicit. In multa patientia/in tribulatione/in necessitate/in angustijs/in plagis: in carcerib₉: in seditionibus. ꝑseuerando sc₃ in penitentia. Propṫ tertium dic̄. In laborib₉: in vigilijs: in ieiunijs: In castitate: in scientia: in longanimitate: in spiritu sancto. Hec enim debet eē nostra exercitatio in tp̄e q̄dragesimali.

Salutatio. Ecce ⁊c̄.

p Rimus ar. An pnīa sit prima ꝟtus? Q₃ nō. Primus actꝰ est viuere: s₃ iustus ex fide viuit ⁊ charitate: g̊ nō ex pnīa.

Cōtra. Prius est declinare a malo ꝙ̄ facere bonū. Rñdet Bonauē. in. iij. di. xiij Prius đr dupl̄r. Uel ꝓm substantiam: vel ꝓm vsum. Primo mō oēs sunt simul. Secūdo mō dicendū est. Aut ꝓm imaginationis informationē. ⁊ sic fides ē prima. Aut ꝓm regressum ⁊ reparationē. et sic actꝰ pn̄ie est primꝰ q₂ imediatior est. Sicut etiā grā p̊us ꝑ naturā expellit culpā ꝙ̄ habilitet ad bonū opus. Cum autē đr ꝙ p̊mus actus ⁊c̄. Dicendū ꝙ viuificare p̊us est ꝙ̄ viuere. Uñ etsi fides ⁊ charitas faciāt viuere: pnīe tamen est viuificare. Hec Bonauē.

Pro fun. Prius est animā purgare a vicijs ꝙ̄ ornare ꝟtutib₉. Matth. vindocinē. in Tob. Spinis ⁊ tribulis purgare noualia debet Qui serit: vt semen fructificare queat. Per spinas et tribulos intellige vicia que primo resecanda sunt. Uñ et dicit Arist. ij. ethic. ꝙ oportet virtutē adeptiros primū a magis cōtrario recedere. Recessus aūt a pctō fit per penitentiā. Iđ q̄ritur An penitentia ⁊c̄. Dic rñ. vt s̄. Ex qua conclude ꝙ ante oīa peccatorib₉ neces

saria est pnia. Qm̄ sicut dr Ecci.ij. Si pe-
nitentiā nō egerim⁹ incidem⁹ in man⁹ dei
viuentꝫ. Audite o miseri pctōres ⁊c̄. Nec
pōt esse excusatio de non penitēdo ꝓpter pe
nitentie difficultatem qm̄ facile ē penitere
cū sit actus voluntatꝫ. Nam sicut declarat
Sco.i.iiij.di.xiiij. Penitere ē ꝓprie act⁹ di-
sciplie vl' nolitiōis seu detestatiōis pcti. ita
ꝙ nolle peccasse seu velle non peccasse/ vel
odire seu detestari pctm̄: est penitere. et q̄n
tum ad id qđ est pncipale in pnia. Sic au
tem dic̄ Aug. Nihil est tam in ptāte volū
tatis q̄ꝫ ꝓpria voluntas. Ad hoc videlꝫ ꝙ
Aug⁹ ait lib. de libero arbitrio de pharao-
ne ⁊ nabuchodonosor. Quāuis aūt facilis
sit act⁹ penitendi ex se: tn̄ ex pte sensualita
tis ⁊ ꝓpter diaboli tentationes: veniūt im
pedimenta multa cū q̇s ꝓponit aut incipit
penitere. Aug⁹. Quotidianis discim⁹ ex-
perimentꝫ illos q̇ conuerti deliberāt: acri-
us tentari a ꝯcupiscētia carnis: ⁊ eos gra-
uius in operibꝫ luti/laterꝫ/ ⁊ paleaꝝ pmi q̇
egyptū egredi ⁊ pharaonē fugere moliun
tur. et Job.xl. Stringit caudā suā q̄si ce-
drum. Ubi Greg. Cum vehemoth a cor-
de expellit̄: acriores tentationū aculeos i-
figere molit̄: ⁊ ei⁹ tentationis conflictus
mens ab eo impugnata sentit/ q̄s pri⁹ pos
sessa nesciebat. Propter qđ in hac pma
dñica.xl. legit̄ euangeliū de victoriosa pu-
gna chri ꝯ diabolū vt penitentes animen
tur ad pugnā: ex hoc pmoniti ꝙ q̇ peniten
tiam aggrediunt̄ impugnant̄ a diabolo: sꝫ
si viriliter resistunt ꝯsolationem a bonis an
gelis recipiunt. Figura Mat.iiij. i euā
ge. Cum dñs intrasset desertū ⁊ ieiunassꝫ
accessit tentator: q̇ tn̄ deuicto ⁊ ꝯfuso/ ac-
cesserunt angeli ⁊c̄. congaudētes ei. Spi-
ritualit̄ Intranti desertū pnie accedit dia
bolus ⁊c̄. sꝫ tandē ꝯsolationē recipit. Ber
nard⁹. Tentationibꝫ superatꝫ/ ⁊ tentato-
re fugato: accesserunt angeli ⁊ mistrabant
ei. Et tu g̊ si hr̄e vis ministeriū angelorū:
fuge ꝯsolatiōes seculi/ et tentationibꝫ resi
ste diaboli.

s Ecūdus ar. In euangelio qđ scribit̄
Mat.iiij. Notande sunt due ꝯsidera
tiones docentes q̇d faciendū sit vt ascēda
mus ⁊c̄. Prima ē virtuose dispositiōis.
Scđa est victoriose concertatiōis. In h̄
sermone dicendū de pma. Ubi ꝯsiderandū
q̄liter disponi debeam⁹ ad pugnā ꝯ tenta
tiones qđ dñs in seipo dignat⁹ ē ōndere.
Et notat̄ hec expositio i euāgelio: cū dicit̄
Ductus ē iesus in desertū ⁊c̄. vsq꜓ esuriit.
Ubi tria sunt ꝯtemplanda.

Primū ē solitudis aggressio

Scđm ē aggressionis intētio.

Tertiū est intentionis ꝑparatio.

Primū ⁊c̄. Quia duct⁹ est iesus a spūsan-
cto/ cui⁹ organū erat hūanitas chri in de-
sertū. qđ. s. est inter hierl'm ⁊ hiericho vbi
incidit q̇dam hō in latrones. vt dr Luc.x.
In h̄ ergo docuit nos intrare desertū. qđ
.s. est inter hierl'm ⁊ hiericho pnie vt vinca
mus diabolū. Nā ip̄e di. Joan.xiij. Exem
plum dedi vob ⁊c̄. Conuenient̄ aūt p de-
sertū sigtur pnia. Tum ꝓpter asperitatēꝫ/
q̄r pnia dꝫ esse aspera. Hec est em̄ arta via
q̄ ducit ad vitā Mat.vij. Tum ꝓpter be-
stiaꝝ crudelitatē. Quia cū q̇s aggredit̄ pe
nitentiā. tunc crudeliores tētationes pati
tur vt s̄ dictū est. Tum ꝓpter habitantiūꝫ
paucitatē. Nam sic in deserto: sic in penitē
tia pauci manēt. Hiere.viij. Nullus ē qui
pniam agat sup pctō suo. Scđm est ag
gressionis intētio. vt vicꝫ tentaret̄ a diabo
lo. Fuit g̊ voluntate pugnādi p qđ insinu
at ꝙ aggrediens desertū pnie forti⁹ aniari
debꝫ ad pugnam. Jō dr Ecci.ij. Fili acce
dens ad seruitutē dei: sta i iusticia ⁊ timo-
re Et ꝑpara animā tuā ad tentationē. i. ad
resistendū tentationi. Uoluit aūt dñs ten
tari vt exēplo suo instrueret q̄liter vincere
debeam⁹ diabolū. vt ait Aug⁹. Item ꝺm
Chrys. Ut nemo turbet̄ a tentationibꝫ p̄-
ter voluntatē irruentibꝫ. Quia em̄ christ⁹
postq꜓ baptizat⁹ est: ⁊ a p̄re filius appella-
tus/ ⁊ spūssanct⁹ sup eū in columbe specie
mansit postq꜓ celū sibi apertū est: ⁊ postq꜓
ieiunauit tentat⁹ est. Jō nō debꝫ diffidere
aliq̇s si tentat̄. Non em̄ ꝓpter hoc min⁹ ē
a pctō mundat⁹/ nec minus dei filiatione
dign⁹/ nec min⁹ spūsancto plenus/ nec mi
nus celo dignus/ nec minus i sua pnia do
acceptus. Non em̄ pōt hō esse sine tentati
onibꝫ. Job.vij. Militia ē vita hois super
terrā. Tertiū est itentiōis ꝑparatio ad
expugnandū vicꝫ inimicū. Hec aūt ꝑpara
tio notat̄ ibi. Et cū ieiunasset .xl. diebꝫ ⁊c̄.
Chrys. Ut discas q̄ꝫ magnū bonū est ieiu
niū ⁊ q̄liter aduersus diabolū scutū ē maxi

mū. In hoc ḡ nos docuit qm̄ si volumus diabolū vincere ieiunio intendere oportet Amb. Chr̄s ꝓ tua salute famē sustinet et tu ꝓ pctis tuis ieiunare formidas. Est tñ ieiuniū mltū necessariū: ꝓ diabolo vt s̄ di ximꝰ superando ꝛ ꝓ pctō repellendo. In fi gura huiꝰ iosaphat post ieiuniū victoriaꝫ habuit. ij. Para. xx. Et iudith valde abs// tinens ꝛ castissima holofernē deuicit. vt hr̄ Judith. iij. Propterea dr̄ Marc. ix. Hoc genus demonioꝝ in nllo pōt exire nisi orō ne ꝛ ieiunio Exemplū habemꝰ de nini// uitis q̇ ꝑ ieiuniū veniā meruerunt. Et p̄ci pue notandū est exemplū dn̄i q̇ añ voluit ieiunare q̄ꝫ diabolū superare. Hugo ḋ sā cto Vict. Parca vita occidit vicia.

t Ertius ar. Auḋ. ꝛc. Notate maius ē periculū supari a diabolo q̄ꝫ a corpa// li inimico. Dicunt em̄ iura qm̄ vbi maius ꝑiculum ꝟtit cautiꝰ ꝛ diligentiꝰ est agēdū. In autentica apud eloq̄ntissimū. C. ḋ fi. instru. et. vij. q. ij. c. vl. Sic aūt dr̄. xlij. dis. Quiescamꝰ. Circa maiora maiꝰ ꝑiculum ꝟtit. Auḋ. Si miles aliq̇s hr̄et certā diē ꝓ duello: nōne cū omni diligētia se dispo// neret ꝛc. Applica qm̄ maius ē ꝑiculum aīe q̄ꝫ corpis. Iḋo disponat se vnusq̇sq̄ꝫ sic vt vicere possit. Qḋ certe nō fieri p̄t sine abs// tinentia ꝛ ieiunio. Vn̄ in p̄fatione dr̄. Qui corꝑali ieiunio vicia cōprimis.

Post meridiē. Sermo.

Ecce ascendi

e mus ꝛc. Ecce nūc tp̄s accepta bile/ecce nūc dies salutis ꝛc. ij. Co. vj. Ecce inquā tp̄s acceptabile: vt dis ponamꝰ ascēdere ꝛc. Nūc inquā. i. tꝑe legꝫ gr̄e plusq̄ꝫ in veteri test. Iō nūc vt dic pau lus debemꝰ viuere in charitate nō ficta in ꝟbo ꝟitatis. Nūc ꝛc. i. tꝑe p̄ntis miserie et nō post mortē. Nā vt dic Greg. Miscḋie tp̄s mō est sed iusticie tp̄s post erit. Nunc p̄terea. i. tꝑe q̄dragesimalis obſuantie plꝰ q̄ꝫ alio tꝑe. Vn̄ canit ecclīa Paradisi por tas aperuit nobis ieiunij tp̄s suscipiamus illud orantes et dep̄cantes vt ī die resurre ctiōis cum dn̄o gloriemur.

Salutatio Ecce ꝛc.

p Rimus ar. An sit possibile pctōrem deo recōmendari ꝑ pniam: Q, non. Dei offensa ē infinita. Cōtra. Nihil iniū git hoi qḋ sit impossibile sibi sꝫ hoc ei iniū git vt deo reconciliet se ꝑ pniam. Act. iij. Penitemī ꝛ ꝯuertimi vt deleant͛ vr̄a deli// cta. Rn̄det Boñ. in. iiij. di. xv. Modus ē dicēdi satꝫ ꝓbabilꝰ Q, de oi eo qḋ fit ī pec cato nō fit deo satisfactio neq̄ꝫ hoc deꝰ exi// git. Quia h̄ est īpossibile q̄ aliq̇d ꝯdonet ꝑ miscḋiaꝫ: ꝛ de aliq̄ req̄rat satisfactionē ꝑ iusticiā: vt sic ibi concurrat miscḋia ꝛ veri// tas. Vn̄ in pctō duo sunt. s. offensa dei q̄ ē infinita ꝛ ꝓ illa nō fit satisfactio sed dei mi sericordia remittit. Aliud ē libido deordi// nata q̄ finita est ꝛ ꝓ illa ꝑ iusticiā deus exi// git penā condignā: ꝛ q̄ntū ad h̄ possibile ē deo satisfacere. Alius est modꝰ dicendi sa// tis rōnabilis. Si omnia miscḋia relinq̄t offensā nō tñ sic oīno q̇n exigat satisfactio nē ꝑ iusticiā: sed q꜠ hō nō pōt ꝓ tanta offē// sa satisfacere. Iō dedit deus mediatorē q̇ satisfaciat. In sola fide passiōis chr̄i remit tit͛ omnis culpa et sine ea nullꝰ iustificatur Hec Bonauē. Pro fun. Si volumꝰ fa cile est deū placari nobis. Ouidiꝰ de arte. Flectit͛ iratus voce rogante deꝰ. et Sene. ad Lucil. Non sunt dei facti odiosi nō inui// di admittunt ꝛ assistentib꜠ manū porrigūt Cū ḡ querit͛ An sit possibile ꝛc. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude q̄ securi p̄nt eē q̇ in christi fide pniam agunt. Nā et ip̄e chr̄s in p̄nci pio suaꝝ p̄dicationū dt Matt. iiij. Pniaꝫ agite approp. em̄ reg. ce. O pctōres cur ad tantam ꝓmissionē non festinatis cur ma// culas pctōrum per penitentiā abluere dif// fertis. Penitentia enim ē lauatorium quo peccatoꝝ diluunt͛ macule Psalm. Labora ui in gemitu meo lauabo per singulas no// ctes lectum meū. id est per singulas pecca torum maculas laui conscientiam. Tunc etiam cum conscientiā ablueritis per peni tentiam: fructuose ieiunabitis et victoriaꝫ contra sathane tentationes obtinere pote ritis Figura Ista quattuor fuerūt ordi nata. baptismus desertum ieiunium ꝛ ten tatio. In quo significatur q̄ prius debet esse ablutio a peccatis. Secundo subtra// ctio a mūdi illecebris. Tertio exercitatio in ieiunijs. Quarto oppugnatio ab ho// stium insidijs. Unde et filij israel pri//

mo transierũt mare rubꝝ. Scdo intrauerũt desertũ. Tertio passi famē ꝛ sitim. Et q̃rto hostiũ insult⁹ q̃s deuicerũt: vt hĩ Exo. xvij. Expone ꝛc. Sꝫ forte dicet q̇s. Quõ vincere poterim⁹ diabolũ q̇ nõ est visibil'? Aug. audi li. de agone chr̃iano Hos q̇ foris nos ĩpugnãt int⁹ vincim⁹ vincẽdo cõcupiscentias p q̃s in nob dñant.

t Erti⁹ ar. In p̃cedenti ꝛc. Nũc de secunda q̃ est ꝯsideratio victorie cõitatis: que tangit ibi. Et accedens tentator vicꝫ post ieiuniũ. qꝛ vicꝫ ad meliora tẽdẽtib⁹ inuidet diabol⁹: ita ꝙ vidẽs dñm esurire q̇ tñ absq; esurie ieiunauerat q̃dragita dieb⁹ q̃si dulci⁹ de eo tentãdi occasionē accepit. Accessit g̃ in forma hũana vt crederet in qua ei loq̇ ꝛ eũ circũducere possꝫ vt exploraret an dei filius esset vl' an in pctm̃ eũ deijcere posset. Tentat autē dñs trib⁹ tentationib⁹ in q̇b⁹ est oim delictoꝝ materia. iuxta illd. j. Ioã. ij. Oē qd̕ ē in mundo aut est ꝯcupiscẽtia ꝛc. q̇b⁹ etiã ṗmũ hominē deiecerat. Vñ etiã videt innuere Aug. ꝙ tẽtator fuit lucifer q̇ primũ hoiem superauerat gula in cibo vetito: vana gl'ia dicens Eritis sicut dij. Auaricia/ dicẽs: sciẽtes bonũ ꝛ malũ. Nã auaricia etiã d̕r scie ꝛ sublimitatis ambitio.

Prima tẽtatio carnalis cõcupiscẽtie.
Scda spũalis supbie.
Tertia est tpalis auaricie

Prima igit ꝛc. cũ d̕r Si filius dei es ꝛc. Filius s. naturalis: ꝛ sic ei in ptãte eq̃lis. Hilari⁹. Intẽdebat demonuꝫ p̃nceps ex cõuersione lapidũ in panē si de⁹ eēt virtutē sue ptãtis agnoscere. etsi hõ tm̃ eēt oblectamẽto cibi patientiã esurientis illudere Sed nõ potuit diabolus magistꝝ illudere. Qui sic rñdit ꝙ nec deitatē ei⁹ cognouit nec eũ ad gulã ĩduxit. Vñ autoritate scripture eũ deuicit dicẽs. Nõ in solo pane viuit hõ: sed in oĩ ṽbo ꝛc. Aug⁹. Certissime scitote fratres q̇a q̃lis est caro q̃ m̃ltos dies nõ pcepit cibũ: talis est aĩa q̃ ñ assidue pascit ṽbo dei. Qd̕ ṽificat nedũ de corpali: sed ꝛ de spũali vita. sicut de moyse q̇ ieiunauit q̃draginta dieb⁹/ dei alloq̇o sustentatus. In hoc aũt dñs nos docuit hũilitate mag; et prudentia q̃ potentia victoriã querere. Itē ostentatiões fugere. Secunda est tentatio spũalis supbie Diabolus em̃ quia per ṗmã tentationem eũ vincere nõ potuit: cogitauit apud se (sicut ait Chryso.) Nõ iste fctũs videt. feti aũt etsi nõ p gulã: sepe tamē vincunt motu inanis gl'ie. Assumpsit g̃ eum in sctãm ciuitatē. s. hierl'm. Chryſ. Ex patientia/ nõ ex impotentia se pmisit assumi. Sic tñ elegit christus vt dicit glo. vt a nemine videret. Et statuit eum supra pinnaculuꝫ tẽpli. Scdꝫ magistꝝ in historia pinnacula dicunt deambulatoria que p circũitũ erant exterius in tẽpli tecto quod planũ erat vbi sacerdotes ꝛ scribe alloq̃bant populũ: exponẽdo legem dei. Et ideo ſm glo. in loco in quo multos per vanam gl'iam deceperat/ tentare voluit dñm de vana gloria. Dicit g̃ illi. Si filius dei es mitte te deorsum. q̃si dicat: hoc potes per te ꝛ ꝓpter angelorum misteriũ Vere diabolica vox q̃ no ad ascẽsum sed ad descensum inuitat. Et Chryſ. d̕r. Nõ dicit: mitto. ne vim facere videat. sed mitte te deorsum d̕r: vt ostenderet ꝙ vnusquisq; nostrũ libertate arbitrij cadit ĩ mortē. Eius q̇dē est suadere: sed nostrum est psuasiões ei⁹ supare. Scdꝫ Hiero. aũt autoritas quã adducit. s. Angelis suis ꝛc. nõ est ad ꝓpositũ: quia nõ est de chr̃o capite: sed de mẽbris ei⁹. Chr̃s etiã nõ portabat ab angelis: sed ipse portabat angelos ſm eundē Hieroñ. In omnib⁹ his tentationib⁹ hoc agit diabolus vt intelligat si filius dei sit. Sed dñs sic respõsionē temperat vt eum ambiguuꝫ relinq̃t. Vñ Richar. d̕r. Scriptũ est Non tentabis dñm deum tuũ. q. d. aliter possum descendere. Aug. Nisi periculũ quantũ caueri potest caueret/ hic magis tentaret deũ q̃ in eum speraret. Vnd̕ ꝛ dñs q̃uis possit: dicit tñ discipulis suis. Si vos psecuti fuerint in vna ciuitate fugite in aliã: et idcĩpse fugit et latuit. Moraliter diabolus m̃ltos statuit supra pinnaculũ. i. in officia ꝛ dignitates eleuat/ vt inde ad grauiorē casum pertrahat. Aug⁹. Quanto quis in loco superiori: tanto periculo maiori ṽsat. Tertia est tẽtatio tẽporalis auaricie. Quia assumpsit eum diabolus in montē excelsum valde et oñdit ei omnia regna mundi ꝛc. ſm Berñ. Quia dñs nihil ostendit diuinitatis: arbitratus hostis eum esse tm̃ hominē/ tentauit eum tertio vt hoiem/ oste-

dens ei oia regna mundi rc. Chrys. Acsi qs manu ostenderet dicens ex illa pte est africa: ex illa palestina ⁊ ex illa grecia: ⁊ ex illa italia ⁊ enarrauit ei in momento.i.breui oia regna mūdi. vt hr̄ Lu.iiij.id est oia mūdi ꝯcupiscibilia. Amb. Bn̄ in momēto oia tpalia monstrant: qm cito oia pterreunt: ⁊ sepe hora seculi abijt anq̄ viueret. Tentauit ḡ dn̄m de auaricia ⁊ arrogātia/ pmittens mendacit̄ q̄ dare nō poterat dicens. Hec oia tibi dabo si cadēs adoraueris me. Chrys. Nihil em̄ sic hoiem diabolo subijci facit vt inhiare opib9/atq̄ mūdi amore fugari. Uide bn̄: si consideres pncipium tentationis: auaricia ē: si finē tentatio idolatrie. Et bn̄ sic iungit̄. Quia auaricia est idoloꝝ seruit9. Eph.v. Spūalit̄: Cum vis fieri magn9 ⁊ ante mentꝫ oculos ista ꝓponis/cito diabolus tibi ista ꝓponit ⁊ regna mundi ōndit: q̄ si conseq̄ volueris necesse est vt ꝓcidens adores eū. Cōtra hanc tentationē dn̄s terribiliter cōminatus iussit diabolū abscedere dicēs. Uade sathana. Chr̄s cū passus fuisset tentationis iniuriā: dicente diabolo. Si fili9 dei es: mitte te deorsum: Nunc diabolū increpat cū sibi vult diuinū vsurpare honorē: vt nos illi9 exēplo discamus nr̄as qdem iniurias magnanimiter sustinere: dei aūt iniurias nec vsq̄ ad audituꝫ sufferre. Deinde subiungit dn̄s. Scriptum est. Dn̄m deū tuum adorabis rc. Deut.vj. Nota bn̄ circa pdicta qm̄ dn̄s semp tentationib9 obuiauit in suis pncipijs: qd̄ et nos facere debemus. Hiero. Lubricus est serpens antiquus ⁊ nisi capite teneat̄: statim tot9 illabit̄. Attende etiam quō humilitate ⁊ scripture autoritate vincit: nobis exemplū pbens. Unde si tentat diabol9 de appetitu honoris: dic scriptū est Ecc̄i.x. Quid superbis terra ⁊ cinis. Omnis potentat9 breuis vita. Si d̄ appetitu diuitiaꝝ. dic Scriptū est.j.Tim.vj. Nihil intuli9 in hūc mūdū rc. Si de appetitu delitiaꝝ: dic scriptū est.j.Coꝝ.xv. Caro ⁊ sanguis regnū dei nō possidebunt. Ubi s̄m Glo.ꝑ carnem ⁊ sanguinē oꝑa carnalia signtur. Etsi q̄s patitur tentationes nō ꝓpterea desperet: sed magis consolet̄ dū tn̄ resistat. Un̄ Jac.j. Oē gaudiū existimate fr̄es cū i varias tētationes incideritis. Exemplū in Uitasp.

Quidam frater turpiter impugnat9 cōfessus est seni q̄ eum deterruit dicens eū indignum noīe monachi q̄ tā viliter tentaret̄. Ille desperans relicta cella ibat ad seculū sed ei occurrit abbas apoloni9. Qui causa fuge cognita: ꝯsolatus est eū di. Ego frī i hac nocte hmōi vexatione turbatus sum. Reuersus ē frater in cellā tūc accessit abbas ad ostiū celle senioris vni9 ⁊ orauit vt fratris illi9 bellum sentiret. Quo facto vidit paruū ethiopē imittentē sagittas ignitas in senē. Qui vehementer accensus ad seculum reuertebat̄. Cui occurens apolonius dicit. Reuertere ad cellam tuā: ⁊ recognosce fragilitatē tuam: ⁊ compatere ꝓximis tuis. Et facta orone liberat9 ē. Nō ḡ desperent q̄ tentationes patiunt̄: sed studeant resistere: ⁊ nō dubiū recedet ab eis diabolus confusus: quēadmodū a dn̄o recessit. Chrys. Diabolus inquam obediēs precepto recessit/sed diuinitas chr̄i et spiritus sanct9 excurit eū: qd̄ ad nostrā ꝓfecit consolationē. Quia nō tādiu homies dei diabolus tentat q̄diu vult sed q̄diu christus pmittit.

Tertius arti. Audistis rc. Bellum ḡ cū dn̄o aggrediamur ⁊ vincere certemus. Nam vt d̄r.vj.q.j.infames. Cū pnceps dimicatur9 est in bello: vassallus fugiens: et dn̄m dimittens est infamis. Et s̄m legem capite plectendus ē q2 cōmittit crimen lese maiestatꝫ.l.iij.ff.ad.l.iuliā. Pone casum iuxta legem ⁊ canonē. Sūmoꝑe timeant pctōres ne hac sententia inuoluantur. Uenit em̄ chr̄s ꝯ diabolum dimicaturus. Sed heu pctōres obstinati ꝯ vicia purgare nolunt. Audistis ḡ qd̄ di.apl's.ij. Timot.ij. Nō coronabit̄ nisi q̄ legitime certauerit.

Feria.ij.post. primā dn̄icā Quadragesime.

Ecce ascendimus rc.

Ecce ego requiram oues meas Ezechiel.xxxiiij.

Ōndit benignitatē suā: qm̄ oues suas requirit vt ascendant rc. Requirit autē oues suas triplicē faciens pmissionē in epistola Prima pmissio est liberatiue visitationis

cum di. Ecce egoipse reqram ⁊c. vsq ibi. ⁊
caliginis. Scda est ꝓmissio aggregatiue
inductionis.s. in gliam:cum di. Et educã
eas de ꝑplis ⁊c. vsq ibidẽ. dicit dñs de⁹.
Tertia est ꝓmissio ꝑfectiue reparationis
q̄.s. fiet in resurrectione generali Cũ dr. qd
ꝑierat requirã. vsq in finem
Salutatio Ecce ⁊c
P Rimus ar. An oĩs agens pñiam su//
ꝑ culpam inueniat grãz quãtũcunq
peccauerit: Q, non. Ad Heb. xij. Esau ñ
inuenit locum pñie q̄q q̄q cum lachrymis i//
quisisset eam. Contra. Miscdia dñi sup//
excedit omne pctm̃ intensiue. Rñdet Bo
nauen. in. iiij. dis. xiiij. Agere pñiam est du
plicit. Aut ꝓpter lesionẽ nature:aut ꝓpter
offensionem maiestatꝭ diuine ⁊ ipius iusti
cie. Primã aũt põt hre aliquis ex sola na//
tura:naturalr em̃ hõ se diligit. et ido odit
omne illd ꝓpter quod malũ incurrit. Un
de etiã hec pñia in malis est ⁊ damnatꝭ:⁊
etiam in angelis malis cũ absorpti erũt a
penis. Alia aũt pñia non est sine grã gra//
tũfaciente aut gratisdata. Et hec adeo dis
ponit ad grãm q nullus est sic penitẽs q̇n
inueniat veniã. Cũ aũt dr. Esau ⁊c. Dicẽ
dum q ꝓpter damnũ tp̄ale dolebat:non ꝓ
pter offensam dei. Hec Boñ. Pro fun
damento. Non dubiũ paratus est dñs no
bis indulgere si pñiam egerim⁹. Uñ Oui
dius de ponto. Crede mihi miseros cele//
stia numina p̄munt. Nec semꝑ lesos ⁊ sine
fine p̄munt. Qd intelligendũ est de his q̇
pñiam agunt Unde deus vt suã miscdiaz
oñdat:pctõres expectat: sed tñ si penitere
contemnũt/ tandẽ ꝑ iusticiam punit. Se//
neca in declamationib. Sunt dij imorta//
les lenti q̇dem/sed certi vindices generis
humani. Sed querit An ⁊c. Dic rñ. vt.s.
Ex qua conclude q desiderabilis est pe//
nitentia. Est enim pñia vera: sacrificiũ do
gratissimũ:⁊ ido ire sue placatissimũ. Ps
Sacrificium deo spũs contribulat⁹ cor cõ
tritum ⁊ humiliatũ ⁊c. Debet itaq pec//
cator de corde suo facere sacrificiũ totũ/ar//
dore compunctionis:concrematũ. Greg.
Holocaustũ totũ succendit/cũ tota mens
igne compũctionis accendit:⁊ in ara amo
ris deo offert. In penitentia q̇ppe est simł
ardor ignite compunctionis/⁊ aq̃ lachry//
mose diffusionis: quoꝝ vnum auget ⁊ ali//
ud mutat Figura Sap. xvj. Qd mirabi
le erat/in aq̃(q̄ oĩa extinguit)plus ignis
valebat Expone ⁊ applica. Ad hoc g sat//
agite o pctõres, vt per talem compuncti//
onem gratiã inuanũ non accipiatis:ad qd
hortat Paulus. ij. Cor. v. Pro chro lega
tione fungimur tanq ꝑ nos. Obsecram⁹
vos pro christo.i. loco christi reconciliami
ni deo.
S Ecundus ar. In euangelio qd scribi
tur Matt. xxv. nobis ꝓponit vltim⁹
aduẽtus dñi/⁊ bonoꝝ retributio atq ma
loꝝ punitio:de q̄ euãgelio (vt dicit Aug.)
Si q̇s de tota sacra scriptura nihil aliud
sciret nisi lectionẽ istam:hoc solum suffice//
ret ad salutẽ. Quia continent hic merita ⁊
demerita: premia ⁊ supplicia bonoꝝ ⁊ ma
loꝝ. Sunt ibi notande tres ꝯsideratiões
attentissime ꝯcipiende.
Pria ẽ ꝯsideratio triũphał descẽsionis.
Scda ẽ ꝯsideratio gratiał ꝯuentiõis.
Tertia ẽ ꝯsideratio finalis diffinitõis.
Prima igitur ⁊c. Quia dicit. Cum vene//
rit filius hominis in sede maiestatis sue ⁊
omnes angeli eius cum eo:tunc sedebit su
per sedem maiestatis sue. Magna pror//
sus differentia inter primũ aduentum qui
fuit in humilitate ⁊ in forma serui. ⁊ istum
scz vltimũ:quando sedebit super sedẽ ma//
iestatis sue. Tunc sicut dicit Lu. xxj. Ui//
debunt filium hominis venientez in nube
cum potestate magna et maiestate. Tunc
manifeste dicet illud Matth. vlti. Data
est mihi omnis potestas in celo ⁊c. Se
cunda est consideratio gratialis conuenti//
onis. Et congregabunt ante eum omnes
gentes ⁊c. ij. Corinth. v. Omnes nos ma
nifestari oportet ante tribunal christi ⁊c.
Et separabit eos ab inuicem sicut pastor
segreget oues ab hedis. In ouibus signa
tur innocentia bonorum propter simplici
tatem mititatem ⁊ fecunditatem. In he//
dis autem peruersitas maloꝝ propter ste//
rilitatem impetuositatem et feditatem.
Tertia est consideratio sententialis dif
finitionis. Tunc dicet rex his q̇ a dextris
eius erunt. id est in requie ⁊ gloria ⁊c. Et
deinde tunc dicet rex his qui a sinistrꝭ ei⁹
erũt scz in tristicia tormentorum: De his
vide in secundo aduẽtuali dominica quar//
ta ⁊ feria secũda tertia quarta ⁊ q̇nta post

pmā dominicā. Et accipe breuiter q̄ḋ vo/
lueris alter̄ isto ꝑvidebis.

T Ertius articulus. Audistis ₇c. Ui/
dete ne forte impreparati ad iudiciu₃
accedatis. Sepius enim monemus ₇ hor
tamur vos diligenter preparare ₇ hoc sub
pena mortis eterne. Notate quod dic̄ lex.
Fines mandati sunt obseruandi. ff. māda
ti. l. diligenter. et. C. de procuratoribus. l.
Si procurator. Et extra de rescriptis: cu₃
dilecta Notate si quis gereret signum ad/
uersarij regis ₇ rex mandaret se cito ven/
turum ₇ illum proditorem in carcerem ir
reuocabiliter detrusurum: nisi ante suū ad
uentum deposuerit signum aduersarij ac/
ceperitq̄ signum regis. Credo cito depo/
neret ₇c. Cito ergo deponite peccatu₃ q̄ḋ
est diaboli signum quoniā hoc mandat do
minus: alias in suo aduentu vos detrudet
in infernum. Ecclesiastici. xviij. Ante iu/
dicium para iusticiā. Itē ibidem. Añ iudi
ciū interroga teipm̄.

Feria. iij. post primā domi/
nicā Quadragesime.

Ecce ascendi

mus ₇c. Querite dominū dū
inueniri potest. Esa. lv. Que/
rite inquā quoniam sine eo ascendere non
potestis ₇c. Et notate in epistola tria ad
hoc inductiua.

Primū est salutaris exhortatio cum di
cit: Querite dn̄m. vsq̄ ad: de. nr̄m

Secundum est exhortationis ratio. ibi
quoniā multus est ad ignoscendū: Nō em̄
₇c. q. di. Non cogito vindictā sicut vos s₃
miscd̄iam.

Tertium est rationis confirmatio per
exemplū ₇ similitudinē cum dicit et quo/
modo descendit imber ₇c. q. di. promissio
mea qua penitentib₉ miscd̄iam ꝓmitto fir
ma est et secura.

Ecce ₇c.

P Rimus articul⁹. Qm̄ supra dictū est
ꝙ omnis agens verā pniam inuenit
gratiā et videt̄ circa hoc esse difficultas d
pctis in spm̄sanctū que dicunt̄ irremissibi/
lia: ideo querit̄ An ver̄ sit illa esse irremis
sibilia: Q. sic. Aug. li. de fi. ad Petrū. his
qui peccant in spm̄sanctū neq̄ in futuro re
mitti dicimus. Contra Mat. xj. dic̄ do
minus. Uenite ad me omnes q̄ laboratis
₇ onerati estis ₇c. neminē volens perire: ₇
neminē excludens. Rn̄det Bon̄. in. ij. dis.
iiij. Notandū ꝙ pctm̄ i spm̄sctm̄ d̄r q₂ est
contra effectum appropriatū spūisancto q̄
est gr̄a penitētialis ₇ hm̄oi sunt sex. s. De/
speratio q̄ tollit spem: Presūptio q̄ tollit
timorē Inuidētia fraterne gr̄e Impugna
tio veritat₃ agnite: Obstinatio: ₇ final̄ im
penitentia contra ꝓpositū penitendi: Blas
phemia aūt reducit̄ ad impugnationē ve/
ritatis agnite. Dicit ḡ Bern̄. ꝙ dicunt̄ ir
remissibilia magis q̄₃ alia: q₂ non tm̄ repu
gnant gratie sed etiā dispositioni ad grati
am ₇ veniam suscipiendā. et non q₂ priuēt
potentiam remissionis. Hec Bon̄. Dicit
aūt magister in. ij. dist. xliij. ꝙ pctm̄ in spm̄
sanctū d̄r irremissibile: q₂ vix aut raro aut
difficiliter remittit̄. Scd̄m aūt Alexā. de
ales. in. iij. pte sūme. (vbi tractat de remis
sione pcti ade) pctm̄ dicit̄ tripl̄r irremissibi
le. s. negatiue: et priuatiue. et cōtrarie. Ne
gatiue q̄dem nullo mō potest remitti: ₇ sic
est irremissibile pctm̄ luciferi et alior̄ da/
mnator̄. Priuatiue q̄dem non habet ali/
quid dignum vt remittat̄: et sic omne pec/
catum mortale est irremissibile q₂ non ha
bet aliquid per q̄ḋ sit dignum remissione.
Contrarie quia habet dispositionem con/
trariam venie cum fe. de. et sic est irremis/
sibile pctm̄ in spiritumsanctū. Hec Alex.

Pro fundamento Nulli est de deo diffi
ciendum. deus em̄ maxime conditiões re
net boni principis: de quo dicit Ouidius
de ponto. Sed princeps ad premia velox/
₇ piger ad penas: quiq̄ dolet quotiēs co
gitur esse ferox. Et Seneca lib. de benefi/
cijs. Nulli preclusa est virtus omnib₉ pa
tet: omnes inuitat. Cum ergo querit̄ An
peccatum. Dic rn̄. vt supra Ex qua conclu
de ꝙ de nemine desperandū est q̄₃diu vi/
uit omnibus vere contritis et vere penitē
tibus qualitercūq̄ peccauerint datur gra
tia sanans. Psal. Qui sanat contritos cor/
de ₇c. Audite o peccatores si desideratis
sanari laborate diligenter conteri. Ubi est
enim cordis contritio ibi habitat domi/
nus qui medicus est animaru₃. Esaie. lv.
Dominus habitat in contrito: et humili

et viuificet cor ꝯtritoꝝ: imo ⁊ ipe est q̇ fa-
cit cor cōtritū: ꝑcutiendo ipm ꝑ timorē: et
excitādo ꝑ amorē. Figura in euāgelio ho
dierno Matt. xxj. Cū introisset iesus hie
rosolymā/cōmota ē ois ciuitas. i. tota aīa
rōnalis ad cognoscēdū ipm ⁊ diligēdum.
Vł alit. moralr: ꝑ timorē ⁊ terrorē qñ illūi
naꝛ ad cogscendū multitudinē: magnitu-
dinē: ⁊ turpitudinē pctōꝝ suoꝝ: vt sic di-
catꝫ pctōres illud Thren. iij. Ego vir vi-
dens pauꝑtatē meā.

Secūdus articulus. In euangelio qđ
scribiꝛ Matt. xxj. notāde sūt tres cō
siderationes inductiue ad pniam ⁊ dispo-
sitiue ad ascendendū hierosolymā
Prima est memorāde benignitatꝫ
Scđa est formidande seueritatis
Tertia est venerande maiestatis.
Prima igiꝛ ⁊c. qꝛ intrauit Jesus hieroso
lymā ⁊ sanauit in tēplo cecos et claudos.
Cōsidera q̄nta fuit eiꝰ benignitas/visita-
re tābūiliter ciuitatē illā que mortale odi
um hēbat aduersus eū: cui dicebat Mat.
xxiij. hanc illi benignitatem improperans:
Hierłm hierłm q̊tiēs volui cōgregare fi-
lios ⁊c. Cōsidera etiā q̄nta eiꝰ benignitas
q̄ tāꝑie visitare desiderat aīam rōnalez di.
illud Can̄. v. Api mihi soror mea: amica
mea: columba mea. Per cecos aūt ⁊ clau-
dos q̊s sanauit in tēplo signꝛ pctōres: qui
nec clare vident: nec recte ambulāt. Orig.
In templo. i. in ecclesia nō sūt oēs vidētes
nec recte ambulātes. Scđa est ꝯside-
ratio seueritatꝫ. qꝛ eiecit omēs vēdētes ⁊
emētes in tēplo ⁊c. In signum ꝙ sacerdo
tes tanq̄ꝫ indigni essent eijciēdi de officio
suo. Sacerdotes eñ sue auaricie ꝯsulētes
in atrijs tēpli ꝑ seruos suos hostias vēde
bāt vt veniētes alōge emerēt q̇ vix afferre
potuissent: et neq̇s ꝓpꝛ pecunie defectum
excusationē nō offerēdi ptēderet: posuerꝛ
numularios q̇ mutuā sub cautione vel spe
alicuiꝰ doni pecuniaꝫ darēt. Sed qꝛ lex nō
patiebaꝛ vt a fribꝫ suis manifeste vsuras
accipent: ideo q̇dā non audebant dare ad
vsurā: dabāt tñ (vt dꝛ Hiero.) noīe colli-
bioꝝ: vt sic ꝑ nūmularijs collibistas face-
rent. Dicunꝛ aūt apđ eos vilia munuscu-
la: vt vuepasse ⁊ silīa. Sic ⁊ hodie młti si-
moniā ⁊ vsurā sub noīe charitatꝫ palliant
Et Hilariꝰ dꝛ. Obserua ꝓpter auariciam
sacerdotū/altaria dei/mēsas numulariorū
appellari. Ideoq̄ꝫ dictū vnusq̇sq̄ꝫ intelligāt
Dicit eñ apłs. Vos estꝫ tēplū dei: nō sit
in domo pctōris negociatio neq̄ꝫ cupidi-
tas/ne veniat iesus iratus. Audite p̄cipue
vos clerici si secularibꝫ negocijs vosipsos
implicatꝫ/eiectionē timere debetꝫ. Incre-
pauit aūt dñs eos dicens. Scptū est: do-
mus mea/domꝰ orōnis vocabiꝛ: vos aūt
fecistꝫ ⁊c. Hiero. Latro est ⁊ tēpluꝫ dei in
latrociniū ꝯuertit speluncā q̇ lucꝝ de religi
one sectaꝛ. Illi q̇ppe sacerdotes non cura-
bāt de cultu dei: sꝫ de exornatōe ꝑpłi. Per
malicias q̇ppe exq̇sitas sic ⁊ hodie plꝰ cu
rant de lucro suo q̄ꝫ de ecclesie seruitio.
Tertia est cōsideratio venerāde maiesta-
tis: quā voluit adorari a puerꝫ clamātibꝫ
osanna. Chrysost. Qui ingrediebaꝛ vt hō
laudabaꝛ vt deꝰ. Ex hoc aūt indignati sꝛ
p̄ncipes sacerdotū ⁊ scribe. Chryso. Ho-
nor illiꝰ illis fiebat tormentū. Sic eñ res
est qñ boni in sua ꝟtute laudanꝛ/mali sua
inuidia cruciāꝛ. Dixerūt ḡ ei. Audis q̇d
isti dicūt. q. d. talē laudē de te nō deberes
sustinere. Et iesus dixit eis: Vtiq̄ꝫ audio
et audire debeo: qꝛ h̄ est ex p̄ordinatōe di
uina. Nunq̇d eñ legistꝫ qꝛ ex ore infantiū
et lactētiū ꝑfecisti laudē. q. d. vos debetis
scire. Chryſ. Intelligimꝰ qꝛ infantes di-
cebanꝛ non etate sed simplicitate cordis.
Infantes eñ ⁊ lactētes nec intelligere ali
quē: nec laudare pñt. Lactētes aūt dice-
banꝛ qm̄ q̄si lactꝫ suauitate in mirabilium
delectatiōe excitari clamabant. Volebat
eos dñs saluare: sed ipsi noluerūt verbis
eiꝰ credere: ideo reliq̄t eos ⁊ redijt i betha
niam. In quo significaꝛ ꝙ libenter manet
in verbis obediētibꝫ. Bethania eñ iterp̄
taꝛ domꝰ obediētie. Cauete ḡ ne rebelles
sitis verbo dei et sic dñs vos relinq̄t.
Exēplū in scribis ⁊ phariseis q̊s ꝓpterea
reliq̄t: q̇bꝫ ⁊ dicebat b. Stephanus Act.
vij. Dura ceruice ⁊ incircūcisi cordibus ⁊
auribꝫ vos sꝑ spūiscō restitistꝫ ⁊c.

Tertiꝰ artꝛ. Audistis ⁊c. Cauete ḡ ne
⁊ vos dñs eijciat đ tēplo ecclie ⁊ vos
relinq̄t synogoge sathane. habetur lxxxij.
di. plurimas. in fine. Exēpla p̄ntia nos ca
uere p̄monēt in futuꝝ. Et hoc est exponē-
dū de exēplis p̄sentibꝫ siue in reali existen
tia: siue in hoim memoria. Et lex dicit. ff.

locati. Siqs domū. §. j. Preuidere debet qs qd cōtingere pōt. Siqs vestr̃ esset in seruitio de q̄ sepi⁹ audiuit q̄m fideles seruos amplissime remūerat: infideles turpissime abijcit ⁊ ponit in manu crudelissimi lictoris: nōne timeret offendere regez? Expone ⁊c. Timete g̃ offēdere deū. Mathei. x. Timere eum q̄ potest aīam ⁊ corpus pderē in gehennā.

Feria q̄rta post p̄mam dominicā. xl.

Ecce ascendimus ⁊c. Venit helias in bersabee iuda. iij. Reg. xix. Bersabee interptaꝛ pute⁹ satiās siue pute⁹ saturitatꝫ. et sigt britudinē celestē que ⁊ per hierosolymā sigtur: ad quā ascēdere debemus. Et in ep̃la notanda est triplex figura ad hoc informatiua. Prima est figura affectuose deuotiōis. Quia prexit helias solus p desertū. et sedens subter iunipez petijt aīe sue vt morereꝛ. s. pp̃ter pctā q̄ videbat in mūdo: et ibi obdormiuit in vmbra. Iuniper⁹ est arbor spinosa ⁊ ei⁹ fruct⁹ medicinalis: et ideo significat arborē crucis. Helias igiꝛ. i. penitēs pgens solus et solitari⁹ in se recollect⁹ alienat⁹ a curꝫ extraneis / petijt mortē s. sp̄ualem a vicijs. Ro. vj. Extimare vos esse mortuos peccato. et sedet ⁊ dormit. i. toto aīo requiescit in vmbra crucꝫ q̄ aspera est: sed fruct⁹ eius dulcꝫ ⁊ medicinalis. Scd̃a ē figura vigorose refectiōis. Quia angelus dn̄i tetigit eū ⁊c. Et comedit panē subcinericiū quē inuenit respiciendo ad caput ei⁹. i. ad supiorē ptē rōnis: et bibit aquā. Quia vicꝫ eos qui i vmbra crucꝫ obdormiūt visitāt angeli monentes eos vt crucifixo se cōforment assumētes crucē pnīe: que quidem pnīa significaꝛ per panem subcinericium et aquam. Et hec est anime sp̄ualis refectio. quia p pnīaꝫ reparaꝛ anima sicut corpus per panem. Ps. Cinerē tanq̄ panem māducabā. Tertia est figura fructuose excitatiōis. Quia ambulauit in fortitudine cibi illius vsq̄ ad ⁊c. Rhom. vj. Liberati estꝫ a peccato: serui aūt facti deo ha. f. in san. fi. ꝟo vitam eternā.

Salutatio. Ecce ascen. ⁊c.

Primus articulus. An necesse sit p penitentiā resurgere in equali qualitate vl̃ maiori: Q. sic. Rhom. vj. Scimus q̄m diligentib⁹ deū omnia coopanꝛ in bonum. glosa ⁊c. Lapsis in mortale. Cōtra Minima charitas potēs est delere omnē culpam. Rn̄det Bonauē. in. iiij. di. iiij. Dixerūt q̄dam q̄ semp in equali vl̃ maiori. Ratio: quia dn̄s non pmitteret electū cadere nisi videret q̄ ei deberet pdesse. Vlteri⁹ dicūt q̄ deus electos semp in meliori statu accipit. Tertio q̄ remuneratur opus q̄ntum meruit radix ex qua prodit. Sed hanc positionē credo falsam ⁊ rōnez eius minus congruā. Tum q̄z fundaꝛ super falsum. Tū q̄z sup incertū. Sup falsū in hoc q̄ quia remuneratio operis respicit radicē in qua reuiuiscit. Nunq̄ eīm remunerat opus nisi finalis charitas supueniret. nihil eīm efficaciter est dignū remuneratiōe sine finali p̄seuerantia. Alia ꝟo sūt dubia. s. q̄ de⁹ in meliori statu electos accipiat: et q̄ semp prosit casus ad augmentum gratie: cum videamus signa ad contrariū. Ideo credo q̄ probabilior est opinio alia vicꝫ q̄ pctōr resurgit in equali et maiori ⁊ minori charitate p̄m q̄ se melius p̄parat ⁊ diuina largitas disponit. Cū dicitur p̄m glosam q̄ ⁊ lapsis ⁊c. Dicenduz q̄ glosa loquiꝛ non rōne gratie augmētāde: sed recupande cōseruande. Et meli⁹ ē modicum habere de gratia vsq̄ in finem: q̄ multū vsq̄ ad tēpus tm̄. Hec Bonauen. Pro fundamento. Damnū turpissimuꝫ est in peccati luto remanere. Seneca ad Lucil. Turpissima est iactura que per negligentiā fit. Et ~~quāto crescit negligen~~tia: tanto augeꝛ iactura. Horaci⁹ in epistolis. Et neglecta solent incendia sumere vires. Festinet ergo peccator a peccato resurgere. Sed q̄riꝛ An necesse ⁊c. Dic rn̄. vt s. Ex qua cōclude q̄ diligenter conari debet vnusquisq̄ ad penitenduꝫ. Quia quanto feruentius ⁊ diligenti⁹ ad hoc conabiꝛ: tanto repabiꝛ in melius. Argumentum de Magdalena et de beato Petro ⁊ de scō Germano: ⁊ de multꝫ alijs. De h̄ est certum q̄ omnibus vere penitentibus datur gratia: lꝫ q̄busdam maior: q̄busdaꝫ minor gratia inquantum brifica. Act. xj. Gentibus dedit deus pnīam ad vitam.

Ideo Chrysost. dicit. O penitentia ruti/
lior auro: splendidior sole: qđ ď te referã:
Omnia ligata tu soluis: paradisũ aperis:
infirmos sanas: tristes letificas: ⁊ pditos
ad vitam eternã reuocas. O igit peccato
res qđ differtis: gratiã dei amisistis quã
non nisi per pniam recupare potestis. Si
aũt pniam agere volueritis: certi estote ď
gratia. Ideo Ps. Couertisti planctũ me/
um in gaudium mihi. Planctũ.s.pnie: in
gaudiũ spũalis gratie. Figura. Postq̃
filij israel egressi sunt de egypto/ trãsierũt
mare rubrum: dedit eis dñs manna in de/
serto. Expone spũaliter Penitentib⁹ post/
q̃ transierunt mare pnie/ dat dñs manna
celestis gře. Aug⁹. de pe. dist. j. Que peni
tet. Dign⁹ ẽ misericordia qui spiritali la/
bore querit gratiam.

S Ecũdus articulus. In euãgelio qđ
scribit Matt. xij. notãde sunt tres cõ
siderationes inductiue ad pniam.

Prima est ɔsideratio sapie infallibilis.
Scđa est cõsideratio iusticie inflexibil.
Tertia est cõsideratio beniuolentie in/
extimabilis.

Prima igit cõsideratio ad pniam indu
ctiua ⁊ ad ascendendũ hierosolymã dispo
sitiua est sapientia infallibilis. Quia vicz
ostendit sic esse puersam phariseoꝝ inten/
tionem q̃rentiũ: Magister volum⁹ a te si/
gnum videre: qđ increpãdo rñdit d. Gene
ratio mala ⁊ adultera signũ q̃rit. Vide bñ
sapiam/ quando sibi couiciabant: dicẽtes
eũ in pncipe demonioꝝ eijcere demonia:
mansuete respõdit p rõnem improbãs di
ctũ eoꝝ. Nunc aũt cum adulant magistꝝ
vocãtes: aspe respõdit di. Generatio ma
la ⁊c. ostẽdẽs fm Chrys. q vtraq passi/
one rõ superior neq conuicijs in iram ducit
neq adulatiõe mollit. in quo ostendit ma
gis amplexãda cõuicia: ⁊ adulationes vi/
tandas. Nam vt dicit Chrys. Sapiẽs cũ
laudat in facie: flagellat i corde. et Eccs.
vij. Meli⁹ ẽ a sapiente corripi q̃ stultorũ
adulatiõe decipi. Chrys. Eos dicit gene/
rationẽ malaz: quia ingrati semp fuerunt
quod est vltime malicie. Hierony. Egre/
gie aũt dicit: ⁊ adultera. quia dimiserat vi
rum. et iuxta Ezechielẽ multis se amatori/
bus copulauit. Sed signũ non dabit ei ni
si ⁊c. q.d. Tu signum celeste petis: sed tñ
dabit tibi signũ terrenũ ɔtra tuam supbi/
am. Raban⁹. Ostẽdit iudeos instar nini/
uitaꝝ criminosos: ⁊ nisi peniterẽt/ submer
sioni pximos. Per illos aũt signant crimi
nosi vel curiosi qui supra vidẽt celestia: ri
mant etiã diuina: omissa via per quam ve
nit ad illa. s. pceptis dñi ⁊ consilijs. talib⁹
dabit signum Ione quẽ deglutiuit cetus
Ideo dicit: et sic etiam deglutit ⁊ deludit
diabolus. Scđa est ɔsideratio iusticie
inflexibilis quã ondit dñs pnũciando cõ
dẽnationẽ iudeoꝝ obstinatoꝝ. Et hoc tri
pliciter. Primo pter contemptũ penitẽ
tie quam chřs pdicauit: cum tamen nini/
uite pniam egerint ad pdicationez Ione.
Ideo dt Viri niniuite. q.d. Ex facto nini
uitaꝝ apparebit cõparatiue iusta cõdẽna/
tio iudeoꝝ. Illi nanq gentiles erant. iu/
dei aũt eruditi in lege. Jonas etiã fm ali/
os interptes tñ triduo pdicauit niniuitis
Christus aũt iudeis trib⁹ annis. Itẽ Io/
nas simplex pheta erat. christus domin⁹
phetaꝝ. Item ionas nullum miraculum
Chřs aũt multa fecit. Ideo bene dt. Et
ecce plus q̃ ionas h.i. in hoc loco. Chrys.
Illi phetã susceperunt. isti dñm Jesum
repulerunt. Secundo pter cõtemptum
sapiẽtie quã eis demõstrabat in terra sua.
Cum tamen regina austri surget ⁊c. Chry
sost. Istud plus fuit q̃ prius: quia Jonas
ad illos abijt: sed regina ista ad salomo/
nem venit. Cõdemnabit ergo generatõez
iudeoꝝ non sententie pdicate: sed cõpassi/
nis exemplo: vt dicit Hierony. Chrysost.
Regina saba venit a finib⁹ terre audire sa
pientiã salomonis. et christiani nolũt ve/
nire de plateis ad audiendũ christi sermo
nem. Tertio pter ɔtemptũ sue ɔsciẽtie
de qua nõ curabant: sed tñ de apparentia
exteriori pter quod postea sunt pleni⁹ a
diabolo possessi. Ideo adducit exemplũ
arguendo eoꝝ ingratitudinẽ ⁊ simulatio/
nem di. Cum immundus spũs. Huius expo/
sitio videbit dñica. iij. O q̃ multi sunt si/
miles plus de bonitatis apparentia curã/
tes q̃ de vera existentia. Tertia est con
sideratio diuine beniuolẽtie quam osten/
dit dñs habere ad salutem nostrã ⁊ eos q
doctrinã suam deuote audiũt/ vocãs eos
matrẽ: fratres: ⁊ sorores. Adhuc aũt eo lo
quente: ecce mater eius ⁊ fratres. i. cõsan/

guinei stabant rc. Unus igitur de turba dixit. Ecce mater tua rc. secundum Hiero. iste insidias tendebat tentans eum. s. si spirituali operi carnem z sanguinem preferret. Sic z hodie multis prelatis procurat diabolus propinquorum multitudinem vt carnali affectione obscuret eorum sanctitatem. Sequitur. Que est mater mea rc. q. d. Intantum est mihi aliquis propinquus: inquantum est spiritalibus actibus intentus. Mira beniuolentia: quia seruos indignos vocat matrem: fratres: et sorores si fecerint voluntatem patris rc. Chrysost. Una est nobilitas sola/dei facere voluntatem. Sed heu pauci efficaciter attendunt ad verba christi z voluntatem patris faciunt. Multorum enim aures claudit diabolus

Exemplum narrat Jacobus de vitriaco Religiosus quidam vidit diabolum in sermone: adiurauitque eum vt diceret quid ibi faceret/et quis vocaretur: respondit. Ego sum demon z vocor claudens aures. et habeo mecum socios. vnus vocatur claudens cor: alius claudens os. tertius claudens bursam ne fiat restitutio. Cauete ergo a diabolo et audite illud Jacobi. iiij. Resistite diabolo z fugiet a vobis.

Tertius articulus. Audistis rc. Cauete ne sitis vt iudei qui sapientiam z penitentiam spernebant: z solam apparentiam exterius querebant. Deus enim intuetur corda. Unde xxxij. dist. Erubescat. Et. ij. q. v. Consuluisti. Secretorum deus iudex est z cognitor. Et sicut dicit. C. de iureiurando. l. iusiur. Solum deum habent vltorem. Quis vestrum auderet in regis iniuriam aliquid dicere in eius presentia: nisi forte ex stulticia hoc fecerit: nonne erubescet z veniam postulabit? Expone notando quod deus videt secreta conscientie quicquid exterius ostendatur. Ideo bene dicit Paulus. ij. Cor. j. Gloria nostra hec est testimonium conscientie nostre.

Feria quinta post primam dominicam Quadragesime Sermo.

Ecce ascendimus rc. Ecce omnes anime mee sunt. Ezech. xviij. Ex hoc omnes accipiant fiduciam ascendendi hierosolymam. quia omnes anime sunt ipsius dei z vnicuique dabit secundum opera sua. Unde in epistola confutat commune prouerbium quod erat in populo israel: videlicet Patres nostri comederunt vuam acerbam rc. q. d. quod filij ipsi pro peccatis parentum puniebantur. Ubi primo ponitur confutationis ro. cum dicitur: Uiuo ego dicit rc. Ecce omnes anime mee sunt. Secundo rationis conclusio. Anima que peccauerit rc. etsi fuerit iustus rc. Gal. vj. Unusquisque onus suum portabit. Tertio conclusionis confirmatio: ait dominus omnipotens: qui. s. mentiri non potest. Ecce rc.

Primus articulus An penitentia restituat homini bona opera prius mortificata per culpam: Et videtur quod non. Quod est quod verificatur est aliquo modo: sed opera prius facta nulla sunt.

Contra. Plus potest gratia penitentie quam culpa. sed culpa mortificat opera viua. ergo gratia mortificata viuificat. Respondet Bonauentura in. iiij. dist. xiiij. Unde est z communis opinio quod opera que prius fuerunt facta in charitate/quando adueniente culpa mortificantur: eorum efficaciam producendi in gloriam non perdunt/ gratia redeunte viuificantur. i. digna fiunt remuneratione. Ubi notandum quod vt quidam dicunt huiusmodi opera quia bona sunt/ideo facta sunt in laudem dei: nunc debet deus laudari. quia vero in vnitate corporis mystici z in charitate facta sunt: ideo pertinent ad corpus mysticum. Et quia ex libera voluntate facientis: ideo pertinent ad eius premium. Unde quamuis iste cadit nihilominus manent in corpore mystico/z inde alia membra gaudebunt/ et deus inde laudabitur. sed non manent ad gloriam facientis/cum cadit a gratia. ipso autem resurgente/sibi reuiuiscunt. Et quantum ad hoc intelligi debet illud Apoc. iij. Tene quod habes ne alius accipiat coronam tuam. Tamen quicquid sit de hoc siue remaneant in corpore mystico siue non: verum est quod manent aliquando in memoria eius qui fecit. Et dubium non est quin maneant in memoria dei etiam quamdiu manet in culpa. sed tunc non manent ibi ad remunerandum: nec in memoria peccatoris ad gaudendum: sed magis ad dolendum: quia de tantis bonis ad tanta mala deuenit. hec Bonauen.

Pro fundamento. Magnum profecto damnum incurritur per peccatum cum mortificatur opus bonum in charitate factum. Ideo sine dilatione laborare debet peccator ad recuperandum. Nam sicut dicit Ouidius libro meta. Labitur occulte fallitque volatilis etas. Et nihil est annis velocius. Et Seneca ad Lucillum. Dum fertur vita trans-

currit. Sed querit̃ An ⁊c̃. Dic rñ. vt s̃. Ex
q̃ vide quanta sit dei liberalitas erga peni
tentes q̃ꝛ penitenti restituit q̃ ꝑ culpā ami
sit. Ezech. xxxvj. Restituā vos sic̃ a prin//
cipio ⁊c̃. reddā vobis annos q̃s comedit
locusta bruchus ⁊ erugo. Locusta .i. auari
cia. Locusta eñ semp habet ventrē imun
dicia plenu ⁊ tñ semꝑ esurit. ideo sigt aua
riciam Bruchus .i. luxuria. Bruchus eñ
corrodit germina ⁊ flores arboꝝ. Sic lu//
xuria: ignis est eradicans oīa germina sic̃
germinant. vt hr̃ Job. xxx. Germina in//
quā bonorū spūalium. Erugo .i. suꝑbia q̃
omnes ꝟtutes offuscat. O miseri pctōres
pniam agite vt recuperetis ⁊c̃. Figura
Leuit̃. xxv. In anno iubileo redibant oēs
ad possessiones suas ⁊c̃. et .ij. Para. xxxiij.
Manasses post multa flagitia in babylo//
nem duct⁹ est vinctus. Et postq̃ꝫ coangu//
status pniam egit / reduxit euꝫ dñs in hie
rusalem in regnū suum. Expone spūaliter
notando illud ps̃. Suauis dñs vniuersis
.s. ad se confugientib⁹. ⁊ miserationes ⁊c̃.

S Ecundus ar. In euangelio qd̃ scribi
tur Joan. viij. notande sunt tres ꝑnci
pales ꝟitates ad pniaꝫ iductiue ⁊ ad ascē
dendū hierosolymā dispositiue.

Pria est ꝟitas facilis liberatiōis.
Scd̃a est ꝟitas seruilis subiectionis
Tertia ē ꝟitas dānabilis filiationis

Prima igit̃ ⁊c̃. liberationis a ꝟuitute .s. pec
cati / cū dic̃. Si manseritis in ꝟmone meo:
vere discipuli mei eritꝭ: ⁊ cognosceteꝭ veri//
tatem ⁊ ꝟitas liberabit vos. Aug. de ver.
dñi. Oportet manere nos: si in illo nō mā//
serimus cadem⁹. Breue ꝟbum magnum
oꝑe: manseritis. Quid eñ est in verbis do
mini manere nisi nullis tentationib⁹ cade
re: Et sic̃ dicit ipe Aug⁹. iiij. de tri. Unde
veritas liberabit nisi a morte et corruptio//
ne: Ro. viij. Ipa creatura liberabit̃ a ꝟui//
tute corruptionis in libertatē glorie filioꝝ
dei. Scd̃a est ꝟitas seruilis subiectio//
nis q̃ꝛ dñs oñdit iudeos pctīs obstinatos
ꝟuos esse. Ipsi aūt post ꝑdicationē iactan
ter dixerūt. Semen abrae sumus ⁊ nemi//
ni ꝟuiuimus vnq̃ꝫ. Quō ḡ dicis liberi eri//
tis: Aug⁹. Quō verbum hoc dixistꝭ: Jo//
seph non est venundatus / ꝓphete sancti in
captiuitatem nō sunt ducti: O ingrati q̇d
est qd̃ vobis assidue imputat deus: q̄ vos

de domo ꝟuitutis liberauit: si nemini ser//
uiuistꝭ: vos aūt q̇ loquimini: quō solueba//
tis tributa romanis si nemini vnq̃ꝫ seruí//
uistis: Rñdit iesus. Amen dico vobis: q̇
facit pctm̃: seruus est pcti. Chryſ. Quia ñ
ad vanam gl̃iam erant q̃ dicebant̃ a chr̃o:
sed ad salutem: non voluit oñdere eos eē
ꝟuos hoīꝫ sꝫ pcti: q̃ difficillima seruitus ē:
a qua solus de⁹ eripere pōt. Aug. O mise//
rabilis seruit⁹: seruus pcti quo fugit: Nō
fugit seipam mala consciētia. ꝑterit q̇dem
de pctō qd̃ delectabat: ꝑmansit qd̃ pūgat.
Seruus aūt .s. culpe non manet in domo.
id est eccl̃ia in eternū: lꝫ mō ad tp̃s mane
at. Sed ne desperet pctōr subdit / fili⁹ aūt
.s. dei naturalis manet in eternū ⁊ sic habꝫ
ꝑtātem liberandi alios: vt secum maneāt.
Aug. Solus a pctō liberare pōt q̇ venit si
ne pctō ⁊ factus ē sacrificiū ꝑ pctō. Ter//
tia est veritas damnabilis filiationis: q̇a
ostendit eos filios esse diaboli: vbi ꝓcedit
ostendēdo eos nō eē filios abrae neq̃ꝫ di.
dixit ḡ Scio q̃ꝛ filij abrae estis .s. ꝟm car//
nē: sed q̃ritis me interficere ⁊c̃. vſ q̃ꝫ ibi. ope
ra p̃ris vr̃i. Aug⁹ sup illud. sermo me⁹ nō
capit in vobis / non capit in cor vestrū: q̇a
non recipit̃ a corde vestro. Sic eñ est ser//
mo dei fidelib⁹ sicut pisci hamus: tunc ca//
pit quando capitur. Alchuin⁹ super illud.
si filij ⁊c̃. In hoc probatis vos non esse fi
lios abrae: quia facitis oꝑa contraria ope
ribus abrae. Uidentes autem iudei q̄ ex
operib⁹ filiationem arguebat: dixerunt se
filios dei cuius legem seruabāt. Unde di//
cunt. Nos non ex fornicatione nati sum⁹
⁊c̃. scꝫ ex gentilitate que fornicat̃ cū mul//
tis dijs: sed vnum patrē habemus deum.
Hoc autem excludit dñs di. Si deus pa//
ter vester esset dili. vtiq̃ꝫ me ⁊c̃. vſq̃ꝫ ibi. ser
monē meū. Augustinus. Ideo audire nō
poterant quia corrigi nolebant. Tandem
concludit eos esse filios diaboli: non crea//
tione sed imitatione: cum dicit Uos ex pa
tre diabolo estis. Ille homicida ⁊c̃. vſq̃ꝫ in
finem. Augustinus. Nō ferro accinctus
diabol⁹ ad hoīem venit / veꝝ malū seminat
⁊ occidit. Noli ḡ putare non esse homici//
dium quando fratri tuo malū persuades
Q, aūt dicit dñs iudeos filios eē diaboli.
hoc idem intelligendū est de omnib⁹ pctō
rib⁹. O miseri pec. lubrici auari gulosi. Ag

nosāte miseriā vestrā: q2 filij estis diaboli: serui pcti: q̄ vilissima est seruitus ⁊ turpissima. Exēplū legit̄ de Diogene pho q2 cū Alexāder diceret se dn̄atorē orbis. Ille ait. Nequaq̄ es dn̄s: sed seruo⁊ meo⁊ seru⁹. Sup̄bia em̄ dn̄a tua ē: et hec est ancilla mea. ego em̄ eā suppeditaui. Carnal' cōcupiscētia ⁊ gula ⁊ auaricia sūt dn̄e tue et ancille mee. id tu es meo⁊ suus. Aug⁹. Pctō2 seru⁹ est ⁊ nō vnius dn̄i tm̄: sed qd̄ grau⁹ ē tot dn̄o⁊ q̄t vicio⁊.

t Erti⁹ art. Aud. ⁊c. Fugite hanc pcti seruitutē: al's nō ascēderitis hierosolymā. Nā sicut hr̄ extra de seruis non ordinandis ⁊ eo⁊ manumissiōib⁹. ne seruo⁊ū. Serui ordinari nō debēt sine licētia dn̄o⁊ū suo⁊. Serui ḡ pcti non pn̄t admitti ad ordines angelo⁊. et miserrim⁹ hō q̄ pcti seruitutē incurrit. Nā etiā de seruitute carnali d̄r. l. ff. de re. iu. l. Seruitute. Seruit⁹ morti eq̄pat̄. Et ex opposito de libertate d̄r. ff. de v̄bo. obli. l. liber. Nō extimatōez nō habet. Audite Si q̄s esset in dura seruitute crudelissimi tyrāni: vl' forte catenatus ad remigādū in naui pyrata⁊ ⁊ posset de facili libari: nōne ad hoc laboraret: certe sic. Expone ⁊ applica notādo illd̄ qd̄ hr̄ Hiere. lj. Fugite de medio babylonis.

Feria sexta p̄me hebdomade Sermo.

Ecce ascendimus ⁊c. Aia q̄ peccauerit ipsa moriet̄ Ezech. xviij. Ibi patet equitas diuīe retributiōis: cui⁹ cōsideratio nos inducere debet ad opa facienda p̄ que possum⁹ ascēdere ⁊c. Et hm̄ōi eq̄tas etiā ostendit̄ p̄ totā eplām. Ubi p̄mo ponit̄ veritatis ꝯclusio. Aia q̄ peccauerit ⁊c. vsq̄ sup eum. Secūdo ꝯclusionis declaratio: cū d̄r. Si impi⁹ egerit pn̄iam ⁊c. etsi auerterit se iust⁹ ⁊c. vsq̄ ibi ꝓpe finem: vita viuet ⁊ nō moriet̄. Tertio declarationis cōfirmatio: cū d̄r. ait dn̄s ops. Ecce ⁊c.

p Rim⁹ articul⁹. An ꝯtingat cadere a vera pn̄ia: Q2 nō. Aug. ⁊ Amb. diffiniūt pn̄iam di. Pn̄ia est ꝑpetrata plāgere: ⁊ plāgēda nō cōmittere. Cōtra. Joā. v. dn̄s dicit palytico. Uade ⁊ noli ampli⁹ peccare. Itē exēplo dauid q̄ de pctō adulterij ⁊ homicidij penitēs peccauit in nūeratione ppl'i. Rn̄det Bona in. iiij di. xv. Ueritas pn̄ie attendit̄ dupl'r. Uno modo veritas essentialis: q2 vicz habet veritatis opus: vel nata est hr̄e vicz detestari pctm̄ cōmissum: ⁊ ꝓponere nō cōmittere p̄ futuro. Et ab illa ꝯtingit cadere. Alia est v̄itas accidētalis q̄ vere p̄ducit in finez. et hec veritas d̄r ꝟtutis statū siue cōtinuationē. et ab hac nō ꝯtingit cadere. Sed hanc nō est hoim̄ dicere hr̄e nisi in fine. Cū aūt d̄r Aug. Pn̄ia ⁊c. debet intelligi nō committere nūc nec actu nec ꝓposito. Hec Bonaue. Pro fundamento. Etsi magna sit virtus pn̄iam agere: nō minor tn̄ in penitētia p̄seuerare. Un̄ Ouidi⁹ de arte. Non minor est virt⁹ q̄rere q̄ꝫ parta tueri. Manet em̄ libe⁊ arbitriū ad malum flexibile. Un̄ Sene. ad Lu. Ualentior oi fortuna anim⁹ ē: ⁊ ipse res suas in vtrāq̄ p̄tē ducit: btēq̄ ac misere vite sibi ip̄i causa ē. Cū ḡ q̄rit̄ An ꝯtingat ⁊c. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude q̄ penitētib⁹ magna est cautela et diligentia adhibēda vt p̄ futuro caueant. Non em̄ scribit̄: q̄ incepit. sed: q̄ p̄seuerauerit vsq̄ in finē hic salu⁹ erit Matt. x. Hoc etiā docuit chr̄s in cruce. Un̄ Ber. Nos q̄cūq̄ seq̄mur caput nostr̄: nō cessem⁹ tollere crucē nr̄am: p̄seuerantes in ea sic chr̄s p̄seuerauit: donec dicat sp̄us/vt requiescamus a labo2ib⁹ nr̄is. Neminē audiamus frēs: nō carnē aut sanguinē: nō sp̄m quelibet descēsum de cruce admonētē. Figura. Leui. iij. ⁊ vij. p̄cipit̄ vt nunq̄ offerret̄ hostia sine cauda. Per caudā intellige finē siue p̄seuerātiā finalē. Itē in euangelio hodierno Joā. v. d̄r dn̄s paly. Tolle grabatū tuū ⁊ ambl'a. Sp̄ūal'r pctō2i d̄r. Tu qui p̄cedēti t̄pe tollebas grabatū tuū. i. inclinationē viciosā: nūc tolle illā: supans illam ⁊ vincēs: ⁊ ambula sp̄ p̄seuerādo i bonis opib⁹. q. d. lꝫ difficultatē habeas ꝓpter on⁹ grabati. i. p̄zaue iclinatōis: tn̄ sp̄ p̄seuera. Qui em̄ nauigat mare: ꝓpt ventū 2triū nō dimittūt nauigare i mari. Incassuꝫ bonū agit̄ si aū vite terminū deserat̄.

t [illegible]⁹ articulus. In euāgelio qd̄ scribit̄ Joā. v. tria sunt ꝯsiderāda
Primū est pctō2is p̄niciosa dispositio.
Scd̄m est p̄tātis v̄tuosa reparatio.
Tertiū est saluato2is graciosa affectio.

Primū igiť ⁊c̄. Hec dispositio significať
ꝑ lāguidos iacētes in porticib: de qb dr
in euāgelio. Jacebat mľtitudo magna lā
guentiū: cecoꝝ: claudoꝝ: ⁊ aridoꝝ. Pctōr
em̄ dr lāguid⁹. Spūaľr lāguor dr ifirmi-
tas spūalis auferens saporē spūaliū sic vt
spūalia videanť amara. Ps̄. Om̄ escam
abomiata est aīa eoꝝ. Hec infirmitas au-
fert sensum ⁊ motū spūalē. Itē pctōr ē ce-
cus. Threñ. vl. Ve nobis q peccauim⁹:
ideo obtenebrati sunt ocľi nr̄i. Itē claud⁹
est: nō em̄ recte ambulat. affectio qñq3 tra
hiť sursum: tñ cito descēdit ꝓpť pōd⁹ pcti.
Ps̄. Cor aūt eoꝝ nō erat rectū cū eo. Itē
pctōr aridus est carens hūore grē ⁊ deuo
tiōis ⁊ virore charitatꝫ. Ideo pn̄t dicere
pctōres illud Nūeri. xj. Aia nr̄a arida est
Sunt em̄ sic palmes abscisus de vite. Jo
an. xv. Siqs in me nō māserit mitteť fo-
ris sicut palmes ⁊ arescet. Secūdum ē
prāťꝫ ꝟtuosa ꝑꝑatio. Qd significať ꝑ h ꝙ
infirmi iacebāt in porticib. i. in ingressib
piscine: vt sic sanari possent. Piscina illa e-
rat iuxta tēplū probatica: a probaton qd ē
ouis. q ibi cadauera pecudū ⁊ pcipue oui
um q vt plimū offerebanť in ea lauabanť.
Et hēbat qnq3 portic⁹. i. aditus. Piscina
illa significat pniam in q sunt abluēda cor
da vt deo sacrificenť: ad quā ingrediť ꝑ ti
morē. Ecci. ij. Qui timent dn̄m ꝑꝑabunt
corda: ⁊ in ꝯspectu ei⁹ sanctificabunt aīas
suas. Est aūt hmōi timor qntuplex. et sic
sunt qnq3 portic⁹. Prim⁹ est timor oriens
ex cōsideratione diuie scie oia ꝯtēplantis.
Job. xxxij. Cōsiderans cū timore sollici-
tor. Secūdus est timor ex ꝯsideratōe di
uine iusticie. Apoc. xiiij. Timete deum q
veniet hora iudicij eius Terti⁹ est timor
ex cōsideratiōe diuie potētie. Ecci. j. Vn⁹
est altissim⁹ creator oim ⁊ metuēd⁹ nimis
Quart⁹ ē timor ex ꝯsideratōe ꝓprie ne-
qtie. Hiere. ij. Arguet te malicia tua ⁊c̄.
sequiť. Scito ⁊ vide q malū ⁊ amaꝝ/ reli
qsse te dn̄m deū tuū: ⁊ nō esse timorē eius
apd te. Et Sap. iiij. Veniēt in cogitatiōe
pctōꝝ suoꝝ timidi ⁊c̄. Hui⁹ timor ex cōsi-
deratione infernalis miserie. O ꝙ horren
dū est infernū intrare vbi vmbra mortꝫ et
nullus ordo: sed sempitern⁹ horror ⁊c̄. dr
Job. x. In his porticib debēt iacere pec
catores vt ad piscinā pnie descēdant ꝑ ti-
morē deꝑmentē. Sz isti timori debet ad-
iungi spes q significať ꝑ expectationē lan-
guidoꝝ expectantiū aq motū: ꝑ quē intel-
ligiť influx⁹ aq spūalis grē. Cui etiā anne-
cti debet volūtatꝫ conat⁹ q sigtur in hoc ꝙ
qlibet lāguidoꝝ conabať descēdere in pi-
scinā post motiōem aq. Sic ⁊ tu pctōr cū
sentꝫ in anio tuo turbatiōem cōpūctionis
descēde ibi vt lauerꝫ. Illā em̄ motionem
facit angelus dei in aliqua bona inspira-
tione a deo missa ⁊c̄. q vt dicit Paul⁹. ij.
Cor. iij. Nō sum⁹ sufficiētes aliqd cogita-
re ex nob ⁊c̄. Tertiū est saluatoris gra-
tiosa affectio. Nō em̄ vult mortē pctōris:
Ezech. xviij. Vñ benigne venit hierosoly
mā ⁊ visitauit lāguidos circa piscinam: et
aspectu miseratōis vidit ibi vnū triginta-
qnq3 annos hn̄tē in ifirmitate. Cui dicit.
Vis san⁹ fieri? Chrys. Nō qrit vt discat.
hoc em̄ suꝑfluū esset: sed vt ondēret istius
patientiā. Et rn̄dit lāguid⁹. Dn̄e hoīem
nō habeo ⁊c̄. In hoc signať ꝙ pctōr omni
auxilio destituiť. Dicit g ei iesus. Surge
restitut⁹ sanitati tolle grabatū tuū et am-
bula: ad declarationē miraculi. Et statim
san⁹ fact⁹ ⁊c̄. Hoc pcipit dn̄s in iustifica-
tione pctōris Primo ꝙ surgat recedendo
a pctis. Scdo ꝙ tollat grabatū portando
on⁹ pnie ꝓ eo. Tertio vt ambulet ꝓficien-
do i bonū. Erat aūt sabbatū. In q sigť ꝙ
pctōr dū curať poniť in qete ꝯscie. Osten-
dit etiā dn̄s ꝑterea gratiosam affectionē
suā: q cū inuenisset eū in tēplo: informa-
uit eū dicēs. Ecce san⁹ fact⁹ es iā ampli⁹
noli peccare/ne deteri⁹ tibi aliqd ꝯtingat.
Alcuin⁹. Si grām ꝯditoris agnoscere vo
lum⁹: fugiēda ē turba cogitationū: decli-
nanda sunt prauoꝝ cōuēticula: fugiēdū est
ad tēplū: ⁊ nosipsos studeam⁹ tēplū dei fa
cere. Notate bn̄ ꝙ huic dictū est: iam am
pli⁹ noli peccare: et ꝑseuera in bono. q sine
ꝑseuerātia nemo pōt saluari. Exēpluz in
historia de. xl. martyrib de eo q nō ꝑseue
rauit q coronā amisit. Bern. Tolle ꝑseue
rantiā nec obsequiū mercedē habet.

T Erti⁹ arti. ⁊c̄. Multo diligēti⁹ ē ꝓ-
uidēda salus aīe ꝙ corpis. Nā vt hr̄
xxxvij. di. sedulo. et. xij. q. j. pcipim⁹. ⁊. E.
d sacroscis eccl'ijs. l. Sācim⁹. Aia ē corpi
ꝑponēda. Audite Siqs esset cec⁹: claud⁹
⁊ aridus: ⁊ a lōgo tp̄e paralytic⁹: an nō ti-

meret de morte: Etsi esset medic⁹ aliquis expt⁹ q̄ sciret ꝛ vellet eū curare: nonne ardēter pcuraret ei⁹ aduentū ꝛc. Applica ꝛc. Multo magꝭ sollicitari debet q̄s ꝑ curatione aīe sue. Et Mat.xvj. Quid ꝓdest homi si vniuersum mūdū lucret ꝛc.

Sabbato post p̄mā dn̄icā q̄dragesime

Ecce ascendimus ꝛc. Sp gaudete: sine intermissiōe orate: in oīb⁹ grās agite. j. Thes. vlt. Si hec feceritꝭ/ hierosolyma ascēdetꝭ. Ubi notāda sūt tria satꝭ necessaria.

Primū est spūalis cōsolatio. Semp gaudete.

Assidua ꝛ deuota oratio. ibi: sine intermissione.

Affectuosa grāꝝ actio. In oībus grās agētes.

De p̄mo Phil. iiij Gaudete in dn̄o sp. De scd̄o Rho.xij. Oroni istātes. De tertio. Aug. Quid meli⁹ ꝛ aīo geramus ꝛ ore ꝓmam⁹ ꝛ calamo exp̄mamus q̄ Deo grās. Nec em̄ aliqd dici breui⁹: nec audiri leti⁹: nec itelligi grādi⁹: nec agi fructuosi⁹ pōt. Liberalitas em̄ dei magnas gratias agentib⁹/ magꝭ elargit. Ecce ꝛc.

Primus articulus. An cōtingat pniam iterare: Q, nō. Ad Heb.vj. Impossibile ē eos q̄ ꝓlapsi st̄ rursus renouari ad pniam. Cōtra Ezech.xviij. Si ipi⁹ egerit pniam ꝛc. Rn̄. Bona.in.iiij.dist.ix. Iterari pt pnia q̄diu hō ē in hac vita. ſ; post hāc vitā nō pōt iterari. Quare autē pnia iterat: nō aūt baptism⁹/ rō ē triplex.

Prima: qa i baptizato imp̄mit charact: q̄ est indelebilis. in penitentia ꝟo non.

Scd̄a: q; baptism⁹ est ꝯ morbū nō iterabilē. s. ꝯ pcc̄m originale. pnia ꝟo cōtra morbum iterabilē. s. ꝯtra peccatum actuale.

Tertia: q; baptism⁹ totā h; efficaciam a passiōe chri. pnia ꝟo nō tm̄ a passiōe chri: ſ; ab actu nr̄o. Et iteꝝ baptism⁹ nō iterat sic nec passio chri: pnia ꝟo iterat ẜm ꝙ voluntas nr̄a ꝯuertit ꝛ reuertit. et inde est ꝙ in baptismo oīs pena remittit. in pnia ꝟo nō. Etsi baptism⁹ iterarek/ darek nob occasio peccādi. Nō sic ē in pnia: qa pcc̄a punit Cū em̄ dt apl's. Impossibile est ꝛc. pōt sic exi vis in. eo ꝙ dr̄ impossibile est ꝛc. q; nō ex virib⁹ hūanis. vel impossibile. i. nō possibile. Hec Bon. Pro fund. Multū ē illd̄ notandū ꝙ pnia sp fieri pōt fructuosa an̄ morte: sed nō post. Idcirco caueat q̄sq̄ sibi Nā sic dt Sen̄. ad Lu. Ignoras q̄ loco mors te expectat. Tu itaq; si sapiens fueris in oī loco eam expectabis. Et in li. de cōtēptu mūdi dr̄. Nō igit cesses ea q̄ bona sunt opari q̄diu es i mortali culpa a q̄ nō potes exire nisi ꝑ pniam: de q̄ q̄situ est An ꝯtingat ꝛc. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude q̄nta sit benignitas dei erga pctōres. Un̄ de pnia dist. iij. talis. Talis est mihi credere erga hoies dei pietas ꝙ nunq̄ spernit pniam si ei pure ꝛ simplr̄ offerat: etiā siq̄s in ꝓfūdū veniret maloꝝ ꝛ inde reuerti vellit/ libēter eū amplectit. Figura. ij. Re. xiiij. in recōciliatiōe absalonis. vide ibi q̄ etiā parat⁹ fuit ipe Dauid iteꝝ sibi recōnciliari: vt patet. ij. Reg. xviij. q̄n dicebat: seruate mihi pueꝝ. Expone ꝛ applica notādo illud. ij. Coꝝ. xv. Non vult de⁹ ꝑire aīam hominis.

Secūdus art. In euāgelio qd̄ scribit Matt. xvij. notāde sūt tres ꝯsiderationes ad pniam inductiue ꝛ ad ascendendū hierosolymā.

Prima est ꝯsideratio imitāde ꝓpatōis

Scd̄a est ꝯsideratio admirāde ꝯtēplatiōis

Tertia ē memorāde ꝯfuatōis.

De his vide i sermonib⁹ ꝑ festo trāsfiguratiōis. et accipe qd̄ volueris.

Tertius articulus. Aud. ꝛc. Si autē vultꝭ ad hm̄oi gloriam ꝑuenire/ christum imitari studeatꝭ vt inter eius membra inueniri possitis. Nam vt dicit. xij. di. Non decet. et de conse. dist. iij. Celebritatē. Uidete ergo ne diabolū magis q̄ christum imitemini: et sic cum diabolo in infernum detrudamini: quod vobis grauiter esset imputandum. Nam vt dicitur. ff. de minoribus. l. cum indigno dato in fi. imputandum est ei qui talem elegit. Cauere ergo ne sitis illi similes qui propter timorem modici laboris relinquit principem nobilem qui vult eum ditare et honorare: ꝛ potius eligit sequi socium ꝓditorem: qui per viam planam ꝛ suauem ducit eum in vallem in qua spoliandus ꝛ patibulo affligendus ꝛc. Expone notando ꝙ si diabolum sociaueris in peccatis/ ducet

te in vallē inferni rc̄. Et sic dicit btūs Gre
go. Quanto quis plꝰ ei seruierit. tantō plꝰ
eu torquebit.

Dn̄ica. ij. q̄dragesime.

Ecce ascendi

e mus rc̄. Rogamꝰ vos r obse
cramꝰ in dn̄o vt quē admodū
rc̄. vsqꝫ ibi. ꝑ dn̄m iesum. j. Thes. iiij. Ro
gat apl's vt ea faciamꝰ q̄ ad ascendenduz
hierosolymā necessaria sūt. Et i ꝟbis apl'i
tria sunt ꝯsiderāda. vicȝ

Benignitas affectiōis. Rogamꝰ
Veritas exhortatōis: vt quē admo. rc̄
Firmitas obligatiōis: scitȝ em̄ q̄ p̄ce. rc̄

De p̄mo Ro. xij. Obse. vos ꝑ mi. dei rc̄.
De scd̄o Eph. v. Videte quō caute am
buletȝ: nō q. insipiētes. De tertio Luc. xij.
Seruus sciēs vo. dn̄i r nō faciēs pla. va
pulabit multis. Ecce rc̄.

p Rimus ar. An sint tres ꝑtes pn̄ie. s.
contritio: ꝯfessio r satisfactio. Q, nō.
Partes alicuiꝰ totiꝰ sunt simul sȝ ista tria
nō sunt sil'. Contra Est autoritas Chry.
r Aug. et ponit a mgr̄o in. iiij. dis. xvj. Re
spondet Bon̄. in. iiij. dis. xvj. in expositiōe
textus sue lr̄e. Si loq̄mur ō pn̄ia virtute:
sic ꝯtritio: ꝯfessio: r satisfactio: nō sūt par
tes integrales: sȝ potestatiue. Sic em̄ ab
eētia aie egrediunt p'tes potentie: sic ab
vno habitu p'tes actꝰ. Si autē loq̄mur de
pn̄ia sacr̄o: sic sunt ꝑtes itegrales q̄ntū ad
esse ꝑfectū. Vn̄ rōnabilit loquit mgr̄: cuȝ
di. In ꝑfectione pn̄ie tria sunt obseruāda
. s. cōpunctio cordis: ꝯfessio oris: r satisfa
ctio opis. Et cū obijcit ꝙ nō hn̄t eē sil': di
cendū ꝙ lȝ nō sint sil' in actu: sunt tn̄ sil' vo
to vl' affectu. Vn̄ qn̄ q̇s conterit habȝ cō
fessionem r satisfactionē in ꝓposito: r qn̄ sa
tisfacit r conterit: habet duoꝝ p̄cedentium
effectū. vnde nullū illoꝝ est ꝑfectū sacr̄m
sine alio. Hec Bon̄. Pro fun. Multū r
sepe de pn̄ia conferēdū ē: sȝ ab hac ꝯsidera
tiōe m'ti ipediunt: q: mortē nō ꝯsiderant
Jō bn̄ dr̄ Sene. ad lu. In h̄ oēs fallimur
ꝙ mortē nō ꝓspicimꝰ: magna ꝑs eiꝰ iā p̄te
rijt: quicq̄d etatȝ nr̄e retro ē mors tenet. festi
nemꝰ g̊ pn̄iam agere. Sȝ de pn̄ia q̄situ est
An sint tres rc̄. Dic rn̄. vt s. Ex q̄ conclu
de ꝙ nō satꝭ est dolere de pctō nisi ꝯfiteat:
nec sufficeret ꝯfiteri nisi fiat satisfactio. ꝓ
pterea Jo. Mat. iij. Non solū dicebat faci
te pn̄iam: sȝ facite fructꝰ dignos pn̄ie. Au
dite o pctōres rc̄. Sȝ heu m'ti qn̄qꝫ inci
piūt: sed nō cōplent q: nō satisfaciūt: nec oc
casiones pctōꝝ fugiūt: nec ad fructū bono
rū opeꝝ ꝑueniūt: ꝯcipiunt quidē sȝ nō pa
riūt. De his exponi pōt illud. iiij. Re. xix.
Filij venerūt vsqꝫ ad partū r nō fuit ꝟtus
pariēdi. Figura Apoc. xij. Mulier cla
mabat ꝑturiēs: r ecce draco q̇ habebat ca
pita septē r cornua decē. r in capitib' suis
septē diademata volens deuorare filiū cuȝ
peperisset: m'ier g̊ illa peperit masculū: q̇
raptus ē ad deū: r mulier fugit in solitudi
nē. r cū draco ꝑseq̄ret eā date sūt ei due ale
aq̇le magne vt volaret in desertū. Sp̄uali
ter: Mulier illa ē aīa penitēs. draco diabo
lus: septē capita sunt septē vicia capitalia:
in q̇b' sūt septē diademata q: vicȝ regnāt
in mūdo: decē cornua sig̅nt obedientiā de
cē p̄ceptoꝝ: Diabolus em̄ volēti penitere
suadet delectationē pcti: r ondit difficul
tatē obedientie vt fetꝰ anie ꝑdat r sterilis
remaneat in pctō: sȝ aīa clamat ad deū r pa
rit bonū opꝰ qd̄ statim ad deum rapit. Et
dant mulieri due ale. s. dei timor et amor: q̇
bus se saluat in deserto pn̄ie. Hec em̄ sunt
duo q̇ a nobis petit dn̄s. Deut. x. Et nūc
isr'l q̇d dn̄s deus tuus petit a te nisi vt ti
meas eū r diligas.

s Ecundus ar. In euangelio qd̄ habe
tur Mat. xv. Exēplo mulierȝ chana
nee notāde sunt tres ꝯditiones nob̄ neces
sarie ad ascendēdū hierosolymā r ad inue
niēdū gratiā salutaris.

Prima ē vere fidei firmitas.
Scd̄a ē humilitatȝ simplicitas.
Tertia ē ꝑseuerantie stabilitas.

De his trib' d̄r Hiero. Vera huiꝰ mulie
ris fides: hūilitas: r patiētia: p̄dicat. Fi
des q: credidit filiā sanari posse. Patiētia
seu ꝑseuerātia q: totiēs ꝯtēpta i p̄cib' ꝑse
uerauit. Hūilitas q: nō se canib' sed catel
lis cōparauit. Pria igit ꝯditio ē vere fi
dei firmitas q̄ necessaria ē ad ipetrādū mi
sericordiā Ja. vij. Postulet āt i fide ni. he.
rc̄. Mar. xj. Quecūqꝫ petie. in orō. credē
tes accipie. Econtra. Defectꝰ fidei ipedit
impetrationē. Jac. j. Nō extimet hō ille ꝙ

aliq̄d accipiat a dño. ⁊ Matt. xvij. hẽ exẽ= plū de demõe lunatico quē nō potuerūt di= scipuli eijcere ꝓpter incredulitatē. s. De fi= de aūt mlier ꝯ chananee hẽ triplex testimo niū in euāgelio

Primū est testimoniū accessiōis.
Scdm est ꝯfessionis.
Tertiū est approbatiōis.

Primū igit̃ qꝛ vicȝ ad chr̄m Ro. v. Acces sum hēmus ꝑ fidē ad chr̄m. Egressa ⁊ mu lier hec a finib⁹ tyri ⁊ sidonis: accessit ad chr̄ȝ credēs ab eo obtiere r̄mediū. Chry. Chananei q̄ expulsi fuerāt vt ñ ꝑuerterēt iudeos hi appuerūt iudeis prudentiores vt exirēt a finib⁹ suis ⁊ termis suis ⁊ acce= derēt ad chr̄m. Orig. Mira res: ecce mu lier caput pcti: arma diaboli ⁊c̃. Moralr̃: hec mlier est aīa peccatrix ꝑ pniam a fini= bus pctōꝝ egressa. Tyr⁹ q̄ppe interp̃tat̃ angustia. Sidon v̾o venatio: ⁊ signāt re= giones pctōꝝ q̄ sūt fines mirabilis angu= stie: ⁊ venatiōes diabolice. Testimoniū i= q̄ntuȝ vere fidei est cū alijs ꝑ pniaȝ a fini= bus pctōꝝ egredit̃ nec hoī sufficit a pctis egredi nisi fugiat occasiōes. Aug. Finitio nes pctōꝝ exire ē pctōꝝ cās excidere ⁊ coꝝ suggestiōib⁹ aditū nō indulgere. Inuehe ꝯ eos q̄ occasiōes pctōꝝ nolūt fugere: pu= ta ꝯsortia: aspect⁹: familiaritates ⁊c̃. Se cundū est testim ꝯfessiōis: qꝛ chr̄m ꝯfitet̃ deū et hoiez. glo. deū vbi dñȝ vocat hoiez vbi d̄r: filiū Dd̄. Orig. Hec mlier nō fuit oracul' incitata nec doctnis salutarib⁹ ibu ta: ⁊ tñ iesū veꝝ deū ꝯfessa ē di. Misere mei ⁊c̃. Tertiū ē testioniū approbatōis: qꝛ vicȝ dñs iesus hui⁹ mlierꝫ fidē appro= bat siue approbauit di. O mlier mag̃ ē fi= des tua: fiat tibi sic̃ ⁊c̃. Chry. Vt magna est fides copiosa effusa est tibi gr̃a. Vñ pȝ q̄nti meriti est fides apd̄ deū Exēplū ha bem⁹ in abraā: de q̄ Gen. xv. Credidit a= braā deo et reputatū est ei ad iusticiā. Ex emplū etiā de Cēturione. Mat. viij. Idē de b. v̾gine maria: cui dixit helizabet: Be ata q̄ credidisti ꝑficiet̃ in te ⁊c̃. Ecci. j. Be neplacitū est deo fides et māsuetudo.

T Ertius arti. Audi. ⁊c̃. Sed notate qm̄ nihil ꝓderit fides oīs nisi ⁊ op⁹ fidei ꝯsonet. Nā vt iura dicūt Verba sūt cū effectu accipiēda. d̄ pe. di. j. §. Hec aūt verba. et. ff. qd̄ q̄sq; iuris in alteꝝ statue= rit. l. j. §. hec aūt. Nā q̄d alicui ꝓdesset: cre do firmit̃ ꝙ hec est via secura: et illa ꝑicu= losa: ⁊ tñ ꝑiculosā aggredit̃. Expone ⁊ ap plica: notādo illud Iaco. ij. Fides sine opi bus mortua est.

Post meridiem

E Cce ascendi mus ⁊c̃.

Hec est volūtas dei sctificatio vr̄a ⁊c̃. j. Thes. iiij. Hec est volūtas dei vt ascēdatꝫ hierosoly mā. In v̾bis apl'i tria sunt ꝯtēplanda ad hec obs̃uanda. Benignitas diuīe volita tionis: hec est volūtas ⁊c̃. Veritas speci= ficatiue modificatiōis: vt abstineatꝫ vos ⁊c̃. Firmitas ꝯfirmatiue rōis: qm̄ vindex est dñs ⁊c̃. De p̄mo Leui. xj. Scti estote qm̄ ego sctūs sum. De scd̄o ad Tituȝ. ij. Sobrie ⁊ iuste ⁊ pie ⁊c̃. De tertio Eccs. xij. Cūcta q̄ fiūt adducet de⁹ in iudiciū ꝓ omni errato.

Ecce ⁊c̃.

P Rimus arti. An ꝯtritio sit dolor vo lūtarie assumpt⁹ ꝓ pctis. Q, nō. Do lor est in ꝑte sensitiua: nō aūt ꝯtritio. Ecō tra. Est auctoritas mgr̃oꝝ Rich. Bona. in. iiij. di. xvj. sicut pctm̄ ꝑpetrat̃ ꝑ ꝯsensū: ecōtra delet̃ ꝑ dissensuȝ volūtatis rōnalis Et qꝛ dissensus ab ea re quā īpossibile est nō esse gñat dolorē: vt d̄t Aug⁹. Id̄o di= cendū ꝙ ꝯtritio est dolor ꝑ essentiā. Sed notandū ꝙ dolor d̄r dupl'r. Vno mō ipse dissensus volūtatis. Alio mō passio resul tās in sensualitatē: ꝑ quā hō ꝓrūpit in la= chrymas. Dissensus g̃ ille est de essentia ꝯtritiōis: sed passio illa est effectus eius. Hec Bona. Pro fund. Volūtarie ca= dit hō in pctm̄. Id̄o Alan⁹ in ꝓuerbijs. Cur ꝓprio caput ense secas: cur sponte ca= tenas demonis incurris cū sua iussa subis Unde ⁊ ph̄s dicit in ethicis. In nobis est vt boni efficiamur aut praui. Volens er= go malus quicūq; malus est: ideo etiaȝ a peccato nō nisi voluntarie resurgit homo Querit̃ ergo An ꝯtritio ꝯueuienter diffi niatur ⁊c̃. Dic rñ. vt s. ꝙ in ꝯtritione tria sunt attēdēda Qd̄ ꝯteritur. s. cor peccato ris qd̄ est q̄si vas fictile plenū veneno pec cati. Secundū est ad q̄d ꝯtritio terminat̃

vicȝ vt coꝛ emollescat: quia duruȝ est: vel melius vt peccati delectatio totalit᷑ effundatur: ideo dicit᷑ ꝯtritio: nõ fractio. Quia ſm Phm. iiij. meteo. fractio est in partes maiores: ꝯtritio in minores siue ĩ minutas: ꝑ ꝯtritionẽ ꝗ totaliter amouet᷑ peccati delectatio que etiã remouet᷑ ꝑ penã eternam vbi etiã est ꝯtritio: iuxta Eccl'iasti. xxvij. Cõterit᷑ cum derelinquite derelictũ: Sȝ aliter in hac vita est ꝯtritio ꝑ grãm: ⁊ aliter in pena eterna. Quia in inferno ꝯteritur q̃si in puluerẽ: nõ vt aliud vas fiat: quia de impijs dr: nõ sic impij nõ sic: sȝ tãꝫ puluis quẽ proijcit ventus a facie ⁊c. Sed cõtritio gratie est ad reformandum vas nouũ et solidũ ꝑ humorẽ charitatis et lachrymaꝝ. Tertiũ autẽ ꝯsiderandum in hac ꝯtritione est illud a quo cõteritur coꝛ: et hoc est duplex mola: vna sursum eleuans: et hec spes venit ex ꝯsideratione miscõie diuine. Alia deorsum deprimens: vel timoꝛ pene ex ꝯsideratiõe diuine iusticie ꝓueniens. Et de his molis dicitur Deuterono. xxiiij. Non accipies loco pigneris: inferiorẽ et superiorem molam: Hec Bonauentu. Utraꝫ ergo mola est necessaria. Nam Cain qui solũ habuit vnam. s. timorẽ: perijt. Alij autẽ de dei misericordia secluso timore nimis ꝑsumentes interibunt. Necessaria ergo nobis est spes cum timore si volumus ꝑ penitentiã hierosolymã ascendere. Figura Gene. xij. Abraam statim vt egressus est de terra sua tetendit tabernaculum suũ habẽs ab occidẽte bethel. et ab oriente hai. Sic homo in aduersis debet habere spem q̃ significat᷑ in bethel: quod interꝑtat᷑ dom⁹ dei. In prosperis aũt debet habere timorem ratõne peccatoꝝ suoꝝ ex ꝯsideratiõe diuini iudicij: vel toꝛmentoꝝ inferni: qḋ signatur in hai: quod interꝑtatur vita vallium: q̃ est vita soꝛdium peccatoꝝ: vel q̃stio vite que erit in iudicio: vel abyssus in quo notat᷑ timoꝛ iferni. Unde Psal. Simul iungit spem et timorẽ: cũ dicit Beneplacitũ est domino suꝑ timẽtes eũ et his qui sperant suꝑ miscõia eius.

Secundus articulus. In ꝓcedẽti ⁊c.

Nunc de secũda et tertia vbi etiã possumus addere tertiam. s. prudentie sagacitatem. De his ergo trib⁊ dicendũ est in hoc sermone.

Primo de humilitatis sue simplicitate.

Secundo de prudentie sagacitate.

Tertio de sue ꝑseuerãtie stabilitate.

Primo de sua hũilitate: humillime ei supplicauit ad misericoꝛdiã ꝯfugiens. Orig. Considera pulcram huius mulieris mentem: vide quid dicat. Non inquit bonum in actibus meis: nõ mihi de ꝯuersatione iusticia: ad misericoꝛdiã dei confugio: vbi nõ seductoꝛie requirit᷑ locus saluãdi: non petit Jacobũ: nõ rogat Joannẽ: nõ accedit ad Petrũ: sed hoc intermittẽs suscepit in se penitẽtie patrociniũ: et sola cucurrit ad dominũ et dicit: Miserere mei fili Dauid: Ideo carneȝ suscepisti vt ego loquar ad te. et cũ fiducia petens instat importuneꝫ vocem exaggerat dicẽs: Miserere mei fili Dauid. Chry. Miserere mei Modicus sermo: sed immensum benignitatis ꝯtinet pelagus. Sicut et aĩa peccatrix ad misericoꝛdiã debet ꝯfugere: nõ se iustificãdo: sicut faciebat phise⁹: sed se humiliando sicut publicanus Luce. xviij. Et detegẽdo ẽt miseriã suaȝ: qḋ fecit chananea di. Filia mea male a demonio vexatur. Raban⁹. Siq̃s habet ꝯscientiã alicuius vicij soꝛde pollutaȝ: filiã habet a demonio vexataȝ. Chrys. Grandis demon peccatũ est. Idem: Male vexatur anima quando vexatio non sentitur: peius quãdo moꝛbus desperatur: pessime q̃n medicus ꝯtemnitur. Secũdo de sue prudẽtie sagacitate. Orige. O prudẽtia femine nõ iuit ad homies seductores: nõ secuta est vates fallaces: nõ q̃siuit ligaturas inanes: aut ad falsa ꝯfugit ꝑsidia: sed omneȝ diaboli cultũ relinquẽs venit ad dominũ iesum saluatorẽ omniũ et dicit Miserere mei dñe fili Dauid. Apparuit etiã sua prudentia magna in eo ꝙ dño dicẽti: Nõ est bonũ sumere panem filioꝝ et mittere canibus: respondit: etiã dñe: Nã et catelli ⁊c. Chrys. Neꝫ cõtradicere ausa est neꝫ cõtristata in alioꝝ laudib⁊ neꝫ molestata ĩ ꝓprio conuicio. Unde dicit etiã: Nam et catelli edunt de micis que cadunt de mẽsa dominoꝝ suoꝝ. Ille dicit: nõ est bonuȝ: et hoc est etiam vtiqꝫ domine. Ipse iudeos filios vocat: hec autẽ domios. Ipse ca

nem nominauit: hec autē et op⁹ canis ad-iecit. Acsi dice. Si canis sum: nō sum ali-ena: canē me dicas ergo nutri me vt canē nō possum relinquere mēsam domini mei

Tertio de sue pseuerantie stabilitate: q̄ patꝫ Primo quia non cessauit a petitione ꝑpter christi taciturnitatē qui primo non respondit ei verbū. Glosa. differēdo ꝛ nō respondendo patientiā mulieris ꝛ pseue-rantiam. Nihil respōdit. O mirū et inau-ditum negocium: hec flebilis mulier ob-secrat: clamat: plorat: ꝛ ꝯsolator omniū lu-gentium nō respondit ei verbum. Beda. Ideo distulit nō: ꝙ misere preces despice-ret: cū dicat Psal. Desiderium pauperuꝫ exaudiuit dominus. et ꝙ plus est: prepa-rationē cordis eoꝝ audiuit auris tua. sed ideo tacuit fons vite et medicus ꝓtraxit medicinā vt demonstraret nobis huius mulieris pseuerantiam imitabilem. Itēꝫ distulit beneficiū curationis vt cū maio-ri gratiarūactione reciperetur. Item ꝭm Hieronymū: vt multis desideriū ampli-us accenderetur. Quia sicut dicit Grego. Sancta desideria dilatione crescūt: ꝛsi di-latione deficiunt: desideria nō fuerūt. Itē secundo nō destitit hec mulier ꝓpter respō-sionem negatiuam domini di. Non sum missus nisi ad oues que perierūt ꝛc. quod est intelligendū pncipaliter ꝛ regularit ad predicandū in ꝓpria persona. Hanc q̄ppe responsionem dedit domin⁹ postq̄ disci-puli ignari (vt dicit Hierony.) diuini my-sterij ꝛ misericordia moti rogauerūt dicē-tes: Dimitte eam quia clamat post nos. Tunc em̄ dicit: Non sum missus ꝛc. Ori-genes. O domine quid est hoc verbum: que est ista excusatio: nunq̄d fact⁹ es ho-mō vt tm̄ saluares angulum plebis iudai-ce ꝛ integrū munduꝫ relinq̄res: Et nunc hec misera gentilis obsecrat: rogat ꝑ filia et tu dicis: Non sum missus ꝛc. Hac ta-men responsione non obstante accessit ꝓ-pius cuꝫ maiori desiderio: et adorauit eū dicens: Domine adiuua me. Item tertio nō destitit ꝓpter exprobrationē sui gene-ris: quia dicit ei dominus: Nō est bonuꝫ sumere panem filioꝝ ꝛc. imo ipsa humili-ter et prudenter respondit perseuerās in prece: Etiā domine: nā et catelli edūt ꝛc. Unde tandē meruit audire vocem iesū-ditatis: O mulier cui caro et sanguis ista non reuelauit: magna est fides tua Ma-ior q̄ Marthe que di. Joan. xj. Dn̄e si fu-isses hic frater meus nō fuisset mortuus. Maior q̄ Reguli Joan. iiij. dicēs: De-scende priusq̄ moriat filius meus: ido di-cit ei domin⁹: fiat tibi sicut vis: et sanata est filia eius ex illa hora. s. corpore ꝛ aīa. Ber. Magna fides mag̃ mereē. Quātuꝫ em̄ i bonis domi fiducie: speiq̄ posueris: tantū possidebis. Patꝫ ergo q̄ntum va-leat apud deum pseuerantia cum fide et spe. Exemplū huius etiā habem⁹. ij. Pa-lip. xx. in Josaphat q̄ dicit: Credite in do-mino deo et securi eritis: vnde ipse victo-riam obtinuit. Exemplū etiā de septē fra-tribus. ij. Machab. vij. Uide ibi Psalm. Protector est oīm sperantiū in se.

T Ertius articulus. Audistꝭ ꝛc. Uñ nullatenus est diffiniendū de di mi-sericordia si volum⁹ ad deum humiliter ꝯuerti. Sed notate: q̄m sicut habeē ō pe. di. j. Deus qui misereē omniū: sed nō assi-due peccare volētiū. Sed forte dicūt ali-qui: etsi voluptates corporis querimus: si bona tēporalia diligim⁹ ꝛ cumulamus: si officia et beneficia nobis ꝓuidemus: q̄d iniuste deo facimus: nō credim⁹ ꝙ ꝓpter huiusmodi nos damnare velit. Notate ꝙ lex dicit. In maleficijs voluntas: nō opus exit⁹ inspiciē. C. ad l. corneliā de siccarijs. l. his qui cum telo ambulant: posset poni causa iuxta legem. Sed detur aliud ex-emplum de eo qui studet facere proditio-nem regis: ꝙ si venerit in regis noticiam: punietur capite tanq̄ reus lese maiestatꝭ ꝛc. Ubi rex certus esset ꝙ talis nullam pe-nitus iniuriam facere poterat. Expone et applica: notando ꝙ quicunq̄ dei manda-tum trāsgreditur: q̄ntum in se est proditio-nem regni dei facit cum obedientiam do debitaꝫ diabolo exhibet q̄nq̄ realiter do nullam lesionez et detrimentū facere pos-sit. Sed sicut dicit Augustinus. xiiij. q. v. Siquid. deus interrogat cor: nō manum interrogat.

Feria. secūda post. ij. do-minicā q̄dragesime.

Ecce ascen

e dim⁹ ꝛc. Ostende faciem tuā sup sanctuariū tu. qḋ desertū est. Daniel. ix. Sic debet orare peccator volēs ascendere hierosolymam. Et debet esse in oratione sua triplex conditio q̄ fuit in oratiōe daniel Ut patet in epla. Prima est remēoratio diuie bonitatis. scȝ in p̄teritis beneficijs. Uñ orauit daniel di. Dñe q̄ eduxisti ꝛc. Scḋa ē recognitio ꝓprie indignitatis. Uñ di. peccauim⁹ iniquitatē fecim⁹ ꝛc. ꝓpter peccata ei nostra. Tertia est inuocatio diuine pietatis cū di. neq̧ em̄ in iustificationibus nr̄is sed in miseratiōib⁹ t. multis ꝛc. Exaudi dn̄e placare ꝛc.

Ecce ꝛc.

p Rimus arti. An necesse sit dolorem ꝯtritiōis eē maximū. i. necesse sit pl⁹ dolere de pctō q̄ȝ de q̄cūq̧ alio incōmodo Q⁹ nō: Dolor cōtritōis est mixt⁹ gaudio. Alius autē est q̄nq̧ sine gaudio. Cōtra. Hiere. vj. Luctū vnigeniti fac tibi planctū amarū Glo. Docet penitentē q̄d debeat facere. Et alia glo. Nihil dolentius morte vnigeniti Rn̄det boñ. in. iiij. dist. xvj. Si loq̄mur de dolore sensualitatis: manifestū est q̄ nō ē necesse magis dolere de peccato q̄ȝ de re tpali: imo nec necesse ē dolere q̄r ē in p̄tāte cuiuslibȝ: talis eis dolor sequit̄ experientiā ꝛ cōplacentiā. Si aūt loquamur de disciplina rōnis hoc p̄t esse dupliciť: aut q̄ntū ad intensionē motus absolute ꝛ h̄ mō nō oportet dolorem eē maximū ȝ pōt eē paruus dolor ꝛ maxim⁹ (sicꝫ ꝛ amor charitatꝫ) in se aut in cōparatiōe ad alios dolores. ꝛ sic dico q̄ dȝ h̄re p̄dñiū in corde sicut ꝛ charitas q̄ nūq̄ȝ est in corde nisi sit dn̄a q̄r necesse ē q̄ diligat deū sup oia sic q̄ p nullo dāno vł cōmodo velit offendere deū. Cū aūt dr̄ q̄ dolor ꝛc. dn̄dū q̄ ex illo gn̄e dolor intēditur respcū pcti licȝ mitiget̄ respectu penitētis hec Boñ. Pro fūda. Plus dolendū ē de pctō q̄ȝ de q̄cūq̧ pena qḋ et sentire vi debat̄ Qui. ḋ pō. di. Cūq̧ sit exiliū magꝫ ē mihi culpa dolori. Et min⁹ est penā q̄ȝ meruisse pati. ꝓpť qḋ ēt di. Señ. ad Lu. Uicia sine fine: sine mō p̄seq̄re. Nā i illis. q̄q̧ neq̧ finis est neq̧ mod⁹. Cū ḡ q̄rit̄. An necesse sit ꝛc. Dic rñ. vt sup̄. Ex q̄ concludē triplicē rōeȝ ad ꝓpositū. Prima ois dolor in amore siue amicicia fūdat̄ ꝑȝ Aug. Sȝ amor charitatꝫ in q̄ fundat̄ ꝯtritiōis dolor ē maxim⁹ igiť ꝛc. Scḋa dolor ꝓuenit ex p̄ñtia mali. ḡ de maiori malo maior dolor: sed culpa ē mai⁹ malū q̄ȝ q̄dcūq̧ malū pene igiť. Tertia: dolor ꝓuenit ex boni absentia siue ꝓuatiōe Sed p culpā hō ꝓuat̄ gr̄a ꝛ separat̄ a sūmo bono: igiť. Patȝ ḡ q̄ sic dt̄ tho. q̄dlibeto. j. q. viij. Cōtrit⁹ magis vellet pati quācunq̧ penā q̄ȝ peccare Nō decȝ tñ simplicesꝫ circa h̄ nimis ad ꝑticularia descēdere q̄r sufficit h̄re bonū ꝓpositū: ꝛ sperare in dei misericordia ꝛ gr̄a q̄ dn̄ acturi eēnt si necessitas adueniret. In necessitatꝫ em̄ articulo multi ꝑus in fide exigui/repti sūt ꝛ diuino assistente auxilio martyriū aiosissime tolerasse. Facit ei de⁹ ex bonitate sua cū tentatiōe ꝓuentū. Aud. itaq̧ pctōres ad ꝯtritionē habendā laborate ꝛc. Hec est em̄ p̄ma ꝑs vie p quā ascendendū est hierosolyma. Figura Josue. xv. Initiū ascens⁹ terre ꝓmissiōis ē a sūmitate marꝫ salsissimi. Expone spūalr̄/p mare intelligendo amaritudinē ꝯtritiōis ꝛc. Sȝ ad illā amaritudinē seq̄t̄ dulcedo ꝯsolatiōis i t̄ra ꝓmissiōis. i. in celo. Uñ matt. v. Bt̄i q̄ lugēt q̄m ipi ꝯsolabūt̄ ꝛc.

s Cḋs arti. In euāgelio qḋ scribit̄ Jo. viij. Tria sꝫ ꝯsiderāda ad ꝯpūctionē inductiua: ꝛ sic ad ascēdendū hierosolymā dispositiua.

Prima ē ꝟitas formidāde seueritatꝫ
Scḋa ē ꝟitas adorāde diuinitatꝫ.
Tertia ē ꝟitas venerāde auctoritatis

Prima igiť. s. ꝯ induratos. Nā iudeis induratꝫ dn̄s di. Ego vado ꝛ q̄retꝫ me: ꝛ i pctō vr̄o moriemini: ꝛ q̄ ego vado vos ñ potestꝫ venire. Et dicebat eis. Uos ḋ deorsuȝ estꝫ. i. terrā sapitꝫ Orig. Ad illos dicebat q̄s sciebat ñ eē credituros. Dicebāt ḡ iudi. Nūq̄d inficiet seipm̄ q̄r dixit. Quo ego va. vos ñ po. ve. Et dicebat. Uos de deorsuȝ estꝫ. ego desursū: vos de h̄ mundo estis. ego nō sū de h̄ mūdo: dixi ḡ vob. q̄r moriemini i pctis vr̄is Orig. Uos de deorsū estꝫ. i. terrā sapitꝫ: sursū cor ñ habetis. Seq̄tur. Si em̄ nō credititis q̄r ego sū i pctis vr̄is moriemi. Chryso. Nihil aliḋ

mihi his verbis dixisse videt nisi credideritis quia ego sum: q̃z nisi credideritis qꝛ deus sum. Scđa est veritas adorande diuinitatis: quia q̃rentibus eis Tu quis es: dixit Principiuz qui et loquor vobis. Aug. Sic quesierũt qꝛ dixerat: nisi credideritꝫ qꝛ ego sum: nec addiderat q̃s esset. In risione ostendit et eius sublimitas et humilitatis ꝓfunditas. Augꝰ. q. di. Humilis ꝓpter vos factus ad ista verba descendi. Heb. j. Multifarie multisq̃z modis oli deꝰ loquẽs patribꝫ ꝛc̃. Tertia ẽ veritas venerãde auctoritatis. s. iudiciarie: cũ dicit Multa habeo de vobis loqui ꝛc̃: Augꝰ. Aliud est: nõ iudico q̃nq̃z: ꝛ aliud: habeo iudicare Nõ iudico dicit aliq̃d ꝑsens. Q, aũt dicit: Multa habeo de vobis loqui: et iudicare: iudiciũ futurũ dicit. Sequit Sed qui misit me verax est: et ego que audiui ab eo hec loquor ni mũdo: Augꝰ. q. d. Verus in iudicio ero quia filius veritatꝫ veritas sum. Theophilꝰ. q. d. Etsi vos infideles estis: pater meꝰ verax est qui stabiliuit diẽ in qua vobis retributio fiet. Sequit: Et ego q̃ audiui a patre meo hec loquor in mũdo. Alchuinꝰ. Audisse a patre idẽ ẽ ꝛ esse a patre. Ab illo ei habet audientiã a quo habet essentiã. sed nõ cognouerũt qꝛ patrẽ eiꝰ diceret deuz. Sequit: Dixit eis iesus: Cũ exaltaueritꝫ filiũ hois tũc cognoscetis qꝛ ego sum: ꝛ a meip̃o facio nihil ꝛc̃. Augꝰ. Videbat ibi aliq̃s post passionẽ credituros Sequitur Et q̃ me misit mecũ est: et nõ di. me solũ. Sed quare: quia q̃ placita sũt ei facio sp̃. Si g̊ et vos que deo placita sunt faciatis nõ relinq̃t vos. q̃ si aliter feceritis: dolete de peccatis: qꝛ sine ꝯtritione nec saluari: nec placere deo potestis. Exemplũ narrat Cesarius: q̃ quidã iuuenis canonicꝰ Parisieñ. delicate et incõtinẽter viuens: grauiter infirmatꝰ ꝯfessionẽ fecit: peccata defleuit: emendationẽ ꝓmisit: viaticũ accepit: vnctus est: et obyt. In sepultura eꝰ q̃ ꝓciosa fuit aer famulari videbat. Post paucos dies cuidã familiari apparuit: ꝛ se damnatũ dixit subiũxit: Licz ꝯfessus fuerim: cõicauerim: et pniam ꝓmiseri: vnũ tñ omisi sine q̃ cetera nihil ꝓsunt. Cui viuꝰ: Et q̃d est illŏ: Rñdit mortuꝰ: Contritio. Lz em ꝓmiserim ꝯtinẽtiã: sp̃ tñ mihi dicebat conscientia q̃ si conualescerem non abstinerem siue continerẽ: et ad hoc cor meũ magis declinabat. Hoc notate miseri pctõres. Principale em̃ in pnia est cõtritio cordis. j. Re. xvj. Hõ videt q̃ foris parẽt: deꝰ aũt intuet cor.

t Ertiꝰ arti. Audi. ꝛc̃. Cauete g̊ ne sitis iudeis siľes indurati vicz in peccatis: qꝛ iura dicũt: De silibus siľe est iudiciũ. de elec. Dudũ. ꝛ. C. ad. l. falcidiã. l. vl. Notate: si rex terribilis atq̃z potẽtissimꝰ semel decreuit oẽs iniustos exactores suspendi in patibulis: et iã ꝑlimos suspendi sic fecit. Nonne alÿ siľes timere dñt: etsi possibile esset diligent ꝓ g̃ra obtinẽda laborare. Expone et applica: notãdo quõ iudeos induratos ꝯdẽnauit. Cauete g̊ ne sitis similes. Iõ sicut ait p̃s. Hodie si vocem dñi audieritis ꝛc̃.

Feria. iÿ. post. dñicam. ÿ. q̃dragesime

e Cce ascẽdimus ꝛc̃.

Factꝰ est ꝑmo dñi ad heliã. iÿ. Reg. xvÿ. Helias interp̃tatur dei dñatio: aut robustus dñator. Per hũc signat q̃libet verꝰ penitens et verꝰ dei seruꝰ ad quẽ efficacit fit ꝑmo dñi ꝛc̃. In hac ep̃la tria dant virtutis exempla. Primũ est exemplũ auferẽde diffidentie: qꝛ vicz pater celestis sp̃ suis ꝓuidet de necessarÿs. Vñ tp̃e sterilitatꝫ ꝓuidit Helie ꝛ mľieri vidue ad quã missꝰ est. Mat. vj. Nolite solliciti esse ꝛc̃. Ibidẽ Primũ q̃rite regnũ dei ꝛc̃. Et nota q̃ missus est helias ad mľierẽ viduã pauperẽ: qꝛ forte nõ erãt potẽtiores q̃ digni eẽnt tãto ꝓpha: vt etiã videt dñs dicere Luce. iiÿ. Nota etiã si dñs curã hũit de nec̃arÿs corporis: mľto magis de his q̃ nc̃aria sũt aie. Scđm est exemplũ obſuãde parsimonie: qꝛ parco victu sustẽtatꝰ est helias et vidua illa: vt patz in textu. Hugo de sctõ vict. Gaudeat q̃ parce viuere potest. Tertiũ ẽ exẽplũ exercẽde mie: qꝛ vicz ꝑ hoc nõ minuit sed magis auget tp̃alis opulẽtia. Freq̃nter ãt sp̃ sp̃ũalia bona mľtiplicant q̃ intelligunt ꝑ farinã ꝛ oleũ vsq̃z in diẽ q̃ daturꝰ ẽ dñs pluuiã. i. oim bonoꝝ abũdãtiã in reg̊ celesti. Ecce ꝛc̃.

p Rim⁹ articul⁹ An possibile sit in do-
lore ꝯtritionis cadere excessum: Q,
sic. Ois mot⁹ cui ad hoc ꝙ sit bon⁹ debet
quid de ꝯtrario admisceri pōt esse bon⁹
Sed dolori ꝯtritōis debz admisceri gau
dium. Cōtra. q̃ntum diligenda est alic⁹
boni p̄sencia: tantū est detestāda eius ab-
sentia. sz deū nemo pōt nimis amare ꝛ ap
petere: igit̃. Rñdet Bonauē. in. iiij. dis.
xvj. q̃ntuz ad displicentiā rōnis nō pōt eē
nimia: quia pctm̄ nulli pōt nimis displice
re q̃ntum ad passionez: aut redundatiā in
sensualitate vix aut nunq̄ꝫ est nimia: possz
esse tātus dolor ꝙ nō posset humana infir
mitas sine magno detrimēto sufferre. Et
dico ꝙ tūc temperādus esset. Sed esto ꝙ
nō temperaret aliquis quia nō aduerterz
et caperetur a feruore: nō credo ꝙ peccaret:
quia daret operam rei licite. Si autem
aduertit debet tēperare: paucis tamē hoc
ꝯsilium necessariū est. Si autē non tēpe-
raret nihil ꝓpter affectionē gaudij vel ꝓ-
pter ꝯsolationem spei: credo ꝙ transcen-
deret metas virtutis: et ita contritionis.
Cum aūt dicit̃: Omnis motus ꝛc̃. Dicē-
dum ꝙ si essz dolor sine gaudio: vt in de-
speratiōe: bene esset excessus: sed talis nō
est motus contritiōis: qui nō est nisi cum
spe de venia. Hec Bonauen. Pro fun-
damento. Omnino sunt detestanda ꝛ ꝓ-
ijcienda vicia. Unde Seneca ad Lucillū
Proijce vicia que cor laniant. nec possunt
vicia nimis odio haberi ꝛ despici licz do-
lor sensualis esse potest excessiuus: qđ ple
rūq̄ꝫ cōtingit de dolore ꝓ t̄palibus incom
modis. Propter qđ dicit Ouidi⁹ li. me-
tamor. Pone modū lachrymis. Cū ergo
queritur An possibile ꝛc̃. Dic rñsionē vt
sup̄. Ex qua conclude ꝙ laborare debz ho
mo p̄cipue peccator ad contritionē q̃ntuz
poterit ꝑ considerationes conuenientes.
Sunt autē maxime tres inductiue Pri
ma est consideratio offensionis: quia pec-
cator offendit tā ecclesiam militantem q̄ꝫ
triumphantē: ꝛ ꝙ maius et graui⁹ est: di-
uinā maiestatē. Debet ergo flere ad mo-
dum orbati patre ꝛ matre: quia iam non
habet deū patrē suū: neq̄ꝫ ecclesiam ma-
trem. Lu. xv. Pater peccaui in celum: id ē
in totam ecclesiam: et coram te. iam non
sum dignus vocari filius tuus. Debz etiā
flere ad modum sponse viduate spōso suo
chr̄o. Esto ꝙ mulier lugens vir̄ suū: imo
debz flere ad modū q̄ occidit vir̄ suū be-
nignissimū: Occidit em̄ chr̄m q̃ntū in se ē
Scđa est ꝯsideratio amissiōis. Amisit
em̄ pctōr vite p̄terite ꝑfectionē: diuie gr̄e
possessionē: ꝛ eterne gl̄ie bñdictionē. De-
bet ḡ flere ad moduz spoliati Michee. j.
Plangā ꝛ vlulabo: vadā spoliat⁹ ꝛ nud⁹
Itē ad modū spoliati ꝑle: q̄r orbat⁹ ē ꝑle
sp̄ūali bonoꝝ opeꝝ: sicut noemi lugebat fi
lios suos. Ruth. j. Nolite vocare me noe-
mi. i. pulcrā: sz vocate me mara. i. amarā.
q̄r amaritudie repleuit me oп̄s. Itē debet
flere ad modū exhereditati: sicut Esau ꝓ-
uatus p̄ma bñdictiōe Gen. xxvij. Et sic fi
lij isrl̃ sup̄ flumia babylonis mēoriā hñtes
sue p̄rie d̄ q̄ expulsi erāt. Ps̄. Sup̄ flumi
na baby. illic sedi. ꝛ fleuim⁹ ꝛc̃. Tertia
est ꝯsideratio obligatiōis seu subiectiōis.
Est em̄ pctōr subiect⁹ diabolice dicioni: ꝑ
ue habituatōi: ꝛ et̃ne dānatōi. Itē dz fle-
re ad modū captiuati incarcerati: sic̄ Ma
nasses. ij. Paral̃. xxiij. Itē ad modū obli-
gati ꝛ opp̄ssi iugo grauissimo. iiij. Re. iiij.
Mulier clamabat ad heliseū: venit credi
tor ꝛc̃. Itē ad modū iudicati mortē expe
ctātis. sicut Dan. xiij. Flens susanna suspe
xit in celū ꝛc̃. Itē ad modū ꝑiclitātꝫ Io-
ne. j. Timuerūt naute ꝛ clamauer̄t ad dñz
De his trib⁹ ꝯsideratōib⁹ d̄t Ber. Cōsi-
derare dz pctōr q̄d offendit: q̄r deū. quid
amisit: q̄r celū. q̄d icurrit: q̄r infernū. Heu
heu ꝓpter defectū t̄paliū ꝯsiderationū mł
ti manēt duri: sicci: ꝛ steriles. Terra ei il-
la sꝑ est sterilis ad quā nō venit aqua irri
gans: sic ꝛ aīa sine lachrymis ꝯpūctiōis
fructū bone oꝑationis nō ꝓducit: licz etiā
assit cultura p̄dicatiōis. Figura Josue
xv. Are filie caleph postulāti ꝛ dicēti Pa
ter: terrā arentē dedisti mihi: iūge ꝛ irri-
guā: dedit pater terrā habentē irriguū su
perius ꝛ inferi⁹. Un̄ sp̄ūalit̃: aīe clamāti
ad dñm cuz affectu cordis: repulsa cordis
duricia: dat̃ amor celestiū: ꝛ timor inferno
rū. Greg. in registro. Irriguū superi⁹ ac-
cipit cum inferni supplicia flendo ꝑtime-
scit. Sed heu multi possent dicere illud
Ps̄. Aīa nr̄a sicut terra sine aqua tibi
s Ecūdus art. In euāgelio qđ scribit
Math. xxiij. ꝯfutat dñs elatiōez ꝛ

superbiã q̄ maxime impedit ascensum in hierosolymaȝ. Unde supbissimo lucifero dicit̃ Esa. xiiij. Quomõ cecidisti lucifer q̄ mane oriebaris: corruisti in terrã rc̃. Iuxta ergo euãgeliũ tria sunt ꝯsideranda ꝑ ordinem.

Primũ est elatiõis ꝯfutatio.

Scõm est ꝯfutatiõis ꝯclusio.

Tertiũ est ꝯclusionis ratio.

Primũ igit̃ rc̃. Cũ dicit dñs: Sup cathedram moysi se. rc̃. ibi: et vocari ab hoib' rabbi. In his verbis manifeste supbiam phariseoꝝ ꝯfutat rc̃. Chryſ. Multi sacerdotes ꝛ pauci sacerdotes: multi nomine: pauci ope. Uidete ergo quomodo sedeatis sup cathedrã: quia nõ cathedra facit sacerdotẽ: sed sacerdos cathedrã. Iõ cũ malus sacerdos de sacerdotio suo crimen adquirit: nõ dignitatẽ. Aug'. Bene docere ꝛ male viuere no aliud est q̄ se sua voce damnare. Hierony. sup illud: Alligant rc̃. Hic generaliter domin' aduersus omnes magistros loquit̃ qui grandia iubent et minora nõ implẽt siue nõ faciũt. Chryſ. sup illo verbo: Omnia opa. s. faciunt vt vi. rc̃. In omni re nascit̃ quod eam exterminat: sicut ex ligno vermis: ex vestimento tinea. Unde mysteriũ sacerdotum qui positi sunt ad edificationẽ sanctitatis corrũpere diabolus nitit̃: vt hoc ipm bonum dum ꝓpter homines fit: fiat malum. Tolle hoc viciũ de clero ꝛ sine labore omnia resecabis. Ex hoc em̃ fit vt difficile clerici peccãtes penitentiã agant. Sequit̃: Dilatant em̃ philateria sua rc̃. Hieronỹ. Cum em̃ domin' dedisset mãdata: intulit: ligabis ea in manu tua ꝛ erunt semper ante oculos. Et est sensus: erũt in manu tua vt ope cõpleas: et ante oculos vt mediteris in eis. Hoc autẽ pharisei interpretantes scribebant in mẽbranis verba decalogi: ꝛ ligabant in fronte q̄si coronã capiti facientes vt semp ante oculos mone rentur: ꝛ similit̃ in sinistro brachio circũligabant vt semp in manu haberẽt. Faciebant autẽ has mẽbranas latiores: ꝛ decalogum grossiori littera scribebãt. Iusserat q̄ moyses vt in q̄ttuor angulis palliorum hiacynthinas q̄ cum filis apponebãtur fimbrias facerent ad ꝓl'm israel discernendũ in veste: et ponebant in eis vittas hiacynthinas q̄ cuȝ filis apponebãtur vt videntes eas recordarent̃ mandatorũ celestiũ: et vana nõ cogitarẽt: quia vnius coloris sũt celum et hiacynthus. Supsticiosi autẽ magistri captãtes aurã popularẽ grandes fimbrias faciebant. Sequitur: Amant pmos rc̃. Chry. Nõ vitupat eos qui pmo loco recũbunt: sed eos q̄ amant pmos recubitus ad volentẽ vituperatiõẽ referens: nõ ad factũ: sine causa em̃ loco se humilitatis ponit qui corde se pferr. Beda. Ue miseris illis ad quos phariseorũ vicia transierũt q̄ per breue curriculũ vite quo peccata plangere debent: ꝑ portatu certare nõ metuũt. Secundũ est vituperanda confutatiõis ꝯclusio: cũ dicitur Uos aũt nolite vocari rabbi. Et iteꝝ: patrem no. vocare sup terrã: vnus est em̃ pater vester qui est in celis: nec vocemini magistri: q2 magister vester vnus est christ'. Chryſo. q. di. Nolite vocari rabbi: ne q̄d deo debet̃: vobis ꝓsumatis. O q̄t sunt hodie ambitiosi socii phariseoꝝ: ꝯtra quos Bern. Quẽ sequimini miseri supbi: nõne videtis sathanã q̄si fulgur de celo cadentem: Nõne iste est mons quẽ ascendit angelus ꝛ factus est diabolus. Secundũ est conclusio ratiõis: cũ d̃r: Omnes vos fratres estis: et qui maior est vestruȝ erit minister vester. s. aliis obseq̄ndo. Unde ꝛ papa dicit se seruũ seruoꝝ dei. Orige: Si ministrat quis verba diuina sciẽs q2 christus in eo fructificat: nequaq̄ se magistꝝ sed ministrum ꝯfitetur. Unde et ipse cuȝ esset vere magister: ministrum se esse professus est dicens: Ego sum in medio vestrum sicut qui ministrat. tandẽ subiũgit: Qui aũt se humiliauerit exaltabit̃: ꝛ ecõuerso. Et hec est ratio potissima quare fugienda est elatio. Prouerb. xxix. Superbum sequit̃ humilitas: ꝛ humilẽ spirituȝ suscipiet gloria. Exemplũ de pmo habem' in angelis supbientib': in gigantib' q̄ diluuio pierũt. Gen. vij. In filiis filioꝝ noe volẽtib' edificare turrĩ Genes. xj. In Pharaõe rege egypti. Exod. xiiij. et in multis aliis. De scdo in moyse hũili q̄ dux factus ꝓpl'i Exod. iiij. In Dd q̄ regnũ obtinuit. Et in btã virgine Maria cuius humilitatem respexit domin' et facta ẽ mat

dei. Jac. iiij. Superbis deus resistit hũi-libus autẽ dat gratiam.

t Ertius articulus. Audistis rc. No-tate qm̃ elatio ꝛ superbia maximũ ẽ penitẽtie ꝛ salutis impedimentũ ideo an-te omnia est auferenda. Dicit em̃.l. Ces-sante causa impediente cessat impedimen tũ.ff.de his q̃ notãt infamia.l. liberoꝝ.§. j. Et cessante causa: cessat id qd factũ est ꝑter causam. j.q.vij. Qd̃ ꝑ remedio. Nõ ergo cessabit cordis duricia q̃ causat ab elatione ꝛ superbia nisi auferatur ipsa su-perbia. Notate si esset lignum transuer-sale in introitu domus impediens in-gressum: nõne prius esset auferendũ si qs intrare velit. Expone: ꝛ ꝑ lignũ transuer-sale supbiã intellige que aditũ celestꝫ hie-rusalẽ impedit. Nam vt dr̃ Eccl'e.x. Odi bilis est corã deo ꝛ hoĩbus superbia.

Feria.iiij.post.ij.dñicam.xl.

Ecce ascen

e rc. Cõuerte luctũ nostruz in gaudium. Hester.xiij. Hec oratio est penitentiũ volentiũ ascen dere hierosolymã. Et in oratiõe illa mar dochei quã habem⁹ in ep̃la tria obseruã-tur: q̃ ꝛ nos in oratõe nostra obseruare de bemus qñ petimus a peccato liberari.

Primũ est recognitio diuine potẽtie cũ dicit. Dñe rex oĩpotẽs in ditiõe tua cũcta sunt posita rc. Scd̃m est inuocatio di-uine miscd̃ie cũ dicit: ꝛ nũc dñe rex regum deus abraã miserere pp̃lo tuo rc. Ter tiũ est intentio diuine gl'ie cũ dicit. Con-uerte luctũ nr̃m in gaudiũ vt viuẽtes rc. Ecce rc.

p Rimus articul⁹. An cõtritio sit mo tus successiu⁹. Q, sic. Oĩs mot⁹ cir ca quẽ est magis et min⁹ diuturnũ: est suc cessiuus. ꝯtritio est huiusmodi. Cõtra: ꝯ tritio est necessaria in iustificatiõe impij q̃ fit in instanti. Rñdet bõñ. in.iiij. dist. xvj. Est loq̃ de cõtritiõe tripliciter Primo q̃n tũ ad duratiõnẽ ꝛ sic ẽ successiua cũ duret longo tp̃e sicut et vita hoĩs. Secũdo q̃ntũ ad esse ꝛ sic est in instanti. Qr ẽ act⁹ fixus in detestatione peccati. Tertio q̃n tum ad fieri ꝛ hoc dupliciter vel q̃ntũ ad preparationẽ ꝛ sic hec est successiua: vel q̃n tũ ad forme introductionẽ: ꝛ sic est instan tanea. Ipse em̃ discessus aie a pctõ fit in in-stãti. Hec boñ. Pro fũd. De re loquĩ-mur multũ nob̃ necessaria: sꝫ nõ in p̃ntĩ vi-ta hr̃i p̃t q̃ cito labit̃. Vñ dr̃ Señ. De re rũ fortuna multos vitã differẽtes mors incerta p̃uenit. Et illud Ouidij in fastis Et fugiunt freno non remorante dies. Tp̃a labũt̃: tacitisq₃ senescim⁹ ãnis. Fe-stinemus ḡ ꝯteri qm̃ sũme necessaria est ꝯtritio. Sꝫ de ip̃a q̃rit̃. An contritio rc. Dic rñ. vt sup̃. Ex q̃ ꝯclude: q₃ benignus ẽ dñs q̃ sic instãti pctã remittit. Stati ei cũ cor cõterit̃ oĩa pctã remittũt̃. O q₃ fa-tui q̃ nõ accipiũt ꝯsideratiões ꝯtritiõis. In p̃cedenti q̃ppe posuimus tres. In h̃ dicturi sum⁹ de tp̃is ꝯsideratiõibus sub numero septẽplici siue septẽnario. Opor-tet em̃ penitentẽ similẽ esse agno quẽ vi-dit.bea. Joã. apoc. v. quasi occisũ: habẽn-tem oculos septẽ: ꝑ q̃s significant̃ septem ꝯsideratões ad cõtritionẽ inductiue. De bet em̃ peccator ꝯsiderare post se: ante se: ad dextram: ad sinistram: intra se: infra se et supra se. Prima ergo est ꝯsideratio post se siue retro. Vbi dꝫ cõsiderare vite ꝑterite prauitatẽ: tp̃is amissi p̃ciositatem ꝛ irrecupabilitatẽ. Hier.ij. Vide vias tu as in cõualle: scito quid feceris. Secun da est ante se: Vbi cõsi derare dꝫ peccator Dolorose passiõis acerbitatẽ. quã habere debet ante oculos: Mortis necessitatẽ: ꝛ diuini iudicij seueritatẽ. Heb.x. Horrẽ dũ ẽ incidere in man⁹ dei viuẽtis. Ter tia: ad dexterã: vbi cõsiderare dꝫ diuino rũ beneficioꝝ amissiõnẽ. Diuine miscd̃ie vilipensionẽ: ꝛ sctõꝝ omniũ ꝯtra se ꝓuoca tionẽ. Quarta: ad sinistrã: vbi cõsidera re dꝫ hostiũ inuisibiliũ insidias: astutias: ꝛ fallacias. Quita ẽ: infra se: vbi dꝫ ꝯsi-derare Ignis infernalis sibi parati acer-bitatẽ intolerabilẽ: perpetuitatẽ intermi-nabilẽ: ꝛ penaꝝ multiplicitatẽ innumera-bilẽ. Dꝫ etiã intra se: cõsiderare sui corpo ris vilitatẽ. Sexta ẽ: infra se: vbi dꝫ ꝯsi-derare: donoꝝ sp̃ualiũ carẽtiã: pctõꝝ spur ciciã: ꝛ diabolice ꝯuitutis miseriã. Se-ptima ẽ: sup̃ se: vbi debꝫ ꝯsiderare: diuine maiestatis offensionẽ: celestis hereditatꝫ amissionẽ: ꝛ diuine vltionis expectationẽ Inter istas autẽ cõsideratiões maxime

dolere debet peccator: cõsiderãdo diuine maiestatis offensionẽ. Hiere. ij. Scito et vide qȝ malũ ⁊ amarũ est te reliquisse dominũ deũ tuũ. Figura zach. iij. Erãt septẽ oculi sup lapidẽ vnũ. Spũaliter penitens debet esse vt lapis propter boni propositi firmitatẽ: ⁊ in quo septẽ oculi. i. septẽ ꝯsideratiões supra posite. Jõ bene dicit saluator Matth. xxiiij. Uidete. s. p̄dictas ꝯsideratiões ne q̇s vos seducat.

S Ecũdus articulꝰ. Jn euãg. qd̓ scribit Matth. xx. Notãde sũt tres informatiões ad p̄ñaȝ inductiue: ⁊ ad ascẽsionẽ celestis hierusalẽ dispositiue.

Prima est: informatio rememorande passionis.

Secũda est: informatio desiderande p̄parationis.

Tertia est: informatio obseruande humilitatis.

Prima igit̃ ⁊c. qȝ dñs assumpsit discipulos suos ⁊ ait. Ecce ascendimꝰ ⁊c. Plu ries p̄dixit dñs passionẽ suã vt ptȝ. Mat. xvj. xvij. ⁊ xx. ⁊ xxvj. ⁊ Jo. xvj. Jn quo instruimur ꝙ frequẽter eiꝰ remẽorari debemus si hierosolymã ascendere volumus. Et qȝ de his dictũ ẽ in do. l. iõ nũc ꝑtrãsimꝰ. Scd̓a ẽ informatio desiderãde p̄paratõis: qȝ postulantibꝫ sedere iuxta eũ in regno videlicet filijs zebedei / cognatȝ dñi / per medium necessarium respondit non eẽ suũ hoc eis dare: sed q̇bꝫ paratũ ẽ a p̄re: vicȝ p̄paratȝ debite. Qm̃ ei dixerat dñs se resurrecturũ: vt d̓t hiero. putauit mulier ilico regnaturũ: ⁊ auiditate feminea p̄ñtia cupit: imẽor futuroꝝ. Tũc g̊ accessit adorãs ⁊ petẽs ab eo. Qui d̓t ei. q̇d vis. Nõ petit ignorãs: ⁊ q̃si nesciẽs: sȝ vt ea rñdẽte: cõuenieter manifestaret irrationabilẽ eẽ petitionẽ. Ait g̊ ei. Dic vt sedeãt hi duo ⁊c. Jn tribꝫ deficiebat. Primo i ordine ⁊c. Peruersitas: qȝ an̄ meritũ petebat p̄miũ. Dic inq̇t vt sedeãt q̇ nõdũ laborauerunt. Scd̓o in intentiõe carnalitas. Credebãt em̃ h̓ sibi deberi lege carnis: iõ d̓t: hi duo filij ⁊c. s. cõsobrini tui. Tertio in materia vanitas qȝ põpã: q̃rebat. iõ subdit: vnꝰ ad dexterã ⁊c. Chryso. in homel. Nihil spũale petebãt nec itelligẽtiã regni supioris habebãt. Sup matt. tñ d̓t glosa Nõ dicimꝰ ꝙ recte peteret hec mulier: sȝ dicimꝰ ꝙ nõ terrena: sȝ celestia filijs suis petebat. Nõ em̃ sensit sic̃ cece matres que corpꝰ siue corꝑa natoꝝ amãt: aĩas aũt cõtẽnũt: desiderant illos valere in h̓ sec̓lo: et nõ curãt q̇d passuri sũt in alio: vt ondãt qȝ corpoꝝ sũt parẽtes, nõ aĩaꝝ. Dñs aũt sciẽs matrẽ a filijs iformatã rñdit eis dicẽs. Nescitȝ q̇d petatis. Beda. Desiderabãt ei sublimiter regnare cũ chr̃o: sȝ priꝰ erãt passuri hũiliter pro chr̃o. Hoc attendãt q̇ regnũ celoꝝ petũt ⁊ parũ ad hoc laborant. Ex hac respõsiõe ptȝ ꝙ honores ecclesie nõ s̃t dispensandi scd̓m ꝑpinquitatẽ sanguinis. Et addidit dñs. Potestȝ bibere calicẽ quẽ ego biturꝰ sum: Chrys. in homel. Acsi di. Uos mihi de honore ⁊ cognatõe loq̇mini. Ego aũt de agonibꝫ ⁊ sudoribꝰ loquor. Nõ ẽ em̃ h̓ p̄mioꝝ tp̄s Jdẽ Passionẽ dñi suscepimꝰ: omnẽ laborẽ ⁊ molestiã quã patimur. cõtra peccata certãtes. Jdeo etiãsi gentiles nõ habes qui te persequant̃: habes principem gentiliũ diabolũ qui hominẽ persequi nõ cessat. Periculosam etiã habes pugnam si incipis resistere desiderijs tuis. Jlli autẽ dixerũt. Possumꝰ. Chryso. Jnexpertis leuis esse creditur tẽtatio passionis ⁊ mortis. Et sicut dicit Chryso. Hoc ex desiderio ꝑmittunt: expectantes in eo qd̓ petierunt exaudiri. Jesus autẽ dixit eis Calicem quidem meũ bibetis: sedere autẽ ad dexteram meã in gaudio eternitatis: vel ad sinistram in perfruitiõe humanitatis non est ex ordine iusticie (que respondet meritis) dare vobis ratione cõsanguinitatis. Uel secũdũ Remigiũ Uobis talibꝫ quales nũc estis superbis ⁊ ambitiosis: sed hũilibꝰ q̇bꝫ paratũ est a p̄re. Et s̄m Rabanum. Nõ est meũ dare vobis super merito vestro ⁊ labore. Tertia est informatio obseruande humilitatis. Jndignati sũt quippe decem alij de petitione istorũ. Jdeo iesus eos ad se vocans informauit de hũilitate seruanda dicens. Scitis quia principes gentiũ dñantur eorum: ⁊ qui potestatẽ habent super eos benefici vocant̃: sed non erit ita inter vos: qȝ videlicet regnum vestrum est spirituale non terrenũ. Chryso. sup Matth. Opus quidẽ bonũ desiderare: bonũ est. primatũ honoris cõcupiscere: vanitas. Necȝ eni lau

dem habebit apostolus qꝛ apl's fuit: sed
si opus apostolatꝰ bñ impleuit. Cõuersa-
tio ergo melioꝛ desideranda est: nõ digni-
oꝛ gradus. Deinde dicit dñs. Quicunqꝫ
voluerit inter vos maioꝛ fieri dignitate/
sit vester seruus. i. omniũ nouissimꝰ ex hu
militate. Chꝛyso. Quicũqꝫ desiderauerit
pꝛimatũ in terris: confusionẽ inueniet in
celis. Idem. Nullus sapiens vult vltro
se subijcere seruituti ꝛ piculo tali vt det ra
tionẽ pꝛo ecclesia: nisi foꝛte quia nõ timet
iudiciũ: abutẽs pꝛincipatu eccl'iastico se-
culariter. Et quia in moralibꝫ magis mo
uent facta qꝫ ṽba. iõ vt dicit Hiero. dñs
pꝛoposuit exẽplũ sui dicẽs. Sicut filiꝰ ho-
minis nõ venit ministrari. ꝛc̃. Berñ. Bo
nus minister q̇ carnẽ suam in cibũ: ꝛ san-
guinẽ in potũ: animã ministrat in preciuz
Exemplũ igitur vere humilitatis in ipso
chꝛisto capite accipite: qui fuit humilis
in oꝛtu suo: humilis in vita: hũilis in moꝛ
te. Chꝛyso. Tu quidẽ si hũiliatus fueris:
pꝛo teipso facis: ipe aũt ꝑ te. Quãtũcũqꝫ
g̊ hũiliatus fueris nõ poteris tñ descen-
dere sicut dñatoꝛ tuus.

t Ertius articulꝰ. Audistꝫ. ꝛc̃. Caue-
te g̊ a suꝑbia q̃ hoiez diabolo sociat
Iõ nõ põt hõ cũ suꝑbia ascẽdere hieroso
lymã: Dr̃ ei de pe. dis. j. Ois q̇ nõ diligit.
Btitudo solũmõ mẽbꝛis chꝛi paraẗ: eis
vicz q̇ sũt eiꝰ amici. Dic̃ aũt lex. Qui cum
inimicis meis ẽ: amicꝰ meꝰ non est. ff. de
affinitate. l. liberi. Pone casum Oꝛdinat
rex ꝯuiuiũ: inuitans fideles ꝛ amicos: ve
nit vnꝰ gerens insignia pꝛincipis aduer-
sarij: q̇ iõ turpiter eiectus est. ꝛc̃. Expone
ꝛ applica: qm̃ suꝑbia est insigniũ diaboli.
Ideo greg. Euidentissimũ signũ repro-
boꝝ suꝑbia. Et ecõuerso: saluandoꝛũ hu-
militas.

Feria. v. post dñicã scd̃am. xl.

Ecce ascen

e ꝛc̃. Do vnicuiqꝫ iuxta viã
suã ꝛ iuxta fructũ adinuẽ
tionũ suaꝝ. Hiere. xvij. Nõ diffidatꝫ õ do
minoꝛ si veram penitentiã egeritis: Hie-
rosolymã ascẽderis: quoniã vnicuiqꝫ dat
iuxta viam suã. ꝛc̃. Vt autẽ studeamus vi
as nr̃as facere bonas: tria sũt ꝯsiderãda.

Pꝛimo qꝫ miserãda sit diuine pietatis
abũdantia: cũ dr̃ Maledictus ꝛc̃. ꝛ reces-
sit siue r̃cedit a dño coꝛ eiꝰ. erit ei ꝛc̃. Aug
Magna hominis miseria sine illo esse: si-
ne q̃ nõ potest bene eẽ. Scd̃o qꝫ sit desi
deranda diuine bonitatis cõfidentia siue
ꝑsentia. Cũ dr̃. Bñdictꝰ vir q̇ cõfidit in
dño. Tertio qꝫ sit foꝛmidanda diuine
maiestatis assistentia: cũ dr̃. Prauũ ẽ coꝛ
hois ꝛc̃. Ego dñs scrutans.

Ecce ꝛc̃.

p Rimus articulꝰ An homo semꝑ de
beat ꝯteri. Qꝫ nõ. lj. de pnia doleat
ꝛ de doloꝛe gaudeat g̊ nõ semꝑ dolendũ.
Cõtra. Augu. de pnia vbi doloꝛ finiẗ de-
ficit pnia: si pnia finiẗ nihil relinquiẗ de ve
nia Rñdet boñ. in. iiij. dis. xvj. Sicut dt.
Hugo. Cũ deus absoluit hoiem a culpa
ligat eũ vinculo ꝑpetue detestatiõis pec-
cati: teneẗ eñi semꝑ malũ quod fecit dete-
stari: sꝫ qꝛ talis tẽtio est p̃cepti affirmati-
ui qd̃ semꝑ obligat: sꝫ nõ ad semꝑ. Iõ sꝑ
teneẗ ꝯteri: sꝫ nõ ad sꝑ: sꝫ ꝑ loco ꝛ tp̃e vicz
cũ cogitat pctã sua. hec boñ. Pꝛo fũd̃.
Stultissimus est qui potius eligit in hac
bꝛeuissima vita gaudere: vñ postmodum
opoꝛtet dolere: qꝫ i hac bꝛeui dolere ꝛ ꝯte
ri: vñ postmodũ gaudiũ habeat sempiter
nũ. Vñ i libello de ꝯtẽptu mũdi. Qd̃ bꝛe
uiter durat q̇s pꝛudens q̃rere curat Tꝑa
trãsibũt ꝛ gaudia vana peribũt. Et pari-
unt fructũ tristẽ per secl'a luctũ. Nam vt
di. Señ. ad lu. Ipe voluptates in toꝛmẽ-
ta vertũtur. Eligamꝰ potiꝰ amaritudinẽ
ꝛ doloꝛẽ in hac vita qꝫ in alia. Sed q̃ritur
de amaritudine cõtritõis. An ꝛc̃. Dic rñ.
vt suꝑ. Ex q̃ ꝯclude qꝫ valde cauendũ est
ne q̇s in recoꝛdatiõe peccatoꝝ iam cõfes-
soꝝ delectetur: qꝛ sic iã delabeẗ in illa nõ
eadẽ numero sꝫ spẽ. Augꝰ. Nullũ scelus
deo tã abominabile fit qꝫ pꝛeterita pecca
ta vnicuiqꝫ nostrũ dimissa reminiscendo
gaudere. Aud̃. o peccatoꝛes luxuriosi: fu-
res: gulosi. ꝛc̃. Sed vñ hoc; certe qꝛ nolũt
seipsos exercere in ꝯsiderationibꝫ p̃dictis
in sermonibꝫ pꝛecedentibꝰ: que tamẽ sunt
q̃i canalia quibus adducitur aqua cõpun
ctiõis in ciuitatẽ aĩe Que quidem cana
lia semꝑ satagit diabolus obturare. Fi
gura. Iudith. vij. Diruptis carnalibꝰ ꝯ

que aq̄ in ciuitatē bethulie descendebat: statim filij israel parati fuerūt se tradere in manus olofernis. Spūaliter: Bethulia est anima: vbi merita ꝛ virtutes sūt in tuto ꝙ diu fluit ibi aqua cōpunctōis: sed vbi clausis canalib⁹.i. cōsideratiōe glorie celestis: ꝛ pene infernalis: cito cadit. Gre. Cogitaui dies antiquos: quib⁹ male vixi. ꝛ annos eternos in mente habui: scȝ q̄lis sit pena gehenne ꝛ status celestis glorie: ꝛ pene infernalis. Sequit̄: ꝛ exercitabar. scȝ resistendo pctō: ꝛ scopebam spūm meū: scȝ scoba cōpunctiōis.

¶ Ecūdus articul⁹. In euāgelio qđ scribitur. Jo.v. Notāde sūt tres cōsideratiōes.

Prima est: ꝯsideratio veritatis informatiue.

Secūda est: cōfirmatio auctoritatꝫ cōfirmatiue.

Tertia est: cōsideratio necessitatis inductiue.

Prima igit̄. ꝛc. cū đt. dñs. Nō possuȝ a meipso facere q̄cq̄: sȝ sicut audio iudico. ꝛc. qꝛ nō q̄ro voluntatē meā: sȝ volūtateȝ eius qui misit me patris. Aug⁹. in ſmone ꝯtra arria. Sicut audio: iudico si ex hūana subiectiōe qꝛ fili⁹ hois est. Sicut ſm illā incōmutabilē simplicēq̄ naturā: q̄ sic est filij: vt tū ei de p̄re s.t: in qua natura nō est aliud videre: aliđ audire ꝛ aliđ eē. Notate si dñs đt. Nō possum a meip̄o facere q̄cq̄: q̄đ habem⁹ dicere nos q̄ vanitas ꝛ nihil sum⁹: Gal. vj. Qui se existimat aliq̄đ eē cū nihil sit: ip̄e se seducit. Aug⁹. sup illo ꝟbo. Nō q̄ro volūtatē. ꝛc. Fili⁹ vnic⁹ đt. Nō q̄ro volūtatē meā: ꝛ hoies facere volūtatē q̄rūt. Heu ꝙ pauci sunt de dei voluntate curantes: suas inordinatas cōcupiscentias sequētes: cū tamē dicat dñs Matth. vij. Non omnis q̄ dicit mihi dñe dñe intrabit in re.ce. sȝ qui facit voluntatē patris mei. ꝛc. Scđa est ꝯsideratio auctoritatis confirmatiue. Ostendit enim dñs auctoritatem. scȝ ex multiplici testimonio. Primo ex testimonio bt̄i Joānis Unde dicit dñs. Si ego testimoniū perhibeo de meip̄o: testimoniū meū nō ē verum: scȝ vt dicit. Aug⁹. q̄ntum ad illoruȝ suspicionem: ꝙuis esset in se: ideo đt Ali⁹ est. s. Joannes. qui testimoniū perhibet đ me ꝛ scio ꝛc. Sequitur Vos misistis ad ioānē ꝛ testimoniū ꝑhibuit veritati. Ego autem ab homine testimoniū nō accepi. sed hec dico vt vos salui sitis. Chrysosto. Eum dicit. Ego quidem deus existens: non indigebā huiusmodi testimonio habendo. Qꝛ vero vos ei magis attenditis ꝓpter hoc vobis quero testimoniū illius qui dicit: Sed hec dico vt salui sitis. O q̄nta fecit dñs ꝛ di. vt salui sim⁹. j. Tim. j. Christus venit in hunc mundū pec. saluos facere. de quoꝝ p̄mus ego sum. Sequitur. Ille scȝ Jo. erat lucerna ardens ꝛ lucens. vos autem ad horam voluistis exaltare in luce eius Alchuinus. Ardens fide ꝛ deuotione: lucens verbo ꝛ actione. Chryso. Hoc autē quod di. Voluistꝫ ad horam exultare iluce eius facilitatem credendi ostendit ꝛ ꝙ cito ab illo resilierūt. Scđo ex testimonio diuine operationis. cū di. Ego habeo testimoniū in io. Opera que ego facio testimoniū perhibent de me quia pater misit me. Alchuinus. Qȝ enim cecos illuminat: aures: ora mutorū soluit: demonia fugat: mortuos suscitat opera hec testimoniū perhibent de chr̄o: Sequitur. Et qui misit me testimoniū ꝑhibet de me: scȝ ꝑ vocem in baptismo ꝛ in transfiguratione: neq̄ vocem eius audistꝫ neq̄ spiritū vidistis ꝛ verbū eius nō habetis in vobis quia quē misit ille: huic vos nō creditis Alchuin⁹ Vocem eius spūalem nō audierant: quoniā eum amare et p̄ceptis eius obedire nolebant. Tertio ex testimonio sacre scripture testimoniū de christo ꝑhibentis: iō dicit. scrutamini scripturas. Qꝛ vos putatis in ipsis v.e. habere et ille sunt qui testimoniū perhibent đ me quia scriptura ve.te. determinat tempus aduentus eius. Genes penul. Non auferetur sceptrum de iuda. ꝛc. Et daniel. ix. Determinat enim natiuitatis eius locum. Michee. v. Et tu bethleē terra effrata ꝛc. Modum etiam nascendi. Esa. vij. Ecce virgo concipiet pariet. ꝛc. ꝛ modum conuersandi. scilicet in paupertate. Zacharie nono. Ecce rex tuus venit. ꝛc. Et ipse pauper. Modū moriēdi. Esa. liij. Sicut ouis ad occisionem ducet̄. ꝛc. Et

videk ꝙ oĩa chr̃i mysteria inueniuntur in vete.te.expͥ̃ssa Act.x. Huic oẽs ꝓphe testimoniũ ꝓhibẽt ⁊c̃. Tertia est ꝯsideratio necessitatis inductiue.s.ad credenduꝫ ipi chr̃o: cũ dicit: Et non vultis venire ad me vt vitã habeatis.q.di. Nisi veniatis: vitã nõ habebitis. Beda. Venire ꝑ credere. Sequik: Ego veni in noĩe p̃ris mei ⁊c̃. Accepistis me: si alius venerit in nomine suo illum accipietis. Alchuin⁹. acsi di. Veni vt glorificek nomẽ patris mei. Antichr̃s autẽ veniet vt q̃rat gl̃iam suã. Qr ergo iudei noluerũt recipe chr̃m: pena h⁹ peccati cõgrue vt recipiãt antichr̃m: vt q̃ noluerũt credere veritati: credãt mendacio. Conseq̃nter autẽ tangit causam infidelitatis eoꝝ di. Quõ vos potestis credere qui gloriaꝫ ab inuicẽ accipitis: ⁊ gloriam que a solo deo est nõ q̃ritis? Alchuinus. Magnũ igik vitiũ iactãtia et humane laudis ambitio. Ideo em̃ iudei nõ potuerũt credere: quia suꝑba mens eoꝝ laudari desiderat: et se suꝑ alios efferre. Sequik: Nolite putare qꝛ ego ac. sum vos. ⁊c̃ vsqꝫ in finẽ. Est autẽ grauior accusatio ꝯ̃ malos chr̃ianos vicꝫ leg̃ mosayce et leg̃ euãgelice. Ideo bene dicik Jacob.ij. Sic loquimini: ⁊ sic facite quasi ſm legeꝫ libertatis incipiẽtes iudicari. Sed quale remedium? studeatis penitere et conteri vt possitis tales accusatiões euadere et misericordiã inuenire. Exemplũ notabile refert Cesari⁹ de canonico in Anglia qui cum ꝯsanguineus esset episcopi: puellam iudeã ad amorẽ suũ inclinauit: quam cum multũ sollicitaret: illa respõdit: Pater meus tam sollicite me custodit: vt nec ego ad te nec tu ad me venire possim⁹ nisi in Parasceue (Tũc enim iudei dicunk laborare fluxu sanguinis: ĩdo minus possunt alijs intendere) Ille ergo christiane religionis oblitus ad virgineꝫ venit: sed pater puelle ante lucem cõtra limen ad lectum filie venit: vidensqꝫ iuuenẽ expauit et tremuit: vtrũqꝫ occidere cogitãs: cognoscẽs tamẽ ꝙ cognatus esset episcopi: manũ timore cohibuit dicẽs: Quid hic facis male christiane? Ubi est fides tua? Tradit⁹ es diuino iudicio in manus meas: etsi nõ timerẽ dominũ episcopũ: occiderẽ te. Ille timens et veniam petens: confusus exijt. Illa ergo die cum esset episcopus officiũ celebraturus et iuuenis ipe epistolam lecturus: timet cum tãimmũda conscientia ad sacrum mysterium accedere: et tamen ꝓpter notam: timuit cõmittere vicem: ⁊ tã turpe peccatũ tanq̃ recenk cõmissum per confessioneꝫ aperire: erubuit: victus ergo erubescentia sacris indutus vestib⁊ cũ coram episcopo staret: prefatus iudeus iudeorum multitudine stipatus cũ magno strepitu ecclesiam intrauit volens episcopo querimoniã facere de cognato. Queꝫ iuuenis videns timere cepit: intelligens ad quid veniret: et sic in corde suo di. Domine deus libera me in hac hora et promitto tibi ꝙ de cetero nõ offendam et de hoc satisfaciam et confitebor. Tunc pijssimus dominus vt peccatorẽ contritũ vidit: confusionẽ quam timuit in caput iudeorum retorsit: mirãteqꝫ episcopo quid quererent iudei illa die: innuit vt starent. Illi ergo amplius sue p̃sentie se ingerentibus: stati vt ora ad accusationẽ clerici aperuerunt priuati sunt vocibus suis et omutuerunt. Videns ergo episcopus ora hiantia et nulla verba personãtia putans ꝙ aduenissent vt diuinis mysterijs illuderent: cum indignatione omnes de ecclesia expelli p̃cepit. Clericus ergo in se expꝑtus diuinaꝫ clementiã statim expleto officio: episcopo cõfessus est peccatũ: suscepit penitentiam. Episcopus autẽ misericordiã admirans: ait: et cognato ꝑsuasit puellaꝫ ꝑ baptismũ renouatã legitie ducere. Clericus autẽ nõ indignatus dei beneficio ordinem nr̃m ĩtrauit et eius instinctu siľiter puella. Ecce vides q̃ntum bonũ operata sit contritio: lapsũ erexit: iudeos elingues fecit: puellam infidelem ad fidem prouexit. Hec Cesarius. Vere ergo di. Psal. Cor contritum et humiliatũ deus nõ despicies.

Tertius articulus. Audistis ⁊c̃. Necessarium est itaqꝫ et securũ in christum credere: aľas saluari non possumus. Sed dicetis: vtiqꝫ credimus. Notate ſm iuristas. Plus est facto consentire q̃ verbo.glo.in ca.i causis de elec. ar.ff. siq̃s in ius vocat⁹ nõ ierit.l. Cũ siq̃s. Qõ ãt dr cõ

sentire. sicut intelligēdū ē d̄ h̄ q̄d est dissentire. Nā si docueris aliquē quomō possit euadere si auditꝫ diceret ille: credo ꝙ verꝫ dicitis q̄d illi ꝓderit si nihil executiōi der:

Feria vj. post. ij. dn̄icam. xl.

Ecce ascen

E ⁊c̄. Presto sū. Gen̄. xxxvij Sic dꝫ dicere q̄cūq̃ vult ascendere hierosolymā. Ex tota aūt ep̄la notāde sūt tres p̄ncipales cōsideratiōes ad h̄ inductiue: vt p̄sto sit vnusq̄sq̃ dei facere voluntatē. Prima ē ꝯsideratio venerande ꝓuidētie q̄ sic p̄mōstrauit futura ꝑ somnia: ⁊ pctm̄ fratrū ioseph ī suā ordinauit vtilitatē q̄ꝛ ꝑ h̄ ꝙ vēdiderūt ioseph postea tp̄e famis saluati sunt. Sap̄. xiiij. Tu aūt pr̄ oia gubernas ꝓuidētia Secūda ē ꝯsideratio approbāde innocētie. vt in ioseph q̄ in obediētia patris de fratribꝰ erat sollicitus. p̄s. Custodi inocentiā ⁊ vide equitatē. q. s. ⁊. h. pa. Et nota ꝙ deꝰ ꝑmittit aliq̄n innocentē a malis odio haberi. Tertia ē ꝯsideratio detestande inuidie. s. fratribꝰ ioseph q̄ voluerūt eū occidere ⁊ eū vendiderunt: in quo p̄figurata est chr̄i vēditio. Chryso. Fera venenosa ē inuidia: nequicia oī excusatiōe priuata: oīm causa ⁊ mater maloꝝ.

Ecce ⁊c̄.

P Rimus arti. An plus oporteat conteri de vno pctō q̄̃ de alio: Q, n̄: q̄ꝛ ꝯtritio delēs culpā ē in istāti sꝫ in instāti nō pōt eē vnꝰ motꝰ magis ⁊ minꝰ intensus. Cōtra. Greg. Acerbius se dꝫ punire q̄ grauiꝰ ⁊c̄ R̄ndꝫ Bon̄. i. iiij. dis. xvj. Est dupliciter loq̄ de ꝯtritiōe. Vno mō ꝓut est deletiua culpe in instāti iustificatiōis: ⁊ sic nō pōt actualiter hr̄e ordinē aut differentiā respectu spēaliū pctōꝝ q̄ꝛ in instanti sil' ē ꝯ oīe pctm̄: hꝫ tn̄ habitualit̄. Qꝛ dolor ille habitualiter disponit aliquod plus: ⁊ aliq̄d minꝰ. q̄ꝛ habilitat ad detestā dū malū inq̄ntū malū Alio mō inq̄ntū est deletiua pene: ⁊ sic hꝫ maiorē intensionē ⁊ minorē etiā ꝭm actū. Hec Bon̄. Pro fūdamēto Plerūq̃ vbi est morbꝰ grauior ⁊ tenacior necessaria ē mēoria amarior ⁊ violentior. Gal'. in alexand. Asperior sanat grauiores potio morbos. Vn̄ Arist. Asperior sanat grauiores: Si viciosus debeat fieri v̄tuosus oportet seipm̄ a noxis abstrahere vbi ergo fuit d̄lectatio maior. debet esse contritio amarior. Cum ergo q̄rit̄. An plus ⁊c̄. Dic r̄n̄. vt sup̄. Ex qua ꝯclude ꝙ q̄nto q̄s grauiꝰ ⁊ magis peccauit tāto amariꝰ dꝫ dolere iuxta illō Deut̄ xxv. Pro mēsura delicti erit ⁊ plagaꝝ modus. Vn̄ abūdantia gemitus ⁊ lachrymarū: abundantiā pctōꝝ diluit. Notate quādo terra diu stetit sine pluuia: vermes ibi venenosi multiplicant̄ scorpiones serpentes ⁊ dracones q̄ aerem inficiunt: sꝫ adueniente pluuia moriunt̄: ⁊ purificat̄ aer. Spūaliter cū aīa diu stat sine lachrymis cōpunctiōis crescūt in ea scorpiones luxurie: serpentes auaricie: dracones sup̄bie ⁊ cetera vicia quibꝰ inficit̄ aīa ⁊ morbidatur: iō necessaria est lachrymaꝝ inundatio ad purgandū eaꝫ. Figura. Gen̄. vj. Terra infecta est ⁊c̄. Spūaliter terra infecta ē aīa peccatrix q̄ nimis deū offendit sꝫ adueniēte lachrymaꝝ diluuio purgat̄ ⁊ ira dei pacificat̄. Et ponit arcū federis. i. signū mie: chordā. s. ex p̄te nr̄i ⁊ lignū ex p̄te celi vt virtus nos nō feriat. Chryso. sup̄ Matth. Sic post vehemētes imbres aer purus efficit̄ sic post lachrymas plurima serenitas mētꝫ seq̄t̄ atq̃ trāquillitas.

S Ecūdꝰ articulꝰ. In euangelio quod scribit̄. Matt. xxj. Notāda sunt tria q̄ꝝ cōsideratio ē ꝯpūctiōis inductiua ⁊ ad ascēdēdū celestē hierosolymā dispositiua.

Pr̄io inestimabil' clemētie benignitas.
Scd̄o inexcusabil' malicie ꝑuersitas.
Tertio ineuitabilis iusticie seueritas

Primo igit̄ ⁊c̄. cū dr̄ hō quidā plantauit vineā ⁊c̄. vsq̃ ibi ꝑfectꝰ ē Hiero. Plātauit dn̄s vineā, de q̄ Esa. v. ca. loq̄t̄. Vinea dn̄i sabbaoth domꝰ israel ē ꝭm Chry. Locauit eā agricolis q̄n cōstituti sunt sacerdotes ⁊ leuite qui debent extirpare vicia tanq̄̃ spinas ⁊ inserere virtutes tanq̄̃ bona semina. Mystice vinea est ecclesia quā plantauit chr̄s sanguine suo ⁊ locauit prelatis ⁊ curatis. Spūalit̄ etiā vinea potest dici anima a deo creata ⁊ homini locata vt mediante corpore fructū faciat bonoꝝ operū. Sepē circundedit ei. id est angelorū custodiam, ꝭm Hieronymū vel

ẜm Origenē. Sepes est ipsa dei custo-
dia fodit in ea torcular Chryso. sup matt.
Torcular est verbū dei quod cruciat ho-
minē cōtradicente carnis natura. Ex hoc
torculari exprimitur vinū deuotiōis spūa-
lis ꝛ lachryme cōpunctiōis. Et edificauit
turrem ẜm Hierony. Turris est ipsuꝫ tē-
plū de quo dicit ꝑ micheā. Et tu turris
nebulosa sion filie. Vel ẜm Hilariū. Tur
ris est eminētia legis ex qua speculari po
test chri aduent⁹. s. in carnē ꝑ legem euan
gelicā. In ipa aūt aīa/turris potest dici
superior portio rōnis: que ẜm Augu. in-
tendit eternis cōspiciendis ꝛ cōsulendis.
Cōspiciendis quidē ẜm ꝙ ea in seipis spe
culant. Cōsulendis vero ẜm ꝙ ex eis acci
pit litteras agendoꝝ. Sequit ꝙ peregre
profect⁹ est Hiero. Nō loci mutatiōe: nec
eīn alicubi abesse pōt quo cōplent oīa: sed
abesse videtur a vinea: vt vinitoribus li-
berū operandi arbitriū derelinquat. Vel
ẜm Chryso. Peregre profectus ē: cū lon-
gū esse habuit: nō semp peccatis penā in-
ducens. Scdo cōsideranda malicie in-
excusabilis pūersitas. Cū dr Cū autē tē-
pus fructuū propinquasset ꝛc. Hiero. Ce
ciderūt quidē quosdā vt Hieremiā. quos
dam occiderūt vt Esaiā: lapidauerūt vt
naboth ꝛ zachariā quem interfecerūt in-
ter templū ꝛ altare. Similiter ꝯuenit in
statu ecclesie. Similiter etiā in animā mit
tit inspiratiōes bonas que a multꝭ repel-
lunt per cōtrarias phantasias. ab aliis oc
ciduntur ꝑ volūtates ꝛ opatiōes prauas:
Ab aliis lapidātur ꝑ indurationē cordis
Act. vii. Vos semper spūisanc. restitistis
Sequit misit aūt filiū ꝛc. Hilari⁹ In fi-
lio aduētus dñi signatur. Spūaliter aūt
mittit in ecclesiā etiam in animā rōnalem
qñ aliquē instigat ad bonū: sed aliqui in-
grati repellūt ꝛ q. occidūt. Heb. vi. Rur
sum crucifigentes filiū dei. Sequit. Agri
cole autē videntes ꝛc. Hierony. Per hoc
quod dicūt. hic est heres manifeste ꝓbat
dñs ꝙ iudeoꝝ principales intellexerunt ꝛ
non per ignorantiā: sed per inuidiam dei
filiū crucifixisse: intellexerūt eīn eum esse
illum cui per ꝓphetam dr. Postula a me
ꝛ dabo tibi ꝛc. Hierony. Quippe filio di
data sancta ecclesia est: quā nō solum mo-
rienti pater illi reliquit: sed ipse sua morte
mirabiliter acquisiuit. Heu heu sacerdo-
tes moderni parū de hac curant ꝛ sollici
tāt hereditate sibi cōmissa: de qua tñ red-
dituri sunt fructus animarū videlicet sa-
lutem. Sed sicut dicit Chryso. Hec est
cogitatio cōmunis quoniā sacerdotū car
naliū qui nō sunt solliciti quō viuat popu
lus sine peccato: sed aspiciunt quid in ec-
clesia offeratur: hoc estimāt sacerdotii sui
lucrum. Si aūt querit iuxta ꝑdicta. An
scribe ꝛ pharisei cognouerūt eius deitatē
di. Tho. in. iii. parte. q. xlvii. ꝙ si ignora-
bant erat ignorantia affectata. Nam vi-
debant euidētia signa diuinitatis: sed ex
odio ꝛ inuidia peruertebant ꝛ verba ꝛ fa-
cta illius qui se filiū dei dicebat credere
noluerunt. Tertio cōsideranda est ine-
uitabilis iusticie seueritas: qꝛ cōpulsi sunt
seipsos cōdemnare. Vñ cū quereret dñs
Cū venerit dñs vinee quid faciet agrico
lis illis: aiunt. Malos male perdet. ꝛc.
Chrysost. super Matth. Veritas ipsis
violentiā: dñs aūt contra illos inducit scri
pture testimoniū dic. qꝛ lapidem quē re.
edificātes: hic factus in caput anguli ꝛc.
Chryso. Lapidē christū vocat quē repro
bauerunt doctores iudeorū di. Hic non
est a deo. Hic autem factus est in caput
anguli: quia vt di. Raban⁹ quotquot vo-
luit de vtroꝗ populo fide sibi coniunxit.
Sequit. Ideo dico vobis: quia auferet a
vobis regnū dei ꝛc. Et qui ceciderit super
lapidem istū ꝛc. Hieronymus. Qui pec-
cator est ꝛ tamē in illum credit cadit qui-
dē super lapidē ꝛ cōfringitur: sꝫ nō omni
no conterit: reseruatur eīn per per patien-
tiam ad salutē. Super quem vero cecide
rit: qui scꝫ christū negauerit sic cōteret eū
vt nec quidē testa remaneat: in qua hau
riat aqua pusillū. Vel vt dicit Augusti-
nus de quest. euāg. Illi cadunt super eū
qui illū modo contemnunt qui mundum
penitus introeunt: sed nō ꝯfringuntur vt
nō recti ambulent. Cadet vero sup quem
ꝓiicit. vē. a facie terre. Sequit. Et cum
audissent principes ꝛc. Chrysosto. super
Matth. Hec est differentia bonoꝝ ꝛ ma
lorum. Bonus enim cōprehensus in pec-
cato ꝛ nō solū penitentiā nō agit: sed ma-

gis aduersus corripientem irascat. Unde ⁊ isti comprehensi magis sunt ad maliciã excitati. Hec ergo supradicta animo pio ⁊ sollicito cogitate ⁊ ad cordis compunctionẽ habendam laborate: vt per eam possitis peccata diluere ⁊ apud deũ graciam inuenire. Exemplũ narrat Cesarius de iuuene in studio Parisieñ. qui talia cõmiserat q nemini poterat confiteri pre erubescentia: cogitans tamen parata malis tormẽta: times iudiciũ dĩ qtidie super se venire/ intus torquebatur remorsu conscientie/ ⁊ foris tabescebat in corpore. Quid plura deo miserante timor ille seruilis verecundiam vicit: ⁊ sicut seta filuz: sic charitatem in cor eius introduxit. Ueniens itaqꝫ ad sanctũ victorem priorem eiusdem conuentus vocauit gratia confitendi. Uenit ille ⁊ sedit in loco deputato premissaqꝫ exhortatione iuuenem confiteri volentem expectauit. Mira res tantã in illa hora pius dñs (cuius natura bonitas: cuius voluntas potestas: opus misericordia est) cordi eius contritionem tantam contulit: vt quotiens confessionẽ inciperet totiens singultibus vox interciperetur: in oclis lachryme: suspiria in pectore: singultus erãt in gutture: Hec vt prior vidit dicit scholari vade scribe peccata tua ⁊ affer mihi: placuit cõsilium iuueni abijt ⁊ sic fecit. die altera redijt ⁊ tentãs iterũ confiteri defecit vt prius. Scedulã ergo priori porrexit: legit prior ⁊ obstupuit dicitqꝫ iuueni. Non solus sufficio tibi dare consilium vis ostendã abbati. Et licentiauit eum. Uenit ergo prior ad abbatem scedulaz legendã porrigens ⁊ rem ei per ordinem exponens. Quid gestum sit audiant peccatores ⁊ consolent desperati. Mox vt chartulaz legendã aperuit totam eius scripturam deletam inuenit: impletũqꝫ est in eo quod domin⁹ p Esaiam dicit. xliiij. Delebo vt nubem iniquitates tuas ⁊ vt nebulam peccata tua. Et ait abbas priori. Quid legam quia nihil hic scriptum est. Prior etiam introspexit et obstupens ait. Scias pro certo iuuenẽ Illum in hac scedula peccata sua scripsisse que et ego legi: sed vt ego video q misericordia dei attendens maximam eius contritionem ea deleuit. Deletio enim scripti ablutiõem signat totius peccati. Uocantes scholarẽ scedulam ostendunt: quã videns tanto gaudio cor eius perfusum qnta tristicia prius fuerat angustiatum. Nullamqꝫ satiffactionẽ iniungentes monuerunt de perceptis beneficijs gratias agere deo et de cetero cauti⁹ viuere. Poterat dicere illud ps̃. Scdm multitudinem dolorũ meorꝫ. ⁊c. et tandem applica illud ps̃. Lauabo per singulas noctes ⁊c.

t Ertius articulus. Audistis ⁊c. Cauete q nũc diuinis bñficijs abutẽtes ne iram eius incurratis. Nam vt dicitur vj. questione. j. quero. §. Si quis: graui pena punitur crimen lese maiestatis. Et .l. dicit. Grauius est eternam q temporalem ledere maiestatem. C. de hereticis .l. gazanos. Nonne graui pena plectendus esset miles: qui magna stipendia a rege accipiens manus: in regem inijcit ⁊ occidit. Expone ⁊ applica: exponens illud Chrysostomi super Mattheuz. Homo malus quantum ad voluntatem suam ⁊ manus immittit in deum et occidit eum.

Sabbato post secundam Dominicã quadragesime.

e Cce ascendimus ⁊c. Benedixi ei ⁊ erit benedictus. Genes. xxvij. Qui vere penitet benedicet ei deus et erit benedictus quoniam ascendet hierosolymam. In hac epistola notande sũt tres conditiones nessarie ad obtinendam benedictionem patris celestis.

Prima est omnium peccatorum abominatio: in contritione videlicet et confessione que signantur per duos hedos. Hedus enim est animal fetidum: sed tamen habet carnes sapidas. Cum autem homini fetet peccatũ suũ et illud cõfitet: h valde deo ⁊ angelis placet. Lu. xv. Gau

dium est in celo sup vno pctōre penitētiaȝ agente. Scđa est spiritualiū bonoꝝ affectio q̄ intelligit̄ p fragrantiā vestimentorum quib' indutus erat Jacob. Vn̄ esau et alij mali q̄uis habeāt benedictionē: tn̄ nō habēt pncipalē dei benedictionē: quia tpalia pponunt spūalib'. Ideo dictum est Esau: In pinguedine terre ⁊ rore celi erit bn̄dictio tua. Unde Esau q̄ interptat̄ vanus vl' frustra: vanitatē terraꝝ signat. Jacob ṽo et alij boni spiritualia pponūt tpalibus. ideo dictū est iacob: Det tibi deus de rore celi ⁊ de pinguedine terre abundātiam. Matth. vj. Primū q̄rite regnū dei ⁊c̄. Tertia est corpaliū desiderioꝝ mortificatio: qđ signat̄ p hoc q̄ lenitas manuum et colli iacob circūdata est pellib' hedoꝝ ⁊ oīs carnis suauitas coopta ⁊ mortificata est p aspitatem carnaliū opeꝝ satisfactorioꝝ. Vnđ ⁊ Jacob interptat̄ supplantator. Rho. viij. Si spū facta carnis mortificaueritis viuetis. Hec aūt facta s̄t ex ꝯsilio Rebecce. i. inspiratiōe diuine gr̄e Greg. Nihil valet humana industria sine adiuuāte dei gratia.

Ecce ⁊c̄.

P Rimus articulus. An necesse sit cōteri de peccatis p ignorantiā factis: Q, nō: quia quod fit p ignorantiā est inuoluntariū: et penitētia nō est nisi de volūtario. Cōtra: Amb. Grauissime peccas si ignoras: quia vicȝ talis de facili nō querit medicinā Rn̄det Bonauē. in. iiij. di. xvj. Conteri de aliq̄ est dupliciť. Primo modo in generali scȝ dolendo de oī offensa dei. Alio modo in speciali dolendo de hac vel illa. Primo modo debet hō penitere de pctis p ignorantiā ꝯmissis: ⁊ dicere cū ꝓpha: Delicta iuuētutꝫ mee ⁊c̄. Secūdo mō nō teneť: s̄ȝ teneť facere qđ in se est: vt pctā recogscat: Cōmittunť aliq̄n p igrantiam iuris: ⁊ tūc cognito iure scit se peccasse. Cōmittunť p ignorantiā facti diligētia debita nō adhibita: ⁊ tūc cogscūť a dn̄o reuelāte. vn̄ teneť orare: vt dn̄s parcat ei vel reuelet. Cū aūt dr̄ Qđ fit ⁊c̄. Dicendū: q̄ nō est oīno inuoluntariū: q: ⁊ si non pfecta fuit cognitio: fuit tn̄ cognitio actus q̄uis nō cogsceret̄ circūstantia deformās. Hec Bona. Pro fundamē. Ignorātia aliq̄n excusat vicȝ p q̄nto fit inuolūtariuȝ. Vn̄ Ouidi'. Preterite veniā dabit ignorantia culpe. ⁊ Aristo. in eth. Qđ fit p ignorantiā nō est volūtariū: ⁊ō excusabile. Cuȝ ḡ q̄rit̄ ⁊c̄. Dic rn̄. vt s. Ex q̄ ꝯclude q̄ tal' et tātus debȝ esse ꝯtritiōis dolor vt oīme pctm̄ displiceat si memorie occurrat. Ex h̄ ei pcipue dȝ hō doleŕ q: dn̄ȝ dreliq̄t. Deute. xxxij. Deū q̄ te genuit dereliq̄sti ⁊c̄. Et Hiere. ij. Amaꝝ est te reliq̄sse dn̄m deum tuū. Audite o pctōres ⁊c̄. talis tn̄ amaritudo in dulcedinē vertiť: queādmodū ēt videm' q̄ vapores ascēdētes d mari dulces fiūt: et hoc ṽtute celi Figura. iij. Regū. xviij. nubecula ascendebat de mari et facta pluuia terra fecūdata est q̄ diu steril' fuerat ꝓpter siccitatē. Spūaliter mare est cor pctōris. Esa. lvij. Cor impij q̄si mare feruēs qđ q̄escere nō pōt. De hoc ascendit nubecula q̄n ꝯpungitur ⁊ in̄ obtenebratur p ꝯsideratiōnē sue vilitatꝫ. Et exinde gn̄atur pluuia dulcꝫ lachrymaꝝ q̄ fecundat aiam q̄ pus fuerat sterilis ⁊ vicijs occupata: sic q̄ poterat dicere illđ Psalm̄. Aia mea sicut terra sine aqua tibi.

S Ecūdus ar. In euāgelio qđ scribit̄ Lu. xv. notāde s̄ūt tres ꝯsideratiōes ad pniam inductiue. Prima est ruinose offensiōis. Scđa est grōse recōciliationis. Tertia est p̄sūptuose idignatiōis. Pria est ⁊c̄. qđ signat̄ p hoc q̄ fili' pdig' in tātā miseriam venit vt pasceret porcos ⁊c̄. Nota igit̄ i co q̄ petijt partē sube: q̄ peccator petit vsum libertatis sue. q. d. Permitte me de' vti natural' b' bonis p volūtate mea q: de gr̄a tua nō curo. Et hoc pmittit dn̄s Ecci. xv. De' ab initio ꝯstituit hoiem ⁊ reliq̄t eū in manu ꝯsilij sui. Et Hiere. xxj. Ego do corā vobis viā vite ⁊ viā mortis. Abutit̄ ḡ pctōr oīb' aīm a dō separās ⁊ in abusum diuitiaꝝ: delitiaꝝ: et honoꝝ: Ado. ille p. pegre in re. lon. Chry. Nō local'r a dn̄o discedēs s̄ȝ affectu. Seq̄tur: Et dissipauit oēm subam suā viuēdo luxuriose: q: vicȝ pctōr pdit bōa gr̄e: ⁊ bona nature inficit ⁊ impeiorat. Hiere. ij. q̄ vilis facta nimis iterās vias tuas. Seq̄r. Et postq̄ ꝯsūmauit oīa: facta ē fames. i. desideriū peccādi: Amb. Merito cepit egere q̄ thesauros sapie ⁊ sciē. di: diuitiarū q̄ celestiū altitudinē dereliq̄t. Seq̄r: Et abijt ⁊ adhesit vni ciuiū ciuitatꝫ. s. diabolo

qui est ciuis in regione vmbre mortis: vt
dicit Augus. et misit illū in vil. s. vt pasce-
ret porcos. Beda. Pascere porcos est ea
qbus imundi spūs gaudēt opari. Et cupi
ebat imple. vē. s. de si. ꝛc̄. Amb. Siliq̄ ē ge
nus legumis intꝰ inanis: foris mollis qd
magis est oneri q̄ꝫ vsui. iō signat inanē va
nitatē appetituū huiꝰ mūdi quē appetitū
implere nō pn̄t: iō sequit̄: Et nemo illi da
bat. s. ad saturitatē. vel f3 Aug. Siliq̄ sūt
seclares steriles vanitatē ꝑsonātes: in q-
bus nec solidū ē qd ad beatā ꝑtineat vi-
tam Scd̄a est ꝯsideratio gratiose recō
ciliatiōis: vbi est ꝯsiderāda triplex gr̄a re
cōciliatiua. Prima est gr̄a ꝓuentiua q̄ est
illūinatiua qn̄ pctōr recogscit statū suuz.
Vn̄ dr̄: In se āt reuersus dixit: q̄nti mer-
cēnarij ꝛc̄ Vn̄ in se reuertit̄ q a se recessit.
etem̄ q ad deuz regredit̄ se sibi reddit: et q
recedit a chr̄o se sibi abdicat. Aug. In se
reuersus est ab his q̄ forinsecꝰ frustra alli
ciūt. Per mercēnarios aūt intellige deo s̄
uientes ꝓ mercede eterna. Per panes scri
pturas sctās: sacr̄a ꝛ ꝟtutes theologicas
Scd̄a est gr̄a cōicatiua q̄ est affectiua ꝛ re
leuatiua a pctō. iō dixit: Surgā: q in pctō
iaceo: et ibo (q lōge recessi) ad patrē meū:
q ꝑ̄ncipi tenebrarū adhesi. Greg. nicenꝰ.
Nō ꝑ̄us redit ad ꝑ̄stinā felicitatē q̄ꝫ in se
rediēs sentiret oppmentis erūne pn̄tia et
meditaret̄ pnie ꝟba: q̄ sunt; surgā ꝛc̄. ꝛ di
cam illi (a cuiꝰ generositate recessi) pecca
ui in celuz (qd ꝑ pctm̄ amisi vel qd fetore
pctī infeci) et corā te (cui oia nuda sunt) iaz
nō sum dignꝰ vocari fi. t. sed fac me sicut
vnū de mercē. tuis. i. fac me de vltimis fa
milie tue. Tertia est gr̄a ꝑfectiua siue exe-
cutiua. Nā sic dr̄ Phil. ij. Deꝰ opat̄ i nob
ꝛ velle et ꝑficere: iō dr̄. surgēs: qꝛ si volue
rimꝰ fiet regressus celer ꝛ facil' dūmō dese
ramus qd nos a domo pr̄na eduxit. Est
aūt pr̄ redeūtib; clemēs: recipit ei velocit̄
Iō qꝛ cū vidisset eū pr̄ eiꝰ discalciatū ꝛ nu
dū: mesto vultu ꝛ ꝯfusiōe plenū: mia mo-
tus est ꝛ accurrēs cecidit sup coilū eꝰ. Am
bro. Occurrit tibi qꝛ audit te intra mētis
secreta tractantē. Itē recipit dulcit̄: iō dr̄:
et osculatꝰ est eū Beda. Rediēs osculum
charitatꝫ recipit a pr̄e dū ꝑ gr̄am certifica
tur de indulgētia. Itē recipit honorabil'r.
Nā cū inciꝑet ꝯfiteri dixit: Pater peccaui
in celū ꝛc̄. dicit pater ad seruos. i. ad ange
los. Citō ꝓferte stolā primā. i. innocentiā
et induite illū: ꝛ date illi anulū fidei q aīa
chr̄o despōsat̄: in manu eiꝰ. i. fidē ope tene-
at: ꝛ calciamēta. i. sctōꝝ exēpla: in pedes
eius. i. affectiōes. et ad. vitu. sagi. f̄m Au
gust. ipm chr̄m: saginatū in gratijs impin
guatū: et occidite. i. occisum oñdite: ꝛ mā
du. ꝛ epu. qꝛ de sacr̄o altarꝫ medū satiantur
hoies: sedetiā hic est panis angeloꝝ. Se-
quit̄: quia hic est filiꝰ meus ꝛc̄. ꝑ pctm̄ ꝛ re
uixit ꝑ pniam: ꝑierat ꝑ amissionē iusticie:
et iuentus est. et ceperūt epulari Tertia
est ꝯsideratio ꝑ̄sumptuose indignatiōis:
nō q sit in bonis: sed sic legit̄ euāgeliuz vt
oñdatur q indignari nō debēt si dn̄s beni
gne reuertētes recipit. Dicit g̃ euāgeliū:
Cū frater senior audisset symphoniam et
choꝝ ꝛ cognouisset q̄ de cā ista fierēt: indi
gnatus est ꝛ nolebat introire. Amb. Qui
sibi vident̄ iusti indignant̄ qn̄ alicui pctm̄
ꝯfitenti venia laxat̄. Pater aūt egressus
cepit rogare illū. s. interna inspiratiōe. Ex
dictis patꝫ q ꝓmptus est dn̄s indulgere
penitenti. Exemplū de Dauid. ij. Reg.
xij. cū dixit Peccaui. statim Nathan ꝓpha
dixit ei: Dn̄s a te trāstulit pctm̄ tuū. Ber
nar. O que: q̄lis et q̄nta est dei miscd̄ia q̄
pctōrem ꝯuersum nō minꝰ diligit q̄ꝫ eum
qui nullā pctī macl'am ꝯtraxit.

t Ertius articulus. Audistꝫ ꝛc̄. Nul
latenus ergo diffidenduz est de dei
miscd̄ia. Nā ꝛ sicut dicit lex: Bn̄ficia sunt
large interꝑ̄tanda. s. dignis. ff. de ꝯstituti
onib; ꝑ̄nci. l. vl. ꝛ de verbo. sig. olim: ꝛ ecō
trario. Om̄ia denegāda sunt ꝛ subtrahē-
da indignis. Audite. si ꝑ̄nceps alicui mul
ta bona fecerit: q̄bus abutēs: eū grauiter
offēderit si sciret ꝑ̄ncipē illū piū esse ꝛ be-
nignū et etiā in gratiā receptuꝝ si tpe de-
bito ad eū redire vellet. Pone casuz. Ex-
pone ꝛc̄. Amb. ꝛ hr̄ de pe. di. j. Nouit deꝰ
mutare sn̄iam si tu noueris emendare de
lictum.

Dn̄ica. iij. xl. Mane sermo.

e Cce ascēdi-
mus ꝛc̄. Estote imitatores
dī sicut filij charissimi ꝛ am

bulante zc. vsq in filios diffidētie Eph.
v. Notate ibi tria q̄ multū valent ad ascē
dendum hierosolymā

Primū est salutaris exhortatio. Esto-
te imitatores dī sicut filij charissimi z am
bulate in dilectiōe zc.

Scdm est exhortatiōis ratio: Hoc āt
scitote intelligētes zc.

Tertiū est rōis ꝯfirmatio: Nemo vos
seducat zc.

Ecce zc.

P Rimus articul⁹ An de peccatis sci-
enter cōmissis et postmodū oblitis:
teneat hō conteri: Q, nō: quia potest esse
totalit oblitus z in generali z in speciali.

Contra. j. Cor. iiij. Nihil mihi ꝯscius
sum zc. Glosa. Quia pōt latere dum ne-
scio: ergo latētia pcti impedit iustificatōz
Respōdit Bonauen. in. iiij. di. xvj. Dicē-
do: q si est oino oblitus z in generali z in
speciali: tenet cōteri in generali nō solū sb
ꝯditione: sed sub estimatiōe pbabili. De-
bet em̄ homo pbabiliter credere q in mul
tis offenderit q̄ꝝ nō recordat: z si ex hac
estimatiōe doleat sicut si certus esset: con
tritus est. Si aūt oblit⁹ ē in speciali: sz tn̄
in generali recordat: dico q tenet ꝯteri ð
peccato in generali z in speciali de negli-
gentia ꝓpter quā venit in illā obliuionē: z
tenet facere qð in se est vt recordet in spe-
ciali vel p recogitationē vl p orationē. Et
si sic ꝯteratur: latētia peccati: nō impedit
iustificationē: q̄uis impediat certitudinē
iustificatiōis. Cuz aūt dicit: q pōt esse q
totalit zc. Dicendū: q totū qð est oblit⁹
certitudinaliter pōt cog̊scere pbabiliter.
Hec Bonauē. Profundam. Nō ē du-
biū si pctā ꝯmissa cū recogitent: amaritu
dinē causant in aīo remordēdo. Vñ tul-
lius. Sollicitāt pectus facta nefanda. In
multis aūt q pctā eos nō sollicitāt: hoc ē
q eoꝝ recordatōz nō recordant. Propterea
aūt nō recordant: q2 nō diligent scrutant.
Sene. de bñficijs. Fortasse viciū de q̊ ꝯq̄-
rerz si te diligent q̄sierz in te inuēies. Que-
ritur g̊ An de pctis zc. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄
ꝯclude q ꝯtritō debz esse gñaliter de oib9
pctis. Sicut em̄ dt Tho. in. iiij. Cū actua
lis culpa ex hoc ꝯtigat q volūtas legi dī
nō cedit: vel eā trāsgrediēdo vel omittē-
do vel ꝓpter eā agēdo. Jō in oī pctō actu

ali duricia quedā est volūtatis: et ꝓpter h
si curari debeat: necessaria est ꝯtritio cōmi
nuēs. Item ꝯtritō importat displicentiā
de pctō ea rōne qua est offensiuū: qð in oī
peccato reperitur. Nā vt dr Eccl. xij. Altis.
odio ha. pec. zc. Audite o. pec. Nisi con-
tritionē verā habeatis nō ascenderz hie-
rosolymā celestē. Notate: Domicelli debē
tes in curia pncipis ministrare pri⁹ laua-
ri solent z pulcras vestes inducre. Sic xpi
chriani prius debēt lachrymis detergere
maculas pctōꝝ vt digni sint deo ministra
re z assistere. Figura Exod. xl. Prece-
ptū ē moysi: aaron: z filijs ei⁹ vt loti aqs
inducre se vestib9 sacris vt ministrēt mihi
zc. Spūaliter: in ostio tabernaculi. i. in pe
nitētia que est vite eterne porta debēt pe-
nitentes ablui sacramētis: z sic induūtur
veste nuptiali: atq sic possunt debitū lau-
dis officiū deo ministrare. Petrus rauen
nas. Quis in ꝑsecutōe peccauit enormi⁹
paulo: qs in negatiōe petro. Illi tm̄ p la-
chrymaꝝ penitētiā meruerūt asseq nō so-
lum ministerium: sed z magisteriū sancti-
tatis.

S Ecūdus articulus. In euāgelio qð
scribit Luce. xj. Arguit domin⁹ z re
probat iudeoꝝ z suoꝝ filioꝝ duriciā z in-
credulitatē: ꝓpter quā sunt indigni ascen-
dere hierosolymā: ergo aūt facit duriter
ostendendo suā potentiā admirabilē p cu
ius opus nō sunt inducti ad christi reue-
rentiā: sed magis ad blasphemiā. Se-
cundo ostendendo suam sapientiā infalli-
bilem: p cuius opus nō sunt inducti ad sci
entiam sed magis in errorē et ignorantiā.
Primo ostendit potentiā suā in euidenti
miraculo curatōis demoniaci muti. Vbi
in euāgelio tria sunt ꝯsiderāda.

Primū est signoꝝ euidentia irrefraga-
bilis.

Secundum populorum reuerentia lau-
dabilis

Tertiuz est phariseoꝝ blasphemia in-
excusabilis.

Primū est signoꝝ zc. cū dicit: Erat Je
sus eijciens demoniū z illud erat mutuz:
scz effectiue: quia mutū efficiebat quem
volebat. Erat aūt demoniac⁹ iste cecus:
vt habet Matt. xij. Hierony. Tria signa
simul in vno homie sunt ꝑpetrata: cec⁹ vi

det:mutus loquit̄:possessus a demonio liberatur. Quod ꝛ tūc quidē carnalit̄ factū est:sꝫ q̄tidie ꝯplet̄ in ꝯuersiōe fideliū vt expulso demonio lumē fidei ipm accipiant: deinde in laudē dei tacētia p̄us oza laxentur. Sp̄ualiter aūt q̄ in pctō est demoniū habꝫ et cec⁹ ꝛ mut⁹ est. Aug. Ille tm̄ videt q̄ scit deū sibi: q̄ timet et diligit. Qui aūt ozat ꝛ psallit ꝛ nō facit q̄ laudat: ille cozpoze loq̄tur:aīa ꝟo tacet. Scdm est populoꝝ reuerētia: q2 exinde admirate sunt turbe:diuinā veritatē in chro videntes:ꝛ dicit:vt h̄r Matth.xij. Nunqd hic ē fili⁹ Dauid.i.de semine ei⁹ nobis ꝓmissus:q̄si di:Ipse est. Sp̄ualiter demoniū eijcit̄ in ꝯtritione:mut⁹ loquit̄ in ꝯfessiōe:ꝛ admirantur turbe in satisfactiōe: qn̄.s. vidēt eū bn̄ opari qui nō solebat nisi malū facere Exinde autē q̄dā ꝯuertunt̄. Alij aūt āpli⁹ ꝯuertunt̄ opus dei in derisum vertētes: q2 vt habet̄ Prouerb.xiij. Detestant̄ stulti eos qui in recta sunt via. Tertiuꝫ est phariseoꝝ blasphemia. cū d̄r:Quidā aūt scꝫ pharisei:vt h̄r Matth.xij.s. litterati ꝛ maiozes inuidia pleni dixerūt in cozde et cogitatione. Quia vt dicit Chryſ. Dum eoꝝ suspitio esset irrōnabilis metu multitudinis nō audebāt eā diuulgare. Dixerūt inq̄ In beelzebub p̄ncipe demonioꝝ eijcit demonia ꝛc.q.d. habet p̄ncipē demonioꝝ familiarē cui alij demones obediūt: et sic blasphemabāt in sp̄msanctū ei⁹ opa diabolo attribuētes:Quia em̄ sanctū negare nō poterāt:ideo modū faciēdi peruertebāt dicētes virtute demonis factuꝫ esse. Apparēt aūt in iudeis tria detestabilia vicia. Cauete ne sitis eoꝝ imitatozes.

Primū est inuidia q̄ ꝯuertit iudiciū et interp̄tat̄ in partē deteriozē. Chryſ. Inuidus nō querit ꝙ dicat: sꝫ vt dicat. Audite detractozes: ꝯtumeliosi:et susurratores. Scdm est sua incredulitas ꝛ malicia ꝓpter quē q̄rebant signa de celo. glo. Fortassis q̄rebāt descēsum ignis de celo. sicut factū est t̄pe helie:aut descēsum manne sicut t̄pe moysi: aut stationē solis sicut t̄pe iosue. Chryſ. Cū m̄lta signa vidissent acsi nō vidissent ita signa q̄rebāt:nullum em̄ aspectu sp̄uali viderāt. Sic et multi increduli scp̄turis et p̄dicatiōib9 nūc signa q̄runt:cū tn̄ f̄m Greg. nō sit t̄ps miracloꝝ: sed opeꝝ. Et q̄dam dicere solēt: Si q̄dā ex moztuis rediret: crederem⁹. Quib9 h̄ dicendū est qd̄ habet̄ Lu.xvj. Si moysen et ꝓphas nō audiūt: neq̄ si qs ex moztuis resurrexerit credēt. Tertiū est blasphemia qd̄ est pctm̄ hozribile.glo.sup illo ꝟbo Esaie.xviij. Ad ꝓplm̄ terribile ꝛc. De pctm̄ blasphemie ꝯpatū leui⁹ est:d̄ diuersis aūt modis: vide vbi de Blasphemia. O pctm̄ sup oīa ire dei ꝓuocatiuū: certe ꝓpter hec venit ira dei in filios diffidētie. vt in ep̄la. Exemplū de punitōe p angelū facta de exercitu sennacherib. Esa.xxxvij.ꝛ.iiij.Re.xix.vide. Itē refert Vincē. in spe.mo.li.iij.pte.v. Cū miles quidā i ludo aleaꝝ p oc̄los dei iuraret: subito ei⁹ oculi in alea ceciderūt. Itē ibidē:ꝙ in diocesi remēsi cū miles quidā luderet ad taxillos ꝛ deū enozmit̄ blasphemaret: subito cecidit cozā oībus ꝛ p totū diē se discerpēs ꝛ se ad terrā allidēs ꝛ spumās: aīam miserā sic euomuit. Itē narrat ibidē:ꝙ cū q̄dā q̄drigarius de parisi⁹ iret ad sctm̄ dionysiū multas ꝑsonas h̄ns in q̄driga: cū sibi aliq̄d aduersi accideret et turpit̄ deū blasphemaret: subito fulgur de celo cozruēs et eū ꝓfozās occidit:eq̄s ꝑsōis talijs reb9 illesis. Itē ibidē. Cū quidā blasphemarꝫ nomē b̄te ꝟginis:man⁹ ei⁹ sinistra distozta est:ꝛ cū ꝓpter hoc amplius blasphemaret:dextera ei⁹ ꝑsilis facta est:ꝛ cū p̄ dolorib⁹ desparet plus ꝛ pl⁹ blasphemans in alijs mēbris pl⁹ et pl⁹ ꝑcussus est. Cū aūt p ventrē ei⁹ iuraret: vētre ei⁹ inflato subito crepuit medi⁹. Itē Greg. in dialog. de puero q̄nquenni blasphemo q̄ inter man⁹ sui p̄ris:sublat⁹ est a demone.

Terti⁹ articul⁹. Studeatis ꝛ vos ad eyciēdū a vobis demonia: alr̄ nō potestis chr̄m ꝛ eius gr̄am recipere. Naꝫ vt dicit̄.ff.de iurisdicioē oīm iudicū.le. Si p errozē. Cōtraria se nō possunt ꝯpati in eodem subiecto. Pone exemplū vt videbis. Et de ꝯse.dis.j. Ecclesia ꝯsecrāda nō ē q̄diu infidelis vel pagan⁹ iacet in ea. Pone casum et applica:notādo illō.ij.Coꝛ.vj. Que participatio iusticie cū iniq̄tate:aut que societas lucis ad tenebras:aut que cōuentio chr̄i ad belial.

Eadē dn̄ica post meridiē.

Ecce ascen

e   rc̃. Eratis aliquãdo tene
bꝛe: nunc autẽ lux in dño
vt filij lucis ambulate. Fructus em̃ lucis
est in omni bono ⁊ iusticia ⁊ ꝟitate. Eph:
v. Uerba sunt notãda his qui volũt ascẽ
dere hierosolymã. Ubi tria sꝫ ↄsiderãda.
Primũ est: Cõmutatio cõmẽdabilis si
ue trãsmutatio. Eratis aliqñ tene. nũc ãt
lux in dño. Scdm est. Trãsmutatoꝛũ
exhoꝛtatio notabilꝭ. vt filij lucis ambula//
te. Tertiũ est: Exhoꝛtatoꝝ infoꝛmatio
laudabilis: fructus em̃ lucꝫ est in omni bo
nitate: q̊ ad se: ⁊ iusticia quo ad ꝓximũ: ⁊
ꝟitate quo ad deũ. De pmo Esa.ix. Po//
pulus qui ambulabat in tenebꝛis vidit lu
cem. rc̃. Pꝛo scdo Jo.xij. Ambulate duz
lucem habetis vt nõ tenebꝛe vos compꝛe
hendant: ⁊ q̃ ambulat in tenebꝛis nescit q̊
vadat. Pꝛo tertio. j. Jo. j. Si autẽ in luce
ambulam⁹: sicut in luce de⁹ est. societatez
habem⁹ adinuicẽ: ⁊ sanguis iesu filij eius
emũdat nos ab omni peccato.
Ecce rc̃.

Salutatio.

p Rimus articul⁹. An ad iustificatio
nem sit necessaria cõtritio. Q, non.
Ecclesiasti. j. Timoꝛ dñi expellit pctm̃: er
go nõ cõtritio. Cõtra. Sup illud. Sacri
ficiũ deo spũs cõtribulatus. Ut dic̃ glo.
spũs cõtribulat⁹ ⁊ cõtritus est sacrificiũ:
ergo peccata soluunꝭ. Rñdet boñ. in. iiij.
dis. xvij. Ad hoc ꝙ gr̃a iustificatiua infu//
daꝭ: necesse est ꝙ hõ se ꝑparet cõsentiẽdo
gratie: ⁊ detestando peccatũ: Ideo in iu//
stificatione impij necesse est ista quattuoꝛ
cõcurrere. scꝫ gratie infusionẽ: liberi arbi//
trij motũ: cõtritionẽ: ⁊ peccati expulsionẽ
De⁹ ei infũdẽdo gr̃am expellit culpã: nec
gr̃am infũdit nisi ei q̃ ↄsentit: ⁊ pctm̃ de
testaꝭ. Cũ ãt dr̃. Timoꝛ dñi rc̃. Dõm ꝙ ĩ
pctõ tria sũt. s. actio mala: iterioꝛ macula:
⁊ seq̃la. Actio mala expelliꝭ timoꝛe: macu
la doloꝛe: seq̃la charitatꝫ ardoꝛe. Boñ. h
Pꝛo fũda. Nõ ẽ fugiẽda ↄtritõis ama
ritudo ꝑ quã hr̃ diuine gr̃e dulcedo. Naz
vt di. Gal. in alexand. Blandicijs indi//
gn⁹ erit molliꝙ potiri foꝛtuna: q̃ dura pa
ti vel amara recusat. Uñ ⁊ Señ. ad lucil.
Si vicia aliter extrahi neq̃rẽt: coꝛ ipm̃ cũ
illis euellendũ erit. Sꝫ q̃riꝭ an. rc̃. Dic rñ
vts. Ex q̃ ↄclude ꝙ diligẽter ꝓcurãda ẽ
coꝛdꝭ ↄtritio. Per q̃m aie iustificatio: sñ q̃
nẽo ascẽdit hierosolymã. qm̃ dicps. In//
iusti punienꝭ ⁊ semẽ impioꝝ iteribit. Iu//
sti aũt habebũt t̃rã rc̃. Itẽ ꝑ ↄtritionẽ fit
dei in aĩa habitatio. ps. Tu aũt in sctõ ha
bitas. Itẽ angeloꝝ letificatio. Luce. xv.
Gaudiũ est angelis dei sup vno pctõꝛe.
rc̃. Audite o peccatoꝛes q̃ potius volui//
stis leticiã diabolo dare ꝙ angelis Aua//
ri. rc̃. Unde etiã credendũ est ꝙ angeli li
benter associant penitentes. Uidem⁹ em̃
ꝙ sitientes vadũt libenter: vbi potũ inue
nire credũt. chr̃s ãt ⁊ angeli sitiũt lachꝛy//
mas penitẽtũ. Ber. Gaudẽt angeli d̃ cõ//
uersiõe pctõꝝ: salutẽ hoim sitiẽtes: iõ libẽ
ter currũt ad aiaz lachꝛymãtẽ. Lu. xij. Ex
ꝑcepto dñi discipuli secuti sũt hoiem poꝛ//
tãtẽ amphoꝛã aq̃: ⁊ intrauerũt cũ eo ⁊ ibi
parauerũt pasca. Spũaliꝭ. Hoiem habẽ//
tẽ coꝛ plenũ lachꝛymis: sequũꝭ angeli: ⁊ in
trãt hospitiũ aie: ⁊ ibi fac̃ chr̃s pascha: cõ
ferens abũdantiã gratiaꝝ. Ber. Lachꝛy
me penitentiũ vinũ ẽ angeloꝝ: eo ꝙ ĩ illis
est odoꝛ vite: sapoꝛ gr̃e: indulgentie gust⁹
⁊ serenate sanitas ↄsciẽtie.
s Ecũdus arti. In ꝑcedẽti rc̃. Nũc de
scdo quõ. s. oñdit suam sapientiã. rc̃.
Quod facit tripliciter.
Pꝛimo: ꝑ ↄfutatiõis viuacitatẽ.
Scdo: ꝑ ꝑnũciatiõis ꝟitatẽ.
Tertio: ꝑ simplicꝭ deuotiõis puritatẽ.
Pꝛimo rc̃. Chr̃s em̃ vt vidit cogitatio
nes eoꝝ. s. phariseoꝝ. In q̊ apparet sua di
uinitas: pluribꝫ rõib⁹ eos ↄfutauit: oñdẽs
se in spũ dei: nõ in beelsebub eijcere demo
nia. Pꝛima ratio poniꝭ ibi. Om̃e regnũ
rc̃. q. di. Si in ꝟtute vni⁹ demonis alios
eijcerẽ: seq̃reꝭ ꝙ eẽt diuisio inꝭ demones:
⁊ sic nõ posset diu stare ptãs ei⁹. Ex q̊ seq̃
tur aduẽtus chr̃i ꝑ quẽ ẽ demonis ptãs
auferẽda. Uñ d̃t. Omne regnũ in se diui
sum desolabiꝭ rc̃. Hiero. Cõcoꝛdia parue
res crescũt: discoꝛdia maxime dilabuntur
Chꝛyso. Nihil in terra est regno potẽti⁹
sꝫ tñ ꝑ altercationẽ perit. Spũaliꝭ regnũ
in se diuisum: est aia mali hois: cuius sen//
sualitas repugnat rõni: ⁊ etiã volũtas in//
tellectui: ⁊ hec desolaꝭ: q2 chr̃s inde recedit

et diabolus ingredit̃. Itẽ regnũ in se diui
sum: est q̃libet cogitatio ꝯcordia carẽs: in
qua sunt duo aut tres aut plures sathane
quoꝝ q̃lib; nitit̃ partẽ suã ampliare: q̊s p̃t
ad se trahendo vt possit alteri p̃ualere: ⁊
talis cõgregatio durare nõ põt. Sed heu
vix inuenit̃ q̃ tantã habeant ꝯcordiã i bo
no sicut demões in malo: cũ em̃ sint q̃si i-
finiti: oẽs in malũ ꝯcordãt. Scd̃a rõ poni
tur ibi. Si ego in beelzebub eijcio demo-
monia ⁊c̃. q. di. Eiusdẽ ptãtis ẽ electio de
monũ ꝑ me ⁊ ꝑ filios vestros: sed illi ẜm
vos nõ eijciũt demonia in p̃ncipe ⁊c̃. g̊ nec
ego. Filij aũt eoꝝ dicunt̃ exorciste ẜ; Be-
dam et Rabanũ: vel apl̃i ẜm Hierony. ⁊
Aug⁹. iõ ipsi iudices vestri erũt vos cõ-
demnãtes de mendacio. Et deinde oñsa
falsitate ostendit veritatẽ di. Porro si i di
gito dei .i. in virtute dei siue in spũ: qui a
patre et filio ꝓcedit sicut digit⁹ a brachio
et manu: eijcio demonia profecto venit in
vos regnũ dei .i. snĩa diuini iudicij. Aug⁹.
Regnu; dei est ptãs iudiciaria q̃ dãnant̃
impij ⁊ a fidelib⁹ secernunt̃. Et ꝑ ꝯfirma-
tiõe ratõnis ꝓbat chr̃s ꝙ ipse nõ est mini
ster diaboli: q꞉ minister nõ est potẽtior au
ctore: chr̃us aũt est potẽtior diabolo. Q̃ð
ꝓbat q꞉ nõ potest quisq̃ intrare in atriu;
fortis custodiẽtis ⁊ eius bona diripe nisi
tanq̃ fortior alligauerit fortẽ ⁊c̃. Diabo-
lus q̃ppe fortis est. Job. xlj. Non est ptãs
suꝑ terrã que ei ꝯꝑetur. Arma eius sunt
astutie et doli. Atriũ eius est mũdus: va-
sa et spolia: homĩes obsessi vel decepti. q̊
custodiẽte omnia erũt in pace. quia nemo
sibi resistebat: sed fortior eo .s. chr̃s supue-
niens arma eius auferet ꝯpescendo ⁊ astu
tias detegendo: vasa eripit ⁊ spolia distri
buit: ẜm Bedã: in regno eccl̃ie tã militãt;
q̃ triũphãtis: in diuersis dignitatib⁹ ordi
nauit: Iuxta p̃dicta notate q̃m nõ debẽ⁹
esse securi: quia aduersari⁹ noster fortis ẽ
Nec tñ desꝑare debem⁹ quia p̃nceps no-
ster fortior est. Chrys. Nõ debet hostẽ ti-
mere fortẽ qui p̃ncipẽ hab; fortiorẽ. Sed
vigilem⁹ vt in fiducia p̃ncipis nostri for-
tioris vincam⁹ aduersariũ nostꝝ. Nam si
ꝯtendim⁹ ꝯtra eũ: fortiores eo sum⁹. Si
negligim⁹: ille fortior inuenit̃. Fortẽ enim
diabolũ nostra negligẽtia facit: nõ illius
potẽtia. Grego. Diabol⁹ cũ ei resistit̃: de-
bilis est vt formica: cũ aũt eius suggestio
recipit̃: fortis est vt leo. Tertia rõ ponit̃
ibi. Qui nõ est mecũ neq; mecum cõgre-
gat: nõ ẽ mecũ vt demones eijciat: s; ma
gis q̃ mea sunt spargere curat. Tertio
ostendit suã sapientiã ꝑ p̃nunciatiõis ve-
ritatem quia denũciat eos a demone am
plius possidendos ꝓpter suã ingratitudi-
nem ⁊ contemptũ doctrine euãgelice: cu;
di. Cũ immũdus spũs ⁊c̃. vbi ostẽdit eos
similes homi Primo a demone possesso
et postmodũ liberato: et iteꝝ ꝓpter suam
negligẽtiã plenius obsesso. Unde ait Cũ
immũdus spiritus exierit ab homine .i. a
ꝓpl̃o iudaico vadit ꝑ loca iaquosa .i. ꝑ loca
gentiliũ: humore grẽ ⁊ virore fidei caren
tia querẽs in eo requiẽ .i. ꝑpetua; mansio-
nem ⁊ nõ inueniẽs: quia aduenientẽ chr̃o:
inde eiectus est di. Reuertar in domũ me
am vnde exiui .i. ad ꝓpl̃m iudaicũ: Et cu;
vi .e. va. ab oꝑibus bonis scopis munda-
tam ẜm aꝑparentiã. Quia ꝓpl̃s iudaicus
habebat q̃dam exteriorẽ mundiciã. Si-
cut em̃ scopa nõ tollit tenaces sordes: sed
tm̃ suꝑficiales: ita ipsi illud q̃ð deforis est
mundabãt: sed intus sordes remanebant
Quia sacrificia quidẽ exteriora faciebant
ordinata in lege: sed interi⁹ animũ nõ pur
gabant: sicut etiã nũc faciũt qui ꝯfitentur:
remanẽte ꝓposito peccandi: Ornatã ꝑ bo
ni assimilationẽ: tunc vadit et assumit se-
ptem spiritus alios secũ: ꝑ quos intelligit̃
vniuersitas demonũ ⁊ vicioꝝ: neq̃ores se:
vel ꝓpter numeꝝ. ꝓpter conatũ: vel ꝓpter
effectum: et ingressi habitãt ibi: et ita oĩa
cumulantur in eis. Et fiunt nouissima ho-
minis illius peiora p̃oribus. Et vt osten
dat ꝙ similitudo p̃dicta intelligit̃ de po-
pulo iudaico: subdit domin⁹ Matth. xij.
Sic erit generatiõi huic pessime: mala fu
it em̃ in deserto quãdo vitulũ adorauit: ⁊
cõtra dominũ murmurauit: peior in terra
promissionis ante chr̃i aduentũ quãdo
filios et filias demonib⁹ imolauit: sed pes
sima post chr̃i aduentũ quãdo eũ crucifi-
fixit. Similiter timendũ est hodie ecclesie
ne olim ab ea expulsus diabol⁹ inueniat
eam vacãtẽ a bonis ornatã exteri⁹. Quia
multi plus ad corꝑale; eccl̃ie cultũ q̃ ad
spiritualẽ laborãt. q̃dã altaria ornãt mul
tipliciter: sed de electione ministroꝝ paꝝ

curant. Econtrario fiebat in ecclesia pri-
mitiua. Sed heu vt dicit Hiero. Cū ec-
clesa diuitijs creuit: tūc virtutib⁹ minor ē
facta. Moraliter expōi pōt silitudo illa d
homie q post grām penitētie recidiuauit.
Et Chrys. Nō solū ad iudeos: sed etiā ad
nos dicta esse intelligam⁹: si a prorib⁹ exu-
ti mal' rursus ab eisdē possideamur. Idez
Eteni pharao si in pma plaga erudit⁹ fu-
isset nō vtiqꝫ accepisset expientiā posteri-
orum. Nō vtiqꝫ cū suo exercitu postea sū-
mersus fuisset: Sed nō mare rubꝝ iā p-
transire nūc est: sed pelagus ignis. Iō ro-
go vt ꝯpungāt gehenne sermonē audien-
tes. Tertio ondit suā sapiam p simpli-
cis demōstratiōis puritatē: quā vicꝫ ostē-
dit in muliere q dr fuisse sancta Marcel-
la ancilla btē marthe q extollens vocez in
chri laudez vocē dedit. Beatus venter q
te portauit ꝛc. Lu. xj. Uide deuotionē e⁹
et ꝯfidentiam: nō silenter loquit: sed alte
chri ꝟboꝝ accensa suauitate. Beda. Et
nos igit extollam⁹ vocē cū eccl'ia catholi
ca cuius typū hec mulier gessit. Extolla-
mus et mentē in medio turbaꝝ: dicamus-
qꝫ saluatori: Beatus vēter q te portauit:
et vbera q suxisti. Et domin⁹ ꝯfirmādo
verba mulierꝫ: Mulieri dicit: Quinimo:
beati qui audiūt verbū dei ꝛ custodiunt
illud. q. di. Iuxta tuaꝫ sententiā beatus q-
dez est eius venter qui me portauit: ꝛ la-
ctauit: sed magis quia verbū dei audiuit:
audiendo credidit: ꝛ credendo custodiuit
Augusti. Beatior fuit Maria ꝑfitendo
fidem christi: et felicius cōcepit deū men
te p fidem: qꝫ corpore p carnis assumptio
nem. Ideo nō tm̄ illa beata qnimo etiam
illi beati qui audiunt verbū dei ꝛc. Sed
heu heu rara est et tenuis multoꝝ deuo-
tio: audiendo verbū: multoqꝫ solliciti⁹ ad
ꝟba vana attendūt. Exēplū in vitaspa
trum. Senex quidā rogauit deū ne dor-
mitaret aliquādo cum spiritualiuꝫ sermo
fieret: Si autē detractiōis verba aut odij
causa verba essent: statim corrueret in so-
mnuꝫ ne huiusmōi venenū eius aures ac-
ciperent. Hic dicebat diabolū studiosum
esse vt homies moueret ad verba ociosa:
Impugnatorē autē totius doctrine spiri-
ritualis: Hoc autē vtebat exemplo: Lo-
quente me aliquādo de vtilitate salutari
ad quosdā fratres: tāpfundo somno oc
cupati sunt vt nec oculos aperire possent.
Ego autē ostendere volēs diabolicū esse.
ociosa verba introduxi: ad quod quidaꝫ
gaudentes: statim sunt a somno excitati.
Ego autē ingemiscens dixi: vsqꝫ nūc de ce
lestibus loqbar et omēs dormiebatis: qn
do autē sermo ociosus inuentus est: om-
nes audire cepistis. Propter quod rogo
fratres cognoscētes malignitatē diaboli:
attēdite vobismetipsis cauētes a sōno qn-
do aliquid spirituale auditis aut facitis.
Sed sicut dicit Petrus. j. Pe. vl. Sobrij
estote et vigilate.

Tertius articulus. Audistis ꝛc. Ca
uete ne sitis iudeis similes de quib⁹
sunt illi de quo dicit: Sunt nouissima ho
minis peiora prioribus. Sed forte psumi-
tis qꝫ deus nō puniet: quia iam diu distu-
lit. Audite quid lex dicit. C. de pctibus im
peratori offerēdis. l. quotiēs. Quod dif-
fertur: nō aufertur. Quāuis ḡ deus non
statim puniat peccata: nō tamē remane-
bunt impunita. vt habet de penitē. dist. j.
Medicina. § primo. Nam etsi rex diu dif
tulerit punire proditorē: hortās eum per
nūcios vt se corrigat ꝛ ad regē veniat gra
tiam accepturus: ꝛ ille semp in malicia p-
seuerat: et ad regē veire ꝯtēnit: nōne tādē
puniendus est: et tanto grauius qnto diu
tius expectatus est et ammonit⁹. Expone
et applica Notando illud Grego. Graui⁹
illos damnat: quos hic diu lōganimiter
portat.

Feria. ij. post. iij. dn̄icam. xl.

Ecce ascendimus ꝛc. Lauare et mūdabe-
ris. iiij. Regū. v. Hoc illi di-
citur qui ascendere cupit hierosolymam.
Sunt autē tria Notanda in epistola: quo
rum cōsideratio inducere debet peccato-
rem ad se diligenter lauandū per peniten
tiam. Primū est morbi condicio horri-
bilis: quia Naaman leprosus erat: signās
peccatorē. Ezechielis. xvj. Abominabi-

lem fecisti decorem tuum. Secundū est morbi curatio facilis: quia missus est vt lauaretur septies in iordane. Jordanis ei riuus iudicij interptatur: et signat penitentiam in quo debet homo seipsum iudicare. Et oportz ibi septies lauari.j. Cor. xj. Si nosmetipsos dijudicarem⁹: nō vtiqꝫ iudicaremur. Et oportet ibi septies lauari propter septem consideratōes ad cōpunctionem inductiuas: quas supra posui. Esa.j. Lauamini mundi estote.

Tertiū est egri reparatō desiderabilis: quia restituta est caro eius.s.c.p. paruuli: et mundatus est. Sic per penitentiā mūdatur anima ꝛ reparatur ad statum innocentie. Psalmista. Lauabis me et sup niuem dealbabor.

Ecce ꝛc.

Primus articulus. An ad iustificatōnem necessaria sit confessio. Q, non: dicēte Psalm. Dixi confitebor aduersuz me iniusticiā meā domino ꝛc. Ubi Cassiodorus. Magna dei pietas qui ad solaz promissionem peccatū dimittit: votum ei pro operatiōe iudicatur Contra. Chrysostomus. Non potest quis gratiam accipere nisi fuerit p cōfessionē a peccato purgatus. Respondet Bonauentu. in.iiij. distin.xvij. Ad iustificationē que fit p infusionem gratie nō est necessaria confessio: sed sufficiunt illa quattuor Gratie infusio: Motus liberi arbitrij: Contritio: et Peccati expulsio. ꝭm em̄ rectū ordinē: confessio sequitur: et tēpore et natura contritionem: que nō est sine iustificatōe: Cōtritio tamē esse nō potest sine ꝓposito confitēdi: et p consequens nec ipsa iustificatio. Cum autez dicit Cassiodorus. Dicendū sicut dicit Augustinus. Quamuis aliqs possit iustificari sine sacramentis: tamen nullus iustificatur contemnens sacramenta. Unde contemnēs cōfessionē: qñtumcunqꝫ doleat non adquirit iusticiam. Hec Bonauentura. Pro fundamento. Sicut ad sanitatem vulneris necessaria est saniei euacuatio: Sic ad curationem peccati necessaria est prius confessio: ad quod pertinet illud Sen. ad Lucillum. Omnia vicia in aperto leuiora sunt: morbi quoqꝫ tūc ad sanitatē inclinant cū ex abdito erūpunt: ac vim suam proferunt. Multū ergo est desideranda confessio. Nam dicit Lucanus: Cupias quodcūqꝫ necesse est. Cum ergo queritur. An ad iustificationē ꝛc. Dic responsionē vt supra. Ex qua cōclude: ꝙ iustificari non potest qui confessionem contemnit. Ambrosius lib. de paradiso. et habetur de penitētia distin.j. cap. Non potest quisqꝫ a peccato iustificari: nisi fuerit peccatū ante cōfessus: Per cōfessionem quippe recedunt vicia et peccata: et veniunt virtutes. Figura Exo. xiiij habetur de transitu maris rubri: et recitat Magister in historia Scholastica. Cum filij israel venissent ad mare rubruz habentes post se Pharaonem et eius exercitum: et Moyses mare rubrum diuisisset in duodecim diuisiōes: nulla tribus est ausa intrare mare quousqꝫ prius intrauit tribus iuda. Et ex hoc meruit sceptrz inter tribus Jsrael. Psalmista. Jn exitu israel de egypto ꝛc. Sequitur: Facta est iudea sanctificatio eius ꝛc. Spiritualiter. Si vis exire de egypto: id est de tenebris peccatorum: oportet iudam: id est confessionem precedere: et tunc sequuntur alie tribus: id est alie virtutes. Bernardus. Ama confessionem si affectas decorem. Ama confessionem ob quam amaris.

Secundus articulus. Jn euangelio quod scribitur Luce.iiij. tria proponuntur consideranda: quorum consideratio nos ad compunctionem et penitentiam inducere debet.

Primum est iudeorum infidelitas damnabilis.

Secundum est diuine iusticie veritas infallibilis

Tertium est inuidie peruersitas inexcusabilis.

Primum ꝛc. propter quam infidelitatem indigni erant miraculis christi. Patet autem infidelitas ex eo ꝙ signa petunt dicētes: Quāta audiuimus facta in Capharnaum: fac et hic in patria tua: quasi dicerent. Si vera essent que a te dicūtur in Capharnauz facta: Tu potius hic deberes facere in patria tua: Nō credimus

ꝙ ibi feceris q̄ in patria nō facis. Cauete
ne sitis siles iudeis: certe incredulis: qḋ
aliqñ ꝯtingit ꝓpt̄ sugbiā ꝛ elationē: qꝛ vt
dicit Bern. Supbo oculo nō lucet veri//
tas. Et Aug⁹. Nimis inflata facies clau//
debat oculos meos. Sic ꝛ multi qꝛ ḋ sua
scia nimis p̄sumūt minime curāt de verbo
dei. vnde clerici difficili⁹ corrigūt̄ q̄ȝ laici
Chryso. sup matth. Clerici si male fecerit
inemendabiles sūt: laici facilit̄ corrigunt̄.
Greg. Tātō a dei luce sūt lōge: q̄nto apḋ
se hūiles nō sūt. Studeam⁹ g̊ hūiliari: qꝛ
vt dr̄ Prouer. xj. Ubi hūilitas ibi sapia.
Scḋm est diuine iusticie seueritas infal//
libilis qꝛ vicȝ oñdit eis dn̄s ꝙ nō p̄termit
tebat in p̄ria. s. facere miracula ꝓpt̄ odiuȝ
patrie vel defectū potētie sȝ ꝓpt̄ eoꝝ ma//
liciā: ꝓpt̄ quā erant indigni. Idō nō erat iu
stū vt apud eos faceret miracula. Un̄ di.
eis. Amē di. vo. qꝛ nemo ꝓpha accept⁹ ē
in patria sua ꝛ h̄ vt in pluribꝫ. Amb. Non
ociose saluator se excusat: ꝙ nulla i patria
sua operatus sit: ne fortassis aliq̇s vili orē
patrie nob̄ eē debere putaret affectū. De
clarauit aūt dn̄s dictū suū p̲ duo exēpla. s.
helisei ꝛ helie: q̇ in maiori honore hēbant̄
apud extraneos q̄ȝ apḋ cōpatriotas: ꝛ idō
plura miracl̄a faciebant apud alienos q̄ȝ
suos idō di. Multe vidue erāt in diebꝫ he//
lie ꝛc̄. vsq̄ȝ ibi naamā syrus. Amb. Un̄
apparet cōpassiōis exēplo arrogantia ci//
uiū retro dr̄ inuidoꝝ: dn̄icūq̄ȝ factū in scri
pturis docet̄ veteribꝫ cōuenire. Tertiū
est inuidie p̲uersitas inexcusabilis: qꝛ re//
pleti sūt ira i synagoga hec audiētes: his
siles sūt q̇ ꝯtra pctōres indignant̄. Gal.
iiij. Inimic⁹ fact⁹ sum vob̄ veꝝ vobis di
cēs. Iñ ē illḋ vulgare ꝓuerbiū terētij Ob
sequiū amicos: odiū parit v̄itas. Ex odio
itaq̄ȝ surrexerūt illi ꝛ eiecerūt illū extra ci
uitatē. Ambro. Nō mirū si p̲diderūt salu
tē: q̇ de finib⁹ suis eiecerūt saluatorē. Be
da. Peiores sunt iudei discipuli diabolo
magistro. Ille ei tētās ait Mitte te deor
sum. Illi vero de supcilio mōtis precipita
re conabant̄: Sequit̄. Jesus aūt trāsiens
p̲ mediū illoruȝ ibat. Descendit ei dn̄s de
monte non visus ab his q̊s nō deserebat.
In hoc docuit ꝙ de iniurijs nobis factꝭ
vindicam nō q̄ramus. Ubi notandū ƀm
Bedam Cum dn̄s de manibus illorum
elapsus p̲ mediū illorum de rupe descen//
deret atq̄ȝ in ipsa rupe latere vellet: subi//
to ad tactū dn̄ice vestis: saxū illud subter//
fugit: ꝛ instar cere solutū: quēadmodū si//
nū quo dn̄icum corp⁹ reciperet̄ effecit: in
quo vestigia pedū ꝛ vniuersa liniamenta
ꝛ ruge vestis q̄si de manu sculptoris im//
pressa seruant̄. Mira res: lapis emollescit
ꝛ ipse homo lapidescit. Ibidem etiā ostē
ditur locus qui dicitur precipitiū ꝛ salt⁹
dn̄i. scȝ per miliare a nazareth cōtra meri
diem versus hierusalē. Notandū auteȝ ꝙ
quattuor modis est mors dn̄o intentata.
Quidā enim tentauerūt eum p̲imere gla
dio sicut herodes. Quidā lapidatōe sicut
iudei in templo. Quidā crucifigatione si
cut iudei in passiōe. Quidā precipitatōe:
sicut hic nazarei. Spiritualit̄: christ⁹ cru//
cifigit̄ nostra recidiuatione: lapidat̄ no//
stra induratione: gladio perimit̄ blasphe
matione: ꝛ p̄cipitatur nr̄a desperatōe. O
q̄ȝ fatui qui desperāt: quoniā vt di. Aug⁹
Quasi scintilla in mari sic omnia peccata
cōparata miscḋie dei. Exemplū legit̄ in le
genda. b. Basilij. Uir venerabilis hera//
clius vnicā habebat filiā: quā disponebat
dn̄o cōsecrare. Inflāmauit aūt diabolus
vnū ex seruis in amore puelle. Qui impos
sibile iudicās ad amplexus tā nobil̄ puel
le peruenire: accersiuit maleficū: cui⁹ con
silio pactum cū diabolo inijt: chr̄m abne//
gans ꝛ chirographuȝ tradens: instinctu
ergo diaboli puella amore iuuenis ita ac
censa est vt patri diceret: vel mihi iuuenē
illū in virū tradas: vel mortuā me cito vi
debis. pater g̊ licȝ lugēs p̄dicto iuueni de
sponsauit. Qui post aliquot dies notat⁹
est ꝙ nō esset christianus. Ecclesias em̄ fu
giebat: signū crucis horrebat: dei verba
spernebat. Multaq̄ȝ faciebat que bono
viro nō cōueniunt. Quod audiens vxor ꝛ
a viro requirēs didicit veritatē: pertime
scens flexit iuueneȝ vt ad sanctū Basiliū
pergerent. Ad quē cū venisset omnib⁹ au
ditis: dicit beatus Basilius iuueni. Uis
reuerti fili. Vellē inquit sed obligat⁹ sum
scriptura ꝓpria. Cui basili⁹ nō sit tibi cure
Benignus est dn̄s Impressit ergo signū
crucis in fronte eius ꝛ inclusit eū: ꝛ post
tres dies visitauit. Quē vidēs iuuenis di.
O pr̄ terribiles sunt clamores demonū:

qui tenentes scriptũ dicunt. Tu venisti ad nos: nõ nos ad te. Dicit Basili⁹ Noli timere fili. Iterum ergo eo recluso ꝓ ipso orauit: ⁊ post dies aliquot visitauit. Cui iuuenis ait. O pater, alõge audio clamores demonũ ⁊ ñ video ipsos. Quo ꝯfortato sanctus discessit: ⁊ alia die rediit. Cui iuuenis Quõ inquit habes pr̃. Vidi nãq͂ hodie in visu te pugnantẽ ꝓ me: ⁊ vincentẽ diabolũ. Educens igit̃ eũ: clerũ ⁊ populum cõuocauit ⁊ monuit orare ꝓ iuuene: quẽ tenens manu ducebat ad ecclesiã Et ecce diabolus cũ sua comitiua conabatur rape iuuenẽ. Qui clamabat: Sancte dei adiuua me. Diabolus ꝟo dicebat Basili preiudicas mihi: ipe venit ad me: habeo ei⁹ scriptũ. Tũc omnes q̃ aderant clamauerũt kyriel. Et orante basilio: ecce charta per aerẽ delata ⁊ ab omnib⁹ visa venit ad manus basilii. Quã ille suscipiẽs dixit iuueni Cognoscis has lr̃as frater. Et ille Hee sunt dñe. Et fregit basili⁹ scriptuꝫ in signũ remissionis culpe: ⁊ bene viuendi regulã docuit. O amplitudo diuine misericordie Accedite ergo ad eum o peccatores qm̃ ipe pr̃ est miĩcordiarũ. Nec sit vob duꝝ pctã cõfiteri. Qm̃ ⁊ si ꝯfessio duꝝ q̃d videat̃: ⁊ difficile tñ si multo ampliora et grauiora ordinasset ⁊ ꝑcepisset deus pro gratia obtinenda ⁊ dãnatione vitãda: puta quotidie flagell' verberari vsq͂ ad sanguinis effusionẽ ⁊c̃. Certe libenti animo omnia essent toleranda Ad quod ꝑtinet illud q̃d serui naamã sibi dixerũt. vt habetur in eplã hodierna. Pr̃ ⁊ si rem grandẽ tibi dixisset ⁊c̃.

Tertius arti. Audistꝫ ⁊c̃. Cauete ne sitis increduli ⁊ obstinati queadmodũ iudei ⁊ sic bñficiis chr̃i indigni Dicitꝫ forte Credim⁹ ⁊ obedire dño volumus. Audite q̃d iura dicũt Allegãs ꝯtraria ñ est audiẽd⁹. ca. Sollicitudinẽ. de appell. ⁊. L. de furtis. L. i. ⁊. ff. de cõdi. ⁊ de. l. ticio. Quid eñ valet ꝙ q̃s regi dicat. Tu rex noster es: ⁊ tibi seruire debem⁹: ⁊ etiã dicat. Nõ tibi tñ seruire volo ⁊c̃. Etsi petat veniã de preteritis: dicit tñ nõ se regi seruiturũ: an sit audiendus: Certe nõ. Expone: notando ꝙ cor ipsum loquitur deo. Vos dicitis. Credimus ⁊c̃. sed nescio q̃d cor loquatur: et experiẽtia loquitur quod opera testantur. Ait eñ Greg. in homel' De dilectione ⁊ fidelitate ad conditorem lingua mens ⁊ vita requratur.

Feria. iii. post dñicã. iii. q̃dragesime.

Ecce ascen

⁊c̃. Mulier quedam clamabat ad heliseũ. iiii. Re. iiii. Sic ad deũ clamare debet anima volens ascẽdere hierosolymã. Et in epistola insinuant̃ tria ad hoc necessaria ⁊ ad diuine grẽ augmentationẽ. Primũ est: capacis desiderii augmentatio que significatur per vasorũ multitudinẽ Cyprianus Quantũ illic capacis fidei afferim⁹ tantum inde gratie inũdantiã haurimus Secũdũ est: cordis euacuatio. s. ab exterioribus curis. Et hoc intellgit̃ per vacuitatem vasoꝝ. Grego. Effunde vt implearis. Tertiũ est interior spũs recollectio: que significatur per ostii clausionẽ. Eccle. xxxi. Contine ⁊ congrega cor tuũ. Ecce ⁊c̃.

Primus articul⁹ Utrũ iam iustificatus ꝑ cõtritionem teneatur cõfiteri. Q, nõ: Talis habet quicquid saluti necessariũ est. Cõtra. Gratia nõ absoluit a ꝑcepto cõfessionis. Rñ. Boñ. in iiii. dist. xvii. Cõfessio est instituta sub precepto a quo non absoluit̃ peccator per susceptionem gratie iustificantis. Et ideo si potest ⁊ non curat: cadit a iusticia: cum cadit a ꝓposito cõfitendi sine quo iustificari nõ poterat. Nullus enim iustificari potest qui sacramenta cõtemnit. Cum autẽ dicitur Iustificatus habet ⁊c̃. Dicendũ ꝙ verũ est si perseueret in iusticia. Hec Boñ.

Pro fundamẽto. Magna stulticia est celare aliis peccata ⁊ nolle confiteri Horatius in Epistolis Stultoꝝ incurata pudor mal⁹ vlcera celat. Et Señ. ad lucil. quare vicia sua necessario confitet̃: quare in illis est somniũ narrare vigilantis: etiã ⁊ vicia sua cõfiteri sanitatis indiciũ. Cuꝫ ergo queritur. An iustificat⁹ ⁊c̃. Dic Rñ. vtrũ Ex qua conclude ꝙ non potest esse securus peccator nisi confessus fuerit: nec videtur perfecte cõtritus: qui dolens de

peccato ɔfiteri proponit: nec tñ exequitur propositū illud cū habeat opportunitatē Per cōfessionē autē fit securus: quia ꝑ cōfessionē reconciliat deo ⁊ ecclesie. Añ cōfessionē quippe peccator est dei inimicus. cū autē cōfitet fit amic⁹ dei. Quia tūc voluntatē suā cōformat diuine bonitati. Jō dicit Bern. O beata spes cōfitentiū quō vincis inuincibilē: ꝙ potens es apud oīpotentem. Quācito tremendū iudicē vertis in clementissimū patrē. Notate optimū remediū euadendi manus irati principis Cum homo fugere nequit: dz flexis genib⁹ nudatū gladiū principi porrigere: ⁊ se reū mortis proclamare. Spūalit sic faciatis chr̄o peccatores: ɔfitendo peccata vestra. Nō em̄ fugere potestis. Aug⁹. sup ps. Nō est quo fugias a deo irato nisi ad ipsum placatū: denuda igit gladiū. i. peccatū. Figura. ij. regū. xxiiij. Dauid videns angelū ꝑcutientē pplm dic. Dñe Ego sum q peccaui ⁊c. Vide ibi. Spūaliter Si peccatū ꝑ confessionē denudes dñs reponit gladiū in re sue. Ambro. li. de Joseph. Cessat diuina vindicta si cōfessio p̄currit humana.

S Ecundus articul⁹. Jn euangel. qd scribit. Matth. xviij. Notande sunt tres instructiones de charitate necessaria ad ascendendū hierosolymā.

Prima est: instructio charitatiue correctionis.

Scōa ē: instructio charitatiue vnionis.

Tertia: instructio charitatiue remissionis.

Prima ⁊c. Si peccauerit in te frat tuus. Aug⁹. d ꝟ. Admonet nos dñs noster nō negligere inuicē peccata nostra: nō q̄rendo quid reprehendas sed videndo qd corrigas: si neglexeris peior eo factus es.

Sunt aūt circa hoc notande tres regule

Prima: discrete omissiōis: quoniā aliquādo ē omittēda correctio vel ꝓpt malum euitandum vel maius bonū assequēdum ⁊ hoc maxime in quinqꝫ casib⁹. Primus est quando nō est spes correctionis. Hiero. Frustra niti nihil aliud ꝙ opus extreme dementie. Secund⁹ defectus ꝓbatōis ⁊ criminalit agit: vbi. s. actor ad talionem si in ꝓbatione defuerit obligatur. Tertius cum prelato tāqꝫ iudici: cui notū est factū. qr ille est notatus vel cōuictus Quartus cum meliori opi vel eque bono vacat: sicut monachi facere debēt. Quintus cū multitudo vel ptās ē in culpa: vbi correctio plus noceret ecclesie ꝙ ꝓdesset. Vñ versus. Nō spes: nō testis: ꝓlus scit h sine mora. Secunda est regula secrete āmonitionis quā tradit dñs di. Si peccauerit i te ⁊c. i. ſʒ Aug. te sciēte: corripe eū scʒ dulciter ⁊ charitatiue: intendens correctioni: parcēs pudori. Si te audierit lucratus es fratrem tuū: animā eius saluando qd est in augmentū tue salutis. Quia vt di. Hiero. Per salutē alterius nobis ꝗqꝫ adquirit salus. Si autē te non audierit adhibe tecū vnū vl duos. Scōm aug. Primo adhibeat vnus: q velit ꝓdesse: nō obesse. O, si nec illū audierit: adhibeatur alius: vel corrigendi studio: vel cōueniendi eū sub testib⁹. Vel ſm glo. Si dixerit nō esse peccatū ꝓbent ɔriū: vt in ore duorū vel triū testiū stet omē ꝟbum. Tertia est regula publice denūciatiōis. Si ei pctm̄ est sic publicū: debet corripi publice vt ex eius exemplo alij coerceantur. Et in alijs que non sunt sic publica ⁊ nō pro sit scōa via ꝓdicta: debet addi tertia q habʒ vim coactiuā Vñ dicit dñs. Si eos non audierit dic eccīe. i. p̄lato per denūciatōeʒ publicā: ⁊ tūc sūt testes adducēdi ad facti ꝓbationē. Si aūt ecclesiā nō audierit: preceptū p̄lati ɔtēnendo: sit tibi sicut ethnic⁹ ⁊ publican⁹. i. separet a cōione fideliū per excōicationē vt vel saltē pudore corrigat Ethnic⁹ em̄ dr gētilis. Ethnos em̄ grece: gēs est latine. Publicanus aūt dicitur q secłi lucra ꝑ fraudē furta: ⁊ periuria accumulat: vel q publicoꝝ exactor est vectigaliū. Proponūt aūt isti in exēplū qr apd iudeos hi excōicati habent. Et ne qs excōicationē ɔtēneret addit dñs. Amē dico vob q̄cūqꝫ sup trā alligaueritis in ecclesia militāte: erūt ligata ⁊ in celis. i. in ecclesia triūphante. Siue itaqꝫ iuste siue iniuste sꝑ est timēda pastoris snīa. Chryso. xij. q. ij. Nemo cōtēnat vincula eccłiastica nō est hō. q ligat sʒ chr̄s qui potestatē dedit ⁊ dños fecit hoīes tāti honorꝭ. Secūda est: instructio charitatiue vnionis. Ad quā nos inducit dñs. Si duo ex vo. cō. de oi. re. ⁊c. Orig. Jsta est cā ꝓpt quā

non exaudimur orantes: quia nõ consen timus vbiq; p oīa neq; dogmate neq; cõuersatiõe Possum⁹ 7 h spūalit intelligere si aīa 7 corp⁹ cõsenserit 7 nõ inter se bellū habuerint. Seqr. Ubi em sr duo vl tres 7c. Chryso. Illi sūt ɔgregati in noīe chrī q pp̄ chrm pncipalē cām.s.amicicie hñt. Hiero. Dis sermo supior ad ɔcordiā nos puocat. igit 7 pmiū pollicet: cū se dicit int duos vel tres mediū fore. Chryso. Plures videm⁹ alias amicicie occasiões. Hic em quoniā diligit diligit ille: qm honoratus est: ille pp̄ aliud tale: 7 oīa pscrutantes: inuenim⁹ apud mltos amicicias poeticas.i.ficticias. Tertia est: instructio charitatiue remissiõis. Cū em dñs ö correctiõe fraterna loquēs: induxit ad h vt peccanti remitteret iniuria: ne dubitet ö nūero: Querit petr⁹ qtiēs peccanti sit remittendū: 7 petit si septies. Et dixit iesus Nõ dico tibi vsq; septies 7c. Aug⁹. de ỽ. dñi. Audeo dicere. Etsi septuagies septies peccauerit ignoscas: 7 si cēties: 7 oīno quotiēs peccauerit ignosce. Est tñ notandū q ex iniuria oriunt tria. Primū est rancor affectiõis: quē tenet qlibet statim remittere: etiāsi iniurians nõ petit veniā. Scōm est signū indignatõis: qñ scz aliqs nõ loqt aut cõicat iniuriāti: 7 h tenet rmittere petēti veniā 7 pato emēdare. Tertiū est ius psecutiõis p recõpensatiõe dāmni vel iniurie: 7 hoc non tenet aliqs remittere: nisi forte vbi iniurians nullo modo posset recõpensare: imo qñq; malū eēt remittere: puta si seqret in reo pnitas ad malū 7 alior scandalū. Sic ergo pz quõ benigne dimittēdū est iniuriantib⁹ nobis alias a dño miscdiā nõ ɔseqmur. Exēplū ö plaga illi⁹ q noluit indulgere. Narrat guillerm⁹ de vitriaco: qd in brabantia ɔtigit q cū pacificare volētes qdā die imortales iniurias/erga iniuriātē nihil pficerēt: iniuriā pass⁹ pmo simplicit. deīn pedib⁹ ei⁹ pstrat⁹ semel iter 7 tertio populo ɔseqēte rogaret. Guillerm⁹ ö vitriaco dixit ad ppl'm Credo q i hoīe obstinato signū oñdet dñs. Nec mora: miser ille reuersis ocl'is sel' iter 7 tertio i terrā corruit ore cruore spumās. Flēte āt pplo reuerēdus vir fusa pce pstratū erexit. Qui mox sanat⁹ cū lachrymis veniā petijt ruēs in ei⁹ oscl'a quē ipe offēdit. Hoc guillerm⁹. Uñ matth. vj. Si nõ dimiſerit hoībus peccata sua 7c.

t Erti⁹ ar. Auð. 7c. Notate q lex dīc E. ö hereticz. l. puilegia. Qui in legē cõmittit: puilegia legz amittit. Uidete g ne ɔ legē mie faciatz 7 sic mie puilegiū amittatz. Nā sic hr extra ö ɔstitutõib⁹. Ad itētionē mādātz recurrēdū ē. Hec āt ē in tētio ði vt miaz faciat eis q miaz fecerūt. Uidete ne sitz siles hoī q ex necitate trāsitur⁹ ē p pontē al's pibit: 7 tñ ipe põtē illū destruit 7 sic perit. Expone de ponte mie 7c. notādo illð Aug. In manib⁹ ei 7 ū arbitrio ponit de⁹ vnde saluemur Dimitte inqt 7 dimittetur tibi.

Feria. iiij. post. iij. dñicā. xl.

Ecce ascen

e 7c. De celo locut⁹ sum vob Exo. xx. Locut⁹ ē nob de⁹ ö celo vt in celū ascēderem⁹. In illa āt locutõe in q locut⁹ ē dñs pplo isrl'. tria sunt notāda in epl'a. Primū ē ɔsideratio obsuāde pceptiõis cū ðr Honora prem 7c. vsq; oīa ill'⁹ sūt. Scōm ē ɔsideratio admirāde ɔcussiõis 7 turbatiõis cū ðr. Cūctus aūt ppl's videbat voces 7c. vsq;/ne forte moriamur. Tertiū est ɔsideratio mẽorāde istitutõis. Et ait moyses ad populū: nolite timere 7c. Ecce 7c.

p Rim⁹ ar. An ptās clauiū se extēdat ad culpā. Q3 ñ. Soli⁹ ði ē remittere culpā. Esa. xliij. Ego sū q deleo iniqtates tuas. Cõtra. Jo. xx. Quor rmiseritz 7c. Rñ. videt fuisse opīo ma. in. iiij. di. xvij q ptās clauiū ñ se extēdit ad rmissionē culpe neq; ad ɔmutatõez pēe etne i tpalē. Et ad h allegāt q sacerdotes legales ñ faciebāt lepsos nec curabāt sz oñdebāt aut lepsos aut a lep̄ mðatos: 7 sic sacerdotes oñdūt mõ absolutos l' ligatos sz merita eor vl' ðmerita sibi oñsa. Itē gre. 7 aug. di. q i suscitatiõe lazari sigta fuit suscitato pctõris sz lazar⁹ p⁹ fuit a dño suscitat⁹ q discipul' traderet solued⁹. Intetõ g videt eē q clauis ñ se extēdit ad remissionē culpe: neq; ad ɔmutatõez pene etne: aut e⁹ rmissionē nisi oñsiue. Sco. āt alit loqt 7 rõabiliter q3 sacrm noue legis est signuz efficax grē: nõ demõstratiuū aut pnosticū: 7 per ɔseqēs est signū efficax remissionis culpe: quia gratia nõ stat cum culpa mortali

Et etiā cōmutatiōis pene eterne: qꝛ obli-
gatio ad penā etnā nō stat i aliquo cū gra-
tia. Item penitētia sacramētalis est secū-
da tabula post naufragiū: qḋ nō essꝫ si tm̄
ostenderet aliquē a peccato absolutū. Di-
cendum ergo ꝙ absolutio sacramētalis q̄n-
tum ex se est se extendit ad remissionē cul-
pe et cōmutationē pene eterne in tēpora-
lem nisi prius inueniant. Ista iaꝫ facta vir-
tute ꝯtritiōis sicut etiā de baptismo dicit
ꝙ q̄ntum est de se delet culpam originalē
si inueniat: et etiā remittit penam. Si aūt
inueniat culpā remissā: tūc auget gratiā: sic
in ꝓposito. Auctoritates aūt mgr̄i sunt af-
firmatiue ꝙ sacerdos ostendit: sed nō sūt
negatiue ꝙ nō absoluit. Hoc ex Scoto.

Pro fundamēto. Multū desiderare de-
bemus ingressum ianue celestis que no-
bis aꝑiri potest ꝑ claues eccl'ie. Etsi de hoc
ingressu securi essemus: iam mortē timere
nō deberemus. Tullius lib. de senectute:
Nō est timenda mors quā immortalitas
sequitur. Hanc imortalitatē sepius ꝯside-
rare debemꝰ et ad eam aspicere. Ouidius
lib. fastoꝝ. Felicis anie quibꝫ hec cogno-
scere primū inq̄ꝫ domos suꝑnas ascende-
re cura fuit. Ad hanc ascensionē ordinate
sunt claues eccl'ie: de quibꝫ querit: An po-
testas clauiū ⁊c. Dic rn̄. vt s. Ex q̄ cōclu-
de ꝙ securū et vtile est peccata ꝯfiteri: q̇a
ibi infundit dei gratia si nō ponat obex ex
parte penitētis. Cauete ergo ne verecūdia im-
pediat integritatē ꝯfessionis: q̄ quidē ve-
recundia ex suꝑbia ꝓuenit. sicut de pe. dis.
.j. ca. Qui domū. Taciturnitas peccati ex
suꝑbia nascit cordis. Idō ei peccatū suū q̇s
celare desiderat ne iniq̇tas sua alijs mani-
festa fiat: Ne talis apud homies repute-
tur foris qualē se iādudum diuino exhi-
buit conspectui: qḋ ex fonte superbie nasci
nulli dubiū est: Sꝫ dicūt se excusando: nō
suꝑbiam: sed verecūdiam eos impedire.
Sed certe verecūdia illa ex superbia est.
Bern. O insania nimia: pudet ablui ⁊ nō
pudet inq̇nari: pudet sordes abstergere ⁊
nō pudet ꝯtrahere: Abstergit caliga ⁊ cō-
temnit aīa. Hec verecūdia p̄cipue ꝓue-
nit ex carnalitatibꝫ. Cōtra tales dicit Ec-
clesiasti. iiij. Ne ꝯfundaris ꝓ aīa tua di-
cere verū. Est eīm ꝯfusio adducēs pctm̄: ⁊
est ꝯfusio adducēs gl'iam. Cauete ergo ne di-
abolus ꝑ verecundiā vos deuincat. No-
tate. Princeps vidēs hostē sibi molestū ⁊
ab eo suꝑari quē suꝑare ꝯsueuerat exarde-
scens in cuꝫ totis viribꝫ se nitit vindicare
Spūalit: diabolꝰ vidēs peccatorē ꝑ ꝯfes-
sionē sibi molestū: iā nō sibi obedientē sed
rebellantē: dolore succendit: et q̄ntuꝫ pōt
impedire conat. Figu. j. Mach. vij. Cū
iudas expugnaret gentē demetrij: iratus
demetriꝰ misit nicanorē ⁊c. vide ibi. Spi-
ritualr: ꝑ iudā: ꝯfitētē itellige: ꝑ demetri-
um: diabolū: ꝑ nicanorē ducem: verecun-
diā vel aꝑpetitū carnalē q̇ petit solū iudā:
id est ꝯfessionē legari sꝫ ꝑ iudā icidit caput
eius ⁊c. Expone. et hec oīa in signū victo-
rie p̄ntant in celestē hierl'm. Idō sicut dicit
Ecci. iiij. Ne ꝯfundaris pctā tua ꝯfiteri.

s Ecūdus artic. In euāgel. qḋ scribit
Matth. xv. arguit dn̄s phariseos ⁊
sibi siles: qꝛ nō tales q̄les oportꝫ ascēdere
hierl'ymaꝫ. Arguit inq̄ꝫ eos triplicit.

Primo tanq̄ꝫ legis trāsgressores
Scđo tanq̄ꝫ ꝑpl'i seductores.
Tertio tanq̄ꝫ boni oꝑis simulatores

Primo ⁊c. qꝛ accessert ad iesuꝫ di. Quare
discipl'i tui trāsgre. ⁊c. Hiero. Mira pha-
riseoꝝ scribarūq̄ꝫ stulticia dei filiū arguūt
qꝛ discipl'i traditiōes hoim ⁊ p̄cepta non
suāt. Istis st̄ siles q̇ plꝰ zelāt trāsgressiōeꝫ
hūanaꝝ traditionū q̄ꝫ diuinoꝝ p̄ceptoꝝ:
plꝰ ꝯsuetudinū q̄ꝫ virtutū. Iesus āt q̄i cla-
uum clauo retūdēs rn̄t. Quare ⁊ vos trās-
gredimi mādatū dei ꝓpt traditōꝫ v̄ram:
Nā deꝰ dt Honora pa. ⁊ ma. Et q̇ male-
dixerit p̄ri vl' m̄ri morte moriat. Vos āt
aduersariū dicitꝭ. i. traditiōe v̄ra falso in-
struitꝭ trāsgredi mādatū dei ꝓ lucro v̄ro:
q̇cūq̄ꝫ dixerit. i. dicat vl' dicere posit pa. vl'
ma. O p̄r aut m̄r q̇ idiges ⁊ petꝭ a me sub-
sidiū. Munꝰ qḋcūq̄ꝫ ē ex me. i. ex deuotōe
mea dō. s. oblatū tibi ꝓderit. s. ad vtilitatē
anie magꝭ q̄ꝫ si darē tibi: qꝛ tūc ꝓdest soli
corꝑi: ⁊ sic filiꝰ pꝰea nō honorificat p̄rem
aut ma. ⁊ irritū fecistꝭ mādatū dī ꝓpt tra-
ditiōes v̄ras. Hiero. Honor i scp̄turꝭ nō
tm̄ i salutatōibꝫ ⁊ officijs deferēdꝰ q̄ꝫ tū in
el'ymis ⁊ oblatiōe sētit. Est āt itelligēdū: ꝙ
cū p̄r iā nc̄citatē hꝫ: bona de q̇bꝫ filiꝰ p̄t ei
mistrare iā sibi debita st̄. de aliēo āt nullꝰ
debet facere sacrificiuꝫ. secꝰ si bōa sua deo
vouisset anteq̄ꝫ parētes essent in necessi-
tate Nota. Phariseis propter traditio-
nes suas dei mandata transgredientibus

sūt similes: q̄ ꝓpter ieiuniū voluntariū: solū unt ieiuniū de ꝓcepto. Et q̄ propter peregrinatiōes dieb⁹ dn̄icis omittūt missarū solēnia. Et qui ꝓpter indulgentias incertas in q̄bus pecunias exponūt: omittunt dare pauperib⁹. Et q̄ ꝓpter vota aut iuramēta idiscreta: omittunt ꝓcepta charitatꝫ nolētes loqui aut ꝯuersari cū quibusdaz ⁊ sic de similib⁹. Ante oīa ergo sūt dei ꝓcepta obſuanda. Qm̄ vt dt Bern. Nihil placet deo qd̄cūq̄ obtuleris neglecto eo ad qd̄ teneris. Cōsequēter in euāgelio satisfacit dn̄s q̄stioni phariseoꝝ. Cōuocatꝫ em̄ ad se turbis dixit. Audite ⁊ intelligite Nō qd̄ intrat in os ⁊c. nisi forte ꝓ q̄nto q̄s inordinate afficit ad cibū. Et deinde exigente petro plen⁹ exponit dicens. Nō intelligitis q: oē ⁊c. Scd̄o arguit eos tanq̄ populi seductores: ibi Ois plantatio quā nō plā. pr̄ me. ⁊c. Remigi⁹. Falsa doctrina cū suis auctorib⁹ ꝑmanere nō ꝑt q: a dō pr̄e nō est. Pōt etiā illa eradicatō dici illa excisio arboris de q̄ dr̄ Matt. vij Ois arbor q̄ nō facit fructū bonū excidet ⁊c. Sequitur. Sinite illos: ceci sūt ⁊ duces cecoꝝ. Cecus autē ⁊c. Grego. Cū pastor ꝑ abrupta vicioꝝ gradit: ꝯñs est vt grex in ꝑcipitiū trahat. Bern. Ridiculosa res imo magis ꝑiculosa speculator ecclesiastic⁹ cec⁹. doctor insci⁹ ꝑcursor claudus: ꝑlatus negligens: ꝑco mut⁹. Tertio arguit eos tanq̄ boni operis simulatores: cū dicit Hypocrite. Bn̄ ꝓphetauit de vobis ⁊c. Q: videlꝫ scītatē in verbis ⁊ exteriori ꝯuersatiōe fingebant: sꝫ corrupti erant intus mala intentiōe: Hoc etiaz dici pōt de oībus qui bene docent ⁊ male viuunt. Sine causa em̄. i. frustra colunt me: nō hn̄tes inde fructū. Remigi⁹. Bene hypocrite dicūt: q̄ sub honore dī: terrena sibi lucra accumulare cupiebāt. Illud aūt qd̄ dixit dn̄s phariseis: dici pt̄ de oībꝫ q̄ ꝓpter mūdi gloriā bona faciūt aut fingūt: de amicis etiā mūdanis: de omibꝫ malis chr̄ianis. Et spēalit de his q̄ faciunt ꝯfessiones simulatas. Qd̄ pōt ꝯtingere: vel ꝓpter defectū vere integratiōis: vl̄ ꝓpter defectū v̄e ꝯpūctiōis: vel ꝓpter defectū v̄e affectionis: q: nō habēt affectionē abstinēdi a pctō. De his alibi videre potes exēpluz ad ꝓpositum: q̄re de eo q̄ voluit audire de monē: in scd̄o aduentuali. fer. ij. p⁹. iij. do:

Tertius arti. Aud. ⁊c. Cauete ne sitis similes phariseis: diuine legꝫ trāsgressores: Nam iura dicūt. Leges ab oībus seruande sūt. C. de legibus. Leges. Et extra de cōstitutiōibus. Canonū statuta ab omnib⁹ custodiant. Notate. Si princeps terrenus offendit: ꝯtra sibi rebelles insurgit ⁊ eos punit: q̄nto magis princeps etern⁹ ⁊c. Presertim cū precepta nob̄ dedit ad vtilitatē nostrā. Hiero. ad cellantiam. Quid tā ingratū quid vetam superbū q̄ aduersus ei⁹ viuere voluntatem q̄ nō imperat nisi vt causaz habeat remunerandi.

Feria. v. post. iij. dn̄icā q̄dragesime.

Ecce ascen

⁊c. Audite v̄bū dn̄i oīs iuda Hiere. vij. Audite ic̄ ⁊c. vt ascēdatis ⁊c. Sunt autē tria notanda in ep̄la. Primo ponit: exhortātꝫ auctoritas: q: factū ē v̄bū dn̄i ad hieremiā dicēs. Sta in porta dom⁹ dn̄i ⁊c. vsq̄ ibi. Hec dt dn̄s de⁹ exercituū deus israel. Scd̄o subiungit: exhortatiōis vtilitas cū dr̄. Bonas facite vias v̄ras ⁊ studia v̄ra ⁊ inhabitabo vobiscū ⁊c. Tertio excludit abusiōis fallacitas. ibi. Nolite cōfidere in v̄bis mēdacij. di. Tēplū dn̄i. ⁊c. q. d. Non oēs ingredientes templū dn̄i: ⁊ ecclīastica sacramēta recipiētes: hn̄t deū inhabitantem: sed qui bonas faciunt vias suas. ⁊c.

Ecce ascendim⁹ ⁊c.

Primus articul. An ꝯfessio sit de iure diuino: Q, nō: q: nō cōtinetur in aliquo ꝓcepto decalogi. Cōtra. Sacerdotiū fuit institutū a chr̄o ad absolutionem pctōꝝ. Sacerdotes autē nō possunt absoluere nisi sciant a quo absoluūt: qd̄ scire nō pn̄t nisi ꝑ ꝯfessionē. Rn̄det bon. in. iiij. dis. xvij. In ꝯfessiōe duo sūt. vnū formale ⁊ cōpletiuū qd̄ est absolutio siue potestas absoluendi: ⁊ hanc dn̄s instituit q̄n potestatem clauiū cōcessit. Aliud est materiale qd̄ est detectio morbi: ⁊ hoc dn̄s nō instituit in se: sed insinuauit: q: sufficit egroto exponere medico morbū. ⁊ postea

medicū medicinā ꝑstare. Et vlterius qꝛ cōfessio peccati nō vꝫ extorta: sed dꝫ esse volūtariā. Et hoc est qđ dīc Hugo. Medicis vt vere curarēt: sꝫ infirmis non dt vt ad medicos irēt. Hoc em̄ q. certū eē voluit ꝙ egri libenter salutē quererēt si medicos inuenirent. Hec boñ. Dicit enim sco. ꝙ ꝑceptū ꝯfessiōis implicat̄ in illo loco Joā. xx. Accipite spūm scm̄ quoꝝ ꝛc. Nō em̄ possent sacerdotes iudicare arbitrarie in causa ignota. Cā aūt pctōris nō pōt esse nota nisi ꝑ ꝯfessionē. Et est simile. Nā eodē verbo q̄ dictum ē aplis. Eūtes ꝛc. baptizantes ꝛc. Oēs obligauit ad baptismū: vt habeāt ꝑmā grāꝫ Hec sco.

Pro sū ꝺ. ꝗꝗ ꝯfiteri duꝝ forte videat̄ tn̄ si de necessitate salutis: ē ꝟa prudentia ad ꝯfessionem faciendā animū inclinare. Terētius. Porro istud est sapere: vt vbiꝗ op⁹ fuerit animū flectas. Q, ꝗ aliqs animū sic flectat ad ꝯfessionē: est indictū. Señ. ad lucil. Hoc ipm est argumentum ani in meli⁹ trāslati: ꝙ vicia sua q̄ pri⁹ ignorabat ꝯfitet̄ ꝛ videt. Sed q̄situ est. An cōfessio. ꝛc. Dic rn̄ vts̄. Ex q̄ conclude q̄nta deuotiōe dꝫ pctōr ꝯfiteri ꝓpter reuerētiā diuini ꝑcepti: ꝛ excellētiā ꝓpriī cōmodi: qꝛ vicꝫ penitētibꝫ ꝛ ꝯfitētib⁹ peccata cōdonat. Prouerb. xxviij. Qui cōfessus fuerit pctā sua ꝛ reliquerit ea: miscꝺiam cōseq̄t̄ Et. j. Joā. j. Si cōfitea. pec. no. re. no. ea Notate Cadēs i aq̄ nō ē i ꝑiculo ꝗdiu hꝫ os suꝑ aquā: qꝛ ꝑt exspirare ꝛ respirare Jō nō suffocat̄: sed si aq̄ super os ascendit: statim suffocat̄: qꝛ ꝓpter defectū expiratiōis refrigeratiue: calor sanguinis succendit. Silr: cadens in pctm̄ nō est in periculo si os habꝫ aptū ad emittendū ardorē pcti: sꝫ si ꝑ cōtēptū os claudit: iā nō ē spes. Figura. Exoꝺ. xiiij. Egyptij suffocati sūt in mari cū reducte sūt super eos aque maris Spiritualit̄. Pctōres clauso ore submergunt̄ in pctō: ꝛ descēdūt in abyssuꝫ. Aug. Infernus est ꝓfundū qđ nō claudet super te os suū: nisi clauseris os tuū.

S Ecūdus articul̄. In euāge. qđ scribitur Jo. vj. Ponit̄ exhortatio multū necessaria ad ascēdēdū hierosolymā. Circa quā ꝯsiderationē sūt tria ꝯsiderāda.

Primo ipa saluatoris exhortatio.

Secūdo exhortatiōis declaratio.

Tertio declaratiōis ꝯfirmatio.

Primo igit̄ saluatorꝭ exhortatio cum dr̄ Opamini nō cibū q̇ ꝑit ꝛc. Chryso. q. di. Vos exq̄ritꝭ escā tꝑalē: ego āt corꝑa vr̄a nutriui: vt ꝑ h̄ exq̄ratis illā escā: nō q̄ tꝑaneā sꝫ etnā tribuit vitā. Idē Opari cibū q̇ nō ꝑit: ē affici seclaribꝫ rebꝫ. Seq̄t̄. quē fili⁹ hois dabit vob. i. pat⁹ est dare: hunc em̄ pr̄ signuit de⁹. i. ad h̄ eū ꝑncipalr̄ assignauit: mittēs eū in mūdū. Joā. x. Ego veni vt vitā hēant: ꝛ abūdātius habeant.

Scꝺo ponit̄ exhortationis declaratio. vbi insinuat seipm eē cibū illū. Sic em̄ dt alchuin⁹ Judei intelligētes escā illā que ꝑmanet in vitā eternā: eē op⁹ dei: interrogauerūt di. Quid faciem⁹ vt opemur oꝑa di: Chr̄s ḡ (vt dt theophil⁹) ꝗuis cognouit nihil eis ꝓdesse: tn̄ ꝓpt̄ cōem vtilitatē rn̄dit di. Hoc ē op⁹ dei vt credatis in eū quē misit ille. Aug⁹. Nō dt vt credatꝭ ei: sꝫ vt credatis in eū. Nō em̄ ois q̇ credit ei credit in eū. Nā ꝛ demones credebāt ei: ꝛ nō credebāt in eū: ꝛ nos credim⁹ paulo: sꝫ nō in paulū. Credere ḡ in eū: est credēdo amare: credēdo in eū ire: ꝛ ei⁹ mēbrꝭ incorporari. Ipa ē fides quā a nob exigit de⁹: q̄ ꝑ dilectiōeꝫ oꝑat̄. Credere ḡ in eū: ē māducare cibū q̇ ꝑmanet in vitā eternā. Vt q̇d paras ventrē ꝛ dentē: crede ꝛ māducasti.

Tertio ponit̄ declaratōis ꝯfirmatō vbi vicꝫ ꝯfirmat̄ ꝑdicta ꝟitas. scꝫ ꝙ hoc op⁹ dei ē: credere in illū quē misit ille. Sicut dic Aug⁹. Qr dn̄s inuitabat ad fidē: Jō q̄rūt. Qđ ḡ signū tu facꝭ: vt videam⁹ ꝛ credam⁹ tibi. Quid oꝑarꝭ: Patres nr̄i māducauerūt māna in deserto sic scriptū est. Panē de celo dedit eis māducare. q̄si dicāt. Tu adhuc non fecisti silia moysi. Moyses dedit māna: ꝛ ānis. xl. tu ꝓo panē ordeaceū. ꝛ sel'tm̄. Chrysost. Multꝭ signis factꝭ ꝛ in egypto: ꝛ in mari: ꝛ in deserto: hui⁹ maxie mēinerūt qđ valde ꝯcupiscebāt ꝓpt̄ vetrꝭ tyrānidem. Dic ḡ eis iesus. Amē amē dico vob. Nō moyses dedit vob panē ꝺ celo: sꝫ pr̄ me⁹ dat vobis panē de celo veꝝ: Hic accipit̄ veꝝ: vt diuidit̄ ꝯ figurale: ꝛ n̄ ꝯ falsuꝫ. Illud māna h̄ figurabat. s. cibū de q̄ locut⁹ sum. Seq̄t̄ Panis ver⁹ ē q̇ de celo descēdit: ꝛ dat vitā mūdo. Alchuin⁹. Hic ē panis ver⁹ q̇ ꝑ assumptā hūanitatē descēdit de celo: ꝛ ꝑ

assumētē diuinitatē dat vitā mūdo. Hoc
ergo audiētes iudei dixerūt ad eū. Dn̄e.
semp da nob hūc panē. Vn̄ iesus euident
declarās veritatē dt. Ego sum panis vite
q̇ venit ad me nō esuriet: ꝛ q̇ credit in me
nō sitiet vnq̄. Sz forte obijcies: q: Eccl.
xxiiij. dicit diuina sapia. Qui edūt me ad/
huc esuriūt: ꝛ q̇ bibūt me adhuc sitiūt. Di
cendū q sitis aliqn̄ accipit p desiderio rei
nō hite. Alio mō p desiderio rei iam hite
ad pleni⁹ habēdū eā. Tertio mō p exclu/
siōe fastidij aut deiectiōe hite rei. Primo
mō hn̄tes deū per grām n̄ sitiūt: sz bene
scdo mō. Tertio mō etiā bti dn̄r sitire vn̄
in psa. Mirant nec deficiūt in illū quem
pspiciūt: fruūtur nec fastidiūt q̄ frui ma/
gis sitiūt. Studeam⁹ g̃ nūc p verā fidez
deo adherere vt ad ei⁹ plenā fruitionē va
leam⁹ puenire: qd̄ certe nūq̄ eē poterit ni
si plene ꝯfiteamur absq̄ excusatōib; ꝛ palli
atōib; ꝛc. O heu q̄ multi sūt ignorantes
in ꝯfessionib; faciendis: q̇ poti⁹ volunt se
laudare q̄ accusare. Exēplū narrat ce/
sari⁹. Quedā matrona cū deberet ꝯfiteri:
cepit corā sacerdote narrare quicq̇d boni
gessit ꝛ cū pharisео se iustificare di. Dn̄e
tot sextis ferijs soleo i pane ꝛ aq̄ ieiunare:
tales elemosynas dare: ecclīas freq̄ntare
ꝛc. Cui sacerdos dic̄. Ad q̇d dn̄a venistꝭ:
Nunq̇d p istis vultis accipe pniam qua/
re nō dicitis pctā vr̄a: Rn̄dit: nihil ꝯscia
sum. Ait sacerdos: cui⁹ estꝭ officij: Rn̄dit
Ferrū vendere soleo. Ad quā ille: soletis
ne peiores pticulas miscere meliorib⁹:
ꝛ totū vendere p bono. Dicēte illa. So/
leo. Rn̄dit ille. Ecce hoc criminale pctm̄
est: q: dolus ꝛ fraus. Itez interrogauit.
Soletis ne aliqn̄ mētiēdo iurare: ꝛ aliqn̄
maledicere emulis vr̄is: ꝛ alijs pl⁹ vēden
tib; iuidere. Rn̄dit. In his sepe deliq̇. Et
sacerdos. Hec oīa mortalia sc̄. Illa g̃ ter
rita se mltipliciter peccasse recognouit: ꝛ
q̇d de cetero ꝯfiteri deberet didic̄. Iō di
cat q̇lib; cū ps. Dixi ꝯfitebor ad ꝛc.

Erti⁹ ar. Auō. ꝛc. Cauete ne amor
mōi puet vos illo pane celesti. Nota
eq̄d hr̄. xxij. q. iiij. Socrates; Socrates
philosophus cū gr̄a studij p mare pgeret
athēas, piecit a se magnū pond⁹ auri. di.
Volo poti⁹ submergere te q̄ submergar
a te. Multo magꝭ subijcere detis oēm scli
amorē ne vos puet aore di. Forte dicetis
Necesse ē d mūdanis cogitare, p vita pn̄ti
dico q vex ē sz moderate. Diciꝭ forte: g̃
paupes eri⁹: nihil accumlabim⁹. Audite
qd̄ lex dt. ff. d re. iur. Quotiēs. De duob;
mal min⁹ malū ē eligēd. Multo min⁹ eēt
bibere medicinā amarā: cui⁹ amaritudo
p modico tpe gustū molestat: q̄ potū ito
xicatū q̇ hoiez pri⁹ occidit ꝛ mortificat. Me
li⁹ ē g̃ nūc lugere vt panē celestē inueiam⁹
q̄ i mōo gaudere ꝛ etnā vitā amittere quā
n̄ possum⁹ hr̄e nisi p pniaz p quā liberat
hō a pctō. Et sic dr̄. Ro. vj. Libati a pctō
fui āt facti do: hētis fructū i sctificatiōez
finē vo vitā eternā.

Feria. vj. post. iij. dn̄icā. xl. sermo.

Ecce ascen

e ꝛc. Loq̇mi ad petrā ꝛ illa
dabit aq̄s. Nueri. xx. Lo/
q̇mi inq̄ ad petrā. i. cor durꝫ vt sic dispona
tis vos ascēdere hierl'az. In epl'a āt insi/
nuāt nob tria ncāria ad educēdū de cord
duro lachrymas ꝯpūctiōis. Primū est
mētꝭ hūiliatio: q: moyses ꝛ aarō corruūt
pni in trā ꝛc. Scōm ē deuota orō q: cla
mauert ad dn̄z dicētes. Dn̄e d. ꝛc. Ter
tiū ē cordis duri icrepatō: q: dt Loq̇mi ad
petrā. ꝛc. Et seq̄t. Percutiēs vga bis sili/
cē egresse sc̄ aq̄ largissime. Bis g̃ pcuti
dz cor durꝫ: vicz ex ꝯsideratiōe diuine seue/
ritatꝭ p quā iducamur i timorē: ꝛ ex ꝯside
ratōe diuine bonitatꝭ p quā inducamur ad
amorē. Ecce ꝛc.

p Rim⁹ ar. An ꝯfessio sit d iure nat̄a
li: Qz n̄. q: videt r̄pugnare naturali iclina
tōi. Cōtra. d iure nat̄e ē q obediā⁹ do: cō
fessio āt ē de iure diuino. g̃. Rn̄d. bon̄. i. iiij.
dis. xvij. d. q oīa q̄ supaddit lex euāgelica:
sūt d dictamie nature in gn̄ali. Iō ꝯfessio
sacr̄alis ē de dictamie nature i gn̄ali legꝭ.
Dictat ei rō natural oib⁹ modis deo re
cōciliari debere q̇bus ipe irascit. In spēa
li aūt ꝯfessio mētal q̄ est recognitio offēse
diuine ē d dictamine nature adiute per fidē
Vocal āt ꝯfessio ipi do faciēda ē de lege
nature n̄ simplr̄ sz i casu. puta qn̄ de⁹ exi/
git: sic ꝛ exegit ab adā ꝛ cain. Hec bon̄.
Pro fūd. Multū solliciti eē dēm⁹ ne ppt
negligentiā in infernum corruam⁹. No/
tate qd̄ petroni⁹ dicit. E heu nos mi/

seros ꝙ totus homūcio nil est: nil erimꝰ
cūcti postqꝫ nos auferet orcus. Ergo vi⸗
uamus dū licz esse bene. Ad hoc q̇ppe tē⸗
dit oīs doctrina moralis vt bonꝰ efficiatᷣ:
sic accipi pt ex doctrīna Aris. ij. eth. Quid
sit virtꝰ scrutamur nō vt sciamꝰ: sꝫ vt bōi
efficiamur. Hoc est eñ qd̓ sup oīa deside⸗
randū est. Nō pōt aūt pctōr effici bonus:
nisi ꝓus ꝯfiteatᷣ. Sed q̄ritᷣ An ꝯfessio ₇c̄.
dic rñ. vts. Ex q̄ ꝯcludͦ ꝙ diligētᷣ ad ꝯfessi
onē currere dꝫ pctōr. Nā vt dͭ Amb s̄m.
.xl. Cōfessio aīam a morte liberat: ꝯfessio
ꝑadisuz aꝑit: ꝯfessio spem saluādi tribuit.
O pctōres Aud̓. ₇c̄. Et certe etiā ab initō
mūdi dñs ꝯfessionē exegit. Vñ dͬ de pe.
di. j. §. Deniqꝫ ꝑpe. c. Voluissent. Deniqꝫ
vt ꝑspicue appeat: neminē absqꝫ ꝯfessiōe
a pctō mūdari ab ipius hūani gn̄is ꝑnci⸗
pio sumamꝰ exordiū. Trāsgressiōis pctō
ꝑmi parētes correpti / a dño req̄siti sunt d̓
culpa vt pctm̄ qd̓ trāsgrediēdo ꝯmiserāt
ꝯfitēdo delerēt. Serpēs aūt de culpa req̇
situs nō est: qꝛ ꝑ ꝯfessionē non reuocabatᷣ
ad veniā. Cain qꝫ cū post p̄uaricatiuum
fratricidiū addidisset: sitᷣr a dño de culpa
est req̄situs. cū ei dͬ Vbi est Abel frater
tuus. Sed qꝛ suꝑbus capiti suo pctm̄ ꝯfi⸗
teri noluit: sed potiꝰ mēdacitᷣ negādo do
minū. s. fallere conatꝰ est di. Nūq̇d custos
fratr̄ꝫ mei sum ego: indignꝰ venia iudica⸗
tus est. vñ i desꝑatiōis ꝓfundū mersꝰ ait
Maior est iniq̄tas mea ꝙ vt veniā mere
ar. Aud̓. o pec. ₇c̄. Nec credatᷣ sine ꝯfessi
one veniā obtinere. Figura de Cain Ge
nesᷣ. iiij. q̇ nolens ꝯfiteri vagus et ꝓfugus
exijt a facie dñi: signās eos q̇ pctm̄ ꝯfiteri
dissimulāt / respectu diuine misᷣatiōis indi
gnos haberi. vt hꝫ de pe. di. j. §. suꝑius al
legato. Sicut aūt dͭ Aug. Nō habꝫ q̊d ti
meat in futuro q̇ ꝯfessionē fecit de pctō

Tertius arti. In euāgelio qd̓ scribitᷣ Jo. iiij. ostēditur hūanitas et beniuolentia dñi quā ostēdit erga mulierē samaritanā: et oībus eā offert vt possent ascēdere hierl̓ymaz. Beniuolentiā aūt suā ostēdit mulieri samaritane tripliciter.

Prio ostēdēdo grām sanatiue refectōis

Scd̓o ꝓferēdo grām informatiue istructionis

Tertio inferēdo grām desideratiue affectionis.

Primo igitᷣ ₇c̄. hm̄ōi sanatiua refectio
signatᷣ ꝑ aquā viuā ₇c̄. Ad huiꝰ intelligē
tiā Notandū iuxta euāge. ꝙ dñs venit in
ciuitatē samarie q̄ vocatᷣ sichar. Et cū essꝫ
fatigatꝰ ex itinere sedebat suꝑ fontē siue
puteū ₇ hora erat q̄si sexta. Sicut Augꝰ
li. re. lxxxiij. q. Or venit iesus hora sexta. i.
sexta etate gn̄is hūani: ₇ ꝓ nobis passus ē
sitim: famē: et labores m̄ltos. Aug. Esuri
uit q̇ oēs pascit. sitiuit q̇ fons est. sepe fati
gatus est dñs iesus ₇ tota vita sua in pau
ꝑtate ₇ labore fuit. Bern. Quid non erit
suaue cū recordatꝰ fuerꝫ q̄ ꝓ nobis chr̄us
exhibuit in carne: laboꝝ q̄s ꝑtulit in p̄di⸗
cando: fatigationū in discurrēdo: vigilia⸗
rū in orādo: tēptationū in ieiunādo: lachry
maꝝ in ꝯpatiēdo. Cū ḡ esset ibi iesus ve⸗
nit m̄lier samaritana haurire aquaz. Cui
dñs grosse loq̄ns di. Da mihi bibere. Vi⸗
de dni hūilitatē in eo ꝙ solus remāserat.
Discipli eñ abierant in ciuitatē vt cibos
emerēt: Et in eo etiā: cū benigne locutꝰ ē
cū m̄liere simplici di. ꝑmo Da mihi bibe.
Dicit aūt ei m̄lier. Quō tu iu. cū sis posc̄ꝫ
a me bibere q̄ sum m̄lier samar. Nō ei co⸗
utuntᷣ iudei samaritāis Rn̄t iesus di. Si
scires donū dei: ₇ q̇s est q̇ dͭ tibi: da mihi
bibere: forᷣ. pe. ab eo: et daret tibi aquā vi.
Greg. Dogma est neminē accipe diuinuz
donū ex nō q̄rentibꝫ illd̓. Nā et iubet patᷣ
ipm saluatorē poscere vt det illi d. Postu
la a me ₇ dabo tibi ₇c̄. Theoph. Graz spi
ritussctī di. aquā vi. i. aquā viuificatiuaz:
refrigeratiuā: ₇ motiuā. Mlier aūt intel⸗
ligēs aquā viuā in puteo illo esse di. Neqꝫ
in q̊ hauries hēs: ₇ puteꝰ altꝰ est: Vn̄ ḡ
habes aquā viuā: Nunq̇d tn̄ maior es p̄re
nr̄o iacob q̇ dedit nobis puteū et ip̄e bi⸗
bit ex eo ₇ filij ₇ pecora eiꝰ: Gre. Mystice
fons iacob scp̄ture sunt. Siq̇dē instructi ī
scp̄turis bibūt vt iacob ₇ filij eiꝰ: simpli⸗
ces aūt et rudes bibūt more pecoꝝ. Rn̄t
iesus et dixit: Ois q̇ bibit ex aq̄ hac sitiet
iteꝝ: qꝛ. s. nō sedat sitim ad tp̄s. Aug. Od̓
q̇dem veꝝ ē ₇ de aq̄ sensibili: et de ea quā
signat illa aqua. Etem̄ aqua in puteo vo⸗
luptas est secl̓i in ꝓfunditate tenebrosa: ꝑ
hoc ḡ instruimur ꝙ reijciēdꝰ est amor mū
danoꝝ. s. diuitiaꝝ: delitiaꝝ et honoꝝ. Talᷣ
em̄ non extinguit sitim: sed auget: Vnde
Prouerb. xxx. Sanguisuge due sunt filie

q̄ semꝑ dicūt affer affer. Sanguisuga mr̄
est suꝑbie que est initiū oīs pcc̄i. Due aūt
filie sūt cupiditas et voluptas: q̄ nunq̄ᵹ sa
tiantur. Sequit̄: Qui aūt biberit ex aqua
quā ego dabo ei nō sitiet in eternū: sed aq̄
quā ego dabo ei fiet in eo fons aque saliē
tis in vitā eternā. Hec aqua est grā spūs-
sancti seu amor dei q̄ extinguit sitim diui-
tiaꝝ: delitiaꝝ et honoꝝ. Aug. Qui bibe-
rit de fluuio paradisi cuiꝰ vna gutta ma-
ior est oceano: restat vt in eo sitis huiꝰ mū
di sit extincta. Huiꝰ q̇ppe fluuij guttā ꝑce
perat Paulꝰ et statim in eo extinxit oēm
suꝑbiam. Perceꝑat Matheꝰ: ⁊ in eo ex-
tinxit oēm auariciā. ꝑceꝑat magdalena: et
mox extinxit oēm luxuriā. Sic ait Chry.
Qui fontē habet intra positū: nequaq̄ᵹ af
ficiet̄ siti: ita et qui hāc aquā habet. Mu-
lier ḡ illa adhuc carnal'r sapiēs et liberari
cupiēs a labore veniēdi ad aquā haurien-
dā di. ei. Dñe da mihi hāc aquā vt nō si-
tiam neqᵹ veniā huc haurire. Patz ḡ quō
dn̄s obtulit ei grām satiatiue refectiōis.

Scdo ōndit dn̄s beniuolentiā ꝓferēdo
grām informatiue instructiōis de ꝑsōa. s.
ipsiꝰ chrī. Primo q̇ppe cognouit eū vt vni
us dei cultorē inq̄ntū nouit eū esse iudeū:
et hoc nouit ex fimbrijs vestimēti: vt di.
de Lyra. Judei em̄ erāt ab alijs distincti
in veste: sicut nūc clerici ⁊ religiosi ex habi
tu cognosci debēt. Sz heu vix hodie dis-
cernūtur clerici a laicꝭ. Scdo cognouit eū
esse ꝓphām. Post p̄dicta em̄ dicit ei Jesus
Uade voca viꝝ tuū ⁊ veni huc. Rn̄dit il
la: Nō habeo viꝝ. Dicit ei iesus: Bn̄ dixi
sti q̄ꝛ nō habes viꝝ: Quinqᵹ em̄ viros ha
buisti: et nūc quē habes nō ē vir tuꝰ. hoc
vere dixit. Habuerat em̄ q̇nqᵹ viros legi-
timos: et tūc erat sexti ꝯcubinaria: lꝫ ab
alijs crederet̄ legitima. Dixit ḡ ei mulier:
Dñe video q̄ꝛ ꝓpheta es tu: q̄ꝛ vicꝫ occul-
ta pandis. Un̄ deinceps nihil mendaciū
interrogat̄: sed de dubio q̇dā qd̄ inter iu-
deos et samaritanos ꝯtebat̄: q̄ꝛ dicebant
iudei ꝓpriū locū diuine adoratiōis esse tē-
plū hierosolyme: Samaritani ꝟo montē
garizim iuxta sichen: in q̄ p̄res eoꝝ adora
uerūt an̄ tēpli edificationē. Di. ḡ mulier:
P̄res nostri adorauerūt in mōte hoc: et
vos dicitꝭ q̄ꝛ hierl'ymis est locus vbi ado
rare oꝑtet. Sicut aūt dt̄ Chry. Chrs̄ nō

ꝯfestim soluit q̄stionē: sed ad altiora muli
erem trahit di. Mulier crede mihi q̄ꝛ ve-
nit hora qn̄ in mōte hoc neqᵹ hierl'ymis
ado. patrē: q̄ꝛ idolatria gentiū ⁊ cerimōia
iudeoꝝ ꝯuertēda erat in veꝝ cultū diui-
nū. Qm̄ an̄ publicatiōez euāgelij cultꝰ iu
deoꝝ erat licitꝰ: cultus aūt samaritanoꝝ
illicitꝰ. q̄ꝛ attribuebāt deo q̄si esse corpo-
reū. Quia vt dt̄ Theoph. Samaritano-
rū opinio erat q̄ deꝰ loco ꝯcluderet̄. Jdo
di. dn̄s: Uos. s. samaritani adoratꝭ qd̄ ne
scitis: nos. s. iudei adoramꝰ qd̄ scimꝰ: q̄ꝛ sa
lus ex iudeis est: Sed venit hora ⁊ nūc ē
qn̄ veri adoratores adorabūt patrē i spū
⁊ ꝟitate. Nā et p̄r tales q̄rit q̇ a. e. Spūs
est deꝰ: et eū q̇ ado. in spū ⁊ ꝟitate oꝑtet
adorare. Aug. Querebas forte montē ad
orandū vt dō esses ꝓpinq̇or: sed ip̄e q̇ in al
tis habitat: hūilibꝫ appropinquat: ḡ de-
scende vt ascēdas. Ascēsiones inq̇t in cor-
de eius in ꝯualle ploratiōis: q̄ꝛ hūilitatez
habꝫ: Jn tēplo vis orare: in te orā: sꝫ post
esto templū dī. Tertio cognouit ip̄m esse
chrm̄. Nā post p̄dicta dicit mlier Scio q̄ꝛ
messias venit q̇ dr̄ chrs̄. Cū ḡ ve. ille nob
annūciabit oīa. Erat em̄ cōis opinio ne-
dū apd̄ iudeos sedetiā apd̄ samaritanos:
q̄ aduentꝰ chrī erat ꝓpinquꝰ. Jesus ḡ vi-
dens eiꝰ deuotiōez di. ei: Ego sum q̇ loq̄r
tecū. Chry. Querētibꝫ iudeis: si tu es xp̄s
dic nobis palam: nō manifeste seip̄m reue
lauit: q̄ꝛ nō ꝑ discēdo q̄rebant: sed ꝑ iniu-
riando. hec ꝟo ex simplici mēte loq̄batur.
Cōtinuo aūt venerūt discipuli eius ⁊ mi-
rabant̄: quia cum muliere loquebat̄: Nē
tn̄ dixit: q̇d loq̄ris aut q̇d queris cum ea.
Chryꝭ: Mirabant̄ suꝑabūdantē chrī mā
suetudinē ⁊ humilitatē q̇ cū tanta humi-
litate loquebat̄ mlieri inopi et samaritāe.

Tertio ōndit dn̄s beniuolentiā inferen
do grām desideratiue affectiōis: inferēdo
scꝫ ei desideriū externe vilipensiōis: ⁊ suꝑ-
ne degustatiōis: atqᵹ fraterne saluationis
Un̄ statim deuotōe ꝯcepta mlier relicta
hydria abijt in ciuitatē: oblita aque neces
sarie ad vitā corꝑalem vt mēoraret aquā
sapiētie necessariā vite spūali. Aug. Opor
tebat vt chrō credēs: seculo renūciaret: ꝓ-
iecit ḡ cupiditatē et annūciauit veritatez.
Discant qui volunt euangelizare vt p̄us
hydriā ad puteū ꝓijciant: Hydria em̄ a-

morē huius seculi signat.i.cupiditatē qua hoīes de tenebrosa ꝓfunditate.i.de tenebrosa seculari vita ⁊ ꝯuersatiōe hauriūt voluptatē. Di.igiť mulier illis de ciuitate: Venite ⁊ videte hoīem q̄ dt mihi oīa q̄cūq; feci: Nunq̄d est chr̄us: q.d. sic videť: mag; videť de⁹ q̄ hō: q̄ sol⁹ nouit secreta cordis. Videte deuotōēs eius: Nō veretur fateri turpitudinē vt eos adducat ad chr̄i p̄dicationē. Chry. Nō est verecunda ta hoc dicere Aia em̄ cū ignita fuerit igne diuino: ad nihil eoꝝ q̄ sunt in terra de reliquo inspicit: neq; ad gliam: neq; ad verecundiā: sed ad vnā solā q̄ detinet eā flammā. Exierūt ḡ de ciuitate ⁊ veniebāt ad eū. Interea rogabāt eū discipuli sui: Rabbi māduca. Ille aūt dixit: Ego habeo cibū māducare quē vos nescit;. Chry. Hominū salutē hic cibū vocauit: ostēdēs q̄ntum desideriū haberet nr̄e salutis. Discipuli aūt hoc nō intelligētes dicebāt ad inuicē: Nunq̄d aliq̄s attulit ei mandučare: Iō dn̄s eos instruit di. Meus cib⁹ est vt faciā voluntatē eius q̄ misit me.s.in ꝓplorū ꝯuersiōe. Et q̄ instet tp̄s ōndit: Nōne vos dicitis q̄ q̄ttuor adhuc mēses sunt et messis venit.q.d. l; messis corꝑalis tēporalis adhuc instet: tn̄ messis sp̄ūalis.s.vocatiōis hoīm ad fidem iā instat. Vn̄ seq̄ť Ecce dico vobis: leuate oclos vē. et videte regiones q̄ albe sunt iā: ad messem fidei iā dispositas: q̄ iā albe sunt candore deuotiōis. Hoc dicebat ꝓpter samaritanos ad eū vēiētes et disponētes se ad fidē q̄ m̄lti crediderūt ꝓpter verbū mulieris. Etquia vt dt Aug⁹. In opus feruebat ⁊ oparios mittere festiabat. Iō subdit: ⁊ q̄ metit cō.fru.in vi.eter.vt ⁊ q̄ se. siľ gau.et qui metit. Chrys. Prophete seminauerūt et ap̄li messuerūt. In hoc em̄ est verbū verū q̄ ali⁹ est ⁊c̄. Cū venissent ḡ samaritani rogauerūt eū vt ibi maneret: q̄ desiderabant eū ampli⁹ audire. Quib; benigne adq̄escēs mansit ibi ꝑ duos dies: ⁊ multo plures crediderūt ⁊c̄. Exemplū sumite in hac m̄liere samaritana q̄ ꝓ sp̄ūalib; tp̄alia obliuioni ponit: nec erubuit ꝯfiteri peccata sua. Sic et vos faciatis: et de⁹ vr̄i miserebiť. hoc ei est qd̄ desiderat dn̄s. Aug. Sitis tua dn̄e iesu sal⁹ meus: cibus tuus redēptio mea.

Tertius arti. Audistis ⁊c̄. Magna oībus ꝯsolatio q̄ nō est ꝑsonaꝝ acceptio apud deū. Hoc lex diuina Act.x. Lex ciuilus autenť. de monachis. colla.j. ⁊ xxvj.q.iiij. Nec q̄nq̄. Nōne magna esset ꝯsolatio simplici ꝓplo: si p̄ncipes ⁊ rectores ita libenter ⁊ patienť audirēt paupes sicut diuites ⁊c̄. Expone: et Nota q̄ dn̄s paupes libenť audit. Apparuit hoc in hac paupcl̄a m̄liere samaritana. Sap.vj. Pusil. et mag. ip̄e fec̄ ⁊ eq̄liť ē ei cura de oīb;

Sabbato post.iiij.dn̄icam.xl.

Ecce ascendimus

Ecce ascendimus ⁊c̄. Flens suspexit in celum. Erat ei cor ei⁹ fiduciam hn̄s ī dn̄o Dan̄.xiij. Sic faciat q̄ vult ascēdere hierl'ymā. Sūt aūt tria notāda penitēti n̄caria. Primū: cordis mesticia: flēs. Scdm̄: mētis iusticia.s.in affectu: suspexit in celū: q̄i testimoniū iusticie interioris q̄rens a dn̄o: vľ remediū postulās ex merito iusticie. Tertiū: spei fiduciā: erat enī cor ei⁹ fiduciā hn̄s in dn̄o. De p̄mo Jac.iiij. Miseri estote ⁊ lugete: risus vr̄ verteť in luctū: ⁊ gaudiū in merorē. De scdo.ij. Paral.xx. Cū ignoram⁹ q̄d agere debeā⁹ hoc solū residui habem⁹ vt oclos n̄ros dirigam⁹ ad te. De tertio Ecci.ij. Null⁹ sperauit in dn̄o ⁊ ꝯfusus est. Ecce ⁊c̄.

Prim⁹ arti. An ꝯfessor in q̄cūq; casu teneať celare pct̄m sibi ī ꝯfessiōe detectū. Q; sic. Qd̄ est ꝓpter charitatē instituturū nō dbet ꝯtra charitatē militare: ſm Bern. de p̄cepto ⁊ dispēsatione: sed si aliq̄n nō deceret sacerdotē reuelare ꝯfessiōē hoc militaret ꝯtra charitatē. puta si ꝑ cōfessionē aliquē sciuit hereticū: vel ꝓdictorē: vľ incēsuꝝ vrbē. Cōtra: de pe.di.vj. et hr̄ in textu in.iiij. sen. dis.xxj. Sacerdos ante oīa caueat ne de pctis sibi ꝯfessis aliq̄d alicui reuelet. Rn̄r ſm Sco.in.iiij. dis. xxj. Sacerdos teneť oīno celare pct̄m in ꝯfessiōe sibi detectū: d iure nature: diuino: et eccl'iastico. Primo de iure nature Tum rōe fraťne charitat;: q̄ sacerdos ſm rectā rōem nō vell; pct̄m suū detegi: ḡ neq; ꝓximi. Tū rōne fidelitat; q̄ exigit celatiōē

eiꝰ qđ ꝑ secreto alicui đr. Tū rōne ꝟitatꝫ scꝫ in impletōe ꝓmissi. Cōfitēs em̄ nō dice ret pctm̄ suū: nisi implicite ꝯfessor ꝓmitte ret nō reuelare. Scđo de iure diuino: quia christianus tenetur non dare alteri occa/ sionē qua retrahaꝛ a lege chꝛi: sꝫ ꝯfessio ē de lege chꝛi. Si aūt reuelareꝛ ꝯfessio: da/ retur occasio nō ꝯfitendi. Tertio de iure eccliastico extra đ pe. ꝛ re.c. Ōis vtriusqꝫ sexus. vbi đr: Caueat oīno sacerdos ne ꝟ/ bo vel signo aut aliq̄uis mō ꝓdat pctōrē Cū ā t đr Qđ ē ꝑpter charitatē ꝛc. Dicēđ ꝙ celare ꝯfessionē nunqꝫ pōt ꝯtra charita tē militare: imo ex reuelatiōe ꝯfessiōis in q̄cunqꝫ casu charitas grauissime lederetꝛ: nec oportꝫ ꝙ ꝑlatus apponat remedia ꝯ crimina occulta q̄ nouit in secreto ꝯfessio/ nis nisi q̄ntuꝫ pōt in ipa ꝯfessione: sꝫ deo debēt talia reſuari. Hec ex Scoto. Pro fundamē. ſm legē nature cauere dꝫ vnus/ quisqꝫ ne alteri faciat qđ sibi fieri nō vult neqꝫ velle debet. Matth. vindocinenꝛ. in Tob. Hec facias aliis q̄ scis tibi ꝯmoda. nulli Fac q̄ facta tibi ꝑniciosa times. Ad qđ etiā ꝑtinet illđ Tullij de offi. Funda/ mētū iustū ē ne cui noceatur: deide vt cōi vtilitati ſuiaꝛ. Cū ḡ q̄riꝛ. An ꝯfessio ꝛc. Dicrū. vt s̄. Ex qua ꝯclude ꝙ etiā vt dic Sco. neduꝫ ꝯfessor imo nec intꝑres: aut quicūqꝫ audiēs ꝯfessionē siue a casu siue a ꝓposito: siue etiā ille cui sacerdos reuelat teneꝛ ad celandū de iure nature et diuino. Ulterius ꝯcludendū ꝙ nulli oīno ēt pa/ pe reuelandū est secretū ꝯfessiōis: nec in h̄ habꝫ ꝑtātem ꝑcipiendi: qꝛ nō hꝫ ꝑtātem sup̄ ius naꝛe neqꝫ sup̄ ius diuinū. Notādū etiā ꝙ cū q̄s ab alio petit ꝯsiliū: recōmē/ dās vt hoc celet aut hoc accipit ad celan dū: teneꝛ celare nisi aliūde deobligaretur. Quia vt Th. ij. ij. q. lxviij. Si crimē ꝟge ret in detrimētū reipublice: teneꝛ hō ad ac cusatiōꝫ dūmō possit sufficienꝛ ꝓbare: alꝰs nō teneꝛ ad accusanduꝫ: qꝛ ad h̄ nēo teneꝛ qđ nō pt debito mō ꝑficere. Possꝫ tñ sim pliciꝛ denūciare ꝑpter fratrꝫ emēdatōꝫ et ꝑpter bonū cōe: iō ꝑpter bonū cōmune nul lū lꝫ reuelare secretū Itē si penitēs ex reue latiōe iniūcte pnīe ꝓbabilꝛ crederet ꝯfes/ sorē ledi: teneꝛ celare illā: qꝛ verēda ꝑris sui coopariens vt cham malediciꝛ. Item cū q̄s ꝯcipit ab alio verba q̄ ex natura sua

sunt talis ꝯdiciōis q̄ reuelata nocerēt: te/ netur celare. Itē seruus auscultās a casu vel ꝓposito secretū qđ tractaꝛ in curia do/ mini sui: teneꝛ celare: etsi frāgit secretū: ius ciuile eū grauiꝛ punit ꝛ ius diuinū. Et đr Petrus de palud. ꝙ oīa talia sigilla fran/ gētes grauiꝛ peccant: nisi aliūde sciāt: vꝛ ordo correptiōis fraꝛne: aut ꝑsumptio bo ni viri cui đr: aliter fieri deposcat. Ex di/ ctis itaqꝫ pꝫ ꝙ secure debeat pctōr ꝯfite ri ꝛ sine palliatiōe: etiā oī repulso timore: ac pudore. Notate: Dignū est vt derisor derideaꝛ. Uñ simia q̄ oēs deridere vult ī suis derisionibꝫ capiꝛ: hō em̄ volēs simiaꝫ cape ꝑtendit sibi faciē lauare: et fingit in/ tingere manū in vase pleno bitumine: Di misso aūt vase: simia volens similꝛ facere taliter oclos suos inūgit: q̄ facto nihil vi det et in derisiōe sua capiꝛ. Spūalꝛ: ficte ꝯfitēs derisor est: sed in sua derisiōe capiꝛ. Excecatꝰ em̄ credit euadere pctā occultā/ do vel minuēdo: sed q̄ nouit abscōdita cor dis irrideri nō pōt. ~~Fig. ij. Re. xj. Misit~~ Dđ nūcios ad regē amō vt eū ꝯsolarenꝛ sup morte pr̄is sui: q̄ derisit eos: sed tandē derisus ē et occisꝰ. Uide ibi ꝛ nota. Mo ralꝛ: amō iꝑ̄ptaꝛ oneratꝰ ꝛ ſt pctōrē cui ꝑ pctm̄ tolliꝛ libratꝫ arbitriū: qm̄ q̄ facit pec catū ſuus ē pcti: Sed verꝰ Dđ mittit ad eū nūcios. s. ꝯfessionē offense maiestatꝫ: a/ misse felicitatꝫ: ꝛ debite penalitatꝫ q̄bꝫ cō/ pūgi dꝫ. Serui aūt Amō. i. pctōris. s. pu/ dor ꝯfessionis: et timor satisfactiōis: ꝛ a/ mor dilectiōis suadens nuncios illos de/ rideri radendo medietatē barbe: ꝛ vestes incidendo: peccata. s. excusando: aut tacē/ do. Sed tandē mittit Ioab. i. diuina sen/ tentia q̄ exterminat pctōres: derisores ꝛc. Audite ergo Paulū dicentē Gal. vj. No lite errare deus nō irrideꝛ. ꝛc.

S Ecundus articulꝰ. In euāgelio qđ scribiꝛ Ioā. viij. tria sunt in saluato/ re ꝯsideranda q̄r ꝯsideratio cōpunctiua est et ad vere ꝯfitendū inductiua.

Primum est beniuolentia: singulorum at tractiua.

Secundum est sapientia: peruersorum ꝯfutatiua.

Tertium est misericordia: peccatorum relaxatiua.

Primuꝫ igitur ꝛc. que notatur in hoc

ꝙ ꝑrexit iesus diluculo in montē oliueti
rc̄.vsq̄ȝ:docebat eos.Alchuin⁹. Unctio
olei fessis r dolētib⁹ mēbris solet afferre
leuamē Mons itaq̄ȝ oliuaꝝ sublimitatez
dīne miseratōis ſt.nr̄o q̄q̄ȝ olei mysterio
aptissime cōgruit. Supfert em̄ oib⁹ liq//
rib⁹ r sic ait.ps̄. Miseratōes ei⁹ sup oia
opa ei⁹. In hoc etiā ꝙ diluculo venit in
tēplū:oñdit sua beniuolētia qr semp vole//
bat eos saluare. In hoc aūt ſcat ꝙ vult vi
sitare tēplū suū spūale. De q̊.j.Coꝛ.iij.
Nescitis qr tēplū dei estꝭ vos Inhabitan
te aūt dño tēplū ꝯsciētie r in eo sedēte:ois
ppl's.i.ois multitudo potētiaꝝ aie venit
ad eū:r tūc docet ꝑ internā īspirationē.
ps̄.Audiā qd loq̄t in me dñs de⁹. Se
cūdū est sapia ꝑuersoꝝ ꝯfu.q̄lit.s.cōfuta//
uit sibi insidiātes Scribe r pharisei inter
rogāt:nō vt discāt sȝ vt veritati laq̄os ne
ctant.Adducūt em̄ mulierē in adulterio
dep̄hēsaz rc̄.vsq̄ȝ actu.eā.Aug⁹. Dixert
em̄ apud se Si eā dimitti senserit:iusticiā
legis nō seruabit. Ut aūt māsuetudinez
non ꝑdat in qua iam populo amabilis fa//
ctus est:dimitti eum dicturus est. Sed
dñs in rn̄dēdo:r iusticiā ſuatur⁹ est: r a
māsuetudine nō recessur⁹. Inclinauit er//
go se dñs in signū hūilitatꝭ:r digito scri//
bebat in terrā. Tanq̄ȝ ſm Aug. tales in
tr a scribēdos signaret: nō ī celo.Alchui
nus. In hoc nos instruit vt auditis ma//
lis ꝓximi:nō statim temere iudicem⁹.sed
prius ad ꝯscientiā hūiliter reuersi:digito
discretionis ea sollicite disq̄ramus r nos//
metip̄os si sine pctō simus intus discutia
mus.Quid aūt dñs in terra scripsit ad li
terā incertū est.Aug.tñ d̄t ꝙ ipse scripsit
illud qd̄ postea voce expressit vicȝ.Qui si
ne pctō est rc̄.faciēs ſm modū iudicialez
Hiero.in q̄dā ep̄la videt velle eū scripsis
se.Terra terra absoꝛbe viros istos.vl' ſm
Amb.Terra terrā accusās Uel ſm glo.
Scribebat pctā eoꝝ:nō q̄dem per singu
la:sed potuit facere ꝙ ꝑ aliqua signa ab
eo ꝓtracta quilibet videret pctā sua r nō
alioꝝ.q.d.Si ista est peccatrix r vos estꝭ
peccatores.Cū autē perseuerarēt interro
gantes erexit se:r dicit eis.Qui sine pec//
cato est:ꝓmus in illam lapidem mittat.
Aug⁹.Hec vox iusticie est.puniatur pec//
catrix sed nō a peccatoꝛib⁹:r impleat lex

sed non a ꝑuaricatoꝛib⁹ legis. Cum autē
telo iusticie ꝑcussisset eos nec dignatus ē
eos attendere sed iterū inclinās se scribe//
bat in terra. Illi aūt seip̄os respiciētes et
reos se inuenictes vn⁹ post aliū omēs re//
cesserūt:incipientes a senioꝛib⁹ qui foꝛte
magis rei erāt. Tertiū est mīsc̄dia: pec
catoꝝ relaxatiua:qr cū remāsisset iesus so
lus:r mulier in medio stans:r erigens se
dixit ei.Mulier vbi sūt qui te accusabāt.
rc̄.vsq̄ȝ in finē.q.d.dñs ei.Noli timere:sis
secura.Nec ego te cōdēnabo.Lu.xix.Ue
nit filius hominis q̄rere r saluū facere qd̄
perierat.Uade ergo absoluta a culpa iā:
r amplius noli peccare.Aug⁹.Nō d̄t:va
de r viue vt vis.Intendant ergo q̄ amāt
mansuetudinē in dño:vt r timeant verita
tem.Est enim dulcis r rectus dñs. Con
siderate ergo o peccatoꝛes: qm̄ si penite//
re r cōfiteri volueritis miam recipietis.
O,si foꝛtasse peccata vestra cōfessoꝛi ce//
laueritis saluari nō potestis.Exemplum
narrat vincentius in speculo moꝛali lib.
iij.ꝑ.x.ꝙ filia magni ꝓncipis(q̄ virgo erat
purissima)semel iniecit oculos:in quendā
seruū a quo coꝛrupta ꝓlem habuit.Sed
ne ꝑsonam suā:r totā parentelā suaz deho
nestaret:ꝯsilio cuiusdā vetule fecit aboꝛsū
Exinde cōtristata iam in mūdo gaudere
nō poterat:intrauit religionē in qua auste
rissimā vitam duxit adeo vt ceteris exem
plar esset sanctitatis p̄dictū peccatū confi
teri erubuit. Cum autem moꝛti tandem
appꝛopinquaret r sancta crederet:ab ab//
batissa adiurata fuit ꝙ eam certificaret d̄
merito suo.Post moꝛtem ei hoꝛribilis ap
paruit asserēs se damnatā quia illud pec//
catū nō fuerat cōfessa.Prouer.xviij.Qui
abscondit scelera nō diriget.

T Ertius articulus:Audistis rc̄. Sȝ
notate quia sicut habet.xxxiij.q.ij.
Legatur.Peccati venia nō datur nisi coꝛ//
recto.Et sicut habet.xxiij.q.vij. Q̄admo
dum.Nō p̄ot gaudere se coꝛrectū nisi pri//
us doleat se fuisse ꝑuersū.Et lex dic̄.De//
licti veniā penitentib⁹ indulgemus.C.d̄
de hereticis.manicheos.rc̄.de sum.tri.r
fi.catholica.l.vl.Et de pe.dis.j.Neminez
Et de consecratiōe.dis.iiij. Omnis q̄.Au
dite si filius a patre veniam postulet:di//
cens nec se penitere nec velle ab offēsa:pa

tris cauere. Quid vobis videtur? An veniam daret? Certe credo q non: Expone et applica: quoniaz vt habetur Ecci.iij. Cor duruz male habebit in nouissimo.

Dñica quarta quadragesime. Mane.

Ecce ascēdimus rc. Scriptuz est q̊ Abraam duos filios habuit Gala.iiij. Unus eorum figura erat eorum qui ascendunt hierosolymam. Potest autem exponi historia illa de duob⁹ filijs Abrae tripliciter in sensu mystico. Primo de duob⁹ testamentis quemadmodum exponit Paulus. Illi qui sunt de nouo testamento sunt filij libere: id est ecclesie collecte de gentibus et legis euangelice que est lex libertatis Secundo de homine bono et malo. Omnes quidem tam boni q̄ mali sunt filij dei per creationem: sed non per gratiam. Et quemadmodum Hismael persequebatur Isaac: sic mali bonos .ij. Timothei.iij. Omnes qui pie volunt viuere: persecutionem patientur. Tertio de operatione peccati z virtutis que ambo producūtur a volūtate: sed opus peccati quasi naturaliter p inclinationem sensualitatis: Sed opus ṽtutis per gratiam. Ideo dicitur: Ejce ancillam: id est inclinationem sensualitatis: z filium eius: id peccatū.

Ecce rc.

Primus articulus. An sit considerāda omnis peccati mortalis differentia. Q, non. Sapientie: duodecimo. Per que quis peccat: per hec z torquetur Ergo si solo corde peccat: sola cordis contritione est puniendus. Contra. de penitentia z remissione. Omnis. Quilibet fidelis confiteatur omnia peccata sua. Respondet Bonauentura in quarto: distinctione .xvij. Omnis peccati mortalis differentiā necesse est confiteri siue sit latēs siue manifestum. Peccatum manifestum oportet confiteri duplici ex causa: Una ex parte audientis: qui licet prius nouerit peccatū illud vt persona priuata: non tñ vt iudex: nisi peccator confiteatur ei. Alia causa ex parte penitentis. Nunq̄ enim dicitur aliquis iustus quando accusatur ab alio: sed quādo accusat seipsum, tunc enim exercet opus iusticie: peccatuz enim latens oportz confiteri Tum ex parte audientis/ qui non potest aliter nosse peccatum illud. Tum ex parte confitentis vt qui non erubuit coram creatore: coram sacerdote recitet cum rubore: Homo enim carnalis plus erubescit oculos hominis q̄ dei. Cum autem dicitur: Per que quis peccat per hec rc. Uerbuz Sapientis intelligitur per appropriationem z non precise per proprietatem. Hoc Bonauētura Pro fundamēto. Omne peccatum mortale contrariatur gratie. Unde etiam dicit Aristoteles in postp̄dicamētis Bono malum semp est contrarium. Ideo q̄diu est aliquod peccatum mortale in animo: ibi non potest esse gratia. Horatius in sermonib⁹. Frustra vicium vitaueris vnum: si te alio prauus detersis. Cum ergo queritur An sit confitenda rc. Dic responsionē vt supra. Ex qua conclude: q si scienter quis omittit confiteri peccatum aliquod mortale: confessio sua inutilis est et viciosa: Ideo iteranda. Notandum itaq: q triplici ex causa confessio sua inutilis est z iteranda. Primo propter abusionem electōnis: quia scienter elegit eum qui aut nesciuit aut non potuit eum absoluere. Tunc eñ discretiori z potestatē habenti confitendum est vt patz capitulo Omnis. de penitentia z remissione. z c. Placuit. distinctione. vj. Secūdo propter inordinationem affectionis: quia scz in confitenti remanet affectio ad peccatū: aut quia non displicet ei peccasse: aut q̄a voluntatem habet recidiuandi. Tunc eñ cum sit actu potens fictus est. Tales autem merito dicuntur canes: de quibus dicit dominus Nolite sanctum dare canibus: id sacramētum penitentie aut euchaiistie. Audiāt inueterati concubinarij taz sacerdotes q̄ laici. Audiant mulieres: iocalia z alia dona amasiorum annis plurimis custodientes. Attēdāt veteres inimi

ciciās habentes: Mercatores a toto tēpore fraudes exercentes. Aduocati ⁊ officiarij deceptionib⁹ vtentes: ⁊ generaliter omnes peccatis assueti abstinere nō proponentes. O quanta abusio de penitentie medicina intoxicationem facere mortiferam. Tertia propter diuisionem cōfessionis. Necessarium est enim vt dicit Thomas in quarto.distinctione.xvij. ꝙ homo omnia peccata sua confiteatur homini eidem sacerdoti: alioqn si aliquod scienter omittit: nō est confessio: sed confessionis simulatio. Si autem per obliuionem aliquod omittit cuius postea recordatur: sufficit illud dicere ⁊ alia in generali: dicendo ꝙ cum alia multa confiteretur oblitus est. Et licz ꝺ illo oblito fuerit absolutus in priori confessione: tamē quia absolutio de oblitis hoc modo debet intelligi/ vt si redeant in memoriam/ dicantur in confessione illi sacerdoti qui poterit ab illis absoluere: ideo tenetur confiteri. Si quod autem mortale fuerit scienter omissum: nullo modo est absolutus: imo peccat irreuerentiam faciens sacramento: ideo confessio est iterāda. Audiant qui peccata et turpitudines in prima etate commissas nunꝙ̄ saltem plene confessi sunt: ⁊ qui celant inhonestates in matrimonio commissas: qui furta tacentes: ⁊ huiusmodi. Quid prodest si multa foramina obstruerent: ⁊ vno remanēte nauis sūmergeret. Studeatis ḡ integre cōfiteri: aliās ascēdere nō potestis in hierusolymā ⁊c̄. Indecēs em̄ est vbi om̄ia munda sunt: aliqd admitti sordidū. Imo talꝭ expellendus est cū rubore: ideo aīa ꝑ ꝯfessionem est emundāda vl' excludēda a gloria celesti. Figura Le.v. ⁊ Nume.xx. et alijs multis capi. p̄cepit dn̄s purificatiōz fieri imūdoꝝ ⁊c̄. Vide. Spūali immund⁹ est q tāgit iumentū mortuū: q ꝯsentit ꝯcupiscētie carnꝭ: i q̄ velut i stercore putrescūt hoīes vt iumēta: ⁊ ꝑ tactū hoīs mortui.i. terrene cupiditatꝭ: qꝛ ꝺr homo ab humo. et ꝑ tactū fere occise.i. supbie. His aīa fedata purificāda est Primo ꝑ oblationez agni.i. ꝑ memoriā chr̄i passi. et offerendo par turturū.i.pectoꝝ gementiū: cū simila purissima.i.ꝯfessione clarissima: de qua fit panis ad esum sacerdotis tm̄: qꝛ sol⁹ debz ꝯfessionē suscipe: ⁊ hoc ꝓ illa die tm̄.i. hora q̄ peccator ꝯfitet̄: nec amplius sunt peccata in memoriā ꝑducenda. Aug⁹. O hō qui times ꝯfiteri: Qꝺ em̄ ꝑ ꝯfessiōz scio: minꝰ scio ꝙ̄ illꝺ qꝺ nescio. ꝯfitere igitur peccator homi pctōri. Elige qꝺ vis: si nō ꝯfessus fueris: ꝯdēnaberis. Ad hoc deus exigit ꝯfessionē vt liberet hominē peccatorē Ad hoc dānat: vt puniat superbū. Aut si vis aliter dicere Vera iusticia exigit vt qntuz homo a creditore recipit: tantū reddat. Ideo tā creditor ꝙ̄ debitor librū suū habēt in q̊ scriptū est q̄ntum debet ille recipere: et q̄ntum iste dare. Notate. Magnū q̄tidie debitū cū chr̄o ꝯtrahim⁹: ⁊ dū peccamus: statim in libro sue iusticie scribimur. Debet igit̄ qlibet ꝓ rōne reddenda attendere qꝺ fecit ⁊ oīa apire ꝑ ꝯfessionem vt sic deleat̄ ꝺ libro iusticie: ⁊ deo offerimus sacrificium iusticie sibi acceptū

Figura Leui.viij. Excoriari p̄cipiebat̄ aīal sacrificij: ⁊ lotū ⁊ diuisuz membratim poni sup altare ⁊c̄. Vꝺ. Spūalit̄ Pctōr volens facere sacrificiū iusticie: debz remouere pellē v̄ecūdie: ⁊ cor lauare: ⁊ mēbratī pctā recitare ad aures ꝯfessoris. Eccī.j. Ne accesseris ad deū duplici corde. Duplici q̄ppe corde accedit q vnū pctm̄ ꝯfitetur et aliud dimittit.

S Ecūdus arti. Iuxta euangeliū qꝺ scribit̄ Jo.vj. due sūt notāde ꝯsiderationes.

Prima est p̄paratiue dispositiōis.

Scꝺa repatiue refectiōis.

In hoc s̄mone de p̄ma dicendū est. Vbi videdū q̄liter se dz p̄parare pctōr ad hoc vt dign⁹ sit spiritali refectiōe. Vbi notāde sunt septē ꝯdiciōes dispositiue q̄ i euāgelio notari dn̄t. Prima est Affectiua recessio.s.a pctō q̄ notat̄ ibi: Abijt Jesus Et deinde dicit̄: ꝙ sequebatur eum multitudo magna ⁊c̄. Peccator itaqꝫ in fide videns signa misc̄die que faciebat Jesus curando infirmos: peccatores ad eū redeuntes: debet abire.i.a peccato recedere et sequi dominū. Eccl'iastic̄.xxj. Quasi a facie colubri fuge peccatū.⁊c̄. Secūda est transmigratiua ꝓgressio: quia abijt trans mare galilee: ⁊ ibi secute sunt eum turbe. Sic peccator debet progredi trans mare huius seculi in quo sunt occasiones pecca

torū.i.debꝫ oēm mūdi affectionē postpo-
nere. Per mare qͥppe cōuenient intelligit
mūdus.quia dr Eccliastes.j.Omnia flu
mina intrant in mare ꝛc. Sic in mōo sūt
oīa genera miseriaꝝ. Tertia est spiri
tualis affectio:quia subijt in montē Jesus
et multitudo illa venit ad eum ibi. Pec-
catores em̄ penitētes debēt affectū ad ce-
lestia leuare. Juxta illō Col.iij. Que sur
sum sunt querite. Et ad hoc spectat qō di
citur: Erat autē proximū pascha dies fe-
stus iudeoꝝ: quia in festis eleuāda ē mēs
ad celestia: vt dicere possimus illud Phi-
lip.iij. Nostra conuersatio in celis est.

Quarta est cordialis humiliatio: que
notatur ibi:ꝙ Jesus sedebat cum discipu
lis suis: ꝛ in hoc etiā ꝙ sicut dicit Matt.
xiiij. Vespe aūt facto secuti sunt dominū
in desertū illū locū. Ps. ꝙ̄ magna multi-
tudo dulcedinis tue domine quā abscon-
disti timētibus te.i.humilibus. Quin-
ta audiendi deuotio:quia turbe ille deuo-
tissime audierūt verbum domini vsqꝫ ad
octauā. Unde dicit Matth.xiiij. Vespe
re facto accesserunt discipli dicētes: De-
sertus est hic locus ꝛ hora iam pterijt ꝛc.
Chrysosto. Turbarū fidem ostendit que
dominū etiam patientes famē expecta-
bant qui vsqꝫ ad octauā sermonē protra-
hebat Sexta est carnalis affectōis mor
tificatio: que signat in hoc: quia discubue
runt ꝛc.i.sup herbaꝫ virentē. Beda. Cō
gruū est vt sedeat sup fenū peccator: vt do
minet corpori suo ꝛ mortificet carnē: que
p fenū signatur. iuxta illō Esa.xl. Omis
caro fenuꝫ ꝛc. Nec ad mensam dei digne
sedere poterit q̄ carnē p seruitutē spūi nō
subijcit. Septima est diuine bonitatis
recognitio:qꝛ Jesus accipiēs panes grās
egit aspiciēs in celū. vt dr Matth.xxiiij.
vt oē donū optimū desursum ostenderet.
Et ſm Chrys. vt nos informaret ad agē
das sp grās deo:dū vl in carne reficimur
vel in aīa. Exēplū ad ꝓpositū legit in vi-
taspa. Quidā deuot⁹ senex cū alijs come
dēs:vidit aliqͦs comedētes mel:alios pa-
nē:alios sterc⁹:cū idē cibꝫ oībꝫ esset apposi
tus. Jntra se gͦ dn̄m orat di. Dn̄e reuela
mihi hoc mysteriū. Et vēit ad eū vox de-
sup di. Hi mādučāt mel:q̄ cū tiore ꝛ grā-
rūactiōe sedēt ad mēsam: incessant orātes

et eoꝝ oratō ascēdit ad deū. Qui āt mādu
cāt panē:sūt illi q̄ grās agētes pcipiūt ea q̄
donata sūt illis. Jlli āt q̄ sterc⁹ comedūt:
hi sūt q̄ murmurāt di. Hoc bonū:hͦ malū
est. Jn oībꝫ gͦ glificem⁹ deū. iuxta illud.j.
Cor.x. Siue māducatꝫ siue bibitꝫ siue ali
q̄d aliō faciatꝫ: oīa in gl'iam dei facite.

t Erti⁹ ar. Aud. ꝛc. Nec puteꝫ ꝙ in-
dispositꝫ det spirital' refectio. Nā ve
dr lex Cā dꝫ pcedere effectū.l. Sꝫ neqꝫ.
ff.q̄ res pignori obligari pn̄t. Et sic hꝫ lxj
di. Miramur. in fine. Si absqꝫ merito la
boris haberi nō pn̄t tpalia: mlto min⁹ spi
ritualia ꝛ celestia. Notate: Si tot ꝛ tātos
labores sumitꝫ p corpis refectiōe: qō mor
tale est: ꝙ̄ diligēter puidere debetꝫ p refe-
ctiōe aīe imortal'. Juxta illō Deu.iiij. Cu
stodi igit temetipꝫ ꝛ aīaꝫ tuā sollicite ꝑua

Pro eadē dn̄ica post meridiē.

Ecce ascendi.

e ꝛc. Nō sum⁹ ancille filij sꝫ libe
q̄ libtate chr̄s nos liberauit.
Gal.iiij Tales sūt q̄ hierl'ymaꝫ sūt ascēsu-
ri. Notandū aūt p ampliori declaratiōe
ꝙ triplex est libertas.s.nature:grē et glie.
De pma Hieron.i q̄onibꝫ ad Helbidiā.
Hoīes suo arbitrio derelicti sunt. neqꝫ ei
bonū nc̄itate faciūt: sꝫ volūtate: vt credē-
tes coronā accipiant: increduli supplicijs
mācipētur. De scōa.ij.Cor.iij. Ubi spūs
dn̄i ibi libtas. De tertia Gal.iiij. Jlla q̄
sursū ē hierl'm liba ē q̄ ē mr̄ nr̄a Ecce ꝛc.

p Rim⁹ ar. An teneat hō ꝯfiteri oēm
pcti circūstātiā: Q, sic. Aug.li.d pe.
enarrās mltiplicia gn̄a circūstātiaꝝ. Ois
inq̄t ista varietas ꝯfitenda est ꝛ deflēda.

Cōtra. Circūstātie sūt infinite nobis: ꝛ
null⁹ tenet ad illō qō est sibi impossibile.
Rn̄t Boñ.in.iiij. di. xvij. Circūstantiaꝝ
pcti tria st gn̄a. Prime st alleuiātes. Ut
siq̄s peccauerit cū mliere ab ea puocat⁹:
has ꝯfiteri nō ē bonū nisi satisfaciēdo inq̄
sitiōi: vl p vitādo scādalo: vl turbatōi pec
catorꝫ: puta si timeret ꝯfessorē accipe ma-
lū exēplū vl alr scādalizari Alie st aggra
uātes: nō tn̄ in aliā pcti speciē trahētes: vt
siq̄s luserit ad taxillos mltū libent vl pec
catū cōmiserit ex ꝓpria malicia nulla ten-

ratione precedente ꝛ tales confiteri nō est de necessitate sed de cōgruitate. Alie sūt circūstantie nouam peccati speciem inducentes vt fornicetur quis cum maritata et huiusmodi: ꝛ tales confiteri necessariū est. Pro fundamēto. In omni opere vt vt rectū fiat requiritur certus modus. Vñ Horatiꝰ in ser. Est modus in rebꝰ sunt certi deniqꝫ fines. Quos vltra citra ve nequit consistere rectum. Nec dubiū quin in humanis proueniat multa vtilitas cum per sapientiam ordine debito fiunt. Tullius in rhetorica hinc rep̄. Venient plurima cōmoda si moderatrix oīm rerum presto est sapientia. Et hoc maxime requiritur in his que sunt necessaria saluti: cuiusmodi est confessio. Ideo queritur An teneatur homo. Dic respōsio. vt supra. Post responsionē autem dicas quoniā ꝫm dicta sanctorū octo sunt circūstantie considerande. Prima est circūstantia persone cum qua vel contra quam peccatum est cōmissuꝫ. Aliud enim est peccare cum seculari: aliud cum moniali: aliud cum soluta: aliud cū coniugata ꝛc̄. Aliud percutere clericum: aliud laicum ꝛc̄. Secunda est circūstantia loci. Nam si cōmittitur peccatū in loco sacro: inducit aliam speciem peccati: scꝫ sacrilegium. sicut notat Glosa de peni. distinc. v. Consideret. Tertia est modi. Posset enim tali modo peccare ꝙ peccatum traheretur in aliam speciem. vt si quis cum muliere peccet cōtra naturam. Quarta est tempis: quādo enim cōmittitur in die festo inducit transgressionem tertij precepti vt dī. Nicolaꝰ de lyra super. xx. c. Exod. Quinta dicit̄ numeri: quia quotiens aliquis peccat: distincta peccata committit. Propter hoc oportet dicere quotiēs peccatū est cōmissam. Et si quis non totaliter recordetur: dicat numeruꝫ quē potest existimare ꝫm probabilem opinionem. Etsi hoc non bene potest: videat et dicat quāto tempore in peccato stetit ꝛ ꝙ̄ sepe illo tp̄e cōmisit. Sexta dr̄ qualitatꝫ. Oportet em̄ dicere si pctm̄ ē publicū qꝛ inducit scandalū primi. Septima dr̄ inductiōis: qn̄ scꝫ aliqs nedū peccauit: sꝫ etiā alios ad peccādū induxit dās auxiliū: ꝯsiliū: mēdaciū: ꝑiuriū fraus ꝛ hmōi q̄ oīa sūt in cōfessiōe ꝓpalanda. Multa ergo est diligentia adhibenda ꝓ ꝯfessiōe bene faciēda vt oīa plene ac etiā debito ordine dicant̄. Notate. dt̄ Vegecius d̄ re militari. Nihil i itinere: nihil in acie magis custodiendū ꝙ̄ vt omnes seruent incedendi ordinē. Quod aliter fieri nō pōt nisi vt ambulent celeriter ꝛ eq̄liter distēt. Periculū em̄ grauissimū ab hostibus sustinet diuisus ꝛ inordinatus exercitus. Dum ergo ꝯtra diabolū pugnamus ꝑ ꝯfessionē: ꝛ quasi tot armatos mittimus quot pctā cū lachrymis ꝯfitemur. Necessarius est ordo ꝛ adunatio exercitus: vt. s. n̄ disiūctim sꝫ ꝓut cōmisimꝰ ꝑ singl'as aggu̅ātes circūstātias ꝯfiteamur. alit̄ a diabolo vinceremur. Figura. j. Machab. viij. Iudas machabeus venit cum magno exercitu obuiam timotheo ꝛc̄. Vide ibi. Spūaliter iudas q̇ interp̄tatur ꝯfitēs: signat animā penitentē: q̄ ꝯtra diabolū vsqꝫ ad torrentē lachrymaꝝ veniens: pctā per ordinē ꝯfitendo: diabolum ꝛ eius exercitū fugat. Si vero taceas: diabolus te accusando vincet. Orig. sup Leui. Preuentus diabolus in accusatiōe: vltra nos accusare nō poterit.

[S]ecūdus ar. In p̄cedēti ser. ꝛc̄. Nūc de ꝯsideratione reparatiue refectionis. Vbi notandū ꝙ legit̄ dñm bis satiasse ppl'm. Semel septē panibꝰ: q̇ dñr fuisse triticei: ꝛ signāt refectionē glorie d̄ qua refectione habet̄. Marci. xv. ꝛ Matth. viij. Alia vice de quinqꝫ panibus hordeaceis de qua habemꝰ in euangelio hodierno: ꝛ signat refectionē penitentiū. De hac dt̄ Chrys. Ioānes hordeaceos panes eē dt̄: nō inaniter h̄ enarrās: sed p̄ciositates ciboꝝ erudiēs nos cōculcare. Nō em̄ solū corpa nutrire volebat sꝫ magis aīas erudire. Per quīqꝫ aūt panes ꝛ duos pisces signātur nob septē ꝯsiderationes necessarie cōfitētibꝰ. Quaꝝ p̄me qnqꝫ sūt argē ad modū panis hordeacei: ꝛ laxatiue siue euacuatiue pctōꝝ. quēadmod̄ panis hordeaceꝰ laxatiuꝰ est. Alie vero due sūt cordis mollificatiue quēadmodū pisces sunt mollior cibꝰ ꝙ̄ sit caro: ꝛ sūt aliaꝝ ꝯsiderationū ꝯditiue siue dulcoratiue sic̄ ꝛ pisces sūt dulcoratiui pāis hordeacei. Primꝰ igi

tur panis ē ꝯsideratio dolēde de turpationis q̄.s. de turpat̄ ꝑ pctm̄ Threñ. j. Egressus est a filia sion oīs decor eiꝰ. Et ezech xvj. Abominationē fecisti decorē tuū. Secūdus panis ē ꝯsideratio horrēde subiectōis q̄ ꝑ pctm̄ hō diabolo subijcit̄. ij. pe. ij. A q̊ q̄s supat̄: eiꝰ ꝛ huius eē dr̄. Tertiꝰ ē ꝯsideratio tremēde obligatiōis q̄ ad penā infernalē obligat̄. Vñ pctōribꝫ dr̄ illō ezech. xxij. Conflabimini in medio ignis furoris mei: sic cōflat̄ argētū in medio fornacis ꝛ scietis in illa die qꝛ ego dñs cum effuderim indignationē meam sup vos. Quartꝰ panis ē ꝯsideratio deflēde amissionis: qꝛ vicꝫ ꝑ pctm̄ oīa ꝑcedētia merita ꝛ regnū celeste amisit. Ezech. xviij. Si auerterit se iustꝰ a iusticia sua ꝛ fecerit iniq̄tatē ꝛc. oēs iusticie eiꝰ q̄s operatꝰ ē non recordabūt̄. Berñ. Ve ve ve vapor ē ad modicū q̄ eterne felicitatꝭ aditū intercludit. Quintꝰ panis ē ꝯsideratio tremēde offensiōis q̊ vicꝫ diuinā maiestatē ꝛ totaꝫ curiā celestē offēdit. Hiere. ij. Scito ꝛ vide qꝛ malū ē ꝛ amarū reliq̄sse te dñm deū tuū. Et Esa. j. Ve genti peccatrici pplo graui iniq̄tate: semini neqꝫ filijs sceleratꝭ dereliq̄rūt deū: blasphemauerūt sctm̄ isrl̄ abalienati sūt retrorsuꝫ sup q̊ ꝑcutiā vos vltra addētes ꝑuaricatōeꝫ. Sexta est ꝯsideratio ꝑmi piscis: q̄ est cōsideratio dñice mortis ꝛ passiōis in q̄ fūdari dꝫ spes penitētꝭ. Nā vt dt Chryso. ~~Oīs salus hoīm in chr̄i morte posita ē.~~ Et Ber. dic̄. O hō si vis de ꝟtute in virtutē ꝓuehi / de gratia in grāꝫ promoueri / de amore in amorē / d luce in lucem / de bono in melius passionē chr̄i recordare. Septima q̄ ē scd̄s piscis ē ꝯsideratio diuine bonitatꝭ ꝛ miserationis. Ps̄. Gustate ꝛ videte q. suauis ē. Hi st̄ duo pisces ꝑmꝰ ē marꝭ salsissimi. Scd̄s ē fluuij dulcissimi. He septē ꝯsideratōes sūt refectio penitētis: qꝛ sic corꝑalis refectio reꝑat id qd̄ deꝑditū ē: et corpus ad operandū fortificat: atqꝫ sanitatē cōseruat sic iste ꝯsideratiōes sūt reparatiue spūal̄ dispositiōis aīe: q̄ ꝑ pctm̄ amissa est. Et fortificatiue ad boni opis exercitationē: ꝛ conseruatiue spiritualis sanitatis: quia videlicet alique illaruꝫ sunt timoris inductiue. scilicet quinqꝫ prime. Sexta autē spei: ꝛ septima amoris. Hec autem tria scꝫ spes: timor ꝛ amor sunt reparatiua fortificatiua ꝛ conseruatiua spiritualis sanitatis anime. De timore dicitur in ps̄. Firmamentum est dominus timentibus eū De spe. Esa. xl. Qui sperant in domino habebunt fortitudinem. De amore. Canticoꝝ. vltim. Fortis est vt mors dilectio. Et principalissimum horum est amor sine quo nihil proficeret timor. Exemplum. ij. Machabeoꝝ nono. De antiocho: qui ex solo timore penitentiam egit: non amore cuiuis confiteretur: ꝛ de peccatis doleret: ꝛ restitutionem promitteret atqꝫ satisfactionem. Tamen de ipso dicit̄ Orabat scelestus dominū a quo non erat misericordam consecuturus. vide ibi. Augustinꝰ. Scriptum est. Neminem absqꝫ charitate saluari. Oportet ergo nō solum timere iudicem: sed etiam diligere iustū. Vt habetur de penitentia. distinctōe. vij. Nullus.

t Ertius articulus. Audistis. ꝛc. In his ergo considerationibus sepius studeatis vt peccatorum horrorem ꝛ infamiā peramplius cognoscatis. Notate quod dicitur de pe. distinctō. iij. Judas Nullum inuenitur tale remedium delictorum: sicut eorum continua in conscientia consideratio. videlicet turpitudinem horrorem ꝛc. Sed pauci sunt qui velint huiusmodi cōsideratiōibus animum reficere: imo per inutilia magis euagantur. Ideo non bene proficiunt neqꝫ fiunt ex hoc magistri. Nam sicut dicit lex. Vagus scholaris non fiet magister C. de tyronibus. l. j. li. xij. Audistis. Nōne libenter iretis ad prandium vbi crederetis inuenire cibum omnis morbi curatiuuꝫ: ꝛ ab eo ꝯseruatiuum: Libenter ergo debetis has ruminare considerationes: q̄ sūt ꝛc. Ber. Bona consideratio ē omnis boni initium:

Feria secunda post quartā dominicā quadragesime.

Cce ascen.

e ꝛc. Timuerūt regē salomonem videntes sapien-

tiã dei esse in eo. iij. Reg. iij. Sic debẽt timere christum qui ascensuri sunt hierosolymam. In epistola autem tangũtur tria propter que timuerunt: ⁊ in reuerentia habuerunt salomonem: propter que multo magis timere debem⁹ ⁊ reuereri christum Primũ est humilitas beniuolentie: quia humiliter audiuit confessionem illorum malorum ⁊c̃. Scõm est sublimitas sapientie: quia vbi non haberet aliud testimoniũ recurrit ad naturalem inclinationem. patet p textũ. Tertium est equitas iusticie: quia vbi veritatem comperit: iussit infantem viuum dari cui pertinebat. Hec tria: multo imo infinities excellentius sunt in deo q̃ in salomone. Ideo multo magis timendus est.

Salutatio.

Ecce. ⁊c̃.

p Rimus articulus An. ista sit conueniens diffinitio satisfactionis Satisfacere ē peccatoꝝ causas excidere: ⁊ eorum suggestionibus aditum non indulgere. Q, non. Illa diffinitio videtur esse nugatiua. Idem enim videtur esse peccatorũ causas excidere: ⁊ eorum suggestionibus aditum non indulgere. Contra. est Augustini. ⁊ habetur in litera distin. iiij. Respondet bonauen̄. in. iiij. distin. xv. Ad satisfactionem completam duo requiruntur. scilicet emenda presens pro culpa preterita: ⁊ firmum propositum vitandi futuram. Quantum ad primum dicit peccatorũ causas excidere. Nõ enim potest pro culpa emendanda melius fieri q̃ cãm a se cũ dolore ⁊ pena remouere quam cum amore perpetrauit. Quantum ad secundũ dicit: et eorum suggestionibus aditum non indulgere. Et per hoc patet ꝙ non est ibi nugatio. patet etiam differẽtia huius diffinitionis a diffinitione Ansel. vbi dicit. Satisfacere est honorem deo debitum impendere: quia hec diffinitio tangit recessum a malo: ⁊ illa ansel. accessum ad bonum. Hec bonauen̄. Pro fũdamento. Multum sunt fugiende peccatoꝝ cause: quoniã videlicet multum nociue. Ad quod spectare potest illud pamphili Causa pusilla nocet sapiensq̃ nocentia vitat. Inter autem alias peccatorum occasiones vna est multum periculosa. quoniã vt dicit Sen̄. Ex conuictu mores formantur candido. Et innouati socio rubiginem. scꝫ malignus comes affricuit Fugiende sunt ergo male societates ⁊ alie malorum occasiones: alias non erit vera satisfactio. Sed queritur. An illa sit conueniens diffinitio satisfactionis ⁊c̃. Dic respon̄. vt s. Ex qua conclude ꝙ ad salutarem satisfactionem requiritur abstinentia a peccatis. Quoniã vt dicit Ber. Inanis est penitentia quam sequens coinq̃nat culpa. Ideo querenda sunt remedia contra tentatiões et delectatões peccatorum. Attendite. Prudentes parentes attendunt ne paruuli sui nimio tpe sumant lac: fierent enim nimis molles. Ideo cõsueuit mulier apponere aliquid amarum super vbera vt puer abhorreat: ⁊ sic fugat euꝫ ad cibos fortiores. Spiritualiter Puer sugens lac: est homo mũdi delitijs deditus: qui non potest esse bonus dei seruus. Debet ergo predicator ante oculos talium apponere amaritudinem mortis Ecci. xlj. O mors q̃ amara est memoria tua homini pacem habenti in substantijs suis. Item amaritudinem eterni supplicij Isidorus. in soliloquiorũ. Propone tibi aduersus carnis ardores eterni supplicij ignes: memoria ardoris ⁊ amaritudinis gehenne ardorem excludit luxurie. Sic enim per huiusmodi amaritudines abhorrebunt dulcedinem delitiarum ⁊ accipient cibum solidiorem penitentie ⁊ diuine seruitutis ⁊ fiet festum in celo. Item propone tibi amaritudinem diuini iudicij Sopho. j. Vox diei domini amara ⁊c̃

Figura. Genes. xxj. In ablactatione isaac: abraam fecit magnum conuiuium. Spiritualiter cum peccator per penitentiam separatur a mundi delicijs recipitur in curia celesti. Augustin⁹ lib. soliloquiorum. Quotiens bene agimus gaudẽt angeli ⁊ tristãt demones ⁊c̃.

s Ecundus articulus. In euangelio quod scribitur. Joãnis. ij. tria ꝑponuntur in christo consideranda: quorum ꝯsideratio est vere penitẽtie inductiua ⁊c̃

Primũ est auctoritas potẽtie.

Scõm est suauitas beniuolẽtie

Tertiū est claritas sapientie.
Primū igit̄ ⁊c̄. q2 se dicit dn̄m templi: eij- ciendo vēdentes ⁊ emētes Dicit ꝙ euāg. Prope erat pascha iudeoꝝ: ⁊ ascendit ie- sus hierosolymā ⁊ inuenit in tēplo vendē tes ⁊ emētes oues ⁊c̄. Mystice. Qn̄ pro- pe est pascha. i. transitus iudeoꝝ. i. confitē tium qui per veram cōfessionē transeunt a peccato: tunc venit hierosolymā. id est in animā penitentem pacificatam in qua tunc est festū solenne: quia quiescit in dn̄o et inde eijcit dn̄s oēm inordinationem di cens. Auferte ista hinc. id est peccata de cōscientia Item spūalit̄ debemus ascende re hierosolymā. i. in animā nostram: in q̄ debet esse dei templū. ps̄. Ascensiones in corde suo disposuit: in valle lachrymarū. Sed heu pauci animā ascendunt: sed plu- res corpori cōdescendūt. Nā vt di. Sap. ix. Corp⁹ quod corrūpitur aggrauat ani- mam. Cum ergo iesus intrasset tēplū in- uenit vendentes oues ⁊c̄. ⁊ facto flagello de funiculis eiecit eos dicēs. Auferte ista hinc ⁊c̄. Ad huius euidentiā notandum scd̄m Nico. de ly. sup Matth. xxj. ꝙ pnci pes sacerdotum ꝓpter auariciā suam sta- tuerūt in templo aliquos de familia sua vt viderent q̄ offerri debebant ne venien tes a longe occasionem haberent non of- ferendi. Et q2 veniebant etiam aliqui pe- cunia carentes: Ideo etiam statuerunt numularios q̄ sub certa cautione pecuniā traderent. Ulterius notandū ꝙ templū aliquādo dr̄ domus tēpli: q̄ in duas par- tes diuidebat̄. Una pars vocabat̄ sctm̄: vbi erat altare tymiamatis mensa: ⁊ can- delabrū. Et hanc quotidie intrabāt sacer dotes ad offerendum tymiamata ⁊ nul- li alij. Alia pars erat sanctūsanctoꝝ. vbi erat arca testamēti: ⁊ duo cherubin: ⁊ hāc solus sūmus pontifex intrabat ⁊ semel in āno. Aliquādo dr̄ templū: quedā platea quadrata ante domū templi clausa mu- ro: ⁊ dicebatur atrium sacerdotū: vbi sub diuo erat altare holocaustoꝝ: ⁊ illud in- trabant non solum sacerdotes sed etiam leuite eos adiuuātes in excoriatōe hostia rum ⁊ ablutione ⁊ cōsimilibus. Vulga- res autē illud nō intrabāt: sed ad ostia illi⁹ aīalia viua offerebāt sacerdotibus. Ista autem loca non intrauit chr̄us: quia non erat de sacerdotibus veteris legis neq3 de leuitis. Preter hec autē erant alia duo loca vbi hoīes erant sub diuo in oratiōe: in vno viri: in alio mulieres. Et de hoc dr̄ ꝙ intrauit iesus in templum ⁊ eiecit ven. ⁊c̄. Hec de lyra. Si ergo sic eiecit eos qui negociabant̄ in templo qd̄ tm̄ figura erat et nō in loco sacrificij: sed dūtaxat in loco orationis ⁊ solum de his que offerenda erant in templo. Quanta putas animad uersione puniet eos qui tot irreuerētias in ecclesijs faciunt ⁊c̄. Nam dicit Aug⁹. Nemo in oratorio aliquid agat: nisi ad quod factum est a quo ⁊ nomen accepit. Spiritualiter vendunt oues ⁊ boues in ecclesia dei: qui ꝓ grege quem alijs regen dum tribuunt p̄cium accipiunt: cuiusmo di sunt prelati ⁊ curati: qui de grege nihil curant: sed tpales fructus querūt ab his quibus gregem cōmittunt. Vendunt co- lumbas qui sacramēta (in quibus datur spūssanctus: signatus per colūbā) vendūt Sequitur in euangel. Recordati sunt ve ro discipuli eius quia scriptum est. Zelus domus tue comedit me. i. accendit. Aug. Comeditur zelo domus dei qui oīa que ibi videt puersa: corripere satagit: ⁊ si nō pōt emēdare tolerat ⁊ gemit. Scd̄m est suauitas beneuolentie: in eo ꝙ p̄dixit templum sui corpis pro nobis esse soluē- dum. Dixerunt enim ei iudei. Quod si- gnum ostendis nobis quia hec facis. id ē q2 hinc tāta auctoritate nos expellis. Rn̄. di. Soluite. i. solueritis templū hoc: p̄nūcia tiue enim dicit eis: nō imperatiue siue prouocatiue: ⁊ in trib⁹ diebus excitabo il lud. Iudei ergo intelligentes de templo inanimato dicebant. Quadraginta ⁊ sex annis ⁊c̄. Sed multo magis derisissent si passionem sui corporis manifeste pre- dixisset. Spiritualiter Soluitur templū spirituale per peccatum mortale: sed ex- citatur a diuina clementia in tribus die- bus. id est in tribus partibus penitentie
Tertium est claritas sapientie per quā ipse nouit omnes: et quid est in homine. Dicit enim euangelium. Cum esset hie- rosolymis in pascha multi crediderunt in nomine ei⁹ videntes signa q̄ faciebat.

Ipse aut̄ Jesus nō credebat se eis. Orig. Jesus nō se credebat credētibꝫ in noie eꝰ: et nō in illū: In illū em̄ credūt: qui angustā viam vadūt ducentē ad vitā. Qui aūt signis credūt: nō in eū: sed in noie eiꝰ credunt. Sequit. Eo ꝙ ipe nosset oēs: ꝛ qa opus ei nō erat: vt testimoniū q̄s phiberet de hoie: Ipse em̄ sciebat q̄d esset in homine. Beda. Quapropter monemur vt nūꝙ̄ de ꝯsciētia nr̄a securi simꝰ: sed sp̄ sollicitu formidemꝰ: qꝛ qd̄ nos latet: eternū arbitriū latere n̄ pōt. Cōsideratio itaqꝫ huiꝰs diuine sapie oēs inducere debꝫ ad viciorū correctionē: ꝛ bonorū operū executiōꝫ

Exemplū in vitaspa. Fuit thais meretrix formosa: ꝓpt̄ quā multi vēditis s̄bstātijs suis ad vltimā paupertatē ꝯueneñt: ꝛ amatores multi mutuo se interficiebāt: Qd̄ cū audisset abbas pafnuciꝰ aiarū pditioni ꝯdolens: sumpto habitu seculari et vno solido: pfectus est ad eā in q̄ndā egypti ciuitatē: deditqꝫ ei solidū q̄i ꝓ mercede peccādi: Illa accepto precio: ait illi: Ingrediamur simꝉ camerā. Cū ḡ ingressus stratū ornatū asceñdere inuitaret: dixit ad eā: Si est interiꝰ cubiculū eamus: Illa dixit: Est qd̄dam vbi nullꝰ ingredit̄ Et ille ait: Nunqd̄ ibi pt̄ videre deꝰ: Et illa dixit: Si deū times: nullꝰ est locꝰ qui sue diuinitati abscondat̄. Quo audito: dixit senex: Et scis esse deū: Cūqꝫ illa r̄ndere se scire deū ꝛ regnū futuri seculi: necnō et pctōꝝ tormēta. Dixit ei: Si hec nosti Cur ḡ tot aias pdidisti de quibꝫ rōez reddituṙa es: Etsi credis deū oīa et vbiqꝫ videre quō corā eius ocl'is tāturpit̄ offendere audes: Illa hac ꝯsideratiōe tacta intrisecus: cecidit ad pedes abbatis cū lachrymis orās et dī. Scio esse pniam pater: et ꝯfido remissionē te orāte sortiri. Oia igit̄ queqꝫ lucrata fuerat: in medio ciuitatꝫ deferēs: ibidē ꝓplo spectāte ꝯbussit dī. Venite oēs q̄ peccastis mecū: et videte quō i peti detestatiōem q̄ mihi dedistis exuro. Quo facto statim ad locū perexit quē sibi ꝯstituit. Ibiqꝫ reclusa in cellula artissima tribus annis pniam egit in pane ꝛ aqua. Reuelatūqꝫ fuit Paulo discipulo antonij q̄nti esset meriti apd̄ deū: et ꝙ̄ magnā gloriā adepta: cuiꝰ pncipiū pnie fuit ꝯsideratio diuie sapie oīa vidētis. Vn̄ dī B oetiꝰ in fine libri de ꝯsolatiōe. Aduersamini vicia: colite virtutes: magna em̄ vobis est indicta necessitas ꝓbitatis: si dissimulare nō vultis: q̄m ante oclos agitis cuncta cernētis.

t Ertius art. Audistꝭ ꝛc̄. Nec dubitetis q̄n iudex ipe oīa vidēs vēturꝰ sit cito: vt oēs defectꝰ puniat: q̄s in tēplo anie inuenerit. Festinetis ḡ ꝑ pniam corripi. Nā vt dicit lex in auten. de nuptijs. §. j. Melius ē vt aliq̄s seipm̄ corrigat ꝙ̄ expectat ab alio corrigi. Multū certe formidanda est eterni iudicis increpatio: corāꝫ tū deo et oībꝫ sanctis est reddēda ratō. vt hī. xv. q. j. Firmissime. §. Ex ea. Notate si q̄s recepit regios ꝓuentus q̄bus abusus est: et ratione cito redditurꝰ est corā rege: sic pspicaci: ꝙ falli nō pōt: nec latēt eū mala vita receptoris. Si receptor ille possit ꝓuidere sibi ꝓ rōe reddēda. Nōne ad hoc diligent̄ laborabit ne capite puniat̄: Credo ꝙ sic. Expone ꝛ applica: notādo illud Eccī. xviij. Aṅ iudiciū interroga teipm̄.

Feria. iiij. post. iiij. dn̄icam. xl.

e Cce ascēdimus ꝛc̄.

Misertus est populo suo dn̄s deus noster. Exod̄. xxxij. Sic miseret̄ oībus q̄ ascendunt hierl'ymam. In epl'a aūt tria sunt notanda q̄rū ꝯsideratio valere debꝫ vt q̄libꝫ disponat se ad miscd̄iam inueniendū ꝛ ad ascendendū hierosolymā. Primū ꝙ̄ periculosa sit pastorū absentia: quia vicꝫ absente pastore ꝓpl's cito declinat a via recta. Vn̄ cito peccauit ꝓplus absente Moyse. Idō dixit dominꝰ moysi: Descende de ꝛc̄. Secundum est ꝙ̄ rigorosa sit dī iusticia: quia rursum ait dominꝰ ad moysen. Cerno ꝙ populus iste ꝛc̄. vn̄ voluit eos delere. Tertium ꝙ̄ fructuosa sit orationis efficacia: qꝛ ꝓpter orationē Moysi misertus est dominus populo suo. Vide textū.

Ecce ꝛc̄.

p Rimus arti. An satisfactio fieri debeat ꝑ opa penalia. Q. nō. Deꝰ non

delectatur in penis nostris. Cōtra. Grego. in homel. qdā. Iustū est vt peccator tanto grauiora sibi inferat lamenta p penitētiam: qnto maiora intulit damna p culpā Rñ. boñ. in. iiij. dis. xv. Satisfactio habet fieri per opa penalia. Ratio quia ibi ē deordinati reordinatio. Deordinatū ei per culpā: optime reordinatur in pena Itē ibi ē infirmati curatio. Infirmatus aūt p delectatiōis calorē z voluptatē: curatur p penalitatis algorē. Itē est ibi debiti solutio Peccator em est debitor pene. Cū autem dicit: de⁹ nō delectatur in penis zc. Uerum est inqntū sunt pene. sed bene inqntū sunt curantes culpam nostrā z honorātes diuinam iusticiā Hec boñ. Pro fūdamēto. Multū valere pōt ad salutē opus penale z asperū. Uñ arrige. Aspera ferre decet: maturant aspera mentē. Et bene matura pleni⁹ vua sapit. Uñ etiā leges ciuiles. Penas asperas statuūt ad malorum punitionē. Uñ arist. x. Ethi. Inobedientē oportet penas apponere totaliter non insanabiles extimare. Cū g querit. An satisfactio zc. Dic rñ. vtš. Ex q̄ ꝯclude qnta sit eoꝝ fatuitas qui horrēt penā satisfactionis z q̄rūt delectationē peccati. Sz attende o pctōr q̄d est pcti delectationem amare: nisi ad diabolū currere: ad infernū festinare. z mortē suā amare: z suū patibulū q̄rere: ps̄. Ut q̄d diligitis vanitatē zc. Et puer. j. Stulti ea que sibi noxia sūt q̄runt. Aud. o pctōres zc. Sed vñ h: qz miseri aut credunt: aut sperant subterfugere diuina iudicia: eo ꝙ sint aliqñ iuuenes. Aliqñ quia videntur robuste cōplexionis. z hmōi. Uide dñica. ij. post epiphanie.

Sermo sextus.

[S]Ecundus ar. In euangel. qd̄ scribitur. Io. vij. Notande sunt tres pncipales veritates: q̄rū ꝯsideratio nos debz ad penitentiā inducere: z ad ascendendū hierosolymā disponere.

Prima est veritas doctrinalis instructionis.

Secunda est rationalis increpationis

Tertia est eternalis ꝓcessionis.

Prima est veritas zc. Iam enim die festo mediante: ascendit iesus hierosolymā in templū: z docebat: z mira. iudei ~~di.~~ Quō hic lr̄as scit eū nō didicit. Aug⁹. Quantū arbitror mirabātur: sz nō oēs cōuertebantur. Et vnde admirabantur qz multi nouerant vbi natus: quō educatus. Nūq̄ eū viderant litteras discentē: z tñ eū audiebant de doctrina legis disputantē. Rñdit ergo iesus z di. Mea doctrina est mea: sed ei⁹ zc. Aug⁹. de triñ. ẜm aliud suam dic. ẜm aliud nō suā dt. ẜm formā dei suā. ẜm formā serui nō suā. Dixit ergo. Mea doctrina non est mea: q. di. Mea doctrina nō est humanitus inuenta: sed a deo est. Ideo certa z secura. O miseri qui eā refugiunt. Sequitur. Si quis volu. voluntatē eius facere: cognoscet. zc. Chryso. Acsi dicat. Auferte irā: inuidiā: z odiū: qd̄ sine causa in me habet; et nihil erit qd̄ ꝓhibeat vos cognoscere: qm̄ verba dei sūt que loquor Sequitur. Qui a semetipso loq̄tur: gloriam zc. Theo. q. d. Uerax sum: qz mea doctrina cōtinet veritatē. Iniusticia i me non est: quia alterius gloriam nō vsurpo. Chryso. Causa ꝓpter quā de se humilia dicit hec est: vt doceat hoīes moderata sapere: z nihil dicere magnū. Scd̄a est veritas rationalis increpationis. scz de legis transgressione cū di. Nōne moyses dedit vobis le. z nemo ex vobis facit legem. Quid me q̄ritis interficere. Cumq̄ dixisset turba. Demoniū habes: quis te querit interficere: Rñdit iesus et dixit. Unum opus feci z omnes miramini zc. Chryso. Miramini i. turbamini z tumultuatis. Sequitur. Nolite iudicare ẜm faciē sed zc. In hoc instruit non iudicare ẜm exteriores apparētias que frequenter fallunt. Tertia est veritas eternalis ꝓcessiōis: vbi ōndit chr̄s suā eternā ꝓcessionē a patre Dicebant ergo quidam. Nōne h est quē iudei querūt interficere. Ecce palam loquitur: z nihil ei dicūt. Aug⁹. Nouerant qua seuicia q̄rebatur: mirabātur qua potentia nō tenebatur. Unde dicebāt. Nūq̄d vere cognouerunt principes quia hic est chr̄s. Sed tamē vt di. Chryso. Proferūt aliā corruptā sniaz dicētes Sz hūc scim⁹ vnde sit Chr̄s autē cū venerit nemo scit vñ sit. Aug⁹. Hanc opinionē generat eis qd̄ per Esa. dictū fuerat. Generationē ei⁹ q̄s enarrabit. Clamabat ergo iesus in templo di. Et me scitis z vñ sim scitis videlicet vt di. Aug⁹. ẜm effugiez hois Et a

meipso nõ veni:sed est verus qui misit me quē vos nescitis. Chryso. Ex ꝓpriis ſmonibus eos capit. Qr em̄ dixerāt: cū venerit chr̄s nemo scit vñ sit. Ondit se chr̄m esse: qm̄ a patre venit quē ipsi nesciebant. Et qr verba eius irritauerāt iudeos: qui simulabant se scire: iō querebāt eū apprehendere: sed nemo misit in illum manus: qr nōdū venit hora eiꝰ. i. vt ait Augꝰ. qr nōdū volebat. Chryso. Vide furorē eorū inuisibiliter defrenatum. Multi autē de turba crediderūt in eū. Ideo nō fuit frustra doctrina chr̄i. Augꝰ. Hūiles ⁊ pauperes saluos faciebat dñs. Turba em̄ q̄ suā egritudinē cito vidit: ⁊ illius medicinā sine dilatione cognouit. Has igit̃ veritates ꝯsiderate et verba dei diligēter attēdite: ⁊ cū hūilitate recipite vt sic medicinā salutarē a dño capiatis. Exēplū legit̃ ꝙ fuit quidā comes lubricꝰ suꝑbus ⁊ maliciosus qui ⁊ in peccatis diu vixit. Cōtigit aūt die quadā eū intrare eccl'iaȝ ⁊ sermonē audire: ⁊ audiuit p̄dicare illō Ezechiel. xviij. In quacunq; hora. ⁊c̄. Unde ad seip̄m reuersus iplorauit dei miscđiaȝ vt sibi indulgeret qr de cetero ei vsq; ad mortē seruire vellet. Postmodū ḡ mūdū deseruit ⁊ religionē intrauit ⁊ deo fidelit̃ seruiuit. Et post eiꝰ mortē inuentū est super eiꝰ sepulcrū scriptū l'ris aureis illō dictū ps̄. Misit dñs verbū suū ⁊ sanauit eū Itē di. ps̄. Eloquiū dñi inflāmauit eū.

T Ertiꝰ arti. Audistis ⁊c̄. Cauete ne sitis siles iudeis q̇ ō lege gl'abāt̃ nec tū legē seruabant. Nā si fueritis in culpa increpationem domini atq; condemnationem simul cum eis habebitis sustinere. Nam sicut habet̃ extra de ꝯsti. Trāslato qō de vno dr̄: necesse est vt de alio simili intelligat̃. Et quotiēs ex vna radice vicium nascitur: ꝯñs est vt vna lege tollatur. C. de nuptiis. Si libertā ⁊. ff. de legibꝰ ⁊ senatuscōsulti. Pone casum de similibꝫ in furto aut homicidio ⁊ applica. Nō em̄ dubiuȝ est quin cōdēnandi sint a dño oēs diuine legis trāsgressores. Unde dicitur in cano. Iude. Ecce venit dñs facere iudiciū ꝯ oēs ⁊ arguere oēs impios de omibꝫ oꝑibꝰ impietatis eoꝝ ⁊c̄.

Ecce ascen

E ⁊c̄. Lauamini mūdi estote Esa. j. Ut videlȝ digni sitis ascēdere hierosolymā. Ad hanc autē locutionē tota hortat̃ ep'la tria faciēdo. Primo ponendo informatiuā exhortationē. C. d. Lauamini. vsq; defendite viduā. Scđo inductiuā ꝓmissionē. cū di. Venite. ⁊c̄. Si fuerit. ⁊c. q. d. q̄liacq; sint peccata vestra: delebo ea: ⁊ ꝯscientiā lauabo si feceritis q̄ dixi. Tertio ponit certificatiuā cōfirmationē. Cū ait. Dicit dñs op̄s q̇ scȝ mentiri non potest.

Ecce ⁊c̄.

P Rimus arti. An satisfactio exterior iniūcta ꝓ peccatis cōfessis: ⁊ postea in mortali facta: sit iteranda. Q, sic: qr nō recōciliat̃ deo. Cōtra. Quia implet preceptū sibi iniunctū videt̃ satisfecisse precepto. Rñsio ſm sco. in. iiij. dis. xv. Exñs in mortali: de q̄ ⁊ nō penitet: nec actu nec habitu: explēdo pniam sibi prius iniunctam pro peccatis de quibus penituit ⁊ fuit absolutus: vere satisfacit exteriꝰ ꝓ illis. Sed duplex est satisfactio. Una reconciliatiua ad amiciciā: ⁊ talis nō est ista. Alia ē adquisitiua pene soluende: ⁊ talis est ista Et ad hanc sufficit ꝙ sit volūtaria. Nam et i hūanis emendis: sufficit solutio pene: q̄uis esset inuolūtaria. Hec sco. Beatꝰ autē boñ dr̄. ꝙ satisfacere de vi nominis importat diuinā acceptationē: reconciliationē: ⁊ amiciciā. Sine gratia aūt ⁊ charitate impossibile est dō placere ⁊ oꝑa eius acceptari. Ideo nec satisfacere est possibile. Hec boñ. Pro fūō. Non possumus ex nob̄ deo satisfacere. Vñ dic̄ phs. viij. Ethi. Deo reddi non pōt dignus honor. Deꝰ tamē ex sua bonitate cōtētat̃ si facimꝰ qō i nob̄ ē Sȝ heu pauci h̄ faciūt. Nā pauci etiā i bono ꝓposito ꝑseuerāt: sȝ cito ad peccatū redeūt. Vñ Ouiđ. li. Meta. Eheu q̄nta hoies rerū incōstantia versat Ideo pauci bene satisfaciunt. Sed queritur. An satisfactio ⁊c̄. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ conclude ꝙ satisfactio completa in mortali non valet ad ascēdendū Hierosolymā: quoniā oēs in mortali existentes sunt in odio dei. ps̄. Odisti omnes qui operant̃

iniquitatem. Eccl.xij. Altissim⁹ odio hʒ peccatores. Ideo nec sue operatiões pos sunt esse grate deo. Figura. Genes.iiij. Respexit dñs ad abel ꝛ ad munera eius. Nota ꝙ pmo dr ad abel: quoniā iō munera eius placuerunt: quia eius ꝑsona placebat. Expone et applica notando de peccatoribus illud Esa.lix. Opera eoꝝ inutilia Non enim vtilia esse possunt nisi sit pura cōscientia. Non potest autē esse pura cōscientia sine charitate. Figura in euangelio hodierno. Joā.ix. Cecus lauit oculos in natatoria siloe: ꝛ sic illuiat⁹ ē. Spiritualiter siloe interpretatur missus. Et bene signat ignem charitatis quia deo mittitur. Juxta illud Threñ.j. De celo misit ignē in ossibus meis. Iste est ignis purgatiuus. Grego. Tanto peccati rubigo amplius cōsumitur q̄nto peccatoris cor maiori charitatis igne cōcremat̄.

t Ertius articulus. In euangelio: qđ scribit̄ Jo.ix. tria sunt cōtemplanda quorū cōsideratio debet nos inducere ad penitētiā vt disponamur ad ascendenduʒ hierosolymā.

Primū ē christi incōprehēsibilis sapia.

Scōm est sua mirabilis potētia.

Tertiū est sua desiderabilis beniuolentia.

Primū igit̄ ꝛc. Quā ondit rñdendo ad interrogationē discipuloꝝ de ceco nato. Nam vt dr. euāgeliū. Preteriēs iesus vidit hominē cecū a natiuitate. Et interro. eū di. eius. Rabbi quis peccauit: hic aut parentes eius vt cecus nasceret̄: Rñdit ille. Neqꝫ hic peccauit neqꝫ parentes eius ꝛc.q.d. neqꝫ pctō suo cecus est: neqꝫ peccato parentum. Sed ratio cecitatis ei⁹ est vt opera dei.ꝛc. Unde notandū ꝭm ma. in.iiij.dis.xv. Et greg.in mora.li.j. Aliqñ infligitur aduersitas in cumulū meritoꝝ sicut ad probationē Exēplū in iob. Job.j. ꝛ.ij. Itē in paulo naufragante. Act.xxvij Aliquando ad purgationē siue correctionem. Exemplo in illo cui dicitur. Joā.v. Ecce sanus factus es: iam noli ampli⁹ peccare ne deterius aliquid tibi cōtigat. Itē in maria sorore moysi. Nūeri.xij. Unde notandum ꝭm Bonaueñ.in.iiij.distinc.j. Pena comparatur ad punitū: ꝛ sic nō placet deo: comparatur etiam ad meritū: scʒ punientē culpā: ꝛ sic deo placet inq̄ntū est iust⁹. Comparatur etiam ad finē vel ad effectū: puta ad iustificationē peccatoris: ꝛ sic placet deo inq̄ntū est misericors. Nō primo delectat̄ de⁹ in pena ꝭm ꝙ pena: sʒ ꝭʒ ꝙ iusta vł iustificatoria. Hoc boñ. Aliquando infligit̄ ad punitionē tm̄: ꝛ hec ē initiū quoddā in infernum. Exēplū in herode Actu.xij. ꝛ in antiocho.ij. Mach.ix De huiusmodi dr̄. Hierc.xvij. Induc super eos diē afflictiōis ꝛ duplici cōtritione cōtere eos. Aliquādo ad preseruationem sicut testat̄ paul⁹ deseipso dicēs. Ne magnitudo reuelationū extollat me datus ē mihi stimulus carnis mee ꝛc. Aliqñ ad diuine virtutis declarationē sicut in ceco nato. De pdictis nota istos ꝟ. Ut probet aut purget/aut puniat/aut tueat̄ Ut christi pateat gloria/pena datur. De hoc aūt ceco di. Chrys. Sed nunquid iste iniusta passus est: Sʒ ego beneficiū accepisse dico p cecitatem. Per hanc enim interiorib⁹ respexit oclis: qui vero ex nō eē ad esse eū deduxit: potestatē habebat absqꝫ iniuria ꝛ ita eū dimittere. Sequitur Me oporꝫ operari opa eius qui misit me donec dies est. Chryso.i. licet hoibus credere in me donec vita hec consistit. Sequitur. venit enim nox quando nemo potest operari. Chrys. Nox dicta ē ꝭm illō. Proijcite in tenebras exteriores. Ibi eñi erit nox: vbi nemo poterit operari: sed recipere qđ hic operatus est. Sequit̄: ꝙdiu sum in mundo: lux sum mundi. Aug⁹. Dies presentie christi vsqꝫ in cōsumationem seculi. Ipse ei dicit. Ecce ego vobiscuʒ sum vsqꝫ ad cōsumationem seculi. Scōm est sua mirabilis potentia in ceci illuminatiōe. Cū enim hec dixissʒ expuit in terrā: vt ostenderet hūanitatem suam organum esse diuinitatis. Et fecit lutuʒ ex sputo ꝛ liniuit lutum sup oculos meos. Spūaliter. Peccator cecus illuminatur ex linitione luti super oculos mentis. id est ex terrene fragilitatis consideratione et humane vilitatis. Job.decio. Memento queso ꝙ sicut lutum feceris me. Et vade ꝛ laua in natatoria siloe: qđ interpꝛtat̄ miss⁹ Abijt ḡ lauit ꝛ venit videns. Notādū ꝙ siloa

fons est ad pedē montis sion descēdendo
in vallem Josaphat qui nō iugibus aq̇s
sed certꝫ horis ꝑ ꝯcaua terraꝝ ebullit ter
vel quater in ebdomad.ex quibꝫ collectis
nō longe a fonte fiebat q̄si stagnū: qd mo/
do piscina: modo natatoria dr. Spūalit̃:
peccator: hiatus ꝯsideratiōe sue terrene
fragilitatis et sic humiliatꝰ mittit̃ ad na/
tatoria siloe.i.ad sacr̃m penitētie in q̄ opa
tur chr̄s ꝓ nobis missus. Augꝰ. Nisi ille
fuisset missus nemo nostꝝ fuisset ab iniq̇/
tate dimissus. Sequit̃. Itaqꝫ vicini q̇ vi
derant eū prius.ꝛc̄. vsqꝫ eiecerūt eū foras
Scdꝫ Chryſ. Ex ista ceci ꝯstantia appa
ret q̄ꝫ forte qd sit veritas: ⁊ q̄ꝫ imbecille qd
sit mendaciū. Tertiū est chr̄i desiderabi
lis beniuolētia quā ondit gr̄a cecū illumi
natum a phariseis eiectū extra synagogā:
quia vicꝫ venit ad eū ⁊ dixit ei: tu credis
in filiū dei? Chryſ. Interrogat nō igno/
rans: sed volens seipm notū facere: ⁊ ostē
dens qm̄ multū appciatur eiꝰ fidē. Me/
lior est em̄ vnus faciēs volūtatē dei q̄ꝫ de
cies mille iniq̇. Cecus aūt nondū dn̄m no
uerat: quia nō euꝫ viderat. Jō dic̄: Quis
est dn̄e? vt credā in eū. Et dixit iesus: Et
vidisti eū.s. nūc postq̄ꝫ te inueni eiectū: ⁊ q̇
loquit̃ tecuꝫ: ipse est. Augꝰ: Modo lauat
faciē cordis eius. Sequit̃ Et ille ait: Cre
do dn̄e. Et ꝓcidens adorauit euꝫ. Beda.
In quo sumendū est argumentū ⁊ exēplū
vt nō erecta ceruice q̇s dn̄m roget: sꝫ sup/
plex in terrā ꝓstratꝰ. Exemplūꝫ itaqꝫ bn̄
ꝯsideratis: vr̄os affectus excitate vt vr̄a
eleuet̃ ꝯsciētia a pctis: ⁊ sic illūinamini: qd
ꝓfecto fiet si veracit̃ ꝯfiteamini. Exem/
plū narrat viridariꝰ in q̇dam ser. Cuidaꝫ
eremite dedit dn̄s gr̄am cognoscēdi secre
ta cordiū: hic veniēs ad eccl̄iam in q̄ sacer
dos ꝯfessiōes audiebat: vidit ꝙ intrabāt
nigri ad eccl̄iam q̇s diaboli cōitabant̃: an
geli ṽo q̄si tristes a remotis ibant. Cum
ṽo redirent: alibi demones recedebāt et
angeli accedebāt: inter q̇s vidit vnū queꝫ
demones catena ad collū posita ducebāt
cū gaudio q̇ ad ꝯfessionē accedēs nigrior
effectus est: et demones eū fortius ligaue
rūt. Qd vidēs eremita ad euꝫ accessit: et
qd viderat dicit. Vn̄d pctor territus ait:
Ego inq̄t in multis offendi: et crimē ma/
gnū occultaui. Qd dum postmodū ꝯfessꝰ
fuisset: demones abierūt tristes et angeli
cū gaudio accesserūt: qm̄ mundus erat.
Bern. Omnia in ꝯfessiōe lauant̃.

T Ertius arti. Audistꝫ ꝛc̄. Heu timē
dū est ꝙ multi sunt ceci nolētes ꝯsi/
derare ꝑncipiū neqꝫ finē. Cū dicat lex. ff.
de his q̇ notātur infa.l. qd ꝑ initiū spectā
dū. C. de nouo.co. cōponēdo. Finis est at
tendendꝰ.l.j. Cauete a tl̄i cecitate: qm̄ dr
xlix.di.ca.v. Cecus nō est ordinādꝰ. Po/
ne casum et expone di. ꝙ nec ceci spūaliter
ꝓpter ꝯsideratiōis defectū ordinādi sunt
in ordinibꝫ angeloꝝ: sed magis ituri vbi ē
vmbra mortis et nul.ꝛc̄.

Feria.v.post.iiij.dn̄icam.xl.

E Cce ascēdi/
mus ꝛc̄. Venit mulier suna
mitis ad heliseū.iiij. Re.iiij
Sic veniat an̄ia ad chr̄m si velit ascēdere
hierlymam. In hac aūt historia tres no/
tande sunt mystice significatiōes ad hoc
dispositiue. Prima est significatio pctō/
ris: et hoc ꝑ sunamitē. Sunamitis ei in/
terꝑtatur misera vel captiua: Jō signifi/
cat aiam peccatricē: cuiꝰ filius.i. opꝰ me/
ritoriū ꝑus factū: mortuū est. Scd̄a est
significatio timorꝫ: et hoc ꝑ Giezi. Giezi
em̄ interꝑtat̃ vallis visio: Jdo significat
timorē ꝓuenientē ex ꝯsideratōe vallis ge
henne: a q̄ quidē timor ꝓcedit: sed nō suf/
ficit ad spūalem resurrectiōeꝫ. Vel dica/
mus ꝙ Giezi f̃cat legē veterē: q̄ est lex ti/
moris q̄ nō poterat aias suscitare a pctō.
Vel etiā Giezei: q̇ vt dr: eūdo se iactauit
ꝙ ibat ad mortuū suscitandū: significat o/
pus qd fit ꝓpter laudes hoīm. Tertia ē
significatio amoris: et hoc ꝑ heliseū. He/
liseus em̄ interꝑtat̃ dei mei saluator: vl̄ dī
mei salutare. et f̃cat amorē ꝑ quē an̄ia sal
uatur et viuificant̃ opa mortificata. vel si/
gnificat legē euāgelicam q̄ est lex amoris
q̄ suscitat et facit oscitare septies.i. respi/
rare et tēdere ad vniuersa bona opa: et h̄
etiā dicit̃ ꝓpter septiformē gr̄am spūs̄cti.
Vel etiā f̃cat opus qd fit ꝓpter laudē dei
qd est meritoriū vite eterne.

Ecce ꝛc̄.

P Rimus artic̄. An opa satisfactoria
extra charitatē facta adueniēte cha/

ritatē viuificenť. Q, sic. Leui.xxv. Si at/
tenuatꝰ fuerit frater tuꝰ ꝛc̄ Glo. exponit:
ꝙ fructꝰ bone ꝯuersatiōis debēt ei ꝯputa
ri ab eo tp̄e ex quo peccauit. Cōtra: Qd̓
nullo mō viuit/ neqꝫ est a p̄ncipio viuēte/
neqꝫ habꝫ potentiā ad vitā: nō pōt viuifi/
cari: sed tale est opus extra charitatē fc̄m.
Rn̄det Bonauē. in. iiij. di. xv. Duplex est
opinio. Una ꝙ hmōi opa impossibile est
viuificari q̄ntum ad meritū vite eterne: qꝛ
nō ex charitate: neqꝫ pn̄t esse ex charitate:
sed bene q̄ntum ad merituꝫ remissionis.
Un̄ aliter viuificanť ꝗ opa mortificata:
qꝛ illa ad eternā retributiōeꝫ: hec solū ad
pene dimissionē. Alia est opinio: ꝙ om̄e
opus satisfactoriū est meritoriū vite eter/
ne: ꝛ oportꝫ illd̓ fieri ex charitate. Prima
opinio est multū ꝓbabilis. Scd̓a ṽo vide
tur securior. Cū aūt d̓t Glo. ꝛc̄. Dicēduꝫ
ꝙ illud intelligiť si statim post pctm̄ ince/
pit cōteri. Hec Bona. Pro fundamē/
to. Paꝝ est habere vitā nature si desit bo
na vita. Un̄ dicit Sene. ad Lucil. Nō ꝗ/
diu sed ꝗ bene acta sit vita refert. Sꝫ heu
de vita multoꝝ dicit Psal. qd̓ d̓t Ouidiꝰ
lib. fastoꝝ. Uita feris simiľ nullos agita
ta ꝑ vsus. s. bonos. Sed q̄ritur de opibus
bonis q̄ fiūt in peccato: An viuificenť ꝛc̄.
Dic rn̄sionē vt s̄. Ex q̄ ꝯclude ꝗ deside/
randa sit a nobis charitas. Nā vt d̓t Au/
gusti. Ubi nō est charitas: q̇d est qd̓ pos
sit ꝓdesse: Aud̓. o pecca. ꝛc̄. Et idē Aug.
ait: Sola charitas discernit īter filios di
et filios diaboli. Un̄ nemo ꝑtinet ad ꝑpl'ꝫ
dei: nemo saluari pōt sine charitate. Fi
gura. iij. Reg. vj. Nihil erat in tēplo qd̓ n̄
auro tegereť. Spūaliter: nullꝰ est i eccl'ia
tanꝗ mēbꝝ eius nisi sit ornatꝰ charitate.
Id̓o monet Apl's. j. Coꝝ. xvj. Oia opa
vestra in charitate fiant.

S Ecūdus arti. In euāgel'. qd̓ scribiť
Joā. v. cōtemplāde sunt tres verita
tes quaꝝ ꝯsideratio ꝛc̄.

Prima est ṽitas mirabilis opatiōis
Scd̓a ē ṽitas d̓siderabilis ꝓmissionis.
Tertia est ṽitas mľtiplicꝫ resurrectōis

Prima igiť ꝛc̄. Qꝛ vicꝫ eadeꝫ est opera/
tio p̄ris ꝛ filij. Und̓ ipe dicit: Pr̄ meꝰ vs/
ꝗ mō opatur ꝛ ego o. Aug. sup Gen. In/
telligendū est itaqꝫ deū reqeuisse a nouis
gn̄ibꝫ creaturaꝝ ꝯdendis: deiceps aūt vs/
ꝗ nūc ꝛ vltra opatur creaturaꝝ admini/
strationē. Seq̄tur: Propterea ḡ magꝭ q̄/
re. eū iudei interfi. qꝛ nō ꝛc̄. Rn̄dit Jesus
ꝛ dixit: Amē dico vobis: nō pōt filiꝰ a se fa
cere q̇cꝗ ꝛc̄. Aug. Filio hoc est esse/ quod
posse. Quia ḡ filiꝰ nō est a se: id̓ nō pōt a se
Sequiť: Pater em̄ diligit filiū ꝛc̄. vsqꝫ et
ma. de. o. vt et vos miremi. Et ꝙ d̓t: Pať
nō iu. ꝛc̄. sꝫ iudiciū oē dedit filio. Sed hoc
dicit: ꝙ in iudicio nō in forma dei: sed for/
ma filij hois apparebit. Scd̓a est ṽitas
desiderabiľ ꝓmissionis: qꝛ credētibꝫ in eū
vitā ꝓmittit d. Amen amē dico vobis: qꝛ
q̇ verbū meū ꝛc̄. vsqꝫ: in vitā Sicut dicit
Pau. Eph. iij. Per fidē chr̄i hitat in cor/
dibus nr̄is. ꝛ Col. iij. d̓t: ꝙ chr̄us est vita
nr̄a: id̓ q̇ audit verbū eiꝰ: credēdo fide for/
mata habꝫ in seipo vitā. i. chr̄m: ꝛ hec est
vita eterna vt cog̃scant te solū deū veruꝫ
et quē misisti Jesum chr̄m. Hec vita in/
choať hic ꝑ fidē sed ꝑficiť ꝑ gl'iam. Seq̄ť:
Et in iudiciū nō venit. i. vt d̓t Aug. in da
mnatione. Joā. iij. Qui credit in filiū dei
nō iudicať. Sequiť: Sed transiet a mor/
te in vitā. Aug. Cū ꝑsolueris mortē vete/
ris hois: suscipies vitā noui hois. et trās/
itū facies de morte ad vitā: Ad quā vitā:
ad eternā q̄ sola est vera vita. Si ḡ vt ait
ipe Aug lib. de ver. dn̄i. tanto labore: tan
ta cura agiť vt aliq̄ntulū plus viuať: quō
agendū vt sꝑ viuať: Etsi sapiētes dicunť
q̇ oibus modis agūt: vt differāt mortem:
ꝗ stulti sunt q̇ sic viuūt vt ꝑdant eternum
diē. Tertia est veritas mľtiplicꝫ resur/
rectōis q̄ fit ꝑ filiū d̓i. Un̄ de resurrectōe
ad vitam gr̄e d̓t: Amē amē di. vo. qꝛ vēit
hora et nūc est qn̄ mortui. s. in pctis audi/
ent vocē filij dei: ꝛ q̇ audierit aure cordis
viuēt vita gr̄e. Aug. Quid audiēt nisi obe
diēt: q̇ ei credūt et ƀm verā fidē agūt: vi/
uunt. Id̓ ps̄. d̓t: Hodie si vocē eiꝰ audie/
ritis nolite obturare cor. ve. Deinde d̓ re
surrectiōe corpoꝝ finali d̓t Uenit hora in
q̄ oēs qui in monumētis sunt audiēt vocē
filij dei. s. vocātis eos ad iudiciū. Et ꝓce/
dent qui bona fecerūt in resurrectionē vi
te. quia vt d̓t Aug. Uiuēt cū angelis dei:
qui ṽo mala egerūt: in resurrectiōeꝫ iu/
dicij. s. condēnatiōis. Aug. Hic iudiciū ꝑ
pena posuit. O ꝗ misera resurrectō: ꝗ hor
ribilis erit reproboꝝ pena: coꝝ vicꝫ q̇ nūc

penitere negligūt et ꝯfiteri nolunt. Exē plū. Duo em fratres erāt: vnus penitētiarius pape: alter innocens et pius: q̄ discurrentes ad ꝑdicandū semel recepti sunt in castro nobilis matrone. Vñ gaudens illa cogitauit di. Nequaq̄ oportz te verecūdari: secure poteris ꝯfiteri cū sint ꝑegrini et ignoti. Dū ergo confiteret̃: ad singula peccata vidit frater ille innocēs de ei⁹ ore egredi bufonē turpissimū. Tādē dū enorme pctm̄ ꝯfiteri voluit: horrid⁹ draco caput emittere cepit: exire tamē n̄ voluit: q2 verecūdia victa: crimē illō celauit: Jō bufones omnes ꝑus egressi in os ei⁹ cū dracone redierūt. Fratrib⁹ ergo recedētibus narrauit iunior penitentiario q̄d viderat. Unde territus penitētiari⁹ rediīt ad dominā quā mortuā inuenit. Cōtristati fratres: ieiunīs et orōnib⁹ insistūt donec tertia die defuncta illis apparuit: draconem horribilē equitās: cuius collū duo serpentes crudeles amplexabant̃: et vbera eius sugebant dentib⁹ discerpēdo: oculos eius duo bufōes horribiles possidebāt: et ex e⁹ ore ignis sulphure⁹ fetidissim⁹ exhalabat. E⁹ etiā man⁹ a duob⁹ canib⁹ deuorabāt̃: aures eius sagittis igneis replebant̃: Cuius etiā caput lacerte venenosissime corrodebāt: Unde fratres territi corruerūt. Quibus illa: Amici dei omnipotētis ne timeatis: Ego sum infidelissima ꝑdie vni vestrum confessa: ficte tamē: quia peccatū quod cum cōsanguineo cōmisi ex ꝟecūdia celaui: ideo ꝑpetuo damnata sum. Quaz penitentiari⁹ ex parte dei adiurauit vt diceret quid illa penaꝝ diuersitas signaret. Jlla respondit: Lacerte puniūt me pro capitis supfluo ornamēto. Bufones puniūt impudicos aspectus. Sagitte nefarios auditus. Jgne sulphureo punit̃ os ꝓpter blasphemias et diffamatiōes et varias cātilenas et oscula turpia et vaniloquia: insuper ꝓpter impudicos contactus et amplexus. Serpentes vbera mea sugūt et mordent et cingunt collum meuz. Canes ꝟo manus meas corrodunt quas ad nutriēdum canes extendi plus q̄ ad christi pauperes: et quoniā eas anulis et gēmis supflue et luxuriose ornaui: et ad impudicos ꝯtact⁹ protendi: Hunc etiā crudelissimū dracōnē equito q̄ concubitus luxuriosos a quo viscera et muliebria intolerabiliter ꝯburuntur cum femorib⁹ et tibīs. Requisita autē si suffragīs iuuari posset. Horribiliter respōdit: Nō. Et subito draco terribiliter eam cruciās ad infernū traxit et euanuit. O q̄m misera reproboꝝ cōdicio: q̄m vt cantat ecclesia Jn inferno nulla est redemptio.

t Ertius art. Audistꝭ etc̄. Cauete ne sitis de numero eoꝝ qui ꝓcedunt in resurrectiōz iudicī: sed sic nūc viuatis vt tūc in resurrectionē vite ꝓcedatis: quam maxime desiderare debemus. q̄m sicut dr̄ lex. C. de epis et clericis. l. Quisqs. Post labores vita quieta est eligenda. sed vitā illam quietā eterne beatitudinis q̄s obtinebit: Certe illi tm̄ qui nūc fideliter deo obediunt. Nā quicūq̄ est infectus quacūq̄ labe peccati mortalis: nō est de ecclesia Ut hr̄ de pe. dis. j. ca. Ecclesia. De ecclia inq̄ neq̄ militanti neq̄ a fortiori triumphanti. Audite. An rōnabile esset et iustū Regis ꝑditores simꝉ cuz fidelib⁹ militib⁹ a rege honorari: Expone et applica Notā do illō. j. Coꝝ. iīj. Unusquisq̄ ꝓpriā mercedē accipiet ſm suū laborē.

Feria. vj. post. iiīj. dn̄icam. xl.

e Cce ascēdimus etc̄. Mensus est sup puerū trib⁹ vicib⁹. iīj. Re. xvīj. Sic spūaliter metit̃ chr̄us sup eos q̄ ascēdunt hierl̃ymaz. Helias q̄ppe interpretatur deus dn̄s: ideo signat chr̄m. Sicut aūt helias trib⁹ vicib⁹ mensus est sup puerum suscitandū: ita chr̄s trib⁹ vicib⁹ mensus sup genus humanū suscitandū mortuum. i. triplicit̃ se homib⁹ ꝯformauit et descēdit. Primo i incarnatiōe ꝑ quā vt dr̄ Phil. ij. Jn silitudinē hominū factus est et habitu inuentus vt homo. Secūdo in conuersatiōe. Baruch. iīj. Cum homib⁹ conuersatus est. Tertio in passione q̄n in cruce quasi oēs amplecti cupiēs. Joan. xīj. Ego si exaltatus fuero a terra oīa traham ad me etc̄.

Ecce etc̄.

P Rimus articulus. An homo ꝑ opa extra charitatē facta aliq̇d mereat᷑? Q, nō. Aug⁹. Peccator nō est dignus pane q̄ vescit᷑. Cōtra. Dicit autoritas cōis Nullū malū impunitū ⁊ nullū bonū irremuneratū. Rn̄det Bonauen. in .iiij. dist. xv. Dicunt aliq̇ ꝙ peccator nihil oīno meretur apud deū neq̄ de cōgruo neq̄ de cōdigno: sed tn̄ deus rōe abūdantissime largitat᷑ bona eius opa nō dimittit irremunerata: et bonū est ⁊ multū necessariū peccatori bonū opari ꝗ̄uis nō sit iustū ipsum remunerari: sed magis benignū. Alij dicūt et probabilius ꝙ peccator apud deū nihil de cōdigno meret᷑: sed bn̄ de ꝯgruo. Pctōr em̄ aliqn̄ facit bonū opus: puta elemosynā ꝓpter vanā gl̄iam: et ex hoc nō meretur mercedē: sed penā. Aliqn̄ ꝓpter dei gl̄iam et honorē: ⁊ hoc nō pōt esse sine dei gr̄a gratis data: quā de⁹ aliq̊ mō acceptat et ex hoc meret᷑ de cōgruo. Illud tn̄ meritū ꝯparatū merito charitat᷑ est ĩproportiōabile: sicut linea sup̱ficiei. Hoc Bona.

Pro fundamē. Nullus labor sine dei p̄sentia valere pōt. Iuxta illō Pamphili: Proficit absq̄ deo null⁹ in orbe labor. Et Sene. ad Lucil. Nulla sine deo mens bona est. Cū ḡ q̄ritur: An hō ⁊c̄. Dic rn̄siōē vt s̄. Ex q̄ ꝯclude ꝙ sicut dt Aug. Quicq̇d fiat sola charitas discernit inter filios dei ⁊ filios diaboli. Hoc attendite miseri peccatores ⁊c̄. Scitote qm̄ quicūq̄ extra charitatē repertus fuerit ꝑibit. Figura Gen. vij. Et iō diluuij tp̱e nō euaserūt nisi qui erāt in arca ⁊c̄. Spūaliter: ꝑ arcam signat᷑ charitas q̄ fert hoiem sup̱ aquas inundantiū voluptatū: et impedit ne huiusmōi aque intrēt ad aīaz et sic saluat; iō bene hortat᷑ Paul⁹. j. Cor. xiiij. Sectamini charitatē: emulamini spūalia. ⁊c̄.

S Ecūdus arti. In euāgel᷑. qō scribit᷑ Ioā. xj. tria sunt cōtemplanda mysteria diuine bonitatis ostensiua ⁊ ad ascensum celestis hierusalem si bene cōsiderent᷑ inductiua.

Primū est mysteriū ꝑmissionis

Secundum est mysterium pie affectōnis.

Tertiū est mysteriū suscitationis

Primū est mysteriū ꝑmissionis: quō de⁹ aliquando ꝑmittit suos amicos affligi et languere. Vn̄ ꝑmisit Lazaꝝ languere et vexari, de q̄ dicit euāgelium: Erat quidā languens Lazarus ⁊c̄. Lazarus q̇ interp̄tatur adiutus: signat penitentiū vitā que quasi cū languore est. Martha interp̄tat᷑ ꝓuocans: ⁊ signat vitā actiuā q̄ ad meliora ꝓuocat. Maria interp̄tatur illuminatrix: et signat ꝯtemplatiuā vitaz q̄ homo illuminatur. Tales em̄ visitat dn̄s libent᷑. Notādū autē circa ꝯdicionē morbi ꝙ languor ꝓprie dicit᷑ morb⁹ incurabilis. Vbi nota ꝙ quādoq̄ illi q̇ plus sūt deo dilecti grauiora mala sustinēt. Sicut em̄ medic⁹ timens ne morbo ꝑiculoso et de acuta febre: inducit tertianā vt acuta euitet᷑. Sic chr̄s īducit corp̱ales infirmitates vt morbus aīe euitet᷑: quia ꝓcliui sumus ad peccandū. Hugo. Presciēs dn̄s q̊sdaz multa peccare posse: flagellat ne peccēt: quia vtilius est eis frāgi languoribꝫ ad salutez q̄ remanere incolumes ad dānationem. Miserūt ergo sorores eius ad iesum dicētes: Dn̄e: ecce quē amas infirmat᷑. Aug. Nō dixerūt: veni ⁊ sana: nec ause sunt dicere sibi Iube: ⁊ hoc fiet: sed tātūmodo: Ecce quez amas infirmat᷑: quasi di. Sufficit vt noueris. Nō ei amas ⁊ deseris. Audiens aūt iesus dixit: Infirmitas hec nō est ad mortē, s. ibi sistendo: sed ꝓpter resurrectionē seq̄ntem vt glorificet᷑ filius dei: per eā ondendo. s. suā diuinitatē. Vt ḡ audiuit quia infirmat᷑: tūc quidē māsit in eodē loco. s. trans iordanē duob⁹ dieb⁹. Chry. vt. s. expiraret ⁊ sepeliret᷑ Lazar⁹: vt nullus possꝫ dicere: qm̄ stupor fuit ⁊ nō mors

Scdm̄ est mysteriū pie affectiōis: quā ondit p̄mo veniēdi denūciatiōe. Nā post duos illos dies dixit dn̄s discipulis suis: Eam⁹ in iudeaz iteꝝ. Dicūt ei discipuli: Rabbi: nūc q̄rebant iudei te lapidare: et iteꝝ vadis illuc. quasi di. Non est tibi nec nob securꝝ. Rn̄dit Jesus eos assecurādo. Nōne duodeci hore diei sunt? q. d. Si tūc volūtatē hēbant me lapidādi: mō tn̄ non faciēt: q2 mutato tp̱e: p̄t volūtas mutari. Erat aūt ꝓuerbiū apud iudeos ad ondēdū mutationē ꝓpositi: dicere ꝙ duodecim sūt hore diei. Ondit etiā alia via ꝙ debēt esse securi. Siq̇s aūt in die nō offendit: q2 lu. mū. hu. vi. Siquis aūt in nocte offendit: quia lux in eo nō est: In die inq̄ꝫ: id est

sancte ⁊ iuste. vel in die. i. mecum qui sum lux mundi. Lux ergo dicitꝛ ipse chr̄s vł ipa iusticia. Chryso. q. d. Qui sibi nihil conscius est versutie/ nihil habet formidare. Sequitꝛ. hec ait: ⁊ post hec dixit eis. Lazarus amicus noster dormit sed vado vt ⁊c. q̄si di. Non debetis timere qm̄ nō vado ad disputandū cōtra iudeos sicut an̄ sed ad lazarū excitandū. ſm Aug. Dn̄o q̄ suscitare poterat dormiebat: aliis mortuꝰ erat. Qr tam facile imo facilius est chr̄o suscitare mortuū de sepulcro q̄ȝ alteri dormientē ꝺ lecto. Mors q̄ppe dr̄ somnꝰ ꝓpter spē resurrectiōis. Dixerūt ergo discipuli. Dn̄e/ si dormit saluus erit. Chryso. Solet enim esse somnꝰ egrotantiū salutis indiciū: quasi di. Si dormit nō est opus vt vadas. Tūc ergo dixit eis manifeste. Lazarus mortuꝰ est ⁊ gaudeo ⁊c. vt scȝ amplius cōfirmemini in fide mee diuinitatis ex resurectiōe sua. Dixit ergo ad cōdiscipulos thomas: eamꝰ ⁊ nos ⁊ moriamur cuȝ eo. Iste ſm Chryso. magis erat timidus q̄ȝ alii. Vel ſm alios hoc dicebat ex magna dilectione. q. d. Melius est nos cum illo mori q̄ȝ sine eo viuere. Scd̄o ostendit dn̄s piam affectionē denūciationis executorie qm̄ venit cuȝ discipulis suis in bethaniā iuxta hierusalē quasi stadiis quindecim ⁊ inuenit eū quattuor dies habentē i monumēto. Nota. Bethania domꝰ obedientie interpretatꝛ. Per hoc ergo signatur ꝙ si peccator fuerit deo obediēs veniet dn̄s ad curandū. Et ſm ansel. In bethania lazarum suscitauit ostendēs omēs qui bone volūtatis studio huic mūdo morientes in sinu obedientie requiescunt in vitam eternā a deo resuscitandos. Q, autē voluit dn̄s eum inuenire q̄ttuor dies habētē: hoc fuit ad certitudinē mortis: qr etiaȝ si positus fuisset viuus: in tanto tempore fuisset mortuꝰ. Multi autē ex iudeis venerant vt cōsolarentꝛ mariam ⁊ martham super fratre suo. Erant em̄ nobiles domine. Cum autē esset adhuc extra castellum martha que curā domus habebat cū audisset ꝙ iesus venit: sororem domi dimittens reuerenter occurrit ei. Theo. Primo non pandit sorori: volens astantes iudeos hoc latere. Dixit ergo martha ad iesum. Dn̄e/ si fuisses hic ⁊c. Videtꝛ adhuc imꝑfecta. q. non crederet ꝙ dn̄s tantū posset absens sic̄ p̄sens. Subdit. Sȝ ⁊ nunc scio: qr q̄cūq̄ȝ poposceris a deo dabit tibi deꝰ. Dixit ei iesus. Resurget frater tuus. Illa intelligens de resurrectiōe finali: dixit Scio qr resurget ⁊c. Ideo iesꝰ dixit ei. Ego sum resurrectio ⁊ vita: scilȝ causaliter. q̄ credit ⁊c. Credis hoc? Non querit quasi ignorās: sed querit eiꝰ cōfessionē ad meritū: quia ore confessio fit ad salutem. Ro. x. Ait illi. Vtiq̄ȝ dn̄e/ qr per verba chr̄i plenius fuit edocta. Ideo dixit. Ego credidi qr tu es ⁊c. Augꝰ. quasi di. Quādo credidi qr tu es filius dei: credidi qr tu es vita: ⁊ omnis q̄ credit ⁊c. Et cū hec dixisset: abiit ⁊ vocauit mariā sororem suā silentio dicēs. Magister adest ⁊ vocat te. Augustinꝰ. Ideo silentio qr si sciuissent iudei chr̄m aduenisse: recessissent ⁊ nō fuissent testes miraculi. Illa ergo vt audiuit: surrexit cito ⁊ venit ad eū: ex magna deuotiōe. Iudei ergo cū vidissent qr surrexit: cito secuti sunt eā dicētes. Quia vadit ad monumentū vt ploret ibi. Maria ergo cū venisset vbi erat iesus: cecidit ad pedes eius: apd̄ quos scilicet antea veniam acceperat: ⁊ dixit. Dn̄e si fuisses hic: non fuisset frater meus mortuus. Beda. Consuetudie hominū more lachrymatꝛ chr̄s. Nam omnia que voluit ⁊ in anio habuit proferre potuit. Spiritualiter. per hoc ꝙ maria ⁊ martha obuiauerūt dn̄o nō expectantes eius aduentū datur intelligi ꝙ cum volumus deo reconciliari debemus ei occurrere per penitentiā ⁊ cōfessionem anteq̄ȝ ad nos veniat per vindictam. Nā vt dicit Ambro. Cessat diuina vindicta si confessio ꝑcurrit humana. Tertio ostendit dn̄s piam affectionē executionis ꝯclusione quādo scȝ fleuit. Iesus enim vt vidit eam plorantē ⁊ iu. plorā. infremuit spiritu suo sonū lugentis emittēs ⁊ turbauit seip̄m: quē scȝ aliꝰ turbare nō poterat humanū demonstrans affectū in cōpassiōe amicorū nos erudiens aliorū compati miseriis. Et dixit eis. Vbi posuistis eū? Interrogat nec ignorat. in quo mystice innuit se huiusmodi peccatorē nescire. cuiusmodi per lazarū signatur: vt dicit Glo. Dicunt ei. Veni ⁊ vide. Sequitꝛ. Et locutus est iesus: vidēs scȝ locū sepulture. Alchuinꝰ.

Quia fons pietatis erat fleuit ex pte hūa//
nitatis quē suscitare poterat p potentiam
diuitatis. Nā sp vbi dñs ondebat suā di//
uinitatē aliq̄ faciebat ad declarādā suam
humanitatē ₇c. Ecōtra: Beda. Quare
fleuit chr̄s: nisi q₂ hoīes flere docuit. La//
chrymemur igit̄ ₇ nos ꝓ nobis ₇ oībus il
lis q̄s in fetore viciorꝝ iacere sentimus: si
forte nostris lachrymis nos et eos dñs re
surgere dignet̄. Aug⁹. Legit̄ chr̄s sup La
zarum fleuisse: in orōnibꝫ pnoctasse: itine
re fatigatū fuisse: nunq̄ aūt risisse: aut ꝓ//
speratū esse: Hiero. aūt dicit: Fleuit dñs
Lazarꝝ nō mortuū: sed rediuiuū ꝯpatiēs
ei ad p̄ntis vite miseriā resurrecturo. Se//
quit̄. Dixerūt ḡ iudei. Ecce quō amabat
eū. q. d. libent̄ p̄seruasset eū a morte si po//
tuiss₃. Quidā aūt ex ip̄is dixerūt: volētes
.s. annihilare miraclm̄ de ceco nato. Non
poterat hic q̄ aperuit oclos ceci nati: face
re: vt ₇ hic nō moreret̄. Scd̄₃ Chry. Hi
erant ex inimicis ei⁹. q. di. Ex q̄ nō potuit
hoc: nec illud potuit: nec fecit: Jesus rur//
sum fremēs in seip̄o indignat⁹. s. ꝯtra eo//
rū murmuratione ₇ detractionē: venit ad
monumentū. Beda. Sepultura d̄r mo//
numentū: eo ꝙ mentē moneat vt p̄cogi//
tet de morte. Tertiū est mysteriū susci//
tationis. Ubi p̄mo consideranda sepulti
discoop̄tō: q₂ vic₃ dicit iesus: Tollite lapi
dem: qui. s. grandis erat supposit⁹ sepul//
cro: sed ꝯtendebat Martha di. Dñe iam
fetet ₇c. Hoc ex admiratiōe dicebat: non
ex infidelitate. Et dñs ei. Nōne dixi tibi
qm̄. s. ₇c. Tulerūt ḡ lapidem. Spūalit̄: o
pctōres tollite lapidē. i. cordis duriciā si
vultis suscitari. Scd̄o ꝯsideranda ē dis
coop̄tio sepulti. Et iesus eleuatis oculis
sursum: dixit: Pater tibi grās ₇c. Jn hoc
docuit nos anteq̄ futura petam⁹: de iam
p̄ceptis grās referre. Hilari⁹. Non prece
eguit: nobis orauit: nō em̄ inops fuit auxi
lij: s₃ nos sum⁹ inopes doctrine. Hec āt
cum dixisset: voce magna clamauit: Laza
re: veni foras. Sic clamauit: ne forte dice
rent aduersarij ne forte interposuisset ali//
q̄ v̄ba magica. Jtē clamor ille signat ma//
gnitudinē diuine virtutis q̄ exigit̄ in iusti
ficatione impij. Et s̄m Aug. maius est iu
stificare impiū q̄ creare celum et terram.
Theoph. Alta saluatoris vox qui lazarꝝ
suscitauit: indiciū est tube magne sonitu//
re in cōi resurrectōe Tertio ē ꝯsiderāda
vocati resurrectio: q₂ stati₃ ꝓdijt qui mor
tuus fuerat ₇c. Un̄ pat₃ certitudo mira//
culi: q₂ eo mō exijt quo fuerat positus. qd̄
etiā vt dicit Chry. nō minus videbat̄ q̄
resuscitare. Dixit ḡ eis iesus: Soluite eū
et sinite abire: vt ostendat̄ vere suscitatus
Alchuin⁹. Chr̄s suscitat: q₂ interi⁹ p se//
ip̄m viuificat. Soluūt discipli: q₂ p mini//
steriū sacerdotū absoluūt̄ viuificati. Seq̄
tur: Multi ḡ ex iudeis q̄ ₇c. crediderūt in
eū. Nec mirꝝ: quia vt dicit Aug. Excedit
omne miraclm̄ qd̄ iesus fecit circa lazarū
Credit̄ aūt hoc factū ea die qua in eccl'ia
legi solet. s. feria. vj. an̄ do. in passione. Hec
tanta mysteria deuote ꝯsiderate: ₇ in solo
dño gaudete: eius dulcedinē ꝯtemplātes
nō in mūdo de cetero gaudiū q̄rētes: nec
eius vanitatē amātes. Exemplū acci//
pite in ip̄o Lazaro qui post suscitatiōem
suam postea nunq̄ risit: nunq̄ i risu signa
iocūda ostendit. Un̄ et ip̄e dñs dicit Lu.
vj. Ue vobis q̄ nūc ridetis: quia plorabit₃
et flebitis vos.

t Erti⁹ articulus. Audistis ₇c. Ma//
gna nobis consolatio: quoniā medi//
cum habemus qui et curare vult et susti//
nere atq̄ potest: sed oportet tollere lapi//
dem. i. cordis duricia₃. Nam vt dicit lex
ff. ad. l. aquilia₃. l. j. Maleficia nō debent
manere impunita. Et. xciij. di. ca. Diaco//
ni. Miseratio dei ac pietas solum reditū
nostrum requirit ac nos petit. s. longani//
mitate saluari: si nō cōuertimur: si duri col
li fuerim⁹: si in peccatis vsq̄ ad mortem
p̄duramus: assidue peccantiū non misere
bitur dominus. Notate: etsi rex iulij cesa//
ris pietatem possideret qui nullius rei ni//
si iniuriarum solebat obliuisci. Uix tamē
proditori proditiōe₃ continuanti decies
absolutionem daret. Audi ergo quotiēs
peccasti peccator infelix: timendū igit̄ de
damnatiōe: Qd̄ remediū est? A peccatis
desiste: firmū tene ꝓpositum deinceps nō
peccandi. Plante₃ la le bourdon. Esai. j.
Quiescite agere p̄uerse.

Sabbato post. iiij. dominicā.
quadragesime. Sermo.

Ecce ascēdi-

mus ⁊c̄. Consolatus est do minus pp̄lm suū. Esa.xlix. Consolat᷑ dn̄s eos q̄ sunt ascensuri hiero- solymā: et hoc ex sua misc̄dia q̄ in ep̄la de- clarat᷑: ꝓ qua vicꝫ misc̄dia ⁊ ꝯsolatiōe de- bemus laudare deū. Juxta qđ ī ep̄la tria tangunt᷑. Primū est laudatiōis exhorta tio: ibi Laudent celi et exultet terra ⁊c̄.

Scđm ē exhortatiōis ratio: in ṗncipio ep̄le cū dicit: Jn tp̄e placito exaudiui te ⁊c̄ Tēpus illud placitum: est tp̄s noue legis Et ad hoc applicari pn̄t ea q̄ sequūtur: vſ q̄ ibi: de terra australi. postea sequit᷑: Cō solatus est dn̄s pp̄lm suū ⁊c̄. Tertio po- nitur ratiōis ꝯfirmatio: Jbi: Et de sion dereliq̄t me dn̄s ⁊c̄.q.d. Forte diffidit siō de misc̄dia mea. Et ōndit ꝙ nullo mō dif- fidendū est di. Nunqd obliuisci pōt mlier īfātē suū: vt nō misereat᷑ fil. vteri sui.⁊c̄.

Salutatio.

Ecce ⁊c̄.

Primus arti. An penitētia in extre- mis valeat ad salutē: Ꝙ nō. Aug⁹. de pe.di.vij. Et ponit᷑ a mag̃ro in textu in iiij.di.xx. Pericl'osum est et interitui vici- nū vſq ad mortē ꝓcrastinare pn̄ie remedi um. Jdō dt idē Aug⁹. Age pniam dū sa- nus es. Cōtra. Aug⁹. de vera et fal. pe.et ponit᷑ a mg̃ro vbi s. Pnia si in extremo vi te hiatu aduenerit: sanat et liberat. qđ ꝓ- bat subdēs: Multū fuit sera latronis pe nitētia: sꝫ nō fuit sera ei⁹ indulgētia. Rn̄ det Sco.in.iiij.di.xx. Pnia ī extremis de- bite circūstātionata valet ad salutē: sed si sic fit/est difficil'. Primū ptꝫ: q꞉ sp̄ de⁹ est paratus et potēs etiā in morte iuuare q̄- bus placꝫ: ⁊ nulli viatori vere penitēti de- negat veniā. Scđm ꝓbat: Tū pmo: q̄a in extremis ipedit᷑ vsus rōis vel liberi ar- bitrij: vbi est meritū. Tū scđo: q꞉ displicē- tia vt sit meritoria optꝫ ꝙ sit circūstantio nata: ⁊ maxime ꝙ sit ꝓpter deū: qđ vl' dif- ficile est tunc Tertio q꞉ sunt habituati ad malū: qđ multū impedit ꝯuersionē ad bo nū. Jdō ꝓprie tūc hō nō est dn̄s sui actus. Ex q̄ sequit᷑ ꝙ sano ꝑsuadendū est vt san⁹ peniteat: infirmo aūt vt laboret ad verā pniam q̄ntum est possibile. Hec Scotus

Pro fundamēto: Nota ꝙ fatuū sit dif- ferre pniam spe lōgioris vite. Vn̄ Mar- cialis: Nō est: crede mihi: sapiētis dicere: viuaꝫ: Sera nimis est vita crastina: viue hodie.s. bene. vt oportꝫ. Nā dt Sene. de remedijs fortuitoꝝ. Multos vitā diffe- rētes mors incerta ꝓuenit. Jtaq ōis dies velut vltim⁹ est iudicādus. Cū g̃ querit᷑: An pnia ⁊c̄. Dic rn̄siōnē vt s. Ex q̄ ꝯclude ꝙ sit picl'osum sic expectare ⁊c̄. Notādo il lud Aug⁹. Pnia in hoīe sano: est sana. in infirmo: infirma. in mortuo: mortua. Au- dite o miseri pec. ⁊ notate: q̄m vt dr Ecci. iij. Qui amat piculū: ꝑibit in illo. Attēdi- te. Via illa est picl'osa valde in q̄ interduꝫ inuenitur aliq̄s passus in solitudine igno- tus et deui⁹: Aliq̄n eīm illuc viator veni- ens: deuiat a recta via: nec ampli⁹ redire pōt: vbi etiā post a feris ⁊ latronibꝫ occi- ditur. Jdō in tali trāsitu debꝫ hō ꝯductorē habere. Sp̄ualit᷑: Via pn̄tis vite ex hoc nimis est dubia q꞉.s. in q̄dā passu.s. in mor te ꝑditur via: nec patet ampli⁹. Job. Se mitas ꝑ quas non reuertar ambulo. De- bemus ergo sequi ductorē nostꝝ.s. chr̄m: q꞉ ipse est via ⁊c̄. alias ꝑibim⁹: a salute de- uiantes Figura Nume.xiiij. Filij israel et nolentes sequi Moysen: imo volētes eū lapidare: ⁊ Caleph ⁊ Josue pierūt in deserto nec ad terrā ꝓmissionis ꝯuenerūt Sp̄ualit᷑: nolētes sequi chr̄m ⁊ corda ob- turātes nō ꝯuenient ad terrā viuentium. Et de talibꝫ exponi pōt qđ dicit Ps̄. Vi am ciuitatis habitaculi nō inuenerūt.

Secūdus artic. Jn euāge. qđ scribit Joan.viij. notāde sunt tres ꝟitates ad penitentiā inductiue: ⁊ ad ascensum ce lestis hierl'm dispositiue

Prima est ꝟitas attractiua.
Scđa est veritas illuminatiua
Tertia est ꝟitas ꝯfirmatiua.

Prima igit᷑ tangit᷑ cuꝫ dicit: Ego sum lux mundi: qui sequit᷑ me nō ambulat in tene bris: sed habebit lumē vite. Aug⁹. Ergo mei frēs: q꞉ dt: Ego sum lux mūdi: qui se quit᷑ ⁊c̄. Jn quibꝫ verbis: aliđ est qđ iussit: aliđ qđ ꝓmisit. Faciam⁹ qđ iussit ne im- pudēti frōte desiderem⁹ qđ ꝓmisit: ne di cat nobis in iudicio: Nō fecisti qđ iussi: ꝯ g̃ expectes qđ ꝓmisi. Quid g̃ iussisti dn̄e: Dixi tibi vt seq̄reris me. Notādū g̃ ꝙ se-

qui dn̄m ml'tū est desiderabile. Tū q̄a ni-
hil honorabili⁹. Nā ip̄e est lux mundi s̄m
diuinitatem q̄ illuminat intus: et s̄m hu-
manitatē exteri⁹: tā miraclis q̄z p̄dicatio
nibus: q̄z exēplis: q̄ꝝ primū est potētie:
scd̄m sapiētie: tertiū bonitatis ꝛ clemētie
Tū etiā: qꝛ nihil securi⁹. Vn̄ subdit: Sꝫ
habebit lumē vite. Lumē inq̄z sūme dele
ctabile. Aug⁹. Tāta est iocūditas luc̄ꝫ e-
terne: vt etiā si nō liceret in ea amplius ma
nere q̄z vni⁹ diei mora: ꝓpter hoc innūera
biles anni hui⁹ vite pleni delicijs ꝛ circū-
fluentia bonoꝝ tp̄aliū: recte merito q̄z cō-
temnerent. Lumē etiā imp̄miscibile: quia
vt dt Aug⁹. in soliloquijs. Ibi lux sine te
nebris: lumē p̄terea prorsus indeficibile.
Esa. lx. Erit dn̄s tibi in lucē sempiternam
De hoc lumine dt Ps̄. In lumie tuo vi-
debim⁹ lumē. Scd̄a est v̄itas illūinati-
ua: q̄ vicꝫ nos illūinat de securitate p̄mis-
sionis sue sup̄dicte. Cū em̄ pharisei calu-
mniātes dicerēt: Tu de teip̄o testimoniū
p̄hibes: testimoniū tuū nō est verū. Rn̄t
Jesus di. Etsi ego testi. p̄hi. de me: testi.
meū verū est: qꝛ scio vnde veni: ꝛ q̊ vado.
q̄si di. de hoc certus sū. Ps̄. De⁹ sciaꝝ do
minus est: vos aūt nescitis vnde venio:
aut q̊ vado. Et cām subdit di. Vos s̄m
carnē iudicatꝭ dū. s. dicitꝭ: Tu de teip̄o te-
stim̄. p̄hibes. Nō em̄ venit fili⁹ dei in mū-
dū vt iudicet mundū: sed vt saluet̄ mūd⁹.
p̄ ip̄m. Aug. dt: Nō iudico q̄n̄q̄z / nō iudici
um negādo: sed differēdo. Etsi ego iudi-
co: iudiciū meū veꝝ est: qꝛ nō sum ego so-
lus: sed ego et qui misit me pater. ondens
vicꝫ q̄ nō sol⁹ ip̄e eos ꝯdēnauerit. Et ex
hoc ondit testioniū suū cē veꝝ. i. ꝯueniēs
ꝛ firmū di. In lege v̄ra scriptū ē: qꝛ duoꝝ
hoim testimoniū veꝝ est: Ego sū q̄ testi.
p̄hibeo de meip̄o ꝛc̄. Dixerūt ḡ ei Vbi ē
pr̄ tu⁹: Theoph. Nō scire volētes: sꝫ ten-
tātes q̄rebant. Idō dicit Jesus: Neq̄z me
scitis: neq̄z patrē meū scitꝭ si me sciretꝭ ꝛc̄.
Tertia est veritas ꝯfirmatiua. s. p̄cedē
tiū v̄itatū: qꝛ vicꝫ palaꝫ et in loco publico
loquebat̄. Vn̄ dt euāgeliū: Hec v̄ba lo-
cutus est in gazophy. do. in tēplo ꝛ nemo
app̄hendit eū: qꝛ nōdū venerat hora ei⁹.
Beda. In gazophylacio chr̄s loquit̄: q̄a
q̄si gazophylaciū ap̄ire cepit / q̄n discipulis
suis celestia reserauit. Predictas v̄itates
ꝯsiderate: vt ex eaꝝ ꝯsideratōe festinetis
pn̄iam agere: et in ea p̄seuerare / q̄m ni-
mis p̄iculosum est penitentiā in mortis ar
ticulo differre. Exemplū Quidā p̄pe-
trator multoꝝ sceleꝝ ꝛ de his nunq̄z ꝯfi-
tens semp̄ cogitabat q̄ sufficient̄ ꝯfiteret̄
quādo moritur⁹ esset. Cunq̄z infirmaret̄
venit ad eū religiosus dicēs: vt doleret et
ꝯfiteretur de p̄ctis. Cui infirm⁹: Justus
dn̄s ꝛ iusticias dilexit: Ecce dū ꝯfiteri po
tui: ꝯtēpsi: misc̄dīe diuine terminū impo
nēs: Nunc diabolus ex dei p̄missione stat
mihi supra pectus: ꝛ dū aliq̄d p̄ salute co-
gito dicere: strigit collū meū nō p̄mittēs
me loqui: qꝛ peccaui in sp̄m sanctū. et hec
loquēs expirauit dānatus. Ideo sicut dr
Ecc̄i. v. Ne tardes ꝯuerti ad dominū et
ne differas de die in diē.

T Ertius art. Auditꝭ ꝛc̄. Si rema-
neatis in via damnatiōis vobis erit
imputandū. Et sicut habet̄ de pe. dist. j. c.
Si agamus. ꝛ ca. seq̄nti. s. Quāob̄rē. No-
uit deus mutare sententiā: si tu noueris e-
mendare delictū. Et ibi ponit̄ exemplū d
Niniuitis: ꝛ de Ezechia rege. Vobis er-
go imputandū erit si damnemini. Nā di-
cit lex. ff. de ꝯtrahenda empti. ꝛ vendi. l.
Hec venditō. Quod p̄ me stat / mihi im-
putari debet. Si autē pereatis / p̄ vos sta
bit: cum christus vobis dixerit: Ego sum
lux mundi: qui sequitur me ꝛc̄. Audite.
Siquis ambulans de nocte supra ponteꝫ
periculosum: voluntarie dorsū vertit aut
oculos claudit: ꝛ sic in fluuium cadit: Nō-
ne sibi imputandū est: Expone et applica
Notando illud Joā. iij. Venit lux in mū
dum ꝛ dilexerunt homines magis tene-
bras ꝛc̄.

Dn̄ica in passione.

E Cce ascēdi
mus ꝛc̄ Christus assistēs
pon. fu. bo. p̄am. ꝛ p̄fec. ta
bernaculū nō manufactū. i. nō hui⁹ creatō
nis: neq̄z p̄ sanguinē hircoꝝ aut vituloꝝ:
sed per proprium sanguinem introiuit se
mel in sancta: eterna redemptione inuen

ta. Heb.ix. Ibi tangit meritũ passionis chr̃i quo ascendere possumus hierosolymã. Et in illis verbis notanda est triplex differentia inter legẽ veterẽ ꝛ nouã.
Prima ẽ differẽtia põtificalis.
Scõa localis.
Tertia victimalis.
Pontificalis inq̃ꝫ qm̃ pontifex ve. te. erat tm̃ homo. pontifex aũt noui de⁹ ꝛ homo Heb.iiij. Habentes pontificẽ magnũ q̃ penetrauit celos iesum filiũ dei. Localis scꝫ ex pte celi: q2 in ve. te. loc⁹ ad quẽ intrabat sũmus põtifex erat tẽplũ aut tabernaculũ manufactũ ꝛ transitoriũ. Locus ꝓ in q̃ intrat chr̃s est tabernaculũ nõ manu factũ. Heb.ix. Nõ enim in manufacta sancta iesus introiuit: sꝫ in ipm̃ celũ vt appareret vultui dei ꝓ nobis. Uictimalis qm̃ victima siue sacrificiũ veteris le. erat de sanguine hircoꝝ aut vituloꝝ nec valebat nisi ad redemptionẽ ꝛ recõciliationẽ temporalẽ: sed sacrificiũ noue leg̃ est sanguis iesu christi: per quẽ hr̃ redemptio eterna. Heb.x. Una oblatiõe ↄsũmauit scĩficatos in sempiternũ.
Ecce. ꝛc̃.
P Rimus articul⁹ Supra de p̃ma die ascẽsiõis. s. de ↄsideratõe pn̄ialis purgatiõis: ꝛ sic de p̃mo genere graduũ qb⁹ oportet ascendere: nũc de scõa die. s. de cõsideratiõe dñicalꝰ passiõnis ꝛ de scdo gn̄e graduũ. Et q2 per passiõnẽ dñi reparatũ est gen⁹ hũanũ. Jõ primo q̃rit. An cõgruũ fuerit gen⁹ hũanũ reparari. Qꝫ nõ. Nõ decuit angelũ reparari. Cõtra. Que a deo sũt decẽtissime fiunt. Rñdet boñ. in iij. dis.xx. Absq̃ dubio ↄgruũ fuit ꝛ decẽs genus hũanũ reparari ꝛ ex pte dei ꝛ ex pte hois. Ex pte dei q2 decet dei potentiaꝫ sapiẽtiã: ꝛ misc̃diam agnosci. Nullaten⁹ em̃ decet sũmã virtutẽ p̄mittere seruũ. scꝫ ab alio i sempiternũ iniuste detineri. Nec decet sũmã sapiam p̄mittere nobilissimã creaturã vniuersaliter suo fine fraudari. Nec decet sũmã benignitateꝫ ꝓ peccato vni⁹ hois totã posteritatẽ p̄mittere sempiternalit̃ dãnari vt di. Ansel. li. Cur de⁹ hõ. Ex parte vero hois est cõgruentia si cõsideret̃ dignitas hois cõditi que tanta erat vt ꝓpter ipsum condita sint vniuersa. Etsi ↄsideretur modus labendi quia videlꝫ tota natura hũana cecidit. Etsi considerentur status lapsi in quo simul cũ miseria est penitẽtia: miseria ꝓuocat ad misericordiam: ꝛ penitentia placat diuinã iusticiã. Cũ aũt dicitur. Non decuit angelũ ꝛc̃. Dicendũ ꝙ non est simile quia homo penituit angelus obstinatus fuit. Angelus per seipsum cecidit: homo per ipsuꝫ angelus particulariter: homo vniuersaliter. Hoc boñ. Pro fundamento. Oia dei opera conuenienter fiunt. Unde di. Aristo. in de celo. Deus nihil facit frustra. Qd̃ si veꝝ est de cunctis operib⁹ dei spẽaliter tamẽ i operib⁹ humane reparationis. Uñ possumus deuote cõtemplãdo recitare quod habet̃ in libello de contemptu mũdi. Uerus homo verusq̃ de⁹ pius et miserator. Uerus saluator nostre q̃ salutis amator. Uiuendiq̃ volens nobis ostendere normã. Se dedit exẽplum rectã per oia formã. Insuper ꝛ multos voluit sufferre labores: atq̃ labore suo nostros auferre dolores. Sed querit̃. An cõgruũ ꝛc̃. Dic. rñ. vt. s: Ex qua conclude ꝙ euidẽter ostensa est nobis diuina bonitas atq̃ dei sapientia in ĩ generis humani reparatione. Sed hoc permaxime notandum est ꝙ huius reparationis nõ possunt peccatores esse participes nisi veraꝫ penitentiam agant. Nam dicitur. Lu.xiij Nisi penitentiã habueritis simul omnes peribitis. Audite o peccatores ꝛc̃. O q̃ multi a penitentia impediunt̃. Aliquãdo ꝓpter superbiam: vt scribe ꝛ pharisei. Aliqñ ꝓpter luxuriã que multos a veraꝛ integra ↄfessiõe retrahit. Aliquãdo propter auariciã que plurimos a restitutione ablatorũ impedit. O miseri peccatores videte ne quid vos a penitentia vera impedire possit. Redite ad dñm qui vos redemit ꝛ celi portam aperuit. Qui in forma hũana factus põtifex nr̃ sũmus pro nobis deo obtulit hostiã acceptissimã ꝛ in ꝓprio sanguine introiuit iesus ſm ordinẽ melchisedech pontifex factus in eternũ templum celeste: vt nos secum ibidem introducat. Hebre. vj. Precursor pro nobis introiuit iesus ſm ordinem melchisedech pontifex factus in eternum. Figura. Leuiti. xvj. Precipitur ꝙ pontifex ingressus in sanctasanctoꝝ vitulũ pro peccato offe

rat z arietem in holocaustū: tunica linea
sc3 byssina induatur: femoralibus lineis
verenda celet: accingatur zona linea. cyda
rim lineā imponat capiti. Et sequitur. Ap
positoq3 thuribulo ītrabit in sancta vt po
sitis super ignem aromatibus nebula eo-
rum z vapor operiat oraculū. id est propi
ciatoriū tolletq3 de sanguine vituli z asp-
get digito septies ꝓpiciatoriū ad orientē
z similiter asperget de sanguine hirci pro
peccato populi imolati. Spiritualiter
hec omnia figurabant modū quo ingres-
sus est christus in celeste templū pro no-
stra reconciliatione z peccatorū remissio-
ne. Talis autem ingressus sūmi pontifi-
cis in sanctasanctoꝝ non fiebat regulari-
ter nisi tm̄modo in die expiatiōis per quā
intelligenda est dies dn̄ice passionis: per
vitulum signatur ipse christus: ꝓpť iugū
laboris quod subijt. Ipse enim christus
est qui offert z etiam quod offertur. Si-
militer etiam per arietem qui est dux oui
um ac etiam per hircū: propter similitu-
dinem carnis peccati. Vestimenta z or-
namēta signant nitorē puritatis in chr̄o
ac etiā hūilitatē. Vn̄ cydaris linea aucto
ritatem christi sub humilitate designat:
per quam etiam figuratur corona spinea
sub qua humiliatus est iesus. Fumus siue
vapor aromatic⁹ ex thuribulo procedēs
et operiens ꝓpiciatorium signat orationē
ex feruentissima charitate christi proce-
dentem ad deum vt propicietur peccato
ribus. Sanguis quo aspergebatur propi
ciatoriū signat christi sanguinem quo asp
sum est corpus suum. quod vere propicia
toriū dici potest cū sit quasi sedes deita-
tis queādmodū z propiciatoriū figurale
erat quasi sedes dei. Septies autē asper-
su3 est christi corp⁹ sanguine suo. s. in circū
cisiōe: in sudore: in flagellatiōe: in corona
tiōe: i manuū ꝯclauatōe: i pedū trāsfixiōe:
in lateris apertione. Facte sūt huiusmōi
aspersiones cū digito sūmi pontificis. id ē
christi: quia ex eius humilitate z sapien-
tia z ad orientē quia valet ad hoc vt ori-
reť homo in celo. Sic ergo intrauit chri-
stus per ꝓpriū sanguinē in templū celeste
Et nos fiduciam habemus illuc intran-
di non aliter q3 in sanguine christi vt ha-
betur Hebre. x.

S Ecundus articul⁹. Super euange-
lium: quod scribitur. Joan. viij. No
tanda sunt duo signa reprobatiōis iudeo
rum z suoꝝ similiū que sunt omnino abij
cienda si volumus ascēdere hierosolymā
Primū est iniuriosa ꝯtradictio.
Scd̄m est fructuosa lapidatio.
In hoc sermone ð ꝑmo dicendū vbi notā
dum q̄ in euangelio iudei ꝯdicūt.
Primo sue doctrine puritati.
Scd̄o sue doctrine vtilitati.
Tertio sue doctrine auctoritati.
Primo cōtradicunt sue doctrine puritati
Prius ergo cōtēplemur sue doctrine pu-
ritatē: quia vic3 dicebat eis. Quis ex vo
bis arguet me de peccato: q̄si di. Non po
testis. Et exinde cōfutat eos dicens. Si
veritatē dico vobis q̄re non creditis mi-
hi. Et subdit causam hui⁹. Qui est ex ð o
verba dei audit: ꝓpterea vos nō auditis
quia ex deo non estis. Grego. Terribile
valde quod dicitur. Qui ex deo est ver-
ba ð i au. ꝓpter. zc̄. Si em̄ verba dei au-
dit qui ex deo est: z audire verba eius nō
pōt: quisquis ex illo non est: interroget se
vnusq̄sq3 si verba dei in cordis aure perci
pit: z intelliget vnde sit. Celestem patriā
desiderare veritas: carnis desideria cōtē-
nere: a mūdi gloria declinare: aliena non
appetere: propria largiri. Penset ergo
vnusquisq3 apud se si hec vox dei in cordis
eius aure conualuerit: z quia iam ex deo
sit cognoscit. Nam sunt nōnulli qui prece
pta dei nec aure corporis ꝑcipere dignan
tur. Et sunt nōnulli qui hec quidē corpo
ris aure ꝑcipiunt: sed nullo mō ea mentis
desiderio cōplectunť. Et sunt nōnulli qui
libenter verba dei ꝑcipiunt: ita etiā vt nō
nunq̄3 fletibus cōpunganť: s3 post lachry-
marū temp⁹ ad iniquitatē redeūt. Hi ꝑ-
fecto verba dei nō audiunt q̄ hec opere ex
ercere cōtemnunt. Licet itaq3 omnes sint
filij dei per naturā: illi tamen sunt filij dia
boli ꝑ viciū qui verba dei aure cordis nō
percipiunt. Grego. Vitam ergo vestra3
fratres charissimi ante mentis oculos re
uocate: z alta cōsideratiōe ꝑtimescite hoc
quod ex ore ꝟitas sonat. Propterea vos
nō auditis: quia ex deo non estis. Bern̄.

Nōnullos em̄ sic interdū audientes inuenies: acsi nec ad eos ꝑtineant que dicunt: non intrare cor suum: nō discutere mores suos: nō cogitare: ne forte q̄d audiāt qđ dictū sit ꝓpter eos. Magis autem si forte ſmo dei viuus ⁊ efficax manifeste aduersus vicia illa ꝓcessit q̄bus illi sese sentiunt obligatos: dissimulant ⁊ auertunt oc'los cordis sui: aut qualiber adinuentōe palliant facta sua: ⁊ seducūt miseri semetipos In his salutis signa nō video magis aūt vereor ne forte propterea nō audiant verbum dei q2 non sunt ipsi ex deo. Hec ber. sermo. de quadragesima. Preuenisse autē doctrine chr̄i puritati cōtradicunt iudei dicētes. Nōne bene dicimus nos quia samaritanus es tu ⁊ demoniū habes. Modus est malorū cū respondere nesciunt ꝙ ad cōuicia se cōuertūt. Vulgare erat apđ iudeos hoīes eis odibiles vocare samaritanos quia samaritani erant eis exosi partim legē obseruantes ⁊ partim violantes. Vñ q2 talem iudicabant chr̄m vocabāt eū samaritanū. Dicebāt aūt eū demoniū habere ꝓpter miracula que faciebat que attribuebant potestati demonis: ⁊ quia cogitatiōes eoꝝ ⁊ secreta reuelabat quod etiam demoni attribuebant: cui tamē occulta cordiū nō sunt nota: vl' etiā quia aliquando quedā alta ⁊ subtilia loquebatur que ipsi non intelligebant. Rñdit autem dñs. Ego demoniū non habeo: sed honorifico patrem meū. ⁊c̄. Vide dñi patientiam. Poterat eis dicere: vos demonium habetis: sed tacuit. Greg. Attendite quō cōfūditur sↄ̄bia nostra: que si leuiter agitata fuerit atrociores iniurias reddit q̄ꝫ acceperit: facit mala que potest ⁊ minatur q̄ nō potest. Dñs aūt q̄ iudeos sepe docēdo vel corripiendo: durum reprehendere consueuit: tamē dura verba vel facta inferentibus hic nunq̄ꝫ vel alibi aspere respōdit Erudiens ſm Chryso. Que ad deum ꝑtinent vindicare: que vero ad nos despicere. Notanduꝫ autē ꝙ dño duo sunt illata vnum negauit. aliud cōsensit tacendo. Quia enim samaritanus interp̄tatur custos: ideo non negauit se samaritanū esse: negauit autem se demoniū habere. Quod probauit: quoniā diabolus honori dei resistit: quem chr̄s querit. Unde ait. Ego demoniū non habeo: sed honorifico patrē meū. ⁊c̄. Item habens demoniū se extollit querendo gloriam suam. Ego autem non sic. Unde di. Ego non quero gloriaꝫ meā: scꝫ inquātuꝫ homo: est qui querat: ⁊ iudicet: ⁊ discernat a gloria vestra humana: scilicet pater meus qui me glorianntes remunerat: ⁊ omēs qui nō me gl'ificāt damnat. Scđo cōtradicunt doctrine sue vtilitati: quā ipse proponit d. Amen amen dico vobis. Si quis sermonē meū seruauerit mor. nō. vi. in eternū. ſm Gre. Cum malorū peruersitas crescit: nō solū prauo frangi non debet: sed augeri. Contradicunt autē iudei di. Nunc cognouim⁹ quia demoniū habes Abraam mortuus est ⁊ prophete: ⁊ tu dicis. Si quis sermonem meum seruauerit mortē nō gusta. in eternum. Nunquid tu maior es patre nostro abraam qui mortuus est: ⁊ prophete mortui sunt: quē teipsum facis? Videte suam contradictionē: et audite humilem eius responsionem. Si ego glorifico meipsum: gloria mea nihil est. Gloria enim mundi est quasi fumus transiens ⁊ ventus tumens ad nihilum rediens ⁊ ad infernū deducens. Est pater qui glorificat me quem vos dicitis ⁊c̄. Tertio cōtradicunt sue doctrine auctoritati: quā proponit dñs ostēdēs se maiorē q̄ꝫ abraā. di. Abraam pater vester exultauit: scꝫ in spiritu vt videret diē meum. i. tēp⁹ aduent⁹ mei: vidit: scꝫ fide diem eternitatis ⁊ dieꝫ tp̄alem siue natiuitatis mee ⁊ gauisus est Ineffabili nanq̄ꝫ gaudio exultare potuit quando eū de stirpe sua nasciturū ꝓuidit per quē totus mundus saluaretur. Contradicunt autē iudei dicentes. Quinquaginta annos nōdum habes ⁊ abraam vidisti qui ante mille ānos mortuus est: q̄si di. Hoc est impossibile. Cauete ne sitis similes iudeis: ↄtradicētes aut verbo: aut facto his que vobis pro vestra salute denunciant. Exēplū de vsurario qui ↄtradicebat curato suo dicēs. Je auroy du tēps assem. Vide in ſmone. ij. de epi. Gal'. vj. Dum temp⁹ habem⁹ operemur bonū ⁊c̄

t Ertius articulus Audistis ⁊c̄. Cauete ne cōtradicatis dño. Nam ver-

ba sua sunt quasi testimonium cui contra dicere non licet. Nam vt dicitur. xiij. q.ij. voluntas: ⁊ de celebr. mis. Cum marthe: voluntas defuncti seruanda est ⁊ vltimū testamētū hominis inuiolabile ꝑseuerat ar. C. de sacrosanctis eccle l.j. vbi dicitur Nihil est qđ maiꝰ debeatur hoībus q̄ vt supme volūtatis liber sit stilus. Audite si pater aliquid ordinauerit in testamento suo: nōne tenet filius implere: qđ si ꝯtēpserit nōne ingratissimus est. Expone et applica quoniā omnia dñi verba sunt testamentū eius iō in proposito exponere possumus illud Hiere. xj. Maledictus q̇ non audierit verba pacti huius.

Post meridiem

Ecce ascen.

e Si em̄ sanguis hir. aut vi. aut ci. vit. as. in. san. ad e. car. ⁊c̄. vsq̄ in finem epistole Hebre. ix. Ibi ostendit quoniā nō nisi in sanguine christi habere possumꝰ fiduciā ascendendi hierosolymā: vbi sunt tria cōtemplanplanda.

Primū est veritatis saluatoris propositio. Si em̄ sanguis. ⁊c̄.

Scđm est ꝓpositiōis ꝯclusio. Et iō no ui te. me. est.

Tertiū est cōclusiōis intentio vt morte. interce. in re. De. j. Apocal. j. Dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. De. ij. j. Tim. ij. Unus est dei ⁊ hominū mediator hō chr̄us iesus. De tertio. Heb. x. Habemus fiduciam in introitu sctōꝝ in sanguine chr̄i.

Ecce. ⁊c̄.

p Rimꝰ articulꝰ. An necessariū fuerit per christi passionē genus hūanū reparari. Q, nō. In deo non cadit necessitas. Contra. Jo. iij. Oportet exaltari filiū hoīs Rñ. Tho. in sum. par. iij. Nō fuit necessariū simpliciter ⁊ absolute neq̄ necessitate coactōis chr̄m pati q̄ꝛ volūtarie passus est sꝫ necessitate finis. Qđ q̇dē pōt tripliciṫ itelligi. Primo ex ꝑte nr̄i. q̇ ꝑ eiꝰ passionē liberati sumus. Jo. iij. Oportet exaltari filiū hoīs vt omīs q̇ credit in eū n̄ pereat ⁊c̄. Scđo ex ꝑte chr̄i q̇ ꝑ hūilitatē passiōis meruit p̄miū exaltatōis Lu. vl. Oportuit pati chr̄m ⁊ ita itrare ī glām suā. Tertio ex parte ipsiꝰ dī cuiꝰ diffinitio circa passionē chr̄i p̄nūciata ē in scriptura Un̄ Luc̄. xxij. Filius hominis ſm q̄ diffinitum est vadit. Hec Tho. Pro fundamento. Omnia q̄ a deo fiunt: ipo volēte fiunt. Un̄ de omnibꝫ pōt dici in ꝑsona dei. Sic volo/ sic iubeo. sit ꝓ ratione voluntas. Scribit āt Seneca ad Lucil. In volente nō est necessitas. Cum ḡ queriṫ An necessitas ⁊c̄. Dic rñ. vt s̄. Ex qua conclude mirabilem dei pietatē ⁊ misericordiā erga genus humanū qđ per mortē suam a morte liberare voluit Greg. lib. ij. moral. Cū em̄ deus posset nobis etiam nō moriendo succurrere: voluit tn̄ hominibꝫ moriendo subuenire: q̄ꝛ vicꝫ nos minꝰ amasset nec vim sue dilectionis nobis ostenderet nisi h̊ qđ a nobis tolleret ad tp̄s ipse sustineret. O miseri peccatores ⁊ ingrati q̄ durum portabitis iudicium: lubrici: auari: et hmōi q̇ beneficium passionis dñice contemnitis. Forte dicetis: quid faciemus nunc peccatis depositis? Lugete cū ecclīa compatientes dño. Nunc enim ecclesia specialiter ad memoriā reducit dñicam passionē. Qm̄ enim lazaro in precedenti feria. vj. suscitato/ quidam de bethania abierunt ad phariseos: narrātes eis miraculū iō iudei sabbato sequenti collegerunt consiliū aduersus iesum ⁊ ex illa die cogitauerunt vt interficerent eum. vt habeṫ Joā. xj. Ast deinceps iesus non palam ambulabat apud eos: q̄ꝛ nondū venerat hora eius. Jđo in vespera sabbati quasi post horā cuiusdam consilij/ publicum luctum incipit ecclā/ suo compatiens dño vt capiti mēbra: ⁊ extunc recitat Uexillū regis mysterium crucis: acetum. fel/ arundinem/ clauos/ et lanceā/ illusiones quoq̄ inimicoꝝ. Nunc ergo dicere debet quilibet catholicus. Fasciculꝰ myrrhe dilectus meus mihi inter vbera mea cōmorabitur. Fasciculus myrrhe est ipsa dñica passio. myrrha enim est amara. Duo vbera sunt intellectus intelligēs dominice passionis amaritudinē: ⁊ voluntas compatiens Hebr̄. xij. Recogitate eum q̇ talem aduersus semetip̄m sustinuit contradictionem. O q̊t contradictiones a iudeis sustinuit chr̄s ⁊ tandē mortē amarā ꝑ

nobis saluādis. Figura. Sanson a iu/
deis mltas ɔtradictões sustinuit ꝛ tandē
mori voluit vt morte sua philisteos interi
meret: vt hr̄ Judic. xvj. Expone de chr̄o
Ephe. ij. Per crucem interficiens inimi
cicias ꝛc.
s Secūdus arti. In pceď. ꝛc. Hic dicē
dū de alio. s. de furiosa lapidatōe. Qr
vicȝ q̄si insani et furiētes voluerūt eū lapi
dare. Ubi sunt tria ɔsiderāda.
Primū ē benignitas affectiē charitatꝫ.
Scōm est ꝑuersitas iudaice cecitatis.
Tertiū hūilitas dñice potestatis.
Primū ꝛc. qr sp volebat eos ad veritatis
agnitiōeȝ adducere. Uñ ďt: Amē amen
dico vobis Anteq̄ȝ abraā fieret ego sum. s.
eternalr manēs. In hoc em̄ ondit eiꝰ eter
nitas: qr ɔiungit verbū p̄ntis tp̄is cū ꝟbo
p̄teriti. s. fieret: qr etnitas oī tp̄i coexistit.
Uñ deꝰ solus habȝ esse ꝑfectū. Illud em̄
est ꝑfectū cui nihil deest extra ip̄m. Diui/
nū ꝰ esse cū sit totū simlr: nec q̄cq̄ȝ de illo p̄
fierit aut futuꝝ sit: ꝑfectissimū est. Nostꝝ
aūt esse habet aliq̄d extra se: nā de ip̄o ali
q̄d p̄teriit et aliq̄d futuꝝ est: ið͛o est impꝑ/
fectū. Uñ moysi a dño q̄renti qď esset no/
men eius: dixit dñs Exo. iij. Ego sum qui
sum: sic dices filijs isrl: Qui ē misit me ad
vos. Uñ: q̄ est: ďr esse nomē maxime ɔue
niens ip̄i deo. Uñ Bern. v. lib. ɔsideratō
nū Quid est deus/ q̄ est: merito: q̄dni ɔpe
tentius eternitati q̄ deus est: Si bonū: si
magnū: si beatū: si sapientē: si aliq̄d tale ď
deo dixeris: in hoc ꝟbo instaurat: qui est.
Si em̄ centū talia addas nō recessisti ab
eē. Si ea ñ dixeris: nihil minuisti. Solus
ergo deus potest dicere ꝓprie Ego sum:
quia solius dei esse est independēs ꝛ im/
possibile aliter se habere. Esse autē crea/
turarum: sicut dicit Augꝰ. sicut est ex nihi
lo: ita ad nihilū tēderet nisi deus sua gra
tia et manu regiminis ɔseruaret. Se
cundū est ꝑuersitas iudaice cecitatꝫ: quia
tulerunt lapides vt iacerēt in eum. Insen
sati enim iudei reputantes verba christi ꝑ
blasphemiā iuxta legis mandatū volue/
runt eum blasphemantē lapidare. Augꝰ.
Tanta duricia q̊ current nisi ad lapides si
miles: Notandū autē q̄ multi hodie cū
iudeis christum lapidare volunt: cum in
deum culpas suas retorq̄re contendunt:

et in peccatis suis quotidie indurescunt.
Sed tales attendere debent quod scribit
Eccl'iasti. iij. Cor duꝝ male habebit in no
uissimo. Tertiū est humilitas domini/
ce potestatis: cum dicit: Jesus autē abs/
condit se et exiuit de templo. Dominꝰ em̄
nō potestate sed humilitate vincere vene
rat. Legimus: q̄ dominꝰ aliquādo fugie/
bat: aliquādo occurrebat: aliquādo se oc/
cultabat. Fugit cum vellent eū facere re/
gem: vt habet Joan. vj. Occurrit suis cō
prehensoribꝫ. Joā. xviij. Occultauit se iu
deis furētibus vt occasionē furendi sub/
traheret eis. In quibꝰ exemplo suo nos
docuit mundi ꝓsperitates et honores fu/
gere: aduersa libenter perferre: contentio
nes et iurgia euitare. Sed heu econtra/
rio facimus: quia honores appetimꝰ: ad/
uersa fugimus: et iurgijs nos immiscemꝰ
Contra qď ait Hieronymꝰ: Nemo se cō/
tra acceptas iniurias ꝛ cōtumelias erigat
Nemo conuicijs conuicia reddat. Imita
tione enim dei gloriosius est iniuriam ta/
cendo fugere q̄ȝ respondendo superare.
Est auteȝ et alia ratio quare dominꝰ se a
iudeis abscondit corpore: quia non mere
bantur eum videre mente. Grego. Illis
ipsa veritas absconditur: qui eius conseq̄
verba contemnūt: quia eam quam nō in/
uenit humilem veritas: refugit mentem.
Et Augꝰ. ait: Tanq̄ȝ homo a lapidanti/
bus fugit: sed ve illis a quoꝝ cordibꝫ lapi
deis fugit. Et sicut dicit idem Augustiñ.
Non se abscondit dominꝰ in angulo aliq̊.
sed celica potestate se inuisibilem constitu
ens per medium illoꝝ exiuit: a suis tamē
discipulis visus qui sequebantur euȝ. Ca
uete ergo ne sitis similes iudeis indura/
tis: a quibꝫ ꝓpterea recessit dominus in si/
gnum reprobationis: etiam terribilis illi/
us electōis qua reprobos a se reijciet: qui
dum viuerent/ induratione sua dominuȝ
lapidabant. Exemplū narrat Uirida/
rius de quodam nobili qui oppressor e/
rat pauperum: et mundi amator. Hic dū
q̇esceret in lecto: camerariꝰ suus iacēs añ
camerā rapit i visiōe añ thronū dī vbi ac
cusabat dñs eꝰ ď duricia sua erga paupeꝑes
ꝛ iduratiōe ɔ deū ꝛ alios ꝛc. ꝑ q̄bꝰ iniaȝ dā
natōis accepit: ꝛcū tripudio māductꝰ ē
a ďmōibꝫ añ Lucif. Tc lucif. ait: Adduci/

te eū ad me:vt dez osculū fideli seruitori meo. Cui cū adductus fuisset dicit. Nūq̄ sit tibi pax in secula seclo℞. Et ait. Cōsueuit balneari:adducite eū ad balneum. Cūq̄ ductus fuisset ad balneū infernale z vnguib⁹ diabolo℞ penitus laniaret᷑ alique ignē super eū fuderūt. Eductus de balneo positus est in lecto infernali de q̄ Esa.xiiij. Subter te sterneť tinea z opimetū tuū erūt vermes. Et dicit lucifer. Date ei post balneum de calice ire dei z propinatus est ei ignis z sulphur que est ps calicis co℞. Qui dum clamasset:sufficit. Dicit lucifer. Audite. Cōsueuit dulces symphonias audire surgant symphoniaci Et ecce duo demones cū tubis igneis sic in eū ignē sufflauerūt vt ď oc̄lis narib⁹ z ore flāma ignis exiret. Tūc ait lucifer. Adducite eū ad me. Et adducto dic̄. Cantasti cātilenas canta mihi vnam. Et ille dicit. Quid cantabo nisi maledicta dies in qua natus sum Et dicit lucifer. Canta meliorem At ille dicit. Quid cantabo nisi q̄ maledictus sit ipse de⁹ q̄ me nasci fecit. Hoc ait lucifer est hoc qđ volui. Ducite eū ad sedem quā meruit. Qui p̄iect⁹ est in vnū puteum et factus est talis strepitus acsi totus mūdus caderet. Ad quē strepitū z euigilans camerari⁹ cucurrit ad camerā z dn̄m mortuū inuenit. Narrata itaq̄ visione ordinē intrauit. In illo ergo verifitum est illud. Sapientie. vj. Potētes potenter tormenta patientur.

p Ertius articulus. Audistis zc̄. Cauete ergo ne cū iudeis signa reprobationis geratis:q2 si sic frustra gloriaremini q2 extra facitis bona opera sicut audire missas z sermones z huiusmodi. Nam sicut scribiť extra de p̄scriptionib⁹.c. Afferte. Propter vehementē presumptionē p̄cedi potest ad iudicandū certitudinaliť Et sicut habetur.ff.de.q.l.ij. vbi veritas aliter haberi non potest recurrēdū est ad presumptiones. Legant igiť peccatores in cōscientijs suis que signa gerāt dānationis vel saluatiōis. Notate quando videntur signa armo℞ puta crux alba presumiť q̄ sit ď francia:crux rubea ď āglia: crux nigra:de britania:vbi est circulus vl̄ brando presumitur q̄ sit taberna. Sic vbi sunt signa damnationis presumitur q̄ talis erit damnatus Oh/oh/oh/dominus vos custodiat. Signa dānationis sūt: cōtinuare in peccatis:nunq̄ penitere:alios ad peccandū inducere:hec signa portant demones z qui sunt ex parte demonis. De.j. Joannis.viij. Ille homicida erat ab initio z in veritate nō stetit:sed sc̄z semper in peccatis continuat. Discite quando incepistis peccare:ab initio cognitionis. Adulteri:lenones:periuri:fures:z huiusmodi:z semp̄ cōtinuastis. Ecce signū z vestre damnationis. De scđo.ps. Superbia eo℞ qui te oderūt ascendit sp̄:nūq̄ sc̄z penitēdo. De tertio Apoc̄.xij. Proiect⁹ est ille draco magnus:qui vocatur diabolus z sathanas qui seducit vniuersum orbem z irascitur q̄ peius facere nequit. Sunt ne tales seductores puellarū z ad alia peccata inducentes? Hec sunt signa damnatiōis. Sicut ergo dicit Hiere.lj. Fugite de medio babylonis.zc̄.

Feria.ij.post dn̄icā in passiōe.

Ecce ascen.

e zc̄. Cōuersi sūt de via sua mala z misertus est populo suo dn̄s deus noster. Jone.iij. Tales sunt qui ascensuri sūt hierosolymā. Ad hmōi cōuersionē valent tria in ep̄la p̄siderānda. Primū ē rigorosa diuini iudicij districtio quia vic3 sic cōminatus est domin⁹ per os p̄phete. z qđ cōminabať vtiq̄ fecisset si penitentiā nō egissent. Illa ergo nō erat sententia diffinitiua s3 cōminatoria:de qua Ambrosi. z habeť de pe.dis. j. Nouit deus mutare sententiā si tu noueris emendare delictū. Scđm est fructuosa p̄p̄li ꝯuersio:q2 crediderunt viri niniuite zc̄. Vide textum. Tertiū ē gratiosa dei miseratio. Vidit enim de⁹ opa eorū.zc̄. Ps. Miserationes eius sup oīa opera eius.

Ecce.zc̄.

p Rim⁹ arti. An in chr̄o fuerit passio timoris. Q, nō. Aug⁹.lxxxiij.q. Signū p̄fectiōis est nullus timor. Cōtra Ipe dn̄s dicit. Jo.xij. Anima mea turbata est. R̄ndet boñ.in.iij.dis.xv. i expositione lr̄e. Timor est in triplici differētia sc3

gratuitus: libidinosus: ⁊ naturalis. Timor
autē gratuitus est triplex scꝫ timor pene:
timor offense: ⁊ timor reuerentie. Primus
et scđs nō fuerūt in chr̄o ꝓ eo ꝙ perfecta
charitas foras mittit timorē. vt patꝫ. Sꝫ
ꝭm tertiam differentiā fuit timor in chr̄o
qꝛ talis timor perficiꝭ a charitate. Timor
autē libidinosus est multiplex scꝫ munda-
nus ⁊ hūanus: ⁊ nullus istoꝝ fuit in chr̄o
necꝫ in viro perfecto: ⁊ sic intelligitur ver
bum Aug. prius allegatū. Silr̄ ⁊ natura-
lis timor est in triplici differentia. Quidā
est sensualitatis ꝑuenientis rōnem: q̇dam
sensualitatis subiacentis rōni: quidā ꝓ
ipsius partis rōnalis. Prim⁹ est nature
corrupte ⁊ quodāmō inordinate: similiter
⁊ tertius. Scđs est nature corrupte sed
ordinate. Quoniā ergo in chr̄o q̄uis esset
defectus passibilitatis nō tn̄ fuit defect⁹
inordinatiōis viciositatis. Ideo in ipso
fuit timor medio mō nō primo vel tertio
Hec boñ. Pro fūdamento. In animo
forti non videꝭ cadere timor. Galter⁹ in
alex. Nulla rei nouitas ꝯuertere fortia de
bet pectora. imo etiam mors animum
fortem nō terret. vñ Tulli⁹ li. de senectu-
te. Mors terribilis quoꝝ cum vita extin
guntꝭ omnia. Non his quoꝝ laus amoue
ri nō pōt. Queritur ergo. An in chr̄o ⁊c̄.
Dic rñ. vt s̄. Ex qua cōclude q̄ntū sumus
ipi dn̄o astricti q̇ voluit in se timorē acci-
pere vt nos securos redderet. O chr̄iani
q̄ntū cauere debetis eius offensā qui tan-
tam vobis exhibuit amiciciā ⁊ beniuolen
tiam. Eccl. vj. Amico fideli nulla est cō-
paratio. Quis amicus fidelis nisi christ⁹
q̇ nō ꝓ sua. sꝫ nostra vtilitate nos amauit.
O pctōres miseri carnales: auari ⁊c̄: q̇ cū
nō amatis sed vilipenditis qui ꝓpriū san-
guinē fudit vt nos sctificaret: q̄ꝫ terribile
fiet de vob; iudiciū nisi. ⁊c̄. Quid ergo fa
ciendū: penitemini ⁊ ꝯuertimini ⁊ christi
sanguie cōsciētias aspgite ꝑ meditatiōes
deuotas. Sic ei sctificari poterit;. Fi-
gura. Exod. xxiiij. ⁊ Heb. ix. habeꝭ quō
oīa q̄ deo sctificabāꝭ in ve. te. sanguie asper
gebāꝭ. Expone qm̄ illa est figura spūal' sci
ficatōis q̄ fit ꝑ sanguinē chr̄i. Vñ bene di
cunt grāmatici sanctū q̄si sanguine tinctū

S Ecundus ar. In euāgelio qđ scribi
tur. Jo. vij. triplex notaꝭ saluatoris
beniuolētia cuius ꝯsideratio disponit ad
ascendendū hierosolymā.

Prima est beniuolētia dispēsatiōis.
Scđa ē beniuolētia ꝑnūciatōis.
Tertia ē beniuolētia inuitatiōis.

Prima ē beniuolētia dispēsatiōis qꝛ vicꝫ
oñdit ex bona volūtate sua se implere dis
pēsationē sibi creditā. Cū em̄ misissent
ꝑncipes ⁊ pharisei ministros vt ꝯphende
rēt eū dixit eis. Adhuc modicū tp̄s vobi
scū sum ⁊ vado ad eū q̇ me misit. Aug. q.
di. Qđ vultis facere/facturi estis: sed nō
mō qꝛ nolo. implere em̄ debeo dispensa-
tionē meā scꝫ ꝑdicādo ⁊ miracula faciēdo
⁊ sic ꝑuenire ad passionē. Notandū autēꝫ
ꝙ ꝯuenienter dixit: vado. scꝫ spōtanea vo
lūtate nō coact⁹. vado incꝫ ꝑ passionē ad
eū q̇ misit me Aug. Hoc qđ dixit vado ad
eū q̇ misit me sufficiēs erat ad eos terren
dū. Scđa est beniuolentia ꝑnūciatiōis
qꝛ voluit eis benigne ꝑnūciare ꝙ ipsi eū q̄
rerēt ⁊ eo indigerent. Vñ di. Queret; me
⁊ nō inuenieti; Aug⁹. Quesituri em̄ erāt
illum post resurrectionē ꝯpūcti. Noluerꭲ
em̄ eū agnoscere p̄ntē ⁊ postea q̄sierūt cū
viderūt in eū multitudinē iam credentē.
Vñ multi ꝯpūcti dixerūt. Quid faciem⁹
ꝭm Chrys. Probabile ē mltos ꝑcipue dū
ciuitas capereꝭ meminisse chr̄i ⁊ miracu-
loꝝ ei⁹ ⁊ p̄sentiā ei⁹ q̄rere. Et sicut dic̄ idē
Chrys. Ne q̇s eū ꝑ mortē cōi modo abire
existimet: subiungit. Et vbi ego sum vos
nō po. ve. Si ꝓ in morte maneret posset
ad eū ire. Illuc em̄ oēs abim⁹. Aug⁹. Nō
dixit/vbi ero/sꝫ vbi ego sum. Semꝑ em̄
ibi erat chr̄s q̇ fuerat reditur⁹. Spūal'r
q̊tidie impleꝭ illud. Queretis me et nō in
uenietis: qꝛ chr̄m mlti q̄rūt ⁊ nō inueniūt
Quare: qꝛ q̄rūt vbi inueniri nō pōt. vicꝫ
diuitijs: delitijs: ⁊ honoribus. Vnde iob.
xxviij. Nō inueniꭲ in terra suauiter viuen
tiū quo ad deliciosos. Abyssus dicit. nō ē
i me q̊ ad auaros q̄ꝝ cupiditas nō hꝫ fun
dū. Et mare loq̇tur Nō est mecū quo ad
supbos q̇ tumidi sūt vt mare. Inuenitur
āt in hūilitate: i pauptate: ⁊ aspitate. In
his em̄ trib; chr̄s nasci voluit ⁊ viuere su
ꝑ terrā. vñ Lu. ij. Inuenietis infantē: ec-
ce hūilitas. pānis inuolutū. ecce pauptas:
⁊ positū in p̄sepio. ecce asperitas. Sic q̄
dr̄ Sap. j. In simplicitate cordis q̄rite

lum. Tertia est beniuolentia inuitationis: quia vniuersaliter oes dulciter inuitat ad gratiã suscipiendã. Dicit aũt euangelium. In nouissimo autẽ festiuitatis die magno stabat iesus et clamabat dicẽs. Si quis sitit etc. Chrys. Cũ recessuri essent domũ celebrata festiuitate dñs dat eis viatica ad salutẽ. Stabat ergo et clamabat propter turbe multitudinẽ in quo etiã ondit feruorẽ affectionis. Si quis sitit. loquitur generaliter nullũ excipiendo cuiuscunq status aut conditionis. Chry. acsi diceret Neminẽ necitate aut violentia traho: sed si quis sitit. i. habet desideriũ multũ hũc voco. Ad hãc aũt spũalem sitim necessariũ est q sit homo vacuus ab amore mũdi. Aug. Si habitat in te amor mũdi nõ est q intret amor dei. Vas es sed plenus es: fũde qd habes vt recipias qd nõ habes: fũde amorẽ seculi vt implearis amore dei. Sequitur. Qui credit in me flumina de ventre eius fluent aque viue. Chrys. Flumina dixit et nõ flumẽ: copiositatẽ insinuans viuã aquã dicit agẽtem sp. Spũs enim scti gra cũ in mentẽ intrauerit et firmata fuerit omni fonte magis manat et neq deficit neq stat. Per ventrem aũt vt dicit Aug. intelligitur consciẽtia cordis. Sitiatis ergo charissimi vt dñs det aquã viuã. Et ad id inter cetera valet consideratio mortis. Exemplũ legitur. Cũ pro edificãda ecclesia aperiretur sepulcrum cuiusdã comitis apparuit horribilis bufo sup faciẽ eius et alij multi vermes et serpentes ad quorum aspectum et terrorem homines resilierũt. Quod audiens filius eiusdẽ comitis accessit: et visa paterna carne et sanie et vermiũ diuersitate horrere cepit et mestus cogitare de morte et q vane essent diuitie mundi: delicie: et honores. Vñ relictis omnibus aufugit cogitans illũ fore beatũ qui pro christo fieret pauper. Qui omibus diuitijs et honoribus spretis in extrema paupertate toto tẽpore vite sue vixit christo deuotissime seruiẽs. Unde tandẽ rome veniẽs in domo cuiusdam cardinalis sub gradu iacens migrauit ad dñm. Quo mortuo omẽs campane vrbis per se sonuerũt. Unde patet quantum prodest ad mũdi cõtẽptũ consideratio mortis. Vñ Ber. Quid fetidius humano cadauere: quid horribilius morte hominis: Quid ergo prosunt diuitie: quid delicie: quid honores etc.

Tertius articulus. Audistis. etc. Si quereretur singillatim a quolibet. An velles mori in statu in quo vitam ducis: Credo rñderet: nõ. De quinquaginta milibus vix vnus diceret contrariũ. Quid igitur expectatis: stulta fiducia: dicitis Solo gemitu saluatur homo. Audite quid di. l. Qui in carcerem ff. qd met. cã. Cõtractus initus cũ incarcerato a detrudente vel eius participe nõ valet. ideo quia presumitur inuolũtarius. Pone casum et applica notãdo illud Aug. li. de penitẽtia: qd et habetur de pe. dis. vij. Nullus expectet quãdo peccare nõ potest: arbitrij querit libertatẽ vt delere possit cõmissa non necessitatẽ. Ideo bene dicitur vt Esa. lv. Querite dñm dum inueniri põt

Feria. iij. post dñicã in passione. Ser.

Ecce ascen

de etc. Paueant oẽs habitantes in vniuersa terra deum danielis. Dan. xiiij. Quicunq volunt ascendere hierosolymã multum cauere debent offensam. ad quod valere potest cõsideratio historie que habetur in epistola vbi sũt tria cõsideranda. Primũ est malicie peruersitas quia voluerunt babylonij interficere daniele q innocentissimus erat. ij. Tim. iij. Mali homines et seductores proficient in peius. Scdm est innocentie vtilitas quia daniel propter innocentiã suam preseruatus est et ei dñs de necessario victu prouidit. Ps. Nõ puabis bonis etc. Tertiũ est iustitie equitas quia illi q procurauerant mortẽ danielis postea in lacu leonũ missi sunt. Prouer. xxvj. Qui fodit foueam incidet in eã. et q voluit lapidem reuertetur in eum.

Ecce. etc.

Primus articulus. An in christo fuerit tristicia passionis: Quod non. Prouerbiorum. xij. Non contristabit iustũ quicquid ei acciderit. Contra. Mattheus. xxvj. Tristis est anima mea etc. Respondet Bonauẽtura. in. iij. distinctione. xv. Triplex est tristicia. Quedam est preter rõnis imperiũ que consurgit ex quadam ne

cessitate ⁊ surreptione: sicut ꝓmi mot⁹.et hec quidē cōis est sapiētibꝫ ⁊ insipiētibꝫ. Alia est ꝯtra rectū ratōis iudiciū in qua ratio subijcit̃ sensualitati sic vt ꝑturbetur Tertia est subiecta rōis imperio ⁊ iudicio qn̄ quis tristat̃ rōne dictāte ⁊ suadēte talit̃ ⁊ tantū tristari debere. Duobꝫ ꝓmis modis nō fuit in chr̄o tristicia: sed tm̄ tertio mō. Hec Bonauen. Pro fundamēto. In sapiente nō cadit de facili neqꝫ sine causa magna tristicia: qꝛ vt Ouidi⁹ in tristibus dicit: Fert sapiēs om̄is casus patienter amaros. Et Macrobi⁹: Fortis animi est aduersa fortiter tolerare. Certū est āt chr̄m fortissimū aīm habuisse. Querit̃ ḡ: An in chr̄o ⁊c̄. Dic r̄nsio. vt sup̄. Ex qua ꝯclude ꝙ oēm tristiciā quā chr̄s sustinuit: ip̄e ex rōnis iudicio pro nobis assumpsit. Nā ꝓ nobis: nō ꝓ se tristabat̃. Aug⁹. sup Bti immaculati. Doles dn̄e: nō tua vulnera sed mea: nō tuā mortē sed meā infirmitatē. Vn̄ vt d̓t Bern. Fleuit ꝓ pctis nr̄is: nō ꝓ penis sui corꝑis. Audite ingratissimi pctōres: vsurarij ⁊ hmōi: Pro vobis dolet pijssim⁹ iesus: dolete ḡ et vos cum eo. Nā ⁊ ip̄e lugentibꝫ: benedictiōez. ridētibꝫ ꝟo malędictiōz dedit. Matth. v. Beati qui lugēt ⁊c̄. Et Lu. vj. Ve vobis q̇ ridetis. Figura Joā. vij. in euāgelio hod. Chr̄s noluit ascēdere ad diē festū a ꝓncipio: qn̄. s. epulis ⁊ vanitatibꝫ vacabāt: sed circa mediū festiuitatis ascēdit in occulto Erat āt illa festiuitas tabernacl̓oꝝ. Spiritualit̃ ꝟo nō vult chr̄s esse cū leticia mūdana: sed magis vbi est tristicia ⁊ gemit⁹: sicut ī illis qui recognoscētes se ꝑegrinos et ꝙ in tabernacl̓is habitātes ꝓ pctis gemūt. Aug. Ascēdit in occulto vt significaret seip̄m esse in occulto. Et in ipso die festo latebat: qꝛ ip̄e dies festus mēbra chr̄i ꝑegrinantia ꝑcabat. Ille em̄ est in tabernaculis qui se in m̄do intelligit peregrinū esse In scenophegia aūt erat celebratō tabernaculoꝝ.

s Ecūdus arti. In euāgelio qd̓ scribit̃ Joā. vij. Chr̄s nos docet mūdi gloriā fugere vt sue passioni ꝯformemur: et sic hierl̓ymam ascendem⁹: vbi sunt Notā de tres ꝯsideratiōes.

Prima tēporalis.
Scd̓a localis.
Tertia ꝑsonalis

Prima igit̃ ⁊c̄. s. tēporis vite p̄ntis: cū dn̄s dicit Tp̄s meū nōdum aduenit. Pro c⁹ declaratiōe Notandū ꝙ sicut d̓t euāgeliū Erat in ꝓximo dies fest⁹ iudoꝝ scenophegia: qd̓ sic d̓r: a scenos qd̓ ē vmbra: ⁊ phagin qd̓ est comedere. quia tūc in vmbra ramoꝝ comedebāt in memoriā tabernaculoꝝ i quibꝫ habitauerāt patres eoꝝ. xl. annis in deserto. Dixerūt ḡ fratres. i. ꝯsanguinei dn̄i ad eū: Transi hinc ⁊ vade in iudeam: vt et dis. vi. o. q̄ tu facis ⁊c̄. Chryſ. Quia humanā gl̓iam requirebāt: iō in eū nō credebāt. Dixit ḡ eis iesus. Tempus meū nondū aduenit. i. tp̄s gl̓ie mee manifestande. Tp̄s aūt vestꝝ. s. mundane gl̓ie semꝑ est paratū: qꝛ vicꝫ mundani eadē amant q̄ mūdus et mūdo ꝯsentiunt. Ideo gloria mūdi est eis parata in p̄nti vita: vt exponit Aug⁹. Jd̓o dicit: nō pōt mūdus. i. mūdani odisse vos: me aūt odit: qꝛ ego testimoniū ꝑhibeo de illo: qꝛ oꝑa eius sūt mala. Chry. q. d. Qualr̃ mūdus eos odit qui eadē cū ipo volunt et ꝓ ijsdem studēt: me aūt odit qm̄ ego redarguo eū. In hac ergo r̄nsione ostendit dn̄s qm̄ tp̄us glorie maloꝝ est in p̄senti vita: vbi mali florent Job. xxj. Ducūt in bonis dies suos: et in puncto ad inferna descendūt. Tēpus aūt glorie bonoꝝ erit in fut̃o. Vn̄ Aug⁹. Simus recti corde: tēpus gl̓ie nostre nōdum aduenit. Scd̓a est ꝯsideratio localis. s. loci in q̊ viuim⁹: in quo nō est q̄renda gl̓ia mūdi. Vn̄ dn̄s noluit ad ꝑsuasionē ꝯsanguineoꝝ ire hierl̓m vt laudaret̃ ibi. Imo dixit eis. Vos ascēdite ad diem festū hūc. s. ad festū tꝑalis leticie ⁊ gl̓ie. Ego aūt nō ascēdam. s. sicut vultis ꝓpter mūdi gl̓iam in ꝓncipio. s. solennitatis qn̄ magis vacabāt epulis et leticie: Tūc em̄ nō est tp̄us aptū doctrine. Qꝫ autē dicit: Vos ascendite ⁊c̄. nō p̄cip̄iendo aut ꝯsulēdo: sed prenūciatiue ⁊ ꝑmissiue dixit. Hec aūt cū dixisset: mansit in galilea. Beda. Mystice ꝑ hoc designat̃: ꝙ singulis carnalibꝫ gl̓iam humanā q̄rētibꝫ dn̄s manet q̇ nō migrāt de vicijs ad virtutes. Postq̄ꝫ aūt ascenderunt fratres e⁹: q̄si duobꝫ diebꝫ trāsactꝭ: tūc et ipse ascēdit ad diēꝫ festū: nō manifeste: sed quasi in occulto: quia nō querebat gloriam tꝑalem. Beda. Occulte ascēdit: q̇a

omnis glīa ei⁹ est ab intus.i.de corde puro ꝛ ꝯsciētia bona. Docuit ġ chrs qm̄ in hoc mūdo nō est gliandū. Qd etiā palam ostēdunt tres ꝯditiones hui⁹ mūdi. Tū quia locus est laboriosus. Vn̄ Gen.iij.dr dn̄s Ade. In sudore vult⁹ tui vesceris pane tuo: ꝛ donec ꝛc. Tū quia locus dolorosus. Est em̄ locus exilij: vbi flendū est: nō gaudendū. Ps. Sup flumina babylonis illic sedim⁹ ꝛ fleuim⁹ ꝛc. Tum q2 loc⁹ piculosus: iō mari ꝯpatur Ecci.xliij. Qui nauigāt mare: enarrāt picula eius.

Tertia ꝯsideratio ꝑsonalis.s. hoim q̄ freqnter laudant vituperanda: ꝛ vituperant laudanda. sicut p3 in euāgelio de his qui chrm̄ vituperabant. Iō laus et glīa hoim ē ꝯtemnēda: q2 fallax. Vn̄ dicit euāg. Iudei qrebāt eū in die festo: et dicebāt: Ubi est ille? et murmur mult⁹ erat in turba de eo. Quidā em̄ dicebāt: q2 bon⁹ est: Alij āt nō: sed seducit turbas. Nō tn̄ palam loqbat̄ de eo ꝓpter metū iudeoꝝ. Aug. Quicq̄ emicuerit in aliq̄: alij dicūt/ bonus est: alij dicūt/ nō: sed seducit turbas. Notandū aūt ſm Chrys. q̄ trib⁹ modis q̄s peccare pōt ꝯtra veritatē. Primo ꝯtra veritatē ꝑ timore tacēdo. De hmōi dr Alij dicebāt: q2 bon⁹ est: sed nemo eoꝝ palā loquebat̄. Scdo veritatē in mendacium cōmutādo. De hmōi subdit̄: Alij aūt nō. sed seducit turbas. Aug. Vterq̄ reus ē. ꝛ qui veritatē tacet qn̄.s. dicēda est: Et q̄ mendaciū dr: Ille q2 prodesse n̄ vult: iste quia nocere desiderat. Tertio: veritatē nō defendēdo. De hmōi dr Mult⁹ erat murmur de eo in turba. Murmurabant vtiq̄ quidā de eo q̄ pharisei chrm̄ ꝑseqbantur: sed tn̄ eū nō defendebāt: nec aperte resistere audebāt. Cū tamē dicat sapiens Ecci.iiij. Vsq̄ ad morte certa ꝓ iusticia. Patet ergo q̄ nō multū est curandu3 de humana glīa. Nam vt dicit Gregori⁹ Quid ꝓdest si oēs laudēt: ꝛ ꝯscientia accuset: Aut quid poterit obesse si omnes derogent: et ꝯsciētia defendat. Ex omnibus ġ supradictis pat3 fugiendū mundanam leticiā aut glīam. Vn̄ Galter⁹ in alexād. q̄ friuola glīa mundi: q̄ rex fugitiu⁹ honos. Exemplū legit̄ in li.de donis: q̄ ſm ꝯsuetudinē cuiusdā ciuitatꝫ Iuuenes equitabant cum gaudio hui⁹ seculi tenentes laruas turpissimas chorizando ꝑ villā: quos plebanus in ambone pluries monuit vt desisterēt: s3 noluerūt. Et ecce subito in die festo in specie viroꝝ et mulierū maxia demonū mltitudo se coniūxit illis chorizādo cū ipis. Tūc vulgo cātāte vox diabolica audita est: q̄ me amauerūt ꝛ mihi seruierūt: modo mecū erūt: ꝛ subito apta ē terra: cū igne cūctos subito ad ifernū absorbuit. Pat3 ġ qm̄ vt dr. Eccs.j. Vanitas vanitatū. ꝛc.

Erti⁹ art. ꝛc. Notare ġ qd̄ dr d̄ ꝯse. dist.iij. Celebritatē. Nō dec3 vt mēbra a capite discrepēt: aut aliter gerāt Iō nō dec3 xpiāos mōi glia3 amare: cū chrs eā fugerit Nā sicut dr: Instituto d̄ re militari. Milites dabēt hr̄e stigma sui pncipis. Notate. siq̄s de exercitu regis gerit signū aduersarij: lic3 clamet: viuat rex: cēsetur ꝓditor. Expōe ꝛ applica notādo illud Deutero.xiij. Dn̄m deū vr̄m sequimini: ꝛ cum timete.

Fer.iiij. post do. in passione sermo.

Ecce ascendi.

Ego dn̄s leges meas custodite Leui.xix. Hoc audite: si vultis ascēdere hierosolymā: ad qd̄ nc̄ariū est obseruare qd̄ habet̄ in ep̄la. q̄ diuidi pt̄ i tres ptes Pmo ponit̄ legalis ꝓhibitio.ne.s. dānū aut nocumentū ꝓximo inferam⁹ aut desiderem⁹. Vn̄ dr Non facietꝫ furtū. ꝛc. vsq̄ ibi. nec memor eris iurie ciuiū tuorū Scdo ponit̄ ꝓhibitōis ḡnalis rō. cū dr Diliges amicū.i. ꝓximū tuū sicut te ipm. Hec em̄ rō est qre ꝓximo nō est faciēda iniuria: q2 diligere eū debes. Tertio pōit̄ rōis spālis ꝯfirmatio. cū di. Leui.ix. Ego dn̄s: leges meas custodite. Ego ei sū dn̄s de⁹ vr̄ Iō mihi debetis obedire.

Salutatio.

Ecce. ꝛc.

Rim⁹ art. An passiones timoꝝ ꝛ tristicie ꝛ hmōi defectus fuerint in xpo a natura aut a voluntate: Q3 a natura fuerint in eo a pma sua origie. Cōtra. mḡr in lr̄a in.j. dist.xv. Ex sola volūtate miserati

onis i se trãstulit ꝓpam ĩfirmitatẽ sicut ac-
cepit verã carnẽ. Rñ. Bona. vbi sup̄. Si
cut dt mgr in lr̃a: ex alia et alia cã fuerunt
isti defect⁹ in chr̃o et in nob. In nobis em̃
sunt ex ncitate ꝯtracti: sed in chr̃o ex volũ
tate assumpti. Nos em̃ istos defect⁹ trahi
mus a parẽtibus ꝓpter legẽ ꝓpagatiõis et
ꝯcupiscẽtie legẽ q̃ militat in illis mẽbris.
Nã passibilis gñat passibilẽ: ꝛ habẽs legẽ
ꝯcupiscẽtie in mẽbris: gñat filiũ subiectũ
ꝯcupiscẽtie. Ex cui⁹ ꝯcupiscẽtie reatu in-
sunt ꝓli om̃es penalitates: ꝛ ꝓpterea dicũ
tur in nobis ꝯtracte: q̃si ex ꝯcursu duarũ
tracte: vicȝ ꝓpagatiõis nature: ꝛ corrupti
onis ꝯcupiscẽtie. Chr̃s aũt neutro modo
fuit ꝓpagat⁹: nec ꝭm ꝓpagationẽ legis na-
turalis: nec ꝭm ꝓpagationẽ libidinis. Jõ
ꝙ in carne illa fuerit penalitas: hoc fuit ex
dispẽsatiõe ipsi⁹ assumẽtis ꝯcurrẽte simł
acceptatiõe illi⁹ aĩe rõnalis q̃ in p̃mo ĩ-
stãti sue creatiõis habuit vsuȝ plenũ cog-
nitiõis et sibi placuit vniri tali corpi ꝓpter
salutẽ gñis hũani. Cũ aũt dr: ꝙ hmõi de-
fectus fuerũt in chr̃o a p̃ma origine: verũ
est nõ tanq̃ȝ a cã: sed ꝑ ꝯcomitantiam tm̃.
Hec Bonauẽ. Pro fundamẽto. Illud
maxime ponderare debem⁹ ꝙ tã benigne
nobis dignata est succurrere maiestas di-
uina q̃ nobis se tã amicã ꝛ ꝓpitiam exhibu
it. Et certe magnũ nobis solatiũ est tã dul
citer amari a deo. Nã vt dicit Tulli⁹ lib.
de amicicia: Nõ tã vtilitas ꝑ amicuȝ par-
ta q̃ȝ amici ipe amor delectat. Et certe in
ꝓposito verꝫ est qd ait poeta Virgili⁹ in
bucoł. Omnia vincit amor. Amor em̃ dei
in nos vicit indignationẽ ipsius dei cõtra
nos: adõ vt assumpsit nedũ humanã na-
turam: sed ꝛ defectus nr̃os. Sed q̃rit: An
hmõi defect⁹ ꝛc̃. Dic rñsio. vt s̃. Ex q̃ cõ-
clude q̃nta sit ad nos chr̃i benignitas. Ca
ue g̊ ab ingratitudine o peccator: o auari
ꝛc̃. Depone miser homo: depone scelera.
Amb. sup Beati imaculati. Noli tantuȝ
amittere beneficiũ o homo: ꝓpterea chr̃s
damnatiõi mortis se subdidit: vt te a iu-
go dãnatiõis e⁹ eripet. Ille suscepit mor
tis seruitutẽ: vt tibi tribueret eterne vite
libertatẽ. Hoc attẽdite o pctõres ꝛ aĩas
vr̃as a pcti vetustate purgate: vt hui⁹ tã-
te libertatis ꝑticipes esse mereami. Eph.

iiij. Renouami in spũ mẽtis vr̃e ꝛ induite
nouũ hominẽ ꝛc̃. Nõ em̃ aderit vob chr̃s
nisi hac renouatiõe facta: q̃ tñ fieri nõ põt
nisi durãte pñti vita: in q̃ si fiat: statiȝ ade-
rit chr̃s. Figura Joã. x. in euãge. hod.
Facta sunt encenia hierl'ymis ꝛ hyems e-
rat ꝛ ambulabat Jesus in porticu salomo
nis. Expone spũaliter iuxta illd Theoph.
Satagas q̊cq̃ȝ tu dũ hic hyems iminet. i.
vita pñs turbinib⁹ iniq̃tatis ꝯcussa: spũa-
les encenias. i. innouatiões tui tẽpli cele-
brare: ſꝫ renouãdo teip̄m: ꝛ ascensiones ĩ
corde tuo disponas: Tunc iesus p̄sto erit
tibi in porticu salomonis pacificũ statũ ti
bi tribuẽs sub regimine ꝓprio. In futuro
autẽ seclo nemo renouatiõis solẽnia ꝑfi-
cere poterit.

s Ecũdus arti. In euãgeł. qd habet
Joã. x. dñs ꝯfutat iudeos: p̄cipit ꝓ-
pter tria.

Primo ꝓpter originẽ sue induratõis
Scdo ꝓpter ingratitudinẽ sue ꝯditõis.
Tertio ꝓpter falsitatẽ sue blasphema-
tionis.

Primo igit ꝓpter originẽ sue induratio
nis: q̃ erat sup̄bia sua. Circa qd notãdũ:
ꝙ sicut habet in euãgelio Judei anio su-
perbo circũdederũt iesum vt circũuenirẽt
ꝟbis di. Quousq̃ȝ aĩam nostrã tollis: Si
tu es chr̃s dic nobis palam. Vide q̃ȝ ver-
sute loquũtur. q. di. Peccam⁹: si tu es chri
stus et tibi nõ credim⁹. Aug⁹. Nõ verita
tẽ desiderabãt: sȝ calũniã p̄parabant: q̃re-
bant em̃ audire: Ego sum chr̃s: vt calũni
arentur ꝙ sibi arrogaret regiã ptãtem: et
sic traderẽt ptãti p̃ncipis ad puniendum
Et q2 dolose loq̃bantur: iõ sic rñsum tẽpe-
rauit vt calũniatorꝫ ora ꝯcluderet. Et q̃a
chr̃s est: fidelib⁹ pãderet: vt dt Alchuin⁹
Vñ dicit: Loquor vobis: et nõ creditis:
Opa q̃ ego facio in noĩe pr̃is mei: hec te-
stimoniũ ꝑhibent de me. Et assignãs cau
sam sue incredulitatis siue induratõis dt
Sed vos nõ creditis: q2 nõ estis ex ouib⁹
meis. i. innocẽtes ꝛ hũiles: sed sup̄bi ꝛ ma
ligni: Jdo vobis nõ reuelat sapiẽtia dei:
q̃ solis humilib⁹ lucet. Matth. xj. Reue-
lasti ea paruulis. i. humilib⁹. Cõsequẽter
autẽ sicut dt Theoph. Inducit eos vt e⁹
oues efficiant di. Oues mee vocem meaȝ

audiũt ⁊ ego ⁊c̃. Nã multiplex est vox xp̃i vocãtꝫ oues suas: vicꝫ exhortatio: interior inspiratio: bñficiorum elargitio: ⁊ tp̃alis flagellatio. Sed heu multi nõ audiũt: quib' improperabit illõ Prouer. j. Vocaui, vos et renuistis ⁊c̃. Sequitur: Et ego cognosco eas. s. noticia approbatiua. ⁊ sequũtur me Heu ꝙ̃ multi sunt q̃ chr̃m sequi nolunt. Quidã aũt eũ ficte sequũtur: vt hypocrite: quidã lente: vt tepidi et negligentes. Bern. ꝙ̃ pauci sunt o bone Jesu q̃ post te ire velint: cũ tamẽ ad te puenire nemo est qui nolit. Sequitur: Et ego vitã eternã do eis: et nõ pibunt in eternũ. Aug. Subaudi. tanꝗ̃ eis dixerit: Vos pibitis in eternũ ꝙ nõ estis ex ouib' meis. Sequitur: Et nõ rapiet eas quisꝗ̃ de manu mea. Et ꝙ nullus possit rape, pbat dicẽs: Pater me' quod dedit mihi maius omnibus est. s. deitas que est vna patris et filij. Unde subdit: Ego em̃ et pater vnũ sumus. Secundo ppter ingratitudinẽ sue pdicionis: quia ei malum p bono reddebãt. Cum ei dixisset dñs: Ego et pater vnum sumus: Sustulerũt lapides vt lapidarent eum. Augusti. More suo duri ad lapides cucurrerũt. Ipse xo domin' dulciter eos reprimens ⁊ eorum ingratitudinez ostendens dt. Multa bona opa ostendi vobis ex patre meo ppter quod eorum opus me lapidatis: cum tamẽ ex hoc me honorare deberetis. Notandum triplicẽ retributionem boni ⁊ mali. vide dominica. iij. p' Epiph. sermone. ij Tertio ppter falsitatẽ sue responsionis: quia responderunt: De bono opere non lapidamus te: sed de blasphemia. ⁊ quia tu ⁊c̃. Volens autem dominus suum tẽperare furorem: ostendit eis se nõ esse blasphemũ: sed verum dei filiuz dt igitur: Nonne scptum est in lege vestra: quia ego dixi: dij estis? Si ergo illos dicit deos ad quos sermo dei factus est: et non potest solui scriptura: quẽ pater sanctificauit et misit in mundum: vos dicitis: q̃a blasphemas. quia dixi: filius dei sum. q̃si di. Si filij dei adoptiui dicuntur dij: q̃re filius dei naturalis nõ dicatur deus. Sequitur: Si non facio opera patris mei: nolite credere mihi: Si autẽ facio: etsi mihi nõ vultꝫ credere. s. propter verba mea: operibus credite. i. propter opera vt cognoscatis et credatis quia pater in me est: et ego in patre. O mira iudeorum insania: qui neꝗ̃ verbis neꝗ̃ operibus christi credere voluerunt. Timendum est ne multi eis sint similes. Multi enim videntur lapidare dominũ: qui quãto plus exhortantur: tanto magis indurescunt. Exemplũ de Cain qui post domini correptionẽ durior fuit. Genes. iiij. Unde incurrit horribilem maledictionẽ. Simile exemplũ de Pharaone in Exod. pluribus locis. Exemplũ etiam de Saule. j. Regum. xviij. cuius cor nõ potuit immutari nec per xba Jonathe filij sui: nec p bñficia Dauid. Ber. Nemo duri cordis salutez vnꝗ̃ adeptus est.

Tertius art. Audistꝫ ⁊c̃. Cauete ne sitis iudeis similes in culpa: quia ex consequẽti similes essetis in pena: et sic a christo reprobari. Notate ꝙ iura dicunt Pena vnius debꝫ esse metus alterius. ff. de penis. l. Capitalium. §. Famosus. ⁊. ij. q. viij. Quapropter. Forma parabolaz de socijs latronũ iam suspensorum in patibulo. Qui idcirco multum timere debent: presertim cum subterfugere non possint. Expone ⁊c̃. Bern. Qui socij sunt in culpis: erunt in penis.

Feria. v. post dominicã in passione.

Ecce ascẽdimus ⁊c̃. In animo ptrito et spiritu humilitatis suscipiamur. Daniel. iij. Sic dicunt qui ascensuri sunt hierosolymã se conformãtes danieli. In cuius oratione que pro epistola ponitur tria obseruantur que in orationibus omnib' obseruãda sũt. Primũ est inuocatio diuine misericordie: cum dicitur: Domine deus populum tuuz ⁊c̃. vsꝗ̃ ibi Et fac nobiscum iuxta misericordiã tuaz et ẜm multitudinẽ misericordie tue.

Secundum est recognitio miserie nostre: ibi: Quia imminuti sumus: vsꝗ̃ ⁊ q̃rimus faciem tuã. Ne cõfun. ⁊c̃. Tertiũ est intentio diuine glie: vt. s. quod petitur

ad dei gloriam petat. Jõ di. Erue nos in mirabilib⁹ tuis: ⁊ da gloriã noi tuo ⁊c. Ecce.⁊c.

p Rim⁹ articul⁹. An i chõ fuerit tristicia ꝺm portionẽ superiorẽ. Q₃ nõ: qꝛ ibi erat sũmũ gaudiũ. Cõtra.ps.in ꝑso na chri. Repleta est malis aĩa mea. Respõdet doctor subtilis in.iij.dis.xv. Portio superior accipit dupliciter. Uno mõ stricte: vt respicit sola eterna. Alio modo large. vt scilicz iudicat de quocũqꝫ ꝺm regulas eternas per intellectuz: ⁊ voluntas vult: referendo ad eterna. Primo modo portio superior nõ potest ordinate tristari qꝛ talis tristicia sequeret ad nolle deuz in se: vel aliquã sibi intrinsecã perfectionẽ inesse. Scõo loquẽdo de portiõe superiori: talis portio de trib⁹ potest tristari. Primo de carentia fruitionis respectu suo obiecti eterni. Scõo modo de peccato suo vel alterius Tertio modo de aliis malis suo supposito discõueniẽtib⁹ ⁊ aliis ꝑsonis dilectis: Quo ad primũ aĩa christi nõ tristabatur: q̃ ad scõm nõ tristabat de ꝓprio sed de alieno peccato puta de infidelitate discipulo⁊ de crudelitate iudeo⁊ ⁊ de ingratitudine q̃rũcũqꝫ malo⁊: Quo ad tertiũ tristabatur de penis quas sustinuit: ⁊ de dolorib⁹ nostris ⁊ aliorũ. Hoc scõ. Pro fundamẽto. Uerus certe amor est q̃ nos chs dilexit: qui tot penis ⁊ dolorib⁹ ꝓ nobis se subiecit. Gal.in alexãd. Ille est verus amor miserũ qui nõ fastidit amicũ Nos itaqꝫ chs vere voluit amicos eẽ nõ ad suã: sed nostrã vtilitatẽ. Nam vt dicit Aristo.ix. Ethi. Felici opus est amicꝫ nõ a quibus beneficiũ ipse accipiat: ſꝫ quib⁹ potius beneficiũ impendat. Sed q̃ritur An chs ꝓpter nos etiã in supiori portione tristiciã accepit. Dic.rñ.vts. Ex q̃ conclude q̃ꝫ cordialit chrus nos dilexit: q̃ in se toto tristiciã ꝓ nobis sustinere voluit. Jõ bñ di. Bern.in ser. de sacramẽto eucharist. Mors chri ⁊ passio opus est sine exẽplo: gr̃a sine merito: hũilitas sine mõ. donũ sine ꝑcio. Primũ respicit passiõis sui acerbitatẽ. Scõm imeritã dei charitatez Tertiũ imitabilẽ exẽplaritatẽ. Quartum multiplicẽ fecũditatẽ O pctõres mihi: lubrici superbi: ⁊ huiusmõi qui chm nõ diligitis q̃ se totũ ꝓ vobis penis exposuit.

Et cur hoc nisi vt nobis ostenderet qꝛ q̃c qd sumus in euis obsequiũ oĩno debem⁹ impendere ⁊ corda nostra semp ad eũ dirigere. Figura in ve.te. Adorabant ad occidentẽ. Qꝛ scꝫ tot⁹ ve. legis status ordiabat ad occasum .i.ad mortẽ chri. Jn nouo autẽ testamẽto adoram⁹ ad orientẽ q.ad chm crucifixũ aspicientes. Qui in cruce pendens respiciebat ad occasum. Heb.xij. Aspicientes in au.fi.⁊ cõ. iesum Qui ꝓpo .sibi gaudio sustinuit crucẽ ⁊c

s Ecũdus articul⁹. Jn euangelio qd scribit. Jo. vij. Oñdit iduratio ⁊ digna reprobatio iudeo⁊: ⁊ hoc ex tribus.

Primũ est ppło⁊ cõuersio.

Scõm est ministro⁊ respõsio.

Tertiũ est iudeo⁊ excecatio.

Primũ ⁊c. Naꝫ sicut di. euãgeliũ. Quidã de turba cũ audissent sermones iesu dicebant. Hic est vere ꝓpheta. Alii dicebant. Hic est chs: ⁊ tñ pharisei ⁊ scribe increduli remanebant. Nã ⁊ ipsi ⁊ q̃ eis adherebãt dicebãt. Nũqd a galilea venit christus. Nonne scriptura di. qꝛ ex semine dauid: ⁊ de bethleẽ ca. vbi erat dauid venit chs. Dissensio itaqꝫ facta est in turba ꝓpter eũ. Alchuin⁹. Nouerãt quidẽ qd de chõ ꝑdixissent ꝓphe: sed ignorabant oĩa in ipo fuisse cõpleta. Chryso. Oĩa malicio se loquunt. Scõm est ministro⁊ rñsio. quia cum rediissent ad pontifices ⁊ phariseos interrogati sũt ab eis. Quare nõ adduxistꝫ illũ: Uide fatuitatẽ illo⁊. Nã vt di. Alchuin⁹. Qui eũ lapidare volẽtes tenere nõ potuerũt: ministros arguũt: q̃re eũ nõ adduxerũt. Rñderũt aũt ministri. Nũq̃ꝫ sic locutus est hõ sic hic loqt. Chryso. Ecce scribe ⁊ pharisei miracula videntes ⁊ scripturas legentes nihil ꝓfecerũt: ministri vero nihil horũ habẽtes ab vna sola allocutione sũt capti: ⁊ qui abierant vt ligarent redierũt ligati miraculo. Et nõ dixerũt. Nõ potuim⁹ ꝓpter turbã: ſꝫ ꝓpt sapientiã chri di. Nũquã sic locut⁹ est. ⁊c. Nec tamẽ longũ sermonẽ audierãt. Cum eñ mens fuerit incorrupta: nõ longis sermonibus est opus. Ex h̃ ptꝫ q̃ꝫ sit vtile audire verbũ dei. Quod habet triplicẽ efficaciam. Primo illuminatiuã fugando tenebras ignorantie ⁊ erroris. ⁊ h̃ patet in istis qui ad chm venerant ceci: ⁊ illumi-

nati redierūt. Ps. Declaratio ser. tuo. ill. &c. Scdo inflamatiuā amore dei. Psal. Ignitū eloquiū tuū vehemēter. &c. Hoc igne accensi fuerunt ministri illi. Tertio roboratiuā repmēdo culpe opa: et diabolicas insidias: & fortificādo ad bona opa. Prouerb. xxx. Sermo dei clypeus est spe rantib⁹ in se. Hoc etiā patz in ministris illis: qui redeūtes intrepidi testimoniū phibuerūt de sapia chri. Tertiū est ipoꝝ pncipū excecatio. Vnd qi ceci rñderunt mistris: Nunqd et vos seducti estis? Nūqd ex pncipib⁹ aliqs cre. in eū aut ex phariseis? sed turba hec que nō nouit le. ma. sunt. Chrys. Ab argumēto insipiēti ɔtra eos syllogizant di. Nunqd ex pncipib⁹ &c. Quia p̄o dixerūt: ꝙ nullus pncipum credidit in eum: Ad hoc excludendū dicit nicodem⁹ ad eos: ille q̄ venit ad iesum nocte: q̄ vnus erat ex ipis: Nunqd lex nostra iudicat hoiem nisi pus audierit ab ipo et cognouerit qd faciat? Aug. Credebāt em ꝙ si tm̄modo eū vellēt audire pariter forte sices fierēt illis q̄ missi fuerāt tenere: et redierūt credētes. Ipsi autē excecati psuasionē veritatis nō receperūt: sz magis iniuriose nicodemū q̄si scripturas nescientē arguerūt di. Nunqd et tu galile⁹ es? q̄si a galileo seductus: Scrutare scripturas et vide: quia a galilea pphēta nō surgit. Et reuersi sunt vnusquisq; in domū suā. Alchuin⁹ Nullo pacto negocio: vacui fide: reuersi sunt in domū infidelitatis & impietatis sue. Sed q̄rit: Que est causa tante excecationis? Dico pmo ꝙ sua supbia. Supbo oculo nō videt veritas. August. Supbia nō meret illumiari. Illi aūt erāt supbissimi: vt dn̄s testat Mat. xxiij. Dico scdo ꝙ sua inuidia. Sap. vj. Homo inuid⁹ nō erit ptīceps sapiētie. Pharisei āt graue inuidiā ɔtra dn̄m ɔceperāt: q: eoꝝ vicia arguebat. Dico tertō ꝙ sua auaricia q̄ terrā interponit int cor humanū et verū solē chrm̄: Greg. in moral. Sollicitudo tpalium mors est et excecatio spiritualiū. Ipsi autē pharisei auari erāt. Vn̄ Luce xvj. Audiebāt oia hec pharisei q̄ erāt auari et deridebāt eū. O q̄nta est stulticia auaroꝝ q̄ de solis trāsitorijs cogitabāt q̄si nō essent morituri: de tpe futuro qd solum i diuina ptāte est: disponere psumentes. Exemplū Luce. xij. d diuite q̄ dicebat: Aia mea mlta bona habes reposita in annos pluri. &c. Cui dictū ē. Stulte hac nocte aiaz tuā repetēt a te demões: q̄ aūt parasti cui⁹ erūt? Sic ē oīs q̄ thesaurizat: et nō ē i deū diues. ps. Dormierūt somnū suum; & nihil iuenerūt omes viri diuitiaꝝ in manibus suis.

t Erci⁹ articulus. aud. &c. Cauete ne sities sitis phariseis excecatis & induratis Notate. Cōtumax ē q̄ veire cōtēnit. ff. de re iudicata. l. Cōtuma. Et etiā q̄ impedit ne citatio possit ad euz puenire. Extra: vt lite non ɔtestata. c. Qm̄ frequēter. Pone casū iuxta pdicta Et expōe. qui statim post pctm̄ nō venit ad iudiciū cōfessionis ad qd vocat a deo. Itē qui ipedit ne exhortatio salutꝫ & pctōꝝ detestatio veniant vsq; ad cor. Qd vtiq; ipedimētū fit p delectatōēz pcti & induratōem cordis. Attendite o miseri: tollite cōtumaciā. qm̄ sic habet. ij. q. iiij. Quāto: In cōtumacia psistētib⁹ seueritas est ostendenda.

Feria. vj. post. do. in passione.

Ece ascēdi.

e Dn̄e. oēs q̄ te derelinquūt ɔfundent. Hiere. xvij. Tales g̃ nō ascendēt hierosolymā. Cauete g̃ ne derelinq̄tꝫ dn̄m: ad qd hortant tria in epl̄a notāda. Prim est pctōꝝ miſia. cū dr Dn̄e oēs q̄ te dere. cō. re. &c. Scdz ē iustorū ɔfidētia. s. in deo. Jō. dr Hiere. ad deū Sana me dn̄e & sanabor saluū me fac vsq; ibi. In die afflictōis mee. Terciū est deitatis iusticia. ibi. Cōfundant q̄ me psequūtur. &c. hoc dr non ex zelo vidicte: sed zelo iusticie: & volūtatē suā conformādo volūtati diuīe quā spū pphetico cognoscebat. Ecce. &c.

p Rim⁹ arti. An in chro fuerit nc̄itas moriēdi. Q, nō. Jo. x. Neo tollit aiaz meā a me: sz ego pono eā a meipso. Cōtra Boeti⁹ in li. de duab⁹ naturis & vna psona dr ꝙ chrs de statu glie assumpsit peccādi ipossibilitatē. de statu innocētie pcti im unitatē. de statu nature lapse passibilitatē. Rñdet Boñ. i. iij. dist. xv. vel xvj.

Sequndo sententiam magistri: dicere possumus quod christus assumpsit necessitatem patiendi: Quantum enim erat de lege nature corpus illud erat resolubile et mortale/ et nisi fuisset confirmatum miraculose aliquando senio defecisset. Fuit autem talis necessitas moriendi in christo non propter reatum peccati originalis vt in nobis: sed propter qualitatem naturalis compositionis. Preterea in nobis est talis necessitas tam quantum ad naturam quam quantum ad personam. In christo vero duntaxat quantum ad naturam assumptam. Insuper est in nobis patiendi necessitas tam ex parte nature quam ex parte voluntatis quia nec natura nec voluntas potest in nobis passionem prohibere Patimur enim velimus nolimus. In christo vero fuit necessitas respectu veritatis naturalis sed non respectu voluntatis Nihil enim inuitus sustinuit nec sustinere potuit. Hec Bon. Pro fun. Mors est introducta in penam peccati. Mat. vi. in tob. Mors debita pena peccati. Ex quo videtur quod necessitas moriendi est a peccato quod non fuit in christo. Juxta tamen doctrinam Ar. j. physicorum Omne compositum ex contrariis est corruptibile: quia contraria sunt inuicem corruptiua. corpus autem christi compositum erat ex contrariis. Queritur ergo An in christo etc. Dic Rn. vt s. Ex quo concludo quantum sibi sumus astricti pro morte tam acerba quam pro nobis voluntarie sustinuit vt nos a morte redimeret et filios dei efficeret. Augu. in quodam sermone. Multos filios dei fecit vnicus filius dei sibi: fratres redemit sanguine suo: probauit reprobatus: redemit venditus: honorauit iniuriatus: viuificauit occisus: fusus est sanguis medici/ et factus est medicamentum frenetici. Ut ergo a peccato sanemur: iesum crucifixum meditemur. O miseri peccatores qui nec domini passionem meditari vultis: imo eum multipliciter offenditis luxuriosi: vsurarij et huiusmodi. Recordemini queso dolores saluatoris et sibi compatimini vt inter discipulos eius numerari mereamini: et in operibus virtutum abundare: et sic dignetur in vobis christus habitare Figura Joan. xj. In euangelio hodierno in ciuitate effrem iuxta desertum morabatur dominus cum discipulis suis: nec dubium est: loquebatur de mysterio sue passionis. Origen. Uilla dicitur effrem: que interpretatur fertilitas. Fuit autem effraim frater manasse senioris populi obligationi traditi: post populum enim obligationi traditum permissum prodijt ex gentibus abundantia. Discedens ergo a iudeis dominus: venit in terram totius orbis terre prope desertum ecclesiam que dicitur ciuitas fecunda: tibi moratur cum discipulis vsque nunc. Simus ergo christi discipuli in fertilitate bonorum operum: commorantes iuxta desertum presentis seculi: et morabitur dominus nobiscum.

S Ecundus articulus. In euangelio quod scribitur Joan. xj. habetur: quod iudei concilium fecerunt ad tractandum de morte christi: cuius consideratio disponere debet ad ascendendum hierosolymam. Ubi triplex est notanda consideratio compassionis inductiua

Prima est consideratio aduersatiue inquisitionis.

Secunda est consideratio sententiatiue positionis.

Tertia est consideratio diffinitiue conclusionis.

Prima est etc. Quia collegerunt pontifices et pharisei concilium aduersus Jesum et dicebant etc. Augustinus. Pontifices et pharisei consulebant: nec tamen dicebant: credamus. Plus enim perditi homines cogitabant quomodo nocerent et perderent: quam quomodo sibi consulerent ne perirent. Origenes. Est per ea que dicuntur ab ipsis considerare eorum insipientiam et cecitatem: quia testificabantur illum etiam multa miracula peregisse: et tamen extimabant se posse aduersus eum emulari. Unde dicebant: Si dimittimus eum: sic omnes credent in eum et venient romani et tollent locum nostrum et gentem. Augustinus. Temporalia perdere timuerunt: eterna non cogitauerunt: et sic vtrunque amiserunt. Nam et Rhomani post resurrectionem gloriosam christi tulerunt eis et locum et gentem expugnando et transferendo. O quot sunt hodie iudeorum imitatores qui temporalia perdere metuunt et eterna non attendunt: sicque vtraque non immerito amittunt. Secunda est consideratio sententiatiue positionis. Nam vnus ex ipsis Caiphas nomine cum esset pontifex anni illius dixit eis: Uos nescitis quicquam nec cogitatis quia expedit vobis vt vnus moriatur homo pro populo Licet autem Caiphas hoc intentione peruersa dixerit: tamen secundum veritatem hoc eis recte di

cebatur: Uos nescitis quicꝗ̃ ⁊c̃. Orige. Nihil em̄ nouerant qui Jesum ignorabāt esse veritatem: sapientiā: iusticiam: et pacem. Theophilus. hoc quidem aliud qđ ait Expedit vobis ⁊c̃. Dicit intentiōe peruersa: tamē spiritussancti gratia ore eius vsa est ad futuri p̄sagium. Unde subditur: Hoc autē a seipso nō dixit: sed cum esset ⁊c̃. Augustiñ. Hic docetur etiā homines malos ꝓphetico spiritu futura predicere: qđ tamē ab euāgelista diuino tribuitur sacramento: quia pontifex fuit: id est summus sacerdos: Nō tamē sequitur ꝙ caiphas fuerit ꝓpheta: quia rationē dicti sui nō intelligebat. Origenes. Non quicūqꝫ ꝓphetat/ propheta est: sicut non quicunqꝫ exequitur ius/ iustus est: scꝫ qui facit bonum opus ꝓpter humanam gloriam. Ex hoc credendū est malum prelatum quandoqꝫ exaudiri: forte quia preco est ecclesie et eius voce dicit Oremus. Ideo etiaꝫ sequitur: ꝙ prelati licꝫ mali sint/ in reuerentia sunt habendi propter reuerentiā pontificalis dignitatis. Sed quereret aliquis An apparentia illa quam p̄tendebat Caiphas dicere: Expedit vobis ⁊c̃. sit rationalis: eo ꝙ videlicꝫ bonuꝫ cōmune est magis eligendū ꝗ̃ particulare? Certe nō: quia in nullo casu licitum est interficere innocētem et iustum. Unde manifestum est ꝙ inuidia ⁊ timor mundanus subuertebant in eis iudicium rationis. per mortem enim innocentis nō ꝓcuratur: sed magis destruitur bonum cōmune. Tertia est consideratio diffinitiue conclusionis: quia ab illo die cogitauerūt vt interficerent eum. Ideo vt dicit Chrysosto. Nūc sententiā firmauerunt. O miseri q̇d agitis: Nonne ipse Jesus queꝫ vultis interficere est in medio vestri quē tamē nescietis: et intelligit omnia verba vestra? Ipse autem humiliter declinauit cedens ad tempus eoꝝ furori. Unde nō iam palam ambulabat apud iudeos sed abijt in regionem iuxta desertum in ciuitateꝫ que dicitur Effrem. Augusti. Non quia potentia defecerat: sed exempluꝫ discipulis demonstrauit. In quo apparet nō esse peccatum si fideles eius oculis ꝑsequentium se subtraherent ⁊ furorem sceleratorū latendo potius euitarent: ꝗ̃ se ostendendo magis accēderent. Iuit ergo dominus in ciuitatem Effrem et ibi morabatur humiliter cum discipulis suis. Chrys. Qualiter putas turbatos discipulos humane vidētes eum solitarium. Ipsi em̄ quando omnes letabantur et festa celebrabant tūc occultantur et in periculis sunt sed tamē permanebant cum eo: iuxta illud Uos estis qui ꝑmansistis mecum in tentationibus meis ⁊c̃. Et nos quidē ꝑmaneamꝰ cū eo eius passionem meditantes tanꝗ̃ veri eius discipuli ne simus iudeis obstinatis similes eum cōtemnentibus: plus tēporalia ꝗ̃ eterna curantibꝰ. Nam si tales fueritis nō moti diuis bn̄ficijs: nō cōminatiōibꝰ: neqꝫ ꝓmissiōibꝰ: nec p̄dicatōibꝰ: mltū timere debetis/ qr prope est flagellum dei. Exempluꝫ de illo obstinato populo iudeoꝝ in quem deus iram suam effudit. O quis explicet sine singultibus: quis audiet sine lachrymis: quis cōsideret sine timore ciuitatis hierosolyme desolationeꝫ et excidiuꝫ? Refert nanqꝫ Josephus lib. vj. de iudaico bello: ꝙ Titus et Uespasianus cum exercitu validissimo rhomanorum in die pasce quādo ex circumadiacentibus locis innumerabilis multitudo inerat: hierosolymā ciuitatē obsederunt: foderuntqꝫ in circūitu vallum munitissimū/ ita vt nullus ciuitatem exiens illō ꝑtransire possꝫ: ob quod in breui ciuitas fame cepit vrgeri. Ex quo plura grauia secuta sunt mala. Dicit Josephus Primo quia predones per domos discurrentes rapiebant quicquid inuenissent comestibile. Secundo quia filij ex ore parentuꝫ et econtratio violenter stricto gutture etiam masticatum cibum extrahebāt ⁊ velut rabidi comedebant. Tertio quia fimum boum aliaqꝫ vilissima sumpserunt in cibum. Quarto quia multi contēdebant exire vt herbas colligerent: et capiebantur a rhomanis: tantusqꝫ fuit numerus captiuorum vt turbe custodiri nō possent: Quapropter statutum fuit vt euulsis eorum oculis aut manibus amputatis sic ꝯpellerēt ad ciuitatē redire. Quinto qr plˀes dites ne iocalia sua ꝑueirēt ad manus romāoꝝ illa deglutirēt cuiꝰ rei fama

cū deuenisset ad aures romanoꝝ: cōmo-uit eos vt exenteraret iudeos q̄s capti-uos habebāt ⁊ estimabāt gēmas in ven-tre habere: quare vna nocte duoꝝ milium patefacta sūt viscera. Sexto qꝛ multi for-mosi iuuenes in via: in plateis publicis ⁊ domib9 fame afflicti subita morte cade-bāt. Septimo qꝛ inuente sūt mulieres q̄ ꝓprios filios comederūt. O quot erāt ibi lamēta: quot gemitus ⁊ suspiria. Clause-rat quippe eis deus venam mis̄cdie sue. Tandē post bienniū capta est ciuitas: ⁊ in predam data: ⁊ muri ⁊ edificia q̄libet: solo eq̄ta. Et vt iosephus refert vndecies centena milia iudeoꝝ fame ⁊ gladio perie-rūt. Et nonaginta septēmilia venditi fue-rūt. xxx. ꝑ vno denario. O popule christia-ne time ⁊ tu. Caue ne ꝓpter obstinationē tuam veniat in te ira dei. Vocat te dn̄s multipliciter vel cōminat: ⁊ tu in dies du-rior ⁊ peior efficeris. Nūc regnant spurcis-sima vicia carnis: blasphemie dei periuria mēdacia: iniusticie: fraudes: violētie: pau-perū oppressiōes: odia: ⁊ inuidie ⁊c̄. huius-mōi. Noli ꝯtēnere: time ne ꝓpinqua sit ira dei. Recordare q̄ ꝓpter inundantiā pctō-rum ad exterminationē impioꝝ imisit do-min9 diluuiū vt pꝫ Gen̄. vj. Itē qn̄ aggra-uatū est peccatū sodomoꝝ pluit dn̄s ignē ⁊ sulphurem. ⁊c̄. vt habet Gen̄. xix. Item qn̄ multiplicata sūt ⁊ aggrauata peccata chananeoꝝ p̄cepit dn̄s filiis israel vt eos exterminarēt: ⁊ qꝛ aliq̄b9 pepcerūt: a dn̄o sūt increpati. vt habet Josue. xj. Itē post q̄ dn̄s diu sustinuit pctā filioꝝ israel post q̄ cōplete sūt iniq̄tates eoꝝ: eiecit eos dn̄s trāsferens ad exteriores natiōes. Primo decem tribus sicut legit. iiij. Regū. xvij. ⁊ postea duas alias: post annos aūt septua-ginta ipi regnū irrecupabiliter amiserunt. Qd̄ ergo verebant accidit eis. Sic etiā exterminata sunt regna chaldeoꝝ medo-rū: ⁊ persaꝝ: necnō ⁊ grecoꝝ: q̄ oia ꝓpt ini-quitates suas ad nihilū sunt redacta. Ex quibus omnibus patet quoniā multipli-catio ⁊ aggrauatio: ⁊ cōtinuatio peccato-rū signū est propinquitatis ire dei. Time-te ergo ⁊ cōuertimini o peccatores quo-niam vt dicitur Ecclesiast. v. In peccato-res respicit ira dei.

T Ertius articul9. Audistis ⁊c̄. Ca-uete ne sitis de numero stultoꝝ cum iudeis qui plus tēporalia q̄ eterna: plus terrena q̄ celestia cogitauerunt. ideo to-tum amiserunt. Attendite q̄ iura dicunt Publica vtilitas preferenda est ꝑuate. vij q. j. Scias. Extra de postu. prelato. bone memorie. ff. ꝓ socio actiōe. §. labeo. ⁊. C. de caducꝫ tollē. l. vna. §. penultimo Pu-blica autē vtilitas est spiritualis vtilitas: qꝛ ad omnes bonos spectat. Nōne fatuū diceretis illū q̄ plus timeret ꝑdere dena-riū q̄ centū florenos ⁊ plus ꝓ denario plū-beo laboraret q̄ ꝓ mille aureis. Expone ⁊ applica notando illud. ps̄. Filij hoim vs-q̄quo graui corde. ⁊c̄.

Sabbato in Ramispalmarū.

E Cce ascen. ⁊c̄. Dixerūt impij ad inui-cem. Venite cogitem9 cō-tra iustū cogitatiōes. Hiere. xviij. Tales non sūt q̄ ascensuri sūt hierosolymā. Est aūt notandū q̄ in hac lectiōe hieremias erat figura saluatoris. Vn̄ que ibi dicunt p̄ncipaliter sūt intelligenda de dn̄o: cui9 passionē nūc meditari debem9: quō vicꝫ ipij ꝯ eū cogitauerūt. Ubi sūt tria cōside-rāda. Primū Judeoꝝ malicia qꝛ dixert adiuicē Venite cogitem9 ⁊c̄. vsq̄ s̄mo ei9 Scōm ē Saluatoris inocentia: ibi at-tende dn̄e ad me ⁊c̄. vsq̄ ab eis. Tertiū est diuina iusticia ibi: ꝓpterea da filios eo-rum in famē ⁊c̄. Et hec cōpleta sunt in de-structōe ciuitatis hierusalē ꝑ titū ⁊ vespa-sianū facta.

Ecce. ⁊c̄.

P Rim9 articul9. An magis ꝯgruum fuerit gen9 hūanū reparari ꝑ viā satis-factiōis q̄ ꝑ aliā viam. Q, nō. Dimitte re pctm̄ absq̄ satisfactiōe maioris ē mise-ricordie. Cōtra. Jlla via est magis con-ueniens in qua magis seruat ordo iusticie Rn̄det Bon̄. in. iij. dis. xx. Hoc fuit magꝭ cōgruū: ⁊ ex parte dei: ⁊ ex pte nr̄i. Ex pte inq̄ dei qꝛ vniuerse vie dn̄i misc̄dia ⁊ ve-ritas ⁊ ideo debēt ꝯcurrere in repatōe ge-neris hūani q̄ ē excellētissima viaꝝ di. Jō

decēs fuit vt deꝰ ab hoīe satiffactionē exi
geret:⁊ si homo nō posset tūc diuina mise/
ricordia subueniret dando mediatorē. Si
em̄ oīno deus culpā dimisisset nō exigen/
do satiffactionē:nō manifestaret̄ dei iusti/
cia. Si autē oīno vindictā:exegisset nō di
mittēdo culpā:nō māifestaret̄ eiꝰ misc̄dia
Cōgruebat etiā ex p̄te nr̄i:q̄ꝛ rep̄atio nr̄a
ad hoc erat vt nos reduceret a culpa ad
iusticiā. Sicut ergo cū hō peccauit deū in
honorauit:sit cū redit a culpa ad iusticiā:
decēs est vt honoret deū sustinendo pe/
nā. Ex dictis ergo pꝫ ꝙ in reparatōe hu
mani gn̄is fuit maxima iusticia:exigendo
tante satiffactiōis preciū:⁊ maxima beni/
gnitas tradēdo vnigenitū filiū suū. Hoc
boñ. Pro fūdamēto. Ad regē spectat iu
sticiā seruare in regno suo:vt di. Arist.v.
pol̄. Voluit ergo dn̄s seruare iusticiā in
nr̄a reparatiōe exigendo grauē emēdam
sed ⁊ maximā exhibuit misc̄diam q̄ꝛ ipse
met hanc emēdā soluere voluit. Vn̄ in li/
bello de ꝯtēptu mūdi. Qd̄ non debebat
soluēs ita fons pietatis succurrit nobis
mortali peste grauatis. Pōdera nr̄a ferēs
penitus nos exonerauit. Cū ergo q̄ritur.
An magꝭ ꝯgruū ⁊c̄. Dic rn̄. vt̄s. Ex qua
ꝯclude q̄nta sit nobis ōn̄sa d̄i benignitas
in nr̄a redēptiōe Jō Chryso. Nō est aliō
ꝓpter quod magis deo agere gr̄as debea
mus q̄ꝫ ꝓpter mortē eiꝰ. O pctōres ingra
ti auari:iuidi:⁊c̄. hmōi. Quid dicturi estꝭ
corā dn̄o qui ꝓ vobis mortuꝰ est:⁊ tā mul
tipliciter eū ꝯtēnitis doctrinā eiꝰ abijciē/
tes. Et vn̄ hoc:q̄ꝛ ꝓprie voluntati dediti
estis:vanis consolatiōibus:⁊ terrenis di
uitijs adherentes. Nā teste iacobo. Ja.
iiij. Amicicia huiꝰ mūdi inimica est deo.

Figura. Jo.vj.in euangelio hodierno.
Cū chr̄s in capharnaū de sacramēto cor
poris sui(quod est sue passiōis recordati
uū)predicaret:multi ex discipulis abierūt
retro dicentes. Durus est hic ſmo. Spi/
ritualiter capharnaū interpretat̄ ager pin
guedinis:aut villa ꝯsolatiōis. His quip
pe qui diuitijs impinguant̄ ⁊ vanis gau/
dijs implent̄:durꝰ est chr̄i sermo. Nā cuꝫ
eo pati dedignāt̄ ⁊ sic retro abeūt. Deut̄.
xxxij. Jncrassatus:impinguatus:dilata/
tus dereliq̄t deū factorē suū ⁊c̄.

[S]Ecundꝰ articulus. Jn euangelio qd̄
scribitur. Jo.vj. de necessaria et fructuosa
eucharistie receptiōe tria sūt ꝯtēplanda.

Primū:fructuose sūptōis ꝓpositio.
Scd̄m ꝓpositiōis ratio.
Tertiū ratiōis declaratio.

Primū igit̄. ⁊c̄. Cū dicit Amē amen dico
vobis. Nisi māducaueritis carnē filij ho/
minis et biberitis eiꝰ sanguinē:nō habe/
bitis vitam in vobis. Nemo em̄ habet vi
tā sp̄ualē nisi per fideꝫ charitate formatā
ꝑ quā sp̄ualiter manducatur caro christi.
Augꝰ. Hūc itaqꝫ cibū:societatē vult in/
telligi corporis ⁊ mēbroꝝ suoꝝ:qd̄ est ec/
clesia in p̄destinatis vocatis ⁊ iustificatis
⁊ glorificatis. Et ꝓ maiori declaratione
addit di. Qui manducat meā carnē ⁊ bi/
bit meū sanguinē habet vitam eternā ⁊c̄.
Augꝰ. Res ipsa cuius sacramentū est:oī
homini est ad vitam:nulli ad exitiū qui/
cūqꝫ eius particeps fuerit. Ne autē puta/
rent in isto cibo sic ꝓmitti vitam eternaꝫ:
vt q̇ eum sumerent:iā nec corpore morerē
tur:subiūgit di. Et ego resuscitabo eū ī no
uissimo die. Scd̄m est ꝓpositionis ra/
tio cū di. Caro mea vere est cibus ⁊ san/
guis meus ⁊c̄. Hec em̄ ē ratio quare dat
⁊ cōseruat vitā. Chryso. Hoc dicit vt non
existimēt parabolā ēē sed sciant q̄m omni
no oportet manducare corpꝰ christi. Aut
vult docere ꝙ verus cibus est qui saluat
animā. Sequitur. Qui manducat meam
carnē:⁊ bibit meū sanguinē:in me manet
⁊ ego in illo. Jō ille habet:q̄ꝛ chr̄s est vita
nostra. Col̄.iij. Augꝰ. Hoc est ergo man/
ducare illam escam:⁊ illū bibere potū: in
christo manere:⁊ chr̄m manentē in se ha/
bere ⁊c̄. Sicut misit me pr̄ viuēs:⁊ ego vi
uo ꝓpter patrē:⁊ q̇ manducat me ⁊ ipse vi
uet ꝓpter me.q.d. Etsi nō habet vitā ex se
tn̄ ego ero s bi cā vite. Chrysost. quasi di.
q̄ꝛ ego viuo:manifestū ē ꝙ ipse viuet. Qd̄
intelligendū est nō de vita simpliciter : sꝫ
de approbata. Etem̄ infideles viuūt: non
manducantes de carne ista. Sequit̄. Hic
est panis qui de celo descendit:scꝫ per hu
manitatis assumptionē. Non sicut man/
ducauerūt patres vestri manna ⁊ mortui
sunt:qui manducat hunc panem viuet in
eternū. Beda. Vt ostenderet distantiam
vmbre ⁊ lucis:typi ⁊ veritatis: subiunxit
Nō sicut manducauerūt pr̄es vestri. ⁊c̄.

Plus eñ potest ꝟitas in veritatem scz in verā spūalē vitā ꝙ̄ figura in corporalem.

Tertiū est rōnis posite explicatio. Or qbusdā nō bñ intelligētib⁹ ea q̄ supra sūt dicta: explicauit ꝛ declarauit ꝟboꝝ sententiā: Multi eñ audiētes q̄ dicta sūt: dixerunt. Durus est hic sermo: et quis pōt eū audire? Chryso. Dur⁹. i. difficile susceptibilis. ſm Augu. Hoc dñs dispensatiue ꝑmisit: vt bene docentibꝫ causam patiētie cōtra malignantes: eoꝝ dictis detrahentes preberet. Sciens autē iesus apud se qꝛ murmurabāt de hoc discipuli eius: dixit eis. Hoc vos scandalizat. Si ergo videritis filiū hoīs ascendentē vbi erat prius. Aug⁹. Sic apud se ista dixerūt: vt ab illo non audirent: sed qui eos nouerat in seipsis: apud seipsum illos audiebat. Jō dicitur Sciens aūt iesus apud se. Chrys. Erat hoc deitatꝫ sue signū occulta in mediū ferre. Vñ sequitur. Si ergo vi. fi. ho. ascen. vbi erat prius. supple quid dicetꝫ? q. d. Si crederetis qm̄ fili⁹ hoīs de celo descendit ꝛ illuc ascēdit facile attenderetis his que dicunt. Sequit. Spūs ē q̄ viuificat: ca. aūt nō prodest q̄cq̄. Chryso. q. d. Spūaliter oportet ea que dicta sūt audiri. Qui autē carnaliter audit nihil proficit. Aug⁹. Caro nō prodest q̄cq̄. Sed quō illi intellexerūt carnē: supple: sic intellexerūt quō in macello venditur. Sequit Verba que locutus sum vob spiritus et vita sunt. Chryso. i. spūalia nihil habentia carnale. Sed sunt quidā ex vobis qui non credunt. Sciebat eñ ab initio iesus qui essent credentes ꝛc̄. Et deinde causaꝫ exprimit quare nō credunt di. Propterea dixi vobis: qꝛ nemo pōt venire ad me nisi sit ei datū a patre meo. Et ex hoc multi discipuloꝝ ei⁹ abierūt retrorsum: ꝛ iā nō cū illo ambulabant. Aug⁹. Abierūt ergo nō pauci sꝫ multi post sathanā. Sequit. Dixit ergo ih̄s ad duodeci. Nūqd ꝛ vos vultꝫ abire Beda. Sciebat an vellēt abire: sꝫ tñ eos interrogauit vt fides eoꝝ mōstrarent ꝛ alijs imitāda ꝑponerent. Sic aūt dt Chryso. Petrus fratꝝ amator ꝑ toto rñdet collegio di. Dñe ad quem ibimus? Chry. Verbū h̄ est m̄lte amicicie ostēsiuū Et subdit. Verba vite eterne habes ꝛ nos credim⁹ ꝛ cognouimus: qꝛ tu es chr̄s filius dei viui. Chryso. i. quia vita eterna tu es: ꝛ nō das in sanguine ꝛ carne tua nisi quod es. Respōdit eis iesus. Nōne duodecim vos elegi: ꝛ vn⁹ ex vobis diabol⁹ est? Ibi ſm Grego. membrū censetur nomine capitis. Beda. Ad aliud vndecim elegi: ꝛ ad aliud vnū. Undecim: vt in apostolica dignitate personarent: vnū vt predicationis eius officiū salutē operaretur humani generis. Aug⁹. Sicut ei iniqui male vtuntur bonis opibꝫ dei: sic eis de⁹ bene vtitur malis operib⁹ hominū. Quid iuda peius: sed malo eius bñ vsus est dominus. Chryso. Considera christi sapientiā/ neq̄ ipsum iudā manifestū fecit/ ne inverecūdū faciat: neq̄ enim latere ꝑmisit ne existimans se latere sine timore operaretur. Attendite o peccatores his que dicta sūt ꝛ cauete ne sitis similes iudeis incredulis: sed simpliciter credite cū petro ꝛ alijs. Nec dubitetis quin hoc christo sit gratissimū ꝙ corp⁹ eius recipiatis. Exemplū narrat cesarius ꝙ femina quedā deuota ardentissime desiderans cōicare: hūiliter a sacerdote eucharistiā postulauit: a quo repulsam passa est dicēte illo. Laicas feminas nō sic ꝑ libito cōicare debere sed tpe statuto. Que fleuit ꝛ ingemuit. Cui⁹ ardorem sūmus sacerdos christus attendens nō diu passus est eam fraudari a desiderio suo. Eadem enim nocte in stratu suo iacens cū vigilaret ꝛ orationi vacaret adest christus: qui multo splendore pyxidem in qua corpus dñi in ecclesia recondi solebat proprijs manibus portans. Erat q̄ circa eū frangrantia miri odoris ꝛ multitudo angeloꝝ. Cūq̄ mulier stuperet: ait dñs. Quia ter sacerdos corpus meū negauit: ego manibus meis te cōicabo: qđ et fecit ꝛ recessit. Et vos igitur oēs parate conscientiā vt cū deuotiōe sumatis eucharistiam quoniam ipse dixit. Ego sum panis viuus.

t Ertius articul⁹. Audistis. ꝛc̄. Et h̄ mandat dñs vt corpus suū manducemus ꝛ sic vitam habeamus. Si ergo vita careamus: nō per eū stat quia cibum vite nobis tribuit. Audite quid lex dicit. Si culpa sua q̄s eget: indignū est ei subuenire. ff. depositi. bona fides. ar. optimū ad

hoc.lxxx.di. Non satis. Audite. Si rex alicui mandaret: veni mecū ad prandiū z dabo tibi centū marchas auri: si nō veneris morte punieris. An recusaret ire? Certe nō. Q, si forte recuset: nonne indignus est beneficiis regis z dignus punitione? Expone z appplica notando illud Deuter. viij. Peribitis si inobedientes fueritis.

Dñica in Ramis palmar. Mane sermo.

Ecce ascēdimus

e dimus zč. Hoc sentite in vobis qd̓ z in chr̄o iesu. Phil. ij. Hoc faciunt qui ascensuri sūt hierosolymā. Est autē notāda differentia inter cogitare: intelligere: z sentire de chr̄o iesu. Nam etsi ml'tor est supficialiter cogitare quod ē in chr̄o iesu: paucor tñ est pfunde rimari z intelligere. s3 paucissimor omnino ē id sentire. Id em̄ tantūmodo ē mētꝫ p charitatꝫ ardorē in chr̄m transformate. Qd̓ qdē patere potest exēplo. Nā si audires vl' videres aliquem cruciari qui nullo mō attinet ad te: potes qdē penam eius cogitare z intelligere: non tamē cordialiter sentis. Ad qd̓ vt dicit btūs Bonauē. in quodam opusculo cōsiderare debem⁹. Quis qlis. z quantus est q̄ passus est pro nobis. Quis: videlicet vnigenitus dei filius creator oīm creaturar: z domin⁹ āgelor. Qualis: vcz innocētissim⁹ mitissim⁹ z benignissimus. Quātus: vcz potentissim⁹. eternus atq3 immēsus. Ipse siqdem qui caput ē oīm bonor. Ephe. j. Ipsum dedit caput sup oēm eccl'iam que est corpus ipsius. Unde notandū q̄ in corpore naturali tāta est colligātia iter caput z mēbra ppt sanitatē vite quā mēbra recipiūt a capite: q̄ caput neqt aliqd pati tam paruū malū qn oīa mēbra cōpatiātur illi. Iuxta illud Cū caput infirmat̄ cetera mēbra dolēt. Etsi cōtingat aliqd̓ mēbrū nō sentire dolorē capitis: signū ē q̄ ē mēbrū mortuū aut paralyticū. Signū ē ergo q̄ mēbra chr̄i nō sum⁹ si eius dolores nō sentim⁹. Bern. Nō est de corpore q̄ non dolet cū capite.

Ecce. zč.

p Rim⁹ articl's. An modus ille hūane reparatōis p christi passionē fuerit acceptissimus: Q3 nō. Hoc em̄ fuit op⁹ maxime crudelitatis cū chr̄s esset iustissimus. Cōtra. debitū mortꝫ: nullo modo cōueniētius soluitur q̄ per mortē gratuitam.

Rñdet Bonauē. in. iij. di. xx. Iste modus sup ceteros fuit deo acceptissim⁹. Tū qr fuit ad placādum deuz cōueniētissim⁹. Quis em̄ cōuenienti⁹ placare deū posset q̄ eius vnigenitus innocētissim⁹. factus obediens vsq3 ad mortē? Certe nullus: pͥsertim ꝯsiderata dignitate persone z eius excellētissima charitate. Tū qr ad curādū morbū cōgruētissimus. Prim⁹ em̄ homo peccauit p superbiā: gulam z inobediētiā. Voluit em̄ assimilari deo p scīe sublimitatem: gustare fructus suauitatē z transgredi diuini pͥcepti equitatē. Curatio āt habet fieri per ꝯtrariū. ideo modus iste fuit cōueniētissim⁹ p hūilitatē: austeritatē: et diuine volūtatis impletionē z obediētiaꝫ Phil. ij. Hūiliauit semetipsuz. Tū qr ad vincendum aduersariū prudentissimus. Decentissimuz enim fuit vt christus sua prudentia superaret diabolū: sicut diabolus sua astutia superauerat hominē. Vñ Aug⁹. x. de trini. Quid fecit redemptor noster captiuatori nostro: tetendit ei muscipulā: sc3 crucem: posuitq3 in ea quasi escam sanguinem suū. Tum quia fuit ad attrahendū genus humanum efficacissimus. Quid enim efficacius hominem ad amorē dei attrahere potuit q̄ pro eo sustinere crucis patibulum. Ideo dicebat Joañ. xij. Ego si exaltatus fuero a terra omnia traham ad meipsum: sc3 per amorem. Hoc Bonaueñ. Pro fundamento. Opera pietatis sunt maxime deo grata. Ouidius libro fastor. Nostra deo pietas pro munere diuite grata est. Passio autem christi: opus est maxime pietatis. Et certe multum est considerandum q̄ pio animo christus pro nobis mortu⁹ est. Tullius in libro de officiis. Quo q̄sq3 animo: studio: aut beniuolētia quid fecerit

id ꝓponendū est. Cū ergo q̄ritur: An talis ꝛc̄. Dic r̄nsionē vt s. Ex q̄ ꝯclude: q̄nto deuotiōis affectu: tanta nr̄e redēptōis mysteria ꝯtemplari debem⁹: q̄ ex tāta dei charitate ꝓcesserūt. Eph. v. Dilexit nos et tradidit semetipm̄ ꝓ nobis ꝛc̄. O peccatores miseri: auari pluri ꝛc̄. qui vos magis tradit; diabolo q̄ꝫ chr̄o: cū tamē se vobis dederit: et tā voluntarie se tradidit pro vobis: ꝓpter qd̄ hodie venit in hierl'm vbi passurus erat vt ostēderet q2 sponte ꝛ nō inuitus pateret. Figura Exod. xij. Precepit dn̄s q̄ decima die p̄mi mēsis tolleretur agnus et seruaret imolandus. xiiij. die Dn̄s ꝗ iesus ver⁹ agnus ꝑ q̄ttuor dies antecꝫ imolaretur in cruce: venit in hierl'm .s. x. die p̄mi mensis lunaris: ꝛ. xiiij. die ad vespeꝝ / sacr'm sui corpis instituit: ꝛ manibus ꝑseq̄ntium se obtulit: et in crastino seipm̄ in cruce imolauit. Raban⁹. Ingressus igit dn̄i in hierl'm fuit ante q̄ncꝫ dies pasce. Narrat em̄ Ioā. q̄ ante sex dies pasche venit iesus in bethaniā et in crastino asino sedens venit in hierl'm. Ubi notanda est ꝯcordia nō solū in reb⁹: sedetiā i tēporib9 no. et ve. testa. Beda. Appropinq̄nte tp̄e passionis / appropinq̄re voluit dominus loco passionis vt ꝑ hoc innueret: quia sua sponte mortē subiret.

S Ecūdus art. In euāge. qd̄ scribitur Matth. xxj. habet quō venit dn̄s in hierl'm: Ubi ꝯsiderandū q̄ hierl'm ascendere debemus

Cum domino.
Cum asino.
Cum populo.

In hoc serm. de Primo. Ascendere incꝫ hierl'ymam debemus cū domino: Mundū ꝯtemnēdo: Patri obediēdo: Miseris cōpatiendo Primo mundū ꝯtemnēdo Nā mōi amatores illuc ascēdere nō p̄nt. Lu. xviij: Facili⁹ est camelū ꝑ foramē ac⁹ trāsire q̄ꝫ diuitē. i. diuitiaꝝ amatorē intrare in regnū dei. Hūc mūdi ꝯtēptū tenuit et docuit dn̄s ascēdēdo hierl'ymaꝫ: qd̄ palam videbim⁹: Primo ꝯsiderādo sue ꝓcessionis inchoationē: q2 ex aliena domo scꝫ Marthe recessit: q2 ꝓ̄riā nō hēbat Mathei. viij. Uulpes foueas hn̄t: ꝛ volucres celi nidos: fili⁹ aūt hois nō habꝫ vbi caput suū reclinet. Scd̄o ꝯsiderādo ꝓcessionis executionē: q2 venit sup asinā / pauperib9 indumētis discipl'oꝝ stratā. Asinā incꝫ q̄ vt d̄t de Lyra paupeꝝ erat necessitatib9 deputata. Chrys. Ecce q̄ꝫ humile et ꝯtēptibile aīal dn̄s mūdi elegit ad sedēdū cū hierl'm ingrederet. Tertio ꝯsiderando ꝓcessionis finē siue ꝯclusionē. Nā cum peruenisset in ciuitatē: et tota die p̄dicasset: ieiun⁹ rediit in bethaniā vnde mane recesserat. Un̄ Matth. xxj. d̄r: Circūspectis oīb9: siq̄s eū hospitio susciperet cū iam hora esset vesptina: exijt in bethaniā. Beda. Hinc intelligendū est q̄ dn̄s tante fuerit paupertatis: et ita nulli fuit adunatus: vt in vrbe maxima nullū hospitē: nullā inuenniret mansionē. attēdite o mūdani ꝛc̄. Ber. Magna abusio / ꝛ vere magna: vt diues fieri ṽmicul⁹ velit: ꝓ q̄ dn̄s maiestatis et dn̄s sabaoth paup esse voluit Scd̄o patri obediendo. Ro. v. Sicut ꝑ vni⁹ hoīs inobedientiā pc̄tōres ꝯstituti sunt multi: ita ꝑ illius obedientiā iusti ꝯstituūtur mlti. Obediētiā q̄ppe os̄dit dn̄s in ꝓcessiōis inchoatiōe: q2 incepit a bethania qd̄ iterp̄tatur dom⁹ obediētie. Et a bethania venit bethphage: vt inde hierl'm perueniret: signat q̄ pc̄tōr qui vult hierl'ymaꝫ ascēdere debet incipe viā a bethania. i. domo obediētie: et transire ꝑ bethphage. i. ꝑ domū ꝑ quā ꝯfessio signat: Quo ꝯtra mlti faciunt: ꝯfessores. s. ꝓ libito eligētes. Itē in ꝓcessionis executiōe: q2 sup asinā: queadmodū fuerat ꝓphetatū vt ostēderet se hoc facere ex obediētia ad patrē. Iō d̄t euāgeliū: Hoc aūt totū factū est vt adipleretur qd̄ dictuꝫ fuerat ꝑ ꝓphetā dicentē: Dicite filie sion: ecce rex tu⁹ venit tibi mās̄uetus sedēs sup asinā. Glo. Adhibet huic facto ꝓphete testimoniū: vt appareat dominuꝫ oia q̄ de eo scripta erāt implesse: sed inuidia cecatos scribas et phariseos: ea q̄ ipi legebāt intelligere noluisse. Raban⁹. Filia sion historaliter dicit hierusaleꝫ ciuitas que sita est in monte sion: Mystice āt ecclesia fideliū pertinens ad supernā hierusalem. Item obedire etiā ostendit dominus in ꝓcessionis ꝯclusione: q2 vicꝫ venit vbi passurus erat. Bern. Memētote fr̄es: ch̄rs ne ꝑderet obedientiā: vitā ꝑdidit. Tertio miserijs ꝯpatiendo. Nam sicut habetur Luce. xix. Cum appropin-

quaret hierl'm videns ciuitatē fleuit sup illā di.q2 si cognouisses et tu rē. Fleuit āt cū sic honoraref a turba gaudēte:rō triplici ratiōe. Prima est rō ostēsiōis:vt ostē deret q honor mūdan⁹ r mūdana leticia cōtēni debent. Mūdi em leticia cito cōuertitur in luctū. Prouer.xiiij. Risus dolori miscebit r extrema gaudij luct⁹ occupat. In cui⁹ etiā mysteriū:gaudiū hodierne pcessionis terminaf in lectionē dñice passionis in missa. Ramos etiā r flores q̄s hodie in pcessiōe deferim⁹: solent in multis ecclesijs cruci affigere:q̄si cū aplo dicētes illud Gal.vj. Mihi aūt absit glari nisi in cruce dñi nostri iesu chri. Scda est rō exēplatiōis:vt daret exēplū tēperādi humanā leticiā. Est em mundana leticia vt vinū vaporosum qd nisi tēperef aqua cito inebriat. Jō df Eccl.xj. In die bonoꝶ ne sis imemor maloꝶ. Greg. Pñtis tpis (si qua est) ita est agenda leticia: vt amaritudo sequet̄ iudicij nūq̄ recedat a memoria. Tertia est rō cōpassiōis: scʒ pͥpter ciuiū iprudētiā r obstinatōeʒ. Jō dī. Si cognouisses r tu.subintelligif fleres. Et q̄dē in hac die tu.q ad pa.rē. Greg. Qd semel iuxta historiā egit dñs:hoc q̄tidie p electos suos in ecclia agit. Plangit em reꝓbos q̄ nesciūt nec plāgūt: sʒ in mal' exultant r delectanf:q̄ si damnationē q̄ eis imminet puiderēt:semetipos cū electoꝶ lachrymis plangerēt. Supplicia aūt sequēcia nūc ab eoꝶ oculis abscondita sūt: q2 futura q̄ tpalem leticiā pturbāt refugiūt. Uenient aūt dies quādo ad vltionem r supplicia inducentur:q2 nō cognouerūt tēpus visitatiōis sue. Sic itaq3 dñs flens: hūiliter sedens sup asinā:in paupere apparatu hierosolymā intrauit. In quo docuit cōtēnere diuitias honores r leticias hui⁹ mundi:si volum⁹ ab eo approbari.

Exēplū legim⁹ in historia. Q⁹ cū heraclius imperator deuicto cosdroe rege psaꝶ:lignū venerabile sancte crucis hierusalem reportauit:cum de mōte oliueti descendens:per portā(qua dñs passurus intrauerat)in equo regio r impialib⁹ indumentis ingredi vellet: repēte lapides porte descenderūt:r inuicem quasi vnus paries se clauserūt. Super quo cūctis stupentibus angelus dñi signum crucis tenens sup portam ciuitatis apparuit di. Cum rex celoꝶ ad passionē per hanc portā ingredi vellet ñ cultu regio:sʒ hūili asello ingrediens:hūilitatis r nō pompe exēplū suis cultorib⁹ dereliquit. His dictis angelus recessit. Tūc impator lachrymatus seipm discalciauit:r vestimēta vsq3 ad camisiā exuit.r dñi crucē accipiēs vsq3 ad portam baiulabat hūiliter. Moxq3 mur⁹ se apuit:r liberū imperatori patefecit ingressuʒ. Jō bñ Prouer.xxix. Supbum sequitur humilitas: et humilē spiritu suscipiet gloria.

t Ertius articul⁹. Audistʒ.rē. Cauete ne demeritis vestrʒ tāto beneficio puemini. Dicit em regla iurʒ. Decet cōcessum a pncipe bñficiū eē mansurū.xxv q.ij.c.j.r.ij. Et de pbendis.si cui.li.vj. Et in autēti.Coll.vj.Cōstitutio. Hoc autē verbum decet:q̄ntū pͦ ad subditos:necessitatē importat:q̄ntū pͦ ad pncipem honestatē. Primū ptʒ de decis c.ij.li.vj. Scdʒ ptʒ de elect.q2 sepe.li.vj. Aud. Si iuuencula paup nobilis in carcere inimicoꝶ detenta:visitata fuerit a filio regis Primo p lras:nūcios:munera:r tandē in pͥpria psona venit ille ad ipam liberādū: qui etiā desponsauit eam:dans ei arras nobilissimas r pciosissimas expectando diem nuptiarū. Nōne illa diligere multū debet filiū regis r regē:r nōne multū sollicite custodire debet bñficiū sibi datum ac etiam pmissum. Expone intelligēdo per iuuenculam animā christi sanguine redemptā r p filiū regis ipm chrm. Jō bñ dt Aug⁹ ad animā loquēs. Dilige eum a q̄ tātuʒ dilecta es.

Dñica i Ramispalmaꝶ p⁹ meridiē smo.

Ecce ascen.

e Dicite filie siō:ecce rex tuus venit tibi mansuetus. Zach.ix.r Matt.xxj. Uenit inq̄ tibi vt cū eo ascendas hierosolymā. Nota. solet timeri aduentus alicui⁹ pncipis qñ venit pͥpter vtilitatē suā.dura oia pplo impositurus. Sed nō sic venit rex chrs qui bonoꝶ nostroꝶ nō eget:sed venit ad nostraʒ

vtilitatē. Vñ di. ꝓpheta. Ecce rex tuꝰ ve-
nit tibi. i. ad vtilitatē tuā. Notādē sꝭ autē
tres ꝟtutes q̄ maxie decēt p̄ncipē: ꝛ excel-
lētissime fuerūt in chr̄o. Prima est affe
ctōis hūilitas. Vñ saul hūilis electꝰ est
in regē: ꝛ ꝓpt suā supbiā inde deiectꝰ. Pri
mi regū. xv. Cū esses puulꝰ in oculis tuis
caput in tribubꝫ israel factꝰ es ꝛc̄. Jlla sꝭ
ꝟba samuelis ad saulē. Scd̄a ē misera
tiōis largitas: in pauperes vicꝫ ꝛ ꝓprios
subditos. Arꝫ. de regimine p̄ncipiū. O ale-
xander tuis largꝰ esto. qꝛ ignominia p̄n-
cipis est paupertas ppl̄i ꝛ ḡ auaricia ꝛ ra
pina sūt ignobilitatꝫ signa. Tertia est
defensiōis strenuitas. s. ad defēdēdū sub
ditos. Vñ de Dauid dr̄. j. Regū. xxij. qꝛ
ꝯuenerūt ad eū oēs qui erāt in angustia
ꝯstituti: ꝛ oppssi suoꝝ pctōꝝ debitꝫ Chri
stꝰ itaqꝫ hūit ꝟtutes p̄dictas excellētissi-
me. Fuit em̄ hūillimꝰ: iō in ꝟbis priꝰ po-
sitꝫ dr̄ māsuetꝰ ꝛ sedēs sup asinā. Chryso.
Vis intelligere māsuetudinē veientꝫ ꝯsi
dera spēm aduētꝰ eiꝰ. Nō sedet i curru au
reo: p̄ciosa purpura fulgēti: nec ascēdit sup
equū discordie amatorē ꝛ litꝫ: sꝫ sedet sup
asinā trāq̄llitatis ꝛ pacꝫ amicā. Nō vides
in circūitu eiꝰ lanceas splēdētes: sꝫ ramos
virētes: testimonia pietatꝫ ꝛ pacꝫ. Est etiā
miscōdissimꝰ ꝛ largissimꝰ dñs q̇ de ꝓprio
sanguine soluit p̄ciū nr̄e redēptiōis. Jtez
strenuissimꝰ defēsor est ꝯ inimicoꝝ neq̄ciā
Jō dr̄ venit tibi. i. ad liberādū ꝛ ꝓtegēdū
te. Sic ḡ dr̄. ps̄. Noli obliuisci omnes re
tributiōes eiꝰ

Salutatio.

Ecce ꝛc̄.

PRimꝰ ar. An solꝰ filiꝰ q̇ ꝓ nob̄ pas-
sus ē sit redēptor nr̄: an etiā pr̄ ꝛ spūs
sctūs: O, nō solꝰ filiꝰ: qꝛ opa trinitatꝫ sūt
indiuisa. Jtē pr̄ dedit p̄ciū redēptōis nr̄e.
scꝫ filiū suū. Cōtra. Solꝰ filiꝰ ꝓ nobis sa-
tisfec. Rñdet Boñ. in. iij. dis. lxxix. Aliqs
dr̄ redēptor: aut ab auctoritate redēptōis
tm̄: aut ab auctoritate sil̄ ꝛ executōe. Prio
mō nō tm̄ filiꝰ: sꝫ ꝛ pr̄ ꝛ spūsscts dr̄ redē-
ptor. Scd̄o mō solꝰ filiꝰ: q̇ vt di. magr̄ est
redēptor inq̄ntū deꝰ: ptātis vsu: inq̄ntū ꝟo
hō: hūilitatꝫ effectu. Hec bo. Pro fūd.
Sepiꝰ ꝛ deuotꝫ aīs recordare dēmꝰ bñfi
ciū redēptiōis. Señ. de bñficijs. Narrare
dꝫ bñficiū q̇ accepit. Qd̄ aūt maiꝰ ē bñfi-
ciū q̄ gn̄is hūani redēptio: De q̊ galfre-
dus in sua poetria nouella. Proditor hūa
ne nake ꝓditor: in quā vis: vbi nūc tua vis
vbi mors vl̄ vincl̄a rupit. Rupit vi mira
tua vincl̄a mors sua: q̄ mors felix: q̄ felix
mors illa redēptio nr̄a ē. Sꝫ q̄rit̄. An so-
lꝰ ꝛc̄. Dic. rñ. vt s̄. Ex q̄ ꝯclud̄ q̄ mirabile
q̄ laudabile q̄ āabile ē nr̄e redēptōis my
steriū qd̄ ꝛ ptāte dei: ꝛ hoīs hūilitate im-
pletū ē. De q̊. Ber. ser. xxij. sup Cā. Ad
cumulū pietatꝫ tradidit in mortē aīaꝫ suā
ꝛ de ꝓprio latere ꝓtulit p̄ciū nr̄e redem-
ptiōis. Figuratāre charitatꝫ ꝛ benigni
tatis declaratiua. Matth. xxj. in euāgel̄.
hod̄. Dñs ex mōte oliueti misit duos di-
scipulos ad soluendā asinā sup quā hiero
solymā venit. Vñ d̄r eis Jte in castellū
qd̄ ꝯ vos est ꝛc̄. Spūal̄r Mons oliueti
excellētiā pietatꝫ signat. Scd̄ꝫ aūt hiero.
Mons iste vocat̄: mōs oliueti: mōs chri-
smatis: ꝛ mōs luminis: Jn q̊ notat̄ triplex
effectꝰ dñice passiōis. Jn oliua: venia in-
dulgētie. Jn chrismate: vnctio gr̄e. Jn lu
mine: splendor gl̄ie. Duo discipuli missi
sūt: timor ꝛ amor. Deut̄. x. Quid dñs deꝰ
tuꝰ petit a te nisi vt timeas eū ꝛ diligas.
Per asinam allegorice signat̄ populꝰ iu-
daicꝰ q̇ fuerat sub iugo legis. Per asellū
ppl̄s gentilis: sedet dñs sup vtrūqꝫ: quia
vtrūqꝫ ppl̄m saluari venerat. Moraliter
aūt asina siḡt aīam: ꝛ pullus: affectū lubri
cū: sup q̄s vult dñs sedere si a pctōꝝ vincu
lis soluant̄. Ligāt̄ aūt a ꝯcupiscētijs inor
dinatꝫ: diuitiaꝝ: deliciaꝝ: ꝛ honoꝝ. Chry
so. Ligata erat aīa. i. diabolici erroris vin
culo p̄pedita vt nō hēret ptātē ire q̊ vellet
Nā oēs anteq̄ peccemꝰ liberū hēmꝰ arbi-
triū seq̇ volūtatē peccādi an nō. O, si se-
mel peccantes obligauerimꝰ nos opibus
eiꝰ: iā oīno nr̄a ꝟtute euadere nō possumꝰ
sꝫ sicut nauis fracto gubernaculo illuc du-
citur vbi tēpestas ipulerit: sic ꝛ hō diuine
gr̄e auxilio pdito: nō qd̄ vult agit: sꝫ quod
diabolꝰ. Berñ. Difficilis quidē res ꝛ so-
li diue virtuti possibilis: susceptum semel
pcti iugū de ceruicibꝫ suis excutere. Om̄
q̇ pctm̄ facit: seruus est pcti. Et q̇d signat
castellū ad qd̄ missi sūt discipuli: Dici po
test q̄ signat cor peccatoꝝ palliatiōibus ꝛ
excusatōibꝫ q̄si ꝓpugnaculꝭ ꝯ deū munitū
Quidā em̄ se excusant carnis infirmitate

ꝛ hi(qđ nefas ē)deū in culpa sua iuoluere volūt. Alij ex peccatiū multitudine: qbus dicit illud Aug. Nō ppterea min⁹ ardebunt qui cū multis ardebunt. Alij ex iuuētute: qi iuuētutē tenerēt diabolo: cum tñ dicat sapiēs. Ecclīastes. xij. Memento creatoris in dieb⁹ iuuentutis t. Turris aūt huius castelli est elatio ꝓpter quā erubescit hō cōfiteri. In hac turri: angel⁹ factus ē diabol⁹. Aug⁹ sup ps. Supbia angelū fecit diabolū. In hac etiā turri fact⁹ est saul demoniac⁹. j. Reg. xvj. In hac ēt nabuch. in bestiā mutat⁹ ē: vt videretur sibi leo eē in posteriorib⁹: ꝛ bos in anteriorib⁹. In hac ḡ turri multi pctōres fiūt demoniaci ꝛ bestiales ꝛ h̄ instinctu diaboli: in hac turri q̄escētis. Sera hui⁹ castelli ē ptinacia cordis ꝛ obduratio: per quā fit vt multi verbū dei ꝯtēnāt in pctis ꝑseuerātes. De qb⁹ Esa. xxviij. Erit eis ṽbum dñi māda remāda: māda rmāda. expecta reexpecta ex. re. modicū ibi: modicū ibi: vt vadāt ꝛ cadāt retrorsum. ꝛc.

p Ecūd⁹ ar. In pceđ. ser. dictū ē quđ hierosolymā ascēdere dēm⁹ cū dño. Nūc dicēdū quđ cū asino ꝛ cū pplo. Prio cū asino tripliciter.

Onera portando.
Semp laborādo.
Pericula vitando.

Primo: onera portādo. Asin⁹ em̄ hūilit onera portat: sic ver⁹ penitēs. Greg. Qui vere penitet on⁹ pnie nō abhorret: s; qcqđ ei ꝑ culpa iniungit: totū tacita cōsciā cōplectit. Scđo: sp laborando. Asinus em̄ ē aial laboriosū: sic ꝛ nos vitare debem⁹ ocia. Hiero. Sp aliqđ boni facito: ne diabol⁹ inueniat te ociosuz. Tertio: picula vitādo. Asin⁹ em̄ piculū cognitū cauet. Nā vbi semel ceciderit vl aliū cecidisse viderit: sp hūc locū horrescit ꝛ tutiorē viā qrit. Heu heu multi sūt asinis stultiores q̄ pctoꝝ occasiones nō fugiūt: imo magis diligūt ꝛ se periculis offerūt. S; audiāt qđ dr. Ecci. iij. Qui amat piculū ꝑibit i ill. Tertio pncipalr dicendū quđ hierosolymā ascēdere debem⁹ cū populo Et hoc triplicit.

Primo viam cōsternēdo.
Chrm̄ regē cōfitēdo.
Salutē ab eo poscendo.

Primo viā ꝯsternēdo. Turbe em̄ pploꝝ cū sciuissent dñm aduenire in hierl̄m exierūt ei obuiā reuerēter vsq; ad montē oliueti in magna multitudine q; ꝯuenerant ad diē festū. Et qdā sternebāt vestimēta in via. Alij ramos virides đ arborib⁹ fructiferis: qb⁹ mōs oliueti ꝯsitus ē: ꝛ h̄ faciebāt in signū exultatiōis ꝛ honoꝝ. Moralit. Vestimēta ꝯsternit q̄ terrena cōtēnit. Greg. Quid em̄ sūt terrena oīa: nisi q̄dā corporis indumēta. Palmas portat: q̄ tentatōes deuincit. Oliuas portat: q̄ pietatis opib⁹ intēdit. Flores affert q̄ bonis opib⁹ studet. Ecci. xxiiij. Flores mei fructus honoris ꝛ honestatꝫ. Scđo chr̄m regem confitendo. Nam sicut hr̄ Marcī xj. Clamabant benedictū qđ venit regnū patrꝫ nr̄i dauid. Et Lu. xix. Bn̄dict⁹ qui venit rex in noīe dñi. Et Jo. xij. Bn̄dictus q̄ venit in noīe dñi rex israel. Non tñ satis intelligebāt: q; de regno tpali intendebāt: cū dñs dixerit. Jo. xviij. Regnum meum non est de hoc mundo. Sed queris forte: quare dñs ad mortē vadens sic honorari voluit ꝛ sibi regias laudes impendi: qui prius oblatū regnū fugiēs declinauit: vt habet Jo. vj. Potest assignari ratio triplex. Prima est ratio sp̄ualis significatiōis. scꝫ quia rex esset nō tpalis regni sed eterni. Luce. j. Regni ei⁹ nō erit finis: ad qđ q̄dē regnū triūpho passionis ꝑuenit. Scđa ē rō aggrauāde passionis. Ber. Quid ē q; dñs voluit hr̄e pcessionē qui futurā nouerat passionē nisi forte vt amarior esset passio quā pcesserat processio: O q̄ dissimiles rami ꝛ crux: flores et spine. O q̄ dissimiles voces: rex israel est ipse: ꝛ Nō habemus regem nisi cesarem. O q̄ dissimile Tolle tolle crucifige eū: ꝛ Benedict⁹ qui venit in nomine dñi. Cui paulo ante vestimēta pbebant aliena: iā suis exuit et sors iacit super ea Tertia rō dande exemplationis: videlicet q; homo in honore cōstitut⁹ debet habere memoriā mortis ne superbiat: sed magis honores cōtemnat. Unde cum populi dñm acclamarēt regē: pharisei de morte ei⁹ tractabant. Joā. xij. Sic ꝛ frequenter: cum quis letatur in diuitijs: delitijs: honoribus mors eius accelerat. Unde q̄ mūdanis gaudet semp cogitare debet q; tendit

ad mortē Eccs.xj. Dixi in corde meo va.
et af. de fru.bo. et vidi ꝙ esset vanitas: ri-
sum reputaui errorē: ꝛ gaudio dixi: qd fru
stra deciperis. Nā qui nūc in hoc mūdo
floret: cito post ī terrā putrescet. Ecci.x.
Quid supbis terra ꝛ cinis: Tertio salutē
ab eo poscendo. Matt.xxj. Turbe autez
q̄ pcedebāt ꝛ q̄ sequebant clamabant: O-
sanna filio dauid. In quo signat ꝙ omes
tā pcedentes chri aduentū ꝙ seqntes sa-
lutē habere nō pn̄t nisi a chr̄o. Et addūt
Osanna in excelsis: vt p hoc appareat ꝙ n̄
de tpali: sed ꝺ celesti salute loqrent: ꝙuis
ꝓpria vocē non intelligerēt. Chrys. Puto
ꝙ nec ipsi q̄ laudabāt sciebāt qd laudabāt:
ſꝫ subito spūs ingressus ī eos ꝟitatis ꝟba
fūdebāt. Sed ꝛ nos ad eū clamem⁹: osan
na: qꝺ vtiqꝫ fructuosi⁹ agere nō possum⁹
ꝙ ipi dn̄i passionē sepi⁹ meditādo ꝛ deuo
tius honorādo. Exēplū in vitaspa. pre
dicatoꝝ. Fr̄ teutunic⁹ magne vite: a pue
ricia ꝯsueuerat habere passionē chri ꝛ ei⁹
vulnera ī magna reuerētia ꝛ amore dicēs
q̄nquies pater nr̄ in reuerētiā qnqꝫ vulne-
rū singul' dieb̄ rogās chrm vt sibi daret
timorē. s. pariter et amorē. Huic aūt sicut
ipse postea narrauit: visibilr apparuit xp̄s
dās de singulis vulnerib̄ suis sibi bibere
mirā dulcedinē: q̄ pcepta: tota mūdi dulce
do erat ei in amaritudinē ꝯuersa. Naz vt
dicit Ber. Arbor crucꝫ ꝛ chri passio bal-
samū fudit spūaliū charismatū.

t Erti⁹ articulus. Audistꝫ ꝛc̄. Vide-
te ꝙ q̄nta fecit chr̄s mysteria vt aias
redimeret ꝛ spōsas sibi copularet. Sꝫ no-
tate qꝺ lex dicit: Vxor ꝓpter adulteriuz
omnib̄ bonis viri priuāda est: ac etiā do-
tem suā pdere. C. ad l. iuliam aut adulte-
rijs libertatē. et extra de donatiōib̄ inter
virū et vxorē. Plerūqꝫ. Notate Si puel-
lam sic a filio regis redemptā ꝛ desponsa
tā, vt in sermo. pced. diximꝰ. ꝯtigerit pce
dēte tpe nuptiaꝝ fornicari cū vilissimo q̄-
dam mancipio: nōne multū vituꝑanda et
merito a filio regis repudiāda: ꝛ bonis oī
bus spoliāda: Certe sic. Expone et appli
ca Notādo illꝺ. ij. Paral. xv. Si dereliq̄-
ritis eū: derelinquet vos.

Ecce ascēdi-

e mus ꝛc̄. Iuxta est qui iusti
ficat Esa. l. Necessaria ē no-
bis iustificatio si volum⁹ ascēdere hierly
mā. Nec diffidere debem⁹ qm̄ iuxta est q̄
iustificat. i. parat⁹ est nos iustificare si ad
eum puro corde cōuertimur. Ad qꝺ nos
inducere debēt tria q̄ in ipo chr̄o oñdunt
esse p epl'am hodiernā. Primū est prom
pta obedientia: cū dicit: Dn̄s deus ape-
ruit mihi aurē. s. ab instāti ꝯceptionis: re
uelando mihi passionē quaz passur⁹ sum:
ego aūt nō ꝯtradico. ꝛc̄. vsqꝫ: vt petrā du-
rissimā. Scꝺm est pura innocētia: cū ꝺt
Scio qm̄ nō ꝯfundar; iuxta est q̄ iustifi-
cat. i. me iustū oñdit. Tertiū est ampla
miscꝺia: cū ꝺt: Quis ex vobis timēs do-
minū audiēs vocez serui eius. i. chri q̄ for
mā serui accepit Qui aūt in te. ꝛc̄. Speret
in nomie dn̄i ꝛc̄. q. d. Hoc secure facere p̄t
qꝛ magna est eius miscꝺia. Sꝫ nota ꝙ di.
Timēs deū et audiens vocē ꝟui eius ꝛc̄.
quia solis deū timentib̄ ꝛ vocē ei⁹ audiē-
tibus dat miscꝺia.

Ecce ꝛc̄.

p Rimus arti. An p chri passionē fuit
remissio pctōꝝ. O, nō: quia est a so-
lo ꝺo. Esa. xliij. Ego sum de⁹ q̄ deleo iniq̄
tates tuas ꝓpter me. Cōtra. Apoc. vij.
Lauit nos a pctis nr̄is in sanguine suo.
Rn̄det Bonauen. in. iij. dis. xix. Quāuis
nec resurrectioni nec passioni attribui pos
sit ꝓprie causalitas iustificatiōis siue dele-
tionis culpe: habēt tn̄ aliquā cause ꝯside
rationē. Attribuit em̄ eis iustificatio nr̄a
p modū meriti interueniētis: ꝛ habet re-
duci ad causam materialē: p modū exēpli
ꝓuocātis et excitātis qꝺ habet reduci ad
mouentē causam ꝛ efficacitatē: p moduz
exēplaris regulantis: qꝺ habꝫ reduci ad
causam formalē: p modū sibi ꝗetātis ꝛ hꝫ
reduci ad causam finalē. Attamē cā merē
di iustificationē attribuit soli passiōi: non
resurrectioni. Rō ꝟo terminādi et ꝗetādi
et relatio attribuunt vtriqꝫ. Passio enim
nos excitat ad dilectionē dei: et vlterius
ostendit nobis q̄liter debeam⁹ mori pro
chr̄o. Resurrectio etiā nos ꝓuocat ad iu-
sticiā p quā adq̄ram⁹ illā gliam: ꝛ nobis
oñdit q̄lit in nouitate vite ambulare de-

bemus. Hoc Bonauē. Pro fundamē. Vere chr̄s se verū oñdit p̄ncipē. vi. Aris. v. ethi. Pricipem decz aliis: nō sibi laborare q̄re ⁊ sibi ab aliis danda ē merces vcz ⁊ honor ⁊ glia. Chr̄s p̄fecto nō sibi sed nob oib⁹ laborauit q̄ sua morte peccata nostra destruxit Unde Galfredus i poetria no. Hec sua mors aie sanauit vulnera/lauit sordes/amouit culpas. O q̄ pia chr̄i grā q̄grata pietas. Querit̄ ḡ. An p chr̄i passione. ⁊c. Dic rn̄. vt̄s. Ex q̄ cōclude q̄miseri sunt q̄ manēt in pctis indurati Prouer. xiiii. Miseros pp̄lōs facit peccatum Et Aug⁹. li. ⁊fes. Quid miseri⁹ misero nō miserāte seipsū O pctōres obstinati/vsurarii lubrici. ⁊c. Quare aiab⁹ vr̄is nō miseremi Timēdum satis q̄ sūt multi tales. Nam plures ⁊si qñq̄ cū aliis initiū habeāt aliquod pñie: emēdationisq̄ non tn̄ p̄ueniūt ad fructū. habēt em̄ solū folia extioris apparētie Ideo maledicēdi sunt a dño Esa. p̄io Ve gēti peccatrici pp̄lo graui iniq̄tate. ⁊c. Figura. Mat. xxi. Maledixit dn̄s ficulnee habēti folia s̄z nō fructū q̄ ⁊tinuo aruit. vide ibi. Spūaliter expōe de phariseis ⁊ similib⁹ induratis q̄ folia habēt v̄bo rū et exterioris apparētie Esa. v. Ve qui cōtrahitis iniq̄tatē in funiculis vanitatis.

¶ Ecūdus artic̄ls. In euāg. qd̄ scribit Ioā. xii. Notāde sunt tres ⁊sideratiōes q̄ nos hortātur disponere vt ascēdamus hierosolymam. Prima consideratio affectuose deuotōis Scd̄a maliciose idignatōis Tertia gratiose cōuersiōis Pria ⁊c. Deuotōis inq̄ quā boni puta lazarus maria ⁊ martha habebāt ad chr̄m. Unde cū venisset dn̄s an̄ sex dies pasche i bethaniam fecerūt ei cenā ibi ⁊ martha mistrabat. Lazar⁹ v̄o vnus erat et discūbentib⁹ cuz eo viuebat. loq̄batur. epulabat̄. v̄itas ostēdebat̄. infidelitas iudeo᷑ cōfundebat̄ Et b̄m eūdem Lazar⁹ cōuiuis iterrogātibus eum tristia loca penarum indicauit. Alchuin⁹. cena dñica fides est eccl̄ie que p̄fectōez op̄at̄ Martha mistrat cū fidelis aia op̄a sue deuotōis dño impēdit. Laza. .i. pctōr a morte pcti resuscitat⁹/vn⁹ est ex discūbētib⁹ ⁊ bene in bethania celebratur Nā eccl̄ia ē obediētie dom⁹. Maria ergo accepit libraz vnguēti nardipistici ⁊ effudit sup̄ caput Iesu sicut effundit̄ aq̄ rosacea p̄pter refrigeriū ⁊ odorē: et etiā vnxit inde pedes ei⁹ ⁊ dom⁹ impleta est ex odore vnguēti. Aug. Unguētū q̄ maria vnxit pedes Iesu iusticia fuit. et ideo libra fuit. Erat āt vnguentum nardipistici preciosi Pistis grece latine fides dr̄ Si q̄ris op̄ari iusticiā (iustus ex fide viuit) vnge pedes Iesu bene viuendo: dñica sectare vestigia Capillis terge: si habes sup̄flua da paup̄ibus ⁊ dñi pedes tersisti Capilli ei sup̄flua corp̄is vident̄. Un̄ cōueniēter p̄ caput significat̄ ip̄e chr̄s: per pedes paup̄es q̄ sūt mēbra ei⁹. sequit̄ Et dom⁹ īpleta ē ex odore vnguēti Augu. i. mūdus implet⁹ ē bona fama Qui ei male viuūt ⁊ chr̄iani vocātur iiuriam chr̄o faciūt. p̄ bonos āt nomē dei laudat̄. Audi apl̄m. Chr̄i inq̄t bonus odor sum⁹ in oi loco. Scd̄a ē ⁊sideratō maliciose idignatōis Prio ip̄ius iude di. vt q̄d p̄ditio hec q̄r. s. n̄ hēbat p̄ciū vnguēti. Siles sūt iude q̄ quod deo dat̄ p̄dituz esse dicūt. Sepe etiā cōtingit q̄ p̄ deo nō dant̄ res nisi p̄us deteriorate. Un̄ panē tēpestas: vinū tonitrua: vestē tinea paup̄ib⁹ dat: postea musca scutellā Et dr̄ iudas: q̄re h̄ vnguētū non venīt trecētis denariis et datū est egenis Hoc dr̄ simulās pietatē ad coop̄iēdam suā cupiditatē Ideo dr̄ euāge. Dicit āt h̄ non q̄r de egenis p̄ti. ad eū s̄z q̄r fur. ⁊c. Cōsuetudo erat iude accipere sibi decimā dato᷑ dño: voluit ḡ hoc vnguētū vendi trecētis denariis vt haberet trigita. Ideo voluit eos recuperare in vēditōe chr̄i. Scd̄m Aug. Ea que iudas furabat̄ dabat vxori et filiis Peius m̄lti faciūt q̄ bona crucifixi dant meretricib⁹ et spurciciis Cūq̄ sic murmuraret iudas rn̄dit ei dn̄s p̄ maria di. Sinite illā nūc de h̄ vnguento facere qd̄ p̄t vt in diē sepulture mee seruet illud. s. q̄r tūc p̄parabit qd̄ non poterit in me exponere p̄ueta acceleratōe resurrectiōis mee: s̄uabit ḡ illō loco isti⁹ Paup̄es em̄ semp̄ habebitis vobiscū: me āt nō semp̄ habebitis. Chry. q. d. Grauis ē tibi ⁊ onerosus s̄z expecta pax et abibo. Sequit̄ Cognouit ḡ tur. mul. q̄r il. est ⁊ ve. nō p̄pt̄ Ihm tm̄ sed vt la. vi. quē suscitauit a mortuis. Un̄ idignati ampli⁹ pharisei cogitauerūt vt et laza᷑ interficerēt q̄r multi p̄pt̄ illū abibāt et credebāt in Ihm Aug.

O stulta ꝛ ceca seuitia. q. dñs sustiere po
tuerit mortuū ꝛ nō possit occisum. Chrys.
Hoc eos mordebat ꝙ festiuitatē instantē
oēs dimittētes/bethaniā veniebāt. Vñ ꝛ
quādo in crastino viderūt turbas ꝓceden
tes obuiam dño/grauius indignati dice
bant ad semetipsos: videtis qꝛ nihil ꝓfici
mus. Ecce mūdꝰ totus pꝰ eū abijt Aug.
Turba turbauit turbam: qd aūt inuidet
ceca turba: qꝛ post eū abijt mūdus ꝑ quē
factus est mūdus. Tertia cōsideratio
gratiose cōuersionis. s. eoꝝ qui ꝑ dei grāz
ad fidem cōuertebant̄ sicut patet de gēti-
libus q̇ dicebant: volumus Jesum videre
August. Ecce iudei volūt eum occidere ꝛ
gētiles videre. Jesus eoꝝ deuotōem vi-
dens ꝛ in eis gētium cōuersionē inchoari
prenunciauit tp̄s sue passionis imminere
postq̄ꝫ gens erat ad fidem recipienda di.
Venit hora vt clarificetur filius hoīs in
fide videlicꝫ gētium Verūtamen ꝑ ꝯgru-
um exemplū oñdit ꝙ mors sua debeat pre
cedere. di. Nisi granū frumēti. ꝛc. Mors
quippe multuꝫ fructum attulit. s. fructum
remissionis peccatoꝝ: fructum cōuersiōis
gētium. et fructū glorie regni celorum Et
deīde instruit eos qui hꝰ fructus partici-
pes esse volūt. d. qui amat aīam suam. ꝛc.
Et ꝯsequēter confortat ne turbetur ꝓpo-
nēs exemplum sui. d. Nūc aīa mea. s. sensu
alis turbata est. i. afflicta est in ꝑte sensiti-
ua: passionibꝫ timoris et tristicie Et. quid
dicam. s. in hac et de hac tribulatōne. q. d.
non habeo qd dicam ereptōem querēs sꝫ
scio quid agam: qꝛ passurꝰ sum. Vnd̄ dt:
pater saluifica me ex hac hora: nō dixit in
hac hora in qua eum pat̄ morti exponit: sꝫ
ex hac hora qꝛ inde eū glorificauit Sed
ꝓpterea veni. s. volūtarie i horam. s. passi-
onis: pater clarifica nomē tuū me suscitā-
do. venit ergo vox de celo dicēs: Et clari
ficaui. s. multis miraculis ꝑ te factis et ite
rum clarificabo in tua resurrectione. Tur
ba aūt que stabat. ꝛc. Rñdit Jesus. Non
ꝓpter me. s. instruendū sed ꝓpt̄ vos: Et qꝛ
dt vox illa; et iterū clarificabo: idō ꝯsequē
ter dñs ostēdit modum di. Nunc iudiciuꝫ
est mūdi. Aug. Judiciū ei qd̄ in fine mū-
di expectatur erit p̄miorū et penarū: hic
aūt dicitur iudiciuꝫ discretōis. hoc vocat
hic iudicium. discretōnez. s. electorū a re-
probis: et a suis redemptis diaboli expul-
sionem. Vnde sequit̄ Nūc ꝑnceps huꝰ
mūdi eijcietur foras. m̄di inq̄ꝫ huiꝰ. i. ma
lorū hominū qui habitāt in mūdo Aug.
Quid ergo ait q̇spiam qꝛ diabolus eijcit̄
foras. iā ergo fideliuꝫ neminē tentat: imo
tētare non cessat Sed aliud est intrinsecꝰ
regnare: aliud forinsecus oppugnare. Et
cōsequēter declarat modum ꝑ quem eijci
tur. s. per mortem crucis. Vnde dicit. Et
ego si exaltatꝰ fuero. s. in cruce omnia. s. ad
salutem p̄destinata traham. ꝛc. per amorē
De hinc vt dicit. Chrys. Maliciose ipsuꝫ
interrogāt di. Nos audiuimus ex lege qꝛ
chr̄s manet in eternū ꝛ quō tu dicis: opꝫ
exaltari filium hominis. Augꝰ. Hoc euꝫ
dixisse intelligebāt: facere cogitabāt. Nō
ergo eis ꝟborū istorum obscuritatez ape
ruit infusa sapientia sed stimulata cōscien
tia. Dicit ergo eis Jesus. Adhuc modi-
dicum lumē in vobis est. Chrysosto. q. d.
Adhuc modico tēpore ego lux vobiscum
sum. Augꝰ. Modicū lumen in vobis est:
ꝑ hoc ꝙ intelligitis ꝙ christus manet in
eternū: ideo hortat̄ eos ne lucem omnino
perdant: dicit: Ambulate dum lucē habe-
tis: id est (vt ait Augusti.) dum aliq̇d ve-
ritatis habetis: et qui ambulat in tenebꝛꝫ
nescit quo vadat. Chryso. Quāta denicq̄ꝫ
iudei nunc agunt/et nesciūt quid agūt: sed
vt in tenebris ambulantes putāt rectam
incedere viam: et contrariā vadūt. Pro-
pterea dicit: Dum lucē habetis credite in
lucem. Certe solus christus lux est illumi
nans: omnisq̄ꝫ sciētia sine christo tenebre
sunt. Exemplū: Multi litterati et inge-
niosi quia christū nō querebāt/in erroruꝫ
tenebras ceciderūt: Patꝫ de hereticis: pu
ta de Arrio: Sabellio: et sic de alijs. Ex
opposito multi seculares ꝛ humanas sci-
entias fugientes solum christū querētes:
mirabiliter illuminātur. ꝛc. Patet de san-
cto Antonio qui ex respōsis suis in admi
rationē cōuertebat viros litteratissimos:
vt habetur in Vitaspatrū. Vnd̄ et Pau
lus dicebat. j. Corinth. ij. Nihil me iudi-
caui scire inter vos nisi Jesum ꝛc.

t Ertius articulꝰ. Audistis ꝛc. Vi-
dete ne vos magis inimicꝫ christi q̄ꝫ
amicis conformetis: et memētote huius
quod euangel. dicit: Ambulate dū lucem

habetis ꝛc. Nolite ergo negligere. Audite qd̓ dicit lex: Dissoluta negligētia prope dolum est. ff. mandati. l. Si fideiussor. Et illud quod habeť de constitutionib⁊. Cum a deo forma mandati diligēter est attendenda. Audite: Si rex alicui mandaret sub pena confiscationis corpis ⁊ bonorum: vt ante solis occasum coram se cōpareat: etiam sol multū processisset ⁊ adhuc restat longa via: Nōne diligēter festinaret? Credo ꝙ sic. Expone et applica notando illud. ij. paralip. iij. Nolite negligere quoniā vos elegit deus vt stetis coram eo.

Feria. iij. in ramispalmarum.

Ecce ascēdimus ꝛc.

Ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimaꝫ. Hiere. xj. Portatus est agnus christus ad victimā vt ascendamꝰ hierosolymā. Est autē triplex ratio quare chr̄s magis dicitur agnus ꝙ̄ aliud animal immolaticiū. Vide sermone. ix. de Epiphania: articulo secūdo.

Ecce ꝛc.

Primus articulus. An christus per suam passionē nobis meruit celestis ianue apertionem. Q, non. Fides christi ante eius aduētum introducebat homines a statu culpe ad statum gratie: ergo pari ratione a statu vie ad statum glorie.

Cōtra. Augustinꝰ sup epistolā ad Hebreos. Per aliam hostiam non potuit nobis aperiri aditus regni nisi per mortem vnigeniti. Respōdet Bonauentu. in. iij. dist. xviij. Duplex est paradisus: scꝫ terrestris ⁊ celestis: ⁊ Adam peccante vtriꝙ ianua clausa fuit. Clauso autē ianue paradisi terrestris: fuit signum clausionis ianue celestis. Est autē paradisus celestis aperta dei visio. Clausio autem eius: fuit impossibilitas videndi deum facie ad faciem: que impossibilitas consurgebat ex peccato Ade ⁊ ex decreto diuine sententie quomodo videlicꝫ deus decreuerat neminem ad sui aspectum admittere nisi prius sibi facta emenda ⁊ satisfactione pro illo peccato: Huiusmodi autē emenda facta est per christi passionē. Ideo p eam patet nobis aditus in celum. Cum autē diciť ꝙ fides chr̄i ante ꝛc. Diciť ꝙ nō est simile: quia status gratie bene cōpatitur secum obligationē ad penam: non autem status glorie. Hoc Bonauētu. Pro fundamento. ꝙ̄ felices qui laborant diligenter ad hoc vt celi ianuam intrent. Nihil enim omnino facilius nisi ad illam intrandam festinemus: quoniā cetera omnia deficiūt. Seneca ad Lucillū. Corpora nostra rapiuntur fluminum more: quicquid vides cuꝫ ipse currit/ nihil ex his que videmus manet. Et Galte. in alexand. Dum queruntur opes: dum fallax gloria rerum: mortales vanis circūuolat alis Dum petimus profugos qui nūc venduntur honores. Ecce repētine modiceꝙ occasio febris dissoluit toto queꝙ parauimus euo. Magnꝰ in exēplo est cui nō sufficerat orbis Sufficit exciso defossa marmore terra Quiꝙ pedū fabricata domꝰ: qua nobile corpꝰ exigua requieuit humo. Solliciti ḡ simus nō ꝓ terrenis sed ꝓ celestib⁊ q̊ꝫ nūc in nobis apta ianua. Sed q̄ritur: An p passionē ꝛc. Dic rn̄sio. vt s̄. Ex qua ꝯclude ꝙ̄ feruēti affectu recolēda a nobis est passio chr̄i: p quē sic nobis patꝫ ianua celi. Apocal. iij. Ecce dedi corā te ostium apertū. O misi pctōres q̇ ostiū illō vobis clauditis: piuri: blasphemi ꝛc. Om̄ vt hr̄ Esa. lix. Iniq̄tates vr̄e diuiserūt inter vos et deū vestrū. Auferte ḡ pctā q̄ obstaculū faciūt vt in celū ingrediamini qd̓ omnib⁊ aptū est p chr̄i passionē: cū antea toti gn̄i hūano clausuꝫ erat. Siccꝙ natura hūana exulata erat a p̄ria sua ad quā redire nō poterat nisi prius chr̄o passo. Figu. Nume. xxxv. vbi diciť: Homicida manebit in ciuitate refugij donec sacerdos magnꝰ q̊ oleo sctō vnctꝰ est moriať: q̊ mortuo: poterit redire in domū suā. Expone Spūaliter homicida ē genꝰ humanū qd̓ ab initio spūale cōmisit homicidiū ꝓuādo se vita gratie: ⁊ iō expulsum est celesti hereditate ⁊ descēdebat in limbū q̄si i ciuitatē refugij a q̊ nō potuit redire nisi ꝓus chr̄o mortuo i cruce q̇ apuit ianuā vite. Vn̄ crux ē clauis Dn̄i q̄ apit ⁊ nēo claudit. Apoc. iij.

Secundus articulus. Quoniā n̄ habemꝰ hodie speciale euāge (cap.

liū aliud q̄ꝫ de passiōe dn̄i iō loqui volu/
mꝰ de fructibꝰ ex deuota meditatiōe dn̄i
ce passionis,puenientibus q̄ tres sunt pn
cipales.
Primus est peccatoꝝ destructio.
Scd̄s anioꝝ fortificatio.
Tertius bonoꝝ adquisitio.
In hoc ſmone dicemꝰ de pmo: qm̄ vicz
oia ptā destruit ⁊ exterminat affectuosa
dn̄ice passiōis meditatio. Hec est pfecto
medicina peccatoꝝ purgatiua atqꝫ pser/
uatiua. Hoc aūt facit pcipue tripliciter.
Primo p viā reuocatiōis.
Scd̄o p viā oppositiōis.
Tertio p viā remissiōis.
Primo p viā reuocatiōis. Reuocat enim
oberrātes vt ad dn̄m redeant. Vn̄ dn̄s
clamat. Esa. xliiij. Reuertere ad me qm̄
redemi te. Christus pfecto de carne sua
sanguine rubricata fecit reclinatoriū ad
reuocandas aues: q̄ de manu nobilis euo
larant: scz aias peccatrices q̄ ab ipo nobi
lissimo dn̄o recesserūt Osee. ix. Effraim
q̄si auis auolauit. Aues aūt si forte nimis
impinguate: nō redeūt nec p voce recla/
mātis nec p reclinatorio. Sic aias pecca
trices passionis chr̄i meritū nō curantes
solet ipse diabolo dimittere. Prouerb. j.
Vocaui vos ⁊ renuistis ⁊c̄. Sequit̄. Ego
q̄ꝫ in interitu vestro ridebo. ⁊c̄. Cōside/
ra ergo o ptōr passionē chr̄i vt a ptis va
leas reuocari. Vn̄ cōueniēter ad pti re/
uocationē ponit̄ imago chr̄i crucifixi i me
dio eccl̄ie: vt videant oēs ⁊ ꝯsiderēt chri/
stū brachijs extēsis in cruce pendentē: q̄si
volentē oēs ad se trahere. Iuxta qd̄ dice/
bat. Ioā. xij. Ego si exaltatꝰ fuero a terra
oia traham ad meipsum. Scd̄o p viā
oppositiōis: qr videlz in passiōe sua ondit
dn̄s virtutes oppositas q̄buscūqꝫ ptis.
Reducūt̄ q̄ppe oia ptōꝝ gn̄a ad tres ge/
nerales radices. Iuxta illud. j. Io. ij. Oē
qd̄ est in mūdo: aut ꝯcupiscentia carnis
est: aut cōcupiscētia oculoꝝ: aut supbia vi
te. In passiōe aūt sua sustinuit dn̄s acer/
bissimas corpis afflictiōes ꝯ̄ cōcupiscen/
tiā carnis: extremā paupratē ꝯtra auari/
ciā: ⁊ abiectissimā hūilitatē ꝯtra supbiā.
Iō dt̄ dn̄s Thren. iij. Recordare paup/
tis mee ⁊ transgressiōis. i. vilificatiōis: ⁊
absinthij ⁊ fellis. i. amaritudinis. O igit̄
auari: o supbi: o carnales: si bn̄ meditemī
ni dn̄i passionē videbitis vos inimicos et
aduersarios cruc̄ chr̄i. Tertio p viam
remissiōis: Chr̄s em̄ in passiōe p nobꝫ pe/
nā sustinuit ⁊ emendā soluit. Esa. liij. Ve
re languores nr̄os ipe tulit ⁊ dolores no/
stros ipe portauit. Et Heb. ix. Sanguis
chr̄i q̄ p s. s. se ob. ima. deo emū. cō. no. ab
o. mor. Cū ergo te sentis ab aliq̄ vicio im
pugnari: meditare chr̄i sanguinē p te fusū
vt ⁊ a ptis ꝯmissis emūderis ⁊ a futuris
pseruerꝫ. Et qr chr̄s in passiōe sua copio
se p oibus satisfecit. iō si ei deuote ex anio
cōpatiaris: facile plenariā remissionē tam
culpe q̄ꝫ pene ꝯseq̄ris. Vn̄ ꝯfidenter dic̄
Apl̄s. ij. Tim. ij. Si cōpatimur ⁊ conre/
gnabimꝰ Salubre itaqꝫ documētū ē qꝫ hi
q̄ negligēter vixerūt: studeāt recupare ne
glectū ex vulneribꝰ ⁊ passiōe chr̄i. Exem
plū legit̄ de btō Bern̄. clareuall̄. qꝫ cū vi/
sum eēt ei qꝫ raptꝰ eēt in spū an̄ sūmū iudi
cē: ⁊ diabolꝰ eū de multis accusaret: q̄ren
ti diabolo vn̄ speraret hr̄e regnuꝫ eternū:
Rn̄dit Scio: qꝫ ad hoc merita mea non
sufficiūt: sed dn̄s iesus ipe dei filiꝰ cui cō/
petit regnū iure hereditario. cōpetit etiā
ei iure emptōis: qr illō emit sanguie suo:
altero iure sibi ꝯtentꝰ: altero iure de sua
miscd̄ia illud mihi donat. Vn̄ qd̄ ex me
mihi deest: ꝯfidenter vsurpo ex vulneri/
bus dn̄i: Qd̄ audiēs diabolꝰ ꝯfusus reces
sit. Multū ḡ salubris ē passiōis dn̄i me/
ditatō. Vn̄ dt̄ Albertꝰ magnꝰ. Simplex
recordatio passiōis chr̄i: magꝭ valꝫ q̄ꝫ si ie
iunaret q̄s in pane ⁊ aq̄: vl̄ si quotidie fla
gellis cederet̄ vsqꝫ ad effusionē sanguinis
vel si quotidie legeret psalteriū.
T Ertius ar. Audistꝭ ⁊c̄. Audite ḡ ne
dn̄ice passiōis meditationē expellen
tes inimicis succūbatis ⁊ in ptis moria/
mini: similes facti ei q̄ a se arma abijciēs:
reū se mortꝭ facit. Aud̄. qd̄ lex dt̄. Miles
q̄ amittit aut alienat arma illicite: capite
puniendꝰ est. ff. de re militari. l. desertorē.
§. Miles. Habet̄ aūt. xxiij. q. j. nisi bella.
qꝫ bella corporalia figurā gerunt spūaliuꝫ
belloꝝ. Vn̄ non dubiū grauissima pena
dignus est qui a se abijcit arma cruc̄. Ho
tate. si rex liberans aliquem de manu ini/
micoꝝ: dat sibi vestē quā q̄ncunqꝫ indue/
rit: cōfutabit aduersarios: ⁊ si forte ab ini

nicis fuerit vulneratus: p vestem illam curabitur: Nõne grauiter puniendus est si vestem illam abiecerit rc. Expone: Per vestem dominice passionis recordationẽ intellige rc. Ideo sicut dicit Paulus .ij. Timo.ij. Labora sicut bonus miles christi: arma videlicet crucis christi semper ferendo.

Feria.iiij.post dominicam in ramispalmarum Sermo.

Ecce ascẽdimus rc.

Hec dicit dominus deus Dicite filie sion Ecce saluator tuus venit: ecce merces eius cum eo. Esai.lxij. Sed ibi notande sunt tres consideratiões ad hoc dispositiue vt ascẽdamus hierosolymã.

Prima est pceptiue autoritatis: Hec dicit domin9 de9 Dicite filie sion.

Scda saluatiue benignitatis: Ecce saluator tuus venit.

Tertia retributiue equitatis: Ecce merces eius cũ eo

De Prima ps. Annũciate de die in diẽ salutare eius: annũciate inter gentes gloriam eius. De secũda Aug9. sup Joan. Uenit saluator ad mundũ. Quare saluator dictus est mundi: nisi vt saluet mundum. De tertia Apocalyps.vlti. Ecce venio cito et merces mea mecuz est: id est potestas reddẽdi mercedem.

Ecce rc.

Primus articul9. An p christi passionem simus a potestate diaboli liberati: Q, nõ. quoniã adhuc potestatẽ exercet in hominib9 tentando z vexando.

Contra. Imminẽte passione domin9 dixit Joan.xij. Nũc princeps mundi huius eijcietur foras. Respondet Tho. in .iij. parte sum. q.ix. Circa potestatẽ quaz diabolus in homies exercebat ante passionem tria sunt cõsideranda

Primũ ex parte hominis q̃ suo peccato hoc meruerat.

Secundũ ex parte dei offensi: qui p suã iusticiam diabolice potestati homines reliquerat

Tertiũ ex parte diaboli qui sua nequicia hominẽ a consecutiõe salutis impediebat.

Quantũ ad primũ: Homo est a potestate diaboli liberatus p passionẽ christi inq̃ntuz ipsa est causa remissionis omniũ peccato℞. Quantũ ad secundũ: inq̃ntum nos deo reconciliauit. Quantũ vero ad tertiũ: inq̃ntuz diabolus in passione chri excessit modũ potestatis sibi tradite machinando in mortẽ chri qui meritũ mortis nõ habebat. Licz adhuc diabolus tentet hominẽ: tamẽ cõtra tentatiões et alias diaboli vexationes: pparatum est homini remediũ ex passione christi. Hoc Thomas

Pro fundamento. Nobilis cõdicio principis est: clementẽ esse: pcipue subiectis. Seneca. Nullũ clementia magis q̃ principes decz. Et Seneca introducit Uirgiliuz d Anchise sic dicente: Enee he tibi sint artes paciq̃ imponere morẽ. Parcere subiectis z debellare superbos. Sic fecit domin9 qui ex clemẽtia sua pepcit generi humano pacẽ eius faciens cũ deo et debellans diabolũ superbissimũ. Queritur q̃ An p chri passionẽ rc. Dic responsionẽ. Ex qua ɔclude ɔtẽplationẽ deuotã: vicz q̃ sicut diabol9 astutia sua hoiem deiecerat: ita chrs in sua mirabili prudentia diabolũ supauit. Ans.li. Cur deus hõ Uenit redemptor z victus est tentator/ tetendit illi muscipulã crucem et dedit illi escam sanguinẽ suũ Fuit quippe crux chri quasi bacul9 piscãtis/ deitas quasi ham9/ et caro quasi esca. Grego. in omel. quadã. In virga crucis trãsglutiẽs diabolus carnem hũanitatis: transfixus ẽ hamo diuinitatis. Ipe eñ diabolus iudeos iduxit ad procurãdum mortem chri. ipe etiaz iudã pditorẽ ad chri vẽditõem istigauit volẽs anihilare chri doctrinã quam chrs appropinquante tpe passionis studiosius ãpliauit. Cõtemplemur itaq̃ qm die palmarum acriter pharisеoruz vicia rephendit: emẽtes z vendẽtes de templo eiecit ita vt cõfusi iudei ignorabãt quid rñderent. Silit die lune sequẽti et die martis iterũ venit in hierusalem/ multasq̃ disputatões ibi habuit. Die aũt mercurij ire hierusalem noluit vt pncipibus sacerdotũ z iude pditori locum daret/ et cũ matre de hũana redemptõe tractaret: in bethania igitur illa

die remansit. Cōtemplemur igit' dulcissimum Jesū cū matre charissima de mysterijs hūane redemptōis illa die cōferentē: taliaqꝫ ꝟba di. Dulcissima mater scitis ꝙ a deo patre exiui et veni in mūdum. Nunc instat hora qua reuertar ad eū qui misit me crudeli morte moriturū qm̄ omnia q̄ de me scripta sunt in breui cōplebūtur. sꝫ mater sanctissima consolamini qm̄ die tertia resurgam Beata igitur virgo lugubri voce respondit Fili carissime etsi redemptōnē hūani gn̄is desidero: tamen in sola cogitatōne mortis vestre tota cōcutior Quō ergo potero eam videre Considera si potes in ꝙgraui dolore sunt filius ⁊ mater inter hec verba Interī qn̄ dominus nō iuerat in hierusalem pricipes sacerdotū ⁊ seniores ꝑpl̄i ꝯgregati sūt i domo caiphe et consiliū fecerūt vt Jesum dolo tenerent et occiderēt. Matth. xxvj. Putauerūt em̄ eum subterfugisse velle. Conferebāt ergo de modo di. Nō in die festo ne fiat tumult⁹ in populo. Judas igitur instictu diabolico dn̄m relinquens in hierusalem veniēs: effrenat⁹ venit ad eos di. Quid vultis mihi dare et ego vobis eū tradā: Matth. xxvj. q. di. Eum scio de quo tractatis: scio quo vadit. Ne faictes q̄ aduiser. quid vultis mihi dare: O iuda q̇d cogitas: sꝫ ꝓh dolor sicut dicit Leo papa: Anima lucri cupida etiā ꝓ exiguo perire nō metuit: nullūqꝫ in illo corde est iusticie vestigiū vbi auaricia fecit sibi habitaculū. Audientes ergo iudei cogitauerūt hūc modū esse cōuenientē ⁊ mutauerūt ꝯsilium: Et gauisi sunt ⁊ promiserūt ei trigita denarios. Et spopōdit. O infelix mercator: similes sunt qui ꝓ sua breui delectatōe dn̄m relinquūt Patꝫ g̊ ex dictis quō diabol⁹ astutia sua ꝑ iudā ⁊ iudeos dn̄i mortē ꝓcurauit: sed dn̄s prudētia sua ꝑ ipam suā mortē diabolū deuicit ⁊ alligauit. Figura Apocaly. xx. Vidi angelū descēdentē de celo. i. christū habentē clauē abyssi. i. inferni: et catenā magnā in manu sua ⁊ apphendit draconē ser. ā. q̇ est diabol⁹ ⁊ sa. ⁊ alligauit eū ꝑ annos mille. i. vsqꝫ ad tp̄us antichristi ẜm glo. ⁊ misit eū in abyssum ⁊ clausit. i. potestatē nocendi limitauit vt nō seducat ⁊c. Hic victoriā obtinuit chr̄s ꝑ crucē. Vn̄ Cassio. Crux ē victoria xp̄i: ꝑditō diaboli

S Ecūdus articul'. In ꝓceden. ⁊c. Nunc de secūdo qui est amoris fortificatio. Fortificat em̄ animos dominice passionis meditatio ꝓcipue tripliciter

Primo ad continuandā penitentiā
Scdo ad obseruandā patientiā.
Tertio ad obtinendā victoriā

Primo ad cōtinuandā penitentiā. Heb. xij. Recogitate eū qui ad. se. su. ꝯtradi. vt nō fatigemini anis vr̄is defici. Corporem quippe nostrū excitare debēt aculei spinarum: flagella: claui: lancea ⁊c. Passio vtiqꝫ christi omnē penitētie laborem alleuiat. Bernar. Quid est qd̄ nō suaue tibi est si collegeris animo amaritudines dei tui: Aug⁹. lib. de virgi. Inspicite vulnera pēdentis: sanguinē morietis: preciū redimētis: Hec quāta sint cogitate: hec in statera cordis appendite vt totus vobis figatur in corde qui totus ꝓ nobis fixus est in cruce. Secūdo ad obseruandā patientiam: scꝫ in tribulatiōe. Aug⁹. Tēporalis afflictionis qd̄ nobis ꝓpinat aduersitas: nihil dulcius si cōsiderem⁹ quid pro nobis biberit ad patibulum/qui nos inuitat ad premiū. In figura huius aqua fluuij marath/que amara erat/ꝑ lignū crucis a Moyse positū ibi facta est dulcis. Vide Exo. xv. Unde Eccl'iasti. xlviij. Nōne a ligno indulcata est aqua amara: Et q̄rti. Regū. ij. Vas nouū: id est corpus christi in quo positū erat sal diuine sapiētie: positum in aquis hiericho reddidit eas dulces et potabiles: id est huius mūdi tribulationes fecit leues ⁊ facilit' portabiles.

Tertio ad obtinēdam victoriā. j. Corinth. xv. Deo gr̄as qui dedit nobis victoriam ꝑ Jesum christū. Fortificat autē christi passio et victoriam tribuit cōtra diabolicos insultus tripliciter. Primo animū excitando. Figura. j. Machabe. vj. Ostendebāt elephantib⁹ sanguinē vue et mori vt eos acuerent ad ꝓlium. Sic ⁊ cōtemplatio sanguinis christi acuit ad pugnādum contra diabolū. Secūdo hostē debilitando. Pro cuius declaratiōe Notandum ẜm Alexand. in. iij. parte in tractatu de effectibus passionis. Et Bonauentu. in. iij. dist. xix. Diabolus ante passionē christi triplici potestate vtebat' contra hominē, vicꝫ potestate attractiua: scꝫ

custoꝝ ad limbum. Hec manus sibi oīno fuit amputata per christi passionē ꝑ quaꝫ deletū est chirographuꝫ decreti: vt dicit Apostol⁹ Col.ij. Potestate impulsiua: scꝫ ad peccatū qua fere in omnib⁹ regnabat et vix poterat quis ei resistere. Et hec debilitata est per passionē christi per quā lumen veritatis agitur contra diabolicam violētiam. Item potestate vexatiua: scꝫ corꝑaliter: Et hec est sibi diminuta. Per passionē em̄ non habet potestatē vexandi nisi tm̄ excōmunicatos ⁊ ab ecclesia precisos: nisi forte quādoqꝫ ex speciali diuia ꝑmissiōe ad exercitiū sanctorū: sicut legim⁹ de beato Antonio qui fuit a demone flagellatus. Tertio passio christi fortificat cōtra diabolicos insultus arma defensiua ministrando. Unde dicit Damascen. lib. iij. Crux est galea et scutuꝫ aduersus diabolum. Exemplū legitur in Barlaā: ꝙ cum Josaphat rex dimisisset regnū ⁊ penetraret eremū in quo pl⁹ ꝗ̄ ꝑ duos annos oberrauit querēs magistrū suū scm̄ Barlaā. Postqꝫ ei diabolus immiserat multas tentatōnes de gloria quā dimiserat de delitijs: de regno: ⁊ amicis: nec ꝑualere posset ei neqꝫ ꝑ asperitatē nec ꝑ paupertatē neqꝫ ꝑ difficultatem vie. Ad vltimū apparuit ei et euaginatū gladiū tenēs mortē sibi ꝯminās nisi rediret: ⁊ assumēs diuersaꝝ ferarū formas horribiles ꝑterrere nitebat̄. Sed oīa dei seruus crucis signaculū opponens vincebat et demones fugabat. Sic etiā nos faciam⁹ cōtra demonuꝫ tentamenta: et victores erimus. Alioqn dicturus est nobis chr̄s illd̓ Boecij. iij. de consolatōne. Talia tibi cōtuleramus arma que nisi prior abiecisses. inuicta te firmitate tuerent̄.

t Ertius articul⁹. Audistis ⁊c̄. Notate qm̄ dn̄s ꝑ suā passiōeꝫ nobis tot bn̄ficia ꝯtulit vt ipm amem⁹. Nō credatꝫ ꝑ ꝟtute passiōis vicere posse pctā: tribulatiōes: ⁊ tētatiōes: ⁊ hereditatē celestē obtinere: nisi chr̄m diligatꝫ. Nā vt dt lex. Nihil tā naturale ꝗ̄ vt adqsitio fiat ꝺm volūtatē dn̄i tradētꝫ. vt hr̄ in l. Et fac optime qd̓ hr̄ c. si. de simoniacꝫ. ⁊ ī c. Ex trāsmissa de decis. Est āt volūtas dn̄i vt celestē hereditatē adqram⁹ merito sue passiōis: tribulatiōes patiēt̄ sustinēdo: ⁊ in pn̄ia ꝑseuerādo atqꝫ tētatōes d̓uincēdo: qd̓ neqꝗ̄ possum⁹ nisi ꝑ amorē chr̄i q̄ in nob̄ maxīe feruere debꝫ ex recordatiōe sue passionis: qd̓ apparebit euident̄ si attēdam⁹ ꝑabolā quā barlaā ꝓposuit iosaphat. Quidā qtuor amicos habuerat q̊ꝝ tres pl⁹ ꝗ̄ seipꝫ dilexerat ⁊ ꝓ illis ꝓpria negocia dimiserat Pro q̄rto ꝟo valde pauca fecerat. Cū aūt a terribilib⁹ regꝫ famul̄ capet̄ ꝓ decēmilib⁹ talētoꝝ q̄ debebat: datꝫ sibi inducijs vt amicos rogaret ꝓ debiti solutōe: ⁊ sic a suspēdio libaret̄. Prim⁹ ab eo rogat⁹ rn̄dit ꝙ ex q̊ in illd̓ discrimē cecidisset: nihil nisi linteoluꝫ daret q̄ inuolueret̄ Scd̓s dt ꝙ hāc solā grām ei faceret ꝙ eū vsqꝫ ad patibulū ꝯduceret. Terti⁹ ꝙ ipsemet eū suspēderet Quart⁹ h̄ audiēs dt: lꝫ ꝓ me pauca fecerꝫ qꝛ tm̄ ad me recuꝛrꝫ in nc̄itate: et me de cet̓o diligere ꝓponis: ꝓ te ne suspēdarꝫ me venalē exhibeo ⁊ suspēdi volo. Prim⁹ amic⁹ fals⁹ ē md̓s a q̊ nō recipit nisi sudariū. Scd̓s sunt heredes ⁊ amici mūdi q̄ ꝯducūt vsqꝫ ad sepulcꝝ. Terti⁹ ē diabol⁹ q̄ hoieꝫ suspēdit ad inferni patibulū. Quart⁹ q̄ ver⁹ ē amic⁹: est ipē chr̄s q̄ ꝓ hoie suspēdi voluit ad crucꝫ lignū. Si ḡ (vt dt Aug. li. de cathezizādis rudib⁹) amare pigebat. saltē redamare nō pigeat.

Feria. v. in cena dn̄i Sermo.

e Ecce ⁊c̄. Dn̄s Iesus in q̄ nocte tradebat̄ accepit panē ⁊ grās agēs fregit ⁊ dixit Accipite ⁊ māducate: h̄ ē corp⁹ meū. j. Cor. xj. Hoc ē mysteriū q̊ in celū ascēdere possum⁹. In his āt ꝟbis tria sūt notāda circa xp̄i passiōꝫ ⁊ sacr̄m corporis ei⁹. Charitas inextimabil̄: Dn̄s ies⁹ in q̄ nocte trade. ⁊c̄. Exferuēti ei charitate se tradi voluit. Libalitas iexplicabil̄: Acce. pa. ⁊ grās ag. fre. ⁊ dix. acci. ⁊ mā. Suauitas incōꝑabilis: Hoc ē corp⁹ me. Qd̓ em̄ hoc sumam⁹. De pmo Hiere. xxxj. In charitate ꝑpetua dilexi te. Et Cātic. viij. Aque multe nō potuerūt extinguere charitatē. De scd̓o ps̄. Misericors ⁊ miſator dn̄s escā de. timē. se. De tertio. Joā. vj. Caro mea vere est ci. sanguis me. ve. est potus. Salutatio.

Ecce ⁊c̄.

p Rimus articul'. An passio chr̄i fuerit verū sacrificiū: Q, non. Passio christi fuit maxime crudelitatis. Cōtra. Eph. v. Tradidit semetipm oblationem ꝛ hostiā deo in odorē suauitatꝫ. Respōdet tho. in. iij. pte. q. xlix. Sacrificiū ꝓprie dicit' aliqd factū ad honorē dei: ꝛ ad eum placandū. Et iō Aug⁹. x. de ci. dei dicit. Verū sacrificiū esse omne op⁹ qd̄ agitur vt sctā societate inhæream⁹ deo: relatum scꝫ ad illū finē quo veraciter bti esse possimus. Fuit ergo passio chr̄i verissimū sacrificiū deo acceptissimū: vtpote ex maxima charitate: licꝫ ex parte iudeoꝝ fuerit opus crudelitatis maxime. Hec Tho.

Pro fundamēto. Multū dn̄o tenemur qui seipm ꝓ nobis gratis offerre voluit. Ouidi⁹ sine titulo. Gr̄a ꝓ rebus merito debetur inēptis. Sed heu ꝙ multi sunt ingrati. Seē. de bn̄ficijs. Inter plā maxi maqꝫ vicia: nihil est frequētius ꝙ ingrati animi. O miseri pctōres ꝙ graui ꝯfusiōe feriendi estis ꝓ ingratitudine vr̄a qui non timetis eū offendere qui se ꝓ vobis mori dedit in sacrificiū imaculatū deo. Cum ergo q̄rit'. An passio ꝛc. Dic rn̄. vt s. Ex q̄ ꝯclude q̄nta deuotiōe chr̄i charitatem laudare debem⁹ q̄ totū ꝓ nobis sacrificiū obtulit. Et cū q̄ttuor ꝯsiderent' in oī sacrificio. Vt dicit Aug⁹. iiij. de trini. s. cui offerat'. a q̄ offerat': qd̄ offerat': ꝛ ꝓ quo offerat'. Ipe q̄ vn⁹ verusqꝫ mediator: ꝑ sacrificiū pacis recōciliat nos deo: vnū cuꝫ eo manēs cui offerebat: vnū in se faciēs ꝓ q̄bus offerebat: vt vn⁹ ipse esset q̄ offerebat: et qd̄ offerebat. Hoc est igit' verissimū sacrificiū efficaciā habēs mirabilē: et prorsus inexplicabilē. Valet em̄ ad pctōrū remissionē: ad diuine gr̄e recōciliationē ꝛ ad dei p̄cipuā venerationē. Figu. Leuit. xxiij. et plib⁹ alijs locis. Tria erāt genera sacrificioꝝ in ve. te. q̄dā ꝓ pctō: q̄dā ꝓ gr̄arū actiōe de pceptis bn̄ficijs vel pro pcipiendoꝝ postulatiōe: ꝛ hmōi dicebant' hostie pacifice. Alia erant simpliciter ꝓpt' dei honorē q̄ dicebāt' holocausta. Spūaliter. hec oīa figurabāt chr̄i passionē: q̄ h̄ triplici mō habet rationē sacrificij: sacrificium inq̄ animaꝝ sanctificatiuū. Heb. x. Sanctificati sumus per oblationē christi iesu semel.

s Ecūd⁹ arti. In pceð. ꝛc. Nūc de tertio q̄ est spūalium bonoꝝ adq̄sitio. Bern̄. Homo si vis de virtute in virtutē ꝑuehi: si vis de gr̄a in gr̄am ꝓmoueri: de amore in amorē: de luce in lucē: de bono in meli⁹: passionē chr̄i recordare. Idē. Arbor crucis si est q̄ colligat: vitā germinat: iocunditatē fructificat: oleum stillat: balsamū fundit spūaliū charismatū. Non est arbor siluestris. lignū vite est apphendētibus eā arbor salutifera lignū crucꝫ. Precipue aūt ex deuota passiōis meditatione ꝓuenit triplex adquisitio boni.

Prima est adq̄sitio illumiatie visiōis.
Scda ē adq̄sitio charitatiue affectōis
Tertia ē adq̄sitō saluatiue dispositōis

Prima est ꝛc. Hoc est collyriū q̄ inungendi sūt oculi: vt videant. Apoc. iij. Itē hec est ꝑga: de cui⁹ sūmitate gustato melle illuminat' ionathas. j. Regū. xiiij. Item fel piscis: q̄ liniti oculi ceci curant'. Tobie. vj Illuminat aūt passio chr̄i deuote ꝯtēplata tripliciter. Primo ad cognitionē dī: ꝑ hoc em̄ manifeste cognoscimus q̄nta sit dei miscdia ꝛ gr̄a erga nos. Per virtutē em̄ passiōis manifestant' thesauri diuine sapiētie. j. Cor. j. Predicam⁹ vobis christū crucifixū: iudeis quidē scandalū: gentibus autē stulticiā. Ipsis autē vocatis iudeis atqꝫ grecis chr̄m dei virtutē ꝛ dei sapientiā. Scdo ad cognitionē sui: quia per hoc clare videm⁹ ꝙ pciose sunt anime nostre dei iudicio: q꞉ corpus ꝛ sanguinem ꝛ vitā ꝓpiā in statera crucis posuit vt animas nostras redemiret: ne de cetero vilissimo pcti pcio venderent'. Aug⁹. Agnoscat hō q̄ntū valeat: ꝛ q̄ntū debeat: ꝛ dum pciū suū cogitat: sibi vilis esse sinat. Re⁹ itaqꝫ erit nō parui pcij sed sanguinis iesu chr̄i qui violat ꝛ maculat animā chr̄i sanguine ꝛ passione redemptā. Tertio ad cognitionē peccati: per hoc luculēter ostēdit deus q̄ntū odit pctm̄: pro quo destruē do: nec pat' filio suo pepcit. quin illū mori pciperet: nec filius sibi ipsi. Patet etiam q̄ntum debemus detestari pctm̄ ꝛ cauere: q꞉ si deus ꝓpter peccata alioꝝ nō pepercit filio: nec nobis parcet pro peccatis nr̄is. Esa. liij. Propter scelus populi mei percussi eū. Scda est adq̄sitio charitatiue affectionis. Christ⁹ em̄ per passionem

suā maxie nos allicit ad amorē suū. Ber. sup cañ. Sup oia te mihi amabilē reddit o bone iesu calix quē ꝑ nobis bibisti: op⁹ redemptōis nr̄e frequenter memoratū: h̄ sepe excogitatum: facile sibi nr̄m vendicat amorē. Nihil deuotionē nostrā blandius allicit: iustius exigit: artius stringit: vehemētius afficit. Multū q̄ppe ibi ꝑ nobis laborauit: nec in omni machina mūdiali tantū sibi fatigatiōis assūpsit. Ibi em̄ habuit in dictis ꝯtradictores: in factis obseruatores: in tormentis irrisores: in morte exꝓbratores. Afficit igit̄ chr̄i passio ad amoris orationē. Propterea dicit spōsa in Cā. ij. Sub vmbra illius quē desideraueram sedi ꝛ fruct⁹ eius dulcis gutturi meo

Tertia est adq̄sitio saluatiue dispositōnis q̄ ex duab⁹ p̄dictis sequit̄. Et sicut dicit Chryso. sup Matth. Nulla res est q̄ magis ad salutē hoīm pertineat q̄ȝ mors chr̄i. Exemplū narrat cesari⁹ q̄ quidaȝ prior de ordine regulariū tp̄e quodā tanto sopore cepit affici q̄ nisi cito dormiret moreret̄. Cum ergo se inclinasset mox ei q̄dam ꝯuersus affuit di. Dñe cum licētia vestra vado. Et ille ait q̄ vadis. Et ait cōuersus: vado ad deū q̄ꝛ mortuus sum in hac hora. Et prior. Cū multi ꝑfecti transeant ad purgatoriū: quid est q̄ tā ꝯfidenter te dicis ituꝝ ad deū. At ille. Habebā ꝯsuetudinē vt quotiēs corā crucifixo hāc orationē dicerē. Dñe iesu chr̄e per illam amaritudinē passionis quā sustinuisti in cruce: maxime quādo anima tua egressa est de corpore tuo miserere anime mee in egressu suo. Et exaudiuit de⁹ orationem meā. Et ait prior. Quō fuit tibi morienti Rñdit. Videbat̄ mihi in agonia posito q̄ totus mund⁹ esset lapis vnus ꝛ p̄meret meū pect⁹. Propterea bñ d̄t Bern̄. Quotidiana chr̄iani lectio dȝ eē assidua passionis chr̄i meditatio.

t Ertius arti: Audistȝ. ꝛc̄. chr̄s quidē sui sanguinis cōmercio adq̄siuit celestē hereditatē: sȝ timendū ne reuocetur talis donatio ꝓpt̄ demerita nr̄a Iura enī dicūt q̄ reuocat̄ donatio ꝓpter m̄ltas causas: vt colligi potest ex. ll. C. d̄ donatȝ añ. ꝛ ex. c. fi. de dona. Quaꝝ vna: si deficiat cōdicio apposita. Altera si donatarius. atrocē siue grauē iniuriā fecerit donatori. Pone casum ꝛ applica notando q̄ chr̄s illa cōditiōe nobis adquisiuit regnum celeste: si eius mandata custodiam⁹: ꝛ grauis ei fit iniuria in eoꝝ transgressiōe. Iō ip̄e dicit Matth. xix. Si vis ad vitā ingredi: serua mandata.

Feria quinta in cena dñi post meridiem.

e Cce ascēdimus ꝛc̄.

Probet autem se ipsum hō: ꝛ sic de pane illo edat ꝛ de calice bi. j. Corinth. xj. vt videlicet sic comedat q̄ virtute panis illi⁹ hierosolymā ascēdat. Est aūt ꝯsiderāda hui⁹ ꝓbationis: necessitas: vtilitas: securitas.

Propt̄ primū. Ibidē. Qui em̄ manducat ꝛ bibit indigne iudicium sibi mā. ꝛc̄.

Propt̄ scd̄m. Io. vj. Qui māducat hūc panē. s. digne viuet in eternū. Propter tertiū. j. Corinth. xj. Si nosmetipos dijudicarem⁹ nō vtiq̄ȝ iudicaremur.

Salutatio. Ecce ꝛc̄.

p Rimus arti. An chr̄s ex obedientia mortu⁹ sit: Q, nō. Nō legitur hoc sibi fuisse p̄ceptū. Cōtra. Phil. ij. Factus ē obediēs vsq̄ȝ ad mortē. Rñdet Tho. in. iij. p. Cōueniens fuit q̄ ex obedīa pateret̄ Primo quidē q̄ꝛ hoc cōueniebat iustificationi hūane. vt sicut ꝑ inobedientiā vnius: peccatores sūt cōstituti multi: ita ꝛ ꝑ vnius obedientiā iusti cōstituerentur multi. Vt d̄r. Rom̄. v. Scd̄o hoc conueniebat recōciliatōi: hois cū deo. Scd̄ȝ illud Rom̄. v. Recōciliati sum⁹ deo per mortem filij ei⁹ inq̄ntū. s. ip̄a fuit sacrificiū acceptissimū. Obediētia autē omibus sacrificijs p̄fertur: vt dicitur. j. Regū. xv.

Tertio fuit conueniens victorie qua de morte ꝛ mortis auctore triumphauit. Nō em̄ miles vincere pōt nisi obediat duci. Prouer. xxj. Vir obediēs loquit̄ victorias. Qȝ autē chr̄s accepat mādatū vt pateret̄. pȝ Io. x. vbi dicit Potestatē habeo ꝛc̄. ꝛ hoc mandatum accepi a patre meo. Hec Thom̄. Pro fundamēto. Bñficiū q̄nto celerius ꝛ prōptius exhibet̄: tanto gratius est. Plaut⁹ in aulularia. Celeritas: beneficiū grati⁹ facit. Et Sen̄. Nō

tm̄ q̇d daꝛ aut q̇d fiat: ſ3 magis qua men-
te refert. Multũ ergo deuote recognoſce
re debemus ꝙ prompto aĩo chr̄s ꝓ no-
bis ſe obtulit. Qui vt hr̄ Heb. xij. pro-
poſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucẽ. Sed q̄
riꝛ an ex obedientia. Dic rñ. vt̄s. Ex qua
cõclude ꝙ amanda ſit obediẽtia per quã
repatũ eſt genus hũanũ ⁊ ꝙ deteſtabilis
inobedientia ꝑ quã ꝑijt natura angelica
⁊ hũana. Vñ obedientia mater eſt omis
bñdictiõis. Inobediẽtia ſo: radix omnis
malediẽtõis. Deuter. xj. En propono in
cõſpectu veſtro hodie benedictionẽ ⁊ ma
ledictionẽ: Bñdictionẽ ſi obedieritis mã
datis dñi dei veſtri. Maledictionẽ: ſi non
audieritis mandata dñi dei veſtri: ſed re-
ceſſeritis de via quã oſtendi vobis.

Figura. Geñ. iij. Primi parentes manda
tũ dei transgredientes: ſniam mortis in-
currunt ⁊ a paradiſo terreſtri expulſi dei
maledictionẽ ſuſceperũt. Geñ. xij. Abraã
obediẽti deo ꝓmiſſa eſt terra fertilis ⁊ da
ta ei bñdictio. Spũaliter expone qm̄ obe
dientie diuinoꝝ mandatoꝝ ꝓmittiꝛ bene
dictio celeſtis hereditatis. ⁊c. Iõ Hiere.
xvj. Obediamus vt bñ ſit nobis.

S Ecũdus articul⁹. In euãge. qđ ſcri
bitur. Ioã. xiij. Tria ſunt myſteria
cõtemplãda quoꝝ ꝯtẽplatio nos allicere
debet ad amorẽ ⁊ imitationẽ chr̄i ꝓ nobꝫ
paſſi. Primũ eſt myſteriũ motiue ratio-
nis videlꝫ ꝓpter quã diſcipuloꝝ pedes la
uit volẽs eis dare ſingulare exemplũ hũi
litatis. q̄r videlꝫ ꝓpe erat tp̄s paſſionis
ſue qñ receſſurus erat ab eis. Vñ dicit
in euãgel. Ante diẽ feſtũ paſce ſciens ieſus
q̄r venit hora vt tranſeat ex hoc mundo
ad patrẽ. t. Theophil⁹. Hoc dic̄. q̄r expli
care voluit qualẽ ad ſuos amiciciã gere-
ret. Iõ pedes eoꝝ lauit: vt oñderet hũili
tatẽ viã eſſe ſalutis. Vñ ſequiꝛ: cũ dilexiſ
ſet ſuos q̄ erãt i mũ. in fi. di. e. i. maiora ſig
dilectõis oſtendit. Volẽs etiã ex tãta be
nignitate oſtenſa: reuocare ꝓditorẽ iudã:
de quo ſubditur. Cũ diabolus iam miſiſ-
ſet in cor vt traderet eum iudas ſimonis
ſcariothis. Chryſoſt. Hoc q̄ſi ſtupens in-
terſeruit euãgeliſta qm̄ eũ q̄ iã ꝓdere ſta-
tuerat dñs lauit. Scđm eſt myſteriũ extẽ
platiõis informatiue: qm̄ cena facta: q̄ntũ
ad agnũ paſchalem: ſurgit dñs ⁊ depo-
nit veſtimenta ſua ⁊ cũ acc. lint. p̄. ſe. dein-
de mi. aquã in peluim ⁊ ce. la. pe. diſ. ⁊ ext.
lin. quo erat ipſe p̄cinctus. Vide ꝙ hone-
ſte ⁊ officioſe hũilitatis implet officium.
Venit ergo ad ſimonẽ petrũ q̇ inter alios
maior erat. Et tũc petrus ex cõſideratio
ne maieſtatis chriſti territus di᷑. Dñe tu
mihi lauas pedes? Auguſti. Quid es tu?
Quis es mihi cogitanda magis ſunt hec
ꝙ dicẽda. q. d. hoc indecẽs eſt ⁊ nullo mõ
ſuſtinendũ. quaſi di. ſm̄ Bedam. Tu de⁹
deoꝝ: tu rex angeloꝝ: tu fili⁹ altiſſimi: tu
quẽ adorant angelice poteſtates: tu deus
eterne mihi vermiculo laues pedes. Tu
ante me curuarꝭ ante quẽ curuanꝛ q̄ por-
tant orbẽ. Tu ante me flecteris ante quez
flectiꝛ omne genu celeſtiũ terreſtriũ ⁊ in-
fernoꝝ. Rñdens aũt ieſus dixit ei. Quod
ego facio tu neſcis modo: ſcies ãt poſtea
quõ. ſ. hoc ẽ exẽplũ hũilitatꝭ exhibende: ⁊
myſteriũ interioris mũdatõis. Petr⁹ aũt
de tanta hũilitate filij dei territus dixit.
Nõ lauabis mihi pedes in eternũ. i. nũꝙ
hoc patiar. Sed vt dicit Aug⁹. Cũ nõ eſ
ſet expediẽs petro ꝓpoſitũ: nõ ꝑmiſit do-
min⁹ illud verificari. Iõ rñdit ieſus. Si
non lauero te: non habebis partẽ mecũ.
ſcꝫ in btitudine. Siue hoc intelligaꝛ de
lotiõe myſtica. ſ. interioris macule: ſiue de
lotione corporali pedũ: q̄ ideo neceſſaria
erat q̄r a chr̄o p̄cipiebaꝛ. Nõ potuit chri-
ſtus in petrũ terribili⁹ intonare ꝙ vt cõ-
minaretur repulſam. Et iõ petrus expa-
ueſcens ſapienter mutat ſententiã di. Do
mine nõ tm̄ pedes meos: ſ3 ⁊ manus ⁊ ca
put. Myſtice ꝑ pedes: affectiões: per ma
nus opera: ꝑ caput cogitatiões mentis et
intentiões intellige. Dicit ei ieſus: q̄ lot⁹
eſt nõ indiget niſi vt pedes lauet: ſed. ⁊c.
Aug⁹. Ipſi humani affectus (ſine quibus
in hac mortalitate nõ viuiꝛ) quaſi pedes
ſunt: vbi humanis rebus afficimur: vt ſi
dixerimus qm̄ pctm̄ non habemus: ipſi
nos ſeducimus. Berñ. Lotus eſt q̄ gra-
uia peccata non habet: cui⁹ caput intentõ
⁊ manus. id eſt opera ⁊ conuerſatio mun
da eſt: ſed pedes qui ſũt anime affectio-
nes dum in hoc puluere gradiuntur ex to
to mundi eſſe non poſſunt: quin aliquan-
do vanitati: aliquãdo voluptati: aliquan-
do curioſitati plus ꝙ oporteat cedat ani-

mus vel ad horam. In multis enī offendimus omnes. Deinde dñs subiungit. Et vos mundi estis: sed non omnes. Sciebat enī. rc. Ansel. Et te quidē o bone iesu proditissimi proditoris tui perfidia non latebat quādo in hac cena ablutiōis cā: etiā corā ipso genu flexo procūbens maledictos pedes eius veloces ad effūdendū sanguinē tuum: sanctissimis manibus tuis attrectare: lauare: r extergere dignatus es: r tu adhuc extento collo ambulas. O terra r cinis adhuc supbia te eleuat: adhuc te impatientia exagitat: intuere humilitatis r mansuetudinis speculuz vniuerse facture creatorem r tremenduz iudicem viuoꝝ r mortuorum ante pedes hominis: etiā traditoris sui: genua curuantem. Disce ab eo quia mitis r humilis corde. Confundere in superbia tua: erubesce in impatientia tua. Tertiuz est mysteriū inductiue exhortationis quomō videlicet eos hortatus est et induxit ad simile faciendū. Nam postq̄ lauit pedes eoruz accepit vestimenta sua r rediit ad locū cene. Et cum recubuisset iterū dicit eis. Scitis quid fecerim vobis. id est quantam humilitatē vobis exhibuerim. Vos vocatis me magister r dñe: r bene dicitis: sum etenim. Magister: ꝓpter sapientiam quaz vos doceo. Dñs ꝓpter potentiā quā mirabilibꝰ ostendo. Ubi non est periculū superbiendi: nō est vituperiū ꝓpria cōmendatio. Sequit. Si ergo ego laui pedes vestros dñs r mgr̄: r vos debetis alter alterius lauare pedes. id ē inuicem hūiliter ministrare: inuicē iniurias dimittere: p inuicem orare. rc. Sequit. Exemplū enī dedi vobis vt quēadmodū. rc. quasi di. hoc feci ad humilitatē erudit ionē. Hanc doctrinā obseruemus charissimi quoniā nō nisi p hūilitatem saluari possumus. Superbia autē radix est damnationis. ps. Tu populū humilē saluū facies r oculos superborū hūiliabis. Exemplū in angelis supbientibus. Unde Esa. xiiij. Quomō cecidisti lucifer rc. Itē in filiis filiorū noe volentibus edificare turrim. Geneß. xj. Itē in saul a regno deiecto. j. Regū. xv. Item in nabucho. Daniij. r in multis aliis. Exemplū enī humilitatē in abraā habemus qui dicebat. Geneß. xviij. Loquar ad dñm meū cum sim puluis r cinis. In ioāne baptista. Ioā. j. In beata virgine matre dei q̄ dixit. Luc. j. Respexit hūilitatē ancille sue. Singularissimū autē exemplū habemus in dño q̄ etiā pedes sui ꝓditoris lauit. Bern. Intolerabilis impudentie res est vt vbi se exinaniuit maiestas: infletur vermiculus vilis r intumescat.

T Ertius articulꝰ. Audistis rc. Nec credatis vos cum chr̄o posse regnare nisi r cū chr̄o studeatis vos hūiliare. Dicitis forte chr̄s per hūilitatē sue passionis nobis adq̄siuit regnū. Iam nō possumus illud ꝑdere. Notate q̄d iura dicūt Heres nō seruans testamentū defuncti: est exheredandꝰ. Exheredandꝰ inq̄ ex toto si fuerit heres extraneꝰ dono. de voto. c. licz r. xj. q. j. Siluester. r de testamentis. si heredes. Si vero heres est filius: tūc si hereditas est diuisibilis: amittet: solum reseruata sibi legitima. C. de fideicōmissis aut hoc amplius. Si autē indiuisibilis: puta q: ducatus: regnū: r hmōi sic totā perdet. dicto. c. licz. in fi. Pone casuz iuxta ꝑdicta r expone notando ꝙ chr̄us in suo testamēto nobis recōmendauit humilitatē: mansuetudinē r fraternā charitē: vt patet expresse. Ioā. xiij.

Pro die veneris sancta.

Ecce ascen

E dimus rc. Cōmēdat dñs suam charitatez in nobis quoniā cum adhuc peccatores essemus christus p nobis mortuus est: multo magis iustificati in sanguine ipsius salui erimus ab ira per ipsum. Romanoꝝ. v. In his verbis cōtinetur mysteriū quo ascendere possumus in celum. Sunt autē in illis verbis tria notanda. Primū est diuine charitatis cōmendatio. Cōmendat deus suam charitatem in nobis. Secundū cōmendationis ratio: q̄m cum adhuc rc. Tertium est: rationis con-

clusio. multo igit magis rc. De primo. j. Jo. iiij. Apparuit charitas dei in no. qm filiū suū vnige. misit in mundū rc. De secūdo. Ro. v. Chr̄s pro impijs mortu⁹ ē. De tertio. j. Jo. j. Sanguis iesu filij dei emūdat nos ab oi pctō. Ecce rc.

Salutatio.

Primus ar. An dolor passiōis chr̄i fuerit acerbissim⁹. Q, nō. q̄nto pena est magis volūtaria tāto min⁹ grauis: Sed chr̄s vehemēter desiderabat pati. Cōtra Ps. in psona chr̄i. Omes fluct⁹ tuos induxisti sup me: sed nō oēs induxit q̄ntum ad veritatē: g omes induxit q̄ntū ad acerbitatē. Rn̄det Durādus in. iij. di. xvj. q̄ quis dolor stricte sumpt⁹ sit passio appetitus sensitiui seq̄ns lesionē tactu pceptā: tn̄ dolor large sumpt⁹ sumit aliqn̄ p passiōe seq̄nte apprehēsionē nociuā factā p quācū q̄ potentiā interiorē vel exteriorē sensitiuā vel intellectiuā: et sic accipit hic. Hoc pmisso dicendū q̄ dolor chr̄i pōt cōparari ad dolorē dānatorū: et sic nō fuit maxim⁹. Sicut em̄ gloria beatorū excedit omē bonū p̄sentis vite: sic miseria damnatorū excedit omes miserias huius vite. Potest etiā cōparari ad dolorē viatorū: et sic fuit maxim⁹. Hec Guill. Durā. Pro fundamento. Hec est veri pncipis gloriosa pprietas: subuenire misericorditer in necessitate cōstitutis. Ouidi⁹ in eplis Regia crede mihi res est succurrere lapsis. Et Ari. viij. ethi. Regis ad subditos amicicia est ſm supabundantiā bn̄ficij: benefacit subditis curam eorū habēs: vt pastor. propter qd homer⁹ agamēnonē pastorē populorū dixit. Voluit igit summ⁹ rex regū chr̄s nobis miserꝫ misericordissime subuenire et se verū pastorē aiarū ostēdere: pro illis aiam suam ponendo: tātoq̄ apparet in nobis ei⁹ misc̄dia r benignitas q̄nto acerbiores pro nostra salute dignatus est sustinere dolores. Sed q̄rit: An dolor rc. Dic rn̄. vt s. Et p declaratiōe veritatꝫ illius. s. q̄ dolor chr̄i inter oēs dolores fuit acerbissim⁹: iuxta determinationē doctorū adducēde sūt tres pncipales rōnes

Prima ex passionis causalitate.

Scda ex patiendi modalitate.

Tertia ex patiētis q̄litate.

Prima igit rc. Quia vt dicit btūs Tho. in. iij. par. q. xlvj. Patiebat nō p culpa ppria: sed aliena. nō p amicis: sed inimicis: et p his quos videbat ingratos. Et ſm beatū Bernardinū de euāg. eterno. Vidit saluator culpas oim hoim p̄sentiū: pteritorū: et futurorū: necnō r culpe grauitatem: ac p q̄libet in speciali gemuit r doluit. Ita etiā q̄ ſm Francis. de eximenis patriarcham hierosolymitanū in lib. de angel. par. iij. ca. xxiiij. Quādo p mundū pdicabat: apostol quādoq̄ in agris dormientib) ipse se lōge faciebat ab eis: r ibi clamans vocib) magnis flendo: supplicabat patri p peccatorib) cum tanta efficacia et virtute q̄ non est mens alicui⁹ homis in mundo q̄ valeret hoc cogitare. Plorabat inq̄ et supplicabat genu flectendo r se totum psternēdo ac laborādo intantū: q̄ (vt dicit idē doctor lib. r parte pdic. cap. xxxj) sudauit sanguinē multotiēs in suis altis oratiōib): licꝫ nō scribat in euāgel. nisi semel. Unde merito poterat dicere illd ps. Torrentes iniq̄tatis cōturbauerunt me. Dicit āt Huber. in li. ar. crucifi. vite iesu chr̄i. lib. iiij. Q, ipse videbat oīa peccata pterita: p̄sentia: et futura clarius r distinctius q̄ aliq̄ mens humana possit ad singulare cognoscere: que quidē peccata sibi faciebāt quiq̄ dolores excessiue acerbitatis. Imo hodiē sibi faciebat q̄dlibet peccatū p se sumptū: ita q̄ q̄dlibet peccatū mortale respectu aie chr̄i erat q̄si furca quinq̄ dentiuꝫ/ vno ictu faciēs quinq̄ vulnerū aperturas. Primo q̄a pctm̄ est dei iniuriatiuū Scdo q̄a diuine vindicte puocatiuū. Tertio q̄r horrende macule intra animā dei imaginē iflictiuū. Quarto q̄r toti⁹ regni gratie destructiuū. Quito q̄r pene eterne adq̄sitiuū. Chr̄s aūt hō ſm naturā passibilē habuit ista detestari r ex his dolere q̄ntum exigebat regula pfecte iusticie que in ipso erat: Ita q̄ de istis tantū dolebat q̄ntuꝫ iust⁹ erat. In eo aūt fuerūt q̄nq̄ nobiles cōdiciōes ex quibus augebat hui⁹ doloris excessus. Fuit em̄ glorie dei amator: pacis mediator: aiarū sponsus: zelator regni: gratie restaurator: r oiꝫ saluādorū rdēptor. Sic igit xp̄s q̄ntum diuitatꝫ gliā amauit: tātū doluit ppt iiurias pr̄i irrogatas q̄s lympidissime cōgscebat. r q̄ntū dilexit pacē it deū r creaturaꝫ tātū do

luit inimiciciā ex peccato creatā. Et quā-
tū dilexit decorē aīe: tantū doluit turpitu
dinē macle. Et qñtū diligebat regnū gra
tie ꝛ glorie: tantū dolebat de eius destru-
ctiōe. Et qñtū amabat quietem creature
rationalis in deo: tantū dolebat de eter-
no cruciatu ei⁹ ꝛ separatōe: Hec hubertī
nus. Secūda ratio sumit ex patiendi mo
dalitate. Tū pter cōtinuatiōe: qꝛ eius
suspendiū cōtinuabat: ꝛ claui semp magis
ac magis affligebant pendentē: Imo ab
illa hora q̄ sanguinē sudauit semp in cōti
nua angustia fuit. Tū pter doloris puri
tate. Nam in alijs patientib⁹ mitigat tri
sticia interior. ꝛ etiā exterior dolor: ex aliq̄
ōsideratiōe ratiōis p quādā deriuatione
siue redundantiā a superiorib⁹ virib⁹ ad
inferiores qd in chrō non fuit. Nam sm
Dam. Vnicuiqꝫ viriū pmissum est agere
quod est sibi ppriū. Ideo pars passibilis
patiebat qñtū pati poterat Tū pter pas
siōis generalitatē in oibus actibus suis.
Habuit em in verbis ōtradictores: in p-
dicatiōib⁹ cōtēptores: in factis obserua-
tores: in miraculis blasphematores: in pe
nis irrisores: in morte: exprobratores Itez
passus est gñaliter in oibus hominū ge-
nerib⁹. Nā passus ab omni statu: cōditōe:
ꝛ sexu. Passus est em a iudeis ꝛ gētibus: a
pncipib⁹ ꝛ ministrīs: a pplarib⁹ ꝛ religiosis
ab extraneis ꝛ notis: ab ignaris ꝛ docto-
rib⁹ ꝛ scribis: a masculis ꝛ feminis: petrū
scꝫ accusantib⁹: a fugientib⁹ discipulis ꝛ a-
missis: a petro negante: a iuda tradente:
Itē passus est generaliter de oibus que
ad eū pertinebāt. De patrīs offensa p pec
cata vniuersorū: magis aūt iudeorū: ꝛ disci
pulorū fugientiū: maxime traditorīs: ꝛ cru
cifigentium: de martyrio ꝛ dolore matris
assistenti: de tristicia ꝛ penis: ꝛ omnibus
que inflicta sunt suis discipulis ꝛ cunctis
suis amicis. Vnde dicit Hubertinus in
libro arboris cruci. vi. le. chri. ꝙ omnes
passiones: labores: ꝛ dolores: aut martyr-
ria que fuerunt sunt aut erunt in quibus-
cunqꝫ electis plenissime in corde suo rece
pit christus. non solū in generali sed etiaꝫ
in speciali distinctius qꝫ qui suscepit pas-
sus est. Item de infamia per latronū as-
sociatione ꝛ blasphemiā: de inhonora-
tione per irrisiones ꝛ cōtumelias. De ve-
stimentorum expoliatiōe: de cibo ꝛ potu:
myrrhe ꝛ fellis amaritudie: de iniusta cō
demnatiōe: de anime innocentis afflictio
ne: de vite nobilissime amissione. De qui
bus oibus tanqꝫ de obiectis simpliciter
nolitis: vel ex cōditiōe: ꝛ tamē accidentib⁹
passus est vehementer. Itē passus est ge
neraliter in toto corpore: in omnib⁹ mem
bris. In capite coronā spineam. In genis
alapas. In barba vellicatiōes: colaphos
in collo. In dorso duras illudentiū perse
cutiones. In scapulis grauia crucis pon
dera. In manibus ꝛ pedibus clauorū vul
nera. In latere aperturā. In corde pfun-
dam lancee fixurā. In tota corporis sup-
ficie nuditatem ac durissimā flagellatio-
nem. In ossibus ꝛ viscerib⁹ cruribus et
brachijs neruis ꝛ venis rigidissimā ten-
sionē. In vitalib⁹ membris omnimodaꝫ
sanguinis preciosi ꝛ humoris extractionē
ꝛ per consequēs ariditatē liquescentiū ac
nimiā siccitatem. Hinc. ps. ait in persona
eius. Sicut aqua effusus sum ꝛ dispersa
sūt omnia ossa mea. Factū est cor meum
tanqꝫ cera liquescēs in medio ventrīs mei.
aruit tanqꝫ testa virtus mea. ꝛc. In oib⁹
etiam sensibus passus est. In oculis: la-
chrymarū effusionem: in videndo matris
ꝛ amicorū angustiā turbatiōis: ꝛ in morte
colligatione. In auditu peccatorū blas-
phemias cōtumelias: ludibria: insultus
etiā gloriatione. In odoratu sputi ꝛ loci
fetorem. In gustu fellis ꝛ aceti amaritu-
dinē ꝛ dolorosam siccitatem. In tactu to-
tius corporis lacerationē. In qualibꝫ etiā
anime portiōe passus est. In superiore de
offensa patris: in inferiori de matris ꝛ di-
scipulorū cōpassione. In parte sensitiua
vehementissime doluit: de proprij corpo
ris mortifera lesione: vt vere diceret Re-
pleta est malis anima mea. Tertia ra-
tio sumit ex patientis qualitate pter ma
ximā complexiōis equalitatē ꝛ sensus vi-
uacitatē: quia corpus eius fuit optime cō
plexionatū: quia imediate formatū a spū
ritusancto: ideo tenerrimū ꝛ sūmo sensiti
uū. Vñ dicit dñs franciscus patriarcha
hierosolymitan⁹ libro de angelis pte ter-
tia ꝙ corpus ei⁹ erat adeo sensibile ꝙ gra
uiorem ei molestiā ꝛ dolorē inferebant la
pilli sup quos impingebat incedens dis-

calciatus q̄ꝫ nobis inferrent sagitte oculos nostros penetrātes. Si ergo dolebat tantū in pede quid sentire poterat in capite ⁊ toto corpore: Ex p̄dictis igitur simul iunctis patet dolorem christi fuisse grauissimū. vnde patet ꝙ ardenter nos dilexit qui ꝓ nobis tam grauia tormenta sustinere voluit. Ideo in persona chr̄i in cruce pēdētis exponi potest illud. Threñ. O vos omnes qui transitis per viam attendite ⁊ videte si ē dolor sicut dolor meus. Hoc profecto toto cordis affectu attendere et cōtēplari debemꝰ: qm̄ nihil chr̄o gratius nihil nobis salubrius agere possumꝰ. Illud quippe opꝰ hō libenter facit in q̊ modicuꝫ laborat: ⁊ multū percipit de lucro. Ante christi passionē: non poterat quisq̄ꝫ percipere de gloria celesti: omēs etiā sub onere deficiebant: sed veniens christꝰ adeo fecit opus ⁊ onꝰ leue. sic ꝙ nō oportet nisi quasi cū digito tangere ⁊ multum lucrabit̄. Tangas igit̄ corde ⁊ animo q̄ntitatē amoris quo te dilexit: acerbitatem passionis ⁊ mortis quā ꝓ te sustinuit: sic eñ sacrificabit̄ anima tua. Figura leui. xiiij. dr̄. Qui tetigerit carnes sacrificij pro pctō occisi sctificabit̄. Spūaliter sup isto. Dicit Origeñ. ꝙ hoc nō poterat ad litteram intelligi sed allegorice de chr̄o cuius carnem qui tetigerit per memoriā passionis eiꝰ sanctificabit̄. Et Apoc. j. de septē candelabris. Et ex. xxv.

S Ecūdus articulꝰ. Ut cōuenienti ordine dñice passionis angustias ⁊ dolores contemplari valeamus circa totam passionis historiā septem principales cōsideratiōes statuemus tanq̄ꝫ septē candelabra aurea: lucentia ante thronū crucis: viam nobis ostendentia ꝑ quā celestem hierusalem ascendamꝰ

Prima cōsideratio affectuose oblatōis

Secunda consideratio iniuriose cōprehensionis.

Tertia cōsiderati ignominiose reprobationis.

Quarta cōsideratio facinorose iudicationis.

Quīta cōsideratō dolorose crucifixiōis

Sexta gratiose locutiōis.

Septima miracłose transmutatōis.

Quelibet aūt cōsideratio diuidēda est ꝑ septem articulos: reseruatis tribus vltimis cōsideratiōibꝰ pro sermone post meridiem. Prima igit̄ cōsideratio est ⁊c̄. Quomō se pro nobis affectu volūtario morti obtulit dñs iesus. Esa. liij. Oblatꝰ est quia ipe voluit. Sūt testimonia huiꝰ voluntarie oblatiōis declaratiua.

Primū est legalis p̄figuratio.

Scōm ē ꝓphetalis p̄conizatio.

Tertiū ē ꝑsonalis denūciatio.

Quartū ē sacramētal̄ institutio.

Quintū est localis aggressio.

Sextū est cordialis oratio.

Septimū est realis obuiatio.

Primū est ⁊c̄. In eo enim ꝙ longo tempore ante passionem suā multipliciter prefigurauit: euidenter satis ostendit quoniā voluntarie passurus erat: qui sic passionē suā premonstrabat. Inter huiusmodi figuras quedā ostendūt oblatiōis obediētiam sicut figura de Isaac. Qui voluntarie portauit ignē: super humeros suos ligna quibus immolandus erat. Ut habetur. Genef. xxij. Sic enim christꝰ portauit lignuꝫ crucis cum igne charitatis. Alie ostendūt passionis angustiā sicut figura de Sansone qui apprehensis duabus columnis domꝰ dicit. Moriatur anima mea cū phhilisthi. Ut habet̄. Iudic. xvj. Sic ⁊ christꝰ apprehensis cornibus crucis: percussit demones ⁊ cōfregit potentias eoꝝ. Abacuck. iiij. Cornua in manibus eius Ibi abscondita est fortitudo eius ante faciem eius ibit mors. Egredietur diabolus ante pedes eius. Alie autē ostendūt redemptiōis efficaciā sicut figura agni paschalis cuius sanguine liniti sunt siue aspersi postes ⁊ superliminaria domorū filiorū israel: ⁊ sic sunt saluati et protecti ab angelo percutiente ⁊ adducti de egypto. Ut habet̄. Exodi. xij. Et iō cantat ecclesia: protecti pasche vespere a deuastante angelo erepti de durissimo pharaonis imperio. Iam pascha nostruꝫ christꝰ est qui imolatus agnus est. Secūdum signum est ꝓphetalis p̄conizatio Euidentissime enim se ostendit voluntarie passurum qui tam multipliciter ꝑ prophetas passionē suā p̄nunciabat. Unde Esa. liij. Tanq̄ꝫ ouis ad occisionem ductus est: ⁊ sicut agnus coram tondente se

obmutescet ꝛ nō aperiet os suū. Et Hie/remie.xj. Ego quasi agnus mansuetus q̄ portatur ad victimā. Et daniel.xxij. Septuaginta hebdomades abbreuiate sunt ꝛc. Sequit̄ ꝛ post hebdomades sexagita duas occidetur iesus. Tertiū signū est personalis denūciatio Ipe enim in ꝑsona propria plurics anteq̄ pateret̄ discipulis suis passionē suam denūciauit vt patet. Matth.xvj. Ubi postea q̄ petr⁹ sibi dixerat. Tu es christ⁹ ꝛc. Discipulis dicit oportet ire hierusalē ꝛ multa pati a seniorib⁹ ꝛ scribis ꝛ ꝑncipib⁹ sacerdotū: ꝛ occidi: ꝛ tertia die resurgere. Et Luc.xviij. Et Matth.xx. Ubi habet̄ q̄ ascendens iesus hie.as.du.disci.secreto: ꝛait illis. Ecce ascendim⁹ hierosolymā.ꝛc. ꝛ Ioā.xvj. Post cenam dicit eis modicum ꝛiam non videbitis me et iterum modicum ꝛc. vt habet̄ Matth.xxvj. Prenūciauit discipulis q̄ scandalū passuri erāt. Uñ sicut di. Francisc⁹ de ximenis li.de angel.p.v. Inter cetera verba di.eis. Filij mei noueritis q̄ nō obstāte q̄ ego sum inter vos: tñ sciatis q̄ ego sum a patre eternaliter genitus ꝛ sum ei⁹ filius naturalis: ꝛ mō reuertor ad eū ꝑ viā turpis mortis q̄m hec est ei⁹ volūtas q̄ hūanitas quā ego accepi a matre ꝟgine quā humanitatē vos videtꝭ sic ponat̄ in cruce Scitꝭ q̄m eratꝭ simplices et ignorantes: ꝛ vos ad societatē meā vocaui: nec vos tractaui sicut seruos sꝫ sicut filios meos ꝛ fratres: et sic illos quos intendo facere magnos dños et ꝑncipes in celo et in terra. O filij rogo meores estote mei. Oñ posset q̄s cōsiderare suspiria ꝛ lamēta q̄ ibi fiebant. Uñ dicit eis. Heu fratres mei: oēs vos scandalū patiemini in me in ista nocte. Tu petre aliquādo cōuersus ꝯfirma fratres tuos. Petrus aūt ex magno feruore dixit. Etsi omnes scandalizati fuerint ego nūq̄ scandalizabor Imo paratus sum tecū in carcerem et in mortem ire. Nōdū q̄ppe expertus fuerat ꝓpriā fragilitatem. Propterea ait illi iesus. Amē q̄ppe dico tibi: quia in hac nocte prius q̄ bis gallus vocem dederit ter me es negaturus. Petre petre. Quid dicis quid dicis. Helas. Imo dicit. Etsi oportuerit me mori tecum non te negabo Similiter et omnes dixerunt. Quartum est sacramētalis institutio. Ideo aūt anteq̄ pateret̄: sacramentum sui corporis instituit: vt esset memoriale perenne mortis suet signum manifestissimū quoniam voluntarie passus est. Unde hoc sacramentum instituit̄ in loco passionis sue scꝫ in hierusalē et in tempore sue mortis. Et tali modo q̄ seorsum fit cōsecratio corporis et cōsecratio sanguinis vt videlꝫ ꝑ hoc memoremur quoniā in passiōe sua facta est corporis et sanguinis separatio. Ideo sicut dicitur Lu.xxij. Dicit discipulis suis Hoc facite in meam cōmemorationē.i.in mee passionis recordationem.

Quintū signum est localis aggressio: q̄m videlicet voluntarie iuit et intrauit in locum vbi conuenienter capi posset. Uñ vt habetur. Ioannis.xviij. Egressus est trans torrentē cedron vt vicꝫ veniret in vallem gethsemani.i.in vallem pinguedinis et intraret in hortum oliueti. In quo significatur q̄ in hortum paradisi vbi est spiritualis pinguedinis dulcedo intrare debemus per torrentem tribulationis et penitentie. Actuū.xiiij. Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnū celoꝝ. Cōtemplare o fidelis anima q̄ charitate et beniuolētia iuit pijssim⁹ iesus in hortū suis associat⁹ discipul' absente perfidissimo iuda vt ibi ꝑ te ligaret̄ ꝛ ad mortē duceret̄ In q̄ itinere nō sine grādi merore iteꝝ ꝑdixit apl'is casū suū: q̄m scptū ē Zach xiij. Percutiā pasto. ꝛ disp.o.gre. Oñ audires cū dicētē: Eam⁹ frēs mei. eā⁹ qꝫ stati discedetꝭ a me ꝛ auferar a vob. O frēs mei vigilate sup custodiā vr̄am. Uñ i igressu horti dimissis ibi octo apl'is dixit. Sedete h donec vadā illuc ꝛ orē ꝛ vos vigilate ꝛ orate ꝛc. Et assūpsit secū petꝝ: iacobū ꝛ ioānē: vt q̄b⁹ oñderat gl'iaꝫ suā i mōte thabor Matt.xvij. (ꝑ q̄d cognoscere poterāt ipsum deū) ijsdem speciali⁹ oñderet tristiciā suā vt eū cognoscerēt esse veꝝ hoiem. Habeam⁹ ꝛ nos charissimi in orōnib⁹ nostris illos tres socios.s. Petꝝ: recognoscendo defect⁹ nostros ꝛ indignitatē: ꝛ diuinā miscdiam ꝛ pietatē. Petr⁹ em̄ interpretat̄ agnoscēs. Jacobū: resistendo mal' ꝯsuetudinib⁹: et vicia atq̄ mundū supplātando. Jacob⁹ em̄ interptat̄ supplātator. Joanne etiā.i.amorē et grām dni. Joan/

nes eñ interp̄tatur gratia: siue in q̄ est gr̃a. Utinã etiã p̄ncipes: platī z magnates se/ cū haberēt illos tres socios in suis nego/ cijs pagendis. Petrū vicz. i. viros cogno/ scentes: sapiētes q̄ eos corrigerēt: vbi ha bent ignaros et adulatores. Jacobū. i. vi ros virtuosos malū odiētes et mūdū sup plantātes: vbi habēt iuuenes carnales et inhonestos. Joannem. i. viros honestos: gratiosos: vbi habent excoriatores p̄pli et p̄datores. Certe ve talib᷒ qm̄ p̄ suis subdi tis sunt puniēdi tanq̄ eoꝝ fautores. Naz vt dīt Innocē. extra de sen. excō. c. Quãte. Faciētes et p̄sentientes z a fortiori fauo/ rem dantes: pari pena puniunt. Assum/ ptis itaq̄ illis trib᷒ discip̄lis cepit Jesus contristari et mestus esse et ait illis: Tri/ stis est aĩa mea vsq̄ ad mortē. Hec tri/ sticia vt dicit Bonauen. in. iij. dis. xv. fuit omnino subiecta rationi. Propter quod Hieronym᷒ sup Matth. Dominus no/ ster vt veritatē p̄baret assumpti homis: vere quidē p̄tristatus est: sed ne passio in eius animo dominaret: cepit contristari: Aliud enim est contristari: aliud incipere contristari. Considerem᷒ itaq̄ q̄ benigne domin᷒ a tribus illis discipulis eos am/ plexando: et nunc sup vnū: nunc sup aliuz dexterã extendendo cum suspirijs et an/ xietate multa dicebat: Heu filij mei: heu charissimi mei: tristis est anima mea vsq̄ ad mortem. s̄m Nico. de Lyra. ly vsq̄ pōt ibi accipi dupliciter. Uno modo intensiue quia intantū erat illa tristicia intensa q̄n/ tum esse poterat vsq̄ ad mortē. Alio mo/ do extensiue: quia durauit vsq̄ ad instãs mortis: sed in morte omnis eius tristicia finita est. Est quippe differentia inter bo/ nos et malos: quia angustia bonoꝝ ī mor te finitur. Joan. xvj. Tristicia vestra ver/ tetur in gaudiū. Sed econuerso: gaudia maloꝝ finiuntur in morte. Prouerb. xiiij. Extrema gaudij luctus occupabit. Dein de dominus volens se sequestrare ab il/ lis discipulis: dixit eis: Sustinete hic z vi gilate mecum: nō cum mundo: nō cum di abolo: sicut Judas et om̄es maligni. cete ros iussit in ingressu horti sedere. Uos ãt quasi firmiores hucusq̄ adduxi vt vnus/ quisq̄ in gradu sue vocatiōis consistat.

Sextum signū est cordialis oratio in q̄ se totaliter obtulit deo patri vt patris vo luntas in eo impleret pro humani gene/ ris redemptiōe per mortē suam. Unde dicit Lucas: Auulsus est ab eis q̄ntum iactus est lapidis: et positis genib᷒ proci/ dit in faciē suam dicēs: Pater si possibile est (salua congruentia redemptōis huma ne) transfer hunc calicem. i. passionē a me Uerūtamen nō mea voluntas sed tua fi/ at. Et venit ad discipulos suos et inuenit eos dormientes. Beda. Somnus corpo ris figura erat q̄ in proximo erant grauã di somno infidelitatis. et dixit Petro: Si mon dormis: Non potuisti vna hora vigi lare mecum: Quia enim pre ceteris fue/ rat Petrus gloriatus: ideo p̄ ceteris erat increpandus. Item in eodē defectu pre/ latus est acrius arguendus: Dixit ergo: Non potuisti zc̃. quasi d. Nō ostendis tã/ tum feruorē facto quãtum verbo. Tunc dixit: Uigilate et orate vt nō intretis in tentationē: id est ne tentatio vos superet per consensum. In hoc docet ad resisten/ dum tentationib᷒ precipuū remediuz esse orationē. Jsidor᷒ de summo bono. Hoc est remediū eius qui vicioꝝ delectatione exestuat vt quotiēs quolibet vicio pungi/ tur: totiens orationē fundat: quia freq̄ns oratio impugnationes vicioꝝ extinguit. Sequitur: Spiritus quidē promptus est ad dicēdū: q̄ parati estis mori p̄pter me: caro autē infirma ad sustinēdum imminē tem tentationē. Hilarius. Itaq̄ q̄ntum confidimus de ardore fidei: tantū de car/ nis fragilitate timeamus. Deinde secun/ do abijt et orauit dicēs: Pater mi Si nō potest hic calix transire nisi bibam illum: fiat voluntas tua. In hoc q̄ orationē ite/ rat: signat q̄ oratio debet esse perseuerãs Unde reuersus denuo inuenit eos dor/ mientes. Pre tristicia enim z ex vigiliaꝝ longitudine oculi eoꝝ erãt grauati. Igno rabant autē quid respōderet z ait. Quid dormitis: scz in tantis periculis cōstituti cū sit tp̄s vigilandi p̄pter instantiam gra/ uissime tentationis vobis imminentis. Abijt autē tertio z iteꝝ orauit eundē ser/ monē dicēs. Pater mi: si possibile est trã/ seat a me calix iste. i. effectus passiōis mee transeat ad oēs p̄destinatos vt p̄ me vi/ tam consequãtur eternã. Scđo sp̄ualiter

ꝑ aplis et martyrib⁊ transeat.i.diriuet̃ a
me calix iste ad aplos ⁊ martyres: vt quō
a me bibit̃ calix passiōis: ita ab illis bibat̃
absq3 diffidētia et metu mortis: vt Hila.
dꝛ sup Matt. Tertio singl'arit̃ ꝑ seipso
sic Trāseat a me calix iste sic vt nō bibā il
lū si possibile est ⁊c̃.inq̄ntū.s. rō q̄si aduo//
cata sensualitatꝫ(cui⁹ erat desideriū n̄ ad
moriendū) ꝓponit deo illō desideriū Pro
cui⁹ intelligētia notandū est ꝙ orō illa q̄n
tū ad materiā orōis q̄ respicit desiderium
petētis: orat petitio sensualitatꝫ q̄ mortez
refugiebat. vt dꝛ mgr̄ sen. sed q̄ntū ad for
mā q̄ respicit discretiōem ꝓponētis. talis
oratō fuit rōnis ꝑut determiat b.Bona.
in.iij.di.xij. Ad qō meli⁹ intelligēdū no//
tandū ꝺm Bona. ⁊ Rich.ꝙ cū in chrō sint
pl'es nature itellectuales diuina.s.⁊ hūa//
na:necesse ē in chrō pl'es eē volūtates: qō
etiā mgr̄ sen.ꝑ mltimodas sctoꝝ autorita
tes ondit. Vn̄ si numerent̃ volūtates xpi
ꝺm naturas: due sunt.s.diuia ⁊ hūana: sed
ꝺm potētias sūt tres.s.volūtas diuia: vo//
lūtas rōnalis: ⁊ volūtas sensualitatꝫ q̄ ex//
tenso noie volūtatis dꝛ volūtas: qꝛ ꝓprie
loq̄ndo volūtas nō inuenit̃ nisi in ꝑte rō//
nali aie.ꝺm phm.iij.ꝺ aia. Dn̄s igit̃ iesus
tanq3 ver⁹ hō clare vidēs q̄ in ꝓximo sibi
parabant̃ supplicia: volūtate q̄dez pietatꝫ
dixit Pr̄: si possibile ē trāsfer calicē hūc a
me: verūtn̄ qꝛ si est volūtas tua vt ꝑ hūa//
no gn̄e sic patiēdo satisfaciā: ecce me ꝓm//
ptissimū Fiat: nō ꝙ ego volo volūtate sē
sualitatꝫ: sed qō tu vis: qꝛ hocidē volo vo
lūtate rōnis. O bone iesu doctor ꝟitatis:
cepisti facere ⁊ docere: tu em̄ nos docuisti
vt orātes dicerem⁹ pr̄i tuo verbū h̄ qō in
orōne tua sepi⁹ replicasti: vicꝫ Fiat volū//
tas tua. Leo papa ser.ꝺ passiōe. Hec vox
oēs fideles istruxit: oēs ꝯfessores accēdit:
oēs martyres coronauit. Nā q̄s mōi odia
Quis tentationū turbines: q̄s posset ꝑse
cutoꝝ frāgere terrores nisi chrs i oib⁊ ⁊ ꝑ
oib⁊ pr̄i diceret: fiat volūtas tua. Discant
hāc volūtatē oēs eccl'ie filij vt cū aduersi//
tas violent̃ alicui⁹ tentatiōis incūbit: sepa
to tremore formidinis accipiāt toleratio
nē passiōis. Notandū ꝙ chrs exēplo suo
docuit triplicē ꝯdicionē orōni necessariā.
Prima ꝯdicio est humiliatiōis: qꝛ po
sitis genib⁊ ac ꝓcidens in faciē orauit.ps̄.
Respexit in orōem humiliū. Scd̄a ꝯdi//
cio discretōis: qꝛ nō petebat nisi q̄ deceret
Pater(inq̄t) si possibile est ⁊c̃. ꝯfundendo
eos q̄ petūt q̄ de iure nō pn̄t nec dn̄t fieri.
Preferebat ēt volūtatē pr̄is di. Verūtn̄
nō sicut ego volo ⁊c̃. ꝯfundendo eos q̄ nō
curāt de diuina voluntate: sed tm̄ de sua.
Aug. sup ps̄: Volūtatē tortuosaz hn̄tes
hoies: voluntatē dei etiā tortuosam vo//
lūt facere: volētes qō de⁹ velit ⁊ faciat qō
volūt. Hec em̄ est in oib⁊ magna ⁊ inusi//
tata ꝑuersitas: qꝛ cū debeāt viuere ꝺm vo
luntatē dei: deū volūt viuere ꝺm volūtatē
suā. Tertia ꝯdicio est ꝑseuerātie: qꝛ ꝑse
uerāter orauit ꝯtra eos q̄ cito in eccl'ia et
in orōne attediant̃: sed nō in mēsa et iocis
Sicut aūt dicit Lucas. Ipse dn̄s factus
in agonia ꝓlixius orabat: docēs in maiori
necessitate magis et feruenti⁹ orōni insi//
stēdū esse. Agonia q̄ppe nō fuit i chrō q̄n//
tum ad partē aie rōnalē ꝺm ꝙ importat
ꝯcertationē voluntatū ex diuersitate ra//
tionū ꝓcedentē. Simplicit̃ em̄ indicabat
ꝙ meli⁹ erat ꝑ suam passionē voluntatez
diuinā ipleri. Sed fuit in ipso agonia q̄n//
tum ad partē sensitiuā ꝺm ꝙ agonia ipor
tat timorē infortunij imminētis: vt dicit
Damas.li.ij. Erat igit̃ hec agonia relu//
ctatio sensualitatis mortē horrētis ꝯtra
rōem ipam libētissime acceptantē: qꝛ diui
na dispensatiōe q̄libet pars sinebat̃ agere
qō erat sibi ꝓpriuz. Et ex illa agonia fact⁹
est sudor eius tanq3 gutte sanguis decur//
rentis in terrā. O q̄3 amara mors cui⁹ so//
la p̄cogitatio sanguinē sudare coegit: ꝺm
Huberti. in li. ar. cru. vi. iesu chri. Timor
et amor bellātes in corde iesu fuer̃t causa
tanti sudoris. Dum em̄ attenderet tātuz
p̄lium sic imminēdum/ videret ihonora//
tionem diuinam/matris dolorē/peccāti//
um ingr̄titudinem. ex tali timore ⁊ horro
re ita pallidus et frigidus est effect⁹ ꝙ fu
it quasi in sudore mortis. Ex illo em̄ timo
re fuit sudor sanguineus ad iteriora reda//
ct⁹/sup quem timorē repmendum fortissi
mus amor reꝑcutiēs oēs poros corporꝫ
iesu aperuit vt sic de toto corpore fluerēt
gutte sanguinis. O quali ardore succēsus
erat fornax cordis iesu qui carnem suā to
tam tali sudore liq̄faciebat In illa igitur
agonia ꝓlixi⁹ orabat quasi delachrymā//

do. O pater eterne vult ꝙ ego moriar ꝑ peccatoribus et certe veniet tps qñ de me nõ dignabũtur cogitare. O pat tãtũ dili gitis pctõres: Et sãguis regius fluebat: et ecce ãgelus dñi cõfortans eũ sicut fuus dñm/milesq ducẽ. Apparitio aũt illa vt dic Nyco. de ly. fuit in spe corpali ⁊ facta ẽ tripici de causa. Prio ꝓpt hũanitatẽ chri cõfortationẽ cõtra tristiciam insurgentez in patre sensitiua. Scdo ꝓpter discipulorũ astãtiũ ꝯfirmatõnem in fide scz deitatis chri: ſm quã maior est angel Tertiũ est ꝓpter nostraz informationẽ vt vicz doceremur qm oratibus assunt angeli et diuina cõsolatio. Ber. Angeli assũt meditantibus/assistũt orãtibus/intersunt psallẽtibus Sed qd dicebat ille ãgelus domino: cõtẽplari possum⁹ ꝙ hec vel silia verba: O dñe totius creature gaudiũ: angelorum recorderis deliberatiõis diuine quaz cũ patre et spũsancto decreuisti mori ꝑ salute gñis hũani: Hãc mortẽ tuã expectãt serui tui angeli et anie sanctorum patrum: dies vna erit penalis/sed succedet fruct⁹ ppetuus. Et tunc pius dñs potuit hec verba vel similia dixisse: Tantũ desidero aniarum salutẽ ꝙ liberrime ꝑ eis me offero ad oia tormẽta sustinẽda. Veniat pditor: veniãt iudei: capiant: ligãt: ꝑcutiant: ad oia paratus sum amore animarum. O ania rõnalis vbi es: quid agis: respice regẽ regum pro te euntẽ ad mortẽ: assiste illi rogo orãti: gementi: lachrymãti: agonizãti: ⁊ sudorẽ sanguinis emittenti ꝑ salute tua. Noli dormire illi q̃ nõ dormit ipse tibi: Inspice mẽtis oculo ꝯpassiuo q̃nta ꝑ te passus est a die natiuitatẽ sue vsq ad pñtẽ horaz: et nũc vigilãs ⁊ orans feruent pri ꝑ te seipm offert acerbissimã mortẽ passurum: Cõpatere igit ei o ania dura ⁊ collige in corde tuo guttulas illas sanguis: vide quõ ab oratione surgit tot⁹ sanguine madefact⁹: ⁊ vide bñ q̃nta fuerit anie sue angustia: cuius testes sunt gutte sanguinis. Nunq̃ mortaliũ aliqs ob mortis horrorẽ audit⁹ est sudorẽ sudasse sanguineũ. Hec anxietas deuote ꝯtemplata plurimũ ꝯfortare debet pusillanimes et ifirmos: ⁊ ad diuinũ amorẽ accẽdere tepidos ⁊ ingratos. His aũt pactis surgẽs ab orõe dñs venit ad discipulos suos ⁊ q̃si ꝯpatiẽs eis dixit. Dormite iã et reqescite. q. d. Pax poterit; q̃escere. Vide chri suauitatẽ: q̃tomagis appropinq̃t ad mortẽ: tãtomagis oñdit cordis sui dulcedinẽ. Septimũ signũ est realis obuiatio: qr realiter obuiã iuit suis psecutoribus: suũ etiã pditorẽ amicabilr osculando: vt postea dicturi sum⁹. Dixit igit discipulis suis eos excitãdo: Surgite eamus: Heu frẽs mei statim capiar ⁊ ligabor: ecce appropinq̃t qui me tradet. Ans. ꝙ prompt⁹ fuerit bone iesu spũs tuus ad passionẽ: euidẽter ostendisti. Secunda ꝯsideratio iniuriose ꝯprehensiõis: quomõ .s. iniuriose ꝯphensus est. Sunt aũt septẽ que ostẽdunt ꝯprehẽsionẽ hãc multã iniuriosam fuisse.

Primũ est maliciosa cõuentio.
Scdm est pditiosa traditio.
Tertiũ est virtuosa obuiatio.
Quartũ est amorosa miseratio.
Quintũ est gratiosa allocutio.
Sextũ est rigorosa ligatio.
Septimũ est impetuosa deductio.

Primũ est ⁊c̃. Jude. s. ⁊ mltorum armatorum q̃ simlr venerũt in loco vbi erat chrs: Duz eni hec supdicta agerent: Judas q̃ a scta ꝯuentiõe discesserat: iuit ad illos maledictos cũ qbus mercat⁹ fuerat die mercurij pcedẽte: quibus dt: Hẽo dñi, ꝑmissum argẽtũ: lũinaria deferant. Judas g̃ sicut habet Joã. xviij. Cũ accepisset cohortẽ: et a põtificibus ⁊ phariseis mistros venit illuc cuz laternis ⁊ facibus et armis. Vide ei⁹ maliciã: Volebat eni in secreto eũ inuenire: et de nocte: Ideo venit cuz laternis ⁊ facibus ⁊c̃. Sed ne ꝓpter subitũ ꝯcursuz turbarũ posset de manibus suis eripi: muniuit se ministris armatis. Job. xv. Tetẽdit aduersus deũ manũ suã: ⁊ ꝯtra oipotentẽ roboratus ẽ. O grauis iniuria ꝙ mistri diaboli sic ꝯuenerũt aduersus deũ maiestatẽ.
Scdz ẽ pditiosa traditio: quõ vicz tradidit eũ iudas pditiose: p osculũ: dederat eni ministrẽ signũ di. Quẽcũq osculat⁹ fuero: ipe est tene. eũ. ſm glo. ne loco chri caperet Jaco. minorẽ: q̃ chro silli m⁹ erat in facie. Accedẽs g̃ ille nequã ⁊ dñm sub dolo salutãs ait: Aue rabbi: ⁊ osculat⁹ est eũ O iuda q̃ dur⁹ es quẽ dñi beniuolẽtia nõ potuit emolliri: o q̃ grauis iniuria ꝙ diabolic⁹ hõ ille: os fetidissimũ auderet ap

plicare ori sacratissimo dulcissimi iesu: et
amicicie signo/ benignissimū dn̄m ꝑdere:
amplexat̄ quē volebat relinq̄re: osculatur
quē volebat tradere: salutat quez q̄rebat
occidere. Pijssim⁹ aūt iesus ait illi: Ami-
ce ad q̇d venisti? q. d. Amiciciā ōndis sig:
et ꝑditionē agꝭ de facto. Vl'. q. d. ꝑ modū
admiratiōis: O iuda si scires ad quē finē
inde ꝑuenies: forte a tua malicia d̄sisteres
Et ait. Juda/ Osculo filiū homīs tradis
Chrys. Propriū nomē ponit q̇d magꝭ ē
dolētis ⁊ reuocātis q̄ ꝓuocātis ad iram.
Sꝑ em̄ dn̄s volebat eū retrahere Aliq̄n
pudorꝭ ꝯfusiōe: sic q̄n d̄t in cena: Vn⁹ ve-
strū me traditur⁹ ē. Aliq̄n timorꝭ icussiōe
ꝑ cōminatōz supplicij: sicut cū d̄t: Ve hoī
illi ꝑ quē fili⁹ hoīs tradet̄: bonū erat illi/
si nat⁹ nō fuissꝫ hō ille. Aliq̄n amorꝭ exhi-
bitiōe: sicut cū ad mēsam eū recepit: ⁊ eius
pedes lauit ⁊c. Et nūc etiā cū eū amicum
vocat d\i. Amice ad q̇d venisti? q. d. O iu-
da amice mi quē ad ap̄latum vocaui: cui
familiarē me exhibui: cui pedes laui: oscl'o
me tradis: Cur ista ꝯ me facis? O amice
mi iuda si ad pn̄iam redire volue ꝭ: veniā
sum p̄stare ꝑatus: cur me derelinq̄s? cur a
ꝓposito malo aīm tuū nō ꝛuocas? ꝯuerte-
re ad me ne desperes. Amice (inq̇t) ad q̇d
venisti? Si ad recōciliatiōez: iā es amic⁹.
si ad ꝑditiōez: ad q̇d venisti? O vere mā-
suetissimū dn̄m q̇ lꝫ doleret d̄ iniuria quā
sibi iudas faciebat: m\l'to magis tn̄ angu-
stiabat̄ de dānatiōe eius. Sic se deberent
hr̄e p̄lati erga pctōres reuocādos/ quēad
modū dn̄s erga iudā. Etsi arguas: ꝙ non
peccauit iudas tradēdo ch̄m: q: Roma.
viij. d̄r: Propꝛio filio suo nō pe\ꝑcit de⁹: sed
ꝓ nobis oīb⁹ tradi. illū. Et Esa. liij. Tra-
didit in mortē aīam suā. ḡ sicut pr̄ ⁊ fili⁹
nō peccauer̄t hoc faciēdo: a sili nec iudas:
nec etiā iudei. R̄n̄det Tho. iij. ꝑ. q. lxxx-
vij. ꝙ eadē actio iudicat̄ diuersimode vel
in bono vel in malo ꝑm ꝙ ex diuersa radi
ce ꝓcedit. Pater em̄ tradidit filiū ex cha-
ritate: filius tradidit seip̄m ex humilitate
⁊ obediētia. ideo ipsi laudant̄. Judas ex
cupiditate et malignitate: Pilat⁹ ex hūa-
no et mūdano timore: pharisei ex inuidia
et liuore: ið̄o ipsi vituꝑant̄: Et potissimū
ingratissim⁹ iudas. Cōtra quē sic excla-
mat Bern. O Juda mercator pessime: o
ꝑditor amarissime: cur nō petisti a matre
triginta illos argēteos: et q: pauꝑcula e-
rat: aut mēdicasset: aut poti⁹ seipam ven
didisset: Dedissetq; tibi preciū: ne innocē-
tē ꝑderes filiū. Si forte q̄ris: cū dn̄s sci-
ret iudā malū; cur eū ad ap̄latuz vocauit:
et cur ei loculos ꝯmisit? Dicit Chrys. ꝙ
q̄n fuit a ch̄o vocat⁹: tūc bon⁹ erat. talis
em̄ vocatio respicit p̄sentē iusticiā. Et q̄ꝫ-
uis sciret eū futurꝫ furē et ꝑditorē: tn̄ plu-
rib⁹ de causis vocauit eū ⁊ ei loculos cō-
misit. Pria est ratione exēpli: vt exēplo
sui eccl'ia malos interdū toleraret. Se-
cunda est ratiōe remedij: vt vicꝫ daret iu-
de remediū ꝯtra ꝯcupiscentiā ex loculis
sibi cōmissis. Tertia est rōne documēti
vt doceret tꝑalia parū esse curanda quan
do bursaz deteriori tradidit. Claues aūt
ecclesie Petro cū magna exaīatione tradi
dit. Nō sic faciūt qui suas et aliorꝫ aīas il
lis sic cōmittunt: quib⁹ equū aut mulum
nō commictūt qui sufficientē tēporalē dis-
pensatorē vix inueniūt: sed pro aīarꝫ con
silio plerūq; simpliciores accipiūt. Ber.
Habēt epi ad manū quib⁹ aīarꝫ curā cō-
mittant: tēporalē dispensatorē nō inueni-
unt. Tertiū est virtuosa obuiatio: q\m
vicꝫ de⁹ obuiā ꝑsecutoribus pergens ver
bo suo eos ꝓstrauit: nec tamen ꝓpter hoc
destiterunt. Vnde apparet q̄ꝫ iniuriose eū
apprehenderūt. Sciens itaq; iesus oīa
que ventura erāt super eū: processit obui-
am ꝑsecutorib⁹ et ait: Quē queritis? Nō
q̄rit ignorās: sed vt ꝑ respōsionē suaz eos
ꝯfutaret. Responderūt: Jesum nazare-
num. Et ait: Ego sum. Quo audito abie-
runt retrorsum: et ceciderūt retrorsum in
terram. O mirabilis potentia verbi chri-
sti. Augusti. Vbi nūc militū cohors: vbi
terror et munimē armorū: vbi vox odijs
ferocem armisq; terribilē sine vllo telo ꝑ-
cussit: repulit: strauit: deus aūt latebat in
carne et sempiternus dies ille mēbris oc-
cultabat̄ humanis: vt cū laternis ⁊ faci-
bus q̄reret̄ occidēdus a tenebris. Quid
iudicaturus faciet qui iudicandus hoc fe
ci. In illo autē casu est ꝯsideranda eorū
miseria: quia vicꝫ nō ante/ sed retrorsum
ceciderīt: nō vtiq; sine mysterio. Cadēs aūt
vidꝫ vbi cadit: sic cadūt boni ī morte ⁊ in
orōne Gen. xvij. Cecidit Abraaz pronus

in faciem suā ꝛ adorauit. Et Matth. xvij
Ceciderūt discipuli in facies suas Cadēs
aūt retro nō videt vbi cadit. Sic cadunt
mali i lutū peccati ꝛ in lacū miserie. Pro-
uerb. iiij. Via impioꝝ tenebrosa nesciunt
vbi corruūt. Vñ. j. Regū. iiij. Cecidit de
sella sua heli retrorsum ꝛ fractis ceruicibꝫ
expirauit. Sic ꝛ isti ceciderūt. Chrysost.
Manifeste ostendit eis ea q̄ sufficiebant
eos reuocare: sed in malicia ꝑmanebant.
Multū ergo cōtēnebant eiꝰ potentiā: nul
lā q̄ tanto miraculo viso facientes reuerē
tiā. Cū āt a terra tremuli surrexissent: ite-
rū eos interrogauit. Quē queritis? Dixe
rūt vt prius Jesum nazarenū. Nec eū co-
gnoscere nec eū capere poterāt donec vel
let Jō dixit: dixi vobis qꝛ ego sum q̇ me
volūtarie offero: si ḡ me q̄ritis sinite hos
abire. Chryso. q. di. Si me q̄ritis nihil vo
bis ad hos causa est. Ecce meip̄m trado
quo ꝛ dñs ostendit suā potentiā: cū etiaꝫ
ab inimicis impleret volūtas sua. Augꝰ.
Inimicis iubet ꝛ hoc faciunt qd̄ iubet.
Sinūt eos nūc abire quos nō vult perire
Quartū est amorosa miseratio quā vi
deliꝫ oñdit dñs curando pontificis seruū
cuiꝰ fuerat auriꝫ amputata ꝛ tñ nihilo mi-
nus manꝰ iniecerūt in eū. Vñ ptꝫ q̄ iniu
riosa fuerit eiꝰ cōprehensio. Pro huiꝰ
articuli manifestatiōe notandū ꝙ petrus
q̇ p̄ ceteris erat ardentior cū vidisset ser-
uū illū noīe malchū d̄ ꝓpe se ingerere am
putauit auriculā eius dextrā forte putās
caput eiꝰ amputare sed diuina dispositō-
ne ictus declinauit ad aurē. Mystice per
hoc significat ꝙ petrus papa: epi: ꝛ alij ec
clesie prelati ꝑtātem hñt ꝑcutiendi aureꝫ
dexterā chrianoꝝ. i. eos taliter separan-
di ab ecclesia ꝙ nō possint audire diuinuꝫ
officiū: qd̄ ꝑtinet ad aurē dextrā: nec esse
possunt ꝑticipes orationū ꝛ bonoꝝ eccle-
sie. Vñ hodie orat ecclesia ꝓ omnibꝫ pec
catoribꝫ etiā paganis ꝛ iudeis sed nō pro
excōmunicatis. Dñs autē suā mansuetu-
dinem ostendēs dicit petro. Calicē queꝫ
dedit mihi pat: nō vis vt bibā illū? Mit
te gladiū tuū in vaginā. Omēs enim qui
acceperint gladiū gladio peribūt. Hiero.
Quo gladio peribit q̇cūq; gladiū sumpse
rit? Jllo nempe gladio qui igneus vertit
ante paradisum: ꝛ gladio spiritus qui in
dei describit armatura. Chryso. Nō solū
autē mitigauit discipulos ꝑ cōminatio-
nē pene: sed etiā ostendit ꝙ volūtarie hoc
sustinebat. Unde sequit. An putas quia
non possum rogare patrē meū ꝛ exhi. mi.
mo. plus q̄ duodecim legiones angeloꝝ.
Et subdit. Quomodo ergo implebunt
scripture que scꝫ loquunt de passiōe chri
ordinata a deo vt patꝫ. Esa. liij. Dañ. ix.
ꝛ pluribꝰ alijs locis. Et cū tetigisset dñs
auriculam serui illius sanauit eū. Beda.
Nunq̄ pietati sue obliuiscit dñs. Jlli iu-
sto mortem inferūt: iste persequentiū vul
nera sanat. Videte ergo dñi benignitatē
ꝛ ex hoc cōsiderate ꝑsecutorū maliciam ꝛ
iniuriā quā christo faciūt grauitatē: qui ad
tantā dñi mansuetudinē etiam euidenti
miraculo nō sunt cōuersi. Similes quidē
sūt indurati: qui nec ꝑ flagella diuina nec
ꝓpter dei beneficia cōuertunt sic isti: nec
sunt cōuersi ꝓpter casum retrorsum: nec ꝓ
pter auricule curā. Forte querꝫ. An pe
trus peccauit percutiendo malchū. Dicē
dū scd̄m Augu. ꝙ sic. Nam dñs quidem
iusserat vt ferrū apostoli ferrent sed nō vt
ferirent. Sed dices Ad quid ergo dicit
eis dñs vt ferrent gladiū. Ut habet. Lu.
xij. Dicendū ꝙ hoc dicit in mysteriū vo-
lens signare spūalem gladiū ecclesie q̄uis q̄
etiā gladiꝰ materialis sit ꝓ eccl'ia. Unde
Bern. li. iiij. ad eugeniū. Uterq; gladius
scꝫ materialis ꝛ spūalis est eccl'e: sed ma-
terialis ꝓ eccl'a: spūalis ab eccl'a exercetur
Vñ executio gladij materialis fuit tradi
ta iusticie seculari: sꝫ possessio capta est a
beato petro ꝛ alijs apl'is dicentibꝰ. Ecce
duo gladij hic. Et christꝰ dicit. Satis est
q. d. Sufficit cepisse possessionē. Executō
dabit alteri. Nō debuit ergo petrus ꝑcu
tere gladio materiali: imo peccauit ꝑcu-
tiendo. Sed dices hoc minime videt. cū
phinees laudet ex eo ꝙ percussit zambri ꝛ
cozbi in stupro ꝛ inde cessauit plaga. Ut
hr̄ Numeri. xxv. Sed dicēdū qꝛ tūc erat
tempꝰ vindicte: tp̄s aūt passiōis erat tp̄s
patiētie: diuersis aūt tp̄ibꝰ diuerse leges
cōdunt. Quītū est grōsa allocutio qua
viceꝫ nō obstante iniqui ꝯp̄henderūt eum
In illa igit hora dicit iesus turbis. Tāq̄
ad latronē existis cum gla. ꝛ fu. cōpre. me.
Remigius. Acsi diceret. Latronis offi-

cium est latitare ⁊ nocere. Ego ꝟo nemini nocui: sed plures sanaui nec latitaui/ sꝫ palam docui. Ideo subdit. Quotidie erã apud vos in tẽplo docens ⁊ nõ me tenuistis: sed hec est hora vestra. i. vobis ꝑmissa: et potestas tenebraꝝ. i. potestas tenebris data. s. diabolo ⁊ iudeis. Sextum est rigorosa ligatio. Theophil'. Peractis cũctis que sufficiẽter se habebãt ad ꝓhibendum eos: cũ illi hoc nequaq̃ discernerent: tũc capi se ꝑmisit. Unde dicit euangel'. Cohors q̃d est mltitudo armatoꝝ precio cõducta: et tribun⁹. i. eorũ capitaneus: et ministri iudeoꝝ cõprehenderũt iesum et ligauerũt eum. O crudele spectaculum videre eos sic in dñm seuiẽtes: irruerunt em̃ in eũ fremẽtes: Alij clamabãt capite capite: ligate Alij eũ capiebãt ꝑ capillos: Alij ꝑ barbã: Alij ꝑ brachia: Alij ante: alij retro ⁊ violent' ꝓiecerũt in terrã Alij gratiosas eius man⁹ capiẽtes retrouerterunt: Alij funib⁹ duris illas ligauerunt: Alij q̃ (vt quidã dicũt) catenã aut funem in collo eius posuerũt: Alij verbis cõtumeliosis cõuiciabant' ei: Alij deniq̃ pugnis et pomis ensium ꝑcutiebãt euꝫ. Refertur quoq̃ beatũ Bernardũ hoc dicere: ꝙ prostrauerũt eũ in terrã sicut eos ꝓstrauerat: et appodiauerũt suꝑ pectus ei⁹ spuẽtes in faciẽ eius: et durissime collũ et man⁹ eius ligauerũt. Et q: sudor sanguinis eius adhuc ex nimia humiditate defluebat per faciẽ in os eius: et simil'r iudeorũ sputa de genis: nec ea abstergere ligatus poterat: suffocatus itaq̃ fuissꝫ extunc nisi diuina virtus eũ ad vlteriora pro nobis toleranda reseruasset. O, si ita est: credendum est eũ illud ꝑ reuelationẽ nouisse quomõ multe sancte et deuote ꝑsone varias circa dñi passionẽ reuelatiões meruerunt. Quib⁹ piũ est pia fide assentire: sed nõ temere diffinire. O fidelis aĩa quid agis: q̃d loquimur de illo: dicim⁹ ꝙ tanta patiebatur: Nõne ipse Jesus dulcissim⁹ angeloꝝ et hominũ rex: cur igit' non ploras: ⁊c̃. Ans. Quomõ letabor de libertate mea que nõ est nisi de vinculis tuis: q̃modo gratulabor de salute: cum nõ sit nisi de dolorib⁹ tuis: quomõ gaudebo de vita mea que nõ est nisi de morte tua: Septimũ est impetuosa deductio. Sic enim ligatũ deduxerũt per vallis iosaphat medium ⁊ torrentẽ cedron ꝑ viam asperã nudis pedib⁹ incedentẽ. Tũc apostoli videbant que circa christũ fiebãt: eo relicto omnes fugerunt. Quod vtiq̃ nõ fuit sine magna angustia cordis magrĩ sui: ⁊ sine magno fletu et planctu ipsoꝝ. Et vt sentit Ignaci⁹: Cum modicũ discessissent gressum firmauerũt: et vidẽtes eũ in tali afflictõne ꝙ sic eum ducebãt: trahendo: percutiendo: ipsi plorando ⁊ ad terrã cadendo dicebant: O magister bone: O Jesu dulcissime: Nũc venit illa hora mestissima dẽ qua sepe dixisti nobis: O pater piissime q̃ sine te ibimus. Remigius. In hoc tamẽ facto demõstratur fragilitas apostoloꝝ. Qui em̃ ardore fidei ꝓmiserunt se mori cũ eo: nũc timore fugiunt immemores sue ꝓmissionis. Quod etiã implere videmus in eis q̇ ꝓ amore dei magna se ꝓmittũt facturos: et postmodũ nõ implent: Non tñ desperare debẽt: sed cũ apostolis resurgere et per penitentiã resipiscere. Post paululum autẽ Petrus ⁊ Joãnes ceteris feruentiores q̃si se redarguentes christũ alõge sequebant'. Alchuin⁹. Ex deuotõne seq̃bantur magistrũ: sed alonge ꝓpter timorem: Uoluerũt autẽ maligni capere Joannẽ: sed ipse relicta syndone nudus ꝓfugit ab eis. Ut dicit Grego. in Moralib. li. xiiij. Elapsus tamẽ e manib⁹ eoꝝ: mox resumpto indumẽto redijt. Adduxerunt igit' illi ministri diaboli dñm Jesum ad Annã primũ: eo ꝙ domus Anne ṗor occurrebat. Et forte illuc diuertebant ne in via longiori tumult⁹ fieret in populo: vel hoc faciebãt de voluntate Caiphe q̇ pontifex erat anni illius volens socerũ suum Annã honorare. Hi em̃ duo sacerdotiuꝫ agentes emebãt et per annũ vicissim succedebant. Tertia est cõsideratio ignominiose reprobatiõis: quomõ. s. ignominiose reprobatus est a ṗncipib⁹ sacerdotum et alijs in domib⁹ ipsoꝝ principũ sacerdotum. Psalm̃. Lapidẽ quem reprobauerũt edificãtes: hic factus est in caput anguli. Sunt autẽ circa dñi reprobationẽ ⁊ vilipensionẽ ꝯsiderande septẽ ignominie.

Prima est ignominia irratiõabilis inquisitionis.

Scđa est inexcusabilis ꝑcussiõis.

Tertia est detestabilis testificatiõis

Quarta est vituperabilis condemnationis.

Quinta est miserabilis negationis

Sexta est ꝯfusibilis derisionis.

Septima est horribilis despectiõis.

Prima est ꝛc. Interrogauit ei cũ Annas irrationabilit de duob9.s. de discipulis suis et de doctrina eius.q̃si di.Que est doctrina tua quã ꝑdicasti Nunqd sufficit doctrina Moysi et ꝓphetarum: Unde habuisti auctoritatẽ cõgregãdi discipulos: Domine tẽpore transacto vos faciebatis miracula:nemo audebat loq̀ vobiscũ.Chryß. Quia christo nullum crimen inferre poterant:de discipulis interrogabãt fortassis: vbi erant: vel cuius gratia eos collegisset.Hoc autẽ dicebat Annas q̃si sediciosum hominẽ ꝛ nouaꝝ rerum factorẽ arguere volens. De discipulis autẽ tacuit domin9: quia tũc de ipsis bonũ dicere nõ poterat:quia fugerãt.nec malũ de ipsis dicere volebat:Dans exemplũ ꝙ mala aliorum etiã vera ꝓpalare nõ debem9. Chrysosto.Sicut est mortale peccatũ innocenti falsum crimen imponere: sic verũ crimẽ occultũ mala intentiõe aliis reuelare. De doctrina autẽ dicit: Ego palam locutus sum mũdo: ego semꝑ docui in synagoga et in templo in quo om̃es iudei conueniũt et in occulto locut9 sum nihil: Quid me interrogas Interroga eos qui me audierunt De quoꝝ vicȝ dictis suspitionẽ nõ habeas.Alchuin9. Nõ ob cognoscẽde veritatis amorẽ interrogauit pontifex: sed vt causam inueniret qua eũ accusare vellet et tradere romano presidi ad damnãdum. sed dñs ita tẽperauit respõsum vt nec veritatẽ taceret:nec se defendere videret. Unde dicit: Ego palam locut9 sũ mundo ꝛc. In hoc dat nobis formã respõdendi hostib9 sic vt nec veritatẽ celemus: nec eos ꝯtra nos dictis ꝓuocem9. Secũda est ignominia inexcusabil' ꝑcussiõis Cũ em̃ hec dixisset dñs: vn9 assistens ministroꝝ dedit alapã iesu di. Sic rñdes põtifici:Chryß. O ꝯnefaria ꝑcussio. Quid hac alapa stultius:Quid indecẽti9 Huic siles sunt adulatores/ q̃ vt dñis suis placeant mlta ꝯtra deũ faciũt Esa.lj. Quis tu vt timeas ab hoĩe mortali ꝛ a filio hominis qui quasi fenũ ita arescet: et oblit9 es dñi creatoris tui. Dñs autẽ sic crudelit ꝑcussus cũ mãsuetudine respõdit: Si male locut9 sum testimoniũ ꝑhibe de malo. si aũt bene q̃d me cedis: Chryß. O dulcis iesu ꝙ̃patiẽter sustines in teipo q̃d ita dure punis in seruo. Alapã nempe sibi datã patiẽter portauit: Datã ꝓ apl'o Thome ita dure puniuit ꝙ canis manũ serui q̃ Thomã ꝑcussit in medio aule apportauit Percussus igit dulcis Jesus ictu graui adeo vt s̃m aliquos dentes oris ei9 mouerentur: ꝛ ꝑ os sãguinẽȝ expueret: nihil tamẽ ꝯtumeliosum est locutus:sed tñ innocentiã suã defendit di. Si male locut9 sum:testimoniũ ꝑhibe de malo. Augusti. Quid hac respõsiõe verius: mãsueti9: q̃etius: Qui em̃ accepit alapã nunq̃d nõ iubere poterat euȝ qui percussit/ aut celesti igne ꝯsumi: aut terra dehiscente sorberi: aut correpto a demonio volutari: aut etiã alia hmõi q̃libet pena vel grauiori puniri: Quid hoꝝ ꝑ potentiã iubere nõ potuisset ille ꝑ quẽ factus est mũdus: nisi nos patientiã docere maluisset per quã vincit mundus. Forte dicis. Nunq̃d fecit dominus cõtra illud quod dixerat Matth. v. Siquis te ꝑcusserit in vnam maxillã/ prebe ei et aliam. Responsio s̃m Augustinũ. Ille nõ docuit tanq̃ preceptũ absolute. sed s̃m preparationẽ animi: vbi vicȝ videtur homi hoc expedire ad honorẽ dei/ alias nõ: imo aliq̃ado expedit iniuriantib9 respondere ad ipsoꝝ et alioꝝ instructionem Sicut hic fecit domin9/ qui tamẽ nõ solum alterã maxillam tradidit iterũ percutiendam. sed totũ corpus prebuit figẽdum in crucis ligno. Tertia est ignominia detestabilis testificatõnis que facta est in domo Caiphe. Annas em̃ nihil in eo inueniens misit eum ligatũ ad Caipham: in cuius domo scribe ꝛ pharisei et seniores cõuenerãt ad examinãdum christum et tractandũ de morte ei9. Ubi cuȝ venisset dominus q̃si agnus qui ducit ad victimã inter illos lupos feroces cõpulsus est i terra sedere. Et dixerũt: He/ seductor populi: tu videbis quid lucri reportaueris nos iniuriando. Princeps igl

tur sacerdotū et omne cōsilium querebāt falsum testimoniū aduersus Jesum/ vt eum morti traderent/ nec inuenerūt cum multi falsi testes accessissent. Origenes. Falsum testimoniū tūc habet locum quādo cum aliq̄ colore profert: sed nec color inueniebat quo possent cōtra Jesum adducere mendaciuꝫ. Refert Nicodemꝰ in suo euangelio. ꝙ cum multi surrexissent/ aliquis eoꝝ dicebat. Ego vidi eum miracula facientē. Alter asserebat. Et ego audiui eum verba veritatis loquentē: et similia pleriq; locuti sunt spiritusctō mouēte linguas eorū cōtra suam voluntatem. Nouissime autē venerūt duo falsi testes dicētes. Hic dixit/ Possum destruere tēplum dei manufactū/ et post triduū reedificare aliud nō manufactū. Per hoc volētes innuere ꝙ diuinā sibi potentiā vsurparet. Jesus aūt tacebat/ quia aperte mētiebantur. Nō em̄ dixerat de tēplo materiali Salomonis/ sed de tēplo corporis sui. vt patꝫ Joan. ij. Neq; dixerat Possū soluere/ sed soluite: quod dicebat nō precipiendo sed pnunciādo quid essent facturi. q̄si diceret Uos soluetis et ego suscitabo. Augustinꝰ autē dicit. ꝙ aperta mendacia nō sunt responsiōe digna. O q̄ detestabilia sunt falsa testimonia. Isidorus. et habet de crimine falso lib. v. ca. Falsidicus. Falsidicus testis tribus psonis est obnoxius. Primo deo quē piurando cōtemnit et in testimoniū falsitatis assumit. Secundo iudici quē mentiēdo fallit. Postremo innocenti quē falso testimonio ledit. Uidens autē Caiphas ꝙ Jesus tacebat ⁊ testimonia nō sufficere ad condēnationē eius ex impatiētia surgens de solio: vt (sm Hierony.) vesaniam mētis motu corporis demonstraret (ait) Nihil respondes ad ea que isti aduersum te testificantur? Beda. Ad rn̄sum prouocat vt ex occasione sermonis locum accusandi habeat. Jesus autē iterū nihil respondit. Augustinꝰ Ubi nō respōdebat nō sicut reus aut dolosus: sed sicut ouis silebat: Ubi vo respōdebat/ sicut pastor docebat. Tacens autē patientiā in exemplo docebat/ ostendens potius patientia ferre q̄ inutiliter defendere. Quarta est ignominia vituperabilis cōdemnatōis: quia vicꝫ cōdemnauerunt eum reum mortis. Seniores em̄ eorū: id est iudices ordinarij ⁊ pharisei et scribe interrogauerūt eum dicentes: Si tu es christus dic nobis? Beda. Hoc ab eo querebāt/ vt si diceret/ ego sum/ calumniarent ꝙ sibi arrogaret regiā potestatem. Princeps autē sacerdotū magis furens dicit: Adiuro te per deū viuū vt dicas nobis si tu es christus filius dei viui. Et ait Jesus: Si dixero vobis/ non credetis mihi Si autē interrogauero: nō respondebitis neq; dimittetis. Ueruntamen dico vobis: Amodo videbitis filiuꝫ hominis sedentē a dextris virtutis dei: ⁊ venientē in nubibus celi. Theophilꝰ. q̄si diceret: Non est vobis de cetero tempus sermonū ⁊ doctrine: sed deinceps tēpus erit cum videbitis me filium hominis sedentem a dextris dei. Hec em̄ audientes timere debebant magis: Sed post hec verba magis insaniunt: Unde dicunt omnes: Tu ergo es filius dei? (q̄ ait) Uos dicitis quia ego sum. Ueritatem respondit vt inexcusabiles essent: et propter reuerentiā diuini nominis inuocati: Dans exemplum tenendi iuramenta licita. Tūc ergo Caiphas magis insaniens scidit vestimēta sua dicēs: Blasphemauit: Quid adhuc egemus testibus: Ecce nunc audistis blasphemiam: Quid vobis videtur? O miser Caiphas tuipse blasphemas: non christus. Hieronymus. Pontificem quem de solio sacerdotali furor excusserat: eadem rabies ad scindendas vestes prouocat. Consuetudinis autem iudaice est ꝙ quando aliqui blasphemiā audiunt vestimenta scindunt. Cumq; dixisset: Ecce nunc audistis blasphemiam: Adiecit: Quid vobis videtur? At illi respondentes omnes dixerunt: Reus est mortis. Nam sm legem Leuitici. xxiiij. Blasphemi morte puniebantur et precipiebantur apidari. Beda. Sententia sua se condemnauerūt qui eum morti adiudicant quē et oris et operis sui testimonio deuꝫ cognoscere possunt. Et Origenes. Quanto putas fuit erroris illā principalem omnium vitam ream mortis pronunciare ac p tanto p resurgētiū testimonia nō respicere in illū fontē vite. De quo omnibꝫ viuentibus vita fluebat.

Quinta est ignominia miserabilis ne-
gationis. Quomō vicȝ petrus ter eū ne-
gauit. De his autē negatiōib⁹ varij: va-
rio modo loquunt̄. ſm eñ Joā. videt̄ ꝙ
due prime fuerūt facte in domo āne. ſm
vero Matth. ⁊ Lu. in domo caiphe. Di-
cendū ſm Augustinū de cōcordia euange
lista. ꝙ oēs fuerūt facte in domo āne. Sic
ergo dicam⁹. Cū dñs adduceret̄ ad annā
secuti sunt eū duo discipuli petr⁹ ſcȝ ⁊ io-
ānes vt cōis tenet̄. Joānes āt erat not⁹
in domo pōtificis: iō intrauit. Petr⁹ aūt
stabat pauidus ad ostiū foris. Joānes
ergo rogabat ancillam ostiariā vt intro-
mitteret petrū. Que cū videret eū paui-
dum ⁊ alteratū. dixit ei. Nunqd ex discipu
lis es hoīs istius? q. d. videt̄ ꝙ sic. Qui ex
timore vix audes loqui. At ille negauit
cum dicens. Mulier non noui illum ne-
ꝙ scio quid dicis. Chrysostom⁹. Quid
dicis petre: nōne pri⁹ dixisti. Si oportue-
rit me mori tecū nō te negabo. Non erat
miles q̄ te interrogauit: ſȝ ostiaria vilis:
Spūaliter: petrus. i. pastor ecclesie. aliqñ
introducit̄ ꝑ ancillā. i. amiciciā carnalem
ac etiā ꝑ ancillā vincit̄ ⁊ christū negat fa-
ctis suis. Erat autē petrus torpens tor-
pore infidelitatis ⁊ cū alijs se calefaciebat
exterius: cui verus ignis extinguebatur
interius. Jlle igitur timēs diu ibi stare
exire voluit: ⁊ dū exiret animaduertit eū
alia ancilla que dicit ministris: Et hic cū
iesu erat. Vñ dixerūt petro. Vere ⁊ tu ex
illis es. Nam et loquela tua manifestū te
facit. Hoc dici pōt cuilibet ꝟbis turpib⁹
vtenti. Turpis ei loquela turpes mores
ostendit qꝛ vt habet̄ Matth. xij. Ex ab
undantia cordis os loquit̄. Cum autem
hoc diceret̄ petro negauit iterū cum iura
mento dicens per magnū deū israel non
noui hominē illū. Hic nota ꝙ periculosa
sit mala societas. Dum eñ petr⁹ fuit cū
alijs apostolis non negauit christum sed
quando fuit cum malis ministris pontifi
cis. Et Hieronym⁹ dicit. Malū est con
uersari in curijs magnatū. Stella eni in
curia herodis a magis disparuit quibus in-
de egressis iterū apparuit. petrus etiā in
curijs anne ⁊ caiphe iesum perdidit. Sȝ
heu quid dicemus de curijs ꝑlatorum ec
clesie. An non negat̄ ibi christus? Audi

Bern̄ sup Qui habitat. Omnes que sua
sunt querūt nō que iesu christi. ipsa quoqȝ
ecclesie dignitatis officia in turpem que-
stū ⁊ tenebrarū negotia transferunt̄: neqȝ
in his animarū salus sed luxus querit̄ di-
uitiarū: ꝓpter hoc frequentant curias: pro
epatib⁹ ⁊ archidiaconatib⁹ hodie decer-
tatur: vt ecclesiaꝝ redditus in superflui-
tis ⁊ vanitatis vsus dissipētur. Quomō
nempe animaꝝ salus querit̄? qꝛ cū sint sce
lerati viri carnaliter viuētes ⁊ huiusmo-
di: bñficia occupant ꝑce ꝑcio: vel obseqo
obtinent. Et tales simoniaci se ingeren-
tes ad ordines: sunt suspensi: ⁊ postmodū
sua officia exercendo irregulares Oȝ au
teȝ sint simoniaci patȝ expsse. j. q. j. Ordi
nationes ⁊c. Sunt nōnulli. Nec possunt
absolui nisi resignēt huiusmodi beneficia
Preterea quō possunt eē sufficientes ani-
marū pastores ꝯsiderata eoꝝ vitaꝝ igno
rantia ceca: qui nec de minima questiōe
tangente cōscientiā scirent rñdere. Unde
Grego. in registro Verecundū nobis est
⁊ dicere pudet ꝙ sacerdotes sibi ducatuȝ
vsurpant qui exordiū religiose militie nō
viderunt. Patet itaqȝ chr̄m nūc negari ⁊
cōtemni in domib⁹ pontificū. Quod ⁊ ibi
tūc figurabatur cū petrus euȝ negauit in
domo ꝑncipis sacerdotū. Post supradi-
cta: interuallo facto quasi hore vnius di-
cit vnus ex seruis pontificꝭ cognatus ei⁹
cuius abscidit petrus auriculā. Vere ⁊ h
cum illo erat: nam ⁊ galile⁹ est: ⁊ dicit pe-
tro Nōne ego te vidi in horto cū illo? Tūc
cepit petrus iurare ⁊ anathematizare di.
A deo sim maledictus si noui hoiem. Ra
banus Nota ꝙ primū ait. Nescio quid di
cis. Secūdo cū iuramento negat. Tertiō
cepit detestari ⁊ iurare qꝛ nō nouit. Per-
seuerare ꝗppe in peccato dat incrementū
scelerū: ⁊ qui minora spernit cadit in maio
ra. Et cōtinuo adhuc eo loquēte cantauit
gallus. Jn quo nota ꝙ gallus. i. diabolus
cantat quādo ꝑlati peccant. Vel ſcdȝ Ra
banū per gallū intelligit̄ q̄ somnolētos in
peccatis increpat. De istis negatiōibus
vident̄ euāgeliste diuersimode scribere: qꝛ
Matth. Lu. ⁊ Jo. dicūt ter negasse petꝝ
ante primū gallicatū Mar. āt dicit gallū
post primā negationē cantasse. Vñ nota
Aug⁹. in li. de ꝯcordia euāgelistaꝝ ꝙ ter

tia negatio petri intelligitur q̄si vna nega
gatio cōtinuata:q̄ totalis incboata ante
p̄mū gallicantū:cōsūmata est ante scdm:
iō Matt. Lu. ⁊ Jo. loquunt̄ de illa: habē
do respectū ad incboationē. Mar. v̄o ad
cōsumationē: ⁊ nō repugnat vt patet ꝙ
chr̄s dicit (ẜm ꝙ Mar. ponit) de bis: alij
nō ponūt ad maiorē exaggerationē. Pos
set etiam intelligi ꝙ primū galli cātū pe-
trus nō audiuit sed scdm: ⁊ ita tres dixe-
re anteq̄ȝ gallus cantet: marcꝰ v̄o anteq̄ȝ
gallus bis cantet nō referendo ad petrū.
Forte querit̄ q̄re ꝑmisit dn̄s petrū qui
tam feruens erat in eius amore ita graui
ter cadere. Rn̄sio. ꝓpter tria. Primo pro-
pter maiorē petri humiliationē. Augꝰ. li.
xiiij. de ciuitate dei. Audeo dicere supbis
vtile esse ruere in aliquod peccatū mani-
festū apertūq̄ȝ vnde sibi displiceant q̇ iam
sibi placendo ceciderūt. Salubrius enim
petrus post peccatū displicuit q̄ȝ sibi pla-
cuerat dum p̄sumpsit. Scdo ꝓpter gene-
ralē oim informationē vt sic reprimat̄ hu
mana p̄sumptio. Augꝰ. Hic cognoscitur
q̄ȝ verū sit illud Sine me nihil potest̄ fa
cere. Ecce em̄ ad vnius aure pulsuȝ firmis
sima colūna cōtremuit. Tertio ꝓpter spe
cialem petri instructionē: vt vicȝ ẜm Gre.
dis. l j. is qui futurus erat pastor ecclesie:
in sua culpa disceret q̄liter alijs miseri de
beret. Et chryso. in ẜmone. Jdcirco diui-
ne ꝓuidentie secretū ꝑmisit vt ipse primꝰ
laberet̄ petrus q̇ erga peccantes durioreȝ
sniam ꝓprij casus intuitu temperaret Jd
circo nō angelico arbitrio cōmittere sacer
dotij potestatē voluit: ne cū ipsi minime
peccarent: pctōres sine miscdia iudicarēt.
Miserabiliter autē cōsūmatis negatio-
nib⁊ ⁊ audito galli cantu cōuersus iesus a
iusticia in misdiam: respexit petrū: ⁊ tunc
recordatus est verbi iesu qd̄ dixerat: priꝰ
q̄ȝ gallus cātet: ter me negabis. Et egres-
sus foras fleuit amare: ꝓiecitq̄ȝ se in quan
dā foueā que postmodū gallicantus ē ap
pellata: vbi ⁊ postea edificata est ecclesia
in honore beati petri: vbi gemebat: pectꝰ
tundebat di. Heu quid fecisti miser infi-
delis: dn̄m tuū negasti. Et in illa fouea vt
dicunt aliqui stetit pre verecūdia vsq̄ȝ ad
diem resurrectionis: tantamq̄ȝ huius pec
cati detestationē habuit ꝙ nunq̄ȝ ipsiꝰ re
cordabat̄ quin amarissime fleret. Vn̄ a
primo gallorum cantu vsq̄ȝ mane stare in
oratione cōsueuit flens ꝑ illa negatione
vt habet̄ in Jtinerario Clementis. Cō-
tigit autē semel vt ibidem dicit̄: ꝙ beatꝰ
clemens dicit ei. Pater mi quare sic fles:
cum per fletū perdas oculos ⁊ vltra cum
scias peccatū tuū tibi dimissuȝ. Rn̄dit pe
trus. O clemens cum recordor benigni-
tatis dulcissimi ieu: ⁊ quō vidi eū ꝓstra-
tum aute pedes meos: ⁊ ꝙ tam viliter eū
negaui: nō possum a lachrymis cōtinere.
O miser peccator recognosce quotiens
per peccatū deuȝ negasti ⁊ reliquisti: cur
nō fles cum petro in fouea humilitatis vt
sic cū petro veniā cōsequaris. Vide ergo
vias tuas i͛ualle scito q̇d feceris. Sex-
ta est ignominia cōfusibilis derisiōis quo
modo vicȝ ignominiose ⁊ ɔfusibiliter fuit
derisus ⁊ vilipensus a ministris pontifi-
cū. Alij in preciosam eius faciē conspuen-
do. O q̇d turpius q̄ȝ in illam clarissimā fa
ciem cōspuere. Bern̄. Vultū tuū dn̄e ie-
su in quē desiderant angeli ꝓspicere sputis
inquinauerūt. Esa. l. Faciē meā nō auerti
ab increpantibꝰ ⁊ ɔspuentib⁊ in me: Alij
barbā eius euellendo iuxta illud Esa. l.
Corpꝰ meū dedi ꝑcutiētibꝰ ⁊ genas me-
as vellentibus. Alij faciē eius velando ⁊
ip̄m percutiendo sicut ꝑcuti solent fatui
dicendo. Prophetiza nobis christe q̇s est
qui te percussit: deridentes vicȝ eū vt fal
sum ꝓphetam. Scdm aliquos velauerūt
faciem eius ne videntes tam gratiosam
faciem pietate vincerent̄. Beda. O insa
na cecitas iudeoꝝ qui illam desiderabi-
lem faciem quā patres eoꝝ aduenturam
tanto desiderio desiderauerūt: ipsi infeli-
ces quādo eam presentē habuerunt tam
ignominiose velauerūt: iō demeruerūt ne
illam cognoscerēt. Chrysost. Celi terreq̄ȝ
dn̄s cesus sustinet ⁊ patitur impiorū ridi
cula: formā nobis patiētie prebens. O ie-
su benedicte q̄ȝ dura tibi fuit nox illa in
qua a principo vsq̄ȝ ad finem quietē ne-
scis: sȝ nūc vno nūc alio loco corporis fati
garis. O pie iesu quantū nos dilexisti:
quos cum laboribꝰ ⁊ iniurijs redemisti.
O mens humana cur dura es que dn̄o
sic afflicto: sic illuso non cōpateris. Heu
quid erat videre illos seuientes trahen-

tes capillos: alios faciem conspuentes:
alios percutientes rc. O dulcis iesu q̄ntū
nos amasti sed heu nos miseri te nō dili/
gimus. Spiritualiter Illi cōspuunt qui
blasphemant quia deo cōtumeliā inferūt
Item ſm Gregoriū. Illi in faciem christi
cōspuunt qui sanctos ꝛ iustos cōfutant.
Illi velant oculos christi qui veritatem
celant ꝛ falsitatē fouent sicut falsi iudices
ꝛ aduocati Illi ꝑcutiūt qui pauperes op/
primūt: iuxta illud Matth. xxv. q̄diu vni
ex minimis rc. Item ſm Bedam. Oēs
falsi christiani chr̄m colaphizant qui chri
stū ore fatentur: factis autē negant. vt di
cit Titū. j. Septima ē ignominia hor/
ribilis desperatiōis. scʒ maledicti iude q̇
vt dicit Hierony. Plus chr̄m offendit d
sperando q̄ tradendo: qꝛ desperando pec
cauit cōtra deitatem: cuius miscdia infini
ta: tradendo contra hūanitatē. Sic ergo
dicit euāgelista. Videns iudas ꝙ damna
tus esset: penitentia ductus retulit trigin
ta: argēteos principibꝫ sacerdotū. Orig.
Sed quomō vidit iudas quoniā damna
tus essʒ: nōdum em̄ a pilato cōdemnatus
erat. Forsitan dicit aliquis qm̄ considera/
tione mentis sue vidit exitū rei. Aliꝰ aūt
dicit quoniā quod scriptū est: videns iu/
das ꝙ damnatus esset: ad iudā referꝫ: tūc
enim sensit malū suū ꝛ intellexit se damna
tum. Iudas enim sic penitentia ductus
ꝓpter enormitatē peccati retulit, rc. Chry
sost. Vide qm̄ penitentiā agit qn̄ cōpletū
est ꝛ finem accepit peccati. Non em̄ ꝑmit/
tit diabolus eos qui non vigilant videre
malū anteq̄ ꝑficiant. Retulit igiꝫ iudas
triginta argenteos: quasi eodē p̄cio quo
chr̄m vēdidit possʒ redimere. Dicēs Pec
caui tradens sanguinē iustū. Gratianꝰ de
pe. dis. j. c. His penis. Arbitror ꝙ etiam
iudas potuisset miseratiōe dn̄i nō exclu/
di a venia: si pn̄iam apud iudeos ꝛ apud
dn̄m agere voluisset. Sed miser iudas
desperatus ex horrore culpe: nō est ausꝰ
ad dn̄m redire: sed ad iudeos iuit qui eū
deriserunt dicentes. Quid ad nos scʒ de
peccato tuo. Tu videris. i. ad te spectat
videre factū tuū. Sufficit nobꝫ tenere eū
Videns ergo ꝙ deriderent eū: ꝓiecit ar/
genteos in templo vnde capti fuerāt. Et
abiens desperatus laqueo se suspendit: et

suspensus crepuit medius. Vt hꝫ Actuū
j. Leo papa Sceleratior oibꝰ o iuda atq̄
infelicior extitisti: quē nō pn̄ia reuocauit
ad dn̄m: sed desperatio traxit ad laqueū
O nequissime iuda: q̇d tibi ꝓfuit auari/
cia tua: argenteos reddidisti ꝛ animā tuā
diabolo. corpus autē laqueo mortis tra/
didisti. O miser tu totū ꝑdidisti: corpꝰ et
animā ꝛ pecuniā. Sic ꝛ simoniaci: vsura/
rij: auari totū in fine ꝑdunt. Eccl. x. Cū
morieꝫ homo hereditabit bestias serpen
tes ꝛ vermes. Bestie em̄. i. executores et
heredes bestialiter viuētes accipiūt pecu
niā ꝛ terrenā hereditatē. Serpentes. i. de
mones animā: vermes aūt corpus. Glosa
sup Matth. Multi hodie sūt q̇ execran/
tur factū iude: ꝛ tn̄ iude similes sunt. Vn̄
multi socij ac fratres iude censendi sunt.
Primo qꝛ indignanꝫ ꝛ murmurāt de his
que dn̄o offerunꝫ vel ꝓ deo danꝫ q̄si cum
iuda dicāt Vt q̇d ꝑditio hec: dicētes etiā
filios aut cōsanguineos ꝑditos: si diuino
officio aut seruitio mancipanꝫ. Scdo q̇
verbis aut linguis dilectionē simulant: ꝛ
tn̄ cōtrariū in corde gerūt ꝛ opere faciunt
Bern. Quādo bonū foris: ꝛ corde malū
meditaris: oscula que iudas dn̄o dedit tu
mihi das. Oēs igiꝫ tales sūt socij ꝛ frēs
iude. Tertio illi q̇ signa deuotiōis ꝛ re/
uerētie ad deū hn̄t tm̄ exterius. interius
aūt ꝓpositū gerūt ꝑseuerandi in pctis: h
cū iuda sub signo reuerentie iniuriā ꝛ irri
uerentiam dn̄o faciūt. Quarto vsurarij: e
sacrilegi: decimas ꝛ res ecclesiasticas de/
fraudantes. Et gn̄aliter oēs auari q̇ pro/
pter auariciā dn̄m derelinquūt: Hi sūt si
miles iude q̇ ꝓpter auariciā dn̄m vendi/
dit. Vsurarij etiā vendūt tp̄s qḋ dn̄s in
sua potestate posuit: iō hoc mō dicūꝫ do/
minū vendere. Sacrilegi etiā res eccl̄ie
chr̄o ꝑtinentes accipiūt: quō ꝛ iudas pe/
cuniā accepit de tēplo. Acceperant em̄ p̄n
cipes sacerdotū pecuniā illā nō de ꝓprijs
bursis: sed de gazophylacio tēpli. Quin/
to spēaliter q̇dā auari sacerdotes q̇ curaʒ
quidē gerūt pecuniaꝝ: sed nō animarū qꝛ
de pecunia quidē sollicitāꝫ: de animabus
vero minime. Sexto simoniaci q̇ vel bn̄/
ficia simoniace obtinēt: vel q̇ sacramenta
vēdūt ꝛ p̄cipue q̇ missas pecunia celebrāt.
Ad hoc iō aliquādo se offerentes ꝛ quasi

cū iuda dī. Quid vultis mihi dare ⁊ ego
vobis eum tradā: Septimo omēs forni-
catores q̄ ꝑ minima delectatōe aīas suas
chr̄i sanguine redēptas diabolo vendunt
⁊ fornicatrices que ꝑ ꝑcio seipās chr̄i san
guine redēptas ꝓsternūt. fautores etiā ⁊
fautrices taliū: ⁊ spēalit̄ vetule ille india
bolate que iuuēculas decipiūt ⁊ vendūt.
Hi oēs frēs ⁊ sorores iude sūt. Octauo
spal'r sacerdotes fornicarij īter quos etiā
sunt aliqui publici ⁊ notorij. Hiero. Dic
sacerdos dic clerice quō ijsdē labijs qb⁹
osculatus es filiū ꝟginis. i. chr̄m in sacra-
mento altaris audes osculari labia mere-
tricis. O iuda: osculo filiū hoīs tradis. i.
simil̄ ei es. Nono: illi q̄ ꝑ munere sub ali-
qua apparētia virtutis inocētē ⁊ decipiūt
⁊ grauāt vt falsi testes ⁊ q̄ iusticiā vendūt
vel sub vmbra iusticie innocētes ꝑ mune-
re ledunt vt sunt falsi iudices. Illi etiam
qui pro munere iusticiam punitiuā impe
diunt vel omittūt. Ip̄e chr̄s est iusticia ⁊
veritas. Decimo oēs in pctīs indurati ex
cōicati oēs eccl'ie auctoritatē ꝯtēnentes:
queadmodū ⁊ iudas noluit audire corre
ctionē dn̄i. Undecimo ꝯfiteri differētes
qui etiā peiores quodāmodo dici possūt
quia iudas nō multū distulit penitere et
ꝯfiteri. Duodecimo oēs indigne cōican-
tes qui q̄ntū est ex seipsis chr̄m diabolo
tradūt dū ip̄m ponūt in loco qui subiect⁹
est diabolo. Unde de quolibet tali potest
dn̄s dicere qd̄ de iuda dicebat. Uerūtn̄
man⁹ tradentis me mecū ē imēsa. Tertio
decimo oēs recidiuātes in pctm̄ post cōi-
onē q̄ etiā dn̄m quē receperūt q̄ntū in se-
ipsis est diabolo tradūt qm̄ locum in quo
dn̄m receperūt diabolo subijciūt. Hi er-
go omēs supradicti sunt socij ⁊ frēs iude.
Quartodecio mūd⁹ soci⁹ ē sp iude Mū
dus q̄ppe qn̄ dat diuitias: salutare dr̄ h̄ ē
spē vanā ⁊ salutes pmittere: qn̄ dat deli-
tias ⁊ solacia ⁊c. osculat̄. qn̄ dat honores
tūc amplexat̄. His oīb⁹ modis q̄si iudas
decipit ⁊ morti tradit. Job. xxj. Ducunt
in bonis dī. suos ⁊ in pūcto ad infer. descē-
dūt. Quītodecimo oēs fures raptores et
res alienas q̄uis mō iniuste detinētes Iu
das em̄ fur erat. Jo. xij. Imo mlti sūt iu-
da peiores q̄ multi tales nec penitēt nec
ꝯfitent̄: aut si q̄n̄q; ꝯfiteant̄: tū restituere

nolūt. Judas aūt penituit: seip̄m accusa-
uit ⁊ pecuniā restituit: q̄ trigita argēteos
retulit p̄ncipib⁹ sacerdotū. Principes āt
sacerdotū argēteis acceptis dixerūt. Nō
licet eos mittere in corbanā. vbi scȝ pone
bāt̄ oblatōes tēpli: q̄ p̄cīū sāguis ē. Aug.
Qual' inocētie simulatō pecuniā sanguis
nō mittere in arcā: ⁊ ip̄m sanguinē mitte-
re in ꝯsciam: Hiero. Uere culicē colātes
⁊ camelū glutiētes. Cōsilio itaq; īito eme
rūt ex ill' agꝝ cuiusdā figuli ī sepulturā ꝑe
grinoꝝ: ⁊ dict⁹ ē ager ille acheldemac. i.
ager sāguis: ⁊ postea edificata ē ibi eccl'ia
sctōꝝ. In h̄ notat̄ ꝙ chr̄s ꝑ suū sanguinē
nob̄ ꝑegrinis emit q̄etē ꝑpetuā. Aug. Nos
ei ꝑegrini in h̄ mdō sum⁹ tāq; hospites ī
hac luce versamur. Quarta ꝯsidera-
tio facinorose iudicatōis quō inepte iudi-
cat⁹ ē ad mortē Ubi ꝯsiderāde st̄ septē im
Pria ipictaſ ōtestāō accusatōis (pietates
Scōa iprobāde remissiōis.
Tertia aboīande ꝑelectōis.
Quarta execrāde flagellatōis.
Quinta vituperāde illusiōis.
Sexta ꝯdēnande refutatōis.
Septia reꝓbāde sentētiatōis.
Pria igit̄. ⁊c. quō iudei accusauerūt eū: co-
rā pilato ⁊ adduxerūt eū vinctū. vt dr̄. ma
nib⁹ a t̄go ligatꝫ cū mlt̄ꝫ ꝯuicijs ad pila-
tū vt iudicaret eū. Sic āt dr̄ Nicodem⁹ in
euāge. suo Pilat⁹ iussit vni furoꝝ suoꝝ
vt duceret iesum ītra p̄toriū Ip̄i ei iudei
nō introierūt vt n̄ ꝯtaminarēt̄: sȝ vt man-
ducarēt pascha. i. azymos panes q̄s n̄ li-
cebat edere: nisi mūdis. In dieb⁹ aūt azy-
moꝝ ꝯtrahebat̄ imūdicia ex ingressu do-
m⁹ aliēigene. Aug. O ipia cecitas aliēi iu
dicꝫ p̄torio ꝯtaminari timebāt: ⁊ frīs ino-
cētꝫ sanguinē effūdere n̄ metuebāt. Istis
aūt sūt sil'es q̄ de modicꝫ ꝯsciam fac ētes
enormia nō curāt. Jussit ergo pilatus ser
uo suo vt iesum in p̄toriū duceret vt ip̄m
interrogare posset meli⁹ extra tumultuȝ
iudeoꝝ. Ipse em̄ erat medius hincinde
discurrens. Ille ergo seruus chr̄m intro-
ducens vt ait nicodemus deposuit suum
fascialē ⁊ adorans dn̄m: illud posuit in ter
ra: vt dn̄s ambularet supra: qd̄ iudei cer-
nētes grauiter indignati sūt ꝯtra seruū.
Pilat⁹ ḡ interrogauit nūciū cur hoc face-
ret. Allegauit em̄ illud qd̄ fecerant pueri

hebreoꝝ dominica p̄cedēti quomō ꝓcesse
rant obuiam ei: ⁊ strauerāt vestimēta sua
in via. Ex hoc patꝫ aggrauatio scelerꝫ iu
deorū. Paganus em̄ ille legem ignorās
reuerentiā domino faciebat. Illi ꝟo mor//
tem eius q̄rebant. Introducto itaqꝫ Je//
su Pilatus interrogauit eos: Quā accusa
tionē affertis aduersus hominē hūc? Re//
sponderūt: Si nō esset hic malefactor: nō
tibi tradidissim⁹ eū. q̄si di. Nos qui sum⁹
tante auctoritatis: sic solēt maliciosi se iu//
stificare: et Pilatus q̄si ex eoꝝ r̄nsione in//
dignat⁹ dicit: Accipite eū vos: ⁊ ſm legeꝫ
vestrā iudicate eū. q. di. Dicitis ꝙ sufficit
examinatio vestra: sufficiat vestra sentē//
tiatio. Et dixerūt: Nobis nō licꝫ interfice
re quēq̄. Chryſ. vel ideo: q꞉ multū ꝺ po//
testate eoꝝ abscisū erat/ eis romanis sub//
iacentibus: vel ostēdere volentes pctm̄ ēt
nō esse iudaicū/ sed crimē publicū: q꞉ se re
gem dicit. Vl' quia eū crucifigi cupiebāt
vt etiā modo mortis eū diffamarēt. Non
licꝫ autē eis crucifigere: sed ꝙ alio modo
interficiebāt mōstrat Stephan⁹ ab eis
lapidatus. Et ideo subdiꝛ: vt impleretur
sermo quē dixit significās qua morte essꝫ
moritur⁹. Hec ille. Ceperūt aūt eū accu//
sare in multis. De quibꝫ Lucas tria exp̄//
mit. Dixerūt em̄: Hunc inuenimus sub//
uertentē gentem nostrā: scꝫ falsam doctri
nam seminādo: et ꝓhibentem tributa da
ri cesari: et dicentē se christū regē esse. De
prima accusatōne nō curauit Pilatus: q꞉
gentilis erat/ de lege Moysi non curans.
Secundā sciebat esse falsaꝫ: quia christū
audierat aliquādo dixisse Reddite q̄ sunt
cesaris cesari: et que sunt dei deo. Vnō so
lum curauit de tertia que plus eū tange//
bat. quia videbaꝛ esse cōtra cesaris hono//
rē. Introiuit ergo in pretoriū Pilatus: et
interrogauit Jesum dicēs: Tu es rex iu//
deoꝝ. q̄si diceret: Est hoc verū qꝺ tibi im
ponitur: quia vicꝫ dicis te regē iudeoruꝫ.
R̄nt iesus: A temetipo hoc dicis An alij
tibi hoc dixerūt de me? Theoph. Innuit
ex hoc pilatū esse vecordē et indiscrete iu
dicantē. q. d. Si ex teipo hoc loq̄ris: pan//
de signa rebelliōis mee At si ab alijs ꝑce
pisti fac inq̄sitionē ordinariā. R̄ndit pila//
tus: Nunq̄d ego iude⁹ sum. q. d. De hoc
a meipo nō loq̄r: Gēs tua ⁊ pōtifices tra//
diderūt te mihi/ q̄ te deberēt defendere.

Quid fecisti? Jesus igiꝛ ad altiora pilatū
inducere volēs R̄nt: Regnū meū nō ē de
hoc mūdo. q. d. Rex sum nō t'lis vt putas
sed m'lto excellētior. Aug. q. d. Audite iu
dei et gentes nō impedio dn̄atiōeꝫ vr̄am
in hoc mōdo: sed q̄d vultis ampli⁹: Venite
credēdo ad regnū qꝺ nō est de hoc mōdo.
O dulcis iesu nō tibi sunt sil'es m'lti tui vi
carij in pompis et delicijs terrenis p̄nci//
pibus se eq̄parātes: vere regnū eoꝝ est de
hoc mōdo. Et subdit chr̄s: Si de hoc mū//
do essꝫ regnū meū ministri mei vtiqꝫ de//
certarēt ꝓ me vt nō traderer iudeis. Chri
stus ōn̄dit regni mūdani ibecillitatē: qm̄
a ministris habꝫ fortitudinē. Seq̄ꝛ: Nūc
aūt regnū meū nō est hic. Nō ꝺr: nō ē hic
Hic em̄ est regnū ei⁹ vsqꝫ ad finē secl'i ha
bēs secū iuxta zizania vsqꝫ ad messem: sed
tn̄ nō est hinc: quia ꝑegrinamur in h̄ mōdo
Quid em̄ est regnū ei⁹: nisi credētes i eū:
quibꝫ ꝺr: de hoc mōdo nō estis. Dicit g̊ ei
pilat⁹: Ergo rex es tu? Tu dicis/ q꞉ rex
sum ego. Ita r̄nsum tēperauit ne calūnie
occasionē daret. Et subdit: In hoc em̄ na
tus sum: et ad hoc veni in mundū vt testi//
moniū ꝑhibeā ꝟitati: Et oīs q̄ est ex ꝟita
te/ audit vocē meā. Cui pilat⁹: Quid est
ꝟitas? Theo. Nā fere ab hoibꝫ euanuerat
et cūctis erat incognita dū eēnt icreduli.
Pilat⁹ āt stati exiuit ad iudeos nec r̄nsū
expectauit: q꞉ vt ꝺr Alch. idign⁹ erat au//
dire. Nā lꝫ iudiciū in ꝟitate ichoauerit: tn̄
i ꝑuersitate finiuit. Vn̄ ptꝫ ꝙ de ꝟitate n̄
m'ltū curabat. Sil'es sꝫ m'lti pilato q̄ ꝺ ꝟi
tate q̄rūt: sibi tn̄ displicꝫ ꝟitas audita ꝺ vi
cijs suis. Pilato spūal'r sꝫ sil'es iudices inī
q̄/ q̄ cū volūt iiustā ferre sn̄iaꝫ: p̄mo q̄deꝫ
ab aliq̄ ꝟitate icipiūt: sꝫ i ꝑuersitate finiūt
Pilat⁹ itaqꝫ cū audissꝫ a xp̄o regnū suū n̄
eē de h̄ mōdo/ accusatiōꝫ illā nō pōderauit
sic nec alias duas. Jō de p̄torio suo exiēs
dn̄o ēt iesu secū vēiente ꝺr ad iudos: Nul
lā cām mortꝫ iuenio i isto hoie. Ipi āt q꞉
defluebāt i crimibꝫ: iō iualescētibꝫ vocibꝫ
di. Cōmouit ppl'ꝫ ꝑ vniuersā iudeā: icipiēs
a galilea vsqꝫ huc. q. di. Peruertit ppl'um
turbat pacē cōeꝫ. Et accusabāt eū ēt sūmi
sacerdotes i m'lt'ꝫ. Jes⁹ ꝟo nihil r̄nt. Am
bro. Accusaꝛ dn̄s ⁊ tacꝫ: q꞉ ꝺfēsiōe n̄ idigꝫ
Ambiūt defēdi q̄ timēt vici. Nō g̊ accusa
tiōeꝫ ꝯfirmat tacēdo: sꝫ ꝺspicit n̄ refellēdo
Dic g̊ illi pi. Nō audꝫ q̄ꝺta adūsū te di. te//

stimonia. Chrysost. Hoc dicebat volens
eũ liberare dũ se excusando responderet.
Dignũ em̄ videbat̄ ei magno miraclo: vt
exhibitus ad iudiciũ criminale: ipertur-
babilis tacet ante mortē: q̄ apud oēs ho-
mines terribilis iudicat̄. Secũda ē im
pietas reprobande remissionis: q̄lit̄: s. im
pie remisit eũ pilatus ad herodē: ⁊ hero-
des ad pilatũ. Impie inq̄ q̄m si pia fuis-
set pilati volũtas nō remisisset eũ cũ sci-
ret eũ innocentē. Pilatꝰ itaq̄ q̄m audie-
rat galileā noiari: cuiꝰ tetrarcha erat he-
rodes: interrogauit si homo galileꝰ esset:
⁊ vt cognouit ꝙ de herodis ptāte erat: mi
sit eũ ad herodē q̄ tunc hierosolymis erat
ꝓpter solēnitatē paschalē q2 indō natꝰ erat
Pater em̄ suus in fauorē vxoris sue: q̄ iu-
dea erat: trāsiens ad ritũ iudaismi: se fe-
cerat circũcidi. Sicut dicit iosephꝰ. Vi-
so autē iesu gauisus est herodes. Ex mul
to em̄ tpe. s. a decollatiōe ioānis baptiste
iesum videre cupiebat: quia multa de do
ctrina eiꝰ ⁊ miraculis audierat. Vñ ⁊ spe
rabat aliqua signa ab eo fieri. Interroga
uit ergo eũ multis sermonibꝫ: nō sicut ve-
ritatis amator: sed sic̄ curiosus ⁊ tentator
Ideo chr̄s nihil respōdit: nec aliquod si-
gnũ fec. Glo. Herodes nō reputauit chri
stũ saluatorē sed incantatorē. Idō nō erat
dignꝰ neq̄ ꝟbis: neq̄ miraculis. Grego.
Christꝰ in hoc nos docuit vt taceamꝰ qñ
cognoscimꝰ ꝙ auditores nostri nostra vo
lunt audire q̄si laudanda: ⁊ sua ꝑuersa fa-
cta nō mutare. Ne dũ ostentatiōis studio
verbũ dei loquimur: ⁊ eorũ q̄ erat: culpa
eē nō demōstret̄: ⁊ nr̄a q̄ nō erat fiat. Sta
bant ḡ sacerdotes ⁊ scribe ꝯstanter accu-
santes eũ corā herode. De illis forte de q̄
bus accusauerũt eũ corā pilato: ad quas
accusationes tāq̄ indignas rñsione dñs
nihil rñdit. Qō vidēs herodes spreuit eũ
reputans eũ idiotā. Sic hodie veri chr̄i
sectatores ab alijs spernũt̄ ⁊ idiote repu-
tant̄. Iesum etiā aliq̄ cũ herode spernũt q̄
doctrinā eiꝰ ꝯtēnunt: miracl'a q̄rētes. Cũ
tamē ꝓm Grego. Nō sit tp̄s miraculorũ
sꝫ operũ: ⁊ dicũt. Si q̄s ex mortuis rediret
crederemꝰ ei de inferno ⁊ de ꝑadiso Sꝫ
talibꝰ esset notāda respōsio abrae ad diui
tē. Lu. xvj. Si moysen ⁊ ꝓphetas nō au-
diũt: neq̄ si q̄s ex mortuis r̄surrexerit cre
dent. Nō solũ aũt illũ spreuit herodes sꝫ
illusit: veste alba induēdo tanq̄ fatuũ: ⁊
sic remisit ad pilatũ. Probauit se in eius
mortē cōsensisse: q2 em̄ sibi fuerat missus
tāq̄ homo sue iurisdiciōis: cũ nō inueni-
ret in eo causam: debuit eũ absoluere ⁊ nō
alteriꝰ iudicis arbitrio relinquere. Consi
dera o anima quō pius dñs ducit̄ ⁊ redu
cit̄: cōtēplare eũ demisso vultu ⁊ verecun-
do incedentē: cōuicia ⁊ clamores audien-
tem. Et facti sũt amici herodes ⁊ pilatus
in illa die. Sic sepe cōtingit inter hoies ꝑ
uerse voluntatis ꝙ duo inimici amici fiũt
ad nocendũ vni tertio. Facti sũt inq̄ ami
ci: ꝓpter mutuā reuerentiā sibi mutuo de-
latā. Nā antea erāt inimici ꝓpter iudā ga
lileũ ⁊ alios galileos cōplices eius: q̄ erāt
de iurisditiōe herodis: q̄s pilatus occide
rat ipis sacrificātibꝫ: miscens sanguinē eo
rum cum sanguine sacrificiorum: eo ꝙ
tributũ cesaris asserebant iudeis illicitũ.
Hoc refert ioseph. xvij. li. antiq̄tatũ. De
q̄ etiā aliq̄d scribit̄. Act. v. Dũ autē p̄di-
cta agerent̄ btissima ꝟgo sollicita de filio
vēit hierl'ꝫ cũ magdalēa ⁊ cũ sororibꝫ suis
Ingressa igit̄ veniebat ꝟsus atriũ tēpli.
Et ꝓm cōtēplationē cuiusdā doctoris ne-
minē reperiebat: quēdā tñ mendicũ rep-
perit in illo loco vbi symeon alias sibi di-
xerat. Tuā ipius aiam ꝑtrāsibit gladius
Hũc igitur sic est allocuta. Vbi est ma-
gnꝰ ꝓpheta. Quid est qō ppl's hodie non
cōuenit ad p̄dicationē. Ha dña (ait ille)
nescitis. Certe iam sũt rumores ꝑ totam
ciuitatem ꝙ ip̄e captus sit a iudeis Heu
(inquit) illa q̄d faciā: quo ibo: ⁊ pre dolore
corruit in t̄rā. Iterũ āt ioā. euā. volēs q̄d
dñs faciebat virgini intimare: venit ibidē
plorās: qui vt dñam vidit nō poterat pre
cordis angustia os aperire. Quē vt btā
virgo cōspexit. Heu (inquit ioānes charis
sime) vbi est magister vr̄: Heu dilectissi-
me: vbi est filiꝰ meꝰ: Et ille ait. Ha dña:
dura vobis noua refero. Magister meus
filiꝰ vr̄ dulcissimus: captus est: ligatus:
⁊ tāq̄ latro ductus. Heu dña nos omēs
eũ reliq̄mus in necessitate sua: ꝑ totā no-
ctem fuit afflictus in domo āne ⁊ caiphe
⁊ petrus eũ publice negauit. Mane autē
ductꝰ est ad pilatũ ⁊ postmodũ ad hero-
dē vñ nũc venio. Et iterũ nũc reducit̄ ad

pilatū vt morte damnet. O dña q̄ grauis
anxietas penetrauit cor vestrū. Heu di/
cāt matres: tenere diligentes filios q̄ an
gustiarētur si audirent eos ad mortē duci
Et certe dolor eaꝝ minimꝰ esset: ⁊ q̄si ꝓ
nihilo reputandꝰ respectu doloris virgi/
nis sacre. Potuit itaq̄ dicere illō Threñ
j. Posuit me scȝ passio filij mei desolatam
tota die merore cōfectā. Et tūc vt credi/
mus ioānē rogauit ⁊ socias vt eā duceret
ad domū pilati. Nos quoq̄ illuc spū acce
damus ad cōsiderandas angustias nr̄i re
dēptoris. Tertia est impietas abo/
minād̄e preelectiōis: q̄r vicȝ impij potiꝰ
elegerūt barabbā q̄ chr̄m. Vidēs enim
pilatus dn̄m ad se reductū: sciēs ꝙ ꝑ inui
diā tradidissent eū. Vidēsq̄ eos instan/
tes morti eiꝰ volebat eū liberare. Vn̄ ait
Obtulistis mihi hūc hoiem q̄si auerten/
tem pplm ⁊ ecce coraȝ vobis eū interro/
gans nullā causaȝ inuenio in eo ex his in q̄
bus accusatis eū: sed neq̄ herodes. Nam
remisit eū ad nos ⁊ ecce nihil dignū mor/
te actū est ei. Sed ecce q̄d faciam vobis.
Est cōsuetudo vobis vt dimittā vnū in
pascha Licet aūt sint plures vincti: est tñ
vnꝰ sceleratissimus latro homicida ⁊ se
diciosus. Videte q̄r nō habebitis nisi al/
terū barrabā aut iesum. Deliberate cito
quē vultis de duobus: Necesse em̄ habe/
bat eis vnū dimittere ꝑ diem festū sicut
dicit nico. de li. super. hoc passu. q̄r in no/
cte pasche angelus saluauit hebreos: ⁊ ꝑ
cussit egyptios. Exo. xij. Ideo in memo/
riā huiꝰ bn̄ficij in solēnitate paschali sal/
uabant vnū ꝓpinquū morti: ⁊ alios reos
interficiebant. Et hāc cōsuetudinē serua/
ri impetrauerāt ab impatore romano sicͨ
antea fuerat ex antiqua patrū introductō
ne ordinata ⁊ seruata. Credebat aūt pila
tꝰ ꝙ iudei nullomō eligerēt liberationē
barabbe q̄ famosissimꝰ latro erat ⁊ homici
da. Dicit aūt insignis. Matth. xxvij. vt
dicit nico. de ly. Nō nobilitate gn̄is sȝ ex
famositate criminis: q̄r etiā bonū ad malum
transferimꝰ. Vt. dr̄. v. meta. Sicut dr̄ ali
quis bonus latro: ⁊ ita dici pōt insignis.
Tūc aūt vt habet Matth. xxvij. Seden
te illo ꝓ tribunali misit ad eū vxor eiꝰ di.
Nihil tibi ⁊ iusto illi: quasi di. nullo modo
cōdemnes eū. Multa em̄ passa suȝ hodie

per visum ꝓpter eum. Rabanus. Nūc ve/
ro diabolus intelligens per chr̄m spolia
sua se amissurū: sicut primū per mulierē
mortē intulerat: ita per mulierē vult chri
stū de manibꝫ iudeoꝝ liberare: ne per eiꝰ
mortē: mortis amittat imperiū. Pilatus
itaq̄ querēs liberare chr̄m q̄siuit quē vel
lent sibi dimitti. Populꝰ ergo simplex re/
cognoscēs barabbe maliciā: volebat chri
stū liberare. Vn̄ legit in euāgel. nicode/
mi ꝙ quidā chr̄o cōpatiētes flebāt ⁊ reci
tabant multa miracula chr̄i ⁊ bn̄ficia. Nō
audiens p̄ses tremefactus dicit ad pplm
Quid ergo vultis effūdere sanguinē inno/
centē. Sed ꝓch dolor p̄ncipes sacerdotū
⁊ seniores ꝑsuaserūt populis vt peterent
barabbā. Jesum ꝟo perderēt. q. di. Vos
estis simplices ignorātes: vos debetis fa
cere sicut ⁊ nos q̄ scimꝰ legē: si melius essȝ
illū retinere faceremus. Nota hic de illis
diabolicis q̄ dicūt paupculis mulieribꝰ
putas ꝙ sit malū: putas ꝙ nos q̄ sumꝰ cle
rici vellemꝰ facere. Nō non. Nota etiā de
iudicibꝰ ⁊ aduocatis qui ꝓlongāt causas
⁊ sepe reos absoluūt: ⁊ iustos sepiꝰ dānifi
cant ꝓpter amorē pecunie dicētes. se age/
re iuxta leges. Hi sunt phariseis similes
simplicē pplm decipiētes. Preses g̊ ait.
Vultis dimittā vobis regē iudeoꝝ. Jo.
xviij. Oēs ergo clamauerūt. Nō hunc: sȝ
barabbā. Nō petimus saluatorē ⁊ q̄ mor
tuos suscitat: sed filioꝝ nr̄oꝝ interfectorē
⁊ bonoꝝ nostroꝝ raptorē Latrones igi/
tur latronē petierūt. Sic ⁊ multi in ꝓmo
tionibꝫ officioꝝ aut bn̄ficioꝝ malū bono
p̄ferunt: quasi cū iudeis di. Nō iesum: sed
barabbā. Beda ideo iudei pacē habere
nō possunt: q̄r sediciosum hominē magis
q̄ dn̄m pacis eligere maluerūt. Idē. Or
reliq̄rūt saluatorē petierūt latronē. Ideo
vsq̄ hodie diabolꝰ sua latrocinia exercet
in ip̄os. Pilatus ergo stupēs ꝙ sic barab/
bā petissent: dixit eis. Quid ergo vultis fa
ciam de iesu qui dr̄ chr̄s. Dicūt oēs Cru/
cifigat. Mala mala barabbe p̄electio: sed
peior hec sn̄iatio. Ait p̄ses. Quid em̄ ma
li fecit. At illi magis clamabāt. Crucifi/
gatur. Vn̄ patet sua crudelitas. Quar
ta est impietas execrande flagellationis.
Nam pilatus vidēs ꝙ nō posset iesuȝ di/
mittere liberū cū pace iudeoꝝ: ⁊ ex

alia parte timens interficere innocentem
vt tūc satisfaceret iudeis chrm̄ flagellari
iussit ⁊ durissime vulnerari: vt sic satiaret̃
crudelitas iudeoꝝ. O pilate n̄ te excusat
intētio tua: q̄ꝛ nullū malū de se pōt bona
intētiōe effici bonū. Jussit ḡ pilat⁹ chrm̄
denudari: nec dubiū grauis ei facta est in-
iuria cū sic nudatus est. Nā ⁊si chr̄s nō ac
cepit pctā nr̄a: neq̄ȝ infirmitates que sunt
ad pctm̄: suscepit tamē infirmitates q̄ sūt
ex pctō cuiusmodi ē erubescētia. Denuda
ri ḡ erubuit ⁊ tanto plus q̄nto sua pudici
cia purioꝛ est. Cū ergo fuisset expoliatus
cū ipetu: q̄ttuoꝛ tortores ligauerūt eū ad
columnā vt cōius dr̃. Et hoc dicit Beda
sup̱ Lucā. Jbidē etiā referēs ꝙ hui⁹ co-
lūne aliq̄ ps ōn̄dit̃ rome in ecclia scte pra
xedis. Maioꝛ aūt ps fert̃ eē in ecclia mon
tis sion in q̄ adhuc vestigia dn̄ici cruoꝛis
apparent. Sȝ q̄ vinculo ligat⁹ est dulcis
iesus. Quis inq̄ȝ potuit ligare deū omni-
potētē. Certe teneri n̄ potuit neq̄ȝ fune ne
q̄ȝ ferro. Certe omnes iudei tenere eū nō
poterāt. Jmo si oēs angeli: si totus mun-
dus ad ipm ligandū affuisset: neq̄ȝ tenere
neq̄ȝ ligare potuissent nisi charitas sua af
fuisset. Aug⁹. tamē in quodā sermone de
passiōe videt̃ dicere ꝙ chr̄s in flagellatio
ne iacuit ante pilatū. Vn̄ sic dicit. Ecce
iam dn̄s aptatur ad verbera: cupit sanctā
cutē violentia flagelli repetitos ictus: cru
delia verbera scapulaꝝ terga cōscindunt.
Proch doloꝛ iacet extensus ante hominē
de⁹: ⁊ suppliciū patit̃ rei ille in q̄ nullū pcti
vestigiū potuit inueniri Hec Aug⁹. Tūc
ergo ceperūt q̄ttuoꝛ tortores cū flagellis
nodosis sacratissimū coꝛp⁹ ꝑcutere. Sta
bant ibidē derisores: ꝑcutiebant lictores
nūc sup̱ scapulas: nūc sup̱ doꝛsum: nūc su-
per brachia: nūc sup̱ latus vnū: nūc super
aliud: supq̄ȝ totū coꝛp⁹ q̄si inuiderēt quis
foꝛti⁹ ꝑcuteret: durissime ḡ flagellat̃ a plā
ta pedis vsq̄ȝ ad verticē: fluit p̄ciosus san-
guis. Jterat̃ plaga sup̱ plagā: sanguis su
per sanguinē q̄usq̄ȝ tā toꝛtoꝛibꝫ q̄ȝ inspecto
ribꝫ fatigatis solui iubet̃ a colūna. Et po-
tuit vtcūq̄ȝ fieri vt ⁊ in terra ꝓstrat⁹ ces⁹
fuerit vt videt̃ dicere Aug⁹. ⁊ in colūna
ligat⁹. vt dt̄ Beda. ⁊ vt ait Grego. nazā-
zen⁹. Caro chr̄i flagellata p̄les liuoꝛes:
sanguinē: ex omnibus partib⁹ scaturie-
bat: quo in terra sub pedibus iesu: ⁊ colu-
mna ipa atq̄ȝ flagella madefiebat. Qua-
lis putas tūc meroꝛ penetrauit coꝛ virgi-
neū q̄n̄ videbat vel audiebat filiū suū sic
flagellatū. Audi Bern̄. in eius ꝑsona in
tractatu de lamēta. Et cū fuissem eū intui
ta ꝑcuti: cedi: cōspui: ⁊ opprobriū hoim̄ fie
ri: cōmota sūt oia viscera mea: ⁊ defecit
spūs me⁹ ⁊ nō erat mihi fere neq̄ȝ vox ne
q̄ȝ sensus. Nūc autē o aīa sanguine christi
redēpta ꝯtēplare deuote q̄ȝ exuberāter ꝓ
te effusus est regius sanguis. Respice dul
cem iesū totū sanguine coop̱tū. Heu si foꝛ
te videres canē in tali statu cōpassionē ha
beres: ⁊ q̄re n̄ cōpaterȝ dn̄o tuo Audi phi
lippū cācellariū parisien̄. in ꝑsona chr̄i di.
Dulcȝ amice vides q̄s ꝓ te poꝛto doloꝛes
nihil ꝓ me patioꝛ: in multȝ crucioꝛ vt tu n̄
pūiarȝ has moꝛtȝ ꝑfero pēas Crīna q̄ ppe
t. sit mea supplicia. O igit̃ maledicta pctō
rū vita: vbi nūc delicie: vbi nūc carnalita
tes: vbi vita bestialis. O pctōꝛ si ꝑpende
res q̄d agis. Vis scire. Certe q̄tiens tali
vilitati te exponis sic agis. q. d. Placet mi
hi dare coꝛpus ⁊ aiam diabolo renūciare
beneficio sanguinis dulcis iesu ꝓ haben-
da delectatiōe. O miseri q̄ sic redemptio-
nis vestre p̄ciū ꝑuipēditis: p̄ciū inestima
bile. empti em̄ estȝ p̄cio magno. j. Coꝛ. vj
Nō coꝛruptibilibꝫ auro ⁊ argēto: sȝ p̄cio-
so sanguīe agni incōtaminati Ber. O in
durati filij adam quos nō emollit tanta
benignitas: tantus ardoꝛ amoꝛis. Jdem
Volue ⁊ reuolue huc ⁊ illuc coꝛpus illud
dn̄icū vbiq̄ȝ inuenies doloꝛē vbiq̄ȝ cruoꝛē
⁊ si nō cōpateris dic te coꝛ lapideū habere
Dicit̃ ꝙ adamas lapis durissimus frangi
tur in sanguīe agni vl̄ hedi calido Erit ḡ
coꝛ adamante duri⁹ si nō scindat̃ doloꝛe
dū recogitat effusionē sanguis dulcȝ iesu.
Accedite o chr̄iani ad sanguinē dn̄i nr̄i ie
su chr̄i. Accedite inq̄ȝ ꝯtēplādo deuota cō
passiōe vt ꝓe vob dicat̃ illō Heb. xij. Ac
cessistȝ ad sanguinē meli⁹ loquētē q̄ȝ abel
videte ne recusetȝ loq̄ntē ⁊ ꝓe meli⁹ loq̄n
tem q̄ȝ sanguis abel loquebatur iusticiaȝ
Genesis. iiij. Ecce vox sanguinis fratris
tui abel clamat ad me de terra. Sanguis
ꝓo iesu chr̄i loq̄t̃ misc̄dīaȝ ꝓ oibꝫ p̄eitētibꝫ

Quinta ē impietas vituperāde illusio-
nis quia dn̄m sic atrociter flagellatum

duxerũt milites in atriũ ꝑtoriȷ̃ vbi ꝯgre-
gauerũt vniuersam cohoztẽ ad illudendũ
ei. Dicit Aug. Hoc factũ esse mãdato ꝑsi
dis vt sic iudeoꝝ odia magis satiarentur
Ipm q̊qꝫ induerũt chlamyde coccinea.i.
rubea ad modũ purpure q̃ reges vti sole-
bant vt sic illuderẽt ei tanq̃ꝫ falso regi: tũc
ad maiozẽ derisionẽ posuerũt eũ in q̃dam
sede: et dr̃ de Lyra: ꝙ corona illa erat de
iũcis marinis ad modũ spinaꝝ acutꝫ. Et
narrat se audisse a q̊daꝫ q̇ fuit cũ btõ Lu-
douico francoꝝ rege vltra mare ꝙ sense-
rat pũcturas hui⁹ iũci ꝑ sotulares. Vnđ
dicit Bern. Caput illđ densitate spinarũ
vsqꝫ ad cerebꝝ ꝯfixum fuit: ita vt sanguis
ex capite exoꝛt⁹: frontẽ: genas et collũ ꝑfũ
deret: ꝓ sceptro aũt dederũt arundinẽ in
manu dextera ei⁹. q.d. Sicut sceptꝝ tuũ:
ita ꝛ regnũ tuũ vacuũ est. Et his sic factis
genua flectebãt derisozie salutãtes eũ di-
cẽdo Aue rex iudeoꝝ. q.d. Voluisti regñre
sed nõ potuisti. Raban⁹. Chr̃m adoꝛãt q̇
eũ credũt: sed prauis actib⁹ despiciũt. Itẽ
qui exteri⁹ apparẽt oꝛare ꝛ aliq̇d ꝯtra di-
uinũ honoꝛẽ coꝛde vel verbo ꝑtractãt. Et
illi ministri diaboli sic chr̃o illudẽtes da-
bant ei alapas. Et accipiẽtes arundinẽ d̊
manu eius ꝑcutiebãt sacꝝ caput ei⁹ vt sic
aculei spinaꝝ fortius infigerent᷑. ꝛ expue-
bant in eũ: ſm Hiero. In faciẽ chr̃i ꝯspu-
is qñ ꝯscientiã tuã fedis cogitatiõib⁹ ꝛ a-
ctionib⁹ polluis: imago em̃ dei ꝛ facies in
ꝯscientia resultat. Greg. In faciẽ chr̃i con
spuis qñ iustos ꝛ sctõs in ꝑsenti vita cõ-
tumeliȷ̃s afficis: ꝛ falsa verba q̃si saliuas
fluẽtes in eos eiȷ̃cis. Itẽ dici põt ꝙ tu fal
se chr̃iane in chr̃i faciẽ ꝯspuis q̇ coꝛp⁹ eius
in os tuũ sumẽs saliua tua peccatꝫ ĩfecta
ꝯtingis et madefacis. Itẽ in faciẽ christi
ꝯspuis q̇ ꝑlatos tuos ꝯtemnis. Ait enim
ip̃e chr̃s: Qui vos spernit me spernit. Lu
ce.x. Et general̃r oẽs chr̃iani q̇ chr̃o fuire
ꝓmiserunt: ꝛ ꝯtrariũ faciũt: dño chr̃o illu
siones inferũt: sil̃es sunt istis satellitib⁹ di
aboli qui sic chr̃o illudebãt: in ei⁹ faciẽ cõ
spuentes ꝛ arũdine caput eius ꝑcutiebãt.
Sunt aũt in partib⁹ illis arũdines valde
magne ꝛ grosse ad modũ baculoꝝ. O mi-
seri q̃ꝫ tremendũ vobis apparebit caput il
lud ĩ iudicio. Attẽde nũc o chr̃iane caput
illud cũctis angelis venerandũ ꝛ sanctis
omnibus adoꝛandũ a quo venit oĩs bñdi
ctio tã crudeliter spinis coꝛonatũ: vsqꝫ ad
cerebꝝ ꝑfoꝛatũ: alapizatũ: ꝯsputũ. Vide
quõ oĩa ꝓ amoꝛe tui sustinet: oĩa patien
ter tolerat q̇ ipsi volũt q̃si esset seru⁹: ꝛ ad
oĩa tacet q̃si esset mutus. Cerne sanguinẽ
ꝑ aculeos coꝛone de capite largiter ꝓfluẽ
tem: ꝛ genas eius ꝑciosas rubꝛicãtẽ: atqꝫ
ex sanguinis illius ꝛ sputi malignoꝝ cõmi
xtione videbat᷑ q̃si leꝓsi facies. Tũc im
pletũ est illud Esa. liȷ̃. Nõ erat ei species
neqꝫ decoꝛ: Vidim⁹ eũ ꝛ nõ erat aspect⁹
et q̃si abscõditus est vult⁹ eius ꝛ despect⁹
ꝛ nos reputauim⁹ eũ q̃si leprosum ꝛ ꝑcus
sum a deo ꝛ humiliatũ. O pctõres miseri
has chr̃i illusiões susceptas ꝓ vobis sepi⁹
recogitate: ꝛ de cetero ꝑ pc̃a vr̃a ne sibi il
ludatis cauete. Est aũt notandũ ꝙ magr̃
Ioãnes gerson cãcellari⁹ parisieñ. in suo
monotesserõ ꝓbabilit̃ opinat᷑ dñm bis fla
gellatũ: spinis coꝛonatũ: ꝛ illusum. Pꝛia
vice añ sñie ꝓnunciatiões quaꝫ describit
Ioãnes. Scđa vice post sententiã latã
quã recitat Mat. ꝛ Mar. Et huic opini
oni rõ fauet. Nã ex duab⁹ causis videt᷑ fla
gellat⁹ dñs. Vna vt ex tali iniuria satiati
iudei a moꝛte dñi desisterẽt. Ido ait pila
tus: Coꝛripiã eũ ꝛ dimittã. ꝛ ita coꝛreptõ
ꝑcessit sñiam ꝯdẽnatiõis. Alia q꞉ Roma
nis legib⁹ sancitũ est: vt q̇cunqꝫ crucifige
retur verberaret᷑: et hec v̾beratio sentẽtiã
moꝛtis ꝑcedere nõ debuit. Nec putandũ
est illos insatiabiles odiȷ̃ viros ꝯtẽtos fu
isse post moꝛtis sñiam ex ꝑma flagellatõe
quos etiã nec ꝑma crucifixio satiare potu
it. Pie itaqꝫ credi põt milites pꝛesidis ad
ꝓcuratione iudeoꝝ post moꝛtis sententiã
suscepisse iam flagellatũ dñm et iteꝝ nu-
dasse ꝛ flagellasse: ꝛ iteꝝ vestiuisse purpu
ra: spinis coꝛonasse: arundine ꝑcussisse: cõ
spuisse: irrisoꝛia adoꝛatiõe blasphemasse.
O q̃ꝫ grauis doloꝛ tenerrimo illi coꝛꝑi Nã
ex vulnerib⁹ iteratis longe maioꝛ doloꝛ se
quitur q̃ꝫ ex ꝑma verberatiõe. Sexta ẽ
impietas ꝯtemnẽde refutatõis siue nega
tionis. Quõ. s. iudei dñm iesum refutaue
runt et negauerũt coꝛam Pilato. Pilat⁹
autẽ Iesum sic flagellatũ ꝛ illusum addu
xit de ꝑtoꝛio foꝛas ad iudos di. Ecce ad-
duco vobis eũ foꝛas vt cognoscatis quia
nullã inuenio in eo causam. Exiuit ẽ iesus

ex precepto Pilati portans spineā coronā et tunicā purpureā/ veterē quidē ꝛ turpē et sceptruꝫ arundineū. Aug. Attende aīa quis sit iste qui egredit᷑ habēs imaginē q̄i regis ꝛ nihilominꝰ serui despectissimi cōfusione repletus est coronatꝰ incedit: sed ipa corona cruciatꝰ est ei et mille pūctuᷓris speciosū eius verticē diuulnerat. Tūc aūt pilatꝰ q̄si ꝓmouēdo eos ad misc̄diam di. Ecce homo. q̄si dicat: Nō est canis aut alia bestia: est homo sicut vos: Cōpatimini sibi. Etem̄ si in aliq̄ male egit: vltra cōdignū punitꝰ est Uidete caput eiꝰ ꝑforatū: faciē ꝯsputā: ꝛ totū corpꝰ laceratū ꝛc. Insatiabilis tn̄ sacrilegoꝝ iudeoꝝ furor non cessat: obstinata neq̄cia nō emollit᷑ misericordia. Jō tumultuose clamauer̄t dicētes Crucifige crucifige eū. q.d. Nō sufficit nobis hec pena. Dicit eis pilatus: Accipite eū vos ꝛ crucifigite. Hoc indignant᷑ dicebat. q.d. Si haberetis ptātem/ cito daretis sententiā: sed mihi licꝫ: Ego em̄ nō inuenio causam. Unde dicit Pilatꝰ: ꝙ sue mortis causa non in eo/ sed in nobis fuit. Ber. O pijssime iesu Quid tibi ꝛ mortit᷑ nos peccāꝰ tu luis: nos debuiꝰ tu soluis. Tunc dixerūt iudei: Nos legē habemꝰ ꝛ ſm legē debet mori: quia filiū dei se fecit. Naꝫ ſm legē blasphemꝰ morte puniebat᷑. Leuit᷑. xxiiij. Cū aūt audisset pilatꝰ hunc sermonē: magis timuit: nō ꝓpter legē iudeoꝝ quā nō obseruabat: sed ne veꝝ esset ꝙ esset filius dei: et sic enorme peccatū fecisset eū puniēdo. Facile em̄ credere potuit pilatus ꝙ esset filius dei cū esset gentilis: quia gentiles multos homīes: deorū filios arbitrabant᷑. Unde pilatus iā opinatus fuerat ꝙ ipse filius dei esset: vt ptꝫ in quadā ep̄la quā misit Claudio imperatori in qua ml̄ta de diuinitate narrat. Uolens ergo pilatus de hoc secretiꝰ inq̄rere: ingressus est pretoriū cū iesu: nec iā amplius interrogauit: quid fecisti: sed Unđ es tu: q̄rēs an haberet originē diuinā an humanā. Jesus autē responsū nō dedit ei. Qr cū esset idolatra: ḡnationē diuinā nō poterat accipe. Dicit ḡ ei Pilatus: Mihi non loq̄ris. Mirat᷑ enim de eius taciturnitate cum esset in pūcto liberatiōis vel cōdemnationis. Jdeo dicit: Nescis quia potestatē habeo crucifigere te: ꝛ potestatē habeo dimittere te. O pilate cur voce te coartas. Et q̄r pilatus de potestate sua gloriatur. Jđo dicit ei iesus ad reprimēdum iactantiā: Nō haberes potestatē aduersū me vllam nisi tibi datū esset desup. i. concessum a cesare ꝛ a deo ꝑmissum a q̊ est omnis potestas. Et ex hoc arguit eius peccatū si ꝯdemnet: quia neq꜔ a deo neq꜔ a cesare accepit potestatē cōdēnandi innoxios. Quia ꝓ humano et mūdano timore agebat᷑. Judei aūt ex inuidia. Jdeo dicit: Propterea q̄ me tradidit tibi maiꝰ peccatum habet. Exinde ḡ pilatus q̄rebat dimittere eū: quia tanq꜔ homo mutus videbatur: q̄r christus ꝯuicerat euꝫ de pctō si ꝯdemnaret eū. Supra q̄ppe tētauerat eū dimittere: sed nūc anio ꝯstanti q̄rebat h̊ facere. Unde legit᷑ in euangel᷑. Nicodemi ꝙ ab ipo seorsum ꝯsiliū querebat d. Quid faciā tibi: Respōdit iesus: Sicut datum. Dicit ei pilatus: Quomō datuꝫ est: Respondit iesus: Moyses ꝛ ꝓphete p̄conizati sunt de passione mea ꝛ resurrectōe. hec ibi. Uidentes igit᷑ iudei ꝙ pilatus paruꝫ erat motus p̄dictis accusationibꝫ: sed volebat oīno iesum dimittere: Jdeo vertūt se ad accusandū alio mō đ quo magis tāgeretur cor pilati ingerentes ei timorē de iniuria cesaris di. Si hūc dimittis nō es amicus cesaris: Omnis em̄ q̄ se regē facit ꝯtradicit cesari. Pilatꝰ aūt cū audissꝫ hos sermones magis timuit. Chrysosto. Facile deuiat a iusticia qui in causis: non deū: sed hominē timet. Timor itaq꜔ inordinatus p̄ualuit in pilato: sicut etiā solet in iudicibꝫ iniquis. Primo ex amore officij quod ab imperatore ꝯcessum amittere timebat. Secūdo ex fauore ꝓpl̄i iudaici cui complacere volebat. Tertio ex cupiditate p̄mij ꝓmissi q̊ p̄uari nolebat: Multi certe velut alter pilatus q̄rūt fauere p̄ncipibꝫ et dn̄is: ꝛ cū (vt in pluribꝫ) officia sine p̄cio haberi nequeāt: student potius implendis marsupijs q̄ꝫ innocētū causis defendendis. His spēaliter dici pōt illđ Apocal᷑. viij. Ue ve ve habitātibꝫ in terra: q̄r descēdit ad vos diabolꝰ. Timēs itaq꜔ pilatꝰ q̄lit᷑cūq꜔ facerꝫ aliq̄d qđ videri posset contra honorē cesaris: adduxit iesum foras extra pretoriū ꝛ sedit ꝓ tribunali. i. ī tribūali ī loco q̄ đr lithostratos: a lithos

quod est lapis: et stratos quod est stratu-
ra siue pauimentū. Ille autem locus erat
ante domum pilati: ⁊ dicit̄ hebraice gab-
bata. i. collis siue sublimitas ex coaceruа
tione lapidū. Erat em̄ locus sublimis va
rio lapide stratus. Tūc ergo iussit pilat⁹
iesum sisti in iudicio: ⁊ dicit iudeis: Ecce
rex vester: ironice loquit̄. q̄si di. Mirū est
ꝙ hunc hominē sic abiectū dicitis vsurpa
re sibi regnū. Iudei autē q̄si furibūdi cla-
mabant Tolle tolle crucifige eum. Gra-
uis em̄ nobis est ad videndū. Pilatus āt
allegans in eius crucifixiōe eoꝝ verecun-
diam: dicit: Regē vestrū crucifigam? q. d.
Nō est honor vester ꝙ ille qui dicit̄ rex ve
ster tā turpi morte moriat̄. Respōderunt
pontifices: Nō habemus regē nisi cesarē.
Vñ ptz eoꝝ obstinatō ad ꝓcurādū mortē
chr̄i. Septia est impietas reꝓbāde sentē
tiatiōis. Pilat⁹ em̄ timore deuict⁹ vidēs
ꝙ nihil ꝓficeret: sed magis tumultus fie
ret/ accepta aqua lauit man⁹ suas coram
oī ṗplo di. Innocēs ego sum a sanguine iu
sti huius: vos videritis. O pilate mētiris
dicēdo te innocentē. Nā sciebas ꝙ ꝑ inui-
diā tradidissent eū. Et qm̄ innocēs erat ⁊
tuipē dixisti ꝙ poteras eū liberare. Remi
gius. Mos erat apud antiq̄s cū vellet a-
liq̄s se ab aliq̄ crimine immunē oñdere vt
accepta aqua lauaret manus corā oī ṗplo
Hiero. Iudex ḡ qui cogit̄ ꝯtra dñm ferre
sn̄iam/ nō damnat oblatū: sed arguit offe
rentes iustū eum ꝓnunciās q̄ crucifigen-
dus est. Sequit̄ Vos videritꝫ. q. d. Ego
minister legū sum: vox vestra sanguinē fū
dit. Sequit̄: Et rñdēs vniuersus ṗpl̄s ait:
Sanguis eius suꝑ nos ⁊ suꝑ filios nr̄os.
Perseuerat vsq̄ in hodiernū diē hec im-
ꝑcatio suꝑ iudeos: ⁊ sanguis dñi nō aufer
tur ab eis. Nā q̄ chr̄i sāguinē quē suꝑ se ⁊
suꝑ filios receperūt/ nō possunt exoluere:
Iō sunt ⁊ erūt vsq̄ in finē seculi serui chri
stianoꝝ. Pilat⁹ ḡ vidēs ꝙ totū suꝑ se reci
perēt ⁊ cesari faterent̄ se esse subiectos: vi
ctus timore cesaris ⁊ fauore ṗplī iudaici di
cit. Pulsetis campnā impiālē ⁊ ꝓclamari
fecit cū sonitu tube: Quicūq̄ voluerit au
dire et videre ꝯdēnatiōez Iesu nazareni/
veniat. Facta est aūt talis exultatio inter
phariseos ⁊ scribas ⁊ pontifices hoc au-
diētes q̄si esset caterua demonū inferna-
lium. O dña virgo mater quādo tumultū
illū audistis q̄ vicꝫ fili⁹ vester ꝯdēnand⁹
erat ad mortē: q̄d dicere potuistis? Certe
pie existimo ꝙ in terrā corruistis Et re-
uersa ad cor cū teneris gemitib⁹ vos ꝯuer
tistis ad deū patrē dicēdo. O pater oipo
tentissime respicere dignemini filiū: ꝓpter
honorē vestrū oia suffert. Quis sufficeret
dicere lachrymas gloriose virginis? Pi-
latus itaq̄ sedēs in solio fecit afferri impe
ratoris vexilla ⁊ iussit iesum sibi adduci.
Cū aūt accederet iesus/ vexilla se inclina-
uerunt vsq̄ ad terrā: vt testat̄ Nicodem⁹
in suo euāgelio: in signū reuerētie ⁊ subie-
ctionis. Quod iudei vidētes clamare ce
perunt ꝯtra eos q̄ vexilla tenebāt. Tūc ex
ꝑcepto pilati fuerūt assignati duodeci vi-
ri ad tenendū vexilla/ q̄ iteꝝ dño veniēte
se inclinauerūt: Tunc vniuerso ṗplo ibi cō
gregato dulcis iesus (vt pie credit̄) genua
flectens corā illo idolatra: plorare cepit et
patrē ꝓ peccatorib⁹ exorare. Et dñs posu
it in eo iniq̄tates omniū nostruꝫ Esa. liij.
Ille aūt miserrim⁹ pilatus anteq̄ senten
tiam ꝓferret interrogauit sacerdotes di.
Quā accusationē ⁊c̄. Respōderūt: Si nō
esset hic malefactor ⁊c̄. Secūdo clericos:
qui dixerūt: Nobis nō licꝫ interficere quē-
q̄: Nos habem⁹ legem ⁊ ſm legem ⁊c̄.
Tertio nobiles. Si hūc dimittis nō es a-
micus cesaris. Quarto laicos. Cōmouit
vniuersam iudeam ⁊c̄. Quinto burgen-
ses. Hic ꝓhibet tributa dari cesari. Se-
xto mercatores. Nō hunc: sed barabbam
Septimo artifices. Possum destruere tē
plum dei ⁊c̄. Octauo populares. Audistꝫ
blasphemiā. His auditis ꝓtulit senten-
tiam dicēs: Ego pontius pilatus aucto-
ritate impiali in hierusalem presidens au
ditis accusationib⁹ phariseoꝝ ⁊ scribaꝝ cō
tra Iesum nazarenū: Iubeo illū cruci af-
figi: ⁊ in ea morte ignominiosissima mori.
O pilate vbi lex: vbi iusticia: vbi veritas.
O miserabilis peccator cur nō resolueris
in lachrymas audiens dulcissimū: innocē-
tissimum: ⁊ mansuetissimū agnum ꝓ tuis
offensis morte turpissima condemnari.
Recordare igitur recordare sepius domi
nicam passionē: ⁊ si forte a principio fru-
ctū ñ sentias: ne desperes tamē: sed semꝑ
perseuera. Narrat Cesarius de quodā iu

uene bone indolis cui studium erat semel
ad minus dominicā passionēꝫ ꝑcurrere in
die: In quo ꝑ medium circiter annū tan/
tam sustinuit difficultatē vt q̄si nihil vale
re huiusmōi meditatiōꝫ arbitrareť: post/
modū autē in angulo chori conuersus di/
utius ac deuotius orationi incumbens di/
uinum implorās auxiliū: Cū autē ab ora/
tione cessasset ꝛ surgēs ab oratōne ad al/
tare transisset:ecce pius Jesus astat ante
altare quasi pendens in cruce qui brachia
a cruce abstrahens/ seruū suum amplexa
tus est ꝛ tanq̄ sibi precordialem ad pe/
ctus suum attrahēdo strixit.qui in illa ho
ra tantam accepit gratiā lachrymarū vt
vix eius oculi siccarenť. Postea igiť i me/
ditatōe dominice passionis feruebat ꝛ tā/
tam in ea sentiebat dulcedinē vt ꝛ palmā
martyrij plurimū affectaret. Si ergo(vt
ait Bernard⁹) nostra quotidiana lectio:
passionis chr̄i meditatio.

t Erti⁹ articulus p̄ncipalis sed breuis/
simus. Audistis ꝛc. Et casum horuꝫ
multū considerare debemus. Jura enim
dicunt. Causa semp considerāda ex qua
aliquid factū sit.ff.de furtis.l.veꝝ.ꝛ de de
tractionib⁹.cap. vlti.ꝛ.v.q.v.Nō omnis.
Attendite ꝛ notate quoniā ꝓpter vos oia
supradicta ꝛ dicēda posterius christus sus
tinuit:ꝛ omniū istoꝝ cause est amor queꝫ
ad nos habuit: vt ꝛ nos eum diligamus.
Audite Si quispiā mortis reus iam ca/
ptus esset ꝛ vinctus a nuncijs regis ꝛ ve/
niret ꝓprius fili⁹ regis auferēs manu sua
chordam ꝛ collo suo imponēs offerens se
ad moriendū pro eo: Nonne multum de/
beret eum diligere:ꝛc. Expone ꝛ applica:
Notando ꝙ obedientia est chorda quam
attulit chr̄s ꝛ per eam suspensus est in pa
tibulo crucis pro peccatis nostris. Rom.
iiij.Traditus est ꝓpter delicta nostra:

Sermo post meridiem.

Ecce ascēdi

e mus ꝛc. Humiliauit semet/
ip̄m factus obediens vsq̄
ad mortē: mortem autē crucis. Philip.ij
Sic se humiliauit vt ascenderemus hie/
rusalem. Sunt autē in illis verbis apo/
stolicis tria cōtemplanda: Mirāda redē
ptoris humiliatio: Humiliauit se. Com/
mendanda humiliatiōis ꝑfectio: Factus
obediens vsq̄ ad mortē. Memorāda ꝑ/
fectiōis ostensio: Mortē autē crucis. De
p̄mo Phil.ij: Semetip̄m exinaniuit. De
secūdo Bern. Mementote fratres/chri/
stus ne ꝑderet obedientiā: vitam ꝑdidit.
De tertio Sap.ij. Morte turpissima cō
demnem⁹ eum

p Rim⁹ articul⁹. An decuerit chri/
stum mori in cruce. Q, nō. Dicit Da/
masce. ꝙ nō decuit christū assumere pas/
siones detestabiles: sed mors crucis ma/
xime videť detestabilis ꝛ ignominiosa.
Cōtra Heb.xij. Sustinuit crucē ꝯfusiōe
ꝯtempta. Rn̄det Tho.iij.par. Conuenien
tissimū fuit chr̄m pati mortē ꝓpter mltas
rationes quaꝝ tres tm̄ notabim⁹. Pri
ma quia hoc erat cōueniēs satisfactōni ꝓ
peccato puniri parētis.qd̄ fuit ex eo ꝙ po
mū ligni vetiti sumpsit. Unde cantat ec/
clesia. De parētis ꝓtoplasti fraude ꝛc. et
in p̄fatione. Qui salutēꝫ generis humani
in ligno crucis constituisti Secūda q̄
hoc nobis ascensum parauit in celum: vt
Chrys. dicit. Unde Grego. nazanzenus.
Figura crucis a medio ꝯtactu in q̄ttuor
extrema partita significat virtutē ꝛ ꝓui/
dentiā eius qui in ea pependit vbiq̄ diffu
sam. Chrys. etiā dicit: ꝙ in cruce extensis
manib⁹ moriť vt altera manu veterē po/
pulum: altera eos qui ex gentib⁹ sunt tra
hat. Cum aūt diciť: ꝙ nō debuit assume/
re passiones detestabiles: veꝝ est de illis
q̄ ꝑtinent ad defectū sciētie vel grē vł vir
tutis: nō de illis que pertinēt ad iniuriaꝫ
ab exteriori illatā. Quinimo vt dicit He
breoꝝ.xij. Sustinuit crucē confusione cō
tempta. Hec ex Tho. Pro fundamen/
to. Multū est laudabilis patiētia maxi/
me in aduersis ꝑseuerādis ꝓpter bonū cō
mune. Aristo. in Ethi. Laudabilis est for
tis circa maxima mortis pericula viriliť
agens in quib⁹ bonū est mori ꝓ salute cō/
munitatꝭ. Multū ergo laudabile fuit sus/
tinuisse mortē crucis ꝓ salute totius ge/
neris humani: que vtiq̄ est mors ignomi
niosissima: acerbissima: sꝫ hanc acerbitatē
vicit chr̄i pietas.iuxta illō Virg.ꝭ.eneid.

Uincit inter durū pietas Cū ergo quæritur an decuerit ꝛc. dic rñ. vt supra. Ex q̄ cōclude q̄nta sit ad crucē habēda reuerentia Gal. vj. Mihi autē absit gloriari nisi in cruce dñi nostri iesu chri. Hec est em̄ scala per quā ascendēdū est in celū. Figura. Gen. xxviij. Uidit iacob scalā sūmitas ei⁹ celos tangebat ꝛ dñm innixū scale. ꝛc. Expone de cruce notādo illō Ber. Quis misc̄die tue o crux bñdicta digne queat inuestigare longitudinē latitudinē sublimitatē ꝛ pfunditatē. Nam lōgitudo tua vsq̄ ad diē nouissimū inuocantib⁹ subueniet vniuersis: latitudo tua replet orbē terrarū: sublimitas tua supne ciuitatis inuenit restaurationē: pfūdū tuū sedentibꝫ in tenebris ꝛ in vmbra mortis obtinet redemptionē.

Secūdus articul⁹: in pced. sermo. diximus de pmis quattuor cōsideratiōnib⁹ ppositis supra dñicā passionē. Nunc dicturi sum⁹ de alijs scꝫ quinta sexta ꝛ septima. Quita ē ɔsideratō dolorose crucifixiōis. Aīa igit chri morte redēpta: nūc si cor habes aperi illud ꝛ ɔsidera tui redemptoris dolores. Sūt autē in hac cōsideratiōe ɔsiderandi septē dolores.

Prim⁹ est dolor exꝓbratiue eductōis.
Scōs amaricatiue potatiōis.
Terti⁹ afflictiue ɔclauatiōis.
Quart⁹ vitupatiue situationis.
Quint⁹ ē illusiue ptitionis
Sext⁹ ɔfusiue derisiōis.
Septimus est improperatiue comminationis.

Primus igit ꝛc. quō videlꝫ vituperabiliter educt⁹ est extra ciuitatē vt crucifigeret Data quippe sentētia ꝛ pmissis illusiōibus sibi factis spoliauerūt eū chlamyde coccinea siue purpurea: ꝛ suis indumētis eū reinduerūt vt sic duct⁹ ad mortē magis cognosceretur: ꝛ sic cōfusibili⁹ duceretur. Fuit autē hec ductio aliunde exprobrabilis maxime ꝓpter tria. Primo ratione oneris impositi q̄ super humeros iam doloribus fatigatos imposuerūt crucem multum onerosam. Erat enim crux quindecim pedū in longitudine. Ut habet in historia. O q̄ tunc mesta dulcis mater erat ꝛ ꝓpter populi multitudinem appropinquare non poterat. Ideo dicūt aliqui ꝛ verisimile est q̄ iuit per viā aliā cum sociabus suis ꝛ Joan. vt posset ei aliquantulū appropinquare. Cum autē extra ciuitatē eū occursum ꝛ obuiū haberet cernens eū sic oneratū: pre angustia cordis quasi semimortua facta est: nec dño verbum dicere poterat nec dñs sibi accelleratus ab his qui eū ducebāt. O q̄ grauis vtriusq̄ merorq̄ dolentes etiā ibāt sancte mulieres sustentantes etiā dñam gloriosam: que etiā: vt dicitur: pre dolore in terra corruit. In cuius rei memoriam ibi postmodū constructa est capella que Sancta maria de spasmo nūcupat. Jes⁹ ergo videns matrē sic desolatam fatigat⁹ ꝛ fractus ex precedenti afflictiōe iam amplius crucē portare non poterat. Credo q̄ dña mr̄ eius libenter eā portasset si potuisset Deposuit ḡ dñs crucē vt pausaret. Quod videntes illi ministri sathane nolentes nec paululū tardare: forte timētes ne pilatus sententiā reuocaret: coegerūt simonē cyreneū; sic dictum a cyrene ciuitate libye patrē alexandri ꝛ ruphi discipulorum dñi de villa venientē ꝛ euntē ad ciuitatē vt crucē portaret post iesum vsq̄ ad crucifixionis locū. Nam vt ait Augusti. Nullus aliorū acceptabat crucē baiulare eo q̄ lignū detestabile videbatur. Esto itaq̄ ꝛ tu simon: id est obediens vt crucem portes post iesum. Secūdo fuit cōfusibilis eductio ratōe loci: quia in ciuitate hierusalē que erat caput totius iudee: quod fm doctores factū est ratione multiplici. Prima q̄ hierusalē locus erat sacrificiorū legaliū que figurabant passionem christi. Secūda quia virtus passiōis diffundenda erat per totū mundū. Ideo in medio terre habitabilis pati voluit scilꝫ in hierusalem Ps. Deus aūt rex noster ante secula operat⁹ est salutem in medio terre. Tertio quia hoc cōueniebat humilitati eius vt in loco tam celebri mortem pati non recusaret. Ad quod etiam pertinet quod tunc in hierusalē erat maxima populi multitudo quia venerāt a tota iudea propter solēnitatem pasche Cōfusibili⁹ est autē coram multis pati. Erat autem ibi multiplex turba: vna ministrorum qui eum premebant: alij baculis: alij

pugnis eum ꝑcutientes: aliȷ̄ etiā habētes
ligamina quibꝫ ligatꝰ erat. Et vt ait Hu
bertinꝰ. Funē magnū in collo habēs vt cū
maiori opprobrio duceret̃ trahebat̃ ꝑ illū
Alia autē erat turba iudeoꝝ qui eū irride-
bant: alia eoꝝ qui ad spectaculū cōuene-
rant: alia eoꝝ qui eū anxie lugebāt: inter
q̄s erāt mlieres lamētātes ad q̄s se cōuer
tit dñs ⁊ vir potens os aperire dicit eis:
Filie hierusalē nolite flere sup me. Nō ta-
mē simpliciter ibi ꝓhibet cōpassionē: sed
vult p̄dicere aliā lugendi causam. s. ꝓpter
ciuitatis futurā desolationē. Jdō subdit:
Sed super vosipsas ⁊ sup filios vestros
flete. Quoniā venient dies anno vicȝ. xlȷ̄.
post passionē christi: in quibꝫ dicēt: Bea-
te steriles ⁊ ventres qui nō genuerūt: ⁊ v-
bera q̄ nō lactauerūt: quia vicȝ ꝑ se soluȝ
erūt anxie. Tunc incipiēt dicere mōtibus
Cadite sup nos: ⁊ collibꝫ: operite nos: hoc
vicȝ desiderātes p̄ horrore miserie. Hoc
ergo ad litterā impletū est in destructiōe
ciuitatis Hierusalē: vbi mlieres comede-
runt filios suos pre famis angustia ⁊c. vt
dictum est feria. vȷ̄. post dominicā in pas-
sione. Jlla autē miseria fuit figura extreme
miserie sup incredulos ⁊ malos chrīanos
venture ꝓpter quā in die iudiciȷ̄ optabunt
reprobi abscondi a facie dñi. Pro huius
autē miserie euasione flendū est ⁊ orandū
ante terminū huius vite. Et subdit domi
nus: Quia si in viridi ligno hec faciūt: in
arido quid fiet: quasi dicat ſm Bedā. Si
ego qui peccatū nō feci ⁊ fructuosus sum
sine passionis igne de hoc mūdo nō exeo.
Que tormēta restant populo iudaico hu-
more gratie destituto ⁊ arefacto ⁊ omnibꝫ
peccatoribꝫ infructuosis et aridis: Jdeo
Grego. Quotiēs mortē saluatoris atten-
do: et patientiā Job: et mortē Joānis ba
ptiste ꝯsidero: Paulū occisum gladio: pe
trum suspensum in patibulo. Dico tibi o
peccator quid passuri sunt illi quos deus
reprobat: si tanta passi sunt quos deus a-
mat: Tertio fuit exprobrabilis eductō
christi ratōne termini: quia. s. extra ciuita
tem eductus est in locū qui dicit̃ golga-
tha: quod interp̄tatur caluarie locus: q̄a
ibi erant caluarie. id est teste capitȝ male-
factorū ibi occisoꝝ. Hoc factū est ex inten
tione ꝑuersa iudeoꝝ vt sic manifeste qua-
si malefactor occideret̃ ⁊ diffamaret̃. Ex di
uina autē intentōe factū est vt ostendere-
tur quia ꝓ peccatoribꝫ moreret̃. Jn eo aūt
ꝙ extra ciuitatē passus est voluit innuere
ꝙ quicūq̄ volunt consequi passiōis fructū
debent ꝑ affectum ad eū exire extra mun-
dum. Hebreoꝝ. vlti. Exeamus ad eū ex-
tra castra. Et Grego. Tāto deo quis est
magis ꝓpinquus q̄nto ab amore mundi
magis est alienus. Hic locus caluarie cer
te magnā habet cōpunctiōis veritatē ꝓ-
pter stupenda que ibi operatus est domi-
minus: quibꝫ deuote cōsideratis cor com
pungitur et q̄si passionis torculari cōpssio
nis lachryme exprimūtur. Si igit̃ tibi de-
sunt lachryme cōpunctionis: illuc perge.
Si tibi est extinctus deuotōnis ignis: ibi
collige de lignis crucis quibꝫ deuotōnis
ignem suscitabis. Secūdus est dolor
amaricatiue potationis: quia ante cruci-
fixionē dederunt ei bibere vinū cum felle
mixtum. Matth. xxvȷ̄. siue myrrhatū vi-
num Mar. xv. Ambros. Ve tibi amari-
tudo peccatoꝝ meoruȝ pro qua tollenda
tanta fuit passiōis christi amaritudo. Vn̄
patȝ q̄ntum debemꝰ odire peccatū Ex-
emplum Consueuerunt homines multū
odire causam mortis fratris sui vel ami-
ci. Notandū autē ꝙ sicut refert de Ly-
ra Legitur in quodā libello hebraico qui
apud eos intitulatur Liber iudicū ordina
riorum: ꝙ quia Salomon dixerat Pro-
uerb. xxxȷ̄. Date sicerā merentibꝫ ⁊ vinuȝ
his qui amaro sunt animo vt bibant ⁊ ob
liuiscantur egestatis sue. Seniores iude
orum statuerant vt condēnatis ad mortē
daretur vinuȝ aromaticū vt facilius mor
tem tolerarēt. Jn hierusalem autē erant
matrone deuote ⁊ cōpassiue que dabāt h̄
vinum ex deuotione: iudei aūt nimia cru
delitate moti: tale vinuȝ datum christo ⁊
duobꝫ latronibꝫ: acceperūt: ſm ꝙ dictum
erat Amos. ȷ̄ȷ̄. Vinū damnatoꝝ bibebāt
et loco eius posuerūt acetum cuȝ felle mi
xtum. Tertius est dolor afflictiue con-
clauationis: vicȝ q̄ꝫ dolorose est cruci affi-
xus: vtq̄ passio ista omnino esset ꝯfusibi
lis hora circiter meridiana: in loco scelera
toruȝ: in festo pasce: in p̄sentia centū octo
gintamiliū: sicut dicit Franciscus de exi-
menis: voluit crucifigi. Sȝ quō sicut ali-

qui dicunt ꝓclamāte precone: facta est vox
Omnis qui voluerit videre iesum naza-
renum accedat: quia modo cruci affigetur.
O dulcis virgo quid tunc dixisti: Heu qs
posset cogitare cordis vestri anxietatem:
Et tūc illi canes rabidi disponebāt/ alius
crucem: alius clauos: alius truncū crucis.
Tunc ergo omnino nudauerunt eum cū
impetu magno ad terram deiicientes. O
quid erat videre corpus illō sacratissimū
totū rubricatum ⁊ deformatū sic vt inhor
rerent satellites in illud respicere: nec ta-
men cōpatiebantur. Heu anima hic sta:
hic aspice. O qntꝰ erat dolor in corde ma
tris videre filium sic deformatū ⁊ vulne-
ratum: sic nudatum coram omni populo.
Et vt dicit Ansħ. in libro de planctu virgi
nis: velum sui capitis accipiens circūliga
uit lumbos eius et partes secretas. Quā-
uis autē euangelistę hoc nō dicant: tamē
verisimile est credendū ꝙ ita nudatus ge
nua flexit in terrā vt se super crucem ex-
tenderet que suꝑ terram extensa erat ⁊ dis
posita: atq͂ oculis in celum leuatis in cor
de suo dicit lachrymando: Suscipe nunc
sancte pater eterne me dilectū filium tu-
um quem tibi offero in sacrificiū imma-
culatum pro salute generis humani: ⁊ re-
missione peccatoꝝ. Ecce iam nō offeruntur
legalia sacrificia vituloꝝ: hircoꝝ: agnoꝝ
⁊ similiū: sed caro mei innocentissimi filij
tui. Trigintatres anni sunt elapsi qbꝰ hāc
crucem semꝑ aspiciens in illa mori ꝓ ge-
neris humani redemptione semꝑ cōcupi-
ui. Accepta igitur tu pater sacrificium hoc
⁊ amore mei decetero humano generi pla
cabilis esto. Tandem ꝓiiciens se suꝑ cru
cem manus et pedes liberalissime exten-
dit. Tunc ergo illi truculenti lictores ac-
cipientes manū dexteram magno clauo ⁊
grosso ligno affigebant. Percutiebatur ita-
q͂ iterꝫ atq͂ iterꝫ. ⁊ deinde in aliā manū
sinistram. ⁊ nō poterāt trahere vsq͂ ad fo
ramen dispositum in cruce: quia nerui et
vene se retraxerāt ex conclauatiōe alteriꝰ
manus. Sicut enim dicūt aliqui: forami-
na fecerāt i cruce ꝑus: ligato q̄ fune ad bra
chium atrociter traxerunt. Et dulcissi-
mus Jesus plorans dicebat: Dignemini
pater hoc sacrificiū acceptare et suscipere
Tunc ergo cum clauate essent due manꝰ

pedibus nō attigētibus ad inferius fora-
men vt maiorē sibi inferrent dolorē: vt di
cunt aliqui: tūc eū eleuauerūt. Sic ergo
stetit corpus dulcissimi Jesu in cruce: ſm
Bonauentu. in quodā tractatulo: susten-
tatum duntaxat a duobus clauis manus
penetrantibus. O anima mea cōtempla-
re dolorem tui redemptoris. Tunc ergo
scribis et phariseis illudentibꝰ crudelissi-
mi lictores videntes ꝙ pedes nō attinge
bant ad foramen seu foramina: ſm alios:
funes sacris pedibus ligauerūt et cepe-
runt violenter trahere quantū poterant
iterꝫ atq͂ iterꝫ adeo ꝙ omnes corporis iū-
cture dinumerari potuerūt. Juxta illud
Psalm̄. Dinumerauerūt omnia ossa mea
id est dinumerabilia fecerūt. vbi ſm Au-
gustinū: Ad litterā describitur extensio cor-
poris chr̄i in cruce. Sic itaq͂ trahentes ⁊
iungentes vnū pedem super alium: clauo
longo et grosso ⁊ duro affixerunt: Uel vt
alij dicunt: cum duobus clauis ambos pe
des seorsum. Attende o christiane q̄ gra-
uis dolor: qnta fuit anxietas in hac cruci-
fixione Legitur cū quidā deuotus a do-
mino sibi apparente interrogasset quid d
omnibꝰ que pro nobis passus est magis do
luisset. Respondit: ꝙ quādo in cruce extē
sus fui: ita ꝙ omnia mēbra mea numera-
ri poterant. Et quicunq͂ ꝓ dolore illo mi
hi grās egerit: ita gratū obsequiū mihi
prestabit acsi oīa vulnera vnguēto sua-
uissimo deliniret. Hinc cōpatiēs clamat
ecclesia: Flecte ramos arbor alta tensa la
xa viscera ⁊ rigor lentescat ille quē dedit
natiuitas vt suꝑni mēbra regis miti ten-
das stipite. Ecce tensa est cithara Dauid
in qua nedum Dauid: sed omnes ꝓphete
dulciter ꝯcinuere / sed ⁊ verꝰ noster Da-
uid manu fortis. Ipse qui dire tensus est
nō tacuit: sed ⁊ dulces ⁊ saluberrimos red
didit sonos spiritū malū fugitātes: ⁊ re-
creantes omnes desperata infirmitate la
borantes. O dulcis iesu q̄ ardenti chari-
tate nos dilexisti. Attende o anima mea
quoniā ipsa crux est mensura que ostendit
qntus est amor dī ad nos qui tantū in ea
extendit vnigenitū suū ex omni parte qn-
tum extendi poterat ad dexterā ⁊ sinistrā
sursum et deorsum. Cum autē hec fierēt
scripsit titulū Pilatus ⁊ posuit suꝑ crucē.

Erat autē scriptū: Jesus nazarenus rex iudeoꝝ. Et hoc hebraice: grece ꝛ latine: vt diuersaꝝ linguarū homines legerēt. In quo etiā figurabat ꝙ legis iusticia quam hebraici habebāt: ꝛ mundi sapientia qua greci florebant: et imperij potentia terreni, q̄ latini. s. romani gaudebant subijcerētur ei qui pendebat in cruce. Posuit ergo pilatus tabulam in qua scriptus erat titulus cum causa sup crucem. Dicebāt aūt pontifices pilato: Noli scribere Rex iudeorum: sed quia ipse dixit: Rex sum iudeoꝝ. Et pilatus respōdit: Quod scripsi scripsi. id est idelebilit scripsi. Ubi exclamat Augusti. O ineffabilē vim diuine operationis etiā in cordibus ignorantiū. Sed qd loquimini insani pontifices? Nunqd enim preterea erit verū: quia iesus ait: Rex sū iudeoꝝ. Si corrumpi nō potest quod pilatus scripsit: corrūpi poterat quod veritas dicit? Ideo em̄ pilatus quod scripsit scripsit: quia domin⁹ quod dixit dixit. Cū autē posuit titulum pilatus pro causa crucifixionis: tamē si bene consideretur magis ostendit causam liberatōnis ꝙ crucifixionis. Tum quia Jesus. i. saluatoor. Tum quia nazaren⁹. i. floridus ꝛ sanctus. Tum qꝛ rex iudeoꝝ. i. vere cōfitentiū. Quartus dolor est vitupatiue situationis: quia vicꝫ crux in qua pendebat domin⁹ iesus situata ē inter cruces duoꝝ latronū vt eis similis videret ꝛ ex hoc infamaret. Vnd tunc impleta est prophetia Esaie. liij. Et cum sceleratis deputat⁹ est. Ambrosius. ꝙ execrabilis in facto est iniquitas iudeorum vt quasi latronē crucifigerent omniū redemptorē. Ipse ꝓ hoc voluit ꝛ pmisit cum peccatoribꝫ crucifigi vt se ostenderet pro peccatoribꝫ crucifigi ꝛ pati. Item vt dicit Leo papa sermōe de passione. Duo latrones vnus ad dexterā ꝛ alius ad sinistram crucifigunt: vt in ipsa patibuli specie demonstraret ratio quare in iudicio fienda est bonoꝝ et maloꝝ discretio. ꝛ Augusti. sup Joā. Ipsa crux si attēdas tribunal fuit: In medio em̄ iudice ꝯstituto vn⁹ q̄ credidit saluat⁹ est: ꝛ ali⁹ q̄ insultauit damnatus est. Jam em̄ signabat qd factur⁹ est de viuis ꝛ mortuis: Alios ad dexterā alios ad sinistrā positur⁹. Tūc indicabat: ꝛ iā iudiciū minabat. Nūc o chr̄iani ꝑpendite dolorē ꝛ ignominiā chr̄i pro vobis in cruce inter latrones pendētis. O aīa rationalis: Ecce rex tuus: saluator tuus pēdēs in cruce: Ecce de⁹ tu⁹ ꝓ te morte damnatus: Ecce Jesus dulcissim⁹ totus respersus sanguie: Ecce vita tua morti adiudicata: Interna igit pietate cōsidera ꝙ grauiter affligitur: Attende et vide si est dolor similis sicut dolor eius. Vide bene quomō claui ferrei sustinent totum corp⁹ et reuera vltra ꝙ cogitari posset affligit. Perpende igit cum q̄nto dolore domin⁹ stat in cruce: et non te tediat in suo seruitio stare. Cogita etiā mestissime matrꝭ dolorem dum eum vidit tāignominiose i cruce pendētem. Audi Bernar. in tra. de lamen. in eius persona loquētem. Aspiciebam infelix ego dominū meū et filiū pendentem morte turpissima morientē: Tantoꝗ dolore vexabar vt nō possem explicare sermone: Flebam dicens: Fili mi fili mi quid faciet hec mestissima mater: fili mi fili dulcissime noli me derelinqre post te. Sed sicut dicit beatus Bernard. Forte quis dicat: Nunqd nō presciuerat eū moriturum et indubitanter: Nunqd nō sperabat ꝛ cōtinuo eū resurrectuꝝ ꝛ fidenti? Sup hec tamen doluit crucifixum et vehementer: Alioqn quis tu: aut vnde ista sapientia tibi: vt plus mireris Mariā cō patientem ꝙ Marie filium patientem? Ille corpore mori potuit: ista cōmori corde nō potuit Fecit illud charitas qua maiorem nemo habꝫ. Fecit et hoc carnalitas cui post illam similis altera non fuit. Hec Bern. Sed tu quid dictur⁹ es serue nequā qui audis patibulū ꝛ pendentē in eo: nec tamē compaterꝭ. Dic rogo Si nūc vidres iuuenē elegantē sic in patibulo languentē: nūquid nō tu cōpatereris? Audi queso ipsum dominū ꝑ os Bernar. dicētem: Homo vidō quid pro te patior: ad te clamo qui pro te morior: non est dolor sicut quo crucior. Vide penas quibꝫ afficior: vide clauos quibus allicior: si tant⁹ est dolor exterior, interi⁹ planctus est grauior: tāingratū dū te experior. Idē Tu in choreis extēdis brachia i modū crucꝭ ꝓpt vāitatꝭ gaudiū: ꝛ ego ea extēsa ꝓ te ꝓpt opprobriū Quit⁹ ē dolor illusiue ꝑtitōis: q̄ū .s. milites diuiserūt vestimēta sua in quat

tuor partes vt quilibet partem haberet. Erant quattuor milites. id est lictores. Et hec partitio facta est coraȝ oclis chri vñ grauius anxiebat. Et quia tunica superior scindi non poterat vtiliter. Erat eñ sine sutura reticulato ope siue textili ad modū birrorū. Ideo integram ad vnū sorte venire maluerunt. Dicitur autem ꝙ beata virgo illā ꝓpria manu fecerat: et crescente iesu paulatim creuerat. Aug⁹. Quadripertita vestis dñi signauit quadripertitā ei⁹ ecclesiā: quattuor: scȝ ptib⁹ in orbe diffusam. Tunica vero incōsutilis: omniū gtiū signat vnitatē que charitatis vinculo cōtinet: q̄ omnib⁹ supereminet sicut ⁊ vestis illa desuper contexta perhibetur. Sexta est dolor cōfusiue derisionis q̄nīā videlicȝ multipliciter deriserunt eū in cruce pendentem. Quidā enim de sedentibus ⁊ obseruantib⁹ eū: alij autē de stantibus: ⁊ alij de pretereuntib⁹ Multi eoꝝ blasphemabant ⁊ deridendo dicebant. Vah (quod est interiectio insultantis et deridentis) qui destruis templū dei vt dixisti ⁊ in triduo illud reedificas: saluū fac temetipm. Si filius dei es descende nunc de cruce quasi di. Non potes: ideo patet tua falsitas. Chrysosto. sermone de pas. Sed ecōtrario: quia filius dei est: nō descendit de cruce. Nam ideo venit vt crucifigeret pro nobis. Idem ibidē. Considera vocē diaboli: ⁊ quō iudei imitantur vocem paternā. Diabolus eñ dicebat. Si filius dei es mitte te deorsum: sed iudei dicunt. Si filius dei es descende nūc de cruce. Item pncipes sacerdotū stantes cum scribis ⁊ seniorib⁹ dicebant ad alterutrum. Alios saluos fecit seipsuȝ nō pōt saluū facere. Si hic est christ⁹ fili⁹ dei elect⁹ descēdat de cruce ⁊ credim⁹ ei. Hieronym⁹. Fraudulenta promissio. Quid eñ plus est an adhuc viuentem de cruce descendere: an mortuū de sepulcro resurgere: ⁊ tamē resurrexit ⁊ non credidistis: ergo ⁊ si de cruce descenderet nō crederetis. Sed mihi videt demones h̄ imittere Statim enim vt crucifixus est dñs senserunt virtutem crucis: ⁊ intellexerunt fractas esse vires suas: ⁊ ideo hoc agūt vt de cruce descendat. Sed dñs sciens aduersariorū insidias permanet in patibulo vt diabolū destruat. Hoc Hierony. Legitur etiā demonē stetisse super brachiū crucis: ⁊ considerasse an aliquid peccati in ipso inueniret. Unde dixerat. dñs discipulis in cena. Venit diabolus princeps mundi. id est amatorū mundi: ⁊ in me nō habet quicꝙ̄. Propterea di. Grego. Curandū nobis ē: ⁊ cū magnis quotidie fletibus ruminandū ꝙ̄ terribilis sua in nobis requiret opera in die nostri exitus: princeps huius mundi veniet: si ⁊ ad deū in carne viuentem venit. Spiritualiter per sedentes intelliguntur deliciosi ⁊ accidiosi: q̄ delicijs carnis intēdūt. Per pretereūtes cupidi ⁊ auari: q̄ ptereūtes sequūt. ⁊ viam iusticie sepius pretergrediuntur aut superbi ⁊ elati. ⁊ hi omnes chrō crucifixo illudunt. Septimus est dolor improperatiue cōuiciatōis: quia scȝ latrones cum eo crucifixi improperabant ei ⁊ cōuiciabantur. Matth. xxvij. et Marci. xv. Sed tamē Aug⁹. di. ꝙ plurale ibi ponitur p singlari. Vñ Luc. xxiij. Vn⁹ de his qui pendebat latronibus blasphemabat eū dicēs. Si tu es chrs saluū fac teipsum ⁊ nos. Vel melius vt videtur scdm Hieronymū: ꝙ primo vterꝙ̄ blasphemauit: sed visis signis in elemētis ⁊ rebus insensibilibus vnus credidit ⁊ penituit. Unde cum alius blasphemando diceret. Si tu es chrs saluū fac teipm et nos. Iste increpauit eū dicens. Neꝙ̄ tu times deū qui in eadem damnatione es: scȝ mortis. Et quidē iuste. Nam digna factis recipimus et ita cōfitetur culpam suam ⁊ etiam christi innocentiā dicēs. Hic autē nihil mali gessit. Aug⁹. Quis eum docebat nisi qui iuxta eum pendebat. Erat illi fixus a latere sed habitabat in corde Scdm hiero. In duobus latronibus notatur vterꝙ̄ populus scȝ iudeorum ⁊ gentiliū. Vterꝙ̄ eni primo dñm blasphemauit: postea signorū multitudine: alter attritus penitentiā egit: ⁊ vsꝙ̄ hodie iudeos increpat blasphemantes. Moraliter. Q, alter latronū blasphemabat alter non: significatur ꝙ aliqui tribulationē patienter sustinent ⁊ coronam merentur. Alij sunt impatientes ⁊ damnationē consequuntur.

De quibus ait Hugo Dicunt homines quando penā sustinent. Si meruissemus non erubesceremus: nūc autē iniuste pati mur nobis est ignominiosum. Imo vero si ꝓ culpa pateris erubesce: si sine culpa: gloriare. latro vis magis esse ꝙ christus forte sinister ꝛ blasphemator. Sexta ē cōsideratio gratiose locutionis seu fru/ctuose informationis quā scʒ dn̄s in cru/ce pendens septem precipua verba gratio sissima: fructuosissima: ꝛ omni dulcedine plenissima protulit. Unde ſm Augusti. Lignū pendentis factū est cathedra do/centis. Et sunt huiusmodi verba.

Primū est verbum special' mi̅ſationis
Secūdū est verbum liberalis promis/sionis siue donatiōis.
Tertiū est verbum virginalis cōmen/dationis.
Quartū est verbum totalis afflictōis
Quintum est verbum cordialis attra/ctionis.
Sextū est verbum prophetalis con/summationis.
Septimum est verbum finalis con/clusionis.

Primū igitur ꝛc. In quo scʒ specialissime ostendit misericordiā suā etiam erga cru/cifixores: quando videlʒ in ipso actu cru/cifixionis cuʒ lachrymis cepit orando pa tri dicere. Pater ignosce illis quia nesciūt quid faciunt. Bern̄. in ser. Uere magna opera dn̄i qui posuit prodigia super ter/ram. id est christ⁹ flagellis verberatus: spinis coronatus. clauis confossus: ligno affixus opprobrijs illusus: morte damna/tus: omniū tamen immemor dolorū cla/mat. Pater ignosce illis quia nesciunt q̄d faciunt Beda. Non frustra orauit sed ꝓ his qui post passionem crediderunt im/petrauit. Unde dicit̄ in actibus aposto/lorum vna die conuersi sunt tria milia et in alia die quinq̄ milia. Per hanc etiam vocem multi de turba astantium cōpun/cti sunt ꝛ penituerunt vt dicitur in euan/gelio nazareorū. O verbum admirande miserationis ꝛ inexplicabilis charitatis ꝛ patientie indicibilis. Tum quia pro cru cifixoribus orabat. Tum quia cum la/chrymis. Tum quia cum clamore valido Hebre. v. Cum clamore valido ꝛ lachry mis exauditus est pro sua reuerētia. Ber nardus Ascendit in altum vt magis au/diretur: fortiter clamauit vt nullus excu saretur: clamori lachrymas addit: vt ho mo cōpateretur. Aug⁹. Cur formica: ci/nis: puluis: ꝛ fauilla vindictam expetis: cum videas dn̄m glorie iniurias maxi/mas remittere: Item etiam in hoc ver/bo apparuit dn̄i benignitas: quia sue ex/auditiōis cām allegauit di. q: nesciūt q̄d faciūt quasi eos excusando. Milites qui/dē eum crucifigentes cuʒ gentiles essent eum esse chr̄m nescierunt: principes autē sacerdotum ꝛ scribe ꝛ pharisei ignoran/tiam huiusmodi non habuerunt: sed cras/sam ꝛ supinā quia propter inuidiā ꝛ odiū credere noluerunt: cum tamen daret eis sufficientem causam cognoscendi ipsum. imo ꝛ populum credentem peruerterunt. Uide si vis Feria. vj. post dn̄icam scd̄am quadragesime. Arti. ij. Sic et in omnib peccantibus: est ignorantia per defectum actualis cōsiderationis. Non enim atten dunt q̄ntam iudicis maiestatem offen/dunt: q̄ntam patris bonitatē contemnūt q̄ntam penalitatis voraginem incurrunt. ps̄. Nescierunt neq̄ intellexerunt in tene/bris ambulant. Secūdum est verbum liberalis promissionis quando videlicet latroni paradisum promisit. Cum eī la/tro pendens ad dexterā credens ꝛ confi/tens orasset dn̄m dicens. Dn̄e memen/to mei dum veneris in regnū tuū: respon/dit ei dn̄s. Amen dico tibi hodie mecum eris in paradiso. id est in diuine fruitiōis gaudio. Ambro. Pulcerrimū datur af/fectande cōuersionis exemplū ꝙ tācito la troni venia laxatur. Cito ignoscit dn̄s quia ille cito conuertitur vberior est gra tia ꝙ precatio. Semper eī plus dn̄s tri buit ꝙ rogatur. Ille rogabat dn̄m vt me mor eēt sui: de dn̄o aūt sequit̄: ꝛ dicit illi ie sus. Amē dico tibi hodie mecū eris i pa/radiso. Uita eī est esse cum christo ꝛ vbi christus ibi regnū. O felix promissio. O prompta tante ꝓmissionis impletio. Nul lus ante latronem hoc verbum audierat nec eī abrae facta est expressa paradisi ꝓ missio nec alijs patribus ꝛ prophetis: sed

huic latroni prius dictum est hodie mecū
eris in paradiso. Et quid meriti erat in
eo: fides eius que magna erat. Credidit
quippe deo abraam sed de celo loquenti.
Credidit esaias sed sedenti sup soliū. Cre
didit ezechias sed ei quē super cherubin
intuitus est. Credidit moyses cū vidit in
medio ignis. Sed iste credidit videns eū
morientem in ligno crucis. Grego. xviij.
moraliū. In cruce claui manus eius pe-
des ligauerunt. Nihilqꝫ in eo preter cor ⁊
linguam a penis liberū remanserat. In-
spirante deo totum ei obtulit quod in se-
liberum inuenit: vt iuxta quod scriptum
est. Corde crederet ad iusticiam: Ore au
tem confiteretur ad salutem. Tres au-
tem virtutes quas apostolus memorat:
subito repletus gratia: ⁊ accepit latro et
seruauit. In cruce nancꝫ fidem habuit
cum regnaturum deum credidit quem
secum pariter morientem vidit. Spem
habuit qui regni eius aditum postula-
uit. Charitatem quocꝫ in morte sua ve-
raciter tenuit qui fratrem ei collateralem
pro simili scelere morientem de iniquita-
te sua redarguit. Hec ille. Magne conso
lationis est verbum predictum pro mise-
ris peccatoribus si conuerti velint. Non
huius exemplo differant penitentiam:
quia priuilegia paucorū non faciunt le-
gem cōmunem. Et pauci sunt qui in mor
te vere peniteant. Nam sicut monstruo-
sum esset ꝙ lupus caudam ouis haberet:
ita monstruosuz videtur ꝙ mala vita bo
no fine claudatur.
Tertium est verbum virginalis cōmen-
dationis: quando scilz matrem virginez
discipulo virgini cōmendauit. Stabat
quippe mestissima mater iuxta crucem
cum sororibus suis ⁊ maria magdalena ⁊
ioanne. Mater inqꝫ indicibili confecta
merore videns filium suum sic in cruce
pendentem plorantem ⁊ morientem. Di-
cit Albertus in libro de laude virginis.
Quando virgo sacra charitate plena fi-
lium pendentem aspiciebat: summe gau-
debat et dolebat. Etiam summe sic ꝙ
nuncꝫ purus homo viator tantum gau-
dium habuit: nec tantum dolorem quan-
tum beata virgo habuit in die illa. Sed
nunc de dolore eius dicamꝰ. Audi Ber.
in persona eius d. in libro de lamentatio-
ne. Heu vita mea moritur. Heu cur vi-
uit mater post filium in dolore. O nate
benigne miserere matris: nihil mihi ama
rius q̃ post mortem tuam viuere. Tu
mihi pater: tu mihi sponsus: tu mihi fi-
lius: tu omnia mihi eras: ⁊ nūc me relin-
quis. O anima vide animum maternum
in tanta anxietate positum. Aspice eti-
am filium pro matris dolore anxiū. Ber
nardus O bone iesu magna exterius pa-
teris in corpore: sed multo maiora interi
us in corde ex matris dolore et compassi-
one: tecum omnia patientis. Et Augusti
nus. Cruciat te dolor tuus: sed non minꝰ
dolor matris. Non est mirum si doles et
condoles: si pateris et compateris bone
fili in desolatione tue matris. Et de dolo
re matris ait Chrysostomus In hoc gra
uissime compatitur: quia quod patitur fi
lius in corpore: ipsa sustinet in suo corde.
O q̃ amare flebat dulcissima mater. simi
liter et ioannes et magdalena ac alie mu
lieres Poterat quippe virgo sacra la nen
tando dicere: Fili mi olim consolatio ani
me mee et gaudium. nunc mihi amarissi
mus est aspectus tuus. O fili quem no-
uem mensibus in vtero tenui: quem par-
uo lacte paui: quem totiens paruuluz in-
uolui. O q̃ dura: q̃ amara tibi et mihi fa
cta est dies ista. Et quis poterit mitiga-
re angustiam meam cum te videam filiū
meum Ut leprosum factū qui speciosus
eras pre filijs hominū: Ut reum: cum ini
quis deputatus qui sanctus sanctorū es.
Ut fatuum et stultum: in quo sunt om-
nes thesauri sapientie dei: Ut hostem pu
blicum et omnium inimicum: qui omni-
bus dulcis et benignus semper fuisti. Et
super omnia velut oblitum mei dolentis
matris tue. Nam ecce iam moreris et ni
hil mihi dicis. O fili dulcissime ad quez
confugiam: Quis mihi dabit solacium:
O beatissime fili domum non habeo: pe-
cuniam non possideo: diuitias non teneo
Tu solus meus thesaurus eras: ⁊ ecce in
cruce moreris. O fili sapientissime loque
re matri tue desolate. Uidens itaqꝫ ma-
trem sic mente consternatam: cōmēda

nit illam discipulo ioanni: dicens matri: Mulier ecce filius tuus. scilicet ioannes qui cum ea iuxta cruceȝ stabat. Quasi diceret. Istum tibi relinq̄ loco mei. Et tūc vt dicunt doctores non vocauit eam materno nomine sed cōmuni: ne ex teneritudine nominis materni aggrauaretur angustia animi eius. Et deide dicit discipulo. Ecce mater tua. id est cui reuerentiaȝ et obsequium prestabis sicut filius matri. In hoc docet filios compati parentibus afflictis: ⁊ eis in necessitatibus subuenire et obsequium debitum impendere. Et ex illa hora accepit eam discipulus in suam: curam scilicet et diligentiam. Vel: in suā scȝ matrem per adoptionem speciali gratia factam auctoritate sūmi imperatoris Bernardus Considera o anima deuota qualis fuerit cōmutatio illa: et dic ad beatam virginem: Joānes tibi pro iesu traditur: seruus pro domino: discipulus pro magistro: filius zebedei pro filio dei: pur⁹ homo pro vero deo. Quomodo non tuaȝ affectuosam animam pertransiuit hec auditio quando nostra/licet saxea: licet ferrea pectora: sola scindit recordatio. O q̄ amare flebant ambo illi virgines: maria scilicet et ioannes. Sicut autē dicit Hugo de sancto victore Ex hac commendatione non solum intelligimus ioannem/sȝ et totam ecclesiam virgini matri commē datam. O igit̄ peccator: Ecce mater tua O dulce verbum et gaudiosum Ecce mater tua ipsa que est mater dei et hominis O peccator si maria ē mater tua/ergo iesus est frater tuus: et pater eius est pater tuus: et regnum est hereditas tua: ergo ⁊ gratia marie quam inuenit apud deum ē thesaurus tuus: ergo dilige eam et venerare: ⁊ ex hac hora accipe eam in tuam vt ipsa tandem te recipiat in gloriam suam. Hec Hugo.

Quartum est verbum totalis afflictionis. In quo videlicet mājfestat se totaliter affligi quantum erat possibile: quando scilicet circa horam nonam clamauit pre doloris angustia: dicens voce magna Heli heli lamma azabthani. Id est: Deus meus: deus meus quare me dereliquisti. id ē tam acerbis penis exposuisti. Ibi loquitur humanitas: pene sue grauitateȝ ostendens. Ita enim grauiter torquebatur acsi non essȝ dei filius sed inimic⁹. Dicit: ergo se derelictum: non per solutioneȝ vnionis: sed per subtractionem protectionis vt dicit glosa. Nullum enim iuuamen doloris sui aut gaudiuȝ recipiebat ab eo. Licet autem multi sancti propter deum multa passi sint: omnibus tamen aliquid consolationis deus ministrabat: christuȝ vero totalit̄ dolori subiecerat. O siquis deuote consideret quantum aggrauatus est dolor tuus beata virgo quando filiuȝ sic clamantem audisti. O siquis deuote pensaret ex q̄ amaro gemitu pius Jesus hanc vocem protulit: nullus est/etiamsi haberet pectus ferreum/ qui non molliretur compunctione: etsi saxeum/ q̄ non frāgeretur compassione. Cum enim sic clamasset: quidam illic stantes: scilicet milites rhomani ḡm Hieronymū: idioma hebraicū ignorantes/dixerunt: Heliam vocat iste.

Quintum est verbum cordialis attractionis: in quo videlicet ostendit cordiale desideriū nostre salutis: vt nos ad se cordialiter attraheret: quando videlicȝ dicit Sitio. O q̄ dolorosum fuit verbum illud matri sue ⁊ aliis cum ea existentibus Ad litteraȝ existimare potes q̄ in veritate multum sitiebat. Nam propter nimiū laborem et sanguinis effusionem: et quia humor totus desiccatus et adustus erat. Nec tamen propter corporalem sitim clamabat/sed propter spiritualem nostre salutis sitim manifestandam. Augustinus. Quid sitis domie: Sitis tua/salus mea. cibus tu⁹/redemptio mea. Et Bernard͂ Coronam spineam sustinens de tuis vulneribus taces: et ꝓ sola siti ais Sitio: id est salutem hominuȝ desidero. Sitio ait christus/non doleo. O domie quid sitis: Fidem vestram: salutem vestram: gaudium vestrum: Plus animarum vestraruȝ q̄ mei corporis cruciatus timeo. etsi non mei saltem vestri miseremini. O q̄ grauis dolor animam eius vrgebat ⁊ torquebat cū videbat inūeros futuros q̄ a petis nō redirent quib⁹ nec sue passiōis virtus

esset profectura aliquo modo: vt em̄ dicūt
theologi/licz passio fuerit sufficiētissima:
tamē illius affectum nō consequētur qui
peccata depōere nolūt. Audite ergo o pec
catores pro vobis clamat amorosissimus
Jesus. Cur saxea corda nō rumpitis: Cur
Jesu dulcissimo clamāti Sitio nō satisfa
citis. verā.s.penitentiā sibi offerentes. Ex
illo autē verbo acceperūt illi ministri dia
boli materiā eum vlterius vexādi ꝛ dede
runt ei spongiā ple. aceto arundi impo.cū
isopo ligatam/que est herba amarissima.
Ecce qualis cena dabat domino. O nos
miseri quid facim⁹ qui delicias querim⁹:
Bernar. Non est cibus tamaridus q̄ nō
efficiatur sapidus si illius aceti quod do/
mino ppinatum est/condimēto fuerit tē/
peratus. Spiritualiter christo nostrā sa/
lutem sitienti/acetum.i.acidiā ꝛ amaritu
dinem induratiōis ꝛ nequicie ppinant pec
catores in vicijs pseuerantes cū calamo:
id est cum volūtate sua om̄i bono pposito
vacua: vana ꝛ inutili. Sextū est ver/
bū prophetalis et legalis cōsummatiōis.
In quo vicz ostendit om̄ia cōsūmata que
de sua passione scripta sunt in lege ꝛ ꝓphe
tis: qn̄ vicz dicit Consūmatuz est. Quod
potest intelligi tripliciter Primo de cō
sūmatione veritatis.s. impletōnis ꝓpheti
arū et figuraꝝ veteris testamēti. Se/
cūdo de consūmatione charitatis.q.di.
Cosūmatuz est signū euidentissimū cha/
ritatis mee ad humanū genus. Tertō
de consūmatōe penalitatis: q̄i diceret: Cō
sūmati sunt omnes dolores quos suscipe
venerā. Ubi notandū q̄ consūmare idez
est qđ simul sūmare. Unde tunc aliq̄d cō/
sūmatur quādo omnia sigillatim acta vl̄
passa summātur simul.i.in summa recol/
liguntur. Chr̄s igit om̄ia ꝑpessa colligēs
quasi in vna sūma siml̄ totū patri obtulit
dicēs: Consūmatū est. quasi dicēs: Pater
eterne sicut ordinasti sic expleui legatiōez
meā: Rogo igit amore mei aperias hūa/
no generi ianuaz paradisi. O anima mea
aduerte q̄ hec consūmatio non fuit absq̄
cordis angustia. In hoc autē habem⁹ do
cumentū q̄ in fine cuiuslibet opis partes
habētis: puta orōnis: diuini officij: ꝑegri
nationis debem⁹ facere epiloguz: ꝛ sic in
summa totū offerre deo. Unde officium
ecclesiasticū speciali collecta ꝯcluditur: que
ideo dicit collecta: quia in ea tota vis offi
cij q̄si in summa collecta est. Bern. Ergo
in summa collige om̄es passiōis articulos
et ꝓ eis gratias age deo: dicēdo Consum
matū est. Aug. Felix qui dicit cū Jesu: cō
summatū est. Non em̄ datur denarius di/
urnus incipiētibus: sed finiētib⁹: ꝛ corona
nō currētibus/ sed ꝑuenientib⁹. Inchoa
ergo penitentiā et perfice Septimū est
verbū finalis ꝯclusionis: in quo.s. finalit
moraliter ꝯcluditur vita eius. Quādo.s.
dulcis Jesus morti appropinq̄ns langue
scentes oculos depmens ꝛ declinās caput
versus matrē: oculosq̄ in celum dirigens
vt ex modo moriendi ostenderet quoniā
ex obediētia patris moriebat: concludens
vltimū verbum spiritū patri cōmendauit
dicēs: In manus tuas.i.in potestate tua
cōmendo spiritū meū. Hoc fecit quia nō
indigeret: sed vt nos instrueret in omni
necessitate/maxime mortis articulo diui
num auxilium inuocare ꝛ spiritus nostros
sibi cōmendare. Sic itaq̄ clamās domi
nus/inclinato capite tradidit spiritū. Nō
coactus: sed quando voluit. Chrys. Per
hoc q̄ moriens vocem magnā emisit: ap/
tissime se verū deum esse demonstrauit:
quoniā homines quando moriuntur vix
vocem emittere possunt. Notandū autez
q̄ eadem die.s.feria sexta ꝛ eadem hora q̄
primus Adam peccauit: secūdus expira/
uit. Primus em̄ post meridiē peccauit. q̄a
mox vt peccauit audiuit vocē domini de/
ambulantis ad aurā post meridiem Ge/
nes.iij. Et similiter secūdus Adam post
meridiem expirauit.s. hora nona ab ortu
solis clamando.s. voce magna: In man⁹
tuas domine cōmendo spiritum meū. In
quo ꝑ clamorem insinuauit maximū ꝛ a/
cerbissimū dolorem quē in ipsa morte sus/
tinuit. Uidens autē Centurio q̄ sic cla/
mans expirasset: videns etiam signa que
fiebant: de quibus statim dicturi sumus:
Dicit enim: Uere filius dei erat iste. Et
sequitur: Qui erant cum Centurione cu/
stodientes Jesum vidētes timuerūt val/
de ꝛ glorificauerūt deū di. Uere hic hō
iust⁹ erat Et mlti q̄ aderāt ad spectaclm

reuertebantur percutientes pectora sua: quia decepti fuerant a principibus ꝛ senioribus. Scōm Chrysostomū. Centurio gentilis non solum confessor fuit: sed etiam cōfirmatus in fide martyriū suscepit. Et aduerte ꝙ centurio gentilis confitebať chřm Iudei vero scripturas sciētes ipm negabāt. Sic ꝛ mō simplices ꝛ illiterati fidē tenēt: clerici ꝟo negāt. Nā etsi lingua ꝯfiteāť: nō tamē factis. Fides aūt sine operib⁹ mortua est. Jaco.ij.

Septima est cōsideratio miraculose trāsmutationis videlꝫ de mirabilib⁹ mutatiōibus q̄ facte sunt in morte dñi: vbi sunt principaliter septem cōsiderande admiratiōes.

Prima est admiratio obscurationis tenebrose.

Secunda est admiratio diuisiōis seriose.

Tertia est admiratio cōmotiōis impetuose.

Quarta est admiratio scissiōis luctuose

Quinta est admiratio apertiōis gratiose.

Sexta est admiratio profluxionis copiose.

Septima est admiratio intumulationis gloriose.

Prima igiť ꝛc. q: chřo pendente in cruce sol obscuratus est ꝛ tenebre facte sunt sup terrā vniuersam ab hora sexta vsq̄ ad horā nonā. Hiero. Hoc dicit factū fuisse per retractionē radiorū solis virtute diuina. Origeñ. aūt per interpositionē nubiū densarū. Sed in hoc magis credendū est dionysio ariopagite: qui dicit in epistola ad policarpū hoc fuisse ꝑ interpositionē lune inter solem ꝛ terrā: Et ibidem dicit se hoc vidisse cū eēt in egypto vbi ē serenitas aeris: quia rarissime fiunt ibi nubes et pluuie: ꝓpter qđ potuit ibi talia perpendere. Vidit ergo (vt dicit) lunā ab oriēte ascendentē versus meridiē: ꝛ supponentē se soli. Hiero. autē ꝛ Origeñ. non loquūť asserendo sed quod sic potuit fieri. Unde illa eclipsis fuit multipliciter miraculosa. Tū ex parte temporis quia tunc nō erat temp⁹ ad talē interpositionē cū esset luna.xv. Propter quod sicut habeť in historijs scholasticiꝫ: philosophi q̄ erant athenis: causam naturalē talis eclipsis nō inuenientes: adhoc adducti sunt vt dicerent Aut deus nature patitur: aut tota mundi machina dissoluiť. Tū ex parte ipsius lune eclipsantis: q̄a primo obscurauit ꝑtem orientalē: ꝛ iterū vltimo ab ea recessit non sic autem in eclipsi naturali. Item luna fuit quasi imobilis sub sole per tres horas: in eclipsi autem naturali cōtinue mouetur sub sole. Item quia transacta eclipsi: luna redijt ad orientē. Tum etiaꝫ ex parte loci: quia fuit vniuersalis super vniuersam terrā: licet aliqui velint intelligi super vniuersaꝫ terrā iudee tantū. Ex dictis em̄ dionysij apparet ꝙ fuit in egypto. Ex his que dicūtur in historia scholastica apparet ꝙ fuit athenis: ꝛ ꝺm Orosiū fuit rome cū maximo terremotu. Eusebius etiam asserit ꝙ tunc in bithinia (que est in asia) fuit magnus terremotus ꝛ maior solis obscuratio q̄ꝫ vnq̄ fuerit: ita vt stelle viderentur in celo. Sed quare facte sūt tenebre ille. Respōdeť ꝙ multiplici ratiōe. Tū ad ostendēdū quia tūc patiebatur dñs celorū: cuius iniuriā sol videre non poterat. Nec dignum erat ꝙ ad interficiēdū creatorē illis iniquis creatura celestis inseruiret. Tū vt natura insensibilis christo cōpatiēs: corda lapidea ad cōpassionē emolliret. Tuꝫ vt per hoc docerentur homines omnē vanū ornatuꝫ deponere Juxta illud. Ephe.iiij. Jam nō ambuleris sicut gentes qui ambulant in vanitate sensus sui. Secūda est admiratio diuisionis seriose: quia videlicet velum templi scissum est in duas partes a summo vsq̄ deorsum. Erat autē hoc velum vt dicit Chrysosto. preciosissimū de purpura ꝛ bysso auro ꝛ serico contextū: quod in diebus celeberrimis suspendebatur inter sanctū ꝛ sanctūsanctorū: facta est diuisio illa ad vocem christi clamantis in cruce quando emisit spiritū vt videtur dicere Matth. ꝛ Marc. Signabat autē huiusmodi diuisio impletionem et elucidationē veritatis in morte christi: q̄ latebat in figura veteris testamēti: ꝛ amotionem obstaculi impedientis claram visionem dei in celo: quod per sanctumsan

ctorū significatˀ. Item ꝓ hoc ostendebatur ꝙ iudei non erant digni habere dignitatem sacerdotalez. Item per hoc innuitur ꝙ timor malus atq; pudor (qui est quasi velū interius cordis impediens cōfessionem ⁊ detectionē peccatorū) debet totaliter scindi ⁊ diuidi. Tertia est admiratio cōmotionis impetuose: quia videlicz terra mota est: et hoc in signum detestationis horribilis peccati iudeorū: qui propter hoc erant a terra sua abijciendi. Per illuz enim terremotū significatur ꝙ terra non poterat creatoris sui mortem sustinere. Unde nisi misericordia dei affuissz ipa terra se apuissz ⁊ viuos eos infernus deglutisset. Item in signū cōpassionis: vt christo creature insensibilˀ exemplo inclinaretˀ creatura rationalis ad cōpassionem christi morientis. Itē in signū cōpunctionis: vt per hoc ostenderetˀ ꝙ corda dura ⁊ terrena tremere debent per cōpunctionē in consideratiōe dn̄ice passionis. Sed nota ꝙ in naturali terremotu: corruūt alta edificia ⁊ campanilia: sic moraliter si corda terrena bene ⁊ virtuose tremunt superbi cadent ⁊ superflui ornatus.

Quarta est admiratio scissionis luctuose: quia videlicet petre scisse sunt quasi in signū luctꝰ. Un̄ dicit Orosius ꝙ tūc saxa in montibus scissa sunt. Et dicunt ꝙ adhuc videntur scissure: et deponunt ibi peregrini cruces suas. Hec autem scissio petrarum facta est in signum conuersionis gentilium: ⁊ in signum etiam ꝙ corda nostra quātūcunq; dura debent christo morienti compati ⁊ scindi per cōpunctionem.

Quinta est admiratio apertionis gratiose: quia monumenta aperta sunt: eoruz scilicet ex q̄ speciali gratia cum domino resurrexerunt. Facta est igitur hec apertura monumentorum ad declarandum ꝙ christi resurrectio ⁊ aliorum qui cum eo resurrexeunt erat propinqua: ⁊ in figuram resurrectionis generalis que futura expectatur. Cuz autem dicit euangelista: multa corpora sanctorum qui dormierāt surrexerunt: intelligitur tanq; testes sue resurrectionis. Unde subditur: et exeuntes de monumentis post resurrectionez eius scilicet christi: venerunt in sanctam ciuitatem ⁊ apparuerunt multis ad testificationē dn̄ice resurrectionis. Mystice per hoc significatur ꝙ conscientie fetide que sunt peccatoruz monumenta debent in confessione aperiri: ⁊ peccatrices anime (que in peccatis dormierunt) per penitentiam suscitari. De quinq; predictis sic ait Hieronymus. Omnis anima christo morienti compatitur: sol obscuratur: velum templi diuiditur: terra mouetur: petre scinduntur: sepulcra aperiuntur: ⁊ solus miser homo non compatitur pro quo solo christus moritur. Considera nunc o anima christi sanguine redempta: quis qualis et quātus qui pro te pependit in cruce: cuius transitum celum luget: terra plangit: petre deflent: velum ostendit: et monumenta protestantur. O cor humanum omni saxo durius si ad tanti rememoratiuum mysterij nec terrore concuteris nec compassione scinderis. Ambrosius. O duriora saxis pectora iudeorum iudex arguit: minister credit: latro confitetur: proditor scelus suum morte condemnat: elementa fugiunt: terra concutitur: monumenta reseruntur: ⁊ tamen immobilis iudeoruz manet duricia orbe toto concusso.

Sexta est admiratio profluxionis copiose: videlicet sanguinis ⁊ aque de aperto christi latere: Ad cuius manifestationez notandum ꝙ iudei (vt habetur in euangelio quoniā parasceue erat) nolebāt corpora remanere in die subbati propter reuerentiam illius diei seu magis vt dicit. Simon de cassia ne propter signa facta populus moueretur ad exhibendum christo reuerentiam si adhuc penderet in cruce: videbant enim multos signorum nouitate mutatos. Nolentes igitur ꝙ corpora remanerent in cruce: rogauerunt pilatum vt frangerentur crura crucifixorū vt sic citius morerentur ⁊ de cruce tollerentur. Uenerunt ergo milites ⁊ fregerunt crura latronum. Ad iesum autem cum venissent vt viderunt eum iam mortuum: non fregerunt eius crura vt impleretur scriptura. Exodi. xij. Os non cōmi

nuetis ex eo scilicz agno paschali qui chri stum prefigurabat. In hoc significatur ꝙ fortitudo veri agni incōtaminati iesu non est fracta per passionem. Nam iudei credentes frangere christi doctrinam per eius mortem: amplius eam roborabant. In hoc apparent blasphemi iudeis quodammodo crudeliores: iurantes nunc per caput: nunc per pedes: nunc per dentes: nunc per ventrem: ⁊ alijs multis modis christum demembrantes. Unus vero militum lancea latus eius aperuit in quo nimia eorum crudelitas patet quia nec mortuo parcebant. O licet vulnus lateris non sensit (quia iam anima in corpore non erat sed iam ad patres in limbo existentes descenderat.) beatissima tamen virgo mater eius inde grauissime anxiata est. Tunc impleta est symeonis prophetia. Luce. ij. Tuam ipsius animā pertransibit gladius. Sicut autem dicit Augustinus. In die iudicij improperabit dn̄s peccatoribus vulnus illud laterale dicendo. Ecce miseri ostium vite qđ pro vobis apertum est: ⁊ intrare noluistis per amorem scilicet ⁊ deuotionem. Ex latere igitur christi sic aperto continuo exiuit sanguis ⁊ aqua in lauacruz nostre regenerationis. Ista est aqua de qua dictum erat. Ezechiel. xlvj. Uidi aquam egredientem de latere dextro templi que tante virtutis erat vt omnia viuificaret: ad que attingere poterat scilicet omnem animam quā attingit per fidem ⁊ charitatem. Hoc autem fuit multum miraculosum ꝙ sic exierit de latere domini sanguis ⁊ aqua: quia in homine mortuo sanguis est totus congelatus. Sed quicqd diceretur de sanguine: de aqua columniari non potest quin fuerit miraculosa quia fuit purissima. Secundū autem ꝙ dicūt historie: iste qui lanceauit dn̄m longinus erat: ⁊ vocabat: qui iam pre senectute caligantes habebat oculos: ⁊ cū de sanguine per lanceam defluente oculos tersisset illum inatus fuit: ⁊ sic in christum credidit. Et scđm Isidoruz fuit martyr et episcopus in cesarea cappadocie: vbi monasticam vitam duxit. Nunc etiam deuota anima oculos erige ad contemplandū illius dn̄ici corporis in cruce dispositionē. Un̄ Bern̄. Quis non rapietur ad spem ⁊ impetrandū cōfidentiā: si attendat in cruce corporis christi dispositionē: Uide caput inclinatū ad osculū: brachia ad amplexandum extensa: manus perforatas ad largiendum: latus apertum ad amādū: pedes affixos ad nobiscum cōmanendum: totuz corpus extensum ad se totum nobis impendendum. Septima est admiratio intumulationis gloriose: iuxta quod prophetatum erat. Esa. xj. Erit sepulcrum eius gloriosum. Hoc quippe dignū est admiratione ꝙ statim post mortē tam ignominiosam: habuerit sepulcrum tam honorabile ⁊ gloriosum. ⁊ ꝙ maior reuerentia sit ei exhibita mortuo ꝙ̄ fuerat viuo Hoc q̇ppe decebat quia sicut dđ de lyra passibilitatem ⁊ humanitatē assumpsit propter nostraz redemptionem: ideo ipsa redemptione facta ⁊ morte eius: debuerunt talia cessare: ⁊ ea que sequebātur: quodammodo ad resurrectionis gloriam pertinere. Patet autē honor ⁊ gloria sepulture christi precipue ex parte trium. Primo ex parte sepelientium: qui erant viri magni nobiles ⁊ potentes scilicet ioseph et nicodemus. Joseph inq̄ dictus ab arimathia ciuitate iude: que scđm Remigium est ipsa ramatha ciuitas helcane ⁊ samuelis. Erat autem iste vir magne nobilitatis: quia decurio. id est de ordine curie ⁊ officio curie administrans: vt dicit Beda Et magne potestatis quia diues. Uir magne virtutis: quia audacter accessit ad pilatum: ⁊ erat vir bonus et iustus: discipulus iesu: occultus tamen vsq̄ tunc propter metum iudeorum: sed nunc manifestus adeo etiam: vt mortis periculo se traderet amore christi: vt dicit Chrysostomus. Nicodemus autem vir erat sapiens ⁊ legisperitus: qui princeps erat iudeorum et discipulus etiam christi iesu: vt ioseph. Hi ergo duo licentia obtenta a pilato quia ſm leges humanas corpora mortua damnatorū non debēt sine licētia sepeliri. Uenerūt ergo ad crucem: vt credit genua flectentes adora

uerunt dominū. Erat autē iuxta crucem mestissima mater eius cum Maria magdalena ⁊ Maria iacobi ⁊ matre filiorum Zebedei ⁊ Joanne euangelista ceterisqꝫ mulieribꝫ q̄ dn̄m secute fuerāt a galilea mīstrātes ei vt Mat. refert. Cū ḡ Joseph ⁊ nicod. dn̄z adorassēt ⁊ btāꝫ ꝟginē reuerēt salutassēt lachrymātibꝫ ocul' dixerīt Nūc venimꝰ o mater vt filiū tuū ⁊ magistrum nostrū deponamꝰ de cruce ⁊ honorifice recondamꝰ in sepulcro. O pietas et deuotio laudabilis viroꝝ hoꝝ nobilium Uidete etiā virtutē sanguinis chr̄i fusi. Prius em̄ cum viueret christus fuerāt eꝰ discipuli occulti: sed nunc statim post eius mortez manifesti. Illi ergo reuerent' deposuerunt corpus de cruce. Quo deposito domina nostra mater suscepit caput cū scapulis in gremio: Maria magdalena pedes apud quos tantā gratiā inuenerat Aliȷ̄ circūastāt ⁊ om̄es amarissime plangūt. O q̄ntis lachrymis flebat virgo mater lauit ⁊ tersit eius vulnera cruenta et deosculabat' ea: ⁊ faciē eius sacratissimaz cōspiciebat: ⁊ aspiciēdo flendo satiari non poterat. omnes etiā astantes amarissime flebant ita vt vix quisqꝫ eoꝝ loqui posset. Secūdo apparet gloria sepulture christi ex parte loci: quia corpus chr̄i accipientes portauerūt reuerēter ad monumentū quod distat a monte caluarie passibꝫ q̄nquaginta. Erat autē illō monumētum in horto loco ameno: vt ꝑ hoc significaretur ꝙ ꝑ eius mortē ⁊ sepulturaz liberamur a morte quā incurrimꝰ ꝓpter peccatū Ade in horto cōmissuz. Illa etiā sepultura significat: quoniā ꝑ eius mortē nobis adquisiuit quietē in horto paradisi. Erat autem monumentū nouū in quo nōdū quisqꝫ positus fuerat. Augustinꝰ. Sicut in Marie virginis vtero nemo ante eum: nemo post eum conceptꝰ est: Ita in monumento hoc nemo ante illum: nemo post illum sepultus est. Et Theophilꝰ. Per hoc datur intelligi ꝙ ꝑ christi sepulturā om̄es innouamur morte d̄structa. Erat monumētum illud sumptuosum excisum in petra: nō de lateribꝫ vel de terra: ne forte diceret' defossatū ⁊ corpus christi sublatū. Ut dicit Augꝰ. Sed tamē q̄ꝫ magnificū esset sepulcrū: attēde tamē quoniā alienū erat. Et hoc ꝟm Augustinū. quia pro nostra moriebatur salute. Et Theophilꝰ. Attēde ꝓ nobis abundantiā suscepte paupertatis: Nunqꝫ domū ī vita habuit Post mortem ꝓ̄o in alieno sepulcro recōditur. Tertio apparet gloria sepulture christi ex modo sepeliendi: quia fuit corpus domini aromatibus cōditum q̄si libris centū myrrhe ⁊ aloes/sicut mos erat iudeis sepelire quia hec virtute sua arcent vermes: ⁊ diu seruant corpora ne putrefiāt. Et licz hoc fecerint ex deuotōne: nihilo minꝰ tamen nō indigebat corpus: quia corrūpi nō poterat. Psalm̄. Nō dabis sanctū tuū videre corruptionē. Itē sepultus est in syndone munda: id est in panno lineo mūdo qui significabat innocentiā christi: ⁊ aduolutum est saxum magnuz ad ostium monumenti: vt sic appareret omnimoda veritas mortis ⁊ sepulture sue. Et ne de facili posset discooperiri ⁊ corpus inde distrahi: vt ait Hieronymꝰ. In hac autē chr̄i sepultura docemur qualiter dominicū corpus in nobis sepelire debemus/ip̄m sacramētaliter recipiendo. Debemus em̄ ip̄m ponere in horto: id ē ī mētis amenitate. Esaie. lviiȷ̄. Eris quasi hortus irriguꝰ. Un̄ sponsa sponsum inuitat Canti. v. Ueniat dilectꝰ meus in hortū suū: ⁊c. In syndone munda. i. in consciētia pura cū mixtura myrrhe ⁊ aloes: id est cum amaritudine cōpassionis respectu passionis sue: ⁊ cōpunctionis atqꝫ penitētie. In monumento nouo: id est in corde puro et renouato per gratiam. In monumento inqꝫ lapideo id est corde stabili in fide cum lapide aduoluto ad ostium monumēti: id est cū firmo ꝓposito sēper bene viuendi ⁊ cum charitatis soliditate. Itaqꝫ o fidelis anima ne obliuiscar[is] amaritudinē mortis domini tui: eiqꝫ gratias age corde deuotissimo: dicens cum Bernardo: O bone Jesu q̄ꝫ dulciter cum hominibꝫ cōuersatus es: q̄ꝫ magna ⁊ abundantissima eis largitꝰ es: q̄ꝫ dura ⁊ aspera pro eis passus es: Dura verba: duriora verbera: durissima crucis tormenta. Hanc igitur passionez domini deuotissimis animis sepius reuoluamus Hec est via ascendendi hierosolymam.

Exemplū narrat Cesan⁹ de qdā abbatissa multū religiosa: q cū moritura eēt, passionē dñi corā se legi faciebat. Cū aūt ventum fuisset ad locū illū In man⁹ tuas dñe cōmēdo ꝛc. Ilico expirauit. Que cū post mortē cuidā sctimoniali apparuisset ꝛ d statu eius sciscitaret, ait: statim in illa hora q aīa mea egressa est de corpe euolauit ad celum. Aliq̄ sorori in orōne existenti apparēs insperato: ꝛ sciscitāti d statu suo ait canēdo illū vsiculum dauiticū Sicut audiuimus sic vidim⁹ in ciuitate dñi vtutū. Nihilq̄ aliud loqns oculis sororis subtracta est. Jugiter ḡ hanc passionē dñicā meditemur: oīa pdicta amore nrī pijssim⁹ iesus portauit. Non sit ḡ nobis durū ea, p amore ipius et salute nrā sepissime recordari. Ad h nos hortat Bern. Uide hō q̄ amore dilexit te deus tu⁹ vt ei⁹ vestigia sequaris: p te ligatus ē: vt a pctōꝝ vinculis absoluaris: p te flagellat⁹ est/ vt te a flagellis eterne ire erueret: p te iudicat⁹ ē/ vt te a iudicio dānationis liberaret: p te coronat⁹ ē spinis/ vt te coronaret in celis: p te mortuus est/ vt te a mortuis suscitaret: p te sepultus/ vt in te vicia sepeliret Hec ille.

t Erti⁹ ar. Cauete ne puemi hereditate celesti quā vob tanto pcio adqsiuit dñs iesus. Dicetis forte. Ex q tanto pcio nob est adqsita: nrā est/ ea priuari nō possumus. Audite Dicit lex. Filius ferēs auxilium pr̄is aduersario/ meret exheredari. p legem liberi. C. d inoffi. testamēto. Similis snīa h̄r extra de iureiur. c. Quinta vallis in glosa Pone casum iuxta legem: ꝛ applica notādo q cauendū est ne confederemur diabolo q chr̄i est aduersari⁹. Sic eiuste puaremur celesti hereditate. Expone si vis parabolā de sponsa: cui sublata ē hereditas p tyrannū: recuperatā p sponsū in illa q̄rela morientē. Post cui⁹ mortē: seruatur camisia cruentata vt oñdat filijs ne cōfederent aduersario pr̄is. Expōe ꝛc. Spōsus est chr̄s / tyrānus est diabolus / sponsa natura hūana / hereditas paradisus. Camisia recitatio passionis dñice. Hanc ergo frequenti⁹ recitem⁹ vt in pctōꝝ odio: ꝛ christi amore semp in dies pficiamus amplius. Nam vt dicit Aug⁹ in lib. de cathezizandis rudib⁹. Si amare pigebat saltē redamare nō pigeat.

Alia dnice passionis ptitio seu diuisio.

S Ed si volueris aliam tenere formā iuxta passionis historiā, ppone tria ꝯtemplāda.

Primū est saluatoris cōprehēsio.
Scdm est cōphensi iudicatio.
Tertiū est iudicati executio.

Circa primū.

Oblationis beniuolentia.
Traditionis neqtia.
Cōphensionis violentia.

Beniuolentia oblationis patet in triplici signo.

Primū est multiplex pnūciatio figuralis vicꝫ phetalis ꝛ psonalis.
Scdm est sacramental institutio.
Tertiū est realis expositio.

Ubi est triplex ꝯtemplatio. vicꝫ
Localis aggressionis.
Cordialis orationis
Et actualis obuiationis. q2 obuiā iuit psecutoribus.

Traditionis neqtia triplex.

Neqtia ꝯuentionis osculi.
Neqtia sillationis osculi.
Et nequitia indurationis osculi. q2 neq̄ ppter retrogressionem: neq̄ pper malchi curationem: neq̄ ppter benignā allocutionē a pposito destiterunt.

Cōphensionis violentia triplex.

Uiolentia siue crudelitas obstinationis.
Ligationis.
Et deductionis.

Circa scdm pncipale qd est cōphēsi iudicatio tria sunt ꝯtemplāda.

Judicandi examinatio.
Examinati accusatio.
Accusati condēnatio.

Circa iudicādi examinationē factaꝫ. s. in domo anne ꝛ caiphe notanda est triplex contemplatio.

Prima est iniuriose inquisitionis. vbi ē cōsideranda triplex iniuria. Interrogatiōis/ pcussionis: et testificationis
Secunda opprobriose negatiōis: vbi ꝛ notanda vituperanda negatio: mirāda pmissio: imitāda compunctio.

Tertia ē ignominiose conclusionis vbi est considerāda ignominia triplex vicz Ignominia reprobationis. qꝛ dixerunt eum reū mortis. Ignominia illusiōis. Et ignominia desperatiōis. s. iude.

Circa examinati accusationē corā pilato factā tria sunt ꝯtēplanda. vicz
Presentati accusatio.
Accusati interrogatio.
Interrogati excusatio.
In his apparet Judeoꝝ inuidia.
Judicis vecordia. Hec sunt mixtim ꝑtractanda Christi innocētia.

Circa accusati condemnationē tria sūt cōsideranda.
Judeoꝝ duricia q̇ potius barabbā q̄ꝫ iesū petierunt. neqꝫ ꝓpter flagellationē: neqꝫ ꝓpter illusionem a malicia cessauerunt. Judicis auaricia. Et christi saluatoris innocentia. Hec tria sunt mixtim ꝛ sil̄ iuxta historiā tractanda.

Circa tertium p̄ncipale (qđ est iudicati exceutio) tria.
Executoꝝ neq̄tia.
Saluatoris beniuolentia.
Signoꝝ euidentia

Executoꝝ nequitia patet.
In opprobriosa chr̄i eductione.
Dolorosa educti crucifixiōe.
Vituperosa crucifixi illusione

Saluatoris beniuolentia patꝫ.
In verbis in cruce ꝓlatis: in quibꝫ ostendit Pietatem compassionis erga crucifixores: latronem: ꝛ matrē Acerbitatē passionis: cū dicit heli. Charitatē affectionis i alijs tribꝫ verbis.

Signoꝝ euidētia i triplici differentia.
Quedā in creaturaꝝ trāsmutatiōe.
Quedā in lateris apertione.
Quedā in ei⁹ intumulatione.

Applicare potes de facili passionis historiā ad p̄dicta.

De condemnatione christi

S Ecundū legem debet mori Joan. xix. Omne tempus ab initio mundi vsqꝫ ad finem: in tria tp̄a distinguit᷑. scꝫ
In tp̄s legis nature.
In tp̄s legis scripture.
Et in tp̄s legis gr̄e

Lex primi tp̄is dr̄ lex nature. qꝛ ꝑ iudiciū rōnis mund⁹ regebat᷑ sine q̄cunqꝫ scriptura Et talis lex durauit ab adā vsqꝫ ad moysen. Lex secundi tp̄is vocat᷑ lex scripture. eoqꝫ mund⁹ regebat᷑ per legem scriptaꝫ a deo moysi datā: ꝛ durauit a moyse vsqꝫ ad aduentum chr̄i. Lex tertij tp̄is vocatur lex gratie. qꝛ offert gr̄am ꝛ gl̄iam obseruantibꝫ eā: qđ alie due non poterant facere: sed generalit̄ q̇ ad introductionē glorie. Et durabit a chr̄o vsqꝫ ad finem mūdi Et in qualibꝫ istaꝝ legum facta est mētio de christi passione ꝛ morte. In lege g̊ nature fuit p̄figurata. In lege scripture ꝓphetata. Et in lege gr̄e completa. Ita q̄ verisimile de eo pōt dici Secūdm legem debet mori. Pro q̊ notandum q̄ in lege hūana qn̄ agit᷑ de morte alicui⁹: q̇ de crimine vl̄ offensa accusat᷑: p̄mo dat᷑ aduocat⁹ cuilibet parti/ꝛ auditis rōnibꝫ Aliqn̄ cā ponitur in consilio assistentiū. deinde assignat᷑ iudex. Ad videndū igit᷑ vtrum chr̄s ꝺm legē nature debeat mori. ponat᷑ sua cā i curia ꝛ assignem⁹ ei aduocatū. s. innocentiā. Et aduocatus hūani generis sit charitas Consiliarij ꝓo sint duodecim filij iacob: ꝛ loquat᷑ ioseph ꝓ omnibꝫ. Judices aūt sint q̄ttuor patriarche legis nature. Adā noe: abraā: iacob. Incipiat g̊ innocentia aduocatus christi. Chr̄s ꝺm legem nature nec debet mori nec interfici. Probo sic. Null⁹ iustus ꝛ innocens ꝺm legem nature debet mori: sed chr̄s est hmōi: g̊ ꝛc̄. Maior ptꝫ. Quia ꝓpter pctm̄ introiuit mors in orbē terraꝝ. Sap. ij. Et ip̄e est qui pctm̄ nō fecit. Surgat aduocat⁹ humani generis. s. charitas di. Chr̄s ꝓ salute humani generis ꝺm legem nature debet mori. Qđ ꝓbo sic. Quilibꝫ ꝺm legem nature ex charitate dꝫ alteri facere qđ sibi vellet fieri. vt habet᷑ Lu. vj. Et. j. dist. c. j. Jus naturale ꝛc̄. Sꝫ si chr̄s sic fuissꝫ ꝛ eēt pctōr ꝛ captiu⁹ teneretur/merito vellet redimi ꝛ liberari. Cuꝫ g̊ ip̄e sit sūme charitatiuus/debet velle redimi gen⁹ humanū ꝺm legē nature. Sed h̊ non pōt decenter fieri nisi ꝑ mortē. vt videbit᷑ postea: g̊ ꝛc̄. Charitas valde bn̄ locuta est. Sed quid rn̄debit ad rōnem innocentie q̄ nullus iustus innocens dꝫ mo

ri. Rñ. charitas. ꝙ nullus ſm legē nature
dꝫ interficere innocentē niſi velit: ſed tñ nō
obſtat ꝗn innocens ꝓ ſalute multoꝝ non
poſſit ꝛ debeat velle mori ſm legē nature
Nam multi hᵒ voluerunt ꝓ ſalute reipubli
ce. Nam legit cū romani ſemel ꝗdam pe//
ſte vniuerſaliter imaniter grauarent: volu
erunt ſup hoc deos ꝯſulere. Qui rñdētes
dixerūt ꝙ nullo mō peſtis illa ceſſaret: ni//
ſi aliꝗs ipoꝝ ꝓ redemptione ꝑpli ſe libere
morti traderet. Quo audiēs ꝗdam miles
aſſumptis armis equū aſcendit: ꝛ in quā//
dam foueā ex alto ſe proijciēs a terra ꝛ la//
cu ſūmerſus eſt/ ꝛ ſe libere morti tradidit/
ꝛ ſic peſtis illa ceſſauit. Videam9: audite
rōnibꝫ diffinitionē conſiliarioꝝ. Tunc io//
ſeph ꝓ omnibꝫ loꝗbat dicens. ꝙ chr̄s de//
bet a diſcip̄lo ſuo tradi. qꝛ ego figura chr̄i
ſti in lege nature: ſed ſic ego fui proditus a
fratribꝫ ꝛ vendit9 p̄cio triginta denarioꝝ.
Gen̄. xxxvij. ḡ chr̄s debuit tradi et vendi
ꝛ mori. qꝛ veritas debet correſpondere fi//
gure. O dn̄i iudices audiſtis aduocatos
chr̄i ꝛ hūani generis: audiſtis ꝛ diffinitio
nē conſilij. Nunc iudicate ſi ſm legē debet
mori Adam p̄mo loquit di. Ego (inꝗt)
adam p̄ncipiū totius hūani generꝫ pecca//
ui in ligno Gen̄. iij. vt ḡ punitio correſpon
deat culpe: punitio debet fieri in ligno ſm
illud Sap̄. xj. Per q̄ ꝗs peccat ꝑ hec ꝛ tor
quet. Item Chr̄s vult vincere diabolum
qꝛ diabolus hoiem vicit: ſed diabolus vi//
cit hoiem ꝑ lignū: ḡ debet in ligno mori ꝓ
ſalute mea: ꝛ totius generis mei ſm illud
Prefationis. Qui ſalutē hūani generis
ꝛc. Noe ſcd̄s iudex poſtea dixit ꝙ chr̄s
debet mori nudus ꝛ derideri ſm legē na//
ture di. Quia chriſti fui figura in lege na//
ture: ſed poſtꝗ bibi vinum nudat9 fui: ꝛ a
filio meo maiori deriſus. ḡ chr̄s qui eſt ve
ritas debet ſic nudari ꝛ derideri ꝛ a filio
.ſ. maiori. ſ. a iudeis Eſaie. j. Filios enu//
triui ꝛ exaltaui ꝛc. Et in hui9 ſignū hodie
altaria denudant: ꝛ ſaluator noſter hodie
nudus in cruce pependit. Abraam terti
us iudex dicit ꝙ in cruce debet mori. Rō
eſt. fili9 me9 iſaac cum debuit imolari: por//
tauit lignū ſup humeros ſuos ſup montē
caluarie: q̄ ligna ſm glo. poſita fuerūt i mo
dū crucis in figurā paſſionis chriſti: ſed fi
lius meus fuit figura ei9: ḡ ꝓpriam debet
ferre crucē in qua imoletur. Jacob ꝗrt9
iudex dicit. Vidi ſemel vnam ſcalā cuius
ſūmitas celū tāgebat: ꝛ in figurā hui9 edi//
ficaui ibi altare. Hec ſcala figurabat crucē
qꝛ mons caluarie eſt iuxta montē ſion: et
ibi debebat fieri altare ꝛ ſacrificiū ꝓ ſalute
humani generis. ḡ ſm legem nature chr̄s
debet in monte caluarie imolari ꝛ mori. O
dn̄e ieſu chr̄e aduocatus veſter vt video
eſt victus. et ſm legem nature debetis mo
ri. Et his auditis chr̄s conuertit ſe ad ma
trem ſuā dicens. O chariſſima mater mea
hec habeo ꝓ te ſuſtinere. In carne em̄ do//
mina mea de te traxi ꝙ debeo mori: qꝛ ho
mo ſum. Et ſnīa vniuerſalis fuit ꝙ omēs
homines morerent. Hec pia mater audi//
ens flens ꝛ ſuſpirans: loquit ad adā ꝛ euā
Heu p̄ceptum dn̄i p̄terijſtis et filius me//
us morit pro vobis. O vtinā illud lignū
nunꝗ fuiſſet: vt filius me9 mortē illā eua
deret. Et adā. O regina miſericordie dul
cis mater: vos eſtis de progenie mea: pie
tatem habere de nobis: ꝗ quinꝗ milibus
annis fuimus in tenebris cum patribꝫ tu//
is: vt ꝑ amorē filij tui hic vna die exeam9:
qꝛ nec tu poſſes domina celum intrare: ni
ſi filius tuus moreret/ nec forte mater ei9
tu fuiſſes: niſi ꝓpt nos peccatores. Et ma
ter anxia neſciēs/ ad quā partē obaudiret:
in ſecreto mentis iude ꝓditionem cogno//
ſcens: ad eum conuerſa/ dixit. O iuda ꝓdi
tor ſceleratiſſime ꝗd tibi fecit filius me9:
Nonne ap̄lm ſuum ꝛ ꝓcuratorem te fecit/
ꝛ peccatum tuū tibi remiſit: O proditor ꝗ
re tradere diſpoſuiſti: O qualis ē iſta ſen//
tentia vt ſm legem nature filius meus de//
beat mori. Certe ad ſuperiorem legem ap
pello ſcꝫ ad legeꝫ ſcriptam. lꝫ dictum ſit ꝙ
in illa lege mors filij mei fuerat ꝓphetata.

Secunda lex.

Sit igitur aduocatus chriſti fidelitas/
et aduocatus humani generis ꝑitas. Cō
ſiliarij vero duodecim minores prophete.
Et iudices/ Dauid Hieremias Salomō
et Eſaias. Dicat ergo aduocatus chriſti.
ſcilicet fidelitas. An debeat mori: Et di//
cit ꝙ non ſm legem ſcriptam. Quia pro//
ditio et infidelitas eſt/ interficere dominū
ſuum naturalem ſine culpa: ſed chriſtus
eſt dominus omnium: eo ꝙ omnis creatu
ra ipſi obediat/ et eſt ſine culpa. igitur ꝛc.

Aduocat⁹ aūt hūani generꝫ vicꝫ ꝟitas ↄ̇t
Fidelis amic⁹ ⁊ verax debet ꝟuare iuiola//
biliter ꝑmissū. sed chr̄s q̇ est summa ꝟitas
infallibil' ꝑmisit se in lege quā Moysi tra
didit ꝓ salute hoim mori: qḋ patꝫ Esa. xl
Cōsolami cōsolami ꝓple me⁹ ↄ̇t dn̄s de⁹
vr̄. In fortitudie veniet ⁊c̄. g̊ debet mori.
Et rn̄det ad rōnem aduocat⁹ chr̄i q̇ ꝓbat
ꝙ ꝑditio ⁊ infidelitas est int'ficere ⁊c̄. Di
cendū ꝙ verꝝ ē/nisi velit. sed ip̄emet se libe
re repromisit moriturꝝ. igit'. Rn̄ḋ. aūt cō//
siliarij. Dic Osee ↄ̇ chr̄o. De manu mor
tis liberabo eos: de morte redimā eos. ca.
xiij Zachar'. Appēderūt mercedē meā tri
ginta argēteis. ca. xj. Mich v. ca. Uirga
ꝑcutient maxillā iudicꝫ isrl'. Tale testimo
niū dant oēs ceteri ꝓphe. sed ꝓpt' ꝓlixitatē
omittunt'. Uos igit' dn̄i iudices iudicetꝫ
Audistꝫ aduocatos ⁊ ꝯsiliarioꝝ diffiniti//
onē: Detꝫ igit' sniam. Dauid prim⁹ iudex
donās sniam: Chr̄s ꝑforatꝫ manib⁹ ⁊ pe//
dib⁹/ſm legē scp̄ture debet mori in cruce.
q̇a scp̄tū ē. Foderūt man⁹ meas ⁊ pedes
meos ⁊c̄. Itē. Redimet dn̄s aias seruoꝝ
suoꝝ. Et tu Hieremia dic testimoniū qḋ
nosti. Ego inq̇t dico. iij. ca. Dedit. i. da//
bit ꝑcussorib⁹ maxillā ⁊ saturabit' oppro//
brijs. Salomō Sap. ij. Morte turpissi//
ma ꝯdēnem⁹ eū. Esa. l. Faciē meā nō auer
ti ab increpantib⁹ ⁊ ꝯspuentib⁹ i me. Idē
liij. Propter scel⁹ ꝓpl'i mei ꝑcussi eū. O bo
ne iesu ecce aduocat⁹ vr̄ vict⁹ est. Judices
iudicāt ꝙ ſm legē scp̄tā debetꝫ mori ꝓ sa//
lute generꝫ hūani. Tūc chr̄s natural'r mor
tē fugiēs/ad matrē potuit dicere sic. Heu
mr̄ charissima q̄re an̄ istos iudices appel//
lastꝫ: Si mortu⁹ fuissem ſm ꝑmā lege in//
nocētie: multi credidissent me inocentē: sꝫ
ſm legē scp̄tā rigorosam forte aliq̇ crede//
rent me reū ⁊ morte dignū. Tūc mr̄ me//
stissima potuit ita dicere voce flebili Heu
q̇d fecit fili⁹ meus vt scp̄tura eū ita cōde//
mnet. O iudei ꝯdānabiles eritꝫ/si ita cru
deliter ꝯdēnetꝫ. O filij isrl' attēdite Nōne
vos de seruitute egypti liberauit. vos do
cuit: vob̄ ꝑdicauit: ifirmos vr̄os curauit:
Fuit ip̄e latro: seductor: aut illusor? Uos
dixistꝫ Mat. xxij. Scim⁹ q̄r verax es ⁊ vi
am dei i ꝟitate doces. Et Joā. vij. Nun//
q̄ꝫ sic locut⁹ est hō. Heu cur talē sniam con
tra eū ꝓfertꝫ Ecce tertio ab ista snia appel

lo ꝓ parte filij mei ad legē gratie q̄ maior
est vestra. Tertia lex.

Ad istā ergo ꝓcedam⁹: et sit aduocat⁹
chr̄i iusticia freta ꝯsilio ꝟitatꝫ diuie. Ad//
uocat⁹ ꝟo humani generis sit benignitas
adiuta pacis cōsilio vl' ꝑsidio. Consiliarij
sint duodeci apl'i. Judices ꝟo q̄ttuor euā//
geliste. Justicia igit' exorsa est freta consi//
lio ꝟitatꝫ di. Scḋꝫ nullā legē iustū est in//
terficere bn̄factorē ⁊c̄. sed chr̄s ē hmōi. g̊.
Tūc benignitas adiuta pace di. ꝙ ſm le//
gem dꝫ mori. Cui⁹ rō est. Nō decet dn̄m
sūme bonū ⁊ sūme benignū dimittere po//
pulū suum ꝓpter pctm̄ vnius captiui ꝑpe//
tuo. Sed chr̄s ē hmōi. g̊ debet ꝓpl'm suuꝫ
de manu diaboli liberare: qḋ nō pōt decen
ter fieri nisi moriat'. Igit' ſm legē gr̄e de//
bet mori. Nec vrget articulus iusticie. scꝫ
ꝙ nō est iusticie interficere inocentē. Uerꝝ
est ex ꝑte occidentiū. tn̄ ex ꝑte finis iustū
est vt bn̄factor moriat' ⁊ ne tot⁹ ppl's ꝑda
tur. sicut ꝓphetauit caiphas Joā. xj. Ex//
pedit vobis vt vn⁹ moriat' ⁊c̄. Iterꝝ iu
sticia replicauit. Justū est vnicuiq̄ꝫ qḋ su
um est tribuere. sed hō ꝓ pctō penā eternā
adq̇siuit. et de⁹ sua iusticia nihil inultū re//
linq̇t. igit' nec hō ꝑ mortē dn̄i redimi debu
it: nec chr̄s ꝓpter hoiem mori. Rn̄det
benignitas. Cū de⁹ sua sūma bonitate ho
minē ad imaginē ⁊ silitudinē suam fecerit
Gen̄. j. indignū videt' vt tādigna creatu//
ra pereat: ⁊ deus suo ꝓposito fraudet': qm̄
ꝓpterea fecit hoiem vt eū cog̊sceret: ⁊ cog//
nitū diligeret: ⁊ dilectū hr̄et: ⁊ hito fru//
eret' Si g̊ in toto ip̄m puniret: nulla pror//
sus benignitas: nulla mis̄cdia: imo crude//
litas videret'. Ps̄. Nō obliuiscet' misereri
de⁹: nec ꝯtinebit in ira sua mis̄cdias suas.

Diuia aūt sapia cogitās cogitationes
pacꝫ ⁊ nō afflictiōis vidēs tales altcatio//
nes: vidēs ꝙ iusticia lederet' nisi sufficiēs
pena ꝓ oib⁹ solueret'. ⁊ mis̄cdia desparet si
q̇libet sufficiēti penā puniret'. Nā iusticia
petit vt fiat digna satisfactio. mis̄cdia ꝟo
req̇rit vt hō extra miseriā remittat'/et fiat
ei pcti remissio. Ideo q̊ ad redēptionē mi
sericordia ⁊ ꝟitas obuiauerūt sibi: qm̄ vt
diuia sapia ⁊ mis̄cdie ⁊ iusticie satisfaceret
posuit hāc cām in manu ꝯsiliarioꝝ ⁊ iudi
cum. Dicit g̊ O cōsiliarij duodeci apl'i
q̇d vobis videt': Et petr⁹ loquit' ꝓ oib⁹. j.

Pe.ij. Chrīs dꝫ mori ꝓ nobis vobis relin
quens exemplū vt seqmini vestigia eius.
Et tunc iudices etiā sic auditꝭ partibꝫ et
consilijs: maxime Mat.xxvij. Marc.xv.
et Joan.xix. magna voce intonāt. Reꝰ est
mortis. ⁊ hoc est conueniēs ꝭm legem grē
ipm mori. Et tunc lucas vlt.c. ꝯcludit d.
Oportuit chrm pati: ⁊ ita intrare gliaꝫ su
am. Audiens hec diuina sapia adiudi/
cauit ꝙ ꝓpter redemptionē humani gene/
ris penaꝫ ⁊ crucē assumeret ꝓ omnibꝫ: et ꝑ
mortē suam gliam daret. Ex q̄ iusticia et
pax osculate sunt. O pie iesu nūc vt video
ꝭm omnē legē debetis mori. Nonne pa/
stor bonus animā suā ponit ꝓ ouibꝫ suis.
Joan.x. Tūc pia mr̄ potuit hec dicere. O
pr̄ omnipotentissime intende nunc in cām
filij tui orphani: prēm non habentꝭ in ter/
ris: ⁊ vidue ancille tue paupcule in terra re
manentꝭ. Ad vos vtiqꝫ de cā filij ꝑ leges
inferiores condemnati appello: ⁊ ad tribu
nal diuini iudicij peto audientiā. Ad quaꝫ
deus pr̄ rn̄dens ait O filia mea q̄uis ino
centia ⁊ iusticia filij mei audientiā in iudi/
cio requirant: tn̄ cā est in ea satisfactionem
pcti requirens. Et dn̄a O dn̄e Astiterūt
reges terre: ppl'i ⁊ pncipes conuenerunt in
vnū ad. ⁊c. Si g̃ leges humane hoim q̄ fa
ciliter declinare possunt a recto: statuerūt:
vt nemo esset iudex in facto suo. hoc tn̄ cir/
ca vos locū nō habet: cui iusticia nō obli/
gat/sed recta in vobis ē. Item. vos estis
summꝰ imperator nec subiectꝰ legibꝫ hūa/
nis. Item ꝭm iura. illi de familia impera
toris ad iudiciū ipsiꝰ deduci possunt. Jdo
hmōi pcessus vicꝫ filij ad vos ē deriuādꝰ
Rn̄sꝭ. pr̄is. Audi filij mei mater charissi/
ma q̄uis vera loquarꝭ: tn̄ non est oim nos/
se tpa vel momēta ⁊c. Nam q̄uis ꝓ nunc
ꝭꝫ verā dispositionē pmittā hoies vti libe
ro arbitrio: nec de oibꝫ exigo nūc rōnē: nec
punitionē ne hoies timore pene seu vindi/
cte tm̄: ⁊ nō amore iusticie dimitterent ma
la agere. Et lꝫ nunc q̄dem mala nō puniā
vt putāt aliq: ꝙ non sit mihi cura de regi/
mine mundi. teneas ꝓ certo ꝙ cū accepero
tps: ego iusticias iudicabo. i. si recte iudica
uerint examinabo. Et filio tuo dedi oē iu/
diciū facere. Jo.v. Et mater. O rex imen
se maiestatꝭ ne displiceat: pcor si ācilla tua
aliq̄d dicat ad dolorē intimū exprimendū
vt itelligant ⁊ cōpungant corda filioꝝ ho
minū ꝑ q̄ꝝ pctis delendis tantū exigit de
bitū. Et q̄uis pr̄/iudicia tua sint abyssus
multa: ⁊ nob incognita. tn̄ aliq̄ tua clemē/
tia reuelasti. vt ptꝫ. O pr̄ sancte licꝫ adam
mortē ex pctō meruisset: ipsum tamen tua
miscdia circa mille annos viuere pmisisti:
q̄nto magis filiū tuū q̄ nunq̄ȝ tibi displicu
it. Mat.xvij. Vox sanguis abel te cōmo/
uit iusticiā iterpellādo ⁊ tn̄ frēm suuꝫ reū
mortis diu sustinuisti. Noe iustum a di/
luuio saluasti. Abraā de igne chaldeorūꝫ
seruasti. Israel de egypto ⁊ de mari rubro
liberasti: ⁊ pharaonē sūmersisti. Regi da
uid culpā indulsisti/ꝓpter heliā defenden
dū bis ignē de celo descēdere fecisti. Tres
pueros in fornace seruasti: ⁊ danielē in la/
cu leonū. Et susannā inter falsos accusato
res pseruasti. O dn̄e Nūc miseratiōes tue
defecerunt. mali regnant sup iustū/qui tot
bona eis fecit Rn̄sio pr̄is. O pia mater
aspicio compunctiōes tuas ex sincera dile
ctione pcedere (etsi grauissima tolerantia)
ꝯsideranda ē tn̄ hois redemptio: celi aper
tio: filij mei in celo ⁊ in terra ⁊ in eternū glo
ria duratiua: igit patientiā habeto Et pia
mr̄. O dn̄e fons bonitatꝭ vniuerse: gratias
ago ex q̄ sic oportet fieri. Saltē fiat sic q̄n/
dam de isaac factū fuit: q̄ ex sola pmptitu
dine voluntatis mori voluit ex q̄ fuisti cō/
tentꝰ. vel sic legit d multis quoꝝ mors di
uturna non fuit: si videt meliori mō fieri
aut moriar cū ipo in cruce. Et dn̄s pat. O
maria ꝑ magnis licꝫ magna facere qr nego
ciū ꝓ q̄ agit magnū est. s. ꝓ gloria dei. Re
stauratio angelica/redemptio mdi/victo/
ria diaboli/et remissio pcti. Jō passio eiꝰ
non tantū dꝫ esse volūtaria: sed etiā in effe
ctu acerbissima. Et lꝫ vna gutta sanguis
eiꝰ foret sufficiens ad mūdi restauratiōeꝫ
seu reparationē. tn̄ vt copiosa sit apud deū
redemptio: ⁊ sue charitatꝭ pfectio ondat/
⁊ multi ꝓ eiꝰ amore ad silia inuitent: tole/
randa tāta effusio sanguis eiꝰ fiet: ⁊ tādiu
⁊ tā acerbe patiet. vt videar eū totalr reli/
quisse. Item tot ⁊ tanta miracula fient in
morte eiꝰ ꝙ sufficerent ad oēs hoies ꝯuer
tēdos: ⁊ in charitate incendēdos: Tn̄ nul/
lus ad bonū vltra libeꝝ arbitriū astringit
Sic etiam resuscitatio lazari sufficeret ad
ꝯuersionē totiꝰ mdi. Ergo pia mr̄ tibi sup

plicat fili⁹ tu⁹ vt ipm pati pmittas ꝛ cruci eius assistas: ꝛ mihi vlteri⁹ nō ꝯtradicas. Tibi supplicant angeli vt ꝑ illū restaurent ruina: pres in limbo expectātes. Itē sup plicāt oēs presentes ꝛ futuri vt ꝑ filiū tuū subijciant eoꝝ saluti ꝑ qua re eū incarnasti ꝛ nutriuisti.

Lamentatio vginis.

O oēs angustie ꝛ fletus dolores ꝛ lachryme ꝛ contorsio viscerū si vnq̄ alicubi fuistis. hic assistatis ꝑ ꝯsolatione pie mris ꝛ ꝑ compassione tā nobilissimi filij ꝛ amātissimi iuuenis cui nunq̄ fuit silis. O corda deuota q̄ ō deo aut amore materno vnq̄ aliqd sensistis vna mecū flete: suspirate: riuos lachrymaꝝ deducite. Imo si lachryme mare magnū excederent: adhuc nō sufficarent. Sed q₂ sic ē voluntas tua dn̄e et bn̄placitū tuū/ ecce humil' ancilla tua: fiat mihi fm ṽbū tuū. Et tūc pilat⁹ ptulit sententiā di. Ego ponci⁹ pilatus auctoritate imperiali/ in hierl'm p̄sidens/ audit₃ accusationib₉ pharisseoꝝ ꝛ scribaꝝ ꝯ iesū nazarenum/ iubeo illū cruci affigi ꝛ in ea morte ignominiosissima mori.

Sabbato sancto pasce Sermo.

Ecce ascendimus ꝛc. Compleuit de⁹ die septimo op⁹ suū qd̄ fecerat Gen. ij. Non erit completū opus quousq̄ ascederimus hierosolymā. Ad qd̄ nob ꝓdesse poterit si consideremus triplex cōplemētū operū de q̄ facit hodie eccl'ia mentionē. Primū est complementū nature/ de q̄ facit hodie eccl'ia mentionē in pma lectione q̄ est de mundi ꝛ pcipue hoīs ꝓductione. Secundū est cōplementū gr̄e de q̄ fit mentio in cerei ꝛ aq̄ bn̄dictione. Tertiū est cōplementū gl'ie: de q̄ fit mentio i misse celebratione. pcipue in euangelio qd̄ est ō gloria resurrectiōis. De pmo Gen. ij. Perfecti sunt celi ꝛ terra et oīs ornat⁹ eorū. De scd̄o .j. Coꝛ. xv. Gr̄a dei sum id qd̄ sū. De tertio. Deus oīs gr̄e q̄ vocauit nos in eternā gl'iam suā/ ipe pficiat ꝯfirmabit ꝯsolidabitq̄ .j. Pe. vlt. Ecce ꝛc.

Rim⁹ ar. An chrs descederit ad iferos: Q₂ nō Aug. ad dardanū. ꝛ etiā sup Gen. ad l'raꝫ Non facile in scripturꝫ nomen inferi i bono iuenit: chr̄o aūt nihil mali ē attribuēdū. Contra. in symbolo apo. Descēdit ad iferos. Rn̄. Bon. in. iij. dist. xxij. Nomie inferni aliqn̄ intelligit pena. Aliqn̄ loc⁹ pene. Pmo chr̄o nō couenit descēdere ad inferos: sed bn̄ scd̄o mō. Descēdit em̄ ad illā ptem in q̄ erāt iusti deteti q̄ couenit appellari limbus. Descēdit inquā nō cōpulsus necessitate s₃ sua volūtate et ptāte. Rō aūt q̄re voluit ad illos eripiendos descēdere cū etiā h̄ poss₃ facere nō descēdēdo ē duplex. Prima ꝓpt ꝯsolatiōeꝫ victoꝝ quā eis exhibuit ō p̄ntia sua. Magna fuit i h̄ dignatōis ōnsio q₂ ꝑsonaliter descēdit ad eos. Scd̄a ē rō ꝓpt ꝯfusionē aduersarioꝝ vt ipi demones cōfunderent ex sua p̄ntia: ꝛ sic eos vinceret i terra i assūpta natura: sic ō eis triūpharet apd̄ iferos ipos iuitos spoliādo. Hec Bon. Profun. Multū h̄ canere debem⁹ ne descēdamus ad inferos Nā sicut Virg. vj. en̄. Facilis descēsus auerni. Noctes atq̄ dies patet atri ianua ditꝫ: S₃ reuocare gdū supasq̄ euadere ad auras. Hoc op⁹ hic labor ē: pauci q̄s equ⁹ amauit Jupiter: aut ardēs euexit ad ethera ṽt⁹. Dijs geniti potuere Expōe hec oīa Et senec. i trage. Ingens vorago faucib₉ vastis pat₃ latūq̄ pbet oībus ꝑplis iter. Querit q̄ de chr̄o An illuc descenderit ꝛc. Dic rn̄. vt s. Ex q̄ ꝯcludē q̄nta sit erga hoīes beniuolētia chr̄i ꝛ q̄ta ꝓfūda ei⁹ hūilitas. Vere sic dt̄ Bern̄. Descendit q̄ntū potuit ꝛ decuit: ꝛ h̄ totū ꝑ nobis vt nos ō iferno eripet ꝛ in celū sublimaret Aug̃. pctōres auari: lubrici ꝛc. Cauete ne decetero chr̄m derelinq̄tis ꝛ diabolo fuiētes: tādē cū eo ad iferuū descēdatis. Tot₃ q̄ virib₉ chr̄o s₃ adherete. Ipse em̄ sol⁹ pt ab inferno eripe. Ipe sol⁹ pt saluare. Vn̄ ꝓpterea ad iferna descēdit ꝛ patres veteres illumiauit atq̄ īde liberauit.

Figura Exo. xiiij. De⁹ in colūna nubis eduxit filios isrl' de egypto ō manu pharaonis. Expōe sp̄ual'r ꝑ colūnā ignis: animā chr̄i gl'iosam: q̄ ad p̄res descēdit. Vn̄ cantat eccl'ia hod̄. Hec nox ē in q̄ pmū patres nr̄os filios isrl' eductos ō egypto rubꝝ mare sicco vestigio trāsire fecisti. Hec igit nox ē q̄ pctōꝝ tenebras colūne illūnat iō e purgauit. Hec nox ē i q̄ destructi

vincul' mortis chris ab iferis victor ascēdit.

Secundus ar. Supra diximus de chri passiōe. In hoc ser. breuiter aliqd dicemus de eius ad inferos descēsiōe. Sciendu aūt distingui qdrupl'r infernus. Unus dānatorum i q̄ e pena ppetua sensus et dāni. Scōs e sup istū .s. limbus puerorum in q̄ e ppetua pena dāni sz nō sensus. Tertius sup hūc est locus purgatorij: in q̄ e pena dāni et sensus ad tps tm: et ibi sūt tenebre exteriores et nō interiores q̄ sūt dānatorum .s. puatio gre. Quartus et supmus est limbus patrum: in q̄ fuit ad tps pena dāni sz nō sensus. Ad hūc ḡ descēdit chrs. Iuxta quē descensū tria se offerūt ɔtemplanda.

Primū ɔueniētia laudabil'.
Scōm miscdia desiderabil'.
Tertiū iusticia terribil'.

Primū igit' etc. Que qdē ɔueniētia appa-ret ex resolutiōe qōnis. Sic itaqz dns suā ptātem ondit in terra viuēdo et moriēdo: ita etiā ɔueniēs erat vt eā i iferno onderet. Un in ps. Attollite por. pn. ve. Glo. i. pncipes iferni auferte ptātē vrām q̄ vsqz nūc hoies i iferno detiebatis. De hoc descēsu pulcre loquit' Aug. in qda ser. Hoc inquit vt chrs spm tradidit vnita sue diuitati aīa: ad iferorum pfūda descēdit. Cuqz tenebrarum ēminū q. qdā depdator splendidus et terribilis apphendisset: aspiciētes eū tartaree legiones territe pquirere ceperūt. Un est iste tā fortis/tā terribil'/tā pclarus. Mundus ille q̄ nob subditus fuit: nunqz nob talē mortuū misit. Ecce q̄ solebāt nobis eē subditi: nō solū iā nihil verent': sz insup nob mināt' Ut qd huc istū adducere voluisti. O pnceps nr: perijt ois nobis leticia: dū tu chrstū suspendis i ligno. Ignoras q̄nta dāna sustineas i iferno post istas crudeliū voces. Ecce inūerabiles scōrum pplī lachrymabili voce clamabāt. Aduenisti quē desiderātes q̄tidie expectabamus descēdisti p nob ad iferos. Hec ille. O q̄ingenti leticia pfuse sunt scōrum aie cū viderūt beatissimū iesuz tādiu expectatū. Sic aūt dic Tho. in .iij. pte. q. lij. ar. iiij. Credendū aiam chri tantūdē fuisse in iferno sic fuit corpus in sepulcro: vt simul aīa eius exiret de iferno et corpus de sepulcro. Scōm est miscdia desiderabilis respectu .s. eorum q̄ fuerūt liberati. Sicut em dicit Aug. ser. de pas. omes iustos q̄ ibidem tenebant' absoluit. Sicut ḡ cōmuniter tenet'. Appropinq̄nte hora resurrectiōis dns scōs pres ab inferis educens: posuit eos in paradiso voluptatis. vt ibidē gaudētes expectarēt diē dnice ascensionis. Circa qd notandū q sic dic Tho. vbi s. Sic virtus passionis chri applicat' viuentibus p sacra nos configurātia chri passioni: ita mortuis applicata ē p descēsū chri ad inferos. Propt' qd dr Zach. ix. Tu qz in sanguine testamenti tui vinctos tuos emisisti d lacu. Tertiū ē iusticia terribilis vicz respectu eorum q̄ liberati nō fuerūt. Et isti sunt i triplici differētia. Prima ē differentia purgandorum d q̄b dic Thom. vbi s ar. vij. q illi q̄ tunc erant tales q̄les nunc sunt q̄ adhuc i purgatorio detinent' n̄ fuerūt liberati. Passio em chri hz ɔtutem sempiternā nō tpalem: io non tunc habuit maiorē efficaciā q̄ nūc. Si q̄ aūt inuēti sūt tales q̄les sūt: q̄ nunc ɔitate passiōis liberant': illi fuerūt liberati. Scōa est differētia puerorum .s. q̄ cū solo originali pctō recesserunt q̄rum nullus fuit liberatus. Ro sic dic Tho. vbi s. ar. vij. qr tales pueri nullo mō fuerūt passioni chri coniūcti p fidē et dilectionē neqz p aliqd sacrm. Scti autē pres q̄uis tenerent' adhuc astricti reatu originalis pcti inquantū respicit naturā: tn̄ qntū ad psonas suas liberati erāt p fidē chri ab oi macula pcti: io capaces fuerūt liberationis qd nō sic de pueris dici pōt. Tertia differētia dānatorum q̄rum nullū penitus eripuit. Nam sic Tho. vbi s. ar. vj. Illis solis liberationis fructum obtulit q̄ fuerūt passioni coniuncti p fidē charitate formatam: cuiusmodi nō sunt illi damnati. Ido bene dicit' Osee. xiij. O mors ero mors t. morsus t. ero inferne. glo. Electos idē abducendo. Reprobos vero ibidem relinquendo. O q̄ntia amaritudo fuit eis remanentibus in igne inextinguibili in tenebris. Un dicebant. Ue nobis miseris q̄ remanemus in tormentis. Cur vnqz nati sumus q̄ manemus in tenebris nunqz lumen visuri/nunqz gaudium habituri. Multuz nobis ad mundi contemptū pdesse posset illarum penarum terribiliū consideratio: et sic ad nos disponēdos vt hierosolymā ascēdamus. Exemplū cū magr iordanus q̄ fuit general' prior ordis pdicatorum mlta dixisset ad ɔuertēdū nobilē iuuenē filiū comi

tis nec ex his tāgeret. Tandē cepit q̄si ro-
gādo sibi dicere. O iuuenis pulcerrime h̄
saltē te rogo ꝙ q̄n respicis pulcra membra
tua: sp̄ cogites ꝗ̄ magnū dānuz erit si tā-
formosa mēbra fiāt pabulū ignis eterni/ ꝛ i
eo sine fine crement. Qd̄ cū ille sepe fecis-
set: cepit oīno diuitias: honores: ꝛ delitias
ꝯtēnere ꝛ ordinē intrare. Nec mirū: nam si
ꝓpt mundū dānemur: sicut dr̄ Ber. i medi.
Quid illis ꝓfuit inanis glr̄ia: breuis leticia:
mūdi potētia: carnis voluptas: false diui-
tie: magna familia: vbi risus: vbi iocus: vbi
iactātia: vbi arrogātia.

t Ertiꝰ ar. Aud. ꝛ c. Cauete ne ibi de-
scēdatis. Dicitis Quid ḡ faciemꝰ: Di-
co vob ꝙ ꝑ totā. xl. vob p̄dicaui pniaz: in
ea ꝑseuereti: et sic securi eritis. Iura em̄ di-
cūt. Bona fides nō patit vt semel exactū
iterū exigat. hec regl'a sūpta ē ex. l. bona fi-
des. ff. d re. iur. Et hz etiā locū hec regl'a
in penis. Ad hoc. xiij. q. ij. c. vlt. Pone ca-
sum siue exēplū iuxta regulā: ꝛ expone no-
tādo illd̄ Eze. xviij. Si ipꝰ egerit pniam
ꝛc. oīm iniq̄tatū eiꝰ nō recordabor.

Pro die sctō Pasche

Ecce ascendi-

e mus ꝛc. Expurgate vetꝰ fer-
mentū vt sitis noua ꝯspsio sicut
estis azymi. j. Cor. v. Ascēdimꝰ si expurga-
mus. In illis aūt v̄bis apl'i tria sūt notāda
Primū est purgatiōis exhortatio. Ex-
purgate vetꝰ fermētū. Scd̄m est exhor-
tatiōis ꝯclusio. vt sitis noua consꝑsio. i. no-
ue cōspsioni siles: ꝑ verā pniam reuocati.
Cōspsio em̄ est farina aq̄ cōglutinata sine
fermēto. Tertiū est ꝯclusiōis cōfirma-
tio. sicut estis azymi. De p̄mo. j. cor. v. Ne-
scitis q̄ modicū fermētū totā massam cor-
rūpit. De scd̄o Eph. iiij. Renouami in
spū mētis vr̄e. De tertio Phil. j. Sitis sin-
ceres sine offensa in die iesu chr̄i.

Salutatio Ecce ꝛc.

p Rimꝰ ar. An necesse fuerit chr̄m re-
surgere: Q, nō. In deo nō cadit ne-
cessitas. Cōtra. Necesse est diuinā por-
dinationē impleri. sed sic p̄ordinatū erat a
deo vt etiā ip̄e dn̄s p̄nūciauit Matt. xvj.
ꝛ. xx. ꝛ plerisqz alijs locis. Rn̄o fm̄ tho.
et alios doctores. Resurrectio chr̄i n̄ erat
necessaria necessitate coactiōis neqz neces-
sitate simplr̄ dicta: q̄ tal' in deo nō est. sed
necessitate imutabilitatis ꝛ p̄sūptiōe diuie
p̄ordinatiōis: siue necessitate cōiter dicta:
ꝓut aliq̄d dr̄ esse necessariū qd̄ est ꝯuenie-
tissimū fieri. ꝛ sic ē h̄ fm̄ doctores. Pro
fundamēto. Iocūdissima ē paschalis fe-
stiuitas ꝓpt nouitatē dn̄i resurrectōis. Nā
vt dr̄ Ouid de pōto. Est q̄qz cunctarū no-
uitas gratissima rerū. Eo aūt gratior hu-
ius festi iocūditas q̄ imediatiꝰ p̄cessit pas-
sionis dolor. Nā vt dr̄ ph's. ij. Elenc. ꝛ. iij
rhetor. Opposita iuxta se posita magis elu-
cescūt. In ipa aūt dn̄i resurrectiōe que ad
passionē sequit est mirāda oppositio oppo-
sitorū iuxta se inuicē. Vn̄ Aug. Post illu-
siōes ꝛ v̄bera: post aceti ꝛ fellis pocula mi-
xta: pꝰ supplicia crucis ꝛ vulnera: ꝛ postre-
mo post ipam mortē/ surrexit. de suo fune-
re caro noua redit ab occiduo latens vita
ꝛ in morte salus reseruata resurgit pulcri-
or reditura. post funꝰ igit: post materiam
magni doloris sequit materia maximi gau-
dij ꝓpter resurrectionē saluatoris. Sz q̄rit
An necesse fuerit chr̄m resurgere: Dic rn̄.
vt s. Post quā dicas ꝙ i chr̄i resurrectiōe
declarat diuia bonitas q̄ ad eq̄tatez iusti-
cie ad quā ꝑtinet exaltare illos q̄ ꝓpt deuz
se hūiliant: fm̄ illd̄ Lu. j. Deposuit potē-
tes de sede ꝛ exal. hu. Vn̄ in persona chr̄i
dr̄ in p̄s. Tu cognouisti. i. ꝓbasti sessionē me-
am. i. hūilitatē ꝛ passionē meā: ꝛ resurre-
ctionē meā. i. glr̄ificationē in resurrectōe: sic
glo. exponit. Tū q̄ ad claritatē sapie q̄ ap-
paret in hoc ꝙ tāta hūiliatio passiōis or-
dinata est ad tantaz glr̄iam resurrectionis.
Tū q̄ ad suauitatē beniuolētie: qm̄ i hoc
oñdit q̄nta sit dei beniuolētia circa iusta ꝛ
sacra. q̄ sic voluit sacrū chr̄i corpꝰ glr̄ifica-
re: ꝛ naturā hūani generis sic magnificare.
Vn̄ etiā patet ꝗ̄ sit iocūda ista festiuitas
de q̄ cātat eccl'ia Hec dies quā fecit dn̄s:
exultemꝰ ꝛ letemur i ea. Sed notate qm̄
verū gaudiū esse nō pōt nisi in puritate cō-
scie. Nā vt dr̄ Isid. li. de sū. bo. Nulla est
grauior pena ꝗ̄ mala ꝯscia. Et Amb. li.
de offi. Que pena grauior ꝗ̄ vulnꝰ ꝯscie.
Et iterū Isid. de sū. bo. Vis nunꝗ̄ eē tri-
stis/ sp̄ bn̄ viue. Reꝰ nāqz animꝰ nunꝗ̄ est
securꝰ. Secura v̄o ꝯscia sp̄ gaudiū habet.

Audite o chꝛiani. Spero ꝙ nūc purgati estis a supbijs: auaricijs: odijs: ⁊ alijs peccatꝫ vīis. sed nō satis est nisi ꝑseueretis et a recidiuo caueatꝫ. Solet eqdē clemēs sibi iniuriantib9 aliqñ ꝯdonare offensam: sꝫ ex iterata iniuria amplꝰ excitaꝛ ad iram. Nā plꝰ feret reiteratū vulnꝰ ꝙ̃ nouū. Sic et chr̄s libēter ignoscit penitenti: sed cauēdū est a recidiuo ne magis exaspeꝛ ⁊ acriꝰ puniat. Figura. iij. Reg. ij. Semei qui peccauerat in Dauid īpetrauit idulgētiā a salomone tali pacto ꝙ edificaret domū i hierl'm ⁊ non trāsiret toꝛrentē cedron. qui paucis dieb9 trāsactis de p̄cepto īmemoꝛ: trās toꝛrentem transiuit. sicqꝫ salomonis iussu interfectus est. Spūalr pctōꝛ lachꝛymis apud epm indulgentiā obtinet. sed ꝑcipiꝛ ei vt domuꝫ sibi stabiliat in hierl'm. i. in visione pacꝫ/ ꝑ pniam: nec inde ꝑ pctm̄ recedat: al's moꝛieꝛ. Jdō etiā di. dn̄s mulieri in adulterio dep̄hēse Joan. viij. Uade ⁊ iam amplius noli peccare.

Secūdus ar. Supꝛa diximꝰ de duobus p̄mis diebus qb9 ascendendum est hierosolymā iuxta qd̄ a p̄ncipio ꝓposuimus: ⁊ de duob9 p̄mis generib9 graduū. Nūc de tertio die ⁊ de tertio genere graduū dicendū. s. de consideratione triūphal' resurrectiōis de q̄ loquiꝛ euāgeliū hodiernum. Jn q̊ mystice tria designanꝛ.

Primū est q̄rentium dn̄m desideranda condicio.

Scd̄m est ꝑueniēdi imitāda dispositio

Tertiū inuēti dn̄i admirāda cognitio.

Primū ⁊c. que significaꝛ in his trib9 mulierib9 ſm tres statꝰ q̄rentiū dn̄m. Jncipientiū ꝯtritoꝝ. Proficientiū actiuoꝝ. Perfectoꝝ cōtēplatiuoꝝ. Hi significanꝛ ꝑ tres marias iuxta triplicē huius nois expositionē. Primꝰ est status penitentiū siue incipientiū q̄ significātur in maria magdalena cui cōpetit hoc modo hoc nomen ꝓut amaꝝ mare interp̄taꝛ ſm etymologiā latinā. vel ſm deriuationē hebꝛaicā mara qd̄ est amaꝝ latine. Un̄ Ruth. j. Ne vocetis me noemi. i. pulcrā: sed vocetꝫ me mara. i. amarā: qꝛ amaritudine repleuit me dn̄s. Unguentū istoꝝ conficiꝛ ex myrrha que valde amara est: ⁊ significat doloꝛē cōtritionis: ⁊ ex aloes qd̄ est etiā amaꝝ: ⁊ valet contra retētionē mēstruoꝝ. et significat pudoꝛē cōfessionis: ⁊ ex thure cuius odoꝛ cum fumo ascēdit. et significat laboꝛem satisfactionis q̄ ꝑ rectā intentionē in deū dirigiꝛ. His itaqꝫ addito oleo diuie misericoꝛdie/ vnguentū efficiꝛ optimū ⁊ aromaticū. et hoc est vnguētū penitētꝫ marie: cū q̊ ad exemplū marie magdalene debemꝰ q̄rere dn̄m ⁊ vngere spūalr in monumēto coꝛdis nr̄i. Secūdus est statꝰ ꝓficiētiū sigtꝰ in maria iacobi. his em̄ ꝑtinet supplātare vicia. cui et cōpetit alia interp̄tatio huiꝰ nois maria ꝓut syriace dictū interpꝛetaꝛ dn̄a latine. Unguētū huiꝰ marie cōficiꝛ ex myrrha que arcet ꝟmes: ⁊ significat patiētiam q̄ arcet ꝟmes q̄ moꝛdere solent coꝛ hois tribulationē sustinētis. et ex gutta q̄ pellit oēs inflaturas: ⁊ significat hūilitatē. et ex casia q̄ etiā fistula dꝛ: ⁊ significat ꝑseuerantiā siue lōganimitatē q̄ aliqs sꝑ tēdit in meliꝰ. Casia em̄ vt d̊t glo. suꝑ illud ps̄. Myrrha ⁊ gutta ⁊ casia ⁊c. in locis aq̄sis nasciꝛ ⁊ crescit in īmensū. Tertius est status cōtemplatiuoꝝ: et significaꝛ in maria salome que postulauit regnū Un̄ ⁊ salome interp̄taꝛ pacifica. Cui etiā cōpetit hoc nomē maria ꝓut interp̄taꝛ illuminata. Un̄ anie cōtemplatiue dꝛ illud Esa. lx. Surge illumiare hierl'm qꝛ venit lumē tuū. Unguentū huiꝰ marie conficiꝛ ex myrrha: cinnamomo: et balsamo. Ecci xxiiij. Sicut cinamomū ⁊ balsamū aromatizans odoꝛē dedi q̄si myrrha electa ⁊c. Per myrrhā accipiꝛ totalis moꝛtificatio carnis ab oīmi rebellione. Cinamomū qd̄ valet ad bonum odoꝛē oꝛis spirat odoꝛeꝫ deifice cōuersationis. Per balsamū auteꝫ qd̄ dulciter sꝑ fragrat: intelligiꝛ charitas q̄ foꝛas mittit timoꝛē pene. Sed qui vult vnguenta supꝛadicta hr̄e: debet ea emere cū istis mulierib9. Jlle emit q̄ dat de suo ⁊ accipit de alio. Sic in opib9 ꝟtuosis opoꝛtet aliqd ponere de nr̄o. s. conatū ⁊ voluntatem: ⁊ aliqd accipe a deo. s. operandi facultatem. Ro. vij. Uelle adiacet mihi: ꝑficere aūt bonū nō iuenio. Jtē ꝑ has tres significanꝛ tres ꝯditiōes necessarie ad inueniendū iesum. Prima coꝛdis compūctio: q̄ significaꝛ ꝑ mariā magdal'. Carnis supplātatio: ꝑ mariā iacobi. et Cōscientie pacificatio: ꝑ mariā salome. Has igitur cōditōes habeamꝰ. ⁊ sic vngētis spū-

aliis dn̄m q̄ramus. Greg. Et nos in eū q̄ mortu⁹ ē credentes/si odore ꝟtutū referti cū opatione bonoꝝ opeꝝ dn̄m q̄rimus: ad monumētū ꝑfecto ei⁹ venim⁹ cū aromatibus. Scd̄m est ꝑueniendi imitāda dispositio: q̄ tāgit ibi. Et valde mane vna ⁊c. vsq; magn⁹ valde. Debem⁹ g̃ venire mane. i. diligēter. Ps. Mane astabo ⁊c. qd̄ ē ꝯ paganos. Debem⁹ etiā venire vna sabbatoꝝ. i. q̄ete ⁊ pace cordis. Seq̄r: Et dicebant ad inuicē. Quis reuoluet nob ⁊c. Per lapidē intelligit̄ impedimētū siue difficultas ad bonū: qd̄ impedimētū sepi⁹ remouet̄ ad solū desideriū. Nouiter q̄ppe cōuersi difficultatē sentiūt. sed nō debēt recedere: sed cū ill' mulierib⁹ ꝑcedere: ⁊ q̄cit⁹ videbūt lapidē reuolutū. descēdet em̄ angel⁹. i. gr̄a sp̄ūsctī q̄ totū pōd⁹ subleuabit De q̄ exponi pōt illud Prouer. xxi. Equ⁹ parat̄ ad diē belli: dn̄s aūt salutē dabit.

Tertiū est inuēti dn̄i admirāda cognitio: cū dr̄ Et itroeūtes ⁊c. Primo em̄ viderūt ostiū monumēti aptū ⁊ deinde inuenerūt ⁊c. Ubi notandū q̄ incipiētib⁹ dn̄s appet sub forma ostij apti. Pctōres em̄ velamē hn̄t an̄ oculos. sed qn̄ ꝯuertunt̄/aufert̄ velamē: vt dr̄ ap̄ls. ij. Coꝝ. iij. Proficiētib⁹ aūt appet q̄si sub forma iuuenis videlicȝ crescētȝ. Proficiētes em̄ sūt in cōtinuo cremēto ꝟtutū. Perfectȝ aūt appet q̄si sub forma angeli. Un̄ dr̄ Matt. angelū descēdisse ⁊c. In hui⁹ figura Jacob cū angelū vidisset etiā d. Uidi dn̄m facie ad faciē ⁊c. q. d. s. formā illaȝ angeli viderat in q̄ se ei dn̄s ōn̄derat: vt dr̄ glo. Sequit̄. Et obstupuerūt. Sp̄ūalr̄ consurget stupor ex innouatiōe hois ꝑ gr̄am. sed ipe dn̄s nos ꝯsolat̄ si in simplicitate animi q̄rim⁹ illū. Exēplū istaꝝ mlieꝝ accipite q̄rētes dn̄m vt inueniatȝ eū. et nō sitȝ sicut eua q̄ ꝑ inobediētiā deū amisit. Si vis etiā pone exēplū mulieꝝ. Miles in saxonia cū haberet̄ sermo de culpa eue: et vxor ei⁹ eam de incōstantia vituparet: di. ei. Tu forte sile fecisses: ꝑcipiā tibi qd̄ minus est/qd̄ forte nec amore mei custodies. R̄n̄dēte illa. Quid: Ut die q̄ balneata eris paludē curie n̄ intres nudis pedib⁹. alijs dieb⁹ si libet itres Erat em̄ aq̄ putrida ⁊ fetosa. Illa subridente subiūxit miles. Si obediens fueris xl. marchas argēti a me recipies. si autem nō: totidē mihi solues. Et placuit ei. Ille igit̄ secretos ei custodes adhibuit. Mira res: ab illa hora mlier honesta nunq̄ ꝑ curiam transibat q̄n ad paludē respiceret: et q̄tiens balnearet̄/de illa palude tentabat̄. Die igit̄ q̄dam balneū appetēs: dr̄ pedisseque sue. Nisi ingressa fuero hāc paludeȝ moriar. Statim g̃ aquā fetidā vsq; ad genua intrauit. qd̄ statim nūciatū est militi. Ille em̄ gaudens mox vt eam vidit: ait. Quid ē dn̄a: fuisti ne hodie balneata: r̄n̄dendo adiecit: in dolio vel in palude: Cōfusa aūt tacuit. Tunc ille ait. O dn̄a vbi ē vestra ꝯstātia: vbi v̄ra obediētia: iactātia v̄ra: Eua vili⁹ tētata fuistȝ/⁊ turpius cecidistis. Reddite g̃ qd̄ debetȝ. Cū g̃ nō haberet vn̄ solueret: ille oīa vestimēta tulit p̄ciosa ⁊ diuersis ꝑsonis distribuit: volēs ꝑ aliq̄t tp̄s eā torq̄ri. Patet itaq; mlierȝ incōstantia. Sed certe nescio an cōstātiores sint viri: imo forte incōstātiores ⁊ sp̄ p̄cepto resistētes: iuxta illud. Nitimur in vetitū semp: cupimusq; negata.

Terti⁹ ar. Aud. ⁊c. Studeatȝ g̃ dn̄m q̄rere: et q̄sito si inuenerit ꝑseuerant̄ adherere. Nec diffidatis: q̄m generaliter ipe dr̄ Lu. xi. Ois q̄ querit iuenit. Audite g̃ qd̄ iura dicunt. Qd̄ generalr̄ dr̄/generaliter est intelligēdū. de cō. di. iiij. vt ostēderet. ⁊ ff. de ꝑcura. l. ꝑcurator cui. Notate si rex mādaret generalr̄. Quicūq; generalit̄ veniet ad me ⁊ voluerit eē mecū/multis diuitijs ⁊ honorib⁹ euȝ dotabo. Nōne ad eum multi currerēt ⁊c. Expone notando quō nos dn̄s hortat̄ dulcissime dicēs. Manete in me ⁊ ego in vobis.

Alius Sermo

Ecce ascendimus ⁊c. Pascha n̄r̄m imolat⁹ est chr̄s: itaq; epulemur nō in fermēto veteri: neq; in fermēto malicie: sȝ in azymis sinceritatȝ ⁊ veritatȝ. j. Coꝝ. v. Si pascha nostꝝ deuote celebram⁹: hierusalē ascendim⁹. Ad quod nobis ꝑdesse debet ꝟboꝝ p̄dictoꝝ sententia. Ubi sūt tria ꝯsiderāda. Primū memorāda ꝓpositio. Pascha n̄r̄m imolatus est chr̄s. Scd̄m ꝓpositōis ꝯclusio. itaq; epulemur

Tertiū cōclusionis specificatio. Nō in fermento veteri ꝛc̄.

De pmo cātat eccl'ia. Jā pascha nostꝝ imol'.ē chr̄s ꝛc̄. De scdo Lu.xv. Epulari ꝛ gaudere oportebat q2 hic frater tu⁹.i. christus mortu⁹ erat ꝛreuixit. De tertio Exo.xij. Qui comederit fermētatū pibit aīa ei⁹ de cetu isrl'. Ecce ꝛc̄.

p Rim⁹ articul⁹. An oēs resurgem⁹: Q, nō Ps̄. Nō resurgēt impij in iudicio ꝛc̄. Cōtra.j. Coꝝ.xv. Oēs q̄de resurgem⁹. Rn̄det Tho.in.iiij. ꝙ ea q̊rū rō sumit ex natura speciei oportet sil'r esse in his q̄ sunt eiusdē speciei. talis est resurrectio. hec em̄ est ei⁹ rō ꝙ aīa in pfectione vltima speciei hūane esse nō pōt a corpore sepata. Vn̄ nulla aīa in ppetuū remanebit a corpe sepata. Qd̄ aūt dt Ps̄. Nō resurgēt impij in iudicio. intelligēdū est de spūali resurrectiōe. Hec tho. Pro fūdamento. Ois aīa rōnalis imortalis est: et ſm ꝙ vicerit passiōes vel victa fuerit pmiabit vel puniet post hāc vitā. Hec Plato in Timeo. Et ouid. ỏ pōto li.meta. Morte caret aīe. Querit g̊ An oēs aīe racīe suis corpib⁹ reuniēt p resurrectiōez: Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude ꝙ nūc multū sollici ti esse debem⁹ de spūali resurrectōe. q̊a ad vitam gl'iosam non poterim⁹ resurgere nisi pus spūal'r in aīa resurgam⁹. Nā vt hr̄ Joā.v. Procedēt q̄ bona fecerūt in resurrectionē vite. q̄ ꝟo mala egerūt/in resurrectionē iudicij. Spero q̄dē ꝙ in hac solennitate oēs spūal'r surrexistis. Etsi adhuc mortui pctis sunt aliq̄/ve illis. Vos autē q̄ surrexist; cauete ne recidiuet;: vigilateq̄ sup custodiā vestrā. Et notate: fugiēs gladiū aduersarioꝝ debet hr̄e oculū ad viā p quā pgit: ad turrim ad quā tendit/non ad turrim a q̄ recedit. Nam voluens se retro aut oportet eū stare: aut si pcedat opt; eū cadere. et vtroq̄ mō psequētes eu; appropinquāt: ꝛ ē in piculo. Spūal'r penitentes q̄ fugiūt gladiū diaboli.i. pctm̄: iam sp debent hr̄e oculū ad viā pnie ꝛ ad turrim eterne vite: nec retro aspicere p recordationem pcti cū delectatiōe: q2 cito diabolus capet eos p ꝯsensum. Figura Gen̄.xix. Angelus pcepit Loth ꝛ familie sue exire ỏ sodomis ꝛ saluari in monte. sed vxor ei⁹ retroaspiciens/ versa est in statuam salis.

Moraliter pctōr fugiens ignē diuine iusticie/saluari debet in mōte.i. in celestium cōsideratōe. etsi retro aspiciat p affectum: ꝟtit in statuā salis: vt nulla in eo remanente ꝟitate efficiat terra pdita ꝛ ỏserta. Jo bn̄ dr Lu.iiij. Nemo aspiciēs retro aptus est regno dei.

s Ecūdus ar. De resurrectiōe dn̄i triplex est notāda consideratio.

Prima vtilitatis fructuose.

Scd̄a iocunditat; copiose.

Tertia ꝟitat; gratiose.

Prima igit ꝛc̄. Per hāc ei ꝯfirmat ꝛ certificat fides diuitat; chr̄i.ij. Coꝝ.vlt. Etsi crucifix⁹ ē in īfirmitate nr̄a: s; resurrexit viuens nūc ex ꝟtute dei. Et.j. Coꝝ.xv. Si chr̄s nō resurrexit/inanis est pdicatio nr̄a: inanis ē fides nr̄a. Itē p hanc hēm⁹ spem resurgēdi in futuro. Phil'.iij. Reformabit corp⁹ hūilitat; nr̄e cōfiguratū corpi claritat; sue. Et.j. Coꝝ.xv. Si chr̄s pdicatur q2 resurrexit a mortuis: quō q̄dā dicūt ī vobis ꝙ resurrectio mortuoꝝ nō est: Item p resurrectionē chr̄i iformamur q̄liter ad vitā spūalem suscitati de cetero viuere debeamus. Ro.vj. Quō chr̄s resurrexit a mortuis p gl'iam pr̄is: ita ꝛ nos ī nouitate vite ambulem⁹ Et sic chr̄s resurgēs ex mortuis iā non morit ꝛc̄. ita ꝛ vos existimate mortuos q̄dē eē pctō: viuētes ꝟo dō. Vn̄ sic chr̄s mlt'a sustinuit moriēdo vt nos liberaret a mal': ita gl'ificatus ē resurgēdo vt nos pmoueret ad bona. Scd̄a ē cōsideratio iocūditat; copiose. Tū ppt exaltationē nature hūane sic in chr̄o gl'ificate. In hoc em̄ cōpleta ē gl'ificatio ꝛ honorificatio nature assūpte. qd̄ petebat ipe dn̄s a pr̄e Jo. xvij. di. Pr̄ clarifica filiū tuū ꝛc̄. Tū ppt ꝯformatōez ad chr̄i discipl'os q̄ mlt'ū gauisi sunt de mgr̄i sui resurrectiōe. Joā.xx. Gauisi sunt discipuli viso dn̄o. Vn̄ ꝛ q̄ de dn̄i passiōe doluerūt/nūc gaudēt ei⁹ resurrectionē ꝯtēplātes. Tū pter certā expectationē nr̄e future resurrectōis: q2 vic; videmus caput nostrū resurrexisse. Ideo dicebat Job.xix. Scio p certitudinē fidei ꝙ redēptor me⁹ viuit. s. chr̄s a mortuis resurgens: ꝛ ideo in nouissimo die de terra surrectur⁹ sum ꝛc̄. Sequit. Reposita est hec spes mea ī sinu meo. Tertia ē ꝯsideratio ꝟitatis gratiose. s. historie resurrectionis:

marie quantũ ad ea q̃ legunt̃ in euãgelijs facta eadẽ die resurrectõis. Veniẽs enim dñs dñico die sũmo mane cũ mltitudine angeloꝝ ad monumẽtũ ⁊ recipiẽs corpꝰ ꝓpria ꝟtute resurrexit. Et ecce terremotꝰ factus ẽ magnꝰ vicȝ in signũ leticie sic̃ in eiꝰ morte factꝰ fuerat in signũ tristicie. Beď. Q, terremotꝰ factꝰ ẽ dño resurgẽte. sicut dño moriẽte: significauit t̃rena ptꝰ corda ꝑ passionẽ eiꝰ ⁊ resurrectionẽ concutienda fore ad pñiam. Maria aũt magď. ⁊ maria iacobi ⁊ salome emerũt aromata vt veniẽtes vngerẽt iesum Mat. vl. Et valde mane vna sabbatoꝝ. i. añ solis ortũ mote sũt vna sabbatoꝝ. i. dñica die orto iã sole. i. aliq̃ claritate apparẽte. ꝭm Aug. Veniũt ad monumẽtũ: ď. Quis reuoluet noƀ lapidẽ ab ostio monumẽti: Et cũ appropiq̃ssent: viderẽt reuolutũ lapidẽ. Erat q̇ppe magnꝰ valde. Sȝ sciẽtes iudeoꝝ odiũ timuerunt: credẽtes ꝙ iudei in loco vili posuissent. Jõ reuerse cucurrerẽt nũciare suis ardẽtiorıbꝰ .s. petro ⁊ ioãni di. Tulerũt dñm ď monumẽto ⁊ nescimꝰ vbi posuerũt eũ. Tunc sic̃ hr̃ Jo. x. Joãnes p̃currẽs petro venit citiꝰ ad sepulcrũ ⁊ inclinãs caput vidit linteamina posita nec intrauit. Petrꝰ ꝟo postea venit: itrauit ⁊ vidit ⁊c̃. Et tũc etiã ioãnes itrauit ⁊c̃. vt alias dicemꝰ Vñ isti discipli ꝯtristati abierũt. Postq̃ȝ ꝟo mlieres reuerse sunt ad sepulcrũ itrauerunt. Et viderũt vt ďr Mat. iuuenẽ sedentẽ in dextrȝ coo. sto. cã. ⁊ obst. Qui dic̃ illis. Nolite expauescere: iesũ q̃ritis na. cru. sur. non ẽ ħ. s. ꝑ p̄sẽtiã carnis Ecce locꝰ vbi posuerũt eũ. Sed ite dicite discipul' eiꝰ ⁊c̃. Quo audito exierũt ⁊ q. disponebãt recedere: sȝ amore iesu attracte: iteꝝ introeũtes viderũt duos angelos stãtes vt ďr Luc. q̇ dicũt eis. Quid queritis viuentẽ cũ mortuis. Non ẽ ħ surrexit. Quo audito cõsternate mente abierunt Maria tñ magdalena feruẽtiꝰ amãs stabat ad monumentũ foris plorãs Jo. xx vbi hr̃ quõ sibi apparuit dñs / ⁊ dic̃ ei. Vade ⁊ dic̃ ad frẽs meos. Ascendo ad patreȝ meũ ⁊c̃. q. ď. Jn primo est vt videant me ascendentẽ. Cunq̃ȝ disparuisset dñs: illa idicibili gaudio repleta: mandatũ implere ꝓbauit. Et adhuc in itinere reperit duas socias: nunc lento gradiẽtes vestigio: nũc ꝟo sedentes p̄ cordis tristicia Magdal. igit̃ ꝓperans leto vultu dicit eis. Vidi dominũ ⁊c̃. Et tunc illis tribꝫ festinantibꝫ ire hierlm occurrit iesus vt hr̃ Matth. vl. di. Auete. Jlli aũt accesserunt ⁊ tenuerũt pedes eiꝰ Et ait illis. Nolite timere. Jte nũciate fratribꝫ meis ⁊c̃. Vide dñi benignitatem qui discipulos frẽs vocat. Venit g̊ magdalena cũ alijs marijs annũcians discipulis q꞉ vidi dñm ⁊ hec dixit mihi. Petro igit̃ in q̊dam loco segregato: ceterȝ feruentius dñi resurrectionẽ expectanti ⁊ orãti apparuit dñs: qď ip̄e cũ gaudio alijs nũciauit. Quo audito aliquibꝫ spes / aliq̇bus turbatio de singularitate apparitionis facte petro: alijs desideriũ videndi crescebat ꝭm Bedã. Vñ et Chry. inter viros p̄rio apparuit petro. Tum q꞉ caput oim. Tum ne ꝓpter negationẽ desperaret. Tum ꝓpt̃ exemplũ miscďie ad pctõres reuertentes. Dehinc apparuit duobꝫ discipul' euntibꝫ i emaus vt ptȝ Lu. vl. et mar. vl. Sero autẽ discipulis apparuit ꝯgregatis absente thoma. De his apparitionibꝫ dãte deo dicturi sumꝰ in sequentibꝫ. Sic g̊ apparet ordo q̇nq̃ȝ apparitionũ q̃s scribunt euangeliste factas in die resurrectionis. Estote ⁊ vos christi discipuli ⁊ spũaliter christus vobis apparebit ⁊ vobiscum erit. Veri aũt sunt christi discipuli q̇ christo obediunt. Sed heu multi magnã obedientiã ꝓmittunt et tñ nihil soluunt. Exemplũ de filijs israel. Exo. xix. dixit vniuersus populꝰ isrl'. Cũcta que locutus es nobis dñs faciemꝰ Et tñ cito post: ꝯ̄rium fecerunt. non sic vos faciatis. Sed vt dicit paulus Heb. xij. Jn disciplina ꝑseuerate.

t Ertius ar. Audistis ⁊c̃. Non sufficit celebrare festum pasce: ⁊ cõfessum ẽẽ: ⁊ corpus domini suscepisse nisi corrigant̃ peccata. quia vt habet̃. xxiij. q. c. Prodest Hoc solum bene agit̃ vt vita hominũ corrigatur. Et. c. de secundis nuptijs lib. j. dicit imperator. Legibus nostris mores intendimꝰ corrigere. Audite / si rex statuerit talem legẽ. Quicũq̃ȝ die coronatiõis mee venerit ad me mecũ prãsurꝰ / etiã si me g̊uiter offenderit: oia idulgeo: ⁊ venerit q̇s impiã ꝓditor ad mẽsã illã: sȝ int̃ prãdẽtes ex ꝟbis suis ꝓpẽdit̃ ꝑseuerãs i ꝓditiõis ꝓposito: q̇d dicitȝ an gaudere debeat ꝓuilegio legis: Certe ñ ⁊c̃. q꞉ ñ ꝭuat itẽtionẽ legislato

ris. Applica ad ppositũ notãdo φ animus loquif deo. Quid ḡ valet φ lingua dicat: peccaui. et cor dicat: peccabo. Caueãt ḡ q̃ lʒ ↄfiteanf: tñ animũ peccãdi retinet. Nã sicut hẽ. j. Reg. xvj. De⁹ intueť cor.

Feria secunda post Pascha.

Ecce ascendi- mus rc. Dedit eũ manifestum fieri. Act. x. Si deuote ↄside- remus dñi resurrectionẽ: ꝛ quõ dedit euʒ dñs mãifestũ fieri: ascẽdem⁹ hierosolymã Ubi ↄsiderãdũ est φ solis bonis apparu- it post resurrectiõem pter triplicẽ rõnem.

Prima ptinet ad sensum historicũ quia vicʒ mlti noluerũt sibi mortali adherere cũ eũ viderẽt: iõ indigni erãt eũ imortaleʒ videre. Ideo dr Esa. xxxiij. Ue q̃ spernis nõne etiã ipe sperneris. Scđa ptinet ad sensum tropologicũ ac etiã allegoricũ: ad designãdũ φ solis bonis se spũalr reuelat ij. Paral. xv. Si dereliqritis eũ ꝛ ipse dere- linq̃t vos. Tertia ptinet ad sensũ ana- gogicũ: ad designdũ φ i vita imortali bo ni cũ solis bonis cõicabũt. ij. cor. vj. Que societas lucis ad tenebras. Ecce rc.

Prim⁹ articulus. An debuerit chrs appere discipulis in alia effigie: Q, nõ. Corpis solidi (cuiusmodi ẽ corp⁹ chri) est determiata figura siue effigies. Con- tra. Mar. vl. ostensus est in alia effigie.

Rñdet Thom. in iij. q. lv. Resurrectio chri manifestãda fuit hoib9 p modũ q̃ eis diuia reuelanf. Innotescũt ãt diuersimo de diuia hoib9 ẜm φ sunt diuersimode af- fectati Nã illi q̃ hñt mentẽ bñ dispositam ẜm veritatẽ diuia pcipiũt. Illi aũt q̃ habẽt mẽtẽ nõ bene dispositã / diuia nõ pcipiunt nisi cũ q̃dam ↄfusiõe dubietatis vel erroris j. Cor. ij. Aĩalis hõ non pcipit ea q̃ sunt spũs dei rc. Et iõ chrs q̃busdã ad creden dũ dispositis / post suã resurrectiõem in sua effigie appuit. His aũt in alia effigie qui circa fidẽ videbanf tepescere. Uñ ipsi dice bãt. Nos aũt spabam⁹ qꝛ ipe esset redem- ptur⁹ isrl. q̃si iã euanuisset spes illorũ. Uñ Grego. Talẽ se exhibuit in corpe qualis apđ illos erat in mẽte. Nõ est tñ intelligẽ dũ φ chrs se trãsformauerit i alienã effigi em: q̃uis h̃ posset. sed vt dr Lu. oculi eorũ tenebanf ne eũ agñscerẽt. Poterat eñ for- mare in ocul' eorũ formã q̃lecũq3 differẽtẽ sufficiẽtẽ ad h̃ φ videref appere in illa effi gie absq3 tñ mutatione sui. Hec Tho.

Pro fundamẽto. Passiões ani: puta tri sticia: met⁹ ꝛ hmõi: mltũ impediũt cogni- tionẽ veritatis. Uñ dr Claudian⁹. Est ma lus interpres rerũ met⁹: ꝛ trahit oẽ Augu riũ: peiore via. Et Arist. li. đ som. ꝛ vi. Fa cile decipimur circa sensus cũ in passiõib9 existim⁹ veluti trepid⁹ in timore ꝛ amãs in amore. Querif ḡ An chrs sic debuerit appere discipul' suis vt pf passiões suas ipedirenf a cognitione ipsi⁹: Dic rñ. vt s. Ex q̃ ↄclude φ si voluerim⁹ dona spũalia a deo recipe / debem⁹ cogitatões ꝛ affecti- ones mũdanas ꝛ corpales abijcere. Nam vt dr Joã. xiiij. Spm veritatis mũd⁹ nõ põt accipe. Audite o mũdani rc. Si ḡ fueritis assueti cogitatõib9 ꝛ affectõibus carnis ꝛ mũdi: studete ad cogitatões oppositas et affectiões spũales assuefieri. Uñ Señ. de remedijs fortuitorũ. Bona ↄsuetudo de- bet excutere qđ mala istruxit. Ad h̃ vigi- late qm̃ ↄsuetudo mala nisi diligẽter extir pef mltũ est piculosa. Notate: siq̃s vellet porcũ in loco mũdo ponere / hoc porc⁹ non sustineret: sed iuẽto stercore vl' luto statim ibi se pijceret: qꝛ talia sũt sibi ↄnaturalia. Sic pctõr sepe iterãs pctm̃ p lõgã ↄsuetu dinẽ facit q̃si sibi ↄnaturale peccare. Fi- gura. Filij isrl' pter veterẽ ↄsuetudinẽ ar- dẽti⁹ desiderabãt cepe ꝛ alia hmõi q̃ȝ mã na. Uide. Spũalr: seruiẽtes diabolo in lu to culpe vl' in fetore pcti plus delectanf q̃ȝ in decore ꝛ odore celestis grẽ rc. Greg. i q̃- dã hom. Ubi mens sponte psistit: ibi etiã cũ voluerit surgere cadit.

Secũdus ar. Sup euãgeliũ duo sunt ↄsiderãda. Primũ associatio grati- osa. Scđm cõmunicatio fructuosa

In h̃ ẜmone dicendũ de pmo. vicʒ q̃lr dñs se gratiosissime associauit duob9 disci pulis eũtib9 i emaus. et nobiscũ etiã adee- rit si fuerim⁹ vt discipuli illi. Ipse eñ no- biscũ esse desiderat Prouerb. viij. Delitie mee eẽ cũ filijs hoim. Ad h̃ ãt necãrie sũt tres ↄdiciões q̃s iuxta euãgelium notare Pria ẽ ↄdicio deuote affectõis (possũ⁹ Scđa est ↄdicio scẽ recordatõis.

Tertia est ꝯdicio pie lamentatiōis.

Prima est cōdicio deuote affectiōis. Hoc datꝛ intelligi ex hoc ꝙ isti duo discipl'i ibāt in emaus. qd̄ interp̄tatꝛ desideriū consilij. Sctm̄ q̄ꝑpe desideriū disponit aiam vt digna sit hr̄e dn̄m iesū secū. Sap. v. Preoccupat eos q̇ se ꝯcupiscūt. Ideo dt̄ Augꝰ. Tota vita boni chr̄iani sctm̄ desiderium. qd̄ desideras nō vides: sed desiderādo capax eris. Et certe sic dt̄ Ber. Bonū desideriū seu bona volūtas origo ē ⁊ mr̄ oim̄ bonoꝝ. Ex opposito aūt defectꝰ boni desiderij reddit hoiem ip̄otentē ad bonum. Vn̄ ip̄e Ber. Fortasse iō nō possumꝰ q̇a nō m'rtū volumꝰ. In his ḡ pascalibꝫ gaudijs studeamꝰ sctis desiderijs incalescere. Ad qd̄ nos hortatꝛ Gre. di. Ecce pascalia solēnia ꝑagimꝰ. sed ita nob̄ viuēdū est vt ꝑueīre ad gaudia et'na mereamur. Trāseunt cūcta q̄ tp̄al'r festiue celebrantꝛ. Curate ḡ q̇ his solēnitatibꝫ intestꝫ ne ab et'na solēnitate sepemini. Quid ꝓdest interesse festꝫ hoim si deesse ꝯtingat festꝫ angeloꝝ. Vmbra future solēnitatꝫ ē solēnitas p̄n̄s. Freqūntatione ḡ tp̄alis gaudij ad et'na gaudia mēs incalescat. Si sic fecerimꝰ ibimus in emaus. i. i desiderium ꝯsilij. s. implēdi.

Scd̄a ē cōsideratio sctē recordatiōis q̄ notatꝛ in h̄ ꝙ isti duo discipl'i de morte dn̄i loq̄bantꝛ: ad memorias reducētes passionē eiꝰ. Ideo venit ipse dn̄s ⁊ iūxit se illis Et nos igitꝛ si deuote recordemur amaritudines q̄s ꝓ nob̄ passus ē/ libēter ꝑfecto nobiscū aderit. Ipse em̄ dt̄ Exo. xx. In oī loco vbi fuerit memoria nois mei veniam Vn̄ Ps̄. Memor fui dei ⁊ delectatꝰ sū. s. ꝓpter p̄n̄tiā diuie gr̄e. Tertia est ꝯsideratio pie lamētatiōis q̄ intelligitꝛ ex hoc ꝙ isti duo discipuli tristes erāt loq̄ndo vicꝫ de chr̄i passiōe. Mat. v. Bti q̇ lugent q̄m ip̄i ꝯsol'. scꝫ a dn̄o ei spūal'r p̄n̄te. Cū itaq̄ꝫ sic ambularēt dolētes/ iūxit se dn̄s illis: corꝑal'r scꝫ ⁊ spūal'r: ⁊ ibat cū eis tanq̄ꝫ sociꝰ itinerꝫ. Sed cur h̄: Vt (s'm Bedā) fidē sue resurrectiōis astrueret ⁊ qd̄ factuꝝ ꝓmiserat ip̄leret: vicꝫ Vbi sūt duo vel tres cōgregati i no. m. ibi sū i me. eoꝝ. Et q̄ꝛ intꝰ dn̄m amabāt: sꝫ tn̄ d̄ eiꝰ resurrectiōe dubitabāt: iō dn̄s forꝫ i corꝑe eis appebat: sꝫ q̇s eēt n̄ cog̊scebāt. Greg. De se loq̄ntibꝫ dn̄s p̄n̄tiā exhibuit. sed de se dubitantibꝫ cognitōis sue spēꝫ abscōdit. Cōsidera dn̄i benignitatē: non potuit eiꝰ amor sustinere sic suos tristari ⁊ errare. Preterea cōsidera eiꝰ hūilitatē/ quō hūilitꝛ vadit cū eis tanq̄ꝫ sociꝰ: neq̄ꝫ dedigꝛtꝰ ē hos discip'los iferiorꝫ gradꝰ. Nō em̄ erāt de ap'lis. Nō sic faciūt elati q̇ nolūt nisi cū ꝑciꝑuis virꝫ amb'lare ⁊ ꝯuersari. Ex dictꝫ itaq̄ꝫ istruimur vt sepe dn̄icā passionē recolentes dn̄o cōpatiamur: vt ip̄e dignetꝛ manere nobiscū. Inepta nāq̄ꝫ leticia sepe est cā eijciendi dn̄m a societate nr̄a: ⁊ sic amittēdi oia spūalia bona. qd̄ i m'ltꝫ sepe ꝯtingit pꝰ pasca q̇ ad hedos currunt ⁊ spectac'la vana: ⁊ cor suū relaxant ad gaudia ext'iora. Iō bn̄ dt̄ saluator Lu. v. Ve vobis q̇ riderꝫ q̄ꝛ lugebitis

Exēplū figurale. iiij. Re. xx. Misit merodach rex babylonioꝝ l'ras ⁊ munera ad Ezechiā regē iuda. Letatꝰ ē aūt Ezechias in aduētu eoꝝ: ⁊ ondit eis oia q̄ hr̄e poterat in thesaurꝫ suis Non fuit qnod non onderet eis ezechias i domo ⁊ p̄tāte sua. Venit ḡ Esaias ad regē ⁊ dixit ei. Quid dixerūt viri isti aut vn̄ venerunt ad te: Cui Ezechias De babylone venerūt. Et Esaias. Quid viderūt in domo tua: Ait Ezechias. Oia q̄cūq̄ꝫ in domo mea sūt viderūt Nihil ē qd̄ nō monstrauerim eis. Dixit ḡ Esa. Audi s'monē dn̄i. Ecce dies veniūt ⁊ auferentꝛ oia q̄ i domo tua sūt: ⁊ portata erūt in babylone: nō remanebit quicq̄ꝫ ait dn̄s. Cauete nūc ḡ charissimi a vana leticia. Heri q̄ꝑpe recepistꝫ ꝑciosissimū iocale vicꝫ corpꝰ dn̄i qd̄ ꝑualet oibꝫ mōi thesaurꝫ: q̇ flos ē amenissimꝰ. de q̄ Esa. xi. Flos de radice eiꝰ ascēdet. Spero etiā ꝙ in vob̄ habeatꝫ flores boni ꝓpositi. Nūc ḡ floridi sunt horti eccl'ie. i. ꝯscie iustoꝝ. Sed cauēdū est ne pluuia vane voluptatꝫ aut ventꝫ mūdane leticie ⁊ vanitatꝫ ledantꝛ ⁊ n̄ afferant fructū. Qꝫ aūt mōi gaudia sint nociua ⁊ friuola: patet ex tali exēplo. Narrat Greg. in dialogo de q̄dā puella cui nocte q̄dā appuit ꝑ visionē btā dei genitrix cū m'ltꝫ v'gibꝫ ab ea req̄rens an vellet secū esse. Cui cum puella diceret: Volo. ab ea mādatū accepit vt nil leue vltra ageret: a risu ⁊ iocꝫ abstineret: sciēs ꝙ ad eiꝰ obseq̇um tricesima die veniret. Extūc ḡ puella in moribꝫ oino est mutata. vnde mirabantur donec illa retulerit q̇d viderat. Post

vicesimū ĝ ꝛ q̄ntū die febꝛe coꝛrepta est. et die tricesima appropinq̄nte hoꝛa sui exit⁹ btām dei genitricē cum virginib⁹ mlt̄ꝫ ad se venire ɔspexit. Cui se vocāti cepit rn̄de/ re: depssis reuereter oculis: apta voce cla mans. Ecce dn̄a venio: Ecce dn̄a venio. In q̄ etiā voce aīa ex virgineo coꝛpe ha bitatura cū scīs ỽginib⁹ exuit. Contēnat ĝ gaudia mōi: q̄ vult hēre gaudia celi. Nō ĝ in mūdo: sed i dn̄o sp̄ gaudete: vt hoꝛta tur apl̄s Phil̄.iiij. Ipm dn̄m in ɔscia vr̄a sollicite ꝛ deuote custodiētes. Nā vt dicit Ouidi⁹ in tristib⁹ Turpius eijcit̄ q̄ȝ non admittit̄ hospes.

t Erti⁹ ar. Audistꝫ ꝛc. Agnoscite q̄m in h̄ seculo vt pegrini estis. In q̄ pe/ grinatiōe mlt̄ū est vob̄ necāria dn̄i pn̄tia Cauete ĝ ne ipm repellatꝫ. Si em̄ vos re linq̄t et sic puemi bonis sp̄ūalib⁹: non ipsi sed vobis iputandū erit. vt patet. xj.q.iij. Audi. Nā ꝛ regl̄a iuris dt̄. Dānū qd̄ q̄s sua culpa sentit: sibi/ n̄ alteri dꝫ iputare. ff. de re.iu.l. Qd̄ q̄s. Audite: si q̄spiā pegri/ nans a se abijcit fidelē sociū potētē sibi suc currere ꝛ eū ab inimicis defendere: et sciē/ ter se latroni associet: q̄ ei oīa auferat ꝛ eū occidat. Cui est iputādū: Certe sibi. Ex/ pone p̄ fidelē sociū chr̄m. ꝛ p̄ latronē dia/ bolū intellige. Audite ĝ dn̄m dulcit̄ inui tantē Ioā.xv. Manete i me: ꝛ ego i vob.

Feria.ij. post pasca p⁹ meridiē Sermo.

Ecce ascendi/

mus ꝛc. Ipe est q̄ ɔstitur⁹ est a deo iudex viuoꝝ ꝛ moꝛtuoꝝ. Huic oēs ꝓphete testimoniū ꝑhibent: re/ missionē pctoꝝ accipe p̄ nomē ei⁹ oēs qui credūt in eū Act̄.x. Si igit̄ debite cōside ram⁹/ ad ascēdēdū hierosolymā nos dis/ ponim⁹ ỽbis. In ill̄ aūt tria sūt ɔtēplāda

Primū autoꝛitatꝫ celsitudo. Ipe ē q̄ cō stit ut⁹ ē a deo iudex viuoꝝ ꝛ moꝛtuoꝝ.

Scd̄m veritatꝫ celsitudo. ibi Huic oēs

Tertiū sua/ (ꝓphete testionīū ꝑhibēt. uitatꝫ plenitudo. et remissionē pctoꝝ

De p̄mo Ioan.v. Pr̄ oē iudiciū dedit filio. De scd̄o Ioā.j. Quē scp̄sit moy/ ses ꝛ ꝓphe in lege/ inuenim⁹ iesum ꝛc. ỽba sūt philippi. De tertio Ioā.iij. Sic de⁹ dilexit mūdm ꝛc. vt oīs q̄ credit in eū ꝛc.

Ecce ascen. ꝛc.

p Rim⁹ ar. An chr̄s p⁹ resurrectionēꝫ debuit ɔtinue cū discipulis ɔuersari: Q, sic. q2 p̄ hoc maioꝛē ɔsolatiōeꝫ eis de disset. Cōtra. Lu.vl. Statim vt co gno/ uerūt eū discipuli/ euanuit ab oculis eoꝝ.

Rn̄det tho.i.iq.p̄te.q.vl. Circa resurre ctiōeꝫ duo est declarāda.s. Ueritas resur/ rectōis. ꝛ Gl̄ia. Ad ỽitatē āt resurrectiōis māfestādā sufficit ei q̄ pl̄ies eis appuit: ꝛ cū eis ē locut⁹ familiarit̄: ꝛ comedit ꝛ bi/ bit: ꝛ se palpādū tribuit. Ad gl̄iaꝫ āt resur gētꝫ manifestādā opoꝛtuit q̄ n̄ ɔtinue cō uersaret̄ cū eis sic an̄ fecerat: ne videret̄ ad talē vitā resurrexisse q̄lē pri⁹ habuerat. Cō solatōeꝫ aūt d̄ ɔtinua pn̄tia sua eis in alia vita repromisit: s̄m illd̄ io.xvj. Iteꝝ āt vi debo vos ꝛ gau.coꝛ v.ꝛ gau.vr̄m nēo tol let a vo. In q̄b⁹ āt locꝫ illo intmedio erat: incognitū est: cū h̄ scp̄tura nō tradat: ꝛ in oī loco sit dn̄atio ei⁹ Hec tho. Pro s̄nō. In oīb⁹ opib⁹ vt bn̄ fiāt caued⁹ ē excessus Terenti⁹ in anō. Id apꝑme arbitroꝛ i vi ta esse vtile: vt neq̄d nimis. Et Tull̄. i rhe toꝛ. Hinc adhuc ad rēpublicā pl̄ima veni ent cōmoda si moderatrix oīm reꝝ p̄sto ē sapia. Et Arist̄.ij.eth. ponit in medio cō/ sistere ỽtutē. Cū ĝ q̄rit̄ An chr̄s ꝛc. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ɔclude q̄ p̄ oīa ꝛ i oīb⁹ dn̄s sp̄ on̄dit benignitatē suā erga hoīes q̄ taꝫ in icarnatiōe q̄ȝ in ntiuitate: passiōe: resurre/ ctiōe: ꝛ resurrectiōis declaratiōe oīa cōue nientissime fecit. Couenientissime inq̄ȝ: put nostre vtilitati cō gruebat. Id̄ bn̄ d̄r Hie remie.xxxj. In charitate ꝑpetua dilexi te. Uoluit ĝ resurrectionē suam manifestare eo modo quo nostre saluti ɔueniens erat Ideo ostēdendo resurrectiōis veritatem voluit ostēdere illius vite quam p̄ resurre ctionē assumpsit imoꝛtalitatem. In quo etiā illud cōmune q̄dem sed ꝑnecessarium documētū fundare debemus q̄ si cū chri/ sto resurrexerimus sp̄ūaliter: per bona ope ra ostendere debemus hui⁹ resurrectōis ỽitatē. iuxta illd̄ Gal̄.vj.ca. Si sp̄ū viui mus sp̄ū ꝛ ambulemus. et p̄ verā ꝑseuerā tiam: on̄dere talis vite resurrectōis sp̄ūal̄ imoꝛtalitatē. Nā vt d̄t Greg.j.moꝛa. In cassum agit̄ si an̄ vite terminū deserat̄. Ad ꝓpositum exponi pōt illud Prouerb.xxx.

Tria sunt q̄ bñ gradiunt̄: ⁊ quartū icedit
feliciter. Tres ꝑtes pnie sunt tria q̄ bene
gradiunt̄: sed non ꝯ̄descunt. Nisi em̄ semper
ꝓcedant frustra fiunt. Tunc em̄ deficit q̄r
tum q̄ꝺ feliciter incedit. s. ꝑseuerantia. Nō
em̄ q̇ inceperit sed q̇ ꝑseuerauerit vsq̧ i fi
nem hic saluus erit. Figura Leuiti. xix.
Fructus q̇ quarto anno nascebant̄ sc̄tifica
bant̄ ⁊ laudabiles erant dn̄o. Spūaliter:
opa ꝑseuerātie: ⁊ ꝑ ea b̄tificamur ⁊c̄. Gre.
sa mor̄. Frustra velocit̄ currit q̇ pri⁹ q̄ȝ ad
metā venerit deficit.
S Ecundus ar. In p̄cedēti ser. ⁊c̄. Nūc
de sc̄ꝺo q̄ꝺ est cōmunicatio fructuosa
Fructuosa inquā ꝓpter tria.
Primo ꝓpt̄ increpationē incredulitatꝫ.
Sc̄ꝺo ꝓpt̄ informationē ꝟitatis.
Tertio ꝓpt̄ r̄cognitionē dn̄ice maiestatꝫ.
Primo igit̄ ⁊c̄. q̄ꝛ increpauit eos de tardi
tate credendi. Ubi considerandū ꝙ cū dn̄s
se sociassꝫ eis ait. Qui sunt hi ꝟmones q̄s
confertis adinuicē ambulātes ⁊ estis tri-
stes: Non querit ex ignorantia: sed vt ꝯue
nienti⁹ ex eoꝝ r̄nsione sua incredulitas ar-
guat̄ vt dicit Greg. Et r̄ndens vn⁹ cui no
men cleophas: dicit. Tu solus ꝑegrin⁹ es
in hierl̄m: ⁊ nō cognouisti q̄ facta sūt in ea
his diebꝫ. ly solus nō facit exclusionē alio-
rū peregrinoꝝ cū multi aliȷ̄ ꝑegrini tūc es
sent in hierl̄m: sed notat exclusionē cogni-
tionis ab illo sic apparēte: vt sit sensus. Cū
multi ꝑegrini venerint in hierl̄m his die-
bus: miꝝ est ꝙ tu solus int̄ eos ignoras q̄
facta sunt i ea. Beda. Peregrinū putabāt
cui⁹ vultū nō cognoscebant. Et dn̄s inter-
rogauit. Que. s. sunt illa q̄ facta sunt. Et di
xerunt. De iesu nazareno q̇ fuit vir ꝓphe-
ta potens i oꝑe ⁊ ꝟmone p̄dicationis. Et
quō tradit⁹ fuissꝫ ⁊ crucifix⁹. Beda. Pro
phetā fatent̄: filiū dei tacēt: vel nōdū cre-
dentes: vel soliciti ne inciderent in manus
iudeoꝝ: q̄ꝛ nesciebāt q̇s esset. Et subiūgit̄
q̄ꝛ sperabam⁹ ip̄m redemptuꝝ esse isrl̄. q̄si
iā euanesceret spes illoꝝ. Cui⁹ cā subdit̄.
q̄ꝛ iā tertia dies ē ab illis factꝫ q̄ se resurge
re p̄dixerat. Et addūt. Et iā q̄dā mlr̄ieres
ex n̄ris terruerūt nos de ablatione corꝑis
ei⁹ nō inuēti. Tunc ḡ dn̄s increpauit eos
di. O stulti ꝓpter cecitatē intellect⁹: ⁊ tar-
di corde ꝓpter tarditatē affect⁹ ad credēdū
his q̄ locuti sunt ꝓphete ꝺ chr̄i morte ⁊ re
surrectiōe. Considera dn̄i benignitatē quō
eos istruit d. O stulti ⁊c̄. O ꝟbum maxie
charitatꝫ. o q̄ȝ multꝫ nūc dici pōt. O stul-
ti ⁊ tardi corde ad inq̄rendū p̄cepta dei: et
tardiores ad implendū. O q̄ȝ benigne reci
piēde sūt hmōi increpationes correctiue.
Eccs. vij. Meli⁹ ē a sapiēte corripi: q̄ȝ stul
toꝝ decipi adulationibꝫ. Sc̄ꝺo ꝓpter in
formationē ꝟitatis. cū dic̄. Nōne oporte-
bat chr̄m pati: ⁊ ita intrare ⁊c̄. Bern̄. Ca
put n̄rm ꝑ tribulationes ⁊ angustias celū
intrare videm⁹: ⁊ nos ei⁹ mēbra alia itine
ra somniam⁹. Pudeat sub spinato capite
mēbra ferre delicata. Nā si pati oportuit eū
cui⁹ naturalr̄ est regnū: mlr̄to magꝫ eos q̄ꝛ-
rum nō regnū: nisi de grā spēali. De h̄ exē
plum habem⁹ in omnibꝫ electꝫ q̇ ꝑ viā tri
bulationis venerunt ad regnū dei. Iudith
viij. Oēs q̇ placuerunt deo ꝑ multas tri-
bulationes transierūt fideles. Et incipi-
ens a moyse ⁊ oibꝫ ꝓphetis interp̄tabat̄ il
lis in omnibꝫ scripturꝫ q̄ de ip̄o erāt: indu
cēdo scripture testimonia: ⁊ aperiēdo my-
steria quantū ad ꝓpositū sufficiebat: addu
cēdo nūc vnā sc̄pture autoritatē. Dehinc
aliā exponēdo: ⁊ illi paulatim magꝫ ac ma
gis ꝓficiebant: ⁊ ampli⁹ audire desidera-
bant: et in chr̄i amore feruebāt. Greg. Ex-
audito q̇ppe diuio ꝟmone iardescit anim⁹:
torporis frig⁹ recedit: fit mēs in supno de
siderio anxia: a ꝯcupiscētijs terrenis alie-
na: audire ei libet p̄cepta celestia. Ter-
tio ꝓpt̄ recognitionē dn̄ice maiestatis. Ad
cui⁹ considerationē notādū ꝙ cū appropin
q̄rent castello emaus dn̄s se finxit longi⁹
ire: ad designādū ei⁹ distantiā ab eoꝝ cor
dibꝫ ꝓpt̄ fidei defectū. Aug. Non oē q̄ꝺ fin
gim⁹ mendaciū est: sꝫ q̄ñ id q̄ꝺ fingimus
nihil siḡt. Sic aūt sine falsitate nō pōt fin
gi aliq̄ꝺ ꝟbū vt in ꝑabolr̄ ve. ac no. te. ita ⁊
factꝫ vt in ꝓposito. Et coegerūt eū inuitā-
do di. Mane nobiscū ⁊c̄. Moralr̄: Heri
recepistꝫ dn̄m iesū. Nūc ḡ inuitate eū dicē-
tes. Mane nobiscū. Uer⁹ amic⁹ ip̄e est q̇
nō ad ꝓpriū cōmodū: sed ad ꝓprios sumpt⁹
nos dilexit. Imo de seip̄o fecit sumpt⁹. Io
an. vj. Caro mea vere ē cibꝫ: ⁊ sanguis me⁹
vere ē pot⁹. Cibꝫ q̇ppe ꝟtuosus trahit su-
mentē ad vnū lꝫ ex natura inclinet̄ ad ꝯ̄rri
um. Ponit exemplū Aug. de adā quē na
tura iclinabat ad debilitatē ⁊ mortē: tñ de⁹

dederat ei cibū ligni vite tante virtutis ꝙ eū pseruare poterat a morte. Cib⁹ iste spi/ritualis. vicʒ caro chr̄i: est cib⁹ vite Jo.vj. Ego sum panis vite. Eos em̄ q̄ deuote eū sumunt a debilitate ꝛ morte pcti pseruat. Figura Exo.xvj. Filijs isrl̄ datus ē cib⁹ de celo.s. manna qd̄ sic dr̄ Nee.ix. Tante virtutis fuit ꝙ dum ipm̄ sumeret filij isrl̄. non erat i tribub⁹ eoꝝ infirm⁹: vestimēta q̄ʒ eoꝝ non sunt attrita Sic corp⁹ dn̄i spiritualiter ab infirmitate ꝛ attritione pser/uat. Rogate g̃ dn̄m cū discipul' illis. Mane nobiscū ꝛc̃. Intrauit g̃ dn̄s cū illis: ꝛ dū recumberet accepit panē: ꝛ apti sunt oculi eoꝝ ꝛ cognouerūt eū in mō frāgēdi. Sic em̄ frangebat sola manu: acsi scinderet cuʒ cultello. Greg. Audiēdo dei ṽba nō sūt illuminati: faciendo sunt illumiati. q: scptū est. Non auditores leg̃ iusti sunt apd̄ de/um/sʒ factores leg̃ iustificabunt. Dn̄s āt cognitus statim euanuit ab oculis eoꝝ. vt eoꝝ desideriū augeret: ꝛ gl'iosum corp⁹ hr̄e oñderet qd̄ p dotem agilitatis subito disparere pōt. Unde iā certi de resurrecti/one dixerūt ad īuicē. Nōne coꝛ nr̄m ardēs erat ꝛc̃. Quare eū nō tenuim⁹: Nā sic di/cit Orig. Prolati ṽmones a saluatore ac/cenderant audientiū coꝛ ad amorē diuinū. Unde patʒ ꝙ vtile sit ṽbum dei audire. Exemplū Actʒ.x. Loquēte petro cecidit spūssanctus sup oēs q̄ audiebāt ṽbuʒ. Et actuū.ij. Cōuersi sᷓt tria milia i vno ṽmōe petri. Legit etiā de quodaʒ milite lubrico supbo ꝛ malicioso q̄ semel ad se reuersus cū audisset pdicari illud Ezech.xviij. In q̄cunq; em̄ hora igemuerit pctōꝛ: ꝛ implorat dei miscd̄iam/veniā petens ꝛ emendatione ꝓmittens: oīm pctoꝝ suoꝝ nō recoꝛ/dabo. Qui postmodū tantā a deo gratiā accepit ꝙ mundū deserens religionē intrauit ꝛ deo fideliter ṽuiuit: ꝛ post mortē eius inuentū est sup sepulcrū suū scriptū illō ps̄ Misit ṽbum suū ꝛ sanauit eos Sed notādū est illud Jac.j. Estote factores ṽbi ꝛc̃.

T Ertius ar. Aud̄.ꝛc̃. Caueam⁹ g̃ ne p negligentiā dn̄m amittam⁹. dist.l. Uigilantib⁹ ꝛ nō negligētib⁹ ṽm iura subueniendū ē.ff.ad valerianū.l.ij.§ ṽba. Et de reꝝ ꝑmutatione. Cū vniuersoꝝ. Et de donationib⁹. Inter dilectos. Audite. Peregrini soliciti sint ꝛ vigilent sup custodiā suā: semꝑ ad patriā suā redire cupiētes: se pesumpt⁹ computātes: ꝛ de termino vie cogitantes. Expone sic mane dixim⁹ In hoc seclo peregrini sum⁹. iō frequent' sumptus cogitem⁹ q̄ntū a deo accepim⁹: ꝛ qd̄ ꝓ deo vel ꝯ deum facim⁹/et de fine cogitemus. Nā vt dic̃ Boeci⁹ lib. de consol'. Nō qd̄ ante oculos est suffecerit intueri: reruʒ exitus prudentia metit Si aūt volueris totū euangeliū claudere in vno ṽmōe. ꝓpone tria mysteria.

Primū gratiose associatiōis.
Scdm̄ fructuose iformationis.
Tertiū gaudiose r̃ecognitiōis.

Feria.iij. post pasca.

Ecce ascendimus

E cce ascendimus ꝛc̃. Qui ex vobis timent deum: ṽbū salutis hui⁹ missuʒ est. Act.xiij. Soli g̃ timentes deuʒ dicere possunt. Ecce ascendim⁹ hierosolymā Nā timoꝛ dei est cā ꝑagende pn̄ie: impetrāde miscd̄ie: ꝛ continuāde ꝑseuerantie. De p̄/mo Ecci.j. Timoꝛ dn̄i expellit pctm̄. Exēplū i niniuitꝭ Jone.iij. De scd̄o ps̄ Quō miseret pr̄ ꝛc̃. De tertio ps̄. Firmamentū est dn̄s timentib⁹ eū ꝛc̃.

Ecce ꝛc̃.

P Rimus ar. An chr̄s ꝯuenient' expe/ctauerit diem tertiū ad resurgendū: Q, non. Indecens videt' tā notabile coꝛ/pus tādiu iacuisse in sepulcro. Contra Lu.xxiiij. Oportuit pati chr̄m ꝛ resurge/re a mortuis die tertia. R̄n̄. Alex. de ales. in.iij.ꝑte.tract. de resurre. Non fuit ꝯueniens vt statim resurgeret: sed in die tertiuʒ expectaret triplici rōne. Prima est rō signi/onis. Un̄ sup illud Luc.xxiiij. Resurgere a mortuis die tertia dic̃ glo. Merito vna die ꝛ duab⁹ noctib⁹ iacuit in sepulcro: q̄a lucē.i. grām sue mortꝭ q̄ tm̄ i carne erat tenebrꝭ nr̄e duple mortꝭ (q̄ i carne erat ꝛ aīa) opposuit: ad signdum vicʒ ꝙ lux sue mortꝭ duplā nr̄am mortē curauit. Scd̄a est rō ꝓbationis. Un̄ sup illud.j. Co.xv. Resur/rexit tertia die. Glo. dic̃. Probata.s. vera morte. Si em̄ statim resurrexisset nō vere mortu⁹ crederet. Tertia est rō oñsionis.s. ad oñdēdū magnificētiā sue ꝑtātis q̄ eui/

dentiꝰ ꝑ h̄ oñdiť q̄ si statim resurrexisset.
Surrexit g̊ tertia die cū trib⁊ dieb⁊ ď ia//
cuisse i sepulcro. Qď ſm Aug. dz accipi sy
necdochice. Fuit em̄ dñs in sepulcro ꝑ ex//
tremā ꝑtem parasceues ꝑ quā iā dies p̄te
rita cū sua nocte accipiť ⁊ ꝑ totū sabbatū
qď nocte ⁊ die integrā cōplectiť ⁊ ꝑ ṗmaz
ꝑtē dñice. s. ꝑ noctē seq̄ntē sabbatū ꝑ quam
tota dies dñica ad quā ꝑtinet intelligitur
Sunt g̊ synecdochice tres dies naturales
q̄ꝝ q̄libet hʒ suā noctē p̄cedētē. Tunc em̄
sic dic̄ Augꝰ. Mutatꝰ est ordo naturaľ.
Dies em̄ p̄cedebat noctē q2 ṗmo creata ē
dies ⁊ subsecuta est nox sʒ deinceps tēpoꝝ
creatoꝛ fec̄ vt nox p̄cederet dic̄. Aug. Sic̄
ṗus cōputabať dies ꝓpť hoīs ꝯditi lapsū
a luce gr̄e i noctē culpe. ita nūc ꝓpť hoīs re
parationē a tenebris culpe in lucē gr̄e me//
rito posteriꝰ cōputať. Hāc aūt cōmutatio
nē voluit dñs ꝑfigurare in legalib⁊ cerimo
nijs vbi p̄cepit obſuātiā sabbati ⁊ legaliū
a vespere in vesperā. Hec ex Alex. Pro
fun. In oib⁊ reb⁊ vt debite fiāt ſuandꝰ ē de
bitꝰ ordo ⁊ modꝰ. Horaciꝰ in ser. Est mo
dus i reb⁊ sūt certi deniq3 fines, Quos vl
tra citra ve neq̇t ꝯsistere rectū. Iuxta qď
etiā dic̄ Arist. ij. ethic̄. q̄ virtꝰ suꝑabundā
tia ⁊ defectu corrūpiť: a medietate aūt sal
uať. Non dubiū g̊ q̇n chr̄s ſuauerit debi//
tū modū ⁊ ordinē. Cum g̊ q̄riť An ꝯueni
enter expectauerit ⁊c̄. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄
ꝯclude q̄ntū deo obligamur q̇ sic oīa ꝓ no
stra vtilitate fec̄ vt sic oīno ad suū amorez
alliceret. Iď bn̄ ďt Ioānes. j. Io. iiij. Di
ligamꝰ deū q̄m ip̄e ṗor dilex. nos. Cauea
mus g̊ ꝓpť eiꝰ amorē ne iā vlteriꝰ ip̄m of//
fendamꝰ ad pctā redeuntes. Nā grauior ē
offensa in recidiuo ꝓpť ingratitudinē. Ve
re irrisor ⁊ n̄ verꝰ penitēs q̇ adhuc agit qď
peniteat. Si vis g̊ verꝰ penitēs eē: a pec//
cato cessa/ q2 inanis est pnīa quā seq̄ns co
inq̇nat culpa. Sūt aūt ſm aliq̊s doctores
tres obſuande regule ꝯ recidiuū pcī. Pri
ma ē regula inferēde punitiōis siue afflicti
onis. Qñ em̄ q̇s stetit in graui pctō a q̊ sa
nari desiderat sibi firmiť statuat obſuare
aut ad tp̄s voueat q̄ ꝓ q̄lib3 vice recidiua//
tionis vnā vel plures de partib⁊ satisfacti
onis velit implere: puta q̄ ieiunet vel di//
cat Ps̄ aliq̊s aut hm̄ oī. Scďa regula ꝑfe
rende hūiliatōis. Qñ sc3 aliq̇s se sentit ꝓ//
nū ad aliqď vitiū: statuat firmiť vľ ad tp̄s
voueat q̄ si cōtingat eū tam vehementer
tētari de illo pctō q̄ etiā deliberaret intra
se sic agere tn̄ Nihilominꝰ antea dicere ve//
lit septē ps̄. aut totiēs flectere genua corā
cruce. vľ dicere aliquā orōnem btē marie
ṽgini vel alij sctō anteq3 opus nefariū ꝑfici//
at. Rō q2 sic fieri pōt q̄ deꝰ cū tentatione
faciat etiā ꝓuentū ꝓpter orōnes ⁊ humilia
tiones: ⁊ q̄ hō cesset a malo oꝑe. Tertia re
gula est trāsferende imaginatiōis. Qñ. s.
pctōr de aliq̊ vicio tentať/ ad hoc se assuefa
ciat/ q̄ qñ se sentit ad illud pctm̄ inclinari:
mox animū trāsferat ad aliqď terribile si//
bi futuꝝ ꝓ tali pctō: puta ad dānationem
eternā: amissionē consortij angeloꝝ: ⁊ asso
ciationē demonū ⁊ hm̄oi. Per illa em̄ ter//
ribilia rō q̄si sopita cū sensualitate non po
tens tūc solidā hr̄e cognitionē de deo ⁊ ho
nestate ṽtutum: excitari pōt q̄si ad fugien
dū tanti mali causā. Sed heu q2 pauci ta//
lia remedia q̄runt: iō pauci nō recidiuātes
iueniunť vt post pasca rei crebro ꝓbat euē
tus. O igiť ṽmiculi paupes remedia nō
spernite. etsi consurrexistꝭ cū chr̄o: a recidi
uo cauete et in bono ꝑseuerate. Figura
ad hoc dñs post resurrectionē oñdit disci//
pulis manꝰ ⁊ pedes. vt h̄ꝫ Lu. vl. In euā
gelio hoď. qñ vic3 dixit. Videte manꝰ: q̇//
bus fideliter ꝓ vobis pugnaui. has oñdo
vt vos fideľr pugnetꝭ. Videte etiā pedes
q̇ ꝓ vobis affixi sunt cruci: ⁊ vos discatꝭ fi
xi ⁊ imobiles eē in bonis peragendis ⁊ la
borib⁊ sustinendis. Heb. xij. In disciplia
ꝑseuerate: tanq3 filijs se dñs vob̄ offeret.

[S]Ecundꝰ ar. Suꝑ euang. qď scribitur
Lu. vl. due sunt ꝯtemplāde ꝯsolatio
nes gratie: q̊s dñs dedit discipulis ex sua
apparitione.

Pria ē amorose apparitionis.

Scďa ē fructuose allocutionis.

In hoc ser. dicendū de ṗma q̄ in ṗma ꝑte
euangelij describiť: cū ď2. Stetit iesus in
medio discipuloꝝ suoꝝ ⁊ dix. eis. Pax vo//
bis. Ego sū nolite timere. O q̄nta conso//
latio cū viderunt eū p̄ntem in medio sui.
In hac aūt contemplatione contēplanda
est triplex dulcedo.

Pria ē dulcedo iocūdissime p̄ntie.

Scd̃a est suauissime beniuolẽtie.
Tertia ē securissime ꝯfidẽtie.

Pr̃ia est ⁊c̃. Quia stetit in medio discipl'oꝝ suoꝝ vt se veꝝ mediatorē ondẽderet .j. Tim. ij. Unus ē dei ⁊ hoim mediator hō chr̃us iesus. Sim⁹ aūt ⁊ nos veri chr̃i discipuli ⁊ statim aderit nob̄ ꝑ grãm. Sed quō erimus ei⁹ discipuli: Audi ipm̄ dicentē Jo. viij. Si manseritꝫ in sermōe meo: vere discí. mei eri. Ample h̄ dilatare potes. Secunda est dulcedo suauissime beniuolentie qꝛ dixit eis Pax vobis O salutatio dulcis ⁊ gaudiosa: in q̄ princeps ⁊ mediator pacꝫ pacē annunciat int̃ deū ⁊ homines Ro. v. Justificati igit̃ ex fide pacē hab. ad deū. Tertia ē dulcedo securissime ꝯfidẽtie qꝛ dixit. Ego sum nolite timere: vbi ei dn̄s: ibi securitas. Qui dei grãm habet: nō hꝫ qd̄ timeat. Spũaliter ⁊ allegorice adest dn̄s filijs eccl'ie p̄dictas eis dulcedies offerẽs Ps̄. Quã magna multitudo dulcedinis tue dñe: quã abscōdisti timentib⁊ te. Anagogice aūt stat dn̄s in medio amicoꝝ suorū in regno celesti: dãs eis plenissime dulcedinē sue p̄ntie: pacē conferendo sempit̃nã: ⁊ securitatē impturbabilē: dicẽs. Ego sum ille quē dilexistis ⁊ cui seruiuistis ⁊c̃. Jam non habetis qd̄ timere debeatis. Aug. Felix illa anima q̄ terreno resoluta carcere/libera celū petit/que te dulcissimū dn̄m facie ad faciem cernit/ que nullo metu mortis afficit̃: sed de incorruptione ꝑpetue gl'ie letatur. tranquilla est et secura: nō timet hostem necꝫ mortē/habet iam te pium dominū quē diu quesiuit ⁊ semꝑ amauit. O q̄ dulcis consolatio ⁊ q̄ fructuosa hm̄oi gaudia celestia contemplari. Ideo bn̄ dt̄ Paul⁹ .ij. Cor. iiij. Nō ꝯtẽplantib⁊ nob̄ q̄ vident̃: sed q̄ non vident̃: que enim vident̃: temporalia sunt. que ꝟo non vidẽtur: eterna. Exemplū in Uitaspa. Beatus arsenius cū moreret̃: a fratrib⁊ requisitus vt eis relinqueret vnum edificatorium ⁊ memoriale ꝟbum: dixit eis. Ibi vbi Quo dicto emisit spm̄. Post cuius transitum soliciti fratres de intelligentia verbi: miserunt ad alium quendã sanctū qui rescripsit eis: hec est puto verborum intelligẽtia. Ibi fixa sint corda vbi vera sūt gaudia. Un̄ Hierony. ad Eustochiū. Quotiens vana seculi te delectat ambitio: q̄tiens in mundo aliquid videris gl'iosum: ad paradisum mente transgredere: esse incipe qd̄ futura es: ⁊ audies a sponso tuo. Pone me vt signaculū i brachio tuo.

t Ertius ar. Audistis ⁊c̃. Multū certe est diligenda amici presentia qui beniuol⁹ est: et potens ab omni malo defendere. Sed nota q̄ tm̄ amicis suis sic adest Forte dicitis. Christiani sumus: iō amici christi. Notate iura dicunt Nomina debẽt esse consona rebus. xxj. dist. Cleros ⁊. xvj. q. j. Si cupis: de prebendis ⁊ dignitatib⁊ Cum s̃m apl'm. Et Insti. de dona. §. est et aliud. Dicite quid valet q̄ q̄s diceret̃ miles regis: et pro regis aduersario militaret: Non ergo ꝓpter hoc est aliquis amicus christi si christianus dicitur: sed si facit opera boni christiani. Greg. Probatio dilectionis exhibitio est oꝑis.

Feria tertia pasche post meridiē.

e Cce ascendimus ⁊c̃.

Nos vobis annunciamus eam que ad patres nr̃os repromissio facta est quoniã hanc de⁹ adimpleuit filijs vestris resuscitans christuꝫ iesum dn̄m no. Actꝫ. xiij. Hec est annunciatio mysterij per qd̄ ascendere possumus hierosolymã. In his autē verbis tria sūt considerãda. Primū saluatoris repromissio. Nos vob̄ annunciamus. Secundū repromissionis adimpletio. qm̄ hanc deus adimpleuit ⁊c̃. Tertium adimpletiōis declaratio. iesum chr̃m. De primo. ij. Pe. j. Magna et preciosa vobis promissa donauit: vt per hec efficiamini diuine consortes nature. De secundo Luce. iiij. Hodie impleta ē hec scriptura i auribus vestris. Itē de secundo Actuum. iij. Deus qui prenũciauit per os oĩm prophetarū pati christū suū impleuit sic. De tertio Lu. vl. Surrexit dn̄s vere.

Ecce ⁊c̃.

p Rimus articul⁹. Qua hora resurrexerit. videt̃ q̄ ō die qꝛ r̃surrectio fuit

tota luminosa. Contra. Joā.xx. Maria magdal'. venit ad monumētū cum adhuc essent tenebre sup terrā ꝛ iā chr̄s resurrexerat. Rn̄. Alexā.de Ales. ꝙ ipa resurrectio fuit inter horā medie noct ꝛ mane dn̄ice. Et q꞉ mediū denoiat ab extremis: ideo dicūt aliq eā fuisse media nocte: aliq ꝓ mane. Cōiter tn̄ dicunt oēs q꞉ distulit resurrectionē suā ꝑ trigintasex horas: vti hoc signaret liberatio ꝛ victoria perfecta. Jlle em̄ nūer⁹ est ex senario in se ducto q est nūer⁹ ꝑfectus ſm arithmeticū. Sz diuersi diuersimode incipiūt nūeꝝ illaꝝ horaꝝ. Quidā ab hora in q crucifix⁹ ē. Alij aūt ab hora in q sepult⁹ ē. alij aūt ab hora q mortu⁹ est: et iste videt esse ꝯuenientior modus. Hec ex Alexandro. Pro fundamēto. Nō est in oib⁹ eq̄liter cōsiderāda certitudo. Aristo. in ꝓemio eth. Nō est q̄rēda siliter in oib⁹ certitudo ꝟitat quēad modū neq ars sil'r i oib⁹ opat: sed ſm materiā subiectā. Jn dubijs aūt securi⁹ eē vide tenere mediū: iuxta illō Oui.ij.meta. Jnter vtrunq tene mediū tutissim⁹ ibis. Cū g q̄rit Qua hora ꝛc. Dic rn̄. vt s̄. Ex q ꝯclude ꝙꝯueniēter ꝛ ꝓ nob vtilit facta st nr̄e redēptiōis mysteria. iō m'ltū solliciti esse debem⁹ ne tantoꝝ mysterioꝝ fructu ꝓuemur. Si g spūal'r surrexistis: cauete a recidiuo. Nā si ad pctm̄ redieritis/infelici⁹ ꝙ antea dānificabimi. Quia qcq̄d cū labore pnie adq̄sistis: totū ꝓ pcti vilitate simul amittitis: etiāsi haberetis tot merita q̄t sūt in litore margarene. Ezech.xviij. Si auerterit se iust⁹ a iusticia sua ꝛ fecerit iniqtatē ꝛc. oēs iusticie ei⁹ q̄s opat⁹ est nō recordabunt. Talis g remanet oi bono spūali ꝓuat⁹ ꝛ aridus. Joā.xv. Siqs in me non māserit/mittet foras sic palmes ꝛ arescet et in ignē mittet ꝛ ardet. Hoc attēdite diligēter o miseri pccōres ꝛc. Heu m'lti sūt sicut veteres sotulares aut pelliciū vetus q tenere suturā nequeūt. ideo in lutū inferni ꝓijciunt. Notate g bn̄ ꝙ nō sufficit bn̄ cepisse nisi ꝑseueretis vsq in finem. Quid em̄ valet existenti in ꝑlio īpetuose bis aut ter ꝑcussisse hostes/ si postea terga vertit et capit ab hostib⁹. Nullus g de cāpo penitentie exire debet nisi victoria cōpleta: si non velit capi vicz in morte. Figura.j. Reg.xiiij. Jonathas ꝯtra philisteos pugnauit vsq ad vespam: et quasi defecerūt oculi eius: sed gustato melle/ visum recepit. Spūal'r penitēs ꝑseuerās vincit tētationes demonū. Sicut g dicit Ps. Exibit hō ad opus suū ꝛ ad opationē suā vsq ad vesperam.

Secūdus ar. Jn ꝓceō. ꝛc. Nunc de secunda que est fructuose allocutiōis: que est triplex.

Prima est increpatiue redargutiōis
Scōa est declaratiue manifestatiōis.
Tertia est illuminatiue iformationis

Prima igit ꝛc. Cū em̄ turbati ꝛ coterriti existimarēt se spm̄ videre: dixit eis. Quid turbati estis ꝛ cogi. ascē. in cor. ve. q. d. Ab infimo veniūt tanq false ꝛ phātastice/ nō desup de celo descēdentes tanq vere ꝛ bone. Leo papa nostre ambiguitatis detergēdam caliginē trepidantiū: corda icrepat et in eis arguit dn̄s cogitatiōes a veritate discordes. Ps. Dn̄s scit cogitatōes hominū qm̄ vane sunt. Scōa est allocutio declaratiue manifestatiōis. quia declarat eis veritatē sue resurrectiōis. Primo ꝑ visum: dicēs Uidete manus meas ꝛ pedes meos q꞉ egoipe sum. O ꝙdeuote videre debem⁹ in hec fidei vulnera manuū ꝛ pedū iesu chr̄i atq vuln⁹ illud laterale. O ꝙ nos ad amorē christi inflāmare debet talis cōtemplatio. Nā vt dt Aug. Per foramina corpis mihi patent arcana cordis Patet magnū pietatis sacramentū: vulnera iesu chr̄i plena sunt nunc dulcedie ꝛ charitate. Per has rimas placet mihi gustare ꝙsuauis est dn̄s. Scōo ꝑ tactū: cum dicit: palpate ꝛ videte q꞉ spūs carnē ꝛ ossa nō habet sicut me videtis habere. Tertio ꝑ gustū: q꞉ illis adhuc nō credentib⁹ et mirantib⁹ pre gaudio: dicit. Habetis h̄ ne aliqd qd māducet? At illi obtulerūt ei partem piscis assi ꝛ fauum mellis. et cū manducasset coram eis: sumens reliquias dedit eis. Conueniēter oblata sūt ei illa duo Jpse erat piscis assus ꝑ nature humane passionem: et fauus mellis per nature diuine dulcedinē. Jn fauo etiā mellis vtraq natura significat. Fauus enim est mel in cera. Jn quo significat dulcedo diuinitatis in humanitate. Moraliter christo offerimus piscem assum per carnis mortificationem: ꝛ fauū mellis per mētis deuotio-

nem: Aliter: chr̄m resurrexisse vident disci-
puli. i. q̄ resurrectionis eius gl'iam medi-
tant. Ipm tangunt ꝛ palpant: q̄ sibi cha-
ritate copulant. Piscem assum offerunt: q̄
patientiā igne tribulationis decoctā habēt
ꝓ nomine christi: sed illi offerunt fauū mel
lis qui mēbris ei⁹ exhibent opa charitatꝫ
Sequit. Et cum manducasset corā illis:
sumens reliquias dedit eis. s. ad maiorē ꝓ
bationē ꝙ manducasset partē: ꝛ ad innuen
dum ꝙ passionē suā eis imitandā ꝓpone-
ret: que imitatio amara est in dolore cor-
poris sed dulcissima in spe remuneratiōis

Tertia est allocutio illuminatiue infor
mationis cū dicit. Hec sunt verba ꝛc. ver
ba inquā. i. res verboꝝ q̄ locutus sū vobis
Mat. xx. Ecce ascendimus hierosolymā
ꝛ filius hominis tradet ꝛc. cū adhuc essē
vobiscū: carne mortali ante passionē q̄m
necessaria sunt impleri ꝛc. Tunc aperuit il
lis sensum vt intelligerent scripturas. id ē
mysteria in scripturis inclusa. Tunc enim
agnus q̄ occisus est iudicatus est eē dign⁹
accipere librum ꝛ soluere septem signacu-
la ei⁹. Apoca. v. id est vniuersaliter oīa my
steria: que scripta sunt de redemptione hu
mani generis ꝛ de redemptore q̄ non pos-
sunt intelligi nisi ille aperiat q̄ habet clauē
dauid q̄ aperit ꝛ nemo claudit: qui claudit
ꝛ nemo aperit. Apoc. iij. Et dicit eis: q̄m
scriptum est: oportebat pati chr̄m ꝛ resur
gere a mortuis tertia die. Beda. Predi-
cauerat christus fructū passionis ꝛ ꝙ essꝫ
veritas sue resurrectionis: ꝛ predicari ī no
mine eius penitentiā ꝛ remissionē pctōꝝ
in omnes gentes. j. Ioā. ij. Remittuntur
vobis pctā vestra ꝓpt nomē eius. Hoc dr
vere penitentib⁹ q̄ etiam ꝑ nomen iesu vi-
tā eternam ꝛ salutem consequunt si in pe-
nitentia ꝑseuerent. Si aūt ad diabolum re
deant multū timere debent ne dn̄s eos di
abolo relinquat. Iuxta illud Hiere. xvij.
Dn̄e omnes q̄ te derelinquunt ꝯfundent
Exemplū de canonico recidiuante qd̄ hr̄
in lib. de apib⁹ Uide in scdo aduentuali fe
ria. iiij. post primā dn̄icam.

T Ertius ar. Audistis ꝛc. Quo mō pi-
us dn̄s suos consolat Cauete ne ipm
expellatis a domo conscientie ꝛ diabolum
introducatis. Et considerate ꝙ deceptiu⁹
est diabolus, videatis ꝗ eius fraudē ꝛ ca-
uete ne cū eo pactum faciatis ꝑ consensum
q̄cquid vobis ꝓmittat. Nā vt hr̄ de elect.
ꝛ electi potestate. c. iiij. de vitāda. futurꝫ ca
sib⁹ est obuiandū. ar. Insti. de suspectꝫ tu-
torib⁹. §. Nouissime. Ubi hr̄ ꝙ fraudulen
tus tutor est amouend⁹: etiā si velit dare
fideiussores aut aliam cautionē. Audite si
esset vnus famosus deceptor volens vob
q̄d vendere: nonne timeretis ꝛ diligenter
res suas inspiceretis anteꝙ emeretꝫ. Et si
venderet vobis rem aliquā ꝓmittens p̄ci-
um restituere si reperiat viciosa. Nōne erit
melius viciū considerare ante solutū p̄ciū
ꝛ illam recusare ꝙ postea ꝓ precio recupe
rando contendere. Sic melius est tenta-
tum de delitijs aut iniustis diuitijs aut ho
norib⁹: cogitare ꝙ diabolus a p̄ncipio mū
di ꝑ tales honores decepit: ꝛ q̄tidie deci-
pit ꝙ talia sic a diabolo emere ꝓ aīa sua.
Nam vt dr Apo. xij. Ipe diabol⁹ ꝛ satha
nas seduxit vniuersū orbem.

Feria. iiij. post pasca

Ecce ascendi

E mus ꝛc. Qui timetis deū au-
dite. Act. iij. Si timetis deum
dispositi estis ad audiēdū ꝟbum dei ꝛ ascē
dendū hierosolymā. Sunt aūt ī epl'a tria
notanda q̄ sunt a timentib⁹ deū audienda
Primū est annunciatio ꝟitatis q̄r aperi-
ens petr⁹ os suū di. ꝛc. vsq̄ ibi cuius te-
stes nos sum⁹. Scdm excusatio iniq̄tatis
cū dicit. Et nunc frēs scio q̄r ꝑ ignorantiā
fecistis ꝛc. Uide s̄ feria. vj. post dn̄icam.
iiij. xl. ar. ij. Tertium conclusio necessitatꝫ
cum dic̄ Penitemini igit ꝛ conuertimi ꝛc.
Non est em̄ alia via recupande salutꝫ. Lu.
xiij. Nisi p̄niam habueritꝫ oēs sil' peribitꝫ.
Ecce ꝛc.

P Rimus ar. An resurrectio dn̄i debu
erit omnib⁹ indifferent imediate ma-
nifestari: Q, sic. Qd̄ em̄ ē ad cōmunē oīm
vtilitatē omnib⁹ manifestari debet Con-
tra Act. iij. Dedit eū manifestū fieri non
omni ꝓplo sed testib⁹ p̄ordinatis. Rn̄det
Tho. in. iij. pte q. lv. Eoꝝ q̄ cog̃scunt: q̄
dam cognoscunt ex cōi lege: q̄dam aūt ex
spēali munere gr̄e sic ea q̄ diuinit⁹ reuelan
tur: quoꝝ vt dic̄ Dion. li. de celesti hierar.

Hec est lex diuinit⁹ constituta vt a deo im-
mediate supioribꝫ reuelent̄ q̄bꝫ mediātibꝫ
deferant̄ ad iferiores. Eaꝝ ꝙ ꝑtinent ad
futurā gl'iam: cōmunē hoim cognitionem
excedunt. ſm illud Esa. lxiiij. Oculus non
vidit deus absq̄ te q̄ p̄parasti expectātibꝫ
te. Et iō hmōi ab hoie nō cognoscunt̄ ni-
si diuinit⁹ reuelata sic̄ dic̄ apl's. j. Cor. ij.
Nobis reuelauit de⁹ ꝑ spm̄sctm. Quia igi
tur chr̄us resurrexit resurrectione gl'iosa:
iō ei⁹ resurrectio: non oī ꝑpl'o manifesta est
sed q̄busdam quoꝝ testimonio deferretur
ad alioꝝ noticiā. Hec ex Tho. Pro fun
damento. Vt aliq̄ bn̄ fiant oportet ea or-
dinate fieri ad qd̄ ꝑtinere videt̄ illd̄ Hora
tij i poetria. Singl'a q̄q̄ locū teneāt sorti
ta decenter. Et arist. xij. meta. Bonū vni-
uersi ꝯsistit i ordine. Cū ḡ q̄rit̄ An resur-
rectio ⁊c̄. Dic rn̄. vt̄s Ex q̄ conclude q̄ꝫ io
cunda q̄q̄ festina est pascalis solennitas:
in q̄ habem⁹ contēplari nr̄e future resurre
ctionis gl'iam in capite nr̄o iam gl'iose re-
suscitato. Si ḡ consurrexistis cū chr̄o que
sursum sunt q̄rite ⁊c̄. Col'. iij. Qd̄ si nūc fe
ceritis tandē in corpe ⁊ aīa exultabitis.
in celesti conuiuio vbi gl'iosam dn̄i faciem
cum oī leticia videbitis. Figura Joan.
vlt̄. in euang. hod̄. qn̄ venerunt discipuli d̄
mari ad iesum: viderūt prunas positas et
piscem suppositū ⁊ panem. Spūal'r Ana
gogice. Qn̄ veri chr̄iani de mari hui⁹ mū
di exibunt ⁊ ꝑuenient ad iesum: erunt cū
eo in conuiuio celesti: vbi ignis ē diuitas.
Heb. xij. De⁹ noster ignis cōsumens ē.
Piscis assus est humanitas chr̄i: q̄ passa
est ꝑ nobis ⁊ q̄si assa ardore siue igne affli
ctionis. Panis est beatoꝝ societas: que ex
multis consistit sic̄ vnus panis ex multis
granis. Hec em̄ sunt tria q̄bꝫ reficiunt̄ be-
ati: Et ꝑ illos septem discipulos q̄ cū do-
mino erant: intelligunt̄ oēs q̄ in celesti cō
uiuio cū dn̄o sunt eternal'r reficiendi Gre.
Cur cum septē discipul' vltimū hoc conui
uiū dn̄s celebrat nisi q̄r eos tantūmō qui
septiformi gr̄a spūsctī sunt pleni: futuros
secū in eterna refectione denūciat. Septez
q̄z dieb' oē hoc tp̄s euoluit̄: ⁊ sepe septena
rio nūero ꝑfectio significat̄. Illi ḡ in eter-
no conuiuio d̄ presentia ꝟitatis epulant̄ q̄
nunc ꝑfectionis studio terrena transcēdūt
Hec Greg.

S Ecund⁹ ar. In euang. hod̄. qd̄ scribi
tur Jo. vltimo. describit̄ apparitio: q̄ se de
monstrauit dn̄s ad mare tyberiadis: vbi
tria sunt ꝯsideranda: q̄ꝝ consideratio dis-
ponit ad ascendendū hierosolymā.

Primū q̄ꝫ sit dānosa saluatoꝝ absētia.
Scdm q̄ꝫ sit fructuosa saluatoꝝ p̄n̄tia.
Tertiū q̄ꝫ sit gaudiosa saluatoꝝ noticia.

Primū itaq̄ in euāg. ōn̄dit̄ q̄ꝫ sit ⁊c̄. q̄r cū
illi discipuli tota illa nocte anq̄ꝫ dn̄s veni
ret laborauerant ⁊ tn̄ nihil prendiderant.
Allegorice In nocte. i. tꝑe ve. te. anq̄ꝫ chri
stus veniret nihil prendiderunt. q̄r omnes
in infernū descenderunt. Vel aliter In no
cte. i. absente luce gr̄e: nihil acceperunt p̄di
catores. Gre. Nisi dn̄s sua gr̄a cor illustra
uerit auditoris: in vanū laborat ſmo do-
ctoꝝ Tropologice. In nocte pctī nihil me
riti prendit̄ Jo. ix. Venit nox. s. pctī qn̄ ne
mo pōt ꝑari. s. meritorie Anagogice. In
sup̄na ciuitate non ē nox. Apo. xxj. Nox n̄
erit illic. Compatione aūt lumis illi⁹: to-
ta vita p̄n̄s d̄r nox: in q̄ nihil prendit̄ q̄r lꝫ
boni in p̄n̄ti aliq̄d d̄ bonis dn̄i degustent:
hoc tn̄ nihil est respectu illoꝝ bonoꝝ cele-
stis gl'ie qn̄ videt̄ dn̄s clara visione. j. Co.
xiij. Videm⁹ nunc ꝑ spe. in enig. tūc aūt fa-
cie ad faciē. Scdo ōn̄dit̄ q̄ꝫ sit fructuosa
dn̄i p̄sentia q̄r dn̄o p̄sente copiosā piscium
multitudinē prendiderūt. Dicit ḡ euang.
Mane aūt facto stetit iesus in litore Gre.
Q. d. Jam vob in mari non appareo: quia
vobiscū in ꝑturbationis fluctibꝫ non suz.
Per soliditatē aūt litoris: ꝑpetuitas eter-
ne vite figurat̄. Non aūt cognouerūt euz
discipuli a p̄ncipio. Dicit ḡ eis iesus. Pu-
eri: nunq̄d pulmentariū habetis: Rn̄dert
ei. Non. Dicit ḡ eis iesus. Mittite in de-
xterā nauigij rete: ⁊ inuenietis. Per dexte
rā semꝑ intelligit̄ potior pars. Allegorice
Mittite in dexterā ⁊c̄. i. in ꝟitatem euan-
gelice doctrine ⁊ in sacr̄a no. le. ⁊ inuenietꝫ
meritoꝝ multitudinē. in figuris em̄ ⁊ ceri
monijs vete. le. nihil inueniebat̄ Gal'. iij.
In lege nemo iustificat̄ apud deum. nihil
em̄ tunc merebat̄ nisi in fide chr̄i venturi:
Tropologice. Mittite in dexterā ⁊c̄. id ē
Mittite voluntatē (per quā accipim⁹ sic̄
ꝑ rete) ad spūalia: non ad terrena/ ad ani-
mā ⁊ non ad corpus: ⁊ inuenietis merito-
rū multitudinē q̄r sic̄ d̄r Ro. viij. Si ſm
carnem vix. moriemi/ si aūt spū facta carnis
mortificaueritꝫ viuetꝫ. Item Mittite af-

fectū ꝛ voluntatē in dexterā.i.in gl'iam et laudem dei:non in gl'iam humanā: ꝛ inuenietis: ꝛ non aliter:q꞉ nihil est meritoꝛiū nisi fiat ꝓpter dei gl'iam. Anagogice. Mittite in dexterā ꝛc.i.in bona vite eterne ꝛ inuenietis q̄m talis consideratio ꝛ affectio vite eterne ꝓuocat animū ad bona opa exercenda ꝛ aduersa patienter toleranda.sequit'. Miserunt ḡ ꝛ non valebant illō trahere p̄ multitudine. Nota q꞉ simpl'r p̄cepto dn̄i obedierunt multū inuenerūt. Vide ḡ q̄ꝫ sit vtilis obedientia. Hierem.xlij. Obediam⁹ vt bn̄ sit nobis. Tertio ostēdit q̄ꝫ sit gaudiosa saluatoꝛis noticia. His aūt pactis dixit discipulus ille quē diligebat iesus petro. Dn̄s est. Simon petr⁹ cū audisset q꞉ dn̄s est:tu.suc.se. Erat ei nud⁹ ꝛ misit se in mare. Alij aūt discipuli nauigio venerunt.non em̄ longe erant a terra ꝛc. Nota. Joānes p̄mo cognouit:q꞉ puritas virginal' ad diuinoꝝ cognitionē dispo nit.sed petrus citius ꝑuenit ꝓpter excellentioꝛē feruoꝛē charitatis. Hugo sup Joā. Maioꝛ est dilectio q̄ꝫ intelligentia. Intelligentia foꝛis stat vbi charitas intrat. Dixit ḡ iesus Afferte de piscibꝫ q̄s p̄ndidistis nunc. Ascēdit aūt simon petr⁹ ꝛc. rete impleto magnis piscibꝫ centum q̄nq̄ginta tribꝫ. ꝛ cum tanti essent non ē scissum rete Allegoꝛice Per h̄ figurabat' copiosa hoīz piscatio fienda ꝑ ap'los ꝛ discipulos. Hiere.xvj. Ecce mittā eis pisca.mul. ꝛ piscabunt' eos. Tropologice. Ascendit simon .i.q̄ liber fidelis deo obediens inter aq̄s.i. tribulationes hui⁹ seculi: ꝛ accepit copiosam meritoꝝ multitudinē.ꝓpter qd̄ dꝛ Ja. j. Omne gaudiū existimate fratres cū in varias tentationes.i.tribulationes incideritis. Anagogice. Sic piscatio (Lu. v.) signat eccl'ia militantē qual' nunc est:ita piscatio chr̄i descripta hic:signat eccl'iam triumphantē:qual' est in celo: ꝛ erit completa post resurrectionē. Vn̄ ibi dn̄s ascēdit in nauem q꞉ adhuc in fluctibꝫ vite coꝛruptibilis erat. Hic autē in litoꝛe stetit/ Ibi etiā nō determiate ad dexterā aut sinistrā sed indifferenter. Laxate inq̄t retia vr̄a in capturā:vt ꝑ hoc signet bonoꝝ ꝛ malos i ecclesia militante includendos. Hic aūt mittite in dexterā ꝛc. vt signet eos q̄ ad dexteram stabunt.s.solos bonos. Ibi aūt nō po nit' nūer⁹ pisciū q꞉ innumerabil'e maloꝝ multitudo. Hic aūt ponit' nūer⁹ determiatus. Per q̄nq̄genariū em̄ conuenient' intelligit' iubileus. Vn̄ per tres q̄nq̄genas: triplex iubileus.i.triplex remissio:q̄ necessaria est anteq̄ꝫ q̄s ꝑueniat ad gl'iam.s. remissio culpe oꝛiginal':venialis: ꝛ moꝛtal'. Et additur numerus ternarius propter mysterium trinitatis quia in fide trinitatis saluant' oēs. Jō aūt dicunt' magni q꞉ oēs electi magni sunt in regno celoꝝ. Ibi rūpebat' rete:ꝓp't signāda scismata q̄ sunt i ecclesia militanti. Hic aūt nō ē scissum rete ꝛc. q꞉ in eccl'ia triūphāte ꝑfecta ē concoꝛdia. Seq̄t'. Dixit ḡ eis iesus. Venite prādete q꞉ nemo audebat discūbentiū eū interrogare ꝛc. O q̄ntū letificati sūt cū dn̄m cognouerunt. O q̄ꝫ reuerent' respiciebāt desiderabilē illā faciē. Et iesus accepit panē ꝛ dabat eis: ꝛ piscē sil'iter sic āñ passionē ꝯsueuerat. Sp̄ual'r Piscis assus ē fides foꝛmata charitate. Sic em̄ piscꝫ generat' in aq̄: sic fides infundit' in aq̄ baptismali:et crescit in aq̄s tribulationū. Panis aūt ē spes q̄ solidat animū Heb.vj. Spem habem⁹ sic ancoꝛā aīe ꝛc. Exemplū habem⁹ de soliditate spei in iob:q̄ tā grauiter afflictus dicebat Job.xiij. Et si occiderit me sperabo in eum Et Esa.xl. Qui sperant in dn̄o mutabūt foꝛtitudinē.

Erti⁹ ar. Aud. ꝛc. Cauete ḡ ne eū relinq̄tis. Nō em̄ vos derelinq̄t nisi p̄us eū dereliq̄ritꝫ. Sꝫ dicitꝫ Et q̄s ē q̄ velet eū derelinq̄re:nūq̄ꝫ velle ab eo separi.ñ satꝫ ē sic dicere nisi dictꝫ facta ꝯcoꝛdet. Sꝫ notate q̄m iura dicūt. Nēo p̄t venire ꝯ̄ factū suū.ff.d̄ adeptiōibꝫ p⁹ moꝛtē.et.xij.q.ij Monem⁹. Audite Si rex aliquē a manu latronis eripet ꝛ ereptū ad se vocaret vt secū honoꝛaret'/ ꝛ latrone ꝑseq̄nte/ille sic erep⁹ terga regi ꝟteret:reuertēs ad latronez ille tn̄ regi diceret. O rex neq̄ꝫ volo te relinq̄re.q̄cq̄d ligua diceret facto dissentiret/et stultissim⁹ ꝛ ingratissim⁹ cēsēdus ē. Expōe ꝛ applica notādo illō gal'.vj. Noli.er.d.ñ.ir.

Feria.v.post pasca.

Ece ascendi.

Ibat viā suā gaudēs.act'.viij.si a pctō purgati sum⁹ ibi⁹ gaudēteś hierl'ymā

quēadmodū de eunucho illo ꝯuerso ⁊ ba-
ptizato dr. Jbat viā suā gaudens. Circa
cui⁹ cōuersionē tria sunt notāda in epl'a.
Primū vtilitas sacre lectiōis. qꝛ vicȝ le-
gēdo Esa. dispositꝰ ē ad fidē suscipiendā.
Vide textū. Scōm diuitas benigne mi
seratiōis. qꝛ dn̄s ꝑ angelū trāstulit Phi-
lippū ad illū instruēdū ⁊ baptizādū. Ter
tiū iocūditas eterne ꝯuersiōis. qꝛ vicȝ ille
post suā ꝯuersionē ⁊ baptismū ibat viam
suā gaudēs. Nec mirꝫ: qꝛ recepat spm̄ san-
ctū cordis letificatiuū. Gal'. v. Fructꝰ aūt
spūssc̄ti charitas: gaudiū ⁊c̄. Ecce ⁊c̄.

p Rimꝰ art. An ꝑus marie magdale-
ne q̄ꝫ Marie ꝟgini mr̄i sue chr̄s ap-
paruerit: Q, sic. Mar. vl. Surgēs iesus
mane ꝑma sabbati appuit ꝑmo marie ma
gdalene ⁊c̄. Cōtra. Feruētior erat beata
virgo in fide ⁊ amore chr̄i q̄ꝫ magdal'.
Rn̄sio. Dicit Amb. li. ꝺ ꝟginitate. Vi
dit Maria ꝟgo resurrectionē dn̄i ꝑma: vi
dit ⁊ credidit. Vidit maria magd. q̄ꝫuis
ista adhuc nutaret. Euangeliste tn̄ de h̄ n̄
faciūt mētionē. Officiū ei eoꝝ erat testes
inducere. matrē aūt ad testificāduȝ ꝓ filio
īducere nō decuit. Nihil g̊ ad h̄ dixerūt sȝ
ꝓ cōstāti relinquūt. quā ꝟitatē approbare
videt̾ eccl'ia rhomana / que ip̄a die resurre
ctionis stationē celebrat apd scām mariā
maiorē. vbi tp̄e magni Greg. dū ip̄e in die
pasce missam celebraret ⁊ Pax dn̄i ⁊c̄. ꝓ-
nūciaret: angelꝰ dn̄i alta voce rn̄d. Et cū
spū tuo. Ob h̄ cū ip̄e papa ibidē celebrat i
huiꝰ memoriā (qꝛ sic voluit sacrū corpus
chr̄i gl'ificare ⁊ naturā hūani corpis cum
dr Pax dn̄i ⁊c̄.) nihil sibi rn̄det̾. Rōne etiā
fulcire possumꝰ ꝑdictā ꝟitatē. Rōnabile
em̄ fuit vt filiꝰ de sua resurrectiōe ꝑus ma
trē letificaret: quā ampliꝰ ceteris ꝯstat de
passiōe doluisse. Pro fundamēto. Sicut
dr Arist. ix. Eth. Amicoꝝ ē inuicē ꝯgau
dere. Nō dubiū g̊ q̇n chr̄s gaudiū sue re-
surrectiōis stati cōicauit mr̄i sue quā ꝑ ce
terꝭ diligebat. Et tūc certe mutatꝰ est ois
dolor eiꝰ in gaudiū: imo maiꝰ fuit gaudiū
q̄ꝫ dolor ꝑcedēs. Gal. in alex. Primū vin-
cunt noua gaudia luctū. Sed q̄rit̾ An ꝑ-
us ⁊c̄. Dic rn̄. vt s̄. Post quā dicas. Cō
tēplari possumꝰ ꝙ btā ꝟgo nocte resurre
ctiōis orōni ⁊ ꝯtēplatōi intēta filiū quem
sepulcro clausum reliq̄rat videre ardētissi-
me cupiebat. Vn̄ corde vel etiā ore dicere
poterat. O pr̄ eterne ecce tp̄s instat vt fi-
liū tuū ⁊ meuȝ a morte suscites. Suscita
g̊ illū ⁊ mitte ad me. O dulcissime fili quē
vidi plagꝭ repletū ⁊c̄. q̄n te videbo susci-
tatū: Surge veni vt videā te. Tūc g̊ cum
ingenti lum̄ie: decora facie appuit ei dn̄s:
Salue inq̄ens mr̄ ⁊ de cetero regina mise
ricordie. Cessent amodo lam̄ta. Ecce ego
ip̄e q̇ in vt̄o tuo steti quē pepisti ⁊c̄. Ego
sum iesus filiꝰ tuus q̇ ifernū spoliaui: inde
pr̄es eduxi: et̾nitatꝭ aditū reseraui. Gau-
de o mr̄ venerāda: qꝛ ē mihi data ptās in
celo ⁊ in terra. Tu ꝟo post me in regno ce
loꝝ sup oēs exaltaberꝭ Non posset ꝑfectō
mens nr̄a inuestigare q̄ꝫ benigna fuit illa
visio: q̄ꝫ dulcia ꝟba mr̄is ⁊ filij: q̄ꝫ iocūdus
aspectꝰ. Post q̄ oia discessit filiꝰ a mr̄e: i le
ticia ⁊ desiderijs sil' remanente. Letemur
⁊ nos ⁊ cū ea desiderātes videre dn̄m Je
sum gl'iose sedentē ad dexterā pr̄is. Sed
vt ad h̄ ꝑueniamꝰ necesse ē vt ꝑus cū chr̄o
passo doleamꝰ. Roma. viij. Si tn̄ cōpati-
mur vt ⁊ simul ꝯgl'ificemur. Figura Jo.
xx. et in euāgel'. hod. Marie magd. q̄ am
pliꝰ de passione doluerat ꝑus appuit dn̄s
di. Ascendo ad patrē ⁊c̄. Jn q̊ sigt̾ ꝙ si cū
eo patimur (sic fecit magd.) cū eo ascende-
mus. Orig. Seq̄mur g̊ huiꝰ sctē mulierꝭ
affectū vt ꝑueniamꝰ ad effectū. O hō pec-
cator a muliere peccatrice disce flere: disce
plorare di absentiā ac ītime desiderare eiꝰ
p̄ntiā. Disce a maria amare iesum ⁊ iesuȝ
indesinēter q̄rere: nulla aduersa formida-
re: nullā ꝯsolationē extra iesum recipe: oia
ꝓpter eū ꝯtēnere. Disce a maria q̄rere Je
sum in monumēto cordis tui: reuolue la-
pidē ab ostio monumēti.

s Ecūdus ar. Jn euangelio qd scribit̾
Joā. xx. hr̄ quō appuit chr̄s ip̄a die
resurrectiōis marie magd. Circa quā ap-
paritionē triplex est contemplanda specia
lis excellentia.

Prima est excellentia prioritatis.
Scda est excellētia iocunditatis
Tertia est excellētia autoritatis.

Prima est excellētia ꝑoritatis. qꝛ ꝑus sibi
q̄ꝫ alijs mulierib9 appuit ac etiā q̄ꝫ alijs di-
scipul'. Vbi ꝑmo notāda est rō triplex in
generali q̄re priꝰ mulierib9 q̄ꝫ virꝭ apparuit
Prima est rō ꝑuāde ꝓportionabilitatꝭ int̾

annũciationē mortꝫ ꝛ vite. Cirill⁹. Femia
q̄ q̄dāmō fuit mīstra mortꝫ: venerāde re/
surrectiōis mysteriū ꝑma ꝓcipit ꝛ nunciat
Adeptū est igit͛ femineū gen⁹ ꝛ ignomi/
nie absolutionē: ꝛ maledictiōis repudium
Scd̄a est rō manifestāde eq̄litatꝫ int͛ vir
et mulierē q̄ ad statum glīe: vbi mlīeres si
maiori charitate feruebūt: maiori glīa po
tient͛. Nullā ḡ diuersitatē faciet sex⁹ diuer
sitas. sed oēs tam mulieres q̄ȝ viri sicut hī
Mat. xxij. erūt sic angeli dei in celo. Ter
tia est rō imitāde charitatꝫ. qꝛ feruentius
dn̄m diligebāt. inter q̄s feruētior erat ma
ria magd̄. q̄ dolētior circa monumētū di/
uti⁹ ꝑsistebat. Vn̄ d̄r euange. Maria sta
bat ad monumētū foris plorās: in horto
scꝫ extra domiciliū in q̄ monumētum erat
Orig. Amor faciebat stare. dolor cogebat
eā plorare. Dolor aūt renouat⁹ erat ei: q̄a
quē pri⁹ doluerat defunctum: nūc dolebat
ablatū. Plorabat itaq̄ȝ vehemēter: q̄m do/
lor addit⁹ erat sup̄ dolorē. Et Greg. Pen
sandū est/ hui⁹ mulierꝫ mētē q̄nta vis amo
ris accenderat que a monumento domini
discipulis recedētib⁹ nō recedebat. Unde
ꝯtigit vt sola eū tūc videret q̄ remāsit so/
la vt q̄reret: qꝛ virt⁹ boni opis ꝑseuerātia
est. Dum ḡ fleret inclinauit se ꝛ ꝓspexit in
monumentuꝫ. Iā q̄ppe cū alijs mulierib⁹
inspexerat. Sed vt d̄r Gre. Amāti semel
inspexisse nō sufficit. qꝛ vis amoris inten/
tionē multiplicat inq̄sitiōis. Idē Actūq̄ȝ
est vt desideria dilata crescerēt et crescētia
caperent qd̄ q̄siuissent. Scā em̄ desideria
dilatiōe crescūt: si aūt dilatiōe deficiūt/ de/
sideria nō fuerūt. In h̄ ḡ docemur q̄ sepe
cū hūilitate ꝛ cōpassiōis merore debem⁹
mortē ꝓspicere. Scd̄a est excellentia io
cunditatꝫ q̄ tāto fuit maior q̄nto p̄ ceteris
dolebat de dn̄i absentia et ardēti⁹ eū q̄re/
bat. Nā sicut d̄r Prouer. xiij. Desideriū si
cōpleat͛ delectat aīam. In hac aūt appari
tione ꝓcessit iocūditas magdalene ꝭm tri/
plicē gradū. Primo incepit ab angelica
apparētia. Cū em̄ se inclinasset ꝛ ꝓspexissꝫ
vidit duos angelos in albis sedentes sup̄
sepulcꝝ. vnū ad caput: ꝛ aliū ad pedes ꝓ/
pter reuerentiā loci. Ex feruore em̄ deuo/
tiōis meruit illā visionē. Et dicūt ei ange
li. Mulier q̄d ploras? Chryso. Angeli la/
chrymas ꝓhibebant: et futuꝝ q̄dāmodo
gaudiū nūciabāt. Ita em̄ dixerunt. Quid
ploras? q. d. Plorare noli. Et dixit maria
Quia tulerūt dn̄m meū ꝛ nescio vbi posu
erūt eū. Aug⁹. Hec erat causa maiorꝫ do
loris: qꝛ nesciebat q̄ iret ad cōsolādū dolo
rē. Orig. Spūs marie magꝫ erat in corpe
dn̄i q̄ȝ in suo. ideo nesciebat cogitare vl' lo
q̄ vel audire nisi de eo. Scd̄o fuit iocun/
ditas magdalene a dn̄i p̄ntia. qꝛ cū hec di
xisset cōuersa est retrorsum: ꝛ vidit Jesum
stantē: ꝛ nesciebat qꝛ dn̄s est. Chryſ. Sꝫ
q̄re ad angelos loq̄ns ꝛ nondū ab eis ali/
q̄d audiēs cōuertit͛ retrorsum. Mihi vi/
det͛ q̄ hec ea dicente/ chr̄s post eā appuit:
et angeli ꝯsiderantes dn̄atorē inspectiōe ꝛ
motu pariter ondērūt qꝛ dn̄m viderent. ꝛ
hoc est qd̄ mulierē ꝯuerti fecit retrorsum
Grego. Quia amabat ꝛ dubitabat: vide/
bat ꝛ nō cognoscebat. Bern̄. O delectabi
le pietatꝫ spectaculū: qui q̄rit͛ ꝛ desiderat͛
occultat se vt manifestet͛: occultat se vt ar/
denti⁹ q̄rat͛: ꝛ req̄sit⁹/ cū gaudio inueniat͛.
Dicit ḡ illi Jesus. Mlīer q̄d ploras? quē
queris? Grego. Interrogat͛ doloris causa
vt augeat͛ desideriū: q̄tin⁹ cū noiaret queꝫ
q̄reret: in ei⁹ amorē ardenti⁹ estuaret. Il/
la existimās qꝛ hortolanus esset/ dixit ei.
Dn̄e si tu sustulisti eū/ dicito mihi vbi po
suisti eū/ et ego eum tollā. Vide quō sup/
pliciter exorat O mirabilis mlīerꝫ auda/
cia. O mulier iam nō mulier: nullū locum
excipit: nihil an̄ponit: sine timore dic̄: ab/
solute ꝓmit: Dicito mihi vbi posuisti euꝫ
et ego tollam eum. O maria magdalena
magna est constantia tua. Tertio ꝑfecta
sua iocūditas de certissima noticia. qꝛ dic̄
ei Jesus. Maria. Cōuersa d̄r ei. Rabbo/
ni/ qd̄ interp̄tat͛ magr̄. q. d. Quare tādiu
celasti mihi? O beati oculi q̄bus regē se/
culi morte iam deposita prima est intuita
Orig. Mutatio dextere excelsi. cōuersus
est subito dolor maxim⁹ in maximū gau/
diū: mutate st͛ lachryme doloris in lachry/
mas amoris ꝛ exultationis. Ansel. Quo
rogo affectu/ mētꝫ d̄siderio clamasti: Rab
boni Nā plura dicere lachryme ꝓhibuere
cum vocē excludit affect⁹. oēsq̄ȝ aīe ꝛ cor/
porꝫ sens⁹ nimi⁹ amor absorbuerat. O vox
delectabilis cū dictū est ei: Maria. O q̄n
tū blādimēti: q̄ntū sapuit amor. Gre. Iā
ꝓo ab euāgelista nō subdit͛ q̄d mlīer fecit:

sed ex eo innuit qd audiuit. Sequit em. Dixit ei Jesus. Noli me tangere. In his enim vbis ondit q Maria volebat amplecti eius vestigia. sed cur tagi no debe/at: ro subdit. Nodu ascendi ad patre meu voles. s. ei animu ad celestia eleuare. Na vt dt Chrys. Volebat adhuc cu chro esse sicut r an passioe. Sic em dt Aug. Adhuc em eum credebat carnale que sicut hominē flebat. Prohibita e g osculari pedes dni: q pter fidei defectu indigna. Ideo subdit. Nodu em ascendi ad patre meu. i. ad eqlitate pris in corde tuo. vt q me ad/huc vides i terra: hoc no est q couersatu/rus sum cu hoib sicut an passione queadmodu existimas. sed q nodu ascedi ad patre meu: sed in primo est vt ascedā. Nota: similr ista q tantu dnm diligebat phibita est ne tangeret pedes dni: qntu timere debem cu polluta ascia dnicu tagere cor/pus: Tertia est excellentia autoritatis que. s. a dno data e. q fecit ea aplor apo/stolā: cu ea misit ad nunciandu aplis resurrectione sua di. Vade ad fres meos r dic eis: Ascedo ad patre meu rc. O singularis benignitas dni q seruos suos etiā pri fugiētes fres vocat: vt vic ad sui dilectioe alliceret: et fiducia societatis sue in hereditate possideda pberet. iuxta illud Roma. viij. Heredes qde dei: coheredes at chri. Dicit g. Vade ad fratres meos: r dic eis Ascedo ad patre meu r patre vestru. q. d. In pxio est vt videāt me ascendente. Au/gust. No ait: ad patre nrm. sed: patre meum r vrm. aliter g meu: alit vestr. natura meu: gra vestr. neq dt: deu nrm: sed deu meu sub q est ho: et deu vestru/inter qs et ipm mediator sum. Sequit. Venit g maria magdalena annucias discipulis: qa vidi dnm rc. O qletater: qalacriter iniuncta sibi legatione impleuit. In q fz Beda. monemur: ea q ad hoim salute spectat siq nobis fuerint a dno inspirata studiose primis pminare. Exeplu isti scte mulieris sp habeam an oculos in recordatioe dnice mortis cu ea ingemisce: tes r dnm toto corde pseuerāter qretes: r nob spualit ap/parebit r mente letificabit. Ps. Querite dnm r ofirmami: qrite facie ei sp.

t Erti ar. Aud. rc. Exeplo igit Marie in bonis desiderijs pseuerate: ne gras vobis a deo datas inutiliter amittatis: r tanq ear ptēptores puciati/graue inde opprobriu in dei iudicio accepturi in quo estis de oib a deo pcessis ronem redituri. Nā sicut hz. xvj. q. ij. Sane. rones tenent reddere inferiores supiorib d sibi pcessis. Et. C. de epis r cle. l. Pbri. Cui plura comittunt: ab eo pla exigim. Cauete ne bona diuine gre paruipēdatis. Au/dite: si rex alicui donaret lapide pciosu talis vtutis q qcqd tāgeret couerteret i aurum. Nonne multu diligenter custodiret? Si aut ex negligētia vel ptēptu eum amiserit: et rex pi interim ei peteti/similem lapidē dederit. Nōne mltu stult esset si i lutu pijceret: et gauiter a rege argueda eet rc? Expone rc. Intellige p lapidē pciosu dei grām que oia bona opa couertit in aurum q facit ea pciosa. et sine illa nihil boni agere possum: vt dt Aug. li. de correct. r gra Unde patet qsollicite eam seruare debemus/in bonis pseuerando

Feria. vj. post Pascha Sermo

e Cce ascendimus rc. Chrs semel pro peccatis nris mortu est. Just p iniustis: vt nos offerret deo mor. qdē carne: vi. aut spu. j. Pe. iij. ca. Sniam illā deuote cotemplādo ascendam hierosolymā. Nā r ad hoc passus e chrs vt hierosolymam ascedamus. In illa a ut sententia tria sunt

Primu ppositio memoranda. Chrs semel rc.

Secundu coclusio desideranda. vt nos offerret deo rc.

Tertiu codicio obseruanda: mortificatos qdem carne rc.

De pmo Roma. iiij. Mortu est pter pctā nra. De scdo Aug. in qdam smoe. Multos filios dei fecit vnic filius dei. s. fratres. redemit sanguine suo. De tertio Rom. viij. Si spu facta carnis mortificaueritis/viuetis. Ecce rc.

p Rimu arti. An resurrectio chri sit cā nre resurrectiois: Q. no. Si christ no resurrexisset nihilomi mortui resurgerent. q necesse erat bonos remunerari et malos puniri in aia r corpore. Cotra.

Ro.j. Ex resurrectiõe mortuoꝝ iesu chr̄i.
dt Glo. Chr̄i resurrectio nr̄am efficit ge-
neralē resurrectionē. Rn̄det Bo.i.iiij.
di. xliij. In chr̄o est assignare nr̄e resurre-
ctionis duplicē cām.s. Efficiētē ꝛ Forma-
lē. Efficientē duplr̄. Aut sic ꝑncipiū effici-
ens: et sic chr̄s ſm diuinitatē ꝛ tota trini-
tas est cā. Aut sicut instrumētū: et sic vox
chr̄i (q2 ad chr̄i ꝓlatiōem mortui resurgēt)
est cā resurrectōis. Silr̄ cā formalis exē-
plaris est duplex. Una in q̄ res cognoscit̄
et disponit̄: et hec est tota trinitas. Alia ē
in q̄ res inchoat̄ ꝛ exēplificat̄. et hec ē re-
surrectio chr̄i in q̄ nr̄a ē ichoata tanq̄ mē-
broꝝ in capite. Hec Bona. Pro fund.
Multū libēter studere debem⁹ ad cogno-
scēdas reꝝ causas: ꝑcipue q̄ ad nos magꝫ
attinēt. Persi⁹. Discite o miseri cās cog-
noscere reꝝ. q̄d sum⁹: aut q̄dnā victuri gi-
gnimur In reb⁹ aūt eiusdē generꝫ ꝑmū est
ſp cā posterioꝝ: vt dt Aristo.ij.meta. Re
surrectio aūt chr̄i ꝑor est resurrectiōe nr̄a ꝛ
tp̄e ꝛ dignitate. Et ideo q̄rit̄ an ip̄a sit cā
nr̄e resurrectōis. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ cōclu-
de q̄ si in resurrectiōe generali volum⁹ cō
figurari resurrectōi chr̄i / necesse est vt nūc
efficiamur mēbra chr̄i adherēdo vicz chri
sto ꝑ fidē ꝛ charitatē. Nūc g̊ aud. dn̄m iu-
stos dulciter inuitantē Joa.xv.di. Ma-
nete in dilectiōe mea. Cauete g̊ ne dn̄m a
vobis expellatꝫ / ad pctā redeūtes. quia si
relapsi fueritꝫ: turpi⁹ q̄ꝫ antea aīas vr̄as
viles facietꝫ: ꝛ mēbra diaboli ꝑuantes ea
pulcerrime gr̄e. Ideo aīe peccatrici dr̄ il-
lud Hier̄.ij. Quā vilis facta es nimis: ite
rans vias tuas. Et Prouerb.xxvj. Quasi
canis q̄ reuertit̄ ad vomitū: sic hō impru
dens q̄ iterat stulticiā suā. Ber̄. in med.
Ue tibi q̄cunq̄ꝫ es q̄ desideras reuerti ad
vomitū: redire ad lutū. Aug⁹. Quid vis
rursū ingerere qd̄ inimicū tibi fuerit. canis
reuertēs ad vomitū: ꝛ sus lota in voluta-
bro luti. Bruta aīalia ꝛ vage aues i eaſdē
pedicas ꝛ eadē retia rursus n̄ icidūt. Attē
dite pccōres ꝛ a recidiuo cauete: ne ꝓpt̄ ve
stri vilitatē idigni sitꝫ chr̄i ꝯsortio: qd̄ n̄ cō
cedit̄ nisi purgatꝫ a vicijs ꝛ celestia deside
rātib⁹. Figura Mat.xxviij. ꝛ i euāg. ho.
Chr̄s apꝑuit discipul̄ i galilea ꝛ i monte.
Spūalr̄ Gre. i home. Galilea trāsmig̃tio
iterꝑtat̄. Jā q̄ppe redēptor nr̄ a passiōe in
resrrectōeꝫ: a morte ad vitā trāsmiguerat.

et nos resurrectōis ei⁹ gl̄iam p⁹ leti vide-
bim⁹ si mō a vicijs ad celsitudinē ꝟtutum
trāsmigrē⁹. Et raban⁹ In mōte dn̄s apꝑu
it vt admōeret fideles sī illic celsitudinē re
surrectōis ei⁹ cupiūt videre: h̄ ab īfimis vo
luptatib⁹ ad supna studeāt d̄sideria trāsi-
ſ Cōs ar. In euāg. qd̄ h̄r Mat. (re.
vl. describit̄ apꝑitio fcā in mōte gali
lee. Ubi sūt ꝯtēplāda duo mysteria q̄ꝝ ꝯtē
platio dispōit ad ascēdendū hierosolymā.
Primū ē mysteriū desiderabil̄ visiōis.
Scōm ē mysteriū notabil̄ istructiōis.
Tertiū ē mysteriū d̄lectabil̄ ꝓmissiōis
Primū igit̄ ꝛc. q2 dt euāg. Undeci disci-
puli abiert̄ in galileā i mōtē vbi ꝯsti. iesus
et vi.e. ꝛ adorauert̄. q̄dā aūt dubitauerūt
Sciēdū q̄ ꝓpe mōtē oliueti ex ꝑte borea
li ad vnū miliare ē mōs q̄ appellat⁹ ē gali
lea. Et dicūt q̄dā q̄ ille ē mons ad quē di
scipuli abierūt. Alij ꝟo (qd̄ magꝫ videt̄) di
cūt h̄ fuisse in mōte thabor: in q̄ dn̄s trāſ-
figurat⁹ ē: q̄ vere in galilea ꝯsistit in q̄ pri
us paucꝫ discipul̄ ostēderat gl̄iaꝫ sue resur-
rectōis: et iō cōpletā resurrectionē oīb⁹ ibi
dē ostēdit. Un̄ etiā ꝓbabilr̄ credit̄ q̄ ibi fu
erūt q̄ngēti frēs ꝑter vndecim apl̄os: ꝛ q̄
illa fuit apꝑitio. de q̄ Paul⁹ loquit̄.j. Cor̄.
xv.di. Deinde visus ē pl⁹ q̄ꝫ q̄ngētꝫ frib⁹
sil̄. et h̄ tenet Eusebi⁹. Sed q̄rit̄ quō fue-
rūt tot frēs ibi: cū apte dicat̄ i actib⁹ apl̄o
rū q̄ oēs discipl̄i in hierl̄m i cenacl̄o ꝯgre
gati / nō erāt nisi.cxx. Erāt tn̄ alij de alijs
ciuitatib⁹ discipl̄i. Pōt ei dici q̄ credētes d̄
hierl̄m cū apl̄is n̄ erāt nisi.cxx. Discipl̄i g̊
vidētes dn̄m viuētē adorauert̄ adoratōe
scꝫ latrie: ꝛ an̄ eū se hūiliauerunt credētes
ip̄m eē deū ꝛ hoīem mortalē. Quidā aūt
dubitauert̄ ꝓpt̄ rei nouitatē: q̄ꝝ dubitatio
vt ait Hiero. nr̄am auget fidē. Ex q̄ etiā
patꝫ q̄ ibi erāt alij q̄ꝫ apl̄i q̄ iā oēs erāt cer
tificati d̄ resurrectōe etiā thomas. Sic āt
vidētes eū adorauert̄: sic ꝛ nos si lūīne fi-
dei veꝝ deū aspicerem⁹ ꝯtinue adorarē⁹.
Et vn̄ tot irreuerentie ꝯ deū nisi ꝓpt̄ defe
ctū cog̊scēdi deū. vicꝫ ꝓpt̄ defectū ꝯsiderā
di suā potētiā. suā sapiaꝫ: suā iusticiam ꝛc̄.
Scōm ē mysteriū notabil̄ istructiōis.
ibi: ꝛ accedēs iesus locut⁹ ē eis di. Data
est mihi ꝑtās in celo ꝛ in terra. lꝫ q̄ntū ad
deitatē ab eterno habuerit hanc potesta-
tem. et q̄ntū hō ab instanti ꝯceptōis auto
ritatiue: tn̄ executiue nō habuit an̄ resur-

rectionē: sꝫ voluit passioni subiectus eē p//
pter nr̄am redemptionē. Sequit᷑. Euntes
docete omnes gentes. i. oīa genera genti//
um baptizantes eos In noīe pr̄is ⁊ filij ⁊
spūssancti. Ista ē ḡ forma baptismi a chr̄o
instituta: sed familiari spūssancti consilio
fuit q̇dāmodo mutata in ṗmitiua eccl'ia/
qn̄ apl'i baptizabant in noīe chr̄i. vt nomē
chr̄i qđ tunc erat odiosuꝫ publicaret᷑ ⁊ ma
gnificaret᷑ ꝑ ambitū mundi. Et nota ꝙ pri
us dicit. Vt euntes docerent: ⁊ postea ba//
ptizarent. Et iō cathecismus debꝫ bapti//
smū p̄cedere. Sequit᷑. docentes eos s̄uare
omnia q̄cunqꝫ mandaui vobis. Forte di//
cetis/ hoc est difficile. Sed attendite. qm̄
charitas omnia sustinet. Rom̄. viij. Ple//
nitudo legis est dilectio. Aug. Si non va
cat omnes paginas sanctas ꝑscrutari tene
charitatē: vbi pendēt oīa. Ille ḡ habꝫ ⁊ te
net qđ patꝫ/ ⁊ qđ latet in codicibꝫ diuis: q̇
charitatē tenet in moribꝫ. Ibidem idem.
Quanta est charitas: q̄ si desit: frustra ha
bent᷑ cetera. Si assit habent᷑ oīa. Est etiaꝫ
charitas tantū donū vt non solū defectus
nr̄os suppleat: sed etiā aliena bona nr̄a fa//
cit. Greg. Ecce alioꝝ bonoꝝ nr̄a sunt ope
ra: q̄ si imitari non possumꝰ: in alijs ame//
mus: ⁊ amantiū fiunt q̄cunqꝫ amant᷑ in no
bis. Tertiū est mysteriū delectabil' pro
missionis: cū dic̄. Ecce ego vobiscum sum
vsqꝫ ad consūmationē seculi. Chrys. q. di.
Ne dicatis difficile inuentū esse negociū.
Ego sum vobiscū. q̇ leuia facio oīa. Non
aūt cum illis solū sed etiā cum omnibꝫ qui
post illos credituri sunt vsqꝫ ad consūma//
tionē seculi. Chrys. q. d. Magna ꝑmissio
⁊ magna nobis securitas. Sic autem dic̄
Chrys. Rememorat eis ꝯsūmationē vt n̄
solum p̄ntia inspiciant sed futura bona ⁊ si
ne fine ꝑmansura. q. d. Tristicia quā susti
nebitis: sil' cum p̄nti vita consūmabit᷑: sed
futurū seculū in consūmatiōe ꝑueniet: bo//
na etiā q̇bꝫ potiemini sunt in eternū ꝑman
sura. Hec sunt bona q̄ desiderare debemꝰ
⁊ soliciti laborare ꝑ illis. Exēplū Qui//
dam deuotione motꝰ cū vitā austerā du//
ceret: ⁊ ꝯsanguinei sui h̄ cognito ad eū re//
darguendū venissent: tale eis dedit rn̄sum
cordi ⁊ mēorie cōmēdandū. Tāta ⁊ talia
audiui ⁊ legi de vita eterna ⁊ de bonis re//
gni celestis ꝙ nō curo q̄ntū mihi cōstent ⁊

q̇d expendā ꝑ eis. Sꝫ heu heu miseri ⁊ ce
ci mūdani tm̄ laborant ꝑ vita mortali: sed
ꝑuum ꝑ vita eterna. Bern̄. Sic stulti ex//
timatores de minimis maximā: ⁊ de maxis
minimā curā gerunt.

t Ertiꝰ ar. Aud. ⁊c̄. ⁊ illa oīa nos hor
tant᷑ cauere a recidiuo pcti. ⁊ ad h̄ so//
lert᷑ vigilandū. Lex q̇ppe di. Quilibet dꝫ p
suis negocijs vigilare. ff. đ pac. l. sūma. Vi
gilantibꝫ eīn iura subueniūt. vt h̄r extra đ
ꝯsue. Ex pte. in glo. Aud. Siq̇s h̄ret corā
iudice magnā causā ⁊ astutū aduersarium
Nonne tal' solerter vigilaret ne causā ꝑde//
ret. Sic ḡ vigilate q2 magnā causā habet͡ꝫ
in q̄ pendent oīa: ⁊ aduersariū astutū. s. di//
abolū. Iō sic̄ dicit saluator Mat. xxv. Vi
gilate/ q2 nescitis diē neqꝫ horā.

Sabbato in albis.

Ecce ascendi

e mus ⁊c̄. Vos est͡ꝫ genꝰ electū:
regale sacerdotiū: gēs scā: po//
pulꝰ adq̇sitōis vt ṽtutes annūciet͡ꝫ eiꝰ q̇ đ
tenebr͡ꝫ vocauit vos i admirabile lumē su
um: Qui aliqn̄ n̄ ppl's dei: nūc āt ppl's đi:
q̇ aliqn̄ n̄ ꝯsecuti miscđiaꝫ/ nūc āt ꝯsecuti
j. Pe. ij. Tales sūt q̇ ascēdūt hierl'm. In il
lis aūt ṽbis tria sūt ꝯtēplāda. Primū ppl'i
chr̄iani cōmēdatio. Vos est͡ꝫ genꝰ elec. ⁊c̄.
Scđm cōmēdatiōis intētio. vt ṽtutes eiꝰ
annūciet͡ꝫ. s. chr̄i. Tertiū ē itētiōis rō. q̇ de
te. vo. ⁊c̄. De ṗmo Apoca. v. Fecisti nos
đo nr̄o reg. ⁊ sacer. ⁊ regna. suꝑ terrā. De
scđo Ps̄. Annūciate đ die in diē salu. eiꝰ:
annūciate int᷑ gētes gl'iam eiꝰ: Sꝫ notate
qm̄ hec annūciatio plus ē faciēda oꝑibꝫ q̄
ṽbis. De tertio. Eph. v. Erat͡ꝫ aliqn̄ tene
bre. nūc aūt lux in dn̄o.

Ecce ⁊c̄.

p Rimus ar. An chr̄s sit ṗmꝰ resurgē//
tiū: Q, n̄. q2 i euāg. đr ꝙ ipe chr̄s cū
p̄dicaret mltos suscitauit. Legit᷑ etiā mat.
xxvij. ꝙ tpe passiōis chr̄i monumēta apta
sunt ⁊ mlta corpa sctōꝝ q̇ dormierāt sur//
rexerunt. Contra Apo. j. Chr̄s đr pri//
mogenitꝰ mortuoꝝ. Et. j. Coꝝ. xv. Chr̄s
resur. a mortuis ṗmitie dormiētium. Vbi
dic̄ glo. ꝙ ṗmus tpe ⁊ dignitate surrexit
Rn̄. Tho. i. iij. ꝑ. loquendo đ resurrectiōe

pfecta q̄ est de morte ad vitā penitus im/mortalē ⁊ gl'iosam ch'rs est p'm' resurgen/tiū. Rho. vj. Christus resurgēs ex mortuis iam nō morit. Et ꝫ resurrectiōe imperfecta q̄dam resurrexerint an ipm ad vitam mortalē: ⁊ h ad pmōstrandā resurrectiōeꝫ christi. Vn̄ legunt aliq̄ suscitati p Heliā ⁊ p Heliseū: ⁊ etiā p ipm chr̄m. De illis autē de q̄b' h' Mat. xxvij. varie loquuntur doctores. Nā Hiero. sup Mat. videt sentire q surrexerint/iterū n̄ morituri. In ser. vō de assumptiōe: sub dubio relinq̄t. Remigi' vō ait. Indubitāter credere debemus q q̄ resurgente dn̄o a mortuis surrexerūt: illo ascendente ad celos ⁊ ipsi pariter ascēderūt. Et lꝫ sustineri possit q an chr̄m iterū morituri: tn̄ videt mag' cōsonum esse pietati dicere q post chr̄m surrexerunt nō ampli' morituri. Tū q2 mors est pena pcti: et illi erāt ab oī pctō vltimate purgati. Tū q2 corporib' eoꝝ vnite sūt anie glorificate. Ex q̄ vniōe fm Aug. ad Dioscorꝝ efficiunt corpa ipassibilia ⁊ gloriosa. Resurrectio aūt eoꝝ ponit p q̄ndā anticipationē ante resurrectiōem chri pro resurrectiōe. Pro fundamēto. Vita p̄sens nō est vera vita cum sit mortalitati ⁊ mutabilitati subiecta. Ouid. in. iij. li. de fastis. Tpa labunt tacitisq senescimus annis. Et celer admissis labit annus equis. Et Sene. ad Lu Quotidie morimur: q̄tidie demit aliq pars vite nr̄e. ⁊ tūc q̄q cū crescim' vita nr̄a decrescit. Vnd patet q resurrectio ad vitā mortalē non est resurrectio simpl'r. Cū g̃ q̄rit An chr̄s ⁊c̄. Dic rn̄. vt s. Ex q̄ pclude q etiā spūalis resurrectio si ad pctm̄ redierit n̄ est resurrectio simpl'r: sed inanis. Cauete g̃ ne de cetero p pctm̄ moriami. Nā etsi redieritꝫ ad peccata morb' erit difficilioris curatōis: sicut infirmitas corpalis vl' vuln' curatum qn̄ renouat/postmodū difficili' curat. Jō di. dn̄s lā guido curato Joā. v. Ecce san' factus es: iā ampli' noli peccare ne deteri' tibi cōtingat. Hoc dici pōt cuilibet penitenti. Itē recidiuans mag' incidit in diaboli potestatē q̄ an̄ ⁊ forti' ab eo detinet. Sicut miles q̄ pdidit castrꝝ ⁊ recupat illd postmodū cauti' custodit: sic facit diabolus q̄ hoiem p pniam pdidit ⁊ recupat eū p recidiuū. Et de tali recidiuatiōe dici potest illud Lu. xj. Sunt nouissima hoīs illius peiora priorib'. Hoc notate ⁊ cauete ⁊ forti aīo estote ad pugnādū ptra diabolum: q̄ si in tētādo ⁊ repugnādo pseuerat: vos etiā in resistēdo pseuerate. Notate: q̄dā sunt ita inexpti in bello q statim vt audiunt vociferantes inimicos ⁊ impetuose venictes: et de suis vident aliq̄s pcussos: statim fugiūt: q̄ si remanētes in acie fortiter certarēt: vincerent hostes. Spūaliter Sunt aliq̄ formidolosi in cāpo pnie et dū vidēt aliq̄d p diabolū pdidisse: statim fugiunt ⁊ nō aduertūt q hūanū est peccare sed diabolicū est perseuerare. Figura. ij Reg. xj. Cū ioab obsedisset filios amon in rabath: ipsi filij amon impetū fecerunt et plures occiderūt. sed ioab pseuerās/finaliter obtinuit victoriā ⁊c̄. vide si vis. Spūal'r: penitens pseuerans/finaliter victoriā obtinebit. Jō sicut dr. j. Mach. iiij Impetū inimicoꝝ ne timueritis: sꝫ memores estote quō salui facti sunt pres nostri.

¶ Secūdus ar. In euāge. qd scribit Joan. xx. tria sunt cōsiderāda: quoꝝ psideratio valet ad ascēdēdū hierosolymā

Primū est magdalene deuotio
Secundū est discipuloꝝ affectio.
Tertiū est resurrectiōis declaratio

Primū igit ⁊c̄. Quia vna sabbati Maria mag. vēit mane cū adhuc tenebre eēnt ad monumētū. Nota oēs alios dies imediate seqntes hebrei dicebāt vnā vel pmā sabbati: aliam secundā sabbati: et sic cōsequenter. Beda. Una sabbati. i. altera die siue pma post sabbatuꝫ. Aug'. sup Joan. Una sabbati est quā iam dic dn̄icū mos christianus appellat. Spūaliter fideles dominū querētes debēt mane venire. qd est ptra pigros. Debent etiā venire vna sabbatoꝝ: p qd q̄es ⁊ pax cordis sigt'r. qd ē ptra discordes. Debēt etiā venire ad monumētū qd est ipa mens hūana. Sequit Vidit lapidē sublatū a monumēto. Aug. de pcor. euāge. Jam factuꝫ erat qd solus Matth. cōmemorabat de terremotu ⁊ lapide reuoluto: conterritisq custodib'. fm Bedā Reuolutio lapidis mystice sigt reuelatiōnē sacramentoꝝ. Moraliter redeat sepius penitens ad mentē q̄rēs dn̄m ⁊ videbit lapidē sublatū. i. difficultatē siue grauitatem onerꝫ. Sequit. Cucurrit g̃ et

venit ad simonē petrum z ad aliū discipulū quē amabat Jesus: et dixit illis. Tulerūt dn̄m meū z nescio vbi posuerunt eum. Vide deuotionē magdalene: et eā p viribus imitare q̄rēdo dn̄m: z de ipso dn̄o cū aliis sepe cōferēdo. j. Pe. iiij. Siqs loquitur q̄si sermones dei. Scd̄m ē discipulorum affectio q̄ venerūt statim ad monumētū: z currebāt duo simul: z ille ali⁹ discipulus p̄cucurrit petro citius: z venit p̄or ad monumētū. Greg. Jlli pre ceteris cucurrerūt q̄ p̄ ceterꝫ amauerūt. Jdē. Qui amat ardenti⁹: currit veloci⁹ z p̄uenit citi⁹. Cōspicite bn̄ quō currūt ad q̄rēdū dn̄m multū ardēter. Curre z tu cū eis. Bern. Aia amans fert̄ votis: trahit̄ desideriis. Sic ḡ d̄r Paulus. j. Cor. ix. Sic currite vt cōprehēdatis. Tertiū est resurrectōis declaratio. Cū em̄ venisset ioānes z se inclinasset: vidit linteamia posita: nō tn̄ introiuit p̄pter Petri reuerētiā quē expectauit: q̄z senior z iter ap̄los p̄ncipalior erat. Cū aūt venisset petrus z introisset in monumentū: vidit linteamina posita. i. disposita: z su. qd̄ fu. sup caput ei⁹: nō tn̄ cum linteaminib⁹ positū: sed sepatim inuolutum in vnū locū. Tūc ḡ introiuit ille alius discipulus z vidit z credidit corp⁹ esse sublatū. Chrys. Considera linteamina posita z sudariū sepatim inuolutū in vnū locum: qd̄ erat resurrectōis signū. neq̄ em̄ siq̄ furati essent corp⁹ hui⁹ rei sollicitudinē habuissent. Nos itaq̄ certi de resurrectione q̄ram⁹ eū nō alibi q̄ in monumēto cordis nr̄i. Timeamus ne forte in nob sit aliq̄d qd̄ ei displiceat z sic a nob discedat. Sed heu heu multo forte plures sūt qui studēt placere mūdo q̄ q̄ student placere chr̄o. Exēplū in vi. pa. de pelagia meretrice cuius ornatū z curam venandi. s. anias diabolo cū videret veron⁹ ep̄us Eliopoleos in concilio ep̄oꝝ alte suspirans: demisso capite grauissime fleuit: causam reddens: quia vnius diei meretricis hui⁹ ornatus supauit omnē vite mee industriam placendi deo. Jdeo bn̄ dicit Ber. Quid ignauie est frēs: ardenti⁹ appetunt hoīes pniciosa q̄ nos vtilia: alacrius currūt ad mortē q̄ nos ad vitam.

t Ertius ar. Aud. zc̄. Et hec bn̄ considerata nos hortant̄ cauere a recidiuo: qd̄ p maxie fugiendū est. Nā vt dic̄. l. Aliqs debet magis velle mori q̄ peccare ff. qd̄ met⁹ cā. l. isti q̄dam. §. penl̄. Nec mirū: quia pctm̄ a deo sepat z ad penam eternam obligat. Unde Aug⁹. de pe. dist. vij. c. vlt̄. in fine. Qui pctō morit̄ eternal̄r cruciatur. Cauete ne p recidiuū similes sitis illi qui se astringit laqueo a quo p aliquez liberat̄ z postmodū ad laqueū rediēs merito morit̄ Regressus em̄ ad laqueum: est peccati recidiuū. Prouerb. v. Jniq̄tates sue capiūt impiū: z funibus peccatoꝝ suorum cōstringitur.

Dn̄ica in albis Sermo

e Cce ascendimus zc̄.

Quasi mō geniti infantes rōnabiles sine dolo lac cōcupiscite. j. Pe. ij. Si tales estꝫ hierosolymā ascēdetis. Ubi iuxta verba proposita tria sunt notāda. Primū simplex innocētia: quia esse debemus quasi mō geniti infantes. Un̄ etiaꝫ ad hoc nos hortat̄ denoīatio hui⁹ dn̄ice: quia d̄r dn̄ica in albis. quia debemus esse in albis z mūdis cōscientiis. Quondā q̄ppe baptizati in pasca hac die in ecclesia conueniebāt in albis vestimētis: que designant mūdiciā mentꝫ.

Secundū est innocēs prudētia: quia rationabiles. i. prudētes sine dolo z sine mala astutia. Jdeo d̄r dn̄s Matth. x. Estote prudētes sicut serpētes: z simplices sicut columbe. Tertiū prudens cōcupiscentia. Jdeo subdit̄: lac. i. doctrinā vobis cōuenientē cōcupiscite. Sap. vj. Cōcupiscentia sapiētie p̄ducit ad regnū p̄petuū.

Ecce ascendimus zc̄.

p Rimus articulus. Quia in euangelio hodier. ter salutat discipulos salutatione pacꝫ. et hierosolyma interp̄tat̄ pacifica: ideo tā rōne euangelii q̄ thematis p̄marii tangemus q̄stiones de pace. Primo An pax sit effect⁹ charitatꝫ: Oꝫ non. Pax inuenit̄ in aliq̄b⁹ que non sunt in charitate: puta in gentilib⁹ Cōtra. Ps̄. Pax multa diligentib⁹ legem tuā. Rn̄dēt Tho. in. ij. q. xxix. Duplex est vnio de ratione pacꝫ. Una s̄m ordinatiōem p̄priorū appetituū eiusdē hoīs in vnū. Alia p̄o s̄m

vnionem ꝓprij appetitus cum appetitu al-
terius. ⁊ hanc vlteriorē vnionē efficit cha-
ritas. Prima q̇dem vnio est ſm ꝙ deꝰ di-
ligit ex toto corde: vt. ſ. omnia referamꝰ in
ipſum: ⁊ oēs appetitus n[o]ſtri in ipſum fe-
runt. Alia ꝟo ꝑ q̃ diligimus ꝓximū ſicut
noſipſos. Ex quo cōtingit ꝙ hō vult im-
plere voluntatem ꝓximi ſicut ſuīpſius. et
ꝓpter hoc inter amicabilia vnū ponit̃ iden-
titas electionis. phs i eth. Hec ex Tho.

Pro fundamēto Amicicia est cauſa cō-
cordie. Vñ tulliꝰ li. de amicicia. Amicoꝝ
est idem velle ⁊ idem nolle. Ad qͦ etiam
ſatis patet qͦ dicit Prudentius ħ de pu-
gna virtutū ⁊ vicioꝝ. Pax plenū virtutis
opus. Cum ergo q̃rit̃ An pax ⁊c̄. Dic rñ.
vt s̄. Ex qua cōclude q̄z neceſſaria ſit nob
charitas ſi volumꝰ hieroſolymā aſcende-
re et pacem habere. Augꝰ. Dilectio ſola
diſcernit inter filios dei ⁊ filios ꝑditiōis.
Attendite o miſeri ⁊c̄. Quicq̇d aliūde te-
netis nihil est niſi charitatē habeatis Nō
em̄ in vobis manebit dñs tanq̄ȝ in tēplo
ſuo niſi per charitatē. Figura. iij. Reg.
vj. Nihil erat in templo qͦ non auro tege-
ret̃. Spūaliter. In tēplo ſpūali qͦ est ani-
ma omnia debēt eſſe ornata charitate. In
celeſti ꝟo templo ciuitatis ſuꝑne hieruſa-
lem nihil oīno recipit̃ niſi veſtitum chari-
tat̃ȝ auro. Ideo dicit̃ Apoca. iij. Suadeo
tibi emere aurum ignitum ⁊ ꝓbatū vt lo-
cuples fias.

s Ecūdus articulus. In euāgelio ho-
dierno qͦ ſcribit̃ Jo. xx. deſcribit̃ ap-
paritio chr̄i facta diſcipulis ꝯgregat̃ȝ ab-
ſente thoma. et alia apꝑitio facta poſt di-
es octo p̄ſente thoma. In quo euangelio
ter ſalutat dñs diſcipulos ſuos. ſ. ſaluta-
tione pacis: ter dicēs Pax vobis. Et hoc
ꝓpter triplicem pacem

Primo ꝓpter pacem generalis humane
reconciliationis.

Scd̄o ꝓpter pacem ſpūalis interne re-
formationis

Tertio ꝓpter pacem ſuꝑnalis eterne
beatitudinis.

Primo ꝓpter pacē generalis hūane re-
conciliationis quā dñs diſcipulis nuncia-
bat. de q̄ pace Ephe. ij. Ipſe est pax nr̄a q̄
fecit vtraq̄ȝ vnū ⁊c̄. ſequit̃: faciens pacē vt
recōciliet deo ꝑ crucē int̃ficiēs inimicicias
in ſeipſo. et veniēs euāgelizauit vobis pa-
cem q̇ lōge fuiſtis: et pacē his qui ꝓpe: q̄-
niam ꝑ ipm̄ habemꝰ acceſſum in vno ſpiri-
tu ad patrē. In hm̄ōi aūt pacis annūcia-
tione tria in euangelio notant̃ myſteria.

Primū myſteriū ꝟtuoſe diſpoſitiōis
Scd̄m myſteriū glioſe viſitatiōis.
Tertiū myſteriū gaudioſe certificatōis

Primū igit̃ est myſteriū virtuoſe diſpoſi-
tionis: qͦ ibi notat̃. Cum eſſet ſero die il-
lo vna ſabbatoꝝ. Ibi notanda est triplex
condicio diſpoſitiua conueniēs ad hoc vt
dñs ad nos veniat nūcians pacem.

Prima est condicio temporalis.
Secunda est ꝑſonalis.
Tertia est localis.

Prima igit̃ ⁊c̄. Cum eſſȝ ſero die illo vna
ſabbatoꝝ. Ubi ſpūal̃r ex ꝑte tp̄is ibi no-
tati ſignificat̃ triplex cōdicio ad hoc neceſ-
ſaria vt dñs nos ſpūaliter viſitet Prima
est req̇es ſiue ceſſatio a pctis/que ſignifica-
tur ꝑ hoc ꝙ dicit̃: vna ſabbatoꝝ. Sabba-
tū em̄ interꝑtat̃ req̇es. Eſa. j. Quieſcite ꝑ-
uerſe agere. Scd̄a excitatio bonoꝝ ope-
rū que notat̃ cū dr̄: die illo. Bona ei ope-
ra habent rōnem diei ſiue lucis. iuxta illͦ
Mat. v. Sic luceat lux vr̄a corā hoibꝫ ⁊c̄.
Hiere. vij. dicit̃. Bonas facite vias vr̄as
et ſtudia veſtra ⁊ inhabitabo vobiſcum.

Tertia est finalis ꝑſeuerantia neceſſaria
ad hoc ꝙ chr̄s nobis appareat in gloria
q̄ intelligit̃ per hoc ꝙ dicit̃: cum eſſȝ ſero.
Iſidͦ. Tunc deo placet noſtra bona cōuer-
ſatio quando bonū qͦ inchoamꝰ ꝑſeuerā-
ti fine implemus. Secunda est condi-
cio ꝑſonalis. quia vicȝ diſcipuli erant con-
gregati ꝓpter metum iudeorum. vt ḡ dñs
nobis appareat/chriſti diſcipuli doctrinā
eius ſeruantes ſimus. Ad quod nos dul-
citer inuitat dñs Joan. xv. dicēs. In hoc
clarificatus est pater meus vt fructū plu-
rimū afferatis: et efficiamini mei diſcipu-
li. Simus inuicem cōgregati per charita-
tem ⁊ pacem. j. Joan. iiij. Si diligamꝰ in-
uicem deus in nobis manet. Simus etiā
timorati ſicut erant diſcipuli dñi: vt nota-
tur in illo verbo: ꝓpter metum iudeorum.
ideo dicit̃ Eccī. ij. Fili accedens ad ſerui-
tutem dei ſta in iuſticia ⁊ timore. Ter-
tia est conditio localis que. ſ. ſumit̃ ex ꝑte
loci: cū dr̄. et fores eēnt clauſe. Fores inq̄ȝ

oris cauendo inordinatā locutionē. Ecci. xxviij. Attende ne labaris in lingua ꝛ ne cadas in ꝯspectu inimicoꝝ insidiantiū ti/ bi. Item fores auriū: cauendo puersā au/ ditionē. Debem⁹ itaqꝫ facere ad silitudieꝫ ſpentis ꝛ aspidis surde ꝛ obturantis au/ res suas terra. id est consideratione no/ stre fragilitatꝫ: ꝛ cauda. i. ꝯsideratōe finis Ecci. xxviij. Sepi aures tuas spinis ꝛ ne audias linguā nequā. et Hiero. ꝓlogo. su p Josue. Nos ad patriā festinātes syrena rū mortiferos cant⁹ debemus surda aure transire. Itē clause debent eē fores oculo/ rū cauendo indiscretā visionē. Ecci. ix. Ne respicias mulierē multiuolā ne forte inci/ das in laqos illi⁹. Et Greg. sup illō Gen. iij. Uidit mulier lignū ꝛc. Deprimendi sūt ocli a lasciuia voluptatꝫ q̄ qdem raptores ad culpā velocissimi sunt. Ois em̄ corru/ ptio tā corporis qꝫ anie ab eis sumpsit exor/ diū. Multū ḡ piculosus est incaut⁹ aspe/ ctus ꝛ curiosus. Exēplū Gen. xxxiiij. Di/ na egressa est vt videret mulieres regiōis illius corrupta est a sichem filio emor. Ipe em̄ cū vidisset eā adamauit ꝛ rapuit. et Ge nes. xxxix. Iniecit dn̄a oculos i ioseph Et ait dormi mecū. et. ij. Reg. xj. Dauid vidit Bethsabee lauantē se ꝛ missis nuncijs tu lit eam. ꝓpterea bn̄ dr̄ Hiere. ix. Ascendit mors p fenestras nr̄as.

S Ecund⁹ ar. Aud. ꝛc. Cauete ḡ ne por tas aduersario apiatis vt intret in lo/ cū vbi recepistꝫ dn̄m. Et notate ſm ius ca nonicū. vj. q. j. Infamis. Infamis est ille capitaneus q̄ freq̄nter relinq̄t i dn̄m bello et ſm. l. ff. de re militari l. desertorē. §. i bel lo. Morte dign⁹ ē q̄ dn̄o existēte in castro: portas apit aduersario ꝛ euꝫ introducit q. manib⁹ ei⁹ tradens dn̄m suū. Cauete ḡ ne sitis siles sibi. Et sic dic̄ apl's. Nolite locū dare diabolo.

Sermo. ij. Quasi mō.

E Cce ascendi mus ꝛc. Oē qd natū est ex deo vincit mūdū. j. Jo. vl. Ut hie rosolymā ascendam⁹ necesse ē vincere mū/ dū: mundū inq̄ā. i. carnis voluptatē. diui tiaꝝ cupiditatē: et sugbie vanitatē. qm̄ vt dr̄ Joānes. j. Jo. ij. Oē qd est in mundo aut ē ꝯcupiscētia carnis: aut ꝯcupiscentia oculoꝝ: aut supbia vite. De pmo Gal. v. Spū ambulate ꝛ carnis desideria nō pfi/ cietis. De scdō. j. Jo. ij. Siqs diligit mū dū: nō est charitas patrꝫ in eo. Et Aug⁹ Qui verā fidē habꝫ de deo: nō cupit i his miserijs diues fieri: nec pl⁹ est ei denarius qꝫ dn̄s. De tertio Aug⁹ in ep'la. Quē sup/ bum videris: filiū diaboli esse nō dubites Ex quo satis sequit̄ q̄ qui nat⁹ est ex deo superbiam vincit.

Ecce ꝛc.

P Rimus ar. An pax sit effectus iusti/ cie: Q, non: q̄ est effectus charitatꝫ Contra Esa. xxxij. Opus iusticie pax. Rn̄det Tho. ij. ij. q. xix. q̄ vera pax directe qdem est a charitate/ indirecte ꝟo est a iu sticia inq̄ntū iusticia remouet ꝓhibens: sꝫ ipa charitas ſm ꝓpriam rōnē causat paceꝫ Est em̄ amor vis vnitiua vt dicit Diony. iiij. ca. de diuis nominib⁹. pax aūt est vnio appetitiuaꝝ inclinationū. Hoc ex Tho.

Pro fundamēto. O qꝫ multa fiunt ꝯ iu sticiā ex quib⁹ pax ꝑturbat̄. Ouidius. vij. meta. Irrūpit vene peioris in euū. Oe nefas fugere pudor: verūqꝫ fides qꝫ. In q̄ rum subiere locū fraudesqꝫ doli qꝫ insidie qꝫ ꝛ vis ꝛ amor scelerat⁹ habendi. Uiuit̄ ex rapto: non hospes ab hospite tut⁹. Nō socer a genero fratrūqꝫ gratia rara est. Fi lius ante diē patrios inq̄rit in annos. Ui cta iacet pietas. Et Salustius. Plurima fuere que maiores nr̄os magnos fecerūt: q̄ in nobis nulla sunt: domi idustria: iusti/ cia foris: anim⁹ in ꝯsulendo liber neqꝫ de/ licto neqꝫ libidini obnoxi⁹. Pro his nos habem⁹ luxuriā: auariciā: publice egesta/ tem: ꝓuatim opulentiā: inter bonos ꝛ ma/ los discrimē nullū: omnia pmia ꝟtutꝫ am/ bitio possidet: domi voluptatib⁹: foris aūt pecunie seruit̄ aut gratie. Multis ḡ mo/ dis offendit̄ iusticia vnde pax ꝑturbatur. Sed q̄rit̄ An pax ꝛc. Dic rn̄. vt s. Ex qua conclude qꝫ necessaria ē nobis iusticia si vo lumus ascendere hierosolymā. Unde de iustis dicit̄ Sap. v. Justi aūt in ppetuum viuent. et apud dn̄m est mer. eo. et cogi. eo rum apud al. Ideo accipiunt regnū deco/ ris de manu dn̄i ꝛ diadema speciei de ma/ nu dei. De iniustis ꝟo dicit Psalm̄. Iniusti

dingen merklichen schaden … unazar Mercurius
mit [illegible] in eynem iar in d… wurt wenig frucht
ge[illegible] nidergang der su… erbung des weins.
[illegible] bei vns gegen mitt… gut wachsung erlã=
gen. on allein das zufu… leitten die trucken=
heit vnd hytz an vil ôrter… hen eintragẽ werd:
dys wirt gezogen auß de… n von orient in di=
sem iar auffsteygendt. de… ano vnnd marte in
v orlassung des iars in f… n tzeychen begrif=
fen [illegible] Abbian abazoar ist… ichẽ vñ feurige zu
gutter wachsung der früc… =gen korn bei vns be
helt sein gelt. aber an vil … und regen grossen
schaden thut. gersten gu… ng. habern teur.
truckẽheit im schaden b… lynsen. hirs guts
gelts. guter wachsung. … t an vil endẽ gros=
sen schaden thut. saffran … zunipt. der wein
bei vns gutter wachsung … rdirbt. nuß. op=
fel / byrn / castanes / guter … ts / vngestumme
luft groß schaden thut vil … ur / gut ôl dys iar
[illegible] teur / die milch gesunt … d wasser gekocht
gesunder wyrt dan das in p… bley teuer wyrt /
s[illegible] in seynem gelt / golt g…
[illegible] gelts / Swein gut g…
sung / Schaff / hirsen / hu…
wider / tzigen / kelber guts …
teuer wirdt / Visch auß wa…
machen / so sie gegessen wer…
achten winckel in einem we…
tig qualitet einzufurendt.

Das funft cap…

Christen. vnd machometi…
¶ Das iüdisch volck im le…
[illegible] stuck erfinden. von d…
[illegible]. mit gebũg. der tzi…
schadẽ irer gutter mit betru…
thũd. g[illegible] in im guttern …
welchs im herbst erfullen.

